PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

COTIDIAN AL SPORTULUI ROMÂNESC
Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

ANUL XXIV Nr. 51 (5485)

sportul

4 pagini 30 bani

Miercuri 3 ianuarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

TOVARĂȘII NICOLAE CEAUȘESCU, ION GHEORGHE MAURER ȘI PAUL NICULESCU-MIZIL AU PLECAT ÎN R. S. F. IUGOSLAVIA

Marți, 2 ianuarie, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, împreună cu tovarășii Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, și Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., a plecat în R.S.F. Iugoslavia, unde, la invitația tovarășului Iosip Broz Tito, președintele R.S.F. Iugoslavia și președinte al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, va face o scurtă vizită de prietenie.

La gara Băneasa, erau prezenți tovarășii Gheorghe Apostol, Alexandru Bîrlădeanu, Emil Bodnaraș, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Ilie Verdeț, membri și membri supleanți ai Comitetului Executiv, secretari ai C.C. al P.C.R., vicepreședinți ai Consiliului de Stat și Consiliului de Miniștri, membri ai C.C. al P.C.R. și ai guvernului, conducători ai instituțiilor centrale și organizațiilor obștești.

(Agerpres)

Cuvîntarea tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al C. C. al P. C. R., președintele Consiliului de Stat, rostită la posturile de radio și televiziune cu prilejul Anului Nou

**DRAGI TOVARAȘI ȘI PRIETENI,
CETĂȚENI AI REPUBLICII SOCIALISTE ROMANIA,**

Incheiem încă un an de muncă rodnică, de creație avîntată pentru ridicarea edificiului luminos al socialismului pe pămîntul României. Anul 1967 a fost pentru poporul român un an de mari victorii în toate domeniile vieții sociale: îndeplinindu-se cu succes prevederile planului de stat, forțele de producție ale țării au continuat să sporească, economia națională s-a dezvoltat în ritm susținut, au fost obținute noi realizări remarcabile în știință, cultură și artă, în înflorirea multilaterală a societății noastre socialiste. Toate acestea au creat condiții pentru adoptarea în cursul anului care a trecut a unor noi și importante măsuri pentru ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii de la oraș și sate.

Sărbătorind două decenii de la instaurarea Republicii — împlinirea uneia din cele mai arzătoare aspirații ale forțelor progresiste din istoria modernă a României — poporul a făcut bilanțul epocii glorioase a socialismului. Mîndru de ceea ce a înfăptuit cu mintea și cu brațele sale, el privește înainte cu optimism, scrutează cu încredere și entuziasm ziua de mîine, și mai măreață, a patriei noastre socialiste.

Conferința Națională a Partidului Comunist Român a pus în fața tuturor cetățenilor sarcini de cea mai mare însemnătate pentru progresul orînduirii socialiste, a deschis noi orizonturi operei de construcție socială ce se înfăptuiește în țara noastră. Concretizînd unele din măsurile preconizate de Conferință, Marea Adunare Națională — forul suprem al țării — a adoptat o serie de legi a căror aplicare va exercita o influență deosebit de pozitivă asupra mersului înainte al economiei și culturii țării, va contribui la dezvoltarea și perfecționarea continuă a democrației noastre socialiste. Sîntem convinși că în anul care vine clasa muncitoare, țărănimea, intelectualitatea, toți oamenii muncii, fără deosebire de naționalitate, își vor consacra energia și forța creatoare realizării sarcinilor mărețe trasate de Conferința Națională, cauzei socialismului în patria noastră, îmbunătățirii continue a vieții materiale și spirituale a întregului popor, asigurării prosperității țării, viitorului fericit al națiunii noastre socialiste.

Anul care a trecut a marcat, de asemenea, noi victorii în lupta forțelor înaintate ale omenirii contemporane pentru socialism, pentru progres social și pace. In același timp, viața internațională a cunoscut noi acte agresive ale imperialismului: continuarea și intensificarea războiului din Vietnam, conflictul militar din Orientul Apropiat, alte focare de încordare și primejdie pentru pacea popoarelor. Pătrunsă de spirit de răspundere față de interesele majore ale omenirii, România a desfășurat în cursul anului 1967 o intensă activitate politică internațională; ea și-a adus din plin contribuția la lupta împotriva politicii agresive a cercurilor imperialiste, pentru apărarea păcii, pentru promovarea principiilor de încredere și colaborare între popoare, pentru egalitate în drepturi și respect față de independența și suveranitatea fiecărei țări, față de dreptul fiecărei națiuni de a urma nestînjenită calea de dezvoltare pe care o dorește.

Partidul și guvernul, întregul popor român vor milita și în viitor, din toate puterile, pentru înfăptuirea obiectivelor fundamentale ale politicii noastre externe: întărirea prieteniei și colaborării frățești cu toate țările socialiste, dezvoltarea colaborării și cooperării internaționale cu toate statele, indiferent de orînduirea socială, consolidarea unității mișcării comuniste și muncitorești internaționale — de care depinde forța și coeziunea întregului front antiimperialist. In eforturile pe care le depunem sîntem animați de convingerea că forțele socialismului, democrației și progresului social vor obține noi succese în lupta împotriva imperialismului, a reacțiunii, pentru încetarea războiului din Vietnam, pentru restabilirea păcii în Orientul Apropiat, pentru apărarea păcii în lume.

Ingăduiți-mi, dragi tovarăși, cu prilejul Anului Nou, să vă felicit călduros în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat și al guvernului și să vă urez din toată inima, dumneavoastră: muncitorilor, țăranilor, intelectualilor, tuturor cetățenilor Republicii Socialiste România, noi succese în activitatea socială și în viața personală, sănătate, satisfacții și bucurii depline, înfăptuirea tuturor năzuințelor de mai bine.

Să ridicăm paharul pentru prosperitatea patriei, pentru bunăstarea și fericirea poporului român, pentru Partidul Comunist — conducătorul încercat al națiunii noastre socialiste — pentru socialism, pentru pace și prietenie între popoare!

La mulți ani!

Retrospectivă, perspectivă

La 28 decembrie 1967, Marea Adunare Națională a votat Legea cu privire la dezvoltarea activității de educație fizică și sport.

Evenimentul se înscrie în domeniul remarcabilului. Este pentru prima dată cînd sportul românesc capătă, în mod oficial, investitura celui mai înalt for al țării, cînd vasta sa problematică este dezbătută pe larg, punct cu punct, în marele sfat al celor de popor ca să conducă destinele patriei.

Nici un parlament din trecut nu și-a îndreptat vreodată atenția către stadion, spre viața sa, nu și-a plecat urechile la nevoile lui. Și nu numai pentru că în vechea Românie existau foarte puține stadioane, deși trebuiau foarte multe. Nici unul dintre deputații de altă dată, aceia cu moșii dar fără sufragii, nu s-a gîndit că această națiune, pe care ei, de fapt, n-o reprezentau, este dornică de mișcare, de sănătate, de bucurie. La vot se puneau cu totul alte lucruri, se legiferau afaceri necurate, se mușamalizau panamale. Sportul se rezuma la partidele de golf, la reuniunile de curse sau de automobilism, la schimburile de mingi pe courts-uri cu blazon, ca remediu împotriva obezității. Noțiunea de educație fizică producea grimase, iar profesorul de gimnastică era mereu un paria al cancelariei.

Ne-am amintit toate acestea tocmai pentru a putea aprecia la adevărata valoare legea adoptată recent, sensurile și semnificațiile ei profunde. In România socialistă sportul a depășit cadrul restrîns al unor cifre de recorduri, devenind o problemă de stat pusă — înainte de toate — în slujba consolidării sănătății poporului, a vigoarei lui. Iată recunoașterea deplină a virtuților nenumărate ale educației fizice dar, în același timp, înscrierea în textul laconic al celor 26 de articole a obligațiilor majore care revin acestei activități și celor însărcinați să o dirijeze.

★

...La revedere 1967, bine ai venit 1968! Iată-ne în anul olimpic. Printre frămîntări și gînduri se nasc speranțe și dorinți. In fața sportivilor noștri, care ne vor reprezenta la Grenoble și la Ciudad de Mexico, se ridică înalte responsabilități.

Tradiția olimpică românească a început în 1924 la Paris. Doisprezece ani mai tîrziu, tricolorii cuceresc o prețioasă medalie de argint, care a avut o strălucire cu totul deosebită, dacă vom ține seama de condițiile dificile pe care le cunoștea atunci sportul nostru.

Din 1952, de la Helsinki, România sportivă este nelipsită de pe tabelul de onoare al aurului olimpic. Afirmarea sportului nostru la competiția supremă a fost, de la o ediție la alta a J.O., tot mai viguroasă.

Și iată-ne acum prezentîndu-ne în fața unui nou atestat olimpic cu următorul bilanț:

11 MEDALII DE AUR
10 MEDALII DE ARGINT
20 MEDALII DE BRONZ.

Il putem îmbogăți, trebuie să-l îmbogățim!

Pregătirile au intrat acum în faza sintezei. Acumulările făcute pe parcursul a patru ani, dacă nu chiar mai mult, se află în stadiul legic al saltului de calitate. De bună seamă că va fi mai greu ca oricînd. Sportul a căpătat pe toate meridianele o anvergură pe care părinții noștri nici n-ar fi visat-o. La alcătuirea programelor drastice ale pregătirii sportive de astăzi sînt consultate în mod curent mașinile electronice. In arsenalul investigațiilor și-au făcut loc izotopii. Cabinetul de consultații medico-sportive dispune de o aparatură care rivalizează cu aceea a celei mai moderne săli de operații cardio-vasculare. S-a născut o știință nouă, a recordului, a performanței dusă la limitele ei maxime. Iată de ce este mereu mai greu. Dar iată de ce este, în același timp, mereu mai frumos. Valoarea unei victorii olimpice s-a înzecit, pentru că s-a înșutit volumul de muncă necesar obținerii ei.

Cunoscînd resursele sportului românesc, sprijinul nelimitat de care se bucură, putem afirma că și în aceste condiții de dificultate, sporită în mod obiectiv, există toate condițiile ca participarea noastră la Olimpiadele de iarnă și de vară să fie încununată de succesul dorit. In sporturi ca bob, biatlon, caiac-canoe, tir, polo pe apă, volei, box, lupte, scrimă, unele probe atletice, România se numără printre națiunile fruntașe, și-a creat o școală proprie, însușită de mulți alții, deține un palmares de prestigiu. Sperăm, așadar, la o comportare la înălțimea așteptărilor, a pregătirii minuțioase care s-a făcut și care se va face cu forțe sporite, acum cînd s-a intrat în linia dreaptă a pistei olimpice.

Ne gîndim că în confruntarea cu goliații sportului mondial, puterea de mobilizare a reprezentanților noștri, patosul patriotic, setea de victorie, le vor da puterea să se afirme din nou, să defileze cu fruntea sus la festivitatea de închidere a Jocurilor Olimpice ale anului 1968.

Valeriu CHIOSE

Solemnitatea înmînării unor decorații

In cursul zilei de sîmbătă a avut loc în Capitală solemnitatea conferirii de ordine și medalii ale Republicii Socialiste România, acordate prin Decret al Consiliului de Stat, cu prilejul celei de a XX-a aniversări a proclamării Republicii.

ORDINUL „MERITUL SPORTIV" CLASA A II-A

Aurel Drăgan, Octav C. Luchide, Horațiu L. Nicolau, Leon Teodorescu.

ORDINUL „MERITUL SPORTIV" CLASA A III-A

Anton Acațiu, Octavian Bănățan, Efrem Chertes, Marcu Ciuraru, Vintilă Cristescu, Petre Darie, Gheorghe Fieraru, Sigismund Ferencz, Angela Filip, Mihai Grigoraș, Dan Gărleșteanu, Virgil Ludu, Ion Panțuru, Cristian Panaitescu, Ion Paraschivescu, Ștefan Petrescu, Davila Plocon, Elisabeta Polihroniade, Virgil Rosală, Ioan Schuster, Eugen Trofin, Gheorghe Zimbreșteanu.

MEDALIA „MERITUL SPORTIV" CLASA I

Tiberiu Baziides, Dumitru Branga, Dumitru Călinescu, Titus Crișan, Pavel Gospodinov, Petre Hristovici, Constantin Lache, Vladimir Lascu, Ernest Lokota, Gheorghe Matei, Francisc Matei, Marcel Mărășescu, Constantin Mitran, Camil Morțun, Nicolae Neagoe, Marinel Oancea, Valentin Orășan, Teofil Pascu, Matei Pecingine, Anton Pongracz, Anca Racoviță, Gheorghe Roșu, Tita Rădulescu, Vladimir Simionescu, Hanelore Spiridon, Elena Trandafir, Marin Trincă, Ioan Wiesenmayer.

MEDALIA „MERITUL SPORTIV" CLASA A II-A

Mircea Buhlea, Gheorghe Băleanu, Constantin Carabela, Vilhelm Görgy, Dumitru Ionescu, Ion Munteanu, Teodor Porojan, Alexandru Rafailescu, Zosim Sima.

NOI MAEȘTRI AI SPORTULUI

Încă 88 de sportivi au primit titlul de „Maestru al sportului". Iată-i:

NATAȚIE

Agneta Sterner, Marian Slavic (Steaua), Adalbert Kovaci, Dionisie Naghi (Mureșul Tg. Mureș).

ATLETISM

Vasile Dumitrescu (Dinamo), Viorel Suciu (Politehnica Iași), Silviu Hodoș (I.C.F. Buc.), Constantin Bloțiu, Herman Albrecht (Rapid București), Andrei Sepci (Universitatea Cluj), Ileana Silai (C.S.M. Cluj), Erica Stoenescu, Mihai Zaharia, Valeriu Răuț (Rapid București).

CICLISM

Constantin Grigore (Dinamo).

MOTOCICLISM

Petre Paxino, Cristea Ionescu (Steaua).

AEROMODELISM

Ladislau Csomos (Voința Tg. Mureș), Gheorghe Barbuceanu (Zburătorul Buc.), Zoltan Nagy (Lemnarul Tg. Mureș), Francise Boloni (Voința Tg. Mureș), Octavian Chirica (Pionierul Suceava), Ion Șerban (Gr. Roșie Buc.), Carol Slex (Gaz metan Mediaș), Mihai Teut (Voința Tg. Mureș), Marcel Fita (Portul Constanța), Constantin Graur (Autorapid Iași), Ion Mihai (Construct. Ploiești), Victoria Zet Mihai (Flacăra Ploiești), Ilie Neagu (Zburătorul Buc.).

CAIAC-CANOE

Marian Ionescu (Dinamo).

BOX

Ion Hodoșan (Electroputere Craiova), Mihai Dumitrescu, Ion Covaci, Dumitru Davidescu (Dinamo), Petre Deca (Dinamo Craiova).

GIMNASTICĂ

Petre Mihaiuc (Steaua).

LUPTE

Constantin Bușoi (Electroputere Craiova).

TIR

Maria Ignat, Robert Weinerich (Arhitectura), Teodor Coldea, Aritina Bitică (Steaua), Dan Juga, Gheorghe Sicorschi (Dinamo), Ștefan Popa (Construcții), Ștefan Alerhand (C.S.O. Arad), Dan Hrib (Olimpia), Marina Vasiliu, Marina Borcea, Viorel Savin, Rodica Hnat (Dinamo), Mariana Antonescu (Arhitectura).

ȘAH

Zoltan Naghi, Emil Ungureanu (Mureșul).

CANOTAJ

Anton Chiriacopschi, Feodor Zait, Gheorghe Gheorghiu, Ladislau Lavrenschi, Constantin Bunceanu, Ștefan Tudor, Gheorghe Drilea (Dinamo Buc.).

BASCHET

Gheorghe Barău (Steaua), Nicolae Vidu, Adolf Cernea (Dinamo), Mihai Kis (Voința Buc.), Mihai Dimancea (Steaua), Ecaterina Vogel (Politehnica).

OINĂ

Marin Mihai, Ilie Chitu, Ion Bărbărasa, Alexandru Anghel (Dinamo Băneasa), Ion Dediu, Dumitru Brabieru, Vasile Tudorancea, Marin Radu, Constantin Lupșeneanu, Gheorghe Stanciu, Gheorghe Drăghici (Asoc. Sp. C.P.B.).

POPICE

Aurel Sucatu, Ilse Schmidt (Flacăra), Ecaterina Damo (Voința Tg. Mureș), Stela Mărgineanu (Voința Brașov), Margareta Kelemen (Voința Cluj).

HOCHEI

Constantin Dumitraș, Zoltan Făgăraș, Ion Basa (Dinamo), Valentin Ștefanov (Steaua), Iulian Florescu (Dinamo).

ARBITRI ROMÂNI SOLICITAȚI DE A.I.B.A.

Ca urmare a prestigiului de care se bucură pe plan internațional, arbitrii români sînt tot mai des solicitați de A.I.B.A. să conducă meciuri oficiale. Astfel, unele dintre partidele din cadrul „Cupei Europei" vor fi conduse de oficiali din țara noastră, după cum urmează: Irlanda — Iugoslavia și Bulgaria — Polonia (ION BOAMFA); R. D. Germană — Țara Galilor, Iugoslavia — U.R.S.S. (PETRE EPUREANU); Bulgaria — R. D. Germană (CONSTANTIN CHIRIAC).

Moș Gerilă dă interviuri

Succese ale handbaliștilor români

Selecționata studențească a cîștigat turneul internațional masculin, fulger, din Berlinul occidental

BERLINUL OCCIDENTAL 2 (Agerpres). — **Selecționata studențească de handbal a României, evoluînd sub denumirea de echipa orașului București, a cîștigat turneul internațional masculin fulger desfășurat în Berlinul occidental. Handbaliștii români au învins cu 12—0 (4—0) echipa orașului Goteborg, cu 7—6 (6—4) o formație din Berlinul occidental și au terminat la egalitate 8—8 (4-3) cu echipa orașului Moscova. Pe locul doi s-a clasat echipa orașului Moscova, cu același număr de puncte, însă cu un golaveraj inferior.**

★

Formația Steaua, campioana de handbal masculin a României, a susținut trei meciuri în R. F. a Germaniei. In primul joc, handbaliștii români au învins cu scorul de 24—15 o selecționată a orașului Neunkirchen, apoi au întrecut cu 22—14 (12—7) o combinată din Sarrebruck, meci în care Gruia a înscris 9 puncte.

★

In prezența a numeroși spectatori, la Hassloch echipa Steaua București a întîlnit formația Palatinat. Handbaliștii români au terminat învingători cu scorul de 22—13 (10—6). Gruia a fost cel mai bun jucător de pe teren, marcînd 10 puncte.

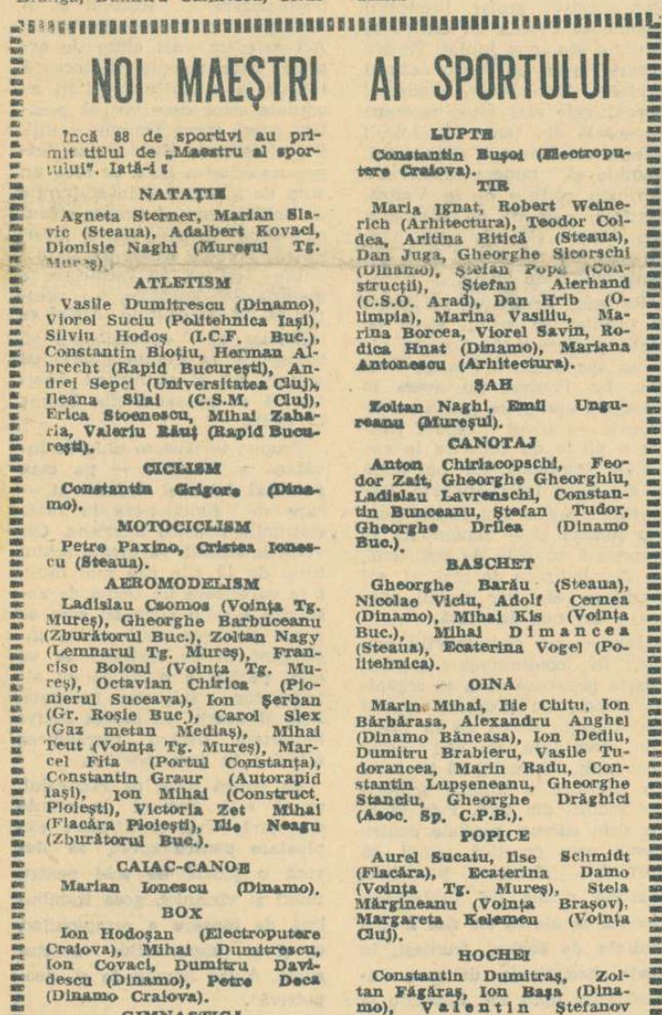

Gheorghe Valeriu K.O.! Așa se pare. Dar, cum în baschet nu este posibil acest lucru, el a ajuns în această poziție în urma unei fente făcută de Radu Diaconescu.
Foto: Aurel Neagu

REVELION 1968

Noul an — 1968 — a trecut „linia de sosire" a timpului în ovațiile puternice ale tuturor sportivilor din țară. Micuțul... sprinter '68 a fost primit după tradiție: cu paharele pline, ridicate cu optimism, cu șarje de cîntece și veselie. S-a toastat — în jurul sărbătorescului pom de iarnă, al meselor îmbelșugate — pentru frumoasele realizări obținute în anul care a trecut, pentru noile succese în muncă și în sport din 1968, pentru cît mai multe medalii la Mexic, pentru sutele de întîlniri sportive, programate în acest an, pentru pace, pentru tot ce iubim!

PE VALEA PRAHOVEI...

La Sinaia, Bușteni, Predeal și la numeroase cabane, mai apropiate sau mai îndepărtate din Bucegi a sosit, în preajma Anului Nou, o familie care, după aprecierea tovarășului Dumitrache Stoian, director coordonator al Întreprinderii climaterice Predeal, numără aproape... 10000 de membri! Ați ghicit că nu putea fi vorba decît de familia... sportivilor, a celor care au dorit să întîmpine noul an pe crestele munților în decorul minunat — și de neegalat — pe care îl oferă Valea Prahovei.

Ce poate retranscrie reporterul din zecile de însemnări făcute într-o noapte de neuitat?

● Iată numele cîtorva cabane unde, ca urmare a strădaniilor I.C.P., gazdă ospitalieră și plină de inițiativă, excursioniștii au sărbătorit un Revelion, de neuitat: Schiori, Clăbucet, Piriul Rece, Gîrbova, Diham, Mălăiești.

Enumerarea ar putea continua. Cabanele aflate la mai mare înălțime, vilele cochete din localitățile ce se înșiruie de-a lungul Văii Prahovei, iată doar cîteva din cele aproape 400 de „puncte" în care s-a organizat

(Continuare în pag. a 3-a)

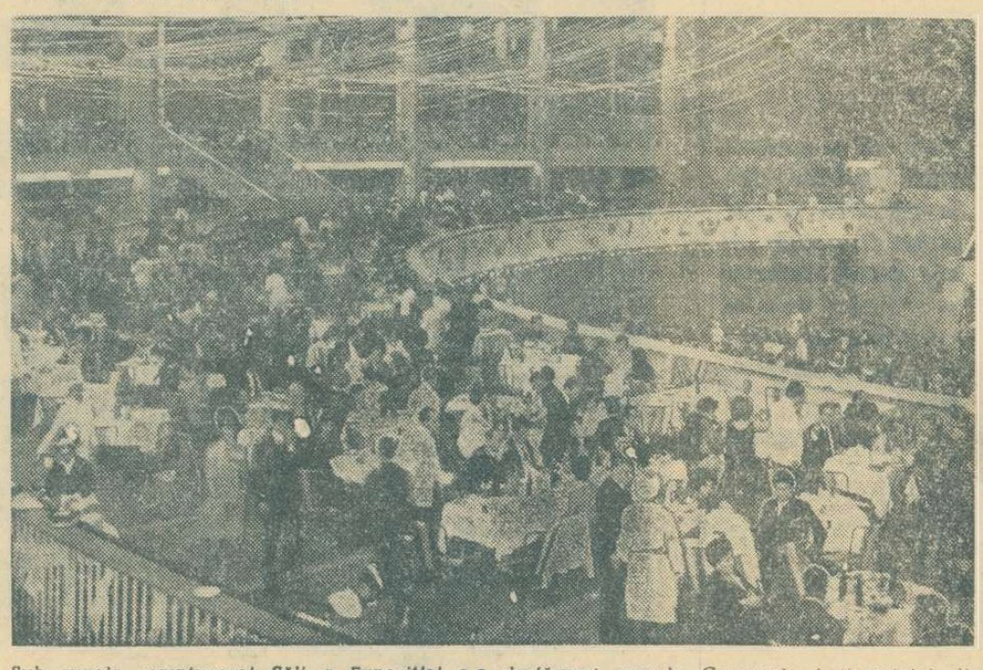

Sub cupola somptuoasei Săli a Expoziției s-a desfășurat marele Carnaval al tineretului din Capitală, la care au participat și numeroși sportivi.

PREDEALUL DE IERI VORBEȘTE CELUI DE MÎINE

La Predeal pot crește viitorii noștri campioni de schi?

Această întrebare a figurat în discuțiile „mesei rotunde" cu vechiiași ai schiului predelean

În pagina a 2-a

317.560 d

PREDEALUL DE IERI VORBEȘTE CELUI DE MÎINE

Ziarul sportul a organizat o „masă rotundă" cu foștii campioni ai schiului predelean

Tema discuției: LA PREDEAL POT CREȘTE VIITORII NOȘTRI CAMPIONI DE SCHI?

Într-un meci — fie el și prin intermediul calculatorului electronic — care ar opune principalele noastre stațiuni climaterice și de sporturi de iarnă, Predealul poate emite justificate pretenții la un loc fruntaș. Poate chiar și la întîietate, dacă Poienii Brașovului cornul cu belșug al Fortunei, să zicem prescurtat prin metaforă, nu i-ar fi revărsat mai multe daruri de la o vreme încoace. La Predeal, ca și la Poiana, au crescut și continuă să crească generații de campioni ai schiului, spre pîrtiile sale albe pornesc în pelerinaj, iarnă de iarnă, nenumărați pasionați ai sportului zăpezii, dătător de sănătate, vigoare și cuget curat.

Predeal, orașul dintre cele trei masive care-l privesc semeț din zări — Bucegii, Postăvarul și Piatra — așezat pe o imensă șa de poieni și cringuri despărțind văile Prahovei și Timișului, din plin luminat de soare, ferit de răsuflarea aspră a crivățului, la o înălțime ideală pentru sportivul în efort (1 000 m și ceva), acest loc binecuvîntat de natură era din totdeauna sortit să devină un minunat centru al turismului și al sporturilor de iarnă. Așa a și fost de-a lungul anilor.

Istoria consemnează concursuri de schi la Predeal încă din perioada imediat următoare primului război. În 1923 se disputau aci concursuri ale schiorilor militari. Apoi aria întrecerilor pe pîrtiile predelene se lărgește, culminînd cu campionate naționale și concursuri cu invitați de peste hotare. A fost totuși, în acei ani, o activitate restrînsă, dusă cu mijloacele modeste caracteristice acelor timpuri.

Predealul sportiv de astăzi manifestă desigur o superioritate marcată față de trecut, în multe privințe. S-au înmulțit posibilitățile de acces ale amatorilor de sport spre stațiune. Trenurile O.N.T.-ului și autobuze confortabile aduc săptămînal mii de noi oaspeți înălțimilor. Condițiile de cazare se îmbunătățesc considerabil. În localitate ființează acum 3 hoteluri mari, cabane moderne, vilele administrate de I.S.C. Predeal. Un teleferic îi duce pe schiori pînă în vîrful pîrtiei Clăbucetului și tot acolo se află, nou inaugurat, un schi-lift, iar pîrtia iluminată cu neon oferă condiții optime de practicare a schiului pînă la miez de noapte.

Mîna omului a folosit cu hărnicie posibilitățile oferite de cadrul natural, existente aci. Le-a folosit însă pe toate? Sau măcar pe cele mai multe, la nivelul cerințelor moderne ale sporturilor de iarnă? Ce s-ar mai putea face, într-o perioadă apropiată, pentru ridicarea stațiunii?

Iată întrebări, și nu singurele, ce le-am adresat citorva predeleni cu dragoste pentru sport, toți foști schiori de mare performanță, legați trup și suflet de locurile unde au pus pentru prima oară schiurile în picioare. Am improvizat o „masă rotundă" cu aceștia, lăsîndu-i să-și spună păsul, exprimîndu-și părerile competente și deosebit de interesante. Răspunsurilor primite, într-o ordine arbitrar asamblată, le facem loc în această pagină.

Ca o nălucă trecea prin porțile de slalom Mihai Bîră, cel mai mare campion al schiului alpin pe care ni l-a dat Predealul

GHEORGHE ZĂPADĂ

Șef de șantier al I.R.C. Brașov. A făcut parte din echipa României, cîștigătoarea concursului internațional de schi al „Micii Antonie", în 1934. La 19 ani devine cel mai tînăr antrenor din țară, conducînd Școala de schi din Predeal, în 1936. Fost antrenor al secției de schi a clubului sportiv Dinamo.

„Am fost unul dintre primii schiori de performanță care s-au ridicat din Predeal. De aceste locuri, unde am cunoscut succese și am muncit apoi ca să cresc generații noi de schiori, mă leagă cele mai dragi amintiri. Cu satisfacție și mîndrie privesc cum crește și se lărgește baza materială de care dispun astăzi iubitorii sporturilor de iarnă. În Predealul nostru există acum un teleferic, schi-lift, pîrtie iluminată. Condiții de practicare a schiului pe care noi nu le-am avut. Dar tocmai de aceea, privind prin prisma acestor condiții superioare de azi, mă doare cînd văd că asemenea posibilități nu sînt folosite cum trebuie, în mod intensiv, pentru o adevărată activitate de popularizare a schiului, de ridicare a noilor cadre de schiori. Sînt zile din iarnă cînd pîrtiile predelene rămîn pustii. Ele se înviorează doar cînd vin școlarii și studenții în vacanță, duminicile dimineața cu grupurile de turiști și, bineînțeles, atunci cînd sînt aci loturile republicane. De ce, însă, nu ocupăm întreg sezonul de iarnă cu un program susținut de activitate? Și pentru performanță și pentru mase.

În ce privește propaganda schiului, cred că măsura cea mai bună este ca O.N.T.-ul — care este direct interesat în exploatarea stațiunii pe toată durata anului — să formeze și să salarizeze un corp de instructori, avînd la dispoziție schiuri și bocanci de închiriat pentru toți doritorii de a învăța și a se perfecționa în acest sport. Predealul dispune de cel mai bun teren de școală de schi din țară. El nu este însă folosit decît în măsură cu totul redusă. De pildă, pîrtiile de pe Cioplea (terenul Veștea, cum îi spunem noi) este practic abandonat. Acolo stau două trambuline — pentru sărituri de 50 m și 20 m — nefolosite de șapte ani. Trambulina mică ar fi ideală pentru inițierea celor ce vor să-și încerce puterile în sărituri. Contrar părerii necunoscătorilor, aceasta este cea mai ușoară probă în schi și o poate încerca oricine posedă noțiunile de bază. Reamenajarea acestor trambuline și dotarea lor cu materialul necesar ar atrage numeroși amatori, schiori de toate forțele.

Schiul de performanță nu va avea decît de cîștigat din asemenea acțiuni de impulsionare a activității sportive în Predeal. În această privință, consider că acțiunile de la centru, cele ale federației de specialitate, de pildă, oricît de bine intenționate ar fi, nu pot suplini inițiativele locale, ale acelor oameni care sînt în permanență legați de stațiune. Socotesc imperios necesară formarea unui club puternic în Predeal, care să fie oaspetele permanent al bazelor sale sportive. Pe vremuri, noi aveam aci două cluburi sportive: C.S. Predeal și Amicii Predealului. Din rivalitatea lor se năștea performanțele. Un nou club, ori mai multe, puse pe baze sănătoase, ar trezi Predealul din inerția în care se află, ar face să răsară iarăși campionii și performerii pe pîrtiile noastre".

FLOREA LEPĂDATU

Electrician la Uzina de autocamioane Brașov. Fost deținător a 7 titluri de campion republican la probele de fond, individuale și de ștafetă. A reprezentat țara noastră la Jocurile Mondiale Universitare de la Poiana (1951), la concursurile internaționale de la Oberhof (1951) și Tatranska Lomnice (1952). Pînă în 1957 a condus pregătirile schiorilor fruntași ai clubului Steagul roșu Brașov.

„Dacă stau să compar condițiile pe care le au astăzi schiorii noștri fruntași și cele existente atunci cînd am început eu să concurez, atunci pot spune că noi, cei vechi, am făcut schi pe furate... Era mult mai greu pe atunci, dar rezultatele — să mă ierte băieții noștri mai tineri! — nu erau cu mult inferioare. Cronometrele ar trebui să indice timpi mult mai buni pentru schiorii de azi, care au la dispoziție material excelent, programe de pregătire pe baze științifice și un contact cu străinătatea mult mai strîns.

De ce nu progresăm mai repede în schi, în pas cu alte țări? Eu cred că sînt două cauze. Prima este aceea că mulți schiori buni, dintre cei vechi, nu mai sînt folosiți azi ca să-i ajute pe cei tineri. Din punct de vedere teoretic, antrenorii noștri în activitate sînt bine pregătiți, dar cînd e vorba de practică ei nu dispun de cunoștințele, de experiența necesară. Pe aceea o avem noi, foștii campioni. Dar noi venim pe pîrtie doar ca spectatori...

A doua cauză. Predealul, deși a dat țării fondiști de clasă și are o tradiție în această specialitate, nu mai este un centru al schiului nordic. Aci vin să concureze fondiști din alte orașe, sau de peste hotare, dar predeleni pe pîrtie nu mai sînt. Și este păcat. S-a trasat pe Poliștoaca o pîrtie nouă de fond, frumoasă, variată, dar ea prinde viață numai cînd vin loturile sau e concurs. Trebuie ca Predealul să fie chemat din nou să facă școala schiului nordic, de aci să se ridice fondiștii noștri de frunte. Copii talentați avem destui. Schiuri în picioare și un profesor bun le trebuie!"

DUMITRU FRĂȚILĂ

Responsabil al telefericului „Clăbucet" — I.S.C. Predeal. Fost multiplu campion republican în probele de fond și combinată nordică. A deținut recordul țării la sărituri de la trambulină cu performanța de 75 m, stabilită la Zakopane în 1949. A activat ca antrenor între anii 1955—1963.

„După o perioadă de oarecare stagnare a activității de schi în Predeal, un început bun s-a făcut în această toamnă, cînd s-a înființat la liceul nostru din localitate o clasă cu program special de educație fizică, în care schiul este predat de profesori specializați. Deocamdată se lucrează doar cu clasa a V-a, dar în fiecare an numărul claselor se va mări, iar din toamna viitoare va exista aci o grupă de elevi interni, tineri schiori selecționați din întreaga țară. Ei vor avea posibilitatea de a se pregăti în cele mai bune condiții, fără a întrerupe învățătura.

Este, repet, un început bun. Dar nu trebuie să ne mulțumim cu atît. În primul rînd, am de observat că la această

„Cocoșelul" Dumitru Frățilă cîștigă premiul I în concursul unei duminici a anului 1937

clasă, experimentală deocamdată, se predau numai disciplinele alpine, pe cînd specificul Predealului îl constituie probele nordice. Deci, cît de curînd, vor trebui formate grupe de elevi cu specializarea în schi-fond și în sărituri. Pentru acestea din urmă va fi nevoie de amenajarea unei trambuline noi, în apropierea școlii.

Cînd activitatea schiului predelean va crește — și eu sînt convins că aceasta se va produce în ritm foarte rapid acum, cînd avem la dispoziție instalații noi și moderne — atunci se va pune inevitabil problema altor amenajări. Aceasta va fi necesar mai ales dacă vom reuși să-i angrenăm în practicarea schiului pe turiști și pe cei veniți în concediile de odihnă în stațiune. Personal, am studiat posibilitatea trasării unei noi pîrtii pe Clăbucet, variantă a celei existente, plecînd de la Creasta Susaiului. Ea ar putea fi deservită tot de telefericul nostru.

Tot printre investițiile pe care le consider urgente este amenajarea unei pîrtii speciale pentru săniuțe, ceea ce nu avem noi pentru moment. Amatorii de săniuș vin pe pîrtia de la Clăbucet și o deteriorează, putînd provoca accidente.

Iată deci cîteva obiective ale noastre, privind atît schiul de performanță cît și cel de masă, de care trebuie să ținem seama în viitorul apropiat. Să nu le neglijăm, căci altfel vom fi depășiți din nou de creșterea firească a volumului de activitate a schiului în Predeal, ca și în întreaga țară".

ELENA TAMPA

Șefă de unitate a magazinului Textile-îmbrăcăminte, Predeal. Campioană republicană la schi-fond 10 km și ștafetă în anii 1951, 1952, 1953, 1954. A reprezentat România la Jocurile Mondiale Universitare de la Poiana (1951) și în alte competiții internaționale. Din anul 1954 a antrenat secția de schi Flamura roșie Brașov. A abandonat activitatea sportivă în 1957.

„Predelencele au uitat că s-au născut fondiste... Ca și băieții, fetele noastre sînt atrase mai mult către schiul alpin. Acesta este mai elegant, mai spectaculos, e drept. Dar și fondul face să răsară o luptă frumoasă pe pîrtie, în care înving cei mai dotați, cei mai bine pregătiți. La noi în Predeal, însă, s-a uitat parcă ce trebuie făcut ca să valorificăm talentul tineretului nostru, să folosim mai intens pîrtiile pe care le avem. Ele stau părăsite cea mai mare parte a sezonului.

Este nevoie, după părerea mea, de înființarea unui centru de schi cu specific pentru probe nordice, la care să fie chemați toți tinerii și copiii de pe Valea Prahovei și împrejurimi, doritori să facă performanță. Oameni pricepuți, care ar putea preda schiul nordic ca instructori, avem suficienți. Cine să-i învețe pe alții schiul-fond și săriturile dacă nu noi predelenii, care într-o vreme cîștigam toate campionatele țării?

Eu, am spus-o, nu mă dau la o parte să pun schiurile în picioare și cînd voi avea 80 de ani!"

MIHAI BÎRĂ

Jurisconsult, șeful Oficiului juridic de la Uzina 2 Brașov. Fost de 18 ori campion republican la toate probele alpine. Participant la J.O. de iarnă de la St. Moritz (1948) și Oslo (1952). Campion mondial universitar la Jocurile de la Poiana (1951) și locul II la combinata alpină. Triplu campion internațional al Iugoslaviei (Șar Planina, 1956). Campion internațional al României 1954—1957.

„Problema rămînerii în urmă a schiului predelean comportă mai multe aspecte. Unul dintre acestea — și-l consider cel primordial — este lipsa unor acțiuni eficiente în rîndul maselor. Noi, toți cei ce v-am vorbit la această „masă rotundă", am început schiul competițional de mici copii. Cluburile vechi din Predeal, care au fost amintite aci, organizau duminică de duminică întreceri pentru copii, concursurile „cocoșeilor" cum se numeau. Diplomele de cîștigător la aceste concursuri, acordate „cocoșelului" Bîră Mihai, le păstrez și acum. Simple bucăți de hîrtie, vor spune unii. Dar vă dați seama ce importanță au avut ele în formarea, în stimularea unui viitor campion?

Asemenea concursuri nu se mai fac. Evident, federația noastră întreprinde frumoase acțiuni de depistare a tinerilor schiori talentați. Dar ele sînt adesea greoaie, îndreptate unilateral. Lipsesc facilitățile pe plan general pentru ca schiul să fie adoptat de toți copiii de la munte și din alte regiuni. De pildă, echipamentul de schi, bocancii în special, sînt considerate articole de lux, foarte costisitoare încă. Nu se găsesc de loc bocanci de schi pentru copii, iar schiurile de 1,60 m sînt rare și de slabă calitate. Am mai adăuga și lipsa unor reduceri pe mijloacele de transport, pe teleferic și schilifturi, acordate copiilor care schiază.

Iată deci o primă condiție care trebuie îndeplinită pentru ca schiul nostru, din întreaga țară, să aibă acea necesară bază de masă. Revenind pe plan local, la Predeal, trebuie notat că schiul din această localitate a suferit întotdeauna de lipsa unor cadre de seniori. Tinerii, o dată ce termină școala, pleacă la studii superioare sau în producție, în alte orașe, ei nu mai sînt legați de Predeal. Iată una din explicațiile logice, de ce schiul îl fac aci mai mult oaspeții.

Aceste considerente mă duc la concluzia că acel club puternic care trebuie format în Predeal — și de care s-a vorbit aci — nu poate fi decît un club sportiv școlar. Predealul trebuie să devină un centru al schiului școlar și junior. Pentru aceasta avem un cadru natural excelent. Într-adevăr, Predealul posedă cele mai bune terenuri de școală din țară. Dar folosit intens este numai Clăbucetul. Rămîne să punem în valoare din nou pîrtiile de la Veștea, Fetifoiu, cele de pe Rîșnoava. Aci trebuie ridicate noile baze de schi care să devină școli ale campionilor de mîine.

Se știe, Predealul nu poate fi profilat pe schiul alpin de mare performanță. Aceasta rămîne specialitatea Poienii Brașov. La Predeal nu avem în imediata apropiere pante cu diferența de nivel necesară pentru o pîrtie de coborîre la cerințele campionatelor naționale și ale celor internaționale. Dar pîrtiile noastre sînt ideale pentru juniori și — bineînțeles — împreună cu cele de schi-fond, cu trambulinele de sărituri, azi neglijate, ele vor trebui chemate din nou la viață.

Deci — un club sportiv școlar, în continuarea acțiunii foarte prețioase de a se organiza clasele cu program special de educație fizică de la liceul din localitate. Eu văd chiar mai mult. Predealul să fie locul de întîlnire a tuturor schiorilor școlari din țară. Prin tabere, prin cursuri speciale pentru elevii care practică schiul, să furnizăm pîrtiilor predelene materia primă de prelucrare, pentru ca ele să ne dea înapoi cadrele de schiori fruntași, în toate disciplinele, de care ducem atîta lipsă azi. Subscriu la părerea ziarului „Sportul", expusă de redactorul care a condus discuția noastră, de a se studia posibilitatea organizării la Predeal a taberei permanente sau a unei școli speciale, dînd posibilitatea elevilor din alte orașe să practice intens schiul, prin rotație, pe o perioadă de o lună sau mai mult.

Toate aceste acțiuni ar avea drept rezultat înflorirea rapidă a generației tinere de schiori din țara noastră. Să nu se înțeleagă însă că aș fi de părere că pot fi neglijate acțiunile de popularizare a schiului și în rîndul amatorilor de alte vîrste. Aci este un vast cîmp de acțiune, care trebuie să înceapă tot de la anumite facilități acordate celor care vor să practice acest sport frumos și util. S-a scris și la dv. în ziar despre necesitatea de a se crea un corp de instructori în stațiunile de munte, care să predea schiul oamenilor muncii veniți la odihnă. Trebuie să existe și mai multe centre de închiriere a materialelor sportive, iar acestea să fie de calitate. Astfel ca trenurile de excursioniști să transporte la munte numai pe schiori, nu și schiurile! Acestea să se găsească din belșug la pîrtie.

Propun un sistem unic de învățare a schiului — pe care personal l-am și definitivat — care să funcționeze în toate stațiunile noastre montane. Cel venit la odihnă va învăța schiul timp de 12 zile sau mai mult, i se va elibera un tichet de absolvire a unui ciclu cu care se poate prezenta anul viitor, indiferent în ce stațiune se va afla, pentru a continua cu alt instructor inițierea începută. Este și acesta un aspect foarte important pentru răspîndirea schiului în țara noastră.

Să facem totul ca Predealul, ca și alte stațiuni de munte din țară, încă insuficient exploatate pentru sport, să devină o școală de schi pentru tineri și virstnici, acea trambulină de lansare a campionilor, ca și a suporterilor acestui sport. Avem nevoie de ei, deopotrivă".

★ ★ ★

Concluzii la discuțiile purtate la această masă rotundă nu mai sînt necesare. Ele reies cu limpezime și pregnanță din cuvîntul invitaților noștri. Ne permitem doar mici completări, care să sublinieze unele din ideile expuse.

În primul rînd, reluăm o temă abordată de Mihai Bîră. Cele spuse aci despre Predeal sînt valabile pentru o serie întreagă de alte localități, frumoasele noastre stațiuni de munte din Carpați și Apuseni. Azuga, Branul, Muntele Mic, Stîna din Vale, Borșa, Vatra Dornei și altele — au toate nevoie de mai multă viață sportivă, de un nou impuls pentru schi. Sugestiile formulate de campionii predeleni sînt deci actuale și pentru alte locuri cu tradiție în sporturile de iarnă.

Cu privire la schiul în Predeal, părerile exprimate converg asupra a două puncte: 1) revenire la tradițiile probelor nordice; 2) crearea unui centru al schiului școlar. Vom relua doar pe cel de-al doilea.

Mulți din cei consultați, prezenți aci, ca și alții, și-au manifestat entuziasmul pentru înființarea clasei experimentale cu program special de educație fizică, la liceul din Predeal. Sîntem de acord cu ei, este un început bun. Dar tot acestora va trebui să le spunem că, față de carențele generale ale schiului nostru, acest început reprezintă încă prea puțin, chiar foarte puțin. Acțiuni de felul clasei de schi predelene trebuie extinse cît mai grabnic, completate cu altele de popularizare a sportului printre copii. Reînființarea concursurilor duminicale deschise copiilor din alte clase, sau chiar și din alte localități, ar fi una din formele eficiente.

Ne gîndim și mai departe. Celor consultați le-am împărtășit sugestia noastră de a se crea la Predeal **o tabără școlară de schi permanentă** și ei s-au arătat foarte interesați de aceasta. Să precizăm. Cu cîțiva ani în urmă la Predeal, pe Cioplea, a existat o Școală specială a Ministerului Învățămîntului, la care copii debili erau trimiși pentru o perioadă de o lună sau două, urmînd un tratament adecvat și continuînd în același timp cursurile școlare. Această școală nu mai există azi, iar fostele sale clădiri (din bd. Republicii nr. 30) sînt afectate cazării turiștilor. Ne-am gîndit la posibilitatea reînființării unei asemenea școli speciale, care să-i reunească însă pe acei elevi din întreaga țară ce dovedesc aptitudini pentru schi, membri ai secțiilor de performanță ai asociațiilor sportive școlare. Cîteva sute de schiori școlari ar putea parcurge astfel, în timpul iernii, treptele unei instruiri care altfel nu le este accesibilă.

Alături de necesitatea, categoric imperioasă, a formării unui puternic club sportiv școlar la Predeal, această tabără permanentă, pe care o propunem spre studiere forurilor în drept, ar avea darul să aducă impulsul dorit pentru activizarea unui centru al sporturilor de iarnă cu tradiție, posedînd dotări materiale importante, dar pentru moment reduse la o viață molcomă, mult sub posibilitățile sale latente.

Prin cele scrise în această pagină, sperăm să aducem o contribuție efectivă la ridicarea Predealului sportiv pe treapta la care este chemat să urce, cît de curînd, pentru a deveni din nou un pion de bază pe eșichierul sportului românesc.

Radu VOIA

...Și iată pe campionii noștri de mîine. Sub privirile atente ale profesoarei de educație fizică Rodica Munteanu, elevii clasei a V-a a liceului predelean coboară în tureș panta Clăbucetului.

Foto: I. Mihăică

REVELION 1968

PE VALEA PRAHOVEI...

(Urmare din pag. 1)

Revelionul pentru oaspeții munților.

● La Sinaia, tovarășul Dragoș Dogaru, directorul coordonator al Întreprinderii de hoteluri și restaurante, ne relatează că zorii Anului Nou au găsit zeci de camere... goale ! Aproape toți cei ce veniseră să sărbătorească Revelionul la Sinaia, sau la cabanele apropiate, porniseră spre pîrtiile de schi sau de săniuță.

— *Chiar și cei care nu știau să schieze*, precizează interlocutorul nostru, *nu au pregetat să urce cît mai sus spre piscurile înzăpezite, dornici să-și ureze acolo un călduros „La mulți ani !"*.

● Minunata pîrtie de la Clăbucet, feerie luminată, prilejuiește un veritabil „carnaval" al zăpezii. Excursioniștii se află mai mult pe afară decît în cabana de la „Sosire". Este un Revelion cu totul original. Organizatorii oferă zeci de surprize, solicită „ajutorul" oaspeților în vederea desemnării a diferiți „campioni". Și, chiar dacă rezultatele nu constituie... performanțe, Anul Nou îi găsește pe sportivi în plină „competiție".

● La „Cotă" este un continuu dute-vino. Unii urcă, alții coboară. Cei ce își doresc mai mult confort, au preferat să sărbătorească Revelionul în elegantul complex de la „1 400". Alții merg spre vîrfuri. Sînt temerarii. Și e un viscol !...

Consemnez cîteva nume : Dumitru Marinescu, Valeriu Stroie, Dan Teodoru, Vasile Popa, Dan Cucu. Unul e popicar, altul atlet, al treilea joacă handbal. Sînt și fotbaliști, șahiști, motocicliști. Am întîlnit chiar și înotători și jucători de... polo ! Muntele a fost, deci, loc de întîlnire generală.

★

Însemnări, zeci de însemnări. File numeroase au cuprins impresiile Revelionul pe Valea Prahovei. Iată și ultimele rînduri...

● Pleacă trenuri după trenuri ; din Predeal, din Bușteni, din Sinaia. La ferestre, fețe vesele pline de entuziasm. De pe peroane, gazdele fac semne de rămas bun. Consemnez o urmă de regret. Și la cei care pleacă, și la cei care rămîn.

Se vor reîntîlni, desigur, foarte curînd. Dar, pînă atunci, urările de noi succese, de fericire se aud pretutindeni...

— *La mulți ani, prieteni !*

— *La mulți ani !*

...Revelionul petrecut de sportivi pe Valea Prahovei s-a sfîrșit. Amintirile însă, încep să fie depănate abia acum.

AUREL CRIȘAN

ÎN MAREA FAMILIE A UNIVERSITĂȚII CLUJ...

În 1919, cu ocazia inaugurării stadionului universitar din Grenoble, echipa Clujului, în anul acela înființată, a făcut un 0—0 cu echipa din localitate. Studenții români — se spunea atunci — sînt numai la primii pași. Ei însă, pot ajunge departe ! În '69, la semicentenarul echipei, cînd francezii vor juca la noi în revanșă, băieții trebuie să demonstreze cît a acumulat Clujul în cei 50 de ani de existență".

Și optimistul conducător descifrează în licoarea din pahar un drum falnic, asemănător celui urmat între anii 1930 și 1940 de către *Țîrlea, dr. Lazăr* și *Eugen Hațeganu*.

● Un microdialog, surprins în casa antrenorului *dr. Mircea Bugnariu*, la puțin timp după ce gongul marcase intrarea în '68. Interlocutori : antrenorul și pivotul său, baschetbalistul *Horia Demian*.

— Horia, dacă meniscurile tale nu mi-ar fi jucat feste, am fi sărbătorit și anul acesta locul III, cum am sărbătorit la ultimele două revelioane.

— Mă crediți cu prea mult ! Proverbul cu „floarea și itoare. O dată cu noul an, orice ghinion a fost înecat. Puternicele telescoape instalate pe Feleac anunță o stea nouă pentru sportul clujean.

Nușa MUȘCELEANU

ÎN MAREA FAMILIE A UNIVERSITĂȚII CLUJ...

La „Universitatea" Cluj, revelionul a început din 30, seară în care dr. *Ringheanu*, portarul „U"-ului, și-a serbat cel mai fericit eveniment al tinereții : *căsătoria*.

Martori la nuntă i-au fost „generațiile" clujene, reprezentate prin *Mircea Luca, Traian Georgescu* și actuala pleiadă : *Remus Cîmpeanu, Neșu* și *Adam*. I-a adunat aici o simțire comună : *cea pentru fotbal, copilul adulat care leagă inimi și face statornicii*.

Între două urări de fericire adresate mirilor, sînt derulate pagini din fotbalul clujean de ieri și de azi, pagini scrise cu migală de către discipoli atașați.

Repertoriul muzical al „U"-ului, atît de bogat și variat, este deschis de antrenantul și — în același timp — mobilizantul imn „*Haide, „U"*. În față, la orchestră, *dr. Georgescu !* Ca orice „capel-maistru", cunoaște perfect partitura : a învățat-o de la echipa lui *Mircea Luca*, el însuși descendent din Șepi și Guga, autorii notelor.

„Copiii" de astăzi țin greu măsura. Unii dintre ei nu cunosc încă versurile. Se spune că măreția „U"-ului stăbea și în forța cîntecelor sale, expresie a pasiunii și elanului debordant pentru sport. „U"-ul de astăzi fredonează numai. *Trebuie să învețe, însă, să cînte !*

● La răscruce dintre cei 8 ani, singur, în fața unui pahar cu licoare, în care se clatină imagini ca într-un ghioc vrăjit, un inveterat „U"-ist, *Titus Bacaciu*, secretarul clubului Universitatea, meditează : *„avem locul V. Asta nu-i de loc rău ! Anul trecut, în aceeași perioadă, aveam doar 10 puncte și mulți... profeți care ne prevedeau ieșirea din diviziie. Dacă nu am avea ca element de comparație un trecut glorios, prezentul ar fi poate mai frumos. Ne lipsește elanul, optimismul care caracterizam pe universitarii din anii trecuți. Și fără elan, pasiune, sportul clujean nu are expresie.*

● La răscruce dintre cei 8 ani, singur, în fața unui pahar cu licoare, în care se clatină imagini ca într-un ghioc vrăjit, un inveterat „U"-ist, *Titus Bacaciu*, secretarul clubului Universitatea, meditează : *„avem locul V. Asta nu-i de loc rău ! Anul trecut, în aceeași perioadă, aveam doar 10 puncte și mulți... profeți care ne prevedeau ieșirea din diviziie. Dacă nu am avea ca element de comparație un trecut glorios, prezentul ar fi poate mai frumos. Ne lipsește elanul, optimismul care caracterizam pe universitarii din anii trecuți. Și fără elan, pasiune, sportul clujean nu are expresie.*

Datini și obiceiuri strămoșești n-au lipsit din frumosul program al Carnavalului tineretului.

ÎN TABĂRA DE IARNĂ DE LA TUȘNAD...

În tabăra de iarnă de la Tușnad, unde se găsesc, acum, în perioada vacanței, în rîndurile lor se află gimnaștii *Gh. Păunescu* și *Gh. Mutu*, atleții *Emilia Podaru* și *I. Bălan*. La Revelionul organizat în cadrul Uzinei Electroputere au fost prezenți o serie de sportivi, ca de pildă, luptătorii *Gh. Berceanu* și *Ilie Popa*, fotbaliștii *M. Florescu* și *Gh. Stere*, rugbiștii *I. Trașcă* și *T. Diaconu* și care, alături de muncitori, tehnicienii marii uzine craiovene, au salutat cu bucurie și veselie anul 1968.

ȘT. GURGUI — coresp. principal

...ȘI TIMIȘOARA

45 de tinere gimnaste din București, Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, Ploiești, Cluj, Tg. Mureș, Arad, Sibiu, Baia Mare și Timișoara, împreună cu 10 antrenori, au sărbătorit sosirea noului an în orașul de pe Bega, unde se află de cîteva zile într-o tabără de iarnă a federației de specialitate. Aici, s-au cunoscut și au legat prietenii *Mia Variu, Rodica Secoșan* (Timișoara), *Ofelia Alexa, Smaranda Cuciu* (Cluj), *Doina Lăsaru* (Baia Mare), *Maria Stoica, Geta Doficeanu, Anca Grigoraș* (Orașul Gh. Gheorghiu-Dej) *Elisabeta Turcu* (Ploiești), *Rodica Sabău* (Arad), *Sinziana Paraschiv, Marcela Miu, Elisabeta Badea* (București) și alte speranțe ale gimnasticii noastre feminine. Printre orele de destindere din programul taberei, desigur, era și acela de a pregăti Revelionul. Sub îndrumarea profesoarei *Maria Ionescu*, conducătoarea taberei, s-a pregătit sala, s-au improvizat măști, costume, astfel că în seara zilei de 31 decembrie a domnit în tabăra de gimnastică de la Timișoara veselia tinereții. La buna reușită a carnavalului au contribuit toți elevii și antrenorii. S-a petrecut frumos, amuzant !

P. ARCAN — coresp. principal

ACASĂ LA AUREL ZAHAN

În plin centrul Capitalei, pe Calea Victoriei, la nr. 142—148, locuiește familia poloistului nostru fruntaș, dinamovistul Aurel Zahan. Pregătirile de Anul Nou au fost și aici terminate de mult. Doar micuța Luize, fiica soților Zahan, mai găsește cîte ceva de aranjat la pomul de iarnă. În elegantul apartament este o atmosferă de mare veselie. Invitații, printre care și antrenorul de lupte, prof. Victor Dona cu soția, de la același club, întrețin discuții aprinse despre... sport.

Familia Zahan își invită apoi oaspeții la masă. Se fac, cum era firesc, cele mai frumoase aprecieri despre bogatul meniu tradițional. Miezul nopții îi găsește pe toți iubitorii sportului din acest apartament cu cupele pline cu vin de Cotnari. O dată pe an, un poloist fruntaș poate spune : „Sînt sătul de apă !" (T.R.).

Acasă la Aurel Zahan

La CRAIOVA...

Întregul lot al voleibalistelor de la „Universitatea" a fost oaspetele jucătoarei Sorina Martinescu, unde se aflau printre invitați și cîțiva jucători de la „Electroputere".

Exceptînd pe *Deliu* și *Sfîrlogea*, care au petrecut împreună ultima noapte a anului, ceilalți fotbaliști de la „Universitatea" au fost în mijlocul familiilor lor.

Atleții, atletele și gimnaștii clubului „Electroputere" în număr de 32 au întîmpinat Noul

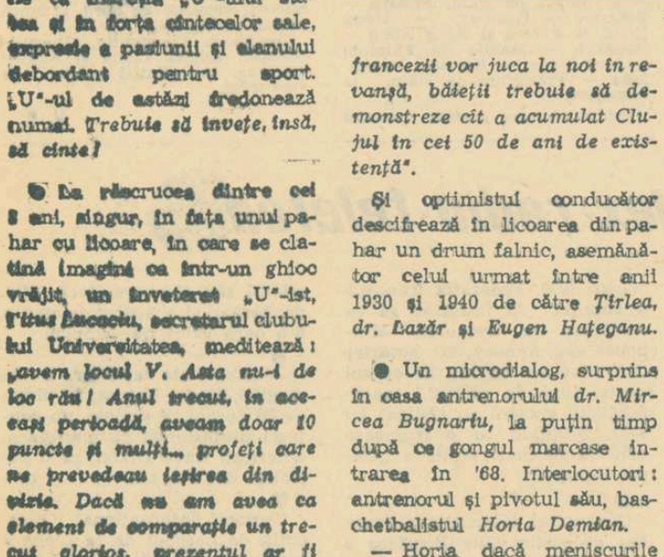

Familiile fotbaliștilor Datcu și Greț au făcut acest revelion intim.

Revelion la cabană, într-un cadru rustic. La masă servesc... dacii.

SFÎRȘIT DE AN AGITAT ÎN CAMPIONATUL MASCULIN

Dinamo a învins Steaua: 85-77

I.C.F. ȘI POLITEHNICA GALAȚI AU ANULAT AVANTAJUL TERENULUI LA ORADEA ȘI, RESPECTIV, LA TIMIȘOARA !

Cuplajul principal al diviziei A masculine de baschet, găzduit sîmbătă seara de sala Floreasca, s-a disputat, ca și în majoritatea ediițiilor precedente, sub semnul dramatismului. Într-adevăr, atît „deschiderea" (*Politehnica — Rapid*), cît și „vedeta" (*Steaua — Dinamo*), au ținut încordați nervii spectatorilor, din primul pînă în ultimul minut al jocurilor.

„Miniderbiul" *Politehnica — Rapid* s-a încheiat cu victoria studenților, din rîndurile cărora au ieșit în evidență *Jekely, Popa* și *Haneș*, dar rapidiștii au dat o replică dîrză, meritorie și pe plan tehnic, un singur capitol făcînd excepție : procentajul în aruncările din acțiune. Scorul final (64—54, la pauză 24—22) a fost realizat de *Jekely* 19, *Haneș* 16, *Popa* 15, *Molin* 6, *Dudescu* 4, *Săuca* și *Baciu* cîte 2, respectiv de *Czell* 14, *Popovici* 12, *Popescu* 11, *Tursugian* 9 (cei mai buni jucători ai învinșilor), *Predulea* și *Stănescu* cîte 4.

Prima manșă a triplei confruntări, care decide, de mulți ani, cîștigarea titlului, a revenit reprezentanților noștri în „Cupa cupelor" : *Dinamo — Steaua* 85—77 (40—39). Și în acest meci evoluția scorului a constituit punctul principal de atracție, situațiile de egalitate și de diferențe mici, în alternanță, dînd „nota", cu precădere în minutele 36—38. Învingătorii au reușit să-și depășească emotivitatea determinată de situația din teren, iar eliminarea a doi jucători de bază ai învinșilor (*Novacek* și *Barău*, nevoiți să comită numeroase greșeli personale pe parcurs pentru a menține echilibrul de forțe precar) a făcut restul.

Atît datorită importanței pentru stabilirea campioanei, cît și pentru însăși angrenarea în dispută directă a majorității componenților lotului național, meciul cere mai puțin relatarea pe larg a desfășurării lui. E suficient, credem, să vă spunem că dramatismul situațiilor a fost la... înălțime și a satisfăcut așteptările publicului. În schimb, considerăm necesare cîteva comentarii privind valoarea tehnico-tactică, sub nivelul previzibil. În pofida evoluției scorului, victoria dinamoviștilor a fost pusă mai puțin la îndoială. Ei alcătuiesc actualmente o formație solidă, completă, marchează progrese certe (chiar dacă nu spectaculoase) pe plan tactic. Aveam însă pretenții mai mari de la ei. Vechea meteahnă a nervozității excesive s-a manifestat intens, consecința constituind-o lungi perioade de erori tactice, de slab randament în apărare (capitol la care neatenția are partea leului) și, mai ales, activitatea mediocră în lupta de recuperare sub panou (excepție facem doar pentru *Novac*). Poate că, într-adevăr, cînd scriem — la început de an — despre o victorie a lor, nu s-ar cuveni să manifestăm asprime, dar ei ne reprezintă pe plan internațional și dificila confruntare cu Olympia Liubliana bate la ușă... Învinșii au însă dreptul la cuvinte de laudă pentru dîrzenia (uneori ușor... excesivă) cu care au abordat partida, uzura competițională din ultima perioadă și unele absențe de marcă din formație (*Savu, Niculescu*) fiind, astfel, onorabil suplinite.

Cele 162 de puncte ale partidei au fost semnate de *Viciu* 21, *Albu* și *Novac* cîte 14, *Diaconescu* 17, *Cernea* 10 și *Dragomirescu* 9 pentru *Dinamo*, respectiv de *Novacek* 26, *Nosievici* 22, *Gheorghe* 14, *Dimancea* 8 și *Barău* 7 pentru *Steaua*.

Menționăm calitatea bună a arbitrajelor : *I. Petruțiu — Gh. Chiraleu (Politehnica — Rapid)* și *G. Dutka (Oradea) — C. Negulescu (Steaua — Dinamo)*.

G. RUSSU-ȘIRIANU

CRIȘUL ORADEA — I.C.F. 53—59 (20—31). Principalii realizatori — Bencze (21) și Mazilu (13) de la Crișul, Tarău (35), Măluțel (7), Scorțescu (6), Nedef și Spiridon (cîte 4) de la I.C.F. (Ilie Ghișa — coresp. principal).

UNIVERSITATEA TIMIȘOARA — POLITEHNICA GALAȚI 94—95 (46—39, 84—84)! Deși au condus în majoritatea timpului, gazdele au părăsit terenul învinse după un final dramatic. De menționat spiritul de luptă al gălățenilor. (**P. Arean** — coresp. principal).

UNIVERSITATEA CLUJ — COMERȚUL TG. MUREȘ 81-63 (40-33). Jocul a fost echilibrat doar în prima repriză. Cele mai multe puncte au fost înscrise de Rühring (29) și Stăvaru (19) pentru Universitatea, respectiv de Tedula (34) pentru Comerțul. A condus foarte bine cuplul Ștefan Roșu (București) — Al. Ivan (Timișoara). (**N. Todoran** — corespondent).

PRONOSPORT

PREMIILE CONCURSULUI PRONOEXPRES NR. 52 DIN 27 DECEMBRIE 1967

EXTRAGEREA I : Categoria a II-a : 1 variantă a 31 347 lei și 7 a 6 347 lei (premiul excepțional de 25 000 lei va fi atribuit prin tragere la sorți); a III-a: 42,5 a 1 286 lei; a IV-a: 271 a 259 lei ; a V-a: 1 020 a 68 lei; a VI-a: 4 250,5 a 22 lei. Report categoria I : 67 598 lei. EXTRAGEREA A II-A: categoria a II-a : (1,5 variante a 24 766 lei — premiul excepțional de 25 000 lei va fi atribuit prin tragere la sorți); a III-a: 27,5 a 1 454 lei; a IV-a: 170 a 302 lei; a V-a: 711 a 72 lei; a VI-a: 2 821 a 25 lei. Report categoria I : 9 291 lei.

AȘA ARATA O VARIANTĂ CU 13 REZULTATE EXACTE CONCURSUL PRONOSPORT NR. 52 ETAPA DIN 31 DECEMBRIE 1967

I.	Juventus—Internazionale	1
II.	Milan—Bologna	1
III.	Napoli—Torino	x
IV.	Fiorentina—Mantova	1
V.	Varese—Cagliari	1
VI.	Atalanta—Spal	1
VII	Roma—Brescia	1
VIII.	Lanerossi—Sampdoria	x
IX.	Catanzaro—Lazio	x
X.	Genoa—Padova	x
XI.	Verona—Livorno	1
XII.	Modena—Foggia	x
XIII.	Messina—Catania	2

Fond de premii : 315 454 lei din care report 37 962 lei.

REZULTATELE TRAGERII LOTO A REVELIONULUI 1968

EXTRAGEREA OBIȘNUITĂ :

71 68 79 5 7 21 47 42 82 49 22 51

EXTRAGEREA SUPLIMENTARĂ : 3 33 7 71 14 8 62 60 55 84 12 23.

EXTRAGEREA SPECIALĂ :

45 9 14 35 87 18

Fond de premii : 7 059 356 lei, din care 3 266 214 lei fond de premii obișnuit.

TRIBUNA CITITORILOR

„Fotbalul are mulți adepți, specialiști, teoreticieni, tacticieni și ziarul „Sportul" îi acordă un spațiu nelimitat, dar rezultatele nu sînt cele așteptate. De aceea, ar fi bine ca ziarul să se preocupe mai mult de alte ramuri sportive (în care se obțin cu adevărat succese), contribuind astfel la popularizarea lor în rîndurile masei de cititori. Ar fi necesar să se acorde spațiu mai mare și pentru atletism, care este o ramură sportivă de bază. Să nu uităm că atletismul românesc a avut personalități respectate pe arena internațională ca **Ion Moina, Iolanda Balaș, Ion Wiesenmaier, Lia Manoliu, Ilie Savel**, că și în prezent are cîteva valori indiscutabile ; **Mihaela Peneș, Viorica Viscopoleanu, Șerban Ciochină** și alții.

Să nu uităm, de asemenea, că nici la fotbal nu poți fi un bun jucător dacă nu ai o pregătire atletică corespunzătoare. A fi jucător de fotbal fără a putea parcurge suta de metri în 11,2—11,3 secunde, e ca și cum ai fi orator fără a avea o dicțiune bună". (Ing. VIRGIL GROBEI, fost campion și recordman național, str. Metalurgiei 4 — Baia Mare).

★

„Deși fotbaliștii juniori ai „Universității" Cluj sînt campioni republicani, rareori putem să-i vedem evoluînd în deschidere la meciurile echipei de seniori. Propun, deci, ca la fiecare meci din diviziile A și B în deschidere să joace echipele de juniori ale cluburilor și asociațiilor sportive respective". (Ing. PETRU COȚA, str. Horea 75 — Cluj).

★

„Se observă cu regret că mulți sportivi din provincie aduși în București după 2—3 ani de activitate se plafonează, nu mai dau randament și îngroașă rîndurile rezervelor de profesie. Ei sînt la început preocupați să fie de folos pînă se aranjează bine în Capitală și apoi nu-i mai interesează nimic". (MIHAI DINULICA, șoseaua Olteniței 188, blocul 17, ap. 65 — București).

★

„Promisiunile federației de fotbal de a da publicității cel mai tîrziu în luna decembrie (mai întîi s-a spus octombrie) proiectele sistemului competițional pentru 1968/1969 au rămas vorbe goale. Ne aflăm în luna ianuarie a noului an și nu se știe încă nimic.

În altă ordine de idei, propun să se revină la unele denumiri de echipe cu tradiție în sportul românesc : **Unirea Tricolor, Juventus, Ripensia, Venus, Sportul studențesc.** Consider, de asemenea, că ar fi foarte utilă editarea unei istorii a sportului din țara noastră". (Lt. col. dr. VICTOR LIMBAN, str. Teilor, bloc 2, ap. 4 — Pitești).

★

„Ar fi bine ca ziarul să publice materiale scurte, dar interesante, despre tinerele talente promovate în divizia A la fotbal — date biografice, caracteristici, aprecieri pozitive și observații critice asupra capacității lor". (ALEXANDRU DAN, str. Cometei 91 — București).

★

„Să se scrie mai mult despre activitatea profesorilor de educație fizică, ca și despre preocupările pe plan regional pentru dezvoltarea turismului". (GRAȚIAN C. MĂRCUȘ, str. Republicii 74 — Zalău).

★

„Dacă un antrenor nu dovedește capacitatea de a-i pregăti la un înalt nivel tehnic și tactic pe jucătorii săi, dacă el nu are cunoștințe solide de pedagogie și psihologie individuală și socială, nu are ce căuta la cluburile de fotbal și cu atît mai puțin la conducerea echipei naționale. Din nefericire, aceste cerințe ce se impun unui bun antrenor sînt adesea ignorate". (NICOLAE DACUS, str. Baia Sprie 170 — Baia Mare ; la această opinie s-a asociat și tov. Emil Sălăjan, muncitor la Combinatul siderurgic Hunedoara).

★

„În privința transferărilor de sportivi, ele se mai fac încă în interesul anumitor echipe și în defavoarea altora." (PETRU GLIGOR, bd. Leontin Sălăjan 85 — Timișoara).

★

„Unii așa-ziși specialiști cer ca echipa națională să fie formată numai din jucători tineri. De ce să mergem pe o asemenea soluție exclusivistă pe care n-o mai aplică nimeni în lume ? Oare valoarea este sinonimă cu tinerețea și invers ? Cel mai bine ar fi ca la alcătuirea echipei reprezentative să se țină seama de valoarea și forma jucătorilor și nu de vîrsta lor." (MARCEL CIUBOTARU, str. M. Kogălniceanu 6 — Tg. Neamț).

★

„Mai întodeauna antrenorii acuză statura fizică a adversarilor în loc să se ocupe de șlefuirea tehnicii jucătorilor noștri, care ar fi antidotul cel mai eficace pentru compensarea diferenței de gabarit". (GH. NICOLAU, jurist, **Tribunalul regional Bacău**).

Actualitatea internațională

Corespondențe speciale pentru SPORTUL

SAO PAULO:

Gaston Roelants triumfă pentru a treia oară la „San Silvestro"...

O zi pe an atletismul este la Sao Paulo mai popular decît fotbalul. Aceasta se întîmplă în noaptea Anului Nou, cînd în marele oraș brazilian se desfășoară tradiționala cursă atletică „San Silvestro". Curiozitatea acestei întreceri, după cum probabil este binecunoscut iubitorilor de sport din România, constă în aceea că ea are loc pe distanța a... 2 ani. Startul se dă în ziua de 31 decembrie, cu puțin timp înainte de ora 24, sosirea avînd loc, firește, în anul următor. Atleți din Belgia, Anglia, Canada, Iugoslavia, S.U.A., precum și din Brazilia, în total 265 de concurenți, și-au dat întîlnire la ultima ediție, cea de duminică noapte. În lipsa cîștigătorului de acum un an, columbianul Alvaro Mejia, pronosticurile se îndreptau, în primul rînd, spre belgianul Gaston Roelants, învingător la edițiile din 1964 și 1965.

Cu mult înainte de ora startului, pe străzile orașului Sao Paulo erau înșiruiți zeci de mii de spectatori în așteptarea sportivilor. Nici ploaia torențială nu a reușit să împrăștie mulțimea... Imediat după plecare (ploaia a încetat ca prin minune) la conducerea plutonului s-a instalat Roelants, talonat de iugoslavul Zuntar, englezul Johnston și suedezul Garberud. După 3 500 m în frunte se mai aflau doar Roelants și Johnston, marcați la jumătatea cursei cu un mare avans față de urmăritori. Pe ultima parte a traseului belgianul și-a impus ritmul dorit (el a sprintat în cîteva rînduri), lăsîndu-l în urmă cu aproximativ 100 de metri pe atletul englez. Iată clasamentul consemnat de arbitri: Gaston Roelants a parcurs 8 500 m în 24:28,2; Tim Johnston — 24:55,7; Dave Ellis (Canada) — 25:12,7; Drago Zuntar (Iugoslavia) 25:19,6; Ken Moore (S.U.A.) 25:33,0. Învingătorul ne-a declarat următoarele la încheierea cursei: „Parcursul mi-a convenit de minune. A fost cea mai ușoară „corrida" la care am participat pînă acum. Am așteptat ca pe ultima parte Johnston să mă atace, dar el a preferat să rămînă în... plasă. Deși l-am încercat de cîteva ori, el nu a răspuns atacurilor mele, fapt care m-a determinat să „plec" definitiv".

Gaston Roelants

J. P. SARTO

PARIS:

Rugbyștii români și-au încheiat turneele în Franța

Echipele românești de rugby Grivița Roșie și Dinamo București și-au încheiat turneele întreprinse în Franța. Aproape 5 000 de spectatori au urmărit jocul dintre La Rochelle și Dinamo București, încheiat cu rezultatul de 11—6 (0—3) în favoarea rugbyștilor francezi. Scorul a fost deschis de oaspeți printr-o lovitură de picior executată de Cîndea. După pauză, gazdele și-au impus jocul, marcînd prin Magois (drop-goal și o încercare), Merling (o încercare transformată). Comentînd acest meci, un coleg de la agenția „France Presse" remarca că rugbyștii români au atacat spectaculos, însă au fost surprinși de contraatacurile rapide și prompte ale gazdelor.

Pe un timp frumos, la Toulon echipa locală a dispus cu 15—14 (3—11) de Grivița Roșie. Dacă în prima parte rugbyștii români au arătat o superioritate evidentă, după pauză ei au părut obosiți. Gazdele au jucat excelent în ultimul sfert de oră, remarcîndu-se în mod special internaționalul Carrere, care și-a făcut reintrarea cu acest prilej. Au marcat pentru gazde: Laboure (min. 10) lovitură de picior, Fabien (min. 47 și 68) — două încercări și din nou Laboure (min. 72 și 75) un drop-gol și o lovitură de picior căzută. Pentru Grivița Roșie au înscris: Irimescu (min. 7) lovitură de pedeapsă, Țibuleac (min. 23) lovitură de pedeapsă, Demian (min. 26) o încercare transformată de Irimescu, și Rusu (min. 52) o încercare.

HENRY COUSIN

LONDRA:

FLORIN GHEORGHIU, LIDER LA HASTINGS

Campionul de șah al României, marele maestru internațional, Florin Gheorghiu, este liderul turneului de la Hastings (Anglia). După disputarea a cinci runde în tradiționala întrecere șahistă care marchează cu regularitate trecerea dintr-un an în celălalt, marele maestru român este în fruntea lotului de zece competitori, fiind distanțat cu o jumătate de punct înaintea puternicului tandem de concurenți sovietici Leonid Stein — Aleksei Suetin.

Vom recapitula, în cele ce urmează, principalele trepte urcate de Florin Gheorghiu pînă la primul loc al clasamentului, pe care-l deține înaintea rundelor decisive ale turneului. Remiza obținută la start de campionul român în fața reputatului reprezentant al șahului sovietic, fostul campion unional L. Stein, s-a dovedit de bun augur. La capătul primei „treimi", Gheorghiu avea 2 puncte din 3 posibile, după ce făcuse remiză cu încă un pretendent de seamă la obținerea victoriei în concurs, marele maestru cehoslovac Vlastimil Hort. În rundele a 4-a și a 5-a, șahistul român a avut ca adversari doi dintre reprezentanții gazdelor, Bill Hartson și Raymond Keene. Aceste partide au însemnat tot atîtea victorii pentru fostul campion mondial de juniori. O impresie deosebită a lăsat-o partida cîștigată în fața lui Keene, în care Gheorghiu a dispus de adversarul său în 27 mutări în stilul său caracteristic, după un atac irezistibil la rocadă.

Acum, turneul de la Hastings are în frunte pe Florin Gheorghiu cu 3½ puncte, urmat de L. Stein și A. Suetin cu cîte 3 puncte fiecare. Locul al patrulea în clasament este ocupat de concurentul englez Bill Hartson cu 2½ puncte, el avînd și o partidă întreruptă cu iugoslavul Ostojici. În continuarea clasamentului găsim pe Hort (Cehoslovacia) cu 2½ p, Whiteley (Anglia) și Kaplan (Porto Rico) 2 p.

Florin Gheorghiu

HERB AUDREY

● În turneul de juniori de la Groningen (Olanda), șahistul român Dan Zara ocupă locul II—VI după disputarea a 6 runde. Pe primul loc se află maghiarul Jocha cu 4 p.

RAPID BUCUREȘTI— ADMIRA VIENA ÎN „C. C. E." LA HANDBAL

Debutul sportivilor români într-o competiție oficială în noul an va fi consemnat astă seară la Viena, unde campioana țării noastre la handbal feminin, Rapid București, susține primul din cele două meciuri ale turului al II-lea din „Cupa Campionilor Europeni". Adversara feroviarelor bucureștene va fi echipa Admira Viena, formație în componența căreia intră majoritatea handbalistelor din reprezentativa Austriei.

În vederea acestei partide, antrenorul Simion Pompiliu a deplasat la Viena echipa completă: Buzaș, Dobrescu (portari), Starck, Bițlan, Băicoianu, Cula, Hedesiu, Gheorghe, Petrache, Vasilescu și Ghiță. Cu puțin timp înainte de plecare, antrenorul echipei Rapid ne-a declarat că jucătoarele sale sînt în formă și speră să obțină un rezultat bun, care să asigure formației calificarea în etapa următoare a competiției.

Actul final al întrecerilor pe marea trambulină de la Oberstdorf. Pe podiumul de premiere: cîștigătorul Dieter Neuendorf (centru), alături de Lars Grini (dreapta) și campionul mondial Bjoern Wirkola, clasat al treilea. *Telefoto: U.P.I.-Agerpres*

PE GHEAȚĂ ȘI ZĂPADĂ

● Bjoern Wirkola conduce în Turneul celor 4 trambuline ● Hocheiștii sovietici au triumfat din nou la Colorado Springs ● Echipa Cehoslovaciei în fruntea „Criteriului european" la hochei ● Vest-germanul G. Traub, cel mai rapid pe patinoarul de la Inzell

A început tradiționala competiție a săritorilor cu schiurile „Turneul celor 4 trambuline". Prima manșă desfășurată în stațiunea de sporturi de iarnă de la Oberstdorf a fost cîștigată de Dieter Neuendorf (R. D. Germană) care a totalizat 223 de puncte (săriturile sale au măsurat 76,5 și respectiv 77,5 m). Pe locurile următoare s-au clasat Lars Grini (Norvegia) 222,2 puncte (77 și 76,5 m), Bjoern Wirkola (Norvegia) 221,9 puncte (75 și 78 m), Jiri Raska (Cehoslovacia) 218,8 puncte (77 și 75 m) etc. La startul concursului au fost prezenți 88 de concurenți reprezentînd 15 țări. Recordul acestei trambuline este de 82 m și aparține săritorului vest-german Sepp Weiller, din anul 1950.

Cea de-a doua manșă a turneului s-a desfășurat la Garmisch Partenkirchen. Victoria a revenit campionului mondial, norvegianul Bjoern Wirkola, care a totalizat 236,2 puncte, realizînd sărituri de 89 și 92,5 m. Dieter Neuendorf (R. D. Germană) s-a clasat pe locul doi cu 225,2 puncte, urmat de Reinhold Bathler (Austria) cu 217,9 puncte.

După două manșe, în clasament conduce Wirkola cu 458,1 puncte, Neuendorf se află pe locul doi cu 448,2 puncte.

Într-un concurs precedînd „Turneul celor 4 trambuline", săritorul cu schiurile Kjell Sjoeberg (Suedia) s-a clasat primul la Ruhpoldin (Bavaria). El a realizat 210,9 puncte (săriturile sale au măsurat 89 și 87,5 m).

★

Turneul internațional de hochei pe gheață pentru „Cupa memorială A. Brown" a luat sfîrșit la Colorado Springs cu victoria echipei U.R.S.S. Este pentru a treia oară cînd acest trofeu revine echipei U.R.S.S., campioană mondială și olimpică.

În ultima zi, hocheiștii sovietici au învins cu scorul de 11—3 echipa S.U.A. Pe locul trei s-a clasat echipa Finlandei învingătoare cu 13—0 în întîlnirea cu reprezentativa Italiei. Alte rezultate: U.R.S.S. — Universitatea Denver 8—1, S.U.A. — Italia 11—1, S.U.A. — Finlanda 5—1, S.U.A. — Universitatea Denver 5—4.

După acest turneu, echipele U.R.S.S. și S.U.A. au plecat în Canada la Winnipeg, pentru a participa la o competiție alături de cîteva echipe canadiene.

„Criteriul european" de hochei pe gheață, rezervat echipelor de juniori se apropie de sfîrșit. Într-un meci decisiv, echipa Cehoslovaciei a învins cu scorul de 4—3 (0—1, 2—2, 2—0), echipa U.R.S.S. Suedia a întrecut cu 4—2 (1—1, 1—1, 2—0) echipa Finlandei. În precedentele întîlniri, echipa Cehoslovaciei a întrecut cu 15—0 (5—0, 3—0, 7—0) echipa R. D. Germane, iar U.R.S.S. dispusese cu 16—2 (4—1, 6—0, 6—1) de Polonia. Suedia a întrecut cu 21—1 (3—0, 10—1, 8—0) echipa R. D. Germane. În clasament conduce Cehoslovacia cu 8 puncte, urmată de U.R.S.S. cu 6 puncte, și Suedia cu 5 puncte.

Competiția internațională de hochei pe gheață, pentru „Cupa Spengler" a luat sfîrșit la Davos, în Elveția, cu victoria echipei sovietice Lokomotiv Moscova, care în finală a învins cu scorul de 8—4 (2—0, 6—1, 0—3) echipa canadiană Kingston. Hocheiștii sovietici au făcut un singur joc egal: 4—4 (0—0, 3—0, 1—4) cu o selecționată a Finlandei.

★

La Stockholm, în „Cupa Aherne" la hochei pe gheață, echipa canadiană Drummondville a terminat la egalitate: 5—5 (3—1, 0—2, 2—2) cu echipa suedeză Leksand.

★

Patinatorul vest-german Guenter Traub a cîștigat concursul internațional de viteză, desfășurat timp de două zile pe patinoarul din Inzell (R. F. a Germaniei). El a totalizat 178,923 puncte în acest concurs care în calendarul internațional figurează ca o competiție preolimpică. De remarcat că Traub a terminat victorios în probele de 1 500, 3 000 și 5 000 m. Rezultate tehnice: 1 500 m — Traub (R.F.G.) 2:08,5; 500 m — Hoefl (R.F.G.) 41,3; 3 000 m — Traub (R.F.G.) 4:37,2; 1 000 m feminin — Selhuber (R.F.G.) 1:40,3.

În prima apariție pe terenurile de tenis din India

Ion Țiriac și Ilie Năstase învingători la Calcutta

CALCUTTA 2 (Agerpres). — Tenismanii români Ion Țiriac și Ilie Năstase au debutat cu frumoase victorii în noul sezon internațional. În cadrul campionatelor de est ale Indiei, desfășurate la Calcutta, ei au cucerit titlul în proba de dublu, învingînd în finală cu 6—4, 7—5, 6—4 perechea indiană Mukerjea — Lall.

În proba de simplu, Ion Țiriac și-a confirmat înalta clasă, cucerind primul loc, înaintea cunoscutului tenisman indian Jaideep Mukerjea, de care a dispus în finală, în cinci seturi: 6—4, 4—6, 7—5, 2—6, 6—4.

Fotbal pe glob

FARUL CONSTANȚA A OBȚINUT DOUĂ NOI VICTORII

Peste 10 000 de spectatori au urmărit la Beyrut meciul internațional amical de fotbal dintre echipa locală „Homenetmen" și Farul Constanța. Fotbaliștii români au dominat majoritatea timpului, repurtînd victoria cu scorul de 4—1 (2—1). Anterior, Farul a jucat la Damasc cu selecționata Armatei Siriene. Fotbaliștii români au terminat învingători cu scorul de 2—1 (2—0).

JUVENTUS – INTERNAZIONALE 3–2

În campionatul de fotbal al Italiei, la Torino, campioana țării, Juventus, a învins cu scorul de 3—2 pe Internazionale Milano. Alte rezultate: Atalanta Bergamo — Spal Ferrara 1—0; Fiorentina — Mantova 2—0; Lanerossi — Sampdoria 0—0; Milan — Bologna 4—2; Neapole — Torino 2—2; Roma — Brescia 2—0; Varese — Cagliari 2—1.

În clasament conduce Milan cu 19 puncte, urmată de Roma și Varese cu cîte 16 puncte, Neapole, Fiorentina și Juventus cîte 15 puncte etc. Cagliari și Internazionale au cîte 14 puncte.

ALTE CAMPIONATE

ECHIPA Atletico Madrid continuă să fie lideră în campionatul Spaniei, după 14 etape. Fotbaliștii de la Atletico totalizează 19 puncte, fiind urmați în clasament de cei de la Barcelona, Real Madrid și Las Palmas cu cîte 18 puncte. Cîteva rezultate mai importante: Atletico Madrid — Valencia 0—0; Las Palmas — Real Madrid 2—2; Sevilla — Barcelona 2—1.

BENFICA Lisabona și F.C. Porto conduc în campionatul Portugaliei, fiecare totalizînd 18 puncte. Sporting Lisabona are 17 puncte, iar Setubal 16 puncte. Rezultate din etapa a 11-a: Sporting — Benfica 3—1; Academica — Setubal 3—0; Porto — Barreirense 3—2; Braga — Tirsense 3—0.

REZULTATE mai importante înregistrate în campionatul Angliei: Arsenal — Chelsea 1—1; Burnley — Everton 2—1; Tottenham — Fulham 2—1; Manchester United — Wolverhampton 3—2; Leeds — Sheffield Wednesday 3—2; Liverpool — Coventry 1—0. Clasament: 1. Manchester United 35 puncte; 2. Liverpool 32 puncte; 3. Leeds 31 puncte; 4. Manchester City 30 puncte; 5. West Bromwich Albion 27 puncte etc.

ECHIPA Toluca este virtuala campioană a Mexicului. Înaintea ultimei etape a campionatului, ea are un avans de 6 puncte asupra următoarelor clasate, echipele Vera Cruz și Universidad.

„CUPA ALBANIEI"

Sezonul de fotbal din 1967 a luat sfîrșit în Albania o dată cu desfășurarea finalei „Cupei Albaniei" în care s-au întîlnit echipele Dinamo Tirana și Vllaznia Shkodra. Dinamoviștii au intrat în posesia Trofeului, obținînd victoria cu scorul de 2—0.

ÎNTÎLNIRI INTERNAȚIONALE

● Într-un meci internațional amical desfășurat la Addis Abeba, echipa Etiopiei a învins cu scorul de 2—0 (1—0) echipa Keniei.

● Peste 25 000 de spectatori au urmărit la Lima întîlnirea internațională dintre echipa olimpică a Cehoslovaciei și formația locală Universitario. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate 1—1 (0—0).

● Echipa Trakia Plovdiv, campioana Bulgariei, care se află în turneu în R.F. a Germaniei, a jucat la Moenchengladbach cu echipa locală Borussia. Jocul s-a încheiat nedecis: 0—0. În primul meci, fotbaliștii bulgari terminaseră la egalitate cu Wuppertal (3—3).

● În turneu în R.F. a Germaniei se află și echipa iugoslavă F.C. Zagreb. Jucînd la Stuttgart cu formația locală V.F.B., fotbaliștii iugoslavi au obținut un meci egal: 1—1.

72 DE ȚĂRI LA C.M. DIN 1970

ZÜRICH. — Agențiile internaționale de presă transmit că la campionatul mondial de fotbal din anul 1970 și-au anunțat oficial participarea 72 de țări. Cu cîteva ore înaintea încheierii termenului de înscriere au fost primite confirmările de participare din partea Cubei și Senegalului. După meciurile preliminarii din grupe, echipele calificate vor participa în 1970 la jocurile turneului final, programat între 31 mai și 21 iunie la Ciudad de Mexico.

Printre cele 72 de echipe înscrise la noua ediție se numără Anglia, U.R.S.S., Ungaria, Italia, ROMANIA, Australia, Bolivia, Uruguay, Ecuador, Algeria, Japonia și altele.

Comitetul de organizare al F.I.F.A., în frunte cu președintele său, sir Stanley Rous, se va întruni la 1 februarie la Casablanca pentru a stabili preliminariile campionatului.

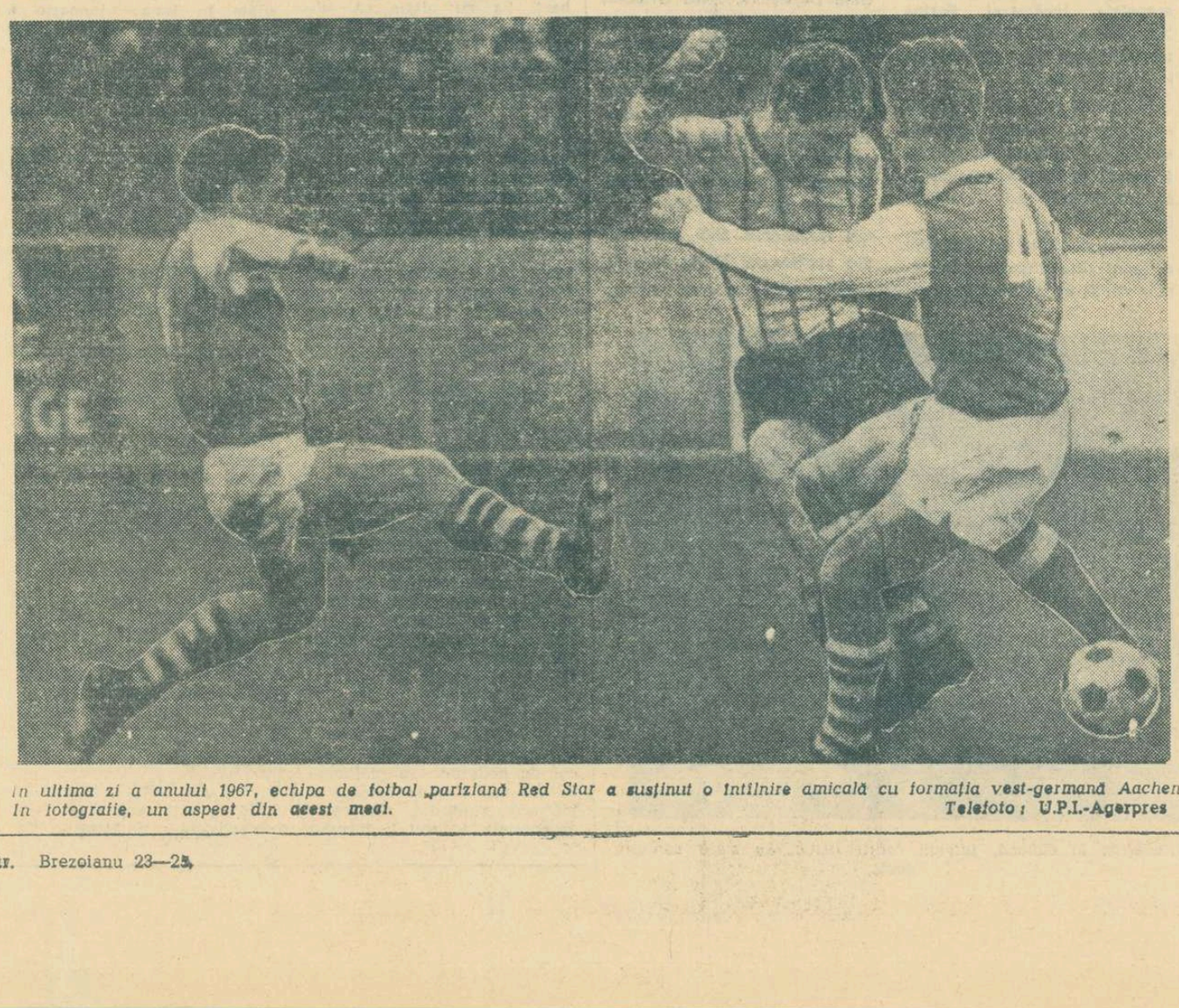

În ultima zi a anului 1967, echipa de fotbal „pariziană Red Star a susținut o întîlnire amicală cu formația vest-germană Aachen. În fotografie, un aspect din acest meci. *Telefoto: U.P.I.-Agerpres*

O REMARCABILĂ PERFORMANȚĂ A AVIAȚIEI ROMÂNEȘTI DE TRANSPORT

Afretat pentru o companie turistică vest-germană, un avion românesc de 100 locuri a efectuat un raid de mare distanță, parcurgînd la finele anului, 36 000 km deasupra unor teritorii aparținînd la 22 de țări din Europa și Asia, cu punctul terminus Hong Kong.

La bordul aeronavei noastre, au zburat turiști vest-germani și americani.

Escalele au măsurat distanțe între 1 700 și 4 800 km, traversînd zone meteorologice dintre cele mai variate și capricioase.

Raidul a decurs fără nici un incident de parcurs sau de bord.

Iată și ruta urmată: București — Frankfurt pe Main, Ankara — Teheran — Bombay — Hong Kong, la ducere și Hong Kong — Bangkok — Manila (în Filipine) — New Delhi — Beyrut — Ankara — Frankfurt pe Main, la înapoiere.

Echipajul, care a atins punctul cel mai înaintat la numai 100 km de Ecuator, a fost alcătuit din: Dumitru Olaru, comandant de aeronavă, Titi Ene, comandant de bord, Liță Mircea, copilot, Rotaru Emil, radiotelegrafist, Românu Mircea, mecanic de bord, și Dincă Mihai, navigator.

Georgescu Constantin, Ghegeliu Nicolae, Sihota Lucia și Anghel Mariana, îndeplinind oficiul de stewardzi.

V. F.

telex-radio-telefon

Meciul retur de box dintre echipele de tineret ale Franței și României va avea loc la 17 martie 1968. Federația franceză a anunțat că întîlnirea se va desfășura la Grenoble, Mulhouse sau Annecy. O hotărîre definitivă se va lua în cursul acestei luni. În primul meci, pugiliștii români au cîștigat cu 8—2, debutînd cu o frumoasă victorie în noua ediție a „Cupei Europei".

■

Cunoscutul internațional francez de rugby Guy Boniface a decedat într-un accident de automobil suferit în apropiere de Mont de Marsan. Mașina condusă de colegul său Claude Bercovitz, a derapat, intrînd într-un pom. Guy Boniface, în vîrstă de 30 de ani, a jucat de 32 de ori în echipa Franței.

■

Sîmbătă și duminică s-a desfășurat o dublă întîlnire masculină dintre echipele de handbal ale Suediei și Danemarcei. În ambele meciuri, victoria a revenit handbaliștilor suedezi. La Kristianstad, în prima zi scorul a fost de 20-13 (9-8), iar la Copenhaga de 12-10.

■

Desfășurat pe un traseu în lungime de 6 km, crosul internațional de la Bordeaux a fost cîștigat de Jean Wadoux în 16:14,2. Cunoscutul atlet francez Michel Jazy a terminat victorios în crosul de la Chambery. El a acoperit 6,600 km în 21:43,0.

■

În reuniunea internațională de box desfășurată în Berlinul occidental „greul" Karl Mildenberger (R.F. a Germaniei) a rămas campion al Europei, învingîndu-l la puncte pe compatriotul său Gerhard Zech. Mildenberger și-a apărat pentru a 6-a oară titlul de campion.

■

Jucătorul de tenis nr. 1 al Angliei, Roger Taylor, în vîrstă de 26 de ani, a semnat un contract profesionist cu managerul american Dave Dixon, pe o perioadă de trei ani.

■

Turneul internațional masculin de baschet de la Liége a revenit echipei Standard Liége, care în finală a întrecut cu scorul de 94—82 (48—42) echipa Spartak Brno.

■

Ciclocrosul internațional desfășurat în localitatea elvețiană Steinmaur a fost cîștigat de alergătorul belgian Robert Vermaire, care a parcurs 22,500 km în 1h10:34,0. Pe locurile următoare s-au clasat Herman Gretner (Elveția) și Plattner (Suedia).

■

În Berlinul occidental s-a disputat un ciclocros internațional care a fost dominat de Karl Staehle cronometrat în 1h12:45,0. Italianul Renato Longo, unul din marii favoriți ai competiției, a terminat pe locul 8.

■

Continuîndu-și turneul în Franța, echipa de rugby în XIII a Australiei a jucat la Albi cu selecționata secundă a Franței. Australienii au terminat învingători cu 13—6 (8—2).

■

În cadrul unei gale profesioniste de box desfășurată la Bologna, italianul Carlo Duran, campion al Europei la categoria „mijlocie", l-a învins la puncte pe americanul Teddy Wright.

Tiparul: I. P. „Informația" str. Brezoianu 23—25.

40365

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

COTIDIAN AL SPORTULUI ROMÂNESC
Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

ANUL XXIV Nr. 52 (5486)

Joi 4 ianuarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

CAMPIONATUL DE HOCHEI SE REIA SÎMBĂTĂ ÎN CAPITALĂ

În primele două etape se dispută două jocuri dimineața și unul după-amiază

Brusca schimbare a temperaturii a produs în aceste prime zile ale noului an multe necazuri amatorilor de sporturi de iarnă. Firește, cei mai „păgubiți" au fost schiorii. Dar, și jucătorii de hochei au avut de suferit din cauza perturbărilor survenite în starea vremii. Ca urmare a temperaturii ridicate, cel de al doilea tur al campionatului republican, care trebuia să înceapă sîmbătă 6 ianuarie la Miercurea Ciuc, și-a mutat locul de disputare în București. Aci, patinoarul artificial asigură condiții certe și, desigur, mai bune, acestei competiții de bază în activitatea întregii a jocului cu crosa și pucul.

Nu-i greu de bănuit că locuitorii micului orășel de la poalele Harghitei sînt la ora aceasta supărați că nu vor putea urmări disputa celor mai bune echipe de hochei din țară. Dar, riscurile fiind mari federația a hotărît — și bine a făcut — ca partidele să aibă loc în Capitală. Deci, sîmbătă 6 ianuarie întrecerea pentru titlul de campioană se va relua pe patinoarul artificial.

La fel ca anul trecut, în lupta pentru întîietate sînt angajate formațiile bucureștene Dinamo și Steaua, rolul de „prim-solistă" revenind în această ediție dinamoviștilor, învingători în jocul derbi cu scorul de 6—1. Își va lua, acum în turul al II-lea, Steaua revanșa? Răspunsul îl vom primi vineri 12 ianuarie, cînd este programat acest joc. În legătură cu partida Dinamo—Steaua, ne gîndim dacă nu ar fi util ca federația să facă o mică derogare de la program și să stabilească disputarea întîlnirii în ziua de sîmbătă 13 ianuarie. Ar fi numai spre folosul hocheiului nostru!

Și acum, un ultim amănunt. În primele două zile, deci sîmbătă și duminică, orele de începere a partidelor sînt schimbate. Dimineața au loc două jocuri, iar după-amiaza un singur meci, în cuplaj cu... spectacolul „Hochei melody".

Unde o fi Grenoble?...
Foto: O. Cahane

O imagine sugestivă de la unul din jocurile disputate în primul tur al campionatului: Steaua — Agronomia Cluj. Portarul clujean, Radu Șerban, încearcă să oprească atacul lui Gheorghiu (Steaua) — în stînga
Foto: Vasile Bageac

DE LA TEORIE LA PRACTICĂ

Sportul școlar a devenit un izvor care alimentează continuu sportul de performanță. Neglijat într-un timp, reconsiderat acum, el a revenit în centrul preocupărilor legate de sport. Nu se mai pot imagina rezultate deosebite la vreun sport fără o temelie fundamentată tocmai pe tineretul studios, pe o selecție judicioasă și o instruire metodică a acestuia. Să nu uităm că din rîndurile lui s-au ridicat Mihaela Penes, campioana olimpică, Cristina Balaban, medaliata campionatelor europene și gimnasta Alina Goreac. Sau, alte talente autentice ca Anca Andrei, Zeno Giurasa (Reșița) și Vladimir Belea (București). Tradiționalul duel Costa — Șoptereanu datează de pe timpul cînd cei doi înotători se aflau pe băncile școlii.

Pentru depistarea talentelor din rîndul elevilor și pregătirea lor pentru performanță au fost și sînt organizate diverse campionate și concursuri republicane pentru școlile de toate gradele, iar numeroase echipe participă la cîteva campionate divizionare. De asemenea, baza materială destinată elevilor a crescut simțitor. Totodată, un număr sporit de profesori și antrenori stau la dispoziția tinerilor care, după ce au făcut cunoștință cu sportul recreativ în orele de educație fizică, doresc să-și ridice măiestria, să se afirme în acest domeniu.

Cu toate aceste încercări menite — fără îndoială — să ajute la ridicarea pe o treaptă superioară a sportului în școli, sînt încă unele lucruri care se urnesc greu, care împiedică dezvoltarea pe care ar trebui s-o aibă, în mod firesc, mișcarea sportivă printre elevi. Un caz revelator este cel prezentat de situația inechitabilă pe care o au, în comparație cu celelalte formații, echipele școlare în campionatele divizionare. Iată ce ne sesizează, de exemplu, profesorul Aurel Dascălu din Bacău: **„...La școala noastră avem o echipă feminină de volei care anul trecut a reușit să promoveze în divizia B, seria a III-a... Fiind eleve (în clasele VIII—XI), jucătoarele respective sînt puse într-o situație de inferioritate netă în ce privește condițiile materiale în deplasare (hrană și cazare) față de celelalte formații neșcolare și nestudențești... Toată lumea ne dă dreptate, dar nimeni nu ne acceptă normele financiare admise echipelor divizionare, motiv pentru care sîntem nevoiți să ne încadrăm în instrucțiunile privind activitățile de masă și extrașcolare ale elevilor... Problema este generală pentru toate echipele divizionare școlare din țară".**

Desigur, este foarte dificil să faci sport astfel, și încă de performanță, în competiție directă cu adversari beneficiind de condiții net superioare. Dar, din păcate, lipsa unor precizări financiare referitoare la participarea echipelor școlare nu reprezintă singura lacună rămasă nerezolvată. Să enumerăm cîteva: nu s-a elaborat un act normativ în privința drepturilor elevilor care activează în secțiile de performanță ale școlilor sportive și liceelor cu program de educație fizică; nu este elucidată nici indemnizația de antrenament și cea a cheltuielilor de transport pentru elevi (așa cum există o reglementare pentru copiii și juniorii de perspectivă din cluburi, de la centrul de antrenament „Viitorul" etc.); nu se cunosc criteriile administrative de organizare a unor acțiuni de perspectivă (tabere și cantonamente — în timpul vacanțelor) pentru sportivii fruntași din rîndul școlarilor; nu au fost întocmite instrucțiunile pentru procurarea și gospodărirea fondurilor necesare activității sportive din școli; nu este reglementată încă plata baremurilor de arbitraj la etapele raionale ale campionatelor republicane școlare. Lista problemelor aflate în suspensie ar putea continua încă.

Sportul școlar trebuie să promoveze pe locul care i se cuvine. De aceea, se impune o ieșire din actuala situație, astfel încît aprecierea că el este o pepinieră a sportului de performanță să nu rămînă o simplă enunțare teoretică.

Constantin COMARNISCHI

600 de elevi și eleve dezleagă problemele mișcării sportive, fac sport, organizează și participă la concursuri cultural-artistice, leagă prietenii, PETREC O VACANȚĂ DE NEUITAT!

LA MIERCUREA CIUC CU ORGANIZATORII ACTIVITĂȚII SPORTIVE DIN ȘCOLI

O tabără «sui generis»

Miercurea Ciuc are de cîteva zile oaspeți dragi: mai bine de 600 de elevi și eleve din întreaga țară. Sînt președinții comisiilor sportive din licee, sosiți din inițiativa C.C. al U.T.C. și a Ministerului Învățămîntului, pentru a participa la o tabără specială: o tabără sportivă. Mai exact, o tabără în care activitatea sportivă va avea ponderea cea mai mare. Dar, nu și exclusivitate, după cum vom vedea.

★

Încerc să-l sustrag cîteva momente, din multiplele sale treburi, pe tovarășul *Gligor Hașa*, comandantul taberei, pentru a mă pune în temă cu tot ceea ce ar putea să intereseze în legătură cu această lăudabilă inițiativă. Între două telefoane — care zbîrnîie aproape din minut în minut, între solicitările unor tovarăși din comandament, găsim totuși răgaz pentru a schimba cîteva cuvinte.

Plec de la ideea că în persoana tovarășului Hașa a fost ales un bun comandant. Un om entuziast (de un entuziasm de-a dreptul contaminant!) și care — obligatoriu pentru o asemenea funcție — este și un excelent organizator. Îmi arată în mod explicit ce-ar dori să însemne pentru elevi cele 10 zile pe care le vor petrece la Miercurea Ciuc:

— *Sînt aici, în tabără, elevi dintre cei mai buni, copii cu o situație școlară exemplară, totodată practicanți însuflețiți ai sportului și cu spirit organizatoric. Această din urmă calitate i-a pus în postura de a răspunde, ca coordonatori de activitatea sportivă din școala respectivă. Firește, nu singuri,*

T. STAMA

(Continuare în pag. a 2-a)

„Cupa Unirii" — o mare competiție rezervată schiorilor de categoria a II-a și a III-a

Concursul de deschidere de la Predeal va fi precedat de o selecție a juniorilor

Hotărît lucru, comisia pentru probleme de sport din cadrul Uniunii Generale a Sindicatelor este pornită pe fapte mari în ceea ce privește schiul. Într-adevăr, după frumoasa competiție „Cupa U.G.S.R.", desfășurată la sfîrșitul anului trecut, cu participarea celor mai buni schiori din regiunile montane ale țării, iată că s-a trecut la organizarea unei alte întreceri de amploare, destinată însă sportivilor cu categoriile de clasificare a II-a și a III-a.

„Cupa Unirii" (aceasta este denumirea concursului, la reușita căruia va contribui și federația de specialitate) va avea loc în pitorescul orășel Vatra Dornei, în zilele de 20 și 21 ianuarie, cu participarea selecționatelor de regiuni care au condiții pentru practicarea acestui sport. Probele întrecerii sînt: slalom uriaș și slalom special la băieți și fete, fond 10 km și 4x10 km băieți, 5 km și 6x5 km fete. Echipele vor fi alcătuite din 3 băieți și 2 fete la probele alpine, 4 băieți și 3 fete la cele de fond.

Desigur, vestea organizării unei astfel de competiții va stîrni multă bucurie în rîndul schiorilor din categoriile amintite, care au, în sfîrșit, o întîlnire rezervată lor. Sîntem convinși că acest lucru va constitui pentru ei un imbold și că, pînă la 20 ianuarie, se vor pregăti cu toată seriozitatea, astfel ca în ziua startului să se prezinte în cea mai bună formă. Pe de altă parte, este de datoria comitetelor sindicale din întreprinderi și instituții, a consiliilor raionale, orășenești și regionale ale U.G.S.R. și a organelor teritoriale ale C.N.E.F.S. să ia măsuri pentru organizarea, în scop de selecție, a cît mai multor întreceri pînă la data finalelor.

★

În ceea ce privește tradiționalul concurs de deschidere a sezonului, programat, în organizarea federației, pentru duminica aceasta la Predeal (probele alpine și fondul) și la Poiana Brașov (săriturile), el va avea o interesantă uvertură. Este vorba de o competiție de selecție care se va disputa sîmbătă, la Predeal, cu participarea juniorilor aflați în taberele școlărești din Poiana Brașovului, de pe Valea Prahovei și din alte stațiuni de munte. Cei clasați în primele 20 de locuri vor fi invitați de federația de schi-bob să participe la concursul inaugural, alături de cei mai buni schiori ai țării.

P. Glinci va reprezenta regiunea Ploiești la „Cupa Unirii", cu șanse apreciabile la unul din locurile fruntașe
Foto: A. Neagu

Viteziștii de la Dinamo București concurează la Berlin

În cursul zilei de azi urmează să părăsească Capitala, cu destinația Berlin, patinatorii de viteză **Dan Lăzărescu, Victor Sotirescu, Maria Tașnadi** și **Horia Timiș** (Dinamo București). Aceștia vor evolua în zilele de 6 și 7 ianuarie în concursul internațional dotat cu trofeul „Cupa Dynamo Berlin", la care participă sportivi din Olanda, Suedia, Finlanda, Polonia, Ungaria și R.D. Germană.

Sportivi distinși cu Diploma de onoare a C.C. al U.T.C.

Cu prilejul celei de a 20-a aniversări a Republicii, sportivilor **Ion Baciu** (lupte), **Virgil Atanasiu** (tir), **Tănase Mureșanu** (scrimă) și **Nicolae Giju** (box) le-a fost înmînată Diploma de onoare a C.C. al U.T.C. pentru merite deosebite în activitatea sportivă.

În R.F. a Germaniei

Astăzi, încep întrecerile campionatului mondial universitar de handbal (m)

FRANKFURT PE MAIN, 3 (prin telefon). După jocurile susținute la 1 ianuarie în cadrul turneului fulger desfășurat în Berlinul occidental și cîștigat de handbaliștii noștri, reprezentativa universitară a României s-a deplasat la Frankfurt pe Main unde și-a continuat pregătirile, în sala de la Bundessportschule, sub supravegherea antrenorilor E. Trofin și N. Nedef.

S-a pus accentul în special pe omogenizarea compartimentelor, aspect care a constituit punctul nevralgic al întîlnirilor de la Berlin.

Jucătorii noștri așteaptă cu nerăbdare meciul de debut din cadrul preliminariilor seriei a IV-a, care va avea loc joi la Darmstadt, în compania Norvegiei. În aceeași serie, echipa Spaniei va întîlni selecționata studențească a Izraelului.

Iată și alte întîlniri: seria I: Cehoslovacia — Finlanda; Uniunea Sovietică — Olanda; seria a II-a: R. F. a Germaniei — Danemarca; Belgia are zi liberă, deoarece reprezentativa Iugoslaviei nu mai participă la întreceri; seria a III-a: Franța — Austria; Suedia — Polonia.

Al doilea joc al echipei noastre va avea loc vineri la Offenbach, unde va întîlni formația Izraelului.

În „Cupa campionilor europeni"

Admira Viena — Rapid București 10-19

VIENA, 3 (prin telefon). Primul din cele două jocuri, programate în al doilea tur al C.C.E. la handbal feminin între campioanele Austriei și României, Admira Viena și Rapid București, a revenit formației române cu scorul de 19—10 (8—4).

Partida a plăcut publicului spectator aflat la Wienerstadthalle, mai ales prin ritmul impus de echipa bucureșteană, care a condus tot timpul, realizînd, pe merit, o victorie categorică.

Pentru Rapid au înscris: Hedeșiu (7), Starck (5), Gheorghe (4), Băicoianu (2) și Bitlan (1).

A arbitrat Laszlo Marki (Ungaria). Jocul retur va avea loc la București în ziua de 7 ianuarie.

La sfîrșit de săptămînă, o zi de relaxare în cadrul plăcut și pitoresc al munților este binevenită

O excursie pentru sfîrșit de săptămînă sau o excursie din stațiunea unde vă petreceți concediul?

Pentru ambele eventualități vă oferă sugestii rubrica noastră

TURISM

(în pag. a 2-a)

turism

Locuri de popas

CABANA VALEA SADULUI

O cabană nouă, care cunoaște prima zăpadă din existența ei, a fost înălțată în Munții Lotrului, la o altitudine de 503 metri și, faptul că în apropierea ei se află terenuri propice pentru practicarea schiului și a săniusului, ne determină să v-o recomandăm pentru un popas în acest sezon.

Este vorba de CABANA VALEA SADULUI care prezintă, totodată, avantajul de a fi foarte accesibilă datorită drumului carosabil (DR9: Avrig—Tălmaciu — Rîul Sadului) pe care avem de parcurs, de la Tălmaciu, cca 15 km.

Situată într-un frumos cadru natural, cabana poate găzdui 21 de turiști (atît vara cît și iarna) în camere de 2—3 locuri. Înzestrată cu mobilier nou, cu instalații interioare de apă și sanitare, ca și de electricitate, cabana Valea Sadului dispune totodată de jocuri distractive (șah, remy, table) și chiar de o popicărie.

Un restaurant și un bufet asigură gustări și mîncăruri calde turiștilor ce poposesc aci.

Cabana poate constitui un punct de plecare în excursii foarte agreabile în împrejurimi: la cabana Prejba, la cabana Gîtul Berbecului, la Păltinis, Rășinari și pe Valea Oltului.

ACCESUL LA CABANĂ se face pe drumul susamintit, fie cu mijloace proprii, fie folosind trenul pînă la gara Tălmaciu (pe liniile Brașov—Sibiu și Piatra Olt—Sibiu), iar apoi autobuzele D.R.T.A. (traseul: Sibiu—cabana Gîtul Berbecului) care au stație în fața cabanei.

O. S.

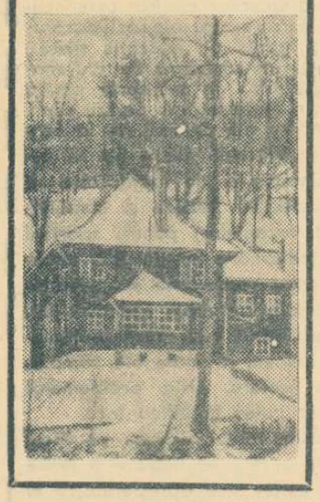

CASCADA VÎNTURIȘULUI, IARNA

O IMENSĂ ORGĂ CU TUBURI DE CRISTAL

Ascunsă între stînci și faldurile pădurii, în partea de sud a abruptului prahovean al Bucegilor, cascada Vînturișului rămîne în orice anotimp un punct de mare atracție pentru turiști și alpiniști: vara cu apele sale înspumate, iarna cu spectaculoase forme de gheață. Cascada este formată de apele izvorului Dorului, în locul unde acesta trece din zona de plat, peste praguri abrupte, în zona văii sale inferioare.

Dacă în timpul verii cascada poate fi vizitată de turiști urmărind firișorul vechii „poteci" a Vînturișului, ramificată ceva mai jos de stincile „La Cetate" din preajma cabanei „Vîrful cu Dor", iarna acest drum trebuie evitat din cauza numeroaselor culoare de avalanșe pe care le traversează. De altfel poteca se înscrie pe o bîrnă uneori foarte îngustă, urmărind baza abruptului și limita superioară a pădurii de brad.

Pentru turiștii foarte bine pregătiți, accesul la cascada Vînturișului se poate face iarna pe un traseu mai bun, peste Vîrful cu Dor și Izvorul Jupuit.

De la cabana „Vîrful cu Dor" (1835 m) urcăm lesne în Curmătura Vîrfului cu Dor, iar de aci ajungem la vîrf (2006 m) în cca. 30 min. Spre vest, în imediata apropiere, se află un vîrf geamăn, ceva mai înalt și stîncos, pe care urcăm trecînd pe lîngă un grup de „babe" pietrificate. Începînd de aici coborîm spre sud cca. 15 min., de-a lungul marginii abruptului, pînă în apropiere de vîlcelul adînc al Izvorului Jupuit. Pentru a evita zona de avalanșe, ne abatem la stînga, la mică distanță de firul jghiabului și coborîm cu mare atenție într-o poiană frumoasă, prin care trece în curmeziș poteca de vară spre „Lacuri". În acest loc trebuie să pătrundem numai dacă zăpada este favorabilă și stabilă, mai ales că poiana este expusă direct spre sud. Coborînd în linie dreaptă, ajungem în pădure, la o joncțiune de vîlcele, și o vom căuta pe aceea a Izvorului Jupuit cu un vîlcel sec. Acolo vom cobori cîteva mici săritori, apoi pe lîngă perete și printre copaci vom cobori mai departe spre dreapta, timp de cîteva minute, călăuziți de susurul cascadei, aproape înghețată. Ne aflăm la cca. 1 600 m alt. după 1¼—1½ ore de mers. Dintr-o dată, printre ramurile brazilor ne apar, într-un decor de basm, draperiile albe ale cascadei. O imensă orgă cu tuburi de cristal, sprijinită de marii pereți întunecați, se lipește de maldărul de gheață și zăpadă format la baza abruptului. În partea dinspre sud, sub o uriașă boltă, apa infiltrată în stîncă țîșnește în șuvoaie și stropi, prelingîndu-se în lungul stalactitelor de gheață. Razele soarelui împroașcă curcubee, o feerie de lumină și mișcare, de apă și gheață.

Înapoindu-se pe același drum, ieșim deasupra Vîlcelului Jupuit unde se deschid largi perspective. Deasupra văii Dorului, doar vîrful Vînturișului — la poalele căruia și-a săpat pîrîul teribilul făgaș — mai aruncă umbre înghețate în lumina puternică a amiezii.

Dacă zăpada este stabilă, ieșirea din zona cascadei se poate face și din poiana din zona mijlocie a Izvorului Jupuit în lungul potecii de vară (la stînga — sud-vest), urcînd însă cu mare greutate printre brazi, pe faleza de stîncă, pînă deasupra cascadei în netedul „podiș" al „lacurilor", denumire provenită de la numeroasele lăcuțele cu care este presărată valea superioară, lenești și ușor accesibilă. Din aceste locuri putem reveni pe muchie la Vîrful cu Dor sau în urcuș direct pe șoseaua alpină a Bucegilor în șaua Oboarele (cca 1—1½ ore de mers).

În această excursie, echipamentul de iarnă, colțarii și pioletul sînt absolut necesare.

ing. Nae POPESCU

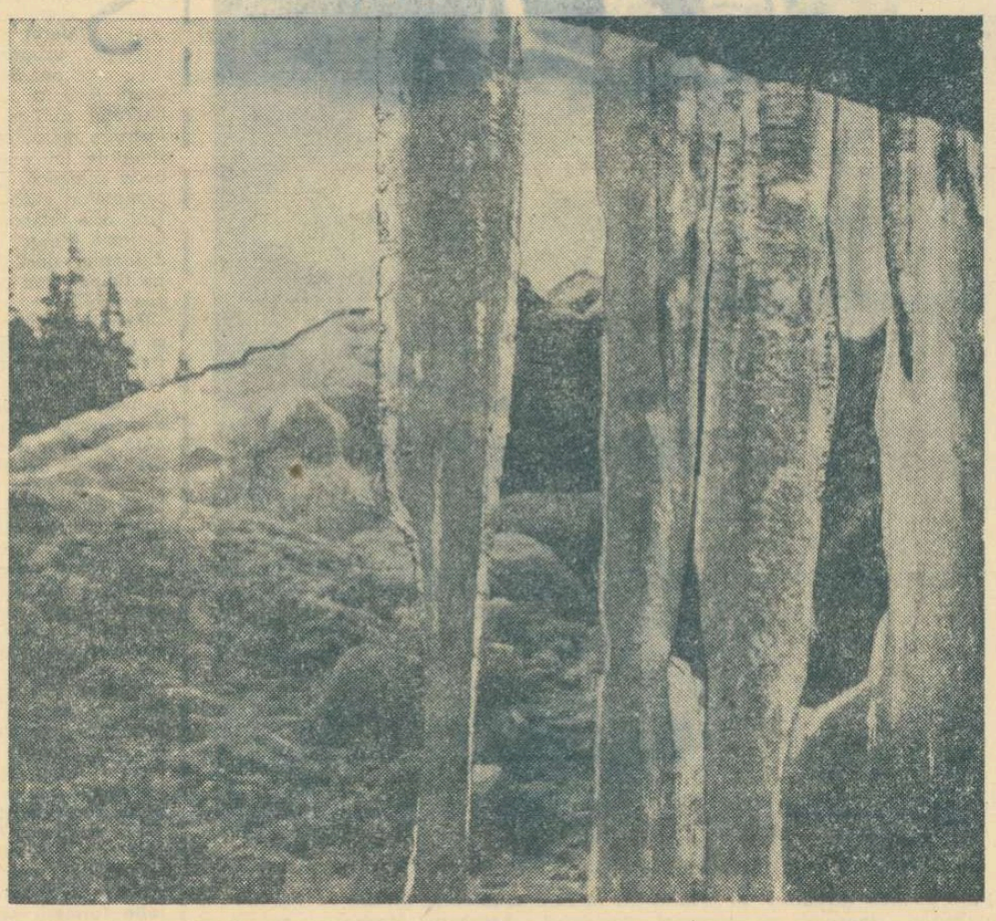

Concediul de odihnă în stațiunile de munte nu se limitează, chiar și în acest sezon, la drumurile făcute între vilă și cantină sau restaurant și de aci la club sau la cinematograf.

În fiecare stațiune se organizează excursii scurte în împrejurimi sau mai lungi, în alte localități cu obiective turistice tentante.

Pentru cei ce-și petrec concediul la PREDEAL, aflăm că filiala O.N.T. din stațiune organizează excursii de o zi la: Sinaia (cu vizitarea Muzeului Peleș), pe valea Prahovei și la Doftana, la București, la Poiana Brașov și cabanele din Postăvar, la castelul Bran, la Tușnad, la Sibiu (cu vizitarea Muzeului Brukenthal), la Curtea de Argeș și la lacul de acumulare, la Slănicul Moldovei.

La TUȘNAD se organizează, în afara drumețiilor de o jumătate de zi la Lacul Sf. Ana, excursii la Brașov și castelul Bran, la Lacu Roșu, la Tg. Mureș și Sovata.

EXCURSII DE SEZON

ÎN STAȚIUNILE DE ODIHNĂ ȘI CURĂ

Din HERCULANE se pot efectua excursii pe valea Cernei (cca. 40 km), la Tismana, important centru de artă populară și la mănăstirea din apropierea satului, monument de arhitectură (sec. XIV), la Lugoj și Timișoara, la Sarmizegetusa romană și, cînd starea vremii permite, pe insula Ada Kaleh.

Un bogat „repertoriu" de excursii oferă și filiala O.N.T. din stațiunea CĂLIMĂNEȘTI. Menționăm excursiile de o jumătate de zi la: Govora, Olănești, mănăstirea Dintr-un lemn, pe valea Oltului pînă la Turnu Roșu. Excursii de o zi se efectuează la Sibiu și Alba Iulia, la mănăstirile Hurez, Polovraci și la peștera Muierii, la Curtea de Argeș și la lacul de acumulare. În sfîrșit, se organizează excursii de o zi și jumătate la Băile Herculane și la insula Ada Kaleh.

Sînt cîteva exemple care ne demonstrează că un concediu în stațiunile de odihnă sau de cură poate fi, totodată, un prilej de a cunoaște noi locuri cu priveliști frumoase sau cu monumente vrednice de interesul nostru.

UN TAXI PENTRU BUCEGI...

Ani de-a rîndul, am avut convingerea fermă că adunarea este cea mai simplă operație aritmetică. (A fost doar prima pe care am învățat-o la școală și, cred, că nu dintr-un capriciu al profesorului).

Am încercat să fac această operație, din nou, mai zilele trecute, la Sinaia dar am cunoscut un eșec îngrozitor. Îngrozitor, pentru că a trebuit să adun doar pînă la... șapte și n-am reușit să ajung decît la cifra șase.

Consecințele au fost dintre cele mai neplăcute. Primo: am pierdut pentru această treabă trei ore și jumătate (deși am impresia că nici un creier electronic n-ar fi putut face mai mult). Secundo: a trebuit să urc pe jos de la Sinaia la cota 1400 (și asta după ce am trăit trei ore și jumătate cu iluzia că voi beneficia de avantajele civilizației).

Ce s-a întîmplat?

Știți, probabil, că din Sinaia se poate ajunge la cota 1400 cu taxiul. Nu chiar un taxi obișnuit ci cu o mașină I.M.S. care are o capacitate de 7 pasageri. Numai că Întreprinderea care exploatează aceste mașini — I.G.O.-Sinaia — ține să le folosească la capacitatea maximă. Acest taxi pentru Bucegi nu pornește în cursă decît dacă are toate locurile ocupate. Într-o zi din cursul săptămînii, a aduna 7 pasageri este, însă, un lucru greu realizabil și care, în orice caz, pretinde o doză enormă de răbdare.

În ziua amintitei întîmplări, mai exact numai între orele 9.30 și 13.30, taxiurile pentru Bucegi ar fi putut realiza minimum 123,50 lei. (Două mașini cu cîte 6 persoane care doreau să urce și una din aceste mașini care ar fi coborît cu 7 persoane ar fi transportat în total 19 persoane. Să trecem, cu voia dv. la altă operație aritmetică: să înmulțim 19 cu 6,50 — costul unui bilet — și vom obține 123,50 lei).

Din cauza unor „dispoziții foarte precise", întreprinderea sinăiană a preferat să nu încaseze nici un leu în dimineața aceea (probabil și în altele) pentru că nu putea realiza exploatarea mijloacelor de transport la capacitatea maximă.

Înțeleg: la mijloc este problema rentabilității. Dar rentabilitatea nu poate fi menținută, oricum, la limita cea mai înaltă. Dimpotrivă, acest procedeu care încalcă logica elementară are un rezultat exact contrariu: atingerea limitei minime. Și te întrebi atunci: de ce n-ar putea circula un taxi pentru Bucegi cu cel puțin cinci pasageri?

Să prefere întreprinderea respectivă unui venit ceva mai modest o... realizare egală cu zero?...

S. BONIFACIU

ȘTIAȚI CĂ?...

...În cursul acestui an, numeroase drumuri forestiere vor fi deschise circulației turistice permițînd accesul în locuri care, pînă în prezent, erau mai puțin cercetate de iubitorii naturii?

Dintre aceste drumuri amintim pe cele construite în Munții Vrancei, în jurul lacului de acumulare de la Vidraru (în bazinul superior al Argeșului), în bazinul Lotrului, la obîrșia Jiului etc.

...Turiștii care străbat Valea Prahovei au, de cîtva timp, noi obiective de vizitat de-a lungul acestui traseu?

În comuna **Brebu**, într-o clădire din secolul al XVII-lea, a fost organizat un mic muzeu de istorie consacrat epocii domnitorilor Matei Basarab și Constantin Brîncoveanu. **La Breaza**, turistul este așteptat de un muzeu al portului popular din valea superioară a Prahovei, zonă cu vechi și importante tradiții în acest domeniu. În sfîrșit, la **Sinaia**, s-a adăugat cunoscutelor obiective turistice, Casa-muzeu Cezar Petrescu, avînd o vastă bibliotecă și interesante documente privind viața și opera scriitorului.

VĂ RECOMANDĂM CIUCAȘUL

PENTRU SCHI ȘI EXCURSII DE IARNĂ

Ciucașul este, fără îndoială, unul din masivii spectaculoși din Carpații Meridionali. Decorul iernii îi accentuează această însușire, făcîndu-l locul preferat al multor turiști și schiori. Într-adevăr, pantele de pe versantul sud-vestic al Muntelui Roșu, din Valea Berii, din Șaua Tigăilor — sau Tigărilor, cum i se mai spune — ca și cele din preajma cabanei Ciucaș se pretează lunecușului pe schiuri. Dacă pe partea superioară a masivului nu se pot încumeta decît schiori cu experiență, în schimb, pîrtia din imediata vecinătate a cabanei Muntele Roșu, asemănătoare întrucîtva cu cea de pe Clăoucetul Predealului, convine și celor care au mai puțină experiență. Cea mai importantă bază turistică din Ciucaș, cabana Muntele Roșu, constituie un agreabil loc de popas care se prezintă acum într-o nouă înfățișare. Spațiul de dormit a fost compartimentat în camere de 2—3 locuri, sala de mese s-a extins, s-a construit o nouă terasă, au fost introduse încălzirea centrală și iluminatul fluorescent, s-a adus mobilier nou.

Farmecul statornic al acestor locuri îl constituie spectaculoasele înălțimi ale muntelui, pe care le cuprinzi cu privirea, înfiorat de solemna încremenire a stîncilor și a brazilor încărcați de zăpadă. Culmile domoale ale Bratocei, crenelurile de calcar ale Ciucașului, spinările colțuroase ale Zăganului ce se pierd în depărtările albe ale răsăritului, desenează siluete sclipitoare pe înaltul cerului.

Celor ce au experiența și antrenamentul necesar le recomandăm cîteva trasee indicate pentru schi și care-și dau întîlnire în fața cabanei Ciucaș situată la o altitudine de 1550 m.

Pentru turiștii care vin dinspre București sau Ploiești, punctul de plecare va fi satul Cheia (alt. 871 m), la care se ajunge pe Valea Teleajenului, mergînd fie pe șosea, fie pe calea ferată: Ploiești — Văleni — Mîneciu, apoi cu trenul forestier pînă la Cheia (21 km).

Cel mai lung (circa 8 ore), dar și cel mai frumos pe timp de iarnă (marcaj: bandă albastră) urcă prin pasul Bratocea (1267 m) și prin Șaua Tigăilor Mari pînă în vîrful Ciucaș (1959 m), coborînd apoi peste Muntele Chirușca la cabana Ciucaș. Un altul, mult mai scurt marcat cu cruce albastră, trece prin Valea Berii, ajungînd după circa 3—4 ore la cabana Ciucaș În sfîrșit, un al treilea (marcaj: bandă galbenă), poate fi parcurs cam în același timp. El suie peste Muntele Balabanul (1209 m) la cabana Muntele Roșu (1260 m), ajungînd apoi în firul Văii Berii la Fîntîna Niculae Ion, unde întîlnește drumul marcat cu cruce albastră.

Brașovenii pot începe ascensiunile plecînd, fie de la cabana Babarunca (marcaj: bandă roșie), fie de la Podul Teslei (marcaj: cruce roșie), amîndouă fiind situate pe șoseaua Brașov — Cheia — Văleni Cele două trasee se întîlnesc după mai puțin de o oră în Poiana Teslei (1429 m) străbătînd împreună drumul care duce prin Șaua Tigăilor la cabana Ciucaș. (Durata 4—5 ore).

N. DOCSANESCU

TUR DE ORIZONT

● Introdusă în Marea Britanie acum cinci ani, orientarea turistică a cunoscut o rapidă dezvoltare tinzînd să devină un serios rival al crosului și atletismului.

În 1967 numărul participanților la concursuri a fost de ordinul miilor. De reținut că echipa care a cîștigat titlul de campioană la seniori în 1967 a cuprins două stele ale atletismului, pe Gordon Pirie și Chris Brasher (actualul președinte al Federației britanice de orientare turistică).

● Clubul universitar italian de alpinism (C.A.A.I.) discută de doi ani problema constituirii unei secții feminine. La ultima ședință, după o furtunoasă dezbatere, s-a hotărît ca problema să fie lăsată în suspensie pînă în toamna viitoare.

● Congresul Federației Internaționale de Alpinism desfășurat la Madrid, cu participarea a 23 țări, în rîndul cărora s-a numărat și U.R.S.S., admisă ca membră în 1966, a hotărît, printre altele, să primească noi membri: Japonia și Turcia.

La recomandarea forului internațional, federația cehoslovacă de specialitate va organiza în aprilie a.c. o reuniune internațională a tinerilor alpiniști.

● Alpiniștii care doresc documentare fotografică, topografică și de alt gen pentru eventuale ascensiuni în munți extra-europeni au la dispoziție un centru de documentare intitulat Mario Fantin-Centro Italiano Studio (C.I.S.D.A.E.) și înființat, recent, la Bologna (via Alamandini 14).

O TABĂRĂ „SUI GENERIS"

(Urmare din pag. 1)

ci sprijiniți de ceilalți colegi, de profesorii de specialitate, de conducerea școlii. Intenționăm să realizăm un fel de curs-model, dacă mă pot exprima astfel, necesar învățării tehnicii conducerii treburilor unei comisii sportive. Un curs practic, fiindcă majoritatea lecțiilor se vor desfășura în săli sau pe stadioane, pe pîrtiile din jurul localității sau pe patinoare. Un curs «sui generis», primul de acest fel. În același timp, căutăm să efectuăm un schimb de experiență între participanți, deoarece sîntem ferm convinși că în multe școli există inițiative valoroase. Generalizate, ele ar da un și mai mare avînt activității sportive în rîndul elevilor. Am amintit de pîrtii și patinoare. Nu întîmplător, desigur. În intenția noastră este ca toți participanții la tabără să se inițieze (sau să se perfecționeze) în schi și în patinaj, două discipline sportive de sezon în care, spre regretul nostru, numărul elevilor, în ansamblu, este încă de domeniul unor cifre modeste. Deci, schi și patinaj în principal. Paralel însă, vor fi organizate campionate de baschet, de handbal și de volei, concursuri de gimnastică, de șah și de tenis de masă și, în funcție de condiții, unele întreceri la atletism. Pentru o și mai mare varietate a programului, în cadrul taberei vor avea loc și o serie de activități cultural-artistice dintre cele mai diferite și mai atractive. Iată, enunțate numai, intențiile, dorințele noastre. În realizarea tuturor acestor obiective, ne bizuim pe un număr de peste 40 de cadre didactice, profesori de educație fizică, de limba română, de muzică și de alte specialități.

★

Am ținut mult să aflu și punctul de vedere al cîtorva dintre acești colaboratori ai comandamentului taberei. Am început, se înțelege, cu profesorii de educație fizică. Iată-le părerile:

● *Prof. GH. FODOREANU:* „Îmi exprim bucuria pentru această frumoasă inițiativă. Elevii responsabili ai comisiilor sportive din licee aveau nevoie de un asemenea curs. Iar organizarea lui, sub forma unei tabere, deci la modul cel mai atractiv posibil, pe fondul unei odihne active după un trimestru de învățătură, este o soluție extrem de inspirată. Fiind primul curs de acest fel, nădăjduiesc să nu fie și ultimul".

● *Prof. LUCIA PĂȘCĂLĂU:* „Am venit aici cu multă tragere de inimă, convinsă că voi putea aduce și eu, cît de cît, un folos inițierii elevilor care se ocupă de organizarea activității sportive din școala respectivă. Am venit, se înțelege, cu intenția de a susține o pledoarie, în primul rînd pentru atletism. Cu toate foloasele acestei ramuri sportive, nici acum nu s-a ajuns să fie înțeles locul ce trebuie să-l ocupe atletismul în viața școlii. Chiar în orașul unde lucrez, la Cluj, atletismul, acest adevărat sport nr. 1 sub raportul utilității, nu se bucură de toată prețuirea. Poate, aici, prin mijlocirea noastră, a profesorilor, vom reuși să insuflăm elevilor mai multă pasiune pentru acest sport. Ar avea de cîștigat toți elevii".

● *Prof. MARIANA EDMEE ILIE:* „Eu, prin forța lucrurilor, fiind gimnastă, voi căuta să o... concurez pe colega mea, Lucia Păscălău... Fiindcă, din păcate, nici în gimnastică, chiar și în cea școlară, nu stăm prea pe roze. Tabăra va fi, vreau să cred, un excelent prilej de reanimare a pasiunii pentru această ramură sportivă în care va trebui să ne recucerim pozițiile. Iar școala poate să ajute imens la realizarea unui asemenea obiectiv".

● *Prof. HORIA ȘTEFĂNESCU:* „Îmi surîde ideea ca schiul și patinajul să aibă un loc de seamă în viața de tabără. De altfel, am fost plăcut surprins constatînd că foarte mulți elevi au sosit în tabără cu schiuri și patine, mai bine de 150. Este aceasta o dovadă că cele două discipline ale sezonului alb interesează pe elevi. În ce mă privește, fiți siguri, voi căuta să mă... remarc ca un neobosit inițiator. Rămîne de văzut, în ce măsură ne va ajuta vremea, extrem de capricioasă cu ploaie și lapoviță. Ninsoarea se lasă, în continuare, așteptată"...

★

Dar elevii, cei care vor fi principalii beneficiari ai taberei de la Miercurea Ciuc, cu ce gînduri au poposit ei aici? Ce și-ar dori să realizeze în cele 10 zile în care sînt oaspeții frumosului orășel?

Sondajul printre participanții la tabără s-a soldat, în marea majoritate a cazurilor, cu același răspuns: „Doresc să cunosc cît mai temeinic „secretele" mișcării sportive, deoarece cunoscîndu-le voi fi la rîndu-mi, în măsură să le transmit colegilor mei de școală. După aceea, aș vrea să învăț să schiez sau să patinez. În orașul meu există posibilități de practicare a acestor sporturi. Dar, cînd n-ai ajuns încă să dezlegi tainele unor asemenea sporturi...

Asemenea răspuns mi-a dat și *Vasile Zamfiroaia* de la Liceul din Dolhasca și *Ioana Marin* de la Liceul nr. 37 din București și *Alexandru Dobranschi* de la Liceul nr. 3 din Satu Mare și toți cei consultați.

Începutul — sub cele mai frumoase auspicii. Cu concursuri și competiții pe selecționate de regiuni, cu întreceri artistice, cu schimburi de adrese. Deci, deosebit de promițător...

fotbal

CE FAC ECHIPELE?

De vorbă cu antrenorii Jiului

Aflați în concediu în București, antrenorii **Ștefan Coidum** și **Vasile Frinculescu**, ne-au făcut în aceste zile o vizită la redacție. Din timpul pe care l-am rezervat pentru o discuție mai amplă despre comportarea echipei lor în acest sezon, despre preocupările și perspectivele formației, pe care le vom expune într-un viitor material, am rezervat cinci minute relatării programului de pregătire pînă la reluarea activității competiționale oficiale.

— După ultimul antrenament, efectuat la 19 decembrie, ne-a spus Șt. Coidum, am luat vacanță pînă la 5 ianuarie. O vacanță binemeritată, necesară mai ales pentru studenții Institutului de mine, Zamfir (anul V), Talpai (II), Libardi (IV), Covaci (V), Naidin și Ionescu (I).

— Care vor fi apoi „etapele" pregătirii ?

— La 5 ianuarie obișnuitul, dar atît de necesarul, control medical. Va urma, timp de

două săptămîni, readaptarea la efort ; 15—31 ianuarie — pregătire fizică generală și specifică (afară și în sală), cu excepția zilei de 28, rezervată unui joc ușor. Sediul echipei pe toată perioada de pregătire: Petroșeni. Așezarea geografică a orașului ne oferă condiții bune de pregătire. După 1 februarie, pînă la primul meci oficial, vom susține trei jocuri pe săptămînă (marțea, joia și duminica).

— Toți jucătorii sînt apți din punct de vedere medical pentru îndeplinirea programului propus ?

— În general, da, ne răspunde de data aceasta medicul V. Frinculescu, antrenor secund. Spun în general, pentru că Talpai, Naidin, Mihai și Peronescu au suferit traumatisme. N-am avut posibilitatea să-i trimitem în vreo stațiune, dar sperăm să-i refacem la Petroșeni, în urma unui program riguros.

Deocamdată, cam atît despre Jiul.

C. ALEXE

PRIMELE ANTRENAMENTE

ORADEA, 3 (*prin telefon*). După o scurtă vacanță fotbaliștii orădeni și-au reluat antrenamentele. În tabăra jucătorilor de la Crișul perioada pregătitoare a început cu obișnuitul control medical. Cu acest prilej s-a putut constata că fundașul Lucaci nu este complet refăcut după hepatita de care a suferit, așa că el continuă să fie indisponibil încă o perioadă de timp. N. Alexandru însă, este complet refăcut după accidentul suferit (fractură la umărul stîng), putîndu-se încadra în programul de pregătire al echipei. În lotul echipei au apărut și două nume noi: Dărăban (Minerul Bihor)

și Paal (Știința Oradea). Primele antrenamente ale fotbaliștilor de la Crișul s-au desfășurat în aer liber, ele constînd în efectuarea unor crosuri și exerciții de gimnastică. Spre sfîrșitul săptămînii antrenamentele vor crește în intensitate, iar în a doua decadă a lunii ianuarie vor începe jocurile. După cum am fost informați Crișul a primit o invitație pentru cîteva meciuri în R.D.G. Dacă tratativele se vor încheia cu succes, fotbaliștii orădeni urmează să facă deplasarea la sfîrșitul acestei luni.

I. GHIȘA — coresp. principal.

Liniște în Copou

IAȘI, 3 (prin telefon). *Fotbalul n-a intrat încă pe primul plan al preocupărilor la Iași. Jucătorii au deocamdată alte griji. Pe acelea ale examenelor. Ștefănescu, Cuperman, Malschi, Constantinescu, Incze IV și Stoicescu II se pregătesc cu rîvnă pentru sesiunea care va începe în curînd. Unii au însă și alt gen de preocupări. De*

exemplu Hrițcu și Sălceanu se interesează cum ar putea obține transferul pentru Dinamo Bacău (!). Restul fotbaliștilor ieșeni s-au odihnit, au dus viață sportivă și așteaptă reluarea antrenamentelor. Pe scurt, e liniște în Copou...

D. DIACONESCU — corespondent principal.

Nici o veste de la Pîrcălab, Ionescu, C. Dan &

Am rezervat, pînă aseară tîrziu, acest spațiu telegramei pe care o așteptăm din Cengo. Spre regretul nostru, nici astăzi nu sîntem în măsură să-i informăm pe cititori (deși sîntem des solicitați) cu ultimele vești din turneul pe care selecționata divizionară îl întreprinde în Africa.

După datele furnizate înaintea plecării de către directorul tehnic al F. R. Fotbal, Angelo Niculescu, echipa urma să susțină trei-patru partide în Congo (Kînshasa) și Congo (Brazzaville). Primul meci a avut loc la 24 decembrie. Rezultatul (furnizat de Agerpres) este cunoscut : 1—1 cu reprezentativa Congo (Kînshasa). Dar de atunci ? De atunci nu mai avem nici o știre ! Ceea ce surprinde, și nu în mod plăcut, este starea de pasivitate, am spune de indiferență, pe care unii tovarăși de la F.R.F. o manifestă față de echipa plecată. „I-am spus lui Angelo să telegrafieze fiecare rezultat..." Sau : „Lasă-i dom'le că se descurcă ei..." etc. Acestea sînt informațiile pe care ni le furnizează federația. Nu-i mai puțin adevărat că și conducătorul lotului, Angelo Niculescu, are o serioasă vină în această privință. A plecat și după cum vedem, puțin îl interesează dacă iubitorii fotbalului pot afla rezultatele echipei în acest turneu. Orice comentariu este de prisos...

Campionii noștri pregătesc marea finală

Dinamoviștii bucureșteni și-au reluat încă de la 26 decembrie pregătirile în vederea finalei „Cupei campionilor europeni" la polo, iar antrenamentele lor au continuat zilnic, excepînd perioada sărbătorilor de Anul Nou.

La ședințele conduse de prof. Carol Corcec **au fost prezenți, în mai multe rînduri, și cîțiva jucători ai clubului Steaua (Firoiu, Culineac, Țăranu) care, în dorința de a ajuta pe campionii noștri, au completat de fiecare dată lotul pentru jocuri-școală la două porți.**

Meciul de la Zagreb este privit cu toată seriozitatea. Antrenamentele sînt precedate regulat de ședințe scurte, în care accentul este pus pe sprinturi de 10—15 m. Întrucît piscina acoperită din Zagreb nu măsoară decît 25 de metri, ponderea în pregătire a căzut pe combinațiile rapide din fața porții (exersarea voleurilor) și tirul de la distanță. Pe de-o parte pentru a-i pune pe atacanți în situații cît mai apropiate de cele pe care le vor întîlni la Zagreb, iar pe de altă parte, pentru că este binecunoscută vulnerabilitatea portarilor noștri la șuturile de la distanță.

SE VOR JUCA TREI MECIURI ?

Regulamentul competiției prevede pentru întrecerea finală următoarele stipulațiuni.

Cele două partide pot fi jucate în bazine ale căror dimensiuni variază între 25—30 m (lungime) și 16—20 m (lățime). La atribuirea trofeului nu se ține seama de golaverajul general al celor două întîlniri. În cazul cînd fiecare echipă cîștigă jocul pe care-l susține pe teren propriu (13 ianuarie la Zagreb și, respectiv, 20 ianuarie la București), învingătoarea va fi desemnată numai după disputarea unui al treilea meci, pe teren neutru. Dacă la scurgerea timpului regulamentar în cea de a treia partidă scorul va fi egal, cîștigătoarea va fi decisă după prelungiri.

★

Pentru cele două meciuri ale finalei „C.C.E." există patru propuneri de arbitri : BAUWENS (Belgia), ANGELLO (Franța), PARRINI (Italia) și PROSTIAKOV (U.R.S.S.). Urmează ca în cursul acestei săptămîni biroul L.E.N. să hotărască definitiv pe cei care vor conduce meciurile de la Zagreb și București.

„Juniorii trebuie pregătiți la nivelul seniorilor de valoare internațională"

Inspirat și simbolic, titlul ultimului manual despre fotbal pe '67, apărut în tot mai vrednica editură a C.N.E.F.S.-ului : „CARTE PENTRU FOTBALIȘTII DE MÎINE"...

„...*Juniorii de astăzi sînt singurii* — după părerea autorului cărții, prof. *Nicolae Petrescu* — *în stare să scoată fotbalul din impas, ducîndu-l pe culmile dorite de marea masă a admiratorilor lui*" ... „*Pentru a transforma fotbalul nostru și a-i da stabilitate la un nivel ridicat* — spune autorul în capitolul introductiv — *trebuie să pregătim de pe acum jucătorii viitoarei ediții a campionatului mondial din 1970*". *Și mai departe* : „*Mergînd pe această linie, am apreciat că* SCHIMBUL DE MÎINE (n.n., sublinierea ne aparține), *care va juca un rol decisiv în marea bătălie din 1970, va trebui pregătit fără greșeală din partea celor ce răspund de această acțiune extrem de grea. Trebuie să acționăm în special asupra juniorilor, să realizăm stringerea tuturor talentelor reale în jurul eluburilor și centrelor pentru a-i instrui și educa la cel mai înalt grad, cu metodele cele mai bune*".

Spirit metodic, așa cum îl cunoaștem cu toții, prof. N. Petrescu își împarte manualul în două mari secțiuni, prima referindu-se la problemele JOCULUI iar cea de-a doua, la cele ale ANTRENAMENTULUI. Și astfel, pornind de la ideea că *juniorii trebuie pregătiți la nivelul seniorilor de valoare internațională*, autorul își poartă tinerii cititori — cărora li se adresează cu predilecție — prin toate ideile și curentele „marelui fotbal" dinaintea și de după ultima ediție a campionatului mondial. Sînt pagini interesante, bogate în idei, cu subtilități, pe cît de scurte pe atît de sugestive ca, de exemplu, acestea înscrise la capitolul marilor echipe de club europene înaintea lui „World Cup '66" ; *Inter — Milan*, o mașină intactă, *Benfica* : umbra trecutului, *Anderlecht* : un nou născut, *Ferencvaros* : romantismul maghiar, *West-Ham* sau triumful lui... Ron Greenwood, *Saint-Etienne* : idealismul lui Snella.

Trecînd, apoi, la învățămintele prilejuite de ultima ediție a C.M., autorul notează cu privire la sistemul de joc : „*Este de altfel foarte ușor să discuți valabilitatea unuia dintre sisteme, căci toate sînt „bune" cînd ai jucători, și „rele" cînd nu-i ai. Noi, ne orientăm de fapt după echipele care cîștigă competiții și afirmăm că sistemul lor este cel mai bun*". „...*Oricum, avem nevoie de o așezare, căci reținem ușor ceea ce este simetric. Și după mult haos trebuie și ordine*". „...*Este indiscutabil că nu putem lăsa jocul fără organizare ; ea a existat la echipele participante la C.M. și în toate vremurile după apariția sistemului*".

Dar prof. N. Petrescu trece repede peste definiții și generalizări în dorința de a pătrunde în miezul problemei. Și o face cu o deosebită pricepere și cu o vădită înțelegere a esenței jocului. Iată, de pildă, fugind de sentințele atît de dragi specialiștilor de suprafață, prof. N. Petrescu găsește că organizarea jocului în apărare trebuie să se efectueze condiționat de opoziția adversarului, la *solicitările medii* fiind suficient un număr de 4 fundași (care acționează cu acoperire și cu marcaj strict doar în apropierea zonei de finalizare), în timp ce la *solicitările maxime* aglomerarea apare absolut necesară.

Apoi, autorul face previziuni referitoare la evoluția sistemului (cum va arăta el în 1970 ?), după care analizează, pe rînd, factorii antrenamentului prin prisma celor văzute în jocul protagoniștelor la turneul final al C.M.

Ultimul capitol din prima mare secțiune a cărții este consacrat juniorilor („cum joacă juniorii"), cărora le oferă, spre pildă, în final, suculente portrete ale marilor personalități : *Pelé, Eusebio, Law, Bobby Charlton, Paul Van Himst, Facchetti, Iașin* etc., etc.

Cum să ajungi la nivelul vedetelor enumerate mai sus ? La această întrebare, autorul răspunde, pe 240 de pagini, în partea a doua a cărții — ANTRENAMENTUL — secțiune ceva mai aridă, prin natura problemelor, dar bogat ilustrată cu schițe și planșe menite să înlesnească înțelegerea specialiștilor în materie.

G. NICOLAESCU

recenzii

Șahul ca artă și pasiune

Să-ți dedici viața întreagă realizării unei idei — ce poate fi mai frumos... Vlaicu adunînd roată cu roată avionul ce avea să-l ducă în înălțimi, Hillary pregătind, de la primii săi pași pe munte, epocala cucerire a Everest-ului. „Zidul" celor 4 minute transformat de dr. Bannister în ruina unei prejudecăți învinse. Recordul orei doborît de un Anquetil în luptă cu coaliția tuturor ipocrizilor lașe. Sportul, în toate disciplinele sale, cunoaște exemple de perseverență nestrămutată.

Nici sportul minții, șahul, nu putea fi ocolit de asemenea personalități ieșite din comun, oameni care și-au dăruit forța și entuziasmul împlinirii unei idei scumpe lor. Dacă ar fi să alegem cea mai reprezentativă figură din galeria acestor entuziaști ai șahului, am indica fără șovăire: **Anatole F. Ianovcic.**

Cu 43 de ani în urmă, într-un orășel uitat de provincie, apărea primul număr al unei publicații care avea să facă epocă în presa sportivă românească — Revista de Șah. Unicul ei redactor, fondator, animator și tipograf de circumstanță era tînărul inginer egronom A. F. Ianovcic. Un nume cunoscut încă dinaintea acestui act de curaj, care părea unora să fie sinonim cu extravaganța inutilă. Ianovcic publicase în reviste străine cîteva probleme de șah care anunțau pe compozitorul inspirat și fecund de mai tîrziu.

Adunate de-a lungul anilor, aceste probleme de șah, încercări ale perspicacității și logicii vehiculate pe cele 64 de patrate albe și negre, aveau să integreze o operă de dimensiuni impresionante. 500 și mai bine de diagrame publicate în reviste, monografii și culegeri poartă această semnătură devenită celebră în lumea șahului.

Dar Anatole Ianovcic, spre deosebire de alți corifei ai problemisticei șahiste, a ținut să rămînă mereu fidel țelului ce și-l propusese. Acela de a asimila opera sa de compozitor de probleme de șah cu o activitate publicistică de specialitate. Pentru el, Revista de Șah era totul, ideal și datorie de împlinit în cursul unei existențe. Și iată că după acele fascicole stîngace care marcau începutul unei serii mereu reînnoite, după apariții și dispariții necesitate de vitregia unor vremuri refractare preocupărilor dezinteresate, revista lui Ianovcic devine o realitate, un bun al culturii românești. În jurul animatorului neostenit s-au adunat cu timpul alte personalități marcante, iubitori ai acestei discipline care se împarte cu dărnicie între sport, artă și știință. Mihail Sadoveanu, stejarul literaturii noastre, a fost unul din cei captați de inițiativa lui Ianovcic. A devenit director al publicației, puse sub titulatura „Revista română de șah". Sufletul și factotum-ul redacției a rămas însă A.F. Ianovcic. Revista sa a apărut pînă în 1949, apoi a fost continuată într-o nouă ipostază de actuala noastră publicație de specialitate.

În acești ani din urmă, Anatole Ianovcic n-a abdicat însă nici un moment de la activitatea care i-a fost țel și rațiune de a exista. Cîteva zeci și sute de diagrame conținînd probleme cizelate cu artă au ieșit din laboratorul maestrului. Articolele și lucrările sale de specialitate au continuat să apară în presa noastră și cea străină. În ziarul „Flacăra Sibiului" conduce o apreciată rubrică de șah. La 71 de ani, Ianovcic continuă...

Iată, avem acum în față ultima dintre lucrările sale, pe care o considerăm fundamentală. În editura C.N.E.F.S. a apărut, sub semnătura lui A. F. Ianovcic, cartea „Șahul artistic". De ce șah artistic ? Termenul trebuie explicat, deși de mai multă vreme el vine să înlocuiască în mod fericit prozaica și impropria denumire de problemistică. În șahul artistic cuprindem astăzi toate domeniile compoziției șahiste, inclusiv cel al finalurilor de partidă, așa numitele „studii", foarte solicitate și luînd tot mai multă anvergură.

În concepția autorului cărții — ca și a noastră de altfel — șahul artistic se impune ca o ramură de sine stătătoare a disciplinei șahiste, desprinzîndu-se de ceea ce numim noi jocul practic, adică șahul de turneu. Problema de șah și studiul de final aspiră deci la rangul de operă de artă. Și poate că nici nu e prea mult.

Argumente în plus nu vom da cititorilor în această pseudo-recenzie. Ele se găsesc cuprinse în cele 168 de pagini ale unei cărți care va pasiona pe orice iubitor al șahului.

Radu VOIA

Start în faza regională a campionatelor țării

Apropierea marilor competiții internaționale programate în actualul sezon al sporturilor de iarnă face ca, în acest an, întrecerile patinatorilor noștri fruntași pentru titlurile de campioni ai țării să aibă loc mai de vreme. Astfel, în această săptămînă, patinatorii bucureșteni își dispută întîietatea în faza regională a campionatelor republicane de patinaj artistic, ediția 1968. Pe gheața patinoarului Floreasca, începînd de azi după-amiază (ora 14,30) principalii candidați la titlurile de juniori iau un prim contact în proba figurilor obligatorii.

Rezultate din „Cupa 30 Decembrie"

ÎNCEPĂTORI **Băieți** 1. Mihai Deac (Constructorul) 8,1 p; 2. Cătălin Ioniță (Școala Sportivă nr. 2) 8,1 p. **Fete** 1. Felicia Pelmuș (Constr.) 10,3 p; 2. Emilia Tibula (Dinamo) 10,2 p; 3. Olivia Batti (Din.) 9,7 p. COPII II **Băieți** 1. D. Tudorașcu (Constr.) 9.1 p. **Fete** 1. Mirela Goleanu (Din.) 12,9 p; 2. Cornelia Picu (Șc. Sp. 2) 12.7 p; 3. Cristina Nicolau (Șc. Sp. 2) 12,3 p. COPII I **Băieți** 1. Mircea Ion (Șc. Sp. 2) 14,8 p. **Fete** 1. Gabriela Voica (Din.) 18,4 p; 2. Gabriela Ion (Șc. Sp. 2) 12,4 p. JUNIORI MICI **Băieți** 1. Lucian Cozia (Constr.) 18,9 p; 2. Dan Panait (Constr.) 17,6 p. **Fete** 1. Adriana Preda (Constr.) 22,6 p; 2. Doina Mitricică (Șc. Sp. 2) 21,7 p; 3. Gabriela Cosmaciuc (Din.) 16.7 p. JUNIORI MARI **Băieți** 1. Mihai Popescu (Constr.) 22,4 p; 2. Atanasie Bulete (Șc. Sp. 2) 21,2 p. **Fete** 1. Anca Tănase (Șc. Sp. 2) 23,1 p; 2. Letiția Păcuraru (Din.) 22,9 p; 3. Constanța Ionescu (Constr.) 21,6 p; 4. Mariana Ionel (Șc. Sp. 2) 21,2 p. SENIORI **Băieți** 1. Nicoale Belu (Constr.) 29.0 p; 2. Mihai Stoenescu (Șc. Sp. 2) 28,3 p; 3. Dragoș Sandu (Constr.) 26,9 p; 4. Eugen Tăujan (I.C.F.) 26.5 p. **Fete** 1. Doina Ghișerel (Șc. Sp. 2) 26,8 p; 2. Cristina Formagiu (Șc. Sp. 2) 25,1 p; 3. Rodica Didă (I.C.F.) 24,7 p. **Perechi** 1. Daniela Popescu — Marian Chiosea (I.C.F.).

Pe echipe : 1. **Constructorul** 28 p; 2. **Școala Sportivă nr. 2** 15 p; 3. **Dinamo** 10 p; 4. **I.C.F.** 2 p.

UN SUCCES DEPLIN: FINALA „CUPEI F. R. B."

Încheierea anului 1967 a lansat începutul activității competiționale interne la mini-baschet. Finala primei ediții a „Cupei F.R.B." a întrunit la București 12 echipe de băieți și fete.

Desfășurate în condițiile specifice mini-baschetului, jocurile au scos în evidență o serie de concluzii edificatoare :

— capacitatea de efort a copiilor este remarcabilă, cu condiția ca aceasta să fie dirijată într-o strictă relație cu normele specifice activității funcționale a acestora ;

— însușirea elementelor tehnice, în condițiile specifice mini-baschetului, se realizează la un nivel care se apropie de măiestria jucătorilor cu mulți ani de practicare a baschetului ;

— presingul reprezintă pentru copii ceva normal, încadrîndu-se în specificul activității lor dinamice. Fragmentarea timpului de joc se dovedește necesară, deoarece capacitatea de susținere a efortului de către copii are anumite caracteristici (intensitate mare și durată mică, cu revenire rapidă).

Aceste meciuri ale micilor jucători și jucătoare au avut un ritm permanent ridicat care, în condițiile specifice competiției, au dus de multe ori la finaluri dramatice, pline de neprevăzut, în care dorința de a cîștiga s-a împletit cu totala dăruire pentru echipă. De altfel, cîștigătoarea la băieți a fost decisă după prelungiri, întîlnirea avînd o frumusețe deosebită rezultată din conjugarea remarcabilului efort fizic, tehnic și, de ce nu am spune-o, tactic, al celor două echipe.

Finala competiției a ilustrat, dacă mai era nevoie, că au obținut și vor continua să obțină succese tot acele centre din țară care s-au aliniat în ultimii ani ideilor noi. Brașov, Constanța, Satu Mare, Bacău confirmă tradiția de care se bucură baschetul în școlile acestor orașe, pasiunea profesorilor Gh. Roșu și Elena Roșu (Brașov), Gh. Patrichi și Maria Popovici (Constanța), Gh. Pascale (Bacău). Rm. Vilcea, Cîmpina și alte centre se afirmă sau se reafirmă în activitatea cu micii jucători de baschet : prof. Darie desfășoară, împreună cu cei pe care i-a crescut, prof. Iovan și Constanța Trincă, aceeași muncă entuziastă ca și neobositul Stelian Gheorghiu, unul din animatorii acestei competiții.

În încheiere, o problemă deosebit de importantă: profesorii-antrenori trebuie să facă deosebire între pasiune și patimă. Prin atitudinea lor din timpul meciurilor, mai ales în ceea ce privește aprecierile asupra arbitrajelor, ei pot influența pozitiv sau negativ viitoarea educație sportivă a copiilor. Aceștia trebuie păziți de acel virus dăunător al lipsei de obiectivitate, observat din păcate în rîndul profesorilor și cu prilejul „Cupei F.R.B.".

prof. Constantin DÎRJAN
antrenor federal

Jucători remarcați : BĂIEȚI : **L. Mărtinaș, (Școala sportivă Bacău), C. Becheru, S. Barna (Școala sportivă nr. 2 București), S. Vidican, Dan Martinescu (Școala sportivă Constanța), C. Oncete (Școala sportivă nr. 1 București)** ; FETE : **Florența Caprelian, Elena Pop (Școala sportivă Constanța), Maria Serbănescu, Lucia Nedelcu (Școala sportivă nr. 1 București), Maria Vlad (Școala sportivă Brașov).**

Clasamente finale : BAIEȚI: 1. ȘCOALA SPORTIVA CONSTANȚA (prof. GH. PATRICHI) 10 p; 2. Școala sportivă nr. 2 București (prof. Gh. Chiraleu) 9 p; 3. Școala sportivă nr. 1 București (prof. Stelian Gheorghiu) 8 p; 4. Școala sportivă Satu Mare (prof. Gh. Ghiurcan) 7 p; 5. Școala sportivă Rm. Vilcea (prof. P. Darie) 6 p; 6. Școala sportivă Bacău (prof. Gh. Pascale) 5 p; FETE : 1. ȘCOALA SPORTIVĂ nr. 1 BUCUREȘTI (prof. GH. BENONE) 10 p; 2. Școala sportivă Constanța (prof. Maria Popovici) 9 p; 3. Școala sportivă Brașov (prof. E. Trufin) 8 p; 4. Liceul nr. 2 Cîmpina (prof. M. Pastor) 6 p; 5. Școala sportivă Deva (prof. St. Popescu) 6 p; 6. Liceul nr. 42 București (prof. I. Stoișor) 6 p.

Cursul pe țară al antrenorilor și arbitrilor

Timp de trei zile, începînd de astăzi, ora 9.00, va avea loc la Centrul sportiv „23 August" cursul pe țară al antrenorilor și arbitrilor de baschet.

SĂPTĂMÎNA VIITOARE PE ECRANE

CORIGENȚA DOMNULUI PROFESOR

O comedie satirică cu : Marcel Anghelescu, Alexandru Giugaru, Grigore Vasiliu-Birlic, Dem. Rădulescu, Puiu Călinescu.

Regia : Haralambie Boroș, după un scenariu de Ion D. Sîrbu în alte roluri : Ion Manu, Silvia Fulda

NOUTĂȚI LA PRONOSPORT

Începînd cu concursul Pronosport nr. 1, etapa din 7 ianuarie 1968, mari avantaje pentru participanții la Pronosport : triere centralizată, operativitate în plata premiilor, premii pe trei categorii (pot fi premiate și variantele cu 8 rezultate) ș.a.

De la acest concurs, participarea se face pe buletine cu 3 taloane, pronosticurile jucate urmînd a fi înscrise identic pe toate cele 3 taloane.

Costul unui formular de concurs este de 10 bani. Înainte de depunerea buletinelor, participanții au obligația să completeze pe formular datele personale : numele, prenumele și adresa pentru o rapidă remitere a premiilor contrar ele vor fi reținute pînă în momentul comunicării datelor respective de către participanții cîștigători.

În privința variantelor jucate 50%, se mențin actualele drepturi de premiere.

Programul primului concurs Pronosport al anului 1968 este următorul : 1. Napoli — Internazionale, II. Sampdoria — Juventus, III. Milan — Roma, IV. Lanerossi — Brescia, V. Spal — Fiorentina, VI. Bologna — Atalanta, VII. Mantova — Varesse, VIII. Torino — Cagliari, IX. Foggia — Novara, X. Lecco — Verona, XI. Livorno — Bari, XII. Palermo — Messina, XIII. Reggina — Pisa.

Depunerea biletelor cîștigătoare la tragerea Revelionului Loto se mai poate face numai pînă azi la ora 13 în orașele de reședință regională.

PRONOEXPRES NR. 1 DIN 3 IANUARIE 1968

EXTRAGEREA I: 45 21 40 46 36 41 — 27 14
FOND DE PREMII : 298.312 lei din care 67.598 lei report cat. I.
EXTRAGEREA a II-a : 17 6 30 31 12 49 — 24 44
FOND DE PREMII : 178.351 lei din care 9.291 lei report cat. I.

Premiile de 25.000 lei de la concursul anterior au fost obținute de participanții : Bogdan Mihai din Odobești reg. Galați la extragerea I și Durac Gheorghe din Timișoara la extragerea a II-a.

În dribling spre coș. Fază dintr-unul din meciurile disputate în cadrul „Cupei F.R.B."

Foto : V. Roibu

Actualitatea internațională

Gimnastica trebuie să fie în pas cu cerințele actuale ale sportului mondial

De vorbă cu antrenorul sovietic KONSTANTIN KARAKAȘIANȚ

Konstantin Karakașianț, unul din cei mai reputați specialiști sovietici în domeniul gimnasticii, este de mai bine de 15 ani antrenor al echipei masculine a U.R.S.S., autoare a multiple succese de mare prestigiu internațional. Intre sportivii descoperiți și crescuți de Karakașianț se numără Valentin Muratov și Viktor Lisițki, ca să nu amintim decît doi din marii maeștri ai gimnasticii masculine sovietice din ultimii ani.

La invitația federației noastre de specialitate, valorosul tehnician sovietic a vizitat în luna decembrie România, asistînd la campionatele republicane de la Cluj și lucrînd timp de aproape trei săptămîni cu gimnaști fruntași din Capitală.

Discuția pe care am avut-o cu antrenorul sovietic la încheierea vizitei sale în București a abordat atît probleme de mare actualitate ale gimnasticii mondiale cît și aspecte ale gimnasticii noastre de performanță.

— Se discută mult în ultimul timp despre așa-numita „vîrstă propice a gimnasticii de mare performanță". V-am ruga să ne împărtășiți opiniile dv. despre această extrem de importantă chestiune.

— Pentru gimnastică, într-adevăr, problema vîrstei are o importanță capitală și, poate, tocmai aceasta și explică de ce ea este atît de dezbătută azi. Ne obișnuisem cu ani în urmă să vedem mari vedete la o vîrstă de 20—22 de ani, și iată că în prezent avem campioane mondiale de 15—16 ani! E o schimbare de care trebuie să ținem seama. Ea arată, după părerea mea, că în multe țări organizarea activității sportive a fost structural... reorganizată în ultimii ani, punîndu-se un mare accent pe munca cu copiii și tineretul. Indiferent de baza materială a unei țări, problema organizării este una dintre cele mai însemnate.

Puternica afirmare internațională a unor gimnaste foarte tinere, ca Natalia Kucinskaia, Larisa Petrik (URSS) sau Marianne Noak și Karin Janz (R.D. Germană), arată în mod incontestabil că pregătirea organizată a acestor sportive pe drumul performanței a început de la 8—9 ani. Și nici măcar nu trebuie să ne surprindă această tendință: în natație marile performanțe se obțin azi de către copii de 15—16 ani; la fel, cum, pentru a ajunge un excelent patinator artistic, trebuie să începi să lucrezi organizat încă de la 6 ani. Cred că nu peste mult timp și în gimnastică selecția va începe de la 5—6 ani.

— Care ar trebui să fie, după părerea dv., raportul dintre pregătirea la club și cea centralizată, a gimnaștilor din lot?

— In măsura în care o țară dispune de suficiente cadre de specialiști și de o bază materială corespunzătoare, e de la sine înțeles că este recomandabilă pregătirea gimnaștilor la club sau asociație, cu un riguros control din partea federației de specialitate. De altfel, gimnastica presupunînd ani și ani de muncă asiduă, aproape că e inimaginabil că cineva și-ar permite să facă această centralizat. Prin pregătire comună înțeleg reunirea gimnaștilor, pentru scurte perioade, la diferite intervale de timp, în scopul schimbului de experiență, al unificării diferitelor interpretări ale exercițiilor impuse, al armonizării pregătirii în preajma unor importante confruntări internaționale. Există, din păcate, și cazuri cînd, la lot, unii sportivi sînt învățați elemente și mișcări de bază din, ca să zic așa, „alfabetul gimnasticii". Așa ceva nu este de conceput în zilele noastre. In orice caz, în acest fel nu putem aspira la treptele cele mai de sus ale ierarhiei mondiale. Mai este de subliniat și un alt aspect: numărul sportivilor cu care lucrează un antrenor, număr ce trebuie să fie tot mai mic pe măsura creșterii categoriei de clasificare. Ținînd seama de asistența ce trebuie acordată gimnaștilor în timpul antrenamentelor, este ideal ca un antrenor să aibă cel mult 10—12 elevi.

— Ce impresii v-au lăsat gimnaștii români; cum apreciați posibilitățile lor de afirmare mondială?

— Din cele ce mi s-au povestit ca și din propriile-mi constatări, vă pot spune că în gimnastica românească există o bază de masă satisfăcătoare. Lipsesc însă vîrfurile, probabil dintr-o orientare greșită a muncii acum 8—10 ani. In lotul de tineret, cu care am lucrat, există azi mulți gimnaști cu foarte bune calități; antrenorul Mircea Bădulescu are băieți excelenți, cu care muncește, cum se spune, ca la carte. Și cred că și alți antrenori de gimnastică din țara dv. au cadre tinere valoroase, de perspectivă. Este de datoria federației să le urmărească cu grijă condițiile și conținutul antrenamentelor, creșterea măiestriei, regimul de viață. Numai astfel va fi posibil ca gimnastica masculină din România să dispună în viitor de cadre talentate, pregătite la cel mai ridicat nivel. Pentru că, îmi dau prea bine seama, în prezent aveți prea puțini sportivi care candidează la tricoul echipei naționale fapt care, în mod sigur, din motive binecunoscute, frînează eforturile pentru măiestrie. „Sînt oricum în lot, își spun cei cîțiva gimnaști buni, de ce să mă omor"? Iată o concepție mult răspîndită și foarte dăunătoare progresului.

— Cum apreciați șansele reprezentativei U.R.S.S. la J.O. de la Ciudad de Mexico?

— La această oră, e, firește, dificil de făcut o comparație cu nivelul atins de adversarii noștri. In ce ne privește, cred că vom alinia cea mai puternică echipă pe care a avut-o Uniunea Sovietică în ultimii 5-6 ani. Contăm pe o formație tînără, dar foarte bine pregătită: Mihail Voronin (22 ani), Viktor Lisițki (29), Serghei Diomidov (23), Viktor Klemenko (18), Valeri Karasiov (21), Valeri Ilinih (20). Cum la gimnastică nu se pune „problema altitudinii", cred că determinantă va fi pregătirea. Și vă asigur că chiar fără Boris Sahlin (care ne-a adus mai multe medalii la Tokio) gimnaștii sovietici vor avea un cuvînt de spus la Ciudad de Mexico. Cred că la feminin, lupta pentru locul I se va da între selecționatele U.R.S.S., Cehoslovaciei, R. D. Germane și Japoniei.

Interviu consemnat de
Constantin MACOVEI

PREGĂTIRILE HANDBALISTELOR

Ne răspunde antrenorul federal Francisc SPIER

O dată cu disputarea celor două partide amicale cu formații de club din Danemarca, selecționata noastră feminină de handbal a încheiat una din etapele sale de pregătire în vederea celei de a IV-a ediții a campionatului mondial, ce se va desfășura anul acesta, în luna noiembrie, în mai multe orașe din Uniunea Sovietică. Etapa consumată în zilele de 18 și 19 decembrie 1967, cînd au avut loc amintitele jocuri amicale, a început la 1 noiembrie 1967 cuprinzînd deci un interval de timp de aproape două luni, interval în care handbalistele noastre fruntașe au participat la o serie de meciuri internaționale, precum și la unele scurte perioade de pregătire în comun.

Firește că, la ora aceasta, atît cei doi antrenori ai echipei reprezentative, Francisc Spier și D. Popescu-Colibași, cît și biroul federal împreună cu colegiul central de antrenori, au tras concluziile referitoare la comportarea jucătoarelor selecționate, la perspectivele lor. Toate acestea vor ajuta la viitoarea alcătuire a lotului. In dorința de a-i informa pe cititorii noștri despre aceste concluzii, l-am rugat pe antrenorul federal Francisc Spier să ne răspundă la cîteva întrebări.

— In general, sînteți mulțumiți de rezultatele obținute?

— Numai în parte. Am realizat la începutul acestei etape lucruri foarte bune. Jucătoarele au dovedit o rapidă revenire în formă, manifestînd apoi multă vervă de joc, o combativitate și o eficiență satisfăcătoare atît în atac, cît și în apărare. Aș putea spune chiar că echipa noastră reprezentativă a atins atunci, la jumătatea lunii noiembrie, cea mai bună formă din ultimii ani. Din păcate, am relaxat programul crezînd că astfel vom putea menține forma sportivă atinsă. Rezultatul a fost însă invers decît cel pe care-l așteptam. Din acest motiv echipa nu a dat satisfacție decît parțial în „Cupa orașelor", disputată la Cluj. In continuarea pregătirilor, operînd și rectificarea ce se impunea în direcția volumului de muncă, am realizat din nou un progres, consemnat în buna comportare a echipei din ultima parte a turneului întreprins peste hotare.

— Aprecierea aceasta vizează toate jucătoarele?

— Nu, fără discuție lucruri pozitive nu se pot spune despre toate componentele lotului. Nu am intenția să fac aci o analiză a felului în care s-au comportat toate jucătoarele cuprinse în lot. Vreau însă să precizez că atît meciurile din „Cupa orașelor", cît și partidele interferări din cadrul turneului ne-au ajutat să ne formăm o părere reală despre posibilitățile unor handbaliste. De pildă, apreciem că portarul Georgeta Micu va trebui să muncească enorm pentru a fi din nou selecționată, deoarece are lipsuri în tehnica de bază. De asemenea, Maria Nicolae are deficiențe de ordin fizic, care o pun în inferioritate față de handbaliste cu un gabarit corespunzător. Din acest motiv, tehnica și capacitatea ei tactică nu sînt puse în valoare în partidele cu echipe de prim ordin. Lipsuri serioase au și alte jucătoare. Nu este admisibil ca Lidia Scorțescu să se prezinte la lot fără să știe să prindă mingea, Elena Dobîrceanu cu carențe greu de imaginat în ceea ce privește forța și viteza. Tereza Secheli cu un stil defectuos de aruncare la poartă și, deci, cu eficiență redusă, Doina Băicoianu și Ana Nemetz încă lipsite de curaj și dorința de a se afirma.

— Este, așadar, de presupus că în viitor se vor face unele modificări în componența lotului?

— Avem această intenție. Am ajuns la concluzia că sistemul de apărare 4+2 și cel de atac cu unul și doi pivoți sînt cele mai adecvate posibilităților handbalistelor noastre. Pentru perfecționarea lor se impune însă să aducem unele îmbunătățiri componenței lotului. Vom căuta să folosim pivoți cu calități fizice și tehnice corespunzătoare. In plus, ne preocupăm să promovăm jucătoare cu un gabarit adecvat jocului modern și cu o forță deosebită în aruncările de la semidistanță.

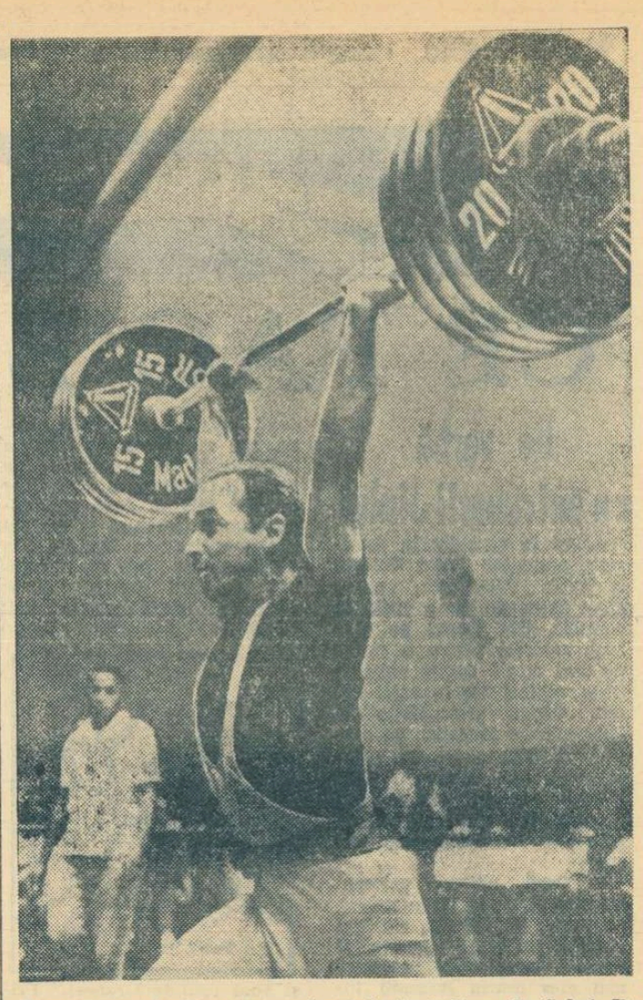

Recent s-au desfășurat campionatele de haltere ale Cubei. Un succes remarcabil a obținut Rene Gomez care, cu un rezultat de 365 kg la triatlon, a cucerit pentru a doua oară consecutiv titlul de campion al țării la categoria 75 kg

Foto: Prensa Latina

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ DIN S.U.A.

Azi, la Philadelphia, începe a III-a finală intercontinentală la baschet

Patru echipe de baschet, considerate drept cele mai bune din lume la ora actuală: Botafogo din Rio de Janeiro (reprezentînd America de Sud), Real Madrid și Siemmenthal Milano (reprezentînd Europa) și Goodyear din Akron, campioana Statelor Unite, își vor disputa astăzi și simbătă la Philadelphia cea de-a III-a Cupă intercontinentală a cluburilor, deținută în prezent de nord-americani. Deși aliniază o echipă reînnoită într-o proporție de două treimi — opt jucători din 11 — Goodyear este considerată totuși drept favorită. Azi sînt programate meciurile: Goodyear — Botafogo, Real — Siemmenthal.

Din cei 11 jucători care formează echipa marii firme de cauciucuri din S.U.A., numai trei au jucat și anul trecut: Calvin Fowler, Mike Patterson și Jim King. Mike Dabich și Jay Miller, doi centri avînd peste 2,15 m fiecare, și care au constituit elementul hotărîtor al victoriilor obținute anul trecut la Roma, au trecut la profesionism, la fel ca majoritatea coechipierilor lor. Cel mai înalt dintre centrii formației americane va fi acum Tom Black, al cărui 2,11 metri par cam puțini în comparație cu cei 2,36 metri ai brazilianului Emil Rached, „turnul de control" al lui Botafogo, considerat drept cel mai înalt baschetbalist din lume. Hank Vaughn, antrenorul lui Goodyear, consideră însă că „jocul de ansamblu și nu individualitățile" formației sale îi vor permite să-i domine pe sud-americani, pentru a disputa finala cu învingătorul meciului Real — Siemmenthal. Dintre cei opt „noi" ai formației campioane a S.U.A., care s-au evidențiat în campionatele universitare, trei sau chiar patru sînt apreciați drept „eventuali selecționabili" în reprezentativa olimpică a S.U.A. Vaughn se bazează, pentru a realiza un mare joc de echipă, în special pe căpitanul formației sale, Calvin Fowler, care a condus la Winnipeg selecționata S.U.A., campioană pan-americană. Acest jucător negru de 27 de ani (1,86 m.), are o precizie excepțională, în special în aruncările de la semi-distanță.

Cele două mari cluburi europene se bazează și ele pe jucătorii lor americani pentru a obține un loc în finală. Real Madrid, care posedă, pe de altă parte, pe cel mai bun baschetbalist european în persoana lui Emiliano Rodriguez, va alinia pe americanii Miles Aiken (2,01 m.) și Wayne Braebender (1,93 m.) care a fost selecționat în echipa universitară a S.U.A., iar Siemmenthal va apela la serviciile lui Craig Raymond (2,11) și Bob Wolf (1,86) doi mari realizatori.

O atracție a turneului va constitui-o și prezența în formația sud-americană a lui Aurelio Tomassini (20 ani — 1,93 m.) care este în Brazilia nu numai o vedetă a sportului, ci și a... ecranului.

Paul WHITE

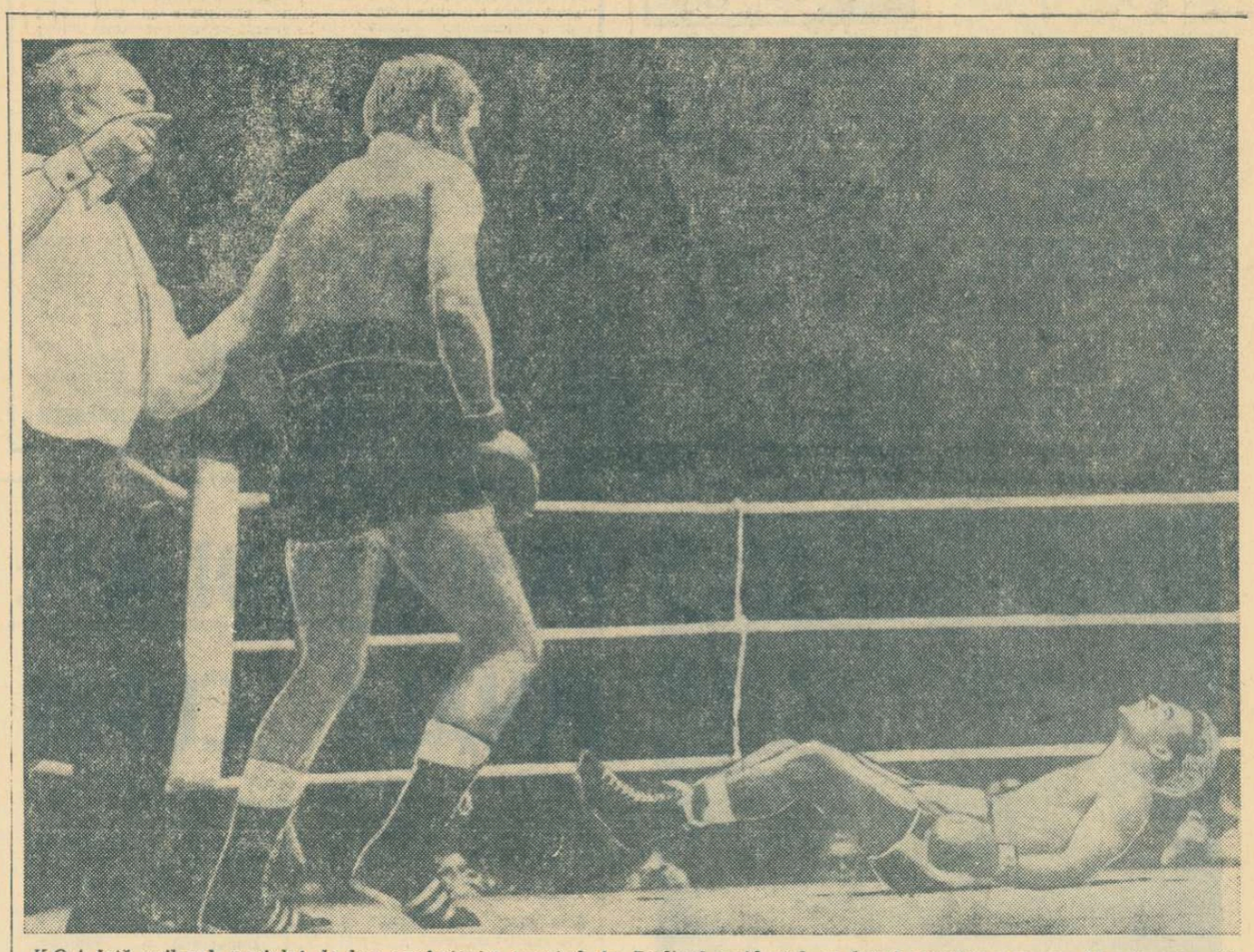

K.O.! Iată epilogul meciului de box profesionist opunînd, în Berlinul occidental, pe fostul campion european la categoria mijlocie junior vest-germanul Willy Quatuor și jamaicanul Ricky Mac Master. In repriza a doua, Quatuor (stînga) își trimite adversarul pentru 10 secunde la podea

Telefoto: UPI — Agerpres

telex

PARIS 3 (Agerpres). — Săptămînalul de specialitate „France Football" a stabilit clasamentul celor mai bune echipe reprezentative pe anul 1967. Primul loc a fost acordat selecționatei U.R.S.S., care din cele 16 meciuri susținute nu a pierdut decît două. Pe locurile următoare s-au clasat după cum urmează: 2—3. Italia și Ungaria; 4. Anglia; 5. Bulgaria; 6—7. R.D. Germană și R.F. a Germaniei; 8. Iugoslavia; 9. Cehoslovacia; 10—11. Spania și Portugalia. Echipa României ocupă locul 16 în acest clasament, înaintea Belgiei, Greciei, Olandei, Poloniei, Austriei, Norvegiei, Suediei, Turciei, Albaniei, Luxemburgului, Finlandei etc. Comentatorul de specialitate al revistei subliniază că echipa Italiei nu a suferit nici o înfrîngere în sezonul trecut, însă ea nu poate ocupa primul loc deoarece a obținut victorii în fața cîtorva echipe modeste.

■

Turneul internațional de șah de la Hastings a fost reluat cu desfășurarea partidelor din cea de-a 6-a rundă. Campionul român Florin Gheorghiu a remizat cu Andrew Whiteley (Anglia). Tot cu un rezultat de remiză s-au încheiat și partidele: Keene-Ostojic, Basman-Kaplan și Hort — Stein. Cehoslovacul Vlastimil Hort, care a cîștigat și o partidă întreruptă, îl egalează acum în fruntea clasamentului pe Florin Gheorghiu. Amîndoi au cîte 4 puncte. Al treilea — L. Stein (U.R.S.S.) 3½ p.

radio

In turneul internațional de hochei de la Winnipeg (Canada), echipa U.R.S.S. a învins cu scorul de 3—0 (1—0, 1—0, 1—0) echipa Suediei. Cu o zi mai înainte, echipa Canadei întrecuse cu 3—2 echipa Suediei. Pentru primul loc în acest turneu vor lupta echipele U.R.S.S. și Canadei.

■

Marele premiu automobilistic al R.S.A., desfășurat la Johannesburg, a fost cîștigat de scoțianul Jim Clark. Pilotînd un „lotus-Ford", el a parcurs 328,305 km în 1h53:56,6 (medie orară 172,82 km). Au ocupat locurile următoare: Graham Hill (Anglia) — 1h 54:21,9 și Jochen Rindt (Austria) — 1h 54:27. Campionul mondial Dennis Hulme (Noua Zeelandă) s-a clasat pe locul cinci.

■

La Bad—Wiessee (Bavaria) s-a disputat un concurs internațional de schi în nocturnă. **Proba masculină de slalom a revenit elvețianului Andreas Sprecher, care a totalizat în cele două manșe timpul de 95,26. Lesch (R.F. a Germaniei) s-a clasat pe locul doi, urmat de Schranz (Austria). Proba feminină a fost cîștigată de Burgi Faerbinger (R.F. a Germaniei).**

■

Turneul internațional de tenis pentru echipele de juniori, desfășurat la Miami Beach, a revenit selecționatei S.U.A.

telefon

CALEIDOSCOP

ARHEOLOGIE OLIMPICA

Prin numeroasele descoperiri de valoare făcute cu prilejul săpăturilor în vederea construirii satului olimpic de la Ciudad de Mexico, acest șantier a devenit un important obiectiv al arheologilor mexicani. După cum a declarat antropologul Roberto Jimenez Ovando, însărcinat cu conducerea lucrărilor arheologice din acest sector, pînă în prezent au fost scoase la suprafață 147 de schelete, multe avînd o vechime de peste 3000 de ani. Pe locul viitorului sat olimpic au fost descoperite, de asemenea, cinci piramide ridicate de vechea populație a Mexicului.

„OMUL CEL MAI PUTERNIC DIN LUME"

Lionel Strongfort, omul care a fost considerat timp de peste o jumătate de secol drept „cel mai puternic din lume", a încetat din viață recent la Baden, în apropiere de Viena, la vîrsta de 92 de ani. Pe numele lui adevărat Max Unger, Strongfort a emigrat la vîrsta de 12 ani în S.U.A. Dotat cu o forță herculeană el a uimit repede mulțimile. La 25 de ani, rupea dintr-o dată cinci pachete de cărți de joc, executa un salt periculos spre spate ținînd în fiecare mînă o halteră de 25 kg și ridica pe verticală, cu o singură mînă, o greutate de 125 kg. Dar, „numărul lui celebru" — neegalat pînă în prezent — l-a constituit „podul uman": el suporta pe piept un fel de pod pe care trecea un automobil cu șapte ocupanți.

Lionel Strongfort a devenit celebru și prin școala lui de educație fizică prin corespondență, pe care o înființat-o în S.U.A. Aceasta a cîștigat filiale în aproape toate țările lumii, numărînd cîteva milioane de elevi. Omul cel mai puternic din lume a servit ca model și unor sculptori celebri și numeroase institute de anatomie au studiat proporțiile lui, care seamănau exact cu cele ale lui „David" de Michelangelo.

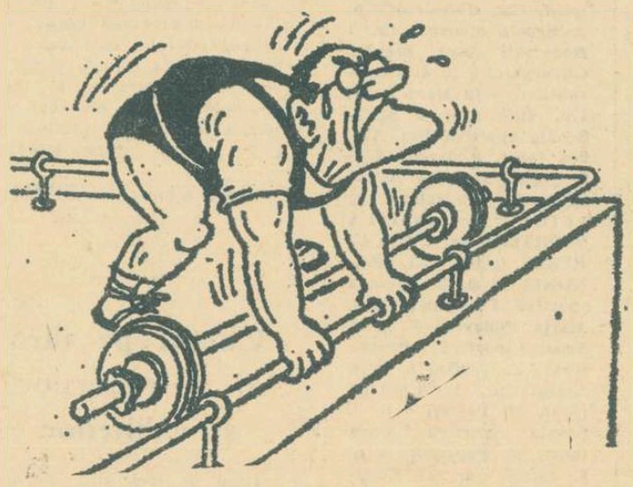

Halterofilul distrat... (Din „Stadion"-Praga)

PĂRERILE LUI DEMPSEY

In cursul recentei vizite făcute la Londra, fostul campion mondial de box la toate categoriile, Jack Dempsey, a fost invitat la un dineu oferit de Anglo-American Sporting Club. Asaltat de ziariști cu tot felul de întrebări privind calitățile foștilor și actualilor pugiliști, Dempsey a dat următoarele răspunsuri: cel mai bun boxer pe care l-am întîlnit vreodată? — Gene Tunney... cel mai bătăios? — Jack Sharvey; un clasament mondial al celor mai buni boxeri de categorie grea în trecut și actuali? — 1. — Joe Louis; 2. — Gene Tunney; 3. Rocky Marciano...; Ce părere aveți despre Cassius Clay? — Nu l-am văzut niciodată într-un meci în care să fie obligat să dea tot ceea ce poate.

CENTRU DE ANTRENAMENT PE... KILIMANGIARO

In scopul de a oferi atleților autohtoni cele mai bune posibilități de pregătire în condiții asemănătoare acelora de la Ciudad de Mexico, guvernul Tanzaniei a hotărît crearea unei tabere de antrenament pe muntele Kilimangiaro, cel mai înalt de pe continentul african. Aici, în lunile februarie și martie, se vor antrena 15—20 atleți tanzanezi selecționați în vederea participării la Jocurile Olimpice de vară.

TENISMANUL SNELL

O nouă stea este pe cale să apară pe firmamentul tenisului din Noua Zeelandă. Numele ei este bine cunoscut dar... amatorilor de atletism. Este vorba de Peter Snell, campion olimpic la Tokio în probele de 800 și 1500 metri care, după ce s-a retras din atletism, a început să cocheteze cu racheta. Snell nu este un necunoscut în lumea „sportului alb". In copilărie a fost un tenisman excelent, deținînd și titlul de campion al Noii Zeelande la juniori. „Repertoriul meu de lovituri a rămas intact" — a declarat el ziariștilor. „Trebuie numai să-mi recapăt condiția fizică, ceea ce nu este chiar prea greu". Deocamdată, Snell participă la turnee de categoria a doua, dar specialiștii consideră că nu peste mult timp el va ajunge în rîndurile celor mai buni tenismani neozeelandezi.

CALEIDOSCOP

Tiparul: I. P. „Informația" str. Brezoianu 23—25.

40365

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

COTIDIAN AL SPORTULUI ROMÂNESC
Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex „Sportrom" buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

ANUL XXIV Nr. 53 (5487)

Vineri 5 ianuarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

CONCURSURILE DE DESCHIDERE A SEZONULUI DE SCHI SE VOR DISPUTA ÎN CONDIȚII OPTIME

Ca în fiecare an, starea zăpezii ne-a dat și de astă-dată emoții. Miercuri dimineața, pîrtiile mai aveau doar un strat nesemnificativ de zăpadă, iar pe alocuri petice negre vesteau parcă venirea primăverii. Spre seară, însă, a început o ninsoare abundentă care nu a contenit toată noaptea, astfel că joi dimineața pantele de schi erau acoperite cu un covor proaspăt, imaculat și cu grosimi respectabile. În acest sens, informații prețioase am aflat, ca de obicei, prin intermediul Serviciului prevederi de scurtă durată din cadrul Institutului meteorologic care ne-a comunicat că la Predeal, de pildă, stratul de zăpadă avea ieri, la ora 8, 27 cm. În alte centre montane, grosimea zăpezii era: Paring 59 cm, Păltiniș-Sibiu 34 cm, Lăcăuți 20 cm, Sinaia-Cota 1 500 48 cm, Rarău 50 cm, Ceahlău 21 cm, Băișoara 35 cm, Iezer 44 cm.

Deci, ninsoarea a venit la timpul potrivit pentru a permite desfășurarea concursurilor de inaugurare a sezonului în condiții optime. Am spus concursurile, deoarece, deși competiția oficial va avea loc la Predeal și la Poiana Brașovului, sîntem informați că duminică dimineața sînt programate întreceri inaugurale și în multe alte centre din țară, ca de pildă la Vatra Dornei, Mogoșa, Semenic, Parîng, Straja etc.

Referitor la concursul de deschidere organizat de federația de specialitate, precizăm că la Predeal vor avea loc probele de fond și cele alpine. Fondul se va desfășura pe cunoscuta Vale Poliștoacă, pe distanțele de 10 km seniori, 5 km senioare și juniori și 3 km junioare. Printre participanți, Marcela Leampă, Gh. Cîncu, Dinu Petre, Gh. Bădescu, Stelian Drăguș, I. Olteanu și alți fruntași ai probelor. Cursele de slalom special vor avea loc pe panta de jos a Clăbucetului, pentru seniori, senioare, juniori și junioare. În fruntea protagoniștilor se află C. Tăbăraș, D. Munteanu, K. Gohn, Dan Cristea, N. Iovici, P. Clinci. În sfîrșit, la Poiana Brașov, V. Mărgineanu, I. Biriș și ceilalți săritori își vor disputa întîietatea pe trambulina mijlocie.

Primul concurs de patinaj viteză

Primul concurs oficial al anului 1968 este rezervat celor mai tineri viteziști. Astfel, între 6—8 ianuarie, va avea loc pe pista lacului Ciucaș din Tușnad concursul republican al speranțelor, dotat cu „Cupa Cutezătorii". În cele trei zile de concurs își vor disputa întîietatea peste 40 de patinatori din Cluj, București, Brașov, Tg. Mureș și Miercurea Ciuc. În program figurează probe pentru copii, juniori mici și juniori mari, la startul întrecerilor fiind prezenți toți tinerii care s-au remarcat în sezonul trecut.

Actualul concurs al speranțelor coincide cu vacanța de iarnă a școlarilor și, în consecință, la Tușnad continuă să sosească pionieri și elevi din diferite orașe, pentru a asista la întrecerile „Cupei Cutezătorii".

● La patinoarul Floreasca, de la ora 15, continuă întrecerile patinatorilor artistici din Capitală, în cadrul fazei regionale a campionatului republican (figuri obligatorii, seniori).

Panoramic sportiv intern

O ninsoare abundentă, de ultimă oră, a descrețit frunțile îngîndurate ale schiorilor. Ninge! Cu fulgi mari, liniștiți. La Țarcul, în Parîng, la Semenic, troienele depășesc un metru.

Cerul a fost, așadar, generos. Poate că și schiorii vor fi darnici și ne vor răsplăti așteptările cu performanțe mai bune decît în alți ani, cu rezultate demne de consemnat și de reținut.

Sporturile de iarnă promit un sezon bogat și interesant, la reușita căruia contribuie foarte lăudabil sindicatele. După „Cupa U.G.S.R." avem pe agendă „Cupa Unirii". Dacă această organizație își va extinde inițiativele și în alte discipline — ceea ce sperăm că se va întîmpla — sportul românesc va avea mult de cîștigat.

★

Normal ar fi ca pucul să însemne iarna ceea ce balonul rotund reprezintă vara. În multe țări se întîmplă așa. Tribunele Palatului sporturilor de la Lujniki devin neîncăpătoare (în ciuda celor 16 000 de locuri) la orele partidelor de hochei. Patinoarul „Torwar" din Varșovia este luat cu asalt. Cluburile canadiene de hochei se numără printre cele mai bogate și productive întreprinderi de sport.

La noi, interesul față de acest sport nu este cu mult mai mare decît era atunci cînd se juca pe „Oteteleșeanu", în spatele Telefoanelor. Fiindcă avem echipe puține și un singur patinoar artificial accesibil hocheiului. Pentru că nealimentate, pasiunile s-au stins în centre tradiționale ale hocheiului, cum ar fi Miercurea Ciuc, Tîrnăveni, Odorhei, Brașov, Cluj. Aceste orașe, care ani și ani la rînd i-au dat pe cei mai buni jucători (majoritatea deveniți, în mod bizar, bucureșteni) ar fi meritat niște gheață care să nu depindă de bunăvoința termometrului. Dar n-au primit-o. Și astfel nu prea s-au mai ridicat triplete ca aceea a fraților Incze.

Caracterul evident formal al campionatului (aproape totdeauna două echipe și-au disputat practic titlul) a fost confirmat în clauza regulamentară, potrivit căreia golaverajul general nu este luat în considerație la stabilirea clasamentului, ci doar rezultatele directe între echipele aflate, eventual, la egalitate de puncte. Aceasta pentru a se exclude pe cît posibil tabloul dezolant al scorurilor astronomice.

Acum, la reluarea campionatului, pledăm din nou pentru hochei, pentru că dorim ca acest sport să trăiască REAL, pentru că tineretul nostru deține aptitudini evidente. Existența unor patrulatere de gheață... fermă, în mai multe orașe, ar permite desfășurarea unui campionat normal, sistem divizie (cum este în U.R.S.S., Cehoslovacia, Elveția, S.U.A., Canada) și nu a unui simulacru, cu șapte echipe cantonate în București, cu două jocuri dimineața și unul după-amiaza sau invers. Abia atunci hocheiul ar putea să facă concurență fotbalului. Ceea ce ar fi în folosul ambelor sporturi!

Valeriu CHIOSE

(Continuare în pag. a 3-a)

Imagine din meciul Dinamo București — Agronomia Cluj. Dinamovistul Boldescu trage la poartă cu toată opoziția clujeanului Gall

Foto: V. Bageac

MÎINE, PE PATINOARUL ARTIFICIAL,

Se reia campionatul de hochei prin disputarea „manșei" secunde

În ultimele zile, activitatea de pregătire care se desfășoară pe patinoarul artificial a avut un ritm mai accelerat, determinat de apropierea primelor partide din cadrul celui de al doilea tur al campionatului național. De altfel, mîine are loc primul „angajament".

Cele două principale pretendente la titlul de campioană, Dinamo București și Steaua, s-au pregătit cu cea mai mare atenție.

Nici celelalte formații nu au pierdut, însă, timpul degeaba. În pauza — destul de lungă — dintre primul și cel de-al doilea tur, profitînd și de faptul că vremea a permis amenajarea patinoarelor naturale, hocheiștii din Miercurea Ciuc, Odorhei și Gheorghieni au făcut, atît cît le-a permis timpul, antrenamente zilnice. Este deci un motiv ca să sperăm că, în disputa care începe mîine, pe patinoarul artificial, nivelul calitativ al partidelor va fi superior celui din primul tur. Pe de altă parte, lupta pentru ocuparea locurilor de la mijlocul clasamentului, la adăpost de zona retrogradării, va fi mai echilibrată.

Iată acum, clasamentul după primul tur:

1. Dinamo București	6	6	0	0	77—5	12
2. Steaua	6	5	0	1	69—13	10
3. Avîntul M. Ciuc	6	4	0	2	35—33	8
4. Agronomia Cluj	6	2	1	8	28—41	5
5. Tîrnava Odorhei	6	2	1	8	16—44	5
6. Petrol-Geologie București	6	1	0	5	18—41	2
7. Avîntul Gheorgheni	6	0	0	6	8—74	0

SPORT LA TELEVIZIUNE

ORA 18 — Emisiunea „Stadion". Din cuprins: „File din istoria sportului românesc" și „Stadionul vă așteaptă" — filme realizate de studioul „Alexandru Sahia" la cererea C.N.E.F.S.

Un cadru corespunzător mișcării sportive

Legea cu privire la dezvoltarea activității de educație fizică și sport — adoptată de Marea Adunare Națională la ultima sa sesiune — a întrunit deplina adeziune a tineretului nostru, a tuturor cetățenilor patriei. Ea constituie o nouă și grăitoare dovadă a grijii pe care partidul și statul nostru o acordă acestei activități, ridicate — cum însuși textul de lege o specifică — **la nivelul unei preocupări de interes național.**

Avîndu-și izvorul în măsurile aprobate de Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. cu privire la îmbunătățirea activității de educație fizică și sport, precum și în hotărîrile Conferinței pe țară a mișcării sportive, care s-a ținut în vara anului trecut, prevederile noii legi cuprind sensuri și semnificații dintre cele mai profunde.

Prin conținutul său, documentul legislativ recent adoptat nu se rezumă la simpla schimbare a unor reglementări în vigoare pînă acum, ci este de natură să asigure un cadru cu adevărat corespunzător mișcării sportive, pe măsura stadiului actual de dezvoltare a societății noastre socialiste. Definirea judicioasă a structurii Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport, ca organ central de specialitate cu caracter obștesc, investit cu competențe pe linie de stat în vederea coordonării și îndrumării unitare a mișcării sportive din țara noastră, determinarea atribuțiilor federațiilor, asociațiilor și cluburilor sportive, precizarea răspunderilor și relațiilor dintre organele de stat și organizațiile obștești care au sarcini în acest domeniu vor face, fără îndoială, posibilă dezvoltarea într-un ritm mult mai viguros a activității de educație fizică și a sportului românesc.

Legiferarea răspunderilor și atribuțiilor devenind un fapt împlinit, este acum de așteptat ca toți factorii interesați să depună eforturi susținute și coordonate în vederea îndeplinirii obligațiilor ce le revin.

Așa cum pe bună dreptate s-a subliniat și în timpul dezbaterilor din Marea Adunare Națională, care au premers adoptării legii, cu toate realizările meritorii obținute, activitatea de educație fizică și sport continuă încă să prezinte numeroase lipsuri și rămîneri în urmă.

Exercițiile fizice atît de necesare pentru o dezvoltare armonioasă, pentru menținerea și prelungirea capacității de muncă, au pătruns doar într-o mică măsură în regimul de viață al maselor de oameni de la orașe și sate. Și mai restrîns este numărul celor care participă, cu oarecare regularitate, la diferitele activități sportive. Situații asemănătoare sînt de semnalat și în mediul școlar și universitar, educația fizică neființd prezentă, prin variatele ei forme, în programul cotidian al elevilor și studenților.

În ceea ce privește sportul de performanță, există încă un ritm inegal de dezvoltare a ramurilor sportive, unele din ele fiind rămase mult în urma altora care s-au afirmat puternic pe plan internațional.

Slaba preocupare pentru amenajarea și folosirea judicioasă a bazelor sportive, cît și ușurința cu care s-a procedat pe alocuri la desființarea lor, fără a se construi altele în loc, au stînjenit, de asemenea, în măsură apreciabilă progresul activității sportive.

Deficiențele menționate succint în rîndurile de mai sus se datoresc, desigur, și faptului că în vechea formă de organizare a activității sportive a existat o centralizare excesivă a sarcinilor, că organizațiile obștești, în primul rînd U.T.C.-ul și sindicatele, care au un foarte strîns contact cu masa tineretului și a oamenilor muncii, au fost, mai mult sau mai puțin, absolvite de răspunderi în acest domeniu, iar organele locale ale administrației de stat nu aveau obligații precis stabilite în problema amenajării și administrării bazelor sportive.

Noua lege cu privire la dezvoltarea activității de educație fizică și sport reglementează în modul cel mai judicios situația, stabilind cu exactitate competențele și răspunderile. De altfel, tocmai sub acest aspect se relevă marea sa importanță, precum și perspectivele mai luminoase care se deschid pentru mișcarea noastră sportivă.

Printr-o colaborare pe care o dorim cît mai fructuoasă, Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport, Ministerul Învățămîntului, Uniunea Generală a Sindicatelor, Uniunea Tineretului Comunist, împreună cu toate celelalte organe de stat și organizații obștești menționate în textul de lege, au resursele și posibilitățile necesare pentru a ridica activitatea de educație fizică și sport la un nivel superior, corespunzător dezvoltării luate de economia și viața socială din patria noastră.

SPORTUL

Pași pe gheață

Foto: O. Cahane

Formații române de handbal peste hotare

Campionatul mondial studențesc

Selecționata română învingătoare

FRANKFURT PE MAIN, 4 (prin telefon). Astăzi au început, în cîteva localități din R. F. a Germaniei, întrecerile campionatului mondial universitar de handbal masculin. Au luat startul — în cele 4 serii preliminarii — 15 reprezentative naționale studențești. Primele meciuri au fost urmărite cu interes deosebit, nivelul jocurilor satisfăcînd pe majoritatea specialiștilor. Nici nu este de mirare, deoarece în aceste echipe evoluează o serie dintre cei mai buni handbaliști tineri din țările respective.

Echipa studențească a României a evoluat la Darmstadt în compania Norvegiei. Deși lipsiți de aportul unui jucător de bază (reținut de examene, Cristian Gațu va pleca abia mîine în R. F. a Germaniei), handbaliștii români au făcut o partidă bună, reușind să învingă: 19—16 (8—9). În celelalte meciuri s-au înregistrat următoarele rezultate: seria I — Cehoslovacia — Finlanda 28—17 (16—7); Uniunea Sovietică — Olanda 28—6 (14—4); seria a II-a: R. F. a Germaniei — Danemarca 17—9 (6—6); seria a III-a: Franța — Austria 26—8 (11—4); Suedia — Polonia 15—13 (8—2); seria a IV-a: Spania — Izrael 17—12 (7—6).

Echipa studențească a țării noastre va juca vineri cel de al doilea meci din cadrul seriei a IV-a la Offenbach cu echipa Israelului.

După meciul Admira Viena — Rapid București

Ora tîrzie la care s-a încheiat meciul feminin de handbal dintre echipele *Admira Viena* și *Rapid București*, contînd în cel de al doilea tur al „Cupei Campionilor Europeni", ne-a împiedicat să oferim cititorilor noștri unele amănunte, legate de victoria obținută de jucătoarele bucureștence. Facem astăzi acest lucru.

După cum ne declara la telefon antrenorul feroviarelor, *Simion Pompiliu*, echipa s-a comportat bine, dominînd tot timpul cu autoritate. Victoria formației Rapid s-a datorat, în primul rînd, faptului că jucătoarele au știut să folosească bine contraatacul, armă tactică cu ajutorul căreia au depășit cu regularitate echipa gazdă. În această direcție au excelat *Hedeșiu*, *Starck* și *Gheorghe*, prompte în folosirea fiecărei ezitări a vienezelor. Mai slab s-a comportat formația noastră campioană în apărare și, mai ales, în ceea ce privește blocarea aruncărilor la poartă de la distanță.

București-tineret (f) și Politehnica Galați (m) la turneul de la Rostock

Ieri dimineață a părăsit Capitala echipa feminină de handbal (tineret) a orașului București, care va participa la Rostock, în zilele de 6 și 7 ianuarie, la un turneu internațional. Au făcut deplasarea jucătoarele: Simo, Moroșan, Oprea (portari), Neghină, Chirilă, Hrivniak, Cordoș, Șerban, Arghir, Țopirlan, Munteanu, Metzenrath, Domșa, însoțite de antrenorii Ioan Schuster, Simion Pompiliu și Elena Jianu. Totodată a plecat la Rostock și echipa masculină Politehnica Galați, care va lua parte la întrecerea rezervată formațiilor masculine în acest turneu.

24 ore

PE ZĂPADA PROASPĂTĂ

Tradițiile schiului de performanță renasc pe Valea Prahovei. Acești elevi din Azuga, participanți la centrul de inițiere condus de antrenoarea Elena Tom, deprind tainele alunecării rapide pe pîrtiile albe. Zăpada căzută din belșug în ultimele zile este un argument în plus pentru ca micuții schiori să-și intensifice ritmul pregătirilor în vederea apropiatelor examene contra-cronometru. Le urăm succes!

Foto: I. Popescu

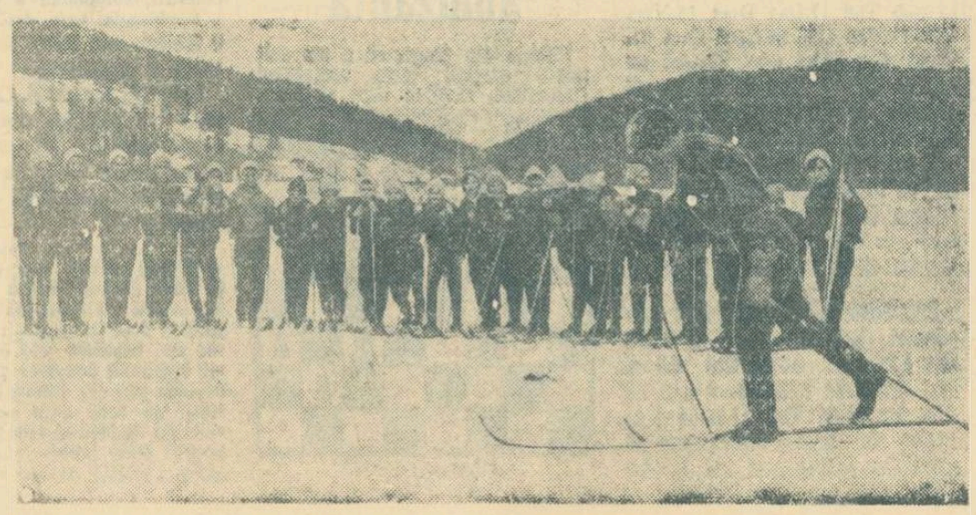

În pagina a 2-a

NU MAI ESTE NEVOIE DE CAMPIONATE MONDIALE! SISTEMUL „ELO" DESEMNEAZĂ PRIN CALCULE SPECIALE PE PRIMUL ȘAHIST AL LUMII...

Amănunte asupra acestei interesante probleme din actualitatea șahistă găsiți în rubrica noastră.

ȘAH PENTRU TOȚI

HOCHEI — MELODY

Patinoarul „23 August" din Capitală va găzdui la 5, 6 și 7 ianuarie un original spectacol muzical-sportiv pe gheață, „Hocheimelody". Își dau concursul cunoscuți cîntăreți de muzică ușoară din Capitală, precum și soliști ai patinajului nostru artistic.

Fotbaliștii români au ajuns la Rio de Janeiro

RIO DE JANEIRO (Agerpres). — Fotbaliștii selecționatei divizionare din România au sosit la Rio de Janeiro, venind din Congo. Selecționata română întreprinde un turneu de mai multe meciuri în Brazilia. În primul joc, oaspeții vor întîlni echipa Gremio din Porto Alegre. Fotbaliștii români vor juca în continuare la Sao Paulo.

ȘAH pentru TOȚI

POATE ÎNLOCUI SISTEMUL „ELO" ACTUALA FORMULĂ DE DISPUTARE A CAMPIONATULUI MONDIAL DE ȘAH?

● Scurtă privire în trecut ● E bun sau nu actualul sistem? ● În ce constă sistemul „Elo"? ● Robert Fischer și Boris Spasski — „campioni mondiali"!

Istoria luptelor pentru întîietate în lumea șahului se pierde în negura vremurilor. Un manuscris arab din veacul al IX-lea pomenește că la curtea califului Al-Mamun, fiu al faimosului Harun al-Rașid, s-a desfășurat în anul 819 un „meci" între cei mai buni jucători ai timpului: Jabir al-Kufi, Rabrab și Abdalghaffar al-Ansari, considerați ca „Aliyat", adică jucător de cea mai înaltă clasă.

Privind jocul acestor „mari maeștri", califul s-ar fi exprimat îngîndurat: „Ce straniu mi se pare ca eu, care conduc lumea de la Indus, pînă în Andaluzia, să nu pot stăpîni 32 de piese pe o tablă cu pătrate...".

În decursul a peste un mileniu de la disputele campionilor șatrandjului, sub soarele fierbinte al Bagdadului, mulți jucători au fost considerați la diferite epoci drept cei mai buni din lume. Era însă o recunoaștere neoficială. De ea s-au bucurat napolitanul Leonardo da Cutri, celebrul Philidor (ale cărui partide „oarbe" au uimit pe contemporani), St. Amant, Staunton...

Abia cu ocazia primului turneu internațional din istoria șahului, organizat cu ocazia Expoziției mondiale de la Londra în 1851, s-a pus problema campionatului lumii. Ea a căpătat atunci o rezolvare neoficială, în sensul că victoria profesorului de matematică Adolf Anderssen a pus capăt temporar discuțiilor privitoare la întîietate. Nu pentru mult timp însă: apariția meteorică a genialului Paul Morphy din New Orleans, care în decurs de doi ani (1858—1860) a zdrobit pur și simplu pe cei mai buni jucători ai vremii, inclusiv pe Anderssen (cu 7:2 și 2 remize), după care s-a retras din șah, a demonstrat necesitatea reglementării acordării titlului de campion mondial. Aceasta însă nu s-a realizat prea ușor. I-au trebuit 25 de ani de eforturi și de succese neîntrerupte lui Wilhelm Steinitz pentru a determina lumea șahistă ca în 1886, după victoria sa în meci asupra lui Zukertort, să-l recunoască în mod oficial acest titlu.

CUM SE DISPUTĂ ACTUALMENTE CAMPIONATUL MONDIAL

De atunci și pînă astăzi titlul a fost disputat mereu pe cale de meciuri (cu o singură excepție, în 1948, cînd datorită faptului că deținătorul titlului, Alehin, murise, titlul a fost acordat în urma unui meci-turneu la care au luat parte 5 mari maeștri). Din 1948, FIDE (Federația internațională de șah) a reglementat disputarea campionatului mondial în forma lui de astăzi, adică un meci la fiecare trei ani, precedat de un sistem întreg de competiții premergătoare eliminatorii.

Or, tocmai în jurul valorii și necesității acestor competiții preliminare părerile sînt împărțite. Pînă în 1963, ultima etapă înaintea meciului pentru titlu era așa-numitul turneu al candidaților, o competiție al cărei număr de participanți și de partide a variat mereu, FIDE nereușind să găsească niciodată o formulă care să satisfacă pe toată lumea, și care a fost înlocuită în cele din urmă cu o serie de meciuri eliminatorii.

În conformitate cu acest sistem, scara pe care trebuie s-o urce un jucător pentru a ajunge la un meci cu campionul lumii este destul de... înaltă. Mai întîi un turneu zonal, de obicei cu circa 20 de participanți grupînd pe cei mai buni jucători dintr-o anumită zonă a lumii. Apoi un turneu interzonal, la care iau parte circa 20—22 jucători, — învingătorii turneelor zonale. În sfîrșit, seria de meciuri cu „candidații" — de fapt trei meciuri care însumează 32 de partide (10+10+12). Rezultatul: în timp ce campionul se odihnește, candidatul trebuie să muncească din greu timp de doi ani, în care perioadă este obligat să fie mereu în formă, lucru de loc ușor dacă ținem seama de eforturile deosebite pe care le necesită fiecare competiție cu caracter eliminatoriu.

ESTE BUN ACTUALUL SISTEM?

Nu este deci de mirare că se aud destule voci — și unele cu autoritate — care critică întregul sistem. Teza pe care o susțin este simplă: dacă este vorba despre desemnarea celui mai tare jucător din lume, atunci de ce este nevoie de atîtea competiții preliminare care angrenează în proporție de 90% jucători care nu pot avea nici o pretenție la titlul suprem? Nu este oare mai bine ca FIDE să selecționeze un grup de jucători (de exemplu opt) care prin succesele lor în concursuri se impun ca cei mai indicați pretendenți și aceștia să dispute direct un turneu sau actualele meciuri ale candidaților. La care, oamenii competenți din conducerea FIDE au răspuns, pe bună dreptate: dați-ne un sistem obiectiv de alegere a candidaților și sîntem gata să-l aplicăm. Deocamdată, însă, noi nu putem stabili nici măcar cu aproximație dacă, de exemplu, Stein trebuie preferat lui Portisch sau nu!

Boris Spasski — fostul șalanger la campionatul mondial, este, alături de Bobby Fischer, cel mai bun jucător din lume... conform sistemului „ELO"

Dilema părea fără soluție. Dar iată că, acum cîtva timp, profesorul american dr. A. Elo, specialist în statistică matematică, a propus (prin intermediul Federației de șah din S.U.A.) un sistem de evaluare a forței jucătorilor bazat pe criterii strict obiective. Nu vom intra aci în expunerea formulelor pe care le-a propus profesorul Elo, ci ne vom limita să arătăm că ele cristalizează într-o cifră, valoarea medie a rezultatelor obținute de oricare jucător din lume pe o anumită perioadă de timp. Scara valorică a profesorului Elo are 2 800 de trepte și de-a lungul lor indicațiile reci ale cifrelor au stabilit o ierarhie clară, bazată exclusiv pe rezultate.

Congresul FIDE a acceptat cu plăcere soluția matematică și a propus tuturor federațiilor naționale aplicarea ei și trimiterea datelor necesare pentru a putea fi alcătuită o clasificare pe scară mondială a jucătorilor. Și astfel, prelucrînd o foarte mare cantitate de informații privitoare la rezultatele competițiilor din ultimul timp, Federația de șah din S.U.A. a dat de curînd publicității o clasificare a tuturor marilor maeștri și a principalilor maeștri internaționali. Iată cum apreciază, rece dar obiectiv, mașinile de calculat ierarhia actuală a șahului mondial:

ROBERT FISCHER ȘI BORIS SPASSKI SÎNT CEI MAI BUNI!

Așa spun calculele și trebuie să recunoaștem că această apreciere corespunde aceleia a majorității specialiștilor. Fischer și Spasski se află pe treapta cea mai de sus a „scării" valorice a profesorului Elo, totalizînd 2670 puncte. Ei sînt urmați de către campionul mondial **Petrosian** cu 2660 și de foștii deținători ai titlului, **Botvinnik** și **Tal** cu cîte 2650. Urmează în ordine: **Stein** (2640), **Gheller** (2630), **Korcinoi, Larsen.** (Aci punctajul trebuie corectat în urma victoriilor danezului în turneul interzonal și la Palma de Majorca), **Polugaevski, Portisch** (2620), **Keres și Smislov** (2610), **Taimanov** (2600), **Holmov, Lutikov, Uhlmann, Unzicker** (2590), **Boleslavski, Bronstein, Furman, Ghipslis, Hort, Najdorf, Reshevsky** (2580), **Benkö, Gligorici, Ivkov, Savon, Vasiukov** (2570), **Averbach, Evans, Suetin** (2560), **Olafsson** (2550)... Pe campionul nostru, Florin Gheorghiu, îl găsim cotat cu 2500 puncte, în compania lui **Gurghenidze**, Pfleger, Samkovici și Tringov, iar pe maeștrii Victor Ciocîltea și Teodor Ghițescu cu 2460 puncte.

Pentru orientarea cititorilor trebuie să menționăm că „scara" este împărțită în zone: între 1900—2100 candidați de maestru, între 2100—2300 maeștri naționali, între 2300—2500 maeștri internaționali, între 2500—2700 mari maeștri. În jur de 2700 trebuie să se afle coeficientul campionului mondial și al pretendenților la titlu.

Desigur, sistemul „Elo", ca orice inovație, va da loc la discuții. Încă de acum însă în presa șahistă mondială și în cercurile largi de șahiști se simte un curent în favoarea acestei metode obiective de ierarhizare a valorilor. Ce simplu și în același timp pasionant: campionul mondial pe anul 1967, de exemplu, să fie desemnat acel jucător care a realizat cea mai bună medie a rezultatelor. Sau cel puțin să aibă dreptul să joace un meci pentru titlu!

În epoca mașinilor cibernetice și a rachetelor cosmice sistemul „Elo" are toate șansele să fie adoptat!

Rubrică de **S. Samarian**

Cele 7 victorii ale lui Bobby Fischer la interzonal

Robert (Bobby) Fischer este fără îndoială personalitatea în jurul căreia se discută cel mai mult la ora actuală în lumea șahului. Jucător genial, dar plin de ciudățenii și capricii, el este spaima organizatorilor de concursuri. Cititorii noștri au aflat, desigur, despre peripețiile retragerii sale din turneul interzonal, disputat recent la Soussa (Tunis). Este păcat că din această cauză Fischer nu va lua parte la actuala etapă a luptei pentru campionatul lumii, mai ales că, judecînd după cele 10 partide pe care le-a susținut la Soussa (din care a realizat 8½ puncte, cu 1½ puncte mai mult decît învingătorul turneului, Larsen, la aceiași adversari) candidatura sa la titlul suprem era cît se poate de justificată.

FISCHER — BARCZAY (Partida Spaniolă): 1.e4 e5 2.Cf3 Cc6 3. Nb5 a6 4. Na4 Cf6 5.0—0 Ne7 6.Te1 b5 7.Nb3 d6 8.c3 0—0 9.h3 Cb8 10.d4 Cbd7 11.Ch4 e:d4 12. c:d4 Cb6 (Pînă aci ca în partida Unzicker — Antoșin, Soci 1965) 13.Cf3! d5!? 14.e5 Ce4 15.Cbd2 C:d2 16.N:d2 Nf5 17.Nc2! N:c2 18.D:c2 Tc8 19.b3! Cd7 20.e6! f:e6 21.T:e6 c5? 22.Na5! D:a5 23. T:e7 Dd8 24.Cg5 1—0. Timp de gîndire: Fischer 1 h 02 — Barczay 59.

FISCHER — MIAGMARSUREN (Indiana Regelui la alb): 1.e4 e6 2.d3 d5 3.Cd2 Cf6 4.g3 c5 5.Ng2 Cc6 6.Cf3 Ne7 7.0-0 0-0 8.e5 Cd7 9. Te1 b5 10.Cf1 b4 11.h4 a5 12.Nf4 a4 13.a3 b:a3 14.b:a3 Ca5 15.Ce3 Na6 16.Nh3 d4 17.Cf1 Cb6 18.Cg5 Cd5 19.Nd2 N:g5 20.N:g5 Dd7 21.Dh5 Tfc8 (Trebuia c4) 22.Cd2 Cc3 23.Nf6! De8 24.Ce4 g6 25.Dg5 C:e4 26.T:e4 c4 27.h5 c:d3 28.Th4! Ta7 29.Ng2! d:c2 (29...Nb7 30. h:g6 f:g6 31.T:h7!) 30.Dh6! Df8 (Vezi diagrama) 31.D:h7+!! 1—0

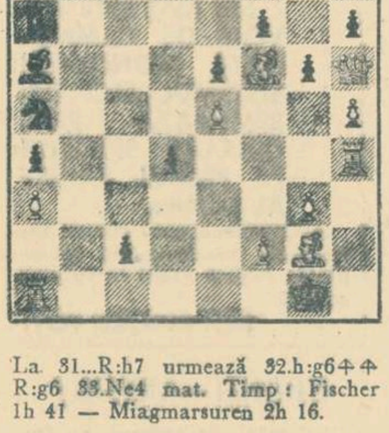

La 31...R:h7 urmează 32.h:g6++ R:g6 33.Ne4 mat. Timp: Fischer 1h 41 — Miagmarsuren 2h 16.

FISCHER — SARAPU (Apărarea Franceză): 1.e4 e6 2.d4 d5 3.Cc3 Cf6 4.Ng5 d:e4 5.C:e4 Cbd7 6.C:f6+ C:f6 7.Cf3 c5 8.Nb5+ Nd7 9.N:d7+ D:d7 10.De2 c:d4 11.0—0—0 Nc5 12.De5 Ne7 13.C:d4 Tc8 14.f4 0—0 15.Cf5! Dc7 16. C:e7+ D:e7 17.Td2 Tc5 18.N:f6 g:f6 19.De3 Tfc8 20.Thd1 Dc7 21. c3 Tf5 22.g3 Ta5 23.a3 Dc4 24. Df3 Db5 25.Dg4+ Rf8 26.Td8+ T:d8 27.T:d8+ Re7 28.Dg8 f5 29. Te8+ 1—0 Timp: Fischer 1h 34 — Sarapu 2h 19

FISCHER — STEIN (Apărarea Spaniolă): 1.e4 e5 2.Cf3 Cc6 3. Nb5 a6 4.Na4 Cf6 5.0—0 Ne7 6.Te1 b5 7.Nb3 d6 8.c3 0—0 9.h3 Nb7 10.d4 Ca5 11.Nc2 Cc4 12.b3 Cb6 13.Cbd2 Cbd7 14.b4! e:d4 15.c:d4 a5 16.b:a5 c5. 17.e5! d:e5 18.d:e5 Cd5 19.Ce4 Cb4 20.Nb1 T:a5 21. De2 Cb6 22.Cg5! N:e4 (22...h6 23. Ch7! Te8 24.Chf6+! g:f6 25.Dg4+ Rh8 26.N:h6) 23.D:e4 g6 24.Dh4 h5 25.Dg3 Cc4! 26.Cf3! (Nu 26.Ce6? Nh4!) 26...Rg7 27.Df4 Th8 28.e6 f5 (Vezi diagrama)

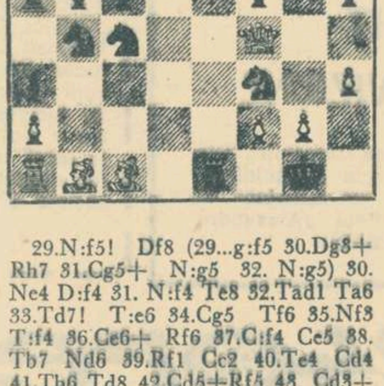

29.N:f5! Df8 (29...g:f5 30.Dg3+ Rh7 31.Cg5+ N:g5 32. N:g5) 30. Nc4 D:f4 31. N:f4 Te8 32.Tad1 Ta6 33.Td7! T:e6 34.Cg5 Tf6 35.Nf3 T:f4 36.Ce6+ Rf6 37.C:f4 Cc5 38. Tb7 Nd6 39.Rf1 Cc2 40.Te4 Cd4 41.Tb6 Td8 42.Cd5+Rf5 43. Cd3+ Re6 44.Ne2 Rd7 45.N:b5+ C:b6 46.T:b5 Rc6 47.a4 Nc7 48.Re2 g5 49.g3 Ta8 50.Tb2 Tf8 51.f4 g:f4 52.g:f4 Cf7 53.Te6+ Cd6 54.f5 Ta8 55. Td2 T:a4 56.f6 1—0. Timp: Fischer 3h 02—Stein 3h 05.

CUELLAR — FISCHER (Indiana Benoni): 1.d4 Cf6 2.c4 c5 3.d5 e6 4. Cc3 e:d5 5.c:d5 d6 6.Cf3 g6 7.e4 Ng7 8.Ng5 h6 9.Nf4 g5 10. Nc1 0—0 11.Cd2 Cbd7 12.Ne2 Ce5 13.Cf1 b5 14.N:b5 Da5 15.Cg3 c4 16.0—0 Tb8 17.Da4 D:a4 18.N:a4 Cd3 19.Nb5 Cg4 20.Cge2 C:c1 21. Ta:c1 Ce5 22.b3 c:b3 23.a:b3 a6 24.Na4 Cd3 25.Tc2 f5 26.Cg3 f4 27.Cge2 f3 28.Cg3 f:g2 29.R:g2 Ng4 30.Cf5 Cf4+ 31.Rg3 N:f5 32. e:f5 N:c3 33.Rf3 Ne5 34.Re4 Tb4+ 35.Tc4 Tfb8 36.f6 Rf7 37.Rf5 T:c4 38.b:c4 Ce2 39.Te1 Cd4+ 40.Rg4 h5+ 41.Rh3 R:f6 0—1 Timp: Cuellar 1h 44 — Fischer 2h 06

FISCHER — RESHEVSKY (Apărarea Spaniolă): 1.e4 e5 2.Cf3 Cc6 3.Nb5 a6 4.Na4 Cf6 5.0—0 Ne7 6.Te1 b5 7.Nb3 0—0 8.c3 d6 9.h3 h6 10.d4 Te8 11.Cbd2 Nf8 12.Cf1 Nd7 13.Cg3 Ca5 14.Nc2 c5 15.b3 Cc6 16.Ne3 c:d4 17.c:d4 Cb4 18.Nb1 a5 19.a3 Ca6 20.Nd3 Dc7 21.De2 Db7 22.Tad1 g6 23.Db2 Db8 24.Nb1 Rh7 25.d:e5 d:e5 26. C:e5 T:e5 27.N:f4 Db7 28.N:e5 Ce8 29.Ce2 Cc5 30.Cf4 b4 31.a4 Nc6 32.Cd5 Cd7 33.Nd4 Cg7 34. Nd3 Ce6 35.Nc4 Tc8 36.Nf6 Cec5 37.Dc2 Ce6 38.Na1 Da7 39.Rh1 Ng7 40.N:g7 C:g7 41.Nb5 N:b5 42.a:b5 Tb8 43.c6 Ce8 44.e5 Cf8 45.Cf6+ C:f6 46.e:f6 Tb6 1—0 Timp: Fischer 2h 49 (din care 55 minute întîrziere la partidă!) — Reshevsky 3h 11

După terminarea unei partide cu Reshevsky (stînga), Bobby Fischer (în picioare) discută animat cu arbitrul turneului

BYRNE — FISCHER (Apărarea Siciliană): 1.e4 c5 2.Cf3 d6 3.d4 c:d4 4.C:d4 Cf6 5.Cc3 a6 6.Nc4 e6 7.Nb3 b5 8.f4 Nb7 9.f5 e5 10. Cde2 Cbd7 11.Ng5 Ne7 12.Cg3 Tc8 13. 0—0 h5 14.h4 b4 15.N:f6 N:f6 16. Cd5 N:h4 17.C:h5 Dg5 18.f6 g6 19.Cg7+ Rd8 20.Tf3 Ng3 21.Dd3 Nh2+ 22.Rf1 Cc5 23.Th3 Th4 24. Df3 C:b3 25.a:b3 T:h3 26.D:h3 N:d5 27.e:d5 D:f6+ 28.Re1 Df4 0—1 Timp: Byrne 2h 15 — Fischer 1h 35.

Mic lexicon șahist

ABULFATH Ahmad Sidjizi (Sec. XI) — jucător de șatrandj din Tadjikistan care a scris un remarcabil tratat care cuprinde numeroase partide ale vechilor „Aliyat" ai lumii musulmane. Descoperirea manuscrisului lui Abulfath a permis o mai bună cunoaștere a dezvoltării atinse de șatrandj în Asia centrală în evul mediu.

ALIYAT — Cuvînt arab care însoțește numele marilor jucători de șatrandj din Evul Mediu. Sensul său este asemănător titlului de „mare maestru" de astăzi. Manuscrisele arabe pomenesc numele a numeroși „Aliyat" care, la diferite epoci au dominat lumea șatrandjului arab: al-Adli, al-Suli (sec. IX), Ali Șatrandji (sec. XV) și alții.

ANDERSEN Adolf (1818—1879) — Celebru maestru de șah german, învingător al primului turneu internațional de șah (Londra 1851) după care a fost considerat campion neoficial al lumii. A fost unul dintre cei mai remarcabili reprezentanți ai așa-numitei școli combinative. Cîteva dintre partidele sale au rămas clasice (Partida „nemuritoare" jucată cu Kieseritzki în 1851).

O combinație amuzantă

Poziția din diagramă a survenit într-o partidă între campionul Columbiei, Cuellar (alb) și binecunoscutul mare maestru american Reshevsky (negru), jucată la recentul turneu interzonal disputat în Tunis.

Albul la mutare

Spre surprinderea tuturor (și în primul rînd a lui Reshevsky!), maestrul columbian a efectuat aci o combinație, care, deși n-are decît 2 mutări, este totuși foarte interesantă și ingenioasă.

Încercați s-o găsiți. Ca puncte de reper vă atragem atenția asupra rolului pionului alb f6, care blochează regele negru pe linia a 8-a și creează posibilități de mat pe cîmpul g7.

Cuellar a jucat 41.T:f4! Dacă acum 41...g:f4, atunci după 42.D:f4 nu se mai poate împiedica pătrunderea damei albe spre g7. Reshevsky a răspuns 41...Tg6 mutare care pare că respinge intențiile albului, dar a fost surprins de replica elegantă 42.Te8!! și a trebuit să cedeze, deoarece nu poate lua dama din cauza 43.T:e8 mat și nici turnul din cauza 43.D:g8+ urmat de mat.

SUPORTERII DINAMOVIȘTILOR ȘI-AU DESEMNAT FAVORIȚII

Aflată la cea de a 4-a ediție, ancheta „CEI MAI BUNI 10 SPORTIVI DINAMOVIȘTI", organizată de revista „Pentru Patrie", a cunoscut și anul acesta o largă popularitate.

În urma trierii numeroaselor răspunsuri primite de la cititorii revistei, pe primele zece locuri s-au clasat următorii:

— **Aurel Vernescu (caiac)**
— **Cristina Balaban (natație)**
— **Emil Rusu (ciclism)**
— **Ion Țiriac (tenis)**
— **Afanasie Sciotnic (caiac)**
— **Mihaela Peneș (atletism)**
— **Vasile Pinciu (călărie)**
— **Mihai Albu (baschet)**
— **Eduard Derzei (volei)**
— **Ion Tripșa (tir)**

De remarcat că maestrul emerit al sportului Aurel Vernescu, multiplu campion mondial și european, și-a înscris numele pentru a 4-a oară pe lista celor mai buni 10 sportivi dinamoviști. Aceeași performanță a realizat-o și maestrul emerit al sportului Ion Țiriac. De cîte trei ori au fost prezente maestra emerită a sportului Mihaela Peneș și maestra sportului Cristina Balaban.

PRINTRE ROȚI ȘI PEDALE

O. AMZA — PRINTRE PRIMII 6 ARBITRI DIN LUME!

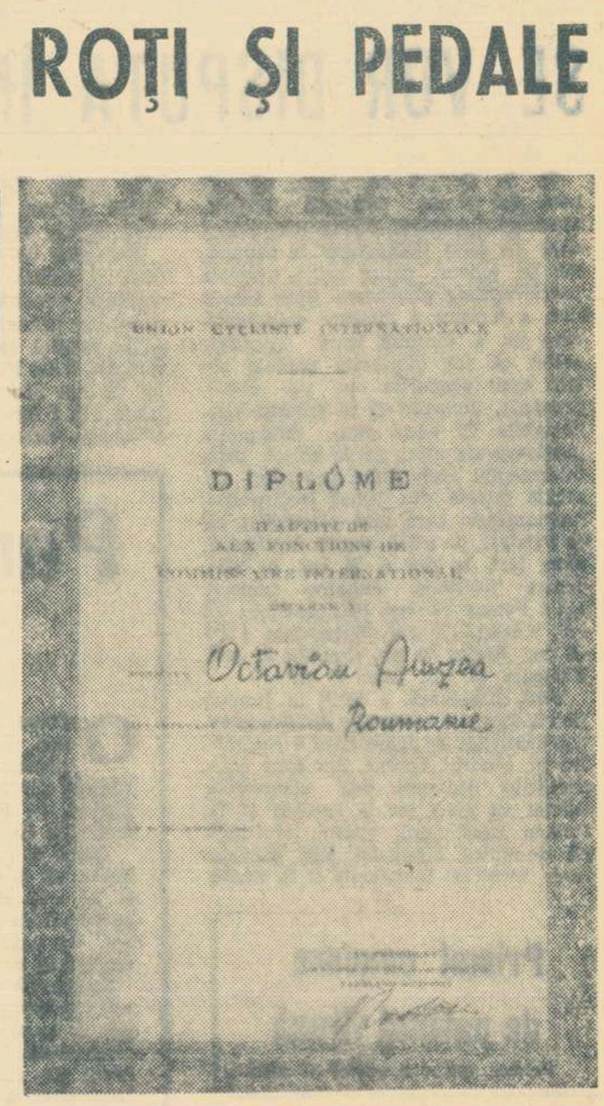

Intre 8 și 19 decembrie 1967, arbitrul român Octavian Amza a participat la cursul internațional organizat la Roma de Uniunea Ciclistă Internațională. Deschise de Adriano Rodoni — președintele U.C.I. și al F.I.A.C., cursurile au fost frecventate de 26 de arbitri din Europa, Africa și America și s-au bucurat de conferențiari cu calificare înaltă din Franța, Elveția, Polonia, Belgia și Italia. La finele perioadei de pregătire, arbitrii s-au prezentat la examen. Au avut loc 40 de probe (!), dintre care 32 teoretice și 8 practice. 23 dintre cursanți au absolvit, primind diploma de arbitru internațional. Cum însă — pe baza notațiilor de la examene — s-a făcut o departajare a arbitrilor, numai 6 dintre ei au obținut „MARE DISTINCȚIE", calificare care le dă dreptul să oficieze la Jocurile Olimpice, campionatele mondiale și cele continentale. Printre acești fruntași ai colegiului de arbitri internaționali la ciclism se află și OCTAVIAN AMZA. Alături de italienii **Tamarin, Spadoni** și **Mennillo**, de elvețianul **Jacquat** și de belgianul **Dierickx**, el a primit felicitările conducerii U.C.I. pentru cunoștințe deosebite. Este o mîndrie pentru ciclismul românesc să aibă printre activiștii săi o adevărată somitate internațională a arbitrajului! Poate acest lucru va constitui un stimulent și pentru... alergători.

AȘTEPTAM MAI MULT ÎN 1968

Comisia orășenească de ciclism București (președinte **Ștefan Robert**) și-a analizat cu puțin timp în urmă activitatea desfășurată în anul 1967. Și fără să fi participat la această interesantă discuție am fi putut spune — fără a pregeta — că un mare merit în menținerea interesului pentru sportul cu pedale îl are această harnică comisie. Cu ocazia ședinței ne-am convins, însă din nou, de interesul cu care activiștii obștești ai ciclismului din Capitală se ocupă de fiecare amănunt privind organizarea activității competiționale, pregătirea sportivilor, asigurarea bazei materiale. Se cuvin, deci, sincere felicitări tuturor membrilor comisiei orășenești de ciclism București.

Din analiza făcută au reieșit și o serie de carențe. Printre altele, faptul că în 1967 numărul întrecerilor organizate în Capitală a scăzut cu 10 la sută față de anul precedent și cu 15 la sută față de anul 1965. Desigur, lucrul acesta are mari implicații. Sportivii au avut mai puține zile de concurs, mijloacele de depistare a noilor talente s-au micșorat, iar posibilitatea clasificării cicliștilor în categoriile superioare a fost mult mai mică decît în anii precedenți. Printre organizatorii care nu și-au respectat angajamentele se află și clubul sportiv Dinamo. În afară de faptul că nu a organizat nici o întrecere pe șosea, clubul din șos. Ștefan cel Mare a reziliat în ultimul moment contractul pentru organizarea ciclocrosului dotat cu „Cupa Dinamo". In noul an, sperăm că activiștii obștești ai comisiei — cu ajutorul direct și efectiv al federației de specialitate — vor reuși să-i mobilizeze pe toți organizatorii de curse ciclistice, astfel ca în sezonul sportiv 1968 să se înregistreze — și la acest capitol — un valoros record.

Hristache NAUM

În curînd, primele „schimburi" în campionatele de juniori

La 21 ianuarie 1968 se vor disputa primele meciuri în cadrul campionatului republican individual de juniori. Competiția este împărțită în patru etape: raion (oraș), regiune, zonă și finale. Au fost stabilite patru zone, după cum urmează: BAIA MARE (participă pugiliștii din regiunile Cluj, Hunedoara, Crișana, Maramureș); SUCEAVA (Mureș-A.M., Iași, Bacău, Suceava); SIBIU (Banat, Argeș, Brașov); CONSTANȚA (Ploiești, reg. București, Oltenia, Dobrogea). Finalele vor avea loc în Capitală, între 22—28 aprilie. La acest ultim „act" al campionatelor vor lua parte 144 de boxeri, împărțiți pe categorii de vîrstă: 96 de pugiliști, cîștigători ai celor 4 zone, plus cîte 24 de sportivi din orașul București și din regiunea Galați, care nu vor participa la întrecerile zonale.

Unde sînt zăpezile de altădată?

Ne-am întrebat adesea de ce oare Sibiul n-a devenit mai de mult un centru al sporturilor nautice?

Căci totul îl recomanda pentru aceasta:

— Aerul său curat.

— Coifurile hornurilor de pe Römische Kaiser.

— Muzeul Brukenthal.

Și, mai ales, frumoasele sale pante:

— Cea de pe dealul Gușteriței.

— Cea de pe sub Școala militară.

— Cea din Parcul sub arini.

Oare cei care conduceau în urmă cu zece ani viața sportivă a Sibiului n-au înțeles toate acestea? Briza marină care sufla dinspre coastele înzăpezite ale Păltinișului nu le aducea o dată cu mirosul talazurilor imaginea miilor de ambarcațiuni plutind cu pînzele desfășurate?

Oare ei nu presimțeau farmecul de care s-ar învălui bătrînul oraș medieval dacă străzile sale ar fi acoperite de caiace iar înotătorii s-ar odihni pe turnurile breslelor?

Fără îndoială că nu!

Realitatea însă i-a obligat pe actualii animatori ai sportului sibian să deschidă ochii. Și iată că ei pregătesc transformarea vechiului burg într-o cetate a sportului cu rame și vele.

Dar pentru a introduce această nouă tradiție ei au

DAR, DE FAPT

început prin a le șterge pe cele vechi.

Ciclismul — binecunoscutul ciclism sibian — a rămas doar în amintirea pensionarilor, și copiii care pedalează în jurul Brukenthalului își închipuie că I. Schuster și G. Meyerbüchler sînt doi eroi ai fraților Grimm.

Schiul care se încrustă în peisajul orașului ca și crenelurile turnurilor din secolul XVII revine în conversații doar o dată cu numele fostei campioane la coborîre, Ana Schuster—Vernescu, o dată cu numele Herminei Herbert și al lui Horst Hannich.

Dezrădăcinarea voleiului a fost însă mai dificilă și încă nu s-a terminat în ciuda trimiterii la București a lui Iuliu Bartha și a exilării familiei Biji și a Mioarei Fenechiu pe urmele lui Ovidiu Naso — tocmai la Constanța.

Astfel, curățat de vechile tradiții, Sibiul își va putea deschide brațele sale cutelor. Prevăzute cu tălpici de sanie, ambarcațiunile vor fi lansate pe pantele înzăpezite ale Parcului sub arini sau chiar pe coastele Păltinișului. Foștii campioni la coborîre vor deveni timonieri și vîslași.

Din îmbinarea tradiției și inovației se vor naște noi discipline sportive: yachtingul pe schiuri sau schiatul cu rame.

Poate că în aceste eforturi vor fi antrenați și foștii campioni de ciclism care vor instrui cohorte întregi de juniori ce vor pedala la canoe. Oricum, tradiția trebuie respectată.

Căci dacă mușchii cresc în patru luni prin culturism și tactica se învață în două săptămîni prin metodism, tradiția are nevoie de sute de ani.

Sau măcar de zeci de ani.

Așa că, animatori ai sportului sibian, nu uitați tradiția de schi a bătrînului oraș acum, cînd sînteți gata să folosiți zăpada la înot.

Pentru a nu suspina apoi, o dată cu poetul: „Unde sînt zăpezile de altădată?"

Camil BACIU

fotbal

SĂ ȚINEM SEAMA DE...

Jocul pe care selecționata noastră l-a prestat la București în compania reprezentativei R.D.G., pentru calificarea în turneul olimpic, a avut darul să anuleze entuziasmul dezlănțuit de victoria asupra vice-campionilor mondiali, de la 22 noiembrie 1967. N-a mai fost pusă în evidență nici una din însușirile fotbaliștilor noștri, însușiri pe care am ținut să le subliniem cu orice prilej, chiar și în cele mai grele momente parcurse de echipa națională în această perioadă de timp.

Sentimentul de plenitudine conferit de victoria asupra selecționatei R.F.G. ne-a dus, probabil, la acea stare de euforie, care a determinat ignorarea unor carențe ce subzistă în jocul echipelor de club și se răsfrîng, fatal, și în evoluția pe teren a cîtorva din componenții loturilor A, tineret și juniori.

Multe din aceste carențe au fost vizibile și în celelalte întîlniri internaționale susținute în ultimul an: prima repriză cu Izraelul, întregul meci de la Budapesta cu selecționata divizionară a R. P. Ungare și acela de la Cracovia cu reprezentativa A a Poloniei, jocul dintre juniorii noștri și cei ai R. P. Ungare și, mai ales, partida-cheie cu R.D.G. în aceste necesare „minute de adevăr" vom proiecta micul serial al deficiențelor.

INSUFICIENȚE DE ORDIN TEHNIC

Se știe că tactica de înalt nivel nu este decît prelungirea pe planul organizării jocului de ansamblu a unei ireproșabile tehnici individuale. În acest caz, jucătorii noștri nu pot să realizeze procedee optime pe plan tactic, cînd ei dovedesc încă unele stîngăcii frapante în execuțiile tehnice. De pildă: efectuarea stopului (prea lung, mingea intrînd astfel în raza adversarului); lipsa de adresă și de intensitate a paselor (în meciul cu olimpicii R.D.G., pasele la adversar au abundat); conducerea inadecvată a mingii (cărela nu i se imprimă efect de „retro", spre a fi purtată mereu lîngă picior); abuzul de dribling (deși mulți jucători nu stăpînesc acest procedeu la un nivel superior, ei dovedesc, totuși, o mare pasiune pentru „căratul" mingii); lipsa de precizie și de tărie a șutului (de la 2—3 m de poartă se lovește mingea în așa fel încît ea poate atinge blocul-turn); deficiența lovirii mingii cu capul, chiar de către jucătorii din divizia A, selecționați în reprezentativa țării; presingul este rar utilizat de majoritatea atacanților noștri, în aceste faze fiind mai mult spectatori și, în orice caz, ușor depășiți de apărătorii adverși (așa cum s-a dovedit și în meciul cu selecționata R.D.G.); la „atacul prin alunecare" se vizează, de preferință, picioarele adversarului, nu mingea; demarcarea — care implică o mare fantezie — este executată de înaintașii noștri în mod șablonard, neinspirat; fentele sînt efectuate într-un „stas" invariabil; marcarea atacanților adverși este complet deficitară

GREȘELI PE PLAN TACTIC

Lipsa de abilitate tehnică se reflectă, pregnant și în dinamica jocului, ajungîndu-se de multe ori, la întîrzierea fazei și la o greoaie colaborare între posturi și compartimente. Prin aceasta se mărește mult și consumul de energie fizică a jucătorilor.

Aceste laturi negative au ieșit și mai mult în relief în meciurile de la Budapesta (cu R. P. Ungară) și de la București (cu R.D.G.), selecționata română fiind obligată să alerge înfinit mai mult decît adversarii, complet stăpîni pe execuțiile tehnice în regim de maximă viteză și lucizi pe plan tactic. Iar, dacă privim cu toată obiectivitatea celelalte partide, în afara celei cu R. F. a Germaniei, nu putem să nu subliniem lipsa totală a oricărei idei tactice. În meciul de la 6 decembrie, jucătorii noștri n-au făcut nici dovada acelui mare potențial de luptă pe care îl evidențiaseră în jocul cu R.F.G., neputînd realiza ritmul debordant cu care au reușit să învingă pe vice-campionii mondiali.

O gravă lacună tactică este și aceea a unei slabe organizări a jocului la mijlocul terenului, ceea ce a făcut să plătim scump mai ales în partidele de la Budapesta și cea de la București (cu R.D.G.).

EXECUTAREA LOVITURILOR FIXE

Deficiențe s-au observat și la realizarea „fazelor fixe". Astfel, mulți jucători nu se pricep să transforme în element tactic ocaziile oferite de loviturile impuse: aruncarea de la margine, loviturile directe și indirecte, cornerul, degajarea de la poartă. Acestea reies, mai ales, din execuțiile lipsite de gîndire tactică la: lovitura de începere, considerată de unii atacanți drept o simplă formalitate, deși este știut că numeroase meciuri au fost cîștigate din faze fulgerătoare, create numai în cîteva zeci de secunde de la deschiderea partidei (golul primit de Steaua la Valencia); la „aruncarea mingii de la margine", cînd jucătorii se fixează la distanțe de 2—3 m de executanții ei, fiind astfel ușor anihilați de către adversari; loviturile directe, acordate în apropierea suprafeței de pedeapsă și executate cu perseverență în „zid", ignorîndu-se pasa la un coechipier mascat, care ar putea centra sau șuta cu toată eficiența la poartă; cornerele sînt aproape invariabil executate „cu bolta", în grămada de jucători din „careu", totdeauna surclasați de portarul care beneficiază de avantajul utilizării mîinilor; penalty-ul constituie încă un secret nedescifrat de mulți executanți, care nu știu să înșele, prin fentă, portarul și nu șutează puternic și nici precis (vezi Pavlovici, în meciul A.S.A. — Steagul roșu și Sasu, în partida cu R.D.G.); pe de altă parte, puțini portari (abia Coman, Haidu, Răducanu, Constantinescu) practică degajarea mingii cu mîna, pentru a crea o fază eficientă de atac. Cei mai mulți o trimit lung și imprecis cu piciorul, pînă în cealaltă jumătate de teren, unde este receptată matematic de apărarea adversă și trimisă urgent înapoi.

CARENȚE DE ORDIN FIZIC ȘI PSIHIC

Și mai puternic se reliefează insuficiențele în jocul de mișcare, ca și în cel fără minge, ambele esențiale în fotbalul modern.

Înțeleasă, de multe ori ca un joc „de-a v-ați ascunselea", sau ca un cadril, în care perechile adverse se urmăresc fără încetare pe tot terenul, demarcarea se realizează fie lipsită de rațiune tactică, ori nu se face deloc, ajungîndu-se la un „joc pur contemplativ"; desfășurarea coechipierilor în fazele de atac nu se efectuează în evantai și pe toată lărgimea terenului, ci se înghesuie jocul pe centru sau pe o singură latură, ceea ce înlesnește rolul apărării adverse; aripile sînt rar utilizate, ignorîndu-se aportul lor decisiv în purtarea acțiunilor de învăluire prin zonele cele mai indicate (de-a lungul liniilor de margine); nu se accelerează ritmul, pe măsura apropierii de poarta adversă; nu se asigură mingii sensuri contradictorii, destinate să deruteze apărarea adversă, prin deschiderea de unghiuri cît mai favorabile; atacanții încearcă arareori să fie „primii la minge"; fazele de atac nu sînt sprijinite de mai mulți jucători, care să realizeze „nucleul ofensiv" și, apoi, „placa turnantă"; atacanții noștri se lasă ușor anihilați de apărările supraaglomerate, neștiind cum să deschidă „lacătele" ferecate de adversari.

La foarte mulți dintre jucătorii noștri fruntași se constată, de asemenea, serioase deficiențe și în ceea ce privește rezistența în regim de viteză. Avem jucători buni numai pentru o repriză sau chiar numai pentru o jumătate de oră care, în continuare, nu mai dau randament, devenind simpli figuranți pînă la sfîrșitul meciului. Cînd componenții reprezentativei noastre au reușit să elimine toate aceste „tare" ce le îngreunează jocul, ei ne-au dat acea minunată evoluție din partida cu R.F.G., în care au realizat un ritm de-a dreptul derutant, au jucat la interceptie, au anticipat fazele, s-au repliat cu promptitudine din atac în apărare și invers, și, mai ales, au dovedit o extraordinară rezistență în regim de viteză, datorită căreia și-au „knocautat" adversarul.

Dar la carențele de ordin tehnic și tactic, jucătorii noștri adaugă și lipsa de preocupare pentru problemele teoretice spre a-și însuși procedeele cele mai noi, ivite în jocul echipelor din țările cu mai veche tradiție fotbalistică.

Este, de asemenea, necesar să se facă simțită grija permanentă pentru menținerea „formei sportive", printr-un auster „antrenament invizibil".

Exemple și nume de jucători ce s-au afirmat la început, dar care au fost repede scoși din echipe ca „terminați" — și aceasta în floarea vîrstei — sînt, din păcate, prea numeroase și prea cunoscute.

PROPUNERI PENTRU VIITOR

Dă aceea, socotim că este nevoie, în primul rînd, de a schimba complet mentalitatea jucătorilor, dominați în viața sportivă și cea extrasportivă de deviza: „maximum de divertismente și minimum de muncă". Iar, pentru că o bună tehnică se obține numai la o anumită vîrstă, trebuie să acordăm o deosebită atenție creșterii „noului val", începînd cu copiii și cu juniorii. Dar pentru aceasta este necesar să dăm centrelor de copii și juniori pe cei mai buni antrenori-demonstratori, care să fi făcut „schimb de experiență" în țările cu fotbal avansat. Aceștia să nu aibă jumătate de normă, ci să fie retribuiți ca și cei de la echipele de A.

Se impune, acum, o concluzie firească:

Putem afirma că avînd antrenori care să fie, la rîndul lor, nu numai bine pregătiți, dar și accesibili „noului", jucătorii noștri pot deprinde subtilitățile tehnice ale fotbalului modern, prin numeroase antrenamente individuale, cu exersări prelungite și exigente. Animați de dorința puternică de a-și însuși cele mai bune și mai noi procedee, jucătorii noștri vor putea ajunge la acea tehnică înaltă pe care o dovedesc marii fotbaliști de pe glob. Numai posedînd o tehnică ireproșabilă, și însușindu-ne un sistem propriu de joc, putem elimina fluctuațiile de formă și graficul sinuos înregistrat în comportarea echipelor noastre de club și reprezentative.

O primă sarcină de onoare pentru Colegiul central de antrenori este aceea de a porni o intensă acțiune, prin elaborarea unui îndrumar pentru pregătire tehnică și tactică, pornind de la concepția modernă de joc, pe care s-o adapteze specificului jucătorilor noștri.

Numai printr-o pregătire serioasă și permanentă vom putea lichida toate carențele jucătorilor noștri, deoarece — după cum am afirmat totdeauna — ei posedă reale însușiri native, așa cum ne-au dovedit-o în meciul cu reprezentativa pe care Helmuth Schön a dus-o pînă în finala C.M. din Anglia.

Virgil ECONOMU

DIALOG (imaginar) ÎNTRE ION BĂLĂNESCU ȘI ȘTEFAN COVACI

Întîlnire intempestivă între *Ion Bălănescu*, unul din antrenorii formației F.C. Argeș, și *Ștefan Covaci*, „principal" la steliști; întîlnire simbolică — acum la startul lui '68 — între... liderul clasamentului și secund, prefigurînd dialogul pasionant ce-l vor rosti în retur echipele lui Constantin și Dobrin. Dar să reproducem în rîndurile care urmează interesanta discuție purtată de cei doi antrenori:

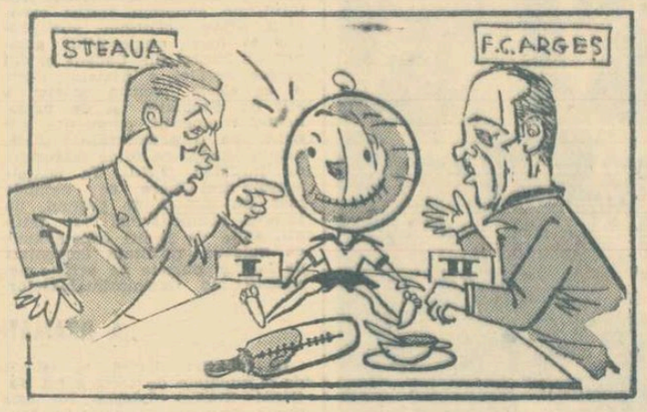

Desen de Neagu RĂDULESCU

— Servus, nea Ioane, și la mulți ani!

— La mulți ani, Covaci!

— Ce ești așa distant? Se vede treaba, te preocupă duelul nostru din campionat. Zi-mi „Pișți", ca pînă acum. Uiți că anul trecut pe vremea asta eram încă colegi? Amîndoi „federali", cu birourile față-n față...

— Nu-mi mai aduce aminte. Tempi passati. Mai bine, acum, la echipe. Ai posibilitatea să demonstrezi practic ce știi. În fond, gîndește-te bine, ce reprezentam noi, antrenorii federali.

— Zece negri mititei (n. n. antrenorii federali erau în număr de 10), figurinele de porțelan ale Agathei Christi; ținta ziariștilor și a scriitorilor....

— Nu ești departe de adevăr. Dacă mă gîndesc bine, „Zürich"-ul a fost un fel de rău necesar, sau, cum spune zicala, „tot răul spre bine".

— Te referi la fotbal, în general, sau la poziția noastră în clasament?

— La fotbal, desigur. Mai precis, la relațiile care trebuie statornicite între club și jucători, între aceștia și noi, antrenorii. Nu pui lucrurile la punct de la bun început, ești pierdut.

— Absolut de acord. Știi ce m-a ajutat pe mine în această privință? N-ai să crezi: cele două... înfrîngeri suferite în primele două etape, la Dinamo Bacău și A.S.A. Tg. Mureș. Ne planificasem patru puncte și ne-am trezit fără nici unul. A trebuit să pun piciorul în prag și, împreună cu conducerea clubului, să întronăm ordinea.

— La noi a fost altfel. Am bătut Rapidul în prima etapă, acasă la ei, și acest prim succes i-a convins pe băieți să muncească, în continuare, cu zel.

— Abia acum o să ai probleme mai grele.

— Te referi la pregătirile în vederea returului, la absența din lot a lui Coman și Barbu?

— Desigur. Nu-i lucru simplu: doi oameni de bază menținuți în perioadă competițională pînă la 15 februarie. Cînd se vor odihni? Cînd se vor pregăti? Noroc cu Dobrin! Nu se accidenta, îți lipsea și el din echipă...

— Știu eu ce să zic? Anul trecut pe vremea asta altfel ai fi văzut lucrurile. Acum, n-ai nici un om plecat în turneu. Întreg lotul la dispoziție, gata pentru începerea pregătirilor. Firește, și eu sînt pentru descentralizare, adică pentru antrenamente efectuate temeinic la cluburi. Mai ales în perioada pregătitoare. Totuși, cu turneul ăsta a fost ceva special: contractat cu mult timp înainte și cine poate refuza contactul cu marele fotbal brazilian.

— Sigur, sigur. Există și fața cealaltă a medaliei. Luat individual, fiecare va veni cu „tolba tehnică" plină; cu o fentă à la Pele, cu pase înșelătoare, greu de ghicit, cu încercări de a șuta la poartă gen „foglia secca"... Dar ce-o fi, om vedea. Cu cine jucați în prima etapă?

— Te preocupă „duelul" ? Cu Rapidul, acasă.

— Nu-i o partidă ușoară. Știi, campionii au avut în toamnă un sezon nu prea bun și acum vor să recupereze...

— Nici meciul vostru cu Dinamo Bacău nu-i ușor dinainte. Băcăuanii n-au cîștigat nici o partidă în deplasare. I-a criticat și ziarul. Și acum țin și ei să spargă gheața...

— Cîte puncte speri să realizezi în retur?

— Nu prea îmi place să vînd pielea ursului din pădure. Oricum, cu unul mai mult decît Steaua. Nu trebuie omis că am șapte jocuri acasă printre care și acela cu voi...

— E singurul meci pentru care nu-mi fac nici un fel de griji. Am o echipă matură, capabilă să se mobilizeze în partidele-cheie. Sper, însă, ca pînă la meciul nostru titlul să fie tranșat.

— În favoarea cui?

— Se înțelege... A noastră...

— Optimismul tău, dragă „Pișți", ne va prinde bine. Uiți că am doi oameni, pe Dobrin și pe Coman, în primii cinci fotbaliști ai anului '67?

— Și Rapidul are tot doi, pe Ion Ionescu și Dan, și se află pe locul 9. Dar apropo de Rapid. I-ai trimis telegramă de mulțumiri lui Valentin Stănescu?

— Mulțumiri? Pentru ce?

— Pentru Kraus!

— Merci de idee! Dar tu, i-ai felicitat pe Künzli și Odermatt?

— Pentru ce?

— Pentru... „Zürich". În sensul în care vorbeam: „tot răul spre bine...".

— Aha! Înțeleg. Servus, nea Ioane!

— La mulți ani, „Pișți"!

G. NICOLAESCU

P.S. Cam așa ne-am fi închipuit noi o discuție între Ion Bălănescu și Ștefan Covaci. Dacă ar fi avut loc...

Vizînd Cervinia, tinerii boberi se pregătesc la Sinaia

La St. Moritz, Panțuru și ceilalți boberi „olimpici" ai țării noastre tatonează, în compania altor valori mondiale, celebra pîrtie pe care s-au desfășurat atîtea și atîtea concursuri internaționale. La Sinaia, timpul nu a permis însă înghețarea decît a 4 viraje și a liniei drepte, pînă la virajul 5. Lucrările continuă și dacă vremea va fi favorabilă în curînd vor avea loc primele coborîri de la „cap la cap", iar la începutul lunii februarie se vor disputa tradiționalele concursuri organizate de federația de specialitate, de comisiile regionale, de cluburi și asociații sportive.

Pînă atunci, însă, să nu credeți că pista de pe Furnica stă nefolosită. De cîteva zile, aici se află lotul de tineret al României, care se pregătește pentru campionatul european care se va disputa la Cervinia, la 23 și 24 februarie. Trebuie să precizăm că antrenamentele reprezentanților noștri au început încă din luna decembrie, cînd, la Predeal, și-au desăvîrșit pregătirea fizică generală și au făcut sute de repetări pentru îmbunătățirea plecării, element de o deosebită importanță în bobul modern. Dar, să dăm mai bine cuvîntul maestrului sportului Tita Rădulescu (fost internațional la rugby, atletism și, bineînțeles, bob) care se ocupă de pregătirea lotului:

— „În primul rînd, să vă anunț componența echipajelor: Virgil Stoian (Voința Sinaia) — Gh. Stanciu (Voința Sinaia), Niculae Stavarache (A.S.A. București) — Ion Pușcaș (A.S. Armata București) și Ion Niculescu (A.S. Armata București) — Emil Balint (Voința Sinaia). Toți sînt tineri, sub 23 de ani, cu o excelentă pregătire fizică, despre care, personal, consider că are o însemnătate hotărîtoare în obținerea marilor performanțe la bob, deoarece influențează direct psihicul, calitățile morale și de voință ale sportivului, rapiditatea reflexelor. Actualmente, ne antrenăm la Sinaia, urmărind în mod special tehnica startului, a trecerilor prin viraje și linie dreaptă. Studiind procedeele marilor campioni, am putea trage o serie de concluzii care-mi permit să aplic cele mai moderne mijloace de pregătire. Și, sper, cu efect, deoarece bobul românesc se bucură, de multe decenii, de un mare prestigiu pe plan mondial (să nu uităm că deținem titluri de campioni mondiali și europeni, ultimul nu mai tîrziu decît acum un an, prin Panțuru) care trebuie menținut".

„Meciurile cu Dinamo nu vor fi ușoare"

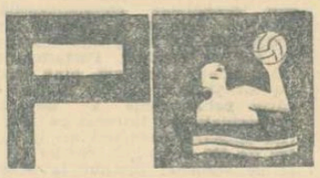

... a declarat dl. ANTE LAMBAȘA — vicepreședinte al F.I.N.A. și președinte al Biroului L.E.N., unul reporter al ziarului Sportskie Novosti la întoarcerea sa de la Cluj, unde a luat parte, în calitate de observator, la meciul retur dintre Dinamo și Pro Recco.

„Cine își închipuie că succesul românilor se datorește faptului că aceștia au jucat a doua partidă pe teren propriu a declarat în continuare dl. Lambașa, se înșeală amarnic. Bucureștenii au o formație omogenă, care a ajuns la deplina maturitate. Fizic ea este excelent pregătită și totodată capabilă de a depăși orice echipă de club de pe continent. De altfel, în întreaga competiție (n.r. dl. Lambașa a fost în permanență prezent la jocurile echipei Dinamo), campioana României a manifestat o formă remarcabilă, iar calificarea ei în finala „Cupei campionilor europeni" este pe deplin meritată. Cred că jucătorii lui Mladost trebuie să privească cu toată seriozitatea partidele din finală, în care vor întîlni o formație extrem de redutabilă".

Propuneri pentru un al treilea meci

După cum am mai anunțat, în disputa finală dintre Dinamo și Mladost nu este de loc exclus un al treilea meci, într-un bazin neutru. Aceasta, în situația cînd fiecare echipă va cîștiga partida care o va susține în propria piscină. Avînd în vedere acest lucru, biroul L.E.N. a anunțat de pe acum trei orașe (Budapesta, Praga și Berlin) dispuse să organizeze manșa decisivă. Urmează însă ca și cluburile respective să aleagă, sau eventual să facă contrapropuneri.

Alexander Seifert la comanda lui Mladost

Pentru campioana Iugoslaviei, Mladost, calificarea în faza finală a „C.C.E." reprezintă cel mai mare succes din întreaga carieră. După neașteptata victorie în fața echipei moscovite T.V.S.K. (pe care majoritatea specialiștilor o considerau ca principală favorită a competiției), presa iugoslavă a elogiat comportarea team-ului studențesc din Zagreb. Și nu puțini sînt cronicarii de specialitate din țara vecină care întrezăresc, de pe acum, victoria finală a lui Mladost.

De altfel, după cum sîntem informați, echipa lui Stipanici, Trumbici, Bonacici, Poljak și Zuzej se pregătește cu mare atenție pentru meciurile cu Dinamo. Conducerea clubului iugoslav a apelat chiar la serviciile cunoscutului arbitru internațional și selecționer unic Alexander Seifert pentru întîlnirile din finalul competiției. Al. Seifert i-a însoțit pe jucătorii lui Mladost la Moscova, a dat indicații de pe marginea piscinei de 25 m din Zagreb și la partida retur cu T.V.S.K., iar în aceste zile este prezent cu regularitate la toate antrenamentele campioanei iugoslave.

Ați jucat la primul concurs Pronosport al anului 1968?

Duminică 7 ianuarie se desfășoară primul concurs Pronosport al anului 1968. Concursul cuprinde 13 meciuri din campionatul italian (divizia A și B), din care se detașează partidele Napoli — Internazionale, Sampdoria — Juventus și Milan — Roma.

Începînd cu acest concurs se aplică experimental o serie de măsuri: trierea centralizată, desființarea reporturilor ș.a. Aceste măsuri duc la operativitate în cunoașterea rezultatelor și plata premiilor (lunea rezultatele omologării, joia începe plata premiilor). Premiile vor fi pe trei categorii variabile: cat. I: pentru variantele cu cel mai mare număr de rezultate; cat. a II-a: pentru variantele cu numărul de rezultate exacte imediat inferior celui de categoria I; cat. a III-a: pentru variantele cu numărul de rezultate exacte imediat inferior celui de la categoria a II-a.

Numărul minim de rezultate cu care se poate obține un premiu este de 8.

Fondul de premii considerat 100% se va repartiza astfel: Cînd sînt premii pe 3 categorii: cat. I: 25%; cat. a II-a: 30%; cat. a III-a: 45%.

Cînd sînt premii pe 2 categorii: I: 30%; cat. a II-a: 70%.

Cînd sînt premii pe o singură categorie: întregul fond de premii de 100% la categoria respectivă.

Începînd cu primele concursuri și tragerii ale anului 1968, se aplică experimental și desființarea reporturilor.

Sumele nedistribuite la una sau mai multe categorii, fie ca urmare a neînregistrării de variante cîștigătoare (la Loto și Pronoexpres), fie ca urmare a depășirii plafonului maxim al premiilor (la toate cele 3 sisteme de joc săptămînale), vor fi atribuite în întregime unela din variantele de la categoria a II-a, drept premiu excepțional, prin tragere la sorți, în afara premiului obținut la categoria a II-a.

Începînd cu concursul Pronosport nr. 1, participarea se face pe buletine cu 3 taloane, pronosticurile jucate urmînd a fi înscrise identic pe cele 3 taloane. Costul unui formular de concurs este de 10 bani.

Înainte de depunerea buletinelor, participanții au obligația să completeze pe formular datele personale: numele, prenumele și adresa, pentru o rapidă remitere a premiilor.

★

Tragerea Loto de azi va avea loc în București, în sala din str. Doamnei nr. 2 la ora 18.

Antrenamente — deocamdată — de voie la Dinamo București. În cadrul unei „miuțe" 3 la 3, Naghi și Dinu își dispută balonul, sub privirile lui Pîrcu

PANORAMIC SPORTIV INTERN

(Urmare din pag. 1)

Rapid—Politehnica Galați în seria a II-a a diviziei naționale de volei! Deși ambele formații sînt, teoretic, calificate în turneul final, partida rămîne un derbi. Unul de prestigiu, sau de orgoliu, dacă doriți. Studenții gălățeni dețin în ultimul timp un scor pozitiv în întîlnirile cu feroviarii. Gurile rele dau și o explicație acestui fapt. Pasămi-te, giuleștenii nu-l pot folosi pe.. Udișteanu în meciurile cu Politehnica. Fiindcă el joacă la Galați. Rapidului îi era „împrumutat" doar pentru întîlnirile din „Cupa Campionilor Europeni".

A fost și aceasta o anomalie a voleiului nostru, care scăpînd „reflectorului" de acum două săptămîni, ne-am zis că n-ar fi rău să o consemnăm în „panoramic". Ca să nu se mai repete!

Baschetul programează etapă completă, cu meciuri interesante la București: Dinamo — Politehnica București, I.C.F. — Steaua și Rapid — Universitatea Tim. Ultimul joc este de tradiție, dar oarecum „de casă", fiindcă mai mulți jucători steliști sînt studenți la I.C.F. Faptul nu simplifică lucrurile ci — dimpotrivă — le complică, creează niște rivalități de principiu capabile să ofere un joc palpitant. Asta pe plan pur sportiv.

La modul general, însă, acest sport îndeamnă la numeroase reflecții. Baschetul românesc se menține la un nivel european mediu, nu îndrăznește să emită pretenții olimpice. Am avut și avem jucători (singulari) de mare virtuozitate, recunoscuți pe plan internațional, dar nu reușim să alcătuim o echipă capabilă să facă față cu succes unei competiții de anvergură. Pivoții români, mai scunzi cu cel puțin 10 cm decît corespondenții lor din formațiile de peste hotare, nu recuperează la panou nici jumătate din baloanele posibile.

În lumea baschetului internațional se discută problema înălțimii. Au fost nu puține voci care au cerut să se redea acestui joc dimensiunile umane normale. Un comentator american propunea chiar instituirea unei medii de înălțime a echipei (ceva asemănător cu categoriile de greutate la lupte, haltere și box) în limitele căreia să fie alcătuită formația. Deocamdată, totul se află în stadiul propunerilor și al comentariilor echivoce. Socotim că o măsură concretă în acest sens ține de domeniul unui viitor foarte îndepărtat. Să ne reconsiderăm deci punctele de vedere în selecția și pregătirea jucătorilor! A aștepta mini-baschetul, pentru a putea figura într-o finală olimpică, să fie, oare, singura soluție?

PE GHEAȚĂ ȘI ZĂPADĂ

ÎN URMA tradiționalei anchete făcute de redacția sportivă a agenției internaționale poloneze de presă „P.A.P.", titlul de cel mai bun sportiv european al anului 1967 a revenit schiorului francez Jean-Claude Killy, care a totalizat 145 de puncte. La această anchetă au participat redacțiile sportive reprezentînd 22 de agenții internaționale de presă. 18 redacții au votat pentru Killy.

O fotografie pe care Jean-Claude Killy o va păstra cu plăcere în albumul său personal. Ea îl înfățișează (în centru) după victoria realizată la începutul sezonului anului trecut, la Val d'Isère, victorie care a inaugurat o suită de excepționale succese internaționale Foto : A.F.P.

ÎN JOCUL DECISIV al turneului internațional de hochei pe gheață de la Winnipeg, echipa U.R.S.S., campioană mondială și olimpică, a învins cu scorul de 5-1 (1-1, 1-0, 3-0), echipa Canadei. Jocul a fost urmărit de peste 10 000 de spectatori. Punctele echipei sovietice au fost realizate de Firsov (2), Iakușev, Romasevski și Ragulin. Pentru canadieni a marcat Jean Cusson.

ECHIPA Aripile Sovietelor a cîștigat competiția internațională de hochei pe gheață pentru „Cupa Aherne". În finală, hocheiștii sovietici au învins cu scorul de 8—2 (2—0, 0—1, 1—1) echipa canadiană Drummondville Eagles.

TORPEDO MOSCOVA, care se află în turneu în Suedia, a jucat la Nybro cu o selecționată locală pe care a întrecut-o cu scorul de 10—0 (5—0, 4—0, 1—0).

„CRITERIUL EUROPEAN" de hochei pe gheață rezervat echipelor de juniori a revenit selecționatei Cehoslovaciei, care în ultimul joc a învins cu 5—2 echipa Suediei. Pe locul doi s-a clasat reprezentativa U.R.S.S., învingătoare cu același scor, în fața echipei Finlandei.

ÎN „CUPA ALPILOR" la hochei pe gheață echipa austriacă Klagenfurt a dispus cu scorul de 7—4 (8—1, 2—1, 2—2) de echipa italiană H. C. Bolzano.

SELECȚIONATA de hochei pe gheață a Suediei, care se află în turneu în Anglia, a jucat la Londra cu reprezentativa orașului. Hocheiștii suedezi au obținut victoria cu scorul de 6—3 (1—1, 4—1, 1—1).

ÎN PREZENT se află în turneu în Ungaria echipa secundă de hochei pe gheață a Cehoslovaciei. Într-un meci desfășurat la Budapesta, hocheiștii cehoslovaci au învins cu scorul de 5—1 (3—0, 0—1, 2—0) selecționata Ungariei. Din echipa cehoslovacă s-au remarcat Marx, Seben și Libora.

SELECȚIONATA secundă de hochei pe gheață a U.R.S.S. și-a încheiat turneul în Canada jucînd la Ottawa cu o combinată locală. Hocheiștii sovietici au obținut victoria cu scorul de 8—2 (1—0, 2—0, 0—2). În cadrul acestui turneu, hocheiștii sovietici au cîștigat 7 meciuri, unul l-au terminat la egalitate, suferind două înfrîngeri.

SĂRITORUL cu schiurile Bjorn Wirkola a fost desemnat cel mai bun sportiv din Norvegia pe anul 1967. El a totalizat 490 de voturi, fiind urmat în clasament de Ellefsaeter (schi) — 329 voturi și Haakon Mjoen (schi) — 254 voturi. Wirkola este campion mondial de sărituri cu schiurile de la trambulină.

ÎN VEDEREA Jocurilor Olimpice de iarnă de la Grenoble, selecționata de schi a statului Chile a plecat spre Europa. Din echipă fac parte Annette Vogt, Felipe Briones, Richardo Leatherbee și alții. Schiorii chilieni se vor antrena în stațiunile de sporturi franceze.

Actualitatea internațională

HOCHEIUL PE CARE NU-L CUNOAȘTEM

N. H. L. — MAREA COMPETIȚIE A PROFESIONIȘTILOR GHEȚII — ȘI „TAINELE" EI

În vitrinele librăriilor din marile orașe de peste Ocean a apărut în toamna trecută o carte, mult căutată și răsfoită cu curiozitate de amatorii de hochei. Titlul ei ? Foarte atractiv: *„50 years of hockey"*. Cît privește conținutul, o banderolă publicitară ni-l comprimă sugestiv, într-o propoziție ce, fără îndoială, a făcut să tresalte inima oricărui iubitor al jocului cu crosa și pucul : *„A dramatic history of the National Hockey League 1917—1967"*. Autorul, un cunoscut ziarist canadian, *Brian McFarlane*, și-a propus să ofere numeroșilor amatori de hochei din Canada și din partea nordică a Statelor Unite o, să zicem, „scurtă istorie" a atît de discutatei și de pasionantei competiții, cunoscută mai mult sub o prescurtare plată, neinteresantă, ca orice înlănțuire de inițiale : *N.H.L.* În spatele acestor trei litere se ascunde însă un tumult de pasiuni, un interes competițional rar întîlnit, suite de jocuri excepționale ca valoare, rezultate comentate pe larg și purtate pe aripile nevăzute ale teleimprimatoarelor, în toate colțurile lumii. Aceste trei litere înseamnă *National Hockey League*, cea mai importantă și mai veche întrecere a jucătorilor profesioniști de hochei, înseamnă totodată, așa cum scria nu de mult comentatorul sportiv *Arthur Daley* de *la New York Times* : *„...cea mai productivă competiție în bani și afaceri din întreaga istorie a sportului"*.

Dincolo însă de aspectele financiare, generate, în primul rînd, de interesul enorm ce-l stîrnesc partidele din cadrul acestei competiții, N.H.L. rămîne o întrecere sportivă, o dispută care oferă de mai bine de o jumătate de secol satisfacții majore maselor de spectatori, polarizînd, în lunile de iarnă, interesul tuturor iubitorilor sportului de pe continentul american.

„A DRAMATIC HISTORY"...

Ca să fim sinceri, în istoria de o jumătate de secol a lui National Hockey League nu este nimic dramatic. Poate doar faptul că la un an după disputarea primului meci profesionist un pustiitor incendiu a distrus unul din primele patinoare artificiale din lume, *Wrestnout Arena* din Montreal, fără însă ca această catastrofă să se soldeze cu victime omenești. Se părea deci că Liga a pășit cu stîngul. Dar, nu. Frumusețea jocului de hochei, dinamismul lui, succesiunea fulgerătoare a unor pasionante faze, forța și viteza acțiunilor — înmănunchiate într-o suită de jocuri ce veneau să alunge „spleen"-ul lungilor și geroaselor ierni nordice, au șocat imediat pe locuitorii din izolatele așezări care se dezvoltau în regiunea Marilor Lacuri, asigurînd competiției un succes tot mai consistent de la un sezon la altul.

Înființată la 22 noiembrie 1917, în ultima toamnă a primului război mondial, cu adeziunea a cinci echipe — *Montreal Canadiens; Montreal Wanderers, Ottawa Senatores, Quebec Buldogs* și *Toronto Arrenas* (aceasta fiind singura formație care avea un patinoar artificial !) — N.H.L. a programat jocul inaugural în seara zilei de 19 decembrie 1917. În acea iarnă, fiecare din cele cinci echipe a disputat cîte 22 de jocuri. Numărul partidelor a scăzut în sezonul următor, dar apoi, înmulțindu-se echipele, a crescut și volumul competițional. Cîțiva ani mai tîrziu, competiția își înscrie în istorie și prima mare afacere : în 1925 *Hamilton Tigers* vinde dreptul ei de participare cu 75 000 de dolari proaspetei formații *New York Americans*. Era semnalul că N.H.L. cucerise o notorietate dincolo de granițele obișnuite ale unei competiții de sezon, sau, cum remarca un alt comentator de hochei, *„îmbrăcase pantaloni lungi"*.

Faptul este confirmat un an mai tîrziu, cînd liga și-a lărgit sfera de activitate, înglobînd zece echipe ce jucau în două grupe: una canadiană, cuprinzînd pe *Toronto Maple Leafs, Ottawa Senatores, Montreal Canadiens, Montreal Maroons* și *New York Americans*, și alta americană — unde evoluau *Boston Bruins, New York Rangers, Chicago Black Hawks, Detroit Cougars* și *Pittsburgh Pirates*. Tot în anul 1926 s-a înființat și trofeul *„Stanley Cup"* decernat echipei învingătoare. Așa a pornit N.H.L. în vertiginoasa cursă, care avea s-o facă cunoscută pe tot globul. Sugestivele denumiri ale echipelor alimentau și mai mult interesul pentru partide, evoluțiile *„Piraților"*, *„Șoimilor negri"*, *„Ursilor"* atrăgeau ca un magnet, mai ales cînd aveau adversari pe pașnicii *„Senatori"* (cel puțin cu numele...) sau pe „Canadieni". A fost epoca de cucerire cu orice preț a opiniei publice sportive, epoca în care s-a strecurat, uneori mai evident, și o tendință de îngroșare a spiritului comercial, cu tot cortegiul său de specialiști în reclamă, de manageri și superdirectori, cu suita de cancanuri și afaceri senzaționale. Întrecerea s-a impus, într-adevăr. Dar, din păcate, datorită mai mult unor tranzacții anunțate cu litere mari și cu semne de exclamare ce izbeau privirea. Echipele se desființau și apăreau în alte orașe ca într-un reușit număr de prestidigitație, iar majoritatea jucătorilor erau pe măsura reclamelor, mai mult din hîrtie și vopsea...

Abia în 1942 spiritul sportiv a învins în cele din urmă: N.H.L. și-a curățat rugina care îi măcinase încet, dar sigur, prestigiul. În competiție rămîn doar șase formații : *Montreal Canadiens; Toronto Maple Leafs, Boston Bruins; Chicago Black Hawks; New York Rangers* și *Detroit Red Wings*. Ele își dispută cîte 70 de meciuri pe sezon, cucerind definitiv simpatia și aprecierea maselor de spectatori. În 1948 a luat ființă, ca semn al consolidării acestei competiții, și o casă de pensii a jucătorilor, iar anual se oferă mari premii celui mai bun jucător, celui mai talentat debutant, celui mai bun portar, celui mai corect jucător. Și acum, în al 50-lea an de activitate, N.H.L. s-a dezvoltat din nou, celor 6 echipe adăugîndu-li-se alte 6 care alcătuiesc seria de vest : St. Louis Blues, Los Angeles Kings, Philadelphia Flyers, Pittsburgh Penguins, Minesota North Stars, Oakland Sales.

„CANADIENII", „ȘOIMII NEGRI" ȘI „URȘII" — CEI MAI BUNI

Vom începe precizînd că cea mai veche echipă este *Montreal Canadiens*. Fiind mereu printre cele mai bune, formația din orașul care a găzduit ședința de înființare a ligii, a dominat autoritar competiția în anii 1947-1957, cînd a ocupat primul loc în clasament cu o siguranță și autoritate demne de toată lauda. Era epoca de glorie a marelui jucător *Maurice Richard*, a cărui faimă s-a păstrat pînă azi. Dar „legenda" lui Maurice Richard nu mai ajută în aceste zile cu nimic pe „Canadienii" din Montreal. Echipa și-a pierdut vigoarea, forța, fantezia — într-un cuvînt tot ce a avut mai bun în epoca sa de avînt. Antrenorul *Toe Blake* încearcă diferite formule salvatoare, promovează surprinzător, dar curajos, elemente tinere, pe care le abandonează, apoi, rapid. Și echipa se găsește pe ultimul loc în seria de est, cea mai puternică, fără îndoială. Deci, formația ce reprezintă Montrealul produce numai amărăciuni infocaților ei suporteri. Recent, celălalt antrenor al lui Montreal Canadiens, *Sam Pollock*, a făcut două descoperiri. Ele se numesc *Dany Grant* și *Mickey Redmond*, doi tineri hocheiști din Liga de Juniori a regiunii Ontario, care au dat deplină satisfacție în meciul de debut, făcînd să se înfiripe din nou speranțele în sufletul suporterilor.

Apusul lui *Montreal Canadiens* a lăsat loc echipei *Chicago Black Hawks*, care s-a impus rapid, devenind formația-vedetă a N.H.L. Avînd mai întîi în *Stan Mikita* și apoi în *Bobby Hull* doi jucători de superclasă, care au fost secondați de hocheiști tineri, extrem de valoroși din punct de vedere tehnic și tactic, dotați cu o forță de joc deosebită, cum sînt *Eric Nesterenko, Phil Esposito, Fred Stanfield, Ken Hodge* — „Șoimii negri" au dominat autoritar N.H.L. Ei au făcut să triumfe jocul organizat în apărare, cu treceri mai puțin rapide în atac, dar foarte bine dirijate din punct de vedere tactic. Epoca lui Chicago Black Hawks a fost epoca scorurilor strînse, dar a victoriilor sigure. Cei doi antrenori, *Tommy Ivan* și *Billy Reay*, aveau toate motivele să fie liniștiți. Siguranța, prea marea lor siguranță, i-a împins însă la începutul acestui sezon la o greșeală pe care în prezent o plătesc scump.

Ce s-a întîmplat ? Supărați de un rezultat slab obținut de echipă în finalul sezonului trecut (înfrîngere la limită în fața lui Toronto Maple Leafs), cei doi tehnicieni s-au hotărît să întărească și mai mult apărarea. Și au procedat la un schimb de jucători cu Boston Bruins : *„Șoimii"* au cedat trei tineri jucători *(Phil Esposito, Fred Stanfield, Ken Hodge)*, iar *„Ursii"* au trimis la Chicago alți trei *(Phil Martin, Gilles Marotte, Jack Noris)*. „Marele schimb", cum a fost denumită operațiunea, a avut un rezultat tocmai invers decît cel prevăzut de antrenorii din Chicago : echipa lor și-a pierdut brusc toată forța și coeziunea, trăind azi mai mult din eforturile individuale a trei jucători (excepționali, este drept) : *Bobby Hull, Stan Mikita* și *Pierre Pilote*. În schimb, *Boston Bruins* merge din victorie în victorie, ocupînd primul loc în clasament, după ce ani la rînd a fost ultima clasată.

Deci, în prezent, „Ursii" din Boston sînt vedetele lui National Hockey League. Echipa antrenată de *Harry Sinden* are în *Bobby Orr* cel mai bun jucător și în *Eddie Johnston* un portar excelent, cu o mare experiență competițională. Lor li se adaugă cei trei hocheiști veniți din Chicago, dintre care cel mai în formă se arată a fi *Phil Esposito*, o adevărată revelație a ultimelor jocuri. El a declarat recent ziaristului *Gus Lacombe* că abia acum, cînd nu mai stă în umbra marilor jucători, simte că este capabil să realizeze lucruri mari.

DE LA MAURICE RICHARD LA BOBBY HULL

Pentru că tot am vorbit despre marii jucători, să ne oprim ceva mai mult asupra unora din hocheiștii care prin talentul, pasiunea și ambiția în pregătire s-au detașat de masa enormă a practicanților acestui sport atît de răspîndit în această zonă. Performanța nu este ușor realizabilă. Să ajungi vedetă în sensul real al cuvîntului, într-un sport practicat în Canada de fiecare al doilea copil și în care nu există orășel fără două sau trei echipe, nu-i la îndemîna oricui. De aceea, ne propunem să vă vorbim de cîțiva dintre sportivii care au reușit acest lucru.

Nu vom începe cu pionierii. Nu vom aborda tema acordînd întîietate lui *Howie Morenz*, căpitanul lui Montreal Canadiens în epoca primelor filme sonore. Primul despre care vorbim este *Maurice Richard*. Autorul acestor rînduri l-a cunoscut pe acest mare jucător în anul 1959, la Praga. Era înainte de ultimul său sezon competițional, deoarece la sfîrșitul lui 1960 *Maurice Richard* s-a retras din activitate, înconjurat de dragostea și respectul tuturor celor ce l-au aplaudat și încurajat ani de-a rîndul. *Maurice Richard* a venit în 1959 la Praga ca invitat al organizatorilor campionatului mondial și orice mișcare a lui era urmărită de un adevărat cortegiu de fotoreporteri, operatori de televiziune, ziariști, amatori de autografe. Printr-o șansă unică am avut locuri alăturate în tribună și astfel am putut să cîștig prietenia acestui sportiv cult, manierat și elegant, care apoi mi-a vorbit ore întregi despre hocheiul canadian, despre N.H.L., despre marile echipe și marii jucători.

În anul 1960, cînd s-a retras din activitatea competițională, *Maurice Richard* a realizat un record de 544 de goluri înscrise în 978 de meciuri. Performanța lui a rămas neegalată, pînă cînd un alt jucător, *Gordie Howe*, a cărui perseverență a devenit proverbială, l-a întrecut pe Maurice Richard, ajungînd azi la cifra de 680 de goluri, realizate în 22 de sezoane. Uimitor la acest hocheist, care la 39 de ani se numără printre cei mai buni din N.H.L., este vitalitatea sa, diabolica sa încăpățînare de a se menține pe primul plan. Cum a reușit ? Antrenîndu-se la fel ca în primii ani, ducînd o viață cu un regim „spartan", închinînd acestui sport, pe care îl iubește, toate preocupările sale și fiecare minut ce-i prisosește.

Dar anii s-au adăugat, implacabil, unul cîte unul, și *Gordie Howe*, omul nr. 1 al echipei Detroit Red Wings, este depășit azi în popularitate de *Bobby Hull*, vedeta lui Chicago Black Hawks, care a preluat locul de „prim solist" în echipa „Șoimilor" de la un alt mare jucător, *Stan Mikita*. În acest sezon, pe primul loc în clasamentul celui mai bun jucător, alcătuit prin adiționarea golurilor marcate și a punctelor acordate pentru contribuția directă la înscrierea de către alt jucător a unui gol, conduce *Robert Marvin Hull*, „Marele Bobby", viguroasa extremă stîngă a lui Chicago Black Hawks. Jucător rapid, cu o tehnică desăvîrșită, cu un șut necruțător, Hull avea la mijlocul lunii decembrie 33 de puncte acumulate (21 de goluri și 12 puncte pentru pase din care s-au înscris goluri) în 25 de partide.

În acest clasament, Bobby Hull este urmat de trei jucători de la Boston Bruins, probă convingătoare a extraordinarei reveniri a acestei formații : *John Bucyk* (31 p), *John McKenzie* (30 p) și *Fred Stanfield* (30 p). Principalii adversari ai lui Bobby Hull sînt, însă, *Stan Mikita* (25 p) pe locul V și *Gordie Howe* (23 p) pe locul VIII.

Ceea ce atrage mai mult este însă duelul direct dintre Hull și Howe, în care primul încearcă să-l depășească pe „bătrînul" Gordie în recordul absolut al competiției. O situație a ultimilor 10 ani în acest aprig duel (fără capă și spadă...) arată astfel :

HULL — 674 jocuri; 370 goluri înscrise, 345 puncte pentru pase; un total de 715 puncte.

HOWE — 642 jocuri, 309 goluri înscrise, 351 puncte pentru pase; un total de 660 puncte.

★

Să punem aci punct. Ne oprim, deși ar mai fi multe de spus. N.H.L. este o competiție de mare anvergură, cu un larg ecou în opinia publică, care oferă — nu-i greu de bănuit — un vast și interesant material, din care vom spicui din cînd în cînd, sperînd să satisfacem curiozitatea, în special, a amatorilor sporturilor de iarnă.

Călin ANTONESCU

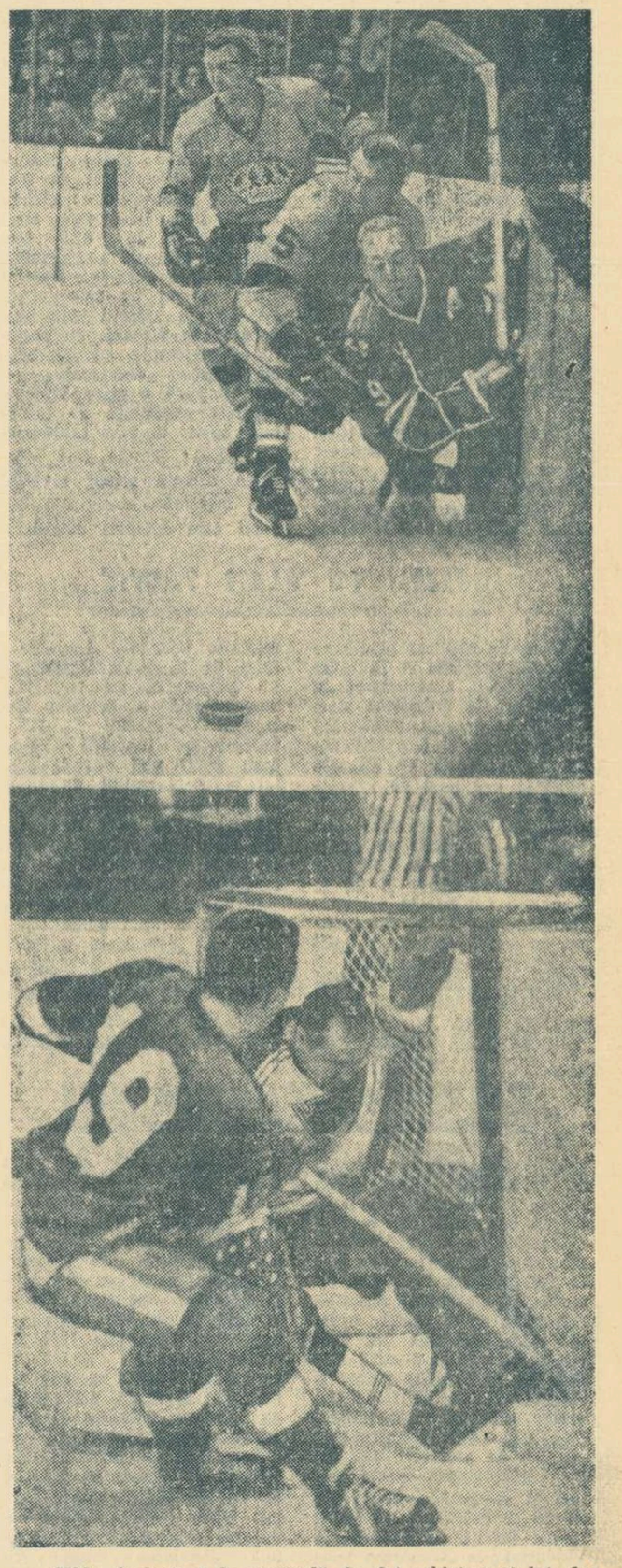

SUS : Sechestrat la matinelă de doi echipieri ai lui Los Angeles Kings, faimosul Bobby Hull trimite totuși pucul înainte, spre poarta asaltată de „Șoimii negri" din Chicago.

JOS : Noua echipă profesionistă St. Louis Blues are în persoana lui Glenn Hall un „înger păzitor" al porții, foarte greu de trecut.

Fotbal pe glob

70 DE JUCĂTORI MEXICANI SELECȚIONAȚI PENTRU C.M. DIN 1970

Federația mexicană de fotbal a selecționat de pe acum 70 de jucători în vederea campionatului mondial. Dintre aceștia, 22 vor forma lotul final din care se va alcătui echipa reprezentativă. În cursul acestui an, echipa Mexicului va susține meciuri internaționale în compania echipelor Columbiei, Perului, Chile, Argentinei și Braziliei. Fotbaliștii maxicani urmează să evolueze cu începere de la mijlocul lunii aprilie în mai multe țări europene, printre care Italia, Spania, Franța, Anglia, U.R.S.S., Elveția, Belgia și Cehoslovacia.

KAROLY SOOS — ANTRENOR AL ECHIPEI R. P. UNGARE

Federația maghiară de fotbal a anunțat că la 31 decembrie 1967 a expirat contractul antrenorului Rudolf Illovszki, care a pregătit echipa reprezentativă a țării. Ca nou antrenor al reprezentativei a fost numit Karoly Soos. Illovszki, care nu a cerut prelungirea contractului, va antrena în viitor, echipa Vasas Budapesta. Această echipă va pleca la 9 ianuarie în turneu în Chile. La sfîrșitul lunii, o altă echipă maghiară va întreprinde un turneu peste hotare. Este vorba de Ferencvaros Budapesta, care va evolua în Mexic.

PROGRAMĂRI

În cadrul sferturilor de finală ale „C.C.E.", Manchester United va juca cu echipa poloneză Gornik Zabrze. Primul meci va avea loc la 28 februarie la Manchester, iar cel de-al doilea la 13 martie la Varșovia. Înaintea partidei de la Manchester, Gornik va susține un joc amical la Glasgow, cu Celtic.

Echipele de fotbal Real Madrid și Sparta Praga au căzut de acord asupra datelor din cadrul sferturilor de finală ale „C.C.E.". Jocul tur va avea loc la 6 martie la Madrid, iar returul la 20 martie la Praga.

În preliminariile turneului olimpic de fotbal, echipa Angliei va întîlni formația Spaniei. Primul meci va avea loc la 27 martie la Madrid, iar cel de-al doilea la 10 aprilie, probabil la Londra. Echipa învingătoare din această dublă întîlnire se va califica pentru turneul de la Ciudad de Mexico.

ARGENTINIENII SÎNT VINOVAȚI...

Un purtător de cuvînt al Federației Internaționale de Fotbal (F.I.F.A.) a anunțat oficial că la Zürich a sosit filmul meciului retur dintre echipele Celtic Glasgow și Racing, din cadrul finalei „Cupei intercontinentale" desfășurată la Buenos Aires acum două luni. Filmul, care a fost proiectat la sediul F.I.F.A., confirmă cele consemnate de arbitru în foaia sa. Într-un interviu acordat presei elveține, Helmut Kaeser, secretar general al F.I.F.A., a declarat că federația argentiniană este răspunzătoare de incidentele petrecute. F.I.F.A. urmează să treacă la măsurile corespunzătoare după vizionarea oficială a acestui film, care va avea loc la 4 februarie, în prezența membrilor comitetului executiv al acestui for.

Florin Gheorghiu a obținut o nouă victorie la Hastings

LONDRA 4 (Agerpres). — Turneul internațional masculin de șah de la Hastings a programat partidele din runda a 7-a. Florin Gheorghiu a obținut victoria în fața lui Michael Basman. Alte rezultate : Stein—Hartston 1-0 ; Kaplan—Hort remiză ; Whiteley—Ostojic 1-0 ; Suetin—Keene 1-0. În partida întreruptă din runda a 6-a Suetin a cîștigat la Hartston.

În clasament se află acum pe primul loc la egalitate Gheorghiu și sovieticul Suetin cu cîte 5 puncte. Ei sînt urmați de Hort (Cehoslovacia), Stein (U.R.S.S.) cu cîte 4½ puncte, Whiteley (Anglia) cu 3½ puncte, Ostojic (Iugoslavia), Kaplan (Porto Rico) cu cîte 3 puncte, Keene (Anglia) și Hartston (Anglia) cu cîte 2½ puncte, Basman (Anglia) cu 1½ puncte.

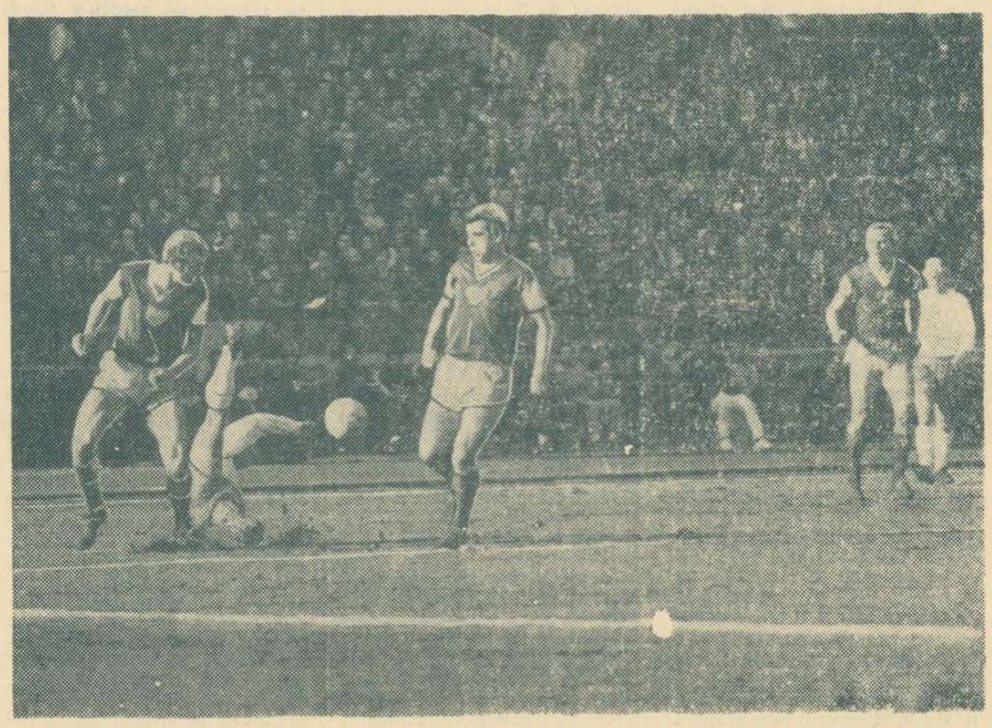

Echipa Dukla Praga a susținut mai multe meciuri în Japonia. Iată o fază din partida în care fotbaliștii cehoslovaci au dispus cu 2—0 de selecționata Japoniei. În centru — cunoscutul Masopust

telex-radio-telefon

În competiția internațională de șah pentru juniori de la Groningen (Olanda) se dispută acum turneul final, pentru care s-a calificat și jucătorul român Dan Zara. După trei runde, în clasament conduce Timman (Olanda) cu 3 puncte, urmat de Karpov (U.R.S.S.) cu 1½ (1) puncte, Dan Zara (România) cu 1½ puncte.

■

Tradiționala cursă ciclistă de 6 zile desfășurată pe velodromul din Köln a fost cîștigată de perechea vest-germană Alting-Renz, care a totalizat 605 puncte. Pe locurile următoare s-au clasat Merckx-Serçu (Belgia) — 455 puncte și Kemper-Oldenburg (R.F. a Germaniei) — 310 puncte.

■

Marele maestru internațional Laszlo Szabo a cîștigat pentru a 8-a oară titlul de campion de șah al Ungariei. El nu a suferit nici o înfrîngere în cadrul campionatului.

■

În prezent se află în turneu în Italia echipa cehoslovacă de rugbi AZKG Spartak Praga. În primul joc, echipa Lazio a învins cu scorul de 13—0 (6—0) formația cehoslovacă.

■

Turneul internațional de șah „Memorialul Erik Olssons" desfășurat la Göteborg a fost cîștigat de jucătorul sovietic Efim Gheller, care a totalizat 7½ puncte. El a fost urmat de R. Martens (Suedia) cu 7 puncte. Nona Gaprindașvili (U.R.S.S.) care a participat oficial la acest turneu, s-a clasat pe locul trei cu 6½ puncte, înaintea unor șahiști cunoscuți ca Jansa (Cehoslovacia) și Westerinen (Finlanda).

■

Tradiționalul turneu internațional fulger de handbal de la Berlin a revenit selecționatei Berlinului, care în finală a dispus în prelungiri cu 9—6 (6—6) de echipa orașului Leipzig. În semifinale, Berlinul a eliminat cu 10—7 (5—3) o selecționată a Moscovei.

■

Sportivul italian Eugenio Molinari a stabilit un nou record mondial în cadrul unei tentative efectuate pe apele lacului Como. Pilotînd o ambarcațiune echipată cu un motor Alfa Romeo (2 000 cc) el a realizat o medie orară de 103,299 km. Vechiul record mondial era de 102,420 km și aparținea unui alt sportiv italian, Aldo Gonzales.

■

La Praga, într-un meci amical, echipa masculină de handbal a Cehoslovaciei, campioană mondială, a învins cu scorul de 21—19 echipa R.F. a Germaniei.

■

Într-un meci contînd pentru „Cupa campionilor europeni" la handbal masculin, la Viena, echipa Dynamo Berlin a învins cu scorul de 30—11 (13—3) pe Rapid Viena.

■

În Grecia titlul de cel mai bun sportiv al anului 1967 a fost acordat atletului Cristos Papanicolau, recordman european în proba de săritură cu prăjina. Baschetbalistul Georges Kolokythas a ocupat locul doi în acest clasament.

■

Ca urmare a referendumului inițiat de agenția internațională de presă „Associated Press", titlul de cel mai bun sportiv din lume pe anul 1967 a revenit atletului american Jim Ryun, urmat în clasament de Mark Spitz (S.U.A.) natație și Mike Hailwood (Anglia) motociclism. La feminin, primul loc a fost atribuit tenismanei Billie Jean Moffitt King (S.U.A.).

■

Într-un interviu acordat reprezentanților presei sportive sovietice, cunoscutul boxer Valeri Popencenko, campion olimpic la Tokio în 1964 la categoria mijlocie, a declarat că se retrage din activitatea competițională. El a spus printre altele: „Deoarece sînt foarte ocupat cu studiile mele, nu mai am timp să mă pregătesc pentru a obține o formă sportivă din cele mai bune. Timpul liber pe care-l am înaintea examenului de candidat în științe mi-l petrec în mijlocul familiei mele".

■

Echipa cehoslovacă de handbal „Ruda Hvezda" din Bratislava a întîlnit la Alger selecționata țării. Handbaliștii cehoslovaci au obținut victoria cu scorul de 27—13 (14—5). Echipa cehoslovacă va rămîne în Algeria pînă la 15 ianuarie.

Tiparul : I. P. „Informația" str. Brezoianu 23—25.

40365

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

ANUL XXIV Nr. 54 (5488)

Simbătă 6 ianuarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Înapoierea în țară a tovarășului Nicolae Ceaușescu împreună cu tovarășii Ion Gheorghe Maurer și Paul Niculescu-Mizil

Vineri dimineața, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, împreună cu tovarășii Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România, și Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., au sosit la Timișoara, după vizita făcută în Iugoslavia la invitația președintelui R.S.F. Iugoslavia, președintele Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, Iosip Broz Tito.

La sosire, conducătorii de partid și de stat au fost întîmpinați de conducătorii organelor locale de partid și de stat

Un aspect de la prima partidă dintre formațiile Agronomia Cluj și Tîrnava Odorhei

Foto: V. Bageac

ASTĂZI, ÎN CAMPIONATUL DE HOCHEI

Agronomia Cluj – Tîrnava Odorhei în prima etapă a turului secund

Astăzi, patinoarul artificial „23 August" găzduiește primele meciuri din cadrul manșei secunde a campionatului republican de hochei pe gheață. Reamintim cititorilor că în primul tur, Agronomia Cluj a fost ținută în „șah" de Tîrnava Odorhei (2—2) și că Avîntul Miercurea Ciuc s-a impus greu în fața studenților din echipa bucureșteană Petrol-Geologie (5—3). Dar, iată programul complet al primei etape, orele de începere a jocurilor fiind din nou modificate, din cauza amînării spectacolului „Hochei-melody": *ORA 9: Agronomia Cluj — Tîrnava Odorhei; ORA 17: Steaua — Avîntul Gheorghieni; ORA 19: Avîntul M. Ciuc — Petrol-Geologie.*

Discuții de prisos...

Articolul „Toboganul renunțărilor" — apărut în ziarul nostru nr. 15 (5449) din 25 noiembrie 1967 — a stîrnit multe discuții. Ne-au vizitat la redacție, pentru a ne confirma adeziunea lor față de poziția ziarului, maeștrii sportului Mihai Dănescu, Cr. Dovids și Puiu Ovidiu, antrenorul Ion Spiciu, precum și alți pasionați ai sportului cu motor. Dar, firesc, au fost și unii oameni supărați. Indeosebi cei ce se simțeau vizați de pasajele critice, de apropierea dintre activitatea lor și căderea tot mai vizibilă a sportului cu motor.

S-a discutat și în ședința biroului F.R.M. esența articolului. Am privit, de fiecare dată, cu satisfacție efervescența creată de articolul nostru. Disecarea lui, discutarea pe toate fețetele a problemelor analizate, propunerile menite să soluționeze carențele scoase la iveală — toate acestea ne îndemnau să credem că ne-am atins, chiar și numai în parte, scopul. Dar, iată că au fost și oameni care au găsit de cuviință că este mai important să caute a ghici printre rînduri numele celor asupra cărora ar fi trebuit, după opinia lor, să cadă răspunderea lipsurilor menționate. Articolul nu indicase nici o persoană (erau prea multe — făcînd parte din diferite sectoare ale C.N.E.F.S. — și nici nu era important să vedem — în primul rînd — cine se face vinovat, ci care sînt cauzele și cum pot fi ele înlăturate). În discuții particulare s-au prefirat diverse nume. Cine i-ar putea oare opri pe șuetari să-și facă cunoscute opiniile și veleitățile de exploratori... printre rînduri? Nu ne-au preocupat de loc aceste discuții. Am avut, însă, neplăcuta surpriză să auzim și în ședința biroului federal glasul unui om ce se voia „descoperitor" și care — vrînd să se pună bine cu forul conducător — și-a asumat „răspunderea" de a indica el numele celui ce poartă vina deficiențelor din motociclism. Antrenorul Gh. Ioniță — de la clubul Steaua — a afirmat cu acest prilej că articolul se referă la secretarul general al federației, tov. G. Mormocea. De unde și pînă unde a putut să intuiască antrenorul Gh. Ioniță ce am gîndit noi cînd am scris articolul? Poate că și despre el era vorba...

Este evident că sursa de inspirație este propria sa impresie. Fără să-și pună capacitatea (de care nu ne îndoim) la contribuție pentru găsirea celor mai nimerite soluții de îndreptare a situației precare în care se află motociclismul nostru, Gh. Ioniță își pierde vremea... ghicind în cafea. Nu este în interesul sportului cu motor crearea unei situații încordate (de acest lucru ne-am și ferit), ci o colaborare perfectă, o coroborare permanentă a tuturor forțelor pentru organizarea unui număr tot mai mare de concursuri, pentru creșterea unor contingente tot mai bogate de sportivi valoroși. Ziarul nostru își propune să militeze, să sprijine activitatea motociclistă în sensul realizării acestor deziderate. Dacă a pus în discuție atitudinea solitară a antrenorului Gh. Ioniță a fost tocmai pentru a face lumină în această direcție, pentru a arăta că nu urmărește să scoată „țapi ispășitori", ci să contribuie efectiv la îmbunătățirea activității. Îi chemăm și pe antrenorul Gh. Ioniță să ne însoțească pe acest drum, singurul folositor motociclismului.

Hristache NAUM
Ion DUMITRESCU

P.S. Așteptăm (încă) răspunsul federației de specialitate la articolul „Toboganul renunțărilor". Reamintim faptul că el a apărut la 25 noiembrie 1967.

MECIURI TARI ÎN ETAPA DE BASCHET

Echipele masculine își încheie jocurile din turul actualului campionat. Dintre întîlnirile ultimei etape se desprind cele care pun față în față formațiile *I.C.F. — Steaua* și *Dinamo — Politehnica București.*

Studenții de la Institutul de cultură fizică au reușit, după mulți ani, să-și formeze, iarăși, o echipă redutabilă. Icefiștii, se pare, sînt hotărîți să reediteze vechile meciuri dintre ei și fosta C.C.A. Ne reamintim, cu plăcere, de rivalitatea sportivă dintre aceste două echipe și, sperăm că astă-seară, în sala Floreasca, *Mihai Nedef*, redevenit icefist, și înconjurat de o serie de baschetbaliști valoroși, să poată da o replică cît mai bună steliștilor.

Un meci interesant ne promit și formațiile *Dinamo — Politehnica București.* Dinamoviștii, neînvinși în acest tur (*Albu, Viciu, Novac, Diaconescu* și ceilalți au arătat o formă bună), speră să cîștige. Studenții, însă, nu s-au considerat niciodată victime sigure, iar dacă *Jekely, Hanes, Popa, Molin* și *Săuca* vor evolua la valoarea lor cea mai bună, cu siguranță vom urmări un joc deschis oricărui rezultat. În celelalte partide, *Rapid — Universitatea Timișoara, Comerțul Tg. Mureș — Farul, Politehnica Galați — Politehnica Iași* și *Universitatea Cluj — Crișul Oradea*, gazdele au prima șansă.

Tarău (în dreapta) încearcă o deposedare de balon, de la... înălțime

ÎNTRECERILE PATINATORILOR BUCUREȘTENI

Un concurs lipsit de surprize — așa pot fi caracterizate primele două zile ale întrecerilor pentru faza regională a campionatelor republicane de patinaj artistic, desfășurate pe gheața patinoarului Floreasca. Într-adevăr, la prima sa apariție în fața arbitrilor, campioana noastră de senioare, Elena Moiș, s-a distanțat cu destulă ușurință în fața adversarelor sale, după cum fostul campion Marcel Comanici, confirmînd forma bună arătată de la începutul sezonului, nu a avut probleme în întrecerea seniorilor. La junioare, o inversare pe primele trei locuri față de precedentul concurs, de săptămîna trecută, dar atunci era vorba exclusiv de figurile libere, pe cînd acum concurentele au avut de luptat cu dificilele „bucle" și „paragrafe" din catalogul figurilor de școală, obligatoriile.

Înaintea ultimei probe — figurile libere — clasamentele arată astfel: JUNIORI, **băieți**: 1. M. Popescu (Constructorul) 125,9 p; 2. At. Bulete (Școala Sportivă nr. 2) 121,1 p. **Fete**: 1. Constanța Ionescu (Const.) 191,4 p; 2. Letiția Păcuraru (Dinamo) 182,9 p; 3. Anca Tănase (Sc. Sp. 2) 158,9 p; 4. Mariana Ionel (Sc. Sp. 2) 147,6 p. **Perechi**: 1. Letiția Păcuraru — Dan Săveanu (Din.) 20,2 p. SENIORI **băieți**: 1. M. Comanici (Din.) 276,9 p; 2. N. Belu (Const.) 255,4 p; 3. D. Sandu (Const.) 239,4 p; 4. D. Săveanu (Din.) 220,1 p; 5. E. Tăujan (I.C.F.) 260,8 p. **Fete**: 1. Elena Moiș (I.C.F.) 287,3 p; 2. Cristina Formagiu (Sc. Sp. 2) 267,0 p; 3. Doina Ghișerel (Sc. Sp. 2) 235,4 p.

Azi, programul începe pe la ora 16,30.

FL. GHEORGHIU EGAL CU STEIN ȘI SUETIN

LONDRA 5 (Agerpres). — După 8 runde, în fruntea clasamentului turneului internațional de șah de la Hastings se află acum trei jucători: Gheorghiu (România), Stein și Suetin (ambii U.R.S.S.), fiecare cu cîte 5½ puncte. Urmează în clasament: Hort (Cehoslovacia) cu 5 puncte, Whiteley (Anglia), Ostojic (Iugoslavia), Kaplan (Porto Rico) cu cîte 3½ puncte.

În runda a 8-a, Gheorghiu a remizat în 14 mutări cu Ostojic. Stein a cîștigat la Keene. Partidele Basman — Hort, Hartston — Kaplan și Whiteley — Suetin s-au încheiat cu un rezultat de remiză.

UNDE MERGEM?

CAMPIONATE REPUBLICANE

BASCHET — *Sala Floreasca, de la ora 17:* Dinamo — Politehnica București (m. A), I.C.F. — Steaua (m. A), Arhitectura — Școala sportivă nr. 1 București (f. B).

VOLEI — *Sala Dinamo, ora 17:* C.P.B. — Rapid (f. A).

PATINAJ ARTISTIC — *Patinoarul Floreasca, de la ora 16,30:* Faza regională a campionatului republican (figuri libere, juniori și seniori).

HOCHEI — *Patinoarul „23 August", de la ora 9:* Agronomia Cluj — Tîrnava Odorhei; *de la ora 17:* Steaua — Avîntul Gheorghieni; *de la ora 19:* Avîntul M. Ciuc — Petrol-Geologie.

ALTE COMPETIȚII

SCRIMĂ — *Sala Facultății de Drept, de la ora 16,30:* campionatul Capitalei — juniori mici (floretă băieți).

Fotbalul — imagine a vieții

Dacă m-ar întreba cineva de ce urmăresc, cu viu interes, spectacolele fotbalistice, aș răspunde astfel:

După cît am putut observa, fotbalul oferă — în multe privințe — o elocventă imagine a vieții înseși. Cînd cei douăzeci și doi de jucători, grupați în două echipe, se înfruntă pe teren, asistăm la desfășurarea unei adevărate competiții de valori fizice și morale — întocmai așa cum se întîmplă în marele spectacol al vieții. Analogiile pe care intuițiile noastre le stabilesc între o realitate — cea de pe teren — și alta — cea a tumultuoasei vieți — constituie elementul axiologic de intimă satisfacție pentru fiecare spectator — fie că acesta își dă sau nu seama de mobilul pasiunii lui.

Un spectacol sportiv și, mi se pare că, prin excelență, cel fotbalistic, îți descoperă, pe cît de rapid, pe atît de edificator, ceea ce în viață ți se dezvăluie, adesea, după mai multă vreme și mai anevoios.

Cînd urmărești o asemenea „întrecere" sportivă, îți poți da seama, fără nici o dificultate, că lupta angajată între cele două echipe, care se înfruntă, scoate la iveală, cu o uimitoare repeziciune, nu numai însușirile fizice reale ale jucătorilor, ci și întregul lor potențial de însușiri moral-spirituale: ingeniozitatea ideii constructive, justețea cutezanței, spontaneitatea elanului, confraternitatea de aspirații, corectitudinea procedeelor folosite — cu un cuvînt: **cavalerismul.**

Existența unor asemenea atribute ale spiritului uman oferă spectatorului satisfacții dintre cele mai reconfortante. Aplauzele lui se îndreaptă entuziaste, irezistibile, către purtătorii acelor valori care îl încîntă și-i cuceresc prețuirea.

Se întîmplă, însă, — și, din păcate, nu rare ori — ca, în lipsa acelor autentice calități pe care le-am amintit și a căror afirmare e străbătută de suflul aspirației noastre spre **excelsior**, să-și facă loc **non-valorile** — cu ajutorul unor procedee detestabile. Și în viață — nu-i așa? — se petrec astfel de „fenomene" — numai că ele, acolo, au adesea posibilitatea să se camufleze pentru o vreme oarecare. Pe teren, însă, încercarea aceasta de substituire a **valorilor** cu **non-valorile** se divulgă — cum spuneam — instantaneu și fără nici un fel de echivoc: cel lipsit de calitățile care singure pot duce la victorie se dedă la practici menite să desfigureze adevărul, realitatea obiectivă a faptelor; el caută să obțină succesul, recurgînd la brutalitate, la violență, la înșelăciune.

Simțul de echitate al privitorului se simte, atunci, ultragiat și protestează: el nu poate fi de acord cu simulacrul valorilor, cu impostura — cu ceea ce și în viață îi repugnă, fără a izbuti să sesizeze, acolo, dintr-o dată, ceea ce este viciat și fără, mai ales, a putea protesta, contrariat în concepția sa despre valorile etice ale omului. E vorba de valorile care au de jucat un rol hotărîtor privind structurarea ierarhiilor în orice domeniu de activitate.

Iată, în esență, pentru ce — aș încheia răspunsul meu — îmi place să privesc, cu viu interes, desfășurarea unui spectacol fotbalistic.

prof. N. MIHAESCU

ZILE DE VACANȚĂ...

(Citiți în pag. a 3-a reportajele trimișilor noștri la BORȘA și LACUL ROȘU)

24 ore

TRIPLĂ ÎNTÎLNIRE DE VOLEI ÎN „C.C.E.", LA BUCUREȘTI

După cum am mai anunțat, toate cele trei echipe românești de volei participante la ediția din anul acesta a „C.C.E." vor debuta în „optimile" competiției susținînd primele meciuri în deplasare. Dinamovistele vor întîlni pe campioana Israelului, Hapoel, la 28 ianuarie la Tel-Aviv, Steaua și Dinamo (m), pe Galatasaray, la Istanbul (28 ianuarie), respectiv, Partizan Belgrad (data turului n-a fost încă fixată). **Returul celor trei întîlniri va avea loc, la aceeași dată — 8 februarie, în București.** Este foarte probabil ca cele trei meciuri să fie programate în sala Floreasca.

Concurs internațional de gimnastică

În sala de gimnastică de la complexul sportiv „23 August" se va desfășura duminică dimineață, **de la ora 11, o întîlnire internațională amicală între echipele, masculine și feminine, de gimnastică ale clubului Gut Heil Itzehoe din Republica Federală a Germaniei și cele ale Școlii sportive nr. 2 din București. Concursul prevede exerciții liber alese.**

„PALETE" RENUMITE ȘI-AU ANUNȚAT SOSIREA LA BUCUREȘTI

În vederea campionatelor internaționale de tenis de masă ale României care vor avea loc în sala Floreasca, între 28 și 31 ianuarie, la forul nostru de resort au și început să sosească primele înscrieri nominale. Iată-le: **Hans Alser** Bjorn Neidert, Rolf Andersson, Sellan Bengsson **(Suedia), Mary Wright** (Shannon), Judy Heaps, **Denis Neale,** Mike Johns **(Anglia), Cyrila Pirc, Miriana Resler, Istvan Korpa, Dragutin Șurbek, Edvard Vecko, Anton Stipancici (Iugoslavia), Eva Koczian,** Angela Papp, **Peter Rozsas,** Ferenc Timar, Szabolcs Marosffy **(Ungaria),** Emilia Neikova, Albertina Ranghelova, frații Peter și Todor Velikov, Todor Beșovski **(Bulgaria).** Sînt așteptate și alte înscrieri cu rezonanță. De menționat că lotul iugoslav va sosi la București în ziua de 16 ianuarie, urmînd să efectueze o pregătire comună cu jucătorii români.

Campionatul mondial studențesc de handbal

FRANKFURT PE MAIN, 5. În ziua a doua a preliminariilor campionatului mondial studențesc de handbal s-au înregistrat următoarele rezultate: Cehoslovacia — Olanda 26—16 (12—6), U.R.S.S. — Finlanda 30—10 (17—6), Danemarca — Belgia 20—9 (11—2), Suedia — Austria 28—11 (15—6), Franța — Polonia 22—16 (9—8), Norvegia — Spania 19—12 (11—5), ROMÂNIA — IZRAEL 23—11 (8—4). În meciul următor echipa noastră va întîlni Spania.

(Agerpres)

C. P. B. — Rapid, în campionatul de volei

Azi, la ora 17, sala Dinamo din Capitală va găzdui o atractivă partidă de volei feminin din cea de-a V-a etapă a diviziei A. Echipele bucureștene **Combinatul poligrafic** și **Rapid** se vor găsi față în față într-un meci echilibrat, deschis oricărui rezultat. Ultima confruntare oficială dintre aceste redutabile formații (26 februarie **1967) s-a soldat cu victoria poligrafelor**

LA SEMICERC...

Bogat program intern și internațional

Handbalul face parte dintre „numerele de atracție" ale programului sportiv competițional de iarnă. Iată de ce ne-am propus să aflăm de la prof. **LUCIAN GRIGORESCU** — secretar general al F.R.H., cîteva amănunte privind activitatea internă și internațională a handbaliștilor și handbalistelor noastre.

— In programul intern — ne-a spus interlocutorul nostru — figurează două mari competiții tradiționale: „Cupa F.R.H." — pentru seniori și senioare și „Cupa Sportul" — pentru juniori și junioare. Finalele acestor întreceri se vor desfășura între 16 și 18 februarie („Cupa Sportul") și 1 și 3 martie („Cupa F.R.H.") — seniorii la Cluj și senioarele la Tg. Mureș.

— Despre programul internațional ce ne puteți spune?

— In aceste zile, 5 echipe românești evoluează peste hotare. Reprezentativa studențească a României participă la campionatul mondial din R.F. a Germaniei, Politehnica Galați (b) și București — tineret (f) participă la turneul din 6—7 ianuarie de la Rostock (R. D. Germană), Confecția București joacă în turneul feminin de la Rangsdorf (R. D. Germană, 6—7 ianuarie), iar Steaua, evoluează, astăzi, la Offenburg în R. F. a Germaniei. Duminică, Rapid va întîlni în meci revanșă pe Admira Viena, iar luni Steaua va juca a doua partidă cu Dudelange — întîlniri contînd pentru „Cupa campionilor europeni". La 14 ianuarie, la Upsala, reprezentativa feminină va juca cu Suedia în cadrul preliminariilor C. M., returul urmînd să aibă loc la 18 februarie la București. Două întîlniri amicale ale băieților: România — Islanda (26 februarie la București și 28 februarie la Cluj) și România — Elveția (8 martie la Cluj și 10 martie la București). In luna martie, vor susține, acasă sau în deplasare, meciuri amicale echipele Liceului nr. 4 din Timișoara, Textila Buhuși și Constructorul Timișoara. Textila Buhuși va juca și în luna februarie în R. D. Germană. Așadar, numeroase echipe se află la startul întrecerilor internaționale.

— Nu ne rămîne decît să le dorim mult succes!

H. N.

Gruia străpunge încă o dată apărarea formației R. F. a Germaniei în ultimul meci internațional susținut de sportivii noștri în 1967. Anul acesta, ei vor fi solicitați de mai multe ori să-și demonstreze măiestria în meciuri internaționale importante. Foto: V. Bageac

La telefon: Frankfurt am Main!

Ora tîrzie la care s-a încheiat prima întîlnire a studenților noștri în cadrul campionatului mondial de handbal nu ne-a permis să înfățișăm cititorilor amănunte despre jocul românilor în partida cu Norvegia și, în general, despre turneu. Ieri, la amiază, i-am căutat — cu ajutorul telefonului — pe membrii delegației noastre. Iată ce ne-a relatat antrenorul federal **NICOLAE NEDEF**: **„Competiția se bucură de o deosebită atenție din partea iubitorilor handbalului. Mii de spectatori umplu pînă la refuz sălile, răsplătindu-i cu aplauze pe virtuoși. Asist, acum, la una dintre cele mai puternice întreceri handbalistice din cîte am văzut în ultimul timp. Cele 15 formații — cărora, prin retragerea Iugoslaviei, li s-a adăugat, în afară de concurs, echipa Berlinului occidental — sînt redutabile, fiind, în majoritatea cazurilor, alcătuite pe scheletul naționalelor respective. Astfel, din echipa Uniunii Sovietice fac parte Klimov, Phakadze, Zdorenko, Gulbis, Maximov, Rusakov ș.a., în reprezentativa Norvegiei au figurat 8 dintre jucătorii care au alcătuit echipa ce a depășit recent Danemarca, iar formația R.F. a Germaniei cuprinde numeroși internaționali de renume. In aceste condiții, succesul uneia sau alteia dintre formații este greu de anticipat.**

In meciul cu Norvegia, susținut joi seara, am cîștigat mai greu, pe de o parte, pentru că am întîlnit o echipă puternică, decisă să facă o figură mare, iar pe de alta fiindcă băieții noștri au ratat mult din faze clare. Ultimul meci din serii îl vom susține, simbătă, în orașul Leuterhausen, cu Spania".

Care este situația în „C. C. E."

Intrecerea continentală rezervată echipelor de club feminine a ajuns în faza sferturilor de finală. Campioana României, Rapid București, a luat o opțiune (19—10 cu Admira la Viena) pentru un loc în semifinale. Celelalte trei poziții vor fi decise în urma partidelor Jalgiris Kaunas — E.T.V. Hamburg, Swift Roermond (Olanda) — Cracovia și Empor Rostock — Zora Olomouc.

In competiția masculină urmărim optimile de finală. Ca un fapt de loc lipsit de importanță consemnăm ieșirea din competiție — încă din primul tur — a două formații redutabile: **Vikingarnas Hälsingborg** (eliminată de Honved Budapesta) și **H. G. Copenhaga** (întrecută de Dynamo Berlin). Primii sorți au surîs campionilor noștri, handbaliștii de la **Steaua**, care nu au avut probleme dificile (29—10 în primul meci) cu formația luxemburgheză H. B. Dudelange. Șanse mari de calificare au și **V.f.L. Gummersbach** (R.F.G.) — deținătoarea trofeului, **Dynamo Berlin și Partizan Bjelovar**, care vor întîlni pe S.C. Marseille, Rapid Viena și, respectiv, pe Slask Wroclaw. Celelalte 4 meciuri: U.K. 51 Helsinki — V.I.F. Dimitrov Sofia, Granollers (Spania) — S. C. Portugal-Lisabona, Honved Budapesta-Dukla Praga (punctul de atracție al „optimilor") și Fredensborg (Norvegia) — Hapoel Petah Tikva.

Universitatea (b) și Rapid (f) conduc în „Cupa F. R. H."

Intrecerile de handbal dotate cu „Cupa F.R.H." — faza pe orașul București — se află în plină desfășurare. Cele mai bune echipe masculine și feminine din Capitală, angajate în această competiție, vor desemna la sfîrșitul acestei luni formațiile calificate pentru finale. Pînă în prezent, în întrecerea rezervată echipelor masculine șanse mari au campioana țării, Steaua, și Universitatea, echipă care a învins o altă pretendentă, pe Dinamo. La fete, pentru primul loc va fi decisivă întîlnirea dintre Rapid și Confecția. Iată clasamentele:

MASCULIN

1.	Universitatea	4	4	0	0	94:71 8
2.	Dinamo	4	3	0	1	115:48 6
3.	Steaua	2	2	0	0	72:28 4
4.	Voința	4	2	0	2	77:78 4
5.	Politehnica	4	2	0	2	81:38 4
6.	Recolta	4	1	1	2	76:96 3
7.	Rapid	3	0	1	2	63:82 1
8.	Institutul de Construcții	3	0	0	3	48:96 0

FEMININ

1.	Rapid	5	5	0	0	102: 57 10
2.	Confecția	5	5	0	0	82: 38 10
3.	Progresul	5	4	1	1	101: 74 9
4.	Universitatea	4	3	0	1	80: 48 6
5.	Sc. sp. 2	5	1	2	3	80: 97 4
6.	Științe-Ec.	5	2	0	4	38: 83 4
7.	I.C.F.	5	1	1	4	63: 63 3
8.	Voința	5	1	0	4	53: 87 2
9.	Politehnica	7	1	0	6	70:143 2

POFTIȚI LA PATINOAR!

Nu s-au risipit ecourile sărbătorești ale Revelionului — și iată că sportivi cu pucuri și crose își relau activitatea competițională: astăzi, pe patinoarul 23 August, începe turul al doilea al campionatului republican de hochei.

Pentru cei neinițiați — inclusiv fidelii micului ecran — contactul direct cu arena în miniatură, avînd în mijloc un patrulater de gheață, constituie o veritabilă surpriză. Intr-adevăr, ambianța hocheistică e unică și nici o reproducere, oricît de amănunțită, nu va putea oferi spectatorului „prin intermediar", senzațiile pregnante pe care i le rezervă un loc în tribuna din marginea terenului-frigider... Aici totul radiază — viu, dinamic, multicolor: oglinda scînteind sub reflectoare, tricourile policrome ale spiridușilor cu patine, publicul, echipat ca pentru o expediție arctică, zgomotos și înflăcărat, în ciuda temperaturii glaciale, sau, poate, tocmai de aceea...

Pe luciul iazului geometric, congelat între mantinele, pucul fulgeră ametitor, schițînd traiectorii fantastice, hărțuit fără milă de crosele care-l pîndesc la fiecare pas, pentru a-l expedia finalmente spre poarta liliputană, apărată cu strășnicie de un Guliver într-o bizară costumație, amestec de armură medievală și robot electronic... Fazele se succed într-un ritm infernal, întrerupt cînd și cînd de fluierele arbitrilor, la infracțiuni, de sirena care anunță sfîrșitul reprizei, de avertizorul electric, semnalînd contactul pucului cu suprafața interioară a porții; vacarmul care se dezlănțuie în tribune, în asemenea împrejurări, depășește ca intensitate manifestările similare din discipline mult mai... frecventate!

Pentru că — de ce n-am spune-o? — patinoarul bucureștean, acest stadion în miniatură, „singur la părinți", din păcate, — cunoaște rareori aglomerația de care se bucură (totuși!) fratele său mai mare, cu gazon și porți în toată firea! Și e păcat — deoarece disputa pe gheață oferă amatorilor de tensiune sportivă satisfacții cel puțin egale cu acelea după care tînjim, îndeobște, la cuplajele cu suspine, din primăvară pînă-n prag iernii.

Dacă vreți să vă convingeți — poftiți chiar astăzi la patinoar!

A bon entendeur — salut!

Dan DEȘLIU

Azi și mîine, la Predeal și la Poiana Brașov,

Concursul de deschidere a sezonului

Sporturile de iarnă, mai ales schiul (direct dependent de precipitații), au avut întotdeauna emoții încă înainte de începerea sezonului propriu-zis. Am mai avut noi parte, desigur, de ierni „uscate", cu pante dezăpezite și temperaturi... dezolant de ridicate. Dar mai rar așa iarnă capricioasă ca asta! Neaua sfîrșitului de an 1967 n-a fost trainică, în orice caz nu suficient pentru a rezista primăvăratecelor zile și nopți din preajma Anului Nou. Ninge sau nu ninge? Iar dacă a nins, se topește sau nu se topește? Iată întrebări zilnice, cărora nici meteorologii nu le pot da răspunsuri hotărîte...

Oricum, cei direct interesați — organizatorii concursurilor, sportivii, antrenorii, pasionații necompetiționali ai schiului — se pregătesc să-și încerce norocul respectînd programarea. Le rămînea „în rezervă" posibilitatea mutării Concursului de deschidere în Bucegi, care — de bine, de rău — au mai păstrat la dispoziție locuri oricînd capabile să găzduiască un concurs de acest fel.

Predealul este însă preferat fără ezitare. Îi revine în fiecare an întîietatea, la urma urmei o formă de respect pentru tradiția bogată a localității. Instalațiile cu care s-a îmbogățit în anii din urmă situează Clăbucetul pe prim plan, iar pîrtia de fond din Poiștoacă, „fief" de pe acum binecunoscut peste hotare al biatloniștilor, abia așteaptă să-i simtă și pe fondiști în întrecere în aceeași zi cu „alpinii". Nerăbdătoare este însă poate cel mai mult instalația de schi în nocturnă de pe Clăbucet, care ține să marcheze o prezență în egală măsură inedită și atractivă. Prelungirea, poate chiar dublarea zilei de schi constituie un imens avantaj atît pe planul ridicării nivelului tehnic, cît și pe cel al atragerii de noi practicanți.

De fapt, deschiderea sezonului nu-i are în vedere doar pe cei mai buni slalomiști și fondiști. Menționăm că federația de specialitate, care organizează competiția prin intermediul comisiei regionale Brașov, a ținut să asigure un nivel tehnic cît mai înalt probelor de seniori și feminine, limitînd participarea la invitați. A avut însă grijă și de schimbul de mîine, programînd simbătă concursul de deschidere rezervat juniorilor și elevilor. Se sconteză pe 150 de foarte tineri concurenți, printre ei figurînd și selecționații taberelor de iarnă, mai numeroase în acest an decît oricînd.

In ce privește probele de concurs, ca deobicei schiul alpin va fi reprezentat de slalomul special, numărul mănșelor urmînd a fi stabilit la fața locului în funcție de condițiile concrete. Probele de fond vor fi 3 km pentru fete (concurează împreună junioarele și senioarele), 5 km pentru juniori și 10 km pentru seniori.

Și săritorii debutează oficial, duminică dimineața, pe trambulina mijlocie din Poiana Brașov.

„De toate pentru toți..."

Mai rămîne, desigur, ca și natura să fie de acord, făcîndu-ne darul unei cît mai groase mantii de omăt!

G. Russu-ȘIRIANU

Marin Focșeneanu, unul din talentații noștri schiori, pe care îl vom revedea mîine, pe Clăbucet
Foto: A. Neagu

CURSIVITATE? DA! DAR NU ÎN DETRIMENTUL CALITĂȚII

Desigur este neplăcut pentru un arbitru să audă epitete jignitoare sau huiduieli din partea publicului. Acestea, bineînțeles trebuie înfierate din moment ce depășesc limita bunului simț. Au fost văzuți însă deseori arbitri care au roșit după încheierea meciului, dîndu-și seama că protestele publicului au fost îndreptățite. Și totuși explicații găseau destule: *„Am lăsat cursivitate jocului"* sau *„Inainte de a comite greșeala jucătorul X, am văzut o alta la jucătorul Y"*, etc. etc.

Ce trebuie să înțelegem prin cursivitate? Tolerarea unor greșeli elementare ca „duble" flagrante, ținute, conduse? Nu! Acestea nu au legătură în nici un caz cu noțiunea folosită drept paravan de „judecători" pentru slăbiciunile lor. Credem că uneori se exagerează o manieră de arbitraj acceptată — este adevărat — de forul internațional. Obișnuind jucătorii și jucătoarele noastre cu astfel de „arbitraje", riscăm să le creăm surprize în confruntările internaționale. Trebuie neapărat ca forul nostru de specialitate — în speță Colegiul central de arbitri — să stabilească limitele permise în execuția diferitelor procedee tehnice, spre a exclude posibilitatea numeroaselor justificări pe care le aduc unii arbitri atunci cînd li se impută inegalități în conducerea partidelor.

Colegiile regionale și orășenești de arbitri să analizeze, la intervale mai scurte, activitatea membrilor lor. Nu așa cum procedează, de pildă, Colegiul orașului București, care în sezonul actual nu a făcut nici o analiză! Deci, nu li s-a oferit arbitrilor bucureșteni prilejul de a îndrepta unele lacune manifestate în conducerea partidelor din campionatele în curs de desfășurare.

De multe ori (și aceasta chiar la arbitri cu reputație), „principalul" nu conlucrează suficient cu secundul, sau cu arbitri de linie. Cînd, însă, izbucnesc cu vehemență protestele publicului el își consultă ajutoarele și de multe ori este obligat să revină asupra hotărîrii inițiale. Aceste situații duc la enervarea sportivilor și spectatorilor, provoacă stări de spirit defavorabile bunei desfășurări a partidelor de volei.

C. DIBA

CONCURSURI... REZULTATE... NOTE...

CAMPIOANELE PE LOCUL 31

Campionatul Capitalei a ajuns la jumătatea drumului. Turul acestei competiții, care angrenează săptămînă de săptămînă 12 echipe feminine de categoria I și tot atîtea masculine, s-a încheiat, îndeosebi la fete, cu unele surprize. Pentru a vă face o imagine mai clară, să redăm cele două clasamente: **feminin:** 1. Voința 33 p, 2. Laromet 29 p, 3. Rapid 29 p. (punctaveraj mai slab), 4. Gloria 27 p, 5. M.M.C.M. 27 p, 6. Constructorul 23 p, 7. Frigul 21 p, 8. Tracțiunea 17 p, 9. I.C.M.Ruc. 17 p, 10. Centrocoop 12 p, 11. Geotehnica 11 p, 12. Cauciucul Jilava 11 p; **masculin:** 1. Constructorul 81 p, 2. Rapid 81 p, 3. Gloria 29 p, 4. Laromet 25 p, 5. M.M.C.M. 24 p, 6. Voința 22 p, 7. Tracțiunea 21 p, 8. Frigul 18 p, 9. I.C.M. Ruc. 17 p, 10. Centrocoop 15 p.

Așadar, campioana țării pe anul 1967, Rapid București, se află pe locul 8, calificarea ei în faza superioară a campionatelor republicane depinzînd de rezultatele pe care le va obține în retur. O notă bună pentru antrenorii și instructorii echipelor Frigul, Tracțiunea și I.C.M.Ruc., care au promovat cu curaj elemente tinere, formațiile lor avînd o comportare meritorie.

Turul campionatului de juniori este programat în zilele de 7, 14 și 21 ianuarie pe arena M.M.C.M. Și-au anunțat participarea 12 echipe mixte.

UN TÎNĂR ÎNVINGĂTOR

Pe tabloul învingătorilor „Cupei 60 Decembrie", desfășurată în organizarea clubului sportiv Constructorul din București, și-a înscris de data aceasta numele un tînăr popicar. Este vorba de juniorul Constantin Constantinescu (Constructorul) care, într-o companie valoroasă, și-a întrecut toți cei 24 de adversari. El este un merituos învingător, întrucît a fost laureatul unui concurs de rezistență, realizînd într-un meci tur-retur la proba clasică de 200 bile mixte 1 768 p.d. Îl urmează în clasament C. Rudău (Constructorul) cu 1 757 p.d., A. Popescu (Constructorul) 1 731 p.d., I. Zamfir (Constructorul) 1 722 p.d., D. Denes (Constructorul) 1 675 p.d., I. Pozsgai (Gloria) 1 635 p.d. și Gh. Dumitrescu (Gloria) 1 630 p.d.

GAZDELE — FORFAIT

S-a întîmplat să fim oaspeții arenei de popice C.F.R. din Sibiu tocmai în ziua în care urma să aibă loc un meci oficial. Am spus urma, pentru că pe tabela de marcaj figura doar o singură formație ai cărei jucători se plimbau dintr-un loc într-altul. Explicația ne-a furnizat-o pensionarul Constantin Cîmpeanu, secretarul comisiei locale de specialitate.

— **Ați picat la timp**, ne-a întîmpinat vechea noastră cunoștință. **Acum, trebuia să se desfășoare întîlnirea dintre Balanța și C.F.R., meci programat în cadrul „Cupei 30 Decembrie". Priviți și dv. la acești jucători. Sînt supărați pentru că îi așteaptă de mai bine de o oră pe popicarii de la C.F.R. Nimeni dintre gazde nu se află în sală. Cum e posibil că, după ce s-au înscris în competiție, au luat cunoștință de program, sportivii ceferiști să nu se prezinte la meciuri?** Și echipa C.F.R., conchide secretarul comisiei locale de specialitate, **ne-a mai făcut o asemenea figură în campionatul orășenesc.**

Ce se întîmplă cu formația renumitului jucător Iosif Munteanu, echipă care acum cîtiva ani se număra printre cele mai disciplinate formații fruntașe din țara noastră? Iată întrebări la care așteptăm un răspuns, însoțit, bineînțeles, de măsurile cuvenite.

Traian IOANIȚESCU

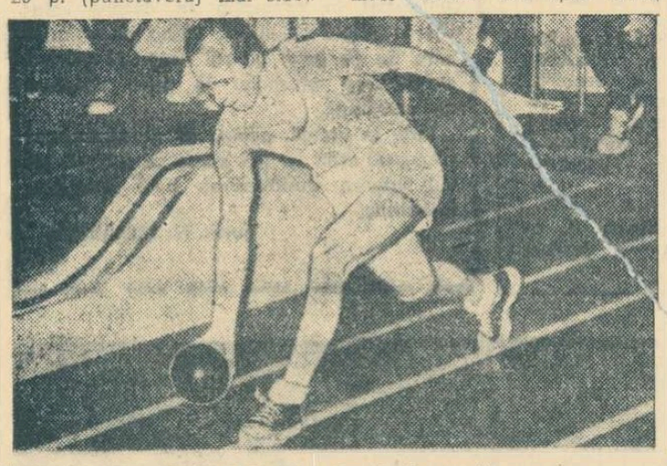

Vasile Mănțoiu (Rapid București)

PUNCTE DE VEDERE

Este nevoie de arbitri neutri, neangajați!

Le veți întîlni în scrimă. Mai exact, în sistemul de arbitraj. Aproape că nu a existat concurs sau competiție în care antrenorii și sportivii să nu ne fi atras atenția, să-și exprime dezacordul față de felul cum a condus un asalt (sau mai multe) arbitrul X sau Y. Și aceasta — ce paradox! — chiar și acum, cînd în două dintre cele trei probe ale scrimei, floreta și spada, s-a introdus — generalizîndu-se — arbitrajul electric. Vă imaginați cum se petreceau lucrurile înainte de aplicarea acestei inspirate inovații? (Puterea arbitrilor era de-a dreptul nelimitată. Singura speranță a trăgătorilor — existența, cît de cît, a unui spirit de obiectivitate sau de onestitate din partea celor cărora li se încredința conducerea unui asalt sau a unui meci. Cînd acestea lipseau...)

Și atunci, pentru ce, chiar și în noile condiții ale arbitrajului electric, nemulțumirile continuă să se facă simțite? Care să fie sursa lor generatoare? Și, mergînd mai departe, ce soluții reparatorii s-ar impune?

In unele cazuri, erorile de arbitraj au ca izvor neatenția. În altele, ele se datorează interpretării în mod diferit a unor fraze de asalt. Cazurile din urmă sînt și cele mai numeroase. Prin astfel de interpretări se poate schimba soarta unui întreg concurs, a unui turneu. Gîndiți-vă că astfel de interpretări diferite intervin în asalturi sau meciuri în care competitorii se află într-un raport valoric sensibil egal. Asalturi care au ajuns pînă la 4—4 în cazul băieților sau 3—3 în întrecerea fetelor. Nu se așteaptă, deci, decît tușa decisivă. Cine urmează să puncteze va cîștiga și asaltul. Momente de tensiune de-a dreptul dramatice. Teoretic, în astfel de situații, arbitrul n-are voie să greșească. Dar, de cîte ori nu s-a întîmplat altfel? Cîte din meciurile echipei noastre reprezentative de floretă, de exemplu (aproape aceeași echipă care, anul acesta, a cucerit titlul de campioană mondială), nu s-au încheiat cu eșecuri? Sfintele erori de arbitraj în momentele-cheie! În întrecerile internaționale riscurile nu pot fi însă prevenite. Sorții, uneori, pot să te avantajeze (dacă așa se poate spune în cazul unui arbitraj strict obiectiv). Alteori, dimpotrivă!

V-ați întrebat vreodată, cine conduc asalturile în competițiile interne? În majoritatea zdrobitoare a cazurilor, antrenorii. Antrenorii activi, fie că aceștia se numesc Ad. Pelegrini sau Gh. Matei, C. Georgescu sau A. Vîlcea, N. Marinescu sau C. Stelian etc. etc. După noi, tehnicieni de o incontestabilă capacitate profesională, oameni de bună credință. Și ca antrenori, dar și ca arbitri. Numai că prin situația lor, interesați de poziția propriilor sportivi și echipe, ei pot fi lesne suspectați, atunci cînd judecă o fază sau cînd, mai ales, comit o greșeală, au o scăpare în arbitraj. De aici, necazurile. Și tot de aici necesitatea de a face eforturi pentru a pune capăt unor asemenea arbitraje, cum foarte plastic sînt ele denumite, „în familie". Dar cum?

Din dorința de a reintra în normal, opinăm pentru arbitraje strict NEUTRE. Această posibilitate există, folosind, fie antrenori care și-au încetat activitatea, fie sportivi care, din diferite motive, nu mai participă la activitatea competițională oficială. Adică, oameni care să nu fie — în niciun fel — legați de trăgătorii sau de echipele aflate în întrecere.

Dar, cum și în asemenea condiții numărul arbitrilor **este insuficient (!?) va trebui să se meargă și mai departe. De pildă: federația de resort, prin colegiul central de arbitri, să recomande comisiilor de scrimă regionale, orășenești și raionale, inițierea unor cursuri speciale.** (Ne amintim că o asemenea sugestie am mai făcut-o, cu ani în urmă, dar fără efect). **Școlarizarea de arbitri asociată direct cu obligația din partea formațiilor competitoare de a deplasa la întreceri, alături de sportivii respectivi și un număr fix de arbitri** (federația va stabili acest număr în funcție de importanța centrului din care provin sportivii etc) **ar constitui cea mai bună soluție de corectare a unei anomalii care se perpetuează de atîta timp.**

Tiberiu STAMA

Echipa C. F. R. Brașov a înregistrat 4 victorii și 2 înfrîngeri în turneul din Iugoslavia

Așa cum s-a mai anunțat de curînd, echipa de tenis de masă C.F.R. Brașov întărită și cu jucătorii Doboși și Lazăr de la C.S.M. Cluj, a susținut o serie de întîlniri în Jugoslavia. Sportivii români au evoluat în trei localități. Iată rezultatele: cu formațiile Zrenjanin atît la fete cît și la băieți, victoria a revenit sportivilor români cu 3—0 și, respectiv 5—1; la Senta, C.F.R.—STK (f) 5—3 și C.F.R.—STK (m) 2—5. Ultimele partide ale turneului au avut loc la Subotica cu echipele Spartac. Oaspeții au ieșit învingători, la fete, cu 5—1, iar gazdele, la băieți, cu 5—2.

O comportare deosebită a avut junioara Maria Corodi care a cîștigat toate meciurile fără să piardă nici un singur set. S-au mai evidențiat Hajnal Corodi și Șerban Doboși. De altfel, atît Doboși cît și Lazăr au învins (cu 2—0) pe Mesaros — cotat ca cel mai bun junior iugoslav.

Intrecerile s-au bucurat de interes, jucătoarele și jucătorii noștri fiind înconjurați cu multă simpatie și prietenie de publicul iugoslav.

N. Ciszer: „La Zagreb, nu voi fi în umbra lui Stipanici"

La antrenamentele dinamoviștilor bucureșteni, care se desfășoară zilnic în piscina acoperită de la Floreasca, unul dintre cei mai sîrguincioși componenți ai lotului echipei campioane se dovedește a fi portarul Nicolae Ciszer. *La încheierea fiecărei ședințe de pregătire, „eroul" partidei de la Cluj este supus unui tir necruțător al colegilor săi, în special de la linia de 4 metri.*

„Motivul este lesne de înțeles — *ne declară chiar portarul bucureștenilor.* Vreau ca în partida de la Zagreb, pe care o consider decisivă, să aduc echipei mele un aport substanțial. Orice „4 metri" pe care voi reuși să-l „scot" va cîntări enorm în balanța rezultatului. Și apoi, doresc din toată inima ca la acest meci să nu fiu cîtuși de puțin în umbra vis-a-vis-ului meu de la Mladost, Stipanici, pe care îl consider ca pe cel mai bun portar la ora actuală".

DIN ISTORIA „C. C. E."

La ediția inaugurală a „Cupei campionilor europeni", care a avut loc în 1964, au luat parte 13 formații. Au lipsit din întreceri campioanele României și Ungariei.

Turneele preliminare s-au desfășurat între 20 și 23 februarie la Magdeburg (5 formații) și Napoli (8 formații), din ambele serii calificîndu-se cîte trei echipe. Grupa din Magdeburg a fost cîștigată de Dinamo Moscova (3 p) urmată în clasament de Dynamo Magdeburg (6 p) și Legia Varșovia (3 p). Din seria de la Napoli s-au calificat Partizan Belgrad, Cannottieri Napoli și Amateur Duisburg.

Intrecerea finală, cu 6 echipe, a avut loc între 13 și 15 martie la Zagreb. Campioana Iugoslaviei, PARTIZAN BELGRAD, a mers din victorie în victorie: 6—2 cu Cannottieri Napoli, 6—0 cu Legia Varșovia, 7—2 cu Amateur Duisburg etc. Iată și ordinea celorlalte formații în clasamentul final: **2. Dinamo Moscova 8 p, 3. Dynamo Magdeburg 6 p, 4. Amateur Duisburg 4 p, 5. Cannottieri Napoli 2 p, 6. Legia Varșovia 0 p.**

Zile de vacanță

La Lacul Roșu — odihnă, sport, dar nu numai atît...

Tabăra sportivă de la *Lacul Roșu* a echivalat, în prima parte a vacanței, cu o mică decepție. Deși se afla situată foarte aproape de polul temperaturilor scăzute din țara noastră (este vorba de Toplița), totuși pîrtiile din jurul stațiunii își pierduseră farmecul. Valul de căldură de la sfîrșitul lui decembrie făcuse ca mantia de hermină care îmbrăcase pitoreasca așezare de deasupra cheilor Bicazului să dispară văzînd cu ochii. Nici chiar pe masivul Suhard, la aproape 2 000 de metri altitudine, zăpada n-a putut satisface dorința de a schia a celor peste 250 de elevi și eleve din *Ploiești, Baia Mare, Galați, Tg. Mureș, Iași, București* și *Brașov*. În toate cazurile, reprezentanți și reprezentante ale liceelor cu program de educație fizică.

Și, astfel, în prima parte a vacanței de iarnă, schiurile au stat liniștite în balcoanele vilelor și ale cabanelor, în așteptarea unor noi ninsori. În fine, acestea au venit o dată cu noul an.

Paralel s-au practicat atletismul și unele jocuri sportive. Aleile stațiunii au fost, diminețile și după-amiezile, prin rotație, teatrul de desfășurare a alergărilor de cros (excelente pentru dezvoltarea forței), după cum orice spațiu mai puțin înclinat a fost valorificat în sprijinul practicării mini...handbalului sau voleiului, micilor de fotbal. Ingenioși, elevii din Iași s-au instalat în...bazinul din vecinătatea vilei „1 Mai" (se înțelege, fără apă) unde au organizat reușite partide de „huștiuluc"

Asta ziua. Seara, preocupările elevilor au îmbrățișat o altă sferă, sportivă și mai puțin. Unii au asaltat biblioteca stațiunii, în măsură să facă față și celor mai exigente gusturi. Alții s-au îndreptat către club pentru a susține pasionante întreceri de șah și tenis de masă sau pentru a viziona programul de televiziune.

Foarte activă a fost și comisia culturală a taberei, cea care a stabilit tematica frumoaselor seri de poezie, de teatru și de proză. Comisia, alcătuită din delegați ai fiecărei școli, elevi sau profesori, a lucrat într-un mod destul de original: fiecare membru al ei a propus materiale care urmau să fie susținute chiar de elevii școlii ce au reprezentat-o. Profesorul *L. Covaci*, directorul taberei, interesat ca și acțiunile cultural-artistice să se situeze la înălțime, a stabilit și un punctaj, astfel ca la sfîrșit să poată fi întocmit și un clasament al fruntașilor în aceste activități.

Aceeași comisie culturală a definitivat și programul interesantei serbări închinate aniversării Republicii. Serbarea a fost susținută de cele mai puternice forțe literare și artistice ale taberei, în frunte cu *Elena Marian* și *Ovidiu Simionescu* din Brașov, *Maria Popa* și *Zoia Moldovan* din Tg. Mureș, *Cristina Ungureanu, Mihai Dumitran* și *Cătălin Ghețiе* din București. O serbare la fel de reușită a punctat și sărbătoarea Revelionului.

În organizarea vieții de tabără a elevilor care și-au petrecut vacanța de iarnă la Lacul Roșu, totul a trădat armonie și bună dispoziție. Ea a fost nu numai un excelent prilej de odihnă activă (scopul principal al taberei) ci, în același timp, o ocazie de a lega noi și noi prietenii. Foarte bine remarca unul dintre profesori: *„Elevii și elevele de aici vor deveni mîine colegi de echipă, ai unei echipe de club și, fără discuție, ai națională"*.

Într-un cuvînt, în tabăra sportivă de la Lacul Roșu, elevii s-au recreat (deșteptarea — la ora 8, iar după-amiezile, program obligatoriu de somn), au practicat schiul și săniușul, sporturile în care s-au specializat. Ei au fost totodată eroii unor mult aplaudate acțiuni cultural-artistice. Toate la un loc, aceste activități au făcut ca viața de tabără să treacă pe nesimțite...

T. BRĂDEȚEANU

„Lume nouă" la Borșa

Ultimul clinchet de clopoțel al anului trecut a răsunat pînă în inima Rodnei, vestind vacanța. Aici, la poalele Pietrosului, frumosul complex turistic Borșa, înveșmîntat în sclipitoarea mantie argintie a zăpezii, a primit „lume nouă"... Peste 150 de elevi din școlile sportive ale țării au devenit pentru două săptămîni locatarii ospitalierei stațiuni de iarnă: handbaliști și handbaliste din București, Timișoara, Sibiu, Petroșeni, Tg. Mureș, Ploiești, Buzău, Brașov, Arad și Odorhei. Schiori și schioare din Vatra Dornei, veniți aici pentru o binemeritată și reconfortantă odihnă în mijlocul fermecătorului peisaj alpin maramureșean.

Semețul pisc și-a întîmpinat oaspeții cu o furtună de ninsoare. Abia sosiți, tinerii sportivi au semnat primul și cel mai plăcut punct al programului taberei — bătaia cu zăpadă.

Apoi au fost pregătite schiurile și alături de schiori, handbaliștii au început să descifreze, una cîte una, tainele echilibrului, să încerce fiorii primelor coborîri...

O zi, încă una, puful zăpezii a fost atracția întregului grup, dar apoi puzderia fulgilor s-a rărit, aceștia au crescut în dimensiuni și în cele din urmă, fragmentîndu-se, au devenit mici picături de ploaie. Troienele pufoase, îmbibate de apă, au scăzut ca prin farmec, brazii și-au lepădat veșmintele albe, pe pante au răsărit pete întunecate. Copiii s-au posomorit întrucîtva...

Am rămas în mijlocul lor într-una din aceste zile. Nu, viața taberei nu și-a pierdut totuși farmecul. Voioșia și optimismul au dăinuit, manifestîndu-se cu aceeași intensitate. Alături de antrenamentele obișnuite, și-au făcut loc în programul zilnic numeroase activități și jocuri distractive, care au compensat din plin neașteptata schimbare de decor. Cei 13 profesori de educație fizică, ce-și însoțeau elevii, au trecut la întocmirea unui plan de acțiuni, menit să întrețină permanent aceeași atmosferă de voie bună. Discuții pe marginea cărților citite, concursuri gen „cine știe cîștigă", pe teme cît mai variate și cu preponderență din activitatea sportivă internă și internațională, concursuri de orientare turistică, vizionări de filme, drumeții, întreceri sportive.

Biblioteca și sala de club a complexului erau continuu solicitate. Iubitorii literaturii savurau în momentele de răgaz lecturile preferate, amatorii șahului și tenisului de masă se angajau în dispute pasionante. În programul serii — film, dans, concursuri de verificare a cunoștințelor. Primul asemenea concurs a fost consacrat handbalului și a stîrnit un viu interes nu numai în rîndul celor ce au îndrăgit și practicat acest sport, ci și al schiorilor. Răspunsurile la întrebări nu s-au lăsat așteptate.

În legătură cu activitatea celor peste 50 de elevi, prof. Eugen Bartha, *directorul taberei, sublinia:* „După cum vedeți, programul nu este de loc încărcat. E și firesc. Copiii au venit, doar, la odihnă. Antrenamentele — trei ore dimineața și una după-amiază — le-am pigmentat cu cele mai atractive jocuri pentru a șterge impresia rigidității, pentru a face vacanța vacanță. Ne preocupăm în special — date fiind condițiile climatice și deoarece nu există aici o sală de sport — de pregătirea fizică generală, lucrînd numai în aer liber".

Școlarii sportivi vor păstra — credem — din tabăra de la Borșa una din cele mai frumoase amintiri de vacanță.

Aurelian BREBEANU

fotbal

ESTE INEFICACITATEA ATACANȚILOR NOȘTRI INCURABILĂ ?

Au cuvîntul mari „actori" ai golului și renumiți goal-keeperi din țara noastră

Simptomul cel mai evident, mai discutat, poate și cel mai alarmant, în orice caz de o materialitate (sau mai curînd imaterialitate) „sărituare în ochi", îl constituie cronica lipsă de eficacitate a înaintașilor noștri.

Analizînd, bunăoară, ultimele date statistice oferite chiar de situația turului campionatului diviziei A, sîntem în prezența unor argumente convingătoare. Din 14 echipe, NICI UNA nu a marcat 2 goluri (în medie) de meci, prima clasată, Steaua, înscriind 24, secundantele ei la capitolul „goluri înscrise" — F.C. Argeș, Farul, Universitatea Craiova — aflîndu-se la 5 puncte diferență, fiecare înscriind doar 19 goluri (media 1,46). Amintind, pe de altă parte, faptul că trei echipe — Steagul roșu (8 goluri), Progresul (12 goluri), U.T.A. (12 goluri) — n-au marcat nici măcar UN SINGUR GOL de meci, că Petrolul a înscris abia 13 goluri (1 gol de meci) și că Dinamo București a înscris doar 14 goluri (media 1,07), avem situația grăitoare din campionatul nostru.

Așadar, teza fiind — INAINTAȘII NOȘTRI MARCHEAZĂ PUȚINE GOLURI ! DE CE ? — am supus-o discuției a două categorii de personaje principale, **atacantul-vîrf și portarul,** cu ocazia unei mese rotunde în jurul cărela s-au strîns notorietăți ale acestor posturi, personalități suficient recomandate prin simpla citare a numelui lor. De o parte este vorba de golgeteri renumiți din fotbalul nostru — Bazil Marian, Titus Ozon și Gheorghe Constantin — de cealaltă parte este vorba de un triumvirat de jucători care au purtat cu recunoscută faimă tricoul de goal-keeper — Jean Lăpușneanu, Mircea David și Ion Voinescu.

BAZIL MARIAN

Ineficacitatea înaintașilor noștri de astăzi este rezultanta unui concurs nefericit de factori. După părerea mea, atacanții noștri se pregătesc insuficient pentru OPE-

RAȚIUNEA DE MARCARE A GOLULUI. Cu alte cuvinte, eu consider că înaintașii noștri MUNCESC PREA PUȚIN pentru deprinderea tehnicii de realizare a celui mai important moment al jocului. Ținînd seama de faptul că în condițiile apărărilor aglomerate, folosite de majoritatea echipelor, TIMPUL DE EXECUȚIE și SPAȚIUL DE EXECUȚIE pentru șutul la poartă este MULT MAI REDUS ca pe vremea mea, de exemplu, e lesne de înțeles de ce eficacitatea jucătorilor noștri, care nu fac nimic pentru a se adapta și a învinge grelele condiții existente, este atît de deficitară.

Se pot adăuga la acești factori materiali criterii subiective: a) înaintașilor noștri nu le place destul golul. Pe vremea mea, atacanții căutau mult mai mult golul și se bucurau de realizarea lui. Eu, bunăoară, intram în fiecare meci hotărît să marchez 2—3 goluri. De aceea, dacă puteam, în orice joc supuneam portarul advers la un adevărat bombardament. b) Avem jucători (gen Dumitriu II) care se bucură mai mult de o fentă la mijlocul terenului decît de un gol. Este o anomalie. În alte țări, jucătorii nu-și permit „gratuități" de dragul publicului. Îmi amintesc, în turneul din 1966 cu echipa olimpică pe continentul american, la jocul cu Penarol, Frățilă i-a dat mingea printre picioare unui adversar. A fost un adevărat scandal. Fotbaliștii de la Penarol au oprit jocul și i-au cerut pur și simplu arbitrului să-l dea afară pe Frățilă. Din fericire, conducătorul de joc nu le-a satisfăcut cererea, dar atitudinea jucătorilor uruguayeni atestă seriozitatea mentalității fotbaliștilor care respectă fotbalul și se respectă pe ei.

TITUS OZON

Recunosc, este foarte greu să TRĂIEȘTI azi ca înaintaș, în condițiile apărărilor cu lacăte,

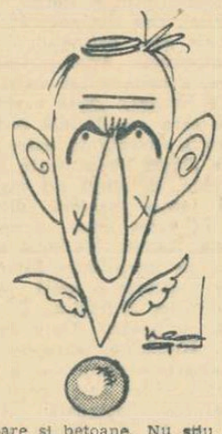

zăvoare și betoane. Nu știu dacă și mie mi-ar reuși azi ceea ce făcem pe teren în trecut.

Discutînd condițiile obiective de azi, cred că înaintașii noștri, față de aceste condiții, sînt deficitari la următoarele capitole:

1) Nu stăpînesc, pe măsura greutăților pe care le întîmpină, arta driblingului;

2) N-au viteza necesară reclamată de aceste condiții;

3) Șutul de la distanță este o „delicatesă" pe terenurile noastre, ei fiind notat din an în paște;

4) Plasamentul atacanților noștri este în general greșit. Ei nu știu să se plaseze în „unghiuri moarte" de teren și să țîșnească fulgerător spre poartă, derutînd apărătorii. L-ați văzut pe Eusebio ? Deși joacă pe post de înaintaș central, nu stă niciodată pe poziție de vîrf; stă ori lateral, ori în spate, întotdeauna „mascat", infiltrîndu-se instantaneu, ca o felină, în dispozitivul apărării adverse, trimițînd de regulă „bombe" de la 20—30 de metri. Dar, iarăși am ajuns la povestea șutului de la distanță...

GHEORGHE CONSTANTIN

Deși sistemele de joc de astăzi pun — evident — mult mai multe

probleme atacanților, eu am să mă opresc numai la marile carențe ale jucătorilor noștri, care au drept rezultat această ineficacitate discutată și răsdiscutată la noi.

După părerea mea, marea majoritate a înaintașilor noștri NU CUNOSC PROCEDEELE TEHNICE DE LOVIRE CORECTĂ A BALONULUI ! Pe de altă parte, nu știu — tactic — în funcție de fază, de așezarea față de poartă, nu știu, zic, CÎND să lovească mingea cu latul, cînd s-o lovească cu rîstul exterior, cu rîstul interior, etc...

Într-altă ordine de idei, aș vrea să vă spun că puțini înaintași de la noi se bat ca să marcheze (Ion Ionescu, Frățilă, Soo). Majoritatea se mulțumesc cu diferite fente cu care să-i păcălească pe anumiți spectatori din tribună. Alții vor să marcheze numai GOLURI MARI. Cumplită eroare ! Toți golgeterii vestiți marchează mai multe goluri obișnuite decît goluri mari...

O altă cauză importantă a ineficacității înaintașilor noștri este lipsa de CURAJ, frica de răspundere. Aș tras la 10 metri peste poartă, publicul nostru te fluieră ca pe iepuri. Acest lucru pe mulți dintre noi îi înhibă, îi paralizează, tăindu-le orice avînt. Or, să fim drepți, cu toții l-am văzut pe excepționalul Eusebio chiar la ultimele campionate mondiale șutînd, întîmplător, la 10—15 metri de poartă. Nimeni însă nu l-a fluierat. Poate că și acest lucru a cîntărit în obținerea de către el a titlului de golgeter al acestor campionate...

JEAN LĂPUȘNEANU

Sînt pentru ideea că nu sistemele de joc au coborît eficacita-

tea înaintașilor noștri la îngrijorătoarele rezultate de azi, ci descreșcînda valoare a atacanților. Iar valoarea scăzută a atacanților noștri este fructul nemijlocit al pregătirii lor superficiale, de o scăzută profesionalitate și conștiinciozitate.

Pe vremuri, maeștri ai golurilor din țara noastră, ca Baratki, Auer, Bindea, Dobay, Sepi Gratian, Ghiță Ciolac, Rudi Wetzer, frații Vilcov, Bogdan și mulți alții șutau la poartă ore întregi. După antrenamente, din poziții diferite de mișcare, imaginînd faze de joc, bombardierii de mai sus își trăgeau la poartă de-și rupeau mîinile.

Măiestria șutului se cultivă, cu pasiune, cu muncă entuziastă, cu sacrificii...

MIRCEA DAVID

Este un fapt flagrant, vizibil din orice colț al tribunelor noastre: înaintașilor le este FRICĂ

să șuteze la poartă. Deși ar trebui să fie invers, ca portarilor să le fie frică de șutul înaintașilor. De ce se întîmplă, totuși, așa ?

a) Pentru că, psihologic, atacanții de azi sînt, în majoritate, structuri labile. Le este frică de reacția publicului, a coechipierilor. b) Pentru că tehnic sînt destul de dezarmați.

Șutul la poartă nu este o filozofie: trebuie să lovești mingea puternic și cu adresă. Aceste calități se dobîndesc, însă, cu prețul multor ore de antrenament colectiv și mai ales INDIVIDUAL. Cîte ore, cîte sute de ore SUPLIMENTARE, n-am apărat șuturile lui Humis, Baratki sau Bodola ? Pînă se întuneca. Astfel că mi-am format reflexe chiar și... la lumina lunii.

(N.A. — Așa se explică, printre altele, apelativul „l'angelo della notte" dobîndit de marele nostru portar în patria faimoșilor Combi și Olivieri).

ION VOINESCU

Sistemele de joc i-au îngrădit considerabil pe înaintașii noștri, dar aceștia sînt, ca să zic așa, „autoîngrădiți", din următoarele motive:

1) Trasul la poartă este o materie la care 95% din înaintașii noștri sînt corigenți; nu știu, se vede, acest lucru: să tragă corect la poartă;

2) Majoritatea înaintașilor noștri sînt de statură mică și n-au șanse în luptă cu apărările atletice de astăzi, care luptă fără menajamente. (Vezi, ca ilustrație la temă, jocul retur Rapid—Juventus și confruntarea înaintării — liliput a Rapidului cu apărarea „halebardierilor" italieni).

3) Driblingul este la noi o floare rară. Puțini înaintași știu să dribleze bine și dintre aceștia și mai puțini știu să dea eficiență driblingului lor.

★

Este ineficacitatea atacanților noștri o maladie incurabilă ? Că este cronică, o știm, de ani de zile, ne-o semnalează în simptomele ei mai intime preopinenții de mai sus, mari „actori" ai golului.

Fiecare dintre ei dă, direct sau indirect, „rețete" (nici una însă nu cuprinde vreun elixir miraculos) pentru repunerea în drepturi a unuia din principalele atribute ale forței fotbalului dintr-o țară. Totodată, interlocutorii noștri se referă la cauzele — obiective și subiective — ale acestui fenomen (ineficacitatea atacanților) din fotbalul nostru.

Această „luminare" a cauzelor este, în ultimă instanță, scopul prezentei anchete, a cărei utilitate rămîne s-o judece în primul rînd antrenorii noștri.

Anchetă realizată de Marius POPESCU

CE FAC ECHIPELE ?

București — Călimănești — Iran — Irak — Turcia

...Iată itinerarul pe care se vor desfășura pregătirile dinamoviștilor bucureșteni. Într-o scurtă convorbire cu antrenorul Traian Ionescu am aflat etapele de antrenament ale echipei sale pînă la începerea campionatului. Pînă la 8 ianuarie jucătorii vor efectua controlul medical inițial la Centrul de Medicină sportivă 23 August. Concomitent vor participa și la cîteva antrenamente ușoare, progresive, pentru reacomodare. Între 8 și 28 ianuarie tabăra dinamoviștilor bucureșteni se va muta la Călimănești. Acolo se va lucra pentru realizarea pregătirii fizice generale și speciale, precum și pentru ameliorarea tehnicii. La sfîrșitul lunii vor avea loc primele meciuri școală în compania unor echipe din „C" și „B". Luna februarie va fi afectată unui turneu. Jocurile din Iran și Irak sînt deja perfectate. Se mai duc tratative și pentru 2 partide în Turcia. Turneul va totaliza 7 meciuri. În Iran este proiectată între partide și o scurtă etapă de antrenament în comun cu echipa țării gazdă.

Progresul nu este o echipă resemnată

Progresul, echipa bucureșteană cu cea mai precară situație în clasament, nu este o resemnată, precum ne-a asigurat antrenorul Cornel Drăgușin. În etapa de vacanță majoritatea jucătorilor au venit la stadion să lucreze din proprie inițiativă. Oficial, pregătirile vor fi inaugurate la 10 ianuarie, cînd va fi expus în fața lotului planul de antrenament. De a doua zi lotul bancarilor se va deplasa la Predeal, unde timp de 10 zile va lucra pentru sporirea capacității de efort. După revenirea la București, jucătorii Progresului vor parcurge două etape cu obiective diferite (prima de la 22.I la 4.II, a doua 5.II la 18.II), ce se vor desfășura la baza sportivă din str. dr. Staicovici. Va urma un turneu compus din 3 partide, două în Iugoslavia la Sdrenjanin și Subotița, al treilea în R.P. Ungară la Szeged. Perioada de pregătire se va încheia la 3 martie".

Tîrgoviștenii speră...

Iubitorilor sportului cu balonul rotund care urmăresc activitatea echipelor din „C" le-am rezervat astăzi amănunte de la Metalul Tîrgoviște. În acest sens am adresat antrenorului MARIN ALEXANDRU, cîteva întrebări.

— **La sfîrșitul acestui tur, Metalul Tîrgoviște deține locul II, la o diferență de trei puncte de Dunărea Giurgiu. Acest loc corespunde pregătirilor și valorii echipei ?**

— Locul II este necorespunzător dacă ținem seama că avem jucători cu multă experiență veniți din diviziile A și B. Ei au venit la Meta-

Șutul a fost necruțător și balonul s-a oprit în plasă. De fapt, asta înseamnă eficacitate...

lul în „rate", motiv pentru care, omogenizarea echipei și mai ales sudura sufletească s-a făcut cu deplină greutate.

— **Care sînt relațiile: antrenor-jucători; asociație-echipă ?**

— Relațiile dintre mine și jucători sînt 90 la sută bune, cu excepția unor cazuri cînd a trebuit să iau poziție împotriva unor jucători indisciplinați. Am avut cu ei convorbiri personale, i-am criticat în ședințe, nu i-am introdus în formație etc. Relațiile dintre mine și secția de fotbal, reprezentată prin tov. Gh. Arsene, au fost bune.

— **Cum v-ați preocupat de promovarea tinerelor talente?**

— I-am promovat pe Vasile Pîrvu, Ciobanu, Bărbulescu de la juniori. M-am ocupat de ei, chemîndu-i la antrenamente suplimentare (corectări, completări). I-am introdus în jocuri oficiale pe Bărbulescu care a devenit titular, pe Pîrvu (5—6 meciuri, cîte 30—45 de minute), iar pe Ciobanu numai la jocuri amicale.

— **Sînt posibilități de promovare în categoria „B" ?**

— Dacă ne vom pregăti mai bine, dacă va exista o colaborare și mai strînsă între conducerea asociației, jucători, antrenor. Cred că vom promova în „B".

În completarea celor expuse de antrenorul Marin Alexandru mai avem de adăugat: la Tîrgoviște s-au adunat prea multe „păsări călătoare". Disciplina a lăsat de dorit, cu toate eforturile lui Marin Alexandru. Atitudinile nesportive, certurile au fost destul de numeroase.

MIȘU AVANU — coresp.

PRONOSTICUL NOSTRU

Etapa din 7 ianuarie 1968.

Napoli—Internazionale	x
Sampdoria—Juventus	x
Milan—Roma	1
Lanerossi—Brescia	1
Spal—Fiorentina	x
Bologna—Atalanta	1
Mantova—Varese	x
Torino—Cagliari	1
Foggia—Novara	x
Lecco—Verona	1
Livorno—Bari	1
Palermo—Messina	1
Reggina—Pisa	x

SPORT LA TELEVIZIUNE

Ora 13,55 — Transmisie de la Innsbruck (Austria), aspecte de la concursul internațional de sărituri cu schiurile.

Ora 18,55 — de la patinoarul Floreasca — campionatul republican de patinaj artistic.

Ora 23,20 — Emisiunea Telesport. Din cuprins: reportaje filmate la sosirea flăcării olimpice la Paris, întîlnirea triunghiulară de gimnastică Cehoslovacia — Iugoslavia — R.D. Germană, meciurile de fotbal West Ham United — Leicester, Glasgow Rangers — Celtic Glasgow și Newcastle — Liverpool, ultimele știri.

Dialog cu cititorii

„Mulți sportivi care ajung la un nivel superior de pregătire, chiar și (sau mai ales) dintre aceia selecționați în loturile naționale, cred că tehnica este un capitol epuizat pentru ei, nemaiavînd ce învăța. Nimic mai greșit! Dacă anumite date istorice sau formulări teoretice bine învățate o dată se pot ține minte toată viața, tehnica sportivă se învață în fiecare zi. Ea se cîștigă și se păstrează numai prin exerciții zilnice. O zi fără exerciții tehnice înseamnă un pas înapoi pentru sportivul de performanță". Aceste declarații pline de adevăr aparțin cunoscutului antrenor de handbal Dumitru Popescu-Colibași. Ele au fost reproduse într-o scrisoare a cititorului nostru **Stelian Ionescu** din Brașov, str. Saturn 7, care ne roagă să le dăm publicității, apreciind că vor fi de un real folos multor tineri sportivi. Îndeplinind această rugămite, profităm de prilej pentru a sublinia încă o dată activitatea deosebit de meritorie a antrenorului D. Popescu-Colibași, din experiența căruia pot lua exemplu destui dintre colegii săi de breaslă.

Stimulat de ancheta internațională întreprinsă de ziarul nostru în lumea crainicilor-reporteri, tovarășul **Ralea Vasile-Vasiliev** din orașul Găești, str. Trandafirilor 36, ne mărturisește pasiunea sa pentru activitatea de comentator sportiv la radio. Adresîndu-se Radiodifuziunii pentru a afla ce condiții trebuie să îndeplinească un crainic-reporter și neprimind încă răspuns, cititorul din Găești ne solicită nouă lămuririle necesare. Ne pare rău că nu-i putem fi de folos, singura sursă de unde poate obține amănuntele cele mai exacte fiind tot instituția respectivă. Deci, dacă între timp nu a primit răspunsul așteptat, trebuie să se adreseze din nou secției sport a Radiodifuziunii.

★

Nemulțumit de faptul că ziarul nostru publică reclame ale unor filme sau produse industriale, tovarășul **C. Florescu din Constanța, str. I. Voronca 21,** ne propune foarte deschis să renunțăm la ele. Ceea ce, însă, nu putem face. Publicarea de reclame a fost și este în tradiția presei de pretutindeni și nu neapărat din cauza lipsei de materiale, așa cum greșit crede cititorul nostru, ci din cu totul alte rațiuni. Printre altele, inserarea de reclame în ziare și reviste este utilă și cititorilor, cărora li se oferă astfel posibilitatea unei mai prompte și lesnicioase informări asupra diferitelor produse nou apărute, a spectacolelor și a altor manifestări. Îl rugăm, deci, pe tovarășul Florescu să nu se supere pentru declinarea propunerii sale, cu atît mai mult cu cît ziarul nostru, după cum se poate remarca, n-a făcut și nici nu va face excese în publicarea acestor reclame comerciale.

★

„Cazul Martinovici" continuă să constituie tema multor scrisori care ne sosesc la redacție. Printre cei care ne-au solicitat în ultima vreme lămuriri în legătură cu situația acestui jucător se află tovarășii **Vasile Anghel** și **Marcel Popescu** din comuna Vulpeni, raionul Balș, **Petru Popa** din Petroșeni, str. Dealului 3, **Telo Grămescu** din comuna Terpezița, raionul Craiova, **Doru Mitulescu** din Cluj, str. Babeș 13, **Petru Chira** din raionul Timișoara, **Alexandru Fodor** din Craiova, Calea București 34, și **N. Brădișteanu** din același oraș.

Așa cum sîntem informați, lui Martinovici i s-a dat dezlegarea cerută de la Jiul Petroșeni, dar acest fapt s-a produs după încheierea perioadei de transferări. În consecință, Federația de fotbal poate să-i dea drept de joc la Universitatea Craiova (pentru meciuri oficiale) — prilejul proximei perioade deschise transferurilor (probabil chiar înainte de începerea returului campionatului).

★

Corespondentul din Tîrgoviște al ziarului nostru, **Mișu Avanu,** tehnician la Uzinele de utilaj petrolier, ne-a scris despre unele necazuri ale iubitorilor fotbalului din localitate. În cîteva rînduri, aceștia au fost amăgiți că în orașul lor urmează a se disputa meciuri internaționale. Au luat oamenii cele mai bune măsuri organizatorice, au popularizat intens (prin afișe colorate) partidele promise, dar, de fiecare dată au fost „fentați". Astfel, meciul de juniori România—Ungaria, care fusese programat inițial la Tîrgoviște, a fost transferat la Pitești, iar echipa Dynamo Berlin, care urma să întîlnească în joc amical formația tîrgovișteană Metalul, n-a mai ajuns nici ea în acest oraș, deplasîndu-se tot la... Pitești. „O fi Piteștiul reședință de regiune, spun tîrgoviștenii, dar și noi avem mîndria noastră. Cel ce se joacă de-a programarea unor meciuri internaționale ar trebui trași niței la răspundere!"

★

Pentru obținerea fotografiilor dorite, o rugăm pe eleva **Luminița Dragomir** din Iași, str. Decebal 4, să se adreseze direct clubului Steaua, iar pe elevul **Florin Șerb** din satul Goila, comuna Căbești, raionul Beiuș, clubului din Pitești.

C. FIRANESCU

Noutățile PRONOSPORTULUI

● Începînd cu concursul nr. 1 din 7 ianuarie 1968 se aplică experimental trierea centralizată. Această măsură duce la operativitate în cunoașterea rezultatelor și plata premiilor (lunea rezultatele omologării, joia începe plata premiilor).

Premiile vor fi pe trei categorii variabile.

● **Categoriile de premii vor fi următoarele:**

Categoria I: pentru variantele cu cel mai mare număr de rezultate;

Categoria a II-a: pentru variantele cu numărul de rezultate exacte imediat inferior celui de categoria I;

Categoria a III-a: pentru variantele cu numărul de rezultate exacte imediat inferior celui de la categoria a II-a.

Numărul minim de rezultate exacte cu care se poate obține un premiu este de 8.

● Fondul de premii considerat 100% se va repartiza astfel:

Cînd sînt premii pe 3 categorii: Cat. I = 25%; cat. a II-a = 30%; cat. a III-a = 45%.

Cînd sînt premii pe 2 categorii: cat. I = 30%; cat. a II-a = 70%.

Cînd sînt premii pe o singură categorie: întregul fond de premii de 100% la categoria respectivă.

● Începînd cu primele concursuri și trageri ale anului 1968, se aplică experimental și desființarea reporturilor.

● Începînd cu concursul Pronosport nr. 1, participarea se face pe buletine cu 3 taloane, pronosticurile jucate urmînd a fi înscrise identic pe cele 3 taloane. Costul unui formular de concurs este de 10 bani.

Înainte de depunerea buletinelor, participanții au obligația să completeze pe formular datele personale: numele, prenumele și adresa.

LOTO DIN 5 IANUARIE 1968
51 40 13 46 47 49 42 52 30
34 24 70

Fond de premii: 773.341 lei.

Tragerea următoare va avea loc vineri 12 ianuarie 1968, la București.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOSPORT NR. 52 DIN 31 DECEMBRIE 1967

Premiul excepțional: 1 variantă a 75.000 lei (un autoturism Renault 16 plus 3.500 lei în numerar); categoria I: 2 variante a 44.856 lei; a II-a: 76,5 a 811 lei; a III-a: 717 a 129 lei.

Premiul excepțional a revenit participantului Conea Constantin din București.

Actualitatea internațională

Ce loc ocupă educația fizică în școlile din țara dv.?

BULGARIA: *realizări, fapte, probleme*

ANCHETA NOASTRĂ

Și în Bulgaria, ca în multe alte țări, grija statului pentru tînăra generație se manifestă prin variate și multiple mijloace. Copii bine instruiți intelectual, sănătoși, robuști — iată principalele obiective puse în fața celor ce răspund de creșterea și educarea tinerei generații.

Ne vom referi, firește, la latura sportivă a acestei importante probleme, pentru că în țara noastră educația fizică, ca obiect de studiu din programa școlară, ca și activitatea sportivă a elevilor, desfășurată în timpul lor liber, se bucură de cea mai mare atenție. Ne-o dovedesc, între altele, taberele școlare organizate în perioadele de vacanță școlară, al căror număr crește an de an. Stațiunile de munte situate în Stara Planina, Rila, Rodopi, Pirin ca și cele de pe litoralul Mării Negre sînt an de an gazdele primitoare a mii și mii de copii. Bineînțeles, în cele 20 de zile prevăzute pentru fiecare serie activitatea sportivă se află pe primul plan, programul sportiv fiind alcătuit în raport cu nivelul atins de copiii participanți: o treptată călire fizică pentru începători, exerciții sportive complexe, gimnastică, atletism, volei — pentru elevii-sportivi avansați. In taberele de pe litoral, cum e și firesc, înotul se află pe primul plan, an de an crescînd numărul elevilor care obțin brevetul de înotător. Să amintim aici că în țara noastră se bucură de un mare interes concursul popular de traversare înot a Dunării, întrecere care angrenează în fiecare sezon și un mare număr de elevi.

Dar, nu poți vorbi de sportul școlar fără a nu face referire și la aspectul performanței. Aceasta, pentru că în ultimul timp specializarea timpurie, deși mult controversată, își face tot mai mult loc în instruirea sportivă, fiind chiar generalizată. Aceasta și explică de altfel faptul că în Bulgaria există în prezent campionate republicane de volei pentru cei mai mici sportivi, pionierii. Pentru selecționarea celor 10 echipe care iau parte la turneul final au loc întreceri viu disputate în toate cele 28 de regiuni ale țării. De asemenea, există campionate pentru copii la fotbal, baschet, gimnastică sportivă și artistică. Au devenit tradiționale victoriile repurtate de micii atleți bulgari în competițiile pentru pionieri, organizate anual prin corespondență.

Intre problemele care concură la dezvoltarea sportului în rîndurile școlarilor se află și bazele sportive simple de la orașe, problemă — din păcate — nerezolvată încă. Mai ales în marile orașe, unde construcția de locuințe și alte edificii este în continuă dezvoltare, devine tot mai greu să se păstreze terenurile simple de sport din centrul orașelor, ca să nu mai vorbim că e aproape imposibil să se amenajeze altele noi. De asemenea, periferiile oferă posibilități din ce în ce mai reduse pentru construirea de terenuri de sport. Dacă adăugăm faptul că pe marile stadioane au acces, de regulă, numai echipele reprezentative de copii și că circulația auto exclude jocul pe străzi, ne dăm prea bine seama că un procent destul de ridicat de copii de la orașe rămîne fără posibilitatea de joacă și sport.

In fața acestei situații dificile s-au căutat, firește, și soluții. Tot mai multe cvartale de locuințe au fost prevăzute și cu terenuri speciale pentru joacă și sport, unele străzi sînt închise circulației auto, mai ales iarna, fiind afectate pentru joaca copiilor.

Cunoscîndu-se importanța ce se acordă sportului școlar, probabil că acest neajuns va fi curînd înlăturat.

VLADIMIR BOJIKOV
redactor la „Naroden sport" — Sofia

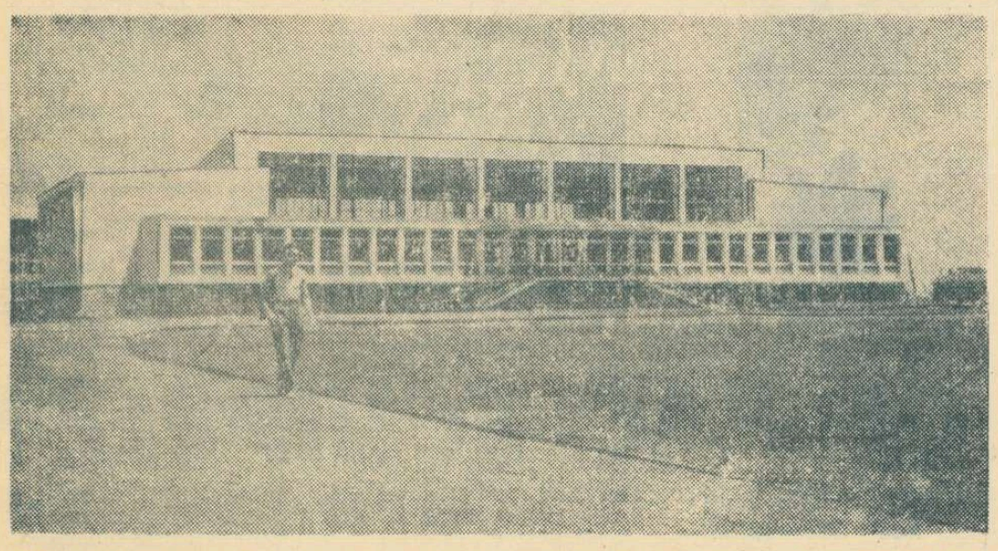

Sala de sport a complexului universitar din capitala Bulgariei este în dese rînduri gazda unor disputate întreceri sportive ale elevilor și studenților sofioți

TURCIA: intențiile bune nu lipsesc...

Dacă este să vorbim despre sportul școlar și universitar în Turcia, atunci ar trebui să punem toate verbele la timpul viitor. Intr-adevăr, în acest domeniu, sîntem abia la primele începuturi și totul se rezumă la privirea în perspectivă.

De fapt, intențiile bune nu lipsesc. Dar, cel puțin pînă acum, ele n-au depășit acest stadiu, fiind în foarte mică măsură traduse în practică. Așa se explică faptul că în programul de învățămînt al școlilor elementare și medii nu este prevăzută decît o singură oră de educație fizică pe săptămînă, iar la universități nici una... Practic, pînă foarte de curînd nu se făcea de loc sport în școală. Excepții de notat erau doar liceele militare, în care există o tradiție a pregătirii fizice a elevilor, canalizată și în preocupările sportive propriu-zise.

Ambianța generală pare a se schimba în bine acum. Recent, s-a introdus în învățămîntul mediu o oră suplimentară de educație fizică, miercurea, în care sînt organizate în principal întîlniri sportive între elevii diferitelor clase și școli. Au loc întreceri de fotbal, baschet, volei, lupte, atletică grea și ușoară. Aceste acțiuni sînt dirijate de ministerul de resort, dar și cu sprijinul federațiilor sportive de specialitate.

In universități, inițiativele în favoarea unei activități pe terenul de sport datează de mai multă vreme. Incă în 1953, în școlile superioare din Turcia s-a preconizat înființarea cluburilor sportive universitare. S-a și fixat o disciplină sportivă care să fie practicată cu precădere în mediul studențesc: baschetul. Rezultatele se arată încă destul de palide. Multe institute și facultăți au echipe de baschet, dar nu surprinde pe nimeni că între echipierii lor figurează și tineri care nu aparțin de școala respectivă, cum este cazul puternicei formații a Universității Tehnice.

In Turcia, neexistînd un minister al sportului, problemele ce țin de acest domeniu sînt rezolvate de o direcție generală din ministerul educației naționale. Trebuie s-o spunem cu toată sinceritatea, că în fiecare an se fac la noi bogate planuri și programe pentru activitatea sportivă școlară, care rămîn însă simple dosare în arhiva ministerului.

Iată una din explicațiile că sportul de performanță din Turcia nu se bazează pe școală și universitate, ca în alte țări, ci este alimentat numai de cluburi. Iar acestea iau ființă aproape exclusiv în fotbal, celelalte ramuri sportive fiind vitregite de o bază organizatorică temeinică. O schimbare în bine poate fi observată și în acest domeniu. De cînd s-a format la noi organizația de pariuri sportive — „Sport-Toto" — care varsă anual o importantă cotă pentru investițiile în domeniul sportului, a început să crească numărul stadioanelor, sălilor și bazinelor. De pildă, cu cîțiva ani în urmă existau bazine de înot numai în patru orașe, iar azi numărul lor a crescut la 15. Tot pe linia ameliorărilor viitoare poate fi consemnată acțiunea de popularizare a atletismului în mediul școlar și în armată.

Incep să fie interesate de sport și fetele noastre, pînă de curînd ținute departe de stadioane din cauza acelor rămășițe ale prejudecăților religioase. Deocamdată, sportul feminin în Turcia se rezumă la trei discipline: baschet, volei, atletism. Dar — ca regulă generală — timiditatea firească, distracțiile, dansul și... căsnicia stau în calea promovării sportului în rîndul femeilor turce.

După cum se vede, deci, sîntem încă în stadiul începutului. Avem încă de așteptat pînă ce dezideratele noastre, chiar cele minime, să intre în rîndul faptelor împlinite.

Nurhan AYDIN
ziarist

CARNET OLIMPIC

Treptele afirmării

CAMPIOANA DE PATINAJ ARTISTIC A CEHOSLOVACIEI, HANNA MAȘKOVA (LOCUL 15 LA J.O. DIN 1964, LOCUL 2 LA „EUROPENELE" DIN 1967) VIZEAZĂ MEDALIA OLIMPICĂ DE AUR

Hanna Mașkova este gata de antrenament...

In cariera fiecărui sportiv, desăvîrșirea se reflectă direct în urcușul pe treptele afirmării. Hanna Mașkova, campioana de patinaj artistic a Cehoslovaciei, a urcat aceste trepte cu pas de uriaș.

In 1964, ea a fost una din cele mai tinere participante la Jocurile Olimpice de iarnă de la Innsbruck. Avea, pe atunci, 14 ani și cîteva luni. Locul 15 pe care l-a ocupat în clasamentul final, în valoroasa companie a 30 de concurente, a fost considerat onorabil. „Un copil ambițios !" a scris, atunci, presa despre Hanna Mașkova, care, la figurile impuse, terminase pe locul al XIX-lea.

Afirmația nu era lipsită de adevăr. Copilul ambițios avea să devină în anul următor campioană a Cehoslovaciei, apărîndu-și apoi cu regularitate, acest titlu.

In 1967, Hanna Mașkova a pășit pe o nouă treaptă a afirmării. La Ljubljana, în cadrul campionatelor europene, ea a cucerit locul al doilea. Cu acel prilej, una din somitățile mondiale ale patinajului artistic, antrenorul Arnold Gerschwiller, a caracterizat astfel evoluția Hannei: **„Este o patinatoare care are destulă forță pentru a executa în patru minute de figuri libere toate salturile duble, în stilul cel mai curat și într-o manieră dinamică".**

In acest sezon, antrenamentele Hannei Mașkova au sporit în intensitate. Este firesc, se apropie o nouă ediție a Jocurilor Olimpice. In legătură cu această mare întrecere, V. Koudelka, antrenorul patinatoarei cehoslovace, a făcut o mărturisire care poate părea oarecum hazardată: **„Cred că e posibil ca Hanna să cucerească medalia de aur. Ea este o fată care știe ce vrea și, totodată, ceea ce trebuie să facă pentru a-și atinge scopul".**

Antrenorul își fundamentează, însă, această afirmație pe o serie de valoroase trăsături de caracter ale elevei sale. **„Orice lucru ar face, ea i se dedică în întregime, din toată inima. Aceasta se poate vedea și la antrenamente. Mai ales la figurile impuse deși — ca majorității patinatoarelor — nici ei nu-i plac aceste exerciții. Cu toate acestea, ea nu ezită să reînceapă o figură de 50 de ori, în șir. In lunga mea activitate am urmărit antrenamentele a zeci de patinatoare, dar la nici una dintre ele nu am întîlnit o asemenea voință, o asemenea disciplină".**

Ce părere are Mașkova despre acest efort continuu, subordonat țelului de a ajunge pe cea mai de invidiată treaptă a afirmării sportive? Cuvintele ei sînt de o simplitate, de o sinceritate cuceritoare:

„Nu m-a constrîns nimeni să patinez. O fac pentru că vreau și pentru că sînt convinsă că în domeniul acesta am o șansă ca să mă afirm. Așadar, nu regret că trebuie să fac sacrificii. Este adevărat că uneori le invidiez pe fetele care nu trebuie să se antreneze atîta. Dar cum altfel ai putea cunoaște acest simțămînt măreț al propriei tale măiestrii, satisfacția de a fi făcut bine un lucru? Pentru asta merită să consimți la unele sacrificii. Pe urmă, cînd n-o să mai particip la competiții, o să am, cred, senzația că încep o nouă viață".

Viteziștii sovietici cronometrați cu timpi remarcabili

MOSCOVA. — Patinatorii sovietici de viteză se pregătesc intens la Alma Ata în vederea Jocurilor Olimpice de la Grenoble. Un timp remarcabil a obținut pentru început de sezon Lidia Skoblikova, care a fost cronometrată în proba de 1 500 m cu 2:54,5. Tînăra Ludmila Titova, în vîrstă de 21 de ani, a terminat învingătoare în cursa de 500 m cu rezultatul de 45,2. La masculin, proba de 500 m a revenit lui Anatolie Lepeskin cu 40,4. Antson a terminat victorios la 3 000 m cu rezultatul de 4:30,4.

● La J. O. de iarnă de la Grenoble va participa în proba de biatlon și o selecționată a S.U.A. Echipa este alcătuită din Bill Spencer, John Ehrensbeck, Jonathan Chafee, Eddie Wiliams, Ralph Wakey și Jay Bowerman. Echipa americană se va antrena timp de trei săptămîni în Norvegia și Elveția.

● Echipele de hochei pe gheață ale Canadei și Suediei au susținut o nouă întîlnire la Winnipeg. Au cîștigat cu scorul de 5—4 (1—1, 1—3, 3—0) hocheiștii canadieni.

BIATLON
LA -29 DE GRADE

MALUNG (prin telefon). Aflați în toiul pregătirilor pentru J.O., biatloniști din Suedia, Norvegia, Anglia, R. F. a Germaniei și din România, în total 70 de sportivi, au participat la două curse pe distanța de 20 de km, cu scopul de a-și verifica pregătirile efectuate pînă acum. Prima întrecere s-a desfășurat în pitoreasca localitate suedeză Lima, pe un ger de —29 de grade care a stînjenit mai puțin pe nordici, dar foarte mult pe ceilalți concurenți. Victoria a revenit lui Petrusson (Suedia) cu 1h24:39 (1 minut penalizare), urmat de Tveiten (Norvegia) 1h26:31 (5) și Vaelhaug (Norvegia) 1h28:08 (8). Reprezentanții României s-au clasat pe următoarele locuri: 7. Gh. Vilmoș 1h30:24 (4), 10. N. Țeposu 1h32:33 (2), 21. C. Carabela 1h37:20 (7), 34. N. Bărbășescu 1h41:51 (10). Nerezistînd frigului, Gh. Cimpoia a abandonat.

Al doilea concurs s-a desfășurat la Transtrand și a fost cîștigat de norvegianul Nagnar cu 1h21:10 (2), urmat de Arvisson (Suedia) 1h22:15 (3) și Petrusson (Suedia) 1h22:40 (2). N. Țeposu a avut o comportare remarcabilă, clasîndu-se pe locul 5 cu 1h24:10 (1). Ceilalți biatloniști români au ocupat următoarele locuri: 10. Gh. Vilmoș 1h26:57 (5), 12. C. Carabela 1h28:01 (6), 21. N. Bărbășescu 1h30:46 (8), 37. Gh. Cimpoia 1h35:33 (13).

KILLY ÎNVINS!

MUNCHEN 5 (Agerpres). — Proba de slalom uriaș din cadrul concursului internațional de schi de la Hindelang (Bavaria) a fost cîștigată de elvețianul Edmund Bruggman. El a demonstrat o formă remarcabilă, reușind cele mai bune timpuri în ambele manșe. Bruggman a fost cronometrat cu timpul total de 3:49,56, întrecînd în ordine pe Jean Claude Killy (Franța) — 3:51,39, Giovanoli (Elveția) 3:51,87, Kidd (S.U.A.) — 3:52,45, Schranz (Austria) 3:52,63, etc. Acest concurs a contat pentru „Cupa Mondială".

Lidia Skoblikova

Primele coborîri pe pîrtia de bob de la St. Moritz

SAINT MORITZ (prin telefon). Vineri dimineață, I. Panțuru și N. Neagoe, alături de echipajele Elveției, Angliei, S.U.A. și Canadei, au efectuat primele coborîri pe pîrtia pe care, la sfîrșitul săptămînii viitoare, vor avea loc campionatele europene de bob 2 persoane (S.U.A. și Canada vor participa h.c.).

Pista se prezintă în stare excelentă, dar temperatura scăzută (—30 de grade) îi obligă pe boberi să se antreneze doar către ora prînzului, cînd gerul scade puțin. Simbătă sînt așteptate și celelalte două echipaje românești (R. Nedelcu — Gh. Maftei și I. Stoica — P. Hristovici), precum și cele ale Austriei, Italiei și R. F. a Germaniei, urmînd ca de luni să se desfășoare antrenamentele oficiale, cronometrate.

telex

A început competiția internațională de baschet pentru „Cupa intercontinentală". Real Madrid a învins cu scorul de 93—84 (44—35) pe Simmenthal Milano. In finală, baschetbaliștii spanioli vor întîlni echipa americană Goodyer, deținătoarea trofeului. Baschetbaliștii americani au învins cu scorul de 84—52 (36—21) echipa Botafogo Rio de Janeiro.

■

Numeroși participanți care au fost prezenți la startul crosului de la „San Silvestro" au evoluat în cadrul unui concurs disputat pe stadionul Paceaembu, în proba de 10 000 m a terminat victorios englezul Tim Johnston, cronometrat în 29:01,7. Roelants a abandonat în ultima parte a cursei. Iată celelalte rezultate înregistrate: **3 000 m obstacole**: Kuha (Finlanda) 9:14,1; **1 500 m**: Garderud (Suedia) 3:51,5; **5 000 m**: Zuntar (Iugoslavia) 14:26,3.

■

Federația italiană de fotbal a hotărît suspendarea pe 11 etape a jucătorului Boninsegna, atacant al echipei Cagliari. Acesta s-a făcut vinovat de grave acte de indisciplină în cursul meciului de campionat Varese — Cagliari (2—1). El a protestat mai întîi la deciziile arbitrului, apoi l-a insultat, ca pînă la urmă să-l lovească.

■

Echipa de rugby în XIII a Australiei, care se află în turneu în Franța, a jucat la Saint Gaudens cu o selecționată a Pirineilor. Oaspeții au obținut victoria cu scorul de 15—0 (9—0).

■

Aproape 2 000 de spectatori au urmărit la Tokio meciul de box profesionist din cadrul categoriei „semimijlocii" dintre japonezul Musashi Nakano și Kim Jae Kun (Coreea de sud). Boxerul japonez a repurtat victoria prin k.o. în rundul 11.

■

Echipa cehoslovacă de fotbal Jednota Trencin a susținut o întîlnire la San Jose (Costa Rica) cu echipa locală Puntarenas. Jocul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 1—1 (1—0).

■

Selecționatele olimpice de fotbal ale Cehoslovaciei și U.R.S.S. s-au întîlnit la Lima în cadrul turneului internațional care are loc în capitala Perului. Peste 18 000 de spectatori au urmărit acest joc, care s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 0—0.

■

La Budapesta s-a disputat a doua întîlnire internațională de hochei pe gheață dintre selecționata secundă a Cehoslovaciei și echipa orașului Budapesta. Hocheiștii cehoslovaci au terminat învingători cu scorul de 8—2 (5—0, 2—1, 1—1).

■

Cunoscutul ciclist luxemburghez Charly Gaul a fost grav accidentat. În timp ce se întorcea la Luxemburg, automobilul său a derapat din cauza șoselei înghețate și s-a răsturnat. Gaul a suferit cîteva fracturi și un traumatism cranian.

■

Un accident de automobil a pus capăt vieții unui cunoscut rugbyst francez, în apropiere de Bordeaux, a decedat în urma unui astfel de accident internaționalul Jean Michel Capendeguy din echipa C.A. Beglais.

■

Tenismana australiană Margaret Smith-Court, care în anii 1963 și 1965 a cîștigat turneul de la Wimbledon, evoluează cu succes în campionatele de vest ale Australiei de la Perth. În sferturile de finală ea a învins-o cu 5—7, 8—6, 6—4 pe americana Rosemary Casals. De remarcat că Margaret Court și-a făcut reintrarea în toamna anului trecut, după o absență de 18 luni.

radio

PANORAMIC SPORTIV EXTERN

După primul contact preolimpic, făcut în preajma pîrtiilor care vor găzdui în scurtă vreme întrecerile puse sub semnul celor cinci cercuri, așii schiului au reluat ascensiunea Alpilor de pe versantul opus, din Bavaria și Tirol. Aci este în curs de desfășurare un întreg lanț de concursuri în disciplinele alpine care trebuie să furnizeze specialiștilor neprețuite date și indicații în vederea pronosticurilor pentru apropiata „Olimpiadă albă".

De pe acum încep să se definească pozițiile favoriților. La Hindelang, în primul concurs din „Cupa Mondială", cei care văd în Jean Claude Killy unicul aspirant la medaliile olimpice de aur în schiul alpin au suferit o grea decepție. Asul francez a fost pentru a doua oară în dificultate, în cursul acestui sezon. Situația din primele zile de la Val d'Isère, cînd Killy ceda întîietatea la porțile de slalom special vechiului său rival austriac, Karl Schranz, s-a repetat pe pîrtia de la Hindelang, de data aceasta într-o altă conjunctură. Întrecerea era una de viteză și abilitate — slalom uriaș — iar învingătorul lui Jean Claude Killy, sinonim cu o mare surpriză elvețianul Edmund Bruggman. Dacă mai punem la socoteală că imediat în urma francezului își arătau colții și doi lupi bătrîni din văile Tirolului, austriecii Nenning și Schranz atunci ajungem la concluzia limpede că poziția simpaticului campion al schiului galic nu este de loc ferită de pericole.

Dar dacă tehnica nu-i lipsește lui Jean Claude, curajul său se dovedește de asemenea la înălțime. Declarația sa, făcută imediat după înfrîngerea suferită la Hindelang, transpiră încrederea nestrămutată a marelui campion: **„Imi dau seama că nu sînt încă perfect pus la punct cu antrenamentul, dar n-am nici o îndoială că programul ce mi l-a dictat Honoré Bonnet** (n.r. antrenorul echipei Franței) **are ca obiectiv întrarea mea în formă exact în preajma Olimpiadei. Aci, la Hindelang, n-am alunecat bine. Cred că întrecerea, în condițiile de intemperii în care s-a desfășurat, a lăsat prea mult loc șansei. Pe zăpadă bună, n-am probleme !..."**

Deopotrivă de încrezători sînt însă și adversarii săi. Iată părerea unui specialist necontestat al schiului alpin, profesorul Franz Hopplicher, conducătorul tehnic al echipei austriece: **„Val d'Isère și concursurile noastre nu trebuie luate literă de evanghelie pentru ce va fi la Grenoble. Învingători și învinși pot să ia acum o doză de optimism sau pesimism, care nu va fi însă determinantă pentru un succes la Olimpiadă. Știu ce poate Killy și mai știu că pe pîrtia olimpică el e capabil să atingă apogeul formei sale. Dar aceasta o pot și băieții mei. Și dacă judecăm că, afară de Nenning și de Schranz, mai am speranțe și în campionul nostru olimpic Egon Zimmerman — puțin handicapat la Hindeland de pîrtia moale — atunci perspectivele noastre se arată dintre cele mai bune".**

Nu numai austriecii, ci și elvețienii se anunță redutabili pentru Grenoble. La Hindelang, învingătorul Edy Bruggman a mai avut patru coechipieri clasați printre primii 12, ceea ce denotă forța deosebită a lotului Elveției. De notat sînt Stefan Kälin, Dumeng Giovanoli, Jean-Daniel Daetwyler, ca și Willy Favre, desigur, care însă este abia la începutul antrenamentelor, întrerupte la startul sezonului de un accident. Ca o completare, amintim că Bruggman nu figurează în rîndul primilor 15 clasați în nici o probă alpină pe tabelele F.I.S. alcătuite la finele sezonului trecut. Cu atît mai mare surpriza din acest prim concurs al anului.

Acum caravana schiorilor de mare performanță se mută de la Hindeland la Adelboden, unde întrecerea se repetă. Reprezentantele schiului feminin au și ele obiective tradiționale. Ele iau startul, la sfîrșitul acestei săptămîni, pe pîrtiile de la Grindelwald, iar apoi urcă la Badgastein.

Așii schiului nordic sînt și ei în focul marilor întreceri. Simbătă și duminică se dispută manșele decisive în atractiva competiție care reunește pe cei mai buni săritori cu schiurile din lume: „Turneul celor 4 trambuline". Mai întîi la Innsbruck, apoi la Bischofshofen, specialiștii zborului planat, fără aripi sau motor, vor urca deasupra crestelor brazilor aterizînd spre granița celor 100 de metri, ce marchează săriturile cele mai intrepide.

Deocamdată, în clasamentul competiției conduce dublul campion mondial Bjoern Wirkola (Norvegia), după dispute foarte strînse pe trambulinele de la Oberstdorf și Garmisch Partenkirchen. Liderul săritorilor de la trambulină nu va avea însă o victorie ușoară, judecînd și prin prisma ultimelor antrenamente efectuate la Innsbruck, în preziua întrecerilor din a treia manșă. Astfel — după cum ne anunță **Kurt Castka**, corespondentul nostru din Viena — cel mai bun rezultat pe marea trambulină Berg-Isel aparține austriacului Reinhold Bachler, care a fost notat cu 94 metri. Iată seria de sărituri, impresionantă, la încălzire a lui Bachler: 87—90—92,5—94. După austriac s-au apropiat de 94 m norvegianul Lars Grini și sovieticul Saglanov. Recordul trambulinei este de 95 m. Wirkola nu pare să fi insistat la antrenamente. El a marcat 92,5 dar probabil se rezervă pentru ziua cînd metrii și punctele vor fi trecute pe foile oficiale de arbitraj.

După cum remarca în transmisia sa corespondentul nostru din Viena, o impresie foarte bună fac săritorii sovietici și cei din R. D. Germană. Ei se arată cei mai redutabili adversari ai scandinavilor atît în competiția actuală, cît și în cea viitoare, de pe trambulinele olimpice de la St. Nizier și Autrans.

Patinatorii de viteză au și ei un triptic de concursuri intrate în tradiție. După Inzell, pe programul întrecerilor pe inelele de gheață vine acum Innsbruck, iar peste încă o săptămînă viteziștii se vor reuni pentru testul final pe patinoarul de la Madona di Campiglio. Calitatea competitorilor, a pistelor, ca și... altitudinea promit noi recorduri. Tot pe gheață, dar în întrecerile care pretind precizia desenului făcut cu muchea patinei și dezinvoltură în sărituri, piruete și pași de dans, își face prima apariție în concurs o pretendentă autorizată la podiumul olimpic. La Berlin sînt programate campionatele R. D. Germane de patinaj artistic și se așteaptă cu interes evoluția Gabrielei Seifert, medaliată cu argint la ultima ediție a mondialelor. Dacă nu cumva Gaby continuă și ea tactica de espectativă adoptată pînă acum de marile vedete ale gheții...

Mai notăm, pentru încheiere, că festivalul marilor maeștri ai șahului va trece Canalul Mînecii, de la Hastings la Beverwijk, în Olanda. Pe șoselele înzăpezite ale Suediei se dispută un interesant raliu automobilistic, repetiție generală pentru o altă mare întrecere a volanului, Monte Carlo, de la sfîrșitul acestei luni. Intre timp, elita cicliștilor profesioniști de pistă s-a reunit pe velodromul acoperit de la Bremen, unde are loc o nouă cursă de 6 zile. Continuă campionatele naționale la diferite discipline sportive, în săli și bazine acoperite, pretutindeni unde sporturile verii s-au adăpostit pregătind viitoarele performanțe sub cerul deschis.

Radu VOIA

telefon

Tiparul: I. P. „Informația" str. Brezoianu 23—25.

40365

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 55 (5489)

Duminică 7 ianuarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

FLORIN GHEORGHIU, printre învingătorii de la Hastings

LONDRA. — Pentru prima oară după 1952, patru jucători au împărțit primul loc la această ediție a tradiționalului turneu internațional de șah de la Hastings. Cei 4 cîștigători sînt FLORIN GHEORGHIU (ROMANIA), **Suetin, Stein** (U.R.S.S.) și **Hort** (Cehoslovacia), care au totalizat același număr de puncte. În ultima rundă au fost înregistrate următoarele rezultate tehnice: Hort — Hartston 1—0, Ostojic — Basman remiză, Suetin — Gheorghiu remiză (în 24 de mutări care au durat o oră și jumătate), Stein — Whiteley remiză, Kaplan — Keene remiză. Clasament final: 1—4. **Gheorghiu (România),** Suetin (URSS), Stein (URSS) și Hort (Cehoslovacia) cîte 6 puncte; 5. Ostojic (Iugoslavia) 5 puncte; 6. Kaplan (Porto Rico) 4 puncte; 7. Whiteley (Anglia) 3½ puncte; 8—9. Hartston (Anglia) și Keene (Anglia) cu cîte 3 puncte; 10. **Basman (Anglia) 2½ puncte.**

În cursă Gh. Cîncu, dublu campion național la fond (15 km și 30 km). Îl revedem astăzi, pe pîrtia din Poiștoacă

Foto: D. Stănculescu

Campionatul mondial universitar de handbal

ROMÂNIA S-A CALIFICAT ÎN SFERTURILE DE FINALĂ

Campionatul mondial studențesc de handbal a continuat cu ultimele jocuri preliminare. În seria I, cel mai important meci al zilei a pus față în față echipele Cehoslovaciei și U.R.S.S. Partida s-a încheiat cu un rezultat egal, ambele formații calificîndu-se pentru sferturile de finală, ce se vor desfășura luni. Tot în seria I, Finlanda a învins Olanda cu 23—20 (14—7).

Selecționata României a jucat aseară cu reprezentativa Spaniei de care a dispus cu scorul de 24—8 (14—5). În urma acestui rezultat, handbaliștii români s-au calificat pentru „sferturi".

Alte rezultate: Suedia—Franța 12—7 (6—5), R. F. a Germaniei—Belgia 30—7 (11—5), Polonia—Austria 15—10 (7—5). Pînă la închiderea ediției nu ne-a parvenit rezultatul întîlnirii Norvegia—Izrael. (Agerpres)

RAPID — ADMIRA VIENA ÎN „C.C.E." LA HANDBAL FEMININ,

O INVITAȚIE PENTRU ASTĂ-SEARĂ!

Fază din meciul retur Rapid București — Brandvall Oslo, din primul tur al „C.C.E.". Ana Starck a tras la poartă, dar blocajul handbalistelor norvegiene a deviat balonul

Astă-seară, handbaliștele de la Rapid București vor mai face încă un pas spre vîrful piramidei echipelor de club europene. Cel puțin așa spun calculele „hîrtiei". Nu-i mai puțin adevărat că, de multe ori, asemenea calcule și-au dovedit fragilitatea, pronosticurile cele mai certe fiind infirmate de felul în care s-au petrecut lucrurile pe teren.

Dar, în meciul pe care și-l vor disputa în această seară echipele feminine Rapid București și Admira Viena se pare că posibilități ca cea anunțată anterior sînt excluse. Învingătoare în meciul tur cu scorul de 19—10, feroviarele bucureștence sînt la adăpost de surprizele neplăcute ce pot surveni, mai ales, în meciurile cu miză și pot fi considerate calificate în semifinalele „C.C.E.". Să fie acesta un motiv pentru ca amatorii de handbal și, în special, infocații suporteri ai Rapidului să elimine din programul lor de azi vizionarea partidei? Categoric nu! Și aceasta pentru că este de așteptat ca rapidistele să joace bine, cu atît mai mult, cu cît primul joc din calificările pentru „mondiale" cu Suedia se apropie și antrenorul federal va fi prezent în sală. Este, așadar, posibil ca în afara lui Starck, Bitlan, Hedeșiu, Băicoianu sau Buzaș să mai fie selecționate și alte handbaliste de la Rapid. În afară de aceasta, un veritabil susținător al acestei formații, și al handbalului în general, nu poate lipsi de la nici una din etapele premergătoare ale unui succes. După eliminarea formației norvegiene Brandvall, acum se realizează un nou succes: calificarea în semifinale. Deci...

Turul ciclist al Franței în viziunea lui Claude Lelouch

Cinemateca ne oferă prilejul să urmărim „Turul ciclist al Franței" într-un documentar plin de substanță poetică realizat de același regizor care ne-a captivat recent cu filmul „Un bărbat și-o femeie", Claude Lelouch.

Documentarul consacrat faimoasei întreceri cicliste, intitulat „Pentru un tricou galben", rulează la Cinematecă astăzi dimineață, în două spectacole, la orele 10 și 12,30.

MIRAJUL PERFORMANȚEI

Sportul contemporan înaintează vertiginos. Asistăm la recorduri senzaționale, care pulverizează limite și reduc la tăcere teorii. În statistici sînt înscrise adeseori cifre, la prima vedere, incredibile. Și totuși, nimeni nu mai îndrăznește să le acorde adjectivul de plafon maxim. Există probe de atletism sau de natație, de haltere sau de ciclism, în care al 20-lea rezultat al anului 1967 l-ar fi adus pe sportiv, cu nu prea multă vreme în urmă, pe prima treaptă a podiumului olimpic.

În ciuda caracterului de dificultate tot mai mare al recordului, idolii stadionului nu au de gînd să se oprească. Dimpotrivă! Adepții perfecțiunii vizează în permanență culmi noi.

Unde va ajunge performanța?

La această întrebare s-au dat răspunsuri diferite. Scepticii afirmă că, mai devreme sau mai tîrziu, sportul va pieri prin el însuși. Că performanța, care a purtat sportul la grandoarea de astăzi, devine — pînă la urmă — (negarea negației) „inamicul public nr. 1 al sportului". Teoria ar putea adăuga pe amatorii de paradoxuri. Desăbuzatul susține (și este, chiar dispus să argumenteze elocvent) cum că valoarea unui record ar intra în conflict inconciliabil cu gradul de popularitate al probei respective. Și că, în această dispută sport-antisport, loială sau nu, ultimul obține victoria.

Raționamentul este, fără îndoială, sofistic. Dacă l-am urma, am ajunge la concluzia dureroasă că o disciplină sau o probă sportivă devine cu atît mai nepopulară cu cît recordul său absolut este mai ridicat.

Dar viața contrazice acest punct de vedere. Să facem, de pildă, o scurtă incursiune în atletism. Performanța lui Nurmi (sub 14 minute pe 5 000 m) nu a creat o stare de inhibiție în alergarea de fond, ci — dimpotrivă — una de efervescență. „Recordul de granit" al lui Gunder Hägg, pe 1 500 m, rămas neclintit ani și ani, i-a îndemnat pe atleți să alerge mai repede. Rezultatele lui Jesse Owens au dat insomnii săritorilor și sprinterilor, pînă cînd cifrele au fost depășite. Cei 5 metri la prăjină au constituit un prag care, o dată depășit, a deschis pîrtia liberă spre înălțimi. Faptul că Iolanda Balaș a fost singura în stare să sară peste 1,90 m NU A ALUNGAT, ci A CHEMAT multe fete spre atletism.

Indiscutabil, recordul este un caz de excepție! Și nici n-ar putea fi altfel. Dacă, să zicem, prin absurd, 100 000 de oameni ar alerga sub 10 secunde pe 100 metri și tot atîția locuitori ai planetei noastre ar arunca greutatea peste 20 de metri, aceste probe și-ar pierde din interes și ar dispare, chiar, din programul întrecerilor atletice. Dacă, bineînțeles, între timp, această masă nu ar cristaliza alți supercampioni.

Valoarea recordului constă, înainte de toate, în faptul că el oferă unui sport, sau altuia, posibilitatea evaluării obiective. Acest caracter se păstrează chiar și în discipline care nu-și materializează rezultatele în unități de măsură concrete, cum ar fi gimnastica, patinajul artistic, săriturile în apă. Și aici, încă, valorile autentice s-au impus și se vor impune.

Dar au fost (și vor fi) performanțe inestimabile. În alpinism, de pildă, Tensin Norking, primul om care a escaladat Everestul, întrebat la o conferință de presă de ce au fost necesare atîtea sacrificii materiale și umane pentru a fi cucerit cel mai înalt pisc al Pămîntului, a răspuns cu o superbă simplitate:

— Pentru că el există!

Fără să se sperie de record, oamenii cutează. Și reușesc! Înainte de toate, pentru a-și pune la încercare aptitudini, pentru a-și demonstra forța. Pentru că, de pe înaltele platouri ale performanței, se desfășoară peisajul neasemuit al victoriei. Toate acestea se fac în numele nobilului miraj al limitei, al autodepășirii.

Și astfel, performanța este și va rămîne inima fierbinte a sportului.

Valeriu CHIOSE

Victorii scontate, dar greu obținute în campionatul de hochei

Acțiune ofensivă a echipei Steaua, care se va solda cu un nou gol...

Cu toate că liderul campionatului n-a evoluat (Dinamo București a avut zi de pauză chiar în prima etapă), jocurile cu care s-a reluat întrecerea pentru titlul de campioană a țării la hochei au oferit, cu o singură excepție, partide frumoase, dinamice și echilibrate. Evident în această direcție este faptul că formațiile învingătoare ieri s-au impus mai greu, ceea ce probează că în pauza dintre primul și cel de al doilea tur al întrecerii s-a lucrat ceva mai intens ca în sezonul trecut. Să sperăm că în eta-

(Continuare în pag. a 3-a)

Concursul de deschidere a sezonului de schi

O mică sărbătoare

PREDEAL, 6 *(prin telefon, de la trimisul nostru).* — Pîrtia Clăbucetului, gazdă tradițională a concursurilor oficiale de deschidere din schiul nostru, a cunoscut din nou, sîmbătă dimineața, o animație sărbătorească.

Copii și juniori între 10 și 18 ani (peste 100 la număr), selecționați din secțiile de schi ale școlilor sportive și ale centrelor speciale, și împărțiți pe grupe de vîrstă (10—14 ani, 15—18 ani) s-au întrecut într-o manșă de slalom special.

Spațiul ne permite să vă dăm astăzi doar numele cîștigătorilor: *băieți 10—14 ani:* I. Răduță (C. S. Sinaia), *15—18 ani:* C. Tudor (St. r. Brașov); *fete 10—14 ani:* Clara Mihăilescu (Șc. sp. Brașov), *15—18 ani:* Maria Supeală (Șc. sp. Sinaia).

Seara, pe aceeași pîrtie, le-a fost rezervată și celor mai buni seniori o inaugurare: aceea a concursurilor în nocturnă.

Duminică dimineața are loc slalomul special în cadrul concursului de deschidere, iar pe pîrtia Poiștoacă fondiștii își vor disputa, de asemenea, primul trofeu al anului.

G. RUSSU-ȘIRIANU

ÎN PAG. a 2-a: *O călătorie cu DAN DEȘLIU*

DE LA GOLFUL GASCONIEI LA BARCELONA

Ilustrații de JULES PERAHIM

Aseară, la baschet

I. C. F. a ținut în șah pe Steaua

Aseară, la Floreasca, în ultima etapă a turului diviziei A la baschet masculin, Steaua și I.C.F. au realizat una dintre cele mai spectaculoase partide ale campionatului, încheiată cu scorul de 72—65 (36—31) în favoarea primei formații. Icefiștii au făcut o partidă curajoasă și au condus aproape întreaga repriză întîi. În continuare, evoluția scorului a fost extrem de strînsă. Cel mai bun jucător de pe teren a fost Antonescu (I.C.F.) care l-a anihilat în mare măsură pe Nosievici (12 din cele 20 de puncte înscrise de acesta au fost realizate cînd Antonescu ieșise de pe teren). Au înscris: Novacek 20, Niculescu 6, Nosievici 20, Barău 6, Gheorghe 12, Popa 2, Dimancea 4, Bulat 2 pentru Steaua, respectiv Tarău 17, Scorțescu 2, Măluțel 2, Nedef 8, Spiridon 11, Antonescu 4, Podvarcu 21.

În deschidere, Dinamo București a dispus de Politehnica București cu 88—74 (45—35). Au marcat: Albu 16, Andreescu 2, Novac 13, Cernea 10, Vissner 6, Viciu 4, Giurgiu 10, Dragomirescu 16, Diaconescu 11 pentru Dinamo, respectiv Jekely 23, Dudescu 4, Molin 8, Săuca 12, Niculescu 4, Haneș 14, Purcăreanu 2, Popa 7. (D. St.).

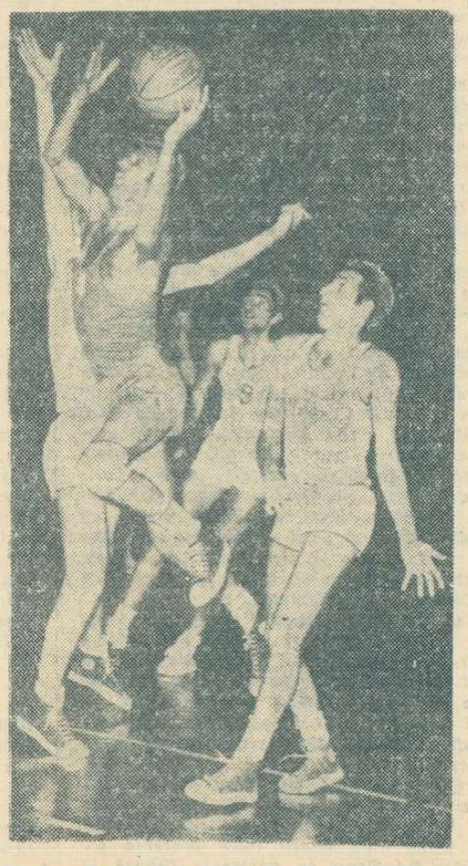

Pătrunzînd printre trei adversari, Cernea reușește să arunce la coș. (Dinamo — Politehnica 88—74)

De la GOLFUL GASCONIEI la BARCELONA

DAN DEȘLIU

Între „La Grande Boucle" și „La Fiesta Nacional"

...Părăsim Biarritzul în zori, sub cerul limpezit de furtună, pe care declină alene un semicerc de ceară. În aburii din preajma zorilor, șoseaua suie treptat spre coaste cu livezi și podgorii. De-o parte și de cealaltă, colinele scinteind sub rouă se întrevăd printre platanii cu trunchiuri neteде, albicioase, nelipsiți străjeri ai rutelor dinspre miazăzi. Ce rezonanțe poetice stîrnesc aceste luminări vegetale, purtînd în creștet frunzișul vîlvoi, ca o superbă flacără verde ?

„Te zbați în vînt, platane / și ca un tînăr acit / gol, scinteiezi sub sfere / Captivă ți-e candoarea, / piciorul țintuit / de-a lutului putere..."

Platanul, cîntat de Valéry pe țărmul Mediteranei franceze, foșnește în privirea și-n sufletul călătorului pe drumurile dintre Țara Bascilor și Bearn... Bearnul ! Rostind acest nume, numele celui mai important dintre fostele state pireneene, parcă auzi răsunînd fără veste, din zarea istoriei, un sunet de corn... Să fie principele Roland, chemîndu-și soții de arme la Roncevaux, împotriva cavaleriei sarazine ? Sau, poate, cornul care nălucea în reveriile romantice ale tînărului ofițer din armata napoleoniană, Alfred de Vigny, pe puntea îmbrăcată în iederă, de la Oloron ?

Mai presus de toate celelalte siluete intrate în istorie, Bearnul păstrează amintirea unui rege celebru : Henri IV, de Navarra. La castelul din Pau se poate vedea și azi carapacea de broască țestoasă care-a servit drept leagăn viitorului suveran al Franței. Conform tradițiilor dure ale muntenilor din partea locului, noul născut a simțit pe buze, la botez, aroma sălbatică de usturoi și a dat de dușcă, de voie — de nevoie, un gît de Jurançon — vinul acela dens, de culoarea mierii de tei... Nu-i de mirare, așadar, că fiul ducelui de Vendôme a devenit un cavaler aprig și neînfricat, celebru, între altele, prin pasiunile sale intempestive !

Trecînd de Orthez și Navarrenx, ne continuăm urcușul pe valea torentului Ossau, spre pasul Aubisque. Jos, la sute de metri, satele rămase în vale par niște grămezi de cuburi colorate, risipite în iarbă. Din panorama lor liliputană se desprinde, ici-colo, turnul vreunei biserici sau al unui castel în miniatură. Drept în față, sclipind ca diamante fabuloase, din toate zăpezile veșnice, crestele munților Pirinei izbucnesc semeț în albastru...

Eroii spadei și așii bicicletei...

Am lăsat în urmă Oloron-Sainte-Marie și ne îndreptăm spre Laruns, de unde începe ascensiunea masivului Aubisque. De astădată, zvonul de copite și spade ce se ciocnesc nu mai poate fi o simplă iluzie acustică, datorită căderilor de apă sau șuierului de vînt printre brazi... Pe drumul pietruit cu aschii de cremene, vin patru cavaleri în costume de epocă, cu mari gulere albe căzînd peste tunicile purpurii, cu pălăriile împodobite cu pene de struț, cu cizme scurte, răsfrînte sub genunchi...

— Mă numesc Armand Jean du Peyrer — *rostește cel mai vîrstnic dintre ei —* **sînt conte de Trois Villes și căpitan în compania muschetarilor regali. Domnul Alexandre Dumas, pe care n-am avut onoarea să-l cunosc, m-a imortalizat într-una din scrierile domniei-sale, sub numele de Tréville !**

— Sînt Armand de Sillague — *rostește al doilea călăreț,* **Prietenii — puținii mei prieteni — îmi spun Athos !**

— Sînt abatele laic, castelanul de Aramis!

— Sînt Isaac de Portau, zis și Porthos, senior de Lanne și văr bun cu Athos și Aramis !

...Salut, eroi ai copilăriei ! Nu-mi amînteam că sînteți bearnezi, că ați existat într-adevăr, acum vreo trei sute de ani, și că bătrînul Dumas v-a desprins cu migală din documentele epocii... Dar unde-i protejatul vostru, mai tînăr, dar nu mai puțin glorios ?

— Vă gîndiți, probabil, la Charles de Batz, senior d'Artagnan ? Îl veți întîlni pe tărîmul său de baștină, la Lupiac, în Gasconia. Într-acolo ne îndreptăm și noi — mai bine zis, umbrele noastre nemuritoare — ca să punem la cale o nouă întreprindere aventuroasă !

...Siluetele călări s-au destrămat în răcoarea pădurii. Prin aerul frust răzbate monologul dramatic al torentului Valentin, care se azvîrle, clipă de clipă, într-o prăpastie de douăzeci de metri, dînd naștere celebrei căderi numită **„Cascada Fagului Siguratec"...** *O altă cavalcadă se apropie, de astă dată în sens invers, urcînd din greu serpentinele încinse de soare. Caii metalici necheză abia auzit, la fiecare lovitură de pedală ; în loc de mantii și armuri, stăpînii lor poartă tricouri multicolore, pe care se deslușesc denumiri străine. Cu ochii adînciți în orbite, cu buzele arse, cu obrajii înnegriți de praf și sudoare, micul grup al fruntașilor înaintează metru cu metru pe nesfîrșitele pante din Aubisque și Tourmalet, aceste Golgote ale ciclismului rutier.*

— Sînt Gino Bartali — *șoptește unul dintre liderii plutonului-fantomă.* **Am cîștigat de două ori Turul Franței, la distanță de zece ani. Am fost supranumit „regele munților" — într-o etapă decisivă, în care mi-am lăsat principalii adversari la aproape douăzeci de minute...**

— Sînt Louis Bobet — sau, mai simplu, Louison — cavalerul fără frică și fără pată al epopeii cicliste. Învins ani de-a rîndul de adversari excepționali, de nesansă, de inexperiență, am învățat să rabd și să lupt, ca să cîștig în cele din urmă, de trei ori consecutiv, cursa vieții mele...

— Sînt Fausto Coppi, cel mai mare și cel mai nefericit dintre toți ! Nimeni, pînă la mine, n-a reușit să-și adjudece, în același sezon, Turul Franței și Turul Italiei. Eu am făcut-o, în două rînduri. Am avut nenumărate accidente, am scăpat ca prin minune, am obținut victorii care păreau imposibile. În toată cariera mea, n-am pierdut, de fapt, decît o singură competiție decisivă : cursa cu moartea...

...Nălucile marilor campioni dispar curînd pe serpentinele scînteietoare, fără ca vreun urmăritor să se ivească la orizont. Aidoma faimei sportive, seninul de deasupra Pirineilor e o bucurie fugară. Norii înghesuiți tiptil la buza prăpastiei sînt sfîșiați de fulgere lungi, vîntul șuieră a pierzanie și, dintr-o dată, ploaia se năruiește pe povîrnișuri, făcînd să hohotească de plăcere driadele, faunii, mărunțele iazme de sălbăticie... Ne adăpostim într-un motel, în marginea șoselei. Un pahar de Armagnac, zîmbetul fetei de la bar (o cheamă Isabel, are 17 ani și seamănă cu o reclamă pentru pasta de dinți), figurile bonome ale convivilor — toate acestea au darul să ne convingă că soarele nu s-a ascuns pentru prea multă vreme... Într-adevăr, astrul zilei reapare după vreo oră, dinspre Midi de Bigorre, unul din cele mai impozante piscuri din Pirineii Centrali. Se zice că drumul din Tourmalet pînă acolo, sus, este de o rară frumusețe...

— Incomparabil, domnule ! — *confirmă Isabel.* **Domnul dorește să facă acest drum? Există o rută pe care se poate merge cu mașina, pînă la patru kilometri de vîrf. Există, de asemenea, o cărăruie pentru măgărași. Poate, domnul preferă măgărușii ?**

Surîd... Da, îi prefer !

— Acolo, sus, este și un Observator, domnule, și o stație de televiziune ! În nopțile foarte limpezi, de-acolo, din vîrf, se poate zări cu ochiul liber raza farului de la Biarritz : 140 km în linie dreaptă. Un scoțian a petrecut acolo trei nopți, ca să distingă semnalele farului...

Ne luăm rămas bun de la adăpostul atît de ospitalier, și după o coborîre de treizeci de kilometri poposim la Bagnérres de Bigorre, stațiune termală cunoscută încă din antichitate pentru virtuțile curative ale apelor sale. Izvoarele sulfuroase și radioactive dau excelente rezultate în tratamentul feluritelor afecțiuni ale aparatului respirator ; de aceea, în fiecare an poposesc aici, ca și la Luchon, ca și la Eaux-Bonnes, stoluri compacte de cîntăreți, actori, avocați, profesori, predicatori, neveste cicălitoare — în speranța, adeseori înșelătoare, de a-și reînviora, cît de cît, coardele vocale... Aflînd aceste detalii, un vizitator spiritual oferă o sugestie pentru prospectele publicitare : „Vă invităm în Pirinei, în căutarea glasului pierdut !"

Spre țara corridei

...Coborîm necontenit către sud, aproiindu-ne de hotarele Spaniei. Trecem prin Axles-Thermes, cu fîntînile fierbinți, celebre încă de pe timpul lui Cesar, apoi prin Font-Romeu, așezare însorită, la 1 800 m altitudine, unde sportivii de elită ai Franței se pregătesc pentru Mexic. Zărim, în fugă, un colț din minuscula Andorră — Andorra cea mîndră, „unica fiică a lui Carol cel Mare", cum spun cuvintele imnului național, străbatem ținutul Cerdagne, supranumit „Tibetul francez" — și iată-ne, în fine, la punctul de frontieră Bourg Madame. Neobișnuita denumire datează din 1815, cînd „madame Royale", soția ducelui de Angoulême, fiica celui de-al șaisprezecelea Ludovic, a poposit aici, în timp ce Napoleon zguduia pentru ultima oară arena istoriei... Dincolo de barieră vărgată cu galben și roșu, se află Puigcerda, localitatea similară din patria lui Cervantes. Dincolo de vechea capitală a Cerdagnei, cu balconetele și turlele sale ciudate, dincolo de imensitatea verde-fosforescentă a muntelui Tosas, de rodnica vale a Freserului, de centrele carbonifere și de ruinele romane, la capătul unei călătorii de 175 kilometri prin nordul Cataloniei, veghează, cu ochii spre Mediterană, țința călătoriei noastre. Iat-o, în fața mării și a cerului de un albastru neverosimil : Barcelona muncitorească, citadelă a bumbacului și a dîrzeniei, a matelo ților și toreadorilor, locul în care Don Quijotte își încheie a patra aventură...

Cel mai mare port al Spaniei — întemeiat, zice-se, de către Foceeni — este, totodată, un oraș al muzeelor, al concursurilor florale (premiul întîi, un trandafir ; premiul al doilea, un trandafir de argint ; al treilea, drept consolare, unul de aur...) bază industrială de importanță majoră și tezaur de monumente profund evocatoare.

...Barcelona înseamnă și Piața Cataloniei — fastuoase imobile comerciale, fîntîni arteziene, limuzine, reclame — și dezolantele cartiere din partea de sus, către Tibidabo, unde femei îmbătrînite înainte de vreme stau la rînd, noaptea, pentru o găleată de apă — și mormanele de moloz, prezente încă, după aproape treizeci de ani, la periferia răsăriteană...

În sfîrșit, Barcelona înseamnă pentru orice străin, oaspete pe cîteva zile al pămîntului iberic, posibilitatea de a asista la cel mai tipic dintre spectacolele spaniole — faimoasa corrida. Aici se află, să nu uităm, una din cele cinci arene de prima categorie, întîia, în ordinea importanței, după „Monumental" din Madrid, și urmată, ierarhic, de Valencia, Sevilla, San Sebastian.

Arena iberică

Cînd spui „Spania" — îți trece prin minte, în cîteva clipe, un vălmășag de imagini, rod al lecturilor, al tablourilor, al legendelor, al melodiilor, al peliculei cinematografice și, în ultimă instanță — al propriei fantezii.

Spania poate fi un zid alb-orbitor, în bătaia soarelui, cu turnuri și creneluri medievale pe sub care mișună piața rurală, o succesiune de arcade în stil maur, deschizînd perspectiva curții interioare — el patio — unde havuzul resfiră diamante în liniștea nocturnă — tînguirea cînteculul andaluz, punctată de pocnetul castagnetelor, de pașii sacadați ai dansatorilor flamengo, șerpi azvîrlind fulgere grațioase, la fiece tresărire, — procesiunea de cagule, sinistre podoabe ale penitenților catolici și ale Ku-klux-klanului, neschimbate din epoca Inchiziției, — aria de treier, simplă îngrăditurăde bolovani în podișul Estramadura, unde catîrii înhămați la tîrlia de lemn își poartă stăpînul în cercuri fără număr, sub arșița nimicitoare, peste snopii din care se vor alege apoi, amestecate cu țărînă, grăunțele sticloase, aurii — aripa unei mori, profilată-n văzduh, iar alături, o umbră călare, scheletică, uriașă, cu chivără, lance și scut — sau cealaltă umbră, mai pregnantă, cu pușcă și tricorn, întinzîndu-se în lutul torid, de la Pirinei la Coloanele lui Hercule...

Cînd vei rosti „Spania" — îți vor trece prin minte acestea și altele ; dar oricine ai fi și de oriunde — nu se poate să nu așezi în centrul caleidoscopului de imagini, ca o emblemă inerentă, pata de smoală a unui taur cu capul plecat și cu ochii injectați, privind țintă un petic de stofă șingerie...

Originile corridei sînt greu de precizat. În circul roman, gladiatorii luptau cîteodată împotriva taurului, ceea ce poate sugera ideea unei relații între prezența leguinilor lui Cezar în peninsula Iberică și dezvoltarea ulterioară a tauromachiei pe aceste meleaguri. Diferiți autori evocă misterele Cybelei, cultul lui Mithra, scenele pictate pe amforele cretane, rămășițele frescelor din palatul lui Minos. Supoziția capătă oarecare temei în preajma întrecerilor cavalerești din Evul mediu. Vestitul Cid Campeador ar fi fost cel dintîi care a înfruntat taurul în arenă, cu lancea. Pe de altă parte, unele surse disparate menționează obiceiul boarilor din zonele de crescătorie — așa-numitele ganaderias — de a se amuza, încă din timpuri străvechi, să despartă masculii întăriți, făcîndu-i să alerge după o pînză sau după altă „momeală" mișcătoare. În treacăt fie zis, culoarea nadei este perfect indiferentă animalului : ceea ce îl incită este mișcarea, vibrația, zbaterea aceea iritantă, dincolo de care se ascunde „ceva"...

Istoria spectacolului începe abia în veacul al XVIII-lea, o dată cu prodigioasa familie Romero, fondatoare a primului regulament, a primelor cuadrile de toreros și a primelor reuniuni cu piață. Astăzi, Spania posedă peste 400 plazas (inițial, drama se consuma într-o piață publică, special amenajată, de unde și numele arenei), de la modestele incinte cu 1000—1500 locuri, la „Monumentalele" din Madrid, Sevilla, Barcelona, putînd cuprinde pînă la 30 000 spectatori.

Admirată, hulită, elogiată, proscrisă, venerată, anatemizată dincolo de hotarele peninsulei, lupta cu taurul constituie un punct de atracție pentru milioane de turiști care invadează an de an patria lui Manolete. Acolo, tauromachia este spectacolul suprem ; la fiesta de los toros (sărbătoarea taurilor) n-a căpătat numai supranumele de fiesta brava (sărbătoarea curajului) ci și pe acela, răsunător dar înșelător, de Fiesta Nacional !

Prolog la „Sărbătoarea taurilor"

Se zice să orice neofit introdus într-un domeniu special, trebuie să ia o piatră-n gură — probabil, pentru a evita astfel afirmațiile stupide pe care le-ar putea face. Pregătindu-mă să asist pentru prima oară la o corrida, în Plaza des toros Monumental, una din cele trei arene ale Barcelonei, am preferat să tau, mai degrabă, o carte în mînă... Bibliografia lucrărilor de specialitate, publicată cu vreo patruzeci de ani în urmă la Madrid, de către editura Vindel, cuprinde peste 2000 de titluri, numai în spaniolă ! Cum nu-mi rămăseseră decît 24 de ore, m-am mulțumit cu cîteva spicuiri fugare din Hemingway, Lafront și Alvarez del Vayo...

...Pentru a înțelege esența corridei, trebuie să pleci de la premiza că nici unul dintre spectatori nu a venit să se delecteze cu uciderea animalului. Excepții posibile — cîțiva bolnavi, demenți sau „barbari" pe care publicul îi ignoră și pe care un autentic **aficionado** *(micro b, cum am zice noi) i-ar alunga pur și simplu din arenă. Acolo, jos, în cercul de nisip împrejmuit de* **barrera** *singerie, se desfășoară o moarte sacră, un fel de sacrificiu ritual, după toate regulile artei. Omul care oficiază, o face cu gravitate, dar fără plăcere. El ucide însăși moartea, puterea oarbă, întrupată în splendida fiară — cel mai nobil și mai primejdios adversar al ființei inteligente. Istoria tauromachiei menționează, la acest capitol, cîteva cazuri ieșite din comun. Astfel, în 1844, la Cadix, El Hechicero (vrăjitorul), un taur cenușiu de proporții impresionante, i-a trimis la spital pe toți picadorii și matadorii reuniunii respective — vreo șapte la număr — doborînd tot atîția cai... La începutul acestui secol, taurul Vibora (Vipera), abia introdus în arena din Vista Alegre, sare peste barrera și rănește grav pe unul dintre oamenii de ordine. Matadorul se dovedește incapabil să-l răpună și „eroul" este trimis înapoi, teafăr și nevătămat...*

O scenă mult mai dramatică s-a petrecut chiar la Barcelona, cu 70 de ani în urmă. Un taur roșu cu coarne enorme — El Comisario — a escaladat de asemenea îngrăditurade lemn, pătrunzînd furios în primele rînduri de bănci. Se stîrnește o panică generală ; jandarmul Isidro Silva împunge fiara cu sabia, caporalul Viguères trage cu carabina, glonțul străbate mușchii greabănului și ricoșează în pieptul unui tînăr, un angajat al arenei, care moare pe loc. După îndelungate peripeții, taurul este prins cu lassoul și omorît cu lovituri de pumnal... În fine, un ultim exemplu — luminos, de astă-dată — poate unicul caz în care „victima" a reușit să se salveze, datorită unei împrejurări neobișnuite. În 1936, la Sevilla, taurul Civilon, hărțuit de sulițele picadorilor, recunoaște într-unul din spectatorii de lîngă barrera pe omul care-l crescuse în ganaderia din Andaluzia — și, apropiindu-se, îi linge mîna... Impresia generală este copleșitoare ; picadorii se opresc, descumpăniți, publicul, în picioare, cere grațierea animalului, iar președintele corridei, emoționat și el, este nevoit să consimtă !

Taurul reprezintă, incontestabil, elementul cel mai dinamic al întregului spectacol. Drama lui este urmărită cu încordare, iar atunci cînd lupta a fost pasionantă, cînd om și sălbăticiune au dovedit bravură, demnitate, **honra** *(onoare, orgoliu),* **pundonor** *(expresie intraductibilă, ceva între cinste și măreție) — spectatorii văd, în deznodămîntul fatal, sfîrșitul unui erou. Dincolo de gesturi, ochiul descifrează mesaje tainice. Taurul — e Spania. Pentru instinctul spaniol, corrida are întotdeauna un înțeles aluziv, infinit mai profund decît faptul în sine...*

Celălalt personaj principal, matadorul — este, cel mai adesea, un om din popor, un flăcău ager și curajos, ridicat dintre băieții din crescătorii sau dintre ajutoarele personalului de servici al arenelor. Pînă la debutul în public, el trebuie să facă o ucenicie aspră și, oricît de talentat, nu va reuși să se afirme fără sprijinul unui protector bogat. Numai costumul — din stofă scumpă, cu fireturi grele de aur, cîntărind în total între șapte și zece kilograme, așazisul „costum de lumină" — costă o avere !

În jurul matadorilor celebri s-au dezlănțuit pasiuni, s-au scris mii de pagini de literatură, s-au creat legende. În 1947, cînd Manolete a murit în arenă (la Linares, în ziua de 28 august, ucis de tresărirea agonică a unui taur de Miura, căruia-i dăduse lovitura de grație în mod ireproșabil) spaniolii din întreaga lume s-au simțit uniți prin durerea comună. Într-adevăr, Manolete era unic ; ținuta și plastica mișcării în timpul acțiunilor îl situau la un nivel cu totul excepțional. Matadorul căzut a lăsat o auto-descriere concisă, în timpul unui dineu dat în onoarea sa de către admiratori, cu cîteva luni înaintea luptei fatale. Solicitat insistent să țină un discurs, el s-a ridicat, în cele din urmă, și cu o voce teatrală, solemnă, a făcut această scurtă și energică declarație : **„Sînt cel mai mare torrero din cîți au existat vreodată. După mine — nimeni ! După nimeni — poate cîndva, într-o zi, se va ivi un altul".**

Aceste cuvinte au mai fost atribuite cîtorva matadori de anvergură — dar fidelii „manoletiști" n-au admis în ruptul capului că le-ar fi putut rosti altcineva...

Moartea în după-amiază

Orice corrida care se respectă, începe, obligatoriu, între cinci și șase după-amiază. Vă amintiți versurile lui Federico Garcia Lorca, din Bocetul pentru Ignacio Sanchez Mejias ?

„Vîntul resfiră fulgii de vată / la cinci după-amiază... / O coapsă cu un corn întristat / la cinci după-amiază / Ciopîrlele de arsenic și fum / la cinci după-amiază / Își încep vuietul de litanie / la cinci după-amiază... / La colțul străzii, grupuri tăcute / la cinci după-amiază / Și taurul, singura inimă trează / la cinci după-amiază..."

Deci, la cinci fără un sfert mă instalez în tribunele arenei barceloneze Plaza de toros Monumental, pe unul din locurile ieftine, de la soare. Știu acum că numele de arenă vine de la **arenas**, *care înseamnă nisip, că există trei categorii de locuri —* **sombra**, *cele adăpostite de soare,* **sol y sombra**, *unde soarele și umbra se îngină, cel dintîi scăzînd treptat în decursul reuniunii și, în sfîrșit,* **sol** *— sectorul expus în permanență razelor arzătoare. Extrem de scumpe, primele rînduri din preajma barrerei îți permit să observi exact fiecare detaliu, răpindu-ți însă vederea de ansamblu. Este zona predilectă a cunoscătorilor rafinați, oameni care au urmărit sute și chiar mii de corride, ajungînd la o înțelegere subtilă a fazelor luptei. Pentru acești* **aficionados** *de super-clasă, tauromachia posedă virtuți estetice inaccesibile muritorilor de rînd... Hemingway însuși făcea, cu patru decenii în urmă, o apreciere semnificativă :* **„Nu cunosc sculptură modernă — cu excepția aceleia a lui Brâncuși — care să egaleze în valoare plastică luptele de tauri".**

...Așteptînd deschiderea galei, examinez cu atenție arena circulară, înțesată de steguleț e, de reclame și anunțuri multicolore : berea San Miguel, loțiunea capilară Geniol, aperitivul Berger, tăurtul Danone, basculele Soler etc. Pe bănci, o asistență pestriță : turiști — mai ales vest-germani — majoritatea lor, foarte tineri și expansivi, multe femei, dar puține „splendori" autentice... Programul ne informează, la un preț piperat, că astăzi vor evolua matadorii Luis Segura, Lopez Romero și Jose Fuentes, împotriva a șase tauri frumoși și viteji, din ganaderia lui don Jose Matias Bernardos.

Dar, iată, președintele reuniunii își face apariția în loja de onoare. Abia s-a așezat și flutură batista. Se aude semnalul trompetei, răsună ropot de tobe. Poarta din fața lojii prezidențiale se deschide încet, lăsînd să intre doi călăreți învestmîntați în negru : **los alguaciles**, *ofițerii sau comisarii serbării. Călări pe cai de rasă, alguazilii poartă costume din epoca lui Filip al II-lea, mantii sumbre, cu guler răsfrînt, pălării negre, împodobite cu pene galbene și roșii. Ajunși în dreptul lojii de onoare, ei se opresc, salută și cer încuviințarea de a începe* **el paseo** *— defilarea cuadrilelor. Primind-o, alguazilii se retrag de-a-ndaratelea, pînă la poarta pe care au intrat ; orchestra, cocoțată undeva, în mijlocul tribunei, intonează un passo doble, în sunetele căruia își face apariția mult așteptatul cortegiu. Ordinea clasică este respectată cu strictețe : în frunte, alguazilii — apoi cei trei matadori, toți pe aceeași linie. Înainte de a păși în arenă, s-au închinat cu evlavie, au sărutat amuletele și talismanele de care nu se despart nici o clipă și, bineînțeles, au avut grijă să pornească cu piciorul drept... Urmează banderillerii, picadorii — călări, dar fără sulițe — oamenii de serviciu ai arenei și, încheind cortegiul, atelajele de catîri, cu harnașamente roș-aurii și cu zurgălăi de argint ; rostul lor este să scoată din* **redondel** *cadavrele taurilor și — eventual — pe cele ale cailor... Brusc, defilarea se oprește ; echipele salută ceremonios prezidența, după care se retrag în pripă. Matadorii, care și-au lăsat pelerinele de paradă în seama prietenilor din primele rînduri, pătrund în* **callejon** *(textual : ulicioară), o trecere strîmtă, între prima bancă și barrera — de unde vor urmări apariția taurilor. Acum, președintele se ridică și aruncă spre arenă cheile de la toril — locul în care sînt ținute animalele, înainte de luptă. Unul din alguazili le prinde-n pălărie — apoi ambii călăreți ies, în galop. Gestul cheilor — e pur simbolic. Trompeta vestește apariția primului taur...*

Iată-l năvălind pe culoarul îngust, din dreapta lojei prezidențiale. E un animal vioi și puternic, o mică uzină de mușchi și tendoane vibrînd nestăpînit sub pielea strălucitor de neagră. Cu capul mare, cu ochi scăpărători, cu mișcări nervoase — are un aer de motan întărîtat. Aici, însă, nimeni nu se gîndește să se joace cu el altfel decît de-a moartea... Orbit de lumină, excitat de strigătele mulțimii, taurul gonește în salturi, la dreapta și la stînga, căutînd pe cineva cu care să se răfuiască. E furios, pentru că a fost ținut în penumbră, cîteva ore, apoi împins cu de-a sila într-un coridor cu gratii, unde, din fugă, cineva i-a înfipt în grumaz o cocardă colorată, emblema crescătoriei... Acum, unul din ajutoarele matadorului, un **peon**, *agită pelerina roșie. Iritat de mișcare, taurul dă busna la atac, silindu-l pe îndrăzneț să se refugieze grabnic îndărătul unei* **burladeros**, *un fel de apărătoare de scînduri groase, așezate în diferite puncte ale barrerei. Dincolo de parapetul singeriu, matadorul studiază cu încordare mișcările adversarului : felul cum aleargă, cum virează, cum se oprește, cum dă lovitura de corn...*

Publicul — alcătuit, cum spuneam, mai mult din turiști străini — pare interesat, dar lipsit de exuberanță. Poate-i de vină și căldura (sînt aproape 30 de grade la umbră, în căldarea umedă a Barcelonei) — poate și faptul că spectatorilor de peste hotare le lipsesc cunoștințele de bază în materie de corrida... În fața mea, o femeie blondă, cam spălăcită, cu pantaloni albaștri, ponosiți, cu o bluză de mătase albă, arsă la umăr cu țigarea, urmărește intrarea picadorilor cu aceeași expresie cu care s-ar uita la un maldăr de ziare vechi...

Locomotivă sub presiune, taurul se aruncă asupra cuplului om-cal, și, dintr-o lovitură, îi răstoarnă-n nisip. Tribunele freamătă, se aud fîpete și ovații. În genere, picadorii sînt detestați de publicul spaniol, pentru că manevrele lor, nu întotdeauna corecte, slăbesc peste măsură taurul, vlăguindu-i forțele. De fapt, purtătorul suliței nu face decît să execute ordinele șefului său. Tumbele la care-l obligă adesea impulsivitatea primelor atacuri, stîrnesc hazul tribunelor ; nimeni nu se gîndește la fracturi și la comoții, la nenumăratele accidente ale meseriei de picador, care, destul de adesea, îi duc pe nenorocitul cavaler la spital sau la ospiciu...

Prin pase îndelungate, peonii atrag asupra lor furia fiarei, în timp ce picadorul și calul înzăuat sînt ajutați să se ridice. Apărătoarele metalice îi protejează pe amîndoi de lovituri directe, care ar putea fi mortale ; în plus, calul este legat la ochiul drept, în așa fel încît să nu poată vedea ce plăcere îi așteaptă din partea aceea ! Al doilea atac al taurului nu mai are succesul celui dintîi. De astă dată, picadorul i-a înfipt zdravăn vîrful suliței în grumaz și, după cîteva momente de tensiune, namila brună bate în retragere.

...Prima lovitură de lance, scoate un pic de sînge ; a doua — scoate avîntul, a treia — curajul ; la cea de-a patra lovitură, dacă se mai ajunge la ea, taurul este un viteluș, sau un erou.

Acest exemplar, din ganaderia Bernardos, se dovedește pînă la urmă un brav. Reușește să-și mai răstoarne o dată vrăjmașul, capătă o a treia împunsătură, de la picadorul secund, în fine, descoperă resurse pentru a se năpusti cu destulă convingere asupra banderilierilor, care-i înfig în spinare perechi de bastonașe de lemn, împodobite cu hîrtie colorată și terminate printr-o gheară de oțel...

Crepuscul însîngerat...

Trompeta răsună pentru a treia — și ultima oară. Se apropie momentul suprem — **el tercio de muerte**, *actul morții. Banderilierii se retrag. Matadorul, în splendidul său costum cu fireturi și pietre scînteietoare, primește din mîinile valetului muleta și spada. Abia acum vom vedea cît valorează într-adevăr acest maestru al arenei, pentru că o execuție defectuoasă compromite aproape în întregime succesul, fie chiar remarcabil, obținut de torero în prima parte. Cum spune o zicătoare barceloneză : „Aurul și armele rău folosite, n-ajută la nimic !"*

Faza finală debutează prin obișnuitele pase de muletă, numite, într-un cuvînt, **faena**. *Matadorul caută să fixeze atenția animalului asupra „nadei", să-l convingă că adevăratul vrăjmaș este acea bucată de postav, susținută de o vergea de lemn, — care se sustrage cu atîta abilitate atacurilor sale — și nu omul care i-o flutură pe la nas... Muleta, întrebuințată cu măiestrie, năruie ultimii stropi de energie nervoasă a taurului și se zice că poate ucide tot așa de sigur, ca și spada. Marele Pedro Romero, părintele tauromachiei moderne, care a estocat (de la* **estoc**, *spada scurtă, cu care se dă lovitura de grație) vreo 6 000 de tauri, fără să ridice o singură dată piciorul din nisip, afirma că un bun matador ucide 7 tauri din 8. Al optulea — moare de furie...*

...Printr-un gest fastuos, **toreadorul** *închină victima președintelui, apoi se întoarce și, înclinînd muleta sub botul fiarei, o silește să-și plece fruntea, trepiat, descoperind unicul punct favorabil pentru lovitura decisivă. Cîte nume a născocit spaniolul, definind această operație mortală ! Estocada poate fi* **honda** *(totală, profundă) dacă spada a pătruns pînă-n mîner,* **corta**, *sau* **media**, *dacă lama intră pînă la treime sau pe jumătate,* **delantera** *(avansată),* **pasada** *(depășită),* **trasera** *(respinsă)* **desprendida** *(desprinsă),* **caida** *(căzută),* **baja** *(joasă)* **tendida, contraria, atravesada...***

...Din superba bestie zgomotoasă, care a năvălit acum douăzeci de minute pe poarta torilului, a rămas numai amintirea. Sub ochii excitați ai spectatorilor, stă un biet animal hăituit, epuizat, înnebunit de durere, de spaimă, brăzdat de sîngele care se scurge mereu din greabăn către copite...

...Un răgaz de tăcere. O încremenire sumbră, de-o parte și de alta. Brusc, ca la o comandă numai de ei auzită, omul și taurul zvîcnesc unul spre celălalt. Brațul toreadorului trece printre coarne, spada se înfige adînc în masa însîngerată. A fost, în termeni tehnici, o estocadă simultană. Animalul mai face cîțiva pași, cîteva salturi descumpănite — apoi, rămîne locului, cu limba atîrnînd printre dinți, cu privirea cețoasă, ca și cum ar visa. Poate visează, într-adevăr, o cîmpie imensă, pe care poți să cutreieri în voie, în zori, la ceasurile răcoroase, pînă dincolo de capătul zării...

Picioarele șovăie, trunchiul se năruie — întîi în genunchi, apoi de-a curmezișul, în nisipul murdar. Publicul aclamă, toreadorul salută, — a lucrat excelent, va primi, probabil, ambele urechi, dacă nu și coada victimei, drept omagiu suprem — catîrii pătrund în redondel, în clinchetele zurgălăilor de argint. Mireasa a sudoare, a sînge, a urină. Cineva, lîngă mine, își face loc în grabă, cu batista la gură. Deasupra arenei apare, cine știe prin ce întîmplare, un stol de porumbei albi : se rotesc de două-trei ori peste tribunele înțesate, — pe urmă, văzînd despre ce-i vorba, fulgeră îndărăt, în văzduh.

Elena Moiș a culeș aplauze ieri seară
Foto : Aurel Neagu

fotbal

DE CE RĂMÎNEM MEREU ÎN URMĂ?

Incontestabil că eșecurile suferite de fotbalul nostru în ultima vreme ne-au trezit la realitate. Dar aceste neplăcute insuccese, dezbătute larg în coloanele ziarelor, este posibil să fie urmate de altele dacă ne vom mărgini să criticăm doar comportarea jucătorilor noștri, dar în același timp nu vom observa atitea și atitea aspecte negative care și-au făcut loc și se mențin în fotbalul românesc.

În anul 1964 mi-am făcut concediul la Praga. În cele 18 zile cît am stat acolo, am văzut jocuri de campionat de categoria A, de juniori, am urmărit la lucru echipa olimpică și prima reprezentativă a Cehoslovaciei.

Concluziile mele de atunci au fost că avem jucători tineri mai talentați decît au cehii și deci perspectivele noastre sînt mai frumoase. (La timpul său, am informat de aceasta pe tov. președinte al Federației de fotbal, iar jocul nostru cu Cehoslovacia, din anul 1965, a confirmat părerea mea).

Dar tot acolo am văzut și lucruri demne de menționat. Sportivitatea, disciplina, corectitudinea în joc, spiritul colectiv, ambianța generală în care se dispută jocurile — toate acestea mi-au atras atenția deoarece pe terenurile noastre nu le întîlnim prea des.

Din nefericire, carențele noastre în fotbal nu se rezumă doar la cele menționate mai sus.

La conferința pe țară a tehnicienilor acestui sport, ținută în anul 1964, la Brașov, s-a afirmat că acțiunile individuale au devenit mai importante decît jocul colectiv. Au fost dați, ca exemplu, Pele, Eusebio, Law, Mazzola și alți jucători mari. Un amănunt, însă, care a scăpat unora dintre tehnicienii noștri este că și acești jucători au dat randament numai atunci cînd se încadrau în jocul colectiv al echipei din care făceau parte, în tactica ei generală sau specială. Talentul și capacitatea acestorași ai fotbalului sînt puse în slujba jocului colectiv și nu în detrimentul lui, așa cum se întîmplă cu jucătorii noștri mai talentați în majoritatea echipelor noastre de club și chiar în echipa națională.

De ce oare Universitatea Craiova, care nu dispune de jucători de clasă, ocupă locul 4 în clasament? Pentru că pune în aplicare mai corect decît alte echipe principiile jocului colectiv. Tot printr-un joc colectiv foarte bun s-a impus și Jiul.

De ce juniorii Tătaru II și Savu II, care în jocul cu A. C. Klagenfurt, au înlocuit pe consacrații D. Popescu și Negrea au reușit să schimbe fizionomia jocului în repriza a II-a? Pentru că tot timpul s-au străduit să paseze bine și la timp atacanților și n-au polarizat tot jocul asupra lor, cum o făceau D. Popescu și Negrea.

De ce Dobrin, acest tipic reprezentant al jocului individual, a fost apreciat de foștii tehnicieni de la conducerea Federației și de toată presa de specialitate drept cel mai bun jucător al anului 1967? Doar după campionatul mondial din Anglia a devenit clar pentru oricine că un jucător de clasă trebuie azi să aibă trei calități principale: 1. O mare capacitate de manevră (Dobrin nu o are), 2. Un dezvoltat simț colectiv (la Dobrin, lipsește), 3. Calități morale și de voință bărbătești, manifestate în joc, ca tenacitate, curaj, voință, perseverență (Dobrin nu le are nici pe acestea). Și atunci cum de a fost decretat Dobrin jucătorul nr. 1 al anului. Numai datorită cîtorva execuții statice, fără nici o legătură cu jocul? După

OPINII

jocul cu Italia, din toamna lui 1966, Ilie Oană spunea: „Avem și noi jucători de talia lui Corso" și l-a numit pe Dobrin. Cît de departe de realitate a fost colegul Oană a arătat-o căderea ulterioară a lui Dobrin într-un anonimat aproape total. Doar în toamna trecută, schimbîndu-și mentalitatea și concepția de joc, ajutat fiind și de noii antrenori ai echipei F. C. Argeș, Ion Bălănescu și Eugen Mladin, care în cadrul unui sistem de joc original i-au creat posibilități mari să-și manifeste talentul și unele calități, Dobrin a reușit să recîștige o situație ce părea definitiv pierdută.

Pe jucătorul Di Stefano, poate cel mai mare fotbalist din lume, l-a caracterizat o mare simplitate în joc, o capacitate enormă de manevră și un dezvoltat simț colectiv. La jocul Real Madrid — Dinamo Buc., Di Stefano a demonstrat cu o deosebită măiestrie arta de a pasa. La un moment dat, după o asemenea pasă reușită, un jucător divizionar a spus: „Eh, și ce mare lucru face Di Stefano că pasează; orice jucător de la noi poate proceda la fel". Nu sînt sigur că orice jucător de la noi poate pasa la fel, dar în orice caz n-ar face rău s-o încerce cît mai des și să se lase de alergătura disperată cu mingea la picior, preferînd să rezolve singur cele mai dificile situații tactice.

Nu trebuie să uităm nici un moment că jocul de fotbal a fost, este și va rămîne un joc colectiv, iar mijlocul unic pentru realizarea acestuia îl constituie pasa. Să-i acordăm deci atenția cuvenită și să nu o considerăm ca un lucru prea simplu, prea cunoscut de jucătorii noștri

Fiecare fotbalist trebuie să știe ceea ce se cunoștea acum 32 de ani, cînd, în prima carte de fotbal apărută la noi, Virgil Economu, autorul acesteia, a precizat că pasa este „cartea de vizită a jucătorului".

Nimeni nu este profet în țara lui. Dar ceea ce susțin în prezentul articol a fost confirmat într-o formă delicată și de Dragoslav Secularat în ziarul „Sportul popular" din 23 iunie 1967. Printre altele, el a spus: „Jucătorilor români le lipsește viteza de execuție, o mai bună legătură între compartimente și o mai mare înțelegere, iar uneori consumă energie fără rost. Antrenorul este dator să intervină în schimbarea concepției de joc".

Meciul cu Italia, care s-a disputat imediat după aceea, a confirmat în întregime observațiile lui Secularat. Păcat de eforturile individuale inutile ale jucătorilor Gherghelii, R. Nunweiller, Lucescu, Ionescu, care și-au neglijat mereu coechipierii.

Promotorii jocului individual au dus în bună măsură fotbalul nostru în situația grea de azi. A sosit momentul să ne revizuim cît mai urgent concepția de joc!

Jocul colectiv nu este doar pentru jucători mediocri, cum spun unii colegi tehnicieni. „Celtic", cîștigătoarea „C.C.E." — ediția 1967, a demonstrat cu prisosință acest adevăr.

Colea VÎLCOV
antrenor

F. C. ARGEȘ, LA SINAIA

Echipa piteșteană a poposit de joi la Sinaia. Aici, timp de două săptămîni, sub conducerea antrenorilor Ion Bălănescu și Eugen Mladin, fotbaliștii piteșteni vor face adaptarea la efort și ușoare antrenamente cu balonul. Iată lotul: **Stan, Ilie Stelian, Ivan, Vulpeanu, Păciulete, Prepurgel, Olteanu, Ioniță, Țîrcovnicu, Nuțu, Radu, Kraus, Țurcan, Dobrin, Eftimie, Jercan.** După cum se poate remarca, din lot lipsește Popescu Ioachim, care în ziua de 4 ianuarie a suferit un accident de automobil pe șoseaua București — Pitești.

În tabăra de la Sinaia au fost luați și juniorii Ariciu, Ciolan și Cîrstea, promovați din acest an în lotul primei garnituri. În programul pregătirilor din această iarnă, F.C. Argeș are prevăzut și un lung turneu în țările calde. După cum am fost informați, echipa va susține începînd de la 19 ianuarie, 8 meciuri în Liban, Siria și Irak. Înapoierea în țară ar urma să aibă loc la mijlocul lunii februarie. Pînă la începutul lunii martie formația va întreprinde încă un turneu de 3 jocuri în R.D. Germană.

Primul meci oficial, F.C. Argeș îl va susține în țară în ziua de 3 martie, cînd este programată în „Cupa României".

SPORT LA TV

Ora 23,20 — **Emisiunea Telesport. Din cuprins: reportaje filmate de la competiții din țară (meciurile: Rapid — Politehnica Galați la volei masculin, I.C.F. — Steaua la baschet masculin și Rapid — Admira Viena la handbal feminin) și de peste hotare (marele premiu automobilistic de la Johannesburg, crosul San Silvestro, finala „Cupei Davis" la tenis de cîmp, concursul de sărituri cu schiurile de la Oberstdorf și schi nautic în Florida).**

Patinatorii bucureșteni și-au desemnat aseară campionii

Figurile libere, cele care dau patinatorului posibilitatea să-și pună deopotrivă în lumină fantezia și pregătirea atletică, n-au avut darul, ieri, decît să certifice diferențele valorice consemnate de aridele dar precisele figuri obligatorii, în zilele precedente. La ultima lor apariție în cadrul campionatelor regionale — de fapt o încălzire pentru finalele de săptămîna viitoare — fruntașii patinajului bucureștean ne-au oferit un frumos spectacol sportiv, deși nu totdeauna susținut de elemente tehnice de deosebită dificultate. Excepție notabilă face Marcel Comanici, clasat pe primul loc la seniori, care a repetat cu brio programul de libere prezentat la recentul concurs internațional, de data aceasta cu ambele sărituri dublu-Lutz reușite: Meritoriu au evoluat și învinșii săi. În întrecerea feminină, primul loc revine campioanei țării, Elena Moiș, distanțată net de adversarele sale.

Iată clasamentele finale ale întrecerilor: JUNIORI Băieți: 1. Mihai Popescu (Constructorul) 318,5 p; 2. At. Bulete (Școala Sportivă nr. 2) 296,6 p. Fete: 1. Constanța Ionescu (Constr.) 389,4 p; 2. Letiția Păcuraru (Dinamo) 378,2 p; 3. Anca Tănase (Șc. Sp. 2) 343,4 p; 4. Mariana Ionel (Șc. Sp. 2) 326,7 p. Perechi: 1. Letiția Păcuraru — Dan Săveanu (Din.) 64,4 p. SENIORI Băieți: 1. Marcel Comanici (Din.) 586,9 p; 2. Nicolae Bellu (Constr.) 546,4 p; 3. Dragoș Sandu (Constr.) 519,4 p; 4. Dan Săveanu (Din.) 493,1 p; 5. Eugen Tăujan (I.C.F.) 420,8 p. Fete: 1. Elena Moiș (I.C.F.) 593,3 p; 2. Cristina Formagiu (Șc. Sp. 2) 527,0 p; 3. Doina Ghișerel (Șc. Sp. 2) 500,4 p.

Din păcate, nu vom putea ocoli un cuvînt de reproș la adresa organizării. Cu atîtea becuri lipsă la stîlpii de iluminat ai patinoarului Floreasca, este probabil că n-am fi văzut ca lumea evoluția patinatorilor dacă nu ne-ar fi venit în ajutor reflectoarele televiziunii. Fericită coincidență...

Radu VOIA

Feroviarele în serie: Rapid — Combinatul Poligrafic 3-0 (7,13,4)

Lipsite de conducerea antrenorului lor (reținut la examen), poligrafele au cedat, fără drept de apel, în fața feroviarelor, care au reușit a cincea victorie consecutivă (fără a pierde nici un set) în actualul campionat. La începutul meciului C.P.B.-ul realizează 3 puncte, dar riposta rapidiștilor este promptă: 6—3. În continuare scorul se menține favorabil Rapidului și „repriza" este adjudecată la 7. Setul secund a fost cel mai animat. Se încearcă, de ambele părți, desprinderea de adversar. Scorul a evoluat astfel: 0—2, 2—2, 3—2, 3—3, 5—3, 5—5, 6—5, 6—6, 6—9, 9—9, 10—9, 10—11, 11—11, 11—12, 14—12, 14—13 și Chezan pune capăt acestui maraton cu un șut sec: 15—13. În ultima parte a meciului de la 1—1 se ajunge repede la 9—1, apoi 9—3, 12—3, 12—4, 15—4.

Victoria rapidiștilor este pe deplin meritată. Ele au luptat cu mai multă ardoare, și-au organizat mai bine apărarea și, mai ales, blocajul, unde au excelat cuplurile **Szekely—Baga** și **Tudora—Florescu.** În atac au punctat decisiv **Szekely, Baga** și **Tudora.** Rebac, deși a muncit mult, a evoluat sub valoarea ei, mai ales în setul II. Florescu și Chezan în nota obișnuită. De la învinși s-au remarcat **Covaci, Vlădeanu** și, parțial, **Florea.** Slab aportul Ilenei Enculescu-Dulău. Notăm, de asemenea, cu minus echipamentul antrenorului Rapidului.

Corect arbitrajul lui **Em. Costoiu** și **A. Ionescu.**

I. DUMITRESCU

Etapă incompletă

Etapa a 5-a a diviziei A, începută la... 20 decembrie cu meciul Steaua — Dinamo (3—1) și continuată ieri cu întîlnirea C.P.B. — Rapid (0—3) programează azi restul de 5 partide masculine și 4 feminine.

În Capitală, la sala Giulești, vor avea loc jocurile **Medicina — Universitatea Cluj** (f) și **Rapid — Politehnica Galați** (m). În deschiderea cuplajului, medicinistele vor încerca, în fața studentelor clujene, să obțină prima victorie din actualul campionat (un scor de 3—0 sau 3—1 le-ar aduce chiar un loc mai bun în clasament). Meciul vedetă opune fruntașele seriei a doua masculine, învingătoarea devenind campioana turului.

În provincie, la Oradea, **Alumina** primește vizita **I.C.F.-ului.** Se pare că de data aceasta victoria le va surîde orădenilor. **Viitorul Bacău** are prima șansă în confruntarea cu **Petrolul Ploiești,** care n-a cîștigat în actualul campionat nici un set în deplasare. **Minerul** din Baia Mare n-are o sarcină ușoară în meciul pe care-l dispută, acasă, cu **Farul Constanța.**

Dinamovistele bucureștene pot să obțină (în deplasare, la Constanța) o victorie facilă în dauna **Farului,** la fel ca și **Penicilina Iași** (pe teren propriu) împotriva **Drapelului roșu** din Sibiu. Mai echilibrată ni se pare întîlnirea de la Sibiu unde **C.S.M.-ul** primește replica **Universității Craiova,** care în etapa anterioară a întrerupt șirul victoriilor Combinatului Poligrafic București.

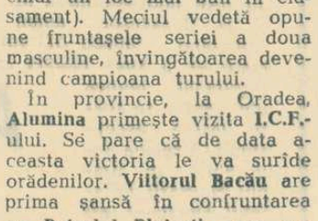

PRONOSPORT

Al doilea concurs la care se aplică noile măsuri privind tragerea centralizată este concursul PRONOSPORT din 14 ianuarie 1968, măsuri prin care se obține o mai operativă cunoaștere a rezultatelor și plată a premiilor.

Ca și la concursul nr. 1 din 7 ianuarie 1968, participarea se face pe buletine cu 3 taloane, pronosticurile jucate urmînd a fi înscrise identic pe toate cele 3 taloane.

Costul unui buletin este de 10 bani.

Publicăm mai jos programul concursului PRONOSPORT nr. 2 din 14 ianuarie 1968: I: Atalanta — Sampdoria; II: Brescia — Napoli; III: Fiorentina — Lanerossi; IV: Internazionale — Cagliari; V: Juventus — Spal; VI: Mantova — Bologna; VII: Roma — Torino; VIII: Varese — Milan; IX: Bari — Lazio; X: Livorno — Foggia; XI: Modena — Lecco; XII: Novara — Pisa; XIII: Messina — Reggina.

ORAȘE ȘI... ORAȘE PE HARTA ATLETISMULUI

Există fel de fel de hărți ale țării noastre: cu împărțirea teritorial-administrativă, cu bogățiile subsolului, cea a căilor rutiere, feroviare și aeriene etc., etc. Există, totodată, o „hartă" a atletismului pe care, alături de vechile citadele ale acestui sport, au fost notate în ultimii ani noi și noi centre,

La bariera dintre un an și altul activiștii atletismului — ca niște autentici stat-majoriști — înfiptă steguleț prin care marchează cucerirea pentru atletism a altor localități. Din acest punct de vedere apar ca lăudabile străduințile de a lărgi necontenit aria practicării atletismului.

Roadele acestor preocupări, ale pasiunii cu care înțeleg să-și facă meseria o serie întreagă de antrenori și profesori de educație fizică, se văd acum în adevărata lor lumină. Pe harta amintită figurează, de pildă, Romanul și Cîmpulungul din Muscel, orașe în care atletismul este la el acasă, dar și alte centre care aspiră la renumele de localități-atletice, cum sînt Tg. Secuiesc, Beiușul, Alexandria ș.a. În loturile republicane de juniori au fost promovați în ultima vreme o serie de tineri talentați care nu provin numai din centrele considerate ca tradiționale pentru atletismul nostru, ci și din alte multe orașe. Este vorba de Caracal, de Focșani, de Agnita, de Breaza etc.

Sînt lăudabile străduințile care se fac pentru a se populariza atletismul în toate colțurile țării, pentru a-l face cunoscut tineretului, pentru organizarea de competiții, pentru formarea de secții în cadrul asociațiilor și cluburilor, pentru depistarea și pregătirea tinerilor celor mai merituoși, cu posibilități de progres. Pe această linie se cuvine să consemnăm și organizarea celor cîteva zeci de centre de antrenament pentru atletism, în diferite localități.

Se pare însă că din dorința de a lărgi mereu aria atletismului, de a sădi dragostea pentru acest sport chiar și pe terenuri mai puțin „fertile", a fost scăpată oarecum din vedere activitatea care se desfășoară în anumite orașe, cu mii și zeci de mii de tineri, cu o bază materială mai mult sau mai puțin completă, cu cadre tehnice de specialitate, cu cluburi și asociații sportive puternice. Așa s-ar putea, eventual, explica faptul că Sibiul, de exemplu, „produce" într-o măsură insignifiantă pentru atletism. În acest oraș, cu nu știm cîte școli și licee, cu zeci de profesori de educație fizică (unii chiar cu specializarea atletism), cu destui antrenori, cu o școală sportivă, activitatea nu este mulțumitoare, ea fiind cu mult în urma celei de la Roman și Cîmpulung, centre cu posibilități mai mici, dar — de ce să n-o spunem — cu cîțiva antrenori și profesori inimoși, îndrăgostiți de atletism și de munca pe care o prestează. La sfîrșitul anului 1967, bilanțurile generale ale atletismului nostru nu cuprind numele nici măcar al unui singur atlet sibian, la seniori și la... juniori!

O situație asemănătoare din multe puncte de vedere poate fi întîlnită și în alte orașe, puternice centre școlare, cu tradiție în atletism ca Lugoj, Caransebeș, Constanța, Oradea etc.

Am lăsat înadins la urmă Timișoara! Pînă nu de mult, orașul de pe Bega a dat atletismului nostru o serie dintre cei mai cunoscuți performeri ai săi, pentru ca, în ultimii ani, aportul Timișoarei la dezvoltarea atletismului național să fie din ce în ce mai mic. Să nu mai existe oare în școlile și în facultățile timișorene tineri talentați pentru atletism? Categoric, nu! Adevărul este însă acela că la Timișoara se lucrează acum mult prea puțin pentru acest sport, că majoritatea eforturilor au un caracter individual, că doar un număr foarte mic de tineri practică atletismul, că și-a făcut loc un extrem de periculos fenomen de blazare în muncă. În această privință ni se pare mai mult decît elocventă situația constatată la recenta conferință a comisiei regionale de atletism. La ședința la care trebuia să se discute activitatea din 1967 și să se adopte planul de măsuri pentru acest an au fost prezenți doar 22 (citiți bine!) din cei 106 invitați!? Au fost prezenți doar cîțiva antrenori și profesori, aceiași pe care-i știm de ani, Lupșa, Grozescu, Beker, Robitsek, cîțiva activiști. În schimb, au lipsit 5 din cei 11 membri ai comisiei regionale de atletism, 7 din cei 8 membri ai comisiei orășenești, toți cei 10 profesori cu specializare atletism, toți președinții secțiilor de atletism din cluburi și asociații, reprezentanții Consiliului sindical regional, Comitetul regional U.T.C., Secția regională de învățămînt etc. pînă la completarea numărului celor 106 invitați!

În asemenea condiții ne întrebăm care este eficiența acestei conferințe și ce poate însemna ea pentru activitatea atletică din Banat? Mai avem sau nu dreptul să așteptăm, în continuare, mult promisul reviriment al atletismului din această parte a țării?

Romeo VILARA

Din inițiativa secției de volei a Institutului de cultură fizică din București, zilele trecute s-a desfășurat în sala Institutului, pentru prima oară, o interesantă partidă de mini-volei. Actori: elevi ai claselor a III-a și a IV-a ai Școlii generale din Pucioasa.

Sub îndrumarea profesoarei Paula Abramescu, micuții voleibaliști au demonstrat în fața studenților de la cursul de specializare cît de frumos și util este voleiul și pentru ei.

Victorii scontate, dar greu obținute

(Urmare din pag. 1)

pele viitoare, echipele participante vor confirma impresia lăsată ieri, furnizînd meciuri mai bune din toate punctele de vedere.

Cea mai echilibrată și mai frumoasă dintre cele trei partide cuprinse în programul de ieri a fost cea dintre echipele *Avîntul M. Ciuc* și *Petrol — Geologie București,* disputată seara, ca meci „vedetă" a cuplajului de după-amiază. Hocheiștii din Miercurea Ciuc au terminat victorioși: 5—2 *(1—2, 2—0, 2—0),* dar cu prețul unor mari eforturi deoarece studenții bucureșteni au opus o rezistență dîrză. Lungi perioade de timp, în special în prima parte a întîlnirii, formația Avîntul Miercurea Ciuc a fost obligată să se apere cu toate forțele, în fața asalturilor foarte rapide și deseori excelent dirijate tactic ale bucureștenilor. Imprecizia în șuturile la poartă (Petrol-Geologie a ratat în acest meci situații extrem de clare), a făcut ca la jumătatea întîlnirii scorul să fie egal. În final, experiența superioară a echipei Avîntul a determinat ca aceasta să se detașeze și să obțină o victorie meritată pe deplin, dar foarte dificil realizată. Au înscris: *E. Antal (2), I. Szabo, Oswath — Avîntul; Niță, Mihăilescu* — Petrol-Geologie.

În deschiderea cuplajului de după-amiază, *Steaua* a realizat o netă victorie în fața echipei *Avîntul Gheorghieni: 14—0 (2—0, 6—0, 6—0).*

Dimineață, în meciul inaugural al întrecerilor din această etapă a competiției, s-au întîlnit echipele **Agronomia Cluj** și **Tîrnava Odorhei.** De această dată, studenții clujeni au reușit să se impună și să cîștige cu **7—2 (1—2, 2—0, 4—0).** Însă, după cum se poate vedea și din scorurile celor trei reprize, victoria Agronomiei Cluj s-a conturat destul de greu, devenind certă abia spre sfîrșitul meciului.

Adoptînd aceeași tactică pe care au utilizat-o în jocul din primul tur, hocheiștii din Odorhei s-au limitat — în primele două reprize — la o apărare strictă, păstrîndu-l în zona neutră pe György, cu scopul de a intercepta orice puc „rătăcit" și de a contraataca, astfel, din poziție optimă. Tactica a dat roade, la începutul reprizei secunde Tîrnava conducînd cu 2—1. În această perioadă (min. 24), György a scăpat singur spre poarta clujenilor, a ratat, faza a continuat însă și Agronomia a beneficiat, la rîndul ei, de un contraatac, pe care l-a fructificat cu siguranță Gall: 2—2. În minutul următor, Tarci a ridicat scorul la 3—2. În repriza a III-a, Tîrnava a schimbat tactica, trecînd la atac, în speranța că va egala. Lucrurile s-au petrecut însă invers. Avînd mai mult spațiu liber în fața porții echipei din Odorhei, clujenii s-au mișcat mai în voie și au realizat din combinații frumoase patru goluri. Au marcat: **Gall (3), Tarci, Cazan II, Godri, Eros** — Agronomia Cluj; **Laszlo, György** — Tîrnava Odorhei. Au arbitrat bine: **C. Sgincă** și **Fl. Gubernu.**

Călin ANTONESCU

Unde mergem

COMPETIȚII INTERNAȚIONALE

HANDBAL — **Sala Floreasca, ora 19:** Meciul revanșă Rapid — Admira Viena (feminin) în cadrul „C.C.E.".

CAMPIONATE REPUBLICANE

BASCHET — **Sala Floreasca, de la ora 9:** Universitatea București — Viitorul Dorohoi (f. B), Rapid — Universitatea Timișoara (m. A), I.C.F. II — Pedagogic Bacău (f. B).

VOLEI — **Sala Giulești, de la ora 9:** Medicina — Universitatea Cluj (f. A), Rapid — Politehnica Galați (m. A).

HOCHEI — **Patinoarul „23 August", de la ora 8:** Avîntul Gheorghieni — Dinamo București; ora 17: Avîntul M. Ciuc — Tîrnava Odorhei; ora 19: Steaua — Petrol-geologie.

ALTE COMPETIȚII

SCRIMĂ — **Sala Facultății de Drept, de la ora 9:** campionatul Capitalei — juniori mici (floretă fete).

HANDBAL — **Sala Floreasca, de la ora 15:** Recolta — Rafinăria Teleajen (m), Rapid — Dinamo (m), Universitatea — Progresul (f); **de la ora 20,15:** Politehnica — Institutul de Construcții (m) — meciuri în cadrul „Cupei F.R.H.".

Actualitatea internațională

FINALA „C.C.E." LA POLO

TENSIUNEA CREȘTE ÎN TABĂRA LUI MLADOST

ZAGREB 6 (prin telefon, de la corespondentul nostru IVO GORAN). — Au mai rămas cîteva zile pînă la marea finală a polo-ului continental, care va pune față în față — în prima manșă — pe campioana României, DINAMO BUCUREȘTI și reprezentanta Iugoslaviei, formația MLADOST. În tabăra studenților din Zagreb tensiunea este în creștere. Echipa lor joacă pentru prima oară finala „C.C.E.", și emoțiile sînt mai mult decît firești.

Săptămîna trecută, în funcția de antrenor al formației a fost numit cunoscutul internațional **Ivo Trumbici.** El este ajutat în permanență însă de selecționerul unic al reprezentativei iugoslave, **Al. Seifert,** iar cuplul lor asigură „7"-lui studențesc o pregătire la un nivel ridicat. În ultimele zile, **Mladost** a susținut mai multe meciuri de verificare în compania echipei **Medvesciak** (care activează, de asemenea, în prima ligă), componenții săi manifestînd o deosebită poftă de joc. Cel mai în formă dintre cei 11 poloiști, care vor reprezenta culorile lui Mladost în această finală, este fără îndoială portarul naționalei, **Carlo Stipanici.**

FILE DE ISTORIE

În cea de a II-a ediție (au participat 14 formații) debutează și campioana României, **Dinamo București.** Startul ei a fost excelent: 7—4 cu Tunafors Eskilstuna, 7—6 cu Dynamo Magdeburg, 6—5 cu Dozsa Szolnok și 9—7 cu N.C.A.C. Moscova, cu care a obținut locul I în grupa preliminară de la Eskilstuna. În cealaltă serie, **Partizan Belgrad** (5—4 cu Pro Recco) nu cunoaște, de asemenea, înfrîngerea.

O lună mai tîrziu (martie 1965) — turneele semifinale. La Magdeburg, bucureștenii înving pe Dozsa Szolnok cu 5—3, dar sînt întrecuți de Dynamo Magdeburg (4—6) și N.C.A.C. Moscova (1—4), care s-au calificat în turneul final. Din semifinala desfășurată la Genova au rămas în cursă Partizan și Pro Recco (în meciul direct 4—1 pentru iugoslavi).

În turneul final (Milano, 9—11 aprilie), surpriza a fost furnizată de **Pro Recco:** 5—4 cu Dynamo Magdeburg și N.C.A.C. Moscova și 1—0 cu Partizan. Italienii au preluat trofeul de la campioana Iugoslaviei, de asemenea învingătoare în fața lui Dynamo (4—2) și N.C.A.C. (6—2).

ARBITRII JOCURILOR

Nici una din propunerile Biroului L.E.N., privind pe cei doi arbitri ai finalei „C.C.E.", nu a găsit ecou în rîndul celor 4 cavaleri ai fluierului, **Bauwens** (Belgia), **Prostiakov** (U.R.S.S.), **Angello** (Franța) și **Parrini** (Italia) care, pe rînd, s-au declarat... indisponibili. În această situație, forul european a mai făcut două propuneri, care au avut mai mult succes.

Partida de la Zagreb va fi condusă de către WERNER ULRICH din R. D. Germană, iar cea de la București, de către italianul IVO MANUELLI.

F.I.L.T. ÎN LUPTA CU DIZIDENȚII TENISULUI

1 ianuarie a trecut fără să aducă confirmarea unei știri transmise de agențiile de presă, care anunța laconic suspendarea Federației engleze de tenis, cu începere de la această dată. Știrea n-a fost o născocire, ci a exprimat prima reacție a președintelui Federației internaționale de tenis (F.I.L.T.), Giorgio De Stefani, față de hotărîrea Adunării generale a cluburilor din Anglia de a se aboli orice diferență dintre tenismanii amatori și profesioniști. Se pare că în cele din urmă părțile au ajuns la un „gentlemen's agreement", amînîndu-se pronunțarea suspendării pînă la 12 aprilie, dată cînd ar urma să intre în vigoare mult comentata decizie a forurilor britanice.

Situîndu-se pe această poziție, organizatorii marilor turnee din Anglia și-au ales precis calea. În locul căutării unor soluții — prin intermediul F.I.L.T. — prin care să se împiedice trecerea amatorilor la profesionism, ei au preferat să pactizeze cu adversarii, de care îi leagă aceleași interese pecuniare: redresarea rețetelor. Ani de zile deosebit de prosperă, faimoasa trupă a lui Jack Kramer a ajuns la crepuscul: pe de o parte fiindcă longevitatea competițională a unor stele ca Frank Sedgman, Pancho Gonzales, Pancho Segura (48 ani), Ken Rosewall s-a apropiat de limitele firești, pe de alta fiindcă pepiniera așilor amatori, care a alimentat an de an trupa, e pe cale de a secătui și ea. O alarmantă scădere a numărului spectatorilor a dus la concluzia că turneele „open" (deschise atît amatorilor, cît și profesioniștilor) ar fi unica soluție de subsistență. A urmat o sumedenie de manevre, duse de conivență cu dizidenții amatori, culminînd cu un adevărat asalt asupra amatorismului, declanșat imediat după pronunțarea forurilor engleze în favoarea unificării. A urmat înlocuirea lui Kramer, în locul acestuia fiind înscăunat George McCall, fost căpitan al reprezentativei S.U.A., căruia i se va încredința o trupă a „stelelor" în care vor intra, pe lîngă cei citați mai sus, Rod Laver, Andreas Gimeno, Fred Stolle, Lew Hoad. Totodată, reprezentatului unui consorțiu de săli, pe nume Dave Dikson, i s-a dat conducerea unei trupe a „secunzilor", destinată în special pentru turnee televizate, în care vor intra, printre alții, Earl Bucholtz, Pierre Barthes, Barry MacKay, Mike Davis, Nikola Pilici, Roger Tay, ca și recent racolații Newcombe și Roche.

Trebuie să recunoaștem dibăcia acelora care i-au prins în plasă atît de bine pe dizidenți, punîndu-i în alternativa de a nu avea la startul Wimbledonului pe actualii primi zece din lume sau de a fi excluși din F.I.L.T., dar de a beneficia, în schimb, de un număr însemnat de capete de afiș. Ce este de ales? Iată întrebarea...

Dizidenții au de partea lor oameni influenți, ca Herman David, președintele lui All England Club (citește Wimbledon) și Basil Reay, secretarul federației engleze, care mai este pe deasupra și secretarul F.I.L.T. Ei vor face totul să înduplece, dar să nu se lase înduplecați.

În mijlocul acestor frămîntări, atitudinea pe care o va lua la 4 februarie adunarea federației americane de specialitate va juca un rol deosebit de important. Din unele mărturisiri ale președintelui acestei federații, juristul Robert Kelleher, n-ar fi exclus ca la acest for să se reactualizeze un proiect mai vechi, care merită menționat. Paternitatea lui aparține celebrului jucător al anilor dintre cele două războaie, francezul Jean Borotra. Este vorba de crearea unei a treia categorii: jucători „autorizați". Aceștia ar putea lua parte la toate întîlnirile alături de profesioniști, putînd fi folosiți însă și în jocurile pentru „Cupa Davis". Se stipulează că jucătorul „autorizat" va putea primi remunerații ca orice profesionist, deosebindu-se de acesta prin faptul că sportul nu constituie profesiunea sa de bază.

După unii comentatori, proiectul Borotra — care reprezintă punctul de vedere oficial francez — are multe șanse să ajungă din nou pe masa conducerii F.I.L.T., mai cu seamă că nu aduce nici un prejudiciu eforturilor depuse de De Stefani, de a include tenisul definitiv în rîndul disciplinelor olimpice.

Oricum, chiar și această cale de mijloc nu face altceva decît să pună, în ultimă instanță, și mai mult în lumină marea răscruce la care a ajuns sportul alb.

Paul CERNESCU

ANIVERSAREA „CURIOASEI MAȘINI"

În noaptea Revelionului, cînd — cu diferențele impuse de fusul orar — s-a sărbătorit, pe diferitele meridiane ale lumii intrarea în noul an — pasionații sportului cu pedale au avut un prilej de bucurie în plus. Anul 1968 înseamnă, pentru ciclismul competițional, anul 100 al existenței sale! Atunci, cu un secol în urmă, în parcul Saint-Cloude din Paris, s-a dat, pentru prima oară în lume, startul într-o competiție ciclistă. Invenția domnului de Sivrac, căreia, pe parcursul anilor, i s-au adus sute și sute de modificări, devenea un mijloc util pentru întrecerea sportivă competitivă. James Moore, un englez stabilit în Franța, parcurgea în timpul cel mai scurt distanța de 2 000 m și uimea publicul cu îndemînarea pe care o dovedea în conducerea „curioasei mașini". Tot el, avea să cîștige, un an mai tîrziu, și prima cursă de fond pe 100 km, făcînd și întîiul pas spre profesiunea de ciclist: pentru isprava sa, primea importanta sumă de 1 000 de franci aur! Se poate spune, deci, că profesionismul a precedat amatorismul, situație paradoxală, dar, așa cum o afirmă istoria, perfect veridică. Cunoscînd și de la acea dată transformări care au făcut-o mai ușoară și mai rapidă, mai comodă și mai elegantă, bicicleta a devenit, în scurtă vreme, un miraj. Fără să-l susținem ca atare, trebuie să recunoaștem că un merit deosebit l-a avut și ciclismul profesionist.

Ignorînd ordinea cronologică în citarea marilor figuri ale ciclismului internațional, îl vom situa pe „papa Desgrange" înaintea tuturor. Argumentele nu sînt numai sentimentale. Henri Desgrange stabilea, în anul 1893, primul record al orei, cu 35,325 km, performanță realizată pe velodromul Buffalo din Paris, al cărui director nu era altul decît Tristan Bernard! Apoi, în 1903, Henri Desgrange — director la ziarul „l'Auto" — începea o altă pagină de glorie în istoria ciclismului, inițiind marea întrecere pe etape „Turul Franței". Ne permitem, deci, să-l socotim pe „papa Desgrange" figura cea mai proeminentă a acestui secol de ciclism competițional. În lista așilor ciclismului figurează, printre alții, Garin, Lapize, Pélissier, Bottecchia, Magne, R. Maes, Binda, S. Maes, Robic, Kubler, Koblet, Gaul, Bahamontes, Bobet, Bartali, Coppi și Anquetil. Ar trebui, poate, să vorbim și despre Felice Gimondi, dar el este, deocamdată, omul viitorului. În mod obligatoriu, din această listă se cer scoase în evidență trei nume: Coppi, Bartali, Anquetil. Acest trio magnific a subjugat și subjugă încă visurile multor generații, a urcat pe biciclete milioane de oameni, a dat ciclismului competițional o sumedenie de talente. Fausto Coppi a reușit de două ori „eventul" Giro-Tour (1949 și 1952), avînd și alte trei victorii în Giro (1940, 1947 și 1953), a fost campion al lumii în 1953, a deținut recordul orei și și-a înscris numele în toate marile probe clasice. Bartali are la activ două cununi de învingător în „Turul Franței" (1938 și 1948) și trei în „Turul Italiei" (1936, 1937 și 1946), iar Anquetil a obținut și el „eventul" Giro-Tour (1964), după ce își trecuse în palmares alte 4 victorii în „Turul Franței" (1957, 1961, 1962 și 1963) și una în „Turul Italiei" (1960).

Ciclismul românesc, pornit încă din secolul trecut, de la A. Pucher, Macedonski și Cantilli, a avut, la începutul acestui secol, un vajnic sprijinitor în prof. Constantin Aslan. O sumară listă a marilor performeri — impuși în țară în „Turul României", în cursele de fond și în cele de pistă, sau în marile competiții de peste hotare — i-ar cuprinde pe: C. Tudose, G. Mormocea, N. I. Țapu, Marin Niculescu, C. Șandru, N. Chicomban, Martie Ștefănescu, G. Moiceanu, Emil Rusu, Mircea Mihăilescu, I. Gociman și I. Ioniță... Desigur, enumerarea a omis încă mulți foști sau actuali rutieri, dar în rîndurile unui singur articol nu poți cuprinde istoria acestui sport ce împlinește, în lume, 100 de ani.

Să-i urăm sportului celor curajoși, cu prilejul împlinirii unui secol de activitate, LA MULȚI ANI!

Hristache NAUM

Fausto Coppi, „cap de pluton", așa cum a fost în întreaga și prodigioasa sa carieră sportivă

Corespondență specială din New York

UN MARE SCANDAL ÎN BOXUL PROFESIONIST

„Bomba" a explodat chiar în primele zile ale Noului An. Un scandal fără precedent, de proporții nemaiîntîlnite încă în istoria boxului profesionist, a izbucnit între cele două federații care patronează și dirijează pugilatul internațional profesionist. Cele două organizații, World Boxing Association și Comisia de box a statului New York, au rupt „relațiile" de colaborare din trecut și au început să lucreze pe cont propriu. Să amintim că aceste două foruri au fost acelea care s-au înțeles și au hotărît anul trecut să-l deposedeze pe Cassius Clay de titlul de campion al lumii, pe motiv că acesta nu a acceptat să facă serviciul militar și să lupte în războiul pe care Statele Unite îl duc în Vietnam.

Pînă mai zilele trecute, nimic nu lăsa să se întrevadă existența vreunei fisuri în relațiile dintre cele două foruri. WBA (World Boxing Association) începuse chiar să facă primele preparative pentru cea de a doua întîlnire semifinală dintre Spencer și Quarry, învingătorul urmînd să-l întîlnească pe Jimmy Ellis pentru centura mondială de diamante. Directorii acestei organizații erau pe deplin mulțumiți, mai ales că sumele încasate din vînzarea biletelor pentru gala de la 3 februarie creșteau din zi în zi. Cu toate că prețurile urcau chiar pînă la 100 de dolari (un fotoliu de ring), biletele se vindeau în cantități respectabile, asigurînd, ca să spunem așa, buna... desfășurare a celei de a doua semifinale a turneului-succesiune la titlul mondial.

Probabil geloși pe succesul de „casă" al WBA-ului, membrii Comisiei de box a statului New York au declinat convenția încheiată și, în cadrul unei ședințe, au luat hotărîrea de a nu mai recunoaște, oficial, acest turneu. Și scandalul a început.

Oficialitățile sportive newyork-eze au stabilit ca pentru titlul mondial rămas vacant la categoria grea să lupte Joe Frazier și Buster Mathis, învingătorul urmînd să fie declarat campion mondial. Pentru a evita orice fel de concurență, organizatorii au anunțat că întîlnirea se va desfășura mai rapid decît se prevedea, adică în prima săptămînă a lunii martie și că ea va fi încadrată în program cu un alt meci pentru titlul mondial, cea dintre campionul „mijlociilor", Emile Griffith, și italianul Nino Benvenuti.

Reprezentanții Comisiei din New York s-au simțit obligați să dea și explicații pentru poziția lor: „Turneul-succesiune nu reprezintă nimic, nici unul dintre candidați nu are o recunoscută valoare pe plan internațional" — declară ei, motivînd că Frazier și Mathis, neînvinși în cariera lor de profesioniști, sînt la ora aceasta cei mai indicați „urmași" ai lui Cassius Clay.

Într-un interviu acordat ziariștilor americani, Harry Markson, directorul arenei Madison Square Garden, a declarat că Frazier și Mathis reprezintă tot ce este mai bun în boxul american în momentul de față. Să amintim că Frazier și Mathis s-au mai întîlnit în cariera lor, dar ca amatori. În meciul de selecție pentru J.O. de la Tokio, Mathis l-a învins categoric, la puncte, pe Frazier. Colosul nu a putut face însă deplasarea, accidentîndu-se la mîna dreaptă. El a fost înlocuit cu Frazier care, după cum se știe, a intrat în posesia medaliei olimpice de aur.

Ruptura dintre cele două foruri ridică, din nou, un semn de întrebare în ceea ce privește viitorul campion mondial. Specialiștii au declarat că, după mulți ani, se pare că la categoria grea vom avea doi campioni ai lumii: unul recunoscut de WBA, iar celălalt de Comisia de box a statului New York. Cele două foruri, care, de fapt, nu urmăresc decît partea financiară, țintind realizarea unor mari beneficii, creează o confuzie regretabilă asupra soartei titlului mondial la categoria grea, categorie care a programat întotdeauna (mai ales de la John Sullivan încoace) meciuri urmărite cu un viu interes.

Paul WHITE

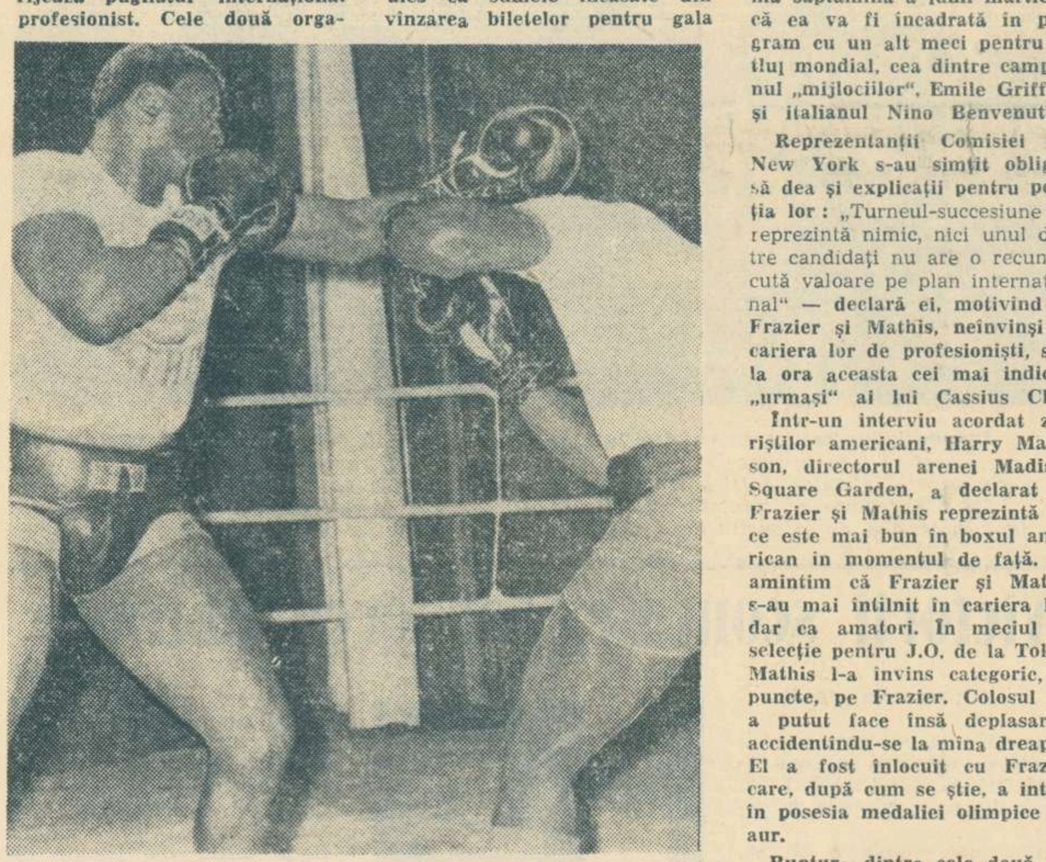

Colosul Buster Mathis surprins la un antrenament, în compania sparing-partenerului său, Boston Jacobs

Ascensiune în Antarctica

— O nouă realizare a lui Edmund Hillary —

Sir Edmund Hillary, cuceritorul vîrfului Everest, s-a înapoiat la Wellington (Noua Zeelandă) după ce a condus o expediție de opt alpiniști într-o ascensiune în Antarctica. El a descris muntele Herschel, cu o altitudine de 3 565 metri, drept „unul dintre cei mai frumoși munți din lume".

Grupul alpiniștilor a petrecut cinci săptămîni pe continentul de gheață, escaladînd, de asemenea, două piscuri care nu au nici un nume, situate în regiunea inospitalieră Cape Hallett. „Muntele Herschel este mult mai abrupt decît pare din depărtare — a declarat Hillary. El se ridică brusc de la nivelul mării și este extrem de frumos. Versanții săi acoperiți de gheață pot fi escaladați cu mare dificultate. Întregul echipament a trebuit să fie transportat în ștafete pînă la „tabăra de asalt", care a fost instalată la 1030 metri. A fost extrem de greu de urcat — a adăugat exploratorul — în special la temperaturile permanente de sub zero grade".

Hillary, care este la o vîrstă destul de înaintată, s-a oprit în „tabăra de asalt", cucerirea vîrfului fiind efectuată de doi alpiniști neozeelandezi, M. Gill și B. Jenkinson, ambii din Auckland. „Zăpada extrem de mare — a spus Hillary — a îngreunat munca alpiniștilor în toate fazele ascensiunii. Vremea favorabilă în timpul cuceririi muntelui Herschel nu a durat prea mult. Echipa a trebuit să înfrunte mai multe viscole puternice".

Cu toate că celebrul explorator nu a luat parte la asaltul final asupra muntelui Herschel, el a escaladat un alt pisc, care nu poartă nici un nume, cu o altitudine de 1667 metri. „Este neadevărat să se afirme că Antarctica a fost explorată în întregime" — a subliniat Hillary. „Am pătruns în regiuni care nu au fost examinate niciodată de om. Mulți din acești munți sînt presărați cu crevase primejdioase, iar unii dintre ei au un aspect de-a dreptul încîntător, poate cel mai spectaculos aspect pe care l-am văzut vreodată".

Edmund Hillary într-un moment de răgaz...

telex-radio-telefon

ÎN „C. C. E." LA HANDBAL: S. C. Empor Rostock (R.D.G.) — Slavoj Zora Olomouc (Ceh.) 14—6 (7—2), la feminin; V.F.L. Gummersbach (R.F.G.) — U.S. Marsilia (Franța) 18—8 (11—4) și Honved Budapesta — Dukla Praga 22—18 (9—10), la masculin.

■

LA PARDUBICE s-a disputat meciul internațional masculin de baschet dintre echipele Cehoslovaciei și Australiei. Gazdele au obținut victoria cu scorul de 90—84 (46—40). Konvicka (26) și Zidek (22) au fost cei mai buni jucători ai gazdelor. Din echipa australiană s-a remarcat Watson, autorul a 28 de puncte.

■

ÎN SEMIFINALELE campionatelor internaționale de tenis ale Australiei de Vest, care au loc la Perth, Billie Jean King (S.U.A.) a învins-o cu 8—6, 6—3 pe Kathy Harter (S.U.A.), iar Margaret Smith Court (Australia) a eliminat-o pe Rosemary Casals cu 4—6, 8—6, 6—4. La masculin, finala va fi disputată între Bill Bowrey și învingătorul din meciul Stilwell — Ruffels.

■

ÎN TURNEUL internațional de tenis de la Capetown, Fred Mc. Millan l-a învins în două seturi (6—4, 6—4) pe Bob Hewitt.

■

ÎN GRUPA finală a turneului internațional de șah pentru juniori de la Gröningen, Karpov (U.R.S.S.) a totalizat 3½ p, fiind urmat în clasament de Timan (Olanda) 3 p, Jocha (Ungaria) 2½ p, Zara (România) 2 p și Lightering (Olanda) 1½ p.

■

AU ÎNCEPUT preliminariile campionatului european masculin de baschet (juniori). Primele rezultate: Belgia — Anglia 67—61 (33—26), Izrael — Finlanda 62—50 (34—22).

■

DUPĂ CUM a anunțat Secretariatul general al C.I.O. la 26 și 27 ianuarie comisia executivă a acestui for se va reuni la Lausanne. Comisia executivă va ține o ședință cu federațiile internaționale sportive. O nouă ședință a acestui for a fost programată pentru zilele de 29, 30 și 31 ianuarie la Grenoble.

PE GHEAȚĂ ȘI ZĂPADĂ

Echipa de hochei a U.R.S.S. învinsă!

În cel de-al doilea tur al turneului internațional de hochei pe gheață de la Winnipeg, echipa Suediei a obținut o surprinzătoare victorie, cu scorul de 6—4 (2-0, 2-2, 2-2) în fața echipei U.R.S.S., campioană mondială și olimpică.

Concurs internațional de schi la Oberstaufen

Schioara elvețiană Fernande Bochatay a cîștigat proba de slalom uriaș din cadrul celei de-a 7-a ediții a concursului internațional de la Oberstaufen, contînd pentru „Cupa Mondială". Una din marile favorite ale probei, canadiana Nancy Greene, a sosit pe locul trei. Concursul s-a disputat pe ninsoare și o temperatură de minus 8 grade. Pîrtia a măsurat 1 300 m (denivelare 380 m) și a cuprins 54 de porți. Austriaca Christl Haas a căzut și a pierdut minute prețioase. Clasamentul probei: 1. Fernande Bochatay (Elveția) 1:27,24; 2. Florence Steurer (Franța) 1:27,33; 3. Nancy Greene (Canada) 1:28,76; 4. Burgl Faerbinger (R.F. a Germaniei) 1:28,85.

Surpriză la Innsbruck!

A treia manșă a concursului internațional de sărituri cu schiurile „Turneul celor 4 trambuline", desfășurată la Innsbruck, a revenit surprinzător sportivului sovietic G. Nepalkov cu 222 puncte (sărituri de 87 și 91 m). El a fost urmat de B. Wirkola (Norvegia) cu 220 p (87—87) și I. Raska (Cehoslovacia) cu 215,5 p (87—86). În clasamentul general al competiției continuă să conducă B. Wirkola, urmat de D. Neuendorf (R.D.G.) și Lars Grini (Norvegia).

Nancy Greene, în timpul concursului

Telefoto UPI — Agerpres

Tiparul: I. P. „Informația" str. Brezoianu 23—25.

40365

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 56 (5490)

Luni 8 ianuarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

CONCURSUL DE DESCHIDERE A SEZONULUI DE SCHI

Eugenia Pivoda și Elena Neagoe (la senioare), P. Dinu și D. Cristea (la seniori), învingători la Predeal

Ziua de duminică nu a dezmințit titlul dat primei noastre cronici de la Predeal, aceea a concursului celor mici cînd ca deschidere de sezon. Iar cea mai bună dovadă a constituit-o afluența de publica, aproape neverosimilă în raport cu condițiile atmosferice.

Într-adevăr, mii și mii de oameni au înfruntat gerul și (mai greu de suportat) viscolul care au caracterizat, ca vreme, întrecerile din Predeal. E drept, o însemnată contribuție o au realizările acumulate în ultima vreme, în speță înmulțirea mijloacelor mecanice de urcat panta și instalația care permite popularea pîrtiei de la Clăbucet în nocturnă. Iar dacă vom alătura roadele politicii de promovare a tinerilor, vom avea imaginea acestui frumos debut, vom rămîne cu impresia cea mai puternică pe care ne-a prilejuit-o succesul care se numește „Concursul de deschidere a sezonului".

În ce privește rezultatele, chiar dacă surprizele erau... ocontate, numele celor ce aveau să le furnizeze au rămas, pînă în ultima clipă, necunoscute. Fără îndoială, se pot face speculații cu privire la condițiile oarecum speciale de concurs, la perioada care nu cere formă maximă sau la diverse incidente care lasă învinșilor de marcă loc pentru reabilitare și nici nu le stîrbesc valoarea tehnică propriu-zisă. Probele alpine, pe drept cuvînt cele mai iubite, par a ne anunța un asalt foarte puternic al generațiilor de mîine și, totodată, existența unui potențial de certă valoare. În cele de fond, doar victoria lui P. Dinu asupra lui Gh. Cincu la seniori, ca și aceea a unui tînăr rîșnovean la juniori, au valoare de „anunț". Deși nu s-a întocmit un clasament pe echipe, vom acorda mențiuni de ansamblu brașovenilor (în special celor de la A.S.A., „grupați" în locuri fruntașe) și sinăienilor, ultimii părînd a beneficia rapid și substanțial de pe urma creării Clubului local și a întăririi muncii la Școala sportivă.

Concluzii cu privire la forma și eventualele rezultate de valoare ale individualităților nu ar fi justificate la ora actuală. A fost, totuși, un concurs inaugural, cu caracter în primul rînd festiv. În schimb, — și vom reveni pe larg asupra acestui lucru — se cristalizează prin fenomene concrete un moment important, credem, pentru schiul nostru. A început să „meargă" foarte bine, în general, și e momentul să-i dăm o și mai puternică mînă de ajutor!

Rezultate tehnice: SLALOM SPECIAL, **seniori**: 1. D. Cristea (Cl. Sp. Sinaia) 83,0; 2. V. Brenci (A.S.A. Brașov) 83,5; 3. D. Munteanu (A.S.A. Brașov) 33,8; 4. M. Focșeneanu (Cl. Sp. Sinaia) 33,9; 5—6. G. Tăbăraș (Cl. Sp. Sinaia) și I. Zangor (A.S.A. Brașov) 84,0; 7. Gh. Vulpe (Cl. Sp. Sinaia) 34,3; 8. Gh. Bălan (A.S.A. Brașov) 34,4; **senioare**: 1. Elena Neagoe (I.C.F.) 41,0; 2. Judith Tömöri (Universitatea Cluj) 41,2; 3. Ioana Belu (I.C.F.) 42,0; **juniori**: 1. I. Bobiț (Steagul roșu Brașov) 86,1; 2. I. Bogdan (Șc. sp. Sinaia) 86,8; 3. C. Văideanu (A.S.A. Brașov) 87,0; 4—5. V. Crețoi

G. RUSSU-ȘIRIANU

(Continuare în pag. a 3-a)

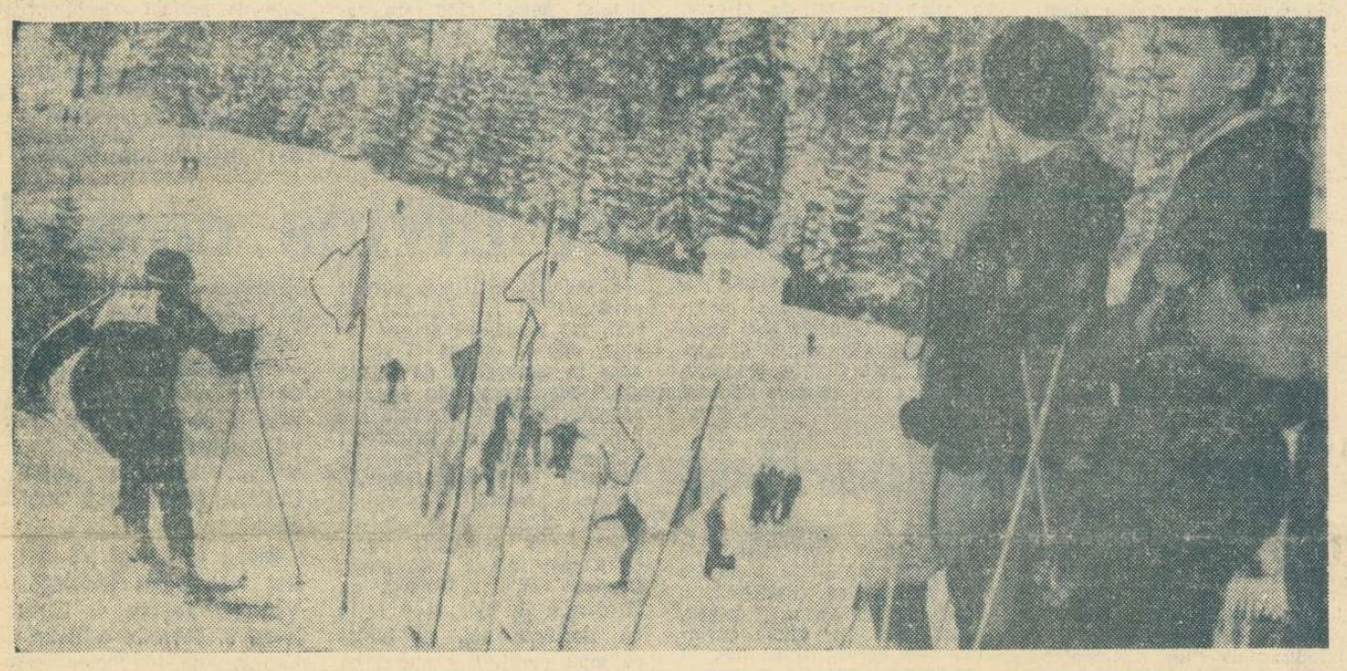

Panta de la Clăbucet, gazdă tradițională a „inauguralelor" schiului nostru...

Foto: Aurel Neagu

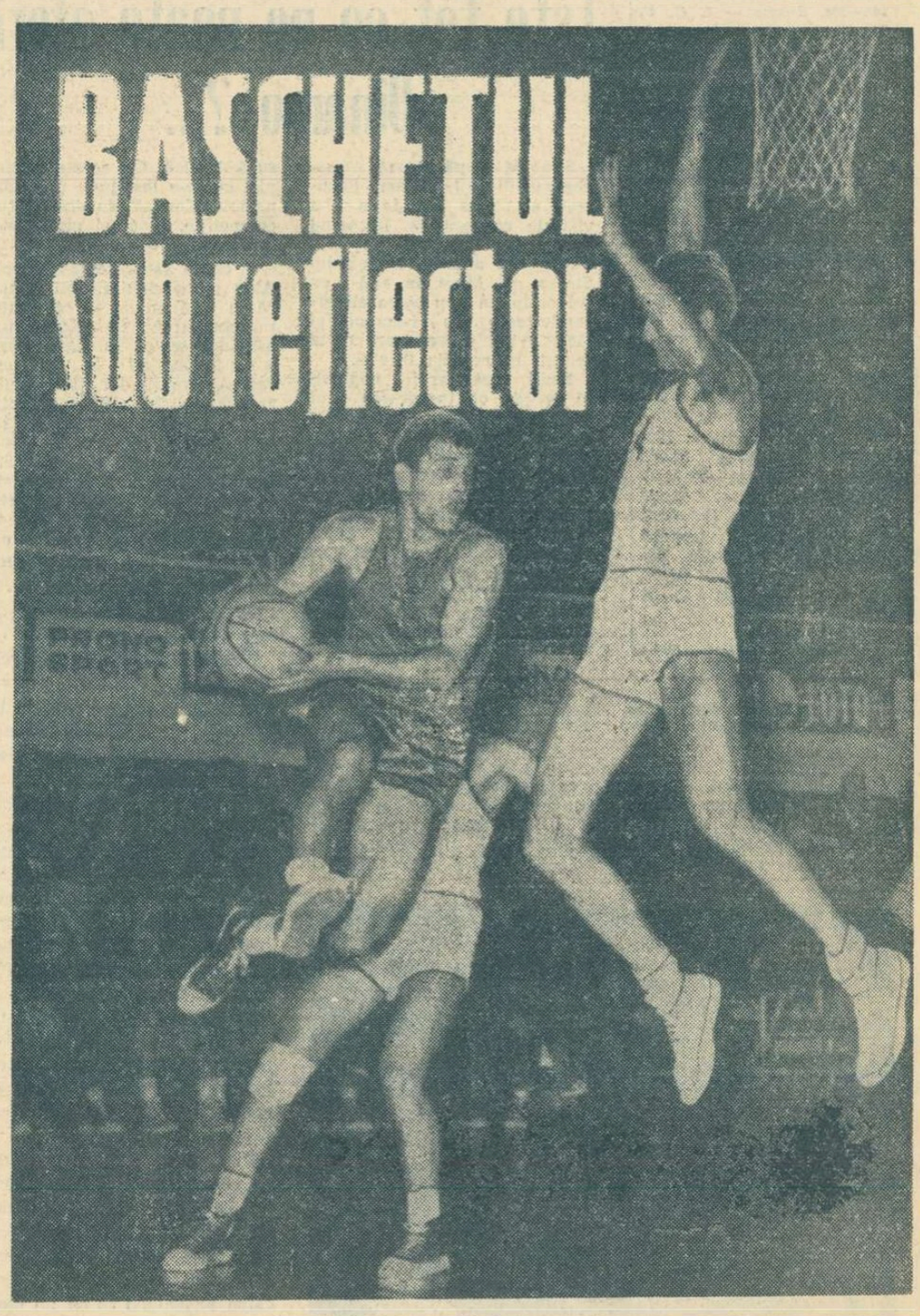

Baschet. Un sport dinamic, spectaculos, cu popularitate în țara noastră, dar și cu multe probleme. Pe cîteva dintre ele am încercat să le surprindem sub „reflector". Pagina a II-a a ziarului nostru vă oferă cîteva aspecte legate în special de ultima etapă a turului diviziei A, dar care oglindesc, de fapt, stări de lucruri mai vechi ale baschetului nostru. Deci, în pagina a II-a, „BASCHETUL SUB REFLECTOR".

Bucureștencele s-au calificat în semifinalele „C. C. E." la handbal

RAPID — ADMIRA VIENA 24-10 (14-3)

Deși Erika Wilfert încearcă s-o rețină, Elena Hedeșiu reușește — cu un splendid efort — să marcheze cel de-al 16-lea gol al partidei

Foto: A. Neagu

Sala Floreasca — 1 500 de spectatori. RAPID BUCUREȘTI: Maria Buzaș, Ana Dobrescu, Elena Gheorghe, Ana Starck, Cornelia Cula, Felicia Bitlan-Gheorghiță, Maria Ghiță, Wilhemina Petrache, Nela Vasilescu, Petruța Băicoianu, Elena Hedeșiu-Drăghici (antrenor: Simion Pompiliu); ADMIRA VIENA: Wohtraud Simon, Brigitte Strum, Elfi Hitsche, Sieglinde Ruszits, Erika Wilfert, Crista Obermayer, Franziska Cervinka, Gertraud Krug, Gertraud Geyer (antrenor: Walter Ruszits).

Au marcat: Elena Gheorghe 7, Elena Hedeșiu-Drăghici 5, Ana Starck 4, Felicia Bitlan-Gheorghiță 4, Cornelia Cula 2, Petruța Băicoianu și Maria Ghiță — pentru Rapid București; Gertraud Krug 4, Franziska Cervinka 3, Brigitte Strum, Sieglinde Ruszits și Crista Obermayer — pentru Admira Viena. S-au remarcat: **Ana Starck, Elena Hedeșiu-Drăghici, Elena Gheorghe, Felicia Bitlan-Gheorghiță** (Rapid), **Gertraud Krug, Franziska Cervinka și Erika Wilfert** (Admira).

A arbitrat foarte bine: Miodrag Stanojevic (Iugoslavia), ajutat de V.Sidea și V. Pelenghian (România).

„Vedetă" a programului de duminică seara din sala Floreasca, partida dintre Rapid București și Admira Viena, desfășurată în cadrul sferturilor de finală ale „Cupei campionilor europeni" la handbal feminin, s-a bucurat de o asistență numeroasă. Iubitorii handbalului au venit, desigur, să-și admire favoritele, pentru că practic nu se punea nici un moment problema: cine se va califica? La Viena, rapidistele își asiguraseră un avantaj de 9 puncte — în partida tur — cu ajutorul căruia puteau să abordeze meciul cu dezinvoltură. Așa s-a și întîmplat, de altfel. „Echipa blondă" — toate jucătoarele vieneze sînt blonde (dar, naturale...) — a avut mîngea la fluierul de începere a partidei, dar a pierdut-o repede. Bucureștencele au început un adevărat festival de virtuozitate și în minutul 2 au înscris, la capătul unei acțiuni frumoase, prin Gheorghe. Spectatorii au susținut „sonor" încercarea rapidistelor de a da partidei cursivitate, alura de meci vedetă. În trei minute, scorul urcă de la 1—0 la 5—0, prin punctele marcate de Hedeșiu, Starck și Gheorghe (2). A fost un adevărat iureș, pe care vienezele n-au reușit să-l stăvilească, deși — se poate spune — nu s-au apărat ca niște... domnișoare.

Se părea că oaspetele au intrat în pasă neagră. Nici un șut nu nimerea cadrul porții. De

Rodica VIȘAN
Hristache NAUM

(Continuare în pag. a 3-a)

În loc de cronici la meciurile din campionatul de hochei...

Meciurile de hochei, disputate ieri în cea de a doua etapă a „manșei" secunde a campionatului național, s-au încheiat cu rezultatele așteptate.

Și dacă desfășurarea competiției nu a putut oferi spectatorilor nici un fel de surpriză, care să mai învioreze cît de cît atmosfera de pe patinoar, conducerea complexului sportiv „23 August", de care ține această bază sportivă, s-a hotărît să facă ea ceva pentru a anima activitatea. Perseverînd pe un drum care i-a adus numai necazuri, administrația complexului sportiv „23 August" continuă să creadă că este mai normal să se producă modificări și perturbări în programul de desfășurare a campionatului (al unui campionat republican!), decît să se renunțe la încasările modeste pe care le aduce patinajul public într-o zi de sărbătoare. Din această cauză ieri, ca în orice duminică, la meciul disputat dimineața **(Dinamo — Avîntul Gheorghieni)** pe patinoar a fost o dezordine greu de imaginat, lucrurile ajungînd pînă acolo, încît în timpul pauzelor jucătorii de hochei nu aveau unde să se odihnească, fiind obligați să stea pe gheață sau pe băncile jucătorilor de rezervă.

În afară de aceasta, timpul afectat patinajului public s-a prelungit extrem de mult și după amiază primul joc **(Avîntul M. Ciuc — Tîrnava Odorhei)** a început cu o întîrziere de 35 de minute.

Asemenea lucruri nu se petrec pentru prima oară. Noi le-am mai semnalat și cu alte ocazii, dar — după cum se vede — fără efect. De aceea considerăm necesară intervenția conducerii I.E.B.S. și a federației de specialitate, pentru ca partidele din campionatul republican să aibă condiții de desfășurare corespunzătoare.

Rezultate tehnice: Dinamo — Avîntul Gheorghieni 13—0 (5—0, 3—0, 5—0); Avîntul M. Ciuc — Tîrnava Odorhei 11—2 (2—1, 5—1, 4—0); Steaua — Petrol-Geologie 18—0 (4—0, 7—0, 7—0).

Programul de azi, ORA 9: Agronomia Cluj — Avîntul Gheorghieni, ORA 17: Dinamo — Petrol-Geologie, ORA 19: Steaua — Tîrnava Odorhei.

Ieri, biroul federal a analizat atitudinea unor jucători și a antrenorului echipei Dinamo București, la meciul cu Avîntul Gheorghieni, dictînd următoarele sancțiuni: antrenorul M. Flamaropol și jucătorul A. Moiș — au fost suspendați pe cîte 2 etape — pentru injurii aduse arbitrilor.

Fază din meciul Dinamo București — Avîntul Gheorghieni, disputat duminică dimineața

PASIUNE PENTRU BASCHET

Au trecut 77 de ani de cînd, în curtea colegiului din Springfield (Massachussets, S.U.A.), profesorul canadian James Naismith și-a pus elevii să arunce mingea spre un coș de fructe atîrnat într-un copac. Au trecut 77 de ani de cînd, preluînd străvechiul joc aztec „pot-ta-pok" și adăugînd propria sa imaginație, Naismith a inventat singurul sport de proveniență pur americană, numindu-l BASKETBALL.

Am evocat trecerea atîtor ani cu gîndul că am avut tot timpul să învățăm bine și să îndrăgim acest joc splendid. Strîmtimea coșurilor, marea viteză în care se execută pasele, driblingurile și aruncările, toate acestea impun un perfect autocontrol, o mare acuratețe în mișcări, dar sporesc și spectaculozitatea jocului. La urma urmei, baschetul este un sport de virtuozitate, ale cărui valori superioare ni le-au demonstrat jonglerii lui „Harlem Globe-Trotters". De altfel, se observă că, potrivit scopurilor lor comerciale, profesioniștii nu adoptă decît jocuri de virtuozitate, spectaculoase. Dar nu despre asta am vrut să vorbim.

Au trecut vreo 48 de ani de cînd baschetul a fost introdus în țara noastră. Îl jucau, prin 1920, elevii liceelor bucureștene Mihai Viteazul, Matei Basarab, Dimitrie Cantemir și Spiru Haret. În 1931 se consemnează prima echipă campioană națională. Au trecut deci ani destui și am fi avut tot timpul să învățăm bine acest joc splendid și să-l îndrăgim.

Nu putem spune nici că nu l-am deprins. Îl jucăm cu ardoare, cu simțul improvizației și cu entuziasm uneori. Altfel, nici nu am fi reușit să ocupăm locul 5 la ultimele campionate europene. Altfel, **Nedef, Albu** și **Savu** nu ar fi fost invitați în selecționatele continentale. Dar baschetul se mîndrește cu atîtea virtuți încît e greu să pretinzi că-l practici foarte bine.

Pe panoplia însușirilor, baschetul are atîrnate atîtea cuvinte încît îți vine aproape să te lași păgubaș: detentă, viteză, suplețe, îndemînare (vecină cu dresajul), dexteritate dinamică (nu statică), subtilitate, dezinvoltură etc., etc. Cum să ajungi la toate astea? Muncind mult. Uneori muncind mult fiindcă se cade. Alteori, muncind mult pentru că meriți.

Și-apoi, ce facem cu statura, problemă de care nimeni nu se mai poate dispensa în baschet din ziua în care — la primul contact cu uriașii americani — internaționalul francez René Chocat declara: **„e imposibil să joci la parter, cînd alții joacă la etajul întîi!"**. Se va rezolva și asta, atunci cînd micro-baschetul (pe care-l numim azi mini-baschet) ne va duce la un macro-baschet!

Mai rămîne o singură chestiune, de ordin psihologic. Au trecut anii — pe care-i evocam mai sus — peste toți cei ce iubim baschetul, dar în loc să ne crească afecțiunea și bucuria, sînt semne îngrijorătoare de indiferență și plictiseală. Ceea ce socotim că este absolut necesar baschetului românesc în momentul de față se numește: o puternică infuzie de pasiune!

Victor BANCIULESCU

În pag. a 3-a:

STEAUA — H. B. DUDELANGE

al doilea joc din „C.C.E." la handbal, astă-seară în sala Floreasca.

În pag. a 4-a:

ROMÂNIA—FRANȚA

în sferturile de finală ale campionatului mondial studențesc de handbal.

BASCHETUL sub reflector

Rezultatele diviziilor A și B

DIVIZIA A MASCULIN. Rapid București — Universitatea Timișoara 95—75 (44—30), Dinamo București—Politehnica București 88—74 (45—35), Steaua — I. C. F. 72—65 (36—31), Universitatea Cluj — Crișul Oradea 83—57 (43—34), Politehnica Galați — Politehnica Iași 101—66 (34—32), Comerțul Tg. Mureș — Farul Constanța 63—56 (30—23).

DIVIZIA B FEMININ, (ultima etapă a turului): Universitatea Iași — Școlarul București 62—91 (31—29), Universitatea Timișoara — Politehnica Brașov 61—55 (25—27), Arhitectura București — Școala sportivă nr. 1 București 43—47 (16—24, 40—40), Universitatea București — Viitorul Dorohoi 47—72 (21—30), I.C.F. — Pedagogic Bacău 40—44 (16—28), Spartac Salonta — Medicina Tg. Mureș 53—42 (20—21), Medicina Cluj — Voința Tg. Mureș 48—53 (26—25), Școala sportivă Brașov — Școala sportivă Craiova 48—47 (28—23), Pedagogic Constanța — Olimpia T. V. București 48—33 (23—18).

Vă propunem lotul național

Albu, Novac, Cernea, Diaconescu, Dragomirescu (Dinamo București), **Nosievici, Novacek** (Steaua), **Tarău** (I.C.F.), **Czell** (Rapid), **Jeckely, Popa** (Politehnica București), **Rühring, Vizi** (Universitatea Cluj), **N. Ionescu** (Universitatea Timișoara), **Chivulescu, Ioneci** (Politehnica Galați).

Protejat de Predulea, rapidistul Radu Popovici aruncă la coș. (Rapid — Universitatea Timișoara 95—75)

Foto: A. Neagu

Este tot ce ne poate oferi Dinamo ?...

Simbătă după-amiază, baschetbaliștii de la **Dinamo București** au cules cea de a 10-a victorie consecutivă, întrecînd Politehnica București cu 88—74. La ora actuală, echipa din Ștefan cel Mare se află cu cel puțin un cap peste adversarele sale din campionatul țării, avînd șanse mari de a reintra în posesia titlului.

Mulți, poate, ar fi înclinați să creadă că încadrarea lui **Radu Diaconescu**, baschetbalist cu multă fantezie, dar din păcate prea puțin util jocului colectiv, a determinat saltul dinamoviștilor spre vîrful piramidei. Adevărul este însă — și cei care au urmărit jocul echipei în ultimii ani pot certifica — că cvintetul major al formației dirijate de **Dan Niculescu** a ajuns, în fine, la maturitate. O maturitate fizică, tehnică și, într-o oarecare măsură, tactică. Cu aceste atuuri nici nu le-a fost prea greu dinamoviștilor să domine într-o competiție, al cărei nivel este îngrijorător de scăzut.

Îi poate satisface totuși pe **Albu** și coechipierii săi faptul că în țară nu au — cel puțin în momentul de față — un candidat serios în lupta pentru supremație? În nici un caz. Aspirațiile lor sînt mult mai mari. De altfel, actuala ediție a **„Cupei cupelor"**, în care ei sînt angajați, le oferă posibilitatea unei și mai puternice afirmări. Dar pentru a deveni o echipă mare, adulată de public și respectată de adversarii mai bine cotați pe plan continental, Dinamo mai are de trecut prin cîteva porți greu plasate pe povîrnișul care duce spre perfecțiune.

Nimeni nu contestă valoarea individuală ridicată a cîtorva din componenții „5"-ului de bază. Ei bine, cel mai periculos adversar al bucureștenilor sînt... tocmai aceste valori care strălucesc în baschetul românesc și — de ce n-am spune-o — dețin o ridicată cotă internațională. Fiecare luați în parte, **Albu, Diaconescu, Novac, Viciu** și chiar **Cernea** sau **Dragomirescu** pot decide singuri — prin calitățile de care dispun — soarta unui meci dificil. Dar baschetul este prin excelență un joc colectiv, în care fiecare element prezent în întrecere constituie o rotiță a unui angrenaj bine stabilit.

Departe de a pleda împotriva personalității în joc, necesară oricărui baschetbalist, indiferent de postul în care joacă, sîntem nevoiți însă să recunoaștem că dacă această echipă ar acționa ca un tot unitar, renunțînd la o serie de performanțe pur individuale, randamentul ei ar fi cel puțin îndoit. Ne-am convins de acest lucru nu numai simbătă după amiază, cînd dinamoviștii au avut în fată un partener de întrecere, care s-a prezentat surprinzător de modest, dar și cu ocazia altor meciuri din acest sezon, cînd **Albu, Novac** sau **Diaconescu** și-au asumat (cu succes) dreptul rezolvării unor situații, de o manieră pur individuală. Dar, există o vorbă din bătrîni: „ulciorul nu merge de multe ori la apă..."

Adrian VASILIU

ACTUALA FORMULĂ A CAMPIONATULUI ESTE DEPĂȘITĂ

S-a încheiat turul unui nou campionat al țării (al 18-lea) și prea puține sînt razele de speranță care se profilează la orizont. Întrecerile — în marea lor majoritate — continuă să poarte amprenta mediocrității. În lupta pentru titlu — eternele rivale, Dinamo și Steaua; în schimb, la subsolul clasamentului, o bătălie disperată pentru evitarea retrogradării. Contribuie într-un mod corespunzător actuala formulă a campionatului la progresul baschetului românesc?

Categoric nu, și această părere este împărtășită de numeroși specialiști și antrenori din țară. De mai mulți ani este cît se poate de vizibil că numărul echipelor de o valoare îndoielnică, care activează în prima divizie, depășește cu regularitate pe cel al formațiilor solide, cu o evidentă preocupare pentru această competiție. Și atunci, de ce sîntem puși în situația ca de la an la an să urmărim aceeași tradițională formulă de campionat, cu tur-retur pentru 12 formații?

Părerea noastră este că adoptarea unui sistem de campionat cu 6 sau maximum 8 echipe în prima divizie, și alte două serii de cîte 8 sau 10 formații în divizia secundă ar corespunde mai bine actualului stadiu de dezvoltare. Totodată, programarea diviziei A în patru tururi ar oferi jucătorilor noștri fruntași posibilitatea unui număr sporit de confruntări, mărind perioada angrenării lor într-o activitate regulată. Iată cîteva propuneri care ar putea constitui obiectul preocupărilor federației noastre de specialitate.

I

I.C.F. REDIVIVUS

Multă bucurie ne-a produs meciul **Steaua**—I.C.F. Am urmărit cu atenția încordată, de la primul pînă la ultimul fluier al arbitrilor, un spectacol excelent, o adevărată partidă de baschet. În plus, am putut reține că la cele cîteva echipe de valoare de care dispunem s-a mai adăugat una: cea a studenților de la Institutul de cultură fizică.

Cum a revenit I.C.F.-ul, după aproape 15 ani, printre protagoniștele campionatului? În primul și în primul rînd datorită pasiunii, ambiției, maestrului emerit al sportului Mihai Nedef. Plecat acum doi ani de la Steaua, el ne-a mărturisit că dorește să reînvie gloria de altă dată a baschetului icefist (la care, cu ani în urmă, Nedef a avut o contribuție esențială). În scurt timp, a format un nucleu de jucători de valoare medie, cu care a alcătuit o ECHIPĂ. A promovat foarte repede în divizia A, unde, în primul an, a avut drept obiectiv (fapt normal dacă ținem seama de fragezimea formației) evitarea retrogradării. Acum, cu un lot evident mai valoros, dar și cu o concepție de joc modernă, în care presingul constituie o armă deosebit de eficace, I.C.F.—ul a devenit o echipă redutabilă, solidă, capabilă să realizeze performanțe remarcabile. Unii tehnicieni critică faptul că Mihai Nedef mai joacă și că acordă credit prea mult baschetbaliștilor experimentați, în fața celor tineri. Ceea ce este adevărat, dacă ne amintim de unele întîlniri mai ușoare, în care tineretul putea fi rodat mai mult, Cînd este vorba, însă, de partide cu adversari puternici, prezența în teren a celor experimentați devine mai utilă.

Steaua nu mai este ce a fost. Lotul a crescut ca medie de înălțime, dar valoarea tehnică individuală este, evident, sub cea a vechilor echipieri. Doar Nosievici se dovedește apropiat lui Folbert, Fodor și Niculescu; Barău. Savu și Gheorghe sînt doar realizatori (și nu întotdeauna), ceea ce nu este de ajuns. Cît de insuficientă este pregătirea lor tehnică și tactică individuală, am constatat simbătă, cînd steliștii nu au fost în stare să facă față presingului aplicat de I.C.F. La Steaua trebuie făcut ceva pentru ca echipa să redevină ce a fost

În încheiere, despre arbitraj. Cînd s-a încheiat meciul, i-am văzut pe Dan Chiriac și C. Armășescu semnînd foaia oficială. A fost singurul moment în care i-am remarcat. Ceea ce înseamnă că maniera lor de a conduce jocul a fost perfectă, că au fluierat numai cînd era cazul. Arbitrajul lor a fost o lecție.

Să reamintim rezultatul final: Steaua — I.C.F 72—65.

D. STANCULESCU

JECKELI — jucătorul turului

Eckerhardt Jeckeli (22 ani, 1,95 m) — coșgeterul Politehnicii București.

Cînd a venit de la Mediaș, în 1963, înscriindu-se la cursurile Institutului Politehnic, aveam în față un tînăr înalt, dar firav, cu o mare pasiune pentru jocul pe care-l îndrăgise și o voință de oțel. Poseda doar noțiunile elementare oferite cu multă dărnicie de primul său antrenor, **Ștefan Stoian**, și o înnăscută parcă dexteritate în aruncarea la coș. A fost repede remarcat și aliniat în rîndurile

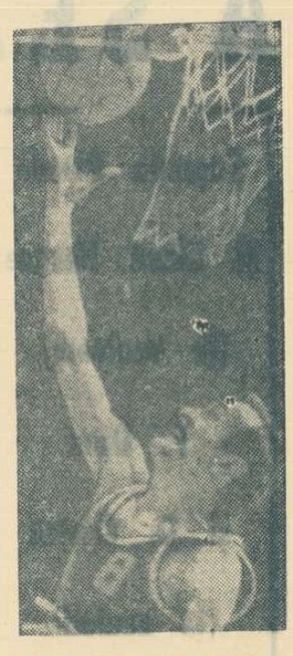

celui mai valoros team studențesc al Capitalei: Politehnica.

Ascensiunea sa a fost extrem de rapidă. În 1965, într-un meci cu Bulgaria, avea să îmbrace pentru prima oară tricoul național, iar de atunci și pînă în prezent a mai totalizat încă 48 de selecționări în reprezentativă. Calitățile sale de perfect coechipier și precizia deosebită în aruncările din săritură l-au impus în acest sezon în mod deosebit. Fapt pentru care — în unanimitate — redactorii ziarului nostru îi atribuie titlul de: JUCĂTORUL TURULUI !

Clujenii au învins comod

CLUJ, 7 (prin telefon). Public, circa 300. Raportat la capacitatea tribunelor sălii sporturilor, foarte puțin. Spectacol, obișnuit. Cînd și cînd, cîte o replică strălucitoare datorită „bătrînului" Vizi sau conducătorului de joc Rühring. În rest, joc static, cu acțiuni șablon, cîte un sprint al clujenilor în momentele de derută ale orădenilor și, din nou, acalmie. Corăbiei Universității îi lipsește catargul principal: Horia Demian. Înlocuitorii, Stăvariu și Ronai, talentați, dar cam fragili. O surpriză plăcută, Simon, dezinvolt, cu precizie în aruncări. Păcat că a fost folosit prea puțin. Oaspeții, cu un Hofman cu kilograme în plus și o serie de elemente noi, au luptat cu mult curaj. Dar numai cu curajul și cu... multe lipsuri la capitolul tehnică și tactică, nu rezișți. Bătăioși, orădenii au fost cei care au atacat la început și au condus cu 2—0, 4—2 și 7—4. La scorul de 8—8 (min. 6), clujenii sprintează sec prin trei contraatacuri realizate de Vizi și Simon, se desprind și nu mai cedează conducerea. Punctul cheie l-a constituit turesul dintre minutele 23 și 32 cînd, de la 47—40, studenții au ajuns la 63—40. A fost sprintul cel mai spectaculos al meciului, subliniat cu aplauze. Ultimele minute, sub semnul egalității.

Scorul de 83—57 (43—34) a fost realizat de Rühring 17, Vizi 18, Bogdan 4, Geomoleanu 3, Stăvariu 4, Ronai 2, Kun 8, Prie 14, Simon 9, Ionescu 4 pentru Universitatea, respectiv Hofman 12, Bencze 12, Ghiță 2, Leitner 5, Compan 10, Căpitan 6, Sondi 10.

Bun arbitrajul prestat de M. Tănăsescu (București) și M. Mairan (Brașov).

Victor MOREA

Aurea mediocritas

Tg. Mureș, 7 (prin telefon, de la trimisul nostru). Radiografia meciului între deținătoarea lanternei roșii, Comerțul Tg. Mureș, și Farul Constanța (din periferia clasamentului) ar indica un joc „acceptabil" pentru poziția precară a ambelor formații, o confruntare competițională cu un profil normal. Mureșenii au debutat printr-un joc dezorganizat, lăsînd impresia că sînt înfricoșați de adversar. Miza victoriei cu orice preț să fi fost cauza? Cert este că oaspeții, cu veteranul Răducanu — 38 de ani, bravo lui! — în excelentă mină, au început curajos și printr-o suită de coșuri au continuat să dezechilibreze moralul echipei (antrenate cu atîtea necazuri de A. Madaras) min. 4: 6—1, min. 17: 23—20. De aci însă localnicii, bine îndrumați, aplică apărarea în zonă cu succes și în final de repriză, datorită unui mai mult calm, unei mai mari precizii în aruncări (la acest capitol laudă pentru tînărul Bara): 30—23 pentru Comerțul. Răsturnare definitivă de scor? Nu. Fiindcă o bună parte din repriza a doua aparține tot constănțenilor, datorită vervei conducătorului de joc, G. Leonte, ca și talentatului Spinu (39—36 în min. 29 pentru Farul). Spre sfîrșit, Răducanu se străduiește să mențină avantajul, dar ducînd mai mult singur greul luptei de sub panou (al doilea pivot principal, A. Popovici, n-a putut face deplasarea), cedează echipei adverse inițiativa. Astfel, Comerțul, din rîndurile căruia se desprind în această perioadă — prin eficacitate — Țedula, oarecum Heiaș, dar în mod deosebit „spiridușul" Matic adună puncte și... cîștigă: 63—56 (30—23).

Dar radiografia mai în adîncime a întîlnirii, cum se zice, tomografia ei, ce ne dezvăluie? Pe scurt: o victorie nu tocmai strălucită a gazdelor care s-au lăsat mult angrenate în jocul potolit al dobrogenilor, fără a folosi suficient pătrunderile, o nervozitate nejustificată și multe momente de cădere, de dezorientare. Lipsa de antrenament asiduu, conștiincios, își spune cuvîntul. Dar Farul? După noi, în condițiile actuale, de reintinerire a echipei și fără aportul unuia dintre pivoții principali, a dat o replică onorabilă.

Am părăsit sala I.M.F. din Tg. Mureș cu impresia unei dimineți irosite la un spectacol anodin al unor echipe ce mai au mult pînă să-și precizeze personalitatea.

N. MARDAN

UN MECI MODEST, DAR CU MULTE COȘURI

Un meci modest, disputat într-o ambianță modestă. Rapid avea de refăcut prestigiul șifonat de faptul că deține ultimul loc dintre echipele bucureștene, în timp ce studenții timișoreni aveau de apărat poziția fruntașă din rîndurile formațiilor din provincie. Numai feroviarii au reușit ceea ce și-au propus, datorită unui joc mai bun, dar mai ales, printr-o concepție nouă care ne obligă la o explicație.

Giuleștenii au, de curînd, un antrenor nou: Grigore Avachian. Acesta a sesizat repede necesitatea de a transforma puțin îmbătrînita echipă într-una tinerită, mai proaspătă. A-i roda la infinit pe tineri la antrenamente și a-i ține pe banca rezervelor în timpul meciurilor, înseamnă a-i condamna la plafonare. Noul antrenor a înțeles că prima sa datorie, indiferent de importanța partidei, este să introducă pe teren pe cei pe care se va bizui în viitorul apropiat: Czell (în evident progres), Ivan și Reisenbüchler (căruia mai multă vivacitate i-ar spori eficacitatea). Ceea ce nu înseamnă că jucătorii de bază (Cr. Popescu, Tursugian și Popovici) nu-și mai au locul în formație. Dimpotrivă, ei trebuie să transmită mai tinerilor lor colegi toată experiența tehnică, tactică și competițională pe care au acumulat-o de-a lungul anilor. Faptul că Popescu și Tursuqian au fost folosiți o singură repriză, reprezintă un omagiu meritat adus noii generații de baschetbaliști, omagiu de care trebuie să fie mîndri, în primul rînd, cei ce predau ștafeta iscusinței, artei de a juca.

Echipa timișoreană este capabilă uneori de lucruri surprinzătoare. Ea joacă degajat în apărare, ceea ce îi aduce prea multe coșuri la pasiv, în schimb, construiește viguros atacurile, obținînd un activ de coșuri neobișnuit de mare. Chiar și ieri, învinși la 20 de puncte diferență, studenții timișoreni au reușit să marcheze destul de mult.

În afara unui echilibru aparent la începutul jocului, Rapid și-a impus repede superioritatea și a terminat învingătoare cu 95—75 (44—30).

Într-un meci fără istoric deosebit și fără probleme, cuplul bucureștean de arbitri, I. Petruț—C. Negulescu, s-au achitat bine de misiunea avută.

Au înscris: Popovici 23, Czell 16, Stănescu 15, Cr. Popescu 10, Predulea 10, Ivan 8, Reisenbüchler 5, Tursugian 4, Olteanu 4 (Rapid), Ionescu 19, Ivanici 16, Calos 15, Pușcașu 12, Spătaru 9, Erdei 4 (Universitatea).

Nicoleta ALDEA

TIME-OUT

Simbătă seara, două derbiuri bucureștene în sala Floreasca. La casă: 477 plătitori. În program, două echipe universitare: dar numai 91 spectatori cu bilete cu preț redus pentru studenți; unde ne sînt colegii, unde sînt camaraderia și aportul moral?

Duminică dimineața, în aceeași sală, doar 56 de spectatori. Meciul nu avea poate darul să stîrnească pasiuni, dar atunci ne întrebăm de ce federația nu a îngăduit echipei Rapid (organizatoarea jocului!) să-și dispute partida în propriul fief, în Giulești, unde oricum erau șanse mai mari de a tenta publicul să vină să-și vadă echipa favorită?

★

Antrenorul **Vasile Popescu**, după o fructuoasă călătorie în S.U.A., a predat, în sfîrșit, edituri de cărți sportive manuscrisul volumului său „Baschetul la el acasă". Nădăjduim să avem multe de învățat din experiențele culese de antrenorul român în Lumea Nouă, pentru a putea pune într-o zi întrebarea: pe cînd baschetul (bun) la noi acasă?

★

În sala Floreasca, nu prea populată, printre edecuri, figuri cunoscute din lumea artelor: actorul **Ovid Teodorescu** („Iubesc sportul acesta, care este într-un fel steaua vieții mele!"), pianistul **Horia Moculescu** („Am jucat baschet și i-am rămas credincios"), regizorul de film **Andrei Blaier** („Pregătesc pentru televiziune un poem pe peliculă despre baschet; dar, oricum, sînt nelipsit de la meciuri. Din păcate, sînt obligat să spun că prefer să nu găsesc bilet la sală, decît să-mi pot alege locul în voie!").

★

De ce nu mai vin la baschet **foștii noștri jucători internaționali?** Chestionați telefonic, într-o anchetă fulger, ne-au răspuns: **Gicu Epuran**: „Nu mai am timp. Am pierdut de mult contactul"; **Aurel Neagu**: „M-am reprofilat. N-o să mă credă nimeni, dar fotbalul îmi dă mai multe satisfacții"; **Nae Bădulescu**: „Lipsesc partidele care să înflăcăreze pe spectatori".

★

Dinamovistul **Radu Diaconescu** execută un dribling senzațional, trece de trei adversari și înscrie. Publicul aplaudă frenetic. Antrenorul său, **Dan Niculescu**, nu e de loc încîntat: „Baschetul e un joc colectiv. Deprinderile individualiste nu slujesc echipa; patru oameni stau și așteaptă să joace și ei mingea!" Puncte de vedere...

(vib)

N. IONESCU — coșgeterul turului

Amatorilor de statistici le oferim cîteva date interesante furnizate de întrecerile turului campionatului masculin.

● **Coșgeterul acestei competiții este pînă în prezent jucătorul NICOLAE IONESCU de la Universitatea Timișoara, care în 11 partide a înscris 222 de puncte. Îl urmează în clasament: 2. T. Tarău (I.C.F.) 213 p, 3. E. Jeckeli (Polit. Buc.) 211 p, 4. M. Ruhring (Univ. Cluj) 210 p, 5—6. A. Novacek (Steaua) și E. Vizi (Univ. Cluj) 180 p, 7. F. Calos (Univ. Timiș.) 175 p, 8. G. Hofman (Crișul) 173 p, 9. I. Chivulescu (Polit. Galați) 171 p, 10. C. Ioneci (Polit. Galați) 169 p.**

● **Iată și jucătorii care au realizat în acest sezon cele mai bune procentaje la aruncările libere: 1. CR. POPESCU (Rapid) 87%, 2. M. Ruhring 86%, 3. I. Chivulescu 82%, 4. D. Nosievici (Steaua) 81%, 5—6. T. Tarău (I.C.F.) și M. Albu (Dinamo) 80%, 7—8. A. Novacek și N. Ionescu 79%, 9. E. Vizi 70%, 10. C. Ioneci 69%.**

● **Pe echipe, ordinea în clasamentul procentajelor la aruncări libere este: 1. DINAMO BUC. 76%, 2. I.C.F. 75%, 3. Steaua 72%, 4. Universitatea Cluj 69%, 5. Rapid Buc. 68%, 6—7 Politehnica Galați și Crișul Oradea 63%, 8. Politehnica Iași 62%, 9. Farul Constanța 60%, 10. Politehnica Buc. 59%, 11. Universitatea Timiș. 58%, 12. Comerțul Tg. Mureș 55%.**

CLASAMENTUL TURULUI

1. Steaua București	11	10	1	878—745	21
2. Dinamo București	10	10	0	841—659	20
3. Politehnica Galați	11	7	4	802—784	18
4. I.C.F.	11	6	5	715—702	17
5. Politehnica București	11	6	5	778—708	17
6. Universitatea Cluj	11	5	6	782—727	16
7. Universitatea Timișoara	11	4	7	799—833	15
8. Politehnica Iași	10	4	6	650—809	14
9. Rapid București	11	3	8	755—778	14
10. Comerțul Tg. Mureș	11	3	8	717—820	14
11. Farul Constanța	10	3	7	596—670	13
12. Crișul Oradea	10	3	7	609—687	13

O ECHIPĂ ÎN PROMENADĂ

GALAȚI, 7 (prin telefon, de la trimisul nostru). Previziunile s-au adeverit. Politehnica Galați a obținut pînă la urmă o victorie concludentă: 101—66 (34—32) în fața Politehnicii Iași. Spun pînă la urmă, deoarece, după primele 20 de minute de joc, elevii antrenorului Petrică Vasiliu aveau doar un coș mai mult decît colegii lor din Iași. Deși au aplicat presing pe tot terenul, gazdele n-au putut să se desprindă în prima repriză, deoarece au început jocul prea sigure de victorie. Este adevărat că în perioada respectivă și replica oaspeților a fost mai viguroasă.

În partea a doua a partidei, studenții gălățeni au privit cu alți ochi jocul și au reușit să-și **surclaseze** adversarii. Moraru a evoluat excelent, reușind să înscrie 40 de puncte. Alături de el, s-au mai remarcat Göntz și Baltag. După jocul practicat în acest meci de Moraru, consider că el ar putea fi privit cu mai multă atenție de selecționerii lotului republican.

Despre Politehnica Iași, nu putem afirma decît că ne-a lăsat impresia unei echipe în promenadă. Elocvent este și faptul că pe banca rezervelor ea nu a avut decît doi jucători de schimb. Restul persoanelor, în afara antrenorului (în ținută de stradă) nu făceau altceva decît să dea sfaturi. Mi s-a părut curioasă această optică a ieșenilor, mai ales că printre „spectatorii" de pe bancă am recunoscut și cîțiva jucători (printre care și pe Voroneanu) și, după toate aparențele, nici unul dintre acești plimbăreți nu părea accidentat.

Oare conducerea clubului ieșean are de cheltuit banii de deplasare pentru plimbări?

Cînd Covaci și Mihailiuc au fost descalificați pentru 5 greșeli personale, a avut cine să-i înlocuiască, dar cum încă doi ieșeni mai aveau cîte 4 faulturi nu vedem, în cazul descalificării lor, cine ar mai fi putut intra pe teren. Poate că ieșenii își permiteau să termine jocul și în 3 jucători?... Oricum valoarea lor tehnică nu le permitea acest lucru și cu atît mai puțin etica sportivă.

Au condus foarte bine arbitrii: V. Kadar (Tg. Mureș) și M. Cunicer (București).

Au marcat: Moraru 40, Göntz 14, Chivulescu 12, Baltag 9, Bejan 8, Ioneci 6, Samson 6, Debreczi 4 și Comăniță 2 pentru gazde, respectiv Mihailiuc 21, Chioreanu 14, Covaci 14, Dragomir 6, Scripcaru 6, Cornilă 4 și Neescu 1.

Paul IOVAN

Luptă la panou în partida Politehnica Galați — Politehnica Iași, desfășurată ieri în sala marelui port dunărean

Foto: V. Bageac

POST-SCRIPTUM

S-a încheiat turul campionatului național de baschet. Un tur care speram să aibă o desfășurare mai agitată decît în anii trecuți, dar care a început timid și doar spre sfîrșit ne-a oferit cîteva meciuri cu adevărat de divizia A. Semnificativă este, în acest sens, afluența publicului. La început, au venit spectatori destul de mulți. Plini de speranțe. Apoi, sălile s-au golit treptat. Motivul — nivelul scăzut al partidelor. În ultimele etape, sălile s-au mai animat. Nu ca acum 10—15 ani. Totuși, a fost ceva. Ecoul cîtorva întîlniri echilibrate, spectaculoase, din etapele precedente, s-a făcut repede auzit. Ce bine ar fi să vedem cît mai des jocuri de calitate, atrăgătoare...

De cine depinde, însă, acest lucru dacă nu chiar de echipe, mai precis de pregătirea lor? Acest tur a scos încă o dată în evidență faptul că majoritatea formațiilor din „A" nu se antrenează suficient înaintea începerii competiției și că, din păcate, perioada de bază a pregătirii lor o constituie (paradoxal) tocmai campionatul. Așa se și explică ascendența treptată de formă, așa se explică ușoara creștere valorică și spectaculară a jocurilor.

Ce trebuie făcut pentru a-i convinge pe baschetbaliștii echipelor noastre divizionare să se pregătească din timp? Să apelăm la mîndria lor de a se vedea cu adevărat realizați ca jucători, să le amintim de satisfacția pe care au avut-o cînd au jucat bine în fața unei săli pline, entuziaste?

Cine are urechi de auzit, să audă. Doar așa returul va începe dinamic, așa cum s-a încheiat turul.

FOTBAL

CE FAC ECHIPELE?

CLUBUL PROGRESUL...

...își invită suporterii să participe la discuțiile cercului, care au loc în zilele de luni, miercuri și vineri, între orele 17 și 20. Cercul susținătorilor funcționează la sediul clubului Finanțe-Bănci, din str. Doamnei nr. 2.

„VACANȚA" STUDENȚILOR CRAIOVENI

Studenții craioveni au luat o scurtă vacanță, iar majoritatea lor se pregătesc intens pentru sesiunea de examene. Printre aceștia se găsesc M. Marcel, M. Popescu, Ad. Popescu, Deselnicu, Strîmbeanu, iar Bitian își pregătește examenul de stat.

În ziua de 5 ianuarie, întregul lot s-a prezentat la un control medical. Este prevăzut ca după 20 ianuarie, deci la terminarea sesiunii de examene, echipa să plece într-o stațiune de munte, unde să-și continue pregătirile.

ST. GURGUI
coresp. principal

ANTRENORUL TACIUC, DESPRE ELECTRONICA OBOR

Echipa Electronica a devenit din toamna trecută „reprezentanta" cartierului Obor în divizia B. La înființare, mulți își puneau întrebarea: vor reuși tinerii aceștia să refacă tradiția fotbalistică a cartierului? Acum, la terminarea primei părți a campionatului, bilanțul comportării lor este destul de bun. În seria I, în care activează, Electronica Obor ocupă locul trei, la egalitate de puncte cu cea de-a doua clasată, Ceahlăul P. Neamț, și la o diferență de patru puncte de lider, C.S.M.S. Iași.

Pentru a prezenta cititorilor noștri amănunte despre pregătirile formației, am stat de vorbă cu antrenorul S. TACIUC.

— Ați reînceput antrenamentele?

— Da. În ziua de 4 ianuarie a fost făcută vizita medicală, iar a doua zi, a avut loc primul antrenament pe stadionul Dinamo. Pregătirile vor avea loc în fiecare zi pînă la 20 ianuarie. Apoi, vom intercala între antrenamente cîteva meciuri amicale.

— Aveți „noutăți" în lot?

— Și la această întrebare răspund cu „da". La antrenamente iau parte mai mulți tineri, pe care îi voi folosi în returul campionatului. Iată numele lor: Ionescu — fundaș (de la Dinamo juniori), Emil Petrică — fundaș (de la Prospecțiuni Prototipuri București), Zidaru și Cucinschi — mijlocași (ambii de la Bere Rahova), Bechir — înaintaș (de la Viforul) și Căluș — înaintaș (de la T.U.G.).

— Ați spus că faceți antrenamentele în șos. Ștefan cel Mare. Și meciurile oficiale le veți disputa pe stadionul Dinamo?

— Doar antrenamentele le facem pe acest teren; jocurile oficiale le vom susține însă pe terenul Electronica. De altfel, în noul sezon terenul va prezenta o noutate. Vom avea o tribună cu o capacitate de 5 000 de locuri și constructorii ne-au asigurat că o vor termina pînă la reînceperea campionatului.

— Dumneavoastră vă urăm succes în pregătiri și constructorilor în munca de amenajare a terenului...

Vasile URZICEANU

AZI, ÎNCEPE CURSUL DE PERFECȚIONARE A ANTRENORILOR DE FOTBAL

Astăzi se deschide la Snagov un curs la care vor participa aproximativ 100 de tehnicieni: antrenorii principali ai echipelor de divizia A, cei ai echipelor de B, antrenorii responsabili ai centrelor de juniori și metodiștii regionali. Vor fi prezenți și medicii echipelor divizionare. Cursul organizat de către colegiul central de antrenori va dura șase zile.

În programul său au fost incluse o serie de referate și lecții practice. Citățm cîteva teme: Metodica predării unor structuri de exerciții pentru dezvoltarea forței specifice; Metodica predării unor exerciții cu intervale pentru dezvoltarea unor calități fizice; Metodica predării unor exerciții în circuit pentru dezvoltarea calităților fizice; Documentele de planificare și ciclul săptămînal de antrenament; Folosirea metodei cu intervale, vizînd atît perfecționarea concomitentă a calităților fizice cît și a calităților tehnico-tactice etc. Ele vor fi susținute de către colective formate din 2—4 antrenori. Vor mai vorbi Emil Ghibu, doctor în științe pedagogice, vicepreședinte al C.N.E.F.S., despre unele aspecte ale antrenamentului sportiv contemporan; profesor Kunst-Ghermănescu — Din experiența pregătirii echipei naționale de handbal; profesor Ion Corneanu — Din experiența pregătirii lotului național de lupte, precum și multiplul campion mondial Aurel Vernescu — Cum mă antrenez.

BĂCĂUANII AU IEȘIT PE TEREN

Și-au reluat pregătirile și fotbaliștii de la Dinamo Bacău. La primul antrenament — care a avut loc joi — au participat Ghiță, Naghel, Verșanschi, Kis, Panait, Vătatu, Nunweiller IV, Nedelcu, Cernat, D. Ene, Comănescu, Ene II, Rugiubei, Băluță, David, Rednic, Maghiar, Naumcef, Velicu, precum și Pană și Munteanu, promovați din echipe din campionatul regional. O lipsă nemotivată: Dembrowschi. Pînă la 16 ianuarie, fotbaliștii băcăuani vor face antrenamente zilnice, apoi vor pleca pentru două săptămîni la Slănicul Moldovei.

Pentru perioada 3 februarie — 3 martie antrenorul Nicușor a prevăzut ca elevii săi să susțină 10 meciuri amicale cu echipe din campionatele diviziilor A, B și C.

ILIE IANCU
coresp. principal

PRONOSPORT

Așa arată o variantă cu 13 rezultate exacte.

CONCURSUL PRONOSPORT NR. 1 ETAPA DIN 7 IANUARIE 1968

1. Napoli — Internazionale	2—1	1
2. Sampdoria — Juventus	1—1	x
3. Milan — Roma	3—0	1
4. Lanerossi — Brescia	0—1	2
5. Spal — Fiorentina	1—0	1
6. Bologna — Atalanta	5—0	1
7. Mantova — Varese	0—0	x
8. Torino — Cagliari	2—1	1
9. Foggia — Novara	3—1	1
10. Lecco — Verona	0—2	2
11. Livorno — Bari	2—0	1
12. Palermo — Messina	3—0	1
13. Reggina — Pisa	0—0	x

FOND DE PREMII: 349.179 lei.

HANDBAL

RAPID — ADMIRA VIENA 24—10 (14—3)

(Urmare din pag. 1)

8 ori mingea a fost oprită de bară, iar de alte nenumărate ori Buzaș și-a făcut datoria, reținînd balonul din traiectoria lui spre plasă. În minutul 20, scorul era 11—0 (de fapt 30—10, dacă ținem seamă și de rezultatul de la Wienerstadthalle) și nimic nu prevestea că Admira va reuși să străpungă apărarea — ajutată și de hazard — a gazdelor. Dar, în minutul 21, Cervinka — o jucătoare al cărei nume merită reținut — o păcălește pe Buzaș și înscrie. Este 11—1. Poate că situația n-ar fi fost chiar atît de dezastruoasă pentru vieneze, dacă n-ar fi contat în echipă doar pe aportul a două jucătoare — Cervinka și Krug — și pe combativitatea lui Wilfert. Dotate cu forță, jucătoarele de la Admira practică, însă, un joc lent, pasiv chiar, fiecare mișcare fiind ghicită cu ușurință de adversare. Ritmul de vals (nu-i nici o apropiere cu orașul valsului, din care provin jucătoarele...), convine, desigur, unei echipe care stăpînește tehnica chiar și în ritmul cel mai îndrăcit. Așa se face că Rapid a continuat să... puncteze, în timp ce reprezentantele Admirei s-au bucurat atunci cînd — în sfîrșit — după minute lungi de degringoladă, mingea mai poposea și în plasa Rapidului. După ce la pauză fusese 14—3, spre sfîrșitul partidei diferența s-a mai mărit, fiind în final de 14 puncte (24—10). Luînd în considerare ambele partide, scorul general este de 43—20 pentru Rapid București. În semifinalele „C.C.E.", rapidistele nu vor mai avea un... bulevard pentru plimbare. Așa că este bine să nu se scadă nici un moment ritmul pregătirilor. Altfel...

În „C.C.E." la handbal masculin
STEAUA — H. B. DUDELANGE
ASTĂ-SEARĂ ÎN SALA FLOREASCA

Premieră handbalistică astă-seară la Floreasca. Steaua, campioana țării noastre, susține primul ei joc acasă din cadrul „C.C.E." întîlnind formația *H. B. Dudelange*, care reprezintă Luxemburgul în marea competiție continentală.

După cum știți, „7"-le bucureștean a cîștigat confortabil prima partidă disputată la Longwy, la 26 decembrie, cu scorul de 29—10 (14—5), astfel că problema calificării pentru sferturile de finală ale „C.C.E." este, atît practic, cît și teoretic, rezolvată. Interesant va fi însă de urmărit în acest meci nivelul de joc al oaspeților, la prima lor apariție în sala Floreasca.

H.B. Dudelange a sosit în Capitală de vineri după-amiază, iar în cursul zilei de sîmbătă a luat un prim contact cu sala de joc. *Marcel Kreuter* (28 ani), care este cel mai bun jucător al oaspeților și, în același timp, antrenorul formației, ne-a oferit cîteva amănunte privind handbalul din Luxemburg.

„Echipa noastră — a declarat *M. Kreuter* — deține din 1963 și pînă în prezent titlul de campioană, cea mai puternică adversară fiind formația *Eschois Fola*. De altfel, din rîndurile ei sînt selecționați majoritatea jucătorilor echipei naționale. Nu am venit la București, desigur, pentru a realiza vreo performanță deosebită, ci mai mult pentru a învăța. Și după părerea mea, adversarii noștri sînt excelenți profesori".

Partida dintre Steaua și H.B. Dudelange este programată astă-seară, de la ora 19, în sala Floreasca.

R. V.

DUMINICILE UNUI NESPORTIV

Un meci de pomină

I

Lucrurile s-au petrecut înainte cu vreo patruzeci de ani. M-am pomenit smuls, într-o după-amiază posomorită, dintre mușuroaiele de cărți din care toceam lecția de latină pentru ziua următoare, și purtat pe sus, după obiceiul sportiv, pînă-n curtea internatului. Venea, în urma alaiului, abia trăgîndu-și sufletul, un băiețel din clasa întîi a liceului nostru, în mînă cu chiloții și cu maioul despre care nu știam că-mi fuseseră hărăzite chiar mie. Se iscase, din pricina lipsei unui portar, mare gîlceavă între echipele de fotbal ale claselor ce-și disputau întîietatea într-un meci amical, asistați de o ceată de prichindei, împărțiți în suporteri ai celor două echipe: una a clasei a III-a A, alta a clasei a III-a B.

Eu făceam parte din a III-a B, dar fotbal nu jucasem niciodată pînă atunci.

— *N-are a face* — a încercat să mă liniștească Rădulescu, un băiat stacojiu și gras, centrul înaintaș al echipei.

— *Eu nu joc fotbal* — am continuat să protestez, zbătîndu-mă alb ca varul în îmbrățișarea lui.

— *Ei și? Am rămas fără portar, așa că tu intri în locul lui. Ești sprinten, și asta ajunge!*

— *Și mai ce?* — îl iscodii eu.

— *Cînd vezi că vine mingea, pui mîna pe ea și n-o lași să intre în poartă nici în ruptul capului!*

Simplu, mi-am zis: pun mîna pe minge și n-o las să intre în poartă nici în ruptul capului. Băieții făcură cerc în jurul meu și mă îmbrăcară la repezeală în chiloții și maioul verde al echipei.

Căzuse bruma timpurie, astfel că mi s-a făcut pielea ca de gîscă pe brațe și pe pulpe, în aerul rece. Cu toate astea, nu m-am putut opri să nu-mi admir, pe furiș, noul travesti. Simțind privirile tuturor ațintite asupra mea, mi-am ocupat locul, cu pași combinați de sîrbă și menuet, în poartă, așa cum văzusem că fac în astfel de împrejurări „profesioniștii".

II

Poarta era imensă; aveam impresia că stîlpii ei fuseseră așezați prea la mare distanță unul de altul: trebuia să apăr un vid de cel puțin patru metri în lățime. Să-l apăr singur, eu, care la vizita medicală nu cîntărisem decît 38 de chile!

Un semnal ascuțit de fluier curmă brusc meditația mea filantropică și meciul porni cu rumoarea veselă a competițiilor sportive. Mingea, ca o gulie uriașă, o zbughi în văzduh, se întoarse iar, dispăru citeva clipe între picioarele jucătorilor, reapăru din nou în văzduh, căzu încă o dată, la oarecare distanță de mine, destul de departe însă spre a nu mă deranja. Am avut astfel răgazul de a contempla draperia de iederă bătrînă în streașina clădirii, să privesc, pătruns de melancolia anotimpului, roșul stins al frunzelor vrăfuite de-a lungul gardurilor și să urmăresc zborul cîrdurilor de corbi care se înapoiau, văicărindu-se, la culcușul lor din grădina publică. Ce n-aș fi dat să mă ridice unul în cioc și să mă ducă sus, în vîrful unui platan secular, unde să nu mă mai poată descoperi ceata zgomotoasă din jur.

Deodată, fără să-mi dau seama cum, se produse o vălmășeală neobișnuită la mijlocul terenului, pe urmă ghemotocul de fotbaliști se apropie, învăluit în nor de praf, tot mai mult, pînă cînd, cît ai zmulge nasturele de pe-o tunică, ceva întunecat și amenințător se îndreptă fulgerător înspre poarta mea.

— *Prinde-o!* — răcni în cor suporterii noștri și, ca să nu-i dezamăgesc, m-am azvîrlit asupra șomoiogului cu toată forța. Atîta doar că forța mea era egală, cum spuneam, abia cu 38 de chile, în timp ce șomoiogul năpraznic trebuie să fi avut, pe puțin, greutatea unei trompe de elefant. Cum puteam să țin eu singur piept bolidului prăpăstios, pe care nu fuseseră în stare să-l oprească zece voinici bine antrenați? Am simțit că mă izbește ceva în plex, cu viteza unei ghiulele de tun, trîndindu-mă în spațiul dintre stîlpi. Am căzut, cu mingea strînsă la piept, în nisipul porții. În timp ce leșinul îmi dădea tîrcoale, am auzit, de foarte departe parcă, uralele prichindeilor, ceea ce m-a făcut să-mi revin curînd. Uralele încetară însă deodată, fiindcă mingea mă tîrîse pînă-n plasă, încît arbitrul atribui adversarului primul gol marcat pe socoteala echipei noastre.

M-am ridicat rușinat, cu sudoarea ce-mi șiroia pe frunte, ca niște lacrimi. Genunchii, pe care-i zdrelisem, singerau subțire și mă usturau cumplit.

— *Să-ți faci o injecție antitetanică!* — strigă din mulțime Dalailama, pedagogul mucalit al cursului inferior.

III

Eram ocupat tocmai cu oblojirea zgîrieturilor mele și cu gîndul neplăcut la injecția care dă frisoane și febră, cînd echipa clasei a III-a A reluă atacul cu și mai mare înverșunare. Un osîndit la moarte ar fi fost mai vesel pe eșafod decît eram eu în clipele acelea. Aș fi dorit să descopăr o vizuină sau cel puțin o scorbură într-un copac, în care să mă pun la adăpost de minge, de urale, de centru-înaintaș și injecții. În clipa de spaimă în care șomoiogul vijiitor se năpusti iar asupra porții, mi-am ridicat mîinile în dreptul ochilor, socotind că valorează, oricum, mai mult propria mea anatomie decît o abstracție cuprinsă între doi stîlpi.

Al doilea gol încasat de noi m-a costat un ghiont zdravăn, repezit de Rădulescu drept între coastele mele fîrave.

— *Dacă mai scapi o minge, te muți la altă școală!* — mă amenință el.

Nu m-am mutat la altă școală, cu toate că am mai scăpat vreo nouă sau zece mingi; îmi scuipasem un canin, buzele mi se umflaseră ca o gușă de bibilică și aveam, sub ochiul sting, o pungă albastră, care deveni în curînd vînătă, pe urmă se înnegri, îngălbenindu-se și înverzindu-se pe margini, încît colegii mei pufneau în rîs de cîte ori dădeau cu ochii de ea. Mie însă nu-mi ardea de rîs, fiindcă mult timp încă după meciul de pomină am simțit în obraji izbitura mingii de fotbal ca pe-un pumn perfid și monstruos.

Din ziua aceea posomorită n-am mai jucat fotbal, așa cum de altfel, nu jucasem nici înainte. Dar nutresc de atunci o tainică și sinceră admirație pentru portarii echipelor: zărindu-i cum se aruncă temerar asupra mingii, revăd șomoiogul prăpăstios precipitîndu-se asupra mea, simt boabele mărunte de nădușeală ca niște lacrimi pe frunte, nisipul ascuțit mușcînd din genunchii mei și înțeleg vitejia celor ce „nu scapă mingea", în timp ce, de peste ani, îmi mai răsună în auz glasul scorburos al centrului înaintaș, la sfîrșitul meciului pierdut:

— *Latina-i pentru apostoli, fotbalul e pentru viteji!*

George SBÂRCEA

Continuă seria meciurilor slabe în ambele campionate

VOLEI

MASCULIN

RAPID — NEÎNVINSĂ ÎN TUR

Echipele din cele două serii masculine ale campionatului diviziei A au încheiat ieri prima parte a întrecerilor. Capul de afiș al meciurilor programate în ultima etapă a turului l-a constituit întîlnirea Rapid — Politehnica Galați. Date fiind valoarea celor două formații și faptul că erau singurele neînvinse în seria a doua, un mare număr de spectatori au ținut să fie prezenți în sala Giulești, pentru a urmări această partidă. Dar au venit la... pomul lăudat, căci jocul — ca valoare tehnică — nu s-a ridicat la nivelul așteptărilor. Miza atît de importantă a anulat cel puțin jumătate din calitate. S-a greșit enorm (la unele procedee tehnice poate chiar mai mult decît au greșit cele două echipe în tot turul) atît în atac cît și în apărare. Și mai supărător este faptul că greșelile au fost frecvente la jucători fruntași, de la care așteptăm reabilitarea prestigiului voleiului românesc pe plan internațional. Într-un cuvînt, meciul nu a satisfăcut decît parțial pe suporterii Rapidului, care și-au văzut favoriții învingători după mari emoții. Scor: 3—2 (4, 4, —11, —9, 7). În primele două seturi feroviarii, susținuți de galerie și ajutați de o neașteptată derută gălățeană, au cîștigat clar. Oaspeții au condus — în ambele — cu 3—1 și respectiv 4—0, după care s-au pierdut cu totul. În acest timp, în terenul lor a domnit o debandadă nemaipomenită. Atacul a greșit aproape toate acțiunile (majoritatea prin Udișteanu), blocajul — nesincronizat — nu a putut respinge loviturile lui Costinescu, omul cel mai eficace al gazdelor. Dublajele au fost inexistente.

În continuare, jocul s-a mai înviorat prin revenirea gălățenilor, care, deși conduși cu 5—1, 7—2, 9—5 și 11—7 în setul trei, au reușit să remonteze diferența și, obținînd 8 puncte consecutive în final, să cîștige. Setul următor a fost marcat de o superioritate evidentă a studenților. Aceștia au condus detașat de la început pînă la sfîrșit. Greșelile elementare comise de ei în prima parte a întîlnirii au apărut, identic, de data aceasta la rapidiști. Setul decisiv se părea că va reveni tot Politehnicii (gălățenii au condus cu 2—0, 3—1 și 5—2), însă vechile bîlbîieli s-au făcut din nou simțite în jocul oaspeților. Ca urmare, rapidiștii reușesc puncte nesperate, dintre care trei consecutive direct din serviciu, și își adjudecă cu ușurință victoria.

Așadar, acest meci al greșelilor s-a terminat cu succesul la limită al rapidiștilor, dar cu înfrîngerea netă a VOLEIULUI. La nereușita derbiului și-au adus din plin contribuția galeria (turbulentă și agresivă) și arbitrajul cuplului N. Beciu — Gh. Ionescu — sub orice critică, despre care vom mai vorbi într-unul din numerele noastre viitoare. S-au remarcat **Costinescu, Drăgan** și **Penciulescu**, respectiv **Szöcs** și **Kramer**.

Aurelian BREBEANU

CELULOZA BRĂILA — TRACTORUL BRAȘOV 3—0 (10, 7, 11). Remarcați: **Bărbulescu, Postolache, Susan** și **Vasile** (Celuloza), **Bărbuță** și **D. Gheorghe** (Tractorul). A condus bine **N. Ursulescu**, secondat de **D. Anghel** (București).

N. COSTIN
coresp. principal

ALUMINA ORADEA — I.C.F. BUCUREȘTI 3—1 (—14, 13, 8, 10). Voleibaliștii orădeni au obținut prima victorie în actualul campionat. Jocul a fost de slab nivel tehnic, evoluția ambelor formații situîndu-se sub cerințele diviziei A. Primele două seturi au fost mai echilibrate, după care localnicii s-au impus printr-un atac mai viguros. A condus cu scăpări **L. Andrieș**.

P. LÖRINCZ — coresp.

MINERUL BAIA MARE — FARUL CONSTANȚA 3—1 (12, 6, —10, 7). Oaspeții au opus o dîrză rezistență în setul I (pe care l-au pierdut totuși în final) și în cel de-al treilea — cîștigat de ei. Băimărenii au practicat un joc frumos, cu acțiuni subtile la fileu și cu intervenții prompte în apărare. Cei mai buni jucători: **Rău, Covaci, Cosma, Vaida**, respectiv **Coțoveanu** și **Gornoviceanu**. Excelent arbitrajul prestat de **V. Arhire** (Brașov) și **D. Chioreanu** (Cluj).

T. TOHĂTAN
coresp. principal

VIITORUL BACĂU — PETROLUL PLOIEȘTI 3—0 (12, 10, 11). Cele două echipe au desfășurat un joc de slabă factură tehnică. Băcăuanii au fost mai buni. În setul 3, Petrolul a condus cu 8—1, dar în continuare a acționat fără clarviziune, permițînd gazdelor să cîștige. A arbitrat bine **M. Oancea** (București).

ILIE IANCU
coresp. principal

CLASAMENT
Seria I

1. Steaua	5	5	0	15: 3 10
2. Dinamo	5	4	1	13: 7 9
3. Viitorul	5	3	2	12: 9 8
4. I.C.F.	5	1	4	6:12 6
5. Alumina	5	1	4	6:13 6
6. Petrolul	5	1	4	5:13 6

Seria a II-a

1. Rapid	5	5	0	15: 5 10
2. Politehnica	5	4	1	14: 5 9
3. Celuloza	5	2	3	9: 9 7
4. Minerul	5	2	3	7:11 7
5. Tractorul	5	1	4	6:12 6
6. Farul	5	1	4	5:14 6

FEMININ

MEDICINA BUCUREȘTI—UNIVERSITATEA CLUJ 0—3. Prestînd un joc mai organizat și mai în formă clujencele au obținut o victorie categorică cu 3—0 (7, 6, 8). Gazdele au manifestat slăbiciuni la toate capitolele, creînd impresia unui mecanism dereglat. Blocajul lor s-a dovedit neputincios în fața unui atac deosebit de puternic, iar ridicătoarele au acționat defectuos, îngreuind trecerea la atac. De asemenea, apărarea liniei a doua a funcționat neinspirat. În aceste condiții, oaspetele au avut o misiune ușoară. S-au remarcat **M. Meseșan, M. Porumb** și **A. Mocanu** de la învingătoare, **E. Klein** de la învinse. A arbitrat bine **V. Voicu**. (A. B.).

PENICILINA IAȘI—DRAPELUL ROȘU SIBIU 3—0 (2, 7, 7,). Joc de slabă factură tehnică. Penicilina, deși n-a jucat la valoarea ei n-a avut probleme în fața unei echipe modeste, de care a dispus în 47 de minute. Sibiencele au comis numeroase greșeli în apărare, iar blocajul a fost aproape inexistent. Reintrarea **Anei Zabara** a adus un plus de eficacitate atacului. S-au mai remarcat: **Căunei** și **Demeriu**, iar de la oaspete doar **Mirion**. Au arbitrat competent **Gh. Popescu** — Suceava și **A. Mircea** — București.

D. DIACONESCU
coresp. principal

C.S.M. SIBIU — UNIVERSITATEA CRAIOVA 3—0 (9, 14, 13). Sibiencele au meritat victoria datorită jocului bun din finalurile seturilor. Deși oaspetele au condus pînă la 9 (în setul întîi), 14 (II) și 13 (III), în continuare ele au fost depășite. A arbitrat bine **N. Ionescu** — București.

GH. TOPIRCEANU-coresp.

FARUL CONSTANȚA — DINAMO BUCUREȘTI 0—3 (—5, —13, —13). Farul, cu un lot de numai 6 jucătoare, a greșit foarte mult la preluări de-a lungul întregului meci. Dinamo a avut unele căderi în seturile doi și trei. Au arbitrat slab **I. Ranghel** și **Șt. Dedinschi** — Ploiești.

L. BRUCKNER-coresp.

CLASAMENT

1. Rapid	5	5	0	15: 0 10
2. C.S.M. Sibiu	5	4	1	14: 6 9
3. Dinamo	4	4	0	12: 1 8
4. Penicilina	5	3	2	9: 7 8
5. C.P.B.	5	3	2	10:12 8
6—7. Univ. Craiova	5	2	3	7:11 7
6—7. Univ. Cluj	5	2	3	7:11 7
8. Farul	5	1	4	7:13 6
9. Medicina	5	0	5	3:15 5
10. Drapelul roșu	4	0	4	4:12 4

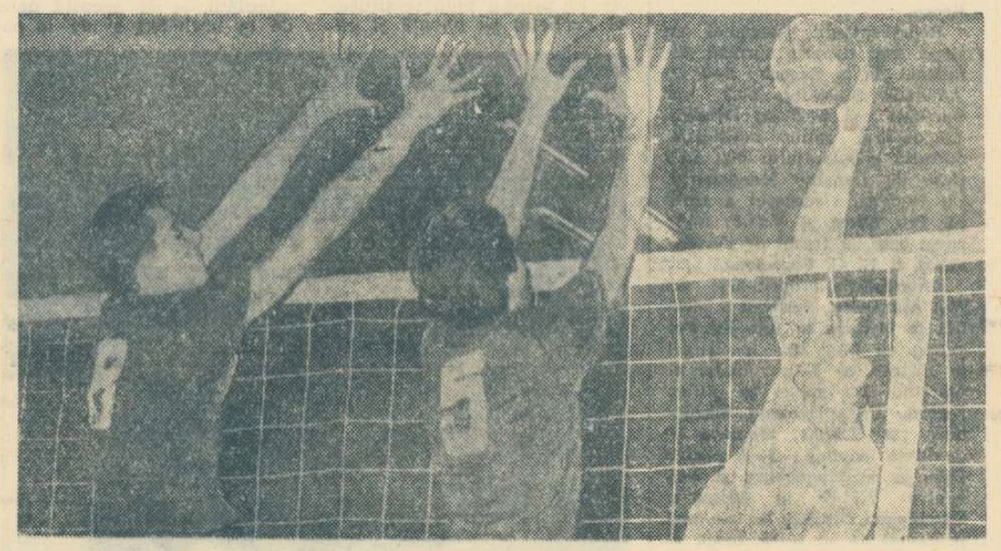

Ozum (Politehnica) încearcă să străpungă blocajul rapidist format din Penciulescu și Mincev Foto: A. Neagu

Concursul de deschidere a sezonului de schi

(Urmare din pag. 1)

(A.S.A. Brașov) și C. Tudor (Steagul roșu Brașov) 37,1; **junioare**: 1. Georgeta Băncilă (Dinamo Brașov) 42,3; 2. Daniela Mărgărit (Cl. sp. Sinaia) 45,2; 3. Rodica Frățilă (Șc. sp. Brașov) 46,9; FOND, **seniori** (10 km): 1. P. Dinu (Dinamo Brașov) 37,26; 2. Gh. Cincu (A.S.A. Brașov) 39,34; 3. St. Drăguș (A.S.A. Brașov) 40,06; 4. Gh. Bădescu (Dinamo Brașov) 40,09; 5. M. Cojan (Tractorul Brașov) 41,19; **senioare** (3 km): 1. Eugenia Pivodă 22,43; 2. Rodica Cimpoia 22,59; 3. Maria Drăghici 24,02 (toate de la A.S.A. Brașov); **juniori** (5 km): 1. Gh. Girniță (Șc. sp. Rișnov) 20,49; 2. V. Dihoi (A.S.A. Brașov) 20,54; 3. V. Nan (Dinamo Brașov) 21,01; 4 Gh. Voicu (Cl. sp. Sinaia) 21,08; **junioare** (3 km): 1. Ana Clinciu (Tractorul) 14.50; 2. Rodica Zeican (A.S.A. Brașov) 14,55; 3. Adriana Barabaș (Tractorul Brașov) 15,03.

La Poiana Brașov, concursul de deschidere la sărituri a fost ratat

BRAȘOV, 7 (prin telefon). Zăpada viscolită căzută în tot cursul dimineții de duminică a împiedicat desfășurarea concursului de deschidere a sezonului, pentru săritorii de la trambulină, care, în treacăt fie spus, nu s-a bucurat de prea multă atenție nici din partea celor chemați să asigure desfășurarea lui (federația de specialitate și comisia regională). Cu toate acestea, săritorii de la Dinamo, A.S. Armata și Tractorul Brașov au efectuat un antrenament cu public și, în ciuda timpului nefavorabil, au realizat sărituri spectaculoase. D. Lupu, V. Tamaș, A. Bodeanu, I. Proca (Dinamo), A. Biriș, V. Mărgineanu, L. Mureșan, I. Iordan, M. Suroiu, D. Buda, Gh. Girneț (A.S.A.), Șt. Burețea, V. Danciu, V. Birsan, E. Bordaș (Tractorul) au arătat o formă acceptabilă pentru actuala perioadă de pregătire.

C. GRUIA-coresp. principal

Vizionați la cinematograful „Central" din Capitală

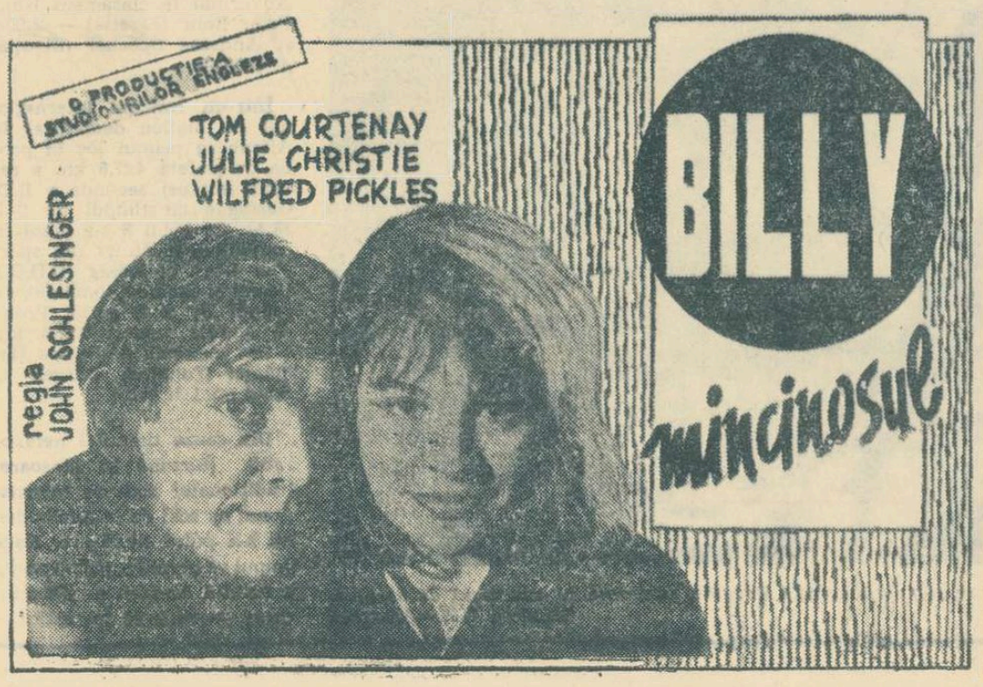

Actualitatea internațională

ASTĂ-SEARĂ LA WIESSBADEN

ROMÂNIA–FRANȚA,

ÎN SFERTURILE DE FINALĂ ALE C.M. STUDENȚESC DE HANDBAL

După cum se știe, reprezentativa studențească masculină de handbal a țării noastre și-a încheiat simbătă seara *(neînvinsă)* evoluția în seria a IV-a a campionatului mondial studențesc, care se desfășoară în R.F. a Germaniei. În ultimul meci, ea a învins Spania cu 24—8. Ieri, l-am chemat la telefon pe antrenorul federal *Nicolae Nedef* care se află la Frankfurt pe Main cu echipa țării noastre.

„Mai întîi rezultatul partidei Norvegia—Izrael, partidă care s-a încheiat de fapt... duminică, deoarece trecuse mult de miezul nopții cînd arbitrul întîlnirii a fluierat finalul: 26—12 pentru Norvegia. După consumarea preliminariilor, luni seara se vor desfășura întîlnirile din sferturile de finală ale campionatului mondial. ECHIPA ROMÂNIEI VA JUCA CU FRANȚA LA WIESSBADEN, celelalte „sferturi" desfășurîndu-se astfel: Norvegia—Suedia, R.F. a Germaniei — Cehoslovacia și Uniunea Sovietică — Danemarca. Semifinalele vor avea loc miercuri. La Darmstadt se va întîlni cîștigătoarea meciului România—Franța cu aceea a partidei R.F. a Germaniei — Cehoslovacia, iar în semifinala a II-a (nu cunosc localitatea desemnată), învingătoarele meciurilor Norvegia — Suedia și Uniunea Sovietică — Danemarca.

Echipa Franței, pe care o vom întîlni luni seară, este puternică. Citeam astăzi în ziarul „L'Equipe" că în formația S. C. Marseille, care a jucat cu Gumersbach meciul din „C.C.E.", nu a evoluat cel mai bun jucător al francezilor, Constantin, reținut special pentru partidele din C. M. studențesc.

Lotul nostru a fost completat în ultimele zile. A sosit Cristian Gațu (care a și jucat, de altfel, în partida cu Spania), precum și Gruia și Popescu, jucători care au făcut parte din echipa Steaua, participantă la turneul internațional de la Offenburg. În lotul nostru domnește optimismul. Băieții vor să obțină o performanță bună".

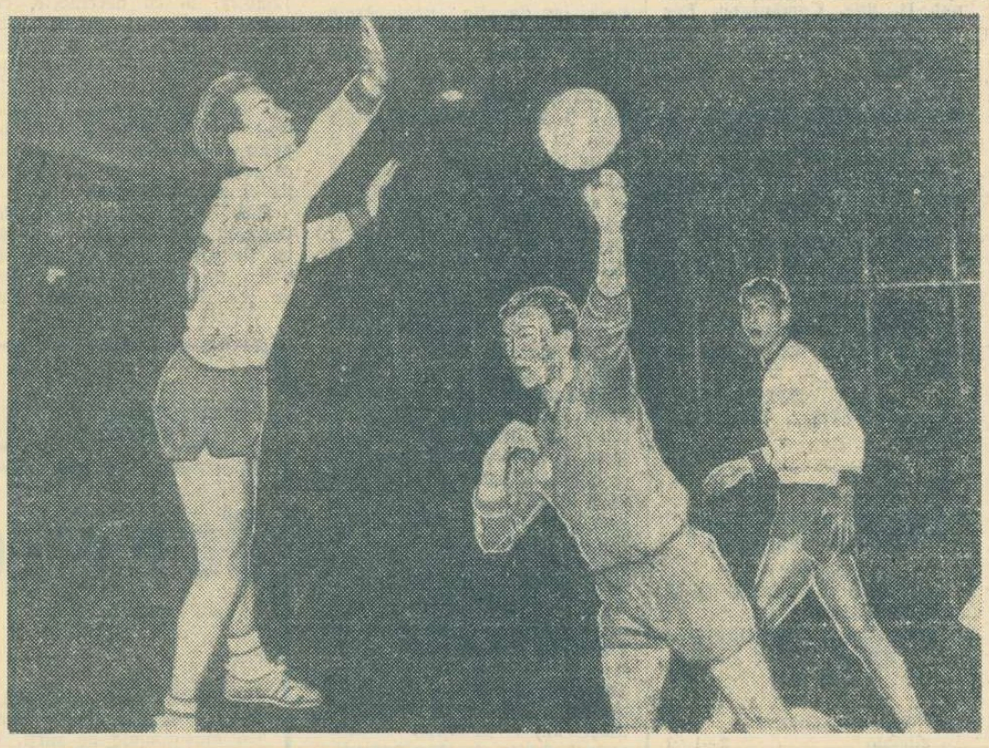

Titus Moldovan înscrie un nou gol (fază din meciul România — Izrael, disputat în cadrul campionatului mondial studențesc de handbal)

Telefoto UPI—Agerpres

Turneul internațional de șah pentru juniori

În turneul internațional de șah pentru juniori de la Groningen, după 6 runde, în clasament conduce Karpov (U.R.S.S.) cu 5 puncte urmat de maghiarul Jocha cu 4 puncte. Șahistul român Dan Zara a întrerupt în runda a 6-a cu olandezul Timman. Karpov a remizat cu Jocha.

telex-radio-telefon

Asociația britanică de automobilism a hotărît să acorde o stea de aur alergătorului scoțian Jim Clark, care și-a înscris în palmares zilele trecute a 25-a victorie obținută într-un mare premiu. După cum se știe, Clark a cîștigat de o manieră senzațională marele premiu al Republicii Sud-Africane de la Johannesburg, contînd pentru campionatul mondial. Clark a bătut recordul de victorii internaționale în mari competiții, care era deținut pînă acum de Juan Manuel Fangio (Argentina) cu 24.

■

Cu prilejul unei reuniuni atletice desfășurate la San Francisco în arena „Cow Palace", Bob Beamon a cîștigat proba de săritură în lungime cu 8,18 m, Ralph Boston s-a clasat pe locul trei cu 7,33. Woods a aruncat greutatea la 19,71 m, iar Seagren a sărit cu prăjina 5,33 m. Dahlgren (Suedia) a terminat pe primul loc la săritura în înălțime cu 2.10 m. Alte rezultate mai importante: 300 yarzi Tommie Smith 32"9/10; 440 yarzi Lee Evans 48"5/10; triplu salt Craig 15,63 m; 1 milă Davis 4'03"; 60 yarzi garduri Mcculloch 7"2/10.

■

Proba de dublu femei din cadrul campionatelor internaționale de tenis ale Australiei de vest, care au loc la Perth, a fost cîștigată de perechea Billie Jean King — Rosemary Casals (S.U.A.) care a învins în finală cu 8—6, 4—6, 6—2 pe Margaret Smith — Gail Sheriff (Australia).

■

Și la această ediție „Cupa intercontinentală" la baschet masculin a revenit, pentru a doua oară consecutiv, echipei Good Year Akron (S.U.A.). În finala competiției, desfășurată la Philadelphia, baschetbaliștii americani au învins cu scorul de 105—73 (40—28) echipa Real Madrid, cîștigătoarea „Cupei campionilor europeni". Jucătorul de culoare Miles Aiken a înscris 23 de puncte, lăsînd o excelentă impresie. El a fost foarte bine secondat de Jim King. Pentru locurile 3—4 s-au întîlnit echipele Siemmenthal Milano și Botafogo Rio de Janeiro. Au cîștigat baschetbaliștii italieni cu scorul de 82—54 (32—25).

Un moment obișnuit pentru faimosul Jim Clark: primirea unui nou trofeu...

FINALA „C.C.E." LA POLO

ANTRENORUL DINAMOVIȘTILOR ESTE OPTIMIST

Pregătirile dinamoviștilor pentru prima confruntare cu Mladost, din cadrul finalei „C.C.E.", se află în fază finală. În ultimele zile, bucureștenii au susținut mai multe partide de verificare (pe o suprafață de joc redusă la dimensiunile piscinei din Zagreb) în compania unei selecționate bucureștene, manifestînd o deosebită poftă de joc.

În general, antrenorul **C. Corcec** este mulțumit de forma atinsă de elevii săi, și privește cu optimism întîlnirile cu Mladost. „Anul trecut — ne-a declarat prof. C. Corcec — în cadrul unui turneu internațional desfășurat la Zagreb, am terminat la egalitate (2—2) cu echipa studenților, ocupînd primul loc. Nu văd de ce n-am putea obține și de data aceasta o performanță asemănătoare. Sînt convins că băieții mei au posibilitatea de a o realiza".

FILE DE ISTORIE

În cea de a treia ediție a Cupei, începută la 17 decembrie 1965 și încheiată la 26 februarie 1966, au fost prezente 16 echipe. În 3 din cele 4 serii preliminare nu s-a înregistrat nici o surpriză, dreptul de calificare fiind obținut de: **V. M. F. Moscova** și **Dynamo Magdeburg** (grupa de la Leningrad), **Ferencvaros Budapesta** și **Dinamo București** (în meci direct 5—4 pentru Ferencvaros, la Zilina), **Partizan Belgrad** și **C. N. Barcelona** (la Barcelona). În a 4-a serie, **Amateur Duisburg** a eliminat campioanele Olandei și Belgiei, continuîndu-și cursa împreună cu **Pro Recco**.

Reprezentanții României au jucat mai departe turneul semifinal de la Zagreb: 5—1 cu Amateur Duisburg, 1—3 cu Partizan și 5—5 cu Dynamo Magdeburg, ratînd calificarea datorită golaverajului mai slab (față de Dynamo Magdeburg). La Genova, succesul a surîs lui **Pro Recco** și **V.M.F. Moscova**, care au trecut de Ferencvaros și N. C. Barcelona.

Semifinalele propriu-zise au fost dramatice. Partizan a pierdut la Genova în fața lui Pro Recco cu 1—4, dar a cîștigat la Zagreb cu 5—1, Jankovici marcînd trei goluri în ultima repriză. Între Dynamo Magdeburg și V.M.F. Moscova — egalitate deplină: 3—2 pentru Dynamo la Magdeburg și 5—4 pentru V.M.F. la Moscova. Campioana U.R.S.S. nu s-a mai prezentat la al 3-lea meci, și formația din R.D.G. a intrat în finală.

Și în ultima fază victoriile au fost împărțite: 5—3 pentru Partizan la Zagreb și 4—3 pentru Dynamo la Magdeburg, trofeul fiind recîștigat de campionii Iugoslaviei la golaveraj (6—7).

PRIMUL MECI VA FI TRANSMIS PRIN EUROVISION

După cum am fost informați de către organizatorii meciului de la Zagreb, prima partidă dintre **Mladost** și **Dinamo București** va fi transmisă de Eurovision simbătă 13 ianuarie, de la ora 20,40, în 12 țări.

CORESPONDENȚĂ DIN PRAGA

Cele mai mari speranțe olimpice — în hocheiști și patinatorii artistici

Pregătirile sportivilor cehoslovaci pentru „Olimpiada albă" de la Grenoble sînt în toi. Pe primul plan se situează hocheiul pe gheață și patinajul artistic, pentru că succesele cele mai mari ale Cehoslovaciei la J.O. de iarnă le așteptăm, și de această dată, de la hocheiști și de la patinatorii artistici. Desigur, delegația cehoslovacă va fi formată și din schiori (în special la probe nordice), săritori de la trambulină și patinatori de viteză, dar la aceste probe va fi foarte dificil pentru sportivii noștri să obțină rezultate valoroase.

Fază din meciul Sparta — Jihlava, două fruntașe ale campionatului de hochei al Cehoslovaciei

Așadar, să ne referim mai ales la ceea ce fac hocheiștii și patinatorii noștri artistici.

Lotul de 40 de hocheiști și-a început pregătirile o dată cu startul în actualul campionat de hochei. Reprezentativa țării a susținut cîteva partide importante. La Praga, echipa Cehoslovaciei a întîlnit pe cea a Suediei și a fost învinsă în primul meci cu 5—1, dar în jocul revanșă a realizat o victorie categorică, cu 8—2. Nu mult după aceea, un lot de 40 de hocheiști fruntași (care au format două selecționate ale Cehoslovaciei) s-a deplasat în U.R.S.S., unde a participat la un mare turneu internațional. Într-un timp relativ scurt (6 zile) jucătorii celor două echipe au susținut cinci întîlniri și au parcurs un mare număr de kilometri, fapt care a cam nemulțumit pe antrenori, deoarece aceste deplasări lungi (Leningrad, Voskresensk și Moscova) au obosit considerabil pe jucători. Iată, de altfel, rezultatele obținute de echipele noastre: Cehoslovacia I: 9—1 cu Polonia, 3—3 cu Cehoslovacia II, 1—2 cu U.R.S.S. II, 6—2 cu Canada, 1—9 cu U.R.S.S. I; Cehoslovacia II: 3—1 cu U.R.S.S. I, 7—0 cu Polonia, 1—3 cu U.R.S.S. II și 7—2 cu Canada. Clasamentul final a arătat astfel: 1. U.R.S.S. I 8 p (golaveraj 28—7), 2. U.R.S.S. II 8 p (29—11), 3. Cehoslovacia II 7 p (21—9), 4. Cehoslovacia I 5 p (20—17), 5. Canada 2 p (12—32), 6. Polonia 0 p (8—40). După cum se vede, din punctul nostru de vedere atît rezultatele cît și locurile ocupate de selecționatele Cehoslovaciei sînt departe de a ne mulțumi. Totuși, turneul a constituit un util schimb de experiență și o primă luare de contact cu echipe reputate la început de sezon.

Turneul în U.R.S.S. ca de altfel și meciurile susținute apoi în S.U.A. și Canada au arătat că, în ceea ce privește pregătirile pentru J.O. de la Grenoble, mai sînt încă destul de multe de făcut. Antrenorii noștri au ajuns la concluzia că prea multe meciuri de pregătire susținute într-un interval de timp prea scurt mai mult strică decît ajută. Așa se explică comportarea modestă la mondialele din 1967: selecționata Cehoslovaciei s-a prezentat la C.M. de la Viena cu jucători obosiți, ieșiți din formă, ca urmare a turneelor întreprinse anul trecut de formația noastră în S.U.A. și Canada. Tocmai de aceea, s-a apreciat ca baza pregătirilor pentru J.O. de iarnă din acest an s-o constituie campionatul național. În Cehoslovacia întrecerea pentru titlul de campioană a țării este un adevărat maraton. Sînt programate nu mai puțin de 36 de etape, fapt ce cere ca această competiție să nu fie, pe cît posibil, întreruptă. După turneul din U.R.S.S. campionatul a fost reluat și el va continua pînă la 14 ianuarie, cînd va avea loc cea de a 26-a etapă. Din 14 ianuarie lotul va intra în cantonament și va face pregătiri în comun pînă la începerea competiției de la Grenoble.

Vorbind despre patinatorii artistici, îi avem în vedere pe cei doi sportivi care au șanse să ocupe locuri între primii șase clasați, Hanna Mașkova și Ondrej Nepela.

Pînă acum, Mașkova a luat startul la o singură competiție: „Patina de aur", care a avut loc, la începutul sezonului, la Praga. Ea a cucerit de o manieră categorică primul loc, dar acest succes nu este concludent deoarece concurentele prezente nu au fost de valoare deosebită. Cea mai valoroasă adversară a ei, Gabrielle Seyfert, nu se afla pe gheață, ci... în tribune. În acest concurs Hanna Mașkova a evoluat excelent la exercițiile impuse, în timp ce la libere — nefiind solicitată — nu a impresionat. Se așteaptă progrese de la campioana țării noastre cel mai concludent examen al ei fiind campionatele țării. Ele vor fi edificatoare pentru specialiștii noștri. Este interesant de arătat că primul concurs de mare amploare înaintea Olimpiadei de la Grenoble va fi pentru Mașkova campionatul european de la sfîrșitul lunii ianuarie care va avea loc în Suedia la Västeras. Aici confruntarea Mașkova-Seyfert va fi un excelent punct de atracție pentru specialiști și pentru iubitorii patinajului artistic.

În privința lui Nepela, nu am putea face pronosticuri. El este cel mai valoros patinator cehoslovac la ora actuală și se bucură de un frumos renume pe continent. Totuși, va fi foarte greu ca Nepela să treacă de puternicul trio Danzer, Schwartz, Visconti, pentru a urca pe podiumul învingătorilor de la Grenoble.

Jan SOKOL

SUB SEMNUL PREGĂTIRILOR OLIMPICE

HOCHEIȘTII SOVIETICI AU CIȘTIGAT TURNEUL DE LA WINNIPEG

WINNIPEG 7 (Agerpres). — Turneul internațional de hochei pe gheață de la Winnipeg (Canada) a fost cîștigat de echipa U.R.S.S., campioană mondială și olimpică, care în meciul retur a învins cu scorul de 4—2 (1—0, 1—0, 2—2) echipa Canadei.

Peste 12 000 de spectatori au urmărit acest joc, care s-a caracterizat printr-o luptă sportivă spectaculoasă. Blinov (2), Zemin și Starșinov au marcat pentru hocheiștii sovietici, iar pentru gazde Mec Millan și Cadieux. În cadrul acestui turneu echipa U.R.S.S. a cîștigat ambele meciuri cu Canada și un joc cu Suedia (hocheiștii sovietici au pierdut cu 4—6 meciul retur cu Suedia). La sfîrșitul competiției căpitanul echipei U.R.S.S., Boris Maiorov, a primit un frumos trofeu din partea organizatorilor.

Clasament: 1. U.R.S.S. 6 puncte (16—9); 2. Canada 4 puncte (11—15); 3. Suedia 2 puncte (12—15).

MARIELLE GOITSCHEL S-A REVANȘAT

OBERSTAUFEN 7 (Agerpres). — În Bavaria, la Oberstaufen, au continuat întrecerile marelui concurs internațional feminin de schi. Desfășurată în condiții atmosferice nefavorabile (ninsoare și vînt), proba de slalom special a fost dominată de multipla campioană franceză Marielle Goitschel, care a revanșat astfel insuccesul din prima zi.

Ea a realizat în cele două manșe timpul total de 79,62 întrecînd în ordine pe Gertrud Gabl (Austria) — 79,84, Nancy Greene (Canada) — 80,28, Burgl Farbinger (R. F. a Germaniei) — 80,40, Annie Famose (Franța) — 80,72, Brigitte Seiwald (Austria) — 81,10, Gina Hathorn (Anglia) — 81,15, Christine Beranger-Goitschel (Franța) — 81,25, Florence Steurer (Franța) — 81,42 etc. De remarcat că elvețiana Fernande Bochatay s-a clasat pe locul 15.

După desfășurarea probelor de slalom uriaș și slalom special din cadrul concursului de la Oberstaufen, în clasamentul „Cupei Mondiale" pe primul loc se afla canadiana Nancy Greene cu 30 puncte, urmată de Bochatay (Elveția) și Marielle Goitschel (Franța) cu cîte 25 puncte.

Federația austriacă de bob a alcătuit selecționata care va participa la campionatele europene programate între 13 și 21 ianuarie la Saint Moritz în Elveția. Din lot lipsesc campionii europeni Erwin Thaler și Reinhold Durnthaler. În proba echipajelor de două persoane vor lua startul: Gruber-Eder, Stecher-Dinkhauser, Rohrer-Haller și Dellekarth-Witsch. Austria va fi reprezentată și de două echipaje de 4 persoane în care se remarcă frații Thrunbichler.

A început, cea de-a 48-a ediție a competiției internaționale de schi „Marele Premiu de la Morzina". Proba de coborîre a fost cîștigată într-un stil spectaculos de francezul Jean Paul Jallifier, care a realizat timpul de 1:59,84. Au urmat în clasament Hans Peter Rohr (Elveția) — 2:00.9 și Andreas Specher (Elveția) — 2:00,42.

Într-un concurs internațional de biatlon desfășurat la Altenberg primul loc în proba de ștafetă 4x7,5 km a revenit echipei secunde a R.D. Germane cu timpul de 2 h 38:57. Pe locul 3 s-a clasat o combinată alcătuită din sportivii Koch și König (R.D.G.), Cercel și Stoian (România), cu timpul de 2 h 50:38. Proba de ștafetă juniori 3x7,5 km a fost cîștigată de echipa României (Fontana, Mîrzea și Soiu) cu 1 h 45:24.

Din cauza timpului nefavorabil (furtună și ninsoare) tradiționalul concurs internațional de schi de la Adelboden nu s-a putut desfășura. Dacă timpul va permite, prima probă a acestui concurs — slalomul uriaș — va avea loc astăzi.

Cu schiurile, în zbor deasupra orașului! Este impresia pe care ți-o lasă această imagine, surprinsă în concursul de sărituri, de simbătă, de la Innsbruck

Telefoto UPI—Agerpres

ANQUETIL — LA 34 DE ANI!

Jacques Anquetil — stea de primă mărime a ciclismului profesionist — împlinește astăzi 34 de ani. Preluînd ștafeta de la Coppi și Bartali, Anquetil, cu talen-

tul, ambiția și eforturile extraordinare de care a fost capabil, a dus ciclismul pe piscuri inaccesibile multor alți colegi ai săi. Cîștigător al „Turului Franței" și al „Turului Italiei", recordman al orei, învingător în toate „clasicele", Jacques a făcut și isprăvi de neuitat. Printre altele, acel „event" „Dauphine" — Bordeaux-Paris care a uimit lumea sportivă. La 34 de ani, Jacques Anquetil are încă „rezerve". Îi urăm să aibă posibilitatea de a ni le înfățișa, pentru ca tineretul să mai învețe încă din acest magnific exemplu de voință!

— n. —

Tiparul: I. P. „Informația" str. Brezoianu 23—25

40365

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 57 (5491)

Marți 9 ianuarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Dorin Munteanu, unul dintre cei mai talentați reprezentanți ai tinerei generații de schiori „alpini"
Foto: A. Neagu

Reflecții de sezon...

...și cîteva propuneri de domeniul organizării stațiunilor noastre de munte

Alăturarea rezultatelor din ultimele două-trei sezoane cu unele concluzii și constatări prilejuite de „uvertura" din Predeal ne impune etalarea pe masa discuției a unor fenomene din schiul nostru, sau legate de el. *Cel mai important lucru ni se pare a fi existența a numeroase talente* (referirea e valabilă mai cu seamă pentru probele alpine, dar numai pentru cele masculine) *dispunînd de certe calități și de un bagaj bogat de cunoștințe tehnice.* Sînt numeroși copiii și juniorii care stăpînesc tainele schiului mai bine decît o făceau, la aceleași virste, cei mai buni seniori ai noștri. Este, desigur, consecința grijii față de cei mici și de cei tineri, ca și a înmulțirii amenajărilor de ordin tehnic care fac schiul mai accesibil și mai plăcut, iar antrenamentul mai eficace.

O a doua constatare în legătură cu ridicarea valorică a schiului alpin ne-a prilejuit-o demonstrația de slalom în nocturnă, o adevărată feerie, cuceritoare de noi și noi adeziuni. Numărul mai mare de mijloace mecanice de urcat panta are o contribuție directă în obținerea succesului.

Se pune însă problema fixării direcției pe drumul cel bun. *Nu avem de loc schioare!* Poate că o discuție cît se poate de largă, urmată de măsuri tot atît de hotărîte și de gîndite ca acelea privind tineretul, ar fi un punct de plecare în soluționarea problemei. Cu tot respectul pentru primele clasate la concursurile interne din ultimii ani, valoarea lor este extrem de scăzută în comparație cu nivelul internațional. Nici la probele de fond nu stăm mult mai bine, dar acolo, cît de cît, se mai împrospătează cadrele, cu toate că uneori „vechea gardă" ar mai putea cîștiga relativ ușor în concursuri. Iar penuria de elemente feminine este — ciudat! — în contradicție cu aspectul pantelor puternic frecventate, în care numărul adepților schiului „de agrement" (și printre ele numeroase foarte tinere) este corect ca proporție.

Viitorul schiului, din nou cu precădere al celui alpin, depinde acum însă și de alte instituții sau organe decît cele de strictă specialitate. Predealul poate și trebuie să redevină centrul de greutate. E mult mai accesibil decît Poiana Brașov, dar trebuie să facem din el o gazdă bună la modul absolut, adică nu numai pentru concurenți, ci și pentru susținătorii lor, eventual pentru cei ce

G. RUSSU-ȘIRIANU

(Continuare în pag. a 2-a)

CAMPIONATELE MONDIALE UNIVERSITARE DE HANDBAL

ROMÂNIA ÎN SEMIFINALE

WIESBADEN, 8 (prin telex). **Întrecerile campionatului mondial studențesc de handbal masculin au continuat aseară cu desfășurarea meciurilor din sferturile de finală. Jucînd la Wiesbaden, echipa României a obținut victoria la scor în fața reprezentativei Franței: 20—9 (13—2), prin golurile înscrise de Gunesch 4, Gațu, Nica, Costache II, Speck — cîte 3, Moldovan (2), Licu și Kicsid.**

În celelalte meciuri: Suedia — Norvegia 18—13 (6—6); U.R.S.S. — Danemarca 17—6 (11—4); Cehoslovacia — R.F.G. 26—24 (19—19, 18—18, 7—13). Echipa Cehoslovaciei a obținut calificarea prin transformarea unui număr mai mare de lovituri de la 7 m.

Echipa țării noastre va juca în semifinale, cu formația Cehoslovaciei, miercuri seara, la Darmstadt. Cealaltă semifinală va opune U.R.S.S., Suediei.

LOTUL OLIMPIC ROMÂN DE BOX — ALCĂTUIT

Începe noua etapă a pregătirilor

La 15 ianuarie, boxerii noștri fruntași încep o nouă etapă de pregătire în vederea J.O. din Mexic. Antrenorul Ion Popa ne-a comunicat că a alcătuit următorul lot de pugiliști: Drăgan, Ciucă, Gruiescu, Giju, Otvoș, Stanef, Gorea, Bădoi, Antoniu, Ghiță, Covaci, E. Constantinescu, Chivăr, Monea, Manole, M. Constantinescu, Alexe. După cum se vede, la „ușoară", lipsește constănțeanul Ion Dinu. S-a renunțat oare, definitiv, la serviciile sale? În schimb, la categoria semimijlocie apare un singur titular: Constantin Ghiță. Anul trecut nu ne-a dat prea multe prilejuri de satisfacție.

În „C.C.E." la handbal masculin

STEAUA ȘI-A ADJUDECAT VICTORIA LA SCOR ÎN MECIUL RETUR CU H. B. DUDELANGE

STEAUA BUCUREȘTI — H. B. DUDELANGE (Luxemburg) 37—14 (17—10). Sala Floreasca: 1 000 de spectatori.

STEAUA BUCUREȘTI (antrenor: Octavian Nițescu): Alex. Dincă, Ion Belu, Cornel Oțelea, Gh. Goran, Mihai Marinescu, Iosif Iacob, Dieter Cristian, Dan Roșescu, Olimpiu Savu, Dan Alboaica, Marcel Dumitrescu.

H. B. DUDELANGE (antrenor: Marcel Kreuter): Mahrias Nappi, Kurt Hocchausen, Antone Halsdorff, Jonny Linden, Pierie Hammes, Robert Steines, Marcel Kreuter, Henri Maurer, Alphonse Grimler, Jean Bianchi, Raymond Debra.

Au marcat: Goran 12, Cristian 7, Oțelea 5, Marinescu 4, Iacob 4, Roșescu 2, Alboaica 2 și Dumitrescu — pentru Steaua și Steines 6, Linden 3, Grimler 3, Halsdorf și Hammes — pentru H. B. Dudelange.

A arbitrat foarte bine: *Miodrag Stanojevic* (Iugoslavia), ajutat de Gh. Popescu și Pandele Cîrligeanu (România).

Înfruntînd viscolul de ieri, pentru a lua loc în tribunele sălii Floreasca, spectatorii meciului din cadrul „Cupei campionilor europeni", dintre Steaua București și H. B. Dudelange (Luxemburg), s-au dovedit statornici iubitori ai handbalului. Mai ales pentru faptul că nu veneau la un meci cu emoții. Ca și Rapid București, în meciul cu Admira Viena, Steaua își asigurase încă din partida-tur de la 26 decembrie — disputată la Longwy — un avantaj de 19 goluri, peste care adversara sa n-ar fi putut trece nici chiar dacă zeița Fortuna... în persoană ar fi coborît pe podiumul sălii Floreasca! Veneau să vadă un joc-școală, între o formație excelent cotată pe plan european — Steaua și alta care acum încearcă să pătrundă

(Continuare în pag. a 2-a)

Marinescu (Steaua) într-o acțiune spectaculoasă, care se va solda cu un nou gol.

PROFESIUNEA ȘI PERFORMANȚA

Dintr-un „portret" al lui **Ron Clarke**, neobositul alergător australian, mereu recordman mondial dar niciodată campion olimpic, am aflat că el a debutat ca jucător de rugby, că are treizeci de ani, doi copii și este de profesiune expert contabil.

Un recent „Mirroir Sprint" publică fotografia medicului **Alain Calmat**, campion mondial de patinaj artistic, în tovărășia antrenorului Honoré Bonnet, Calmat fiind în prezent doctorul lotului francez de schi.

Pe prima pagină a revistei „Der Leichtathlet" am putut admira săritura record de 2,15 m a lui **Werner Pfeil** din R.D.G., de profesiune inginer, constructor de cabane.

Și alți mulți campioni și recordmani ai lumii sau ai țării lor sînt buni profesioniști.

De ce? Fiindcă stadionul este o școală înaltă de viață, în care victoria și înfrîngerea te călesc și te fac modest, îți dau forțe și înțelegeri adevărate.

Fără să vrem, cîteva nume de mari sportivi ne vin în minte: **Harold Schnelldörfer**, campion mondial de patinaj artistic, arhitect, **Don Schollander**, diplomă de merit la colegiul Santa Clara — astăzi student în medicină, **Victor Antonescu**, recordman mondial de tir, arhitect.

Sportivul nr. 1 al anului 1967, tînărul și uluitor de talentatul **Jim Ryun**, nu-și „pierde" vremea doar antrenîndu-se și bătînd recorduri, ci și pregătindu-se pentru viață și profesiune, la facultatea de filozofie din Kansas.

N-am înțeles niciodată de ce Gabriel Cherebețiu n-ar fi putut fi în același timp un foarte bun student la medicină și un jucător de bază al reprezentativei noastre. Sau astăzi, tot în același timp, antrenorul și medicul lotului de volei al Mexicului.

Există încă, uneori, și la unii oameni, prejudecata că sportul ratează profesiunea.

Să fie, oare, adevărat? Noi spunem categoric că NU! Într-un liceu cu profil de educație fizică, unde funcționam ca profesor, colegii mei, profesorii de cultură generală, au susținut că vîrfurile sportive neglijează învățătura. Am întocmit atunci, repede, o statistică. Din 35 de vîrfuri sportive de valoare republicană ale școlii, 30 de elevi erau buni, și foarte buni, și numai 5 mediocri și slabi.

Din procentajul de elevi corigenți pe un oraș, doar 3% erau sportivi de performanță.

În ziua cînd toți elevii vor face sport și vor veni pe stadioane, în ziua cînd cuvîntul selecție va fi înlocuit cu afirmare firească, nu se va mai spune — sînt sigur — că cei mai buni la fotbal sînt... repetenții.

Cine este inteligent, disciplinat, studios, la carte, este la fel și pe stadion. Dacă ratăm, adeseori, talente sau performanțe mari, aceasta se întîmplă și din cauza inculturii sportivului. De aceea, înțelepți, bulgarii cer acum pentru jucătorii de fotbal, cel puțin bacalaureatul.

Șerban Ciochină este inginer, **Șerban Ioan**, student la Politehnică, **Dridea și Demian**, ingineri. Exemplele sportivilor, de ieri și de azi, care s-au afirmat și se afirmă în profesiune, cu tenacitatea, cinstea și inteligența performanțelor de pe stadion, sînt nenumărate și ele au fost nu o dată, și nu într-un singur loc, amintite.

Este însă timpul să ne convingem și să o dovedim. O spunem mai ales pentru sportivii care-și închipuie că un record ține o viață și gloria un deceniu.

Stadionul și viața cer astăzi pretutindeni, oameni întregi. Să fim bucuroși dacă ne pregătim mai temeinic, cu și mai multe șanse de reușită, nu numai la școală, ci și la școala sportului.

Cine se pregătește, cine luptă dîrz și nu concepe abandonul, astfel va rămîne toată viața: un învingător, mai întîi, asupra lui însuși și apoi un învingător în profesiune.

Virgil LUDU

IERI, ÎN CAMPIONATUL DE HOCHEI

ETAPĂ CU O DESFĂȘURARE NEOBIȘNUITĂ

AGRONOMIA-CLUJ, DINAMO ȘI STEAUA ÎNVINGĂTOARE

Etapa de ieri a campionatului de hochei a avut o desfășurare rar întîlnită. Viscolul și în unele momente ninsoarea abundentă au făcut ca cele trei meciuri să se dispute la alte ore decît cele prevăzute și să dureze sau neobișnuit de mult (cum a fost cazul întîlnirii dintre Agronomia Cluj și Avîntul Gheorghieni), sau extrem de puțin (cum s-au petrecut lucrurile în jocul Dinamo — Petrol Geologie).

Optînd pentru ordinea cronologică, dar ținînd seama și de faptul că a fost cea mai lungă dintre partidele disputate ieri, ne vom începe relatarea cu întîlnirea dintre Agronomia Cluj și Avîntul Gheorghieni. Începută la ora 9, pe un viscol neobișnuit chiar și pentru sportivii gheții și ai temperaturilor scăzute, această partidă s-a întrerupt după o repriză, în speranța că vremea se va arăta în cele din urmă mai îngăduitoare. Cum însă vîntul și ninsoarea n-au încetat, echipele și-au continuat disputa la ora 15, astfel că victoria studenților clujeni a fost consemnată după mai bine de 7 ore de la primele schimburi de puc. **Scor final: 4—1 (2—1, 1—0, 1—0) pentru Agronomia, punctele fiind înscrise de Cazan II (3), și Gödri, respectiv de Malnassy.**

Al doilea joc, Dinamo — Petrol Geologie a început și el în aceleași condițiuni. După o repriză, în care dinamoviștii înscriseseră trei goluri echipa studențească n-a mai continuat partida, deoarece o parte din jucătorii ei se accidentaseră. Arbitrii au înscris deci rezultatul de 5—0 pentru Dinamo, socotind ca neprezentare a formației Petrol Geologie.

Beneficiind de condiții atmosferice prielnice, ultimul meci al etapei s-a desfășurat în mod normal. Steaua a învins Tîrnava Odorhei cu 10—0 (3—0, 3—0, 4—0). Au marcat: Calamar (4), Constantinescu (2), Biro, G. Szabo, Ionescu și Ștefanov.

Programul de azi, ora 9: Agronomia Cluj — Petrol Geologie; ora 17: Dinamo — Tîrnava Odorhei; ora 19: Avîntul M. Ciuc — Avîntul Gheorghieni.

Condițiile atmosferice neprielnice l-au împiedicat și pe fotoreporterul nostru să realizeze o imagine de la jocurile de ieri. Așa încît, vă prezentăm una din cele mai dinamice faze din acest campionat, la meciul Steaua—Agronomia Cluj. Bucureștenii înscriu prin Gheorghiu un gol spectaculos.

Primele ecouri după:

„BASCHETUL SUB REFLECTOR"

Ieri dimineață, telefoanele au sunat mai stăruitor ca de obicei. Și vizitele primite au fost mai dese. **„Felicitări... Pe cînd următoarea... Ați fi putut să amintiți și de... Nu ar fi rău dacă..."**

Pagina **„Baschetul sub reflector"** a produs efervescență. Deocamdată în rîndurile iubitorilor acestui sport din Capitală, care nu au întîrziat să-și spună părerile și să ne împărtășească opiniile. Așteptăm, însă, și altele...

Propuneri utile

În primul rînd mărturisesc că am fost plăcut surprins citind o pagină întreagă dedicată baschetului, cu atît mai mult, cu cît articolele au cuprins unele probleme importante ale acestui joc sportiv, date statistice interesante, amănunte inedite, atît pentru tehnicieni,

Prof. Octav DIMITRIU
secretar general al F.R.B.

(Continuare în pag. a 3-a)

UNDE SE AFLĂ NATAȚIA ROMÂNEASCĂ PE SCARA VALORILOR INTERNAȚIONALE?

● Europenii pierd teren în întrecerea cu înotătorii de peste Ocean ● Sportivii români au multe secunde și chiar minute de recuperat

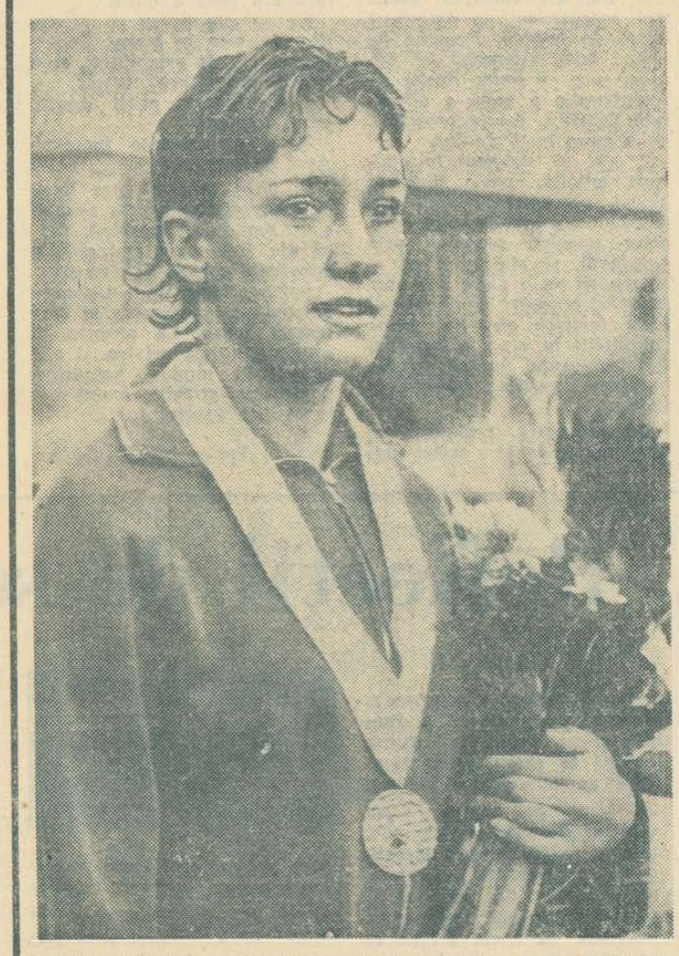

Cristina Balaban — singura speranță a natației românești pentru J.O. Iat-o, în imaginea noastră, cu medalia de bronz cucerită la Utrecht. Va repeta ea succesul și la Ciudad de Mexico?

Sezonul competițional în aer liber este de mult încheiat. Bineînțeles, în emisfera nordică, căci la sud de Ecuator, soarele puternic îmbie pe terenuri și stadioane tot mai mulți campioni și recordmani, care se pregătesc pentru Ciudad de Mexico... A sosit, deci, vremea unui prim bilanț al performanțelor celor care candidează la medaliile ce se vor decerna la viitoarele J.O.

La ordinea zilei — NATAȚIA, sportul care a cunoscut o puternică efervescență în 1967, și ale cărei rezultate cresc într-un ritm de-a dreptul impresionant. Oficialii au anunțat — în acest an — 60 de recorduri mondiale! Au fost depășite — în multe cazuri — și cele mai optimiste așteptări, iar la unele probe (16:34, 1 la 1500 m liber, 58,4 la 100 m spate, 55,7 la 100 m delfin băieți și 4:29,0 la 400 m liber, 1:14,6 la 100 m bras, 2:39,5 la 200 m bras, 2:21,0 la 200 m delfin sau 5:08,2 la 400 m mixt fete), cifrele sînt de-a dreptul fantastice.

Marc Spitz, Mike Burton, Greg Charlton, Greg Buchingham, Ken Walsh, Don Schollander, Pamela Kruse, Debbie Meyer, Cathie Ball sau *Claudia Kolb* sînt numai cîțiva dintre cei care au făcut să curgă kilograme de cerneală în jurul performanțelor obținute din luna august și pînă acum. De altfel, cavalcada înotătorilor din S.U.A., autori a 44 din cele 60 de corectări în tabela recordurilor mondiale, a făcut ca după un sezon de echilibru aparent (anul 1966), distanța valorică dintre natația europeană și cea de peste Ocean să crească considerabil. Unde se va opri această pleiadă de supercampioni, pe care însorita Californie o trimite în fiecare an la marile concursuri oficiale? Este greu de prevăzut. În orice caz, este cît se poate de limpede că în momentul de față, cînd mai sînt doar 10 luni pînă la întrecerile din Mexic, șansele europenilor și chiar ale australienilor de a-și încununa activitatea cu un titlu olimpic sînt reduse

ROLAND MATHES, ADA KOK, LEONID ILICEV ȘI...

Am mai putea să-i adăugăm pe brasiștii sovietici *Morciukov, Prokopenko, Kosinski,*

Ad. VASILIU

(Continuare în pag. a 2-a)

24 ore

Școala sportivă 2 București—Gut Heil Itzehoe (R.F.G.) 1-1

Eleganta sală de gimnastică a Complexului sportiv „23 August" a fost gazda unei reușite întreceri internaționale amicale între selecționatele Școlii sportive nr. 2 din Capitală și clubului Gut Heil Itzehoe din Republica Federală a Germaniei.

La fete, victoria a surîs gimnastelor gazdă: 136,90—120,30. Și la individual compus, tot o gimnastă din București a încheiat întrecerea pe locul I. Este vorba de **Ana Dragoșin** cu 34,35 p. Același punctaj l-a realizat și **Olga Gheorghe**. Pe locul 3 — **Elena Popescu** cu 34.15. Cea mai bună dintre sportivele oaspete, **Utte Arendt**, s-a clasat pe locul 5 cu 31,65 p.

La băieți, în schimb, victoria a revenit sportivilor oaspeți: 253,55—246,05. Primul, la individual compus, a fost, însă, un concurent român, **Aurel Bunescu**, cu 52,20 p. Pe locul 2 — **Albert Reetz** cu 51,35 p., iar pe locul 3 — **Constantin Petrescu** cu 50,95 p.

T. STAMA

Campionatele republicane de caiac-juniori și fond

Campionatele republicane de juniori — faza finală — se vor desfășura între 8 și 11 august, pe lacul de acumulare Văliug — Reșița. Etapa finală a campionatului republican de fond va avea loc între 27 și 29 septembrie pe Dunăre, între Brăila și Galați.

Azi începe cursul arbitrilor de tir

Comisia orășenească de specialitate București organizează cu începere de azi, un curs de arbitri de tir. Cei dornici să urmeze acest curs se vor prezenta astăzi, la ora 17, la poligonul Tineretului.

RETURUL MECIULUI DE BOX CU FRANȚA, DIN „CUPA EUROPEI"

După frumosul succes obținut în prima partidă din cadrul „Cupei Europei" (8—2 cu națională Franței), tinerii noștri pugiliști au intrat într-o scurtă vacanță. La 7 ianuarie, ei au început sub conducerea antrenorilor Dumitrescu și Niculescu, pregătiri în vederea revanșei cu Franța (martie, 1968), precum și pentru dubla confruntare cu selecționata de tineret a Italiei. Accentul, după cum ne informa Titi Dumitrescu, se va pune îndeosebi pe acumularea unui bagaj cît mai consistent de cunoștințe tehnice. La 20 februarie „tineretul" nostru va susține cîteva meciuri de verificare în provincie.

Un alt amănunt legat de întrecerile din „Cupa Europei". Federația noastră susține că A.I.B.A. a decis ca formațiile de tineret să fie alcătuite din 11 boxeri. Franța a prezentat însă, la București, numai 10 pugiliști, nedispunînd de un reprezentant la categoria semimuscă. Rămîne ca A.I.B.A. să decidă, în caz favorabil, rezultatul meciului de la București va fi de 1—1.

IN PAG. A IV-a:

ULTIMELE NOUTĂȚI DIN FOTBALUL INTERNAȚIONAL

● TURNEELE DIN CIUDAD DE MEXICO ȘI SANTIAGO DE CHILE

● CAMPIONATELE NAȚIONALE DIN: FRANȚA, SPANIA, ANGLIA, BELGIA ȘI PORTUGALIA AU MARCAT ÎNTÎLNIRI VIU DISPUTATE.

Tribune goale la box!

Nu săriți „ca arși", tovarăși antrenori. Argumentul dv., că la meciul România — Anglia tribunele sălii Floreasca au fost arhipline, nu stă în picioare. Țineți seamă că era vorba de un meci internațional și că, de regulă, la confruntările de prestigiu spectatorii noștri ne-au obișnuit să ia cu asalt casele de bilete.

Față de reuniunile interne, mai ales cele de campionat (exceptînd, bineînțeles, finalele), există oare același interes, aceleași emoții pentru procurarea biletului în plus? Să recunoaștem că de o vreme încoace, galele din Capitală (îndeosebi) și cele din provincie nu mai sînt urmărite de un public atît de numeros. La întrecerile zonale din cadrul campionatelor individuale, dar mai cu seamă la disputele oferite anul trecut de campionatul republican pe echipe, numărul spectatorilor a scăzut în mod îngrijorător. Deseori, în sala Floreasca au luat loc doar 50—100 de amatori ai boxului. Explicația nu este greu de găsit. O bună parte dintre partide s-au desfășurat la un nivel submediocru; programele galelor n-au fost respectate întotdeauna de către organizatori (meciurile dintre selecționatele Argeș — Oltenia, Argeș — Dobrogea ș.a.); unii dintre boxeri au abandonat nejustificat după primul schimb de lovituri (în prima etapă a returului campionatului pe echipe au fost consemnate 15 abandonuri — multe dintre ele, de fapt, k.o.-uri, tot atunci înregistrîndu-se 10 neprezentări, 14 avertismente, 3 descalificări!). Să ne mai mirăm că spectatorii nu s-au mai înghesuit, în ultimul timp, la casele de bilete?

— *Măsura asta, nu îți face față. Cum îți în vată niște paraleli, Cînd poți să-i scoți pe ring, în Capitală?*

— *Merci, să dele careva în ei?!...*

Catren și desen de Al. Clenciu

★

Cunoscînd explicația tribunelor goale, să vedem ce fac fruntașii boxului nostru, cei mai în măsură să însufleteze activitatea pe ringuri și în săli. Ei bine, pugiliștii de valoare (Giju, Ciucă, Antoniu, Gruiescu etc.) sînt „păziți" cu străşnicie de antrenorii Popa și Nour, izolați de spectatori și de ceilalți boxeri. Desigur că „elita" nu stă degeaba, ci se pregătește asiduu în vederea viitoarelor confruntări internaționale. O face însă cu ușile închise, într-un deplin secret, cu căști de protecție și, ceea ce este mai de neînțeles, în compania unor parteneri care se antrenează tot în cadrul aceluiași lot. Elementul cel mai stimulativ — meciul — nu există.

Dar, numai cu antrenamente, fără meciuri publice, fără adversari din afara loturilor dotală. Pentru aceasta este însă nevoie de unele măsuri organizatorice. De mai mult spirit întreprinzător. Un lucru este cert. Amatorii boxului, îndeosebi cei din Capitală, au avut prilejul să vizioneze, de-a lungul anilor, meciuri de calitate la care și-au adus contribuția atît boxerii noștri fruntași, cît și unii de peste hotare. Prin forța lucrurilor, spectatorii au devenit mai exigenți, mai pretențioși. Ei nu mai sînt dispuși să fie martori ai unor partide de slabă factură, în care boxul, în adevărata sa accepțiune, este înlocuit deseori cu... luptele. Primim cu regularitate la redacție scrisori, în care unii dintre cititori, spectatori nelipsiți ai reuniunilor pugilistice, ne întreabă de ce sînt văzuți atît de rar pe ring boxerii fruntași? Ce-ar fi să le răspundă antrenorii? Pentru că ei sînt aceia, în primul rînd, care-i izolează pe boxeri, care preferă experimentele în eprubetă, în loc să-și verifice elevii în condiții cît mai apropiate de concurs. Dar federația de specialitate ce are de spus?

Există — fără discuție — posibilități de a trezi interesul spectatorilor nu numai pentru reuniunile internaționale, ci și pentru cele interne. Ar trebui însă mai mulți antrenori-organizatori entuziaști, de gale, de genul lui Mielu Doculescu, Gheorghe Preda, Ion Stoianovici sau Constantin Cionoiu, mai multă inițiativă. Experiența îndelungată a acestor antrenori, împletită cu dorința de afirmare a altora mai tineri, poate impulsiona activitatea pugilistică. Evident, trebuie organizate cît mai multe gale amicale, în programul cărora să figureze și 2—3 „perechi" din loturile reprezentative. Sînt destui pugiliști din afara acestor loturi care i-ar putea solicita la maximum pe senatorii de drept din echipele naționale. Și unii și alții ar avea de cîștigat de pe urma acestor meciuri. Mai mult. Forul nostru de specialitate ar putea solicita și boxeri de peste hotare, cu „cărți de vizită", care să evolueze pe ringurile din Capitală sau din provincie, în compania unora dintre pugiliștii noștri fruntași. Ar fi și în interesul organizatorilor: s-ar asigura astfel succesul de casă...

R. CALARAȘANU

Carnet la zi

● ÎNTRECEREA JUNIORILOR MICI CONTINUĂ! ● ÎNCEPE CAMPIONATUL INDIVIDUAL AL SENIORILOR ● „CUPA SPREAFICO", PRIMUL CONCURS INTERNAȚIONAL AL ANULUI ● PREGĂTIRI PENTRU „INTERNAȚIONALELE" DE SPADĂ ALE ROMÂNIEI

● Juniorilor bucureșteni — celor mici — le-a revenit cinstea de a inaugura concursurile de scrimă ale anului 1968.

Ce urmează să mai vedem în această lună?

Chiar la sfîrșitul săptămînii, juniorii mici vor fi din nou pe planșe. De data aceasta, spadasinii și sabrerii. Trebuie arătat aici că organizatorii (comisia de scrimă a orașului București) au făcut o derogare de la regulament, oficializînd întrecerile la toate probele. Aceasta, în intenția de a stimula participarea la probele de spadă și sabie, unde, în general, numărul concurenților este mai redus decît la floretă. Bineînțeles că posibilitatea unui trăgător de a fi prezent la startul mai multor probe vizează numai campionatul Capitalei. La finale se va respecta regulamentul, care nu îngăduie participarea unui trăgător, indiferent de categoria de clasificare sau de vîrstă, decît la o singură probă.

Reamintim că finalele pe țară ale juniorilor mici vor avea loc între 23—26 martie, la București.

● Tot în această lună vor începe și întrecerile campionatului național pentru seniori (individual), faza I. În București, unde numărul sportivilor depășește cifra de 200, concursurile se vor desfășura pe categorii de clasificare. În țară, în schimb, ele se vor organiza la toate categoriile, sistem tur-retur.

Seniorii bucureșteni vor intra în competiție în zilele de 20 și 21 ianuarie. Este vorba de floretiștii și floretistele de categoria a III-a și neclasificați. O săptămînă mai tîrziu (27—28) se vor întrece spadasinii și sabrerii.

În țară, prima fază a campionatului va începe la 15 ianuarie și va trebui să se încheie pînă la 30 martie. Se înțelege că fixarea unei asemenea perioade largi nu trebuie să însemne pentru secțiile de scrimă din țară concentrarea concursurilor către finele lunii martie...

● Primul concurs internațional de scrimă al anului va avea loc în zilele de 27 și 28 ianuarie, la Milano: întrecerile de spadă dotate cu „Cupa Spreafico". La acest concurs spadasinii noștri nu vor lua parte. Ei se pregătesc în prezent pentru cel mai mare concurs de spadă al sezonului — „internaționalele" României, programate la începutul lunii martie și la care se contează pe o participare dintre cele mai selecte (primele garnituri ale Uniunii Sovietice, Poloniei, Ungariei, Franței, Italiei și Suediei).

G. Ursovici (Progresul) și Gabriela Ștefănescu (I.C.F.), campioni ai Capitalei la juniori mici

Primul concurs de scrimă din acest an a aliniat la start — în sala de la Drept — trăgători de la categoria juniori mici, care și-au disputat titlul de campioni ai Capitalei (floretă băieți și fete).

Întrecerea băieților a fost, cum era și de așteptat, vie disputată, ea încheindu-se, după două turnee de baraj, cu victoria talentatului reprezentant al clubului Progresul, *Gabriel Ursovici*. Dar, Ursovici a avut de luptat din răsputeri pentru a-și asigura acest succes. Adversari: *Logan* de la Viitorul și *Meleca* de la I.C.F. După primul baraj, cei trei candidați la locul I realizează cîte o victorie. Are loc, deci, un al doilea turneu de baraj. De data aceasta, Ursovici reușește să-și întrecă ambii rivali, și pe Logan și pe Meleca, cu același scor: 5—3. (Nu trebuie uitat, însă, că în asaltul cu Meleca, Ursovici a fost condus cu 3—1 și numai cu un plus de efort a reușit să egaleze și, apoi, să puncteze decisiv. Clasament: 1. *Ursovici (Progresul)*, 2. *Logan (Viitorul)*, 3. *Meleca (I.C.F.)*, 4—6 (ex aequo): *Constantinescu (I.C.F.)*, *Angelescu (S.P.O.B.)*, *Cihodaru (Progresul)*, 7. *Fălticeanu (U)*, 8. *Taran (Viitorul)*.

Fetele și-au desemnat campioana în persoana *Gabrielei Ștefănescu* de la I.C.F. În ultimul (și cel mai disputat meci), ea a întrecut în totalul celor trei asalturi, 4—3, 2—4, 4—1, pe *Luminița Popescu*, colegă de club. Pentru locurile 3—4, *Bartoș* a terminat victorioasă, tot în trei asalturi, 4—1, 2—4, 4—3, în fața lui *Ostafi*. Ambele floretiste aparțin Viitorului. Pe locurile 5—8 (ex aequo): *R. Niculescu (Viitorul)*, *V. Draga (Șc. sp. 1)*, *D. Munteanu (Progresul)* și *E. Păcuret (Cl. sp. sc.)*.

Primul concurs al anului poate fi apreciat ca promițător ca valoare, marea majoritate a participanților și participantelor dovedind că au folosit în mod activ zilele vacanței de iarnă... *(t. st.)*.

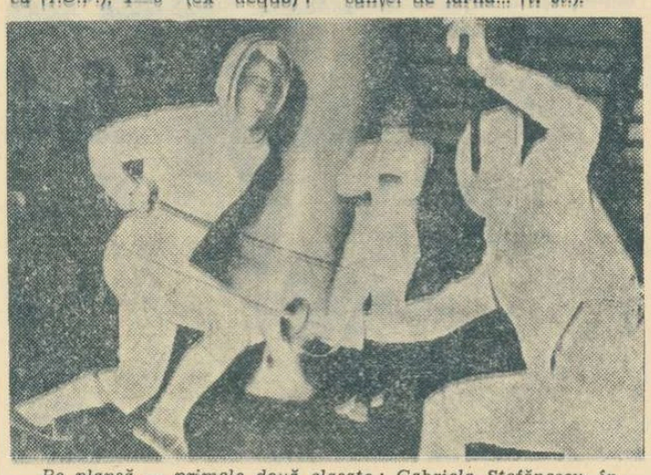

Pe planșă — primele două clasate: Gabriela Ștefănescu, în dreapta, cîștigătoarea concursului și Luminița Popescu.

În „Cupa F.R.H." Rapid (m) și Universitatea (f) învingătoare

Dinamo la a doua înfrîngere!

Fază din meciul Rapid—I.C.F., din cadrul „Cupei F.R.H."
Foto: V. BAGEAC

Performera etapei a V-a a „Cupei F.R.H." a fost, fără îndoială, tînăra echipă rapidistă care, în jocul cu formația Dinamo, a obținut o surprinzătoare victorie cu scorul de 21—18 (11—9). Ce-i drept, dinamoviștii au fost lipsiți de aportul a cinci jucători de bază (Moldovan, Samungi, Licu, Costache II și Nica) participanți la campionatul mondial studențesc, dar acest lucru nu diminuează cu nimic din meritul învingătorilor, care, în compania lui Moser, Lucian Popescu, Coman, au practicat un joc frumos, cu multe contraatacuri reușite și faze spectaculoase.

În urma acestui rezultat dinamoviștii și-au redus considerabil șansele de a cîștiga faza pe Capitală a „Cupei F.R.H.".

Autorii punctelor: Eremia Ovidiu (10), Balaurea (5), Carigoiu (2), Stănculescu (2), Chiru (2), Ghizelea, Ionescu, pentru Rapid și Moser (6), Schumann (3), Fabian (2), Dan Marin (2), Badea (2), Kuhn 2 și Coman, pentru Dinamo.

Întîlnirea feminină Universitatea — Progresul a fost așteptată cu interes, datorită valorii celor două echipe, în care evoluau jucătoare bine cunoscute ca Oțelea, Cîrligeanu, Leonte și Szőkö.

Victoria în această întîlnire a revenit studentelor cu scorul de 22—14 (8—10).

Jucătoarele de la Progresul au terminat în prima repriză, cu un avantaj de 2 goluri. După pauză, Universitatea a atacat dezlănțuit făcînd mat apărarea Progresului și obținînd astfel victoria la o diferență apreciabilă, dar pe deplin justificată după aspectul reprizei secunde. Au înscris: Furcoi (6), Cîrligeanu (3), Nicolae (3), Dobîrceanu (3), Leonte (2), Szőkö (2), Dumitru (2), Marița pentru Universitatea și Oțelea (10) și Bogan (4) pentru Progresul.

Alte rezultate: Rafinăria Teleajen — Recolta (m) 25—13 (13—7), Politehnica — Institutul de Construcții (m) 34—17 (19—6).

STEAUA ȘI-A ADJUDECAT VICTORIA LA SCOR ÎN MECIUL RETUR CU H. B. DUDELANGE

(Urmare din pag. 1)

pe poarta consacrării — H. B. Dudelange. Așa cum dorise antrenorul și jucătorul de bază al echipei luxemburgheze, Marcel Kreuter („Am venit la București pentru a învăța. Și, după părerea mea, adversarii noștri sînt excelenți profesori."), jucătorii de la Steaua au făcut o adevărată demonstrație de virtuozitate, dîndu-le oaspeților o lecție practică care — presupunem — le va fi de folos în viitor. Ar fi greșit însă să se creadă că handbaliștii de la Dudelange au fost simpli spectatori. Ei au încercat, și au reușit uneori, să țină o demnă companie campionilor României. Edificator este și faptul că aici, în deplasare, au marcat mai mult decît în meciul tur. Au creat faze frumoase și unele goluri înscrise de Steines au fost chiar foarte spectaculoase. Că partida a plăcut o atestă și entuziastele aplauze adresate de public jucătorilor. Firește, beneficiarii principali ai răsplatei spectatorilor au fost jucătorii de la Steaua. Deși lipsiți de aportul a doi titulari — Gruia și Popescu, aflați în R. F. a Germaniei în lotul care participă la C.M. studențesc — ei au prezentat o echipă ceasornic, în care fiecare om a știut ce și cînd trebuie să facă. Păcat că Iacob s-a accidentat (la o cioc-nire involuntară cu unul din jucătorii oaspeți a părăsit terenul) fiindcă era într-o vervă deosebită. În 27 de minute marcase 4 din cele 15 goluri ale Stelei și, desigur, ar mai fi străpuns de multe ori apărarea lui Dudelange.

De la Steaua ne-au plăcut prin jocul combinativ și în viteză, prin șuturile-bombă și prin execuțiile de chinogramă Goran, Oțelea și Marinescu. Este greu să judeci echipa campioană după evoluția cu H. B. Dudelange. Nepunîndu-i probleme dificile de rezolvat, adversarul nu a solicitat-o și i-a permis să-și desfășoare jocul în voie. Să sperăm însă că acest „antrenament oficial" la va folosi, totuși, pentru evoluția în sferturile de finală ale „C.C.E." Și să sperăm, de asemenea, că Steaua va găsi mijloacele necesare (arsenalul său tehnic și tactic este atît de bogat!) încît să ne asigure în continuare satisfacții din ce în ce mai mari. Le-o dorim!

Hristache NAUM
Gheorghe RANGU

UNDE SE AFLĂ NATAȚIA ROMÂNEASCĂ PE SCARA VALORILOR INTERNAȚIONALE?

(Urmare din pag. 1)

Prozumenscicova, pe *Alain Mosconi* și *Francis Luyce*, pe *Semion Belit-Goiman*, *Frank Wiegand* și *Andrei Dunaev* și în linii mari am încheiat lista înotătorilor de pe continentul nostru, care pot emite pretenții la vreo medalie olimpică. Și aceasta, după un sezon în care europenii au înregistrat un progres evident la toate probele clasice.

În mai multe discuții purtate cu antrenori de renume sau cu ziariști de specialitate am căutat să desprindem cauzele care fac ca natația europeană să piardă într-un teren. Lucrul — la prima vedere — pare curios, pentru că mai în fiecare an, din țările cu o veche tradiție și cu posibilități materiale superioare de practicare a acestui sport răsar talente excepțional dotate, care pot rivaliza cu produsele „high-school"-urilor și universităților americane. Chiar și metodele de antrenament ale lui Jim Counsilman sau Peter Dalland au fost de mai mult timp preluate de către specialiștii din Europa. Atunci?

Lipsa concursurilor puternice în care prezența unor adversari de valoare să stimuleze pe recordmanii europeni, este una din principalele cauze. Două exemple: *Marc Spitz*, una din noile stele ale natației americane și *Frank Wiegand*, considerat în 1966 cel mai bun înotător de pe continent. În timp ce *Spitz*, care a luat startul timp de 9 luni în 37 de concursuri, unul mai tare decît celălalt, nu a pregetat să treacă Oceanul și să ajungă la Berlin, unde a realizat acel fabulos 55,7 la 100 m delfin, *Wiegand* nu a avut la dispoziție decît 2—3 concursuri, și acelea nu de cea mai mare importanță. Mai mult, o întîlnire între reprezentativele *U.R.S.S.* și *R.D. Germane*, care ar constitui punctul de atracție al unui sezon competițional în Europa echivalează, aproximativ, cu un meci între selecționatele a două puternice universități americane, programat cu o periodicitate săptămînală. Este clar că numai un campionat european (o dată la 4 ani) și cele cîteva întreceri interțări programate anual, oferă posibilități minime înotătorilor de a-și valorifica pe deplin talentul.

CEL MAI BUN AN AL NATAȚIEI ROMÂNEȘTI

Este un fapt evident, care nu pretinde prea multe argumentări. Niciînd istoria natației românești nu a cunoscut o asemenea avalanșă de recorduri (32 de seniori și 59 de juniori) și mai multe performanțe de talie europeană ca în 1967. *Georgeta Cerbeanu* (15 ani) cu 1:10,5 la 100 m delfin, *Agneta Șterner* (18 ani) cu 1:11,0 la 100 m și 2:38,1 la 200 m delfin, *Anca Andrei* (16 ani) cu 1:11,1 la 100 m spate, *Vasile Costa* și *Angel Șoptereanu* cu 69,9 la 100 m bras, *Adalbert Covaci* (17 ani) cu 2:18,6 la 200 m delfin sau *Vladimir Moraru*, cu 2:21,3 la 200 m mixt au fost figurile cele mai reprezentative din acest sezon. N-o putem omite din lista respectivă pe multipla campioană a țării, *Cristina Balaban*, care cu 1:09,2 (în bazin de 25 m) și 1:10,3 (50 m) la 100 m spate nu și-a spus încă ultimul cuvînt.

Progresul tinerilor înotători este general. La unele probe (100 m craul, și în special 200 m delfin băieți) mediile primelor 5 performanțe din acest an sînt superioare cifrelor aflate în dreptul recordurilor naționale existente în 1966! Saltul înregistrat are ca o primă explicație antrenamentul intens din timpul iernii trecute (pe uscat și în apă), la care au fost supuși majoritatea sportivilor fruntași. Rezultatele se datoresc însă și noii orientări a federației de specialitate, care, părăsind ideea angrenării celor mai bune elemente în concursuri de mîna a doua, unde se puteau obține victorii facile, a trimis speranțele natației noastre cu regularitate în cele mai grele confruntări.

Drumul pe care s-a pornit este fără doar și poate cel mai indicat. Cu posibilitățile existente (ne referim la cele materiale) în momentul de față nu trebuie să ne imaginăm că natația românească va avea într-un viitor apropiat o adevărată bază de masă, de unde să poată apare un număr sporit de performeri. Ca atare, va trebui și în continuare să ne axăm atenția asupra acelor sportivi cu mari perspective de progres, și în același timp, să asigurăm o creștere și dezvoltare normală mănunchiului de copii existent la ora actuală în secțiile de performanță, tinere speranțe care s-ar putea ridica la nivelul unor cifre de talie internațională.

Acest lucru nu va rezolva însă decît într-o mică măsură reducerea distanței (la unele probe, de ordinul secundelor și chiar minutelor), care ne mai separă de vîrfurile natației continentale, și în special, ale celei mondiale. Pentru că — s-o recunoaștem — cu toate eforturile depuse, recordurile și cele mai bune performanțe românești nu depășesc încă o valoare medie, și nu ne promit (deocamdată) locuri fruntașe în competițiile de mare anvergură. Dacă federația de specialitate nu se va ocupa îndeaproape de asigurarea celor mai bune condiții de pregătire pentru vîrfurile noastre sportive, pe de-o parte, și nu va folosi cu maximum de eficiență posibilitățile de angrenare a celor mai buni înotători în confruntările de mare importanță, pe de altă parte, progresul nu va fi mai rapid, mai substanțial. Să nu uităm de contraperformanța realizată de echipa noastră feminină la întîlnirea cu echipele Franței, Italiei și Spaniei de la Siracusa, datorită în mare măsură unui plan de pregătire comun greșit întocmit, ca și unei defectuoase selecții pentru echipa reprezentativă. Chiar și în alcătuirea calendarului internațional (cele mai importante acțiuni au fost îngrămădite pe distanța a numai 6 săptămîni), biroul federal a dovedit lipsă de experiență și o greșită orientare.

Să învățăm, deci, din greșelile comise, și fără să ne entuziasmăm prea mult de unele rezultate izolate, să continuăm drumul ales. El este fără îndoială spinos și va avea încă obstacole neprevăzute. Adversarii noștri se pregătesc cel puțin la fel de bine, astfel că efortul se cere dublat. Numai în felul acesta vom mai putea urca cîteva trepte pe scara valorilor internaționale!

ESTE VOLEIUL ROMÂNESC IN DECLIN?

— Discuție în temă cu ing. CAIUS MICULESCU —

Trăgător de temut, interlocutorul nostru de astăzi se numără, alături de Roman, Ponova, Rusescu, Nicolau ș.a. printre migăloșii artizani ai caligrafiilor măiestrite din cartea voleiului nostru: **locul II la mondialele de la Paris (1956), locul I la campionatele mondiale Universitare (1957), locul II la europenele de la Praga (1958), locul III la mondialele de la Rio (1960) etc.**

Retras din activitatea competițională în 1963, Caius Miculescu, inginer de profesie, se arată interesat ori de cîte ori este vorba de sportul căruia i-a dedicat mulți ani și nu mai puțină pasiune.

Amintindu-mi de corolarul de ieri — o, tempora! — am revenit la gustul amar lăsat de comportările dezamăgitoare ale voleiului la „europenele" din Turcia.

L-am atacat, deci, pe Caius Miculescu cu o bombă îngropată, nelăsîndu-i timp pentru... blocaj.

I. Se socotește tot mai des în ultimul timp că voleiul nostru masculin se află în impas. Vă numărați printre prozeliții acestei opinii sau considerați că prezentul declin ar fi doar un moment de „respiro", de regenerare într-un curs evolutiv firesc?

R. **Neîndoios că sîntem în declin. Într-un declin chiar îngrijorător. Și într-un fel anticipabil. Gîndiți-vă ce puține cadre se promovaseră în ultimul timp: dacă-i lăsăm de o parte pe Drăgan și Fieraru, ridicați în 1957, atunci de la momentul de „explozie" din 1960 — Schreiber, Smerecinski, Ganciu, Tîrlici, Udisteanu — n-ar fi prea multe nume de reținut.**

Dacă la asta adăugați o inexplicabilă lipsă de concentrare și de dăruire, o scădere a ambiției jucătorilor (întrebați-i dacă are vreunul un „jucător-model"!?) aveți un tablou mai complet al stagnării de astăzi. Și cînd zic lipsă de dăruire, mă gîndesc nu numai la efortul depus în timpul jocurilor, ci la tot mecanismul vieții unui sportiv de performanță. Sportul, adevăratul sport — și nu spun de loc o noutate — nu se poate face cu jumătate de măsură.

I. Cum vă explicați, totuși, că în timp ce locul ocupat în Turcia este nemulțumitor, Cupa campionilor zăbovește cu o obstinență unanim recunoscută numai pe malurile Dîmboviței?

Pentru iubitorii jocului cu mingea peste fileu, și nu numai pentru ei, numele din subtitlu este familiar. Debutant în tenisul de cîmp, unde i se întrezărea o carieră remarcabilă, Caius Miculescu a fost un prestigios voleibalist român, unul dintre „copiii teribili" ai epocii de aur a voleiului nostru. Prezent, fără întrerupere, mai bine de 10 ani în echipa națională, el are în palmares aproape 200 de meciuri sub onoarea tricolorului.

R. **Explicația este simplă: formațiile românești de club (Rapid, Dinamo și, poate, Steaua) sînt echipe „de meci", care se concentrează titanic pentru o întîlnire sau o serie scurtă. Carul național este mai dificil: datorită labilității caracterului unor jucători, echipa cade în turnee mai lungi, cînd repetarea eforturilor duce la sleirea sextetului în chiar partidele decisive.**

Îi amintesc epoca de glorie, de respect pentru voleiul românesc. Zîmbește.

R. **Da, dar valoarea astăzi mai scăzută nu se datorează lipsei de talente. Doamne ferește! Luați exemplul lui Tănase, care cu nume lipsite de reverberație a creat o adevărată ECHIPĂ, foarte omogenă, cu o mare forță de joc.**

E cert că sistemul introducerii mîinilor peste fileu la blocaj, permis în ultimii ani, a scăzut din randamentul echipelor noastre, ofensive prin excelență, și alci cred că și antrenorii au o parte din vină insistînd exagerat pe elementul forță (haltere etc.) în dauna subtilității în atac, a imaginației jucătorului pus să rezolve probleme inedite apărute la fileu.

De asemenea, preluarea cu două mîini, de jos, astăzi universal uzitată, nu a convenit pentru moment jucătorilor noștri, dotați în majoritate cu o digitație bună și obișnuiți să înceapă acțiunile de punctare din pasa a doua.

Se oprește brusc cu gîndurile alungate în trecut. Facem un schimb de amabilități, apoi trec la o lovitură... liftată.

I. Ce părere aveți despre jocul fetelor?

Tace, eminamente încurcat. Apoi se explică:

R. **N-aș vrea să par lipsit de deferență la adresa sexului slab, dar sincer vorbind, cred că din 1956 n-am mai avut o adevărată echipă. Și cine știe...**

Îmi iau rămas bun, lăsîndu-l aplecat peste planșeta la care tocmai lucra. La plecare, îi arunc o ultimă privire. Îl văd adîncit în gînduri, hoinărind, poate, pe străzile amintirilor legate de sportul iubit.

Traian IOANIȚOAIA

Reflecții de sezon...

(Urmare din pag. 1)

ar putea deveni concurenți. Capacitatea de cazare a Predealului se dovedește mereu depășită în sezon, ca și localurile de alimentație publică. Zeci, sute de oameni dorm în holuri de hotel sau de vile, pleacă (noaptea...) să-și încerce norocul în localități apropiate, unii se plimbă (tot noaptea) în așteptarea vreunei rezolvări.

Credem că unele soluții se pot găsi. Spre exemplu, descentralizarea taberelor de iarnă ale elevilor și studenților spre stațiuni mai puțin importante pentru turismul internațional sau pentru competițiile mari; apoi, îmbunătățirea sistemului de cazare în vile mici sau în campamente de mare capacitate, cu prețuri ceva mai accesibile; în sfîrșit, amenajarea de restaurante cu autoservire și de mare capacitate pentru perioadele sau orele de vîrf. Deocamdată avem impresia că, exceptînd unele grupuri de sportivi, de elevi sau de studenți (de obicei în vacanțele de iarnă), pentru cei ce se ocupă de asigurarea cazării și alimentației în stațiunile de munte, calendarul sportiv reprezintă un... mister. N-ar fi mai bine să se stabilească o legătură permanentă între „gazde" și organele sportive?

fotbal

ȘTIINȚA ÎN SPRIJINUL PERFORMANȚEI

AVEȚI LEGĂTURA CU CENTRUL DE MEDICINĂ SPORTIVĂ

Cum și cînd se efectuează controlul sportivilor

Controlul medical al sportivilor nu mai este considerat de mult o extravaganță. A devenit o datorie inflexibilă, procedeu de cunoaștere a efectelor antrenamentului, mijloc de verificare dinamică a stării de sănătate și a dezvoltării fizice, de evaluare a capacității de efort. Un anumit specific, precum și sporirea gradului de rafinament al mijloacelor de investigație au determinat în numeroase țări necesitatea organizării unor instituții specializate, unde cei ce practică sportul de performanță sînt investigați și apreciați pe cadranele unei aparaturi moderne din numeroase unghiuri de vedere.

1. Aici, în laborator l-am întîlnit pe Dinu. Fizionomia-i relaxată și privirea-i calmă arată că nu e de loc impresionat de pișcătura unui ac. El, cel obișnuit cu jocul tare din careul de 16 metri...

Într-un colț al parcului „23 August" se află Centrul de medicină sportivă, găzduit într-o clădire de formă ciudată, amintind prin contur și mai ales prin turnul ce țîșnește dintr-o extremitate de silueta unei geamii.

Prin această instituție se perindă de cîteva ori pe an toți sportivii din loturile naționale. Cea mai mare afluență se înregistrează aici la începutul lui ianuarie. Astfel organizat, controlul medical realizează un fel de bilanț biologic făcut sportivului înainte de pornirea într-un nou ciclu pregătitor. Comparînd datele obținute cu anumite standarde, sau confruntînd subiectul cu el însuși (prin referire la datele examinărilor anterioare), se inventariază calitățile și deficiențele, se stabilesc repere pentru sporirea potențialului biologic și perfecționarea sportivă.

În vizită la centrul de medicină sportivă

În dimineața zilei de 5 ianuarie am vizitat, împreună cu fotoreporterul Aurel Neagu, Centrul de medicină sportivă. Vă invităm să-l cunoașteți prin cuvînt și imagine urmărind împreună cu noi pe tînărul fotbalist dinamovist Dinu, programat în ziua aceea împreună cu alți coechipieri.

Pe Dinu l-am întîlnit mai întîi în laborator (foto 1). Aici i s-a luat o priză de 5 centimetri cubi sînge pentru efectuarea cîtorva analize: hemogramă, glicemie (concentrația de zahăr din sînge), probe de disproteinemie (ele investighează raportul dintre anumite substanțe de natură proteică existente în plasma sîngelui ,oferind indicii despre funcția ficatului, despre existența unei infecții discrete etc.). A fost examinat apoi în cabinetele de traumatologie, de boli interne, de stomatologie, i s-a făcut o radioscopie cardio-pulmonară. Astfel, au fost obținute în principal date despre starea de sănătate a sportivului.

Iată-l ulterior pe Dinu în cabinetul pentru cercetarea gradului de dezvoltare fizică. Cu ajutorul unui așa-numit cadru antropometric (imaginile 2, 8, 4) se apreciază conformația sa, analizîndu-se dacă există eventuale devieri ale coloanei vertebrale. Dinu și-a păstrat greutatea obișnuită (chiar și după vacanță), ceea ce înseamnă că n-a comis abuzuri alimentare și va putea intra mai ușor în formă sportivă. Forța cîtorva grupe musculare este apreciată drept foarte bună, tonusul (adică starea de ușoară încordare reflexă, permanentă, a mușchilor) de asemenea. În schimb, mobilitatea coloanei vertebrale este redusă, element ce poate prejudicia randamentul tehnic al unui fotbalist. Se verifică timpul de reacție, viteza de reacție cum se mai cheamă, calitate măsurată în zecimi și sutimi de secunde, de care depinde promptitudinea intervenției în momentele decisive ale jocului, înscrierea sau evitarea unor goluri etc. Dinu obține o cifră satisfăcătoare, dar insuficient de concludentă, proba fiind efectuată după un efort prealabil ceea ce realizează o succesiune contraindicată.

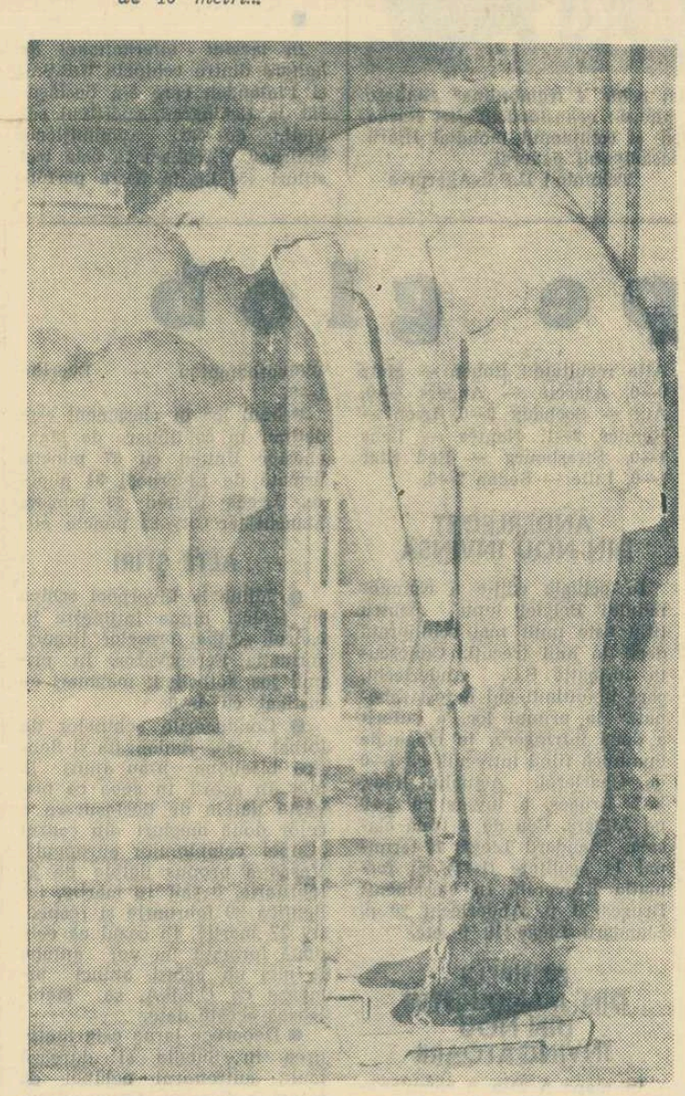

2. Proba pentru măsurarea forței a scos în evidență un Dinu viguros, puternic

Partea cea mai importantă a controlului

Tînărul fotbalist a trecut apoi prin serviciile care constituie partea cea mai importantă din controlul medical al unui sportiv, cele unde se efectuează explorarea marilor funcții : circulația și respirația.

Aici se obțin relații importante despre capacitatea de efort, despre rezervele pe care aparatele circulator și respirator le pot utiliza la nevoie în fața unei solicitări maxime, despre eventualitatea unei stări de oboseală și dimensiunea ei. Dinu a fost supus la proba de efort denumită Astrand. S-au înregistrat frecvența cardiacă, tensiunea arterială și electrocardiograma (imaginea 3).

Acest întreg circuit străbătut de tînărul fotbalist a durat cîteva ore. Din datele obținute s-a compus o imagine a stării lui biologice prezente. Semnificațiile controlului medical au fost sintetizate în cîteva concluzii și recomandări pe care antrenorul, medicul echipei și sportivul trebuie să le respecte pe parcursul perioadei pregătitoare pentru sezonul viitor. În baza lor se va creiona planul de pregătire al sportivului, un program cu trăsături individualizate, un regim alimentar propriu, anumite tratamente (stomatologic — în cazul nostru) și măsuri corective (gimnastică pentru ameliorarea mobilității).

Dar în genere lucrurile nu merg chiar atît de ortodox. Mulți sportivi vin la controlul medical scrîșnind din dinți, cu sentimentul că îndeplinesc o corvoadă sîcîitoare și inutilă. N-am auzit ca vreo echipă de fotbal din orașele provinciei (unde există cabinete medico-sportive, dar mai modest dotate decît instituția centrală) să solicite cu ocazia trecerii lor prin București un control înainte și după efort, s-a urmărit durata timpului de revenire. Toți parametrii au fost aproximativ normali pentru sfîrșitul unei scurte perioade de vacanță. La serviciul de explorări respiratorii Dinu a fost supus unor probe specifice pentru determinarea capacității vitale și a posibilităților de hiperventilație (de creștere a importului de oxigen și de eliminare a bioxidului de carbon) în cazul unor solicitări intense (imaginea 5).

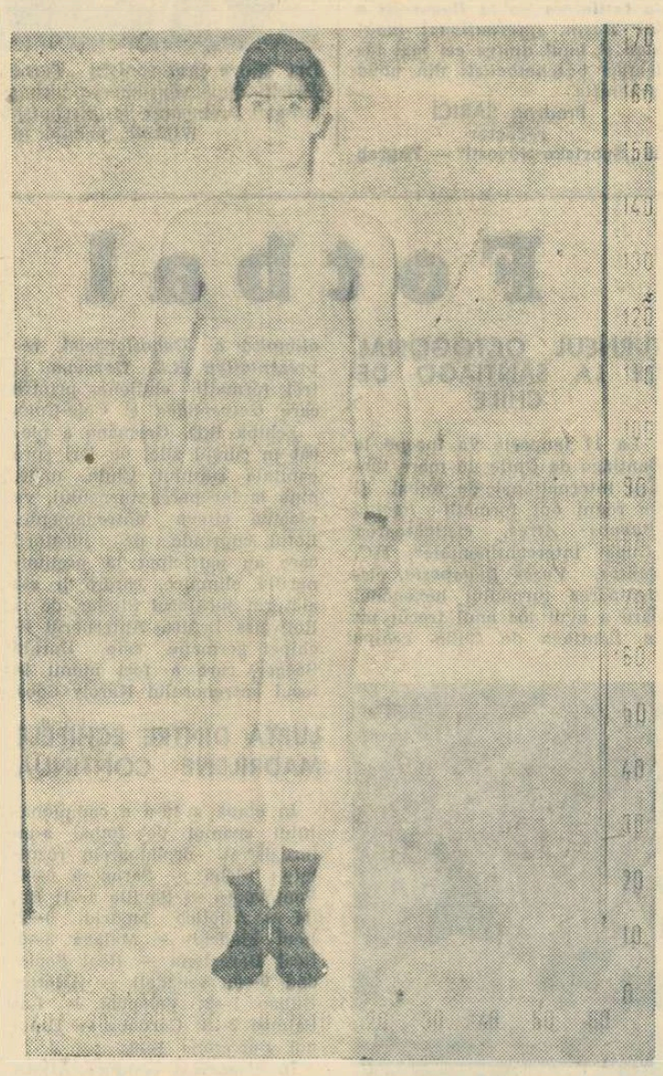

3. Această plasă de verticale și orizontale facilitează studiul conformației sportivului

mai amplu. Nu se poate cita numele vreunui fotbalist care să fi cerut din proprie inițiativă un examen medical pentru elucidarea sa. Ceva, ceva s-a mai clintit în această atitudine de ignorare și ignoranță, dar brеșa e încă mică. Așteptăm să o lărgească generațiile de sportivi tineri.

Romulus BALABAN

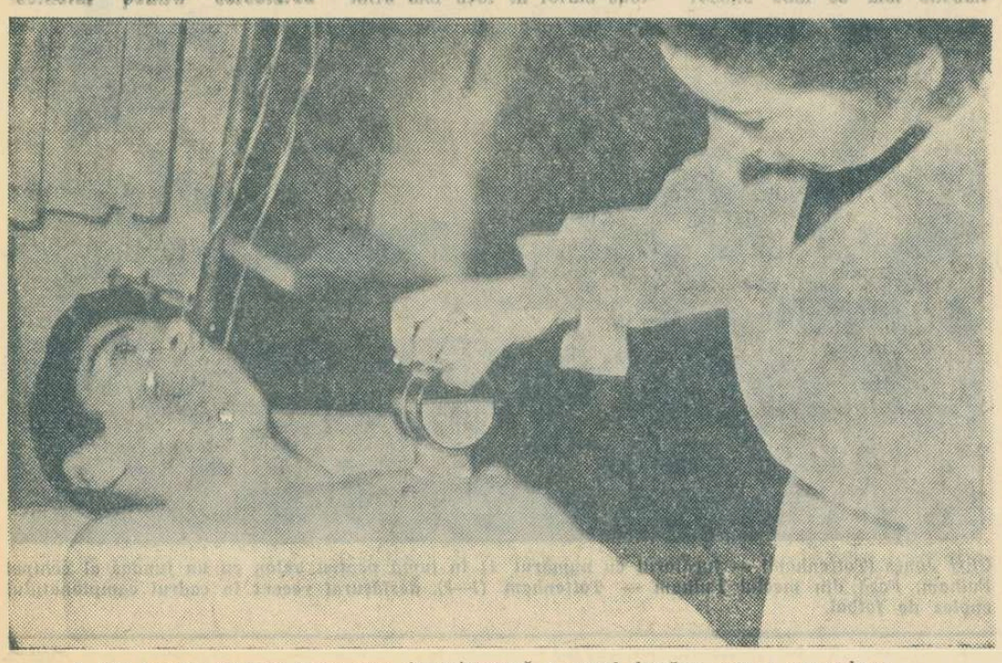

4. Un aparat denumit tonometru înregistrează tonusul fiecărei grupe musculare

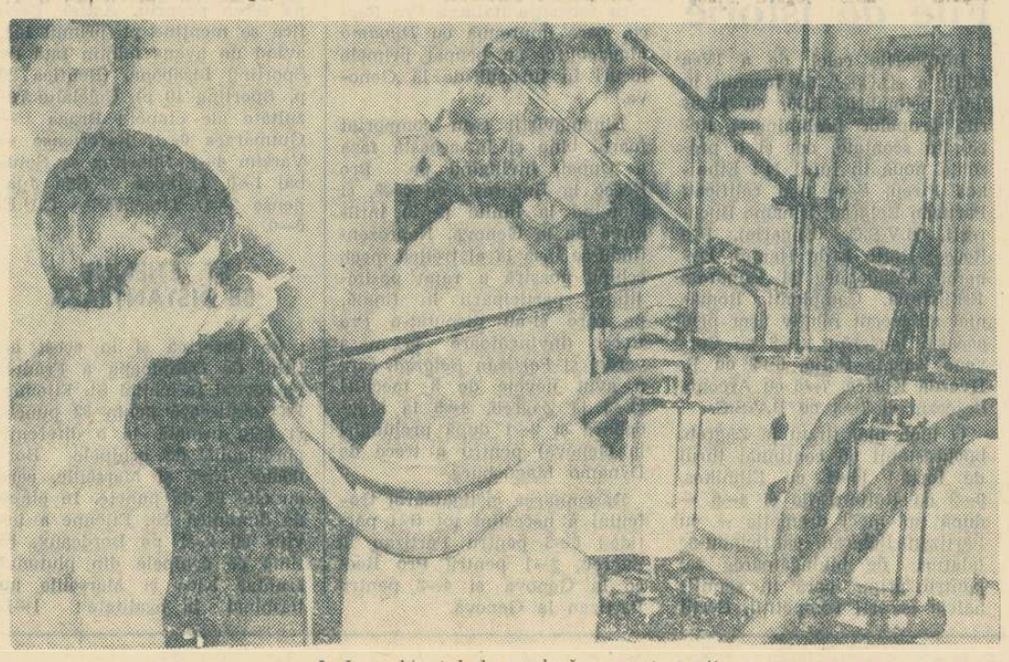

5. La cabinetul de explorări respiratorii

Primele ecouri după: „Baschetul sub reflector"

(Urmare din pag. 1)

cît și pentru public. Nutresc speranța că „Baschetul sub reflector" din ziarul de luni nu va rămîne unicat.

Referitor la propunerile făcute, apreciez că majoritatea dintre ele sînt utile. Ele sugerează idei interesante, care vor constitui tot atîtea subiecte de studiu în colegiile federației. Doresc să menționez, însă, că sugestia referitoare la alcătuirea lotului național ar fi trebuit motivată, arătîndu-se calitățile (sau, poate, și defectele) jucătorilor propuși. În ceea ce privește sistemul competițional, personal consider că nu el este cauza jocurilor mediocre, neinteresante. Așa cum bine s-a scris în „Post-scriptum", adevăratele motive le constituie cantitatea și calitatea necorespunzătoare a antrenamentelor, lipsa de pasiune din partea unor antrenori. Dacă s-ar munci peste tot ca la Galați, unde, datorită dragostei prof. Petrică Vasiliu pentru baschet, echipa Politehnica a ajuns să aibă o valoare reală, sau ca la I.C.F., ale cărei evoluții sînt din ce în ce mai promițătoare, atunci lupta pentru titlu nu s-ar mai da doar între Steaua și Dinamo și campionatul ar fi cu adevărat interesant. Propunerea ziarului va fi studiată de către federație, deoarece nu mai pot fi tolerate echipe ca Politehnica Iași, Crișul Oradea sau Comerțul Tg. Mureș care nu aduc nici un aport la ridicarea calitativă a baschetului nostru.

PE CÎND O PAGINĂ ȘI DESPRE BASCHETUL FEMININ?

Inițiativa ziarului este mai mult decît salutară. În sfîrșit, am putut citi o pagină multilaterală, despre baschet, interesantă atît pentru cititori, cît și pentru jucători sau specialiști. Mi-ar plăcea să cred că nu va trebui să aștept... un an pentru a mai citi una asemănătoare...

Personal, susțin propunerea legată de modificarea formulei de campionat. Ca și în anii trecuți, actuala ediție mi-a întărit convingerea că majoritatea echipelor participante în prima divizie sînt mai mult preocupate de menținerea locului în pluton, decît de unele îmbunătățiri de ordin calitativ. Acesta este principalul motiv pentru care sîntem nevoiți să suportăm jocuri disperate pentru rezultat, care alungă spectatorii din tribune.

Nu ar fi rău dacă „Sportul" ar lua sub reflector și baschetul feminin, care prezintă simptome îngrijorătoare. O acțiune asemănătoare nu ar putea decît să ne folosească.

În ceea ce privește lotul am o observație: atenția a fost îndreptată mai mult spre jucătorii de atac (în limbaj obișnuit — marcatori) și mai puțin spre cei cu certe calități de apărători, atît de necesari unei echipe reprezentative.

Teodora PREDESCU
șef de lucrări la I.C.F.

UN STIMULENT

Apreciez în mod deosebit inițiativa ziarului de a publica, la finalul turului de campionat, o pagină de comentarii ample privind evoluția echipelor. Acest gen de analize vine în sprijinul muncii noastre cu sportivii și constituie, în același timp, un stimulent atît pentru practicanții baschetului, cît și pentru antrenori. Doresc să mai citesc, cu prilejul întrecerilor din retur, astfel de pagini, iar aprecierile asupra echipei mele să fie tot mai pozitive. Bineînțeles, acest lucru depinde în primul rînd de componenții echipei și de mine. Personal, caut să transmit studenților pe care-i antrenez, flacăra pasiunii vechilor „icefiști", creatorii tradiției moștenită de actuala echipă în care mai sînt făclii neaprinse, dar pe care sper să le văd arzînd în retur.

Mihai NEDEF
maestru emerit al sportului

Cred că nu este decît un început...

O pagină interesantă și utilă. O notă aparte pentru cronicile ample și problemele ridicate. Critica este bună, dar ea trebuie făcută constructiv. Am văzut multe partide din campionatul altor țări, în care nivelul tehnic nu era mai ridicat. În schimb, felul cum aceste meciuri erau reflectate în coloanele ziarelor, contribuia direct la creșterea afluenței de spectatori. Cred că lipsa de public la întîlnirile noastre de baschet se datorește și unei foarte slabe popularizări a competiției. Dacă ziarul va continua pe drumul început ieri, vă asigur că sala Floreasca va deveni iarăși neîncăpătoare.

În ceea ce privește propunerea de desfășurare a campionatului, eu o consider judicioasă. Cele opt sau zece echipe ar avea un program competițional bogat, mult mai multe meciuri în picioare.

Lotului național, propus de ziar, i-aș mai adăuga pe Viciu, Savu și Demian.

Mihai ALBU
maestru al sportului

Optez pentru actuala formulă a campionatului

Consider că în acest campionat, nivelul tehnic al jocurilor a fost mai bun decît în anii trecuți. Echipele sînt de forțe mai apropiate. Se pare că avantajul terenului nu mai este chiar atît de hotărîtor în obținerea victoriei.

Eu optez pentru actuala formulă de disputare a campionatului. Cea propusă de ziar ar reduce numărul echipelor în divizia A. E adevărat, cele rămase ar cîștiga foarte mult, dar restul ar rămîne niște cenușărese, și cu titulatura de formații de divizia B ar pierde interesul publicului.

Emanoil RADUCANU
maestru al sportului

PRONOSPORT

MARELE SUCCES AL TRAGERII REVELIONULUI LOTO DIN 1 IANUARIE 1968 : 45 AUTOTURISME — 31.773 PREMII — 4 CÎȘTIGURI A CÎTE 52.259 LEI S.A.

Premiile întregi și sferturi (extragerea obișnuită) : categoria I : 4 variante a 52.259 lei și 9 a 13.064 lei ; categoria a II-a : 13 a 21.535 lei și 39 a 5.383 lei ; categoria a III-a : 354 a 1.255 lei și 665 a 313 lei ; categoria a IV-a : 1.248 a 457 lei și 2.152 a 114 lei ; categoria a V-a : 2.639 a 258 lei și 4.589 a 64 lei.

Extragerea suplimentară : categoria I : 8 variante întregi și 13 variante sfert (autoturisme prin tragere la sorți) ; categoria a II-a : 38 variante a 10.000 lei și 50 a 2.500 lei ; categoria a III-a : 500 a 400 lei și 957 a 100 lei ; categoria a IV-a : 1.128 a 100 lei și 1.988 a 25 lei ; categoria a V-a : 2.952 a 40 lei și 5.054 a 10 lei.

Extragerea specială : categoria I : 2 autoturisme „FIAT 1800" au cîștigat : Păscăneanu A. Nicolae din comuna Podari — Oltenia și Boștină V. Vasile din București ; **Categoria a II-a** : 9 autoturisme „Moskvici 408" cu 4 faruri și radio au cîștigat : Turnea Cornel din Pitești, Kunst Ioan din Timișoara, Drăgoi Doina din Brașov, Drugescu Aureliu din Călărași — regiunea București, Nilaș Ioan din Cluj, Stoica Valeriu din Constanța, Andobescu Pavel din București, Stancu Teodor din București și Niculescu Constantin din București ; categoria a III-a : 24 autoturisme „FIAT 850" au cîștigat : Nastasa Neculai din Piatra Neamț, Maier Ion din Dumbrăveni — raionul Sighișoara, regiunea Brașov, Bucurenciu Vasile din București, Moașa Maria din Dîrste — regiunea Brașov, Orbișteanu Ștefan din Călărași — regiunea București, Florea I. Ion din Gheorghe-Doja — raionul Slobozia — regiunea București, Tofan Laura din Bistrița — regiunea Cluj, Brîndaș Maria din Oradea, Rusca Ion din Eforie Nord, Udrea Stanciu din Constanța, Aparască Mihai din comuna Rușețu — raionul Făurei, regiunea Galați, Avram R. Constantin din Tecuci, Negus Alexandru din Brăila, Michel Schwartz din Brăila, Busuioc Petru din Huși, regiunea Iași, Iancu Ioan din Craiova, Motoroiu Marcel din Cîmpina, Stătescu Nina din București, Leșeanu Vladimir din Tîrgoviște, Mureșan Ioan din Dorohoi, Dumitrescu Valentina, Beche Anton, Tătaru Marin și Marza Petru toți din București ; **categoria a IV-a : 48 variante a 10.000 lei ; categoria a V-a : 80 variante** care participă la tragerea la sorți a celor 50 excursii în U.R.S.S. Variantelor rămase după tragerea la sorți a celor 50 excursii li se vor atribui cîte 1.000 lei în numerar ; **categoria a VI-a : 7.210 variante a 100 lei.**

● Miercuri 10 ianuarie 1968, ora 16,30 va avea loc la București în sala din strada Doamnei nr. 2 înaintea tragerii PRONOEXPRES, tragerea la sorți a celor 10 autoturisme oferite la extragerea suplimentară și a celor 50 excursii în U.R.S.S. oferite la extragerea specială.

Participă biletele cîștigătoare întregi și sferturi de la categoria I a extragerii suplimentare (pentru 10 autoturisme) și biletele cîștigătoare de la categoria a V-a a extragerii speciale (pentru 50 excursii în U.R.S.S.).

REZULTATELE PROVIZORII ALE TRIERII CONCURSULUI PRONOSPORT NR. 1

Întrucît la ora la care închidem ediția, operațiunile omologării premiilor la concursul Pronosport nr. 1, etapa din 7 ianuarie 1968 nu au fost terminate, publicăm mai jos rezultatele provizorii ale trierii buletinelor depuse la acest concurs :

— Categoria I : 36,5 variante cu 12 rezultate exacte ;
— Categoria a II-a : 670 variante cu 11 rezultate exacte ;
— Categoria a III-a : 5.343 variante cu 10 rezultate exacte.

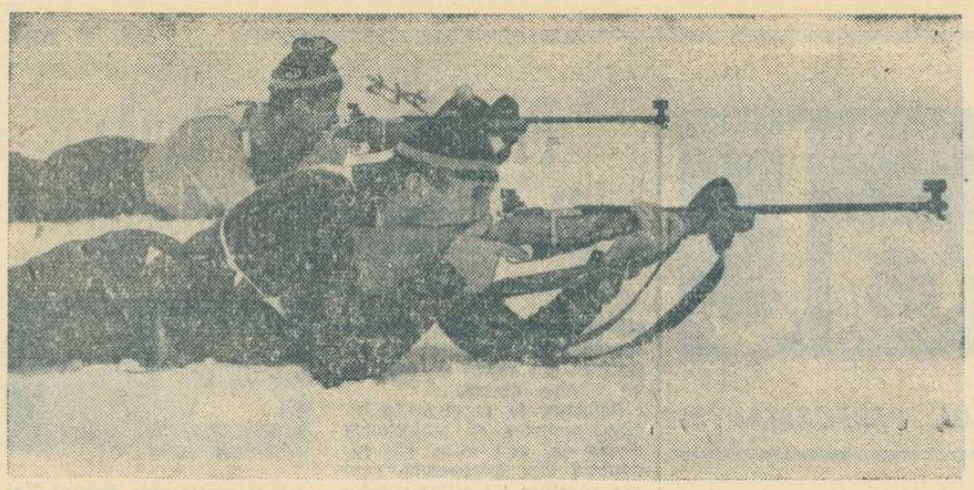

Biatloniștii fruntași din R. P. Polonă au evoluat în acest sezon la mai multe concursuri de verificare, în cadrul pregătirilor pentru J.O. de la Grenoble.

Iată un aspect din concursul desfășurat la Zakopane. Stanislaw Szczepaniak, vicecampion mondial la biatlon (în planul al doilea) și Josef Sobczak — în poligonul de tir.

Foto : C.A.F.

Corespondență specială pentru „Sportul"

Olimpia Ljubljana—reputată ambasadoare a baschetului iugoslav

LJUBLJANA 8 (prin telex). — Baschetbaliștii cunoscutului club iugoslav Olimpia din Ljubljana, capitala R. S. Slovenia, au început cu mult timp în urmă, pregătirile în vederea participării la „Cupa cupelor", atît prin meciurile din campionatul iugoslav cît și prin antrenamente specifice unei competiții de asemenea anvergură.

În etapa a VIII-a a campionatului național iugoslav, care s-a desfășurat duminică 7 ianuarie, Olimpia a obținut un rezultat foarte bun, învingînd într-un meci dramatic, desfășurat în deplasare, pe liderul campionatului, Jeleznicear din Karlovaț. O victorie nesperată, dar cu atît mai prețioasă. Ea a arătat înflăcăraților suporteri ai Olimpiei că echipa lor este bine pregătită și că poate pleca la Bucureşti cu foarte mult optimism. În momentul de față, Olimpia ocupă locul patru, în campionatul iugoslav de baschet, cu același număr de puncte ca și echipa clasată pe locul doi, Jeleznicear. Se pare că centrul de greutate al baschetului iugoslav se mută din cunoscutele centre Belgrad — Ljubljana — Zagreb în orașe mai mici, dar care pot asigura condiții mult mai bune unei activități de performanță, în marile orașe existînd, pe lîngă baschet, și alte sporturi care polarizează atenția publicului spectator.

Olimpia Ljubljana este o echipă cunoscută atît în țara noastră, cît și peste hotare. În repetate rînduri ea a dat naționalei, numeroși jucători care au dus pe toate meridianele faima baschetului iugoslav, deținător al locului doi în ierarhia mondială.

Fără îndoială, cel mai cunoscut jucător este Ivo Daneu. Căpitan al echipei naționale, el a contribuit din plin la marile succese dobîndite de baschetul iugoslav. În ultimii zece ani el a participat la toate meciurile echipei naționale, în afară de ultimul campionat european unde Iugoslavia a trimis o echipă tînără fără marii ași (Daneu, Koraci, Djerdja, Nikolici, etc.).

Ivo Daneu a fost desemnat în anul 1967, drept cel mai bun sportiv al Iugoslaviei. În ultimul timp, însă, Ivo Daneu nu participă cu regularitate la antrenamentele și meciurile echipei sale, fiind supraaglomerat de treburile impuse de funcția sa, cea de reprezentant la Ljubljana, al Marelui tîrg internațional de la Zagreb.

Pe lîngă Ivo Daneu, în echipă mai figurează veteranul Dermastia, Hocevar, Eiselt, Marter, Basin, Zorga etc.

Zilele acestea a fost rezolvată și problema lui Vuk Jelovaț, jucător de perspectivă, legitimat pentru Olimpia după o pauză de șase luni. Acest tînăr talentat și foarte înalt a venit din orașul Slavonski Brod, din care cauză a trebuit să stea șase luni pe tușă, pînă a obținut drept de joc pentru noul club.

Înainte de plecarea spre capitala României, am discutat cu antrenorul echipei, Mika Pavlovici, și cu cîțiva jucători de la Olimpia. Iată ce ne-au declarat ei în legătură cu meciul de la București :

IVO DANEU

Antrenorul MIKA PAVLOVICI : „Ne găsim în împrejurarea fericită ca primele meciuri din „Cupa cupelor" să se desfășoare în plin campionat al Iugoslaviei. Acest lucru ne-a permis să ne pregătim foarte bine și să fim într-o formă excelentă. Sper într-un succes la București".

ALOIS ZORGA : „O înfrîngere minimă la București ne-ar permite mai mult ca sigur să ne calificăm pentru faza viitoare. Sînt sigur că în sala de la Tivoli sîntem invincibili !".

IVO DANEU *(căpitanul echipei)* : „Împotriva fiecărui adversar jucăm atent ; așa vom proceda și în întîlnirea de la București. Nu cunosc în ce formă se găsește Dinamo București. Sînt optimist".

Nu este sigură participarea la întîlnirea de la București a lui Basin, internațional iugoslav și unul dintre cei mai talentați baschetbaliști din noua generație.

Predrag SARIC
redactor
la „Sportske Novosti" — Zagreb

Jean-Claude Killy — învingător la Adelboden

La Adelboden condițiile atmosferice s-au îmbunătățit, astfel că luni s-a putut desfășura aici prima probă a marelui concurs internațional de schi, slalomul uriaș. O spectaculoasă victorie a repurtat-o cunoscutul schior francez Jean Claude Killy, cronometrat în cele două manșe cu timpul de 3:02,61. El a întrecut un lot valoros de adversari, revanșîndu-se astfel pentru înfrîngerea suferită săptămîna trecută la Hindelang.

Preliminarele C.E. la baschet juniori

BRUXELLES, 8. — Au luat sfîrșit întrecerile preliminariilor campionatului european masculin de baschet pentru juniori, desfășurate la Bruges (Belgia). Echipele Izraelului și Finlandei, clasate pe primele două locuri au obținut calificarea pentru turneul final al competiției, programat la Vigo (Spania) între 1 și 10 august.

In ultima zi, reprezentativa Izraelului a întrecut cu 71-36 (43-12) echipa Angliei, iar selecționata Finlandei a dispus cu scorul de 88-80 (40-35) de echipa Belgiei.

Iată clasamentul : 1. Izrael — 6 puncte; 2. Finlanda — 4 puncte; 3. Belgia — 2 puncte; 4. Anglia — 0 puncte.

Această imagine, surprinsă într-un meci de cupă, a fost apreciată ca una dintre cele mai reușite ale sezonului în R. P. Bulgaria.

Actualitatea internațională

Pe gheață și zăpadă

MARCELA LEAMPĂ PE LOCUL 27, LA MUEHLETHEN

În prima zi a concursului internațional feminin de schi, care a avut loc la Muehlethen (R. D. Germană) proba de 10 km a fost cîștigată de sportiva sovietică Salimsanova, cronometrată în 41:36,0. Pe locurile următoare s-au clasat Renate Koehler (R.D. Germană) — 41:42,0 și Christiane Nestler (R.D. Germană) 41:49,0. Marcela Leampă (România) a ocupat locul 27. La acest concurs au participat 41 de schioare reprezentînd 10 țări.

WIRKOLA — ÎNVINGĂTOR ÎN „TURNEUL CELOR 4 TRAMBULINE"

S-a încheiat competiția internațională de sărituri cu schiurile „Turneul celor 4 trambuline". În ultima „manșă" disputată la Bischofshofen, victoria a revenit, în mod surprinzător, cehoslovacului Jiri Raska care a totalizat 215,9 puncte (sărăturile sale au măsurat 98,5 și respectiv 93 m). Au urmat în clasament Seglanov (U.R.S.S.) — 201,9 puncte (96—90,05 m), Hubac (Cehoslovacia) — 199,8 puncte și norvegianul Wirkola — 197,8 puncte.

Clasamentul final : 1. Wirkola (Norvegia) 676,8 puncte ; 2. Raska (Cehoslovacia) — 851,8 puncte ; 3. Neuendorf (R. D. Germană) — 848,9 puncte ; 4. Tontum (Norvegia) — 822 puncte ; 5. Hubac (Cehoslovacia) — 817 puncte ; 6. Nepalkov (U.R.S.S.) — 807,8 puncte.

PATINATORII AU CUVÎNTUL : NOU RECORD MONDIAL LA 5 000 M

Cu prilejul unui concurs internațional de patinaj viteză, desfășurat la Deventer, norvegianul Fred Anton Mayer a stabilit un nou record mondial în proba de 5 000 m cu o performanță de 7:26,2. Vechiul record mondial era de 7:26,6 și aparținea olandezului Verkerk. În proba de 1 500 m olandezul Verkerk, cu timpul de 2:07,1 a corectat recordul țării sale.

★

La Klingenthal, în cadrul concursului internațional feminin de schi, s-a disputat proba de ștafetă 3×5 km. Victoria a revenit echipei R. D. Germane cu timpul de 1h 04:18,0. Pe locurile următoare s-au clasat formațiile U.R.S.S. — 1h 05:18,0 și R. F. a Germaniei — 1h 05:43,0.

★

In prezent se află în turneu în Iugoslavia echipa de hochei pe gheață Gornik din Kattowice. În primul joc, hocheiștii polonezi au învins cu scorul de 7—3 (0—2, 4—0, 3—1) echipa Jesenice, campioana Iugoslaviei.

★

Echipa de hochei pe gheață Aripile Sovietelor a cîștigat pentru a doua oară competiția internațională dotată cu „Cupa Ahearne". În meciul decisiv, hocheiștii sovietici au învins cu scorul de 8—6 (0—2, 5—3, 3—1), echipa suedeză Soedertaejle. Djurgarden a întrecut cu 7—3 (3—0, 2—2, 2—1), echipa canadiană Drummondville Eagles.

★

Comitetul olimpic al S.U.A. a anunțat că va deplasa o delegație numeroasă la Jocurile Olimpice de la Grenoble. Este vorba de peste 100 de sportivi, mai precis 117, la aproape toate probele cuprinse în programul J.O. : schi alpin, biatlon, bob, patinaj artistic, hochei pe gheață, săniuțe, schi nordic, patinaj viteză. În aceste zile au început concursurile de selecție, la care participă un mare număr de sportivi, în urma cărora vor fi definitivate loturile în vederea deplasării în Europa. Aici sportivii americani vor lua parte la mai multe concursuri de verificare.

Doi dintre protagoniștii „Turneului celor 4 trambuline" zîmbesc fericiți după consumarea ultimei manșe : cehoslovacul Jiri Raska (stînga) învingător la Bischofshofen și campionul mondial Bjorn Wirkola, primul în clasamentul general.

Telefoto : U.P.I.-Agerpres

VICTOR CIOCÎLTEA PE LOCUL IV ÎN TURNEUL DE ȘAH DE LA REGGIO EMILIA (ITALIA)

ROMA 8 (Agerpres). — **Cea de a X-a ediție a tradiționalului turneu internațional de șah de la Reggio Emilia s-a încheiat cu victoria marelui maestru internațional iugoslav Matulovici. Reprezentantul României la acest turneu, Victor Ciocîltea, s-a clasat pe locul patru. La turneu au participat 14 concurenți din 8 țări.**

Iată clasamentul final al turneului : 1. Matulovici **(Iugoslavia) 10½ p ; 2.** Saidy **(S.U.A.) 10 p ; 3.** Mista **(Cehoslovacia) 9½ p ; 4.** CIOCÎLTEA **(România) 9 p ; 5—7.** Berto, Kurajița **(ambii Iugoslavia),** Tatai **(Italia) 8½ p ; 8.** Navarovszki **(Ungaria) 7 p ; 9—10. Jahr (R. F. G.), Canal (Peru) 5 p ; 11. Huguet (Franța) 3 p ; 12. Trincardi (Italia), 2½ p ; 13. Albano (It.) 1½ p ; 14. Mariotti (It.) 1 p.**

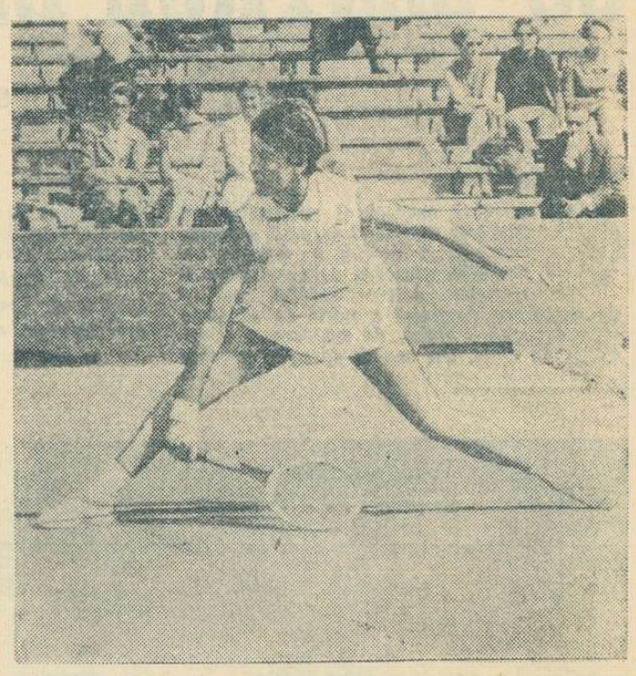

Margareth Smith-Court (Australia) continuă să obțină rezultate bune după mult comentata sa reintrare de la începutul actualului sezon. Ea a fost adversara americancei Billie Jean King, în finala de la Perth.

telex · radio · telefon

Tradiționala competiție atletică de fond „Cursa plajelor", desfășurată la Montevideo de-a lungul unui traseu de 10 km, a revenit la această ediție englezului Tim Johnston. El a fost cronometrat în 31:29,2, fiind urmat la o distanță de aproximativ 200 m de columbianul Mora. La start au fost prezenți 254 de atleți.

■

În meciul internațional de haltere dintre echipele U.R.S.S. și Finlandei, care s-a desfășurat la Leningrad, sportivul sovietic de cat. semimijlocie Smirnov a realizat la cele trei stiluri 450 kg (a patra performanță mondială a tuturor timpurilor). Echipa U.R.S.S. a obținut victoria cu scorul de 6—1.

■

Întîlnirea internațională de rugbi XIII dintre selecționatele Franței și Australiei, desfășurată la Toulouse, a revenit gazdelor cu scorul de 16—13 (9—10).

■

În finala campionatelor internaționale de tenis ale Australiei de vest, care au avut loc la Perth, australianul Bill Bowrey l-a învins cu 6—8, 11—9, 6—2, 17—19, 6—4 pe Ray Ruffels. Proba feminină a revenit jucătoarei americane Billie Jean King. Ea a învins-o cu 6—2, 6—4 pe australianca Margaret Smith-Court.

■

În semifinalele turneului internațional de tenis de la Capetown, Leschly (Danemarca) a dispus cu 6—4, 6—3 de McMillan (R.S.A.), Maud (Republica sud Africană) l-a învins cu 6—4, 6—3 pe Cox (Anglia). Semifinalele feminine : Walkden (Rhodesia) — Van Zyl (RSA) 6—4, 1—6, 6—4; Carole Graebner (SUA) — Wade (Anglia) 7—5, 6—2.

■

La Kaunas s-a disputat primul meci dintre echipele feminine Jalghiris Kaunas și E.T.V. Hamburg, contînd pentru sferturile de finală ale „C.C.E." la handbal. Handbalistele sovietice au terminat învingătoare cu scorul de 23—12 (13—6). În cadrul aceleași competiții, la Haga : Rermond (Olanda) — Cracovia (Polonia) 7—8 (4—4).

■

La Budapesta s-a disputat o nouă dublă întîlnire internațională de handbal (masculin) între selecționatele de seniori și juniori ale Ungariei și Austriei. În ambele meciuri, gazdele au terminat învingătoare. La seniori, handbaliștii maghiari au cîștigat cu scorul de 20—18 (12—9), iar la juniori cu 15—14 (6—6).

■

Continuîndu-și turneul în Italia, echipa cehoslovacă de baschet masculin Spartak Praga a jucat la Pavia cu echipa locală Onda. Baschetbaliștii cehoslovaci au obținut victoria cu scorul de 75—51 (36—28).

Fotbal pe glob

TURNEUL OCTOGONAL DE LA SANTIAGO DE CHILE

La 17 ianuarie va începe la Santiago de Chile un mare turneu internațional de fotbal. El va reuni opt formații : *Racing Buenos Aires,* cîștigătoarea „Cupei intercontinentale", *F.C. Santos, Vasas Budapesta,* cîștigătoarea turneului hexagonal care a avut loc anul trecut tot la Santiago de Chile, *echipa olimpică a Cehoslovaciei, reprezentativa R.D. Germane* și trei formații chiliene, printre care *Universidad* și *Colo-Colo.*

Echipa R.D. Germane a plecat în cursul zilei de ieri spre capitala statului Chile, unde, pînă la începerea turneului, va efectua cîteva antrenamente. Lotul cuprinde pe jucătorii care au participat la preliminariile olimpice, cărora li s-a alăturat jucătorul Stieler, de la Rotweiss Erfurt. Antrenorul echipei germane este Harald Seeger, care a fost numit în locul antrenorului Karoly Soos.

LUPTA DINTRE ECHIPELE MADRILENE CONTINUĂ

In etapa a 15-a a campionatului spaniol de fotbal s-au înregistrat următoarele rezultate : Elche — Saragosa 0—1; Pontevedra — Sevilla 4—1; Betis — Atletico Madrid 0—2; Real Madrid — Malaga 3—0; Real Barcelona — Real Sociedad 0—0; Sabadell — Atletico Bilbao 1—2; Valencia — Las Palmas 2—2; Cordoba — Espanol Barcelona 1—0.

În clasament conduce Atletico Madrid cu 21 de puncte, urmată de Real Madrid 20 puncte, Real Barcelona, Las Palmas 19 puncte, Atletico Bilbao 18 puncte, Espanol Barcelona, Valencia, Pontevedra 16 puncte etc.

SPORTING LISABONA ÎN URMĂRIREA LIDERULUI

După ce în etapa a XI-a Benfica Lisabona a fost învinsă fără drept de apel de Sporting, duminică (etapa a XII-a), echipa lui Eusebio a trecut greu de F.C. Porto: 3—2, pe teren propriu. Astfel, Benfica se menține pe primul loc, avînd un avans minim față de Sporting Lisabona. (Benfica 20 p, Sporting 19 p). Celelalte rezultate ale etapei : Braga — Guimaraes 0—1, Bareriense — Varzim 4—1, Sporting — Setubal 1—0, Leixoes — San Juanense 2—1, Tirsense — C.U.F. 0—0.

ST. ETIENNE SE DISTANȚEAZĂ

Se pare că și în acest an titlul de campioană a Franței va reveni formației St. Etienne. Ea totalizează acum 32 puncte și este urmată la o diferență apreciabilă de echipele Bordeaux, Nice și Marseille, care au cîte 24 de puncte. In etapa de duminică. St. Etienne a învins cu 2—1 pe Bordeaux, în timp ce echipele din plutonul fruntaș Nice și Marseille au terminat la egalitate : 1—1. Alte rezultate : Rouen — Metz 0—0, Ajaccio — Angers 4—0, Aix — Sochaux 0—0, Lyon — Rennes 2—1, Nantes — Lens 1—0, Strasbourg — Red Star 1—0, Lille — Sedan 2—0.

ANDERLECHT DIN NOU ÎNVINSĂ

In actuala ediție a campionatului Belgiei lupta pentru titlu este mult mai echilibrată decît în anii trecuți. Cunoscuta formație S.C. Anderlecht, care în ultimii ani a fost „abonată" la primul loc, a suferit a doua înfrîngere, în etapa de duminică fiind întrecută cu 1—0 de Charleroi. Actualul lider, F.C. Bruges, a învins cu 2—0 pe Anvers. Cea de a treia clasată, Standard Liège, a terminat la egalitate (1—1) cu formația Breveren. În clasament: Bruges 21 p, Anderlecht 20 p, Standard Liège 19 p etc.

ECHIPELE DIN MANCHESTER DIN NOU ÎNVINGĂTOARE

In etapa a 25-a a campionatului englez, liderul clasamentului, Manchester United, a întîlnit pe teren propriu echipa West Ham, pe care a învins-o cu scorul de 3—1. Alte rezultate : Coventry — Arsenal 1—1; Fulham — Leeds 0—5; Liverpool — West Bromwich 4—1; Nottingham Forest — Manchester City 0—3; Sheffield Wednesday — Sheffield United 1—1; Southampton — Chelsea 3—5; Stoke City — Newcastle 2—1; Sunderland — Leicester 0—2; Wolverhampton — Everton 1—3.

Primul loc în clasament este deținut în continuare de Manchester United cu 37 puncte, urmată de Liverpool 34 puncte, Leeds United 33 puncte, Manchester City 32 puncte etc.

ALTE ȘTIRI

● Mîine la Liverpool echipa cu același nume întîlnește în cadrul „Cupei orașelor tîrguri" formația Ferencvaros. În primul joc fotbaliștii maghiari au cîștigat cu 1—0.

● Conducerile echipelor de fotbal Vasas Budapesta și Benfica Lisabona n-au ajuns la nici un acord în ceea ce privește datele de desfășurare a celor două meciuri din cadrul „Cupei campionilor europeni". Vasas a propus datele de 28 februarie, 6 sau 13 martie, iar Benfica 29 februarie și respectiv 27 martie. În cazul că cele două formații nu vor ajunge la nici un acord, atunci urmează ca U.E.F.A. să stabilească aceste date.

● Deoarece iarna este foarte grea în Suedia și durează mult, antrenorul echipei de fotbal a Suediei, Orvar Bergmark, a hotărît ca selecționabilii să se pregătească timp de aproape o lună în Izrael. Apoi, la 28 februarie, Suedia va întîlni echipa Spaniei la Madrid.

● La 4 februarie va începe la Ciudad de Mexico un turneu internațional de fotbal. Alături de trei echipe mexicane, la acest turneu vor mai participa formațiile Ferencvaros Budapesta, Botafogo (Brazilia) și Steaua roșie Belgrad.

Finala „C. C. E." la polo

Dinamoviștii pleacă mîine la Zagreb

Poloiștii de la Dinamo București și-au încheiat practic pregătirile în vederea primei lor întîlniri cu Mladost, susținînd aseară, în piscina Floreasca, un ultim joc de verificare. Bucureștenii vor pleca mîine dimineață cu trenul spre Zagreb. Lotul complet cuprinde pe : *Ciszer și Frățilă* — portari, *Kroner, Zahan, Grințescu, Mărculescu, Blajec, Novac, Popa, Zamfirescu* și *Mihăilescu.*

Înainte de plecare, căpitanul echipei, ȘTEFAN KRONER, a făcut reprezentanților presei următoarea declarație : *„Ne așteaptă un meci extrem de dificil. Iugoslavia nu a cunoscut în acest an înfrîngerea, și nu uitați că 5 jucători de la Mladost, în frunte cu excepționalul lor portar Stipanici, fac parte din reprezentativă. Lupta se va da între atacul nostru și redutabila apărare adversă, care este foarte greu de trecut. Cu puțină șansă, putem obține un rezultat mare".*

File de istorie

Întrecerile celei de a IV-a ediții a „C.C.E." au început în luna octombrie 1966, cu jocurile grupelor preliminare. Rezultate scontate, dar și o prezență nouă în turul II : Ethnikos Pireu. S-au mai calificat: Partizan Belgrad, Dinamo București, B.V.S.C. (Ungaria), Pro Recco, Rotte Erde Hamm, Dynamo Magdeburg și Tunafors Eskilstuna. Campionii României au trecut relativ ușor prin această barieră : 13—3 cu Cerveno Zname Sofia, 6—2 cu R. Hvezda Kosice, 7—5 cu Arconia Sczeczin și 7—3 cu B.V.S.C.

O lună mai tîrziu la Zagreb, bucureștenii au continuat turul de forță : 10—1 cu Ethnikos, 8—3 cu Rotte Erde și 4—5 — după un meci dramatic — cu Partizan Belgrad, calificîndu-se (alături de învingătoarea sa) pentru prima oară în semifinalele acestei competiții. Sorții i-au decis ca adversară puternica formație italiană *Pro Recco,* care împreună cu *Dynamo Magdeburg,* au ocupat primele locuri în turneul de la Genova.

Dinamoviștii s-au comportat foarte bine și în această fază a Cupei, învingînd pe Pro Recco la București cu 4—2, și pierzînd la limită (2—3) întîlnirea de la Genova. Neprezentîndu-se însă la al treilea meci, echipa noastră a ratat posibilitatea participării în finală, pe care și-au disputat-o *Pro Recco* (învingătoare la masa verde) și *Partizan Belgrad,* care a avut nevoie de 3 meciuri (5—3 la Zagreb, 3—5 la Magdeburg și 2—1 după prelungiri la Geneva) pentru a trece de Dynamo Magdeburg.

Desemnarea cîștigătoarei trofeului a necesitat tot trei partide : 5—3 pentru Partizan la Zagreb, 2—1 pentru Pro Recco la Genova și 4—3 pentru Partizan la Geneva.

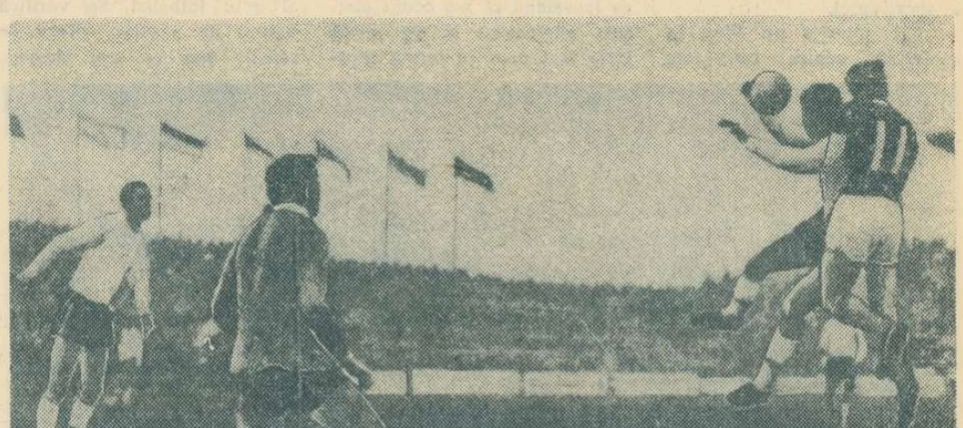

Cliff Jones (Tottenham) — jucătorul cu numărul 11 în luptă pentru balon cu un fundaș al echipei Fulham. Fază din meciul Fulham — Tottenham (1—2), desfășurat recent în cadrul campionatului englez de fotbal.

Tiparul : I. P. „Informația" str. Brezoianu 23—25.

40365

Redacția și administrația : str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex : sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 58 (5492)

Miercuri 10 ianuarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ȘTIRI LA ZI

Fondiștii Gh. Cincu, Dinu Petre, N. Sfetea, Gh. Bădescu și Marcela Leampă, însoțiți de antrenorul C. Enache, pleacă în cursul zilei de azi în Iugoslavia pentru a participa, în localitatea Bohinj, la un mare concurs internațional, alături de schiori din țara gazdă, din R.D. Germană, U.R.S.S., Polonia, Cehoslovacia etc. Reprezentanții noștri vor lua parte la cursa de 15 km și la ștafeta 4x10 km.

Între 25 și 29 ianuarie, la Rohrach (R.F.G.), va avea loc un turneu internațional masculin de baschet, la care participă și reprezentativa noastră. La startul competiției vor fi prezente R. F. a Germaniei, Austria și se mai contează pe prezența selecționatei Franței sau a Italiei.

Recent Federația română de baschet, a alcătuit lotul național masculin lărgit, din care fac parte **Albu, Diaconescu, Cîmpeanu, Dragomirescu, Novac și Cernea** (Dinamo București), **Gheorghe, Nosievici și Savu** (Steaua), **Jekely și Popa** (Politehnica București), **Rühring** (Universitatea Cluj), **Birsan** (Politehnica Brașov), **Chivulescu** (Politehnica Galați) și **Tarău** (I.C.F.)

Colectivul care se ocupă de pregătirile lotului este format **din Al. Popescu** (antrenor principal), **M. Nedef** (antrenor secund) și dr. **I. Minescu** (medic).

Încep partidele decisive în campionatul de hochei

Rezultate normale în jocurile de ieri

Fiecare din etapele campionatului de hochei are printre cele trei jocuri cuprinse în program cel puțin unul care se anunță deosebit față de celelalte, fie prin echilibrul valoric al echipelor fie prin importanța pe care o are rezultatul pentru partea superioară, sau inferioară a clasamentului. Acest raționament, universal valabil în sport, ne-a determinat să credem că în etapa de ieri cel mai interesant joc va fi cel programat dimineața, în cadrul căruia se întîlneau formațiile *Agronomia Cluj* și *Petrol Geologie București*.

Pe terenul de gheață lucrurile s-au petrecut, însă, altfel. Practicînd un joc lent, fără nerv și, mai ales, fără vigoarea dovedită în alte partide, studenții bucureșteni n-au putut face față ritmului impus de echipa clujeană decît o singură repriză. În următoarele 40 de minute ale întîlnirii, ei au contraatacat rar, de cele mai multe ori individual, așa încît victoria a revenit fără emoții Agronomiei cu scorul de *9—1 (2—1, 2—0, 5—0)*. Este foarte adevărat că în acest meci bucureștenii nu au fost ajutați de loc de... șansă. Fără să scădem cu nimic din meritele învingătorilor, trebuie totuși să spunem că partida a avut unele momente „cheie" în care zeița Fortuna a fost mai darnică cu clujenii. De pildă, la începutul reprizei secunde, cînd Agronomia era în inferioritate numerică (Gödri eliminat 2 minute) și era de bănuit că Petrol Geologie va forța egalarea, un puc ricoșat năstrușnic a determinat ca scorul să ajungă 3—1 pentru Agronomia. Puțin mai tîrziu, un autogol neobișnuit (portarul a respins pucul în propria poartă cînd nu se afla nimeni în treimea bucureștenilor) a facilitat și mai mult victoria la scor a echipei din Cluj. Punctele au fost înscrise de: *Cazan II (3), Gal (2), Otvös (2), Tarci, Naghi* — Agronomia, *Mihăilescu* — Petrol Geologie. Au arbitrat bine *Al. Biro* și *M. Hușanu*.

PROGRAMUL DE AZI, ora 9 : Tîrnava Odorhei — Petrol Geologie ; ora 17 : Steaua — Agronomia Cluj ; ora 19 : Dinamo — Avîntul M. Ciuc.

Meciurile disputate ieri după amiază s-au încheiat cu victoria echipelor favorite. În primul joc (Dinamo—Tîrnava Odorhei) mult mai ușor decît era de așteptat, iar în cealaltă partidă (Avîntul Miercurea Ciuc—Avîntul Gheorgheni) mai greu de cît am fi bănuit. Dinamoviștii, într-o vervă deosebită, au cîștigat cu categoricul scor de 16—1 (9—0, 4—0, 3—1.) Hocheiștii din M. Ciuc au întrecut, după multe eforturi, formația din Gheorgheni. Scorul : 5—2 (3—0, 1—1, 1—1). Vom sublinia jocul bun, organizat, în apărare al echipei Avîntul Gheorgheni — o surpriză plăcută a etapei de ieri.

O dată cu jocurile de azi, campionatul intră într-o fază decisivă, în care sînt programate meciurile dintre primele clasate. Începutul va fi făcut azi de partida Dinamo—Avîntul M. Ciuc.

Gheorghe Novac (în prim plan), unul dintre cele mai bune produse ale baschetului românesc, va reprezenta și în confruntarea cu Olympia Ljubljana un atu de prim rang

D. Plocon — antrenor al echipei „La Torre" (Italia)

Cunoscutul voleibalist român, maestrul emerit al sportului DAVILA PLOCON a plecat aseară în Italia, la invitația clubului „La Torre" din Reggio Emilia, unde va funcționa ca antrenor și jucător al acestei echipe în perioada ianuarie — mai 1968.

Fază din meciul Agronomia Cluj—Petrol Geologie București. Clujeanul Naghi își dispută pucul cu Sgîncă II, în apropierea porții bucureștenilor. Foto : A. Neagu

Astă-seară, în sala Floreasca, un derbi baschetbalistic internațional:

Dinamo București — Olympia Ljubljana în „Cupa cupelor"

Sferturile de finală ale „Cupei cupelor", competiție europeană reunind echipe masculine deosebit de valoroase, programează astă seară, în sala Floreasca, întîlnirea dintre baschetbaliștii de la Dinamo București și cei de la Olympia Ljubljana.

Valoarea celor două formații nu mai trebuie prea mult subliniată. Oaspeții, demni reprezentanți ai baschetului din Iugoslavia, se bucură de o reputație care confirmă dificultatea pe care o va reprezenta pentru gazde calificarea. Nu este mai puțin adevărat — comportarea din acest sezon o dovedește — că Dinamo București este la ora actuală una dintre cele mai puternice echipe de club din istoria baschetului românesc. Dispunînd de o formație completă, cu ridicat grad de tehnicitate, cu cunoștințe tactice serioase, beneficiind de o medie de înălțime corespunzătoare, lidera turului poate și trebuie să demonstreze că are valoare și pe tărîm internațional. Se pune însă o singură problemă : aceea a mobilizării tuturor resurselor psihice ale jucătorilor noștri, care au manifestat uneori scăderi la acest capitol. Ei trebuie să se concentreze la maximum pentru a putea aplica indicațiile conducerii tehnice a echipei, pentru a nu da un randament scăzut în eventualele momente dificile de pe parcursul jocului.

Meciul va începe la ora 19 și va fi precedat de o demonstrație de mini-baschet. Arbitrii desemnați de F.I.B.A. sînt Mihaly Ciffra (Ungaria) și Ernst Kitzberger (Austria).

Le vom împărtăși însă cititorilor noștri unele emoții care au determinat... transpirație abundentă : avionul special care trebuia să aducă la București formația Olympia nu primise încă ieri la ora prînzului avizul favorabil pentru decolare, din cauza vremii. La ora la care scriem aceste rînduri, baschetbaliștii din Iugoslavia se află în zbor cu direcția București.

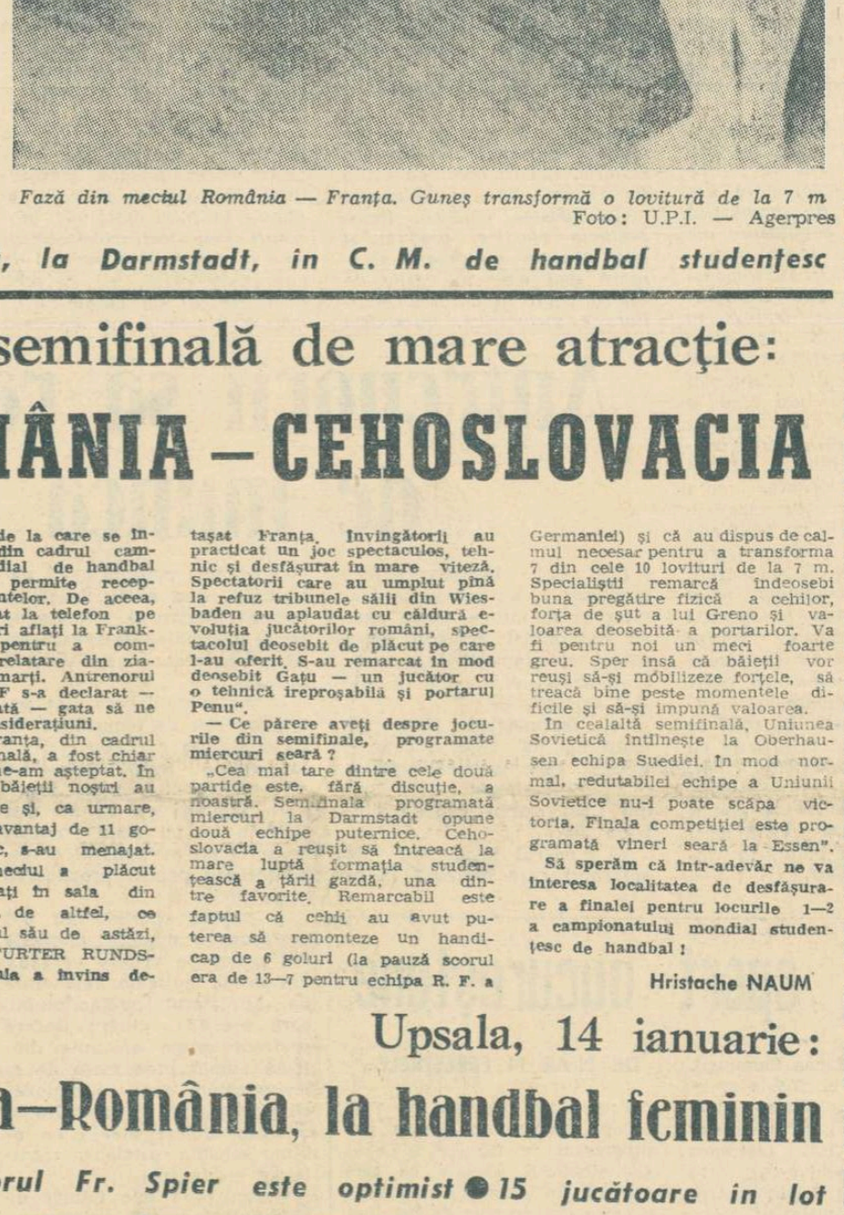

Față de meciul România — Franța. Guneș transformă o lovitură de la 7 m Foto : U.P.I. — Agerpres

Astă-seară, la Darmstadt, în C. M. de handbal studențesc

O semifinală de mare atracție: ROMÂNIA — CEHOSLOVACIA

Ora foarte tîrzie la care se încheie partidele din cadrul campionatului mondial de handbal masculin nu ne permite recepționarea amănuntelor. De aceea, ieri, i-am chemat la telefon pe handbaliștii noștri aflați la Frankfurt pe Main pentru a completa succinta relatare din ziarul nostru de marți. Antrenorul NICOLAE NEDEF s-a declarat — și de această dată — gata să ne ofere cîteva considerațiuni.

— Ce părere aveți despre jocurile din semifinale, programate miercuri seară ?

„Meciul cu Franța, din cadrul sferturilor de finală, a fost chiar mai ușor decît ne-am așteptat. În prima repriză, băieții noștri au jucat foarte bine și, ca urmare, și-au creat un avantaj de 11 goluri. Apoi, firesc, s-au menajat. În ansamblu, meciul a plăcut spectatorilor aflați în sala din Wiesbaden. Iată, de altfel, ce scrie, în numărul său de astăzi, ziarul „FRANKFURTER RUNDSCHAU": **„România a învins detașat Franța. Învingătorii au practicat un joc spectaculos, tehnic și desfășurat în mare viteză. Spectatorii care au umplut pînă la refuz tribunele sălii din Wiesbaden au aplaudat cu căldură evoluția jucătorilor români, spectacolul deosebit de plăcut pe care l-au oferit. S-au remarcat în mod deosebit Gațu — un jucător cu o tehnică ireproșabilă și portarul Penu".**

„Cea mai tare dintre cele două partide este, fără discuție, a noastră. Semifinala programată miercuri la Darmstadt opune două echipe puternice. Cehoslovacia a reușit să întrecă la mare luptă formația studențească a țării gazdă, una dintre favorite. Remarcabil este faptul că cehii au avut puterea să remonteze un handicap de 6 goluri (la pauză scorul era de 13—7 pentru echipa R. F. a Germaniei) și că au dispus de calmul necesar pentru a transforma 7 din cele 10 lovituri de la 7 m. Specialiștii remarcă îndeosebi buna pregătire fizică a cehilor, forța de șut a lui Greno și valoarea deosebită a portarilor. Va fi pentru noi un meci foarte greu. Sper însă că băieții vor reuși să-și mobilizeze forțele, să treacă bine peste momentele dificile și să-și impună valoarea.

În cealaltă semifinală, Uniunea Sovietică întîlnește la Oberhausen echipa Suediei. În mod normal, redutabilei echipe a Uniunii Sovietice nu-i poate scăpa victoria. Finala competiției este programată vineri seară la Essen".

Să sperăm că într-adevăr ne va interesa localitatea de desfășurare a finalei pentru locurile 1—2 a campionatului mondial studențesc de handbal !

Hristache NAUM

Upsala, 14 ianuarie:

Suedia—România, la handbal feminin

- *Antrenorul Fr. Spier este optimist*
- *15 jucătoare în lot*
- *Meciul retur : București, 18 februarie*

Mai sînt doar patru zile pînă cînd, la Upsala, reprezentativa feminină de handbal a României va susține meciul cu echipa Suediei pentru calificarea la „mondialele" din U.R.S.S. Ultimele amănunte în legătură cu pregătirea jucătoarelor, noastre ni le-a frunizat antrenorul federal FRANCISC SPIER.

— Lotul alcătuit din *Irina Naghi, Lucreția Anca, Maria Buzaș* (portari), *Ana Starck, Ana Nemez, Petruța Băicoianu, Felicia Bitlan, Tereza Szekely, Magda Micloș, Mariana Neghină* și *Simona Arghir* (jucătoare de 9 m), *Elena Hedeșiu* și *Edeltraut Franz* (pivoți), *Aneta Șramko* și *Rodica Vidu* (extreme) deține — după părerea mea — formă bună. Mă refer în special, la handbalistele echipei Rapid, care duminica trecută au întîlnit Admira Viena, în cadrul „C.C.E." Verva de joc a feroviarelor s-a transmis și celorlalte componente ale lotului. În pregătire am pus accentul mai mult pe exerciții fizice și pe deprinderi tehnico-tactice, pentru a da o eficiență mai mare combinațiilor de atac.

Fotbaliștii români debutează joi, la Porto Alegre

Din Rio de Janeiro ni se comunică primele informații despre fotbaliștii români aflați în Brazilia. Sosind din Africa, lotul fotbaliștilor români se află de cîteva zile la Porto Alegre.

Joi, 11 ianuarie, echipa română va susține primul joc în compania formației Gremio din localitate, semi-finalistă a „Cupei Braziliei" din anul 1967.

Glasuri adresate handbalului

De nenumărate ori am auzit voci ostile handbalului. I s-a reproșat statismul (dinamica lui s-ar reduce la cîteva pase pe semicerc și la centrări) ; o anumită stereotipie și o anticipație a fazelor atît de către jucător, cît și de spectator, elemente care ar sărăci de conținut spectacolul sportiv. Alții îi neagă originalitatea : „E un joc eterogen, compus din elemente împrumutate de la alte jocuri", punîndu-i sub semnul întrebării existența însăși : „Va sucomba, înghițit fiind de celelalte sporturi".

Trecuți de perioada — 1960—1966 — dominată de curiozitate, ca și de strălucirea celor trei titluri mondiale (la băieți și fete), cei care au creditat acest sport, optimiștii, au devenit circumspecți, mulți dintre ei chiar vînători de greșeli.

Vizibil pentru toți este faptul că numărul spectatorilor care susțineau pînă mai ieri garniturile de 7 s-a redus simțitor și forța unui sport stă, incontestabil, în suportul de masă pe care îl are. Fără miile de spectatori care îl aclamă, fotbalul ar fi un anonim ! Pînă mai ieri, la întîlnirile internaționale de handbal, „Floreasca" gemea. De curînd, la meciul cu R. F. a Germaniei, asistența a fost îngrijorător de scăzută, iar campionatul de toamnă slab animat.

„Avem prea puține valori", „Jucătorii nu mai dau certitudini !" — se șoptește. Perioada de aur a lui Mozer, Ivănescu și Hnat este permanent invocată tocmai pentru a reliefa mai pregnant scăderile prezentului. „Nu mai există forța unui club !" Dinamo, a slăbit ! Academic pînă la conservatorism, el a cedat locul întîi. Steaua inovează, dar n-a reușit încă să-și impună propriul stil. Universitatea București trăiește prin Gațu, „Bacăul" prin Negovan.

„Echipele feminine speculează experiența „veteranelor". Rapid mizează pe Starck și Hedeșiu, Progresul pe Antoaneta Oțelea, Confecția pe Irina Naghi. Lipsa lor din formație stîrnește panică". În martie, tineretul ne-a adus două titluri de la Criteriul mondial din Olanda. Asta nu ne-a făcut, însă, să uităm că în Suedia seniorii au ocupat numai poziția a treia și că senioarele sînt clasate, în ierarhia mondială, tocmai pe locul șase.

Spectatorul este deosebit de pretentios dar și capricios ! Cînd urci, te susține cu ardoare. O dată ajuns în vîrful piramidei nu concepe să cobori vreo treaptă. Altfel, se dezice de propria-i pasiune și-și caută un alt favorit.

Iată tocmai în ce constă „drama" pe care o trăiește handbalul românesc. Gustul titlului suprem, ideea invincibilității ne-au intrat în sînge.

Handbalul traversează, incontestabil, o perioadă agitată. Îl părăsește o generație impetuoasă de mare valoare, iar cea care s-a prezentat la start n-a reușit s-o înlocuiască, încă. Talente mari există și acum. Mîine se vor putea invoca, cu regret, dirzenia lui Oțelea, detenta lui Gruia, intuiția tactică a lui Costache II, intervențiile lui Penu, virtuozitatea lui Cristian Gațu. Sarcina lor apare, însă, infinit mai mare și mai dificilă, pentru că acum împrejurările în care ei acționează sînt mult mai complexe ; ca sport pe plan extern, handbalul se afirmă cu tărie. Poate nu s-a prevăzut, la adevăratele sale dimensiuni, saltul de calitate care s-a produs și în alte țări ca o influență directă uneori a valorii școlii românești și ne aflăm, oarecum, descoperiți. Trebuie schimbat ceva, inovat, răsturnat dacă va fi nevoie, pentru a se progresa mereu.

Steaua (m) și Rapid (f), echipele angrenate în marile competiții europene, trebuie să dea acum — din nou — măsura valorii și a stabilității lor. Ele trebuie să infirme și să afirme în același timp ! Să infirme părerile că handbalul românesc este într-un impas, fără ieșire, să afirme ideea maturității depline a acestui sport la noi în țară.

Măiestria lor trebuie să se dezvolte pînă la concepții noi, să opereze în mentalități : să demonstreze că acest sport are virtuți proprii, intrinseci, să arate ce cîmp larg oferă handbalul intuiției tactice a practicienilor săi, cîtă extensie poate căpăta jocul, ce culori și nuanțe proaspete pot avea fazele căzute — aparent — în vechi tipare.

Nușa MUȘCELEANU

PE SCHIURI, ÎN PLIN SEZON

- **Concursul de deschidere de la Baia Sprie**
- **La Poiana Brașov, 4 importante competiții**

● Peste 50 de schiori din Baia Mare și din Baia Sprie, majoritatea copii ai centrelor de inițiere din Baia Sprie, au participat la concursul de inaugurare a sezonului. Singura probă desfășurată, slalomul special, a fost cîștigată de : Z. Kadar la seniori, Iolanda Griga la senioare și Ștefan Strebeli la juniori. În legătură cu această întrecere, ne exprimăm nemulțumirea pentru faptul că a fost organizată pe pîrtia-școală, care este bună pentru inițierea copiilor, dar necorespunzătoare pentru disputele schiorilor fruntași. În plus, la pîrtia-școală nu există un loc de refugiu, ceea ce periclitează sănătatea sportivilor. Normal era ca acest concurs să aibă loc la Mogoșa. (AL. DOMUȚĂ — coresp.).

● Sîmbătă și duminică, la Poiana Brașov, se vor disputa patru importante competiții cu caracter republican : „Cupa Postăvarul" la probe alpine, „Cupa României" la biatlon, „Cupa A.S. Armata" la fond și „Cupa Dinamo" la sărituri. Cu excepția fondiștilor plecați la Bohinj, la aceste concursuri vor lua parte cei mai buni schiori ai țării, unii dintre ei membri ai lotului olimpic.

Poloiștii dinamoviști au plecat la Zagreb

La ora cînd citiți aceste rînduri, cei 11 jucători ai lui **Dinamo București**, se află în expresul care îi poartă spre Zagreb, unde simbătă seară, vor întîlni în prima manșă a finalei „C.C.E." pe campioana Iugoslaviei, **Mladost**. Au făcut deplasarea **N. Ciszer, C. Frățilă, Șt. Kroner, A. Zahan, A. Grințescu, C. Mărculescu, G. Blajec, G. Novac, I. Popa, Gh. Zamfirescu** și **B. Mihăilescu**, însoțiți de antrenorul **Carol Corcec** și arbitrul internațional, dr. **I. Drăgan**.

Ieri dimineață, bucureștenii au făcut un antrenament ușor la Floreasca; mai puțin Ciszer care este ușor accidentat la un picior și a fost scutit.

ȘI BONACICI ESTE ACCIDENTAT

O ultimă veste de la Zagreb ne anunță că într-un joc de verificare susținut de Mladost în compania echipei Medvesciak (4—2 pentru campioni), cunoscutul internațional **Bonacici s-a** accidentat, astfel că participarea sa, la primul meci din finală, este incertă.

O fostă campioană ne vorbește

Interviul nostru

A fost odată o campioană... Așa ar începe povestea — foarte modernă — a unei Ilene Cosinzene, răpită de un zmeu (nu tocmai fioros) ce avea s-o ducă departe, într-o țară împînzită de păduri întunecoase, de unde nu s-a mai întors niciodată.

De fapt, poveștii noastre îi lipsește un final pe măsura începutului. N-am avut un Făt-Frumos care s-o aducă înapoi pe Ileana, ea rămîne pentru totdeauna pierdută în depărtări, de unde revine doar pentru o scurtă vizită în familie, cu prilejul sărbătorilor de iarnă... Un „happy-end" totuși, dacă vreți.

Povestea noastră are un

Doi spectatori neașteptați ai ultimelor regionale de patinaj artistic : Cristina Patraulea-Vosatka și micuțul Robin

cifru. Căci este o poveste adevărată. Vă vom da pe loc semnificațiile reale. Campioana plecată dintre noi nu este alta decît Cristina Patraulea, patinatoarea noastră fruntașă care a deținut nu mai puțin de 7 titluri republicane, la individual și perechi. Împreună cu Radu Ionian a format un cuplu de reală valoare, care culegea cu regularitate locurile întîi în toate concursurile noastre. Apariția pe gheață a perechii Cristina Patraulea—Radu Ionian stîrnea totdeauna ropote de aplauze în tribune, ei erau răsfățați de public și de presă. Dar... Cariera patinatoarei a avut un epilog neașteptat. Martie 1964 a consemnat ultima ei participare în concurs. În vara aceluiași an, Cristina Patraulea devenea soția antrenorului ceh Karel Vosatka și pleca împreună cu acesta la Gottwaldow, în Cehoslovacia.

Acum, Cristina Patraulea-Vosatka este antrenoare a secției de patinaj artistic a clubului din Gottwaldow. Ea continuă pe tărîmul instruirii sportive o activitate pentru care părea, într-adevăr, predestinată. Este una din cele mai tinere antrenoare din Ce-

Radu VOIA

(Continuare în pag. a 3-a)

ANCHETA noastră

VA PUTEA GIMNASTICA SĂ URCE DIN NOU PE PODIUM?

De cîtiva ani, gimnastica de performanță din țara noastră, mai ales cea feminină, se află în plină actualitate. Dar, din păcate, nu e vorba de actualitatea succeselor, a victoriilor de răsunet, a rezultatelor de prestigiu european sau mondial. E actualitatea dezbaterilor ,a discuțiilor de redresare, de îmbunătățire a performanțelor, de revenire la un nivel care a consacrat cu ani în urmă gimnastica noastră feminină pe plan mondial. Ieri, vorbeam de medalii olimpice și mondiale, de locuri fruntașe în arena internațională, iar azi, de rămînere în urmă, de insuccese, de înfrîngeri la scoruri severe. De medalii, nici vorbă...

Ce s-a întîmplat, care sînt explicațiile acestui fenomen, ce trebuie făcut pentru ca gimnastica să reocupe pozițiile pierdute — iată probleme care frămîntă pe cei ce iubesc acest sport, pe specialiști.

Ziarul nostru dorește să le vină în ajutor, organizînd o dezbatere care își propune să investigheze cele mai intime resorturi ale gimnasticii, să caute răspunsuri la numeroasele probleme de stringentă actualitate ale acestei ramuri sportive. Invitîndu-i să-și spună părerea pe unii dintre cei mai competenți activiști pe tărîmul gimnasticii — antrenori, profesori de educație fizică, sportivi fruntași, activiști sportivi — ne exprimăm convingerea că vor fi elucidate multe din aspectele întunecate ale acestui sport, că vor putea fi găsite cele mai rezonabile soluții pentru, ceea ce ne-am obișnuit să numim, redresare. Pe baza dezbaterilor, a propunerilor ce vor fi formulate, sperăm că organele în drept vor adopta acele măsuri care se vor dovedi cele mai utile în cadrul eforturilor de îmbunătățire a activității de gimnastică, măsuri așteptate cu legitimă nerăbdare de antrenori și sportivi.

Așadar: CARE SÎNT CAUZELE CARE AU DETERMINAT NIVELUL SCĂZUT DE AZI AL GIMNASTICII NOASTRE DE PERFORMANȚĂ?; CE MĂSURI PRECONIZAȚI PENTRU REDRESAREA EI?

Dăm cuvîntul primilor participanți la dezbaterea noastră și-i anunțăm pe cititori că paginile ziarului le stau la dispoziție. Așteptăm păreri și propuneri despre problema supusă discuției.

Cadre de specialitate
-mai bine pregătite
-mai judicios repartizate

După opinia mea, cauzele care au determinat rămînerea în urmă a gimnasticii noastre sînt complexe și ele privesc, între altele, aspecte organizatorice, de instruire, sistemul competițional.

Să mă refer, mai întîi ,la problemele organizatorice. Principalele verigi ale mișcării noastre sportive nu reușesc să asigure o unitate organizatorică și continuitatea metodică absolut necesare în procesul de instruire. Cu foarte puține excepții, în școlile generale nu există create condiții bune pentru practicarea gimnasticii, astfel ca această ramură sportivă să cuprindă un mare număr de copii de 9—14 ani. Între secțiile de copii și cluburile universitare nu există unități organizatorice intermediare care să asigure cadrul necesar de lucru pentru gimnaștii de performanță. Astfel că, din punctul de vedere al gimnasticii, cluburile universitare nu primesc decît extrem de puține cadre de la licee. Fără excepție, secțiile de gimnastică sînt adevărate cenușărese ale cluburilor, cu toate indicațiile care se dau ca gimnaștii să i se acorde tot creditul. Și faptul se explică, în primul rînd, prin lipsa unui calendar competițional mai bogat, prin anii îndelungați care trebuie parcurși pînă la realizarea marii măiestrii. În aceste împrejurări, mulți conducători de cluburi se îndreaptă, cu prioritate, spre jocurile sportive, în care rezultatele se obțin cu mult mai mare ușurință. Școlile sportive, menite a fi adevărate pepiniere de campioni, nu-și justifică existența în actuala formă de organizare, pentru că mai degrabă ele realizează niște cifre contabilicești decît sportivi de valoare republicană și mondială. În fine, la acest capitol, să menționez ca nejustificate, dăunătoare chiar, unele inițiințări și desființări pripite de cluburi (de exemplu Banatul) care creează mari greutăți, derută chiar, în rîndurile antrenorilor.

Sînt, desigur, multe de spus și în ceea ce privește procesul de instruire, neajunsurile lui. Mai întîi, e de semnalat penuria de cadre de specialitate pe frontul gimnasticii, pentru că nu puțini absolvenți I.C.F. cu specializarea gimnastică au... dezarmat, trecînd la alte sporturi. În raport cu alte țări, calificarea antrenorilor noștri este insuficientă, în orice caz nu la nivelul cerințelor actuale ale gimnasticii mondiale. Doar puțini au fost „fericiții" care au beneficiat de condiții prielnice pentru a vedea cum se lucrează, după ce metode, în țările cele mai avansate, fapt ce explică, în ultimă instanță, cronica lipsă de cunoștințe a celor mai mulți dintre antrenorii români. Materialele care se trimit de la federație cluburilor și asociațiilor sportive sînt întotdeauna rămase cu 2—3 ani în urma realității internaționale, fapt ce face ca mulți antrenori să lucreze empiric, uneori chiar ca acum 10—15 ani! Filmele, chinogramele, plasele elastice, trambulinele elastice, precum și alte aparate ajutătoare figurează mai mult în dările de seamă decît în dotarea secțiilor de gimnastică. Nu există o publicație de specialitate, deși despre ea se discută de ani de zile, iar utilitatea ei este unanim recunoscută. Aș dori să mă refer și la următorul fapt, care mi se pare de-a dreptul paradoxal. La consfătuirile cu specialiștii gimnasticii se dă de fiecare dată o altă linie orientativă privind selecția și pregătirea copiilor și juniorilor, iar programul de instruire și categoriile de clasificare se schimbă atît de des, încît niciodată nu se va putea aprecia cît de bune sînt unele sau altele. De multe ori, munca cu copiii este privită ca un scop în sine, din dorința de a se raporta superiorilor „realizări cifrice". Nimeni nu urmărește ca încă de la copii selecția să fie corespunzătoare, ca cei legitimați la un club sau la o asociație să dorească cu adevărat (și să aibă perspective) de a ajunge sportivi de performanță. Chiar și puținele cadre bune pe care gimnastica noastră le are nu sînt repartizate în mod judicios: mai ales în centrele universitare se petrece următorul fenomen: cei mai buni antrenori lucrează în institute de învățămînt superior (cu gimnaști plafonați, fără perspectivă), în timp ce la copii și juniori întîlnim antrenori, profesori sau instructori lipsiți de experiență, fără bagajul de cunoștințe cerut. Mi se pare de-a dreptul de neînțeles că fostele gimnaste nu lucrează neapărat în această ramură, nu își aduc de loc contribuția la ridicarea gimnasticii pe o treaptă superioară.

Dorim cu toții ca gimnastica noastră să se reintegreze între sporturile fruntașe din țara noastră, să aspire din nou la o poziție fruntașă pe plan internațional. Pentru a realiza aceasta, se impun următoarele măsuri:

— înființarea, în marile orașe, a unor cluburi de gimnastică, care să reunească toate forțele, umane și materiale, într-un singur tot; asigurarea acestor cluburi cu o dotare materială bună;

— federația de specialitate să fie încadrată cu cîțiva specialiști care să îndrume și să controleze riguros activitatea desfășurată în orașele de provincie; de asemenea, forul de specialitate să nu se preocupe numai de echipele naționale, ci să se gîndească și la restul activității;

— antrenorilor să li se creeze condiții să vadă mai multe concursuri internaționale, pentru a-și ridica nivelul cunoștințelor profesionale; să se organizeze schimburi de experiență, dar nu mereu pentru unii și aceiași, ci pentru cît mai mulți antrenori;

— să nu ne limităm să copiem la infinit de la alții; e necesar ca federația să elaboreze o linie orientativă proprie, adaptată condițiilor noastre specifice, care să ducă la crearea unei școli românești de gimnastică.

prof. Cornel BALIȚĂ
președintele C.R.E.F.S. Banat

În plin efort

Foto: V. Bageac

Antrenorii să răspundă de munca lor

Deși mai importante sînt propunerile, nu pot să nu mă refer și la cîteva cauze care au determinat actualul nivel scăzut al gimnasticii noastre. Sintetizîndu-le, cred că ele sînt următoarele:

— renunțarea, timp de mulți ani, la sistemul competițional care asigura elevilor o activitate bogată, de-a lungul unei mari perioade într-un an;

— numărul insuficient de antrenori care lucrează la unele cluburi puternice, cu posibilități, cum ar fi, de pildă, Dinamo București (unde la secția masculină activează un singur antrenor), sau Viitorul București;

— multe școli care sînt dotate cu săli de gimnastică nu au aparatura necesară, iar nu în puține locuri aparatele care există sînt lăsate într-o stare jalnică; ca să nu mai spunem că un mare număr de școli nu au condiții corespunzătoare pentru practicarea gimnasticii;

— școlile sportive nu pot desfășura o muncă eficientă din punct de vedere calitativ din cauza normelor elaborate de Ministerul Învățămîntului, care prevăd pentru fiecare profesor grupe alcătuite dintr-un număr prea mare de elevi-sportivi, ceea ce dăunează unei munci de instruire la cel mai ridicat nivel; ca atare, selecția e slabă, rezultatele — la fel;

— un prea mic număr de antrenori lucrează cu pasiune și dăruire; or, în gimnastică aceasta e esențial;

— retribuirea antrenorilor este slabă, fapt ce face ca mulți dintre ei să prefere profesoratul.

Din cele amintite mai înainte se desprind, cu siguranță, și unele măsuri ce ar trebui adoptate. Cred că, în folosul gimnasticii românești, al redresării ei, se impun următoarele:

— înființarea în marile orașe, a unor internate (centre de pregătire) pentru elevi, după exemplul altor țări care au și făcut deja acest lucru;

— analizarea, în mod regulat, a muncii desfășurate de antrenori, pentru ca fiecare să dea socoteală de activitatea sa pe o anumită perioadă de timp;

— lărgirea loturilor reprezentative și promovarea din-tr-un lot în altul pe bază de concurs;

— întărirea secțiilor de la cluburile cu tradiție și cu condiții materiale bune cu un număr mai mare de antrenori;

— organizarea, în perioadele de vacanță școlară, a unor tabere comune de pregătire cu gimnaști și gimnaste din țările unde acest sport a repurtat succese incontestabile (U.R.S.S., Cehoslavacia, Ungaria, R. D. Germană etc.);

— dotarea sălilor de gimnastică cu aparatură de calitate superioară, care să contribuie la buna pregătire a gimnaștilor fruntași;

— o considerabilă îmbunătățire a sistemului competițional ,prin programarea unor variate concursuri școlare (inter-orașe, inter-regiuni, chiar inter-țări), atît pentru copii cît și pentru juniori, care ar stimula mult pregătirea lor la un nivel superior;

— editarea caietelor de gimnastică, pentru îndrumarea cadrelor de specialitate din țară din punct de vedere metodic și pentru informarea cu ultimele noutăți pe plan mondial;

— un mai mare sprijin din partea catedrei de specialitate de la I.C.F. și a profesorilor de educație fizică cu specializarea gimnastică.

Sînt doar cîteva păreri, dar care pot fi luate în considerație la elaborarea unor măsuri concrete și eficiente de îmbunătățire a gimnasticii noastre de performanță.

prof. Mircea BĂDULESCU
antrenor la „Viitorul"

Centrele de gimnastică — o soluție cu mari perspective

Gimnastica! Aceasta e chiar viața mea și aș putea să scriu volume întregi, despre acest sport căruia, timp de peste 40 de ani, m-am dedicat cu toată pasiunea de care am fost capabil. Acum, ar trebui să trăiesc din amintiri, așa cum fac alții de vîrsta mea. Dar, inima nu mă lasă. Cei peste 60 de ani nu mă sperie. Dimpotrivă, mă mobilizează, mă determină să-mi aduc contribuția, în continuare, la ridicarea pe o treaptă superioară a acestei ramuri sportive. Pentru că, din păcate, gimnastica este în prezent rămasă în urmă și este nevoie de un efort susținut pentru a o redresa.

Firește, mă întreb care sînt cauzele care au dus la situația de azi. Și nu e de loc greu să le găsesc. Cea mai mare greșeală care s-a făcut e aceea că foarte, foarte mulți ani toate privirile federației, ale celor mai buni specialiști din țara noastră au fost îndreptate spre loturile reprezentative, neglijîndu-se aproape total secțiile de performanță din provincie. Consecințele — le vedem azi. Nu mă pot împăca cu gîndul că mulți dintre valoroșii noștri gimnaști de ieri, care au colindat lumea și au văzut foarte multe lucruri interesante, nu-și aduc contribuția de care sînt capabili la înviorarea activității de gimnastică. Mă gîndesc, de pildă, la componentele echipei feminine de acum un deceniu, la Orendi și la alții. Nu-mi pot închipui cum asemenea oameni valoroși, care ar putea fi extrem de utili în această perioadă, stau în expectativă, privind pasiv la eforturile care se fac pe plan național pentru readucerea gimnasticii în linia întîi a activității de performanță. Nu pot să nu-mi pun întrebarea: cu cine să redresăm gimnastica, cu ce cadre? Pentru că, mulți profesori de educație fizică de specialitate înclină spre alte ramuri sportive, mai ușoare, lăsînd multe locuri goale în asociații și la cluburi. Să mă refer și la procesul de instruire. La ora actuală, el se desfășoară după o metodică eterogenă, nu există un manual care să îndrume, să explice masei mari a specialiștilor lucruri strict necesare, noutățile survenite pe plan mondial în procesul de instruire. Școlile, această bogată rezervă de cadre, nu constituie încă, din păcate, un cadru adecvat pentru desfășurarea unei activități corespunzătoare, fie din lipsa unor condiții materiale, fie datorită unor neajunsuri organizatorice.

Avînd în vedere cele arătate anterior, cred că se impune adoptarea unor măsuri eficace, hotărîte, a căror aplicare să ducă la îmbunătățirea activității de gimnastică. Între acestea, mă gîndesc la următoarele măsuri:

— înființarea unor centre de gimnastică în orașele cu mare pondere industrială, încadrate cu specialiști de înaltă calificare, mi se pare o soluție cu mari perspective, căci exemplul Orașului Gheorghe Gheorghiu-Dej este elocvent;

— de asemenea, cred că e absolut necesară organizarea unor internate pentru gimnaști și gimnaste (copii, juniori, seniori și maeștri), după modelul celor create pentru tinerii talentați la muzică sau la coregrafie;

— editarea, cu ajutorul catedrei de specialitate de la I.C.F., a unui manual metodic;

— mai multă dăruire și pasiune din partea profesorilor și antrenorilor de gimnastică;

— crearea de condiții pentru ca gimnastica să fie practicată în proporții de masă în școlile generale, de copii în vîrstă de 8—14 ani;

— acordarea unei mai mari atenții sportivilor din mediul rural, care, din păcate, în prezent nu prea sînt luați în considerație.

Albin MORARIU
maestru emerit al sportului

Anchetă organizată de Constantin MACOVEI

O zi prin sălile de sport bucureștene

În aceste zile mercurul termometrelor este în continuă scădere, în multe regiuni ale țării a nins, iar zilele trecute viscolul a așternut zăpada în troiene pe străzile Capitalei. După încheierea sezonului competițional, sportivii și-au mutat sediul pregătirilor de pe stadioane în săli. Pentru a vedea cum decurg antrenamentele ne-am deplasat în două săli bucureștene („Constructorul" și „Floreasca II"), efectuînd „fotografia" unei zile obișnuite de lucru: 4 ianuarie a.c.

ZIUA BUNĂ SE CUNOAȘTE DE DIMINEAȚĂ

Sala Constructorul — ora 7. La comanda antrenoarei Ana Preda, pe una din liniile terenului de baschet, se aliniază 20 de fete. Sînt junioarele echipei Constructorul, viitoarele înlocuitoare ale jucătoarelor primei formații a clubului, care activează în divizia A a campionatului feminin. În program este prevăzut ca antrenamentul să se încheie la ora 8.30. Dar echipa de handbal a Școlii sportive nr. 2 (care are ore în continuare) este plecată în tabără și sala rămîne liberă. Astfel, tinerele baschetbaliste ale Constructorului își prelungesc plăcerea antrenamentului pînă la ora 10. Își pot permite aceasta; sînt în vacanță și nu au de făcut lecții pentru după-amiază.

Ziua începută cu entuziasm a continuat (cu excepția unei pauze din timpul prînzului, asupra căreia vom reveni) cu antrenamente în ritm intens pînă seara tîrziu. S-au perindat prin sală: formațiile de volei Voința — masculin (antrenor Gh. Cîrjanovschi), Constructorul — feminin (instructor Ervin Cosma) și echipa feminină de baschet a Clubului sportiv școlar (antrenor Emil Manea). Luminile sălii au putut fi stinse de-abia la ora 22,30.

...DAR NU ÎNTOTDEAUNA

Sala Floreasca II a fost pînă anul trecut — cînd s-a inaugurat cea de la Steaua — baza nr. 1 a atletismului nostru din timpul iernii, loc de desfășurare a concursurilor republicane pe teren acoperit. Acum, aici lucrează atleții de la Clubul sportiv școlar, de la Rapid, Constructorul, precum și unele grupe de la Școlile sportive nr. 1, 2 și 3.

În dimineața amintită, totul a decurs normal. De la ora 9, prin sală s-au perindat — antrenîndu-se cu rîvnă — peste 50 de atleți, în majoritate juniori: 25 de alergători și săritori de la C.S.Ș. (antrenori Teodor Ionescu și Elena Samungi), 8 prăjiniști de la Școala sportivă 3 (antrenor Traian Nicolau), 5 alergători de la asociația sportivă P.T.T. (antrenor Dumitru Paraschivescu), 13 aruncători de la Rapid (antrenor Cristache Barta).

După-amiază însă, lucrurile au luat o întorsătură neplăcută. Întrucît în programul afișat pe peretele sălii este scris, albastru pe alb: „Zilnic, între orele 14.30—17,30 TENIS", ne-am prezentat la sală la ora 17,15, pentru a fi martori la începerea — peste un sfert de ceas — a antrenamentelor de atletism. Dar, intrînd pe poarta Complexului sportiv, am întîlnit în curte un grup de 14 atleți de la P.T.T. care, împreună cu antrenorul lor, D. Paraschivescu, erau angrenați într-o aprinsă discuție. Ei ne-au arătat un bilet lipit pe ușa

vestiarului, avînd următorul conținut: „Se aduce la cunoștința prăjiniștilor și antrenorilor care fac antrenamente în sala de atletism că azi 4 ianuarie 1968 sala este închisă pentru renovarea pistei între orele 17—22". Semnatar: ADMINISTRAȚIA. Curios că o asemenea operație, care cere destul de mult timp, nu a putut fi anunțată mai din vreme. Și mai curios este însă că, la ușa care dă direct spre sală (pe care era lipit un bilet cu conținut similar) apăruseră în mod subit, tot în intervalul din timpul prînzului, niște perdele de culoare închisă. Deoarece în cei aproape 15 ani de existență a sălii Floreasca II nu am văzut niciodată perdele la geamul acelei uși, apariția lor acum ne-a contrariat și ne-a stîrnit curiozitatea. Ne-am lipit nasul de geam și, privind cu atenție, printr-un mic orificiu al perdelei, am zărit pe pista „în renovare" patru persoane care... jucau tenis. Și, culmea, era vorba de cîțiva activiști ai C.N.E.F.S.! Ar fi fost interesant de aflat dacă cei patru tenismani știau că aproape 20 de tineri atleți (între timp veniseră și prof. Mihai Marinescu, cu elevii săi de la C.S.Ș.), unii locuind tocmai în cartierul Berceni, au trebuit să plece fără a face antrenamentul, și, de asemeni, ce a determinat schimbarea programului și a destinației sălii în ziua respectivă? Oare federațiile de tenis și atletism, care-și au sediul în aceeași clădire, nu pot cădea de acord asupra programului acestei săli, pentru a nu se produce perturbări în pregătirea sportivilor?

DE N-AR FI FERESTRELE...

Promiteam mai sus că vom reveni asupra unei pauze din programul de folosire a sălii Constructorul. Despre ce este vorba? În perioada vacanței o parte din grupele de handbal ale Școlii sportive nr. 2, precum și unii dintre profesori au fost trimiși în tabere. Deci, în lipsa lor, programul sălii cunoaște unele pauze — așazise „ferestre" — aparent justificate. O asemenea „fereastră" s-a ivit și joia trecută — ziua raidului întreprins de noi. Se pune însă întrebarea: absolut toți handbaliștii și profesorii de la Școala sportivă nr. 2 au plecat în tabără? Nu a rămas chiar nimeni în București, sau cei care au rămas consideră că nu mai este necesar să se antreneze?

Și la sala Floreasca II, cele 90 de minute (13—14,30) rezervate Liceului nr. 35, cu program de educație fizică, au suferit o metamorfoză, devenind o... „fereastră".

Oare în săptămînile vacanței școlare sălile de sport trebuie să stea goale ore întregi în fiecare zi? Și apoi, dacă unii elevi sînt plecați în tabere, ceilalți nu ar putea fi atrași tocmai acum spre practicarea sportului? Ce părere au secțiile de învățămînt și conducerile școlilor din raioanele respective?

★

Se știe că numărul sălilor de sport de care dispune Capitala nu este prea mare. Cele existente sînt, firesc, foarte solicitate, iar planificarea folosirii lor în mod judicios constituie o problemă permanentă a conducerii cluburilor și a altor proprietari de săli.

Cînd se cunoaște că într-o anumită perioadă se pot crea noi posibilități de utilizare, toți factorii răspunzători trebuie să colaboreze pentru exploatarea maximă a bazei sportive respective.

Organizarea unor competiții rezervate pionierilor și școlarilor, a unor concursuri sportive cu premii, sînt doar cîteva din formele de atragere a tineretului în practicarea sportului. Iar dacă actuala vacanță de iarnă a elevilor s-a terminat, să nu dăm uitării învățămintele de acum, pînă la următoarea vacanță a studenților și a școlarilor, din primăvară.

Gh. CIORANU
Adrian IONESCU

Foileton

CEA MAI MARE FARSĂ A ANULUI!

— Anchetă personală —

Anul trecut, cronicarii sportivi au organizat fel de fel de anchete: care a fost cel mai bun atlet, cel mai bun înotător etc. Bineînțeles, nici subsemnatul n-a stat cu mîinile în sîn. Văzînd, însă, că s-au epuizat toate subiectele, toate sporturile, am organizat o anchetă cu tema: „Care a fost cea mai mare farsă sportivă a anului?" Succes colosal! 11 513 scrisori și 412 telefoane. Ultimul, de la Federația română de haltere:

— Alo! Dv. organizați o anchetă cu tema „Care a fost cea mai mare farsă sportivă a anului 1967?"

— Eu! spun.

— Et, bine, cea mai mare farsă sportivă ni s-a făcut nouă! Știți sala de haltere de la complexul sportiv „23 August"?

— O știu.

— Nu mai e sală!

— Dar ce este?

— Serviciul financiar!...

— Cum, dom'le, sala aceea ultramodernă, cu oglinzi mari de cristal, cu trei podiumuri, cu scripeți pentru forță, cu cadru izometric, cu spaliere, cu... Sala aceea frumoasă a fost transformată în birou?

— Verificați!...

Îmbrac imediat paltonul și fug pînă la „23 August".

— Nu vă supărați, aici e sala de haltere?

— Aici a fost sala de haltere!

— Și acum?

— Păi, nu vedeți?

— Ba văd: spaliere, oglinzi...

— Birouri, fișiere! completează omul.

— Ale cui?

— Ale noastre. A, e rîsul naibii cînd vine pauza de prînz cu cele 5 minute de gimnastică: nea Mișu lucrează la spaliere, fetele exersează în fața oglinzii! Ca să nu mai vorbesc de cei care se văd mîncînd porții duble, triple, după cum stau în fața oglinzilor. Unii s-au și îngrășat... Apropo: aveți ceva de decontat?

A doua zi din nou un telefon tot de la halterofili:

— Ați văzut?

— Văzut!

— Deci, cea mai mare farsă sportivă a anului nouă ni s-a făcut. Așa-i?

— Nu știu încă. Să vedem ce spune clasamentul final.

— Cu alte cuvinte, nu sîntem pe primul loc?

— Știți, farsa ar fi destul de frumoasă, dar...

— Dar, ce?

— Îi lipsește ceva. Cum să vă explic, cînd îi pui unui coleg o plesnitoare în țigară, se cheamă că ai făcut o farsă. Dacă, însă, plesnitoarea îl lasă și fără sprîncene, atunci...

— Pe noi ne-a lăsat fără sală!

— Am înțeles și repet: a fost o farsă frumoasă, dar nu ieșită din comun. Adică, nu aspiră la locul întîi în clasament.

— Ne-au mutat într-o semimagazie, la Floreasca II, unde fac antrenament de forță și înotătorii și unde ne-au ruginit halterele!

— Asta v-a mai ridicat cu cîteva locuri în clasament...

— Am fost scoși și de sub tribunele de la „Republicii", unde am avut o altă sală frumoasă de haltere.

— Degeaba: sînteți doar pe locul doi!

— Încă o vorbă: beneficiarii ultimei noastre săli — cea de la „23 August" — sînt (culmea!) funcționarii... întreprinderii de exploatare a bazelor sportive.

— Eh, asta-i cu totul altceva! Ați sărit iar pe locul întîi. Bravo! Asta zic și eu farsă! E cea mai grozavă din tot anul!

Vasile TOFAN

fotbal

CE FAC ECHIPELE

Rapidiștii pe zăpadă. Imagine de la primul antrenament în aer liber Foto: T. Roibu

• Primul antrenament la U.T.A.

Pe jucătorii echipei U.T.A. l-am întîlnit vineri după-amiază la primul lor antrenament. Pregătirea condusă de antrenorii DUMITRESCU și REINHARDT s-a desfășurat conform programului. Timp de 70 de minute textiliștii au executat diferite exerciții de gimnastică combinate cu alergări. Antrenamentul din această zi a urmărit adaptarea organismului la efort, pregătirea fizică generală. Au fost prezenți următorii jucători: Weichelt, Birău, Bakoș, Lereter, Czako II, Mețcas, Tirlea, Petescu, Axente, Chivu, Domide, Pop, Jac, Șchiopu, Traian Popescu, Moț, Dumitrescu, Pojoni, Kiss, precum și tinerii Sima, Badea și Gavrilaș (promovați din echipa de juniori). La rubrica absențe am trecut numai numele lui Gornea care nu s-a prezentat încă la pregătire.

Discutînd cu antrenorul N. Dumitrescu am aflat că programul echipei U.T.A. a început de fapt din 3 ianuarie, cînd a avut loc vizita medicală. După constatările medicului toți jucătorii sînt apți pentru joc. Perioada de pregătire a fost defalcată în trei etape: 3—16 ianuarie etapa I, 16 ianuarie — 11 februarie etapa a II-a, 11 februarie — 10 martie etapa a III-a.

— Ce urmăriți în cadrul acestor etape?

— În prima, de plidă, o pregătire fizică generală punînd un accent deosebit pe forță și rezistență. În această parte a pregătirilor, cînd jucătorii nu vin în contact cu mingea, vor depune un mare volum de muncă, însă cu o intensitate scăzută. Vrem ca pe acest fundament să „clădim" apoi o pregătire specifică (tehnică și tactică) solidă.

— Se pare că programul pe care l-ați alcătuit iese din șablon.

— Într-adevăr, am alcătuit un plan de antrenamente mai îndrăzneț ca altă dată și în același timp mai încărcat. Urmărim să punem echipa în cea mai bună formă, să lichidăm jocul neproductiv, să mărim randamentul atacului și, în mod deosebit, să întărim personalitatea jucătorilor.

— După cîte am observat din planificarea făcută, în cea de a treia etapă, predomină mai mult jocurile de verificare, asamblare și omogenizare. Care sînt meciurile?

— Pînă la 10 martie vom susține 14 jocuri de verificare. Printre partenerii de joc se numără echipele: Universitatea Cluj (18. II — Cluj, 25.II — Arad), C.F.R.I.R.T. Arad (1.II), Vagonul Arad (8.II), Olimpia Oradea (4.II — Oradea, 11.II — Arad), Teba Arad (22,II) ș.a.

ȘTEFAN IACOB coresp. principal

P.S. Păcat că la numai cîteva zile de la discuția pe care v-am relatat-o, antrenorii arădeni au fost chemați la București, la un curs de specializare. În cercurile sportive de aici acest fapt este comentat nefavorabil, deoarece aproape o săptămînă jucătorii vor trebui să lucreze fără antrenori.

Prima zi a cursului de la Snagov

Ieri dimineață s-a deschis la Snagov cursul de perfecționare al antrenorilor de fotbal.

În prima zi au referat Emerich Vogl despre „Deficiențele fotbalului nostru tratate prin prisma întîlnirilor internaționale din sezonul trecut"; Virgil Economu, despre „Organizarea jocului modern", și Dineă Schileru despre „Sarcinile echipelor în perioada pregătitoare". Expunerile au fost urmate de discuții.

Tot ieri a sosit la București și antrenorul englez Roy Meads, invitat să țină cîteva prelegeri în fața tehnicienilor noștri.

• Steaua și-a reluat activitatea

Fruntașa campionatului de fotbal, echipa Steaua, și-a reluat activitatea la sfîrșitul săptămînii trecute, la Predeal.

Aici, întregul lot urmează un program de pregătire pînă la data de 24 ianuarie, după care va reveni în Capitală, unde își va continua pregătirea pînă la plecarea într-un turneu în străinătate. Se preconizează ca turneul pe care-l va efectua echipa să aibă loc între 15-26 februarie.

La primul antrenament, efectuat simbătă, a fost prezent următorul lot: *Haidu, Suciu, Sătmăreanu, Jenei, D. Nicolae, Rotaru, Hălmăgeanu Melenco, Șerban, D. Popescu, Negrea, Vigu, S. Avram, Soo, Voinea, Pantea, Tătaru, Manea, Creiniceanu.*

După cum se vede, de la acest antrenament a lipsit Constantin, care își va relua antrenamentele pe data de 10 ianuarie. (El a avut concediu prelungit).

Restul componenților lotului Steaua, Iordănescu, Ștefănescu, Savu, Nistor, Dumbreanu, Cojocaru, Chiru, reținuți în această perioadă în București — pentru examene, își continuă pregătirea sub îndrumarea antrenorului N. Tătaru.

Prima confruntare oficială, la data de 3 martie, în cadrul „Cupa României".

OCTAVIAN VINTILĂ—coresp.

• Știri de la Minerul Baia Mare

Simbătă băimărenii au participat la primul antrenament, care s-a desfășurat pe aleile din parcul orașului. Pregătirile vor continua zilnic în aer și în sala sporturilor. Antrenorul ANDREI SEPCI speră ca pînă la reînceperea activității oficiale, elevii săi să-și ridice potențialul de joc și astfel în returul campionatului echipa să se numere printre fruntașele seriei a II-a.

V. SĂSĂRANU, coresp.

• Siderurgistul se pregătește în sală și la bazin

La sfîrșitul săptămînii trecute, jucătorii de la Siderurgistul Galați au efectuat controlul medical, iar zilnic vor face primele antrenamente în sală și la bazin. În programul de pregătire întocmit de antrenorul Petrică Rădulescu este prevăzută deplasarea întregului lot într-o stațiune de munte. Până la începutul returului campionatului fotbaliștii de la Siderurgistul vor susține mai multe meciuri amicale.

Gh. ARSENE, coresp.

• Pregătiri la Ș.N. Oltenița

Ieri dimineață l-am întîlnit prin București, pe antrenorul Vasile Copil, care se ocupă de pregătirea divizionarei „C" SANTIERUL NAVAL OLTENIȚA. Am aflat printre altele că analiza secției de fotbal pe anul 1967 va avea loc la 10 ianuarie. Primele antrenamente — direct în aer liber — vor începe imediat. În ziua de 25 ianuarie va avea loc primul joc de verificare cu echipa din campionatul regional Celuloza Călărași. Au mai fost perfectate jocuri cu echipele Dunărea Giurgiu, Metalul București, T.U.G. și Rapid C.F. Iată lotul: portari — Vintilă, Tone; fundași — Mușat, Hagivreta, Grama, Chivu, Drăgan; mijlocași — Vasile, Ballag, Ciobanu, Papari; atacanți — Laurențiu, Eftimescu, Stuparu, Nițu, Marin Vasile.

N. TOKACEK — coresp.

De ce nu este Dobrin cel mai bun jucător?

Un număr important de specialiști cu renume l-au decretat pe jucătorul piteștean Nicolae Dobrin cel mai bun din cei peste o sută de mii de jucători români. Cinste copleșitoare pentru un tînăr de douăzeci de ani. Bărbat să fie acela care s-o poarte cu demnitate.

Nici vorbă, Dobrin are stofă de mare jucător. Acest tînăr modest, fără fizic impresionant, dar inteligent, plin de calități, începe să strălucească de cum calcă pe un teren de joc. Cu un bagaj de virtuozitate puțin obișnuit, el face ce vrea cu mingea care îl ascultă ca vrăjită. Astfel de calități, de multe ori hipnotizează și pe cei mai lucizi specialiști. Un ziarist francez dintre cei mai autorizați a scris după jocul de la „Parc des Princes": „dacă Dobrin juca în echipa franceză, rezultatul era invers..."

Dar atita lucru nu este suficient pentru a deveni șef într-o generație de jucători din care nu lipsesc tehnicieni de seamă și într-o mișcare fotbalistică de tradiții de tehnicitate.

Să nu uităm că pe același teren cu Dobrin evoluează jucători ca Pircălab, Mateianu, Libardi, Ion Ionescu, Frățilă, Dumitriu II, Constantin și alți jucători, excelenți tehnicieni. Tocmai faptul că jucători de acest calibru apar în număr mare și printre cei tineri, la Craiova, la Pitești, la Petroșeni și, desigur, la București, ne face să întrevedem o creștere calitativă a fotbalului nostru. Dar apariția unui virtuoz nu trebuie să ne orbească numai din cauză că în trecutul apropiat am traversat o perioadă de stagnare tehnică relativă, care ne-a inoculat dorința fierbinte de a avea înainte de toate tehnicieni. Căci tehnica este lucrul principal în fotbal, lucrul cel mai greu de avut, dar nu este totul și asta nu avem voie să uităm.

Tehnica individuală înseamnă foarte mult în fotbal, dar ea nu poate înlocui o serie de alte calități foarte necesare pe care trebuie să le pretindem unui jucător de fotbal pe care-l așezăm în fruntea unei generații remarcabile.

★

Dobrin driblează excelent, amintindu-mi-l pe Ozon. Fentele sale mi-l amintesc pe spiritualul Ionică Bogdan. Felul cum protejează mingea seamănă mult cu execuțiile marelui Petschovschi. Toate acestea sînt plăcute ochiului și utile, poate, în momente cînd este necesar să se temporizeze jocul. Dar mai important decît asta, este ceea ce face Dobrin cu mingea, cum o utilizează și dacă aportul lui este decisiv pentru acțiunile echipei în care joacă. Or, Dobrin pasează frecvent la adversar, luptă foarte rar pentru recuperarea mingii și dispare de multe ori în spatele adversarului său, neparticipînd la joc. Deficiențe de combativitate și, poate, și de pregătire fizică, fac ca Dobrin să nu fie atît de util echipei sale de club cît și echipei naționale, cum ar putea să fie.

Din această cauză se întîmplă ca jucătorii cu o tehnică individuală ceva mai scăzută, dar care luptă neobosit timp de 90 de minute, cum ar fi, de exemplu, Dridea I, Ghergheli, Badea sau Iancu, care joacă pe spații mari și dau drumul la minge în mod oportun, să fie, totuși, mai utili echipei ior decît este Dobrin. Iar criteriul principal pentru a caracteriza pe cel mai bun dintre jucători, mi se pare, totuși, utilitatea acestuia, aportul la jocul echipei sale și nu doar o virtuozitate tehnică, care poate fi, în multe cazuri, gratuită.

Tehnicienii fotbalului și ai celorlalte ramuri sportive nu trebuie să cadă în păcatul fetișizării tehnicii, căci tehnica nu este, nicidecum, un scop, ci doar un mijloc în realizarea scopurilor jocului. De aceea, jucătorii buni tehnicieni mai trebuie să-și completeze pregătirea lor pentru a putea fi ve deplin utili echipei lor și fotbalului românesc.

Este și cazul lui Dobrin, care trebuie să-și desăvîrșească pregătirea și, mai ales, să-și subordoneze jocul intereselor colective.

Am scris aceste rînduri cu certitudinea că ele nu-l vor dezamăgi pe Dobrin, ci, dimpotrivă, îl vor ambiționa să se ridice și mai sus.

Tudor VASILE

O FOSTĂ CAMPIOANĂ NE VORBEȘTE...

(Urmare din pag. 1)

hoslovacia. Are doar 23 de ani. În răstimpul care a trecut de la despărțirea de foștii ei colegi de întrecere, nu s-a schimbat de loc. Arată la fel de tînără, fermecătoare. Iată desigur de ce, la apariția ei cu totul inopinată, acum cîteva zile la patinoarul Floreasca, Cristina a fost întîmpinată de toți cu efuziune și căldură, dar fără surpriza proprie revederilor neașteptate. Ca și cînd n-ar fi plecat niciodată dintre noi...

Cristina Patraulea-Vosatka a fost spectatoare la faza regională a campionatelor naționale de patinaj artistic. Aflîndu-se în Capitală, pentru o vizită de cîteva zile la ai săi, fosta campioană a ținut să revadă și pe cei cu care a patinat cîndva. A intrat pe poarta patinoarului ținînd de mînă un băiețel înalt de o șchioapă. Este Robin Vosatka, băiatul ei, în vîrstă de 2 ani. Nu pare prea amator de patinaj, fiindcă l-am convins cu greutate să facă ascensiunea mantinelei, pentru o fotografie cu mămica... A făcut-o, totuși...

Apoi, în timp ce concurenți și concurente făceau ultimele pregătiri pentru a apare pe rînd în fascicolul de lumină al reflectoarelor televiziunii, am profitat de acest prilej nesperat pentru a adresa vizitatoarei noastre cîteva întrebări, în cadrul unui interviu „ad-hoc".

— În acești ani, de cînd sînteți departe de patrie, ați mai avut ocazia să vedeți evoluînd pe patinatorii români?

— O singură dată, la recentele întreceri ale „Patinei din Praga", ne răspunde *Cristina Patraulea*. Am văzut perechea Daniela Popescu-Marian Chiosea, tineri cu reale calități, dar care se cer încă mult, foarte mult lucrate. Apoi i-am urmărit pe talentații Mihai Stoenescu și micuța Beatrice Hușțiu, mezina concursului. Beatrice, la cei numai 11 ani ai săi, este o apariție pe gheață cu totul ieșită din comun. Ai crede că face patinaj în joacă, dar nu, ea își ia foarte în serios rolul de concurentă, este o sportivă din cap pînă în picioare. A fost invitată la demonstrația de încheiere a concursului, alături de celebrități ca Danzer, Mașkova, Seyfert și trebuie să spun că din grupa secundă de participante, mai slab clasate, Beatrice a cules cele mai multe aplauze. Specialiștii cehoslovaci îi prevăd un viitor în patinajul de performanță, dacă se va pregăti cu aceeași sîrguință

— Dar despre patinatorii pe care i-ați văzut acum la București, ce ne puteți spune?

— Mi-a făcut multă plăcere să revăd pe Elena Moiș, învingătoarea mea din ultimul campionat la care am luat startul în proba individuală. Era pe atunci o speranță, o patinatoare care promitea, astăzi o regăsesc ca o valoare confirmată. „Bibi" este o campioană autentică, programul ei de figuri libere impresionează, este foarte bine construit. Cînd va stăpîni perfect dificila săritură de dublu-Axel, atunci ea va promova cu siguranță printre fruntașele marilor competiții. Păcat că n-am putut-o vedea acum, pe ea și pe ceilalți patinatori, în condiții mai bune de concurs. Timpul nefavorabil, gheața dură, specifică unui patinoar în aer liber, au făcut — îmi dau prea bine seama — ca evoluțiile tuturor să fie negativ influențate. Totuși, mi-au plăcut, tot la figuri libere, tinerii Doina Ghișerel și Mihai Popescu. Dar nu vreau să-i nedreptățesc pe ceilalți, fiindcă-i socotesc pe toți foarte talentați, capabili de performanțe frumoase. O remarcă, însă, cu caracter general. Mi se pare inexplicabil de mic numărul participanților la un concurs cu caracter regional, în capitala țării. La o categorie au fost prezenți numai doi concurenți...

— Cîți concurenți se prezintă, în Cehoslovacia, la o finală de campionat?

— Cîte 15—20 de fiecare categorie. Cinci intră direct în concurs, pe baza rezultatelor de la precedenta ediție, iar, ceilalți se califică din concursuri preliminare.

— Cîți patinatori antrenați la Gottwaldov?

— Am o grupă de 4 patinatori, între 5 și 10 ani. Am început să lucrez cu ei, acum trei ani.

— Și cîți antrenori sînt în total, în orașul Gottwaldov?

— Sînt 7 antrenori. Soțul meu, Karel Vosatka, este și el antrenor la clubul nostru pentru perechi.

— Pentru încheiere, un pronostic. Cine va urca pe podium la Grenoble?

— Pronosticul pare ușor pentru a numi pe învingători: Danzer, Flemming, Protopopovii. Deci, cei vechi. Dar este numai un pronostic...

Zicîndu-ne rămas bun, Cristina Patraulea-Vosatka a ținut să adauge:

— E poate ultimul an al celor vechi. Alți patinatori, din alte țări, așteaptă să urce pe podiumul marilor campionate. România trebuie să se grăbească pentru a lua și ea loc, printre aceștia. Cît de curînd. Succes!...

Juniorul Gheorghe Varga (Agronomia Cluj), luînd turnanta

Record de participare în „Cupa Cutezătorii"

Sezonul competițional la patinaj viteză a fost deschis printr-o întrecere inedită, dotată cu trofeul „Cupa cutezătorii". Aflat la prima ediție, concursul speranțelor, cum l-au denumit în unanimitate specialiștii prezenți pe pista lacului Ciucaș din Tușnad, a reunit un număr record de participanți. Dincolo de această notă pozitivă a competiției, organizată ireproșabil de F.R.H.P. în colaborare cu Consiliul național al organizației pionierilor și revista „Cutezătorii", întrecerile de la Tușnad au mai demonstrat că patinajul dispune de un mare rezervor de cadre. Astfel, în condiții cu totul nefavorabile (în cele două zile de concurs a nins permanent și a bătut vînt puternic, în rafale), s-au obținut o serie de rezultate promițătoare. Cele mai frumoase aprecieri a cules tînărul clujean *Gheorghe Varga* (cat 15—16 ani), elevul antrenorului Z. Szekely, care a realizat performanțe superioare colegilor lui mai mari din categoria de vîrstă 17-18 ani. S-au mai remarcat Adriana Pleșan (Mureșul Tg. Mureș), autoarea unui nou record (100 m — 15 sec.) la categoria 11-12 ani, Roxana Salade (C.S.M. Cluj), Ladislau Foct (Mureșul Tg. Mureș), Mircea Stratulat (Agronomia Cluj), Eugen Imecs (Agronomia Cluj), Ștefan Simon (C.S.M. Cluj), Eva Markoș (Avîntul M. Ciuc), Rodica Nimereală (Dinamo Buc.), Ladislau Koroș (Mureșul Tg. Mureș), Ileana Antal (Avîntul M. Ciuc), Mihai Bărbulescu (Dinamo Buc.) etc. Ne oprim aici pentru că lista tinerilor care, dacă vor fi supuși unor atente pregătiri, vor putea deveni patinatori de nădejde, este foarte lungă.

Iată cîștigătorii celor cinci categorii de vîrstă: *8—10 ani:* Octavian Goga (Agronomia Cluj); *11—12 ani:* Roxana Salade (C.S.M. Cluj), Ladislau Foct (Mureșul Tg. Mureș); *13—14 ani:* Maria Dulamă (Agronomia Cluj), Eugen Imecs (Agronomia Cluj); *15—16 ani:* Eva Markoș (Avîntul M. Ciuc), Gh. Varga (Agronomia Cluj); *17—18 ani:* Ileana Antal (Avîntul M Ciuc), Mihai Bărbulescu (Dinamo București)

TR. I.

Patinatorii brașoveni și-au desemnat campionii

La sfîrșitul săptămînii trecute s-au disputat la Brașov întrecerile contînd pentru faza regională a campionatelor republicane de patinaj artistic. Iată rezultatele înregistrate: JUNIORI: *Băieți* 1. Dezideriu Czeisner 426,5 p. *Fete* 1. Marianne Klockner 516,4 p; 2. Marinela Ciubucă 495,2 p. *Perechi* 1. Luminița Ancuța — Dezideriu Czeisner 39,9 p. SENIORI: *Băieți* 1. Carol Hertl 500,2 p; *Perechi* 1. Marinela Ciubucă — Carol Hertl 49,2 p.

C. GRUIA coresp. principal

LOTO • PRONOSPORT • PRONOEXPRES

Cu concursul PRONOSPORT din 7 ianuarie 1968 au intrat în vigoare, noile măsuri la acest sistem, asigurîndu-se o rapidă cunoaștere a rezultatelor și plății premiilor.

La fiecare concurs se vor atribui premii pe 3 categorii (variabile ca număr de pronosticuri exacte) putîndu-se obține premii chiar și cu 8 rezultate exacte.

● *Premiile concursului Pronosport nr. 1 din 7 ianuarie 1968. Categoria I:* 39 variante cu 12 rezultate exacte a 2 238 lei; *categoria a II-a:* 683 variante cu 11 rezultate exacte a 153 lei; *categoria a III-a:* 5 275,5 variante cu 10 rezultate exacte a 29 lei.

● Plata premiilor la concursul Pronosport nr. 1 din 7 ianuarie se face în Capitală începînd de mîine joi, 11 ianuarie a.c. prin casieriile proprii iar în țară începînd aproximativ de simbătă 13 ianuarie 1968 prin casieriile proprii Loto-Pronosport și prin mandate poștale.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOEXPRES NR. 1 DIN 3 IANUARIE 1968

Extragerea I:
Categoria I: 1 variantă a 95 285 lei; a III-a: 31 a 1 042 lei; a IV-a: 117 a 354 lei: a V-a: 454,5 a 91 lei; a VI-a: 2 298 a 25 lei.
Premiul de categoria I a fost obținut de participantul Gociman Ion din Cluj. Premiul excepțional de 29 995 lei reprezentînd fondul nedistribuit la categoria a II-a, se va atribui prin tragere la sorți unei variante de categoria a III-a.

Extragerea a II-a:
Categoria a II-a: 1 variantă a 21 973 lei (compusă din 2 variante 50%); a III-a: 21 a 1 127 lei; a IV-a: 96,5 a 315 lei; a V-a: 406 a 74 lei; a VI-a: 1 552 a 27 lei.
Premiul excepțional de 29 578 lei, reprezentînd fondul nedistribuit la categoria I, se va atribui prin tragere la sorți unei variante de categoria a II-a.

SPORT LA

Ora 19,45 — transmisie de la Sala Floreasca, repriza a II-a a meciului de baschet masculin dintre Dinamo București și Olympia Ljubljana („Cupa cupelor").

TRIBUNA CITITORILOR

„Ar fi bine ca federația să înființeze o școală de fotbal la nivel republican. Fiecare clasă să aibă 30—40 de elevi, începînd cu clasa a V-a, recrutați din întreaga țară. Paralel cu cursurile școlare normale, ei ar putea juca fotbal. Dintre elevii acestei școli ar urma să fie selecționați și componenții echipei naționale de juniori". (Alex. Caloță, învățător în satul Budeni, comuna Comana, raionul Giurgiu).

★

„Propun să se aleagă din diviziile B și C un număr de 20 dintre cei mai buni jucători care să alcătuiască o nouă echipă Viitorul". (Constantin Antonescu din București, str. Surduc 9; pentru crearea unei noi echipe Viitorul — alcătuită însă din componenții actualei reprezentative de juniori — se pronunță și dr. Corneliu Iordăchescu de la policlinica din comuna Pogoanele, raionul Buzău).

★

„De ce privirile tehnicienilor federației nu sînt îndreptate în măsură suficientă și spre echipele din diviziile B și C, în care pot exista elemente apte pentru loturile reprezentative? De ce acești jucători talentați trebuie să ajungă mai întîi la Steaua sau Dinamo pentrù a fi luați în seamă de către selecționeri?" (Constantin Nicolau din Curtea de Argeș, str. Negru Vodă 62).

★

„La noi, în Cluj, sînt mulți tineri fotbaliști cu aptitudini deosebite. Pe unul din ei îl cunosc bine. Este elev în clasa a IX-a a școlii „Gh. Barițiu" și se numește Viorel Vișan. Joacă fotbal în echipa de juniori a asociației C.F.R.-Cluj, al cărei căpitan este. Propun ca evoluția lui să fie urmărită cu atenție, deoarece are perspective de dezvoltare dintre cele mai frumoase". (Alex. Bodea, maistru la Trustul de panificație al regiunii Cluj; tovarășul Petre Popa, muncitor la Șantierul 126 din Mangalia Nord ne semnalează, la rîndul său, pe tînărul Ion Bădoiu, care joacă în echipa locală Metalul și care dovedește un real talent).

★

„Cluburile noastre mențin vreme îndelungată pe anumiți jucători în postura de rezerve, pînă ce aceștia se satură de așteptare și pleacă la alte echipe. Oare nu se poate da și acestor rezerve mai mult credit, pentru a le apropia de valoarea titularilor?" (Gh. Văduva, calea Mărășești 12 — Bacău).

★

„Cum se poate admite ca tînărul Bungău, care la C.F.R. Timișoara era titular în echipă, să tocească acum banca de rezerve a Rapidului?" (Robert Lenhardt, comuna Șag-Timiș).

★

„În deschidere la fiecare meci de divizia A să joace juniorii celor două echipe. Este necesar, de asemenea, ca și copiii și juniorii să se poată antrena pe terenuri gazonate". (G. Mihalache din Constanța, str. Temișana 27).

★

„Datorită ambițiilor unor conducători de cluburi și asociații, antrenorii nu-și pot desfășura în bune condițiuni activitatea. Dacă antrenorii nu fac pe placul acestor conducători sînt blamați și chiar schimbați după bunul lor plac". (Ion Davidescu din Cîmpina, str. 1 Mai, blocul 4, sc. B, ap. 7).

★

„Asemenea „păsări călătoare" ca Sasu, care și-a părăsit echipa (Minerul Baia Mare) tocmai cînd aceasta avea nevoie mai mare de el, nu merită nici încrederea selecționării în reprezentativa țării". (Dumitru Jucan din Cluj, str. Tîrnavelor 21).

Filmul lui Serghei Bondarciuk după romanul lui L. Tolstoi

Actualitatea internațională

24 DE ORE PE GLOB

„Cine seamănă, culege" — spune recordmana pe 800 m a R. F. a Germaniei, Karin Kessler. Ea se antrenează cu conștiinciozitate în toate anotimpurile. În lipsa unor adversari, „sparing-partenerul" nu este altul decît Rolf Kessler, soțul ei, un semifondist valoros. Pregătindu-se temeinic, Karin Kessler speră să obțină în acest an un rezultat superior actualului record cotat cu 2:03,6 pe 800 m, care poate să-i aducă eventual și o medalie olimpică la Ciudad de Mexico.

Foto: IN BILD

ITALIA

Meci Burruni — Ben Ali pentru titlul european de box

NEAPOLE. — Astăzi la Neapole, într-un meci pe distanța de 15 reprize a cîte 3 minute, se dispută campionatul european de box la categoria cocoș, în care se întîlnesc deținătorul centurii spaniolul Ben Ali și italianul Salvatorre Burruni. Ambii boxeri sînt la sfîrșitul carierei lor sportive. Burruni, care a fost și campion mondial la cat. muscă, are 34 de ani iar Ben Ali este mai tînăr cu numai 1 an. Anul trecut, într-un meci amical, Burruni l-a învins la puncte pe actualul campion european. Specialiștii consideră că Burruni, datorită rezistenței sale uluitoare, are toate șansele să cîștige centura.

ANGLIA

Ofensiva împotriva fotbaliștilor nedisciplinați continuă

LONDRA. — Comisia de disciplină de pe lîngă Federația engleză de fotbal a suspendat pe cîte o perioadă de două săptămîni pe jucătorii Brian O'Neill și Colin Waldron din echipa Burnley. Aceștia s-au făcut vinovați de acte de indisciplină în timpul meciurilor de campionat. O'Neill a practicat un joc periculos în meciul cu Arsenal și a fost eliminat de arbitru de pe teren, iar Waldron și-a lovit adversarul direct.

NOUA CALEDONIE

1:10,0 pe 100 m fluture femei

NOUMEA. — În cadrul unei întîlniri internaționale de natație desfășurată la Noumea, între selecționatele Noii Caledonie și Noii Zeelande, Marie Jose Kersaudy a realizat în proba de 100 m fluture timpul de 1:10,0 (cel mai bun rezultat mondial pentru tineret). Cea mai bună performanță aparține pînă acum Michelei Prudhomme cu 1:12,4.

CEHOSLOVACIA

Cehoslovacia — Australia 104-77, la baschet

PRAGA. — Echipele masculine de baschet ale Cehoslovaciei și Australiei au susținut o nouă întîlnire. În meciul desfășurat la Praga, baschetbaliștii cehoslovaci au obținut o categorică victorie cu scorul de 104—77 (41—39).

R.F. a GERMANIEI

Voleiul și pentatlonul modern în actualitate

DÜSSELDORF. — 12 echipe masculine de volei și-au anunțat participarea la turneul internațional care se va desfășura între 12 și 20 aprilie în mai multe orașe din R.F. a Germaniei. Echipele angajate sînt următoarele: Olanda, Belgia, Italia, Turcia, Elveția, Austria, Finlanda, Suedia, Israel, Anglia, Danemarca și R.F. a Germaniei. Întîlnirile preliminarii vor avea loc la München și Nürnberg, iar turneul final la Augsburg.

★

Federația de pentatlon din R.F. a Germaniei și-a alcătuit programul internațional, înaintea Jocurilor Olimpice de la Ciudad de Mexico. Pentatloniștii vest-germani vor întîlni echipa Franței între 8 și 12 aprilie la Fontainbleau. Apoi, ei vor susține o întîlnire între 24 și 28 aprilie la Erevan cu echipa U.R.S.S. Echipa R.F. a Germaniei va mai întîlni echipa Angliei (31 mai — 3 iunie la Aldershot), selecționata Danemarcei (în iulie la Copenhaga) și pe cea a Ungariei (24—28 august la Budapesta).

Pentru campionatele mondiale de pentatlon modern, care vor avea loc în anul 1970 în R.F. a Germaniei, și-au depus candidatura orașele Hamburg, München și Warendorf.

Pentru un armistițiu general pe întregul glob în timpul J.O.

— Apelul primarului orașului Grenoble —

PARIS (Agerpres). — Primarul orașului Grenoble — unde va avea loc luna viitoare Olimpiada de iarnă — a adresat luni un apel tuturor forțelor angajate în prezent în diverse conflicte militare, să accepte un armistițiu general pe întregul glob în timpul Jocurilor Olimpice. În apelul său, Hubert Dubedout, primarul din Grenoble, declară: „Orașul dorește cu ardoare ca acest apel să fie ascultat de toți acei care sînt implicați în conflicte armate. Invităm pe oamenii din toate țările în care acest apel este auzit să-și exprime solidaritatea și sprijinul pentru un armistițiu cu prilejul Olimpiadei". Primarul a precizat că apelul său este inspirat de tradiția antică de a proclama un armistițiu în decursul Jocurilor Olimpice din vechea Grecie.

Sub semnul pregătirilor pentru J. O. de la Grenoble

ADELBODEN 9 (Agerpres). — Învins în primul concurs internațional de anvergură al noului an, campionul mondial, francezul Jean Claude Killy, a cîștigat de o manieră spectaculoasă slalomul uriaș de la Adelboden. După prima manșă desfășurată dimineața în fruntea clasamentului se afla Edmund Bruggman (Elveția), învingătorul de la Hindelang, care realizase 1:27,75 urmat de Killy — 1:28,44 și americanul Billy Kid — 1:28,90. În cea de-a doua manșă Killy s-a comportat însă strălucit.

Clasamentul final: Jean Claude Killy (Franța) 3:02,61; 2. Edmund Bruggman (Elveția) 3:04,16; 3. Billy Kid (S.U.A.) 3:05,73; 4. Stefan Kaelin (Elveția) 3:05,74; 5. Karl Schranz (Austria) 3:06,20 etc.

În „Cupa Mondială" pe primul loc se află acum la egalitate de puncte Killy și Bruggman cu cîte 45 puncte, urmați de Billy Kid (S.U.A.) cu 22 puncte.

MARE SURPRIZĂ ÎN CAMPIONATELE DE PATINAJ ARTISTIC ALE U.R.S.S.

Întrecerile campionatelor unionale de patinaj artistic desfășurate la Voskresensk au furnizat o mare surpriză: tînăra elevă Galina Grijibovskaia a cucerit titlul de campioană unională, învingînd-o pe campioana de anul trecut și principala favorită a întrecerilor, Elena Sceglova. Învingătoarea a totalizat 1 616,4 puncte, iar Sceglova, clasată pe locul doi, 1 614,2 puncte.

La masculin victoria a revenit lui Serghei Cetveruhin, iar în proba de dans titlul a fost atribuit perechii Irina Grișkova—Viktor Rijkin.

RECORDMANUL MONDIAL ÎNVINS !

● **Cu prilejul concursului internațional de patinaj viteză desfășurat la Innsbruck, sportivul italian Elio Locatelli a obținut o surprinzătoare victorie în proba de 500 m. El a realizat timpul de 41.4, învingînd pe recordmanul mondial Erhard Keller (R.F. a Germaniei) — 41,5.**

EGGEN PE LOCUL DOI

● În apropiere de Oslo a avut loc un concurs internațional de schi. Proba de 15 km fond a revenit norvegianului Paal Tyldum care a realizat timpul de 56:30,0. Pe locurile următoare s-au clasat colegii săi de echipă, Eggen — 56:36,0 și Lumberjack — 57:38,0".

Schioara Rita Acikina (U.R.S.S.) este una din favoritele probelor nordice la Grenoble

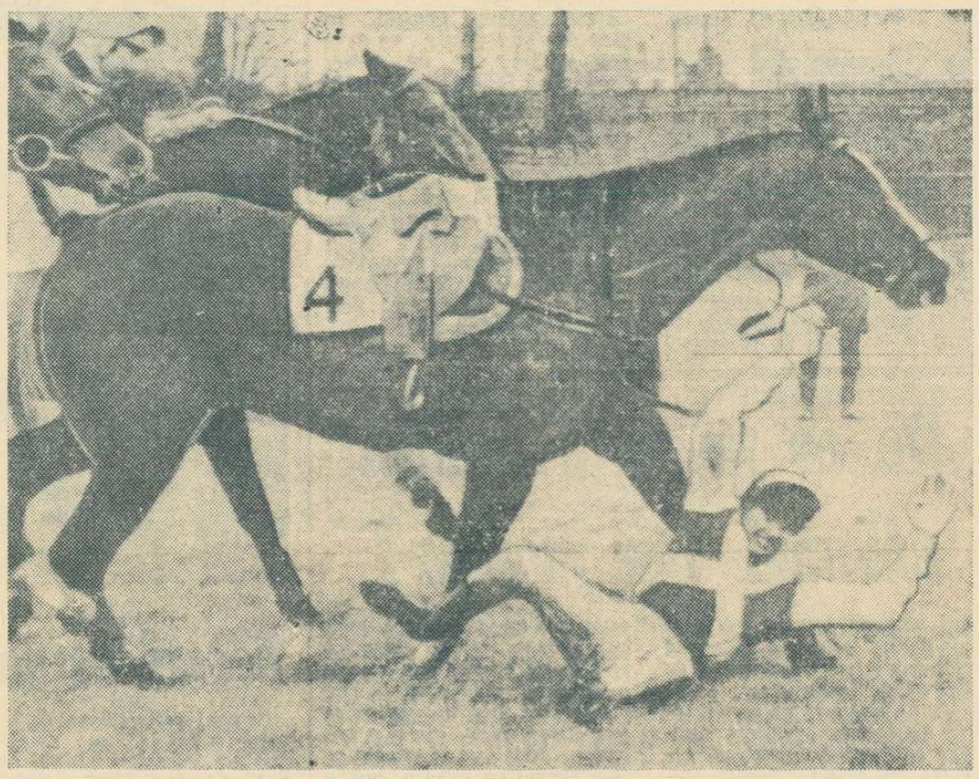

Reluarea sezonului curselor de cai din Anglia, întrerupt pentru 6 săptămîni din cauza unei epizootii, n-a prilejuit o reintrare fericită pentru jokeul B. Hanbury. Iată-l căzînd în cursa de la Sandown Park, imediat după trecerea unui dificil obstacol.

Foto: U.P.I. — Agerpres

FEDERAȚIA ENGLEZĂ DE TENIS VA FI SUSPENDATĂ!

— O declarație a lui G. de Stefani, președintele F.I.L.T. —

ROMA 9 (Agerpres). — **Federația internațională de tenis de cîmp a anunțat oficial că forul britanic de specialitate urmează să fie suspendat de la data de 22 aprilie, deoarece a decis cu cîteva săptămîni în urmă să considere „open" turneul de la Wimbledon. Într-un interviu acordat presei italiene, Giorgio de Stefani, președintele F.I.L.T. a declarat că ...hotărîrea forului englez constituie o flagrantă infracțiune la regulile amatorismului". La 22 aprilie, în cadrul unei ședințe extraordinare, se va discuta cazul federației engleze, cînd se va lua și o măsură definitivă.**

● **La Perth au luat sfîrșit campionatele de tenis ale Australiei de Vest. În ultima zi a concursului au fost programate finalele probelor de dublu femei și dublu bărbați. În prima, victoria a revenit perechii Billie Jean King — Rosemary Casals (S.U.A.) învingătoare cu 8—6, 4—6, 6—2 în fața cuplului australian Gail Sherriff — Margaret Smith Court.**

Finala probei de dublu bărbați s-a încheiat cu un rezultat surprinzător: cuplul englez Graham Stillwell — Peter Curtis a învins cu 6—4, 3—6, 6—4 pe cunoscuții jucători australieni Bill Bowrey — Ray Ruffels.

● **În turneul internațional de tenis de la Valencia victoria a revenit jucătorului chilian Ernesto Aguirre. El l-a învins în finală cu 6—1, 6—4, 3—6, 6—1 pe spaniolul Jose Gisbert. La feminin a terminat victorioasă Frances Mc. Lennan (Anglia), care a învins-o cu 6—2, 6—3 pe Edda Buding (R.F.G.).**

Lev Iașin — cel mai bun sportiv sovietic al tuturor timpurilor

MOSCOVA (*Agerpres*). — În urma unei anchete întreprinse în rîndul cititorilor revistei săptămînale „Sportivnaia Jizni Rossii" (Viața sportivă a Rusiei), titlul de cel mai bun sportiv sovietic al tuturor timpurilor a fost acordat fotbalistului Lev Iașin. Locurile următoare în clasament au fost ocupate de Iuri Vlasov (haltere), Valeri Brumel (atletism), Vladimir Kuț (atletism), frații Serafim și Gheorghi Znamenski (atletism), Vsevolod Bobrov (hochei pe gheață și fotbal), Larisa Latînina (gimnastică), Ludmila Belousova și Oleg Protopopov (patinaj artistic), Lidia Skoblikova (patinaj viteză).

Fostul campion mondial Mihail Botvinnik a fost declarat cel mai bun jucător din istoria șahului sovietic.

Titlul de cel mai bun fotbalist sovietic al anului trecut a fost decernat lui Eduard Strelțov de la Torpedo Moscova. În cursul anului 1967, Strelțov a înscris 25 de goluri.

Echipele U.R.S.S. și Cehoslovaciei pentru „internaționalele" de tenis de masă ale României

Federația noastră de specialitate a primit noi înscrieri pentru campionatele internaționale de tenis de masă ale României (28—31 ianuarie): U.R.S.S.: Grinberg, Avetisian (fete), Eglitis, Barminov, Tarlakian (băieți), Cehoslovacia: Jana și Helena Pauknerova, Stepanek, Chmelik, Flasinger.

TUR DE ORIZONT ÎN FOTBALUL AFRICAN (I)

— Înaintea startului în „Cupa Africii a națiunilor" —

Între 12 și 21 ianuarie 1968 cei mai buni fotbaliști de pe continentul african își vor măsura forțele în Etiopia, în cadrul celei de-a 6-a ediții a „Cupei Africii a națiunilor". Cele opt echipe reprezentative, împărțite în două grupe, vor participa mai întîi la un turneu preliminar: la Addis-Abeba vor juca: Etiopia, Algeria, Coasta de Fildeș, Uganda, iar la Asmara se vor întrece: Ghana, Senegal, Congo (Kinshasa) și Congo (Brazzaville).

În legătură cu această competiție, devenită deja tradițională pe „Continentul negru", săptămînalul „JEUNE AFRIQUE" face o amplă prezentare a fotbalului african, din care spicuim:

„Cupa Africii a națiunilor" reprezintă o mare sărbătoare a fotbalului și reflectă în același timp popularitatea acestui sport. În țara desemnată a fi loc de desfășurare — Etiopia — cele mai bune echipe și cei mai buni jucători de pe continentul nostru se vor regăsi, începînd de la 12 ianuarie, într-o întrecere care va depăși, sperăm, tot ceea ce s-a realizat pînă în prezent. Această speranță se bazează, de altfel, pe fapte. Prezența redutabililor „Black Star", a ambițiosilor „Leoparzi", a simpaticului unsprezece al Senegalului și a excelentei echipe a Algeriei este, pentru noi, promisiunea de a urmări un fotbal bun, de a vedea un joc ofensiv, care să contrasteze cu „moda defensivă", obișnuită în alte părți ale lumii.

GHANA: SINGURĂ CONTRA TUTUROR

Cînd își contemplă palmaresul, băieții antrenorului Gyamfi au motive să privească cu încredere examenul ce-i așteaptă. „Partida" nu va fi, totuși, așa de ușoară: ceea ce opinia publică sportivă ghaneză cere de la echipa sa nu este o performanță onorabilă la Addis-Abeba, ci o a treia victorie finală. Responsabilitate cu atît mai însemnată cu cît, după succesul obținut la Tunis în 1965, a urmat o prăbușire a mitului invincibilității echipei cunoscută în mod obișnuit sub denumirea de „Black Star", mai ales după insuccesul în fața modeștilor dahomeieni, care i-a învins cu 2—1.

În echipă vor exista puțini jucători vechi: portarul Naawu, fundașii Sam Acquah și Addo Odametey, aripa dreaptă Osei Kofi și atacanții centrali Mfum Franck Odoi. Stîlpul apărării, Will Evans, a emigrat în Statele Unite, iar mijlocașul Aggrey Fynn a abandonat stadionul. Cît privește pe cei noi, trebuie menționați apărătorii Benkusi și Eshun, mijlocașii Sunday și Gyau și înaintașii Attuquayefio și Osumanu.

Rămîne de văzut care este valoarea colectivă a acestei selecționate alcătuite din elemente bune. Fotbalul ghanez a evoluat, după anul 1965, spre o întărire a defensivei. Sistemul 4—2—4 al lui Gyamfi este în mod oficial abandonat — psihoza înfrîngerilor contribuind la aceasta — și a fost înlocuit cu 4—3—3. Începînd de la 17 octombrie, un antrenor brazilian, Carlos Alberto Perreira, îl asistă pe Gyamfi. Cei doi oameni cred că vor reuși să rădea echipei „Black Star" coeziunea necesară.

ETIOPIA: PE „ÎNĂLȚIMILE SACRE"

Etiopia a salvat „Cupa Africii a națiunilor". După cea de a V-a ediție, de la Tunis (care a costat 50 000 dolari), nu s-a găsit nici un candidat pentru a organiza ediția următoare. În 1962, după Sudan și Egipt, Etiopia găzduise deja faza finală a celei de-a III-a Cupe a Africii și ea s-a achitat de această sarcină cu maximum de seriozitate. Singurul inconvenient a fost numărul redus al finaliștelor: Etiopia, țara organizatoare, R.A.U., ultima cîștigătoare, Tunisia și Uganda.

La Addis-Abeba, cea mai importantă problemă de rezolvat va fi, din nou, aceea a altitudinii. Fără o pregătire specială nu se vor putea formula speranțe prea mari, mai ales la o victorie finală. În 1962, altitudinea a fost determinantă în desemnarea cîștigătorului. În semifinale, de exemplu, jocul academic al etiopienilor fusese pus în inferioritate, la începutul meciului, de rapiditatea tunisienilor; în mai puțin de o jumătate de oră Merichko și apoi Moncef Cherif au dat Tunisiei un avantaj de 2—0. Acesta nu a fost însă suficient, deoarece etiopienii au recuperat avansul înainte de pauză, pentru a zdrobi la sfîrșitul meciului pe jucătorii tunisieni, complet „asfixiați". Scor: 4—2 pentru Etiopia. În finală, același scenariu: R.A.U., practicînd un joc colectiv mai bun, și-a dominat adversarul, marcînd două goluri. Dar, frații Italo și Liciano Vassalo au recîștigat terenul pierdut și, în prelungiri, spectatorii au asistat la prăbușirea totală a egiptenilor. Meciul s-ar fi putut termina cu 7 sau 8—2, dar scorul final a fost de 4—2.

Această victorie etiopiană avea să contribuie în mare măsură la răspîndirea acestui sport în Etiopia. Înainte de 1962, Etiopia, a doua țară africană afiliată la F.I.F.A. (1952), număra mai puțin de 2 000 de fotbaliști și nu avea un veritabil campionat național, Cupa Haile Selassie fiind rezervată numai echipelor din Addis-Abeba. Din 1962, fotbalul s-a răspîndit în întreaga țară, federația numărînd astăzi peste 6 000 de jucători legitimați. În cursul celei de a VI-a ediții se va vedea dacă Etiopia și-a păstrat tradiția unui fotbal organizat, colectiv și ofensiv

ALGERIA: SPRE REABILITARE

Fotbalul algerian cunoaște o situație paradoxală: aceea de a dispune de un potențial enorm, tradus pe plan internațional prin rezultate atît de concrete, ca cele obținute în fața R. F. a Germaniei (învinsă cu 2—0) sau a U.R.S.S. (2—2) etc., dar, în același timp, a unei lipse de constanță în rezultate. Nu este mai puțin adevărat că Algeria se situează printre formațiile aflate în fruntea continentului african; participarea ei la grupa finală a viitoarelor întreceri de la Addis-Abeba demonstrează acest lucru. O calificare cu atît mai meritorie, cu cît ea a fost realizată practic în deplasare (victorii la Bamako și apoi la Ouagadougou). Dar, de atunci, furtuna Jocurilor Mediteraneene a provocat o imensă decepție. După o perioadă de experimentare, în cursul căreia foștii profesioniști reveniți din Franța (Boubeker, Zitouni, Ahmed, Zitoun, Amara etc.) și-au dat concursul lor, în octombrie 1966 s-a născut actuala echipă a Algeriei. Epocă ce coincide cu sosirea lui Lucien Leduc (preferatul lui Gustav Sebeș), fost antrenor al echipelor Monaco și Servette (Elveția).

Formația algeriană evoluează pe plan tactic după ideile lui Leduc, care a fost unul dintre primii din Franța ce au adoptat sistemul 4—2—4, la Monaco. Dacă jocul atacanților se apropie, în linii mari, de condițiile ideale, comportarea apărării nu este de loc pozitivă, mai ales dacă ne referim la vulnerabilitatea acestei echipe, în fața partizanilor contraatacului. În formația ei ideală, echipa algeriană, alcătuită din jucători care nu au fost niciodată profesioniști, cuprinde pe Nassou și Abrouk (ambii portari la Belcourt), Melaksou (apărător central la Batna), Djemaa (mijlocaș la Belcourt), Lalmas (înaintaș central la Belcourt). Foarte sobru în intervențiile sale, relansînd jocul în momentul oportun, Nassou (decanul selecționatei la vîrsta de 28 ani) este cel mai bun portar din Algeria. Melaksou posedă, în ciuda unei talii mici, totul pentru a reuși o carieră a la Zitouni (joc de cap, intervenții, pregătire fizică). Mic de statură, Djemaa excelează atît în jocul defensiv cît și în cel ofensiv. Considerat drept al doilea jucător din Algeria, după Mekhloufi, Lalmas posedă excepționale calități individuale (tehnice și fizice) și se încadrează bine în jocul colectiv. Marea învinsă la Jocurile Mediteraneene, echipa Algeriei, a arătat la Tripoli și Alger că dispune de frumoase resurse și, de aceea, nu se gîndește să renunțe la obiectivul ei principal, acela de a se plasa în mod oficial în vîrful piramidei fotbalului african.

O vedetă congoleză, Jef Kibonge, împreună cu un mare as, Pele, fotografiați cu ocazia turneului întreprins de Santos în Congo.

KONGO (KINSHASA): INDIVIDUALITĂȚILE SÎNT SUFICIENTE?

La puțin timp după instalarea sa la putere în noiembrie 1965, generalul Mobutu a hotărît constituirea „celei mai bune echipe de fotbal din Africa" și recuperarea a 18 jucători congolezi care evoluau în cluburile belgiene. Cîteva luni mai tîrziu, se năștea echipa Congo-ului, botezată „Leoparzii", după emblema țării.

Sprijinindu-se pe Kassongo, Mayunga, Muwawa, Ndala, Mulongo, Mutshi, Kabamba, Mokili, Kibonge, Kalala, Kutumba, Ezondo, reprezentativa congoleză a realizat o ascensiune impresionantă. Formații recunoscute pe plan mondial, ca Santos, echipa lui Pele, au trebuit să facă mari eforturi pentru a se impune pe stadionul „Tata Raphael" din Kinshasa, altele — ca Angers, Vasas Gyöor, Lyon, Vasco da Gama — au fost învinse. Pe plan african, dacă succesele „Leoparzilor" au fost numeroase, ele nu au fost însă la fel de convingătoare: entuziasmul și calitățile individuale nu sînt suficiente pentru a forma o mare echipă. Absența unui antrenor calificat, unele conflicte care nu au întîrziat să apară, greșeli ale conducerii, toate acestea au redus eficacitatea „leoparzilor", îndeosebi în eliminatoriile celei de-a VI-a Cupe a Africii. Spărturile din echipă nu au putut fi eliminate, în ciuda sosirii antrenorului ungur Csanadi. În prezent, pe hîrtie, echipa Congo-ului este cu siguranță una din cele mai impresionante care se va prezenta pe solul etiopian. Pe teren, lucrurile se prezintă altfel: selecționatei congoleze îi lipsește coeziunea. Neputința (relativă) a acestei constelații de vedete nu va fi soluționată decît prin alegerea unui sistem de joc rațional. Altfel, se poate pune întrebarea dacă cariera etiopiană a echipei Congo (Kinshasa) nu va fi la fel de scurtă ca și cariera tunisiană din 1965...

Aspect dintr-un meci disputat în ediția anterioară a „Cupei Africii a națiunilor"

telex · radio · telefon

CUNOSCUTUL ciclist luxemburghez Charly Gaul, cîștigător al tururilor Franței și Italiei cu ani în urmă, este în afară de orice pericol. Medicii care l-au îngrijit după accidentul de automobil suferit acum cîteva zile au declarat că el se va reface complet după un tratament care mai necesită încă o perioadă de trei săptămîni.

■

ÎN LOCALITATEA Les Gets (Franța) s-a disputat un concurs internațional feminin de schi. Proba de slalom uriaș a fost cîștigată de Dominique Mathieux în 1:16,76.

■

LA NOTTINGHAM într-un meci amical de box profesionist desfășurat pe distanța de 10 reprize a cîte 3 minute, Alan Rudkin (Anglia) s-a întîlnit cu tailandezul Pornchai Popraigan. Rudkin a obținut victoria la puncte.

■

ÎN CURSA ciclistă de șase zile, care se desfășoară pe velodromul din Bremen, conduce cuplul vest-german Altig-Renz, urmat de Lykke — Eugen (Danemarca). Ambele echipe au un tur avans față de ceilalți concurenți. Pînă în prezent, în 96 de ore parechea Altig-Renz a parcurs 1178,130 km.

■

Aseară, mare surpriză la Liverpool: echipa locală a fost învinsă pe teren propriu cu 1—0 de Ferencvaros, în cel de al doilea meci din „Cupa orașelor tîrguri". Echipa maghiară, care învinsese și la Budapesta cu același scor, s-a calificat în turul următor.

■

CAMPIONUL de box al Japoniei la cat. mijlocie, Yoshiaki Akasaka, l-a întîlnit la Tokio pe sud-coreeanul Sung Kap-Choi. Boxerul japonez a obținut victoria prin k.o. în repriza a 5-a.

■

LA 25 FEBRUARIE, la Luxemburg se va desfășura campionatul mondial de ciclo-cros la care și-au anunțat participarea alergători din 8 țări: Belgia, Spania, Franța, Italia, Anglia, Elveția, R.D. Germană și R.F. a Germaniei. Echipa R.D. Germane va participa numai în proba rezervată amatorilor.

Tiparul: I. P. „Informația" str. Brezoianu 23—25.

40365

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 59 (5493)

Joi 11 ianuarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

O FRUMOASĂ VICTORIE

ÎN „CUPA CUPELOR" LA BASCHET:

Dinamo București—Olympia Ljubljana 100—84!

Splendidă partidă, această primă manșă a confruntării baschetbalistice româno—iugoslave din „Cupa Cupelor"! Într-adevăr, de multă vreme n-am mai avut ocazia să vedem un joc atît de palpitant și, totodată, atît de complet. N-au lipsit nici unele din finețele de detaliu și de ansamblu ale sportului cu mingea la coș, nu a lipsit nici acea tensiune permanentă, acel duel de voințe propriu doar competiției autentice. Spre bucuria noastră, avem ocazia de a consemna în aceste rînduri o victorie cu adevărat de prestigiu a dinamoviștilor români, un succes net confirmînd deplin valoarea pe care a atins-o lidera campionatului nostru. Dinamo București a reușit să surmonteze handicapul de proporții al gabaritului, ba chiar — de ce n-am aminti-o chiar acum — unul, nu mai puțin mare, în privința experienței competiționale: 100—84 (46—44)!

Prima concluzie pe care ne-o impune meciul este aceea a gradului înalt de pregătire la care se află învingătorii. Manșa I a fost cîștigată nu numai fără echivoc, ci și în condițiile evoluției la maximum de posibilități a formației. Includem inerentele scăderi (la Dinamo mai mult de domeniul nervos) pe care orice echipă din lume le manifestă în partidele de mare miză. Însuși jocul oaspeților ne-a dovedit-o...

Ne vom limita pentru astăzi la felicitările adresate reprezentantei noastre în „Cupa Cupelor". Iar înainte de a încheia prin tradiționala enumerare a marcatorilor de puncte, vom aprecia drept bun arbitrajul prestat de M. Ciffra (Ungaria) și E. Kitzberger (Austria), care au reușit, în general, să înfrîneze, pînă la o limită admisibilă, tensiunea jucătorilor. Au înscris: Albu 35, Diaconescu 20, Cernea 19, Novac 11, Dragomirescu 10 și Viciu 5 pentru Dinamo, Daneu 23, Jelovec 20, Zorga 17, Verbic 10, Eisert 5, Marter și Hocevar cîte 4 și Dermastia 1 pentru Olympia.

G. RUSSU—ȘIRIANU

Cernea (nr. 4) și Jelovec (nr. 14), doi dintre cei mai buni jucători de pe teren, furnizează un duel „la altitudine"

Foto: V. Bageac

Delegația română la J.O. de iarnă de la Grenoble

Federațiile au întocmit proiectele de lot cuprinzînd sportivii și antrenorii care vor participa la Jocurile Olimpice de iarnă de la Grenoble.

Delegația română va avea în componența sa sportivi, antrenori, tehnicieni, medici, mecanici (pentru bob).

S-a decis participarea țării noastre la biatlon, hochei și bob. Includerea patinatoarelor și schiorilor în lot se va hotărî definitiv abia după campionatele europene de patinaj artistic și după concursurile de verificare din Italia și Franța la care participă schiori români.

În cursul J.O. de la Grenoble, conducătorii delegației noastre și unii antrenori vor participa la congresele federațiilor internaționale de hochei, pentatlon modern, bob și schi.

Schiorii români participă la Jocurile Mondiale Universitare de iarnă

Ediția 1968 a Jocurilor Mondiale Universitare de iarnă se va desfășura în cunoscuta stațiune austriacă Innsbruck, între 21 și 28 ianuarie. La această tradițională competiție studențească, și-au anunțat participarea peste 600 de sportivi, reprezentînd 30 de țări. Printre acestea se află și România, prezentă la probele alpine cu trei băieți și trei fete care vor fi selecționați dintr-un lot aflat sub pregătirea prof. V. Cîrstocea și prof. C. Diaconescu. La antrenamente, începute în Bucegi încă de la 1 decembrie, au luat parte: D. Munteanu, C. Cișmașu, Elena Neagoe, Iudith Tömöri, Gizela Mores, Mihaela Sandu (I.C.F.), Geza Tömöri, N. Cretol, A. Török (Politehnica Brașov) și Ioana Belu (Arhitectura București).

De menționat că prof. Wolfgang Friedl, secretar general al comitetului de organizare, a anunțat că este foarte posibil ca proba de slalom uriaș (masculin și feminin) să nu se desfășoare pe pîrtia de la Patscherkofel, care nu este amenajată conform regulamentului, ci pe pîrtia Muttereralm. Aceasta poate oferi condiții excelente.

ABECEDARUL AUTOMOBILISTIC IN ȘCOLI!

A venit, ireversibilă, așteptată și normală, vremea cînd civilizația unei țări este măsurată prin capacitatea ei tehnică, prin tehnicitatea poporului. Secolul vitezei a impus o asemenea concepție. Nu ne rămîne decît să ne adaptăm acestui mod de gîndire.

Viața modernă, viața noastră, nu mai poate fi concepută fără motor, fără automobile. Construcția uzinei de autoturisme de la Pitești este o dovadă și o probă a voinței de a ameliora nivelul tehnologic, concomitent cu bunăstarea populației. Aceeași intenție se vede în sarcina pe care partidul a încredințat-o Uniunii Tineretului Comunist de a răspîndi și dezvolta în rîndurile tinerei generații practicarea sporturilor aplicative, utilitare.

Una dintre cele mai importante concluzii ale acestor considerații generale este următoarea: cu cît copiii vor face mai devreme cunoștință cu automobilul, cu motorul și cu circulația rutieră, cu atît va fi mai bine. S-au făcut tentative (timide), în școli de diverse grade, de a-i obișnui pe copii cu regulile elementare de circulație. Există școli profesionale în care cunoașterea motorului a devenit materie pedagogică. Asemenea exemple, pozitive fără îndoială, dar insuficiente în stadiul de experiment, ne îndeamnă să **propunem generalizarea obligatorie în școli a abecedarului automobilistic**, de la cunoașterea semnelor și regulilor de circulație rutieră, trecînd prin cunoașterea motorului, pînă la exerciții elementare de conducere în curțile școlilor. În acest fel, pe de o parte, va dispare la unii copii teama de „mașinării", iar pe de altă parte va fi diminuată la alții tendința de exacerbare a fenomenului „automobil".

Nu e vorba, firește, de pregătirea copiilor pentru permise de conducere, ci, mai curînd, de familiarizarea lor cu problemele circulației. De pildă, dacă un copil va afla, prin propriile experiență, că o mașină frînată pe teren umed (chiar dacă terenul este doar curtea școlii!) se comportă altfel decît pe teren uscat, acel copil va fi mult mai prevăzător cînd trece strada, pe porțiunea zebrată, în momentul în care se apropie automobile.

În zilele noastre circulația automobilistică a devenit un fel de șah public, de stradă. Înaintea oricărei manevre — fie că ești șofer sau pieton — trebuie să calculezi anticipat și „mutările" tuturor celorlalți, cu atîtea imponderabile cîte combinații dau cele 64 de pătrățele. Simțul anticipației este unul dintre cele mai prețioase calități în circulația rutieră. Singura posibilitate de a disemina acest simț în proporție de masă este de a-l educa și a-l cultiva din tinerețe. Copiii, împrieteniți cu automobilul și cu regulile circulației, nu vor da niciodată, la maturitate, șoferi amatori paralizați de frică, transpirînd la volan, plini de nervozitate, confundînd frîna cu acceleratorul sau ambreajul.

Apelurile insistente la prudență și înțelepciune adresate pietonilor și șoferilor trebuie dublate de măsuri practice. Să creștem de pe acum o generație de tineri pricepuți, îndeminatici. Să trezim de pe acum în copii atitudinea cea mai potrivită față de anvergura tot mai amețitoare pe care o iau transporturile rutiere în viața modernă. Școala este capabilă să preia această sarcină care lărgește și înnobilează strădaniile ei didactice conforme cu actualitatea dar, mai ales, cu viitorul.

Victor BANCIULESCU

ÎN CAMPIONATUL MONDIAL STUDENȚESC DE HANDBAL:

ROMÂNIA — CEHOSLOVACIA 18—12

ECHIPA NOASTRĂ VA ÎNTÎLNI VINERI, ÎN FINALĂ, U.R.S.S.

DARMSTADT, 10 (prin telex). — În sala din Darmstadt, în fața unui public numeros, echipa studențească de handbal a României și-a înscris în palmares o nouă victorie la această ediție a campionatelor mondiale. Întîlnind în semifinală echipa Cehoslovaciei (care miercuri eliminase în „sferturi" una din favorite, formația R. F. a Germaniei), handbaliștii noștri au cîștigat, la capătul unei dispute dîrze, cu scorul de 18—12 (10—7). Deși au fost conduși cu 3—1 și 5—4, ei au avut forța necesară pentru a recupera și a lua conducerea. O singură dată cehii au reușit să se mai apropie (13—12), dar jucătorii români au dezlănțuit un adevărat iureș, înscriind 5 goluri consecutive și încheind partida cu un avans de 6 puncte. Pentru echipa României au înscris Guneș (5), Gruia (3), Licu (3), Gațu (2), Nica (2), Popescu (2) și Moldovan, iar pentru formația Cehoslovaciei — Bielic (3), Drhlicka (3), Greno (3), Lafko (2) și Paulicek.

În cealaltă semifinală, echipa Uniunii Sovietice a dispus de Suedia tot la 6 puncte diferență: 25—19 (14—12). În meciurile de calificare pentru finala locurilor 5—6 s-au înregistrat următoarele rezultate: R. F. a Germaniei — Franța 16—9 și Norvegia — Danemarca 12—6.

Vineri seara se vor desfășura la Essen meciurile finale. Pentru locurile 1—2 se vor întîlni echipele ROMÂNIEI și UNIUNII SOVIETICE, pentru locurile 3—4 formațiile Cehoslovaciei și Suediei, iar pentru locurile 5—6 reprezentativele R. F. a Germaniei și Norvegiei.

Cupa „Sportul" la handbal

ORADEA

6 echipe de juniori și 6 de junioare își dispută șansele de calificare în faza superioară. În momentul de față, la fete, pe primele locuri se află — la egalitate de puncte — Voința și Școala sportivă I. În întrecerea băieților, lider este Școala sportivă I. Pe locul II: Stăruința Săcuieni.

ILIE GHIȘA

BRAȘOV

Cele 8 echipe de băieți — participante la Cupa ziarului „Sportul" — au fost împărțite în două serii. În prima, care va desemna cîștigătoarea pe orașul Brașov, mai sînt de jucat două partide: Tractorul — Școala sportivă și Steagul roșu — Tractorul.

CAROL GRUIA

TIMIȘOARA

Clasamentele după ultimele partide: **băieți** — seria I — 1. Liceul nr. 4, 2. Școala sportivă nr. 2, 3. Tehnometal, 4. Electromotor; seria a II-a: 1. Școala sportivă nr. 2, 2. Voința, 3. Viitorul; **fete** — seria I — 1. Școala sportivă I, 2. Industria Linii, 3. Liceul nr. 4, 4. Electromotor; seria a II-a: 1. „13 Decembrie", 2. Școala sportivă II, 3. Constructorul.

PETRE ARCAN

LA 25 IANUARIE, ÎN SALA FLOREASCA

Progresul — Aussenhandel Berlin — în semifinala „C.C.E." la tenis de masă

Partida feminină Progresul București — Aussenhandel Berlin, contînd pentru semifinala „C.C.E." la tenis de masă va avea loc în sala Floreasca din Capitală, joi 25 ianuarie.

Agnes Simon, Edith Bucholz și Eberhard Scholer la București

Ieri s-au primit alte înscrieri ale oaspeților străini pentru campionatele internaționale de tenis de masă ale României din 28—31 ianuarie. Este vorba de lotul R. F. a Germaniei: Agnes Simon, Edith Bucholz, Scholer, Freundorfer și Fann.

Concursurile de biatlon din Suedia au fost o utilă verificare pentru J.O.

De vorbă cu antrenorul Marcel Stuparu

Biatloniștii români, aflați în plină campanie de pregătire în vederea Jocurilor Olimpice de la Grenoble, au participat zilele trecute la două importante concursuri internaționale, în Suedia, alături de sportivi din țara gazdă, din Norvegia, R. F. a Germaniei și Anglia. Rezultatele fiind cunoscute (le-am publicat imediat după disputarea întrecerilor), la înapoierea lotului i-am solicitat antrenorului Marcel Stuparu amănunte asupra disputării acestei confruntări, asupra stadiului de pregătire și a proiectelor pînă la plecarea la Autrans (aici va avea loc biatlonul).

— *De la început doresc să precizez*, ne-a spus antrenorul lotului nostru olimpic, *că participarea a fost deosebit de valoroasă. În țările nordice, biatlonul se bucură de mare popularitate și, ca urmare, are o bază de masă dezvoltată, de unde pot fi recrutate multe elemente de valoare. Suedezii, de pildă, au prezentat nu mai puțin de 45 de biatloniști, iar norvegienii au concurat la Lima cu șase reprezentanți (printre care cunoscuții Tveiten, fost campion mondial, și Vaehang), iar la Transtrand cu alți șase sportivi, printre care Jordet, și el fost deținător al titlului mondial. Ținînd seama, deci, de valoarea nordicilor, de numărul mare de participanți, precum și de condițiile specifice, favorabile biatloniștilor din Suedia și Norvegia, consider că rezultatele unora dintre sportivii noștri (Gh. Vilmoș și I. Țeposu) sînt bune.*

— Cît de util a fost startul biatloniștilor noștri la aceste competiții?

— *A concura pe pîrtii variate, în condiții mai grele de-*

D. STANCULESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

Gh. Vîlmoș, din nou unul dintre cei mai constanți biatloniști români.

Foto: A. Neagu

PELE la București

Cunoscutul ziar elvețian „SPORT", care apare la Zürich, anunță că echipa de fotbal a Braziliei și-a definitivat turneul pe care îl va întreprinde în vara acestui an în Europa.

Brazilienii au făcut cunoscut că vor susține următoarele 4 meciuri:

16 IUNIE: cu Franța, la Paris.

20 IUNIE: cu Polonia, la Varșovia.

23 IUNIE: cu Cehoslovacia, la Praga.

26 IUNIE: cu ROMANIA, la București.

Din lotul pe care îl vor deplasa brazilienii nu va lipsi celebrul Pele.

Echipa de handbal fete a României pleacă în Suedia

Selecționata feminină de handbal a României părăsește în cursul zilei de astăzi Capitala, plecînd în Suedia, la Upsala, unde, la 14 ianuarie, va susține jocul preliminar, cu reprezentativa Suediei, calificatoriu pentru cea de-a IV-a ediție a C.M. (noiembrie 1968, în U.R.S.S.).

Scrisoare din Brazilia

...DESPRE TURNEUL FOTBALIȘTILOR ROMÂNI ÎN AFRICA

În sfîrșit, după aproape trei săptămîni, o veste de la... sursă, scrisă chiar de directorul tehnic al F.R.F., ANGELO NICULESCU. Reproducem din scrisoarea primită: **„...Sîntem bine sănătoși. Pînă în prezent am jucat un singur meci la Kinshasa. Rezultat 1—1: a marcat Sasu. Echipa a mai marcat un gol prin Dumitriu — anulat de arbitru.** (n.n. Pînă și în meciurile amicale ne... persecută arbitrii). **Am ajuns la Rio după o călătorie de 7 ore. Pe ziua de 5 ianuarie plecăm la Porto Allegre, unde vom susține primul meci. Iată programul nostru de aici: 11 ianuarie la Porto Allegre, 14.I. — la Maringa, 17.I. — la Curtiba, 21.I. — la Ribeiros Preto, 23.I. — la Sao Paulo, 28.I. — la Rio. Urmează și alte vești...".**

Misiva poartă data de 4 ianuarie. Dacă și celelalte rezultate ne vor fi comunicate de directorul tehnic al F.R.F. cu aceeași... promptitudine, mai mult ca sigur că vom sta de vorbă cu jucătorii la București, înaintea sosirii altor scrisori.

Crește interesul pentru

CAMPIONATUL DE HOCHEI

STEAUA ȘI DINAMO AU TRECUT IERI PRIN EMOȚII

În etapa de ieri, Steaua a învins greu pe Agronomia Cluj, iar Petrol Geologie a terminat la egalitate cu Tîrnava Odorhei — rezultate care măresc interesul pentru campionatul de hochei.

În fotografia noastră un aspect din ultimul meci al etapei în care Dinamo a întîlnit pe Avîntul M. Ciuc.

(Citiți amănunte cu privire la aceste partide în pag. a III-a).

Atletismul și problemele sale actuale

de prof.

M. BÎRJEGA

vicepreședinte al C.N.E.F.S.

Universalitatea atletismului, marea lui accesibilitate ca și creșterea impetuoasă a performanțelor de pretutindeni au condus la concluzia, însușită astăzi de tot mai mulți specialiști că această disciplină reprezintă, de fapt, însăși puterea sportivă a unei națiuni. S-a avut, de asemenea, în vedere faptul că atletismul formează deprinderi motrice de bază necesare tuturor celorlalte ramuri sportive și că, cu ajutorul său, pot fi dezvoltate la un nivel superior calitățile fizice de bază ale oricărui sportiv, indiferent de disciplina pe care o practică. În plus, s-a ținut seama de marea pondere pe care atletismul, cu cele 38 de probe ale sale, o are în programul Jocurilor Olimpice de vară, fiind, din acest punct de vedere, ramura sportivă la care pot fi obținute cel mai mare număr de medalii și puncte, care cîntăresc greu în balanța clasamentului pe națiuni, chiar dacă acesta nu are încă un caracter oficial.

Iată dar atîtea motive care au determinat lărgirea ariei de răspîndire a atletismului în întreaga lume, preocupări sporite pentru extinderea bazei sale de masă, pentru depistarea și pregătirea tinerilor talentați, a marilor performeri.

Acum, la începutul unui nou an de muncă, dorim să aruncăm o privire asupra a ceea ce a fost bun și mai puțin bun în anul care a trecut, asupra lipsurilor care au existat în activitatea atletică din țara noastră și, firesc, să desprindem concluziile ce se impun pentru a se acționa cu mai multă hotărîre în viitor.

Bilanțurile arată că în sezonul competițional al anului 1967 mediile rezultatelor primilor noștri 10 atleți marchează o creștere față de anul precedent la 23 probe (18 la bărbați și 5 la femei). În acest an au fost înregistrate 164 de recorduri republicane, dintre care 43 la seniori, 69 la juniori, 8 la copii și 44 pe teren acoperit. Ar fi însă o mare greșeală să ne mulțumim doar să privim aceste cifre, așa cum apar din statistici, și să nu le raportăm la bilanțurile internaționale. Procedînd în acest fel vom putea constata că doar 19 din cele 164 de recorduri (8 la seniori și 11 la juniori) se ridică la nivelul pretențiilor internaționale. Compararea rezultatelor noastre din 1967 cu cele înregistrate pe plan mondial, ne arată că doar 4 atleți români figurează între primii zece din lume și alți 10 între primii 50, la 12 din cele 36 de probe olimpice. Aceste situații, trebuie s-o spunem deschis, nu satisfac nici pe departe justificatele pretenții pe care le avem față de atletism, sportul nostru de bază.

În cele ce urmează vom încerca să înfățișăm numai cîteva din principalele cauze care au determinat — socotim noi — această latentă rămînere în urmă.

I. RĂSPÎNDIREA TERITORIALĂ A ATLETISMULUI

În evidențele scriptice ale federației de specialitate apar 1 229 secții de atletism afiliate, 14 683 sportivi legitimați și 319 antrenori. Aceste cifre sînt însă, numai pe hîrtie pentru că în realitate atletismul de performanță se practică în 66 de secții cu 3 584 atleți (805 seniori și 2 779 juniori), cărora le este asigurată instruirea de 202 antrenori.

Aici am mai putea adăuga și cele 43 de secții existente în școlile sportive și liceele cu program special de educație fizică, unde sub îndrumarea a 74 profesori peste 5 500 elevi încearcă să cunoască tainele acestui sport.

În ceea ce privește repartizarea teritorială a valorilor atletice, este suficient să ne referim la rezultatele obținute la ultima ediție a campionatelor naționale de seniori. Din cei 36 de campioni, 33 sînt din București și numai 3 din provincie. Aceste cifre vorbesc de la sine despre modul în care și-au desfășurat activitatea atît asociațiile și cluburile sportive, cît și organele pentru educație fizică și sport. Regiunile Banat, Cluj și chiar Brașovul, leagănul de altă dată al atletismului, au depus puține eforturi pentru atletism. Sînt regiuni (Dobrogea, Crișana, Maramureș, Mureș-Autonomă Maghiară, Suceava) care nu au nici un atlet prezent, pe lista primilor 6 locuri la aceste campionate.

Este drept că la această situație a contribuit și faptul că un număr destul de mare de tineri în clipa cînd devin per-

(Continuare în pag. a 2-a)

Automobilism

SALUT PRIMUL AUTOTURISM ROMÂNESC

Am condus în cariera mea sportivă o mulțime de automobile de diverse tipuri; unele mi-au produs satisfacție, altele m-au deziluzionat.

Nici o veste nu m-a bucurat, însă, din toată inima, ca aceea că în a doua jumătate a anului vor fi produse primele autoturisme în țara noastră. După producția de autocamioane, deja consacrată, iată, cu un oarecare decalaj, începe la fabrica de la Colibași montarea — pentru întîia oară în România — a autoturismului Renault 8 Major. Această nouă realizare a industriei românești, sînt sigur, vine în întîmpinarea cerințelor de masă ale amatorilor de automobilism din țara noastră.

Cunosc caracteristicile noii mașini și socotesc că ea va satisface pe conducători din punct de vedere al durabilității (este un model confirmat), al confortului și al economicității la consumul de carburant și lubrefianți.

Nădăjduiesc că o dată cu lansarea pe piață a noii mașini de construcție românească, sportul automobilist va primi un nou impuls.

Petre CRISTEA
fost campion de automobilism al României, cîștigător al Raliului Monte Carlo 1936.

R. 8 Major — caracteristici

— Varianta 1968.
— Motor de 43 C.P. (ca la Renault 10) în patru timpi, 4 cilindri în linie.
— Caroseria monococă, autoportantă, din oțel. Patru uși. Portbagaj spațios (240 decimetri cubi).
— Viteză maximă: 135 km/oră.
— Consum: 6,8 litri benzină pe 100 km, la o viteză de 75 km/oră.
— Rezervorul de benzină: 38 litri; baia de ulei: 2,5 litri.

Sugestii pentru Raliul României

UN TRASEU PRIN PASUL URDELE (2125 m)!

Ca vechi automobilist și participant la Raliul României 1967, îmi îngădui să dau unele sugestii cu privire la modul de organizare și desfășurare a ediției 1968 a acestei competiții.

O primă problemă: alegerea traseului. Nimic nu este mai plăcut, firește, decît să mergi pe o șosea asfaltată, dar este tot atît de adevărat că îndeminarea și curajul conducătorului, precum și calitățile tehnice și rezistența unui autoturism, se pot verifica practic numai pe un drum accidentat, cu dificultăți atît pentru conducător cît și pentru mașină. Traseul pe care am concurat anul trecut a cuprins doar două etape de drum mai dificil, dar aceasta nu datorită configurației traseului, ci pur și simplu stării mai proaste a drumului, celelalte etape — ținînd seama de media orară de loc exagerată — constituind o deplasare agreabilă pe o șosea asfaltată (afirmația nu se referă și la probele speciale de viteză în coastă, care au solicitat într-adevăr atît pe concurenți cît și mașinile lor). Socotesc că atît pentru ridicarea nivelului competiției cît și pentru o mai justă departajare a conducătorilor, ar fi necesar să se aleagă trasee cu drumuri accidentate, dificile, și nu pur și simplu drumuri prost întreținute. În acest sens propun includerea în traseu a unui drum de o rară frumusețe, destul de bun, dar care prin numărul virajelor, al pantelor destul de abrupte și al înălțimii la care se află, solicită, într adevăr, pricepere, îndemînare și curaj. Mă refer la drumul ce leagă comuna Novaci (șos. Rm. Vîlcea — Tg. Jiu) cu comuna Sebeș (șos. Deva—Sibiu), traversînd munții Parîngului și Sebeșului, la înălțimi uneori de peste 2 000 m.

Raliul României — ediția 1967. Moment din timpul probei de viteză desfășurată pe aleile din jurul Sălii Expoziției.
Foto: St. Ciotloș

O a doua propunere este aceea de a se acorda bonificații realizatorilor celor mai buni timpi în etapele de drum dificil, asemenea bonificațiilor ce se acordă de exemplu la ciclism celor mai buni cățărători. Aceste bonificații ar facilita și alcătuirea unui clasament care să oglindească real valoarea concurenților.

Socotesc deosebit de importante atît raliul cît și celelalte competiții prevăzute în calendarul intern al A.C.R., pentru că ele au nu numai caracterul unor întreceri, ci constituie școli de pregătire pentru participanți, care într-o asemenea cursă cîștigă infinit mai multă experiență decît parcurgînd șoselele în plimbări cu caracter turistic.

Față de faptul că urmează să participăm și la o serie de competiții internaționale, că avem conducători talentați, dar care și ei sînt la începutul activității de concurs, nădăjduiesc că A.C.R. va da importanța cuvenită organizării în cele mai bune condiții a celei de a treia ediții a Raliului României.

Nicolae P. IACOB
clasat pe locul I (clasa 1 000 cmc) în Raliul României (ediția a II-a)

Tur de manivelă

● *Clasamentul final al campionatului mondial de automobilism — formula 1 — pe 1967, stabilit pe baza rezultatelor obținute în 11 competiții de mare anvergură, se prezintă astfel: 1. Denis Hulme, Noua Zeelandă (Brabham—Repco) 51 pte; 2. Jack Brabham, Australia (Brabham—Repco) 46 pte; 3. Jim Clark, Marea Britanie (Lotus—Ford) 41 pte; 4—5. Chris Amon, Noua Zeelandă (Ferrari) și John Surtees, Marea Britanie (Honda) 20 pte.*

● *În Spania a fost elaborat un proiect de lege care prevede retragerea permisului de circulație acelor conducători de automobile, care săvîrșesc, în calitate de pietoni, abateri de la regulile de circulație.*

● *Rețeaua de autostrăzi a Franței va atinge, la sfîrșitul acestui an, 1 000 km. În 1968 se vor construi, însă, numai 180 km față de 203 km în 1967.*

● *Firma engleză Aston-Martin a realizat proiectul unei mașini tip „sport" care poate atinge 320 km/oră. Și totuși este puțin probabil să se treacă la construirea acestei mașini care n-ar avea nici un viitor într-o țară unde viteza maximă admisă este de... numai 112 km/oră.*

● *În urma unei statistici efectuată în Elveția s-a constatat că 35% din mașini sînt prevăzute cu centuri de siguranță, dar că numai 10% din conducătorii de mașini le folosesc.*

● *În terminologia turistică a apărut un nou cuvînt:* hotelbus. *Este vorba de un autocar care îndeplinește două funcții: transport și cazare. El are două nivele. La parter, se prezintă ca un autocar obișnuit, în timp ce la etaj are 23 cabine prevăzute cu 1—2 și 3 paturi. Autovehiculul dispune de grupuri sanitare, dușuri, instalație de aer condiționat.*

Prezentat la o expoziție în Berlinul Occidental, hotelbus-ul a găsit amatori în Orientul Apropiat și în America de Sud unde urmează să fie folosit pentru excursii pe distanțe lungi.

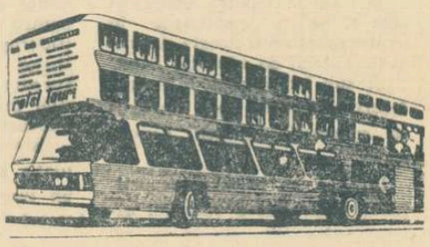

Astfel arată un hotelbus.

10 SFATURI PRACTICE

1. Dacă aveți rezervorul de carburant în față, obișnuiți-vă ca, după facerea plinului, să lăsați capota deschisă pînă ce plătiți benzina depozitarului. Astfel, nu veți avea niciodată miros de benzină în interiorul mașinii, deoarece neplăcerea aceasta provine totdeauna de la aburii de benzină, creați în timpul alimentării, care nu au vremea necesară să se împrăștie în cazul în care capota este închisă imediat. Tot în felul acesta vor avea timp suficient să se evapore stropii de carburant care au căzut eventual alături, în spațiul de sub capotă.

2. De obicei nu avem la îndemînă o pîlnie cu care se poate turna în condiții optime conținutul unei canistre în rezervorul nostru. Cu ajutorul unui elastic, fixați o pungă de plastic în jurul gîtului canistrei, tăiați fundul și introduceți punga în orificiul rezervorului. Nici un strop de benzină nu va cădea alături!

3. Radiatorul curge puțin. Etanșarea lui provizorie se poate efectua cu miez de pîine frămîntat.

4. Prin fixarea a două bucăți de cauciuc în spatele roților din față (cum se pun de obicei la roțile din spate ca să nu se stropească mașina sau pe cel care vine în urma noastră) vom feri de rugina nedorită nu numai șasiul, ci și, ceea ce este cu mult mai important, ușile.

5. Dacă în cursul nopții sau al serii sînteți foarte obosit și mai aveți mult de condus, cîntați! Cîntați în gura mare și tare. Nu are importanță ce anume sau dacă place și celorlalți pasageri din mașină. Din pricina cîntatului plămînii se oxigenează mai bine, eliminîndu-se în scurtă vreme — în circa 10 minute — tot bioxidul de carbon și vă veți simți vioi și odihnit.

6. Dacă remarcați în fața dv. o mașină cu numărul dintr-o altă regiune sau chiar altă țară, fiți foarte atent! S-ar putea întîmpla ca șoferul acelei mașini să nu observe vreun semn sau marcaj și dv. să vă treziți brusc într-o situație cu totul neașteptată și neplăcută.

7. Vă pregătiți sîmbătă după-masă de plecare. Constatați că acumulatorul automobilului dv. are nevoie de apă distilată. Toate magazinele și atelierele sînt închise. Deschideți frigiderul și luați apa condensată din tava de sub spirala de răcire: ea este distilată prin excelență!

8. Baghetele de crom, marca fabricii și alte mici adausuri nichelate sînt fixate la orice mașină cu ajutorul unor mici cleme de oțel, ce se prind prin tabla caroseriei sau a capotei. Se întîmplă uneori ca una dintre aceste cleme să zbîrnîie la o anumită turație a motorului sau pe drum prost. Se poate remedia acest necaz prin lipirea unei bucăți de gumă de mestecat în interiorul caroseriei, pe clema respectivă. Se realizează o priză perfectă între metal și guma de mestecat, împiedicînd chiar și pătrunderea apei și deci formarea ruginei în locul acela.

9. O trecere de cale ferată nepăzită. Tocmai pe linii vi se oprește motorul și nu mai pornește. În viteza întîia plecați numaidecît cu ajutorul demarorului pînă ce depășiți zona periculoasă.

10. Toate scrumierele în automobile sînt la fel: de cele mai multe ori țigările nu se sting imediat. Șoferul, mai ales, nu are timp să-și stingă cu multă grijă țigareta! Chiar dacă se închide capacul scrumierei, mirosul neplăcut de țigaretă nestinsă cuprinde repede interiorul mașinii. Remediul este cît se poate de simplu și eficace: un centimetru de nisip fin pe fundul scrumierei stinge orice țigară instantaneu.

F. BRANDRUP

Întrecerile preliminare ale „Cupei F.R.H." se apropie de sfîrșit

DE CE ATÎTA NEPĂSARE?

IAȘI, 10 (prin telefon, de la corespondentul nostru principal, D. DIACONESCU). La întrecerile seniorilor au fost prezente 8 echipe care și-au disputat întîietatea în cadrul a două serii. Finaliste — desemnate de jocurile preliminarii — sînt echipele **MOLDOVA** și **AGRONOMIA I.** Este, însă, regretabil faptul că nimeni nu s-a ocupat de popularizarea competiției. Din această cauză, meciurile s-au desfășurat într-un dezolant anonimat. Condițiile în care au avut loc partidele au fost, de asemenea, precare. Duminică, după-amiază, sala nu mai era încălzită, iar pe jos se aflau coji de semințe, hîrtii și alte asemenea... indicii că la partidele de volei de dimineață au fost mulți „spectatori".

Competiția feminină s-a încheiat. Iată clasamentul final: **1. UNIVERSITATEA 12 p**; 2. Liceul nr. 2 (echipa I) 10 p; 3. Politehnica 6 p; 4. Școala sportivă 4 p; 5. Medicina 4 p; 6. Liceul nr. 2 (echipa a II-a) 4 p.

DINAMO, ȘTIINȚA BACĂU ȘI TEXTILA BUHUȘI — ÎN FRUNTEA CLASAMENTELOR

BACĂU, 10 (prin telefon, de la corespondentul nostru principal, ILIE IANCU). Întrecerile pe regiune ale „Cupei F.R.H." sînt urmărite cu multă atenție de iubitorii handbalului din Bacău. La băieți, cele 8 echipe își desfășoară partidele în două serii (cîștigătoarele vor disputa un meci de baraj la 28 ianuarie), iar la fete luptă pentru întîietate 6 formații. Pînă la ora actuală, șanse să ocupe primele locuri au **DINAMO BACĂU** — în seria I, **ȘTIINȚA INSTITUTUL PEDAGOGIC** — în seria a II-a, la băieți și **TEXTILA BUHUȘI I**, la fete.

În partidele desfășurate în ultimele zile s-au înregistrat următoarele rezultate: Dinamo Bacău — Școala sportivă Piatra Neamț 85—12 (14—7), Voința Bacău — Textila Buhuși 81—27 (15—5), Știința Institutul Pedagogic Bacău — Școala sportivă Bacău 41—21 (16—18), Cauciucul Orașul Gh. Gheorghiu-Dej — Știința Moinești 6—0 (neprezentare), la băieți; Textila Buhuși I — Textila Buhuși II 83—8 (18—3), Liceul pedagogic Bacău — Știința I. P. Bacău 16—14 (8—8), Școala sportivă Piatra Neamț — Voința Bacău 25—8 (8—4) — la fete.

Clasamente: masculin, seria I — **1. DINAMO BACĂU 8 p**; 2. Voința Bacău 5 p; 3. Textila Buhuși 4 p; 4. Școala sportivă Piatra Neamț 1 p; seria a II-a: **1. ȘTIINȚA I. P. BACĂU 8 p**; 2. Cauciucul Orașul Gh. Gheorghiu-Dej 6 p; 3. Școala sportivă Bacău 2 p; 4. Știința Moinești 0 p; feminin: **1. TEXTILA BUHUȘI I 12 p**; 2. Știința I. P. Bacău 8 p; 3. Școala sportivă Piatra Neamț 8 p; 4. Liceul pedagogic Bacău 5 p; 5. Textila Buhuși II 3 p; 6. Voința Bacău 0 p.

★

La Oradea, în competiția rezervată băieților, conduce Voința, iar în cea rezervată fetelor „Tricoul"; **la Timișoara**, pe primele locuri, Politehnica I — seria I, Politehnica II — seria a II-a, la băieți și Universitatea I — seria I, Universitatea II — seria a II-a, la fete; **la Brașov**, conduc cu autoritate Dinamo — la băieți și Rulmentul — la fete.

Concursurile de biatlon din Suedia au fost o utilă verificare pentru J.O.

(Urmare din pag. 1)

cît acasă, pe piste și poligoane necunoscute, este un element deosebit de util pentru verificarea stadiului de pregătire. Așa s-a petrecut și în Suedia, unde, pe lîngă temperatura neobișnuit de scăzută, am avut de înfruntat și condiții de concurs aparte de cele cu care sîntem obișnuiți.

— În ce formă se află „olimpicii" și ce mai trebuie făcut pentru ca la Grenoble ei să se prezinte în plenitudinea forțelor?

— *Cel mai constant, la valoare ridicată, s-a dovedit pînă acum Ion Țeposu, care anul trecut se afla în lotul de tineret. El a ocupat la Transtrand un meritoriu loc V, clasîndu-se înaintea unor biatloniști cu reputație mondială. Mulțumitor s-a comportat și Vilmoș care, însă, a manifestat oarecare nesiguranță la trageri. La Carabela, Bărbășescu și, în special, la Cimpoia s-a resimțit mult schimbarea armelor. Ei au tras cu nesiguranță și, cum acest lucru s-a repetat, ne gîndim la posibilitatea revenirii lor la armele vechi. În perioada de pregătire rămasă pînă la J.O., ne vom pregăti în țară, urmărind, pe baza constatărilor de pînă acum, îmbunătățirea și menținerea formei la alergarea pe schiuri și obținerea unei constanțe, la nivel cît mai ridicat la trageri.*

Gheorghe Condovici, antrenor al lotului masculin

Maestrul sportului Gheorghe Condovici este de puțin timp antrenor al lotului masculin de gimnastică al țării. În vîrstă de 27 de ani, component în mai multe rînduri al echipei reprezentative a țării și participant la J.O. la Tokio, Gheorghe Condovici a fost obligat să-și întrerupă activitatea de performanță, din cauza unui accident. El nu s-a despărțit, însă, nici o clipă de sala de gimnastică, lucrînd zi de zi, alături de colegii săi și de alți sportivi mai tineri. Cunoștințele și competența sa au fost decisive în desemnarea în funcția de mare răspundere de antrenor al lotului țării.

Sezonul competițiilor pe teren acoperit

Sînt cîțiva ani de cînd atletismul a încetat să mai fie un sport de sezon, cu competiții programate doar din primăvară și pînă în toamnă. Astăzi, în tot mai multe țări ale lumii, mai ales acolo unde iarna e... iarnă, au apărut în calendarul concursurilor unele întreceri anume organizate pe terenuri acoperite, ceea ce a dus la existența într-un an a două sezoane bine distincte, cu sarcini metodice precise. Este adevărat că greul a rămas, în continuare, pe sezonul competițiilor în aer liber, mai numeroase și întinse pe o perioadă mai lungă, dar iată că, cu fiecare an, concursurile de sală tind să-și consolideze poziția, să aibă o importanță din ce în ce mai mare, nu numai sub aspectul pregătirii, ci și sub cel al întrecerilor propriu-zise.

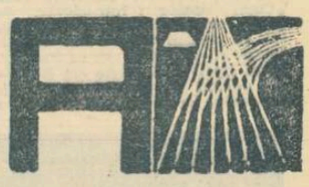

Calendarele competițiilor din ultimii ani cuprind în afara unor întreceri cu caracter intern, tot mai multe concursuri cu caracter internațional, mitinguri, meciuri bilaterale sau triunghiulare și chiar campionate continentale. Existența în număr mare a întrecerilor de sală explică tocmai marea importanță care se acordă pretutindeni acestui nou sezon de concursuri, în ansamblul planului general de pregătire a atleților pe durata unui întreg an.

Acum există recorduri atletice de sală, ținute într-o strictă evidență și credem că nu va mai trebui să așteptăm multă vreme pînă ce forul internațional se va decide să omologheze — în mod oficial — și recorduri mondiale la probele specifice concursurilor pe teren acoperit. Și pentru că veni vorba de aceste probe specifice, trebuie să arătăm că numărul lor este și el în continuă creștere, totul depinzînd, bineînțeles, de mărimea spațiului de lucru al unei săli. În afara probelor de sărituri și a unora dintre cursele de viteză, pe distanțe reduse, pe programul multor asemenea concursuri figurează astăzi probe ca 1 500 m, 3 000 m și chiar 5 000 și 10 000.

În țara noastră sezonul întrecerilor pe teren acoperit cunoaște în ultimii ani o deosebită efervescență, unele dintre competițiile sale fiind, în ceea ce privește participarea, superioare chiar multor concursuri în aer liber. Prin amenajarea unor spații de lucru bune la București, Ploiești, Cluj, Galați și în multe alte orașe, atleții au posibilitatea efectuării unui antrenament net superior calitativ celui din trecut, au posibilitatea să se rodeze în concursuri chiar în perioada lunilor de iarnă, asigurîndu-și o bază temeinică de pregătire pentru marile confruntări din vară și toamnă.

Anul acesta, în programul competițiilor de sală figurează o serie de concursuri importante, dominante fiind campionatele europene din 9—10 martie, de la Madrid.

Dar, iată principalele date ale acestui sezon: 27—28 ianuarie la București, concurs republican pentru juniorii mici; 3—4 februarie, la București, concurs republican pentru juniorii mari; 10—11 februarie, la București, concurs republican pentru seniori, în plus, vor mai fi organizate diferite alte concursuri cu caracter orășenesc. De asemenea este anunțată participarea unora dintre atleții noștri fruntași la concursurile internaționale de la Madrid (27.I. și 3.II), Moscova (17—18.II), Berlin (24—25.II) și Belgrad (3.III).

După cum se vede, un bogat sezon de competiții cărora atleții noștri, seniori și juniori, trebuie să le acorde toată atenția, în așa fel încît să pună noi cărămizi la fundamentul performanțelor din vară.

Romeo VILARA

P. S. Pe tabelul recordurilor naționale pe teren acoperit figurează, din ultimele zile ale anului trecut, numele a două noi performere: *Virginia Bonci*, cu 1,67 m la înălțime junioare mari (v.r. 1,66 m Erica Stoenescu) și *Valeria Bufanu* cu 7,1 s pe 50 mg senioare (v.r. 7,4 s Viorica Viscopoleanu), realizate într-un concurs la Erevan.

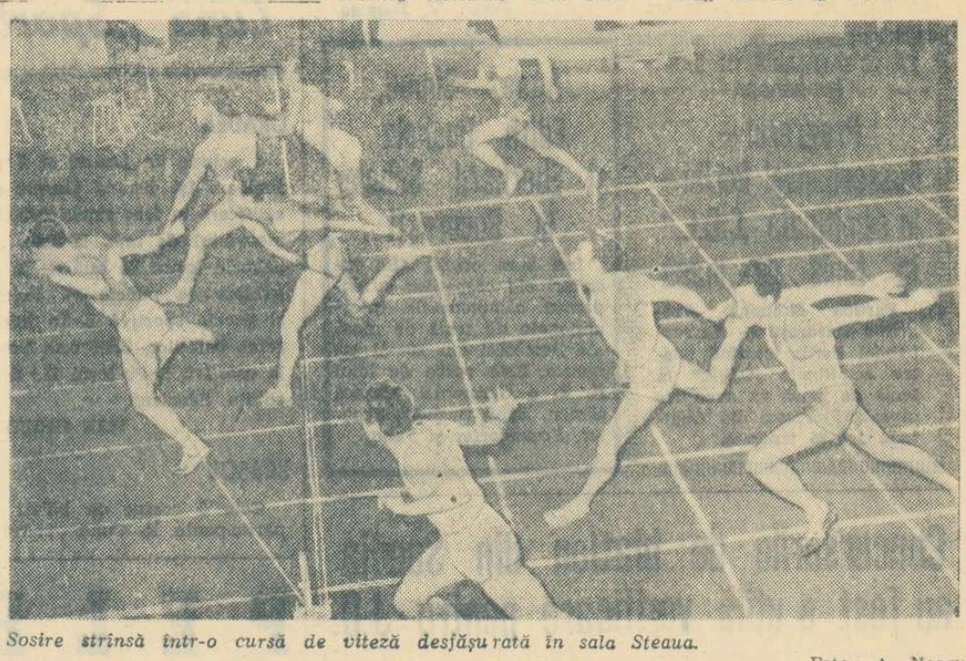

Sosire strînsă într-o cursă de viteză desfășurată în sala Steaua.
Foto: A. Neagu

ATLETISMUL ȘI PROBLEMELE SALE ACTUALE

(Urmare din pag. 1)

formeri, își continuă activitatea în cluburile bucureștene, puțini fiind aceia care se reîntorc la locurile natale.

Fără îndoială că această stare de lucruri nu stimulează lărgirea bazei de masă a atletismului, menținînd un dezechilibru permanent între București și provincie. În acest fel competițiile interne nu mai pot fi edificatoare, ele devenind simple formalități.

2. BAZA DE MASĂ ȘI ȘCOALA

Nu greșim dacă afirmăm că baza de masă a atletismului este direct proporțională cu locul pe care acesta îl ocupă în școală. Trebuie apreciat faptul că Ministerul Învățămîntului a făcut eforturi lăudabile, în ultimii 2—3 ani, pe linia răspîndirii acestui sport în toate verigile învățămîntului. Rezultatele obținute pînă acum atestă eficiența acestor strădanii. Cu toate acestea, în școlile noastre nu s-a creat o opinie de masă favorabilă atletismului. Nu toți conducătorii unităților școlare și-au dat silința pentru ca instrucțiunile Ministerului Învățămîntului referitoare la dezvoltarea atletismului să fie traduse în viață. Numărul școlilor care nu dispun nici de cea mai simplă amenajare pentru atletism (un cerc pentru aruncări sau o groapă cu nisip pentru sărituri) este destul de mare.

Mulți profesori de educație fizică se descurajează în fața greutăților inerente începutului și nu mai susțin cu toate forțele lor cauza atletismului, în așa fel încît acesta să devină o realitate în școala lor.

În același timp, trebuie să arătăm că nici consiliile pentru educație fizică și sport nu au sprijinit decît în mică măsură dezvoltarea atletismului școlar.

Trebuie luate măsuri cît mai grabnice pentru ca bazele sportive să-și deschidă larg porțile pentru ca elevii să le poată folosi. Antrenorii, profesorii de educație fizică vor trebui să-și întocmească programul de pregătire după orariile elevilor — și nu invers — deoarece se știe că principala sarcină a acestora este învățătura.

3. TREBUIE MUNCIT MAI BINE ȘI MAI MULT

Nu putem nega faptul că un număr din ce în ce mai mare de tehnicieni caută să-și îmbogățească cunoștințele profesionale, să fie la zi cu noutățile metodice ale procesului de antrenament. Avem mulți specialiști pasionați. Putem evidenția aici pe Constantinescu Nehoi din Roman, Emil Drăgan din Cîmpulung Muscel, Ion Rinderiu și C. Bobei din Craiova, Simion Blaga din Bacău etc., care în ciuda dificultăților materiale au obținut frumoase succese în muncă, promovînd numeroși sportivi în loturile republicane.

Faptul că la alergările de viteză, semifond, fond, aruncări etc., se bate pasul pe loc, arată că există serioase lacune și în ceea ce privește procesul de instruire. Sînt destui specialiști care nu țin seama de cuceririle moderne în știința antrenamentului sportiv. Alții se declară de acord cu aceste cuceriri, însă în practică aplică metode de mult căzute în desuetudine.

Trebuie să privim realitatea în față și să spunem că, la multe probe, volumul de antrenament pe care îl depun atleții este insuficient. Spre exemplu, semifondiștii și fondiștii execută în lecțiile de antrenament cam jumătate din munca marilor performeri ai lumii.

Din păcate, s-a răspîndit la unii specialiști teoria că atleții nu ar rezista la un volum de efort mare, datorită, chipurile, unor particularități specifice. Această teză este infirmată astăzi de însăși practica noastră. Dacă am dimensiona volumul și intensitatea efortului, efectuat de caiaciști, canoiști, luptători, handbaliști etc., ne-am putea explica ușor de ce la aceste sporturi avem multipli campioni mondiali și europeni. În plus, să nu se uite că toate componentele efortului de antrenament permit obținerea de performanțe înalte numai atunci cînd acestea sînt indisolubil legate de o viață sportivă, fără nici un fel de excese.

4. CALENDARUL SPORTIV — BAROMETRUL INSTRUIRII

Nivelul unei competiții sportive, eșalonarea ei în timp și spațiu asigură astăzi o instruire cu un conținut științific. Campionatul republican pe echipe a constituit un oarecare stimulent, pentru unele secții de atletism din cadrul cluburilor. Dinamo, I.C.F., Rapid, Metalul din București și regiunile Argeș, București, Bacău au reușit întrucîtva să contribuie la creșterea valorii unor rezultate sportive, formîndu-și în același timp echipe ca nuclee pentru perspectivele atletismului.

Totuși, în formula actuală această competiție nu răspunde pe deplin dezvoltării atletismului din țara noastră. Va trebui găsită o formulă competițională mai stimulativă care să ducă efectiv la lărgirea bazei de masă a acestui sport. Ne trebuie mai multe competiții de atletism pentru copii, mai atractiv organizate, la care să participe sportivi mai bine pregătiți, renunțîndu-se cu desăvîrșire la improvizații.

BAZELE SPORTIVE — ADEVĂRATE ȘANTIERE ATLETICE

An de an baza materială a atletismului s-a dezvoltat. Azi 141 piste și 8 săli acoperite pot deservi în exclusivitate această ramură de sport. Am scris „pot" fiindcă multe din aceste baze sportive nu au fost folosite cu întreaga lor capacitate, din cauza proastei gospodăriri a unora dintre ele. Din păcate, nici stadioanele Capitalei nu dispun de materialele și aparatura necesară desfășurării în condiții optime a unui concurs de atletism. Cantitatea, calitatea și sortimentele materialelor sportive existente în comerț nu satisfac cerințele mereu crescînde ale acestui sport.

În viitor, preocuparea principală va trebui îndreptată spre amenajarea de baze sportive simple (mici terenuri, gropi pentru sărituri, sectoare de aruncări). Va trebui să crească răspunderea tuturor asociațiilor și cluburilor sportive atît pentru întreținerea și folosirea bazelor sportive, cît și pentru o mai bună utilare a lor, în așa fel încît acestea să se transforme în adevărate șantiere atletice.

Asociațiile și cluburile sportive, consiliile pentru educație fizică și sport, comisiile regionale și, mai ales, federația română de atletism au datoria să-și sporească eforturile, muncind în așa fel încît atletismul românesc să-și aducă în mai mare măsură contribuția la prestigiul sportiv al patriei noastre.

fotbal

DREPTURI ŞI OBLIGAŢII

Încercînd să-mi explic şi să explic, ce anume determină în rîndul iubitorilor noştri de fotbal sentimentul de insatisfacţie atunci cînd nu li se oferă nici o infimă parte din ceea ce aşteaptă de la jucători am ajuns, printre altele, şi la explicaţia, poate ciudată, că o anumită parte de responsabilitate revine tocmai unora dintre cei care manifestă dorinţa pentru spectacolul de calitate.

Există o delicată relaţie între spectator şi jucător.

Publicul nu vine în fiecare duminică să vadă dacă marile probleme ale fotbalului s-au rezolvat, ci să se recreeze, să-şi încurajeze echipa favorită sau jucătorul preferat.

Activitatea fotbalistică fiind destul de complexă — dar nu chiar atît de complexă cum unii pseudospecialişti încearcă să o prezinte — nici jucătorilor nu li se poate pretinde să facă salturi spectaculoase în valoare la intervale foarte scurte.

Spectatorul şi jucătorul se întîlnesc, duminică de duminică. Între ei există un permanent dialog. Dialogul de la rampă la public, care trebuie însă aşezat pe cele mai alese precepte morale.

JUCĂTORULUI DE FOTBAL, CARE APARE ÎN FAŢA UNUI STADION PLIN, ÎI REVIN INDISCUTABIL, ANUMITE OBLIGAŢII. El este dator să dea dovada unui deplin respect faţă de acei ce cu pasiune — nu cu patimă! — îi înconjoară. Acest respect se traduce prin îndatorirea de a avea o ţinută sportivă exemplară faţă de toţi cei prezenţi la spectacol — adversar, arbitru, public — PRIN DOVADA MATERIALIZATĂ ÎN JOC A PREOCUPĂRILOR SALE DE A CREŞTE ÎN VALOARE. El are, însă, şi dreptul de a se bucura de stima şi respectul publicului în faţa căruia se străduieşte să etaleze tot ceea ce a acumulat mai preţios, ca pregătire generală.

SPECTATORULUI ÎI REVIN, în baza aceluiaşi raport, ANUMITE DREPTURI ŞI OBLIGAŢII. Biletul de intrare pe stadion nu îi conferă nici un drept de a recurge la manifestări ostile faţă de jucătorii echipei adverse. Nemulţumirea, insatisfacţia, pot fi relevate în mod civilizat. Dacă am forţa puţin comparaţia şi am face o similitudine cu spectatorul posesor al unui bilet de teatru, am ajunge la constatarea că nemulţumirea acestuia faţă de ceea ce se petrece pe scenă nu îmbracă niciodată haina ostilităţii. Nu este agreat un anumit spectacol sau un anumit actor, e posibil, dar aceasta nu duce la comentarii nefavorabile în timpul spectacolului. Se creează o opinie generală care face ca spectacolul respectiv să nu mai fie vizionat şi asta e totul. Lucrul acesta este, firesc, sesizat de cei în cauză şi se caută măsurile prin care spectacolul să fie făcut interesant şi plăcut.

Totodată, spectatorul are dreptul să se bucure de un spectacol agreabil, la care îi dă dreptul nu numai simplul bilet de intrare, ci, în primul rînd, pasiunea cu care el se îndreaptă spre stadion şi care îl face, de cele mai multe ori, să renunţe la alte posibilităţi de recreere.

Raportul jucător-spectator, privit la modul general, cam aşa ar fi de dorit să se prezinte, să se manifeste.

Jocul de fotbal însă se desfăşoară în general într-o atmosferă specifică, care, în cele mai multe cazuri, încălzeşte spiritele — jucător, spectator, arbitru — pînă aproape de incadescenţă. De aici şi starea de spirit a tuturor celor găzduiţi în incinta centurilor de beton ale stadioanelor. Emoţiile deosebite, euforia, insatisfacţia, nervozitatea sînt permanent invitate să „participe" la spectacolul fotbalistic. Ceea ce se impune, însă, este necesitatea de a pune stavilă exagerărilor de orice natură.

Este însă cazul a face o precizare. Spectatorul aflat în culmea satisfacţiei sufleteşti îşi poate manifesta totuşi — în limitele decenţei — euforia fără oprelişti. Aceasta contribuie, de altfel, la farmecul jocului de fotbal. Jucători purtaţi pe braţe la sfîrşitul unei întreceri în care au ieşit învingători, aplauzele frenetice în urma unor faze de calitate, încurajările transmise de tribune se întîlnesc pe stadioanele lumii. Le găsim şi la noi şi ele sînt apreciate.

Ca fost jucător de fotbal, mi-a fost dat să trăiesc asemenea momente, în care am simţit din plin căldura publicului spectator.

Mărturisesc, aceste clipe sînt pentru jucătorul de fotbal momente de înaltă şi sublimă satisfacţie sufletească, un deosebit prilej de a gusta bucuria victoriei, reprezentînd, în acelaşi timp, un preţios şi puternic stimulent spre activitatea superioară, unanim dorită.

În timpul unui joc de fotbal, însă, se pot ivi numeroase momente în care o echipă sau un jucător să se afle în dificultate, iar randamentul să le scadă. Ei bine, tocmai acestea sînt momentele de joc în care fotbalistul are efectiv nevoie de încurajările publicului. Este o injustiţie profundă, după părerea mea, să te desolidarizezi de sportiv în situaţiile grele şi, după cum se ştie, au fost numeroase exemplele în care publicul a „întors" un rezultat, sau a contribuit la redresarea unui meci, care părea sortit eşecului. Fluctuaţii de formă — mă refer, bineînţeles, la cele obiective — apar în viaţa oricărei echipe sau jucător. Şi fotbalul, ca orice activitate umană, nu se poate desfăşura cu precizia unui mecanism. Adevărul acesta nu trebuie uitat niciodată de cel care vine să asiste la un spectacol sportiv, la un meci de fotbal.

Dar, vorbind de aceleaşi situaţii dificile care apar în cursul unui joc, nu trebuie scăpat din vedere că şi fotbaliştilor le revin anumite obligaţii în asemenea ipostaze. Marii fotbalişti — poate că tocmai de asta sînt mari — găsesc întotdeauna resurse de a se capacita, pentru depăşirea momentelor critice. În aceste cazuri, buna pregătire de joc se împleteşte cu luciditatea şi clarviziunea jucătorului, cu respectul şi îndatoririle sale faţă de publicul venit să-l urmărească. Aceasta ţine mai mult de latura morală din pregătirea generală a fotbalistului, pregătire pe care el nu poate şi nu trebuie să o ignoreze.

Sînt, aşadar, drepturi şi obligaţii reciproce de la jucător la spectator care, pe măsură ce vor îmbrăca tot mai mult haina decenţei şi a respectului reciproc, vor contribui la ridicarea nivelului tehnic şi spectacular al fotbalului nostru.

Dragoş COJOCARU

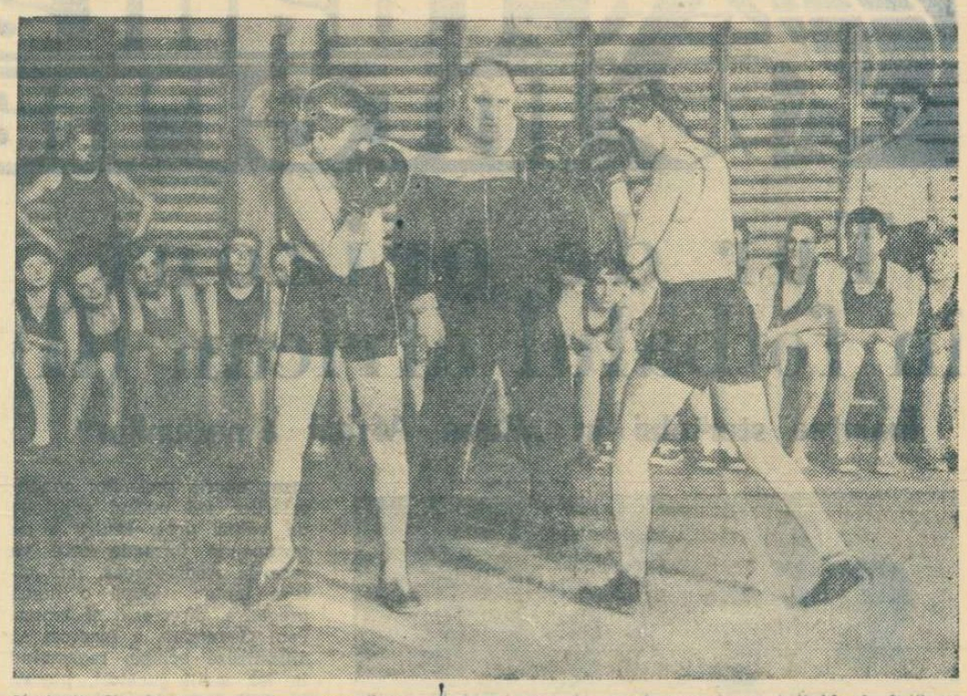

Juniorii din întreaga ţară se pregătesc să ia startul în noul campionat individual. Iată un aspect din timpul unui antrenament condus de maestrul Petre Pop, la şcoala profesională siderurgică din Reşiţa. Foto: T. Roibu

În curînd, primele schimburi în campionatele de juniori

box

Ca de obicei, juniorilor le revine cinstea de a deschide sezonul competiţional al anului. Primul gong, care va marca începutul activităţii pugilistice pe 1968, îl prilejuieşte campionatul republican (individual), care şi anul acesta se va organiza pe categorii de vîrstă: juniori mari (18—19 ani) şi juniori mici (16—17 ani).

Primele „schimburi" vor avea loc la 21 ianuarie, cu prilejul etapei raionale; etapa regională (orăşenească, în cazul Capitalei) se va disputa între 11 şi 18 februarie, iar cea de zonă între 26 şi 31 martie. S-au stabilit patru zone: BAIA MARE (unde vor evolua pugilişti din regiunile Cluj, Hunedoara, Crişana, Maramureş), SIBIU (Banat, Argeş, Braşov), SUCEAVA (Mureş-A.M., Iaşi, Bacău Suceava) şi CONSTANŢA (Ploieşti, reg. Bucureşti, Oltenia, Dobrogea). Campionii oraşului Bucureşti şi cei ai regiunii Galaţi se vor califica direct în finale. În sfîrşit, etapa finală a campionatelor va avea loc la Bucureşti, între 22 şi 28 aprilie. Confruntările juniorilor mari se vor desfăşura pe durata de 3 reprize a cîte 3 minute, iar juniorii mici vor lupta 3 reprize a cite 2 minute. Se vor decerna titluri la 12 categorii de greutate, adică: minimă, hîrtie, muscă, cocoş, pană, semiuşoară, uşoară, semimijlocie, mijlocie uşoară, mijlocie, semigrea şi grea.

În ultimii ani, duelurile tinerilor pugilişti pentru cucerirea centurilor de campion ne-au dat numeroase satisfacţii. Reprezentanţii Capitalei, cei ai regiunilor Galaţi, Banat şi Dobrogea au demonstrat reale înclinaţii către boxul tehnic, dovedind şi cu acest prilej grija pe care le-o acordă antrenorii în privinţa însuşirii corecte a procedeelor tehnice de luptă. O seamă de tineri (Lehăduş, Dobrescu, Cuţov, Cocîrlea, Năstac — reg. Galaţi, Gorea — Reghin, Kiss — Cluj) au fost, de aceea, promovaţi în loturile reprezentative de juniori şi de tineret. O apreciere deosebită se cuvine boxerilor de la Galaţi şi Brăila care — anul trecut — au reuşit să îmbrace 8 tricouri de campioni. Iată, într-adevăr, o performanţă demnă de invidiat.

Apropiatele confruntări ale juniorilor, aşteptate cu nerăbdare nu numai de boxeri, ci şi de iubitorii sportului cu mănuşi, trebuie să marcheze un nou salt calitativ, o nouă afirmare a tinerelor talente. În ciuda existenţei unor elemente valoroase, citate, trebuie totuşi să arătăm că la ultimele campionate am văzut destul de mulţi boxeri insuficient pregătiţi. Sperăm, totuşi, că anul acesta situaţia se va prezenta îmbunătăţită din punctul de vedere al execuţiilor tehnice corecte, o mai bună orientare tactică în ring şi — lucru foarte important — la arbitraje şi decizii corecte.

R. CALARAŞANU

Galerie!

Ce fac echipele?

INTERES PENTRU JUNIORI!

Clubul Dinamo Bucureşti a organizat la Călimăneşti — pe perioada vacanţei şcolare (24. XII 1967 — 9.I.1968) — un stagiu de pregătire pentru juniori, lecţiile fiind predate de antrenorii Ştefan Stănculescu, Traian Ivănescu şi Gheorghe Timar. Au participat 23 de juniori, care au efectuat antrenamente în sală şi în aer liber.

Printre tinerii jucători care s-au evidenţiat în cadrul pregătirilor se numără fraţii Mocanu, Enache, Dragnea, Iordache şi Gherase. Atenţia acordată „schimbului de mîine" de către clubul Dinamo Bucureşti merită a fi subliniată.

ACTIVITATE ZILNICA

La 4 ianuarie, echipa de fotbal Metalul Bucureşti şi-a reluat antrenamentele în aer liber. Pregătirile au loc aproape zilnic, sub conducerea antrenorilor Paul Popescu şi Leon Lazăr. De la 10 februarie vor avea loc meciuri de omogenizare cu formaţii din categoriile A şi B. Lotul cuprinde 23 de jucători. În lotul primei garnituri au fost promovaţi şi cîţiva juniori (Vîţă, Rădoi, Zupcu ş.a.)

N. TOKACEK, coresp.

OFENSIVA TINEREŢII LA C.F.R. PAŞCANI

Fotbaliştii de la C.F.R. Paşcani şi-au reluat pregătirile sub conducerea antrenorului secund Nicolae Oancea (antrenorul principal Virgil Rizea se află la cursurile de la Snagov). Antrenamentele au loc zilnic în aer liber şi în sala de sport a liceului din localitate. În prima etapă se va urmări realizarea unei pregătiri fizice generale. În luna februarie, cînd antrenamentele vor urmări în principal obiective de ordin tehnic şi tactic, echipa C.F.R. Paşcani va efectua un turneu de 5—6 jocuri în regiunea Oltenia şi va susţine alte partide amicale cu echipe din „B" şi „C" din Moldova.

De remarcat că lotul feroviarilor a fost mult întinerit prin promovarea a 5 juniori din pepinieră proprie: **Plejujică, Dominche, Suciu, Damian, Marţolea.** Iată efectivul de jucători pe care se contează: Mocanu, Cristache (portari), Roşu, Contardo, Simina, Mag, Pinzaru, Plejujică, Marţolea (fundaşi) Drăgan, Boroş, Dominche, Damian (mijlocaşi), Rozorea, Atanasiu, Baicu, Bordea, Marinescu, Dascălu, Suciu (înaintaşi).

Constantin ENEA — coresp.

PROGRAM BOGAT LA A.S.A. TG. MUREŞ

Cei 20 de jucători au fost supuşi în ziua de 4 ianuarie controlului medical. Dintre ei doar fundaşul Balazs, accidentat astă-toamnă, continuă să fie indisponibil.

Pregătirile au fost inaugurate a doua zi. De atunci, s-a lucrat în aer liber şi în sală, ridicîndu-se treptat volumul antrenamentelor.

Între 15 şi 31 ianuarie sediul pregătirilor va fi mutat la Braşov, iar de la 1 februarie va fi inaugurată o suită de meciuri de verificare, acasă şi în deplasare.

I. PAUŞ — coresp. principal

CAMPIONATUL DE HOCHEI

STEAUA ŞI DINAMO AU TRECUT IERI PRIN EMOŢII

Campionatul de hochei a intrat de ieri în faza sa decisivă. Şi acest lucru a fost demonstrat de disputa, evident mai echilibrată, pe care au oferit-o spectatorilor formaţiile competitoare.

Chiar din primul joc, programat dimineaţa, am putut urmări un meci înverşunat, în care cele două echipe s-au întrecut cu toată ardoarea pentru victorie, etalînd toate cunoştinţele lor. În cele din urmă, însă, partida s-a încheiat nedecisă: **Petrol Geologie — Tîrnava Odorhei 3—3 (2—0, 1—3, 0—0).** Bucureştenii au început meciul rapid, asaltînd poarta echipei din Odorhei şi lăsînd impresia că sînt hotăriţi să obţină cele două puncte puse în joc. În repriza secundă, însă, hocheiştii de la Tîrnava au reuşit să egaleze, folosind din nou arma lor preferată: contraatacul. În general, se poate spune că rezultatul este echitabil, el dovedind revenirea în formă a formaţiei Petrol Geologie, care începe să obţină rezultate pe măsura valorii jucătorilor care îi compun lotul şi a condiţiilor de pregătire, mai bune ca ale echipelor din provincie. Punctele au fost înscrise de: **Mihăilescu, Sgîncă II, Mantea** — Petrol Geologie şi de **Varga (2), Albert** — Tîrnava.

Programul de azi, ORA 9: Avîntul Gheorghieni — Tîrnava Odorhei; ORA 17: Dinamo — Agronomia Cluj; ORA 19: Steaua — Avîntul Miercurea Ciuc.

După-amiază, în primul meci al cuplajului, **Steaua** a făcut mari eforturi şi a trecut prin emoţii deosebite pînă să se vadă învingătoare în partida cu **Agronomia Cluj.** Rezultatul final al acestei întîlniri este, în această privinţă, elocvent: **4—3 (2—0, 2—2, 0—1).** Este foarte adevărat că în acest meci bucureştenii s-au prezentat cu o formaţie incompletă (a lipsit Geza Szabo, uşor accidentat în ajun) şi că portarul Crişan a făcut un joc slab, primind trei goluri parabile, ultimul fiind de fapt mai mult „opera" lui decît a înaintaşilor clujeni. Toate aceste lucruri nu scad însă cu nimic din meritele învingăilor, care în această dispută şi-au apărat şansele cu o dîrzenie exemplară, luptînd cu energie pentru fiecare puc. Apărarea, în frunte cu portarul Radu Şerban (într-o formă excepţională) şi cu mereu tînărul Dibernardo, a dus greul acestei dispute, în care, ţinînd seama de ocaziile avute de ambele echipe, nu ar fi fost de mirare dacă se înregistra un rezultat de egalitate.

Partida a început în nota de dominare a bucureştenilor, care însă n-au putut fructifica decît tîrziu (după 10 minute de joc) superioritatea lor teritorială. În repriza secundă, consistenţa atacurilor echipei clujene a scos în evidenţă carenţele Stelei şi pînă la sfîrşit meciul a păstrat o notă de echilibru. Au înscris în ordine: **Biro (S)** — min. 10; **Ştefanov (S)** — min. 16; **Ştefanov (S)** — min. 21; **Cazan II (A)** — min. 32; **Gali (A)** — min. 35; **Peter (S)** — min. 38); **Gali (A)** — min. 42. Au condus: C. Sgîncă şi C. Ştefănescu.

Liderul clasamentului, Dinamo Bucureşti, n-a fost scutit de emoţii în această etapă. Abia după două reprize de eforturi, dinamoviştii şi-au văzut conturate mai clar speranţele în victorie. Pînă la urmă, ei au cîştigat cu **4—1 (1—0, 0—1, 3—0),** prin punctele înscrise de **Florescu, Pană, Boldescu şi Başa,** respectiv, **I. Szabo.**

Călin ANTONESCU

La încheierea turului

volei

Cortina a căzut după primul act al campionatului masculin. A venit vremea calculelor, a bilanţului, a meditării. Voleiul nostru masculin are nevoie de profunde analize ale drumului parcurs de la „europene" şi pînă în prezent.

Am progresat? Sîntem pe un drum ascendent?

Încă nu. Şi spunem aceasta gîndindu-ne la faptul că prea puţine au fost momentele de satisfacţie de-a lungul turului campionatului. De multe ori, asistînd la meciurile considerate „mari", ne-a încercat nostalgia derbiurilor de altă dată. Prea multe speranţe înşelate. Ce se întîmplă? Vechea generaţie, care a creat şi consolidat faima voleiului românesc pe plan internaţional nu are înlocuitori de aceeaşi valoare. Explicaţia acestei situaţii trebuie căutată şi în slaba preocupare pentru depistarea, pregătirea şi promovarea tinerelor talente. Conducerile echipelor şi-au încropit loturi restrînse cu care au intrat aproape invariabil în scenă, fără a se gîndi la rezerve. Rezultatul? S-au găsit deseori în dificultate. Şi au încercat să rezolve problema scrutînd ograda vecinului.

Neglijarea problemei creşterii şi pregătirii rezervelor a avut consecinţe neplăcute pentru volei, pe plan internaţional. Urmarea? Nu mai sîntem ce-am fost. Cînd s-a ajuns la această concluzie au început căutările şi multe echipe au apărut reîntîlnirile. S-a renunţat la sextetul standard al cărui componenţi (unii depăşiţi de vîrstă, iar alţii de valoare puţin ridicată), nu mai corespundeau cerinţelor. Şi dintre cei nou-veniţi au răsărit speranţele: Penciulescu (acum titular la Rapid şi de la meci la meci mai bun), Cătălin, Marian, Daniel Ionescu etc. Sînt însă prea puţini. La echipele provinciale se observă tendinţa folosirii unor garnituri îmbătrînite, modeste ca valoare, promovările tinerilor făcîndu-se timid şi, deci, cu rezultate puţin concludente.

Munca de pregătire a juniorilor este încă nesatisfăcătoare. Turul campionatului a demonstrat, de asemenea, că la cluburi munca de pregătire tehnică se face superficial, ceea ce a avut ca urmare ajungerea la situaţii inadmisibile în execuţia procedeleor tehnice, neputinţa unor echipe de a schimba tactica în funcţie de adversar (Dinamo în partida cu Steaua) etc. Se comit neînchipuit de multe greşeli în executarea serviciului ca şi la primirea lui (Rapid, Politehnica, Farul, Celuloza Brăila etc). Atacul echipelor este în mare parte lipsit de varietate, iar apărările prezintă numeroase lacune.

După cum se spune, pauza este un sfetnic bun. Sperăm ca cele 40 de zile de repaus să însemne pentru toţi cei de care, direct sau indirect, depind destinele voleiul nostru masculin, un prilej de adîncă reflecţie asupra modului în care trebuie privită activitatea de perspectivă a acestui sport, asupra căilor cele mai sigure de progres. Se face simţită necesitatea unei ponderi mai mari în munca cu juniorii, astfel încît să avem garanţia readucerii voleiului românesc, în cel mai scurt timp, pe primul plan, alături de protagoniştele competiţiilor internaţionale.

Aurelian BREBEANU

Noutăţi la Pronosport

Cel de-al doilea concurs la care se aplică noile măsuri privind trierea centralizată este concursul Pronosport din 14 ianuarie 1968.

De la concursul din 7 ianuarie, participarea se face pe buletine cu 8 taloane, pronosticurile jucate urmînd a fi înscrise identic pe toate cele 3 taloane.

Precizăm că înainte de depunerea buletinelor, participanţii au obligaţia să completeze pe formular datele personale: numele, prenumele şi adresa (citeţ cu litere de tipar) pentru o rapidă remitere a premiilor.

La fiecare concurs se vor atribui premii pe 3 categorii (variabile ca număr de pronosticuri exacte), numărul minim de rezultate cu care se poate obţine un premiu fiind de 8. În privinţa variantelor 50 la sută, vă reamintim că se menţin actualele drepturi de premiere.

● Tragerea LOTO de mîine va avea loc la Bucureşti în sala Clubului Finanţe Bănci din strada Doamnei nr. 2, cu începere de la ora 18.

PRONOEXPRES NR. 2 DIN 10 IANUARIE 1968

Extragerea I:
8 10 38 49 47 16 — 9 32
Fond de premii: 408 492 lei.

Extragerea a II-a:
18 17 37 40 9 2 — 25 36
Fond de premii: 297 399 lei.

Premiile excepţionale de la concursul Pronoexpres anterior au fost obţinute de Nicolau Ion din Bucureşti la extragerea I şi Roşu Marin din Cîmpulung-Muscel la extragerea a II-a.

PREMIILE ÎNTREGI ŞI SFERTURI DE LA TRAGEREA LOTO DIN 5 IANUARIE 1968

Categoria I: 1 variantă a 77.334 lei; a II-a: 5 a 18 560 lei şi 5 a 7 640 lei; a III-a: 132 a 813 lei şi 228 a 204 lei; a IV-a: 380 a 360 lei şi 626 a 90 lei; a V-a: 846 a 260 lei şi 982 a 65 lei.

Premiul de categoria I a fost cîştigat de Borbeli Sofia din Bucureşti.

Săptămîna viitoare pe ecrane:

Este posibilă folosirea a două formule de concurs în aceeaşi competiţie?...

scrimă

Primul concurs de scrimă din acest an. Concurenţii (juniorii mici) şi-au disputat cu ardoare fiecare asalt. Sîmbătă, floretiştii, duminică, floretistele.

Înaintea eliminărilor din cadrul probei feminine, antrenorii şcolii sportive experimentale Viitorul, *Tănase Mureşanu* şi *Lucian Glişcă* purtau cu alţi colegi o discuţie aprinsă. Tema: formula de concurs. Mai exact, ei nu se puteau lămuri de ce, în aceeaşi competiţie, directoratul tehnic a folosit două formule de concurs — la băieţi preliminarii, eliminări directe şi turneu final; la fete — preliminarii şi eliminări pînă la desemnarea cîştigătoarei... Este firesc să se procedeze în acest mod? Îngăduie regulamentul o asemenea trecere de la o formulă la alta de concurs?

NOTĂ

Pentru a împrăştia nedumeririle, ne-am adresat prof. *Dan Apostol*, preşedintele comisiei orăşeneşti de scrimă, totodată un specialist recunoscut în materie de regulament. Iată punctul său de vedere:

„N-a fost vorba de a aplica, în mod arbitrar, formule diferite de concurs în sînul aceleeaşi competiţii. Am respectat litera strictă a regulamentului. În întrecerea floretiştilor, unde au fost prezenţi 27 de concurenţi, am aplicat sistemul de eliminare cu turneu, situaţie în care primii trei clasaţi, Ursovici, Meleca şi Logan, s-au întîlnit direct. Cum primul turneu s-a încheiat nedecis, fiecare trăgător obţinînd cîte o victorie, s-a tras un al doilea turneu. A cîştigat Ursovici urmat de Meleca şi de Logan. La fete n-au fost însă decît 23 de concurente. Tot în litera regulamentului am folosit formula de eliminare directă pînă la finele competiţiei; adică o formulă oficială, arhicunoscută, care se aplică în mari concursuri — „Adrian Romei", „Martini", „Heidenheim". N-a fost, deci, o chestiune de ambiţie, nimeni n-a vrut să-şi impună punctul de vedere pentru a favoriza pe un concurent sau pe altul. Aş mai vrea să arăt că pînă şi la campionatele mondiale se obişnuieşte ca, în funcţie de numărul participanţilor, să se aplice formule diferite de concurs. Chiar şi ultima ediţie a mondialelor, de la Montreal, s-a făcut remarcată prin schimbări de formule de concurs, aproape la fiecare probă. Aşadar...".

T. STAMA

Actualitatea internațională

Tur de orizont în fotbalul african (II)

Înaintea startului în „Cupa Africii a națiunilor"

Cîțiva dintre echipierii lui „Congo Brazzaville" (de la stînga la dreapta): Koko, Tchicaya, Botos, Bonkoka, Akaoula, Angagua.

● COASTA DE FILDEȘ: TALENTE IROSITE

Trebuie să străbați întreaga Africă occidentală pentru a măsura prestigiul de care se bucură în această regiune fotbalul din Coasta de Fildeș. Chiar și ghanezii suferă de complexe în fața fotbaliștilor din Abidjan. Aceasta, deoarece tehnica jucătorilor din Coasta de Fildeș nu este numai o legendă. E suficient să cunoști numărul și valoarea jucătorilor din Coasta de Fildeș care activează în clubu-rile franceze pentru a înțelege că această reputație este întemeiată. Cum se explică atunci faptul că țara „tehnicienilor" nu a fost capabilă să obțină decît locul al treilea la diverse competiții africane? Nu prea greu: în ceea ce privește selecția, fotbalul din această țară este slab organizat, istoria greșelilor conducătorilor săi putînd cuprinde un volum gros. Pentru a ne rezuma la formația care va juca la Addis-Abeba, iată cîteva fapte: după o lungă pregătire, directorul ei tehnic, Paul Gevaudan, a încercat să dinamizeze echipa, rechemînd în lot mulți jucători, plecați în străinătate, lansînd noi vedete. Meciurile amicale disputate de Coasta de Fildeș înaintea plecării spre Addis-Abeba au avut darul să producă multă dezamăgire. Două victorii, puțin convingătoare, în fața selecționatelor regionale Daloa și Gagnoa și o înfrîngere surpriză (3—2) în fața Voltei Superioare la Ouagadougou, au distrus practic încrederea opiniei publice în jucătorii ei. Selecționata Coastei de Fildeș nu duce totuși lipsă de valori individuale, chiar dintre cele pe care Gevaudan le-a adunat. Henri Konan, Sery Wawa, François Zadi, Eustache Mengle, Bially Kallet, Bozon, Bleziri sînt fotbaliști de primă mînă. Dar vor reuși ei o bună comportare? Ne îndoim, deoarece Gevaudan le-a impus un „beton" strict.

● SENEGAL: ADOPTAREA JOCULUI ÎN LINIE

Prin victoria sa puțin convingătoare obținută în fața Guineei (2—1) în meciul tur disputat la Dakar, echipa Senegalului și-a asigurat calificarea în turneul final al celei de-a VI-a „Cupe a Africii a națiunilor". Pentru un observator atent, fotbalul senegalez cunoaște de cîțiva ani o întîrziere imputabilă soluțiilor de compromis alese de conducătorii săi. A fost necesară o înfrîngere categorică, cu 8—0, la Conakry în fața Guineei, în decembrie 1966, pentru ca Lamine Diack să fie numit directorul tehnic al „11"-lui senegalez. Diack și asistentul său, Ma Wade, s-au consacrat unei sarcini de reorganizare care a rămas limitată din lipsa mijloacelor.

Noua echipă a Senegalului se bazează pe elemente de valoare, ale căror calități naturale ca: viteză, detentă și improvizație nu se pot impune totdeauna din cauza unui exces de individualism. Rezultatele obținute în 9 luni (8 meciuri jucate, cinci victorii, unul egal, două înfrîngeri) au fost realizate de un efectiv de 18 jucători. Adept convins al apărării în linie, Diack a făcut ca ea să fie aplicată de selecționata națională. Această tactică, care permite o folosire inteligentă a ofsaid-ului, asigură contraatacuri rapide și o legătură constantă între atac și apărare, favorizînd, în același timp, o ocupare rațională a terenului de joc. Pentru aplicarea acestui sistem, cei doi antrenori se bazează pe apărători și pe mijlocași. „Șansele pe care le avem la Asmara?" „Ele depind — afirmă Lamine Diack — de felul în care echipa noastră va fi rodată. Dacă vom fi bine pregătiți pentru faza finală, cred că vom cîștiga. Acest pronostic nu are nici un caracter subiectiv. Nu cred să existe în Africa o echipă care să joace în ritmul nostru".

● CONGO (BRAZZAVILLE): GRIJI PENTRU ADVERSARI

Cei care în iulie 1965 au văzut echipa Congo (Brazzaville) învingînd (la cornere) selecționata Mali pe „Stadionul Revoluției" din Brazzaville și cucerind medaliile de aur ale primelor jocuri africane, știu că nimic nu este imposibil pentru „tricourile verzi". Combativitatea lor excepțională a dejucat toate pronosticurile. Dar, acest succes prematur a frînat, într-un fel, evoluția fotbalului congolez și succesului i-au urmat rezultate destul de mediocre. A trebuit să vină meciul egal din februarie 1967 (1—1) cu Tunisia, pentru ca oamenii lui Paul Ebondzibao să privească cu optimism șansele lor în turneul final al Cupei Africii. Astăzi, echipa Congo (Brazzaville) este una din rarele formații africane care s-au raliat jocului defensiv. Dar, ceea ce a fost bun în eliminatorii, nu trebuie neapărat să fie la fel în turneul final, deoarece selecționata nu dispune, în ciuda tandemului Judot — Mulele, de atacanți capabili să decidă un rezultat în favoarea lor. Meciurile disputate la Bamako și Dakar au arătat clar lacunele echipei congoleze: solidă în apărare, abilă la mijlocul terenului, dar suferind de o lipsă evidentă de „penetrație", congolezii sînt excelenți combatanți. Matsima, Amoyen, Koko, Bonkoka, Ondjolet, Mulele, Jadot și Bikoury formează o echipă de care va trebui să țină seama oricare adversar.

● UGANDA: ȘANSE MINIME

Calificată în urma forfaitului echipei R.A.U., Uganda participă pentru a doua oară în decurs de șase ani la Cupa Africii. Această prezență a unei formații care a dominat mulți ani fotbalul est-african și a cucerit numeroase trofee, nu ar surprinde dacă fotbalul ugandez nu ar trece printr-o criză gravă. În 1962 Uganda a participat, în capitala etiopiană, la cea de a 8-a „Cupă a Africii a națiunilor". Jucătorii ei au ținut multă vreme piept marii echipe a R.A.U., înainte de a se prăbuși în fața Tunisiei. Și, totuși, această derută nu i-a demoralizat: trei ani mai tîrziu, ei au învins la Kampala, în cursul Jocurilor Africane, pe rivalii lor egipteni, cu 5—1. Acest triumf a avut, din nefericire, consecințe nefaste pentru jucătorii ugandezi, amețiți de o glorie prematură. La Brazzaville și Mali ei au terminat ultimii în grupă. La înapoierea la Kampala, Uganda s-a adresat F.I.F.A., care l-a trimis pe antrenorul ecuadorian Jose Decker să lucreze în Africa. El a încercat să introducă în formație jucători talentați, dar a eșuat din cauza instabilității concepțiilor sale tactice (4—2—4 și 4—3—3). Fără să fi obținut cel mai mic succes, Decker s-a înapoiat în țara lui, lăsînd „11"-le ugandez în pragul prăbușirii totale. În fața Etiopiei, Algeriei și Coastei de Fildeș, Uganda are șanse minime de succes, cu excepția — poate — a unei reacții fulminante din partea celor mai bune individualități ale sale: atacanții Onma și Otti.

★

Finalele edițiilor anterioare ale Cupei Africii.

1957 — Khartum:	
R.A.U. — Etiopia	4—0
1959 — Cairo:	
R.A.U. — Sudan	2—1
1962 — Addis-Abeba:	
Etiopia — R.A.U.	4—2
1963 — Accra:	
Ghana — Sudan	3—0
1965 — Tunis:	
Ghana — Tunisia	3—2

Campionii mor de două ori...

Jacques Anquetil la ora confesiunilor

Zilele acestea, Jacques Anquetil — unul din „campionissimii" ciclismului — a împlinit 34 de ani. După toate probabilitățile, a trebuit să stingă 34 de luminări înfipte în tradiționalul tort și, mai mult ca sigur, a trebuit să facă față unei noi avalanșe de întrebări din partea gazetarilor sportivi. Prilej de depănat amintiri, de făcut profesiuni de credință și de formulat opinii în multiplele probleme ale sportului cu pedale. Este ceea ce a realizat ziaristul italian G. FATTORI, într-un interviu luat lui Anquetil cu puțin timp în urmă și din care redăm cîteva răspunsuri ale ciclistului francez.

NU-MI PLACE MEDIOCRITATEA

„Sînt un băiat de la țară, ca atîția alții, și pedalam în fiecare zi fie pînă la oraș, unde învățam meserie într-o fabrică, fie pînă la piață, unde duceam coșulețe cu căpșuni. Povestea mea seamănă cu cea a multor cicliști. Băieți săraci și fără carte care, într-o zi, își dau seama că merg pe bicicletă mai suplu decît prietenii lor. Și atunci apare cineva care îi îndeamnă să participe la o cursă. Așa s-a întîmplat și cu mine; am cîștigat și, în al treilea an de activitate, eram profesionist. Cred că dacă n-aș fi avut succes de la început n-aș mai fi făcut nici o încercare. Sînt foarte orgolios; nu-mi place mediocritatea. Medicii au afirmat că posed un fizic special, de campion. Am 45 de pulsații pe minut în timp ce un om normal are 70—80. Sînt puternic în șale și asta mi-a permis să fac față unor mari eforturi. Acestea sînt calități importante și, totuși, cînd privesc în urma mea cred că am devenit un as împins, mai ales de orgoliu, de o disperată voință de a reuși.

ADEVĂRATA REVOLUȚIE A AVUT LOC ÎN METODA DE ANTRENAMENT

Progresul tehnic a permis, desigur, să se amelioreze mereu media orară a curselor și recordurile. Azi nu mai faci tentative de record decît cu o bicicletă de șase kilograme, cu cauciucuri umplute cu heliu și care cîntărește 80 de grame. Totuși, bicicleta nu a suferit modificări esențiale.

Adevărata revoluție a avut loc în metoda de antrenament. Astăzi te pregătești mai intens ca altă dată, fără să te temi de supra-antrenament. Eu străbat anual cam 35 000 de km pe bicicletă. Dacă țin seama că nici în tinerețe nu făceam mai puțin, cred că am depășit, în cariera mea de alergător, o jumătate de milion de kilometri.

SPORTUL A DEVENIT MAI SERIOS ȘI MAI DUR

În ultimii ani s-au spulberat multe prejudecăți. Cîndva se credea că un concurent, într-o cursă pe etape, trebuie să vină la start cu 3—4 kg în plus ca să aibă de unde slăbi. Era o prostie. Azi, nimeni nu mai procedează așa. Sportul a devenit mai serios și mai dur, deși se pare că îl practicăm în condiții mai confortabile ca în trecut. Cu Coppi și Bobet a început era cicliștilor-atleți, singurii care pot face față eforturilor pretinse astăzi, de noul ritm al întrecerilor. „Păianjenii" tip Robic au început să dispară. Și medicina a provocat schimbări în ciclism. L-a îndreptat spre un plan mai atletic, ajutîndu-l să ajungă la rezultate superioare.

PORTRETUL CAMPIONULUI IDEAL

Ce calități ar trebui să întrunească un campion ideal? Personalitatea lui Coppi, caracterul lui Bobet, ușurința la cățărat a lui Gaul, sprintul lui Van Steenbergen și pasul lui... Anquetil. Firește, nici un laborator nu va putea fabrica un asemenea campion, dar știința și tehnica ne permit să ne apropiem de tipul perfecțiunii. Toți ne perfecționăm cîte puțin și astfel recordurile vor continua să cadă. Da i omul are stofă de sportiv n i este imposibil să i se mai diminueze din carențele fizice. Mai greu este să se elimine cele referitoare la temperament. Defectul meu cel mai mare este că totdeauna am îndrăznit prea puțin în timpul curselor. De aceea, am fost numai în defensivă; niciodată în atac. N-am reușit să mă schimb și nici o pilulă n-ar putea să o facă.

PESTE CÎȚIVA ANI VOI PUTEA TRECE NEOBSERVAT

Această comportare se datorește, cred, faptului că sînt timid. Lipsa de încredere în comportarea mea mă urmărește și în timpul cursei. S-a spus că sînt rece, distant. Nu cred. Ce-i drept, nu sînt omul care aruncă admiratorilor florile din buchetul oferit învingătorului. Dar publicul mă intimidează. Uneo mi-e teamă de el. Din cauza aceasta par distant. N-o să-mi displacă de fel cînd, peste cîțiva ani, voi putea trece neobservat. Va fi greu la inceput. Știu. Autografele, lumea care îți zîmbește cum intri într-o cafenea, scrisorile admiratorilor... Sînt lucruri plăcute care îmi vor lipsi, dar au trecut trei ani de cînd mă pregătesc să devin un ex-campion și să-mi găsesc alte lucruri interesante de făcut. Acum m-am decis. La sfîrșitul lui '68, după 18 ani de ciclism, mă voi retrage. Și voi începe o nouă viață. Asta este soarta noastră. Campionii mor de două ori. Cînd cortina se lasă peste marea scenă a sportului, viața li se schimbă cu totul. E ca și cum s-ar naște din nou..."

Șahistul sovietic ANATOLI KARPOV este cîștigătorul turneului internațional pentru juniori, desfășurat la Groningen (Olanda).

Tele-foto: A.N.P. Amsterdam-Agerpres

telex · radio · telefon

Amsterdam. Turneul internațional de șah pentru juniori, desfășurat la Groningen, a luat sfîrșit cu victoria sportivului sovietic Anatoli Karpov care a totalizat 5,5 puncte. Reprezentantul nostru Dan Zara s-a clasat pe locul IV cu 3,5 p.

■

În ultima rundă a turneului internațional de șah de la Beverwijk este programată o partidă vedetă: campionul României, Florin Gheorghiu, îl va întîlni pe fostul campion mondial Mihail Tal.

■

Proba de slalom uriaș din cadrul concursului internațional feminin de schi de la Grindelwald a revenit schioarei canadiene Nancy Greene cu 1:23,29/100. Ea a fost urmată de Marielle Goitschel (Franța) 1:23,89/100.

■

Într-un meci internațional de box desfășurat la Paris, campionul Franței la categoria semimijlocie Jean Josselin l-a învins prin k.o. tehnic în repriza a 6-a pe americanul de culoare Leroy Roberts. Josselin urmează să-l întîlnească peste cîteva săptămîni, într-un meci oficial, pe campionul european, italianul **Bossi.**

■

La Melbourne au început campionatele internaționale de tenis ale Tasmaniei. În primul tur al probei de simplu feminin, **Billie Jean King** (S.U.A.) a învins-o cu 6—1, 8—6 pe Ada Bakker (Olanda), iar Rosemary Casals (S.U.A.) a dispus cu 3—6, 6—1, 6—2 de Elena Subirats (Mexic).

În proba masculină, tenismanii englezi au debutat victorioși: Stilwell l-a întrecut cu 6—3, 3—6, 8—6 pe australianul Coulthard, iar Curtis a cîștigat cu 6—4, 6—1 la Field (Australia).

■

Turneul internațional de fotbal de la Lima a fost cîștigat de echipa Universitario din Lima. În ultimul meci al turneului, selecționata cluburilor din U.R.S.S. a învins cu scorul de 3—1 formația Sporting Cristal Lima. La sfîrșitul competiției, trei echipe au acumulat același număr de puncte (5), locul întîi fiind atribuit formației Universitario datorită golaverajului mai bun. Pe locurile următoare s-au clasat: selecționata cluburilor din U.R.S.S., Sporting Cristal și echipa Cehoslovaciei.

■

La Tarassa s-a disputat meciul masculin de handbal dintre echipele Balonmano Granollers și Sporting Club Portugal din cadrul „Cupei campionilor europeni". Handbaliștii spanioli au obținut victoria cu scorul de 26—16 (14—7).

■

La Sparsberg (Norvegia) s-au întîlnit selecționatele de hochei pe gheață ale Norvegiei și Poloniei. La capătul unei partide echilibrate, cele două echipe au terminat la egalitate: 3—3 (1—1, 1—0, 1—2).

CALEIDOSCOP • CALEIDOSCOP

BRUMEL: „SPER SĂ REIAU SĂRITURA ÎN ÎNĂLȚIME"

„Sper să mai pot participa, într-o zi, la întrecerile atletice. Nu am decît 25 de ani" — a declarat, într-un interviu acordat ziarului „Komsomolskaia pravda", recordmanul lumii la săritura în înălțime, Valeri Brumel, a cărui carieră sportivă a fost întreruptă, în chip neașteptat, în toamna anului 1965, în urma unei osteomielite contractate după un accident de motocicletă. Brumel a subliniat că, dacă nu ar fi intervenit rănirea sa, era capabil să realizeze o săritură de 2,30 m și poate chiar 2,35 metri. În ce privește perspectivele probei de săritură în înălțime la Jocurile Olimpice de la Ciudad de Mexico, Brumel a declarat că victoria va fi mult mai greu de obținut decît în urmă cu patru ani la Tokio, unde el a cucerit medalia de aur cu 2,18 m. „La Mexico — a spus recordmanul — cîștigătorul va trebui să obțină 2,20 m. sau chiar 2,22 metri".

JUBILEUL LUI BOBBY CHARLTON

Aproape 60 000 de spectatori au fost de față sîmbăta trecută pe stadionul Old Trafford din Manchester pentru a asista la jubileul de 400 de meciuri disputate în campionatul englez de cunoscutul fotbalist Bobby Charlton, selecționat de 80 de ori în echipa reprezentativă a Angliei și declarat cel mai bun fotbalist european în anul 1966. Bobby

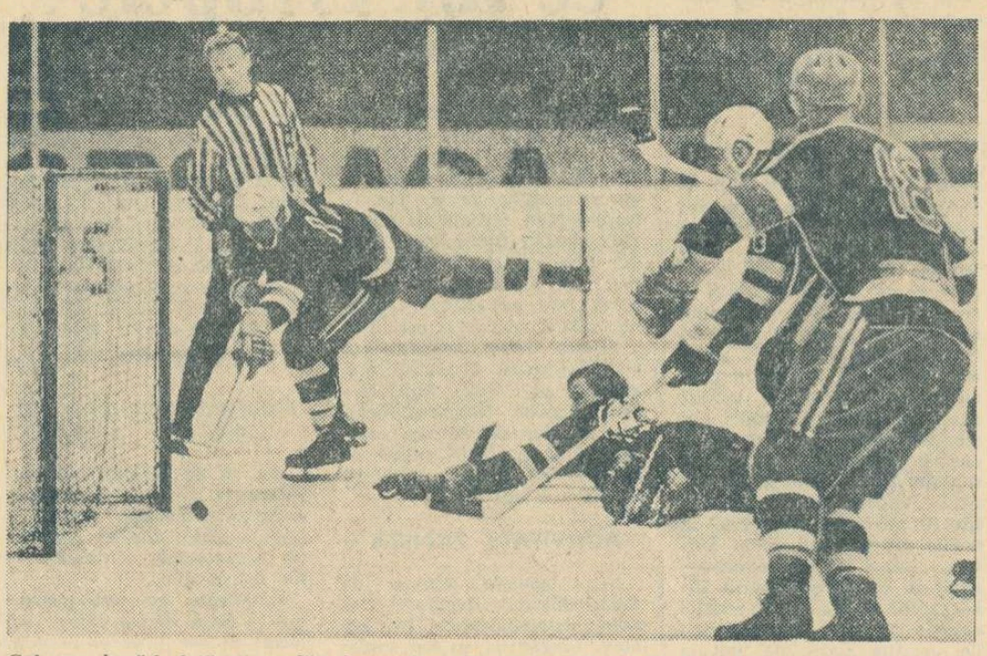

Gol sau bară? Iată o „perlă" fotografică de la meciul A.I.K. Stockholm — Aripile Sovietelor. În fracțiunea de secundă următoare cîșeului, pucul va intra totuși în poartă consfințind cu 4—1 victoria hocheiștilor sovietici în meciul desfășurat în prima zi a anului, în capitala Suediei.

Foto: PRESSENS BILD

nu și-a dezamăgit suporterii, înscriind — cu un șut fulgerător, în minutul 11 — un gol în poarta echipei oaspe, West Ham United

„RECORD" BASCHETBALISTIC

Un număr de 21 băieți și fete, elevi ai unei școli din orașul suedez Sollefteaa, pretind că au stabilit un nou „record" de durată în jocul de baschet. Ei au jucat fără întrerupere timp de 36 de ore, întrecînd astfel „recordul" anterior, deținut de echipa unei școli din S.U.A. Victoria a revenit echipei băieților cu ... 4848 la 1288 puncte.

RAY SUGAR ROBINSON DEVINE „NEMURITOR"

Cunoscutul pugilist american de culoare, Ray Sugar Robinson, a trecut, săptămîna, trecută, în rîndurile „nemuritorilor boxului", în urma unui sondaj efectuat de revista „Ring Magazine" printre 294 de ziariști sportivi din lumea întreagă.

Robinson are acum vîrsta de 47 de ani. După ce, mai întîi, a fost campion al lumii la categoria semi-mijlocie, el a cucerit de cinci ori titlul mondial la categoria mijlocie. El a susținut 202 meciuri, a cîștigat 175 (dintre care 109 prin k.o.), a suferit 19 înfrîngeri, a făcut 6 meciuri egale și alte două le-a terminat fără nici o decizie. Acest palmares remarcabil a făcut din Robinson un idol al publicului și ziariștii l-au calificat deseori drept „cel mai mare boxer al tuturor timpurilor în categoria sa".

SCANDAL LA ROMA

La opt ani de la desfășurarea Jocurilor Olimpice de vară de la Roma, amintirea acestei întreceri a revenit în actualitate din cauza unui scandal legat de construcția satului olimpic. Procurorul capitalei italiene, Mario Zema, a emis ordine de inculpare împotriva a 22 de persoane, învinuite de nereguli în sumă de cîteva sute milioane de lire, cu prilejul pregătirilor olimpice. O comisie tehnică a stabilit că municipalitatea a plătit diferitelor firme constructoare cu 15 la sută mai mult decît se cuvenea pentru lucrările efectuate. În plus, la trei ani după terminarea Olimpiadei, s-au descoperit grave defecte de construcție la cele 1 300 de clădiri ridicate în fostul sat olimpic.

ACLIMATIZARE RAPIDĂ

Pentru cel mai bun aruncător de greutate din lume, americanul Randy Matson, problema aclimatizării în vederea Jocurilor Olimpice de vară de la Ciudad de Mexico nu joacă nici un rol. Matson nu-și face nici o grijă în legătură cu necesitatea unei aclimatizări mai îndelungate cu condițiile altitudinii capitalei mexicane. De aceea, cînd a fost invitat să participe la întrecerile Săptămînii preolimpice, din toamna anului trecut, el s-a urcat în avionul spre Ciudad de Mexico cu numai o seară înaintea desfășurării probei sale, 20 de minute după victorie el dispăruse cu atîta repeziciune, încît organizatorii nici nu au apucat să-i înmîneze medalia cuvenită. „Dacă voi fi selecționat în echipa olimpică a S.U.A. voi proceda la fel" — a declarat Matson. „De ce trebuie o aclimatizare atît de lungă? Se vine, se concurează, se cîștigă și apoi se pleacă acasă. Bineînțeles, dacă acestea îmi vor fi permise".

JUSTIȚIA — ÎN ACȚIUNE

Un tribunal din Glasgow a condamnat pe jucătorul Douglas True să plătească despăgubiri în sumă de 1 750 lire sterline arbitrului Robin Haining, a cărui față a fost desfigurată în urma loviturilor ce i-au fost date de fotbalistul amintit, nemulțumit de una din deciziile sale. Incidentul a avut loc în timpul meciului dintre echipele de amatori Dalbeattie Boys și Borgue Amateurs.

A fost definitivat lotul de hocheiști vest-germani pentru „Cupa orașului București"

MUNCHEN 10 (Agerpres). — Federația vest-germană de hochei pe gheață a definitivat lotul reprezentativei secunde a R. F. a Germaniei, care va participa la competiția internațională „Cupa orașului București" programată pe patinoarul „23 August" între 17 și 21 ianuarie.

Iată lotul celor 19 jucători: Schwimmbeck, Driendl, Ego, Neupert, Voelk, Eberhardt, Leitner, Eimannsberger, Zach, Adlmaier, Koeberle, Hubner, Eibl, Zeidler, Sing, Klotz, Loeckher, Lotz și Volland.

Cei mai mulți dintre componenții acestei selecționate aparțin cluburilor E. V. Füssen și Bad Toelz.

După turneul de la București, hocheiștii vest-germani vor evolua în Iugoslavia, unde vor susține două partide în compania echipei Iugoslaviei la 23 și 24 ianuarie.

Panțuru — Neagoe, al treilea timp la St. Moritz

SAINT MORITZ, 10 (prin telefon). Cele 35 de echipaje, reprezentînd 12 țări (Austria, Anglia, Belgia, Elveția, Franța, Italia, ROMÂNIA, R.F. a Germaniei, Spania, Suedia, S.U.A. și Canada) au început antrenamentele oficiale, cronometrate, în vederea campionatului european de bob 2 persoane, care va avea loc simbătă și duminică (S.U.A. și Canada vor participa h.c.). Pîrtia se prezintă bine înghețată și pusă la punct, cu excepția ultimului viraj dinaintea sosirii care, din cauza unei defecțiuni tehnice, a provocat cîteva accidente, din fericire cu urmări numai pentru pistă. Luni au fost efectuate cîte o coborîre și jumătate (echipajul român Panțuru — Neagoe a coborît de două ori, după care pîrtia s-a spart la virajul amintit), iar marți s-a mai făcut o coborîre. Bobul pilotat de Panțuru a fost înregistrat cu al treilea timp (1:27,17), după boburile conduse de elvețianul Cavietzel (1:24,98) și vest-germanul Bauman (1:26,46). Celelalte echipaje românești, R. Nedelcu — Gh. Maftei și I. Stoica — P. Hristovici, au obținut și ele timpi mulțumitori.

Antrenamentele oficiale vor continua pînă vineri, care a fost stabilită zi de odihnă, urmînd ca simbătă, la ora 9,30, să se dea primul start în ediția 1968 a campionatului european.

Patinaj fără gheață... Din acest pluton de patinatoare pe rotile a fost desemnată campioana de viteză, la întrecerile desfășurate la Barcelona. Deocamdată, iat-o pe locul doi. Este sportiva spaniolă Pepita Cuevas, în plasa italiencei Lisa Corrada-Massazza. Încheie plutonul belgianca Anny Lambrechts — a doua în finalul cursei — și englezoaica Carole Ronaldson.

Foto: EUROPA PRESS

Tiparul: I. P. „Informația" str. Brezoianu 23—25.

40245

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 60 (5494)

Vineri 12 ianuarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Astă-seară, în finala C.M. de handbal masculin studențesc

ROMÂNIA — UNIUNEA SOVIETICĂ

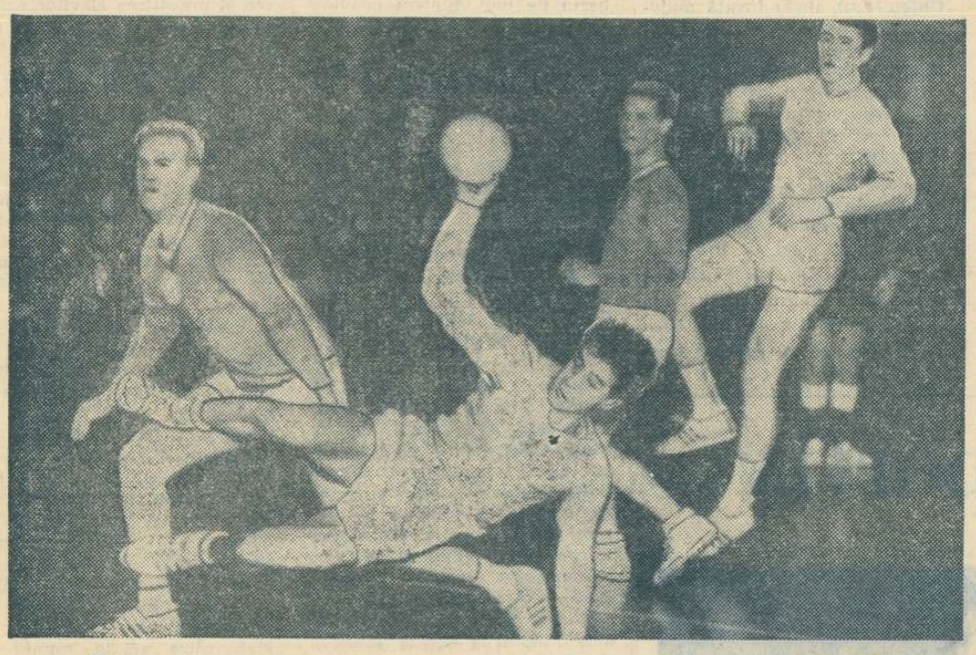

Cristian Gațu șutează cu precizie. Fază din meciul România — Cehoslovacia
Telefoto: U.P.I. — Agerpres

Victoria echipei noastre în semifinala campionatului mondial studențesc de handbal masculin a stîrnit deosebit interes în rîndurile iubitorilor sportului. La redacție, am primit numeroase telefoane, cititorii rugîndu-ne să transmitem felicitări tinerilor handbaliști aflați în întrecerea ce se desfășoară în R. F. a Germaniei. Majoritatea lor ne cereau, în finalul discuției, și un pronostic privind meciul de astă-seară de la Essen, meci decisiv pentru cucerirea medaliilor de campioni mondiali universitari. Cum de aici, din București, este foarte greu să faci o apreciere, am făcut o nouă comandă telefonică cu Frankfurt pe Main. La celălalt capăt al firului se afla interlocutorul nostru obișnuit, antrenorul NICOLAE NEDEF.

„Chiar în acest moment ne pregăteam să părăsim cantonamentul de la Frankfurt pe Main. Plecăm, împreună cu celelalte echipe, la Duisburg. Vom locui la Sportschule Wedau, de unde vom pleca la Essen pentru meciul final cu formația Uniunii Sovietice. Partida va avea loc la Gruga Halle".

— Ne-ar interesa cîteva considerațiuni asupra meciului cu echipa Cehoslovaciei.

„În semifinală am întîlnit o echipă puternică, alcătuită din jucători cu bună valoare tehnică. Buni apărători, ei au încercat — și în parte au reușit — să dea meciului un curs lent. Au închis jocul și au prelungit fiecare atac pentru a cîștiga timp, pentru a-și pregăti cu minuțiozitate șutul. Partida a fost echilibrată pînă în minutul 50. Din acest moment, iureșul românilor n-a mai putut fi oprit. În această perioadă ne-am distanțat".

— Și-acum, părerea despre meciul final?

„Va fi foarte, foarte greu. Uniunea Sovietică prezintă, în linii mari, o adevărată echipă națională, de altfel ca și noi. Va fi, așadar, o confruntare a celor mai bune forțe din handbalul celor două țări. Să nu uităm că îi vom avea în față pe redutabilii Klimov, Phakadze, Zdorenko, Gulbis, Maximov, Rusakov et comp., cunoscuți în lumea handbalului prin calitățile lor tehnice, prin forța de șut. Desigur, pornim în această partidă finală cu dorința de a învinge. Băieții, mobilizați și de succesele realizate pe parcurs, vor face totul pentru a înclina în favoarea lor balanța victoriei. Finala C.M. studențesc va fi arbitrată de o „brigadă" din R. F. a Germaniei, alcătuită din Schneider — la centru, Nakken și Gummersbach — la porți. În deschidere se va juca meciul pentru locurile 5—6, partidele pentru locurile 3—4 și 7—8 urmînd să se desfășoare la Hanovra".

Urăm sportivilor noștri (lucrul acesta l-am făcut și la telefon), deplin succes în finala C.M. de handbal.

H. N.

OPINII

ILUZII DEȘARTE

Mulți cititori, în scrisorile adresate ziarului nostru, au propus angajarea unor antrenori străini la fotbal, considerînd că aceasta ar însemna o contribuție esențială la ridicarea calității fotbalului nostru. Dar iată și o altă părere în legătură cu această problemă mult discutată în ultimul timp.

Acel CEVA ce face ca un antrenor să fie mare nu este ușor de explicat. Cu atît mai mult cu cît, pentru ca un antrenor să devină mare, este absolut necesar să antreneze o echipă mare. Cîți antrenori, potențial mari, nu vegetează la echipe de mîna a doua, neștiuți aproape de nimeni?

Pe de altă parte, mulți antrenori, recunoscuți ca mari, nu reușesc să fie mari mereu, chiar în condiții în care ar putea să-și dovedească virtuțile. N-a fugit oare Helenio Herrera de la F.C. Barcelona, cînd a ajuns la pragul retrogradării cu o echipă valorînd milioane? Dar ce a făcut marele Guttmann, în numai cîteva luni, cu o „Benfica" cu Eusebio, Torrés, Simoes, Coluna și compania? Și el a părăsit precipitat Lisabona. Nu a fost mai fericit nici Merkel la „1860 — München" și asta după ani de succese mari.

De altfel, nimic nu justifică crearea unui mit al vreunui antrenor „vrăjitor". Un antrenor poate fi mare sau deveni mare doar cu o echipă mare. Fără o echipă mare sau cel puțin potențial mare nici cel mai bun antrenor nu poate obține performanțe de seamă.

Se pare că mai există la unii iluzia că unul sau mai mulți antrenori renumiți ar putea să rezolve problemele de performanță ale unei ramuri de sport. Parcă ar fi vorba de un inginer care vine și te învață tehnologia unei fabricații și funcționarea mașinilor. Apoi pleacă și nu ai decît să aplici corect ceea ce ai învățat. Dar ce ai de învățat de la un antrenor, oricît de celebru? În meseria aceasta, unde pregătirile marilor echipe se petrec, la lumină, de multe ori sub privirile miilor de spectatori — secrete nu există. Ceea ce diferențiază un tehnician eminent de altul mediocru sînt — în primul rînd — calitățile general umane și talentul pedagogic. Oare aceste calități lipsesc antrenorilor noștri? Nu există chiar nici unul care să le întrunească? Răspunsul nu poate fi decît unul singur: avem și noi antrenori excelenți, dar nu le dăm posibilitatea de a-și crea faima de antrenori mari — discreditîndu-i adeseori la prima înfrîngere.

În aceste condiții, cu ce am rămîne de pe urma activității unuia sau mai multor antrenori străini? Poate doar cu cîteva performanțe (ceea ce este, totuși, problematic) și cu nimic altceva. De altfel, am avut în trecut antrenori străini mari la unele din echipele noastre. Și-au făcut cinstit meseria, dar sportul nostru ca atare nu a profitat mai nimic din activitatea lor. Ei au plecat așa cum au venit, nimic nelegindu-i de sportul din țara noastră, decît practica meseriei indiferent de locul unde era exercitată. Iar după plecarea lor echipele s-au aflat în fața unor ecuații cu aceleași necunoscute, ca și în momentul angajării lor ca antrenori.

Problemele performanței nu se rezolvă numai prin aducerea unor tehnicieni străini. A gîndi astfel înseamnă a crede în himere, a apuca pe un drum periculos. Performanța trebuie construită de la fundație: cu profil organizatoric, ferm, sănătos, sistem competițional stimulativ, preocupare pentru tineret, bază materială etc.. Drumul acesta este mult mai greu, dar singurul care duce la ținta dorită. Astfel s-ar crea, chiar pentru antrenorii noștri condițiile de lucru pe care le-ar pretinde antrenorii străini, dacă ar fi aduși.

Drumul propriu, poate fi mai costisitor, deși prea lejere nu sînt nici condițiile prezenței antrenorilor străini, priviți ca tămăduitori ai tuturor relelor. Cursul unui tehnician de valoare a ajuns la bursa fotbalului internațional la înălțimi ametitoare. Și nici măcar nu sîntem convinși că el poate fi transpus, măcar parțial, în valoarea sportivilor aflată în antrenamentul lui.

N. BRAȘOVEANU

Duminică vor fi desemnați campionii la patinaj artistic

Cu o lună mai de vreme decît ne obișnuise tradiția calendaristică, în acest an campionii țării la patinaj artistic vor fi cunoscuți în a doua duminică a lui ianuarie. După disputarea întrecerilor regionale, la București și Brașov, patinatorii fruntași sînt reuniți acum în Capitală pentru întrecerile finale, programate pe distanța a trei zile.

Cu interes este așteptată disputa senioarelor. Campioana țării, Elena Moiș, va avea ca principală adversară pe foarte tînăra Beatrice Hușțiu. Ambele patinatoare sînt în progres și este probabil că desenele lor pe gheață și programele lor libere vor solicita notele din registrul de sus al tolbei arbitrilor. La băieți, Marcel Comanici pregătește revanșa în fața învingătorului său de anul trecut, Mihai Stoenescu. Foarte interesante se anunță și întrecerile juniorilor, unde reprezentanții Brașovului pot avea un cuvînt important.

Ca un ultim amănunt demn de notat, remarcăm prezența unor arbitri de peste hotare, pentru a da mai multă greutate verdictului de puncte. Este o inițiativă lăudabilă a F.R.H.P., care tinde să devină tradițională, de altfel.

Programul începe azi, la patinoarul „23 August" (ora 10,30) cu figurile obligatorii pentru juniori și junioare.

Rd. V.

ÎN CAMPIONATUL DE HOCHEI

Învingătoare ieri, Dinamo și Steaua se întîlnesc azi într-un meci decisiv

Avanpremieră a mult așteptatelor partide derbi de azi, etapa de ieri a debutat cu o surpriză: *Avîntul Gheorghieni a învins pe Tîrnava Odorhei cu 6—1 (3—0, 0—0, 3—1).* Neașteptat în acest meci a fost nu numai învingătorul, ci și diferența de goluri, cu care hocheiștii din Gheorghieni au încheiat cele 60 de minute de joc. Ei au manifestat de această dată o deosebită vigoare, surprinzîndu-și adversarii chiar din primele minute și, apoi, au dovedit că știu să se apere calm și organizat, măcinînd treptat forțele — și așa destul de limitate — ale tinerei echipe Tîrnava Odorhei. În conturarea rezultatului final un rol, de loc minor, l-a avut și... vremea. În prima repriză, cînd Avîntul a atacat cu toate „motoarele", realizînd trei goluri, s-a jucat în condițiuni bune. În repriza secundă, cînd inițiativa au avut-o hocheiștii din Odorhei, ninsoarea abundentă a împiedicat desfășurarea unui joc rapid, facilitînd astfel sarcina echipei care se apăra. Punctele au fost înscrise de *Vereș (2), Szasz, Benedek, P. Lenard* și *Csiki* (Avîntul), *Varga* (Tîrnava). Au condus *Al. Biro* și *Z. Fodor.*

Cuplajul de după-amiază a programat în primul meci o întîlnire care promitea să fie echilibrată ținînd seama mai ales de faptul că echipa Agronomia Cluj făcuse o partidă bună în etapa anterioară, și avea, deci, posibilitatea de a da o replică demnă de adversarul pe care îl avea în față: Dinamo, liderul clasamentului. În prima repriză și chiar într-o bună bucată de timp din cea de a doua parte a meciului această părere s-a confirmat, clujenii reușind să se mențină în ritmul impus de valoroasa formație dinamovistă. În finalul jocului, însă, inițiativa a trecut total de partea echipei bucureștene, care a încetinit și ea treptat alura cu intenția vădită de a-și economisi forțele pentru meciul de azi. În concluzie, victorie meritată a lui Dinamo: *5—1 (1—0, 2—0, 2—1).* Au înscris *Florescu, Sgîncă III, Ștefan, Ciobotaru* și *Florescu* pentru Dinamo și *Cazan II* pentru Agronomia. Meciul a fost condus de cuplul: *M. Hușanu* și *Fl. Gubernu.*

PROGRAMUL JOCURILOR DE ASTĂZI:

ora 8: Avîntul Gheorghieni — Petrol Geologie;
ora 17: Agronomia Cluj — Avîntul Miercurea Ciuc;
ora 19: Dinamo București — Steaua.

Așteptat cu mult interes, jocul „vedetă" a dezamăgit oarecum. Steaua s-a impus mult mai ușor decît era de așteptat în fața echipei Avîntul Miercurea Ciuc. Hocheiștii de la Avîntul au evoluat fără vigoarea obișnuită, mizînd mult pe realizarea contraatacurilor, prin care să obțină golurile atît de necesare în golaverajul primelor patru clasate. În ciuda diferenței de scor mai mari partida a păstrat totuși un aspect echilibrat, în ultima repriză.

Călin ANTONESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

Moment din meciul dintre formațiile Steaua și Avîntul Miercurea Ciuc, în care bucureștenii au arătat o promițătoare revenire în formă.
Foto: Fr. Brandrup

CAMPIONUL ȚĂRII NOASTRE LA PATINAJ VITEZĂ ÎN ITALIA

La invitația federației italiene, părăsesc astăzi Capitala campionul absolut al țării noastre la patinaj viteză, Andrei Okoș și antrenorul său Ernest Ulrich. Sportivul român urmează să participe în zilele de 13—14 ianuarie la concursul internațional dotat cu trofeul „Alberto Nicoletti", programat pe pista de la Madonna di Campiglio.

Pe schiuri, în plin sezon

● În afara concursurilor cu caracter republican („Cupa României" la biatlon, „Cupa Postăvarul" la slalom special și slalom uriaș, „Cupa A. S. Armata" la fond și „Cupa Dinamo" la sărituri), Poiana Brașov va găzdui, la sfîrșitul acestei săptămîni, o mare competiție populară, deschisă oricărui amator de schi. Este vorba de un concurs de fond care se va desfășura pe trei categorii de vîrstă: 14—17 ani (4 km băieții, 2 km fetele), 18—25 ani (5 km băieții, 3 km fetele) și peste 26 de ani (5 km băieții, 3 km fetele). Clasamentul se va face pe echipe, care vor fi alcătuite din cîte 15 schiori reprezentînd toate categoriile de vîrstă. Întrecerea, organizată de consiliul orășenesc Brașov al U.G.S.R., în colaborare cu comisia regională de schi, suscită un deosebit interes, fapt dovedit de numeroșii tineri care și-au manifestat dorința de a participa. Startul se va da duminică, la ora 12, din fața hotelului Sport.

● S-a stabilit ca ștafeta de 4x7,5 km, pentru care se decerne „Cupa României" la biatlon (duminică dimineață, pe pîrtia din Poiana de jos), să fie alcătuită din doi seniori și cîte un reprezentant al categoriilor tineret și juniori.

● Pantele din apropierea cartierului Săsar din Baia Mare au găzduit zilele trecute un interesant concurs de schi, la care au luat parte numeroși elevi din cartier și din restul orașului. „Cupa vacanței de iarnă", cum a fost denumită competiția, s-a bucurat de un real succes. Iată primii clasați: Liviu Bălan (Școala generală nr. 4), Roja Adam (Școala generală nr. 1), Marius Bălan (Școala generală nr. 4). *(V. SASĂRANU — coresp.).*

● Centrul de inițiere din Rm. Vîlcea, condus de prof. Petrică Ion, cunoaște o vie animație. Cei 30 de elevi participă cu regularitate la lecțiile de însușire a tehnicii schiului. Pînă acum, s-au evidențiat în mod deosebit Ion Iliescu, Ion Balaci, Al. Constantinescu, C. Serbăneci și Severică Sima. În curînd vor fi organizate concursuri, atît între membrii centrului, cît și între aceștia și elevii școlilor generale din Călinești și Robești. *(M. COSTEA — coresp.).*

SIMBĂTĂ, LA STEAUA ȘI FLOREASCA II

PRIMUL START ATLETIC OFICIAL AL ANULUI

Primul pocnet de pistol va răsuna simbătă, în sălile Floreasca II și Steaua. Nu este vorba de vreun concurs de anvergură republicană, ci de unul pregătitor: campionatul de sală al orașului București — prilej de obținere a standardurilor pentru concursurile republicane.

Simbătă, de la ora 16,30, în cele două săli vor lua startul juniorii mari și seniorii (săritura cu prăjina începe de la ora 14), iar duminică, de la ora 9,30, intră în concurs juniorii mici (de la 8 — prăjina).

VOLEIBALISTELE DE LA DINAMO LA A V-a VICTORIE CONSECUTIVĂ

Partida disputată aseară în sala Dinamo în cadrul diviziei A (etapa a VI-a) a revenit campioanelor, care le-au învins pe voleibalistele de la Combinatul Poligrafic cu 3—0 (1, 4, 2), după 40 de minute de joc. Vom reveni cu amănunte.

Nou record de juniori la ciocan

În cadrul unui concurs desfășurat zilele trecute la Tg. Mureș, **Eugen Pîrlea** (Șc. sp. nr. 1 București) a stabilit un nou record republican de juniori mici în proba de aruncarea ciocanului — 6 kg. El a obținut rezultatul de 54,04 m, superior cu 26 cm vechiului record al lui Gh. Costache, din 1962.

Alergările de viteză, tema unui simpozion internațional

La Stuttgart, în R.F. a Germaniei, se desfășoară în aceste zile un interesant simpozion internațional al antrenorilor de atletism, cu tema: alergările de viteză. La lucrările acestui simpozion participă și doi specialiști români: dr. Ion Wiesenmayer și prof. Alexandru Stoenescu, foști campioni republicani în cursele de viteză.

Mihaela Sandu (în foto), una din participantele la tradiționala competiție „Cupa Postăvarul"

Foto: A. Neagu

Panoramic sportiv

A nins din belșug, cu fulgi mari, și pîrtiile Postăvarului (dar, nu numai ele), au primit plăcuta povară a troienelor.

A fost ger — uneori, poate, mai mult decît am fi dorit — și patinoarele și-au deschis porțile.

Am spune — teren excelent pentru sporturile de iarnă. Într-adevăr, acest sfîrșit de săptămînă conturează un bogat panoramic. Să recunoaștem, schiul, în special, ne-a surprins chiar. Îl vedem acum lansat peste așteptări — patru concursuri (sîmbătă și duminică) în Poiana Brașov! Timpul favorabil explică în bună măsură acest veritabil record. Dar — consemnăm cu plăcere — este vorba și de un plus de inițiativă din partea federației de specialitate și a organelor sportive brașovene. Poate că și apropierea „Olimpiadei albe"...

Îi vom revedea, așadar, pe biatloniști. Pe Gh. Vilmoș, C. Carabela și, mai ales, așteptăm cu mare interes evoluția lui Ion Țeposu, revelația actualului sezon. Tot atît de plăcută reîntîlnirea cu specialiștii probelor alpine, cu săritorii și fondiștii (ultimii vor încerca, desigur, să ne arate că nu sînt prea departe de valoarea „olimpicilor", aflați în prezent în Iugoslavia).

Deci, patru starturi importante, care ne fac să uităm observațiile noastre critice — repetate — din decembrie.

Și acum, patinaj. Competiția care reține interesul numeroșilor amatori ai acestui sport — finala campionatului republican de patinaj artistic, programată la București. Recentele întreceri ale etapei regionale au transmis, convingător, o invitație pe care — sîntem siguri — foarte mulți spectatori au acceptat-o cu plăcere.

Astăzi, ultimele jocuri din turul secund al campionatului de hochei. Remarcabilă redeșteptarea interesului pentru această competiție. Poate și datorită faptului că, apropiindu-ne de final, jocurile devin mai echilibrate. Avem impresia că abia acum echipele s-au pus bine pe picioare și au prins gustul pucului. Să riscăm un pronostic: 1. Dinamo, 2. Steaua, 3. Avîntul Miercurea Ciuc, 4. Agronomia Cluj. Cineva spunea, însă, în glumă că „riscul" unui asemenea pronostic era același și în... septembrie. Să vedem!

★

Ne-am propus să includem în obișnuitul panoramic săptămînal și secvențe din acti-

Dan GÂRLEȘTEANU

(Continuare în pag. a 2-a)

DE CE „SEZON MORT"?

Mai mult decît voleiul, handbalul, baschetul sau chiar luptele (am văzut doar cu propriii noștri ochi campionate mondiale de lupte în aer liber!), gimnastica este un sport de sală. Ce-i drept, pînă acum un deceniu și jumătate se mai organizau concursuri oficiale de gimnastică sportivă sub cerul liber, atît în țara noastră, cît și în străinătate (mondialele desfășurate la Roma în 1954). Concentrarea deosebită impusă gimnaștilor de dificultatea în continuă creștere a exercițiilor, acuratețea și, am putea spune, chiar finețea, pretinse de un arbitraj mereu mai exigent, au făcut, însă, ca gimnastica să revină între pereții sălii, într-un fel la palestra unde se născuse.

Ferită, așadar, de rigorile iernii, activitatea competițională la gimnastică n-ar trebui să cunoască un „sezon mort". Dimpotrivă, ea ar trebui să îmbogățească programul duminicilor sportive din sezonul alb, să profite de faptul că există un public sportiv disponibil și, fără îndoială, receptiv la frumusețea clasică — am putea spune — a gimnasticii.

Iată, însă, că de ani și ani asistăm la o situație inadmisibilă: o dată cu finalele campionatelor republicane care încheie, de regulă, activitatea competițională dintr-un an, se stinge orice preocupare pentru întrecere, pentru competiție. Nu-i vorbă, nici calendarul oficial al federației nu programează vreun concurs, dar nici cluburile sau asociațiile sportive nu manifestă o cît de modestă inițiativă în acest sens.

Nu de mult, ziarul nostru a făcut loc, în paginile sale, opiniilor unei competențe în acest domeniu, opinii ce se refereau în special la necesitatea sporirii numărului de concursuri pentru gimnaștii fruntași. Bineînțeles, părerile respective au fost primite cu interes și aprobate de specialiștii noștri dar, așa cum se întîmplă, din păcate, adeseori, pasul de la teorie la practică se face extrem de greu. Urmează încă luni de somnolență, de inactivitate competițională. Se așteaptă — ca de obicei în ultimii ani — să treacă cel puțin trei luni și din nou an, să se vadă, eventual, ce mai fac și alții (de peste hotare, firește), se mai schimbă exercițiile pe ici, pe colo (unii gimnaști chiar în punctele esențiale) și apoi se inaugurează și la noi competițiile — latura cea mai importantă și mai spectaculoasă a sportului de performanță. Și nu o dată am tras consecințe nefaste de pe urma unei atari concepții. Rezultatele consemnate anul trecut, în palmaresul reprezentativelor României, reprezintă un puternic argument la care putem recurge în sprijinul afirmației noastre.

Anul 1968 are, însă, o semnificație deosebită: este, o știm prea bine, anul olimpic. E un motiv în plus de a se adopta cele mai riguroase măsuri urmărind creșterea măiestriei sportive, de a se folosi, cu maximum de atenție, toate posibilitățile ca gimnaștii noștri fruntași, în special cei din loturile republicane, să atingă un nivel de pregătire cît mai ridicat. Or, una din căi este, indiscutabil, cea a concursurilor, a unei bogate activități competiționale.

Exercițiile pentru anul 1968, atît cele impuse, cît și cele liber alese, fiind la această oră însușite, se pot organiza foarte bine, la intervale stabilite de antrenori, întreceri amicale cu public care sînt, de fapt, cele mai indicate mijloace de triere a valorilor, de ierarhizare a lor. Să nu se aștepte numai concursurile internaționale pentru a se face bilanțul, pentru a se trage concluzii. Acestea se pot realiza la fel de bine organizîndu-se competiții interne, cu mai puțin trac și cu mai multă eficacitate. Dar să nu se aștepte prea multe invitații pentru aceasta...

Perioada de iarnă ar putea fi folosită, de asemenea, cu mult succes pentru organizarea de concursuri locale, interasociații sau intercluburi, pe școli sau licee, acestea din urmă beneficiind acum, după vacanța de iarnă, de o perioadă prielnică. Este doar un lucru binecunoscut că nici în epoca sfîrșitului de an școlar și nici în cea a lunilor de vară, nu se poate organiza o activitate mai bogată decît cea care ar fi posibilă acum. Este nevoie doar de puțină inițiativă.

Constantin MACOVEI

ECOURI LA... VOLEIUL SUB REFLECTOR

„Voleiul sub reflector" a stîrnit ecou și în rîndurile cavalerilor fluierului. Lucru pe deplin justificat. Pe adresa redacției a sosit de curînd materialul lui COSTIN MUȘAT, pe care îl publicăm în pagina de față.

Desigur, pentru prietenii mai apropiați ai jocului cu mingea peste plasă, numele nu este de loc nou. Pentru cei mai tineri, însă, ne-am gîndit că e utilă o scurtă prezentare a arbitrului constănțean.

Inginerul Costin Mușat — azi director al PRESAGEN Constanța — a îndrăgit acest frumos sport de pe vremea cînd era elev de liceu, practicîndu-l apoi în anii de facultate și după aceea la Constanța. Dar, Costin Mușat s-a afirmat în volei ca arbitru. S-a remarcat mai întîi în conducerea meciurilor din țară. După aceea, pentru calitățile sale, în urmă cu mai bine de 8 ani, a fost promovat în corpul arbitrilor internaționali, fiind apreciat peste graniță. Ca o confirmare a valorii sale de conducător de joc, inginerul Costin Mușat a fost invitat să conducă jocuri la mari competiții internaționale: campionatele mondiale din Brazilia (1960) și Cehoslovacia (1966), la campionatele europene găzduite de țara noastră (1963) și cele desfășurate în Turcia, anul trecut. Mai adăugăm că arbitrul român a condus meciuri în cîteva ediții ale „Cupei campionilor europeni".

Iată spicuiri dintr-o carte de vizită care îl recomandă, credem, suficient pe arbitrul Costin Mușat.

Aș vrea să precizez de la început că nivelul voleiului masculin din țara noastră nu este în declin. Mai degrabă este vorba de o menținere pe aceeași linie, cu timide progrese în confruntările interne și internaționale. Unele din cauze au fost expuse în editorialul „Apatie la fileu" și în materialele publicate în pagina „Voleiul sub reflector".

Semnalez și eu cîteva din aspectele legate de tema abordată, aspecte remarcate la diverse competiții din țară și din străinătate.

Pregătirea precompetițională

După cum se cunoaște, lotul național masculin participă totdeauna la pregătiri în comun înainte de disputarea unei competiții internaționale importante (campionate europene, campionate mondiale, Jocuri Olimpice).

Mulți au spus că la Istanbul, de exemplu, jucătorii au fost supraantrenați. Alții au afirmat că în 1960 la Rio de Janeiro echipa n-a atins maximumul de formă. Mereu s-au găsit fel de fel de explicații, împărțindu-se răspunderea între antrenori, medici, diverși jucători, ba chiar conducători sau arbitri proprii.

Consider, însă, că explicația slabei comportări a lotului național masculin în competițiile mari trebuie căutată în primul rînd în perioada mult prea îndelungată de pregătire în comun. Am în față fotografia „6"-lui pe care lotul îl folosea în turneul final al campionatului mondial din Brazilia: Roman, Miculescu, Cherebețiu, Derzei, Nicolau, Drăgan. Pe banca rezervelor erau Păunoiu (în mare formă), Corbeanu (ușor accidentat), Ferariu, S. Mihăilescu, Rusescu și Pavel. Nici chiar cu această echipă, greu de egalat curînd în ceea ce privește valoarea ei, nu s-a cucerit titlul mondial. Dar nu din cauza formei întîrziate.

Este cunoscută componența lotului care ne-a reprezentat la recentele europene de la Istanbul. Cred că, doar cu mici excepții, era tot ceea ce avea mai bun voleiul masculin românesc. Nu numai că echipa n-a mers la titlu așa cum i se ceruse, dar comportarea i-a pus pe gînduri chiar și pe simpatizanții străini ai voleibaliștilor noștri.

Am ales aceste două participări pentru că ele sînt cele mai elocvente în intenția noastră de a demonstra efectul negativ al pregătirilor comune, prelungite.

După cum se cunoaște, lotul se compune din jucători cu un ridicat nivel intelectual, cu reale posibilități materiale, rezultatul muncii lor profesioniste. Ei sînt agasați 3—4 luni cu un program de cîrd, sînt nevoiți să se suporte reciproc, zi de zi, să se despersonalizeze, în loc să se sudeze moral, prin plăcerea unui timp oarecare — infinit mai scurt, petrecut doar în terenul de joc.

Pregătirea în comun nu se face pentru a repeta la infinit pasa la fileu, să zicem, sau atacul, sau alte procedee. Trebuie pornit de la considerentul că toți componenții au trecut examenul posibilităților proprii atunci cînd au fost selecționați. Aceste repetări duc la tocire psihică, la plictiseală, la considerarea antrenamentului ca pe un adevărat calvar și toate astea la un loc se simt în timpul competiției, se văd în lipsa poftei de joc. Jucătorii se feresc să spună aceste adevăruri deschis, fiindcă s-a găsit totdeauna cineva gata să-l taxeze pe îndrăzneț drept recalcitrant și să-l scoată din lot, sau pentru că interese personale meschine i-au împiedicat s-o facă.

Școala românească există?

S-a vorbit mult despre diverse școli în volei, despre diverse sisteme de joc care caracterizează echipele cîtorva națiuni. Știm că sovieticii sînt renumiți prin jocul în forță (în ultima vreme), că cehii afișează mereu un joc economic, inteligent, că japonezii excelează în jocul acrobatic, în viteză, combinativ etc.

Despre lotul nostru național se spune că se evidențiază printr-o îmbinare a tuturor sistemelor de joc de mai sus. Băieții noștri joacă și în forță și cu combinații subtile și economic și chiar acrobatic uneori.

Am arbitrat de multe ori în străinătate jocuri de antrenament între două formații ale lotului. Totdeauna a fost o încîntare să le urmăresc. Spectatorii aflați întîmplător în sală, reporterii, oficialii, spuneau totdeauna că în fața unui astfel de joc nu poate rezista nici o echipă! Dar astfel de echipe au existat, unele ne-au și învins. Motivul? Atunci cînd echipa intră în impas ea uită de școala românească, abandonează jocul nostru specific și face apel imediat la formule bătrînești — depășite, arhicunoscute: 1—2 pase, a treia minge dincolo de plasă... Atît!

La Istanbul sovieticii ne-au învins cu un joc bazat pe caracteristicile școlii românești, lucrul acesta petrecîndu-se aidoma și la turneul precompetițional de la Cluj. Concluzia? Să nu renunțăm la bazele școlii românești, să le cultivăm mai bine în competițiile interne, să le aplicăm totdeauna și cu curaj și cu consecvență în confruntările internaționale.

Antrenorul lotului și selecția

S-a împămîntenit la noi sistemul de a încredința lotul reprezentativ antrenorului a cărui echipă cîștigă un campionat, sau care dă cel mai mare număr de jucători naționalei.

Este nevoie să demonstrăm că am avut și avem antrenori de certă valoare? Să nu uităm că, numai în ultima vreme, antrenorii români au fost solicitați în multe țări străine: Nicolae Sotir (Turcia și Franța), Nicolae Murafa (Turcia), Gabriel Cherebețiu (Mexic), Horațiu Nicolau (Belgia), Davila Plocon (Italia). Alături de aceștia s-au făcut apreciați prin rezultatele echipelor lor, Sebastian Mihăilescu, Jean Ponova, Florin Balaiș, Tică Tănase etc.

În cadrul federației de volei avem un antrenor federal. După cîte știu acesta își are sarcinile sale bine precizate dar, oricum, el nu se ocupă direct de pregătirea lotului național, pentru aceasta fiind desemnat un antrenor principal și unul secund, după criteriile de mai sus.

Sînt frecvente cazurile cînd unii jucători au rețineri în pregătire tocmai fiindcă au impresia că sînt nedreptățiți de antrenor care își protejează jucătorii proprii. Firește, uneori supărarea acestor jucători este justificată. Alteori, însă, afirmațiile sînt gratuite. Dau un exemplu: ce să facă Puiu Mihăilescu cînd în lotul de la Istanbul avea 8 dinamoviști și cînd datorită unor împrejurări bine justificate era nevoit ca în „6"-le din teren să aibă 5 sau chiar 6 dinamoviști?

N-ar fi normal ca în afară de antrenorul federal (care împreună cu colegiul de antrenori să se ocupe de asigurarea unei asistențe calificate în pregătirea lotului) să existe un antrenor național care să nu aparțină nici unui club? El, cu ajutoarele de mai sus, s-ar ocupa de selecție, de alcătuirea programelor de pregătire, de antrenamentele lotului național. Cred că în această formulă nu ar mai exista discuții și motive de suspiciune. Cred că astfel s-ar putea renunța la actualul antrenor secund care mai totdeauna este folosit pentru rezolvarea problemelor administrative și nu pentru procesul de instruire.

Sistemul competițional intern

După fiecare competiție de anvergură în care reprezentativa noastră s-a comportat bine, federația de volei (cred că și altele fac la fel) găsește prilejul cel mai prielnic spre a solicita aprobarea unor inițiative care să desăvîrșească, chipurile, succesul recent obținut. După locul II la Praga în 1966 (la mondiale) s-a înființat divizia B, lărgită. Noroc că la Istanbul n-am cucerit titlul european (mai bine zis nu l-am recucerit), altfel poate că în campionatul 1967/1968 am fi avut și... divizia C!

Dar, să vedem ce aport a adus divizia B la desăvîrșirea succesului obținut la Praga sau la europenele de la București. S-a văzut la Istanbul, se vede și din sălile goale...

Divizia B s-a desfășurat într-un anonimat crunt. Am arbitrat în noiembrie un joc la Brăila și în sală erau cîțiva copii de la o școală profesională (intrați gratuit) și maximum 10 spectatori din care plătiseră numai 3!? Asociația sportivă organizatoare a cheltuit 400 lei pentru baremurile celor 2 arbitri. Despre nivelul jocului, ce să mai vorbim! La fel este și la Constanța la un meci de B și probabil în multe alte orașe. Remarc faptul că în ciuda regulii stabilite de F.R.V., de a avea cîte 3 sportivi în lot care sînt născuți după anul 1946, divizia B s-a transformat într-un azil de bătrîni care nu mai fac față la A. Poate afirmația nu privește toate echipele, dar în general reflectă realitatea.

Sistemul competițional de performanță (diviziile) cît și cel de calificare au lacune și în ceea ce privește durata. Sînt atît de scurte și ocupă atît de puțin timp într-un an încît nici nu știi cînd au trecut.

În orașele unde există săli (puține cîte există), se desfășoară campionatele de calificare în timpul iernii. Grosul celor ce iubesc acest sport și iau parte la calificare sînt nevoiți să participe la jocuri afară, în foarte scurta perioadă de timp prielnic ce se poate prinde primăvara. Calificarea nu durează în mod real pentru marea masă de voleibaliști mai mult de o lună și jumătate, maximum două. După care urmează o pauză de 10 luni pînă la noul campionat de calificare. Deci, unde și cînd să fie depistat și crescut schimbul de mîine? Îmi aduc aminte că la Constanța, în perioada 1949—1953, participau anual peste 40 de echipe la campionatul de calificare care dura din mai și pînă în septembrie, existînd în oraș peste 20 de terenuri de volei. Azi avem doar 2 terenuri în aer liber și 2 săli de sport folosite și de alte sporturi.

În aceste condiții este normal că avem în țară maximum 4 echipe masculine de valoare. Chiar și acestea, cu unele excepții, au loturi de jucători pregătiți în alte asociații. Se găsesc din ce în ce mai greu elemente tinere, cu perspective, fiindcă acestora nici nu li se acordă atenția cuvenită. Deunăzi era criticat în ziar antrenorul echipei feminine Farul, prof. I. Takacs, în legătură cu lotul redus de care dispune. Focul criticii trebuie îndreptat, cred, către conducerea clubului Farul care a avut și are antrenori cu jumătate de normă pentru echipele de juniori și junioare. Care este rezultatul muncii lor? Se vede din loturile restrînse ale ambelor echipe în care nu activează tineri crescuți în propria casă. Dacă exemplul acesta ar fi caracteristic numai Constanței încă n-ar fi nimic. Dar problema este acută în toate centrele.

Publicul nu mai umple sălile ca în trecut. Explicația rezidă atît în nivelul necorespunzător al întîlnirilor, dar și într-un fel de blazare a foștilor fervenți spectatori. La București publicul a devenit extrem de pretențios. Nu-l mai interesează jocurile obișnuite, ci numai cîteva, cele mai importante din divizie, sau din cadrul „C.C.E." La turneul final masculin din primăvara anului 1967 sălile au fost goale, dar dacă acesta ar fi fost organizat la Cluj, la Constanța, sau în orice oraș din provincie totul s-ar fi transformat într-o adevărată sărbătoare, cu săli luate în asalt de spectatori.

★

Redresarea voleiului românesc s-ar putea realiza cu puțină strădanie și cu consultarea unui larg grup de specialiști, sportivi, arbitri, antrenori. Organizarea unei acțiuni susținută și de măsuri ar readuce voleiul din nou în actualitate.

Costin MUȘAT
Constanța

Panoramic sportiv

(Urmare din pag. 1)

vitatea sportivă competițională a orașelor și regiunilor. Pentru azi, relatări din Baia Mare. Pe dealul Florilor — faza orășenească a campionatului republican de schi-fond. Pregătiri intense, start populat. Febrilă activitate în centrele de inițiere: pe patinoarul tineretului, pe dealul din cartierul Săsar...

★

De pe pîrtii și patinoare, în sălile de sport. Program ceva mai redus. Pauza baschetbalistică se resimte. Ca și cea a echipelor masculine de volei. Ne așteaptă un „relache" și în campionatul feminin, dar duminică vom urmări cîteva meciuri interesante. Le dorim de o calitate care să ne facă să așteptăm cu nerăbdare reluarea competiției (în februarie).

Totuși, panoramicul semnalează destule întreceri atractive. Sezonul atletic de sală a început să devină cu adevărat un SEZON. Din nou, sîmbătă și duminică, două concursuri rezervate juniorilor. Continuitatea în activitatea competițională de sală la atletism poate să rezolve, după părerea noastră, multe din problemele atletismului. Și este bine că s-a început cu juniorii. Dar, să nu-i uităm și, mai ales, să nu-i... absolvim pe seniori!

La fel de interesante și utile întrecerile tinerilor scrimeri și handbaliști.

★

Sîmbătă seara... emoții! La Zagreb, poloiștii de la Dinamo susțin prima manșă a finalei „C.C.E." în compania campioanei Iugoslaviei — formația, după cum se știe, deosebit de experimentată și redutabilă — Mladost. Ce-ar fi să nu ne oprim, da data aceasta, la marginea... bazinului? Greu, foarte greu, dar posibil.

Duminică, reeditarea emoțiilor: Suedia — România, primul joc de calificare pentru campionatul mondial feminin de handbal. Duelul de la semicercul sălii din Upsala poate fi hotărîtor în tentativa, atît de dorită și de așteptată, pe care „7"-le nostru și-a propus-o în anul mondialelor. Sperăm într-un succes, pe care-l dorim apoi confirmat în meciul retur de la București.

Marcel Comanici pare bine „încălzit" pentru finale

Foto: N. Aurel

★

Sezonul competițional cuprinde, cum vedem, tot mai multe puncte de atracție, derbiuri interesante, finale de campionat, importante confruntări internaționale.

De ce, însă, preocuparea se îndreaptă aproape peste tot numai spre ceea ce se numește activitate competițională OFICIALĂ? De ce în București și în multe regiuni nu se mai organizează întreceri de lupte, gale de box, demonstrații sau concursuri de gimnastică, competiții de haltere ș. a.? Au obosit, oare, unii activiști din organele sportive locale? S-au încheiat, sau se vor încheia, unele campionate și competiții în care sînt angrenați sportivii de frunte — destul de puțini — dar asta nu înseamnă în nici un caz că s-a încheiat activitatea din sporturile respective. Așteptăm...

Învingătoare ieri, Dinamo și Steaua se întîlnesc azi într-un meci decisiv

(Urmare din pag. 1)

priză ambele formații jucînd cu gîndul la partidele de azi, al căror rezultat este decisiv atît pentru Steaua, cît și pentru Avîntul Miercurea Ciuc. Scor final: *16—2 (3—0, 5—1, 8—1)* pentru Steaua, prin punctele înscrise de *Ștefanov (4), Bucur (2), Varga (2), G. Szabo (2), Gheorghiu (2), Calamar, Biro, Ionescu, Peter*, respectiv *Balint (2)*. Au condus *N. Turceanu* și *C. Sgincă*.

★

O dată încheiate aceste partide, pe agenda celei de-a doua „manșe" a campionatului nu a mai rămas decît o singură filă albă. Ea se va completa astăzi, pe măsură ce se vor disputa jocurile cuprinse în programul ultimei etape, fără discuție, cea mai importantă dintre toate. Importantă, pentru că de această dată se vor afla față în față cele mai bune echipe de hochei din țară: *Dinamo* (cu un avans de două puncte) și *Steaua*; pentru că, în deschidere, se întîlnesc două formații în evident progres, ocupante ale locurilor imediat următoare, *Avîntul Miercurea Ciuc* (III) și *Agronomia Cluj* (IV) și, în sfîrșit, pentru că dimineața este programat derbiul codașelor: *Petrol Geologie — Avîntul Gheorghieni*.

Nu încape îndoială că cel mai important joc rămîne acela în care se înfruntă Dinamo și Steaua, în care vom avea prilejul să urmărim, aproape în totalitatea lor, pe membrii echipei reprezentative, ce se pregătește în vederea apropiatelor Jocuri Olimpice. Sînt, desigur, argumente suficiente ca să putem spera că întîlnirea ne va oferi numai satisfacții!

La Școala sportivă din Buzău

CINE VA COMPLETA VITRINA CU TROFEE?

În 1957, cînd a fost înființată Școala sportivă din Buzău, baza materială pe care o avea la dispoziție se rezuma la o sală de gimnastică și la o curte, neamenajată însă. După un an, în 1958, ca director al școlii sportive a fost numit profesorul de educație fizică Adrian Ionescu. Acest entuziast animator al sportului, bun gospodar, a început să desfășoare o activitate laborioasă, fiind intens sprijinit de conducerea Liceului „B.P. Hasdeu" (director Constantin Ghigulescu), unde învață majoritatea elevilor. Înconjurați și de alți inimoși, bizuindu-se pe sprijinul unui puternic comitet de părinți și găsind și înțelegerea organelor locale, ei au reușit să realizeze lucruri deosebite.

Astăzi, după atîția ani, în incinta școlii poate fi admirat un frumos micro-complex sportiv: teren de handbal cu instalație de nocturnă (!), care a găzduit și un meci internațional; două terenuri de volei și unul de baschet; alt teren de handbal pentru antrenament. Încăperea în care erau depozitate cuferele elevilor interni a devenit, de curînd, o modernă sală de gimnastică, dotată cu tot utilajul necesar. La începutul anului școlar în curs s-a dat în folosință o pistă de atletism cu șase culoare; cîte două de 60, 80 și respectiv 100 de metri. Directorul școlii sportive, tov. Ad. Ionescu, ne împărtășea părerea că acum conducerea intenționează să depună toate diligențele pentru construirea unui bazin de înot. Sîntem convinși că și acest proiect va fi transpus în viață.

SUCCESELE JOCURILOR SPORTIVE

Dacă pentru asigurarea locurilor de antrenament și competiții s-au făcut eforturi lăudabile, să vedem acum și realizările obținute pe planul performanțelor sportive. Din noianul celor înregistrate de-a lungul deceniului de activitate le vom nota doar pe cele mai reprezentative.

Echipele de volei băieți și handbal fete au cucerit titlul de campioană republicană de juniori în 1963, iar echipa de handbal băieți a recoltat un frumos buchet de succese, cîștigînd campionatul republican de juniori (1966), campionatul republican școlar (1962 și 1966) și campionatul școlilor sportive (1965). Considerăm că sînt performanțe meritorii, avînd în vedere și faptul că Școala sportivă din Buzău este una din cele mai mici din țară. În cele cinci secții (atletism, gimnastică, handbal, volei, fotbal), lucrează numai 13 profesori, cu 384 de elevi și activitatea depusă pînă acum ne face să apreciem că această școală sportivă prezintă, în ansamblu, un bilanț favorabil. Intrînd, însă, în amănunte, vom remarca o inegalitate în aportul adus vitrinei de trofee: titlurile republicane cucerite, cupele și medaliile aparțin doar jocurilor sportive, mai precis echipelor de handbal și volei (secția de fotbal s-a înființat de-abia în toamna trecută). Sporturile individuale — atletismul și gimnastica — nu și-au semnalat deocamdată prezența decît foarte puțin. Gimnastica a adus o singură diplomă, pentru locul VI la campionatul republican de juniori, iar atleții s-au clasat de patru ori pe locurile II—III ale campionatului școlilor sportive. În ce privește însă posibilitățile imediate de îmbunătățire a rezultatelor, s-ar părea că...

...VIITORUL APARȚINE SPORTURILOR INDIVIDUALE

Paradoxal, dar această părere este izvorîtă din realitate. Deși echipele de jocuri sportive au realizat, în anii trecuți, succese mai mari, actualmente ele trec printr-o perioadă de declin. Avînd un număr mic de cadre didactice, școala sportivă s-a orientat inițial spre selecționarea și pregătirea elevilor admiși în clasa a VIII-a, adică în primul an de liceu. Începînd însă cu anul școlar 1964—65 s-a trecut, după cum știm, la învățămîntul general de 8 ani. Or, selecționarea elevilor din clasa a IX-a, deci trecuți de 15 ani, nu mai concorda cu principiile specializării timpurii. Și, totul a fost luat de la început, trecîndu-se la selecționarea copiilor din clasa a V-a, deci mai mici de 12 ani. Aceasta necesită o perioadă mai îndelungată de pregătire, iar roadele se vor vedea de-abia peste 3—4 ani. Atunci însă, se vor putea obține succese mai mari decît cele de pînă acum.

Din considerente de ordin pedagogic și metodic, la gimnastică și atletism acest principiu se aplica cu mult înainte, astfel că astăzi, perioada de rodare este pe sfîrșite. Tocmai așa se explică de ce primele lor rezultate au apărut abia în 1967, iar pentru 1968 speranțele buzoiene sînt îndreptate, în special, către aceste ramuri de sport. Atletismul, spre exemplu are cîteva speranțe: Grigore Stratone (16 ani) 38,98 m la disc, Nae Oprișan (16 ani) 1,78 m la înălțime, și Angela Nițu (15 ani) 11,98 m la greutate. Pentru pregătirea atleților merită evidențiat prof. Gică Tudorie, ca și mai tînărul său coleg (doar de un an la școala sportivă), prof. Paul Voica. La gimnastică, printre cei care contribuie la ridicarea măiestriei sportive a elevilor se numără și profesorul Ștefan Popescu. Preocuparea și tactul pedagogic de care dă dovadă acest tînăr cadru didactic ne-au impresionat. Într-o lecție am văzut o întreagă grupă de copii — între 10 și 12 ani — efectuînd rondă-flic și rondă-salt, elemente acrobatice de dificultate.

Se speră ca în 1968 sporturile individuale să-și aducă primele contribuții mai substanțiale la vitrina cu trofee.

B. LUNCANU

Din poșta zilei

MAGAZINUL CU ARTICOLE SPORTIVE DIN FOCȘANI...

...a cunoscut în aceste zile o mare afluență de cumpărători atît localnici cît și din comunele apropiate.

Vitrina, bogată și frumos aranjată, atrage privirile celor care vor să se bucure de atracțiile sezonului rece. Schiuri și patine, bocanci și mănuși, pulovăre și fulare, în sfîrșit tot ce este necesar pentru a încerca plăcerea petrecerii timpului liber pe pîrtiile de zăpadă.

Al. Sîrbu

SECȚIE DE BOX LA HAȚEG

În urma inițiativei conducerii asociației sportive Progresul din Hațeg a luat ființă, de curînd, prima secție de box din acest oraș. Secția cuprinde pentru început 15 pugiliști, care se antrenează de trei ori pe săptămînă sub conducerea lui Eugen Weidinger.

Cu cîteva zile în urmă cei mai bine pregătiți dintre acești tineri boxeri au fost prezentați publicului hațegan, în cadrul unei gale demonstrative. S-au evidențiat la prima lor apariție publică I. Zgircea, P. Sasu, Gh. Petrescu, L. Ciurea și H. Melințoni.

N. Sbuchea

PLANURI PE '68 LA CEAHLĂUL

În primele zile ale anului am stat de vorbă cu tov. Nicolae Arhire, președintele C. S. Ceahlăul Piatra Neamț, pentru a afla care sînt obiectivele clubului pe 1968. Primul punct al discuției noastre a fost fotbalul. Poate va surprinde pe mulți, în special pe ieșeni, dar Ceahlăul vizează anul acesta atingerea unei mari performanțe: ocuparea locului I în seria I a diviziei B și deci promovarea în divizia A! În cel mai rău caz locul II în serie, ne spune președintele clubului.

Despre atingerea acestui obiectiv mi-a vorbit și antrenorul echipei, Mircea Crețu. *„Ne vom pregăti temeinic pentru retur, vom practica un fotbal modern, vom întări echipa cu cîțiva jucători tineri de mari perspective, ca de exemplu, Codreanu, Călugărița și Hacman".*

— Un alt proiect — mai ușor de realizat, după mine, decît cel al echipei de fotbal — este readucerea formației de volei în prima categorie a campionatului republican feminin, unde a activat în 1966. Într-adevăr, profesoara Maria Săvinescu, antrenoarea voleibalistelor, muncește cu multă pasiune și conștiinciozitate cu fetele și rezultatele n-au întîrziat să apară. Echipa Ceahlăul ocupă locul I în seria a III-a a diviziei B, practică un joc frumos și eficace avînd, deci, toate șansele de promovare.

Dintre obiectivele privind îmbunătățirea bazei materiale a activității sportive am reținut: darea în folosință a unei săli de sport în care se va putea practica handbalul, voleiul și unele probe atletice, de asemenea, se va lucra, imediat ce timpul va permite, la reamenajarea stadionului și anume: regazonarea unor porțiuni ale terenului de joc, mărirea capacității tribunei și amenajarea unui al doilea teren de antrenament etc.

C. Nemțeanu

Peisaj de iarnă...

Foto: O. Cabana

Dacă marchezi, nu mai pleci viu

Acum, cînd puse la iernat echipele așteaptă să se mureze dînd naștere unor noi talente, cînd metodiștii, privind viscolul de afară, imaginează scheme noi, iar suporterii bigoți se închină sfîntului Pele rugîndu-l să-și pogoare harul asupra vedetelor lor preferate, ne gîndim cu duioșie la martirii fotbalului din anul trecut. Numai cine n-a fost niciodată în deplasare, numai cel care n-a văzut pașnicele orașe-gazdă transformîndu-se în jungle pentru adversar, nu va înțelege încercările prin care trec așa-numiții „oaspeți".

Din păcate, martirii fotbalului n-au o ierarhie bine stabilită și canonizarea lor e departe de a fi pusă la punct. Ei n-au intrat în legendă ca sfîntul Iona cel din burta chitului (balenă, N. A.) și nici ca proorocul Daniil aruncat în groapa cu lei. De-a lungul firavei lor existențe ei nu s-au ridicat nici măcar pînă la înălțimea sfîntului Francisc de Assisi, mulțumindu-se să înghită pe tăcute pumni în ceafă, palme și picioare și să fie scuipați în ochi.

Dar, evident, nu orice lovitură te transformă într-un martir și socotim că e timpul să se introducă ierarhia și în acest domeniu și să se respecte cerințele canonizării.

Nu putem, în sfîrșit, compara durerea rezervelor Feher și Suciu, ale aceleiași echipe, bătuți numai cu pumnul, cu suferințele lui Pînzaru (Minerul Baia Mare) căruia o gorilă a parcului zoologic din Gherla, travestită în spectator, i-a aruncat un clopot în cap, după meci.

DAR, DE FAPT...

Căci nu se pot compara chinurile arbitrului Ștefan Patkés, scuipat de jucătorii echipei Recolta din Buteni, la Buteni (în meciul acestora cu Unirea Oradea) cu chinurile echipei Chimia Făgăraș, închisă la Strehaia într-un vestiar fără geamuri, fără apă de băut, și bătută mărunțel și îndesat pe la colțuri, sub privirile înveselite ale oamenilor de ordine și ale milițienilor din localitate.

Nu-i putem, în sfîrșit, considera martiri pe toți jucătorii și suporterii călcați pe bătături, înjurați de mamă sau amenințați cu bătaia în surdină și fără martori.

Pentru acordarea titlului oficial de „martir al sportului" (instituție la constituirea căreia federația de specialitate contribuie de mulți ani prin măsurile hotărîte și eficiente pe care le ia) se impune ca pretendenții:

1. Să înainteze o cerere tip, vizată de medicul legist.
2. Să prezinte contuzii originale *(vezi cele de „tip clopot")*.
3. Să anexeze o bandă de magnetofon cu amenințări de tipul: „Dacă marchezi gol, nu mai pleci viu".
4. Să fi fost scuipați abundent și în public.
5. Să aibă efectuat cel puțin un pelerinaj la Gherla, Buteni, Strehaia sau orice altă localitate în care primirea oaspeților sportivi se face după codul Vînătorilor de capete și al campionilor scuipatului la țintă mișcătoare.

Credem că numai astfel sportivul martir va căpăta locul ce i se cuvine și nu va mai fi supus, în afara chinurilor pomenite și aceluia de nesuportat, al anonimatului.

Camil BACIU

D-ale arbitrajelor...

In ultimii ani, prin grija federaţiei de resort, s-au luat o serie de măsuri menite să asigure sportului luptelor cele mai bune condiţii de desfăşurare. O deosebită importanţă s-a acordat problemei arbitrajelor. Astfel, s-au organizat cursuri de perfecţionare (urmate de examinări), precum şi cursuri centrale pentru arbitrii din provincie (la Lugoj şi Bucureşti). De asemenea, periodic, au fost date îndrumări metodice. Ca urmare, calitatea arbitrajelor s-a îmbunătăţit, iar numărul arbitrilor competenţi a crescut. Dintre aceştia s-au remarcat C. Simionescu, L. Bandi, D. Cuc, N. Baciu, V. Perju, I. Oprea etc. Trebuie să mai spunem că arbitrajele prestate de Ion Corneanu, Vascul Popovici, Valentin Bati şi Ion Crisnic s-au bucurat de frumoase aprecieri din partea forului internaţional de specialitate, care i-a programat, cu regularitate, la marile confruntări internaţionale (Jocuri Olimpice, campionate mondiale şi europene).

Totuşi, în privinţa arbitrajelor mai sînt unele carenţe. Urmărind atît etapele campionatului pe echipe (categoriile A şi B), cît şi fazele finale ale campionatelor republicane de juniori şi seniori, am rămas neplăcut impresionaţi de modul în care s-au prezentat o parte dintre „cavalerii fluierului". Astfel, cu prilejul campionatelor republicane de „libere" (seniori), de la Timişoara, au existat cazuri cînd o serie de arbitri au fost părtinitori (I. Marton, T. Jula, V. Onoiu etc.), au trecut cu vederea pasivitatea unor luptători, sau au fost neatenţi la acţiunile de pe saltea. Din această cauză, cea de-a doua reuniune a trebuit să fie întreruptă, arbitrii respectivi fiind chemaţi la ordine! La finalele campionatelor republicane de juniori (libere) şi la concursul de toamnă — rezervat juniorilor la „greco-romane" — care au avut loc la Braşov, s-au produs lucruri şi mai grave. Mulţi dintre arbitri fiind şi antrenori trebuiau să urmărească şi evoluţiile elevilor lor. Pe parcursul întîlnirilor s-a putut observa că unii (I. Geambazu, I. Donose, V. Constantinescu etc.), în timp ce oficiau ca arbitri, deveneau, brusc, şi antrenori, dînd sfaturi tehnice sportivilor care susţineau meciuri pe altă saltea.

Care sînt cauzele care au generat această stare de lucruri în arbitrajele la lupte? Iată cîteva explicaţii, aflate din dosarele Colegiului central.

● Colegiul a manifestat lipsă de exigenţă faţă de greşelile săvîrşite de unii arbitri. Doar I. Horvath (Lugoj) şi L. Covaci (Hunedoara) au fost sancţionaţi pentru părtinire şi grave erori de arbitraj.

● O serie de arbitri au absentat nemotivat de la meciurile la care au fost programaţi: M. Cioroiu (Iaşi), Şt. Perey (Oradea), Gh. Voicu (Braşov) etc.

● In evidenţa Colegiului central mai figurează arbitri fără nici o activitate: C. Niculescu, I. Rat (Bucureşti), I. Biterman, Gh. Nadler (Reşiţa), V. Borşan (Cluj), Fr. Hari (Braşov) etc. Alţii sînt nepregătiţi: I. Virdău (Bocşa Română), E. Finckelstein (Suceava), M. Cioroiu (Iaşi).

● Lipsa unor cursuri de arbitri în centre cu o veche tradiţie a luptelor ca Reşiţa, Baia Mare, Arad, Cluj etc.

Aceste cîteva spicuiri sînt elocvente. Ele explică de ce calitatea arbitrajelor la lupte lasă de dorit.

Subscriem, totodată, la propunerea făcută de către preşedintele Colegiului central de arbitri, tov. C. Popescu, pentru ca în anul 1968 să nu mai fie delegat ca arbitru nici un antrenor. De asemenea, se impune organizarea unei supravegheri efective a arbitrajelor, înfiinţarea unor noi cursuri, la care să fie admişi doar foştii luptători. Totodată, apare ca necesară şi editarea regulamentului de lupte cu noile modificări făcute de F.I.L.A.

Gheorghe CIORANU

După meciul Dinamo — Olympia Ljubljana

Luciditatea în momentele de tensiune — „cheia" calificării

O dată trecută euforia, de altfel justificată, din primele ore de după victorie, o analiză mai „la rece" a primei manşe din sferturile de finală ale „Cupei cupelor" este de rigoare. Nu e vorba de un preambul menit să expedieze părţile pozitive ale jocului prestat de dinamoviştii bucureşteni, ci de un îndemn la extragerea celor mai importante învăţăminte.

Invingătoarea Olympiei Ljubljana este o echipă de nivel internaţional pe plan tehnic, tactic şi fizic (cu unele rezerve privind gabaritul formulei de bază). Fără a mai insista (e momentul să ne ocupăm şi de părţile vulnerabile...), adresăm tuturor jucătorilor şi conducerii tehnice a echipei felicitările pe care le merită din plin. Dar a venit şi rîndul aspectelor care încă ne îngrijorează.

Am scontat, în pofida forţei de joc evidente a oaspeţilor, pe o „zestre" pentru Ljubljana. Ea există şi se compune din 16 puncte. Să fie oare suficient? Nu se poate şti. **Voinţa lucidă constituie cheia eventualei calificări.**

Speculaţii pe laitmotivul scorului de miercuri se pot face nenumărate. Era posibil ca partida să se încheie doar cu 5—6 puncte diferenţă în favoarea gazdelor. Se putea, tot aşa de bine, ca un „bagaj" de 20—22 de puncte să îngreuieze avionul oaspeţilor la întoarcere... În minutul 34 scorul era de 85—67, iar în minutul 40 de 99—80! Iarăşi, trămarea jocului colectiv datorită manifestărilor de individualism şi reproşurilor care, inerent, le urmează? (Oare Olympia este o echipă mai slabă decît Dinamo, şi încă la diferenţă de 16 puncte? Evident, nu! Dar, după cum s-a văzut, clasa tehnică a baschetbaliştilor iugoslavi este una, nervii lor sînt alta...).

Însă, nervii slab controlaţi ai dinamoviştilor şi-au spus cuvîntul.

Sîntem dispuşi din capul locului să-i înţelegem pe aceşti oameni, care depun eforturi fizice şi psihice uriaşe, la antrenamente, atunci cînd simt cum le creşte revolta în suflet pentru că o decizie care este (sau li se pare...) greşită riscă să le anuleze munca. Îi înţelegem şi atunci cînd adversarii, ori cît de buni strict baschetbalişti ar fi ei, dovedesc că nu ştiu să piardă şi recurg la procedee necinstite, uneori chiar brutale. **Dar manifestarea nervilor este interzisă,** nu numai de considerente de etică sportivă, ci pînă şi de un minimum de înţelepciune imperios necesar în asemenea situaţii. De ce să se piardă puncte preţioase prin sancţiuni, sau prin des-

Dinamo se va afla la Ljubljana în postură dificilă: meci de miză, local patriotism de tip... sudamerican, poate şi un arbitraj „în atmosferă". Adăugăm însăşi ideea menţinerii avantajului, adesea generatoare a unei stări de spirit care, la rîndul ei, scade substanţial randamentul. Ne temem că cel mai puternic adversar pentru Dinamo îl vor constitui... dinamoviştii. Tracul lor proverbial a fost la un pas de a le juca feste neplăcute chiar în sala Floreasca. În minutul 3 scorul era de 8—0 în favoarea oaspeţilor!

Scadenţa e prea aproape pentru a vorbi de îmbunătăţiri în jocul propriu-zis. Meciul a fost însă edificator: Olympia poate reface handicapul dacă dinamoviştii nu se vor concentra perfect şi permanent. **Chiar dacă nu se vor califica în „Cupa cupelor", reprezentanţii noştri au binemeritat prin valoarea arătată, dar,** în schimb, **nu le vom ierta pentru nimic în lume eliminarea din competiţie ca urmare a unui joc obtuz, sub imperiul fricii şi al nervilor,** în care nu se vor strădui să fie cu adevărat ambasadori ai sportului cu mingea la coş din ţara noastră. **Ei pot şi trebuie să joace bine, să lupte din răsputeri dar lucid,** să-şi păstreze limpezimea cerebrală indispensabilă valorificării calităţilor şi cunoştinţelor reale, improvizînd eficace fără a comite derogări de la linia tactică.

Aşa dorim să joace Dinamo la Ljubljana!

G. RUSSU-ŞIRIANU

Dragomirescu (nr. 4), reselecţionat în lotul naţional, a confirmat în meciul cu Olympia Ljubljana că a atins o valoare internaţională

Foto: V. Bageac

Seniorii — între corzi

După deschiderea campionatului naţional de juniori, este rîndul seniorilor să înceapă disputele pentru cucerirea titlurilor de campioni ai ţării pe anul 1968. Ca şi anul trecut, se vor decerna 11 titluri. Actualul campionat se va organiza în patru etape: raională (10—20 februarie), regională (14—23 martie) şi zonă (9—14 aprilie). Aceasta din urmă se va organiza în oraşele **Iaşi** (unde vor urca treptele ringului pugilişti din Bucureşti, Suceava, Bacău, Galaţi, Iaşi); **Ploieşti** (reg. Bucureşti, Dobrogea, Argeş, Ploieşti); **Craiova** (Braşov, Banat, Hunedoara, Oltenia) şi **Tg. Mureş** (Cluj, Maramureş, Crişana, Mureş-A.M.). Regulamentul competiţiei prevede ca la etapa zonală să nu participe componenţii loturilor republicane A, B şi de tineret, aceştia calificîndu-se direct în finale. (Este o ciudăţenie a regulamentului, datorită căreia pugilişti din afara loturilor nu au posibilitatea să-şi măsoare forţele — în etapele inferioare ale campionatelor — cu fruntaşii boxului nostru — N.R.). In sfîrşit, etapa finală va avea loc la Bucureşti, între 27 mai şi 2 iunie.

Fotbal

CE FAC ECHIPELE

7 juniori promovaţi în lotul primei garnituri

Echipa divizionară C Flacăra roşie Bucureşti a avut la sfîrşitul turului ediţiei 1967—1968 o comportare bună: locul trei în clasamentul seriei Sud (în campionatul trecut, la jumătatea competiţiei, se afla pe ultimul loc).

Recent, am stat de vorbă cu secretarul asociaţiei, C. Toader în dorinţa de a afla noutăţi în legătură cu pregătirile pentru noul sezon.

— Cînd aţi analizat activitatea secţiei?

— **Şedinţa de analiză am ţinut-o în ziua de 9 ianuarie. Cu acest prilej, munca de coordonator tehnic a fost încredinţată antrenorului R. Welzer.**

— Cînd şi unde veţi desfăşura antrenamentele?

— **Pregătirile în vederea returului au început. Ele au loc pe terenul Timpuri Noi, sub conducerea antrenorului Gică Petrescu.**

— Va fi întinerită echipa?

— **Faţă de echipa prezentată anul trecut, în retur vor figura 7 jucători promovaţi din echipa de juniori. Iată-i: Iordan — portar, Petre, Popa, Dobrin, Jucan — fundaşi, Ciucă, Boboc — înaintaşi. Principalul accent se va pune pe pregătirea fizică generală — capitol la care echipa a fost deficitară.**

— Cînd veţi susţine primele jocuri de verificare?

— **Către sfîrşitul lunii ianuarie, cînd vom întîlni echipe din A, B şi C.**

— Spuneţi-mi, vă rog, lotul complet.

— **Ştefănescu, Muşat, Iordan — portari; Dănescu, Adam, Ioniţă, Ion Gheorghe, Ganciu, Petre, Popa, Dobrin, Jucan — fundaşi; Petrache, Tonca, Totan — mijlocaşi; Moldoveanu, Lalu, Stoica, Avramescu, Baboie, Ivan, Pentec, Ciucă, Boboc — înaintaşi. Deci în total 24 de jucători cu care sperăm ca sfîrşitul campionatului să ne găsească printre fruntaşele clasamentului.**

— Vă dorim succes!

N. TOKACEK — coresp.

START, dar nu numai atît...

Gata! Vacanţa fotbaliştilor s-a terminat. S-a dat startul pregătirilor pentru noul sezon. Un sezon pe care-l dorim cu toţii mai bun ca cel precedent. Din toate punctele de vedere. Mai întîi — organizatoric — fără întreruperi de campionat, fiindcă am văzut încă o dată că pauzele, cu toate explicaţiile de rigoare, nu ne-au ajutat la nimic. Apoi, vrem ca acest sezon să fie mai bun din punct de vedere al pregătirii echipelor. Poate că jucătorii s-au convins că fără muncă, fără tricouri şi bluze de trening ude de transpiraţie, acum, în lunile de iarnă şi, apoi, în cele de campionat, în tot timpul anului, nu vor face paşi înainte pe drumul măiestriei. Talentul singur nu rezolvă totul, chiar dacă e vorba de Pele, Eusebio, Bobby Charlton sau Overath.

Trebuie să te amintim unora că fără un bun control al balonului, fără şuturi puternice şi precise, rezultatele bune nu pot veni. Chiar dacă antrenorii vor continua să aşeze echipele pe teren în varianta 1—4—2—4, 1—4—3—3 sau 1—1—4—3—2... sau 1—10 („schemă" văzută la multe echipe cînd joacă în deplasare). Matematica fără tehnică individuală înseamnă zero. Aşa cum gheata, fie ea „Adidas" — cu două sau trei dungi albe — nu poate trimite mingea la ţintă dacă piciorul nu loveşte corect, dacă posesorul ghetei nu ştie să aprecieze distanţa şi direcţia (cum se mai întîmplă la mulţi jucători din divizia A).

La acest capitol am adăuga un fapt: e de aşteptat ca cei 18—20 de băieţi, pe care federaţia i-a trimis în ţara cafelei, muzicii şi, mai ales, a fotbalului, vor învăţa ceva de la şcoala lui Didi, Garrincha şi a lui Pele.

La redacţie ne sosesc, în aceste zile, noi veşti. La telefon Aradul, Petroşenii, Ploieştiul, Braşovul. Din oraşe cu echipe „mari" şi „mici", dar, mai ales, din cele cu formaţii în divizia A, corespondenţii ne transmit: „fotbaliştii noştri au început pregătirile". Multe loturi au sosit la poalele Carpaţilor să ia în piept pantele înzăpezite. Au sosit jucătorii de la F.C. Argeş, Steaua, Progresul, „U" Craiova. Alţi fotbalişti îi vor urma. Ne gîndim că ei, chiar dacă antrenorii sînt plecaţi la Snagov (ah, iar organizarea!) nu vor considera perioada „de munte" ca pe o prelungire a concediului, că vor munci mai mult decît altădată, în aşa fel ca primele 4—5 etape ale returului să nu mai fie de... acomodare şi... intrare în formă.

Gata! S-a dat startul. Multe din formaţii au în rîndurile lor jucători tineri, unii debutanţi în prima divizie a ţării. Aşteptăm ca noul sezon să le prilejuiască afirmarea. Avem experienţa atîtor ani, cînd fotbalişti foarte talentaţi la vîrsta junioratului au dispărut exact cînd se aştepta mai mult din partea lor. N-am vrea să se întîmple la fel cu clujenii Lică şi Angelescu, cu bucureştenii Dinu, Dumitrache şi Tătaru, cu ploieştenii N. Ionescu, Dincuţă şi Grozea, cu braşovenii Ion Vasile, Ciutac şi Florescu, cu pleiada Jiului — Naidin, Achim, Covaci, Stoichiţoiu. Dar să ne oprim în a mai enumera „speranţe". De acestea nu am dus niciodată lipsă. De seniori, da!

Pregătirile au început. Credem că antrenorii se vor întoarce cît mai curînd la elevii lor, că Gornea se va prezenta la antrenamente, că Ştefan Coidum de la Jiul a aflat despre soarta lui Ion Vasile, care plecase... fără adresă. Sperăm că treburile vor fi luate în serios chiar de la început. Altfel, startul acesta, numit de noi (cam angajant) startul speranţelor nu va confirma aşteptările.

Constantin ALEXE

Ieri, la primul antrenament al echipei Flacăra roşie din Capitală.

Foto: T. Roibu

PRIMUL ANTRENAMENT LA C.S.M. SIBIU

La 8 ianuarie, într-un splendid decor de iarnă, s-a desfăşurat primul antrenament al echipei C.S.M. Sibiu, pe terenul din parcul „Sub Arini". Au participat 14 jucători: **Liviu Coman, Liebhardt, Lucian Mătăcuţă, Teodor Zaharia, Horst Rötschen, Ion Filtiş, Ştefan Nunu, Virgil Mihai, Ion Lazăr, Petru Cadar, Ilie Muţiu, Kiss, Ion Stingău, Nicolae Laufceag.** Din lot mai fac parte **Ilie David, Moise Vuici, Ion Rotaru, Martin Schwarz.**

Etapa de pregătire fizică generală, programată pînă la sfîrşitul lunii, va fi condusă de profesorii de educaţie fizică **V. REILEANU** şi **T. TODORAN.** Apoi, vor intra în funcţie antrenorii Iosif Ghiling şi Nicolae Popa. La 28 ianuarie este programat primul joc de verificare cu echipa de „C" — **A.S.A. Sibiu.**

De curînd, a fost remaniat biroul secţiei. In componenţa lui au intrat printre alţii jucători cu renume în trecutul fotbalului sibian: Nicolae Roman, Miron Dragoman, Ovidiu Muscă, Nicolae Gheorghiu, Ion Moraru, Aurel Suciu şi alţii. Noul colectiv de conducere urmăreşte să instaureze un climat de exigenţă şi disciplină. El a hotărît excluderea din lot a jucătorilor Gh. Văcaru şi Gheorghe Gheorghe, vinovaţi de repetate acte de indisciplină.

Totodată, au fost promovaţi cîţiva tineri: Martin — din echipa de juniori, Lucian Mătăcuţă şi Ion Rotaru — din echipe de regiune.

ILIE IONESCU
coresp. principal

LOTO — PRONOSPORT

NOI CIŞTIGĂTORI DE AUTOTURISME DE LA TRAGEREA REVELIONULUI LOTO DIN 1 IANUARIE 1968

In afară de cei 35 de cîştigători de autoturisme publicaţi anterior, în urma tragerii la sorţi au mai fost stabiliţi următorii 10 cîştigători: Petrescu Ioan din **Bucureşti** = 1 „Fiat 1800", Konya Arpad din Braşov = 1 „Renault 10 Major", **Callos Dan din Bucureşti** = 1 „Moskvici 408" cu 4 faruri şi radio, Nacu D. Aurică din comuna Mufleni — regiunea Oltenia şi Dumitrescu Ioan din Bucureşti cîte un autoturism „Skoda 1000 M.B.", Stefi Cătălina din Timişoara şi Barabaş Lehel din Covasna — Tg. Secuiesc, cîte un autoturism „Fiat 850". Dumitrescu Ioan din **Bucureşti**, Fonoage Dumitru din comuna Crucea, regiunea Suceava şi Callos Dan din Bucureşti, toţi cîte un autoturism „Trabant 601".

Cîştigătorii celor 50 excursii în sudul U.R.S.S. de la tragerea Revelionului LOTO din 1 ianuarie 1968

1. Chiriţă C. Maria din Tîrgovişte, 2. Cucoş Vasile din Iaşi, 3. Botez Lucia din Craiova, 4. Stîncă Livia din Reşiţa, 5. Patriche Costică din Galaţi, 6. Gheorghe Ioan din Bucureşti, 7. Negru Vasile din Bacău, 8. Tătaru Jenica din Bacău, 9. Beşleaga Lucian din Tîrnăveni, 10. Anton Maria, din Urlaţi, 11. Almăşan Alexandru din Ciudanoviţa — Banat, 12. Becheş Gheorghe din Arad, 13. Vişan Mihai din Bucureşti, 14. Negoiţă Gheorghe din Craiova, 15. Drăgoi I. Ionel din Galaţi, 16. Apostol Gheorghe din Otopeni, 17. Hortopan Georgeta din Hîrlău — Iaşi, 18. Eva Gheorghe din Baia Mare, 19. Călăpăreanu Traian din Bucureşti, 20. Ghica Vasile din Tecuci, 21. Creţu M. din Răşinari — Sibiu, 22. Georgescu Traian din Bucureşti, 23. Bruu Adrian din Craiova, 24. Nica D. Dumitru din Bucureşti, 25. Bonia Ruse din Rm. Vîlcea, 26. Pruteanu Valeriu din Ploieşti, 27. Cernătescu Traian din Ploieşti, 28. Oculeanu Veniamin din Bucureşti, 29. Scopeînschi Titus din Sighişoara, 30. Bulai Grigore din Calafat, 31. Oancea Gheorghe din Iaşi, 32. Velciu Fiorea din Bucureşti, 33. Halacek Iosif din Orşova, 34. Tufan Ion din Piteşti, 35. Boariu Gheorghe din Bucureşti, 36. Wagner Nicolae din Jimbolia, 37. Grigore Ioana din Bucureşti, 38. Filatov Constantin din Olăneşti, 39. Brînzei Teodor din Botoşani, 40. Tucă Nicolae din Bucureşti, 41. Nicolae Frîncu Margareta din Bucureşti, 42. Iager Ludovic din Hunedoara, 43. Ispengean Parsen din Constanţa, 44. Picoş Vasile din Galaţi, 45. Boscodeală Ion din Goleşti — Focşani, 46. Marinescu Ion din Galaţi, 47. Paloş Nicolae din Piteşti, 48. Nicolae D. Nicolae din Odobeşti — Titu, 49. Bîrsan Soare din Ploieşti, 50. Beldiman Ioan din Bucureşti.

● Începînd cu data de 15 ianuarie a.c., casieria nr. 31 de plăţi premii Loto-Pronosport din raionul 30 Decembrie, va funcţiona în localul agenţiei 3—4 din piaţa Cosmonauţilor (Lahovary nr. 5).

Din activitatea internaţională

● ***Record de înscrieri la C.M. masculin 1970***

● ***Buletinul „C.C.E."***

● ***O ediţie „tare" a „Cupei Mării Baltice"***

Începe febra unui nou campionat mondial de handbal. Cel masculin, din 1970, care va avea loc în Franţa. Grijile şi emoţiile au început imediat ce s-a făcut cunoscută lista înscrierilor primite la secretariatul federaţiei internaţionale de la Basel. Recordul stabilit cu prilejul ultimului C.M. (cel din 1967 din Suedia) la care au participat 25 de ţări, a fost bătut. Pentru ediţia următoare s-au primit adeziuni din partea a 28 de ţări şi anume: **Austria, Belgia, Bulgaria, Canada, Cehoslovacia, Danemarca, Elveţia, Finlanda, Franţa, Islanda, Iugoslavia, Izrael, Japonia, Luxemburg, Maroc, Norvegia, Olanda, Polonia, Portugalia, R.D. Germană, R.F. a Germaniei, ROMÂNIA, Spania, S.U.A., Suedia, Tunisia, Ungaria** şi **U.R.S.S.**

Cum la turneul final vor participa numai 16, se vor alcătui grupe preliminarii şi acest lucru se va întîmpla la sfîrşitul lunii ianuarie. Grupele preliminare vor desemna 14 ţări; celelalte două sînt calificate din oficiu: Cehoslovacia, ca deţinătoare a titlului mondial, iar Franţa ca ţară organizatore.

★

O echipă calificată pentru sferturile de finală ale „Cupei campionilor europeni" la băieţi: **Steaua Bucureşti.** Alte două sînt virtual calificate: VFL Gummersbach (R.F.G.), învingătoare cu 18—8 în primul meci cu U.S. Marseille (Franţa) şi Partizan Bjelovar (Iugoslavia), învingătoare cu 24—16 în meciul cu echipa W.K.S. Slaak la Wroclaw, în Polonia. Jocuri programate în cadrul optimilor: Dukla Praga—Honved Budapesta, Dynamo Berlin—Rapid Viena (returul; în tur: 30—11 pentru Dynamo) la 13 ianuarie şi VIF Dimitrov Sofia—UK 51 Helsinki la 15 ianuarie.

● În Cupa rezervată echipelor feminine, Rapid Bucureşti este prima calificată pentru semifinale (în dauna Admirei Viena). Jalghiris Kaunas (U.R.S.S.) — deţinătoarea Cupei — cîştigînd cu 23—12 primul meci cu Eimsbüttel Hamburg, nu va avea, practic, probleme în jocul-retur de la 20 ianuarie. De asemenea, este calificată Empor Rostock, învingătoare cu 14—6 şi 10—7 în faţa formaţiei Zora Olomouc.

★

Ediţia de anul acesta a „Cupei Mării Baltice" se anunţă extrem de echilibrată şi spectaculoasă. S-au înscris echipe reprezentative dintre cele mai puternice. În primul rînd din ţările cu ieşire la această mare: U.R.S.S., Suedia, R.D. Germană, Danemarca şi Polonia; în al doilea rînd a fost invitată echipa României. Deci, şase reprezentative din primul eşalon al handbalului mondial.

★

Federaţia din Ecuador a solicitat afilierea sa la Federaţia internaţională de handbal.

Petre GAŢU

săptămîna viitoare pe ecrane

un NABAB maghiar

O PRODUCŢIE A STUDIOURILOR DIN R.P. UNGARĂ

regia VARKONYI ZOLTAN

cu BESSENEI FERENC, DARVAS IVAN, LATINOVITS ZOLTAN, BASTI LAJOS, RUTTKAI EVA, PAP EVA

Loturile republicane rămîn deschise

In urma concursurilor de verificare şi a întîlnirilor internaţionale, care au figurat în programul primei etape a pregătirilor începute în vederea campionatelor mondiale din acest an, antrenorii **F. Popescu** şi **A. Andrei** s-au oprit — deocamdată — asupra următoarelor loturi: **feminin** — Elena Cernat, Tinca Balaban, Elena Trandafir, Cornelia Moldoveanu, Ana Marcu, Florica Neguţoiu, Margareta Szemani, Ileana Gyarfaş, Voichiţa Babuţiu, Ilse Schmidt, Ildiko Zsizsik, Crista Szocs; **masculin**: I. Micoroiu, P. Purje, C. Vînătoru, V. Măntoiu, Gh. Silvestru, C. Rădulescu, D. Kridor, D. Constantin, A. Şucatu, A. Chirilă, I. Băieşu şi I. Tismănaru.

Remarcăm prezenţa în cele două loturi a unor tinere şi tineri sportivi care, alături de colegii lor mai experimentaţi, vor efectua în comun, timp de 18 zile, un program de pregătire fizică generală, combinat cu lecţii tehnice. După cum am menţionat, loturile sînt provizorii, întrucît specialiştii federaţiei vor trimite planuri de antrenament la o serie de sportivi susceptibili de a fi selecţionaţi cu prilejul viitoarelor concursuri de verificare. Primul concurs de selecţie al anului va avea loc la jumătatea lunii februarie. Aşa că, atenţie la pregătire.

Interviul nostru

JOHN LYNCH (primul ministru al Irlandei):

„Fotbalul rămîne o şcoală utilă pentru formarea unui crez de lealitate"

John Lynch — „Jack", cum îl răsfăţau tribunele — intrînd în rîndul colegilor săi de club.

Astăzi va juca John Lynch, „Jack"!

...Adversarii se îngrijorau, spectatorii fremătau... Fotbalul insular avea, acolo în Irlanda, un exemplar de rasă, centrul atacant plămădit din acelaşi aluat cu Matthews, recordman al longevităţii sportive, ca un Di Stefano, Sindelar, Meazza... Viguros şi ingenios în construirea atacurilor, mobil şi pătrunzător ca un bolid, leal cu adversarii, disciplinat faţă de hotărîrile arbitrului şi modest cu sine, iată portretul lui John Lynch, cel care între 1937 şi 1955 a ţinut „afişul" soccerului irlandez.

Ajunsese aproape inamovibil în naţionala Irlandei. Tînărul avocat, blond şi zvelt, aducea în stadion logica juristului şi se prezenta la bară, în pretoriul judecătoresc, cu dezinvoltura şi francheţea sportivului din stadion.

Popularitatea de care se bucura în sport i-a adus notorietate şi în avocatură şi, laolaltă, cele două activităţi slujite cu seriozitatea ce-l călăuzea în toată cariera sa, l-au impus şi consacrat în funcţia de consilier al Comitatului Cork — ţinutul său natal — unde crescuse în familia, de fel înstărită, a unui croitor.

Funcţiile sociale nu l-au determinat să-şi întrerupă activitatea sportivă; cu un bun spirit de discernămînt, consilierul John Lynch redevenea cu regularitate fotbalistul colegii şi prietenii, cel care ulterior a îndeplinit succesiv funcţiile de ministru al industriei şi comerţului, de ministru al finanţelor, iar de doi ani pe cea de prim-ministru, preşedinte al Consiliului de miniştri al Irlandei.

— Combativitatea, susţinută pe lealitate, pe recunoaşterea drepturilor adversarului, iată ce m-a călăuzit în toată activitatea mea de sportiv, trăsătură pe care o păstrez şi azi, în orice împrejurare m-aş afla, *ne-a împărtăşit d-sa, răspunzînd cu amabilitate solicitării noastre de a ne acorda un interviu.* Lupta în comun, acel spirit al colectivităţii, generator de energii şi de resurse sporite, sînt atributele fotbalului şi ale unei întregi morale ce se înscrie în geometria vieţii fiecărui om care-şi respectă îndatoririle şi tinde la împlinirea obiectivelor sale. În conţinut un exerciţiu sportiv, în formă o desfătare gustată deopotrivă de către cel de pe gazon ca şi de spectator, consider fotbalul un mijloc de apropiere între oameni, făuritorul unor relaţii morale, factor de verificare a unor calităţi fizice — viteză, rezistenţă, forţă, filtrate prin caracterul individului, prin structura lui sufletească.

— *Cum vedeţi fotbalul în anul 2 000?*

— Susceptibil de evoluţie, fotbalul va suporta cu vremea modificări, nu structurale, desigur, ci de interpretare şi adaptare, aşa fel încît să ţină pasul cu evoluţia tehnicii, ştiinţei, culturii, artei. Deşi este, în primul rînd, o întrecere, o luptă, fotbalul rămîne o şcoală utilă pentru formarea unui crez în lealitate, în fair-play. El se situează printre marile exerciţii populare, prin care se deprinde arta de a lupta, respectînd dreptul fiecărui adversar la afirmarea virtuţilor sale, un spectacol moral exprimat în limbajul emoţiei, un amuzament, pentru cei ce-l practică cît şi pentru cei ce-l privesc.

★

Binevoitor, modest, aşa precum a fost şi înainte de a deveni primul ministru al ţării, domnul John Lynch ne-a oferit şi o fotografie pe care, din obişnuinţa rămasă din anii cînd se număra printre vedetele din prima ligă a fotbalului britanic, a semnat-o — în autentic — cu răsfăţatul apelativ „Jack Lynch". Probabil, deoarece obiectivul audienţei noastre fusese FOTBALUL.

V. FIROIU

La Beverwijk:

GHEORGHIU-TAL REMIZĂ ÎN PRIMA RUNDĂ

AMSTERDAM 11 (Agerpres). — A început Festivalul internaţional de şah de la Beverwijk. În prima rundă a turneului, rezervat marilor maeştri, campionul României, Florin Gheorghiu, a remizat cu fostul campion mondial Mihail Tal (U.R.S.S.). Alte rezultate mai importante: Donner (Olanda) — Portisch (Ungaria) 1—0; Cirici (Iugoslavia) — Van Geet (Olanda) 1—0. S-au terminat remiză partidele: Boboţov (Bulgaria) — Ree (Olanda), Karaklajici (Iugoslavia) — Langeweg (Olanda), Rossolimo (S.U.A.) — Hort (Cehoslovacia). În grupa rezervată maeştrilor, Victor Ciocîltea (România) l-a învins pe iugoslavul Ostojic.

Scrisoare de la Ion Ţiriac

Surprize şi confirmări pe terenurile de tenis din Calcutta

I. Ţiriac — I. Năstase

TIRIAC WINS TWO TITLES
Mukerjea Overpowered In Singles Final

By a Staff Reporter

BIG-HITTING Ion Tiriac of Rumania was fully extended by Jaideep Mukerjea in the final of the East India Tennis Championships before carving out a 6—4, Tuesday ... tb on won rom JAIDEEP BEATEN

Rumanian pair bags Doubles title

Tiriac triumphs — in five-set final

and Premjit

Titluri din ziarele indiene anunţînd victoriile tenismanilor români la Calcutta

În desele sale călătorii, departe de hotarele ţării, maestrul emerit al sportului Ion Ţiriac a căpătat o bună obişnuinţă. Aproape la fiecare escală, el aşterne pe hîrtie cîteva impresii culese la faţa locului, pe care ni le trimite apoi cu primul avion. De data aceasta, e drept, distanţa a fost mare şi scrisoarea sa, mult aşteptată, a făcut drumul din India şi pînă în patrie aproape în două săptămîni. V-o reproducem integral, consemnînd prima prezenţă românească pe terenurile de tenis din îndepărtata ţară de la sudul continentului asiatic.

Dragi prieteni,

Vă scriu sub impresia bucuriei de a fi debutat cu succes în seria de concursuri la care am fost invitaţi. Dacă dubla noastră izbîndă la Calcutta (N.R. titluri cucerite în probele de simplu şi dublu) nu este considerată aici drept o surpriză, în schimb, noi am avut parte de cîteva revelaţii. În primul rînd, am suportat un veritabil şoc trecînd de la minus 35 de grade cît arăta termometrul în timpul escalei noastre la Moscova şi căldura caniculară care ne-a întîmpinat la coborîrea din avion pe pămîntul Indiei. Aici este vară în toată regula. Şi — a doua surpriză — terenurile de tenis, de un verde crud, au un gazon care rivalizează cu Wimbledonul.

Măgulitoare pentru noi au fost aprecierile presei, la prima noastră apariţie. Ziarele indiene au amintit rezultatele mele din sezonul trecut, iar echipa noastră de dublu Ion Ţiriac — Ilie Năstase a fost creditată, de la început, la o valoare care ne obliga la rezultate maxime. Ceea ce, din fericire, pînă acuma, am izbutit.

Singurul puţin „scos din mînă" este Ucu Dron. Pentru prima oară în viaţa lui jucînd pe iarbă, şi în faţa tribunelor de 5000 de locuri care au adăpostit, în toamnă, semifinala interzonală India — Brazilia, el nu reuşea să se regăsească, fiind de mai multe ori la... orizontală.

Rezultatele de la Calcutta, fără îndoială, le cunoaşteţi. Trebuie să adaug că înainte de a ajunge la meciul decisiv cu Mukerjea, am eliminat în două seturi pe amicul Franulovici, iar apoi, am dispus de actualul campion al Indiei, Premjit Lall. Finala cu Mukerjea a durat două ore şi opt minute. Am servit bine, mai ales în seturile trei şi cinci, fapt remarcat şi de ziarele locale care m-au caracterizat ca pe un tenisman cu „mingi tari". Adevărul este că am servit ciţiva „aşi" care l-au pus în derută pe Mukerjea. După 6—4, 4—6, 6—2, 5—7, am condus de la începutul setului decisiv, iar al treilea ghem reuşesc să-l cîştig contra serviciului. 3—1 şi 5—3 cînd am două meciboluri (15—40) pe care Mukerjea le salvează. Apoi, servesc eu şi termin învingător.

Dublul a mers ceas. Îi învingem în finală pe indienii Mukerjea — Lall, puşi aici capi de serie cu nr. 1. Am cîştigat în trei seturi (6—4, 7—5, 6—4) la fel ca în faţa lui Santana — Arilla, deşi jocul nostru nu este încă perfect sincronizat.

Dacă se mai iveşte prilejul, vă scriu. La mulţi ani! Sper că v-aţi distrat de Revelion mai bine decît noi cei patru (inclusiv Franulovici) care am ciocnit cu... iaurt. Pe curînd.

Ion ŢIRIAC

Calcutta, 3 ianuarie

Actualitatea internaţională

Trimisul nostru special la Zagreb, ADRIAN VASILIU, ne transmite prin telex:

Poloiştii de la Dinamo s-au antrenat în piscina Mladost

Plecaţi din Capitală în zorii zilei de miercuri, poloiştii de la Dinamo Bucureşti au sosit la punctul terminus cu 27 de ore mai tîrziu. Zagrebul i-a primit cu un ger năpraznic. De cîteva zile, mercurul termometrului coboară cu regularitate pînă la minus 18—20 de grade. Buna dispoziţie a revenit, însă, repede în mijlocul jucătorilor noştri, o dată ce aceştia s-au văzut instalaţi în camerele călduroase ale modernului hotel Internaţional...

După două ore de odihnă, bucureştenii au luat un prim contact cu cocheta piscină Mladost (25 de metri) care va găzdui sîmbătă seara prima manşă a finalei „Cupei campionilor europeni": cîteva serii de sprinturi scurte, un tir puternic la porţile lui Ciszer (din nou prezent la antrenament) şi Frăţilă şi apoi un joc (4 la 4) la două porţi, timp de 20 de minute.

La ieşirea din bazin, dinamoviştii au fost asaltaţi de ziarişti şi fotoreporteri. Zahan, Grinţescu, Kroner, Popa şi Ciszer au intrat repede în reperul reprezentanţilor presei, surprinşi oarecum de optimismul manifestat de români. Nici Silviu Ghiţescu, conducătorul delegaţiei, nu a scăpat obiectivului, majoritatea întrebărilor puse ţintind acelaşi lucru: „Unde se va juca al treilea meci?".

De altfel, se pare că problema care îi frămîntă cel mai mult pe jucătorii lui Mladost şi conducătorii lor este tocmai locul de desfăşurare a manşei decisive. Ei sînt convinşi că la Zagreb, unde team-ul studenţilor încă nu a cunoscut înfrîngerea, victoria nu va scăpa echipei lui Stipanici şi că la Bucureşti, dinamoviştii nu vor scăpa prilejul de a-şi lua revanşa.

Marian Zuzej, cel mai vîrstnic jucător al lui Mladost, a declarat oficial că în cel dintîi joc formaţia sa va cîştiga cu 4—2 sau 5—3.

Totuşi, se pare că gazdele au la ora actuală, deci înainte de începerea partidei, o problemă, şi încă destul de serioasă: unul din stîlpii apărării, Ozrem Bonacici (peste 100 de selecţionări în reprezentativă) este indisponibil. În jurul participării sale la prima manşă a finalei există un mic mister. „Sportske Novosti" anunţa în prima pagină că Bonacici este accidentat la mîna dreaptă şi în plus a contractat şi o anghină pectorală, pentru care medicii i-au prescris mai multe zile de odihnă. În schimb, Vecernie Novosti, care apare tot la Zagreb, anunţa că Mladost va prezenta simbătă seara formaţia tip. Adică: Stipanici — Trumbici, Bonacici, Jeger, Simenc, Poljak şi Zuzej. Un lucru este cert: cuncscutul internaţional iugoslav nu a apărut la antrenamentul de joi seara, aşa că va trebui să mai aşteptăm încă 48 de ore pentru a afla adevărul...

O ştire de ultimul moment: arbitrul întîlnirii, Werner Ulrich din R.D. Germană, nu a confirmat, pînă la ora cînd transmit, delegarea sa la acest meci!

Handbaliştele de la Empor Rostock în semifinalele „C. C. E."

La Olomouc (Cehoslovacia) s-a disputat returul meciului dintre echipele feminine Zora Olomouc şi Empor Rostock (R.D. Germană), contînd pentru sferturile de finală ale „Cupei campionilor europeni" la handbal. Victoria a revenit oaspetelor cu scorul de 10—7 (4—1). Partida a fost condusă de arbitrul român Pelenghian. Învingătoare şi în primul meci handbalistele de la Empor Rostock s-au calificat pentru semifinalele competiţiei.

În „Cupa cupelor" la baschet

La Istanbul, în cadrul optimilor de finală ale „Cupei cupelor" la baschet, echipa Fenerbahce Istanbul a învins cu scorul de 68—61 (33—33) formaţia franceză A.S. Villeurbanne.

În cadrul aceleiaşi competiţii, la Tel Aviv, Hapoel Tel Aviv a dispus cu scorul de 56—51 (34—29) de formaţia belgiană Royal IV Bruxelles. De remarcat că partida s-a disputat în aer liber. Returul se va desfăşura la 16 ianuarie la Bruxelles.

Corespondenţă specială pentru sportul

FEBRĂ SUB ZERO GRADE

Pregătirile sportivilor polonezi pentru J. O. de la Grenoble

Au mai rămas cîteva săptămîni pînă la primele starturi din cadrul Olimpiadei albe de la Grenoble, eveniment aflat de multă vreme în centrul atenţiei opiniei sportive din Polonia. Evoluţia sportivilor polonezi este aşteptată cu mare interes, atît prin prisma popularităţii de care se bucură aici sporturile de iarnă, cît şi prin faptul că ultimele Jocuri Olimpice, desfăşurate la Innsbruck, nu au adus satisfacţii iubitorilor sportului. În clasamentul general pe naţiuni Polonia a ocupat locul al 13-lea, cu numai 8,5 puncte, poziţie care a însemnat un regres chiar faţă de precedenta Olimpiadă de la Squaw Valley, unde Polonia ocupase locul al 11-lea cu 13 puncte.

Ca un mare eşec a fost apreciată la Innsbruck evoluţia schiorilor, care, cu toţii la un loc, au obţinut un singur punct pentru echipa lor. Pe locuri de mijloc sau codaşe s-au clasat săritorii şi patinatorii artistici, fondiştii, slalomiştii şi coboritorii. O comportare mai bună au avut specialiştii în probele de săniuţe, care au ocupat locuri în primii 6. Bine a evoluat la biatlon Józef Rubis, care a ratat de puţin obţinerea unei medalii. Şi cam atît...

După analiza comportării nesatisfăcătoare de la Innsbruck, Comitetul olimpic polonez a elaborat planuri şi a luat măsuri pentru îndreptarea radicală a situaţiei, a dat indicaţii preţioase fiecărei federaţii în parte, a pus premisele unei munci solide de pregătire pentru cea de a 10-a ediţie a Jocurilor Olimpice de iarnă de la Grenoble. Anii de pregătire au trecut şi, cu toate că pronosticurile sînt riscante, mai ales cînd e vorba de sporturi unde publicul polonez a fost deseori pus la încercare cu surprize neplăcute, se poate afirma că startul la Olimpiadă este privit aici cu mult optimism. Condiţiile de pregătire au fost foarte bune, sportivii s-au antrenat intens în ţară şi în străinătate, au luat parte la o mulţime de concursuri. Bineînţeles că nu lipseşte aprecierea lucidă a şanselor, obiectivul principal fiind obţinerea unui număr cît mai mare de puncte.

Componenţa exactă a lotului polonez va fi anunţată la jumătatea lunii ianuarie; în clipa de faţă se preconizează trimiterea a 61—62 persoane, din care 29 schiori şi săritori, 9 biatlonişti, 3 patinatori artistici, 15 coboritori cu săniuţele precum şi antrenori şi medici. Dintre aceştia, cele mai mari şanse pentru obţinerea de locuri punctate le au specialiştii în probele de combinată nordică. Din lot fac parte sportivi experimentaţi ca Jan Kawulok, Erwin Fiedor, Daniel Gasienica, cu performanţe care îi situează între primii zece din lume. Antrenamentele pe zăpadă au început de la 10 noiembrie în localităţile Savalen şi Trondheim din Norvegia, iar apoi pe pîrtiile din apropierea oraşului Grenoble. În prezent aceşti sportivi îşi desăvîrşesc forma la Zakopane.

Tot acolo se pregătesc şi specialiştii în probele de fond. Un amănunt edificator: la jumătatea lui decembrie fiecare fondistă avea „în picioare" tot atîţia kilometri cît... un fondist în luna ianuarie 1967. O formă foarte bună o manifestă Budna, Czerwinska şi Ştefania Biegun, (care a recuperat tot ce pierduse în trei săptămîni, cînd din motive de boală nu s-a putut antrena). Dintre băieţi, cei mai în formă sînt D. Rysula, E. Budny, W. Gasienica, P. Gorzolka, care au alergat fiecare cîte 1 500 km. Pe aceştia îi aşteaptă acum o perioadă de starturi dese, de continue verificări.

În probele alpine, posibilităţi pentru ocuparea unor locuri fruntaşe la Grenoble au numai băieţii, în special experimentatul Andrzej Bachleda. Mari şanse la medalii olimpice au şi biatloniştii. Această probă a adus pînă acum multe satisfacţii iubitorilor de sport din Polonia. Locul 6 ocupat de Jozef Rubis la Olimpiada de la Innsbruck, medalia de bronz la campionatele mondiale din 1965 la proba de ştafetă, titlurile de vicecampioni ai lumii obţinute în 1966 şi 1967 de Jozef Sobczak şi, respectiv, Stanislaw Szczepaniak sînt performanţe care recomandă echipa de biatlon a Poloniei ca favorită la Grenoble, alături de echipele Norvegiei, U.R.S.S., Suediei, R.D. Germane şi României. Echipa de biatlon cuprinde, în afara celor trei aşi amintiţi, cîţiva tineri talentaţi, adevărate speranţe pentru viitoarele competiţii internaţionale. Printre aceştia se remarcă A. Rapacz (20 ani), Al. Klima (22 ani) — cîştigător al unui concurs de verificare a lotului, E. Fiedor (21 ani). În cadrul pregătirilor, un accent deosebit se pune pe rezistenţă şi pe condiţia fizică, tirul putînd fi însuşit prin exerciţiu. Echipa este foarte omogenă, lucru dovedit şi de faptul că concursurile de verificare desfăşurate la Zakopane au fost cîştigate de fiecare dată de alt concurent. Şi încă ceva. Anul Olimpiadei coincide cu împlinirea unui deceniu de activitate competiţională a biatloniştilor polonezi, aniversare ce trebuie cinstită prin performanţe deosebite.

Şanse la locuri cel puţin punctate, dacă nu chiar medaliate, au şi coboritorii cu săniuţele. Pregătirea echipei a început de multă vreme, cele mai multe concursuri s-au desfăşurat pe cele mai dificile pîrtii din munţii Tatra. La individual cei mai în formă se dovedesc Fender (Start Bielsko), care a cîştigat ultimele patru concursuri, Krawczyk (Wlokniarz Bielsko), un tînăr de 18 ani, revelaţia ultimului sezon, şi Wojnar (Aisza Krakow), care a recuperat rapid timpul pierdut din motive de boală; la echipajele de dublu: Radwan şi Motlak (Start Bielsko), Kudzia-Paczka (L.S.Z.), Wojnar-Fender, care pe rînd au cîştigat concursurile cu caracter intern desfăşurate în luna decembrie. La sfîrşitul anului trecut, echipa de săniuţe a plecat în Suedia, unde — pe pîrtiile de la Hammarstrand — se antrenează împreună cu sportivi din R.D.G. şi, bineînţeles, din ţara gazdă. La patinaj artistic se contează doar pe perechea Poremska — Szczypa.

De o mare popularitate se bucură în Polonia spectaculoasele sărituri de la trambulină. În concursurile desfăşurate în noiembrie în Norvegia, cel mai bine s-au comportat Przybyla (locul 2) şi Kardas (locul 3); tot ei au ocupat primele locuri în cadrul concursului desfăşurat la sfîrşitul lunii decembrie la Zakopane, cu sărituri de peste 100 m. În schimb, în cadrul concursurilor celor patru trambuline, o comportare bună a avut-o Jozef Kocjan. În orice caz, la Olimpiadă, săritorii pot obţine rezultate bune, cu condiţia să prindă o zi favorabilă.

Din peisajul general al pregătirilor pentru Olimpiadă lipseşte cel mai popular sport de iarnă din Polonia — hocheiul. Amatorii lui au de ce să fie nemulţumiţi. Insuccesele s-au ţinut lanţ — începînd cu locul ultim ocupat în turneul de la Moscova, cu nici o victorie, şi terminînd cu înfrîngerile suferite pe teren propriu în meciurile susţinute în decembrie cu echipa R.D. Germane (0—3 şi 1—3). Din cauza campionatului prea încărcat nu a fost timp suficient pentru pregătirea unei reprezentative puternice, federaţia de specialitate nu şi-a îndeplinit sarcinile propuse. Ca urmare, Comitetul olimpic polonez a hotărît să nu trimită echipa de hochei la J.O. Este o hotărîre severă, dar pe deplin justificată. Peste puţin timp vom cunoaşte rezultatele întrecerilor olimpice, iar în locul pronosticurilor se vor face comentarii şi se vor trage concluzii. Toată lumea este aici convinsă că aceste concluzii vor fi îmbucurătoare. Întreaga mişcare sportivă din Polonia aşteaptă rezultate pe măsura eforturilor depuse de fiecare sportiv şi activist pe tărîmul sportului, de organizaţiile de tineret şi de stat, de fiecare iubitor al sportului.

Jozef PALANKEWICZ

Pe pîrtiile de la Zakopane, biatloniştii polonezi candidaţi pentru J.O., îşi continuă cu intensitate pregătirile. Aci au avut loc două concursuri de verificare în care forma cea mai bună a fost arătată de vicecampionul mondial la biatlon, Stanislaw Szczepaniak (în foto), clasat pe primul loc

Foto: C.A.F.—Varşovia

---

telex — radio — telefon

Marele Premiu automobilistic al Noii Zeelande, desfăşurat la Pukekohe, a fost cîştigat de Chris Amon (Noua Zeelandă) care a pilotat o maşină Ferrari. Fostul campion mondial scoţianul Jim Clark a trebuit să abandoneze în penultimul tur din cauza unei defecţiuni tehnice. Denis Hulme s-a accidentat la un viraj, fiind internat la spital.

■

Echipa sovietică de hochei pe gheaţă Spartak Moscova a susţinut două întîlniri în Italia. Jucînd la Bolzano, hocheiştii sovietici au învins cu 7—1 (2—0, 2—1, 3—0) echipa Bolzano Forst, iar la Cortina d'Ampezzo au întrecut cu 8—3 (2—0, 4—3, 2—0) pe Cortina Doria.

■

Întîlnirea de box dintre echipele de tineret ale Italiei şi Franţei, contînd pentru „Cupa Europei", va avea loc la 27 ianuarie la Treviso. Returul se va desfăşura în luna aprilie într-un oraş care urmează să fie stabilit. Din această grupă face parte şi echipa României care a învins cu 8—2 echipa Franţei. Nu au fost încă stabilite datele meciurilor România — Italia.

■

Într-un meci internaţional masculin de baschet, echipa italiană All Onesta a învins cu scorul de 82—81 (34—30, 72—72) pe Sparta Praga.

■

Returul meciului Hibernians — Leeds United din cadrul turului trei al „Cupei oraşelor tîrguri" la fotbal, desfăşurat la Edinburg, s-a încheiat la egalitate 1—1 (1—0). Scorul a fost deschis de scoţieni în minutul 26 prin Peter Cormack, egalarea survenind în minutul 65 prin golul înscris de Jacky Charlton. Pentru sferturile de finală ale competiţiei s-a calificat Leeds, învingătoare în primul joc cu scorul de 1—0.

■

Cu 24 de ore înaintea încheierii cursei de 6 zile de la Bremen, cuplul vest-german Altig — Renz a trecut din nou la conducerea cursei. Îi urmează compatrioţii lor Kemper — Oldenburg şi la un tur de pistă perechea Lykke — Eugen (Danemarca). Pînă în prezent Altig — Renz au parcurs 2 075,850 km.

■

Liga europeană de nataţie a omologat recordurile europene de înot (pentru tineri şi tinere pînă în 15 ani) stabilite la prima ediţie a campionatelor europene de nataţie pentru tineret desfăşurate în luna august a anului trecut la Limkoeping (Suedia). Dintre recordurile omologate cele mai multe aparţin tinerilor înotători sovietici: (5 la masculin şi 3 la feminin), R.D. Germane (5), Ungariei şi Suediei (cîte 3).

■

Selecţionata de lupte libere a Japoniei, care se află în turneu în S.U.A., a evoluat la Boulder în Colorado în compania unei reprezentative locale. Luptătorii japonezi au obţinut victoria cu scorul de 7—1.

■

BRUXELLES, 11. — Federaţia belgiană de fotbal a anunţat că a fost perfectat meciul Belgia — U.R.S.S. Întîlnirea va avea loc la 24 aprilie la Moscova.

Salvatore Burruni campion european

NEAPOLE, 11. — Pugilistul italian Salvatore Burruni, în vîrstă de 34 de ani, a devenit campion european la categoria cocoş. În meciul desfăşurat la Neapole, în prezenţa a peste 10 000 de spectatori, el l-a învins la puncte după 15 reprize pe fostul deţinător al centurii, spaniolul Mimoun Ben Ali.

SUB SEMNUL PREGĂTIRILOR OLIMPICE

HOCHEIŞTII SOVIETICI ŞI-AU ÎNCHEIAT TURNEUL ÎN CANADA CU O ÎNFRÎNGERE

În ultimul meci din cadrul turneului pe care l-a întreprins în Canada, echipa de hochei pe gheaţă a U.R.S.S. a întîlnit la Ottawa selecţionata provinciilor de vest. Formaţia canadiană, care a fost întărită cu şase jucători din echipa naţională, a obţinut victoria cu scorul de 8—2 (3—1, 3—0, 2—1).

Înfrîngerea categorică a campionilor mondiali îşi are explicaţia în faptul că hocheiştii sovietici s-au prezentat pe gheaţă venind direct de la aeroport, după un zbor de peste 5 000 km.

LOTURI...

Federaţia de specialitate a Cehoslovaciei a stabilit echipa care va participa la întrecerile turneului olimpic de hochei pe gheaţă de la Grenoble. Din lotul care va face deplasarea la Grenoble fac parte printre alţii cunoscuţii internaţionali: Vladimir Nadrchal, Frantişek Tikal, Ian Suhi, Iozef Golonka, Iaroslav Irjik, Iozef Czerny, Irji Golik şi Vaclav Nedomanski.

★

A fost definitivat lotul sportivilor austrieci care vor participa în acest an la cele trei mari confruntări ale patinajului artistic: Jocurile Olimpice (Grenoble 6—18 februarie), campionatele mondiale (Geneva 27 februarie — 3 martie) şi campionatele europene (Vesteras 24—28 ianuarie).

În probele individuale, Austria va fi reprezentată de campionul mondial Emerich Danzer, Wolfgang Schwarz şi Gunther Anderl (la masculin) şi de Trixi Schuba, Elisabeth Nestler, Helli Tunner şi Liesl Mikula (la feminin).

La perechi va concura cuplul Evelyn Schneider — Willi Bietak, iar în proba de dans perechea Heidi Metzger — Herbert Rothappl.

După cum comentează însă ziarul vienez „Express", participarea cunoscutului campion Emerich Danzer la aceste competiţii este în prezent îndoielnică, datorită faptului că Danzer a fost acuzat că ar fi încălcat regulile amatorismului.

Frantisek Tikal

Tipografia I. P. „Informaţia" str. Brezoianu 23—25.

40365

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 61 (5495)

Simbătă 13 ianuarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

DE AZI, CAMPIONATELE DE PATINAJ ARTISTIC

Ne-am grăbit puțin, anunțînd pentru ieri dimineață deschiderea finalelor campionatului republican de patinaj artistic. Iarna, pornită pe rele în acest ianuarie, a fost de altă părere... Și, atunci, candidații la titlurile de campioni ai țării așteaptă cuminți pînă astăzi la ora 16, cînd patinoarul „23 August" trebuie să găzduiască primele întreceri.

Vă prezentăm alăturat (în fotografia semnată — Otto Winkler, Brașov) noua pereche brașoveană Marilena Ciubucă — Carol Hertl.

ASTĂZI ÎNCEPE LA ST. MORITZ C.E. DE BOB — 2 PERSOANE

SAINT MORITZ, 12 (prin telefon). **Febra startului în ediția 1968 a campionatului european de bob — 2 persoane — se face tot mai mult simțită în rîndul celor 37 de echipaje prezente aici (în ultimul moment au sosit și cehoslovacii cu două echipaje). În coborîrea de antrenament de joi, piloții au căutat să facă o verificare la nivelul cît mai apropiat de posibilitățile maxime și, ca urmare, au fost înregistrate diferențe foarte mici. Cel mai bun timp l-a realizat elvețianul Wicki (1:22,16), urmat de englezul Blakey (1:22,23) și de campionul român Panțuru (1:22,67).**

Românii Ion Panțuru — Nicolae Nedelcu, deținătorii medaliei de argint la europenele de anul trecut (Igls), sînt optimiști și speră să aibă și aici o comportare bună. Celelalte două echipaje ale României, Nedelcu — Maftei și Stoica — Hristovici, mai puțin experimentate, au obținut la ultima coborîre cronometrată 1:24,18 (timpul 15) și respectiv 1:25,22 (timpul 18).

Primele două manșe vor avea loc sîmbătă dimineața.

Trimisul nostru special la Zagreb,
ADRIAN VASILIU, transmite:

PRIMA MANȘĂ A FINALEI „C.C.E." LA POLO AȘTEPTATĂ CU UN INTERES DEOSEBIT

- **Dinamo București s-a antrenat în piscina de joc**
- **Echipa iugoslavă este optimistă**
- **Arbitrul întîlnirii nu a sosit încă la Zagreb**

La Zagreb se joacă cu casa închisă. Și nu mă îndoiesc că la București va fi la fel. Finala celei de a 5-a ediții a „Cupei campionilor europeni" stîrnește un interes foarte mare, mai ales pentru caracterul ei inedit. Vor sta față în față — pentru prima oară în această fază a competiției — două valoroase formații: *Mladost*, cea mai simpatizată echipă din Iugoslavia și *Dinamo București*, veritabil nucleu al reprezentativei române. Iată de ce toate cele 1100 de bilete (capacitatea maximă a piscinei Mladost) au fost epuizate încă de săptămîna trecută.

Toate ziarele apărute joi seara și vineri dimineața în localitate prezintă cu lux de amănunte pe campionii noștri. O fotografie splendidă, reprezentînd pe cei 11 dinamoviști la primul antrenament, ocupă aproximativ jumătate din prima pagină a lui *„Sportske Novosti"*. În coloanele aceluiași ziar găsim mai multe interviuri, declarații și chiar pronosticuri. Iată cîteva dintre ele:

CARLO STIPANICI, renumitul portar al naționalei iugoslave: *„Am auzit că Dinamo are un portar* (n.n. Ciszer) *care a „scos" două lovituri de la 4 metri trase de Pizzo. Nu ne va fi ușor...".*

ZLATKO SIMENC, căpitanul lui Mladost și al echipei re-

(Continuare în pag. a 4-a)

Poiana Brașov — gazda unor tradiționale concursuri de schi

Astăzi dimineață, Poiana Brașov găzduiește primele probe ale celor două tradiționale concursuri de schi: „CUPA POSTĂVARUL" la probe alpine și „CUPA A. S. ARMATA" la fond. Proba inaugurală a „Cupei Postăvarul" este slalomul special, programat de organizatori pe pîrtia de sub teleferic. În Cupa „A. S. Armata" au loc cursele individuale, adică 15 km seniori, 10 km tineret, 5 km senioare și juniori și 3 km junioare. Mîine vor avea loc slalomul uriaș („Cupa Postăvarul"), ștafetele („Cupa A. S. Armata"), săriturile de la trambulina mijlocie („Cupa Dinamo") și ștafeta de biatlon („Cupa României").

Campionatele mondiale universitare de handbal

STUDENȚII ROMÂNI VICECAMPIONI AI LUMII

ÎN FINALĂ, U.R.S.S. A ÎNVINS LA LIMITĂ, ÎN PRELUNGIRI, CU 17—16

ESSEN, 12 (prin telefon). — Finala campionatului mondial masculin studențesc de handbal, desfășurată aseară la Essen, a fost urmărită de un public numeros, aflat în tribunele sălii de sport Gruga Halle. S-au întrecut formațiile ROMÂNIEI și UNIUNII SOVIETICE, victoria și titlul de campioni mondiali universitari revenind — după un meci dramatic — handbaliștilor sovietici cu scorul de 17—16 (16—16, 13—8).

În prima repriză, deși handbaliștii români au deschis scorul, sîntem dominați. Greșeli flagrante de apărare (Klimov este lăsat aproape tot timpul liber!) fac ca scorul să evolueze în favoarea echipei U.R.S.S.: 6—2, 7—5, 13—8. Conduși la pauză cu 5 goluri, studenții români abordează partea a doua a meciului cu mai multă luciditate. Ne apropiem vizibil și reușim, în ultimul minut al reprizei a II-a, să egalăm: 16—16. Urmează două dramatice reprize de 5 minute, prelungiri pentru stabilirea învingătorului. În prima, nimeni nu reușește să modifice scorul. Avem două magnifice ocazii, dar Gruia trage de fiecare dată în bară. A doua repriză a prelungirilor ne aparține ca dominare. Costache Mircea II scapă singur pe contraatac, însă ratează. Gruia, trimite și el un șut bombă, dar bara îl salvează pe portar. În minutul 70, ultimul al partidei, Klimov reușește să înscrie golul victoriei echipei U.R.S.S.

Arbitrul Schneider (R. F. a Germaniei) a dat unele decizii eronate care au dezavantajat echipa noastră. În plus, el a permis jocul obstrucționist. Din această cauză Costache Mircea II și Gațu au fost accidentați (Gațu a fost lovit în cap, părăsind terenul).

Au înscris: Guneș (7), Gațu (4), Licu (3) și Gruia (2) — pentru România, Klimov (7), Ciaiuk (3), Gulbis (3), Zdorenko (2) și Maximov (2) — pentru U.R.S.S.

ALTE REZULTATE: Suedia — Cehoslovacia 23—19, Danemarca — Franța 18—11 și R. F. a Germaniei — Norvegia 22—17.

În urma acestor rezultate, CLASAMENTUL FINAL se prezintă astfel: 1. U.R.S.S.; 2. ROMÂNIA; 3. Suedia; 4. Cehoslovacia; 5. R. F. a Germaniei; 6. Norvegia; 7. Danemarca; 8. Franța.

Echipa țării noastre revine sîmbătă seara, în Capitală cu avionul.

Ovidiu PĂUN

Cîțiva dintre handbaliștii români, văzuți de caricaturistul NEAGU RĂDULESCU: Cristian Gațu, Roland Guneș, Titus Moldovan, Ion Paraschiv *(sus)*, Cornel Penu, Ion Popescu și Ghiță Licu *(jos)*.

Începînd de marți, 16 ianuarie

în coloanele ziarului **sportul**

CEA MAI FORMIDABILĂ CURSĂ DE URMĂRIRE A ACESTEI IERNI:

FAUSTO COPPI — LUCIAN POPESCU

- „IL CAMPIONISSIMO", omul care a sfidat kilometrii și busculadele
- MÂNUȘA DE AUR a boxului românesc, în luptă pentru trei titluri de campion al Europei.
- Două serialuri palpitante

Drumul spre cabana „Trei brazi" străbate acest decor fascinant de brazi împodobiți cu beteala zăpezii. Porniți, așadar, pe cărările ademenitoare! Nu veți regreta nici osteneala drumului și nici pișcătura dulce a gerului!

Foto: O. CAHANE

Învingînd Steaua cu 5—0, Dinamo a luat o serioasă opțiune asupra titlului de campioană

Ninge, ninge, ninge!... Difuzoarele patinoarului „23 August" revarsă acordurile acestei melodii de iarnă, iar din înaltul cerului se cerne fără întrerupere zăpadă. Bucuria copiilor, a schiorilor, dar nu și a hocheiștilor! Jucătorii echipelor care au participat ieri la întrecerile ultimei etape a turului al doilea al campionatului republican, au fost nevoiți să facă eforturi deosebite pentru a putea stăpîni pucul, mai capricios, parcă, decît oricînd altădată și care le-a făcut nenumărate feste ascunzîndu-se în stratul de nea.

Urmărind partidele de ieri am avut o senzație asemănătoare cu aceea a unui meci de fotbal desfășurat pe un teren fără drenaj, complet desfundat de ploaie! În asemenea condiții jocurile — fiecare un derbi în felul său — nu s-au ridicat la nivelul tehnic anticipat, dar toate au plăcut prin nota de neprevăzut, determinată de zăpadă, prin dîrzenia cu care echipele și-au disputat șansele.

PETROL GEOLOGIE — AVÎNTUL GHEORGHIENI 4—2 (0—2, 3—0, 1—0)

Meciul de dimineață a suferit cel mai mult din cauza ninsorii, arbitrii fiind nevoiți să-l oprească, pentru curățirea ghețiii, la fiecare zece minute. Cu alte cuvinte el a avut... șase reprize. Hocheiștii din Gheorghieni au început foarte bine, au reușit să se descurce prin zăpadă, și după primele 20 de minute conduceau cu 2—0 prin golurile înscrise de Benedek și Csiki. În partea a doua a întîlnirii, bucureștenii și-au regrupat rîndurile, au egalat și au luat conducerea. Au înscris Mihăilescu și P. Sgîncă (2). În ultima parte a meciului studenții au mai reu-

Romeo VILARA

(Continuare în pag. a 3-a)

Făgăraș respinge un atac al hocheiștilor de la Steaua. Ștefanov a căzut, iar Gheorghiu nu mai poate interveni. *Foto: V. BAGEAC*

CREDEȚI ÎN RELAXARE?

Poate cel mai de preț lucru al vieții este arta de a te relaxa, de a face cu plăcere și convingere tot ceea ce gîndești și simți.

Ați văzut mai de mult la televizor oameni de știință, laureați ai Premiului Nobel, vorbind despre felul lor de a se odihni, de a se relaxa: jucîndu-se cu rulmenți, bătînd tacturi diferite la mici tobe, fiind parteneri de bridge.

Sînt oameni care, pe deasupra biroului, se invită la extindere prin simpla întrebare scrisă: „Ați zîmbit pînă la această oră?"

Încă înaintea tranzistorilor și magnetofonului, un coleg al nostru a avut ideea să ne aducă de la București la Predeal, la un concurs național, ca antidot împotriva tracului, patefonul său și plăcile noastre preferate. Și nu pot să uit un cantonament clujean în care dimineața și seara ascultam cu voie bună și elan ritmic, acordurile mereu proaspete ale simfoniei a cincea de Dvorak.

Relaxarea este o artă a vieții și a sportului. Trebuie să știi să te relaxezi, ori de cîte ori e nevoie, muscular și nervos; căci relaxarea înseamnă bună coordonare, echilibru nervos, forțe întregi de luptă.

Primul lucru pe care l-am învățat ca atlet a fost acela de a alerga zîmbind și primul lucru pe care l-am deprins mai tîrziu, ca asistent al Institutului de Cultură Fizică, acela de a zîmbi oamenilor, discutînd cu ei.

Relaxarea pornește din creier, dar ajunge la „inimă" și la mușchi. Numai proștii și răii, ar spune George Călinescu, nu iubesc gluma, munca și lupta.

Negrii, o știm de la Olimpiade, au un fel anume de a se odihni și de a se relaxa, așa ca negrul bătrîn din „Coliba unchiului Tom". Ei sînt capabili chiar să doarmă între probe și să-și păstreze intacte forțele pentru concurs.

În lot, înaintea marilor concursuri internaționale, în camera noastră nu primeam oaspeți și nici amatori de pronosticuri. Pe o etichetă de carton atîrnînd din tavan, scria cu litere mari, invocator, „NIMIC despre CONCURS".

Desigur, nu se joacă astăzi fotbalul pe care îl dorim. Dar aceasta sigur și pentru că, cu toții, din bună intenție sau naivitate, ne-am transformat în umbre ale jucătorilor. O dată intrați pe teren, să-i lăsăm să joace cît știu, cum știu, cu dragostea pe care o au ei pentru sportul preferat și cine știe dacă așa, ca în meciul cu R.F.G., nu vor obține alte rezultate?

Ședințele lungi sînt astăzi combătute. Dar de ce nu și încordările îndelungi și inutile, avalanșele de întrebări neliniștitoare, anticiparea a ceea ce numai lupta o dezleagă, acolo jos, pe teren?

„Fiți calmi, liniștiți, așa băieți, calmi... Dar aveți grijă să nu pierdeți". Cineva care rostește o astfel de frază n-a coborît desigur niciodată în viața lui, echipat, pe un stadion!

Am zîmbit neîncrezători în forțele acupuncturii și ale yogii, acuzîndu-le chiar de pseudo-științe. Dar iată că astăzi, în întreaga lume, mai ales după ce s-a dovedit că profețiile lui Alexis Carell sînt adevărate, relaxarea își cere drepturile ei.

În Germania, în Franța, în Brazilia ANTRENAMENTUL PSIHIC, autogen, metodele relaxării sînt, nu la MODĂ, cum greșit s-ar spune, ci în ACTUALITATE.

Cu cît un sport te solicită mai mult nervos (cunoașteți dv. măcar un singur sport care să nu o facă?) cu atît mai mult trebuie să fii stăpîn pe tine, pînă în ultimele clipe ale întrecerii.

S-a demonstrat statistic, că la Olimpiade și în marile competiții, performanța cea mai bună se obține, în general, la prima încercare, asemenea primei redactări în literatură uneori. De ce? Fiindcă ești intact nervos, cu toate forțele proaspete, așteptînd să te dezlănțui. După aceea urmează lupta, neprevăzutul, absurdul, oboseala.

Nimic nu trebuie astăzi neglijat sau disprețuit în lupta sportivă, în profesiune și în viață. Deci, nici RELAXAREA.

Dacă acest articol v a obosit și nu v-a convins, înseamnă că într-adevăr trebuie făcut ceva pentru relaxare. Bineînțeles, pentru relaxarea autorului...

Virgil LUDU

24ore

Campionatele școlare orășenești

Cu începere de duminică 14 ianuarie, pînă la sfîrșitul lunii februarie vor avea loc întrecerile de volei și de baschet contînd pentru faza finală a campionatelor școlare orășenești. Participă echipele feminine și masculine care au cîștigat faza pe raion, fetele întrecîndu-se în sala din Calea Dorobanți, iar băieții în sala liceului „Spiru Haret".

„Cupa orașului București" la hochei

Între 17 și 21 ianuarie, pe patinoarul „23 August", se vor desfășura întrecerile tradiționalei competiții de hochei pe gheață dotate cu „Cupa orașului București". La ediția din acest an vor lua parte cinci echipe: București A, București tineret, selecționata secundă a R.F. a Germaniei, S.K.A. Leningrad și C.H.Z. Litvinov (Cehoslovacia).

Prima competiție de tenis a anului

Amatorilor bucureșteni de tenis le anunțăm o știre plăcută. Cu începere de luni, sala clubului Steaua (Calea Plevnei 114) va găzdui, timp de o săptămînă, concursul inaugural al sezonului competițional de tenis 1968, dotat cu „Cupa de iarnă". Vor lua parte membrii loturilor republicane (fete și băieți), se înțelege, cu excepția lui Ilie Năstase, Ion Țiriac și Sever Dron, aflați în turneu în India. Vor mai concura și cei mai buni tenismani din Capitală.

TRAGERE LA SORȚI ÎN „CUPA ORAȘELOR TÎRGURI"

ZURICH 11 (Agerpres). — **S-au tras la sorți meciurile din sferturile de finală ale „Cupei orașelor tîrguri" la fotbal. Se vor întîlni: Glasgow Rangers — Leeds United; Dundee — F. C. Zürich sau Sporting Lisabona; Ferencvaros — Atletico Bilbao; Bologna — Vojvodina Novisad sau Göstepe Izmir. Întîlnirile, care se vor disputa tur-retur, urmează să fie încheiate pînă la data de 3 aprilie.**

Selecționata divizionară — Gremio (Porto Allegre) 1—1 (0—0)

Joi s-a disputat la Porto Allegre meciul de fotbal dintre echipa locală Gremio și Selecționata divizionară română, aflată în turneu în Brazilia. Meciul s-a încheiat la egalitate: 1—1 (0—0). Cele două goluri au fost înscrise de Sergio Lopez în min. 68 și Pîrcălab în min. 72.

În minutul 75 C. Dan a fost eliminat de pe teren.

PĂRINȚII AU CUVÎNTUL!

CE LOC TREBUIE SĂ OCUPE SPORTUL ÎN VIAȚA COPIILOR NOȘTRI?

În zilele noastre, preocuparea pentru creșterea unei generații echilibrate sub toate aspectele îmbracă forme dintre cele mai variate. Părinți, profesori și educatori își dedică un timp prețios pentru găsirea căilor celor mai oportune înfăptuirii unui deziderat de o asemenea importanță. Teste întocmite în școli de toate gradele situează sportul printre factorii majori, meniți să favorizeze o dezvoltare armonioasă a tineretului, începînd chiar de la vîrsta preșcolară. Astfel de teste confirmă faptul că părinții manifestă o grijă specială pentru dezvoltarea fizică a copiilor lor. Este firesc, fiindcă pe fondul unor calități fizice deosebite se pot imprima ulterior trăsături morale și intelectuale absolut necesare formării unor personalități integre.

Prin intermediul anchetei noastre cu tema „Ce loc trebuie să ocupe sportul în viața copiilor noștri?", intenționăm să aducem, în sprijinul celor spuse mai sus, opiniile autorizate ale unor părinți, de profesii dintre cele mai diferite.

Primul dintre cei invitați să-și exprime părerea este:

Ancheta noastră

● **Dr. EUGEN ȘERBĂNESCU, medic primar la Spitalul Colțea**

„Pentru mine, ca medic, valoarea sportului este lapidar exprimată prin cuvintele lui Juvenal în celebrul său dicton: mens sana in corpore sano... *Este o „rețetă" pe care o recomand din toată inima!*

În ce mă privește, m-am străduit să aplic acest dicton în cazul celor doi copii ai mei, Andrei și Sabina, *după ce și eu, în copilărie, am făcut același lucru. N-aș vrea să-mi interpretați părerea drept un servilism*

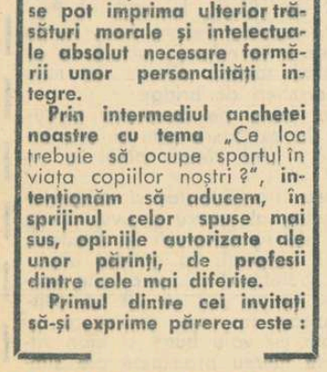

față de formule de genul „magister dixit", ci ca pe o convingere, cu un suport profund științific și generat de însăși profesiunea mea.

Cum arată astăzi Andrei? Un tînăr armonios dezvoltat, robust, plin de sănătate. În ceea ce privește intelectul, el este unul dintre studenții fruntași ai anului IV al Institutului politehnic. Ca să ajungă aici Andrei a practicat, cu caracter de divertisment, diferite discipline: de la 8 ani a făcut tenis de cimp; apoi natație și handbal.

Dar Sabina? La rîndul ei a fost îndrumată către sport, îmbrățișînd inițial natația și dedicîndu-se, în cele din urmă, gimnasticii, sport care i-a stîrnit o pasiune aparte și care i-a dăruit multiple satisfacții: cupe, medalii și diplome ce umplu o spațioasă vitrină personală.

În aceste cuvinte puține v-ați dat seama de creditul nelimitat ce îl acord sportului, tonicul pe care îmi îngădui să-l prescriu tuturor părinților pentru copiii lor".

● **LIDIA PANAIOT, profesoară, Liceul „Nicolae Bălcescu"**

„Din punctul meu de vedere, ca profesoară și mamă, chestiunea prezintă o importanță particulară. Deși nu sînt de specialitate, subliniez — pe baza cunoștințelor acumulate, grație mediului în care lucrez și propriei experiențe — că sportul nu trebuie să lipsească, mai ales, din activitatea copiilor. El este, după părerea mea, cel care face să se contureze personalitatea copilului, dezvoltă curajul, generează vioiciunea gîndirii. Observ, din păcate, printre elevii mei cei mai sîrguincioși, o oarecare antipatie față de orele de educație fizică. Situația este determinată de faptul că profesorii de specialitate cer elevilor trecerea unor norme — uneori dificile pentru unii dintre ei — ceea ce îi obligă să apeleze la o soluție „salvatoare" (numai în sensul concepției lor și a părinților lor — altfel, cu totul dăunătoare — de a nu-și strica media printr-o notă slabă la această disciplină) a scutirilor medicale. Rezultatul? O serie întreagă de dificultăți în ceea ce privește puterea de muncă, mai tîrziu, la facultate și apoi în activitatea pe care o execută, datorită unei necorespunzătoare dezvoltări fi-

zice; lipsa inițiativei, a curajului. Într-un cuvînt — lipsa unei personalități integre. Pe de altă parte, profesorii de educație fizică sînt tentați (sau, poate, obligați) să caute, cu tot dinadinsul, performanța, ocupîndu-se, prin urmare, de cîțiva elevi cu aptitudini — de multe ori aceștia sînt mediocri la învățătură — și neglijînd marea masă a școlarilor.

Consider că sportul trebuie să fie un atribut al tuturor copiilor. Iar gimnastica ar fi, cred, cea mai indicată. Deoarece am un copil în clasa a IV-a, la Școala generală nr. 30, sînt obligată să atrag atenția că educația fizică la clasele mici este foarte vitregită, lucru pentru care sînt profund nemulțumită. Și cum să nu fiu, cînd copilul îmi spune că a făcut altceva în ora de sport? În foarte rarele cazuri cînd se respectă această oră, pe nedrept ignorată, copilul vine acasă cu o deosebită vioiciune, nespus de fericit. Aproape că ghicesc, cînd îl văd, după expresia feței, dacă a făcut sau nu sport. De aceea m-am hotărît să-l înscriu la un centru de inițiere. Cristian este un băiat studios și are multă, multă nevoie de mișcare".

● **ALEXANDRU FRAȚILA, maistru electrician, Uzinele „Republica"**

„M-am convins pe deplin de utilitatea sportului dintr-o experiență cu unul din propriii mei copii. Iată despre ce este vorba.

Băiatul cel mic, Eliade, a fost în liceu un elev care își consacra, efectiv, întreaga zi fie învățăturii, fie unor înclinații deosebite către tehnică. Singur, de

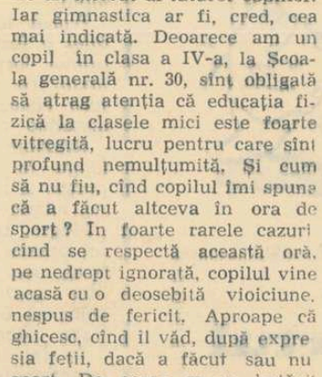

pildă, își amenajase un adevărat laborator cu diferite instalații.

A venit și concursul de admitere în facultate. Eliade a dat examen la „Politehnică". A intrat printre primii. Nu mică mi-a fost însă surprinderea cînd, la cîteva săptămîni după această reușită, băiatul mi-a declarat, cu toată sinceritatea, că se simte extenuat, că are nevoie de o perioadă de odihnă. În consecință a fost nevoit să se retragă.

Cauza acestei extenuări? Lipsa exercițiului fizic. Mi-am dat seama de acest fapt și, împreună, am stabilit, ca paralel cu pregătirea pentru un nou concurs de admitere, să-și rezerve o parte din timp unor sporturi ca natația, ciclismul, să facă tot mai multe plimbări scurte în aer liber. Rezultatul? Eliade și-a schimbat structural înfățișarea: a devenit mai sociabil și mai vioi, i-a crescut pofta de mîncare și s-a mai împlinit fizicește. A dat un nou concurs de admitere, la care a reușit cu o

Am căpătat convingerea că accidentul amintit mai sus s-a datorat numai lipsei unor deprinderi de mișcare.

Fără falsă modestie, mă felicit pentru inspirația pe care am avut-o. Băiatul este, astăzi, complet refăcut. Toată vacanța de vară a jucat fotbal, iar acum, învățînd să patineze, și-a văzut visul cu ochii. Este o plăcere pentru noi, părinții, să-l urmărim cu cîtă siguranță execută diverse figuri pe luciul gheții.

Patinajul și, în general, sportul, îi creează băiatului meu o stare de intensă satisfacție, care pregătește terenul pentru a-și insufla, cu mai multă ușurință, lecțiile".

● **CONSTANTIN DOLDUR, președinte-locțiitor, Tribunalul raional 30 Decembrie**

„Sportul — este un fapt dovedit — poate să canalizeze surplusul de energie al tineretului către realizarea unor lucruri utile pentru ei și pentru socie-

tate. Consider că activitatea sportivă vine să corecteze unele porniri necontrolate, neconforme cu conduita morală, fenomen care iese în evidență, mai ales, în perioada pubertății.

Iată de ce părinții, precum și ceilalți factori care poartă răspunderea educării tinerei generații, trebuie să manifeste o grijă permanentă pentru a umple timpul liber al copiilor cu activități cît mai atractive, mai instructive, care pot să-i îndepărteze de pragul delicvenței.

Din activitatea mea de jurist, care mă ocup cu infracțiuni săvîrșite de minori, pot să afirm că nedirijarea copiilor spre terenurile de sport face ca ei să aibă alte preocupări, să cadă în mrejele a diferite vicii. Acestea îi împing, foarte lesne, la infracțiuni.

Sportul are și avantajul major de a contribui la dezvoltarea organismului, la menținerea și întărirea sănătății fizice și morale. Este considerentul pentru care copilului meu, deși n-a împlinit decît 3 ani, vreau să-i dezvolt, de pe acum, gustul pentru o asemenea activitate folositoare pe parcursul întregii vieți".

★

Șase părinți, cu diferite profesiuni, și-au spus cuvîntul. Ați desprins limpede din rîndurile lor: fiecare situează (sau încearcă să situeze) mișcarea, exercițiul fizic, sportul, în primul plan al preocupărilor copiilor lor. Procedînd astfel, toți — fără excepție — au înregistrat numeroase satisfacții.

Este evident, pledoaria pe care cei șase părinți consultați o fac în sprijinul sportului reprezintă un argument decisiv și convingător despre utilitatea exercițiului fizic pentru copii și tineri. Sînt argumente la care aderăm, fără rezerve, și sperăm că și cititorii noștri le vor aprecia temeinicia.

Anchetă realizată de Tiberiu STAMA și Aurelian BREBEANU

ALBU

Miercuri seara, la Floreasca, baschetbaliștii din pitorescul orășel de pe Sava abordau cea de-a doua repriză cu îndreptățite speranțe într-un rezultat foarte strîns. Un coș diferență însemna, practic, echilibru perfect. Un coș, la pauză, în disputa panourilor, reprezintă chiar ceva mai puțin decît, să zicem, o secundă avans la jumătatea unui semifond... Gazdelor le rămîneau, așadar, douăzeci de minute de joc efectiv pentru a încerca să se impună cu oarecare autoritate în fața acestei echipe tenace, omogene, cu gabarit impresionant și de o elasticitate rar întîlnită, asemenea unui resort de oțel care se comprimă și se destinde cu egală ușurință între panoul propriu și panoul advers.

Mărturisesc că, în sinea mea, nutream îndoieli serioase cu privire la materializarea intenției campionilor noștri; dar așa cum s-a putut vedea, atît de către cei prezenți în sala de lîngă lacuri, cît și de către cei adunați, cu sufletul la gură, în preajma nenumăratelor ecrane miniaturale — debutul reprizei secunde a coincis cu un iureș dinamovist, al cărui „motor" neobosit și irezistibil a fost același jucător de excepție, care se numește Albu. Percutant, agil, exploziv, evident dezavantajat de statură, în pofida celor 185 cm, în duelurile cu „giganții" de doi metri și ceva, temerarul conducător de joc a suplinit cu brio, și de astă dată, inferioritatea de talie, printr-o prizã de-a dreptul magnetică, prin relația similară dintre mîinile sale și coșul vizat (a înscris, retineți, 35 de puncte, adică peste o treime din totalul învingătorilor!) — prin neobișnuita putere de... anticipație, concretizată în intercepții uimitoare și pase milimetrice pe care coechipierii săi erau, aș zice, obligați să le fructifice, cam în nouă cazuri din zece...

Fără a neglija meritele întregii formații în obținerea acestui succes de prestigiu — să nu uităm că Olympia Ljubljana este una din cele mai bune echipe de baschet de pe bătrînul continent — mi se pare necesar și echitabil să reliefez contribuția majoră a excelentului jucător dinamovist, recunoscut de altminteri drept o valoare certă pe plan internațional. Aș adăuga că miercuri, la Floreasca, Albu a cîștigat de o manieră convingătoare duelul indirect cu iugoslavul Daneu, a cărui carte de vizită ne dispensează de comentarii. Autentică somitate a jocului cu mingea la coș — vedeta oaspeților a fost depășită cu acest prilej, atît ca viziune de ansamblu, cît și ca forță de organizare și de finalizare — deși, cum s-a mai remarcat, fără un filon de talia lui Daneu este foarte probabil că vizitatorii ar fi înregistrat la București un eșec de proporții.

Felicitîndu-i încă o dată pe Albu și pe colegii săi pentru splendida performanță — le urez perseverență și... nervi de oțel, mai ales în vederea dificilului **retur** de la Ljubljana!

Dan DEȘLIU

Șerban Ciochină l-a „egalat" pe Ron Clarke!

Ai

Ron Clarke a uimit lumea nu numai prin zecile de recorduri mondiale doborîte, ci și prin cantitatea uriașă de lucru pe care o depune la antrenamente. Clarke se antrenează de 3 ori pe zi! Puțini au crezut acest lucru pînă ce nu s-au convins văzîndu-l cum se pregătește, cu ocazia turneelor sale europene: dimineața și la prînz cîte o oră și seara o oră și jumătate.

Iată însă că exemplul său — care a fost urmat, cum este și firesc (cu noutățile de metodică și antrenament), de colegii săi de probă din alte țări, a fost transpus în practică și de către unul dintre cei mai valoroși atleți români, săritorul de triplu Șerban Ciochină.

Deși în 1967 a fost al 9-lea săritor din lume, recordmanul nostru nu este mulțumit cu acest loc. El dorește acum să facă tot ce este posibil ca în Mexic să ocupe un loc mai bun decît cel de la Jocurile Olimpice de la Tokio — 5. Ciochină vizează o cifră în jurul a 16,80 m și pentru aceasta, împreună cu antrenorul Elias Baruch, și-a dat seama că pentru a atinge noi limite este necesar ceva nou, ceva în plus. Astfel au fost adoptate cele 3 antrenamente zilnice.

Este, desigur, ceva surprinzător ca un săritor să efectueze cotidian cîte trei antrenamente cînd, în general, se știe că acest lucru este caracteristic alergătorilor de fond. Și totuși, iată că programul a fost pus în practică.

— Dimineața, în zori de zi, primul antrenament. Circa 1,5 km de alergare, apoi urcușuri pe coastele înclinate, 6 x 200 m alergare lansată și 10 reprize a 10 repetări exerciții de abdomen.

— La prînz, al doilea antrenament, cel de bază (haltere, sărituri, alergări) care durează circa 2 și uneori chiar 3 ore.

— Și, în sfîrșit, seara al treilea antrenament (cros, jocuri sportive) de circa o oră și jumătate.

El efectuează aceste antrenamente zilnice împreună cu săritorul de lungime Mihai Zaharia (7,69 m în 1967), care speră, asemenea lui Ciochină, ca în urma acestei munci de un volum uriaș să realizeze performanțe în jurul a 7,90 m.

Salutăm ca ceva cu totul remarcabil ambiția, perseverența și dorința de rezultate de valoare mondială a lui Ciochină și a colegului său și poate că de necesitatea unei munci deosebite se vor convinge și alți atleți ai noștri.

Numai o asemenea muncă deosebită, desfășurată sub un strict control medical, va conduce la rezultate care să ne dea speranțe pentru Mexic.

N. MARAȘESCU

Din poșta inimii

TR. SEVERIN. Sala Voința din localitate a găzduit recent un mare turneu de tenis de masă masculin, dotat cu *„Cupa de iarnă"*. La concurs au participat numeroși tineri, reprezentînd toate asociațiile sportive din oraș cu secții de specialitate. Întrecerile au fost dominate de reprezentanții A. S. Sănătatea, care, de altfel, au și ocupat primele trei locuri în clasament: *1. Ion Drăgănuș, 2. Florin Mădulici, 3. Ion Vucescu.*

M. FOCȘAN — coresp.

GALAȚI. În orașul nostru a avut loc zilele trecute primul concurs atletic de sală din această iarnă. Competiția a fost organizată de Consiliul orășenesc pentru educație fizică și sport. Cu acest prilej s-au obținut cîteva rezultate demne de reținut. Astfel, la categoria junioare mici *Mariana Matei* a sărit peste ștacheta ridicată la 1,50 m. Ea a reușit să o întreacă cu 5 cm pe Maria Enică, favorita probei. La categoria copii, *Neta Rădulescu* a parcurs distanța de 50 m în 7,1 sec., iar *Mariana Barcan* (junioare mici) a realizat pe aceeași distanță 7 sec. Alte rezultate: *D. Butnaru* (juniori mici) 6,5 sec. pe 50 m; *N. Modiga* (juniori mari) 1,75 m la înălțime; *Maria Enică* 10,10 m la greutate.

La startul probelor s-au aliniat 70 de atleți și atlete de la C.S.O., de la liceele și școlile generale gălățene.

GH. ARSENE — coresp.

TG. MUREȘ. Din inițiativa Consiliului regional E.F.S. Mureș-Autonomă Maghiară, a fost organizată o anchetă în rîndul iubitorilor sportului pentru stabilirea celor mai buni 10 sportivi ai regiunii pe 1967. Cei care au răspuns la anchetă au avut în vedere valoarea performanțelor obținute de sportivii noștri fruntași, locurile ocupate la diferite campionate și întreceri din țară și de peste hotare, comportările de pe terenul de sport și din viața de toate zilele.

În urma trierii răspunsurilor, a fost stabilit următorul clasament: 1. FRANCISC BOLA (lupte libere), 2. *Anton Pongrat* (scrimă), 3. *Dionisie Nagy* (înot), 4. *Margareta Szemanyi* (popice), 5. *Iuliu Szabo* (hochei pe gheață), 6. *Bela Soos* (șah), 7. *Otto Hintz* (aeromodelism), 8. *Adalbert Covaci* (înot), 9. *Nicolae David* (ciclism), 10. *Ovidiu Gorea* (box).

I. PĂUȘ — coresp. principal

ROMAN. Dr. *Romulus Rusu* este apreciat ca unul dintre cei mai buni medici romașcani. La fel de bine cotat este el și ca sportiv. Îl cunoaștem cu toții ca pe un pasionat al sportului. Dr. Romulus Rusu a trecut de mult de prima tinerețe. Are respectabila vîrstă de 66 de ani. În ciuda acestei „categorii", el este mereu prezent pe arenele de popice din localitate, participînd cu regularitate la concursuri. În anul care a trecut, dr. Rusu a fost creditat cu performanțe rar întîlnite la oameni de vîrsta lui, obținînd în repetate rînduri rezultate de peste 845 p.d., cifră care reprezintă baremul categoriei I de clasificare la proba de 200 lovituri mixte. Să mai consemnăm la acest scurt portret preocuparea permanentă pe care o are medicul nostru pentru sprijinirea sportului din localitate. De pildă, cu ocazia etapei regionale a campionatului republican de popice, el a efectuat un control medical pentru a stabili gradul de pregătire al participanților, precum și modificările funcționale ce au loc înainte de concurs, în timpul și după terminarea lui

I. BALCIZA — coresp.

Printre roți și pedale

CICLIȘTII II CONCUREAZĂ PE SCHIORI

Alergătorii care se pregătesc pentru cea de-a XXI-a ediție a „Cursei Păcii" — Berlin — Praga — Varșovia — se află de cîteva zile în Poiana Brașov. Antrenorul *Ernest Golgoți* îi supune pe elevii săi *(G. Moiceanu, Ion Ardeleanu, W. Ziegler, Ion Stoica, Nicolae Ciumeti, Gh. Suciu, Sorin Suditu, Fr. Gera* și *Gh. Moldoveanu)* la un riguros antrenament de schi. În program sînt prevăzute, de asemenea, crosuri pe zăpadă, ascensiuni, lucru în sală la aparate, jocuri sportive. Se folosește, așadar, luna ianuarie pentru „oxigenare" și pentru completarea pregătirii fizice generale.

Fără îndoială, cicliștii nu se vor prezenta la startul „Cursei Păcii" numai cu aceste antrenamente la... schi. Ei vor rula un număr important de kilometri pe șosele (6—7 000) și vor lua parte la competiții de verificare. Toate acestea sînt prevăzute în planurile de pregătire pentru lunile februarie, martie și aprilie.

PISTARZII INTRĂ ÎN ARENĂ!

Antrenorul *Iulian Gociman* ne-a făcut o vizită la redacție. Cu acest prilej ne-a informat că pistarzii vor efectua și ei o perioadă de pregătire la munte. Începînd de la 16 ianuarie, specialiștii în probele de velodrom *(Vasile Burlacu, Paul Soare, Gh. Juravle, George Negoescu, Mircea Virgil, Florian Porcăruș, Ștefan Leibner, Ion Florea, Florian Negoescu* și *Dan Popovici)* vor putea fi văzuți pe pîrtiile din Predeal. Ei sînt în continuarea pregătirii, deoarece au folosit intens luna decembrie pentru antrenamente la sală și în aer liber. Supărați pe faptul că n-au fost luați în vederile selecționerilor olimpici, pistarzii vor să dovedească în sezonul competițional 1968 că merită acest lucru și chiar să facă deplasarea la Ciudad de Mexico... Antrenamentele vor fi conduse de cei doi antrenori ai lotului republican, *Iulian Gociman* și *Mircea Mihăilescu.*

NICOLAE VOICU PREFERĂ CAPITALA

Antrenorul *Nicolae Voicu* a rămas ferm pe poziție: se va pregăti în Capitală! Așa se face că *Emil Rusu, Constantin Grigore, Ștefan Cernea, Vasile Selejan, Nicolae David, Cristian Tudoran, Vasile Tudor, Gh. Ciumeti, Alexandru Sofronie* și *Ștefan Suciu* se află aproape zilnic pe aleile de la Dinamo, fie efectuînd crosuri, fie alergînd după o minge... Din acest lot face parte și *Ludovic Zanoni.* El a fost chemat în pregătire pentru a-l ajuta practic pe antrenor, pentru a transmite tinerilor rutieri din vasta sa experiență de fondist. Poate că speranțele ciclismului nostru vor putea să învețe de la Zanoni și ceva din sîrguința pe care acesta o dovedește la antrenamente, din viața sportivă pe care o duce și pe care înțelege s-o aibă ca aliat în realizarea performanțelor.

Au existat și unele indisponibilități. Doi alergători, Ion Rădăcină și Dumitru Nemțeanu, accidentați la sfîrșitul sezonului trecut, n-au putut veni la pregătire decît ieri. Să sperăm că vor recupera. Desigur, cînd vremea va permite și cicliștii antrenați de *prof. Nicolae Voicu* vor trece la rulaje, astfel ca începutul sezonului să-i găsească pregătiți pentru start.

Hristache NAUM

8, 9, 10... out

CE FAC CEILALȚI ANTRENORI?

În anul 1967 au avut loc în Capitală 41 de reuniuni amicale și oficiale, spectatorii vizionînd peste 400 de partide. Reține atenția faptul că mai mult de jumătate din numărul galelor disputate au fost organizate de clubul Metalul (antrenori I. Stoianovici și I. Sandu). Se pune în mod firesc întrebarea: ce fac ceilalți antrenori bucureșteni? Și, să nu uităm: sînt peste 30! În legătură cu activitatea arbitrilor-judecători din Capitală subliniem că au fost promovați la categorii superioare 15 oficiali, printre care Gh. Stănescu, M. Ciucă, Al. Călărașu, M. Buză, R. Iorgulescu, I. Argăseală etc.

MAX SCHMELLING—JOE LOUIS 1—1

Deși au trecut mai bine de 30 de ani de la disputarea meciurilor dintre faimoșii boxeri Max Schmelling și Joe Louis, totuși mulți dintre cititorii noștri discută și acum pe marginea lor, contrazicîndu-se asupra verdictelor dictate de arbitri. Unii ne-au vizitat chiar la redacție, cerîndu-ne să precizăm care au fost rezultatele reale ale acestor memorabile confruntări. Facem — deci — cuvenitele precizări: Max Schmelling și Joe Louis s-au întîlnit pentru prima oară la New York în iunie 1936. Meciul a avut un caracter amical, nici unul nefiind, pe atunci, campion mondial. Pugilistul german a învins prin k.o. în repriza a 12-a. A doua partidă s-a disputat la 22 iunie 1938, tot la New York. Boxerul american, care între timp devenise campion al lumii, a cîștigat prin k.o. în primul rund.

Fotbal

(ŞI) LICĂ PROMITE...

...L-am urmărit numai 72 de minute. La atît se reduce — pînă acum — cariera lui în divizia națională A (atît a jucat în ultimul meci de campionat Dinamo București — Universitatea Cluj). Puțin veți spune, cu îndreptățire — mai ales pentru a trage concluzii. Nu vom face însă greșeala de a pune calul înaintea căruței și concluziile înaintea premiselor. Mai ales că premisele sînt simple semne și promisiuni...

Semnele, schițate fugar în cele 72 de minute din meciul cu Dinamo, „spun" că ar fi vorba de un băiat cu autentică stofă de fotbalist. (Tehnicienii afirmă că uneori poți să-ți dai seama de valoarea potențială a unui tînăr fotbalist chiar după cîteva mișcări). Așadar, un crochiu din cîteva trăsături : intuiția fazei, „simțită", și interpretată cu mare rapiditate, un dribling scurt cu care i-a dezechilibrat în repetate rînduri pe Ștefan, Dinu și chiar pe Nunweiller III, joc bun fără minge, plasament excelent pentru primire... Aceste calități, sesizate rapid de spectatorii de pe stadionul Republicii, i-au făcut pe mulți să se întrebe cine e „optarul" de la clujeni ? Lică ! Un nume care nu spunea mare lucru. Nimeni nu auzise pînă atunci de el. De unde vine ? Cine este ?

Intr-o recentă călătorie în orașul de la poalele Feleacului l-am cunoscut mai îndeaproape pe „optarul" cu pricina. Un băiat brunețel, cu figură aproape copilărească. Este fostul elev al S.S.E. 2, descoperit de profesorul TRAIAN TOMESCU, un recunoscut „producător" de talente. A împlinit de cîteva zile 19 ani. E cuminte. Chiar surprinzător de cuminte și de timid față de masa fotbaliștilor noștri. Adam, unul din cei mai serioși și mai respectați jucători de la „U", ne spunea că-și pune mari speranțe în talentul, cuminția și marea dorință de a crește valoric a „ieduluí". De unde-i vine acest nume ? De la faptul că Lică abia depășește la cîntar 55 de kg...

Așadar, eroul nostru e mic, e cuminte, dar e, SE PARE, și talentat. Deci Lică, la fel ca alte sute de tineri jucători înaintea lui, promite — obiectiv —, el promițînd și subiectiv (dacă se poate spune așa), angajîndu-se verbal să lucreze bine la antrenamente, să respecte rigorile disciplinei de sportiv, să-și asculte antrenorul, să-și respecte colegii și adversarii, promite, mai ales, să facă totul pentru A AJUNGE un fotbalist bun.

Noi sperăm și-i urăm din toată inima lui Lică să ajungă un fotbalist bun, ba chiar un fotbalist MARE. Fotbalul nostru resimte acut — se știe — nevoia VEDETEI (valorice) !

Deoarece, însă, pînă acum, ani la rînd, ne-am fript de atîtea ori cu copii minune rătăciți pe drum, cu talente eșuate la echipe de categoria C (un exemplu, primul venit în minte : foarte talentatul Renye, cel despre care se pronostica că-l va ajunge și întrece pe Tătaru) vrem să privim realist „promisiunea-Lică".

Să-l ajutăm pe Lică Dumitru să devină un fotbalist bun. Poate că singur va ajunge greu (sau nu va ajunge) la țel. Cu toții, însă, antrenorul în primul rînd, coechipierii, cercul mai larg și cel mai restrîns în care evoluează să-l ajutăm pe Lică să-și țină promisiunea.

Marius POPESCU

„Lecție de combativitate"

Citind articolul „S-A SUPARAT VĂCARUL PE SAT" (ineleganța titlului surprinde), apărut în revista „Fotbal" de joi 11 ianuarie, am descoperit un neașteptat spirit „combativ". Autorul articolului, R. Urziceanu, pe un ton iritat — de ce, nu știm — îl trage la răspundere pe antrenorul Colea Vîlcov, care la rubrica „Opinii" din ziarul nostru și-a spus, printre altele, părerea și despre calificarea lui Dobrin drept cel mai bun fotbalist al anului trecut. Menționăm că aprecierile lui Colea Vîlcov la adresa jucătorului piteștean au fost făcute în contextul unor probleme de ordin major în fotbalul nostru, ele neurmărind să „loveaască" în ancheta revistei, în urma căreia Dobrin a primit acest titlu. (De altfel și unii dintre redactorii noștri, răspunzînd la această anchetă, l-au indicat pe Dobrin). Sîntem siguri că observațiile critice ale antrenorului Vîlcov asupra unor deficiențe semnalate în trecut în jocul lui Dobrin și remediate în prezent de antrenorii echipei argeșene, au fost înțelese mai just de către acest talentat jucător, decît de către autorul articolului apărut în revista „Fotbal". Surprinde neplăcut limbajul violent, procesele de intenții, lipsa de politețe a ziaristului față de tîmplele încărunțite (desigur chiar în activitatea sportivă) ale antrenorului Vîlcov, care n-a insultat pe nimeni, nu s-a manifestat violent nici ca limbaj și nici în ceea ce privește afirmațiile făcute, ci și-a spus pur și simplu o părere și încă destul de curajoasă.

Faptul că publicația la care ești salariat îți pune coloanele la dispoziție nu-ți dă automat și dreptul de a-i insulta pe colaboratorii altor ziare ! Aceasta să însemne „care, combativitate gazetărească ? Acesta să fie principiul de partid după care se călăuzește presa noastră ? Îți place sau nu, ai posibilitatea să combați, nu să ponegrești. Tocmai de aceea, rubrica „Opinii" a ziarului nostru este pusă la dispoziția tehnicienilor și vom continua să o ținem permanent deschisă tuturor acelora care vor să-și spună în mod deschis cuvîntul în toate problemele fotbalului, chiar dacă unora aceasta nu le va fi pe plac.

Ne simțim obligați de a aminti autorului articolului „S-a supărat văcarul pe sat", că, prin simplă coincidență, zilele trecute am publicat un alt material intitulat : „De ce nu este Dobrin cel mai bun jucător ?", sub semnătura prof. Tudor Vasile, președintele Consiliului de educație fizică și sport al orașului București. Pe un spațiu mai larg, acest articol s-a ocupat în principal de jocul lui Dobrin. Aprecierile critice coincideau într-o bună măsură cu cele ale antrenorului Vîlcov. Pare curios faptul că autorul materialului publicat de revista „Fotbal" nu amintește nimic despre aceste rînduri ! De unde, se poate trage concluzia că tirul criticii — în cazul de față, total neprincipială — este reglat în funcție de oameni și nu de probleme !

Rîndurile acestea au fost scrise nu dintr-o dorință de polemică cu confrați pe care am vrea să-i stimăm, ci din respect față de profesiunea de ziarist și din considerație pentru colaboratorii ziarului nostru, care prin scrisul lor doresc să contribuie la rezolvarea problemelor care frămîntă în prezent fotbalul românesc.

Cristian MANTU

CURSUL DE LA SNAGOV

Ca în fiecare an, în această perioadă, F.R. Fotbal a organizat pentru antrenorii echipelor noastre divizionare A și B, precum și pentru responsabilii centrelor de juniori și copii, un curs de perfecționare la Snagov.

Tehnicienii noștri au dezbătut probleme legate de : **procesul de instruire a jucătorilor ; concepția și organizarea jocului ; planificarea antrenamentului.**

Dintre referatele expuse cu această ocazie menționăm : **„Principalele lipsuri ale fotbalului nostru în comparație cu fotbalul modern"** (Emerich Vogl), **„Despre organizarea jocului modern"** (ing. Virgil Economu), **„Documentele de planificare și ciclul săptămînal de antrenament"** (prof. I. Șiclovan), **„Sarcinile echipelor pentru organizarea activității din perioada pregătitoare"** (prof. Dincă Schileru), **„Probleme de recuperare a efortului"** (prof. D. Teodorescu), **„Metodica predării unor exerciții cu intervale pentru dezvoltarea unor calități fizice"** (prof. Gh. Ola).

Cursanții au mai audiat și expunerile a doi specialiști străini, englezul **Roy Meads** și iugoslavul **M. Rajonovic.**

ȘTIRI

O nouă promoție de arbitri

Între 5 și 10 ianuarie au avut loc examenele cursului de arbitri de fotbal organizat în cadrul clubului Constructorul din București. Din cei 80 de cursanți, doar 40 au trecut examenele. Printre noii cavaleri ai fluierului se numără N. Dulgheru, Gh. Teodorescu, C. Badea, M. Radu, I. Negreanu și Viorica Goangea.

Portul Constanța se antrenează la Sinaia

După analizarea activității din turul campionatului, echipa Portul Constanța a plecat la Sinaia, unde se va pregăti pînă la 17 ianuarie. În continuare, sînt prevăzute un număr de 12 meciuri amicale în compania unor formații din campionatul regional, precum și cu Farul Constanța și Ceahlăul P. Neamț. În lot a fost promovat jucătorul Alexe, fundaș central, de la Electrica Constanța.

C. Popa — coresp. principal

O STATISTICĂ ORIGINALĂ

Iată o mică statistică întocmită pe baza notelor acordate de cronicarii „SPORTULUI" la meciurile disputate în turul campionatului de fotbal. Am luat în considerare numai pe acei jucători care au susținut cel puțin 7 partide, adică cu puțin peste 50 la sută din totalul meciurilor unei echipe.

PRIMII 10 CLASAȚI

1. Koszka (Farul) 8,08, 2. Barbu (F. C. Argeș) 7,92, 3. Adamache (Steagul roșu) 7,83, 4. Bay (A.S.A. Tg. Mureș) 7,67, 5. Nunweiller IV (Bacău) 7,58, 6. Gornea (U.T.A.) 7,54, 7. Uțu (Farul) 7,40, 8—10. Raksi (A.S.A.) 7,38, Constantin (Steaua) 7,38, Lereter (U.T.A.) 7,38.

ULTIMII 10 CLASAȚI

156. Mateianu (Progresul) 5,58, 157—159. Rusu (Steagul roșu) 5,50, Codreanu (Rapid) 5,50, Popa (Dinamo Buc.) 5,50, 160. Necula (Steagul roșu) 5,33, 161. Nagy (Dinamo Buc.) 5,29, 162. Pîrcălab (Dinamo Buc.) 5,25, 163. Radu (F. C. Argeș) 5,00, 164. Comănescu (Bacău) 4,87, 165. Szabo („U" Cluj) 4,86.

Iată și mediile jucătorilor din lotul țării noastre, lot comunicat în ziarul nr. 36 (5470) :

Coman 7,33, Adamache 7,83, Barbu 7,92, Ivăncescu 7,08, D. Nicolae 7,00, C. Dan 7,17, Mocanu 6,58, Hălmăgeanu 6,92, Măndoiu 6,58, Ghergheli 6,69, Dumitriu III 6,69, Dinu (Dinamo Buc) 6,38, Pîrcălab 5,25 (! !), Lucescu 6,45, Grozea 6,75, I. Ionescu 6,33, Kallo 6,92, Dincuță 6,33.

Nu figurează Sasu și Oblemenco pentru că nu au susținut decît 2 și respectiv 5 partide, iar Deleanu pentru că activează în divizia B.

ing. A. PETERFI
Tg. Mureș

Pronosticul nostru

(etapa din 14 ianuarie)

Atalanta — Sampdoria	1
Brescia — Napoli	X
Fiorentina — Lanerossi	1
Internazionale — Cagliari	1
Juventus — Spal	1
Mantova — Bologna	X
Roma — Torino	X
Varese — Milan	X
Bari — Lazio (campionat B)	X
Livorno — Foggia	1
Modena — Lecco	1
Novara — Pisa	X
Messina — Reggina	X

DIALOG CU CITITORII

Tăcerea care se așternuse pînă mai zilele trecute asupra turneului selecționatei divizionare în Africa și America Latină a intrigat pe mulți dintre cititori, care ne-au solicitat insistent, în scris sau telefonic, să răspundem ce se întîmplă cu fotbaliștii noștri. „Nu considerați că-i nepermis ca echipa națională să fie plecată peste hotare, iar marea masă a iubitorilor fotbalului să nu știe nimic despre evoluția și comportarea ei ?" — ne întreabă cu năduf tovarășul **Ion Popescu**, tehnician la I.R.I.L. Caracal. Într-o altă epistolă, un **grup de lăcătuși de la Uzinele metalurgice din Timișoara** — secția a II-a — ne atrage politicos atenția că sîntem mai bine informați asupra turneelor efectuate de alte echipe europene (U.R.S.S., Ungaria, Cehoslovacia, R. D. Germană) decît în legătură cu acela al selecționatei noastre. Într-adevăr, cu toate eforturile depuse de Agenția română de presă, ca și de ziarul nostru, nu s-a putut stabili nici un contact cu fotbaliștii plecați în țările calde. De abia zilele trecute, o dată cu primirea unei scrisori de la antrenorul Angelo Niculescu, am fost în măsură să furnizăm cititorilor cîteva foarte modeste amănunte despre desfășurarea turneului. Să sperăm, totuși, că în Brazilia, unde echipa română se află în prezent, directorul tehnic al F.R.F. va face uz de mijloace mai rapide de comunicație (telex, telefon) pentru a ne informa cu promptitudine măcar asupra rezultatelor pe care le vor obține jucătorii noștri.

★

Un cititor din Arad, domiciliat în str. Gheorghieni 6, al cărui nume nu l-am putut descifra, ne întreabă de ce echipele europene preferă iarna turnee în America Latină. Iată motivele principale ale acestor tradiționale călătorii :

— pe continentul sud-american este acum vară plină, deci se poate juca fotbal în cele mai bune condiții, iar echipele europene se mențin, astfel, într-o activitate continuă ;

— se oferă prilejul unor contacte extrem de utile cu fotbalul sud-american, recunoscut prin valoarea sa ;

— contractele care se încheie pentru efectuarea acestor turnee sînt avantajoase din punct de vedere financiar echipelor europene. Ele obțin o cotă-parte din încasările la meciurile pe care le dispută, potrivit înțelegerii prealabile cu organizatorii turneelor.

★

Cititorul **Orlando Purza** din Arad, str. Odobescu 11, face **cîteva sugestii privind schimbarea denumirii unor echipe din divizia A de fotbal. Dintre ele, numai una este (după părerea noastră) potrivită, aducînd aminte de o fostă glorie a fotbalului românesc : Ripensia Timișoara.** Această prea bine cunoscută denumire ar putea fi luată de echipa studențească din localitate (cum propune și cititorul nostru) sau de aceea a ceferiștilor din orașul de pe malurile Begăi. Ba, chiar, s-ar putea lua în considerație o mai veche propunere de unificare a celor două echipe sub numele de Ripensia ; bineînțeles, această acțiune presupunînd stingerea animozităților care continuă încă să macine fotbalul timișorean.

De altfel, în problema (care nu-l atît de măruntă cum se pare) a denumirilor cluburilor și asociațiilor sportive ne propunem a reveni cu noi puncte de vedere.

Recenzia de curînd publicată în ziarul nostru a lucrării profesorului Nicolae Petrescu, „Carte pentru fotbaliștii de mîine", constituie tema unui reproș pe care ni-l face tovarășul **Vasile Pală** din Sinaia, str. 30 Decembrie 19. Cititorul sinăian ne întreabă de ce a apărut această recenzie, din moment ce, așa cum ne asigură d-sa., cartea nu se găsește în librării. Probabil, completăm noi, numai în librăriile din Sinaia. Din scrisoare nu rezultă însă, motivul lipsei din rafturile librăriilor a acestei lucrări : s-a epuizat sau n-a ajuns încă și pe Valea Prahovei ? În orice caz, pentru a fi sigur de obținerea cărții dorite, îl sfătuim pe tovarășul Pală să se adreseze librăriei „Cartea prin poștă".

★

Un reproș, de data aceasta ceva mai întemeiat, ne-a fost adresat și de tovarășul Vasile Teianu din Bacău, care se arată nemulțumit de tratamentul aplicat echipei de handbal din localitate, atît de către federația de specialitate, cît și de ziarul nostru. În ceea ce ne privește, recunoaștem că activitatea handbaliștilor băcăuani și-a găsit o mai palidă reflectare în coloanele publicației noastre, situație de care vom ține seama în viitor.

★

O suporteră a Universității Cluj, Adriana Popescu din același oraș, bd. Lenin 44, ne anunță că la data de 7 ianuarie fotbalistul Anca a împlinit 21 de ani și ne roagă să-i transmitem calde felicitări și urări de succes. O facem, cu toată plăcerea, subscriind și noi la ele.

C. FIRANESCU

Dinamo a luat o serioasă opțiune

(Urmare din pag. 1)

șit un gol (Sgîncă) obținînd o meritată victorie.

AVÎNTUL M. CIUC—AGRONOMIA CLUJ 4—6 (1—0, 1—2, 2—4).

Întîlnire hotărîtoare pentru ocuparea locului III al clasamentului. Ambele formații au făcut risipă de energie și de... ocazii de gol. Avîntul a jucat mai organizat în prima repriză înscriind în min. 12 prin C. Antal, în timp ce studenții clujeni au ratat două ocazii unice, portarul Balint plonjînd pe pmc la 6—7 m de poartă. Tot hocheiștii din Ciuc sînt cei care marchează prin același Antal (min 25). Este rîndul clujenilor să devină mai agresivi, să preseze cu mai multă hotărîre și să înscrie prin Gall (min 39 și 40) golurile egalizatoare. Ultimele 20 de minute au dat loc unei lupte deosebit de aprige. Agronomia a luat conducerea (Gall, min. 53), a fost egalată cînd se afla în inferioritate numerică (Ferenczi, min. 55), apoi din nou Gall (min. 57) a majorat scorul la 4—3. Clujenii înscriu prin Gall (min. 59), dar C. Antal (min. 60) face ca din nou diferența să devină minimă. În minutul 60 Gall stabilește rezultatul final !

DINAMO — STEAUA 5—0 (0—0, 5—0, 0—0)

Ca prin minune, cu puțin timp înainte de începerea partidei derbi a campionatului, ninsoarea s-a oprit, astfel că jocul s-a putut desfășura în condițiuni bune (în ultima repriză a nins însă din nou !).

Ca și în primul tur, Dinamo a obținut o victorie clară, la un scor net, ca rezultat al unei superiorități evidente în special sub raport fizic. Dinamoviștii au pătrunt cu mult mai rapid decît adversarii lor, au fost mai agresivi și au cîștigat majoritatea duelurilor directe pentru puc. Steaua ni s-a părut obosită și, după ce a primit două goluri, și lipsită de ambiție. Nu-i mai puțin adevărat că trei din punctele înscrise de Dinamo au fost consecința unor grosolane greșeli ale portarului Crișan sau fundașului Vacar, dar și la hochei, cum se spune, „jocul greșeala așteaptă" !

Cele cinci puncte au fost realizate în ordine de : Ștefan (min. 21), Bașa (min. 26) dintr-o pasă a lui... Vacar, Pană (min. 37), Bașa (min. 31) și din nou Ștefan (min. 34).

Înaintea turului al treilea al campionatului, care va începe la 24 februarie, Dinamo București ocupă primul loc al clasamentului cu un avans de 4 puncte.

ANTRENORII AU ULTIMUL CUVÎNT

Ediția inaugurală a „Cupei Cutezătorii", desfășurată la sfîrșitul săptămînii trecute la Tușnad, a fost rodnică pentru toată lumea și, în special, pentru antrenori. Radiografia concursului arată astfel :

PARTICIPANȚI : 1. Mureșul Tg. Mureș 17 concurenți; 2. Agronomia Cluj 14 conc.; 3. Avîntul M. Ciuc 11 conc.; 4. C.S.M. Cluj 6 conc.; 5. Dinamo Brașov 5 conc.; 6. Dinamo București 4 conc.

SPORTIVI LAUREAȚI (cîștigători ai diferitelor probe): 1. Agronomia Cluj 8 locuri I; 2. Avîntul M. Ciuc 4 locuri I; 3. Mureșul Tg. Mureș 3 locuri I; 4. Dinamo București 2 locuri I; 5. C.S.M. Cluj I loc I; 6. Dinamo Brașov 0 locuri.

Cele două clasamente reflectă preocuparea antrenorilor Z. Szekely (Agronomia Cluj), C. Gall (Mureșul Tg. Mureș) și A. Molnar (Avîntul M. Ciuc) pentru recrutarea și pregătirea viitorilor patinatori fruntași. Se poate afirma că, în marea lor majoritate, tinerii vitezîști au obținut rezultate meritorii, dovedind frumoase perspective. Dar, pentru afirmarea lor, în continuare, antrenorii au ultimul cuvînt.

Tr. I.

NOTE

• AH, ARBITRAJUL!

După cum arătam în cronica întîlnirii Rapid—Politehnica, de duminica trecută, nivelul valoric scăzut al meciului, determinat de căderile succesive ale celor două echipe, a fost accentuat și de numeroase erori de arbitraj. Cuplul N. Beciu — Gh. Ionescu a manifestat nesiguranță în aprecierea situațiilor, nu a avut o linie uniformă, lăsînd uneori nesancționate greșeli evidente (duble, ținute, returnări prin afara benzii, patru lovituri consecutive la aceeași echipă). Dar și mai grav a fost faptul că de multe ori cei doi arbitri au indicat invers, ceea ce a dat naștere la confuzii în rîndul jucătorilor și spectatorilor. Arbitrii de linie au încărcat și mai mult atmosfera de dezorientare prin aprecieri greșite asupra locului de ieșire a mingii, indicînd uneori în teren baloane expediate la peste jumătate de metru în afară și obligînd, astfel, pe conducătorul de joc să-și schimbe decizia inițială. Acesta s-a făcut, la rîndul său, vinovat și de o întrerupere nereglamentară a jocului, la cererea lui Plocon, frustînd echipa Politehnica de un punct realizat în acel moment.

Forul de specialitate va trebui să desfășoare o mai eficientă activitate cu arbitrii, astfel încît să nu se mai repete asemenea deficiențe în conducerea partidelor.

• LA UN PAS DE TEREN

Educarea spectatorilor rămîne încă o problemă spinoasă pentru organizatorii meciurilor programate în sala Giulești. Galeria rapidistă, care-și manifestă turbulent simpatia pentru formația favorită, întrece orice limită. Lăsînd la o parte faptul că, duminică, unii spectatori, certați cu bunacuviință, și-au încurajat echipa bătînd în podea, în instalațiile din sală și în tabela de marcaj cu picioarele și cu alte obiecte (cozi de mături, scînduri etc.), trebuie să semnalăm și cîteva ieșiri condamnabile ale unei părți a galeriei giulești.

Fiind în dezacord cu o decizie a arbitrului de linie Clement Nistor, cîteva „capete înfierbîntate" l-au asediat și l-au molestat. Regretabil este faptul că printre ei se aflau și unii activiști sportivi grivițeni care, în loc să calmeze spiritele, au fost inițiatorii reprobabilelor fapte.

În acest caz, ce pretenții am mai putea avea în legătură cu educarea spectatorilor, cînd cei datori să o facă au carențe serioase la acest capitol ?

Pe de altă parte, gălățenii, ca și conducătorul de joc, au avut de înfruntat o furtună de injurii și expresii dintre cele mai licențioase din partea acestor oameni certați cu disciplina.

În plus, spectatorii gîlcești disturbă buna desfășurare a meciurilor, stînjenind pe jucători atunci cînd aceștia încearcă să recupereze mingile trimise spre marginea terenului. La jocul feminin Medicina București — Universitatea Cluj, oaspetele au pierdut un punct tocmai datorită intervenției de pe margine a unui spectator la o minge ușor de salvat.

Federația și comisia sa de competiții ar trebui să analizeze și acest aspect al problemei. Căci în asemenea condiții nu se poate juca.

B. AURELIAN

DINAMO — C.P.B., UN MECI FĂRĂ ISTORIC

Joi după-amiază, în sala din șos. Ștefan cel Mare, a avut loc partida feminină de volei dintre **Dinamo** și **Combinatul poligrafic**, contînd pentru etapa a VI-a a campionatului diviziei A. După cum era de așteptat, victoria a revenit dinamovistelor cu **3—0 (1, 4, 2)** în numai 40 de minute. A fost o formalitate pentru campioane, care, fără să se întrebuințeze, și-au surclasat adversarele. După aspectul jocului se părea că o echipă din „A" face un meci de antrenament în compania unei formații cu cel puțin două clase inferioară. Atît de frecvente erau greșelile poligrafelor (în toate compartimentele) încît un neavizat ar fi putut crede că partenerele dinamovistelor s-au întîlnit întîia dată în seara meciului. După primul set cîștigat în 10 minute (dacă regulamentul ar fi permis, arbitrii ar fi trebuit să oprească jocul pentru inferioritatea adversarului), am asistat la încă două la fel de anoste. Din cele 7 puncte ale C.P.B.-ului doar două au fost realizate din acțiune de atac (Covaci), celelalte fiind rezultatul unor greșeli ale dinamovistelor (puncte directe din serviciu — la Vlădeanu și Florea — lovituri în fileu și în aut).

În fața unei atît de palide rezistențe, antrenorul campioanelor și-a permis să încerce o serie de scheme tactice, folosind, cu acest prilej, tot lotul de jucătoare (cu excepția Liei Vanea-Iliescu) : **Bogdan** (Belgea), **Constantinescu** (Nodea), **Ivănescu, Popescu,** Ștefănescu (Vamoșiu), **Lucia Vanea** (Gheorghescu).

Credem că pauza de o lună dintre etapele a VI-a și a VII-a va fi folosită de prof. Eugen Scarlat pentru a-și aduce echipa pe linia de plutire. Altfel cele trei victorii consecutive cucerite de poligrafe în prima parte a turului vor rămîne doar o frumoasă amintire.

I. DUMITRESCU

CLASAMENTUL

1.	**Rapid**	5	5	0 15: 0	10
2.	**Dinamo**	5	5	0 15: 1	10
3.	**C.S.M. Sibiu**	5	4	1 14: 6	9
4.	**C.P.B.**	6	3	3 10:15	9
5.	**Penicilina**	5	3	2 9: 7	8
6—7.	**„U" Craiova**	5	2	3 7:11	7
6—7.	**„U" Cluj**	5	2	3 7:11	7
8.	**Farul**	5	1	4 7:13	6
9.	**Medicina**	5	0	5 3:15	5
10.	**Drapelul roșu**	4	0	4 4:12	4

Helga Bogdan (Dinamo), asistată de coechipiera ei Lucia Vanea, salvează o minge „grea"
Foto : T. Roibu

Petrolul Ploiești a reluat pregătirile

Petroliștii au efectuat primul antrenament din acest an în ziua de 8 ianuarie. Pînă la 17 ianuarie, pregătirile vor avea loc în aer liber, în sală și la bazin. Ședințele de pregătire sînt conduse de antrenorul Cernăianu. În programul echipei este inclusă și o perioadă de antrenamente la munte.

La antrenamente iau parte jucătorii : *M. Ionescu, Sfetcu, Pahonțu, N. Ionescu, Florea, Pal, Dragnea, Iuhaz, Oprișan, Dridea II, Roman, Moldoveanu, Bărbulescu și juniorul Florea II.* Jucătorii Dridea I și Mirăuță au primit dezlegări pentru a activa la alte echipe.

A. Vlăsceanu—coresp. principal

La 23 ianuarie — tragerea autoturismelor LOTO (o nouă formulă)

Prima tragere cu atribuire de premii suplimentare care inaugurează anul 1968 este tragerea autoturismelor LOTO din 23 ianuarie. Această tragere se desfășoară după o nouă formulă tehnică în baza căreia se vor efectua 30 de extrageri a cîte 4 numere, în total vor fi extrase 120 numere.

În fruntea listei de premii se află un autoturism „VOLVO 121" în valoare de 102.750 lei, care va fi atribuit prin tragere la sorți, acordîndu-se în continuare în număr NELIMITAT : „Renault 16", „Moskvici 408", cu 4 faruri și radio, „Fiat 850", „Renault Gordini" și „Trabant 601", pentru variantele cu 3 numere cîștigătoare din primele 3 extrase.

În afara autoturismelor se acordă premii de valoare variabilă pentru 3 numere cîștigătoare din 4 extrase și premii fixe în bani pentru 2 numere cîștigătoare din 4 extrase.

Precizăm că jucînd pe bilete seria „J" de cîte 60 lei puteți participa la toate cele 30 extrageri.

Luni 22 ianuarie a.c. este ultima zi de vînzare a biletelor.

● V-ați depus buletinele pentru concursul Pronosport de mîine ? Dacă nu, grăbiți-vă, astăzi fiind ultima zi.

● Începînd cu data de 15 ianuarie 1968, casieria nr. 31 de plăți premii LOTO-PRONOSPORT din București, raionul 30 Decembrie, va funcționa în localul agenției 3—4 din Piața Cosmonauților (Lahovari nr. 9).

TRAGEREA LOTO DIN 12 IANUARIE

76 35 45 72 66 55 25 1 60 39 85 20
Fond de premii : 962 448 lei.

Tragerea următoare va avea loc vineri 19 ianuarie 1968, la București.

Prima manșă a finalei „C. C. E." la polo așteptată cu un interes deosebit

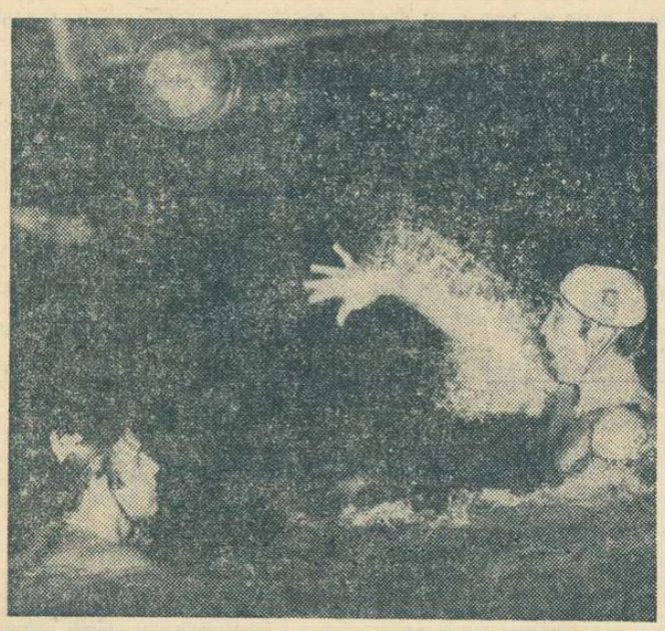

A. Grințescu a șutat puternic spre poarta echipei Dinamo Zagreb

(Urmare din pag. 1)

prezentative : *„Ar fi trebuit să jucăm direct al treilea meci !"*

AUREL ZAHAN : „De 12 ani ne chinuim să obținem o victorie de prestigiu în fața poloiștilor iugoslavi. Poate că un succes (sau chiar unul parțial — citiți meci egal) *ne-ar scăpa o dată de acest complex iugoslav".*

ANATOL GRINȚESCU : „Vom căuta să speculăm siguranța prea mare a gazdelor în ceea ce privește cîștigarea partidei".

În cursul zilei de vineri, bucureștenii au mai făcut un antrenament dimineața, iar după-amiază au vizionat în grup un film. Seara, ei au fost din nou prezenți la piscină. Mai întîi pentru a-i urmări pe viitorii lor adversari *(Bonacici nu a apărut nici de data aceasta și nimeni nu este în măsură să ne precizeze starea sănătății lui)* și apoi pentru un joc de scurtă durată la două porți. La sfîrșit, *Carlo Stipanici* i-a rugat pe dinamoviști să-și regleze puțin tirul la poarta în care s-a instalat și aceștia nu s-au lăsat prea mult rugați. Într-adevăr, reflexele sale sînt uimitoare... La încheierea antrenamentului, antrenorul *Carol Corcec* a anunțat și „7"-le cu care va începe partida : *Ciszer — Kroner, Zahan, Grințescu, Mărculescu, Novac și Popa.*

În fine, arbitrul întîlnirii, *Werner Ulrich*, nu și-a anunțat încă sosirea pînă la ora cînd transmit. În schimb, este prezent, ca delegat al biroului L.E.N., dl. *Joseph Dirnweber*. Să fie oare numai o simplă întîmplare ?...

Corespondență din Zagreb

VĂ PREZENTĂM PE MLADOST

POLOIȘTII DIN ZAGREB SÎNT SINGURII CARE AU PARTICIPAT, FĂRĂ ÎNTRERUPERE DIN 1946, LA TOATE CAMPIONATELE NAȚIONALE

Deoarece pînă la fluierul care va da semnalul de începere a primei manșe a finalei „C.C.E." la polo au mai rămas puține ore, să vă prezentăm — în rîndurile ce urmează — pe Mladost Zagreb.

Mladost este echipa studenților din Zagreb și a repurtat în ultimii ani un șir de importante succese, atît în Iugoslavia, cît și peste hotare. Alături de Jadran din Split, MLADOST ESTE SINGURA ECHIPĂ DE POLO DIN IUGOSLAVIA CARE A PARTICIPAT, FĂRĂ ÎNTRERUPERE DIN 1946, LA TOATE CAMPIONATELE DE POLO ALE IUGOSLAVIEI, ocupînd de multe ori locuri fruntașe.

În 1961, 1962 și 1964 Mladost cucerește campionatul național de iarnă, iar în 1962 și titlul de campioană de vară a Iugoslaviei. Între anii 1963—1965 echipa din Zagreb a fost „umbra" formației Partizan, luptîndu-se cu aceasta din urmă pentru titlul de cea mai bună echipă de club din țara noastră, titlu pe care l-a cucerit în anul 1967. În cei peste 21 de ani de activitate, MLADOST ZAGREB A SUSȚINUT MAI MULT DE 170 DE ÎNTÎLNIRI INTERNAȚIONALE, 145 DINTRE ACESTEA CONSEMNÎND VICTORIA POLOIȘTILOR IUGOSLAVI.

Mladost are o apărare redutabilă, reprezentativa Iugoslaviei apelînd de fiecare dată la jucătorii ca **Stipanici, Bonacici și Trumbici,** recunoscuți mai ales pentru excelentul lor joc de apărare. Firește, nici atacul nu este atît de slab încît să dea posibilitate portarilor adverși să stea cu „brațele încrucișate".

Iată, de altfel, scurte prezentări ale componenților echipei Mladost Zagreb :

Carlo Stipanici (născut la 8 decembrie 1941), portar ; a început activitatea la Mladost în 1959 ca junior ; din 1960 este în permanență în formația de bază și în lotul național ;

Zdranco Hebl (21 ianuarie 1943), portar ; joacă la Mladost din 1963 ; rezervă în echipa reprezentativă ;

Ozren Bonacici (5 ianuarie 1945) ; a debutat ca junior în 1959, iar un an mai tîrziu devine titular ; din 1964 este component al echipei naționale ;

Ivo Trumbici (2 aprilie 1935) ; a debutat în 1946 la Jadran Split, ca înotător ; este legitimat la Mladost din 1962 ; component al echipei naționale a Iugoslaviei din 1959 ;

Mladen Ionke (2 mai 1944) ; din 1960 la Mladost ;

Zlatco Simenet (29 noiembrie 1938) ; joacă la Mladost din 1955 ; în 1960 și 1964 a făcut parte din echipa olimpică a țării ;

Miroslav Poliac (3 septembrie 1944) ; practică poloul din 1960, iar din 1962 — la Mladost ; este membru al lotului național ;

Milan Ieger (27 iulie 1931) ; fost recordman al Iugoslaviei la 100 m, 200 m și 400 m înot ; practică jocul de polo din 1958 ; veteran al echipei ;

Marian Iujei, jucător și antrenor din 1958, foarte periculos în atac.

Ar mai putea fi adăugați frații **Pozoievici și Rene Racici** care speră ca în acest an să poată fi selecționați în prima echipă.

Predrag ȘARICI
redactor la „Sportske Novosti"-Zagreb

Florin Gheorghiu — în frunte la Beverwijk

AMSTERDAM 12 (Agerpres). **După două runde, în fruntea turneului internațional de șah de la Beverwijk se află Gheorghiu (România) și Ree (Olanda) cu cîte 1½ p. Urmează în clasament Korcinoi (URSS) 1 p și o partidă întreruptă, Bobțov (Bulgaria), Cirici (Iugoslavia), Donner (Olanda), Hort (Cehoslovacia), Ivkov (Iugoslavia), Karaklajic (Iugoslavia), Portisch (Ungaria) și Tal (URSS) cu cîte 1 p, etc. În runda a doua, Gheorghiu a cîștigat partida cu Donner. Alte rezultate : Portisch — Cirici 1—0 ; Korcinoi — Matanovici 1—0, Bobțov — Ivkov remiză, Ree (Olanda) — Van Geet (Olanda) 1—0.**

Turneul maeștrilor a programat runda a doua. Ciocîltea a remizat cu cehoslovacul Vyslouzil.

SIR STANLEY ROUS, PREȘEDINTELE F.I.F.A., IA ATITUDINE ÎMPOTRIVA INDISCIPLINEI

În ultimul număr al Buletinului **F.I.F.A.**, Sir Stanley Rous, președintele Federației internaționale de fotbal, semnează un interesant articol privind măsurile pe care federațiile naționale, cluburile și arbitrii trebuie să le ia împotriva manifestărilor nesportive de pe terenurile de fotbal.

Avînd în vedere că actualele articole din regulamentul F.I.F.A. nu cuprind combaterea manifestărilor nesportive, președintele F.I.F.A. va supune la viitorul congres al forului suprem un capitol special privind disciplina jucătorilor pe terenurile de fotbal.

Pentru îmbunătățirea disciplinei sportive și pentru ca meciurile să se desfășoare într-un climat favorabil, președintele F.I.F.A. preconizează următoarele :

1. Toate federațiile naționale sînt obligate să anunțe F.I.F.A., cu cel puțin 14 zile înaintea programării unui meci internațional, ziua și locul desfășurării partidei. Această măsură este necesară pentru ca forul fotbalistic suprem să delege un observator.

2. Membrii comitetului F.I.F.A. sînt obligați să facă un referat asupra partidei internaționale pe care au vizionat-o, indiferent de faptul că au fost delegați sau nu să urmărească jocul respectiv. Ei vor trebui să raporteze obiectiv atitudinea pe care au avut-o spectatorii și jucătorii în timpul jocului.

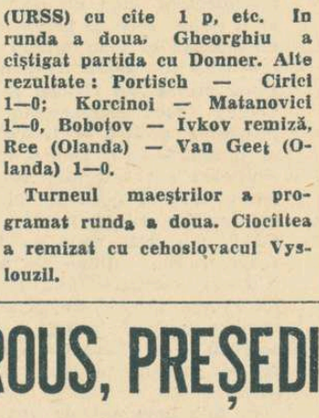

Sir STANLEY ROUS

3. Să se alcătuiască un regulament privind desfășurarea finalei „Cupei intercontinentale". Această competiție să fie organizată de F.I.F.A. și nu de echipele finaliste, cum s-a procedat pînă acum.

4. Primele și premiile pe care le acordă diferite societăți și firme comerciale unor cluburi să fie date publicității înainte de joc, pentru a nu se crea anumite suspiciuni în rîndul jucătorilor.

5. Federațiile naționale sînt obligate să anunțe suspendările și sancționarea jucătorilor din lotul reprezentativ, înaintea unei competiții oficiale. Să se alcătuiască o comisie de disciplină pe lîngă F.I.F.A., care să studieze rapoartele arbitrilor, sancționînd pe cei vinovați.

6. Arbitrilor le revine sarcina să :

a) elimine de pe teren jucătorii care săvîrșesc acte nesportive, ca insulta adversarului, a arbitrului, a oficialilor etc. ;

b) să întrerupă meciul imediat dacă unul sau mai mulți jucători sînt recalcitranți la deciziile pe care le dictează. Dacă meciul se desfășoară în cadrul unei competiții oficiale, echipa care se face vinovată va fi exclusă din întrecere.

7. Managerii, antrenorii, forurile conducătoare ale cluburilor vor trebui să se ocupe îndeaproape de disciplina tinerilor jucători. Ei sînt obligați să-și educe jucătorii în spiritul „fair-play"-ului. Numai căpitanul echipei este îndreptățit să discute cu arbitrul despre justețea unei decizii luate.

Actualitatea internațională

GH. POPESCU arbitrează în „C.C.E."

Solicitat de forul sportiv internațional de specialitate, arbitrul român Gh. Popescu va conduce la 15 ianuarie, la Sofia, meciul dintre formațiile de handbal VIF Dimitrov și UK 51 Helsinki. Întîlnirea contează pentru „Cupa campionilor europeni" la băieți, competiție în care se află angajată și campioana României, echipa Steaua București.

A 93-a victorie a lui Salvatore Burruni

Victoria pugilistului italian Salvatore Burruni, care — la 34 de ani — reușește să devină campion european la categoria cocoș, învingîndu-l la puncte pe spaniolul Mimoun Ben Ali, continuă să suscite ecouri în lumea boxului.

În meciul de la Neapole, Burruni a demonstrat o mare vitalitate, boxînd în forță majoritatea reprizelor. Mimoun a fost dominat copios în reprizele 5 și 6, părînd că va pierde înainte de limită. În rundul 9, spre surprinderea generală, spaniolul complet refăcut l-a „contrat" pe italian care a fost numărat în corzi. Burruni și-a revenit însă, continuînd să-și domine adversarul, pe care l-a depășit net în ultimele două reprize.

Salvatore Burruni a fost cu ani în urmă campion al lumii și al Europei la categoria muscă. Acesta a fost cel de al 102-lea meci susținut de Burruni. El a obținut, în total, 93 de victorii, dintre care 30 înainte de limită.

În foto : Burruni (stînga) atacă în ultimul rund al meciului.

PANORAMIC SPORTIV EXTERN

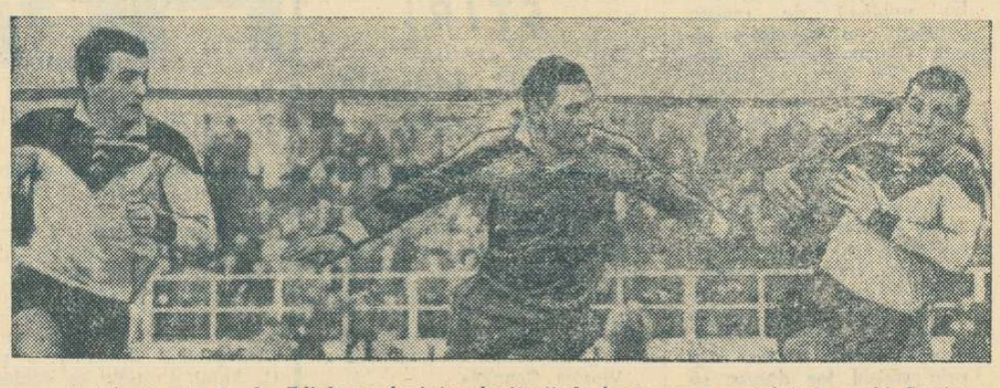

Azi după-amiază, la Edinburg, înaintea loviturii de începere a meciului de rugbi Scoția — Franța, din „Turneul celor 5 națiuni", se va păstra un minut de tăcere în memoria celor doi internaționali francezi, Guy Boniface și Jean Michel Capendeguy, recent decedați în tragice accidente.

O fotografie din albumul fraților Boniface : André (dreapta) se pregătește să trimită spre Guy (stînga) pasa sa preferată...

În avalanșa de știri și comentarii care vestesc apropierea Olimpiadei albe, o pauză de respirație este uneori necesară. Cîteva evenimente sportive, ce sînt total distanțate de întrecerile puse sub semnul celor cinci cercuri, atrag totuși atenția prin semnificația lor aparte. Cu ele vom începe turul nostru de orizont din acest sfîrșit de săptămînă.

La loc de cinste fotbalul. Cel italian, acum trecînd în a doua jumătate a campionatului. Un campionat care va rămîne mult timp în memoria milioanelor de „tifosi". În primul rînd, prin prăbușirea iremediabilă a lui Inter. Ce a fost, realmente, un accident în finalul campionatului trecut ia proporții de dezastru acum, cînd echipa care, în decurs de cîțiva ani, a reabilitat ca valoare „il calcio", este pierdută fără speranță în plutonul din mijlocul clasamentului. În schimb — alt punct memorabil — asistăm la reînflorirea spectaculoasă a celeilalte echipe milaneze, care ne amintește de vremurile sale de glorie, cînd, sub egida tripletei de import Gre-No-Li, domina cu autoritate soccerul peninsular. Notați. Tot atacul dă măsura actualei ascensiuni a lui Milan. Un atac care marchează mai multe puncte în deplasare decît pe teren propriu (golaveraj : 12—3 acasă, 15—10 deplasare). În linia de înaintare trăiește o a doua tinerețe suedezul Kurt Hamrin, în pragul celor 40 de ani, iar celelalte vedete sînt Rivera, Sormani și marea revelație a sezonului, Prati. Toți figurează printre fruntașii listei de golgeteri ai campionatului italian.

După etapa de duminică, Milan are un avans de 4 puncte față de următoarele clasate, Napoli și Varese (noua echipă a lui Picchi) și nu mai puțin de 7 puncte o separă de eterna sa rivală, Inter. Dar iată clasamentul, în întregime : Milan 21, Napoli și Varese 17, Juventus și Roma 16, Torino și Fiorentina 15, Cagliari, Bologna și Internazionale 14, Atalanta, Lanerossi și Brescia 12, Sampdoria și Spal 10, Mantova 9.

Mîine, un derbi : Varese — Milan. O ciocnire care poate distanța și mai mult pe lideri, afară de cazul că Picchi le va subtiliza toate mingile în fața careului de 16 metri. Vom vedea...

Cînd se țin jubileele ? La întregirea unor cifre „rotunde", fie ele din sistemul decimal sau altul. Și, firește, cu cît cifra este mai mare, cu atît și jubileul cîștigă în importanță, devine mai prețios. Iată că un jubileu de nu mai puțin de 30 de ediții serbează în aceste zile o competiție șahistă cu deosebită rezonanță în lumea sportului minții.

Pe harta economică a continentului, Beverwijk este notat ca un centru important al siderurgiei olandeze. Pe cea a șahului, acest nume devine sinonim cu o frumoasă tradiție. De fapt, aici noțiunile acestea, atît de diferite, converg. De ani, oțelăriile din Beverwijk și Hoogoven obișnuiesc să marcheze fiecare început de nou calendar cu un festival șahist ce a căpătat, de la ediție la ediție, tot mai multă anvergură. Prin valoarea deosebită a participanților, prin interesul pe care-l stîrnește, Beverwijk-ul reprezintă primul mare turneu de șah al anului, așa cum Hastings-ul poate fi considerat cel mai pitoresc.

Există afinități între cele două concursuri, în afara tradițiilor calendaristice. Amîndouă poartă un pregnant caracter popular, ele se desfășoară pe o arie competitorie deosebit de largă. Ca și în turneul englez, aici avem spectacolul animat al unei suite întregi de concursuri paralele, totdeauna 15—20, cu cîteva sute de jucători concurînd pentru victorie, tot atît de dorită fie că este vorba de simpli amatori sau de mari maeștri internaționali.

Dar, ingrate, luminile rampei se îndreaptă și aici cu precădere către marile vedete. Istoria șahului consemnează în filele sale numai rezultatele din turneul de mari maeștri, din cel al maeștrilor și — în ultima vreme — face loc concursului feminin, dar nu numai ca o simplă politețe. Cu atît mai măgulitor pentru șahul românesc faptul, că este prezent cu două victorii în turneul rezervat maeștrilor, la edițiile 1965 și 1966. Autoarea acestor performanțe remarcabile ? V-o reamintim : Alexandra Nicolau.

La ediția din acest an a turneului de la Beverwijk, țara noastră are doi reprezentanți. Florin Gheorghiu, proaspăt cîștigător la Hastings, va încerca să nu piardă obișnuința primelor locuri, deși aici opoziția va fi mult mai redutabilă. Un fost campion mondial, Mihail Tal, cîțiva mari maeștri cu forță consacrată ca Portisch, Hort, Ivkov, Korcinoi și specialiștii olandezi ai Beverwijk-ului, în frunte cu Donner. Al doilea șahist român, angrenat în grupa secundă, este fostul nostru campion, Victor Ciocîltea. El are numai aparent o misiune mai ușoară în turneul maeștrilor, fiindcă și aici lupta pentru primul loc, care asigură o invitație la prima grupă, în ediția viitoare, se anunță tot atît de dîrză.

Într-un moment de răscruce, de confuzie și incertitudini, care așează deasupra sportului alb un imens semn de întrebare, tenismanii care mai speră că disciplina lor preferată va supraviețui războiului declarat între amatori, profesioniști și „dizidenți" se pregătesc să ridice totuși paharul la startul primului din cele mai mari concursuri ale sezonului. La Melbourne, începe săptămîna viitoare o nouă ediție — a 52-a din seria inițiată în 1905 — a campionatelor internaționale de tenis ale Australiei. Este unul din cele patru mari turnee care formează „marele slem" — împreună cu Roland Garros. Wimbledon și Forest Hills — conferind învingătorilor locuri de fruntași în listele celor mai buni tenismeni ai anului.

Dar cine sînt candidații la aceste mult rîvnite locuri, în clasamentul pe 1968 ? Furtuna campaniei pentru turneele „open", ca și racolările, de proporții nemaiîntîlnite pînă acum, întreprinse de promotorii profesioniști, au sărăcit într-atît rîndurile tenismanilor care se pretind încă amatori, că nu mai știm dacă în acest sezon cineva va mai avea curajul să alcătuiască un clasament mondial, fără aproape toți marii și ai rachetei, în activitate.

Dacă se confirmă că John Newcombe și Tony Roche au intrat în noul „circ Dixon", dacă — printr-o minune — prietenul nostru Pilici nu se reamatorizează, în sfîrșit dacă Roy Emerson nu revine asupra hotărîrii sale de a se retrage după ultima victorie în „Cupa Davis", cînd a tranșat în favoarea sa și vechea rivalitate cu Santana, atunci e limpede că nu se vede nici un succesor demn de lista glorioșilor campioni internaționali ai Australiei.

Totuși, încotro merge tenisul ?

De la un tablou sumbru, deprimant, să abordăm, în sfîrșit, tărîmurile iluminate de soarele Jocurilor Olimpice de iarnă. Ultimele retușuri aduse formei campionilor schiului, ai patinajului și așilor crosei, bobului și săniuței, anunță o „Olimpiadă albă" fără precedent. Grenoble trebuie să fie un mare succes al olimpismului, o revărsare de tinerețe și entuziasm, unite în competiția cu adevărat supremă, care cheamă la întrecere elita mondială a sporturilor de iarnă.

Repetăm, marii campioni ai gheții și zăpezii se dovedesc în mare formă. A arătat-o suita marilor competiții de schi, care continuă la Wengen (bărbați) și Badgastein (femei), permițînd specialiștilor să claseze de pe acum pe viitorii challengeri ai lui Jean-Claude Killy și Marielle Goitschel, primii în lista mondială a anului trecut.

Victorioși în turneele din S.U.A. și Canada, hocheiștii sovietici se anunță imbatabili în actualul sezon, atunci cînd e vorba de miza unei competiții de anvergura celei de la Grenoble. Accidente ca acel 4—6 cu Suedia la Winnipeg, greu să se mai repete... Deocamdată, notăm sosirea în Europa a foștilor deținători ai supremației în mînuirea crosei, hocheiștii „frunzei de arțar". Prima selecționată a Canadei, probabil sinonimă cu echipa olimpică, joacă azi și mîine cu reprezentativa R. F. a Germaniei, în meciurile programate la München și Landshut.

„Cupa celor 3 patinoare" — e vorba de patinaj viteză — ia sfîrșit în aceste zile pe inelul de gheață de la Madonna di Campiglio, după întreceri la Inzell și Innsbruck. Așteptăm clasamentul final, deși din el vor lipsi cîțiva viteziști de forță cum sînt și cei sovietici, care continuă să se întrecă pe teren propriu. Fiindcă sînt mai multe moduri de a pregăti performanța.

Radu VOIA

telex

A ÎNCEPUT competiția de fotbal „Cupa Africii a națiunilor". Primele rezultate : Etiopia — Uganda 2—1 (1—1) ; Coasta de Fildeș — Algeria 3—0 (2—0).

■

CUPLUL vest-german Rudi Altig — Sigi Renz a cîștigat tradiționala cursă de 6 zile desfășurată pe velodromul din Bremen (R.F.G.), cu 495 p.

■

ÎN „C.C.E." la hochei pe gheață : la Viena, A. C. Klagenfurt — H.C. Jesenice (meci retur) 5—6 (2—2, 2—2, 0—2). Învingători cu 3—1 în tur, hocheiștii austrieci s-au calificat pentru semifinalele competiției.

■

ÎN „C.C.E." la handbal : Dukla Praga — Honved Budapesta (retur) 25—12 (12—4). În tur a cîștigat Honved cu 22—18. Dukla Praga s-a calificat pentru sferturile de finală. Alte rezultate de handbal : Suedia — Finlanda 23—16 (12—7), la masculin ; Wismut Aue (R.D.G.) — selecționata Moscova 22—28 (14—16).

■

CELEBRUL FOTBALIST Di Stefano a demisionat din postul de antrenor al echipei Elche, care activează în prima divizie a campionatului Spaniei. Această hotărîre a fost luată după înfrîngerea suferită de echipa sa pe teren propriu în jocul cu Saragossa. Di Stefano a acuzat că doi membri ai echipei Elche au privit cu prea multă ușurință acest meci. Elche suferise a noua înfrîngere consecutivă.

■

LA ALMA ATA (pe un timp nefavorabil) au continuat întrecerile

radio

de patinaj viteză la care participă cei mai buni patinatori sovietici. Cîteva rezultate : 500 m — Valeri Kaplan 42,3 ; 1 500 m — Valeri Krot 2:09.7 ; 5 000 m — Valeri Lavrușkin 7:54,2.

■

ÎNTR-UN MECI amical de baschet (masculin), disputat la Metz, echipa poloneză Siart Gdansk a învins cu 103—86 (54—37) formația franceză A.S.P.T.T. Nancy.

■

ECHIPA de fotbal Lokomotiv Sofia a susit la Alger, unde va participa (13—14 ianuarie) la „Turneul prieteniei".

■

BASCHETBALIȘTII juniori din R. D. Germană și-au început pregătirile pentru campionatul european, susținînd un meci de verificare, la Halle, cu reprezentativa similară a Bulgariei. Scor final 72—67 (36—29) în favoarea gazdelor.

■

ȘI CEA de a opta partidă din cadrul campionatului mondial de șaști, care se desfășoară la Tbilisi între Kuperman și Andreiko, s-a încheiat la egalitate. Astfel, scorul meciului se menține în continuare egal : 4—4.

telefon

Cunoscuta schioară franceză Marielle Goitschel (în foto) s-a clasat pe locul doi în proba de slalom special a concursului de la Grindelwald. Victorioasă a fost Gertrud Gabe.

Tiparul : I. P. „Informația" str. Brezoianu 23 -25.

40365

PROLETARI DIN TOATE ȚARILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 62 (5496)

Duminică 14 ianuarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

In campionatele europene de bob (2 persoane)

Dispută acerbă pentru întîietate

SAINT MORITZ, 13 (prin telefon). — Simbătă dimineața au început campionatele europene de bob rezervate echipajelor de 2 persoane. Din cauza frigului foarte puternic, care a făcut ca primii participanți din manșa I să fie dezavantajați (patinele se lipeau pur și simplu de gheață), o parte din favoriți ocupă locuri neașteptat de slabe după disputarea a două manșe. Printre aceștia, alături de prestigioasele echipaje italiene și echipajul Anglia I, se află și reprezentanții noștri Panțuru — Neagoe, care au luptat din răsputeri în manșa a doua și vor încerca și duminică, în ultimele două manșe, să-și amelioreze situația în clasament.

Iată rezultatele tehnice: 1. R. F. a Germaniei II (Zimmerer — Utzschneider) 2:48,85 (1:26,69+1:22,16); 2. Anglia III 2:49,02; 3. Anglia II 2:49,34; 4. Elveția II 2:49,46; 5. Elveția I 2:49,66; 6. Anglia I (Nash — Dixon) 2:49,68; 7. ROMÂNIA II (Nedelcu—Maftei) 2:29,70 (1:25,58+1:24,12); 8. Italia I 2:49,71; 9. Elveția III 2:50,47; 10. Austria II 2:50,91; 11. Suedia I 2:51,80; 12. ROMÂNIA I (Panțuru — Neagoe) 2:52,08 (1:29,85+1:22,23 după cum se vede, numărul de start 4, din manșa I, a făcut ca realizarea celui de al treilea timp al pîrtiei în manșa a II-a să fie prea puțin...); ...19. ROMÂNIA III (Stoica — Hristovici) 2:56,70.

Cele 29 de echipaje își continuă disputa duminică dimineața, cu manșele a III-a și a IV-a.

Trimisul nostru special, ADRIAN VASILIU, transmite:

Prima manșă a finalei C.C.E. la polo a revenit lui Mladost Zagreb: 4–2 cu Dinamo București

Tribunele piscinei Mladost din capitala Croației au fost arhipline sîmbătă seara, la desfășurarea primului meci din finala C.C.E. pe care și-o dispută echipele Mladost Zagreb și Dinamo București. Jucînd prudent în atac și foarte agresiv în apărare, gazdele au obținut victoria cu 4-2 (1-1, 1-0, 1-0, 1-1), transformînd toate cele patru lovituri de la 4 metri de care au beneficiat. Bucureștenii, mai activi în ultimele două reprize, au făcut, în general, o partidă bună. De menționat că Novac a ratat o lovitură de la 4 m. Au înscris în ordine: Poliak (M), Zahan (D), Poliak (M), Trumbici (M), Zahan (D), Poliak (M). A arbitrat Brandy (Ungaria)

Partida retur va avea loc la 20 ianuarie în București.

CLUBUL ȘI SUPORTERII SĂI

Printre marile probleme ale fotbalului și nu cea din urmă, este aceea a raporturilor dintre cluburi și suporterii lor. Privite, bineînțeles, nu numai din punct de vedere afectiv, dar și (sau poate mai ales) financiar. De fapt, în împrejurările actuale, aceste două aspecte nu mai pot fi considerate altfel decît ca interdependente. În condițiile în care fotbalul necesită sume considerabile, care nu pot fi acoperite doar din încasările de la meciuri (oricît de reușite ar fi rețetele) cluburile de pretutindeni sînt preocupate de sporirea și pe alte căi a veniturilor lor. În bună măsură, suporterii sînt aceia de la care provin nu numai încurajările din tribune, ci și sprijinul material necesar. De contribuția acestora nu sînt în situația de a se dispensa nici chiar cluburile foarte puternice din Occident, pe care le finanțează anumiți industriași sau bancheri, din pasiune sau din interese propagandistice și chiar economice adeseori.

Cotizația lunară (fixă sau variabilă), precum și donația reprezintă principalele mijloace (și cele mai obișnuite) prin care suporterii unui club vin în ajutorul acestuia pentru a-i echilibra bugetul, devenind astfel susținătorii săi. Dar mai sînt, firește, și alte căi. Foarte frecventă a devenit, astfel, difuzarea, contra cost, a fotografiilor unor jucători (sau a unui grup, a unei echipe), a insignelor și fanioanelor cu emblemele cluburilor. În Italia, de pildă, oricine poate intra în posesia fotografiei în culori a renumitei echipe Internazionale, ca și a altor formații, căci ele se găsesc de vînzare, alături de cărțile poștale ilustrate, la orice chioșc de ziare, din toate marile orașe, în gări, la aeroporturi etc. Ingeniozitatea a dus și la confecționarea și lansarea cu succes pe piață a unor butoni de cămașă, a brelocurilor, precum și a cravatelor cu însemnele sau culorile cluburilor Internazionale, Milan, Juventus. Asemenea inițiative sînt obișnuite și în Anglia, R.F. a Germaniei, Franța și în multe alte țări.

La noi, problema raportului club — suporteri (îndeosebi sub aspectele menționate mai sus) a fost în bună măsură ignorată și nici acum nu este tratată cu considerația necesară, deși există perspectiva unei treceri treptate la autofinanțare în fotbal. Cu cîteva excepții, conducerile cluburilor n-au dovedit preocupări stabilite în această privință atîta vreme cît s-au știut și se mai știu încă beneficiarele unor subvenții.

În pofida tuturor recomandărilor făcute, cluburile noastre continuă să privească cu superficialitate acțiunea de atragere a membrilor susținători. Chiar și clubul bucureștean Rapid, despre care s-a spus, și nu fără temei, că se bucură de o mare popularitate, nu beneficiază decît de o foarte modestă contribuție financiară a suporterilor săi. Numai aproximativ 3 000 dintre ei își onorează, cu oarecare regularitate, cotizația (oarecum simbolică în ceea ce privește cuantumul) pe care ei singuri au fixat-o și în schimbul căreia li se acordă unele avantaje (acces liber la bazele clubului, la antrenamentele sportivilor, chiar și la unele meciuri amicale).

Dar dacă, sub această formă, este mai delicată obținerea de la suporteri a unui sprijin financiar substanțial, este de neînțeles de ce cluburile manifestă o totală inerție în direcția folosirii celorlalte surse de venituri, cu o reușită sigură și cu un ecou mult mai larg în masa spectatorilor. Este oare atît de dificilă lansarea unor fotografii ale jucătorilor din divizia A, însoțite eventual de autografe? Pare atît de grea operațiunea de confecționare și distribuire, contra cost, a insignelor și fanioanelor unor cluburi?

În anii trecuți, Pronosportul ne-a făcut surpriza unor inițiative care s-au bucurat de succes. Dar acum, nimeni nu mai întreprinde nimic, deși cluburile ar avea, primele de cîștigat de pe urma unor asemenea acțiuni, care sînt așteptate cu interes de publicul sportiv, așa cum o dovedesc numeroasele cereri exprimate în ultima vreme pe adresa redacției noastre. Pe bună dreptate, cititorul Vasile Bologan din satul Cheșa, raionul Salonta, se arată nedumerit de faptul că i-a fost mai simplu să procure (la cerere) o ilustrată reprezentînd echipa italiană Juventus, decît să obțină de la clubul Rapid fotografia formației campioane. Trist, dar adevărat. Pînă cînd se vor mai complace, însă, cluburile noastre în această situație?

C. FIRANESCU

Încotro se îndreaptă schiul alpin?

În contextul actualelor probleme ale schiului alpin, cursele de la Val d'Isere („Criteriul primei zăpezi") au depășit stadiul unor simple întreceri de început de sezon, devenind un vast cîmp de confruntare preolimpică. Au fost prezente aproape 20 de națiuni, peste 100 schiori apărînd pe rampa ghețarului Pisailles de 3 250 m altitudine. Această luare de contact, desfășurată pe mai multe planuri, a însemnat în primul rînd o laborioasă activitate de cercetare, observare și experimentare. Din ce în ce mai mult schiul se îndreaptă spre știință. În acest domeniu, ingineri, chimiști, medici, antrenori colaborează în mod curent, avînd un scop comun — progresul. În materie de fabricare a materialelor de cursă, stadiul artizanal este larg depășit. Rigla de calcul s-a dovedit mai tare decît „secretele" meseriei, experiența manuală transmisă din tată în fiu. Verificarea științifică a anumitor concepții tehnice, de asemenea, a modificat „pozițiile", formele echipamentului, materialelor, despre care eram convinși că se apropiau de perfecțiune. Pe plan uman, observațiile făcute de medici și antrenori asupra comportamentului schiorilor au contribuit la perturbarea, o dată în plus, a tradițiilor relative asupra concepției antrenamentului, a îngrijirii, alimentației, pregătirii morale.

O organizare tehnico-legistică pusă la punct în cele mai mici amănunte stă la baza pregătirii în care omul, pîrtia și materialul folosit sînt considerate în legătura lor foarte intimă. De la jocuri la jocuri se constată cu regularitate un recul al empirismului, în beneficiul raționalismului. Totuși, drumul parcurs în acest domeniu între anii 1964—68 apare infinit mai mare decît în cursul olimpiadelor precedente.

Fără a intra în amănunt, vom discuta pe marginea a trei aspecte: tehnic, material și uman, trăgînd concluziile care se impun pentru schiul nostru.

Pe plan tehnic, epoca „schijetului" are la bază principii sănătoase. Problemele aerodinamismului au făcut obiectul unor studii serioase în laboratoarele specializate de la Meudon. Faimosul „ou" cu care Jean Vuarnet cîștiga la Squaw-Valley a fost supus unor ample verificări, rezistînd excelent. O singură ajustare i s-a adus: o altă haină adaptată noilor cerințe: un combinezon dintr-un material special. Adoptarea, însă, a altor poziții (uneori dictată de necesitatea relaxării, păstrarea echilibrului etc.) a dus la concluzii nebănuite. Este suficient a redresa trunchiul numai pentru cîteva secunde pentru ca viteza să scadă cu 20 km oră (dacă schiorul se află în pantă) și cu 40 km oră (dacă se află pe plat). O dată elucidată această problemă, nu a mai rămas competitorilor decît preocuparea continuă — uneori cu mari eforturi de voință — de a menține o poziție aerodinamică pe tot parcursul cursei și aceasta nu numai în coborîre, ci și în slalom uriaș sau special.

O mare atenție este acordată înzestrării concurenților cu un bagaj variat motric și tehnic. În treacăt fie spus, folosirea plugului (mult controversata problemă la noi) nu constituie o rușine, decît pentru cei care nu știu a-l folosi, atunci cînd se impune, pentru a nu mai aminti de alte elemente. Nimic nu trebuie să le fie străin din ce ar putea con-

prof. Ion MATEI

(Continuare în pag. a 3-a)

Drumeție prin alba împărăție a munților

Foto: A. Rozenthal

AZI LA UPSALA

ROMÂNIA—SUEDIA, în preliminariile campionatului mondial feminin de handbal

Astăzi, selecționata noastră feminină de handbal debutează în cea de-a IV-a ediție a campionatului mondial. Debutul handbalistelor noastre va avea loc în localitatea Upsala, unde ele vor înfrunta, în primul din cele două jocuri de calificare, reprezentativa Suediei.

În vederea acestui meci, important prin faptul că disputa cu handbalistele suedeze este eliminatorie, jucătoarele noastre s-au pregătit cu seriozitate, participînd la o serie de verificări internaționale, atît în țară, cît și peste hotare, încheiate cu rezultate mulțumitoare. Edificator în acest sens este faptul că în anul 1967 echipa noastră feminină a disputat 7 jocuri internaționale din care a cîștigat 4 și a pierdut 3. În partidele dintre selecționatele feminine ale României și Suediei avantajul este, pînă în prezent, de partea nordicelor, deoarece aceste două echipe s-au întîlnit numai o singură dată, cînd victoria a revenit reprezentativei suedeze: 2—1 (0—1). Meciul a avut loc în cadrul seriilor preliminare ale campionatului mondial din 1957, disputat în Iugoslavia.

Echipa română a părăsit Capitala joi și a ajuns la Upsala în cursul aceleiași zile, unde a și făcut mai multe antrenamente. Lotul de jucătoare pe care antrenorii **Fr. Spier** și **D. Popescu-Colibași** îl vor folosi azi este următorul: **Irina Naghi** și **Lucreția Anca** (portari), **Elena Hedeșiu, Ana Starck, Rodica Vidu, Edeltraut Franz, Magdalena Mikloș, Ana Nemetz, Aneta Sramco, Petruța Băicoianu, Felicia Bîtlan, Tereza Secheli.**

Două mari figuri ale sportului mondial

FAUSTO COPPI — neîntrecutul as al pedalei

LUCIAN POPESCU — fost triplu campion european profesionist la box

Începînd de MARȚI 16 IAN., în coloanele ziarului

sportul

viața fascinantă a acestor campioni

● Urmăriți noile noastre seriale

CITIȚI

ÎN PAG. a 3—a: Sistemul competițional din 1968/1969 la fotbal

ÎN PAG. a 4—a: Raliul Monte-Carlo

Jean-Claude Killy (stînga), stea de primă mărime pe firmamentul schiului alpin și reprezentant de prestigiu al sportului francez, își pregătește aparatura electronică... tranzistorizată, asistat de antrenorul René Sulpice

VREMEA REA A STÎNJENIT ÎNTRECERILE DE SCHI DIN POIANA BRAȘOV

POIANA BRAȘOV, 13 (**prin telefon, de la trimisul nostru**). — Am așteptat, cu multă nerăbdare, deschiderea „de fapt" a sezonului de schi, nu cea oficială, festivă, care, de altfel, a avut loc săptămîna trecută la Predeal. Din păcate, însă, deși organizatorii celor două concursuri disputate sîmbătă dimineața și-au dat toată osteneala, condițiile atmosferice nu au contribuit la reușită.

Fondiștii, de exemplu, au avut de înfruntat o ninsoare insistentă, supărătoare și datorită gerului care a persistat de-a lungul celor două ore de întrecere din cadrul „Cupei A.S.A. Brașov". În ce privește rezultatele, în absența „olimpicilor" (Petre Dinu, Gheorghe Cincu, Nicolae Sfetea și Gheorghe Bădescu), plecați în Iugoslavia, victoria la seniori i-a revenit lui Stelian Drăguș, înregistrat cu mai mult de un minut avans față de un alt „veteran", Nicolae Țeposu. Un sincer „bravo!" vechilor concurenți, dar unde-i ambiția tinerilor? Trebuie, neapărat, ca cei vechi să îmbătrînească... de tot, pentru a fi învinși de tineri? Este adevărat, există tinerețe fără bătrînețe, dar vedem că există și tinerețe fără... tinerețe.

În clasamentul final pe echipe, trofeul le-a revenit fondiștilor de la clubul organizator, datorită faptului că au prezentat o echipă completă, în timp ce rivalii lor principali, sinăienii, au fost distanțați la numai două puncte pentru că au avut o fată în minus. Esențial ni se pare însă faptul că schiorii fondiști din Sinaia au revenit, după o pauză îndelungată, în lupta pentru locurile fruntașe.

În „Cupa Postăvarul", rezervată probelor alpine, condițiile atmosferice, total defavorabile, i-au obligat pe organizatori să înlocuiască proba de slalom special cu una de slalom uriaș, pe pîrtia Sulinar. Temperatura de —24°, negura, ninsoarea, în general tot ce poate fi mai neplă-

D. STĂNCULESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

ÎNFRUNTÎND VISCOLUL?

Sînt cîțiva ani de cînd Dinu Cristea și-a agățat în cui pantofii de concurs, fără ca acesta să însemne gestul de renunțare la activitatea atletică. Sînt iată cîțiva ani de cînd Dinu Cristea a devenit — ceea ce se așteaptă și de la alți foști atleți — un sprijin de nădejde al tinerilor concurenți. Așadar, au trecut cîțiva ani de cînd acest neobosit om s-a dedicat cu trup și suflet muncii de antrenor. A luat-o, cum se spune, de la zero. A colindat fără răgaz diferite fabrici și uzine, a trecut prin școlile profesionale ale acestora, a stat de vorbă cu profesori de educație fizică și a căutat! A găsit ba pe unul, ba pe altul, tineri cărora le e dragă alergarea. Cu experiența atîtor decenii de activitate pe stadion a „cernut" cu grijă și a ales. Din cei mulți de la început a rămas doar cu cîțiva, o mînă de atleți, cei mai buni, despre care nea Dinu e gata să „bage mîna în foc" că vor ajunge sportivi mari.

Din grupa lui Dinu, de la Metalul, fac parte între alții și tinerii Ion Dima și Constantin Pascale.

Vineri după-amiază pe un viscol puternic — o vreme, cum spune Dinu, în care nu te lasă inima să lași afară nici măcar un cîine! — cîțiva atleți, bine înfofoliți, alergau de zor pe aleea din jurul stadionului „23 August", lăsînd urme adînci prin zăpadă. Un tur, două, trei... sprinturi scurte sau mai lungi... mișcări de gimnastică în alergare... încă un tur.

Sub căciulițele de lînă, ninse, descoperim figurile cunoscute ale lui Dima și Pascale. Aburi calzi țîșnesc din nările umede de zăpada topită și transpirația șiroiește pe fețele roșii.

— Gata, băieți, acum la baie, la masaj, le spune Dinu Cristea, apărut de nu știm unde într-o postură de veritabil Moș Gerilă. **Am avut azi un antrenament tare, dar băieții s-au mișcat ușor chiar și prin nămeții ăștia.**

— Spune nea Dinule, nu crezi că lucrezi cu ei prea tare?

— Tare? De ce vi se pare tare? Au mai rămas doar trei luni pînă la Crosul Balcanic de la Istanbul și doresc ca Dima să-l cîștige. Una la mînă; doi, dacă după un asemenea antrenament pulsul băieților arată doar 120 de bătăi pe minut înseamnă că s-a lucrat atît de tare? În legătură cu această chestiune vă rog să aveți în vedere și faptul că ținem o strînsă legătură cu medicul și în funcție de constatările lui ne des-

Romeo VILARA

(Continuare în pag. a 3-a)

UNDE MERGEM?

Campionate republicane:

BASCHET — sala Floreasca, de la ora 9: **Olimpia — Arhitectura** (B — feminin); 10.15: **Școlarul — Pedagogic Constanța** (B — feminin); 11.30: **Școala sportivă 1 București — Universitatea București** (B — feminin)

VOLEI — sala Giulești, de la ora 10: **Rapid — C.S.M. Sibiu** (meci din divizia A — feminin).

Alte competiții:

SCRIMĂ — sala Facultății de drept, de la ora 9: Campionatul Capitalei — juniori mici (sabie).

HANDBAL — sala Floreasca, „Cupa F.R.H.", de la ora 14.30: Universitatea — Voința (f); 15.40: Confecția — Rapid (f); 16.50: I.C.F. — A.S.E. (f); 18: Steaua — Rapid (m); 19.10: Rafinăria Teleajen — Politehnica București (m); 20.15: Dinamo — Voința (m); 21.20: Universitatea — Institutul de construcții București (m).

Magazin sportul

O lecție de gimnastică de pe vremuri*)...

povestită de savantul român HENRI COANDĂ

...Atunci, în anul 1899, cînd m-am prezentat la concursul de admitere în cursul superior al liceului militar de la Iași, aveam de trecut o probă-cheie pentru dovedirea aptitudinilor fizice, pentru afirmarea curajului și a hotărîrii fiecărui candidat la aspirația de a deveni ofițer.

Nu era o temă din istoria străbunilor, din gramatica limbii materne sau din moștenirea lui Euclid. Astea veneau în rîndul următor, după ce elevul-candidat făcea dovada altor calități : trebuia să urce sus, pe o frînghie, sus de tot, sub cupola sălii de gimnastică a liceului, și acolo, în înălțimi, să lucreze la trapez. „Vrei să fii lăsat să dovedești că ești un element studios, arată-ți mai întîi bravura" — părea să fie condiția de bază a concursului.

Ei, dar de îndată ce-am pătruns în liceu, exercițiul fizic avea să-mi rămînă bun tovarăș de fiecare zi, căci la celelalte discipline exista un orar după care se desfășurau lecțiile și nu în fiecare zi, firește, dar exercițiul fizic era prevăzut în fiecare dimineață.

La Iași, pe atunci, gimnastica propriu-zisă, ca oră de studiu, nu era socotită o dexteritate ; dimpotrivă, ea se integra între disciplinele de bază și alcătuia un program dintre cele mai complexe, la fel ca și scrima.

Lecțiile de scrimă deveneau adevărate asalturi și idealul nostru, al fiecărui elev, era să-și dovedească, la acea vîrstă a tuturor năzuințelor, vîrsta la care afirmarea virtuților fizice se înscrie printre căile aducătoare de glorie, posibilități deosebite, măestria chiar. La gimnastică și la scrimă, evidențierile erau răsplătite nu numai cu note ridicate în catalogul clasei respective, dar și cu însemne, cu cocarde, care aveau să afirme și astfel personalitatea purtătorului, să-l rupă din masa anonimă a copiilor în uniformă, cu cizme, cu egretă la chipiu...

La gimnastică, exercițiile erau pe atît de îndrăznețe, încît vehicula chiar butada în Iașii acelor vremuri, că circul Sidoly care-și avea reședința în capitala Moldovei și organiza turnee în tot restul țării, și-ar recruta protagoniștii numerelor acrobatice dintre elevii liceului militar, care lucrează machiați pentru a nu fi recunoscuți de garnizoană... Bineînțeles că era vorba de acele numere „aeriene", din cupola circului, la care muzica încetează iar spectatorilor de toate vîrstele li se întretaie respirația urmărind ceea ce se petrece acolo, în înălțimile amețitoare ale arenei. Atît de strașnic erau pregătiți de profesorul lor, Vasile Negruți, în a cărui „școală particulară de gimnastică" s-au format frații Stroici, celebrii trapezişti în lumea universală a circului. N-a fost elev care să scape prin sita acestui pasionat maestru de gimnastică fără să satisfacă anumite bareme obligatorii, între care „omul zburător" era la loc de temei. Din ce consta acest capitol al lecțiilor de gimnastică e lesne de dedus după însuși titlul exercițiului : la o înălțime de 16—17 metri, protejați însă de plasa ce era întinsă, tot de către elevi, îndrumați cu grijă de profesorul lor, pe întreaga suprafață a sălii, la șaisprezece metri de podea, două trapeze la distanță de 12—15 metri unul de altul, uneori chiar 20 de metri, se legănau, așteptîndu-și acrobații, după cum pomenește letopisețul vremii, pîndindu-și victimele, după cum gîndeau debutanții...

Fiecare elev trebuia să îndeplinească, pe rînd, fie sarcina de „prinzător", agățat cu picioarele, cu cavitatea interioară, cu curbura unghiului genunchiului cu gamba, sau atunci cînd era cazul, prins numai cu labele picioarelor de cele două legături ale frînghiei cu bara metalică, lucioasă, a trapezului, alcătuind scaunul, fie pe cea de „om zburător".

Exercițiile erau destinate numai cutezătorilor și liceul militar nu concepea elev în afara acestei virtuți. Ele erau socotite chiar de maestru, de domnul profesor Negruți, ca fiind cele mai dificile, dintre cele mai primejdioase din cîte născocise gimnastica, pedagogia în materie, dar aveau menirea nu numai să sporească iscusința sportivă a elevilor ci să le formeze simțul proporției, spontaneitatea, convingerea curajului, după cum ele ajutau la dezvoltarea reflexelor și a unei desăvîrșite mobilități fizice, angajîndu-le, acelor tineri, de-a dreptul viața, puținii dar prețioși lor ani de aur...

*) Fragment din volumul „DIN NOU ACASĂ" (convorbiri cu savantul român Henri Coandă), de V. Firoiu, în curs de apariție la Editura Tineretului.

De 43 ori învingător prin K.O.

Rocky Marciano, care a cucerit meciul... electronic pentru desemnarea celui mai bun boxer de categorie grea din toate timpurile, a susținut în cariera sa 49 de meciuri (adevărate !), obținînd tot atîtea victorii, dintre care 43 prin k.o. El a devenit campion mondial la toate categoriile la 23 septembrie 1952, învingîndu-l prin k.o. în repriza a 13-a pe Joe Walcott. Marciano a abandonat boxul în 1956. Titlul rămas vacant a fost disputat de Floyd Patterson și Archie Moore, primul cîștigînd prin k.o. în repriza a 5-a

George Apostu la Grenoble

- *Nu este un sportiv, ci un tînăr sculptor român*
- *Contribuția sa la decorarea capitalei Olimpiadei albe*

Invidios pe ambianța artistică pe care și-o prepară Ciudad de Mexico, orașul Grenoble nu a vrut să rămînă mai prejos. Inițiativa cea mai importantă în acest sens privește decorarea municipiului dauphinez cu opere de sculptură modernă menite să se integreze în viața orașului. În parcul central „Paul Mistral", în satul olimpic, pe căile de acces în oraș, a și apărut o „vegetație de piatră" destinată să înnobileze „capitala olimpică" cu titlul de „capitală a artei moderne". Pietrele tăiate, cioplite și fasonate sînt rezultatul simpozionului de sculptură — un fel de competiție în aer liber — la care au fost invitați doar cîțiva dintre cei mai talentați tineri artiști europeni.

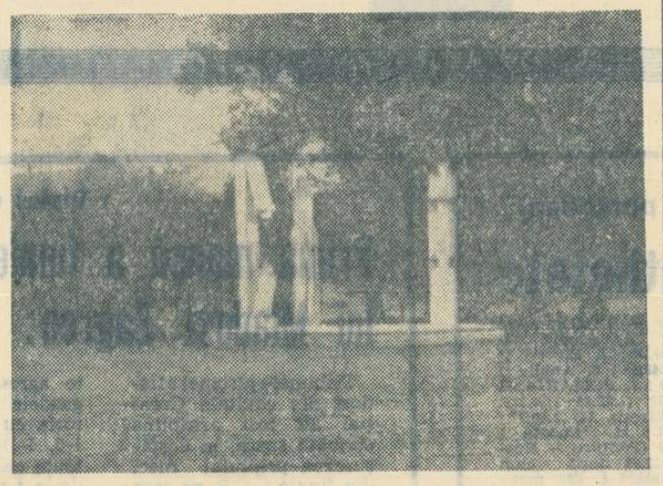

Cu multă plăcere și cu nedisimulată mîndrie am primit vestea că printre cei chemați să contribuie la ornarea orașului olimpiadei albe se află și tînărul sculptor român George Apostu, moldovean de baștină, stabilit la București

L-am vizitat pe artist la atelierul său și am aflat că prezența sa în cetatea Jocurilor Olimpice de iarnă nu este lipsită de o anumită tangență cu viața sportivă. Luptător în anii studenției (se antrena în sala Facultății de drept), George Apostu păstrează un tors viril, de alură atletică, și mușchi vînjoși, indispensabili în dura muncă de sculptor în piatră sau în lemn.

Nu trebuie să tragem de aci falsa concluzie că operele sale au subiecte de sorginte sportivă. Sculpturile sale, implantate astăzi în parcul „Paul Mistral" din Grenoble, sînt — după înseși indicațiile comisiei de selecție — opere nonfigurative. Este vorba de o „trilogie" pe un soclu comun, plasată în parc, în fața noii primării și alături de patinoarul pentru probele de viteză.

Pentru că lucrările abstracte — oricît ar condensa energiile civilizației moderne — scapă înțelegerii noastre imediate, l-am rugat pe artist să ne explice simbolurile folosite și eventuala lor relație cu educația fizică.

— *Intrebarea nu e nouă. Mi-a fost pusă și la Grenoble Mă pasionează de multă vreme un ciclu prefigurînd dialogul tată-fiu. Pentru mine, paternitatea reprezintă perpetuarea demnității, transmiterea frumuseții umane de la o generație la alta. Vedeți, maternitatea implică o viziune senzuală, mai delicată, pe cînd raportul de la bărbat la bărbat se poate înfățișa în toată asprimea și virilitatea lui. Pentru această temă, piatra dăltuită brut, tăiată cu ciocanul pneumatic este ideală. Perspectiva lucrărilor mele pe verticală poate aminti de zborul îndrăzneț al lui Icar, dar poate să transfigureze și săritorii pe schiuri pe care-i vedeam la Grenoble antrenîndu-se vara pe trambulina de material plastic. Am lucrat două luni acolo și pot spune fără exagerare că o bucățică din inima mea va fi prezentă la Jocurile Olimpice de iarnă.*

George Apostu are dreptul chiar să fie mîndru de a expune perpetuu, într-un loc public, alături de celebrii sculptori Etienne Hajdu (de origină română) și Gilioli. Atunci cînd, în orele de repaus, la Grenoble, se vor plimba prin parc, Jean-Claude Killy și Marielle Goitschel, Zsuzsi Almasy, Boris Maiorov sau Karl Schranz, vor afla că o parte din deconectarea lor — prin senzații estetice — se datorește și unui tînăr sculptor român... *(vib).*

Pentru fotbaliștii în devenire

— Pentru ca să fii spirt pe gazon, nu e nevoie să consumi alcool. Dimpotrivă...

— Ca să devii un mijlocaș de valoare, nu-i de ajuns să fii un jucător de mijloc.

— Nu pune tălpi. Riști să devii un cîrpaci (în fotbal).

— Învață să joci și cu stîngul. N-ai să fii niciodată acuzat de stîngăcie.

Grigore TOLOACĂ

Norocul echipei Hajduk

În timp ce numeroase echipe de fotbal din Iugoslavia și-au văzut efectivele mult slăbite, în urma plecării unor jucători de valoare la diferite cluburi din străinătate (în special din R. F. a Germaniei), Hajduk se află într-o situație privilegiată, lotul său întărindu-se.

Cum ?

Renumitul fotbalist bulgar Asparuhov s-a înscris la Academia Navală din Split, astfel că pe toată durata studiilor, el va juca la Hajduk.

Celelalte echipe din Iugoslavia nu pot decît să regrete că în orașele respective nu există Academii Navale...

Convorbiri cu domnul Gore

CELE DOUĂ CATEGORII DE GOLURI

— **Unde ai fost domnule Gore ?**

— La Predeal.

— Pentru sporturi de iarnă ?

— Nu, pentru sporturi de vară. Am închiriat o cameră la „Carmen", m-am închis cinci zile la căldură și am glossat pe marginea fotbalului. Ce ne-a adus 1967 ? Ce ne pregătește 1968 ? Ce schimbări se produc și se vor mai naște în structura jocului ?... Nu te speria. Nu mi-am cheltuit ceasurile gîndirii nici în folosul sistemului 4—3—3, nici într-al măturătorului, nici într-o metodele de antrenament. Altceva mi-a ocupat preocupările. Alt fenomen : golurile.

— Atîta tot ?

— Oh, dac-ai ști cum au reușit golurile să-mi umple vacanța ! Studiind evoluția lor din ultimii ani am înscris pe caietele mele cîteva constatări demne, nădăjduiesc, de interes.

Dar, să fim sistematici : problema golurilor trebuie discutată pe puncte.

Aici dl. G. a deschis sertarul biroului, și scotind un caiet cu scoarțe albastre, a pornit să citească următoarele :

a) Reflectînd procesul de diviziune accelerată, dacă nu chiar vertiginoasă, care caracterizează contemporaneitatea (facultățile de fizico-matematici s-au împărțit în facultăți de fizică și facultăți de matematici, facultățile de fizică, la rîndu-le, se fragmentează în cîteva ramuri, meciurile de fotbal — în amicale și oficiale, antrenorii — în antrenori-șefi și antrenori-adjuncți etc.), golurile se împart în două categorii, fapt ce ne obligă la reevaluarea lor.

b) O primă categorie. Îți amintești de meciul Petrolul—Dinamo Zagreb din „Cupa orașelor tîrguri" ? Cea dintîi întîlnire, în Iugoslavia, 0—5. La Ploiești, în meciul al doilea petroliștii au jucat mai bine și înscriind cîteva goluri au învins. Ei și ? A fost o victorie fără succes. Eliminarea era, din pricina scorului de la Zagreb, consumată. Eficiența golurilor de la Ploiești — nulă. Am avut de-a face, așadar, cu niște goluri goale.

c) O a doua categorie. Exemplele tot din anul trecut care, vai, e-atît de prezent. Echipa R. D. Germane a venit la București... îți amintești ?

— Da, din păcate...

— ...a venit la București cu un singur gol avans... Și apărîndu-l a izbutit să-l păstreze. Calificarea, mai departe, în preliminariile olimpice. Cîteva zile mai tîrziu, Juventus din Torino aterizează, la rîndu-i, la București. Și tot cu un gol avans. Și iarăși apărîndu-l a reușit să-l păstreze. Calificare — mai departe în „Cupa campionilor europeni".

Un gol va să zică. Și-ntr-un caz și-n celălalt

Un sigur gol.

Dar ce plin...

TURNEUL

Într-o zi l-am găsit pe dl. G. foarte enervat. Citea în „Sportul" oarecari observații neplăcute la adresa turneului întreprins de selecționata noastră în Africa și America de Sud, la absența (ce-i drept, cam surprinzătoare în epoca tele-starului) de vești despre activitatea lotului, despre dispariția, o bună bucată de vreme, din raza noastră vizuală a grupului condus de Angelo Niculescu.

— Nu înțeleg, mormăi dl. G. aruncînd ziarul, această neînțelegere din partea gazetei.

Mai întîi, oricît de paradoxal ar suna remarca mea, Angelo nu-l un înger.

Pe urmă, cum de e cu putință să uiți că în timpul turneului african oamenii au fost ocupați pînă peste cap și n-au avut timp de telegrame ? Cum poți uita că, departe de a sta cu mîinile-n sîn sau a se plimba, oamenii au jucat, în cadrul turneului african un meci, la Kinshasa ? Un meci întreg, de 90 minute...

pt. conf.

AL. MIRODAN

RĂSPUNDE Ion Poștașu

ION STOICEVICI, ANINA. „Care este vîrsta maximă pentru boxerii profesioniști de la „clasa juniori" ? Pot să aibă și 100 de ani! Aici nu este vorba de boxeri juniori, ci de categorii (clase) de greutate, ceva mai mici decît cele „clasice". Cum s-ar spune, un fel de... mini-jupuri pugilistice !

PIMON PICIRITA, COMUNA BĂNEASA. Meciul Sonny Liston — Henry Clark n-a mai avut loc. Mulți au crezut că Liston va fi un supercampion, judecînd după cele două K.O.-uri fulgerătoare, în prima repriză, din meciurile cu Floyd Patterson. În afara unui pumn cu care e bine să n-ai de-a face, Liston n-a mai avut însă nimic. Nu este de mirare că n-a figurat printre cei 16 boxeri care și-au disputat, pe calea electronicii, titlul de cel mai bun „greu" ai tuturor timpurilor. Am impresia că ați rămas singurul admirator al lui Liston...

N. CRISTESCU, CRAIOVA. Ați ghicit ceea ce o să vă răspundem : nicăieri, clasamentul golgeterilor nu se întocmește altfel decît... numărîndu-se golurile marcate. Dar, desigur, nu putem să nu ținem seama și de amendamentul dv. și anume că Oblemenco a jucat doar 4 etape în tur, înscriind 6 goluri, ceea ce dă un coeficient de 1,5 goluri de meci, mai bun, poate, decît cel ai lui Adam, Ionescu, Soo sau Voinea. Eu cred că ați fi reușit să faceți niște calcule care să-l scoată pe Oblemenco golgeter, chiar dacă n-ar fi jucat nici un meci. Te pui cu craiovenii și cu pasiunea lor pentru fotbal și pentru Oblemenco !

MARIN GHEORGHE BUZATU, BRAȘOV. Am răsfoit arhiva, așa cum ne-ați rugat. N-am întîlnit, la lupte greco-romane, categoria „fulg". Nu este exclus, totuși, ca, în urmă cu 40 de ani, să fi fost folosită această denumire. Cît privește cealaltă întrebare, răspunsul e precis : primele campionate mondiale de lupte greco-romane au avut loc în anul 1952.

DRAGOMIR POPA, BUCUREȘTI. Vă iau peste... rînd, pentru a rectifica o greșeală de tipar apărută în ziarul nostru de ieri : Petrolul a dat dezlegare lui Dridea II (Virgil) și nu lui Dridea... I (Mircea). Sper că le-a venit inima la loc ploieștenilor !

GH. BRANIȘTEANU, COMUNA PLOPENI. De ce se spune polo pe apă din moment ce nu mai există alt polo ? Ba există : polo călare. Cîndva, acest sport a figurat și în programul Jocurilor Olimpice.

VIOREL GROZA, SEVEȘ. — Teoretic, lucrurile sînt foarte simple : la șah, o mutare se consideră efectuată atunci cînd mîna a părăsit piesa. Dv. spuneți că ați găsit două regulamente care se contrazic în această privință. Regulamentele, nu cred ! Șahiștii însă au fiecare cîte un regulament propriu în această privință,

ceea ce, firește, generează mari conflicte. Dar șahul, fără supărări și., împăcări, n-ar avea nici un haz ! Vă răspund și la celelalte întrebări : 2) Rocada se poate efectua în condițiile în care turnul trebuie să treacă peste un cîmp atacat. Interdicția este numai pentru rege. 3) Pionul, ajuns pe ultima linie, poate fi transformat în orice piesă (regină, cal, nebun, turn) aflătoare sau nu pe tablă în momentul acela, afară de rege.

IOAN GIUSCA, COMUNA MATEA. — Geta Pitică a abandonat de mai mult timp activitatea competițională la tenis de masă. În momentul de față ea este antrenoare.

IOAN LUCA, ARAD. — Vă mulțumesc pentru acei „mulți ani" pe care mi-i urați. Am și nevoie de ei, pentru a avea timp să vă răspund la atîtea întrebări! Cluburile respective sînt mult prea cunoscute pentru a fi nevoie și de adrese exacte. Credeți că există vre-un factor poștal în Spania care să nu știe unde e sediul lui Real Madrid ? Referitor la Iolanda Balaș, vă răspundem că ea a renunțat la activitatea competițională.

Ilustrații : **N. CLAUDIU**

SPORTIVI SUB CUPOLA ACADEMIEI

În legătură cu seria de articole purtînd titlul de mai sus, serie inaugurată în edițiile noastre duminicale, ne scrie *academicianul Tiberiu Popovici*, doctor docent în științe matematice, profesor la Universitatea „Babeș-Bolyai" din Cluj și director al Institutului de calcul al Filialei din Cluj a Academiei. *„Spre marele meu regret, în tinerețe nu am practicat sistematic nici un sport* — ne mărturisește academicianul clujean. *Bineînțeles, ca orice tînăr, pe vremea mea, cînd eram încă elev de liceu, am făcut și eu, ca toți ceilalți, puțin patinaj iarna, înot vara, și puțin fotbal atît vara cît și iarna... Viața mea de elev și de student a decurs sub semnul prea unilateral al studiului, neglijînd cam prea mult exercițiile fizice. În materie de «Olimpiadă» m-au atras mai ales întrecerile la rezolvări de probleme de matematică. Cu toate acestea, sînt de acord că OMUL MODERN TREBUIE SĂ-ȘI COMPLETEZE EDUCAȚIA ȘI CU SPORTUL... În orice caz, ați făcut din mine un cititor ocazional al «Sportului» și desigur voi urmări trecutele realizări sportive ale savanților noștri, care vor fi înregistrate de ziarul dv".*

CLIPE PLĂCUTE...

Ce face în aceste zile Teofil Codreanu, ambițiosul extrem stînga al echipei Rapid ? Firește, se antrenează în vederea returului, în care giuleștenii își pun mari speranțe.

Iată-l însă și în altă postură decît aceea de fotbalist, scoțîndu-l la plimbare, cu landoul, pe micul și dragul său Adrian, Sînt două luni de cînd Codreanu este tată. Figura sa strălucitoare de bucurie, vă spune cît de fericit este...

Text și foto : T. Roibu

Doi „țintași" de elită

Schiță umoristică de STJORDAL JERFALLA

Kentucky sărbătorii cu mare pompă succesul lui Murray la concursul trăgătorilor la țintă. Se bău mult în noaptea aceea și, în semn de bucurie, locuitorii orașului descărcară armele lor în toate direcțiile, fapt care dădu cam mult de furcă doctorilor și chiar antreprenorilor de pompe funebre...

În cele din urmă lucrurile se mai liniștiră și Murray, posesorul unei averi însemnate, anunță că se va retrage la „ranchul" său din Valea Cerbilor, în apropiere de Kentucky.

...Într-o bună zi ziarele și afișele dădură de veste că la circul din localitate va apare O'Connor, cel mai bun țintaș din lume, a cărui precizie îi pusese în umbră pe toți concurenții săi aducîndu-i o veritabilă colecție de medalii din felurite aliaje.

Murray zvîrli ziarul în capul valetului său, își aprinse o havană și dictă secretarei următoarea scrisoare :

„Domnule O'Connor, aș fi mai mult decît încîntat, dacă ați binevoi să vă socotiți oaspetele meu, în modesta mea căsuță din Valea Cerbilor. Elicopterul meu vă stă la dispoziție. Folosiți-l cu încredere. Murray".

Trei ore mai tîrziu, pasărea de aluminiu își rotea aripile deasupra ranchului, depunîndu-l pe pămînt pe celebrul țintaș. Murray îl aștepta cu trabucul între dinți. Cînd îl văzu scoase trabucul și rosti o scurtă alocuțiune de bun venit :

— **Salut în casa mea PE CEL DE AL DOILEA țintaș al lumii !**

— **Într-adevăr**, răspunse impasibil O'Connor, **cel mai bun țintaș al lumii, Clinton, a murit acum trei ani. El avea un „ochi" mai bun ca al meu !**

Murray mușcă furios din trabuc. Mănușa îi fusese aruncată ! Nimeni și nimic nu mai putea opri declanșarea teribilei întreceri. Îi conduse pe O'Connor în spațiosul hol al vilei sale. Pe o masă largă de mahon se aflau îngrămădite o mulțime de pistoale încărcate.

— **Vedeți colo tabloul „Atacul fortului Knox" ?**, spuse Murray musafirului său.

— **Desigur. E splendid.**

— **Ei bine, voi ținti ochiul căpitanului din stînga, jos de tot, linga [illegible] pași.**

Zicînd acestea, Murray luă un pistol de pe masă, îl duse la ochi și după ce glonțul porni, nobilul căpitan din stînga jos, deplînse pierderea ochiului !

— **O. K.**, spuse O'Connor. **Eu voi ținti ochiul drept al căpitanului, de la 17 pași !** Trecu apoi, doi pași în spatele lui Murray, luă un alt pistol, trase și nobilul căpitan orbi.

— **Primul nasture de pe tunica colonelului**, zise Murray. **De la 17 pași.** Trase. Nasturele se transformă în pînză zdrențuită.

— **Al doilea nasture, de la 18 pași**, replică imperturbabil, O'Connor. Făcu un pas în spatele lui Murray și lovi nasturele în plin.

— **Vîrful sabiei colonelului, de la 19 pași!**, șuieră Murray.

— **Nara stîngă a colonelului, 20 de pași**, ripostă O'Connor. Pistoalele bubuiră pe rînd și viteazul colonel fu din nou grav rănit în două locuri ! Din fericire holul era spațios și încă o mulțime de lucruri care nu știau ce le așteaptă, se mai aflau pe acolo... Cei doi țintași reușiră să tragă pînă la o distanță de 42 de pași, nimicind cu precizie totul în jurul lor. Acum, combatanții nu mai aveau loc. Stăteau rezemați de perete și trăgeau mereu.

— **Ciocul lebedei din tapetul de pe perete lîngă comutator**, propuse Murray cu fruntea nădușită.

— **Punctul de pe „i" din Africa de pe harta din perete**, replică imperturbabil O'Connor.

— **Cinci gloanțe în Paris**, mîrîi Murray și cinci împușcături desființară de pe hartă unul din cele mai frumoase orașe ale lumii !

— **Zece în „Dar es Salaam"**, preciză O'Connor și muniția fu iarăși folosită în direcția respectivă.

După ce valeții, prevăzuți cu cămăși speciale de oțel, reușiră să le umple paharele cu whisky, cei doi trăgători continuară competiția cu forțe sporite... Veniră la rînd becurile. Ele căzură pînă la unul pe [illegible] mai aveau nevoie de lumină, ca [illegible] țintească.

Traseră în mucuriile luminărilor, în păianjenii din colțul holului, în mușteie de pe pereți, dar nu reușiră să se departajeze. „Barajul" continuă. Acum împușcau cu spatele, folosindu-se de o oglindă pe care o țineau în mîini... Murray trase printre propriile picioare ochind prin oglindă.

— **Butonul de la ușa de intrare**, anunță el triumfător. Două secunde mai tîrziu intră cameristul.

— **Domnul a sunat ?** întrebă el.

— **Da, confirmă Murray. Adu muniție și încarcă din nou armele !**

Cameristul execută dispoziția primită apoi o șterse la adăpost în pivniță de unde nu mai ieși pînă a doua zi.

Cei doi concurenți reluară lupta cu sporită înverșunare. În scurt timp nu mai exista nici o țintă prin apropiere !

— **Întindeți mîna pe perete**, spuse Murray, retrăgîndu-se în cealaltă parte a holului. **Doi milimetri lîngă unghia mică**, semnalizează el. Și trase. O'Connor își luă revanșa împușcîndu-i lui Murray — un cioc de creion din mînă. Urmară la rînd țigări aprinse și monezi împușcate în aer. Aruncară în aer scobitori, pioneze și boabe de orez. Le împușcară pe toate. Dar și acest repertoriu se epuiză !

— **Tocul pantofului d-tale sting**, propuse, gîfîind, Murray.

— **Dreptul**, zise O'Connor.

Traseră și, bineînțeles, nimeriră perfect !

— **Negul de pe mîna d-tale stîngă**, alese Murray.

— **Șuvița de păr care flfîie pe lîngă tîmpla dumitale**, replică O'Connor.

Nimeni nu mai avea răgazul să gîndească. După trei minute cei doi aprigi bărbați singerau ușor, dar rănile nu erau periculoase !... În sfîrșit, Murray chibzui timp de trei minute și veni cu ideea pe care o socotea decisivă pentru desemnarea învingătorului !

— **Stăm spate-n spate la o distanță de 40 de metri, pe întuneric și tragem peste umăr. Cine-l nimerește pe celălalt în cotul sting, a cîștigat !**

...Amîndoi zăceau acum la spitalul din Kentucky într-o confortabilă „rezervă", în paturi alăturate. Cînd își reveniră din inconștiență, o văzură pe sora Elisabeth intrînd în cameră.

— Superbă, șopti O'Connor.

— **50 de pași !**, spuse Murray.

— **51 de pași !**, ripostă O'Connor.

Sora Elisabeth avea o aluniță exact la mijlocul bărbiei...

Traducere și adaptare
George MIHALACHE

fotbal

Federația română de fotbal comunică

SISTEMUL COMPETIȚIONAL PE 1968-1969

● Mărirea numărului de echipe în diviziile A, B, C, ● Opt serii în divizia C.
● Un campionat al echipelor de rezerve—tineret ● O nouă perioadă de transferări

Pe baza sarcinilor trasate de Conferința pe țară a F. R. Fotbal din 29 iulie 1967, Biroul Federal analizînd sistemul competițional actual și ținînd seama de necesitatea creșterii numărului de echipe, al jucătorilor, al prelungirii perioadei de activitate, precum și de părerile exprimate cu ocazia consultării unor conducători de cluburi și asociații sportive, tehnicieni, antrenori, jucători și ziariști a stabilit:

a) mărirea numărului echipelor din divizia națională A de la 14 la 16;

b) mărirea numărului echipelor din cele două serii ale diviziilor B de la 14 la 16;

c) mărirea numărului seriilor campionatului diviziei C de la patru la opt, precum și mărirea numărului echipelor de divizie C din fiecare serie de la 14 la 16;

d) înființarea campionatului echipelor rezerve-tineret din divizia națională A;

e) acordarea unui termen de transferare pentru completarea loturilor echipelor de toate categoriile.

Ca urmare, sistemul competițional pentru seniori pe anul 1968—1969 și următorii, se prezintă astfel:

I.

1. DIVIZIA NAȚIONALĂ A se va disputa tur-retur, o singură serie de 16 echipe.

Echipa clasată pe primul loc primește titlul de campioană a României.

Retrogradează echipele clasate pe locurile 15 și 16.

2. DIVIZIA B se dispută tur-retur, pe două serii de cîte 16 echipe.

Promovează în divizia națională A echipele clasate pe primul loc din cele două serii.

Retrogradează în divizia C echipele clasate pe locurile 15 și 16 din cele două serii.

Echipele din divizia B sînt obligate să prezinte pe foaia de arbitraj cel puțin trei jucători sub 23 ani, dintre care un junior.

3. DIVIZIA C se dispută tur-retur, pe opt serii a cîte 16 echipe.

Echipele clasate pe locul I din cele opt serii se vor împărți, pe criteriul geografic, în două grupe de patru. Jocurile din grupe se vor disputa pe teren neutru, în două centre, sistem turneu simplu. Echipele clasate pe primele două locuri din grupe vor promova în divizia B.

Retrogradează în campionatele teritoriale respective echipele clasate pe locurile 15 și 16 din cele opt serii.

Echipele din divizia C sînt obligate să prezinte pe foaia de arbitraj cel puțin cinci jucători sub 23 ani, dintre care doi juniori.

4. CAMPIONATELE TERITORIALE se vor desfășura pe două faze:

Faza I locală, prin jocuri tur-retur.

Faza a II-a, prin jocuri sistem turneu, pe opt zone geografice, între echipele cîștigătoare ale primei etape.

Promovează în divizia C cele 16 echipe clasificate pe primele două locuri în cele opt zone geografice.

5. CAMPIONATUL ECHIPELOR DE REZERVĂ-TINERET se dispută prin jocuri tur-retur între echipele secunde ale cluburilor și secțiilor care participă în divizia națională A.

6. CUPA ROMÂNIEI.

II.

Pentru trecerea la sistemul competițional care intră în vigoare din toamna anului 1968 și avînd în vedere că drepturile de promovare cîștigate trebuie respectate, sînt necesare următoarele măsuri:

1. LA DIVIZIA NAȚIONALĂ A

Echipele clasate pe locurile 13 și 14 în campionatul 1967—1968, împreună cu echipele clasate pe locul II în cele două serii ale campionatului diviziei B, vor participa la un turneu de calificare pe teren neutru, sistem turneu simplu. Echipele clasate pe primele două locuri în acest turneu se califică pentru divizia națională A, ediția 1968—1969.

2. LA DIVIZIA B

Echipele clasate pe locul I din cele două serii vor promova în divizia națională A, iar cele clasate pe locul II vor participa la turneul prevăzut mai sus.

Echipele clasate pe locurile 13 și 14 din cele două serii împreună cu echipele clasate pe locul II al celor patru serii ale campionatului diviziei C, vor participa la un turneu de calificare pe teren neutru, sistem turneu simplu. Cele opt echipe vor fi împărțite în două grupe de cîte patru. Primele trei echipe clasate în fiecare grupă se califică pentru divizia B, ediția 1968—1969.

În grupa I se repartizează echipele clasate pe locurile 13 și 14 din seria I a diviziei B și echipele clasate pe locul II din seriile Est și Sud ale diviziei C; în grupa a II-a se repartizează echipele clasate pe locurile 13 și 14 din seria a II-a a diviziei B și echipele clasate pe locul II din seriile Vest și Nord ale diviziei C.

3. LA DIVIZIA C

Echipele clasate pe locul I din cele patru serii promovează în divizia B.

Echipele clasate pe locul II din cele patru serii vor participa la turneul prevăzut mai sus.

Echipele clasate pe locul 14 din cele patru serii retrogradează în campionatele teritoriale respective.

4. LA CAMPIONATELE REGIONALE

Echipele clasate pe locurile 1—4 din campionatele regiunilor Suceava, Bacău, Galați, Dobrogea, Argeș și Maramureș; echipele clasate pe locurile 1—3 din cele două serii în campionatele regiunilor București, Ploiești, Oltenia, Banat, Cluj, Mureș și Brașov și echipele clasate pe locurile 1—2 din cele două serii în campionatele regiunilor Iași, Hunedoara, Crișana și ale orașului București, vor promova în campionatul diviziei C, ediția 1968—1969.

Toate celelalte echipe din campionatele regionale vor activa în campionatele teritoriale respective.

Barajele de calificare dintre echipele campioane de regiuni, pentru promovarea în divizia C, nu se mai dispută.

5. Pentru pregătirea campionatului echipelor de rezervă-tineret ale cluburilor și asociațiilor din divizia națională A, care va începe în toamna anului 1968, se organizează în primăvara anului 1968 o competiție dotată cu „Cupa Federației române de fotbal", la care vor participa echipele de rezervă-tineret ale acestora, după programul returului echipelor prime.

III.

Pentru a da posibilitatea echipelor de toate categoriile să-și completeze loturile, în conformitate cu prevederile art. 1 din Regulamentul de trecere a sportivilor de la o asociație sportivă (club) în alta, se stabilește un termen de transferare între 15 ianuarie—10 februarie 1968.

Nu se vor primi spre rezolvare decît cererile de transferare însoțite de dezlegare și de carnetul de legitimare.

Hotărîrea de mai sus se aplică și transferărilor pe scară regională.

Viza carnetelor de legitimare pentru echipele din diviziile A, B și C se face de serviciul de legitimări al Federației române de fotbal între 1—29 februarie 1968.

Derbiul-fantomă

„Mais ou sont les neiges d'antan ?"
(„Dar unde-o fi omătul de-altădat' ?")

...Celebrul refren din balada meșterului François de Loges, zis și Villon, mi-a revenit în memorie (deformație profesională ?, predispoziție la melancolie ?, reflex al anotimpului ?) — vineri seară, pe cînd urmăream cu ochi înpălenjeniți de frig ultimele faze ale pseudo-derbiului Dinamo — Steaua. Nu mă gîndeam (Parol !) la doamnele de odinioară, cărora le este dedicată poema cu pricina... Prin fulgii tot mai deși, voalînd oglinda patinoarului, îmi năluceau siluetele fosteler glorii ale hocheiului autohton, disputele pe... gheață și pe moarte, din epoca derbiurilor adevărate, cînd militarii bucureșteni — pe-atunci, o mare echipă, la proporțiile noastre — luptau din greu pentru supremație cu adversari de aceiași talie, din Cluj sau din Miercurea Ciuc... Vă amintiți șarjele cuplurilor fraterne Incze, Szabo, — pătrunderile lui Cozan, centrările lui Zografi, bombele lui Czaka și Varga ? Dar senzaționalele răsturnări de situație, evoluția palpitantă a scorului, dramatismul minutelor finale ? Alaltăieri, în meciul-vedetă, n-a fluturat nici măcar umbra palidă a confruntărilor epice de acum cîțiva ani. O formație bunicică, în frunte cu excelentul portar Dumitraș (cam arțăgos, ce-i drept) s-a impus prin elan, viteză, omogenitate — în fața unei garnituri pestrițe, alcătuită din stele stinse și din bebeci neîmpliniți... Toată istoria a durat, de fapt, o singură repriză — cea din mijloc — în care terțetul Ștefan—Basa—Pană a înscris toate cele cinci puncte ale întîlnirii, unele, nu-i vorbă, cu substanțialul sprijin al preopinenților în tricouri galbene. Momentele de animație n-au lipsit, mai ales în pauză, cînd galeriile ostile se bombardau îndîrjit cu bulgări de zăpadă înghețată. Superberii deosebit de vajnici n-au pregetat, de altfel, să folosească aceeași muniție împotriva jucătorilor sau arbitrilor care-i nemulțumeau... Pe cînd, sticlele de Pepsi sau sirop de Vălenî ?

...Fulgii se așterneau alene, în reluri tot mai dese, pe luciul patinoarului, lămpile scînteiau tot mai vag, crosele și patinele se descurcau tot mai anevoie în stratul de nea, iar eu scrutam cu un suris melancolic fantomele autenticelor derbiuri de altădată. Zăpada, ce-i drept, cădea ca și atunci; pe gheață evoluau încă jucători numiți Czaka, Varga, Calamar, Szabo — dar, nu știu cum, parcă totul n-avea nici un haz ! Poate, în fond, nici nu erau ei, idolii galeriei, vrăjitorii pucului, vedetele de-acum cîțiva ani: aceia, pe semne, au rămas undeva, pe oglinzile înghețate din amintire, unde continuă să joace o finală dramatică, etern indecisă...

„Dictes-moy ou, n'en quel pays ?"

Dan DEȘLIU

Elena Moiș și Marcel Comanici s-au distanțat în prima manșă a finalelor

De 128 de ori, de-a lungul a aproape 10 ore de concurs, arbitrii campionatelor republicane de patinaj artistic au scos din tolba de note certificatele de absolvire a dificilei suite de figuri obligatorii. Un adevărat maraton, pentru concurenți și oficiali. Și un efort deosebit pentru amenajatorii gheții patinoarului „23 August" care de data aceasta merită toate laudele.

Rezultatele, în linii mari, au fost cele scontate. Marcel Comanici s-a distanțat fără dificultate aparentă de Mihai Stoenescu și Nicolae Belu, care — în schimb — au luptat de la egal pentru locul doi, decis la mică distanță în favoarea primului. La senioare, de asemenea, primul loc n-a fost în discuție. Elena Moiș a dominat cu destulă autoritate. Totuși, de notat o mică surpriză. Pînă la a cincea figură, pe locul doi se afla Doina Ghișerel, confirmîndu-și ascensiunea continuă de la începutul sezonului. Apoi, Beatrice Hușțiu și-a înfrînt tracul la ultimele două figuri, urcînd în clasament. De notat, de asemenea, lupta strînsă la juniori și junioare.

Clasamentele, după figurile obligatorii (prima cifră indică locurile acordate de arbitri, a doua — totalul de puncte):

JUNIORI Băieți: 1. M. Popescu (Constructorul) 5—296,4; 2. D. Czeisner (Petrolul Brașov) 10—286,8; 3. At. Bulete (Școala Sportivă nr. 2) 15—233,8. Fete 1. Constanța Ionescu (Constr.) 5—309,9; 2. Letiția Păcuraru (Dinamo) 12,5—286,2; 3. Anca Tănase (Șc. Sp. 2) 13—284,9; 4. Mariana Ionel (Șc. Sp. 2) 20,5—272,5; 5. Marianne Klockner (Petr.) 24—258,2; 6. Marinela Ciubucă (Petr.) 30—117,7. Perechi 1. Letiția Păcuraru—Dan Săveanu (Din.) 5—29,0; 2. Luminița Ancuța—Dezideriu Czeisner (Petr.) 10—24,4. SENIORI Băieți 1. M. Comanici (Din.) 5—485,0; 2. M. Stoenescu (Șc. Sp. 2) 11—446,5; 3. N. Belu (Constr.) 14—430,0; 4. D. Sandu (Constr.) 22—386,5; 5. D. Săveanu (Din.) 23—365,5; 6. E. Tăujan (I.C.F.) 30—312,1; 7. C. Hertl (Petr.) 35—234,6. Fete 1. Elena Moiș (I.C.F.) 5—522,2; 2. Beatrice Hușțiu (Din.) 11—490,6; 3. Doina Ghișerel (Șc. Sp. 2) 15—458,0; 4. Cristina Formagiu (Șc. Sp. 2) 19—439,5. Perechi 1. Daniela Ponescu—Marian Chiosea (I.C.F.) 5—33,8; 2. Marinela Ciubucă—Carol Hertl (Petr.) 10—23,3.

Azi, proba de spectaculozitate a întrecerilor: figurile libere. Programul începe la ora 16,30 la patinoarul artificial „23 August".

Radu VOIA

Vremea rea a stînjenit întrecerile de la Poiana Brașov

(urmare din pag. 1)

cut din aceste puncte de vedere, au făcut ca proba să semene muncii lui Sisif. Victoria i-a surîs maestrului sportului Cornel Tăbăraș, urmat, la numai 3 zecimi de secundă, de Dan Cristea, care se apropie cu pași de uriaș de valoarea maximă a lui Tăbăraș.

Duminică dimineața se dispută, tot în Poiana Brașov, încă o probă de slalom uriaș în cadrul „Cupei Postăvarul", ștafeta de biatlon din cadrul „Cupei României", săriturile de la trambulina mijlocie contînd pentru cea de-a XIX-a ediție a „Cupei Dinamo", un mare concurs popular cu startul din fața hotelului „SPORT", iar la Predeal, concursul centrelor de inițiere din regiunea Brașov.

Rezultate tehnice: „Cupa A.S.A. Brașov", fond, individual: **seniori** (10 km): 1. Șt. Drăguș (A.S.A. Brașov) 37:50; 2. N. Țeposu (Steagul roșu Brașov) 39:15; 3. M. Cojan (Tractorul Brașov) 39:29; 4. Fl. Moldoveanu (Cl. sp. Sinaia) 39:30; 5. V. Alexandrescu (Cl. sp. Sinaia) 39:32; 6. Fl. Bunea (Cl. sp. Sinaia) 39:38; **senioare** (5 km): 1. Marcela Leampă (Dinamo Brașov) 20:55; 2. Eugenia Vișan-Pivodă (A.S.A. Brașov) 22:05; 3. Rodica Cimpoia (A.S.A. Brașov) 22:36; **tineret** (10 km): 1. M. Comărniceanu (Cl. sp. Sinaia) 39:40; 2. A. Ioan (A.S.A. Brașov) 40:43; 3. I. Dudu (I.C.F.) 40:53; **juniori** (5 km): 1. C. Șovăială (Cl. sp. Sinaia) 18:17; 2. V. Dihoi (A.S.A. Brașov) 18:34; 3. Gh. Nistor (Steagul roșu) 19:13; **junioare** (3 km): 1. Rodica Zoican (A.S.A. Brașov) 14:10; 2. Adriana Barabaș (Tractorul) 14:12; 3. Vilma Bögözi (Dinamo Brașov) 14:16; **pe echipe**: 1. A.S.A. BRAȘOV 44 de puncte; 2. Clubul sportiv Sinaia 46 p; 3. Tractorul Brașov 65 p; 4. Dinamo Brașov 69 p; 5. Steagul roșu Brașov 99 p; „CUPA Postăvarul", slalom uriaș, **seniori** (Cristianul Mare — Zidul Mic): 1. C. Tăbăraș (Cl. sp. Sinaia) 2:08,1; 2. D. Cristea (Cl. sp. Sinaia) 2:08,4; 3. K. Gohn (Dinamo Brașov) 2:10,0; 4. V. Brenci (Dinamo Brașov) 2:10,1; 5. Gh. Bălan (A.S.A. Brașov) 2:10,8; 6. A. Gőrőg (Politehnica Brașov) 2:13,0; **senioare** (Cristianul Mare — Drumul lui Lehmann, traseu comun cu juniorii și junioarele): 1. Liana Blebea (A.S.A. Brașov) 1:38,5; 2. Mihaela Sandu (Dinamo Brașov) 1:39,4; 3. Judit Tőmőri (Universitatea Cluj) 1:41,8; **juniori**: 1. C. Văideanu (A.S.A. Brașov) 1:32.7; 2. V. Crețoi (A.S.A. Brașov) 1:35,1; 3. Gh. Șofron (Dinamo Brașov) 1:35,5; **junioare**: 1. Georgeta Băncilă (Dinamo Brașov) 1:47,1; 2. Elena Neagoe (I.C.F.) 1:50,4; 3. Florica Megianu (Cl. sp. Sinaia) 2:17,3.

Înfruntînd viscolul

(urmare din pag. 1)

fășurăm pregătirea. Și mai e ceva, cine lucrează puțin la antrenamente, în condiții ușurate, nu va putea spera la mai mult în sezonul de vară. Uite, spunea un antrenor australian că alergătorul care n-are la antrenament senzația de vomă, înseamnă că a făcut treaba pe jumătate sau cam așa ceva !... Eu am simțit acest adevăr pe pielea mea și, lucru foarte important, băieții sînt convinși și ei că numai muncind din răsputeri vor putea ajunge unde și-au propus.

Lucrez cu ei de vreo trei ani. Pînă acum totul merge strună. Sînt cuminți, foarte conștiincioși, punctuali mai ceva decît ceasul de la gară și dornici să se afirme...

Și acum, nu vă supărați, trebuie să plec. Mă așteaptă băieții să le fac masaj. La revedere și mai vorbim noi !...

DE VORBĂ CU ROY MEADS

„Singură clasa jucătorului nu mai e suficientă..."

Roy Meads nu este, deocamdată, un nume de rezonanță în fotbalul englez. Ca jucător a activat („**pe toate posturile în afară de portar și fundaș**") la cluburile profesioniste din Cardiff și Blackpool, după care a manifestat o precoce predilecție pentru meseria de antrenor („**aveam 26 de ani cînd am semnat primul contract cu o echipă din liga a treia. Tînăr fiind, continuam să îmbrac și tricoul de jucător...**").

Acum ? În momentul de față, Roy Meads, în etate de numai 40 de ani, funcționează ca manager la **Torquay United**, o formație din liga a treia, cu veleități („**la ora actuală, echipa mea se află pe locul 2, cu mari șanse de promovare în liga a doua**").

— Urmați, într-un fel, drumul lui Alf Ramsey care a dus-o pe Ippswich Town din liga a treia în prima ligă profesionistă a Angliei...

— Este greu să atingi atît de repede gloria atinsă de sir Alf Ramsey, dar la noi, în fotbalul englez, orice e posibil...

— **Vă referiți la posibilitățile derivînd din modul de organizare a fotbalului dv ?**

— Desigur. A fotbalului, în general, a clubului, în special. Iată, de pildă, la noi, la Torquay United avem două echipe profesioniste și două de amatori. Ultimele, fiind alcătuite numai din juniori sau din jucători pînă la 23 de ani, constituie schimbul de mîine al celor două garnituri profesioniste. De toți acești fotbaliști se ocupă un manager, doi antrenori care lucrează tot timpul, adică salariați permanent, și alți doi antrenori angajați temporar, profesori de educație fizică, foarte utili îndeosebi în perioada pregătitoare.

— Firește, Torquay United este un exemplu în mic de ceea ce înseamnă în mare fotbalul dv; în materie de selecție, instruire, bază materială, organizarea clubului etc., etc. Toate acestea îmi sugerează o întrebare: **cum se explică faptul că Anglia, țara fotbalului, a atins consacrarea pe plan internațional atît de tîrziu ? Nu mă refer numai la cucerirea titlului de campioană a lumii, ci și la faptul că formațiile engleze de club au devenit protagoniste ale diferitelor cupe europene abia în ultimii ani...**

— O, foarte simplu de explicat. Noi am avut, într-adevăr, întotdeauna jucători de valoare, dar în ultimii ani ne-am aflat în urmă în ceea ce privește concepția tactică. Iată, de exemplu, în timp ce W.M.-ul murise de mult pe continentul nostru, echipele noastre se încăpățînau să-l aplice. La noi, abia în 1964 s-a făcut cotitura.

Și trecerea de la W.M. la 1—4—2—4 sau 1—4—3—3 — căci aceste sisteme au o circulație largă la noi — a antrenat mari modificări în procesul de antrenament. Ați văzut mondialele ? Cifrele de care vorbim, 1—4—2—4, 1—4—3—3, apar evidente doar înainte de primul fluier al arbitrului. Apoi, numerele de pe tricouri nu mai contează: pe Cohen, jucătorul cu nr. 2, îl descoperi adesea în locul lui Ball, nr. 7 al lui Ramsey; pe micuța aripă o vezi peste tot, pe extrema stîngă, infiltrat în centru și chiar în fața porții lui Banks dacă o cer necesitățile jocului. Închipuiți-vă cît efort depune un jucător într-un astfel de joc, ce tehnică este necesar să posede ca să se descurce în criza acută de timp și de spațiu, ce voință de fier trebuie să-l domine...

— Cu alte cuvinte, singură clasa jucătorului, oricît de mare ar fi ea, nu mai e suficientă...

— Absolut. Vreți un alt argument ? Cele 11 perle braziliene la ultima ediție a campionatului mondial. Au venit la Liverpool cu o zonă simbolică, cu spații mari, precum bulevardul, între apărători, și Gilmar sau Manga s-au găsit neputincioși în fața înaintașilor maghiari și portughezi.

— Ce părere aveți despre cursul acesta de antrenori la care ați conferențiat ? Este el util ?

— Orice curs este folositor, întrucît la asemenea ocazii antrenorii învață unii de la alții. Numai că teoria trebuie îmbinată perfect cu munca practică...

— O ultimă întrebare: Ce eficiență au toate acestea în condițiile în care problemele organizatorice ale fotbalului nu sînt puse la punct ?

— Oricum, mult mai mică...

Interviu luat de
G. NICOLAESCU

ÎNCOTRO SE ÎNDREAPTĂ SCHIUL ALPIN ?

(urmare din pag. 1)

stituit o „capcană a zăpezii" : excelenta folosire a mijloacelor de accelerare și propulsie, în care brațele au un rol complexitor; perfecționarea continuă a alunecării, strîns legată de dobîndirea „simțului zăpezii".

Vorbind despre personalitatea unui schior, Jean Claude Killy spunea că acesta trebuie să posede o bună pregătire fizică, să știe elimina derapajul, să posede simțul zăpezii și să folosească brațele. Nu de mult, termenul „a schia elegant" constituia imperativul multor schiori. Azi, el este înlocuit cu termenul a schia dinamic, combativ, eficace. Propriu vremurilor noastre.

PE PLAN MATERIAL, problemele se pun cu și mai multă stringență. De la an la an apar noi tipuri de schiuri, bastoane, din necesitatea de a corespunde mai bine particularităților concurenților. Veți spune și a modei. Poate ! Dar să nu uităm că schiurile pe care cîștigă curse Killy, Schratz, creează moda. Pentru noile modele de bocanci s-a recurs la toate resursele ortopediei moderne: radioscopie, radiografie, film. Și nu întîmplător ! Pentru ca piciorul concurentului să poată suporta mai bine solicitările, pentru o mai bună cantare, în fine, pentru a nu mai vira întîi în bocanci și apoi pe zăpadă. Faimosului combinezon francez de cursă, căruia, în parte, i se datorează succesele de la Portillo, i-au fost acordate multe ore de studiu în laborator.

Sub alt raport, fanioanele sînt confecționate regulamentar și din materiale ușoare, dîndu-se posibilitate concurenților să le atace fără a-și periclita integritatea corporală. La antrenamentele noastre, schiorii trebuie îngrijiți medical din cauza loviturilor primite de „bîtele" existente. De aici teama instinctivă de a ataca și efectuarea unor viraje în rază mare. Am mai putea aminti de balizarea pîrtiilor cu steguțele fosforescente, în caz de ceață, și de randamentul folosirii în antrenament a mijloacelor mecanice. Ce păcat că schi-lifturile noastre sînt născute moarte.

PE PLAN UMAN, munca de pregătire este orientată spre eforturile cerute de competiție, în care omul, pîrtia și materialul sînt considerate în legătura lor foarte intimă.

Acest veritabil banc de încercare a facultăților umane care este schiul, presupune o participare absolut conștientă și creatoare a sportivilor, eforturi concrete, stăruitoare, adesea sacrificii. O luptă permanentă cu tine, cu adversarul, terenul și zăpada.

— În antrenament sînt folosite o gamă variată de intensități, combinarea judicioasă a antrenamentelor de rezistență și viteză în condițiile unor mari solicitări nervoase, abordarea judicioasă a traseelor de mare dificultate, utilizarea teleghidajului în antrenament și cursă (noutate de prim ordin a francezilor — vezi foto).

Participarea masivă la competițiile internaționale, pentru a obține punctajele FIS, este absolut necesară unei evoluții în categorii superioare la tragerea la sorți (lipsa de punctaj a concurenților noștri a făcut ca numerele lor de concurs să fie 94, 96, 102, 106).

Ieșirea pe zăpadă găsește concurenții străini cu o bună pregătire fizică generală, *pe care nu o abandonează nici în perioada competițională.* Acomodarea presupune în primul rînd luare de contact cu zăpada, muncă de natură tehnică fără imperative precise din partea antrenorilor, încercare de noi schiuri etc. și foarte multă alunecare în cele trei specialități. Veniți de la Cervinia și St. Moritz, toți concurenții străini parcurseseră în jur de 800 de porți pe zi și 40—50 km. — coborîre zilnic (cînd aveau antrenament de coborîre).

Pregătirii psihologice i se acordă o mare atenție. Dominanta este: atacă, luptă, învinge. Excelentele calități de luptători, sînt dobîndite încă din fragedă vîrstă, cînd copiii participă la un mare volum de întreceri pe sezon.

Întrebarea care se pune este: în ce măsură aceste observații ne privesc pe noi ? Încotro trebuie să mergem ?

Evident că de ele trebuie să ținem seama. Există într-adevăr un decalaj valoric între schiul nostru de competiție și cel al țărilor alpine și acesta mai mult la nivelul categoriei seniori. De elemente talentate nu ducem lipsă. Juniorii noștri s-au luptat adesea de la egal cu cei ai țărilor cu tradiție (rezultatul de anul trecut al lui Cristea — locul 3 slalom în R.F.G. în confruntarea cu cei mai buni juniori francezi și austrieci, printre care și actuala revelație franceză Jean Noel Augert, este edificator). Plafonarea noastră își are obîrșia în izolarea în care ne menținem (participarea la cîteva competiții internaționale și acelea nesemnificative, și uneori la un concurs de categoria I A. (tactică părăsită de toți vecinii noștri), în nefolosirea mijloacelor mecanice, și, de ce nu am recunoaște, în aplicarea unor mijloace și metode de mult perimate.

Condițiile geografice ale țării noastre, perspectivele deschise schiului nostru pe plan național, impun sprijinirea schiului alpin de performanță.

Cuvintele președintelui Federației Internaționale de Schi, Marc Hodler, exprimate în discuția pe care am avut-o, sînt edificatoare: *„Aveți un relief minunat pentru practicarea schiului, și un tineret viguros. Păcat că participați atît de rar la competițiile internaționale".*

Am convingerea că, acordîndu-i-se atenția cuvenită, schiul nostru alpin de performanță va cunoaște într-un viitor apropiat satisfacțiile obținute și de alte sporturi.

Sinăianul Cornel Tăbăraș, cîștigător al probei de slalom uriaș disputată ieri în „Cupa Postăvarul"

O nouă formulă la tragerea autoturismelor LOTO din 23 ianuarie 1968

În anul 1967, un număr de 806 participanți la sistemele LOTO-PRONOSPORT au obținut autoturisme. Vreți să obțineți și dumneavoastră, imediat, un autoturism ? Jucați la tragerea autoturismelor LOTO din 23 ianuarie 1968. Tragerea se desfășoară pe baza unei noi formule. Se atribuie: 1 autoturism „Volvo 121" în valoare de 102.750 lei și, în număr NELIMITAT: „Renault 16", „Moskvici 408" cu 4 faruri și radio, „Fiat 850", „Renault Gordini" și „Trabant 601".

Se efectuează 30 de extrageri a 4 numere — 120 de numere. Se acordă 7 categorii de premii.

La tragerile anterioare, din anul 1967, majoritatea autoturismelor au fost obținute pe bilete seria J de cîte 60 lei.

Jucînd bilete seria J de cîte 60 lei vă asigurați participarea la toate cele 30 de extrageri, însumînd 120 de numere.

● Programul concursului Pronosport nr. 3 din 21 ianuarie 1968: I. Atalanta — Napoli; II. Bologna — Sampdoria; III. Cagliari — Brescia; IV. Mantova — Juventus; V. Milan — Spal; VI. Roma — Internazionale; VII. Torino — Lanerossi; VIII. Varese — Fiorentina; IX. Foggia — Lazio; X. Modena — Padova; XI. Genoa — Novara; XII. Potenza — Catania; XIII. Monza — Reggina.

O mare competiție automobilistică europeană:

Raliul Monte-Carlo

Un aspect de la ediția de anul trecut a raliului

DINTRE toți așii volanului, cei mai harnici par a fi participanții la campionatul mondial (mașini de „formula 1"), care își încep dramatica lor confruntare chiar din prima zi a noului an. Dar, conform unui vechi obicei, sezonul competițional la automobilism nu se consideră început decît o dată cu prima fluturare de fanion în Raliul Monte-Carlo, ce are loc spre sfîrșitul lunii ianuarie. Tradiția se respectă și acum, în 1968. În timp ce Jim Clark, Jack Brabham, Dan Gurney et. comp. făceau o primă „încrucișare de spadă", a doua zi după revelion pe circuitul sud-african de la Johannesburg, peste 200 de echipaje făceau ultimele pregătiri pentru startul, la 19 ianuarie, în cea de-a 37-a ediție a marii competiții de regularitate și rezistență oragnizată de Automobil Clubul din Monaco.

Importanța evenimentului, interesul cu care este urmărit, pe întregul continent, cel mai popular dintre raliuri, ne solicită o serie de considerațiuni pe marginea edițiilor trecute, ca și a celei actuale.

Raliul Monte-Carlo a fost inițiat în anul 1911 ca un fel de întrecere de automobile pe șosele mai mult sau mai puțin carosabile. Cu vremea, condițiile de participare s-au înăsprit mereu, competiția transformîndu-se într-o confruntare foarte dură, care implică parcurgerea la volan, neîntrerupt, zile și nopți, a unui traseu de mii de kilometri bătut de viscole și acoperit cu polei.

● Raliul Monte-Carlo se desfășoară după „Anexa J" elaborată de Federația internațională de automobilism și aplicată pentru prima dată în 1966. Conform acestei anexe, mașinile admise în concurs sînt împărțite în trei grupe: turisme de serie (5 000 exemplare fabricate anual), turisme (1 000 exemplare), Grand Tourisme (500 exemplare). Competiția face parte din campionatul european al raliurilor care, începînd din acest an, se desfășoară după o nouă formulă: la sfîrșit se va acorda un titlu pentru cel mai bun echipaj și altul pentru cea mai bună mașină.

Această sporire a dificultăților n-a fost întîmplătoare. Ea a venit o dată cu hotărîrea producătorilor de automobile de a se înscrie în cursă pentru a-și spori publicitatea. În acest scop, ei și-au alcătuit echipe „de uzină" formate din piloți de elită și din mașini puse la punct cu cea mai mare grijă. Evident, aceasta a contribuit la creșterea nivelului tehnic și spectacular al raliului, dar a redus considerabil șansele de cîștig pentru concurenții individuali.

Să răstoim cîteva file din istoria raliului... Cîștigătorul primei ediții a fost H. Rougier, care a luat startul din Paris pe o mașină Turcat-Mery. A doua ediție (1912) a revenit lui J. Beutler, plecat în cursă din Berlin pe un automobil Berliet. Competiția s-a

Cîteva tăieturi din ziarele vremii. La mijloc, palmaresul raliului, publicat cu prilejul actualei ediții de către Automobil Clubul din Monaco

întrerupt apoi din cauza primului război mondial și n-a mai fost reluată decît în 1924. Ca urmare a celei de a doua conflagrații mondiale, raliul se întrerupe iarăși pentru zece ani și este reluat în 1949, cînd începe să cunoască marea sa popularitate. Cele mai multe victorii le-a obținut în decursul anilor francezul Jean Trevoux, învingător în cinci ediții. Alături de el, cu același număr de victorii, se înscrie automobilista engleză Pat Moss-Carlsson, pilot oficial al firmei suedeze SAAB. Ei i s-a atribuit de cinci ori cupa rezervată celui mai bun echipaj feminin. Pat este sora celebrului Stirling Moss și soția inginerului Eric Carlsson, care a cîștigat raliul de două ori consecutiv, în 1962 și 1963.

La competiția organizată de clubul monegasc au luat parte în decursul anilor și o serie de automobiliști români, printre care Alex. Berlescu, Mihail Sontag, Barbu Neamțu, Vintilă Frumușanu, Emanoil Manicatide, Petre Cristea etc. Dintre toți cea mai strălucită evoluție a avut-o Petre Cristea, care a ocupat primul loc în clasamentul general la ediția din 1936, obținînd astfel o victorie de prestigiu pentru culorile țării. Apreciatul nostru automobilist (el face alături o scurtă trecere în revistă a participărilor sale la Monte Carlo) a reeditat victoria și în anul următor, dar un juriu pornit pe excese l-a privat în ultimele momente de laurii victoriei, sub pretext că mașina cu care concurase... nu avea aripi regulamentare. Această hotărîre injustă a stîrnit vii proteste în presa europeană a timpului și a făcut ca raliul să se încheie într-o atmosferă nefavorabilă.

De altfel, protestele și încordarea au însoțit și alte ediții ale competiției. La una dintre ele se fac referiri și în filmul lui Lelouch „Un bărbat și o femeie", prezentat în aceste zile pe ecranele cinematografelor noastre. Ce s-a întîmplat? În 1966, raliul a fost dominat cu autoritate de trei echipaje ale firmei engleze BMC (automobile Mini Cooper S) compuse din piloți suedezi și finlandezi, excepționali pentru întrecerile de iarnă. Dar, printr-o neașteptată hotărîre a juriului, primele locuri n-au revenit acestor echipaje, deoarece ele au fost descalificate ca avînd la mașini sisteme de iluminare neconforme cu „Anexa J" a federației internaționale. În consecință, învingător a fost declarat echipajul Toivonen-Mikander (mașină Citroen DS 21), care în clasamentul inițial ocupase abia locul 7! Supărată că organizatorii din Monaco au acordat premiul unui automobil francez, presa britanică a dezlănțuit o campanie de protest foarte vehementă numind competiția „Raliul Monte-Fiasco". În unele articole s-a afirmat chiar faptul că, prin decizia lor, oficialii au ținut să încaseze de la englezi o veche poliță ce datează tocmai din 18 iunie 1815 (înfrîngerea lui Napoleon la Waterloo de către ducele de Wellington...). Dar supărarea a trecut repede și anul trecut firma BMC și-a înscris din nou echipajele la start și a cîștigat primul loc prin piloții săi Aaltonen și Liddon.

Concurenții ce figurează pe lista actualei ediții a raliului vor lua startul în ziua de 19 ianuarie din opt orașe: Atena, Frankfurt, Lisabona, Londra, Oslo, Reims, Varșovia și, firește, Monte-Carlo. Ei vor parcurge mai întîi un traseu de peste 3 000 kilometri pînă la Monte-Carlo, după care este prevăzut un parcurs comun (Monaco-Vals Les Bains-Monaco), ce însumează încă 1 500 km. În urma acestor „examene", echipajele clasate pe primele 60 de locuri vor lua parte la confruntarea decisivă, ce se va desfășura în noaptea de 25—26 ianuarie, pe un circuit de munte, lung de 625 km, cu mai multe probe speciale de viteză. Ca și la edițiile anterioare, la start va fi prezentă „crema" automobilismului european, ceea ce ne face să întrevedem o dispută sportivă de înalt nivel. Aceasta, cu atît mai mult cu cît competiția face parte din campionatul european al raliurilor pe anul în curs.

● Fiecare echipaj este compus din doi concurenți, de obicei un pilot și un navigator. Ei conduc, se odihnesc și iau masa (în mașină) cu rîndul. Pilotul conduce mai ales pe timpul probelor speciale de viteză. Navigatorul urmărește parcursul după un caiet de bord, alcătuit la recunoașterea traseului, în care sînt menționate toate amănuntele, inclusiv viteza cu care se poate intra în curbe.

D. LĂZAR

De opt ori la start

În cariera mea sportivă am fost prezent de opt ori la Raliul Monte-Carlo, adică în anii 1931, 1933, 1934, 1935, 1936, 1937, 1938 și 1939. Iată, în cele ce urmează, un fel de scurt „bilanț" cu privire la prezența mea și a coechipierilor la această competiție.

1931. Am luat startul din Iași, la volanul unui Dodge Six, avîndu-i alături de mine pe G. Constantinescu și Z. Molnar. Ne-am clasat pe locul 11 din 150 concurenți (cel mai bine dintre echipajele plecate din orașul moldovean).

O remarcă: toți concurenții care au ocupat în clasamentul general locurile 1—10 plecaseră din Stavanger (Suedia) pentru care s-a acordat un punctaj mai bun decît pentru Iași. Deci, dacă luam startul din Suedia, puteam cîștiga competiția. Pentru prima mea cursă, la 22 de ani, n-a fost tocmai rău...

1933. Plecare din Atena, cu aceeași mașină și aceiași coechipieri. Toți concurenții abandonează înzăpeziți pe șoseaua Budapesta — Viena.

1934. Start din București împreună cu Alex. Berlescu pe un Ford V 8. Ne-am clasat pe locul 18 din 173 concurenți.

1935. Am plecat din Palermo tot pe Ford V 8, avînd la bord pe M. Sontag, I. Zamfirescu și G. Constantinescu. Ne-am clasat pe locul 15 din 177 concurenți. Dacă Sontag nu făcea o greșeală la ultima probă, cîștigam primul loc, avînd în vedere timpii ce-i realizasem la antrenament.

1936. Start din Atena. Mașină: Ford V8. Coechipieri: I. Zamfirescu și G. Constantinescu. *Am ocupat primul loc în clasamentul general*, bătîndu-l cu patru zecimi de secundă, în proba finală, pe Schell, care a ocupat locul al doilea.

1937. Plecarea din Palermo pe aceeași mașină dar cu un coechipier nou, Carlo Cielo. Am ieșit pe primul loc, dar o penalizare abuzivă ne-a aruncat pe locul 7.

1938. Am luat startul din Atena, împreună cu A. Devasal, I. Pherekide și I. Iancu. Am abandonat la Gyön din cauza unei pane mecanice.

1939. Plecare tot din Atena, împreună cu D. N. Vicol, pe Ford V 8. Ne-am clasat pe ultimul loc din cauza unei pane mecanice care ne-a adus maximum de penalizări. În schimb, am realizat timpi foarte buni la probele de clasament — o cursă de coastă și o probă de demaraj-frînare.

Petre CRISTEA

În fotografie, Petre Cristea (la volan), împreună cu coechipierii săi, după victoria din 1936

Actualitatea internațională

SCRISOARE DIN LONDRA:

„Recordul" lui Billy Nicholson

Despre Billy Nicholson, managerul clubului Tottenham Hotspur, în cercurile iubitorilor sportului cu balonul rotund din Anglia se spune că este „omul care poate să cumpere succesul în fotbal". Săptămîna aceasta, Billy a dat o nouă dovadă că reputația sa este bine întemeiată: el a plătit 125 000 lire (aproximativ 300 000 dolari) clubului Southampton pentru a-l cumpăra pe interul stînga Martin Chivers. Aceasta este cea mai mare tranzacție încheiată în istoria fotbalului insular și ridică totalul sumelor plătite din 1958 de Nicholson pentru achiziționarea de jucători noi la 840 000 lire (2 016 000 dolari). „Recordul" stabilit în decurs de 21 de ani de Matt Busby de la Manchester United a fost astfel doborît.

Rezultatele achizițiilor managerului lui Tottenham Hotspur de cînd „a venit la putere" în acest club, în 1958, vorbesc de la sine: echipa lui a cîștigat o dată titlul de campioană a Angliei, de 3 ori „Cupa Angliei". Aceste succese sînt completate de două evenimente deosebite. În 1960—1961 Tottenham a devenit primul club din Anglia care a reușit un „dublu", cîștigînd titlul de campioană a ligii și „Cupa Angliei" (ceea ce a esuat de puțin în sezonul următor).

În ciuda marilor cheltuieli făcute, Tottenham Hotspur a rămas, totuși, cel mai bogat club din campionatul englez. Profitul de 35 000 lire realizat anul trecut (cu toate că s-au cheltuit 40 000 lire pentru cumpărarea de jucători noi), a ridicat totalul cîștigurilor clubului în ultimii ani la 442 154 lire (aproximativ un milion de dolari).

Cînd a preluat postul de manager, în 1958, Billy a cheltuit 200 000 lire pentru achiziționarea unor vedete ca Cliff Jones, Danny Blanchflower, Bobby Smith, John White și Dave MacKay. Jones și MacKay continuă și acum să joace în echipă. A venit apoi rîndul lui Jimmy Greaves, achiziționat de la A.C. Milan, care a fost urmat de Pat Jennings, Cyril Knowles, Mike England, Henry Venables, Billy Bonds, Alan Gilzeah și, acum, Martin Chivers. Despre Nicholson se spune că se înșeală foarte rar în achizițiile pe care le face. În ce privește metodele folosite pe „piața vedetelor fotbalului" el declară singur: „Avem bani la dispoziție. Nu plătesc niciodată mai mult decît valorează un jucător, dar prin aceste cheltuieli mențin banii în circuitul fotbalului și nu ajung în mîinile fiscului". Într-adevăr, potrivit legilor britanice, sumele plătite pentru transferuri nu sînt impozabile, la fel ca și profiturile de pe urma meciurilor de fotbal. Aceasta explică, de altfel, spirala mereu crescîndă a prețurilor plătite pentru achiziționare de noi jucători.

Despre Nicholson se spune acum că nu a ajuns încă la sfîrșitul listei sale de achiziții. El a mărturisit că apărarea echipei sale îi pare „suspect de slabă" și a pornit în căutarea unui mijlocaș sau stoper. Pînă în martie are timp să aleagă, înainte ca actuala perioadă de transferări să se încheie.

Herb AUDREY

Turneul de șah de la Beverwijk

AMSTERDAM 13 (Agerpres). — În runda a treia a Festivalului internațional de șah de la Beverwijk (grupa marilor maeștri internaționali), campionul român Florin Gheorghiu a remizat cu Cirici (Iugoslavia). Tal (U.R.S.S.) a cîștigat la Langeweg (Olanda). Partidele Donner (Olanda) — Hort (Cehoslovacia) și Karaklaici (Iugoslavia) — Matanovici (Iugoslavia) s-au încheiat remiză. S-au întrerupt partidele Korcinoi (U.R.S.S.) — Bobotov (Bulgaria) și Ivkov (Iugoslavia) — Ree (Olanda).

În clasament conduce Korcinoi 2 puncte (1), Gheorghiu, Tal, Ree cu cîte 2 puncte, Cirici, Donner, Hort, Ivkov, Portisch (Ungaria), Karaklaici 1½ puncte etc.

★

În grupa maeștrilor, Victor Ciocîltea l-a întîlnit pe șahistul Scheltinga. Partida s-a încheiat remiză.

După trei runde, în clasament conduce Tatai (Italia) cu 2½ puncte, urmat de Zuckerman (S.U.A.) 2 puncte (1), Ciocîltea (România), Doda (Polonia), Ostoici (Iugoslavia) 2 puncte etc.

Breviar fotbalistic

La finele anului trecut, mai multe agenții de presă și ziare de sport au alcătuit clasamente ale celor mai bune echipe reprezentative de fotbal din Europa. Le oferim cititorilor noștri cîteva dintre aceste clasamente, pentru a compara și a... discuta pe marginea lor.

Ziarul „SPORT" din Belgrad a alcătuit un clasament, potrivit căruia cele mai bune formații continentale ar fi: 1. Uniunea Sovietică, 2. Ungaria, 3. Anglia.

În clasamentul ziarului „TUTTO SPORT" din Torino figurează 32 de echipe europene. Iată ordinea lor: 1. Anglia, 2. Ungaria, 3. U.R.S.S., 4. Italia, 5. R. F. a Germaniei, 6. Iugoslavia, 7. Scoția, 8. R. D. Germană, 9. Cehoslovacia, 10. ROMÂNIA, 11. Portugalia, 12. Bulgaria, 13. Danemarca, 14. Belgia, 15. Polonia, 16. Irlanda de Nord, 17. Țara Galilor, 18. Irlanda, 19. Franța, 20. Norvegia, 21. Spania, 22. Elveția, 23. Suedia, 24. Grecia, 25. Austria, 26. Turcia, 27. Olanda, 28. Finlanda, 29. Albania, 30. Luxemburg, 31. Cipru, 32. Islanda.

Agenția vest-germană „INTERNATIONALE SPORT KORESPONDENZ" din Stuttgart a alcătuit un clasament pe bază de punctaj, în funcție de victorii și meciuri nule. Pe locul I se află U.R.S.S., care din 14 meciuri a cîștigat 10, a terminat două la egalitate și a pierdut două. Ea este urmată de reprezentativele Ungariei, R. F. a Germaniei, Bulgariei, Italiei și Scoției. Echipa României ocupă locul 8, înaintea Angliei, Cehoslovaciei, R. D. Germane, Iugoslaviei etc. De notat însă că în acest clasament nu au fost incluse meciurile din preliminariile olimpice.

● Știți care a fost cel mai eficace jucător internațional al anului 1967? Igor Cislenko, din reprezentativa U.R.S.S., care în 14 meciuri a înscris 11 goluri. El este urmat de maghiarul Farkas, cu 9 goluri (9 meciuri).

● La 16 ianuarie va avea loc la Paris tragerea la sorți a meciurilor din sferturile de finală ale Campionatului european. După cum se știe, în această fază a competiției s-au calificat reprezentativele Spaniei, Bulgariei, Iugoslaviei, Italiei, Franței, Ungariei și U.R.S.S. Cea de a 8-a calificată va fi cunoscută după meciul Scoția — Anglia. Întîlnirile din turneul final vor avea loc în Italia, la o dată care va fi stabilită ulterior.

Celebrul fotbalist spaniol Ladislau Kubala a fost angajat ca antrenor al echipei Toronto care va participa la campionatul Americii de Nord. Kubala a sosit de mai multă vreme în Canada pentru a pregăti această formație.

Continuîndu-și turneul în Peru, selecționata olimpică de fotbal a Cehoslovaciei a jucat la Arequipa cu echipa orașului. Oaspeții au cîștigat cu scorul de 4—0 (1—0). Întîlnirea a fost urmărită de 15 000 de spectatori.

Ion Țiriac în finala turneului de la Bangalore

În semifinalele turneului internațional de tenis de la Bangalore, Ion Țiriac l-a învins cu 3—6, 6—4, 6—0, 4—6, 6—1 pe Kodes (Cehoslovacia), iar Metreveli (U.R.S.S.) a dispus cu 6—1, 6—3, 6—4 de Mukerjea (India).

Cea mai bună inaugurare pentru un bazin este sărirea în apă... Așa și-a spus și celebra înotătoare franceză Christine Caron, la Noyon, unde a avut loc zilele trecute o ceremonie prilejuită de darea în folosință a unei piscine ultramoderne. Dar nu mică a fost surprinderea celor de față, printre care se afla și François Misoffe, ministru pentru problemele tineretului și sporturilor, cînd, la ieșirea din apă, „Kiki" a apărut la scara bazinului încadrată de doi celebri... mustăcioși: pianistul de jazz Jean Constantin (dreapta) și tobosarul Moustache.
Telefoto: U.P.I. — Agerpres

Proba de coborîre din cadrul concursului internațional de schi de la Wengen a fost cîștigată de austriacul Nenning (1:59,88) urmat de compatriotul său Schranz cu 2:01,19. Francezul Killy s-a clasat, surprinzător, pe locul 13 cu 2:02,91!

Învingător în proba de 15 km din cadrul concursului internațional de schi de la Bohinj (Iugoslavia) a fost declarat italianul Piler cu 51:30,4. Concurentul român N. Sfetcea a ocupat locul 10 cu 51:50,4. Au luat startul 43 de concurenți din nouă țări.

Ieri, la Edinburg, în „Turneul celor 5 națiuni" la rugbi: Scoția — Franța 6—8 (3—3).

■

La Vorohta s-a desfășurat ultimul concurs preolimpic de verificare al celor mai buni biatloniști sovietici. O formă remarcabilă a dovedit prima reprezentativă a U.R.S.S. (Nikolai Puzanov, Alexandr Tihonov, Vladimir Gundorțev, Viktor Mamatov), care a cîștigat proba de ștafetă 4x7,5 km cu timpul de 2h 14:33.0. Cel mai bun rezultat individual a fost înregistrat de Nikolai Puzanov, cronometrat cu 32:47 0.

Pe locurile următoare s-au clasat echipa Armatei Sovietice — 2h 19:32,0 și selecționata Sindicatelor — 2h 19:48,0.

Echipa secundă a U.R.S.S. a ocupat locul patru, cu timpul de 2h 20:50,0, deoarece primul schimb al ștafetei — Valeri Goncearov — și-a rupt schiurile.

Antrenorii sovietici intenționează să trimită la Grenoble pe cei patru componenți ai primei echipe a U.R.S.S.

■

În sferturile de finală ale concursului internațional de tenis de la Bloemfontein (Republica Sud-Africană), Okker (Olanda) l-a învins cu 6—2, 6—8, 6—2 pe Hewitt (Republica Sud-Africană). Graebner (S.U.A.) l-a eliminat cu 6—8, 6—2, 6—1 pe Koch (Brazilia). Alte rezultate: Ricssen (S.U.A.) a cîștigat cu 6—2, 6—0 în fața lui Leschly (Danemarca), iar Bungert (R.F. a Germaniei) a dispus cu 10—8, 6—0 de Ulrich (Danemarca).

■

În cadrul concursului de patinaj viteză de la Alma Ata, la care participă cei mai buni patinatori sovietici, Evgheni Grișin a cîștigat proba de 500 m cu timpul de 40,2. Rezultatul obținut de Grișin reprezintă cea de-a treia performanță mondială a sezonului. Pe locurile următoare s-au clasat Viktor Dementiev — 40,4 și Anatoli Baskov — 41,1. Proba de 1 500 m a revenit lui Serghei Skliaiev, cronometrat cu timpul de 2:10,5. Pe locul secund s-a clasat Leonid Vekșin

TELEX, RADIO, TELEFON

Tiparul: I. P. „Informația" str. Brezoianu 23—25.

40365

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 63 (5497)

Luni 15 ianuarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ATLETISMUL A LUAT STARTUL ÎN 1968

VIORICA RECU – PRIMA RECORDMANĂ A ANULUI • ÎN SALA STEAUA E NEVOIE DE UMBRELĂ !

În sala Steaua ar fi trebuit să răsune simbătă primul pocnet de pistol al noului sezon atletic. Ar fi trebuit! Pentru că, de fapt, primele starturi, cele din seriile probei de 50 metri seniori și juniori mari s-au dat cu... două stinghii pentru garduri; de-abia cînd au început seriile la 50 m fete a apărut și un pistol de start.

Oricum, concursul ne-a prilejuit reîntîlnirea cu cîțiva (foarte puțini, se pot număra pe degete) atleți fruntași, componenți ai lotului republican de seniori. Astfel i-am văzut în acțiune pe campionul republican Dinu Pîștalu și pe recordmanul de juniori Cristian Ivan — la prăjină, pe săritorii în înălțime Manole Mitilecis și Aurel Berbece, pe alergătorii Dan Hidioșanu (care nu a mai luat, însă, parte la finală) și Mihai Vosminschi (cîștigătorul probei, cu un timp bun) la 50 m și... cam atît.

Mai interesante au fost întrecerile juniorilor mari, în cadrul cărora s-a înregistrat și primul record republican al anului 1968. Deși nu a împlinit încă 16 ani, Viorica Recu de la Clubul sportiv școlar (antrenor Eugen Răducănescu) și-a întrecut colegele mai vîrstnice, stabilind și un nou record de junioare mici la 50 m: 6,7 s. Vechiul record, 6,8 fusese stabilit acum 10 ani (!) de Emese Kincses și egalat de șase atlete. Se cuvine a fi menționată și evoluția recordmanei de junioare mici la aruncarea discului, Carmen Ionescu, care s-a clasat a patra la 50 m cu 7,0 s și a cîștigat la lungime junioare mari, sărind 5,45 m (mai bine ca senioarele!).

Rezultate: SENIORI: 50 m: M. Vosminschi (I.C.F.) 5,9, C. Rizon (I.C.F.) 6,0; înălțime: M. Mitilecis (I.C.F.) 1,92, C. Semen (Rapid) 1,88, A. Berbece (Dinamo) 1,88; prăjină: D. Pîștalu (Dinamo) 4,60, Cr. Ivan (Dinamo) 4,50, E. Simionescu (Constructorul) 4,30; triplu: L. Groza (A.S.E.) 13,91; SENIOARE: 50 m: A. Vitalios (I.C.F.) 7,0; lungime: A. Vitalios 5,24; greutate: E. Lefter (I.C.F.) 13,50, Șt. Pinzaru (I.C.F.) 12,10; JUNIORI I: 50 m: Șt. Lăzărescu (I.C.F.) 6,0, M. Stoenescu (Șc. sp. 1) 6,1, N. Nicolae (Metalul) 6,1; înălțime: C. Scafeș (Șc. sp. 1) 1,68, C. Horvat (Șc. sp. 1) 1,80; prăjină: V. Martin (Șc. sp. 2) 3,90, Șt. Tacu (C.S.Ș.) 3,60; triplu: V. Bîță (Rapid) 13,38; JUNIOARE I: 50 m: V. Recu (C.S.Ș.) 6,7 — nou record de junioare mici, M. Tătaru (Viitorul) 6,9, E. Schai (I.C.F.) 6,9; lungime: C. Ionescu (Șc. sp. 2) 5,45, V. Secară (I.C.F.) 5,21, D. Radu (Steaua) 5,20; greutate: V. Brad (Progresul) 12,10, C. Ionescu 12,08, M. Micu (Constructorul) 11,44; JUNIORI II: 50 m: C. Ionescu (Dinamo) 6,2, Cr. Danielescu (Dinamo) 6,3, G. Preda (Constructorul) 6,3; înălțime: C. Gheție (Lic. 35) 1,64; prăjină: C. Lihu (C.S.Ș.) 3,50; JUNIOARE II: 50 m: V. Recu 6,8, M. Pretorian (Viitorul) 7,0, N. Hinda (C.S.Ș.) 7,1; lungime: N. Hinda 5,22, Fl. Boca (C.S.Ș.) 5,04; greutate: El. Nicolae 10,74, M. Constantin 10,69, M. Vasile 10,61 (toate de la Șc. sp. 2), M. Dulgheru (Constructorul) 10,61.

Înainte de a încheia, trebuie să arătăm un aspect foarte neplăcut. Pista sălii Steaua prezenta adevărate valuri. Denivelările erau atît de evidente, încît le-au acuzat nu numai sprinterii (care ni s-au plîns că pășeau în gol), ci chiar și spectatorii. În plus, din tavanul sălii cădea o adevărată ploaie, care a format pe pistă cîteva bălțoace. Este inadmisibil ca în prima sală de atletism a țării, care va găzdui în următoarele săptămîni un șir întreg de competiții republicane, să întîlnim asemenea imagini. Conducerea clubului și Federația de atletism sînt datoare să ia imediat măsuri.

Adrian IONESCU

Prima sosire — prima fotografie de atletism a anului. Mihai Vosminschi (I.C.F.) cîștigă la 50 metri

Foto: Fr. Brandrup

IERI, LA UPSALA,

în preliminariile Campionatului mondial de handbal feminin:

ROMÂNIA — SUEDIA 10-9 (4-4)

(Citiți amănunte în pagina a 4-a)

LA BEVERWIJK: Fl. Gheorghiu și V. Ciocîltea din nou învingători

În runda a 4-a a Festivalului internațional de șah de la Beverwijk, campionul României, Florin Gheorghiu, l-a învins pe olandezul Van Geet. Alte rezultate: Ree (Olanda) — Portisch (Ungaria) 0—1; Matanovici (Iugoslavia) — Rossolino (S.U.A.) 1—0; Korcinoi (U.R.S.S.) — Ivkov (Iugoslavia) 1—0. Celelalte partide s-au terminat remiză.

Clasamentul: 1. Korcinoi 4 p; 2. Gheorghiu 3 p; 3—4. Portisch și Tal 2½ p.

★

Victor Ciocîltea (România), care participă în turneul maeștrilor, a cîștigat partida cu Marovici (Iugoslavia). În clasamentul acestei grupe, după 4 runde, pe primul loc se află Zuckerman (S.U.A.) cu 3 puncte (1), urmat de Ciocîltea, Doda (Polonia) și Medina (Spania) cu cîte 3 puncte.

AJUNSĂ LA A X-a EDIȚIE,

CUPA ORAȘULUI BUCUREȘTI ÎNCEPE MIERCURI

Programul competiției va fi alcătuit astăzi

Dacă într-o bună zi cineva ar avea ideea să organizeze o anchetă cu tema „care sînt cei mai fideli spectatori", probabil că iubitorilor hocheiului li s-ar decerna unul dintre locurile fruntașe, dacă nu chiar primul loc. Pe viscol sau pe ploaie, înfruntînd de cele mai multe ori geruri năpraznice, spectatorii se adună în jurul mantinelelor și găsesc tăria să reziste cîteva ore lîngă gheață, participînd cu tot entuziasmul la disputa de pe patinoar.

Acum, pentru aceștia atît de fideli iubitori ai hocheiului, au venit cîteva zile de pauză, prilej să mai acumuleze ceva din căldura casei, pentru că începînd de miercuri, ei vor lua din nou drumul patinoarului „23 August".

La 17 ianuarie vor avea loc primele două partide din cadrul tradiționalei competiții internaționale dotate cu „Cupa orașului București". La ediția din acest an, a X-a, evoluează cinci echipe: R.F. a GERMANIEI — selecționata secundă, echipa sovietică S.K.A. LENINGRAD, C.H.Z. LITVINOV (Cehoslovacia) și formațiile BUCUREȘTI A și BUCUREȘTI TINERET, în fapt, prima și cea de a doua reprezentativă a țării noastre.

Față de forma arătată de jucătorii noștri în meciurile turului al doilea al campionatului, este posibil ca antrenorul M. Flamaropol să opereze cîteva schimbări în alcătuirea primei formații a Bucureștiului și SĂ VERIFICE CÎȚIVA DINTRE HOCHEIȘTII CARE AU JUCAT PÎNĂ ACUM în ECHIPA de TINERET.

În ceea ce-i privește pe oaspeți, trebuie să arătăm că echipa sovietică ocupă locul 9 în clasamentul primei grupe a campionatului unional, dar are susținute mai puține jocuri decît unele din formațiile care o preced (campionatul a fost întrerupt la 16 decembrie).

Echipa cehoslovacă Litvinov este clasată pe locul 8 în divizia A **realizînd 6 victorii și 3 meciuri egale din cele 22 de meciuri susținute pînă acum.**

PROGRAMUL DE DESFĂȘURARE A COMPETIȚIEI VA FI ALCĂTUIT ASTĂZI, urmînd ca zilnic să aibă loc cîte două partide.

Hocheiștii sovietici și cei cehoslovaci sînt așteptați în cursul zilei de marți iar cei germani și-au anunțat sosirea pentru miercuri.

VREM SĂ URCĂM DIN NOU

Replică a fotbalului, cu care a avut asemănări izbitoare în varianta sa de gazon — handbalul a cucerit în ultimii ani galoane incontestabile în creșterea popularității sale internaționale. Inventat (termenul este riguros exact) la începutul secolului de profesorul Karl Schellenz, nu atît din necesități pedagogice, cît pentru a servi la stoparea influenței anglo-saxone realizate pe seama „soccer"-ului (fotbalul de azi) și a „rugger"-ului (rugbyul actual), handbalul n-a avut timpul — poate nici forța — de a-și demonstra atunci calitățile competitive în lupta cu aceste sporturi.

Abia după primul război mondial, cînd omenirea asimila cu aviditate tot ce energiile descătușate de pace ofereau cu generozitate, acest sport a propășit, fiind acceptat inițial ca un bun mijloc al educației fizice. Apoi a apărut și forma lui competițională (primele meciuri oficiale la cel dintîi Festival de gimnastică și sport din Germania, în 1921), un regulament, un oarecare interes al cărui ecou a ajuns și în țara noastră unde, la Sibiu, în ziua de 22 mai 1922, s-a disputat primul meci oficial de handbal între două echipe de elevi. Așadar, la puțin timp după „botezul" său internațional, acum 46 de ani, handbalul era cunoscut în România. Avem, deci, tradiție în acest sport! O tradiție care s-a exprimat și în mari performanțe realizate de sportivii români în perioada cînd handbalul și-a micșorat spațiile, preferînd gazonului parchetul sălilor de sport. A fost epoca de aur a handbalului românesc, concretizată într-un lung șir de victorii neuitate nici azi, cînd echipele noastre reprezentative nu mai poartă laurii celor mai bune din lume.

Așadar, handbalul românesc parcurge pentru prima oară drumul calificărilor. Dar îl parcurge cu un prestigiu internațional nealterat de coborîrea cîtorva trepte. În aceasta constă, dacă vreți, valoarea pură a handbalului nostru. O valoare, dovedită ulterior și de tonifiantele victorii din Turneele mondiale pentru tineret, probată de prezența antrenorilor români în atîtea țări (pînă și în Germania — patria acestui sport!) și a tehnicienilor noștri în cele mai înalte forumuri internaționale ale handbalului, certificată de solida lui bază de mase, de calificarea antrenorilor și, mai presus de toate, de excelentele calități ale celor mai tineri handbaliști.

Și totuși am coborît... De ce? Mai întîi pentru că s-a produs, inevitabil, o schimbare de generații, care — ca orice schimbare — nu s-a putut opera fără dificultăți. Uneie mai mari (la fete), altele mai mici (la băieți), dar toate avîndu-și izvorul în ezitările generate și de teama absurdă, în fond, față de rezultate. Pentru că, orice s-ar spune, obligația de a onora un titlu impune prudență. Curaj novator au cei ce luptă să se afirme. Cînd ești campion mondial lucrurile se complică. Nici brazilienii n-au înlocuit pe Vava, Didi, Zagalo, Garrincha sau alții cu zîmbetul pe buze. Dimpotrivă, chiar...

Și totuși vrem să urcăm din nou. Vrem, pentru că simțim cu toții că se poate, pentru că handbalul românesc nu traversează o perioadă de calamități.

Deci, vrem să urcăm. Și este posibil. N-o spunem dintr-un exagerat optimism. Afirmăm acest lucru știind că se muncește cu sîrguință și pricepere la pregătirea marilor dispute — mult mai dificile acum, cînd handbalul se dezvoltă cu pași mari. O spunem cunoscînd faptul că tineretul practică în școli cu plăcere acest sport, că avem un calendar competițional intern și internațional bogat și recent restructurat tocmai pentru a facilita progresul, că marile echipe își pompează ritmic energii noi. Se cere doar răbdare și perseverență pe drumul disciplinei și al lucidității. Mai ales răbdare și perseverență, fără de care edificarea viitoarelor succese ar fi fragilă, fără baze temeinice.

Călin ANTONESCU

ÎN PAGINA A 3-A

Campionii țării la patinaj artistic au fost desemnați după o dispută spectaculoasă

Mai mult poate decît oricînd altă dată, finalele campionatelor republicane de patinaj artistic din acest an, și-au meritat titulatura de „spectacol pe gheață". Ultima manșă a întrecerilor, figurile libere, desfășurată aseară la lumina reflectoarelor patinoarului „23 August", a fost caracterizată printr-o dispută frumoasă, cu numeroase evoluții situate la un bun nivel calitativ. Nu numai ochiul spectatorului a fost plăcut impresionat, ci și aprecierea arbitrilor, care nu s-au arătat de loc reținuți în a acorda note înalte. Trei dintre concurenți s-au văzut răsplătiți cu note trecînd peste limita de „5" și anume campionii noștri de seniori Marcel Comanici și Elena Moiș, ca și micuța Beatrice Hușțiu. Cea din urmă a avut, de altfel, cel mai bine punctat program de libere, ea însă neputînd reface handicapul avut după figurile obligatorii. Ordinea a rămas neschimbată în clasamentul senioarelor, în schimb la seniori fostul campion Mihai Stoenescu este întrecut și de Nicolae Bellu, care a întrunit suma locurilor la arbitri superioară. Pe prima treaptă a podiumului la juniori — un reprezentant al provinciei, eveniment notabil.

Iată clasamentele finale: JUNIORI **Băieți** 1. Desideriu Czeisner (Petrolul Brașov) 6 — 627,0; 2. Mihai Popescu (Constructorul) 9 — 620,4; 8. Atanasie Bulete (Școala sportivă nr. 2) 15 — 537,1. **Fete** 1. Constanța Ionescu (Constr.) 5 — 644,7; 2. Letiția Păcuraru (Dinamo) 12— 615,6; 3. Anca Tănase (Șc. sp. 2) 14— 599,9; 4. Marianne Kloeckner (Petr.) 22 — 576,8; 5. Mariana Ionel (Șc. sp. 2) 22 — 574,0; 6. Marinela Ciubucă (Petr.) 30 — 437,2. **Perechi** 1. Letiția Păcuraru—Dan Săveanu (Din.) 5 — 103,6; 2. Luminița Ancuța—Desideriu Czeisner (Petr.) 10 — 90,0. SENIORI **Băieți** 1. Marcel Comanici (Din.) 5 — 981,1; 2. Nicolae Bellu (Constr.) 11 — 895,0; 3. Mihai Stoenescu (Șc. sp. 2) 14 — 898,5; 4. Dragoș Sandu (Constr.) 20 — 842,5; 5. Dan Săveanu (Din.) 25 — 792,5; 6. Eugen Tăujan (ICF) 30 — 729,1; 7. Carol Hertl (Petr.) 35 — 610,6. **Fete** 1. Elena Moiș (ICF) 5 — 1032,2; 2. Beatrice Hustiu (Din.) 10 — 1006,6; 8. Doina Ghișerel (Șc. sp. 2) 15 — 899,0; 4. Cristina Formagiu (Șc. sp. 2) 20 — 855,5. **Perechi** 1. Daniela Popescu — Marian Chiosea (ICF) 5 — 114,6; 2. Marinela Ciubucă — Carol Hertl (Petr.) 10 — 88,1.

Radu VOIA

Evoluează perechea campioană la juniori, Letiția Păcuraru-Dan Săveanu (Dinamo)

24 ore

P. Aghiniei (spadă) și Șt. Velcu (sabie) — campioni ai Capitalei la juniori mici

Duminică au fost cunoscuți și ceilalți doi campioni de juniori mici ai Capitalei la scrimă. La spadă — **P. Aghiniei** (Progresul), după un baraj cu **Gh. Gaidarue** (Universitatea). Aghiniei a cîștigat asaltul de baraj, cu 5—4. La sabie — **Ștefan Velcu** (Școala sportivă nr. 1), de asemenea, după un baraj cu **Gh. Mocanu** (Viitorul). Vom reveni. **(t. st.).**

Începe „Cupa de iarnă" la tenis

Astăzi se vor face primele schimburi de mingi în cadrul „Cupei de iarnă", concurs de debut în noul sezon competițional de tenis 1968. Întrecerile sînt găzduite de sala clubului Steaua (calea Plevnei 114), zilnic, între orele 8—15 și 18—22, pînă duminică inclusiv. Se dispută meciuri la probele de simplu femei și simplu bărbați. Participă tenismani cunoscuți ca Iudit Dibar — campioana țării — Mariana Ciogolea, Julieta Boboc, Florica Butoi, Mărmureanu, Popovici, Santei, Marcu, C. Năstase, D. Viziru etc. Printre partidele de astăzi citățm următoarele: Navrotki — Mirea, Mocanu — Burcea, Niculescu — Dumitrescu, Bondoc — Chivaru.

Campionatul de box pe echipe

Recent s-a hotărît ca în noul campionat republican de box să participe formații de club (asociații). Competiția este rezervată echipelor de categorie A și B. În prima categorie vor evolua Steaua, Dinamo București, Metalul București, C.S.O. Galați, Muscelul Cîmpulung, C.S.M. Cluj, Farul Constanța, Dinamo Craiova, A.S.A. Bacău și U.M. Timișoara. În categoria B au fost repartizate formațiile: Rapid București, Constructorul Hunedoara, Tractorul Brașov, C.S.M. Reșița, Crișul Oradea, Progresul Brăila, C.S.O. Baia Mare, Petrolul Ploiești, A.S.A. Tg. Mureș, I.S. Cîmpia Turzii.

Săptămîna sportivă la televiziune

VINERI 19 IANUARIE, ORA 18 — Emisiunea Stadion. Din cuprins: pregătirile echipei feminine de schi a Franței și concursurile de la Oberstaufen și Oslo; școala de călărie de la Saumur și curse de cai în Normandia și U.R.S.S.; baschetbaliștii de la Chamouillac; un medalion al atletului Jean Pierre Dufresne.

SÎMBĂTĂ 20 IANUARIE, ORA 19 — Transmisie de la bazinul Floreasca, finala „C.C.E." la polo pe apă, între echipele Dinamo București și Mladost Zagreb, meciul retur; ora 23,15 — Emisiunea Telesport.

DUMINICĂ 21 IANUARIE, ORA 16,15 — Caleidoscop sportiv în imagini. Din cuprins: O glorie a fotbalului englez: Stanley Matthews — „vrăjitorul driblingului"; pista încercărilor automobilistice; Walter Spanghero — un pilon al rugbyului francez; ora 23 — Emisiunea Telesport.

MÎINE, în **sportul**

FAUSTO COPPI

Primele pagini din viața dramatică a lui

FAUSTO COPPI — „II CAMPIONISSIMO"

MIERCURI: LUCIAN POPESCU — MĂNUȘA DE AUR

în luptă pentru trei centuri de campion european de box

● Urmăriți noile noastre seriale

LUCIAN POPESCU

Frigul și proasta vizibilitate au stînjenit concursurile din Poiana Brașov

POIANA BRAȘOV, 14 (prin telefon de la trimisul nostru). Și duminică dimineața vremea s-a dovedit, în Poiana, potrivnică concursurilor cuprinzătoare pe care le-am putut urmări.

În cel de al doilea slalom uriaș al seniorilor, din „Cupa Postăvarul", Gh. Bălan ne-a amintit că acum cîțiva ani l-a învins, pe aceeași pîrtie, pe Léo Lacroix, întrecîndu-și la diferențe mici, dar clar, principalii rivali. La senioare, statu quo: penurie de valori. La juniori și la junioare: o mențiune pentru constanța în victorii a brașovenilor Georgeta Băncilă și I. Bobiț.

La sărituri, o evidențiere — organizatorii celei de a XIX-a ediții a „Cupei Dinamo" — și o mențiune — A. Biriș, învingător autoritar, cu constatarea că deși forma arătată de participanți este bună în raport cu perioada în care ne aflăm, așteptăm totuși mai mult.

În ce privește concursul popular, mărturisim că inițiativa pare a da roade de seamă, în special pe plan propagandistic. Au ieșit în relief resursele asociațiilor de pe lîngă întreprinderile și instituțiile brașovene; 92 de participanți (dintre care 23 de fete), succes de prestigiu pentru Tractorul și F.S. Rîșnov. Bravo!

Am lăsat intenționat la urmă constatările prilejuite de biatlon, în speță ștafeta de 3x7.5 km din cadrul „Cupei României", în care au evoluat și membrii lotului nostru olimpic. Starea timpului a influențat mult întrecerile, îndeosebi efectuarea tragerii. Menționăm amănuntul nu lipsit de haz că baloanele, din cauza frigului, deși lovite, nu se spărgeau, ci, uneori, cădeau întregi... De asemenea, căsirea unui „culoar" de tragere prin negură a jucat un rol de seamă în concurs. În mare parte, deci, rezultatele mai puțin bune ale unora la tir sînt explicabile și scuzabile.

D. STANCULESCU

REZULTATE TEHNICE

„Cupa Postăvarul", slalom uriaș (aceleași trasee ca simbătă), seniori: 1. Gh. Bălan (A.S.A. Brașov) 1:58,7, 2. D. Cristea (Cl. sp. Sinaia) 1:59,0, 3. C. Tăbăraș (Cl. sp. Sinaia) 2:00,5, 4. V. Brenci (A.S.A. Brașov) 2:00,9, 5. M. Focșeneanu (Cl. sp. Sinaia) 2:02,2, 6. K. Gohn (Dinamo Brașov) 2:02,9; senioare: 1. Mihaela Sandu (Dinamo Brașov) 1:44,3, 2. Liana Blebea (A.S.A. Brașov) 1:46,0, 3. Elena Neagoe (I.C.F.) 1:46,8; juniori: 1. I. Bobiț (Steagul roșu Brașov) 1:38,1, 2. V. Crețoi (A.S.A. Brașov) 1:40,2, 3. Gh. Șofron (Dinamo Brașov) 1:40,9, 4. Șt. Moldoveanu (Cl. sp. Sinaia) 1:42,3; junioare: 1. Georgeta Băncilă (Dinamo Brașov) 1:53,3, 2. Daniela Mărgărit (Cl. sp. Sinaia) 2:16,7, 3. Maria Sîrbu (Cl. sp. Sinaia) 2:18,0; „Cupa României", biatlon ștafeta 3x7,5 km: 1. A.S.A. Brașov I (N. Bărbășescu zero ture penalizare, C. Carabela 0, D. Soiu 2 t.) 1h 48:54, 2. A.S.A. Brașov II (Gh. Cîmpoia 0, Gh. Cercel 4 — dintre care 3 la poziția culcat — I. Mîrza 0) 1h 54:03, 3. Dinamo Brașov (G. Vilmoș 1, I. Țepoșu 3, I. Olteanu 0) 1h 55:32, 4. Combinata A.S.A. — Steagul roșu (M. Stoian 3, D. Zangor 3, I. Szabo 8) 2h 08:24; „Cupa Dinamo", sărituri de la trambulina mijlocie, seniori: 1. A. Biriș (A.S.A. Brașov) 225,9 p. (49+47 m); 2. D. Lupu (Dinamo Brașov) 217.0 p. (47+48), 3. N. Dorobanțu (Dinamo Brașov) 216,5 (46+48), 4. Șt. Burețea (Tractorul Brașov) 211.2 (47+46), 5. V. Mărgineanu (A.S.A. Brașov) 209.0 (46+46,5), 6. V. Tamaș (Dinamo Brașov) 198,8 (44+44); juniori mari: 1. M. Suroiu (A.S.A. Brașov) 235.5 (45+45), 2. S. Buda (A.S.A. Brașov) 202,7 (38+36,5), 3. V. Birsan (Tractorul Brașov) 202,1 (35+39); juniori mici: 1. C. Borcea (Tractorul Brașov) 157,8 (33+30), 2. Gh. Gerea (Dinamo Brașov) 145.9 (31+28,5), 3. C. Bobiț (Tractorul Brașov) 128,8 (28+27.5); concursul popular, fete, categoria 14—17 ani (numai pe echipe): 1. Tractorul, 2. F.S. Rîșnov, 3. Steagul roșu; 18—25 ani: la aceeași ordine; peste 25 de ani: 1. F. S. Rîșnov, 2. Tractorul, 3. Steagul roșu; băieți, 14—17 ani: 1. Tractorul, 2. F. S. Rîșnov, 3. Grupul școlar Săcele; 18—25 de ani: 1. F. S. Rîșnov, 2. Steagul roșu, 3. Tractorul; peste 25 de ani: 1. Tractorul, 2. F. S. Rîșnov, 3. Rulmentul; clasament general: 1. Tractorul 9 p., 2. F. S. Rîșnov 10 p., 3. Steagul roșu 24 p.

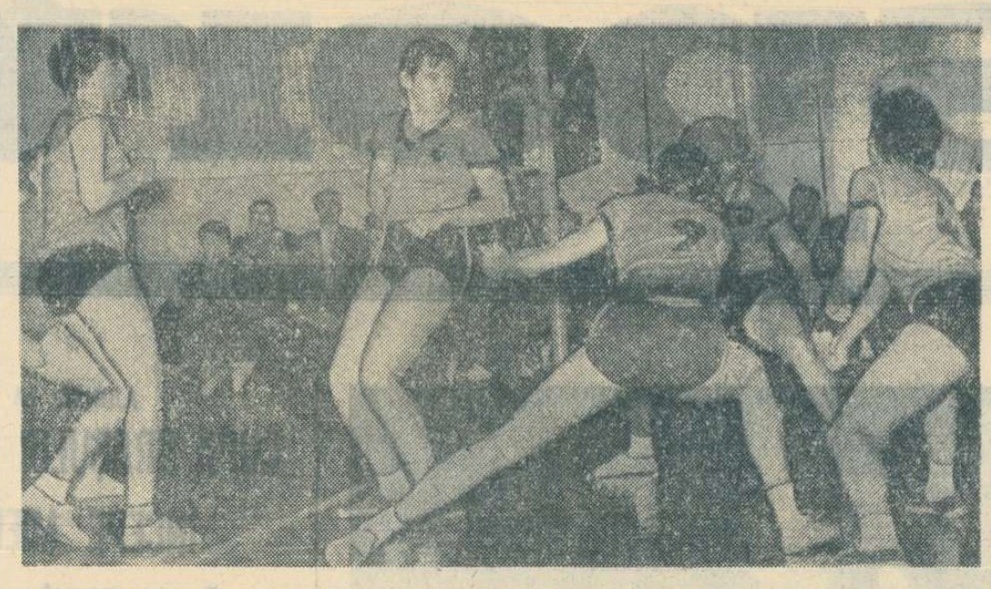

Mariana Baga a păcălit-o pe Rodica Popa (6) cu o minge „pusă" la care au intervenit, fără rezultat, Heidrun Schuun (9), Irina Welther (10) și Maria Olaru (4) Foto: V. Bageac

Feroviarele au cîștigat greu

Rapid — C. S. M. Sibiu 3-1 (—13, 6, 14, 6)

Partida Rapid — C.S.M. Sibiu a fost, indiscutabil, cea mai importantă din etapa a VI-a a diviziei A. Privit prin prisma rezultatelor anterioare, meciul promitea să fie un veritabil derbi. Rapid nu pierduse pînă ieri nici un set, a cîștigat 13 seturi sub 10, unul la 10 și unul la 13 iar C.S.M. Sibiu — cea mai în formă echipă din provincie — a pierdut numai o întîlnire în deplasare (2—3 cu C.P.B.). Astfel stînd lucrurile, a fost justificată afluența de spectatori în sala Giulești. Așteptările, însă, nu s-au confirmat. Ambele echipe au acționat crispat, comițînd greșeli dintre cele mai elementare: servicii și lovituri de atac în aut sau în fileu, blocaje penetrabile, mingi ușoare căzute în mijlocul terenului, într-un cuvînt greșeli nepermise unor jucătoare cu vechi state în divizia A, multe dintre ele componente ale lotului național.

Voleibalistele din Sibiu au început meciul hotărîte și au condus tot timpul cu 4—5 puncte după care au fost egalate la 11. De aici ambele echipe joacă prudent, se efectuează multe schimbări de serviciu și după 11—11, 11—12, 12—12, 13—12, 13—13, Popa finalizează de două ori consecutiv și 15—13. A fost cel mai frumos set al întîlnirii, în care s-au comis foarte puține greșeli, în care s-a jucat cu adevărat volei. La reluare aspectul se schimbă. Feroviarele trezite de dușul rece care le-a fost administrat, acționează mai organizat și cîștigă la 6. Pauza inversează din nou rolurile și acum sibiencele pun stăpînire pe joc și conduc cu 9—2, 11—4 și 14—6! Dar, parcă speriate de isprava lor, văzîndu-se la un pas de o victorie nesperată, s-au pierdut și au dat posibilitate rapidistelor să refacă, punct cu punct, și să cîștige cu 16—14! A fost pur și simplu o lovitură de teatru după care a urmat ultimul set, o simplă formalitate, în care Rapid a condus cu 12—0, 14—1, 14—6 și... cînd credeam că vom fi martorii unei noi răsturnări de scor, Florescu pune capăt, cu un sut plasat, acestui meci al nervilor și greșelilor.

Au jucat echipele: RAPID: Tudora (Todorovschi), Florescu, Chezan (Todorovschi), Szekely, Baga, Rebac; C.S.M. SIBIU: Rodica Popa (Dobrin, Țopa), Olariu, Nălbitoru (Dobrin, Țopa), Vasiu, Schuun, Welther. Au arbitrat bine N. Mateescu și V. Voicu.

I. DUMITRESCU

DRAPELUL ROȘU SIBIU — UNIVERSITATEA CRAIOVA 3—0 (12, 13, 10)

Prestînd un joc mai organizat, sibiencele au obținut o victorie meritată și totodată prima din acest campionat. Gazdele au opus, unui blocaj agresiv, un atac în forță, iar ridicătoarele au acționat fără greșeală.

Gh. Topîrceanu-coresp.

PENICILINA IAȘI — MEDICINA BUCUREȘTI 3—0 (8, 10, 12)

S-au remarcat Căunei și Nan (Penicilina), Klein, Zaharescu și Costea (Medicina). Au condus bine C. Șovăială (Ploiești) și N. Dumitriu (Bacău)

D. Diaconescu coresp. principal

UNIVERSITATEA CLUJ — FARUL CONSTANȚA 2—3 (5, 14, —13, —15, —14)

Clujencele puteau obține victoria dacă țineau cont că în setul III au condus cu 13—10 după care au comis numeroase greșeli, permițînd celor din Constanța să egaleze și să cîștige. Jocul (slab de ambele părți) a fost corect arbitrat de I. Armeanu (Buc.) — M. Marian (Oradea).

N. Todoran-coresp.

CLASAMENTUL

1. Rapid	6	6	0	18: 1	12
2. Dinamo	5	5	0	15: 1	10
3. C.S.M. Sibiu	6	4	2	15: 9	10
4. Penicilina	6	4	2	12: 7	10
5. C.P. București	6	3	3	10:15	9
6. Farul	6	2	4	10:15	8
7. Univ. Cluj	6	2	4	9:14	8
8. Univ. Craiova	6	2	4	7:14	8
9. Drapelul roșu	5	1	4	7:12	6
10. Medicina	6	0	6	3:18	6

Duminicile unui nesportiv

„PĂZEA CĂ VIN STUDENȚII"

I

Era un loc comun, în tinerețea noastră, exclamația „Păzea, că vin studenții!" Un loc comun al ospătarilor, care adunau în pripă de pe mese borcanele cu muștar și panerașele de pîine. Liniștiți, lăsați la voia întîmplării, studenții apăreau, cîte o dată prin birturi și restaurante și pustiau, aidoma lăcustelor, muștarul, pe care-l ungeau pe felioarele de pîine pînă cînd nu mai rămînea nimic.

Uitasem aproape cu desăvîrșire acel trecut de două ori depărtat — datorită întîi trecerii grăbite a anilor, apoi datorită modificării fundamentale a vieții tineretului universitar — cînd, deunăzi, mi-a fost dat să aud iar:

— Păzea, că vin studenții!

Mă întorceam spre casă, cu tramvaiul 3, a cărui circulație ar merita o discuție mai amplă, chiar în acest ziar, deoarece e un adevărat... record să-i aștepți sosirea în stație, să-i escaladezi scările de atîtea ori tixite, să te ții în echilibru, în ciuda zmuciturilor furibunde ale vatmanilor. La Liceul Lazăr, o femeie între două vîrste, aruncînd ochii pe geam, a scos exclamația, la care călătorii au făcut, instinctiv, o mișcare de repliere, ceva asemănător cu homarul cînd se retrage în carapacea sa. Lipsit de experiențe prea abundente în ceea ce privește circulația în comun din Capitală și cu dulcoase amintiri din Alma Mater Napocensis, am rămas agățat de cureaua pe care mă balansasem pînă atunci. Îmi spuneam, întristat, că unele legende nedrepte, născocite mai de mult pe seama studenților mai găsesc și azi crezare la oamenii simpli, de-o evidentă bună credință, și e păcat!

Aveam să mă conving, însă, într-o clipită, că nu era vorba doar de legende vechi.

II

La stația de la Lazăr, așadar, au urcat studenții, care, cum aveam să aflu, mergeau la Institutul de Agronomie. Au urcat? Expresia mi se pare de-a dreptul poetică, deoarece, cu o rutină și o tehnică demne de asediatorii cetăților medievale, ei luară cu asalt vagonul prin ușa de urcare și cea de coborîre, deopotrivă, împingînd, bușculînd, răsturnînd totul în cale și strivindu-i pe mărunți între două tampoane impenetrabile. Am fost mărunt și eu de lîngă cureaua de care mă apucasem solid, călcat pe picioare și ghemuit între o bancheță și-un zid de tineri înalți, frumoși, voinici, mai mare dragul să-i privești.

M-am silit să fiu obiectiv și imparțial, spunîndu-mi că afurisitul de tramvai 3 e de vină, fiindcă circulă rar, iar cînd vine, totuși, e mereu aglomerat, are viteza celui tras odinioară de cai, și studenții, bieții, nu pot să-ntîrzie de la cursuri, seminarii, lucrări practice, cantină și a. Mi-am păstrat, deci, obiectivitatea pînă cînd am coborît cu pălăria turtită, paltonul răsucit de 90 de grade în jurul meu și cu cei doi nasturi de la gaică lipsă.

Nu văzusem niciodată pînă atunci, nici chiar în scenele de spargere a frontului de pe ecrane, asemenea dezordine. De ce? Fiindcă nimic nu e mai molipsitor decît lipsa răspunderii tinerești, și valul de studenți se complăcea în interimatul de-un sfert de ceas al cursei cu tramvaiul, făcîndu-și de cap. Lumea asculta nedumerită strigătele și risetele lor fără sens; cînd un bărbat cărunt, care încerca să-și croiască drum spre ușa din față, strivit între trupurile viguroase, nu s-a putut opri să nu întrebe, cu indignare:

— Ce faceți, băieți?

— Sport — *a răspuns un tînăr lung și sfrijit, strîmbîndu-și spiritual buzele subțiri.*

III

A urmat atunci ceva, la care nimeni nu se aștepta: necunoscutul l-a fulgerat pe tînăr cu o privire severă, apoi renunțînd deocamdată să coboare, l-a apostrofat:

— Sport, ai spus? Știi d-ta ce e sportul? Îți dai seama ce înseamnă să-l ai în sînge? Înseamnă nu numai cultivarea forței brute, cum ți-ai imaginat, poate, ci înseamnă mai ales exercițiul de menajare a semenului, înțelegerea punctului de vedere al altora, fără a te uita pe tine și fără a renunța la eul tău. E stăpînirea reacțiilor noastre față de mediu, pașaportul cel mai sigur al omului civilizat. Sportul caută consensul cu cel din jur și regula sa fundamentală este permanenta reprezentare mintală a semenului fie prieten, fie dușman. Ai auzit vreodată de FAIR PLAY? Termenul e universal și se traduce, pretutindeni, prin onestitate, loialitate, eleganță morală, respectarea regulilor de joc. Există oare societatea fără aceste reguli de joc? Fără încercarea de a cunoaște, prin intuiție, personalitatea altora, fără darul de a ghici gusturile, preferințele, nuanțele sufletești, dreptul la existență al altora, civilizația n-ar fi luat naștere. Trăiam și azi în junglă și, în loc de tramvai, pluteam, pe rîuri în bărcuțe. Vechii greci îngenuncheau înainte de a pătrunde în arenă, spre a cere binecuvîntarea zeului lor, deoarece știau că sportul prefață, șlefuiește, înnobilează fizicul și spiritul deopotrivă. Asta e sportul, tinere dragă, nu hei-rup-ul cu care ați încercat să ne sufocați. Bună-ziua, și fă-mi loc să trec!

Tînărul s-a ferit, s-au ferit și colegii lui, astfel că necunoscutul a coborît, calm și drept, ca oamenii care au făcut odată și ei sport. Un sport, care nu e numai cultivarea forței brutale, ci e mai ales exercițiul de menajare a semenului, stăpînirea reacțiilor noastre față de alții, fair play.

Ne-am continuat, în tăcere, călătoria prin București. Busculada încetase și ea, fiindcă tinerii agronomi meditau la cele ce auziseră.

Cum spunea Epictet? „Virtuțile civice încep prin meditație".

George SBÂRCEA

AZI, VĂ INFORMĂM DESPRE: fotbal

Pregătirile arbitrilor bucureșteni

În ziua de 17 ianuarie, ora 18, în sala Dinamo, va avea loc plenara arbitrilor din București. Pe ordinea de zi figurează prezentarea referatelor: „Despre brutalități" (referent Ion Gheorghiță, președintele comisiei orășenești de fotbal) și „Despre elementul intențional" (referent C. Manusaride). În programul de pregătire, colegiul orășenesc de arbitri a mai prevăzut două ședințe, în zilele de 24 și 31 ianuarie (sala Dinamo) în care se vor dezbate unele aspecte ale regulamentului de fotbal.

În vederea pregătirii arbitrilor pentru trecerea probelor practice, colegiul va fixa antrenamente săptămînale, în aer liber și în sală. De asemenea, toți arbitrii din lotul republican vor face un control medical pînă la data de 31 ianuarie.

Vicepreședintele clubului a condus antrenamentele!

Conform planului întocmit de antrenorul Mircea Crețu, Ceahlăul Piatra Neamț și-a inaugurat pregătirile pentru noul sezon la 4 ianuarie, cu ocazia vizitei medicale efectuate de dr. Marius Popescu. În continuare au avut loc antrenamente sub conducerea prof. Radu Toma (vicepreședinte al clubului), care l-a înlocuit temporar pe antrenorul Crețu, plecat la consfătuirea de la Snagov. În această perioadă s-a pus, firește, accentul pe pregătirea fizică generală (o suită de exerciții de gimnastică, crosuri pe munte etc.). Au participat: Argeșeanu, Mitrofan, Călugărița, Gh. Aurel, Zamfirescu, Zaharia, Enciu, Mușat, Onigă, Seceleanu, Negustoru, Meder, Olteanu, Codreanu și juniorul Niță, proaspăt promovat în prima echipă. Din cauza abaterilor sale, mijlocașul Hacman a fost trimis să se pregătească la Celuloza Piatra Neamț, urmînd ca în funcție de comportarea sa să revină sau nu în formația Ceahlăul.

C. Nemțeanu—coresp.

În sala Politehnica București

Sub conducerea antrenorilor Ștefan Miu și M. Maksai, în ziua de 6 ianuarie a avut loc primul antrenament al echipei Politehnica din Capitală, în sala clubului cu același nume. În prezent, studenții participă săptămînal la cinci ședințe de pregătire, în al căror program intră pregătirea fizică generală, exerciții de forță etc.

În echipă au fost promovați juniorii: Condurache, Tetic, Gelepu și Smeu. Politehnica își va continua pregătirile în tabăra studențească de la Vatra Dornei între 5—15 februarie a.c.

Iată lotul de jucători: Rămureanu, Ojoc, Smeu, Anton, Gîtejan, Grecea, Cicu, Urseanu, Rădulescu, Tetic, Sîrbu, St. Dumitru, Halagian, Condurache, Gelepu, Stanciu, Marica, Bonesch, Pigulea, Păiș, Ciornoavă, Gugiu.

Nicolae Tokacek-coresp.

I. Lengheriu la Victoria Roman

De cîteva zile, echipa divizionară B Victoria Roman are noi antrenori: I. Lengheriu și S. Ionescu. Antrenamentele formației au loc în fiecare zi în aer liber și în sală. La pregătiri iau parte jucătorii Igna, Botez, Ionescu, Lungan, Măcoanu, Arnăutu, Șerban, Tul, Bîrgăoanu, Nicoară, Tudor, Rențea, Ciupercă, Nestorovici (transferat de la C.S.M. Reșița).

G. Groapă-coresp.

Tinerii fotbaliști de la „Independența"

Echipa de fotbal a Grupului școlar Independența din Sibiu a realizat în cursul anului trecut o performanță deosebită: locul 2 pe țară în campionatele școlilor profesionale ale M.I.C.M.

Îndrumați de doi profesori de educație fizică pasionați și competenți (Dumitru Dobrescu și Constantin Pîrvu) și sprijiniți efectiv de către conducerea școlii (ing. Radu Breabăn), elevii de la „Independența" s-au impus printre fruntașii acestui campionat la care au participat nu mai puțin de 39 de echipe!

Locul 2 pe țară în campionatele școlilor profesionale nu a fost o reușită singulară. Un succes al școlii îl reprezintă și faptul că o serie de elevi de aici — Virgil Mihai și Martin Schwartz — au fost selecționați, într-o vreme, în lotul național de juniori, ei făcînd parte în prezent din prima echipă a C.S.M. Sibiu, divizionara B. Alți fotbaliști, ca Greavu, Dragoman și Nistor sînt componenți ai echipei de juniori a C.S.M. Sibiu, fruntașă în campionatul regional.

Proiecte pentru acest an școlar?

Firește, reeditarea performanței din 1967. (Și, poate — mai mult — campioană pe întreaga rețea a școlilor profesionale). Cei doi profesori de educație fizică amintiți, la care s-a adăugat și proaspătul absolvent al I.C.F., Constantin Buttollo, au organizat, încă din toamnă, un campionat inter-clase (ani de studii), sporind astfel numărul echipelor la 40. În primăvară va avea loc returul acestui interesant campionat. Tot atunci se va cristaliza și echipa care va reprezenta școala la finale.

ILIE IONESCU — coresp. principal

6 DIN 14

Simbătă și duminică au fost convocați la București medicii echipelor divizionare. S-a prezentat cu acest prilej raportul de activitate al comisiei medicale a F.R. Fotbal pe anul 1967 și s-a discutat planul de muncă pe anul în curs; a fost aleasă apoi comisia medicală pe anul 1968.

Au participat doar 6 medici, din 14 cîți erau invitați: dr. Laurian Taus (Steagul roșu), dr. Vasile Frînculescu (Jiul), dr. Alexandru Pop (Universitatea Cluj), dr. Dumitru Rusu (Dinamo Bacău), dr. Ion Rizea (Universitatea Craiova) și dr. Liviu Albu (U.T.A.).

În continuare, la Centrul de medicină sportivă au fost discutate cîteva probleme profesionale (recomandîndu-se o nouă probă cardio-vasculară pentru aprecierea capacității de efort și prezentîndu-se un referat despre aspectele procesului de recuperare).

S-a accentuat necesitatea unei permanente documentări cu literatură de specialitate, prin buletinele informative ale CNEFS-ului sau ale Federației.

În legătură cu numărul mare de absenți ne întrebăm dacă lipsa de autoritate a comisiei medicale este cauza, sau dacă medicii, aflați cu echipele în plină perioadă pregătitoare, au vrut să sublinieze prin neparticipare neinspirata plasare în timp a consfătuirii menționate.

DE LA CLUBUL RAPID

În calitatea sa de membru al U.S.I.C. (Uniunea Sportivă Internațională Feroviară), clubul sportiv Rapid București participă în acest an la 7 competiții europene, care se vor organiza în Franța, R.F. a Germaniei, U.R.S.S., R.D. Germană, Iugoslavia, Polonia și Italia.

Pentru toate cele 7 competiții cu caracter european, clubul Rapid organizează excursii, la care se vor putea înscrie membrii susținători. În vederea primei excursii, care va avea loc în perioada 8—14 aprilie, în Franța, membrii susținători sînt rugați să treacă pe la sediul clubului pentru a lua cunoștință de condițiile și formalitățile ce trebuie îndeplinite. Termen: 25 ianuarie a.c.

„Cupa Steaua" rezervată echipelor de copii

Clubul Steaua va organiza între 16 ianuarie și 16 februarie, în sala Știința din str. Ștefan Furtună, o competiție dotată cu „Cupa Steaua", rezervată echipelor de copii născuți în anii 1955 și 1956. La întreceri vor participa centrele de copii Steaua 23 August (cu 3 echipe), Steaua Ghencea (cu 3 echipe), Rapid (cu 2 echipe), Dinamo (cu 2 echipe) și Progresul (cu 2 echipe). Fiecare echipă va fi formată din cîte 6 jucători, putînd fi schimbați permanent cîte 4 jucători. În caz de eliminare a unui jucător, el poate fi înlocuit. Durata unui meci este de 40 de minute (2 reprize a cîte 20 de minute). Competiția se va desfășura sistem turneu, numai tur, întocmindu-se la sfîrșit un clasament. Partidele vor avea loc în zilele de marți, miercuri, joi și vineri, dimineața între orele 8 și 10. Iată programul săptămînii 14—21 ianuarie: marți 16 ianuarie, ora 8: Centrul 23 August I — Dinamo I, ora 9: Rapid I — Steaua; miercuri, ora 8: Centrul 23 August II — Rapid I, ora 9: Centrul 23 August III — Rapid II; joi, ora 8: Centrul 23 August I — Steaua, ora 9: Rapid II — Dinamo; vineri, ora 8: Centrul 23 August II — Rapid II, ora 9: Centrul 23 August III — Dinamo.

Echipa clasată pe primul loc va primi „Cupa Steaua". De asemenea, vor fi premiați antrenorul echipei cîștigătoare și cei mai buni trei sportivi ai competiției.

PRONOSPORT

AȘA ARATĂ O VARIANTĂ CU 13 REZULTATE EXACTE CONCURSUL PRONOSPORT NR. 2, ETAPA DIN 14 IANUARIE 1968

1. Atalanta — Sampdoria	1
2. Brescia — Napoli	x
3. Fiorentina — Lanerossi	1
4. Internazionale — Cagliari	1
5. Juventus — Spal	1
6. Mantova — Bologna	x
7. Roma — Torino	2
8. Varese — Milan	1
9. Bari — Lazio	1
10. Livorno — Foggia	x
11. Modena — Lecco	x
12. Novara — Pisa	x
13. Messina — Reggina	2

FOND DE PREMII: 402 420 lei.

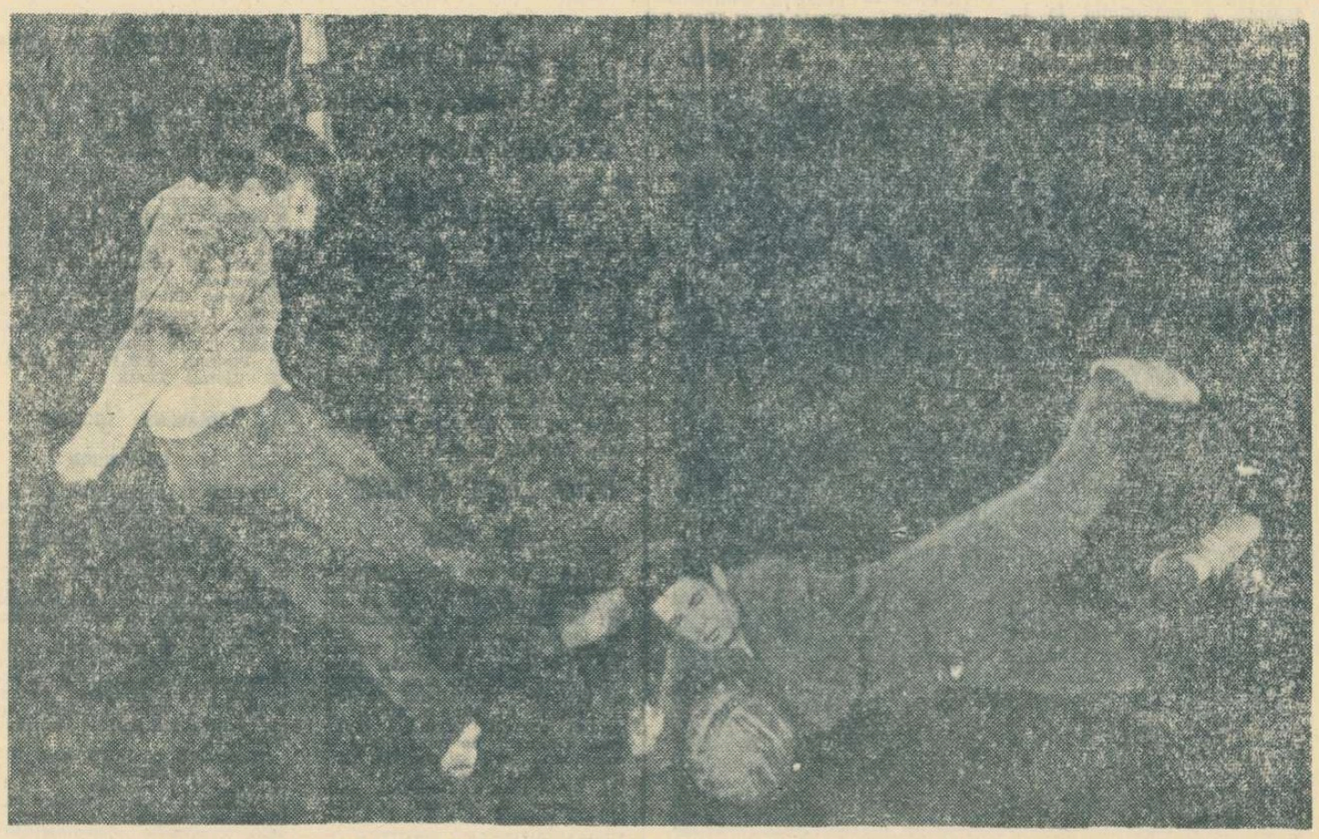

Fotbaliștii de la Politehnica București se antrenează în sală

HANDBALUL sub reflector

CUPA „F.R.H." ÎN CAPITALĂ

DEFICIENȚE DE PROGRAMARE ȘI PASAREA RĂSPUNDERILOR

Ne-a fost dat ieri să asistăm la un spectacol penibil: 600 de spectatori prezenți în tribunele sălii Floreasca au fost obligați timp de 3 ore și jumătate (de la 14.30 la 18.00) să privească la tîrguieliile dintre oficiali, antrenori și jucători și, apoi, la două partide amicale anoste, două meciuri care au avut aspectul unui lucru făcut de mîntuială, așa numai ca să scapi de gura spectatorilor și, poate, și a presei. Ce s-a întîmplat de fapt? Conform unei planificări a meciurilor pe care am primit-o (noi și echipele) din partea comisiei orășenești București, duminică după amiază trebuiau să se desfășoare în sala Floreasca următoarele întîlniri: **ORA 14.30** — Universitatea — Voința (f), **15.40** — Confecția — Rapid (f), **16.50** — I.C.F. — A.S.E. (f), **18.00** — Steaua — Rapid (m), **19.10** — Rafinăria Teleajen — Politehnica (m), **20.15** — Dinamo — Voința (m) și **21.20** — Universitatea — Institutul de Construcții (m) — toate în „Cupa F.R.H." La sală s-au prezentat, însă, alte echipe și, mai ales, la alte... ore. Spectatorii care veniseră de la ora 14.30 (și mai înainte) au trebuit să stea pînă la ora 16.10, cînd pe teren au intrat echipele feminine Universitatea și A.S.E. pentru un amical. Fetele de la A.S.E. au început meciul cu 5 jucătoare, la 0—2 a apărut a 6-a, iar la 0—3 și a 7-a. Arbitrul, îngăduitor ca la un „amical", le-a permis totul. Nemulțumirile publicului erau îndreptățite...

Abia la ora 18.00 s-a putut disputa primul meci oficial (Steaua — Rapid). Prea lungă așteptarea. Cine sînt responsabili de această situație? Vina se... pasează — ca o minge — de la unul la altul. Oficialii ne spuneau că răspunzător este tov. CICERONE BURCĂ, vicepreședintele comisiei orășenești, care ar fi încurcat programările. Venit la sală, tov. Burcă s-a disculpat imediat și l-a acuzat pe tov. Vasile Vintilă, metodist al C.O.E.F.S. București. Se spune că acesta ar fi **reprogramat** meciurile și ar fi pus lumea pe drumuri. Cum tov. V. Vintilă n-a dat pe la sală, firește n-a putut trece vina asupra unui alt activist.

Pentru neglijența manifestată, pentru lipsa inadmisibilă de răspundere, cerem C.O.E.F.S. București să ia măsuri drastice față de cei vinovați, astfel ca pe viitor asemenea situații să nu se repete!

Rodica VIȘAN

P.S. Iată și rezultatele înregistrate: Steaua — Rapid 28—11 (15—4), Rafinăria Teleajen — Politehnica 23—24 (14—12), Dinamo — Voința 23—15 (8—10).

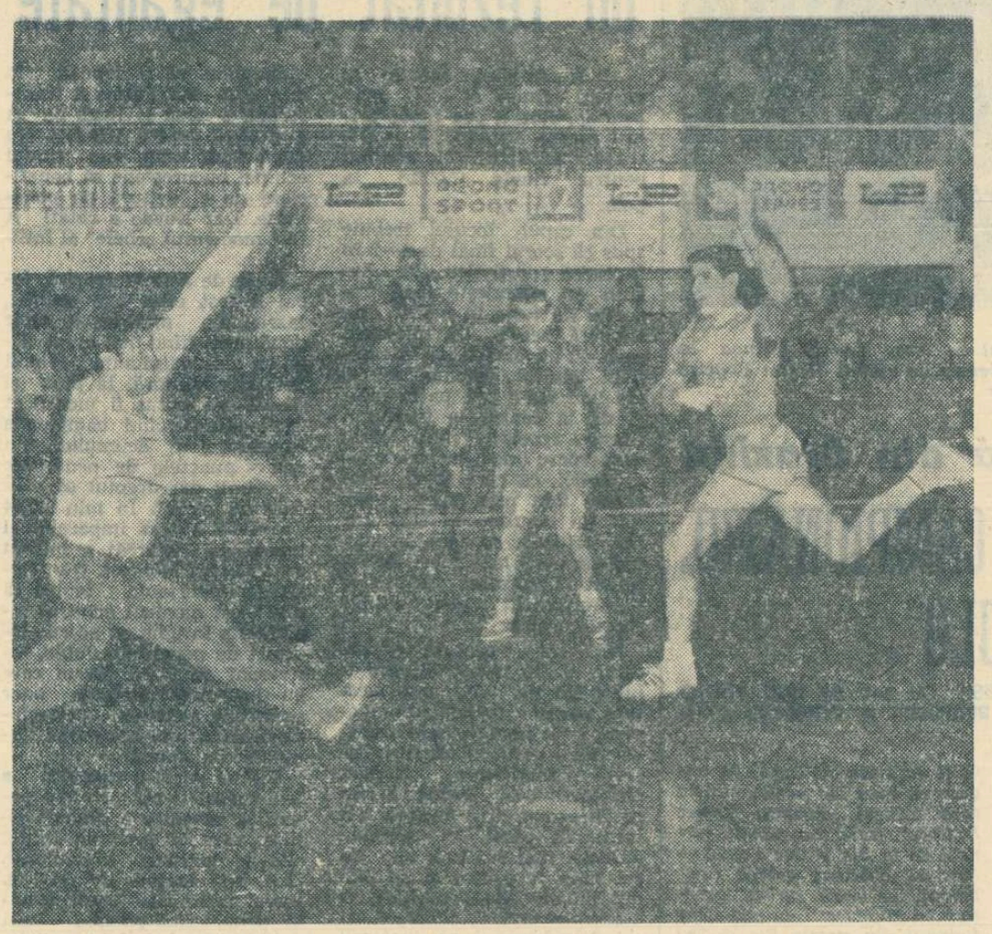

Fază din meciul Steaua—Rapid. Roșescu (Steaua) a aruncat la poartă și va înscrie un nou gol pentru echipa sa, sub privirile coechipierului său Goran. Foto: F. Brandrup

CUPA „SPORTUL" ÎN CAPITALĂ

REZULTATE ÎNREGISTRATE: Șc. sp. nr. 1 — Șc. sp. nr. 3 (f) 13—9 (4—3), Rapid — Șc. sp. nr. 2 (f) 10—9 (6—3), Dinamo — Clubul sp. școlar (m) 20—16 (9—6), Steaua — Rapid (m) 21—13 (13—9), Șc. sp. nr. 2 — Șc. sp. nr. 3 (m) 16—12 (7—5).

Activitatea competițională handbalistică pe timpul iernii, rezervată echipelor de juniori, este marcată și în acest an de tradiționala întrecere dotată cu „Cupa ziarului Sportul". În Capitală sînt în curs de desfășurare ultimele jocuri pentru desemnarea echipelor cîștigătoare a fazei pe oraș, care vor participa la turneul final pe țară. Dacă la fete situația este lămurită, echipa Școlii sportive nr. 1 fiind ocupanta primului loc în clasament indiferent de rezultatele meciurilor restante, la băieți, pînă în prezent, Dinamo și Steaua ocupă locuri fruntașe urmînd ca ultima etapă să desemneze cîștigătoarea.

Urmărind jocurile disputate în sălile Recolta și Dinamo, am solicitat părerea antrenorilor V. Gogiltan (Șc. sp. nr. 1), A. Ilie (Dinamo) și a maestrului emerit al sportului A. Bulgaru (Steaua) în legătură cu această competiție, rugîndu-i, totodată, să ne indice jucătorii care s-au afirmat cu acest prilej. La prima întrebare adresată, concluzia a fost unitară: **„Competiția și-a dovedit, an de an, utilitatea prin contribuția adusă la dezvoltarea acestui sport în rîndul tineretului, oferind posibilitatea de afirmare multor jucători, schimbul de mîine al handbalului nostru. Iată numele acestora: Aurelia Costandache, Ana Irimia, Niculina Mitu, Paula Anghel** (Șc. sp. nr. 1), **C. Gunescu, Adrian Cosma, Paul Bulibașa, C. Patraulea** (Dinamo), **Mircea Corotelo, Ion Nică, Constantin Ganea** (Steaua).

Gh. RANGU

LA BACĂU, HANDBALUL A PRINS...

...dar mai sînt necesare eforturi pentru calitate

BACĂU, 14 (prin telefon de le trimisul nostru). De cîteva duminici, la Bacău se adună tot ce are mai bun această regiune la handbal. „Cupa F.R.H." reunește 7 echipe feminine și 8 masculine, în frunte aflîndu-se Textila Buhuși (fete), Dinamo Bacău și Știința I.P. (băieți).

Destul de tînăr pe aceste meleaguri, handbalul este — după cum se vede — foarte îndrăgit. Cele trei partide, disputate duminică, au oferit multe faze frumoase, momente de luptă sportivă, atractivă. Fetele de la Școala sportivă P. Neamț le-au ținut în „șah" pe studentele de la „Pedagogie" care activează în divizia B (scor 7—7). Meciul următor s-a încheiat cu o surpriză plăcută. Echipa Școlii sportive din Bacău, cu toate că a pierdut cu 29—23 în fața rutinatei formații Cauciucul Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, a arătat, după un an și jumătate de activitate, că a descifrat majoritatea tainelor acestui joc. Din această echipă am remarcat cîțiva jucători de perspectivă: „stîngaciul" Gh. Lupu (la 15 ani și jumătate are un șut surprinzător de puternic pentru vîrsta lui), Gh. Petrașcu (un portar remarcabil prin calmul și reflexele sale), Costel Solomon și alții. În meciul următor, echipa studenților de la Pedagogic a învins cu 21—13 Petrolul Moinești. Și cu aceasta am încheiat cronica meciurilor de duminică.

Dar, în afara acestor jocuri, „reflectorul" nostru s-a oprit și asupra altor aspecte ale handbalului din regiunea Bacău. Mai mulți membri ai comisiei regionale ne spuneau că *acest sport este foarte simpatizat în această parte a țării.* ZECI DE ECHIPE ȘCOLARE SE ÎNTREC ÎN CADRUL DIVERSELOR COMPETIȚII, ALTELE IAU PARTE LA CAMPIONATUL REGIONAL MASCULIN și la „CUPA F.R.H.". Nu există însă o competiție pe plan regional pentru fete. Ar fi necesară. Mai trebuie spus că LA BUHUȘI, ORAȘUL GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ, BACĂU și MOINEȘTI ACEST SPORT ARE FOARTE MULȚI ADEPȚI. Oameni entuziaști ca prof. *M. Pintea, Mihai Zaharia, Dumitru Popescu, M. Crețu, N. Guidea* și *C. Cricopol* au găsit sprijinul necesar și se bucură de condiții optime pentru pregătirea elevilor lor. În special, la Buhuși există o dragoste fierbinte pentru handbal. Ca dovadă, micul oraș are o echipă feminină fruntașă în divizia B, cu mari perspective. Două fete din echipa antrenorului *Mircea Crețu, Rada Șerban* și *Emilia Munteanu* — au și pășit în rîndurile lotului național de tineret. Echipa de junioare anunță și ea cîteva talente. Aceste rezultate se datoresc și sprijinului unor oameni entuziaști, în fruntea cărora se situează tov. *C. Baciu*, director comercial al fabricii din Buhuși și președinte al asociației sportive Textila. Exemple de oameni care îndrăgesc și sprijină acest sport pot fi date și de la P. Neamț (directorii liceului nr. 2, *C. Săvinescu* și *Georgeta Grigoriu*) sau din orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, unde la meciurile echipei Cauciucul vin 3 000 de spectatori și 36 de echipe iau parte la diferite competiții.

Handbalul a prins, deci, pe meleagurile băcăuane. Ceea ce mai trebuie — credem — ar fi să se asigure TRECEREA DE LA CANTITATE LA CALITATE, *insistîndu-se asupra pregătirii echipelor și asupra selecției. Elemente dotate sînt,* dar NUMĂRUL SPORTIVILOR-VÎRFURI ESTE ÎNCĂ MIC. Multe formații au o valoare mediocră și dacă am enumera pe cele mai bune n-am putea să ne oprim decît la Textila Buhuși (fete), Dinamo Bacău și Cauciucul Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej (băieți). Am putea să mai adăugăm formațiile Institutului Pedagogic. Și cu asta am epuiza lista echipelor de valoare.

Constantin ALEXE

REALITĂȚI TIMIȘORENE

CINE NE VA ÎNLOCUI?

TIMIȘOARA, 14 (prin telefon de la corespondentul nostru). Tradiția handbalistică a orașului de pe Bega este bine cunoscută. Lucru confirmat prin participarea în prima divizie a țării a nu mai puțin de trei echipe feminine timișorene: Universitatea (care a terminat turul campionatului pe primul loc, cu un avans de 5 puncte), Constructorul și Liceul nr. 4, precum și a unei echipe masculine: Universitatea. De Timișoara sînt legate nume ale unor jucătoare și jucători ca Irina Günther, Moser, Iacob, Nemetz, Guneș ș.a. prezenți de-a lungul anilor în echipele naționale.

Problema principală, însă, care frămîntă handbalul timișorean în momentul de față o constituie creșterea unor noi cadre de juniori și junioare. Numărul și valoarea lor a scăzut considerabil în ultimul timp. În prezent, doar la Școala sportivă și la Liceul nr. 4 se pregătesc cu seriozitate juniori. În celelalte echipe, tinerii cu perspective sînt foarte rari. În licee și școli profesionale, principale pepiniere pentru echipele de seniori, activitatea hadbalistică se află pe plan secundar, ca rezultat al unor neînțelegeri și al nesprijinirii antrenorilor. La Liceul nr. 10, la care activează cu mult entuziasm și pricepere antrenorul Adam Fischer, și care de-a lungul anilor a crescut multe elemente de valoare, rezultatele sînt, totuși, în prezent nesatisfăcătoare. În această situație, actualii jucători divizionari își pun pe bună dreptate întrebarea: *cine ne va înlocui mîine?* Răspunsul îl așteptăm și noi.

★

În ultimele jocuri ale „Cupei F.R.H." s-au înregistrat următoarele rezultate: feminin: Universitatea II—13 Decembrie 13—12 (5—5), Universitatea I—Șc. sp. nr. 1 20—12 (10—6), Liceul nr. 4 — Constructorul 6—0 (neprezentare); masculin: Politehnica II — Electromotor 19—13 (8—5), „Cupa ziarului Sportul" junioare: Constructorul — 13 Decembrie 9—6 (6—5), Șc. sp. nr. 1 — Electromotor 18—2 (9—0), Șc. sp. nr. 2 — Constructorul 6—5 (3—2); juniori: Șc. sp. nr. 2 — Viitorul 21—14 (11—8), Șc. sp. nr. 1 — Tehnometal 17—8 (8—6).

P. ARCAN

Sibiul se scufundă în anonimat?

Sibiul a fost leagănul handbalului românesc. De-aici au pornit tradițiile acestui sport atletic și dinamic, de-aici s-a răspîndit spre șes dragostea pentru jocul ce avea să ne aducă, peste ani, satisfacții nebănuite în marea arenă a sportului mondial. Și, totuși, în handbal, Sibiul se scufundă în anonimat. Este mai mult decît regretabil! Ne-am oprit în orașul de pe Cibin cu intenția de a depista cauzele acestui inadmisibil regres în activitatea de performanță, scos în evidență, îndeosebi, de dramatica prăbușire a echipei masculine Voința Sibiu: 1965 — divizia A, 1966 — divizia B, 1967 — campionatul regional...

La început ne-am aflat într-o mare încurcătură. Asistînd la înflăcăratele discuții despre handbal și soarta lui, ne-am dat seama că dragostea sibienilor pentru disciplina pe care au propulsat-o în arena sportului românesc a rămas nealterată. Vizitînd școlile și sălile de sport, i-am văzut pe copii jucînd handbal cu ardoarea pe care semenii lor din alte localități o dăruiesc fotbalului. Și-atunci, dacă există dorință și o puternică activitate de masă ce poate sta în calea afirmării handbalului sibian?

Am aflat răspunsul într-o discuție cu tov. *Mihai Orleanu* — secretarul asociației sportive Voința și prof. *Ion Manoliu*, unul dintre antrenorii echipei. Adăugînd la cele spuse de interlocutori și unele constatări personale, *am sintetizat în cîteva puncte cauzele regresului.*

1. Trecînd peste niște legi obiective, cei răspunzători de soarta echipei au preferat să mențină în formație jucători plafonați (care aveau însă o oarecare... firmă), în loc să tonifice lotul prin introducerea unui nou contingent de handbaliști tineri și talentați.

2. Menținîndu-se pe linia îngăduinței nepermise, aceiași responsabili (dacă activitatea lor ne permite să-i mai numim așa) au trecut cu vederea nenumăratele abateri ale unora dintre „vedete", creînd un climat greu suportabil.

3. Conducerea U.R.C.M. Brașov n-a venit în sprijinul echipei și al asociației cu contribuția materială necesară.

4. Favorizați de greșelile conducerii asociației, unii oameni de bază (A. Ursache, K. Messe ș.a.) au neglijat pregătirea, cauzînd echipei prejudicii.

5. Cîteva „păsări călătoare" (O. Schmidt, V. Oană și H. Zikely — atrași de avantaje materiale — și-au luat... zborul spre Cisnădie și Copșa Mică) au creat în echipă goluri ce n-au putut fi umplute, fiindcă tinerii fuseseră ținuți dincolo de bariera promovării.

Acestea ar fi, la o sumară analiză, concluziile căderii în anonimat. Ce trebuie făcut? Nimic mai simplu decît îndreptarea greșelilor săvîrșite de acești pseudo-activiști, repunerea handbalului sibian pe drumul firesc pe care s-a aflat cîndva.

Traian IOANIȚESCU

SITUAȚIA LA BRAȘOV

BRAȘOV 14. *(Prin telefon de la corespondentul nostru).* Ediția din acest an a „Cupei F.R.H.", pentru echipele care participă în seria de la Brașov, are, în general, o desfășurare normală. Se desprinde însă un aspect care de la început a ieșit în evidență. Este vorba de diferența valorică dintre *Dinamo* (la echipele masculine) și *Rulmentul* (la cele feminine) față de restul participantelor. Superioritatea netă a acestor două echipe este urmarea directă a atenției ce se acordă handbalului în cadrul asociațiilor respective. Restul formațiilor angajate la competiție au avut prezențe oscilatorii.

După șapte etape, în întrecerea masculină *Dinamo Brașov* a acumulat maximum de puncte și un golaveraj satisfăcător 185—109. Urmează în clasament *Politehnica Brașov* cu 9 puncte din opt jocuri, *Metalul Copșa Mică*, 8 p din șase jocuri, *Colorom Codlea* 6 p, *Chimia Făgăraș* 5 p, *Tractorul Brașov* 0 p. La feminin: *Rulmentul* 13 p din șapte jocuri (115—36) și, în ordine, *Voința Sighișoara* 8 p din șase jocuri, *Liceul nr. 2* 7 p din șase jocuri, *Măgura Codlea* 6 p din 8 jocuri, *Școala sportivă* 2 p din cinci jocuri și *Voința Bod* 0 p.

Întrecerile fazei orășenești continuă.

C. GRUIA

„RADIOGRAFIA" ARBITRAJELOR

● 77 de „cavaleri ai fluierului" au oficiat la meciurile de handbal din acest sezon. Primind notațiile colegiului pentru fiecare joc arbitrat, 6 dintre ei se află în „plutonul fruntaș": PANDELE CÎRLIGEANU, VARAC PELENGHIAN, GH. POPESCU, VASILE SIDEA — toți din București, CONSTANTIN CĂPĂȚÎNĂ — Buzău și DIETER TARLER — Brașov, avînd o medie a punctajului superioară — 8. Se află însă și „corigenți" printre arbitri: N. TĂNĂSESCU (Craiova), AUREL POGON (Oradea), GH. CREȚU (Petroșeni) — 4,5, N. CRINTEA (Constanța) și GH. PUTSCHLER (Arad) — 4, V. FLOREA (Tg. Mureș) și GH. VIȘAN (București) — 3.

● Celor corigenți li s-au asigurat „meditatori" și... meditații: colegiile regionale și locale ale arbitrilor vor organiza ședințe de prelucrare și comentare a întregului regulament al jocului de handbal.

● Colegiul central al arbitrilor reamintește celor 77 de „cavaleri ai fluierului" — membri ai lotului republican de arbitri — că este necesar să-și reîmprospăteze cunoștințele în domeniul precizărilor făcute cu ocazia cursului internațional de arbitri al F.I.H. Aceasta pentru faptul că din analiza arbitrajelor a reieșit că s-a permis jocul prea... bărbătesc. Să nu uităm că handbalul este practicat și de femei!

● În sfîrșit, o sancțiune: arbitrul GH. LUNGU (Brașov) este suspendat pe o lună (ianuarie 1968) pentru netrimiterea rapoartelor de arbitraj. Uitarea să fie, oare, singura „hibă" a arbitrilor noștri de handbal? Lista... lacunelor fiind mult mai mare, de ce nu s-au dictat sancțiuni și pentru alte greșeli, îndeosebi pentru cele care au influențat rezultatele? Iată, deci, o notă în minus pentru colegiul central al arbitrilor. Asta ca să nu se supere... corigenții!

Prof. **CONSTANTIN POPESCU:**

„HANDBALISTELE NOASTRE POT REVENI ÎN VÎRFUL PIRAMIDEI!"

...dar atenție la pregătirea atletică

M-am întîlnit duminică după-amiază la sala Floreasca cu prof. Constantin Popescu — președintele colegiului central al antrenorilor din F.R.H. N-a fost o întîlnire întîmplătoare. Eram înțeleși în prealabil să vedem împreună jocurile din „Cupa F.R.H." și, apoi, să-mi răspundă la cîteva întrebări. Discuția a fost interesantă și, de aceea, îmi permit s-o redau cititorilor.

— Este capabilă actuala generație de jucătoare să readucă handbalul nostru feminin pe primele trepte ale ierarhiei mondiale?

— După părerea mea, da. Tinerele jucătoare — o parte dintre ele le-am văzut împreună astăzi în cadrul acestor accidentale „amicale" — au un grad de tehnicitate, mai ridicat, manevrează cu mai multă abilitate mingea și sînt — dacă vreți — mai aproape de handbalul în 7 decît fetele din „echipa de aur". Chiar și sub raport tactic evoluția lor este evidentă. Dar...

— Ei bine, tocmai ce urmează după acest „dar" ne interesează mai mult.

— Principala carență a acestor tinere jucătoare este pregătirea fizică. Ea cauzează uneori și căderi de ordin psihic. Pentru multe dintre handbaliste constituie o problemă alergarea și aceasta pentru că nu au o pregătire atletică corespunzătoare. Iată, de pildă, în echipa Universitatea, pe care o antrenez, joacă o handbalistă foarte talentată: Simona Arghir. Multe dintre calitățile pe care le are nu pot fi însă puse în valoare din cauza unei insuficiente pregătiri fizice. Suportăm acum consecințele unei excesive specializări timpurii. Là 10 ani le-am pus mingea în mînă și ele au învățat arta handbalului în exclusivitate. Optez pentru handbaliste-atlete și nu pentru handbaliste pur și simplu.

— În ceea ce privește promovarea tineretului în echipa națională aveți ceva de spus?

— Da. Nu sînt de acord cu fluctuațiile. Astăzi sînt promovate cîteva jucătoare tinere, mîine se renunță la ele, pentru ca poimîine să se revină. Cred că n-ar trebui să lipsească din reprezentativă „trio"-ul de 9 m Petruța Băicoianu — Mariana Neghină — Simona Arghir, ca și jucătoarele de semicerc Elena Dobîrceanu (cu toate lipsurile de ordin fizic), Rozalia Soos și Aneta Șramco.

— Apropo de îmbunătățirea jocului reprezentativei: considerați că există lipsuri care-i frînează progresul?

— Evident. Ritmul de joc a scăzut și acest lucru este o reflectare a lipsurilor manifestate de echipe în campionat. În momentele în care fetele din echipa noastră națională desfășoară un joc static, bătrînesc. Mai puțină filozofie și mai multă mișcare în teren ne-ar aduce numeroase satisfacții în arena internațională. Prin viteză și execuții tehnice ireproșabile am putea suplini și lipsa jucătoarelor-gigant.

— V-ați referit la campionatul republican și la consecințele pe care nivelul scăzut al jocurilor îl are, în mod firesc, asupra evoluției și progresului echipei reprezentative. Există și alte carențe scoase în evidență de campionat?

— Personal cred că formula de disputare a campionatului împietează asupra evoluției satisfăcătoare a handbalului nostru. Sînt prea multe echipe în competițiile oficiale — numai din București sînt 7! — și din această cauză valoarea campionatului divizionar se diluează. Efectiv nu putem avea 100 de jucătoare talentate în București și, atunci, pe lîngă cîteva sportive cu posibilități reale, se aciuesc nontalente.

— Anul acesta va avea loc în Uniunea Sovietică o nouă ediție a campionatului mondial feminin de handbal în 7. Ce pronostic dați?

— Pentru primele trei locuri luptă 4 echipe: U.R.S.S., R. D. Germană, Iugoslavia și România. În ceea ce ne privește, de modul în care vom ști să eliminăm carențele va depinde și urcarea pe podiumul „mondialelor".

Hristache NAUM

ÎN ORAȘUL CU CEA MAI MODERNĂ SALĂ,

HANDBALUL — O „CENUȘĂREASĂ"!

CLUJ, 14 (prin telefon de la corespondentul nostru). Întrecerile din cadrul „Cupei F.R.H.", rezervate echipelor masculine, se apropie de sfîrșit și la Cluj. Cele opt formații își dispută întîietatea încă din luna decembrie a anului trecut, din rîndul lor detașîndu-se Universitatea I, cîștigătoarea ediției trecute a competiției, care pînă în prezent a repurtat numai victorii categorice (**38—8 cu Voința, 40—15 cu Porțelanul, 30—6 cu Agronomia, 30—7 cu Școala sportivă**). Elevii antrenorului Romeo Sotiriu nu mai pot pierde în mod practic primul loc.

La celelalte echipe, preocuparea pentru un joc de calitate a rămas, din păcate, pe planul al doilea. În majoritatea cazurilor, echipele clujene se angajează într-o luptă lipsită de valoare, urmărind obținerea prin orice mijloace a punctelor puse în joc. Care să fie explicația nivelului scăzut la care se prezintă handbaliștii din Cluj? Principala cauză a acestei stări de lucruri poate părea curioasă. Dar, oricît de paradoxal este acest lucru, adevărul rămîne același: ECHIPELE CLUJENE NU AU CONDIȚII DE PREGĂTIRE ÎN SALĂ.

O asemenea afirmație pare puțin verosimilă, cunoscut fiind faptul că în orașul nostru există una dintre cele mai moderne și bine utilate baze sportive de acest gen: Sala sporturilor, gazdă a numeroase competiții internaționale, la care se adaugă Sala armatei — ambele avînd dimensiuni care permit desfășurarea jocurilor de handbal. Așadar, condiții de antrenament și de desfășurare a jocurilor există. Numai că, în ceea ce privește pregătirea, situația se complică din mai multe motive. Sala sporturilor, în tot timpul săptămînii, este ocupată de echipele divizionare de baschet, volei și handbal, precum și de unele grupe ale Școlii sportive, deci de formații ale unor cluburi care au fonduri pentru închirierea sălii. Celelalte echipe nu se pot antrena aci din cauză că chiria este destul de ridicată: **120 lei pe oră!** În asemenea condiții, care dintre formațiile școlare își pot permite organizarea unor antrenamente aci? În ceea ce privește Sala armatei, aceasta și-a închis de o bună bucată de timp porțile și nimeni nu știe din ce motive. Deocamdată aici se pregătesc doar secțiile de box, lupte și baschet ale A.S. Armata, care, firește, nu pot ocupa integral spațiul de lucru de-a lungul unei săptămîni. Cu atît mai mult, cu cît dimensiunile acestei săli permit efectuarea concomitent a pregătirilor la două ramuri de sport.

Cunoscînd toate aceste lucruri, nu este de mirare că asociațiile sportive clujene preferă să-și organizeze secții la ramuri de sport ale căror pregătiri se pot desfășura în săli cu dimensiuni mai mici (volei și baschet). De aceea, în orașul Cluj există foarte puține echipe de handbal, în special feminine, motiv pentru care nici pînă în prezent nu s-a putut organiza etapa de centru a „Cupei F.R.H." la senioare.

Paul RADVANI

POST-SCRIPTUM

Deși a pătruns mai mult în preferințele sportive ale tineretului, handbalul nostru nu are încă răspîndirea dorită. Se practică, în prezent, și la Iași, Craiova, Ploiești și Oradea — cu unele întreruperi regretabile — dar sînt încă multe alte localități în care el este insuficient cunoscut și prețuit. Pentru calitățile pe care le dezvoltă, handbalul ar merita mai multă atenție, îndeosebi din partea profesorilor de educație fizică... Ar fi și o soluție pentru echipele din Galați și Constanța de a stăvili „importul" de handbaliști formați în alte centre ale țării.

Carențele de ordin tehnic, tactic și fizic nu vor mai forma obiectul comentariului nostru. Au fost prea bine expuse de prof. C. Popescu pentru a mai reveni. Ne vom referi însă la lipsa de popularizare a întrecerilor — îndeosebi în provincie — care reduce cu mult posibilitatea ca aceste două competiții de iarnă să atragă în jurul handbalului noi admiratori. Tratate uneori ca „adausuri la programul competițional oficial", cupele de iarnă la handbal nu se bucură nici de o organizare bună. Jucătorii și antrenorii încep să creadă tot mai mult că este vorba de o simplă formalitate și o tratează — din păcate! — ca atare.

Activitatea este încă în plină desfășurare. Am sugera deci forurilor sportive locale să dea atenția cuvenită handbalului, să facă eforturile necesare pentru impulsionarea echipelor și a activiștilor. Cupa ziarului Sportul poate constitui un mijloc eficace de cuprindere a tineretului școlăresc într-o activitate organizată, iar pentru tehnicieni un prilej de depistare a talentelor de care handbalul nostru are în permanență nevoie.

Succesele, marile succese se obțin greu. Dar și mai greu se păstrează. Pentru a le reține în patrimoniul sportiv este nevoie de o activitate intensă pe toate planurile. Și în handbal mai există încă sectoare pe care reflectorul le-a scos numai în evidență. Munca corelată a tuturor activiștilor acestui joc sportiv poate face însă ca actualele carențe să dispară, poate să niveleze drumul spre titlurile mondiale.

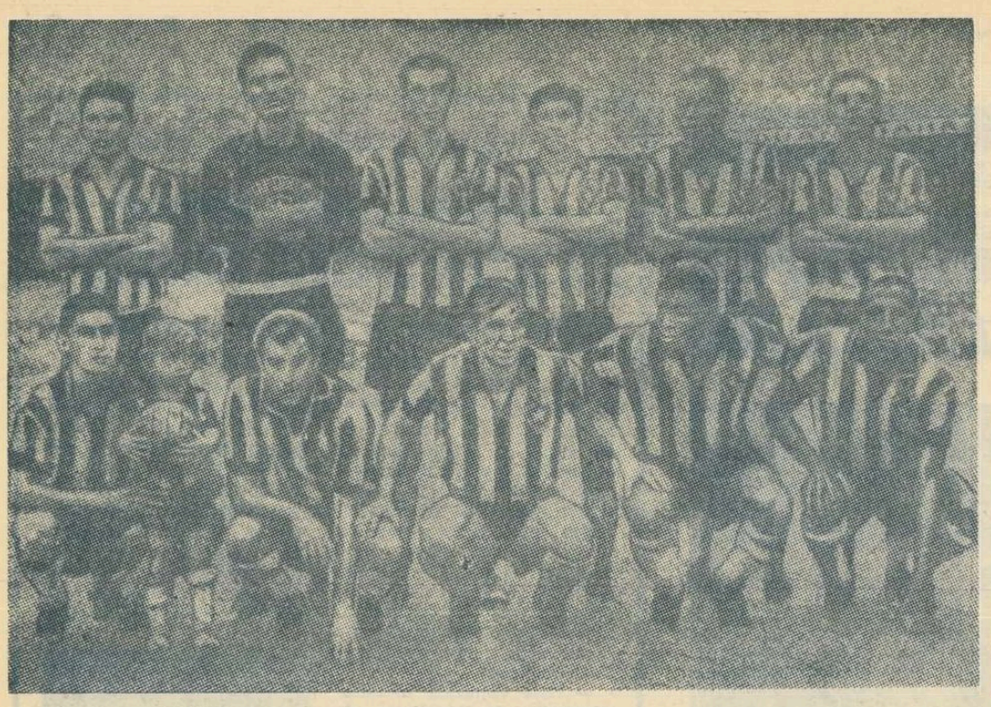

Aceasta este campioana statului Rio: echipa Botafogo. În rîndul de sus, de la stînga la dreapta: Paulistina, Manga, Zé Carlos, Roberto, Leonidas, Valtencir. În rîndul de jos: Rogeiro (fiul lui Paulistina), Gerson, Roberto, Jairzinho, Paulo Cesar

Corespondență specială din Brazilia

ECHIPA LUI PELE A CÎȘTIGAT CAMPIONATUL STATULUI SAO PAULO

● PE O PLOAIE TORENȚIALĂ SANTOS A DISPUS ÎN MECIUL DECISIV CU 2–1 DE SAO PAULO ● GILMAR – ACCIDENTAT ● PALMEIRAS A CUCERIT „CUPA BRAZILIEI" ● CONCEDII OBLIGATORII PENTRU JUCĂTORI

Recent a luat sfîrșit campionatul de fotbal al statului Sao Paulo. În meciul decisiv dintre F.C. Santos și F.C. Sao Paulo victoria a revenit formației Santos cu 2—1 (2—0). Astfel, echipa lui Pele a ocupat primul loc în clasament. De fapt, acest meci a fost suplimentar și a avut loc datorită faptului că ambele formații au totalizat după 26 de etape același număr de puncte: 41. Întîlnirea s-a desfășurat pe o ploaie torențială, pe stadionul Pacambu, în fața a 50 000 de spectatori. De altfel, afluența spectatorilor la meciurile din grupa de la Sao Paulo nu este așa de mare ca de pildă în cea de la Rio de Janiero. (La întîlnirea dintre Botafogo și Bangu care a avut loc în condiții atmosferice identice au fost prezenți nu mai puțin de 130 000 de spectatori pe stadionul Maracana!). Meciul dintre Santos și Sao Paulo s-a ridicat la un bun nivel tehnic și a abundat în faze dinamice și spectaculoase. Santos a atacat mai mult, dar a ratat ocazii clare care i-ar fi asigurat încă la pauză o victorie clară. De două ori șuturile lui Pele au nimerit bara, iar Gerson și Jairzinho au irosit alte mari ocazii. Toate acțiunile echipei Santos s-au îndreptat spre... fundașul Belini. Motivul? Fostul internațional și căpitan al reprezentativei Braziliei, deși are o mare experiență, nu mai este atît de rapid și de prompt în intervenții. Primul gol a fost înscris pe partea sa de Edu care a reluat admirabil o pasă trimisă de Pele, iar al doilea a fost opera lui Toninho *după un „un-doi" cu Pele. Golul de onoare a fost marcat cu 5 minute înainte de sfîrșitul partidei de Dejair.*

De la F.C. Santos a lipsit cunoscutul portar Gilmar. Acesta este de mai multă vreme indisponibil în urma unor fracturi suferite la coaste, în meciul cu Corintians. Iată, de altfel, formația aliniată de F.C. Santos: Claudio — Carlos Alberto, Ramos Delgado, Joel, Rildo — Bougleux, Clodoaldo — Wilson, Toninho, Pele, Edu. *După cum observați în această formație activează argentinianul Delgado.*

PALMEIRAS — A CÎȘTIGAT „CUPA BRAZILIEI"

Echipă fruntașă în campionatul statului Rio, Palmeiras și-a mai adăugat la șirul succeselor încă un trofeu: Cupa. În prima partidă a finalei, Palmeiras a învins, la Recife, formația Nautico cu 3—1. Nimeni nu spera ca partida revanșă să-i scape lui Palmeiras. Și, totuși, surpriză! În meciul retur, Nautico a cîștigat la Rio cu 2—1. Conform regulamentului a urmat un al treilea meci, tot la Rio. A cîștigat Palmeiras cu 2—0 prin punctele înscrise de Cesar *(min. 10) și* Ademir da Guia *(min. 79). Iată 11-le aliniat de cîștigătorii Cupei:* Perez — Scalera, Baldochi, Minuca, Ferrari — Ademir da Guia, Dudu, Zequinha — Cesar, Tupanzinho, Lula.

Iată și deținătorii „Cupei Braziliei" din ultimii ani (în paranteză cealaltă finalistă): 1959: Bahia (Santos), 1960: Palmeiras (Fortaleza), 1961—1965: Santos (Bahia, Botafogo, Bahia, Flamengo, Vasco da Gama), 1966: Cruzeiro (Santos), 1967: Palmeiras (Nautico).

În Cupa cupelor Americii de Sud din actuala ediție (1968) Brazilia va fi reprezentată de echipele Palmeiras și Nautico.

DIN 1969: UN CAMPIONAT PE ÎNTREAGA BRAZILIE

Spre deosebire de altădată, în acest an, campionatele Braziliei se vor desfășura simultan în toate statele, din martie și pînă în mai. Federația braziliană de fotbal a hotărît ca lunile iunie și iulie să fie rezervate meciurilor internaționale și jocurilor de cupă. În august va avea loc pentru ultima oară turneul „Roberto Gomez Pedroza" (care s-a numit turneul de la Rio și Sao Paulo) — care va desemna echipa campioană. La acest turneu participă ca de obicei cele mai bune formații din statele Rio și Sao Paulo. Anul viitor va lua ființă campionatul național al Braziliei la care vor participa cele mai bune formații din țară. După cum spun tehnicienii federației, această formulă va ajuta mult pe selecționeri în pregătirea și alcătuirea lotului echipei naționale în vederea campionatului mondial din 1970.

Și încă o noutate: federația braziliană a hotărît să acorde o vacanță oficială tuturor jucătorilor profesioniști. Acest concediu este de 15 zile și poate fi luat numai între 1 și 15 ianuarie.

J. P. SARTO

P.S.: Cînd am expediat această corespondență, fotbaliștii români nu sosiseră încă la Porto Allegre.

J. P. S.

„Cupa Africii"

ADDIS ABEBA 14 (Agerpres). — La Asmara s-au disputat două noi întîlniri contînd pentru competiția de fotbal „Cupa Africii". Selecționatele Ghanei și Senegalului au terminat la egalitate 2—2, iar Congo (Kinshasa) a învins cu scorul de 3—0 (2—0) Congo (Brazzaville).

În turneul octogonal de la Santiago de Chile

F. C. Santos — Echipa olimpică a Cehoslovaciei 4-1

SANTIAGO, 14 (Agerpres). — În primul meci al turneului octogonal de la Santiago de Chile, echipa Universidad (Chile) a învins cu scorul de 4—3 (1—2) echipa maghiară Vasas Budapesta. (Farkas a marcat toate punctele echipei maghiare). Universidad a înscris punctul victorios în minutul 89 prin Alberto Eoilloux.

Echipa braziliană Santos, favorita turneului, a dispus cu 4—1 de selecționata olimpică a Cehoslovaciei. Toate cele 5 puncte ale jocului au fost înscrise în repriza a doua. Toninho a marcat trei puncte (65, 76 și 88). Pentru brazilieni a mai înscris Negreiro în minutul 78. Pele a ieșit din joc în minutul 63 fiind înlocuit cu Douglas.

Coresponență specială din Italia

Milan — la prima înfrîngere

Formația „roș-negrilor" milanezi a suferit la Varese prima înfrîngere în actualul campionat, în fața noii promovate, actuala echipă a lui Picchi. Deși porneau favoriți, liderii au trebuit să se plece în fața unei echipe dornice de afirmare. Scor 2—1. Golurile învingătorilor au fost realizate de Sogliano și Anastasi, cel al milanezilor de Sormani. În felul acesta, Varese a trecut pe locul doi în clasament, la numai două puncte de Milan. Întîlnirea cea mai importantă a etapei s-a desfășurat la Milano între Internazionale și Cagliari. Manifestînd o formă excelentă, înaintarea foștilor campioni a reușit să înscrie trei goluri, fără a primi vreunul, unei formații considerată de specialiști italieni ca reprezentantă a jocului modern în fotbalul peninsular. Punctele au fost realizate de Mazzola (2) și Domenghini. În legătură cu această partidă, trebuie menționat faptul că antrenorul oaspeților a anunțat că va face contestație, deoarece la situația de 0—0, cu puțin înainte de terminarea primei reprize, jucătorul Longo a fost lovit în ochi cu un obiect aruncat de unul dintre spectatori, ceea ce a făcut ca acest jucător să nu mai poată reintra în repriza a II-a. Cea mai mare surpriză a furnizat-o în această etapă echipa lui Fabbri, Torino, care a reușit să învingă în deplasare pe Roma cu 2—0 prin golurile înscrise de Facchin și Combin. Iată și celelalte rezultate: Brescia — Napoli 0—0; Mantova — Bologna 0—0; Juventus — Spal 2—0 (prin golurile marcate de Leoncini și De Paoli); Fiorentina — Lanerossi Vicenza 3—1 (au înscris Maraschi de două ori și Brugnera, respectiv Gori) și Atalanta Bergamo — Sampdoria 1—0 (a înscris Rigotto).

Cesare TRENTINI

CLASAMENTUL:

1. Milan	15	7	7	1	23—15	21
2. Varese	15	8	3	4	15—14	19
3. Napoli	15	5	8	2	16—13	18
4. Juventus	15	6	6	3	18—14	18
5. Torino	15	6	5	4	21—13	17
6. Fiorentina	15	6	5	4	17—12	17
7. Roma, 8. Internazionale, cîte 16 puncte etc.						

Actualitatea internațională

Trimisul nostru special la Zagreb, **ADRIAN VASILIU**, transmite:

Dinamoviștii puteau obține un rezultat de egalitate

Au trecut cîteva ore de la ultimul fluier al lui *Jenő Brandy*, care a pus capăt primei manșe MLADOST — DINAMO BUCUREȘTI, contînd pentru finala „C.C.E." la polo.

Din capul locului trebuie spus că scorul final de 4—2 în favoarea sportivilor din Zagreb nu oglindește real raportul de forțe în meciul de sîmbătă seara. Dinamoviștii, egali cu adversarii lor la capitolul tehnică, dar mai rapizi (au luat toate cele patru mingi de la centru la începutul fiecărei reprize) și-au creat numeroase ocazii la poarta lui *Stipanici*, cu care ar fi putut obține fără prea mari eforturi un rezultat de egalitate. Dar pripeala cu care, în special jucătorii mai tineri, au încercat finalizarea acțiunilor i-a împiedicat să-și atingă scopul propus.

Nici nu trecuseră 10 secunde de la începutul meciului și un șut puternic — vestind parcă furtuna dinamovistă — a zguduit bara transversală a porții lui Mladost Zagreb. *Zamfirescu, Zahan, Grințescu* l-au întins serios pe *Stipanici*, dar mingea n-a intrat în plasă. În schimb, gazdele, mai realiste, au jucat mult la centru și au primit puncte de penalitate. O asemenea tactică, adoptată și pe considerentul că jucătorii din Zagreb înoată mai slab decît dinamoviștii, a dat în cele din urmă roade. În min. 3,20 Mladost a beneficiat de o lovitură de la 4 m pe care *Poljak* a transformat-o: *1—0 pentru Mladost*. Însă, replica echipei bucureștene n-a întîrziat. După cîteva tatonări, în min. 4,58 *Zahan* a tras formidabil de la 6 metri și l-a obligat pe excelentul *Stipanici* să scoată mingea din plasă. Scorul a devenit egal.

În repriza secundă, superioritatea în viteză a dinamoviștilor a fost evidentă, ei ajungînd de mai multe ori în apropierea porții echipei din Zagreb. Dar acțiunile s-au irosit, mingea trecînd foarte repede în stăpînirea poloiștilor iugoslavi. Aceștia au acționat mai lent, dar mai sigur. Șuturile lor au fost parate de *Csiszer*, foarte bun și el în acest meci. Totuși, portarul dinamovist va fi depășit în min. 6,23 cînd *Poljak* a transformat o nouă lovitură de la 4 m: *2—1 pentru Mladost*. Nu după mult timp, este rîndul echipei bucureștene să beneficieze de o lovitură de penalitate. Dar Novac a ratat! A fost momentul „cheie" al întîlnirii.

În cea de a treia repriză, jocul a fost ceva mai animat, fazele din apropierea celor două porți fiind mai numeroase și mai palpitante. Ambii portari sînt, însă, la post și scorul n-a putut fi modificat decît atunci cînd campioana Iugoslaviei a acumulat din nou punctele de penalitate care i-au dat dreptul să execute un „4 m". În min. 12,04 *Trumbici* a tras imparabil și tabela de marcaj a indicat *3—1 pentru Mladost*. Nu-i lipsit de importanță faptul că din acest moment arbitrul întîlnirii a început să acorde lovituri de penalitate duble, interesant fiind că fazele care au determinat dictarea unor asemenea sancțiuni petrecîndu-se în apropierea porții formației din Zagreb.

Ultima parte a meciului a fost caracterizată printr-o puternică revenire a dinamoviștilor, care în final au inițiat cîteva acțiuni periculoase. Dar, mai înainte de aceasta, scorul întîlnirii fusese stabilit prin transformarea unei duble lovituri de la 4 m (min. 16,12) de către *Zahan (Dinamo)* și *Poljak (Mladost)*. Puțin mai tîrziu (min. 17,20), arbitrul a eliminat (nimeni n-a înțeles de ce?) din joc pe *Simenc* și *Zahan*. După ce Popa și Poljak au ratat cîte o mare ocazie, partida s-a încheiat, în ultimul minut *Grințescu* zguduind bara porții lui *Stipanici* cu un șut formidabil.

Arbitrul *Jenő Brandy* a condus formațiile:

MLADOST: STIPANICI — Jonke, TRUMBICI, Bonacici, SIMENC, Poljak, JAGER, ZUZEJ.

DINAMO: CSISZER — POPA, ZAHAN, Kroner, Blajec, Mărculescu, NOVAC, ZAMFIRESCU, GRINȚESCU.

În eventualitatea unui al treilea meci (returul va avea loc în 20 ianuarie la București) cele două delegații au căzut de acord a el să se dispute la Geneva.

HANDBALISTELE ROMÂNCE

învingătoare în primul meci de calificare CU SELECȚIONATA SUEDIEI

UPSALA, 14 (prin telefon). — Sosită de două zile în acest vechi centru universitar al Suediei, reprezentativa noastră feminină de handbal s-a pregătit intens în vederea primului joc de calificare cu selecționata țării gazdă. Meciul a avut loc duminică seara în „Fyrishallen" în prezența a 1 000 de spectatori și s-a încheiat cu victoria la limită a handbadistelor române: 10—9 (4—4).

Partida a fost echilibrată, selecționata suedeză dînd formației române o replică neașteptat de valoroasă sub raport tehnic și tactic. În plus, handbalistele suedeze s-au apărat foarte atent, organizat și agresiv, avînd în Anita Heigstedt un portar în formă de zile mari. În schimb, reprezentativa noastră nu a evoluat la nivelul obișnuit, practicînd un joc static, cu multe greșeli de ordin tehnic. Este de subliniat și faptul că jucătoarele românce au ratat foarte multe ocazii, printre care și trei lovituri de la 7 m (două — Ana Starck și una — Rodica Vidu).

Scorul s-a menținut în majoritatea timpului strîns. Selecționata română a avut doar de două ori, în repriza secundă, un avantaj mai mare (min. 38: 9—6 și min. 42: 10—7). Punctele au fost înscrise de: Starck (3), Sramco (2), Vidu (2), Secheli, Nemetz, Hedeșiu pentru selecționata noastră și de: Medhammar (4), Norlander (3), Funk, Goland pentru Suedia. Corect arbitrajul norvegianului ROJ MOENS.

Partida retur va avea loc în ziua de 18 februarie la București.

PE ZĂPADĂ ȘI GHEAȚĂ

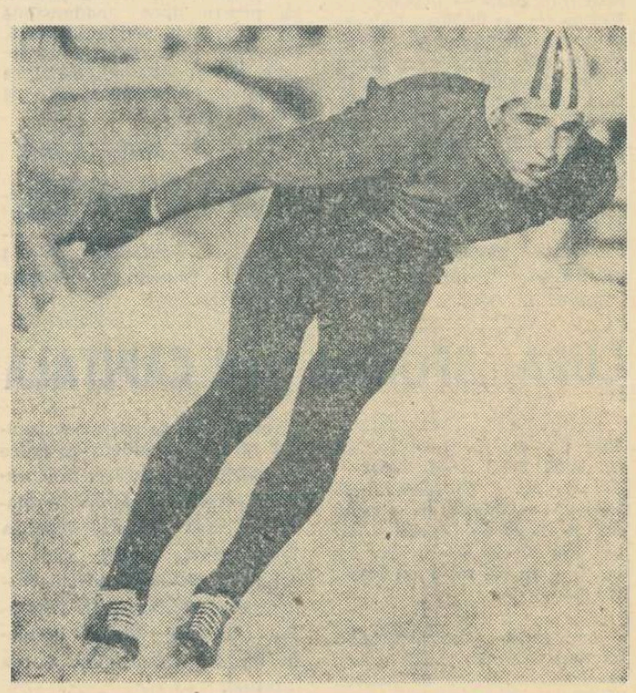

Iată-l pe patinatorul Erhard Keller (R.F.G.) autorul celei mai bune performanțe pe 500 m (39,9) în concursul internațional de la Madonna di Campiglio. Keller este în vîrstă de 21 de ani și este student a facultății de stomatologie din München.

Foto: Inter-Nationes

ROMA. — A început concursul internațional de patinaj viteză de la Madonna di Campiglio. În proba de 500 m au fost prezenți 10 patinatori, care și-au disputat victoria în două serii. Cel mai bun rezultat a fost înregistrat de Erhard Keller (R.F. a Germaniei) care a obținut timpul de 39,9. În cealaltă serie, Ivar Erikssen (Norvegia) a fost cronometrat cu 40,7. Proba de 5 000 m a revenit norvegianului Stianssen în 7:27,6.

WENGEN. — Proba de slalom special din cadrul concursului internațional de schi de la Wengen a fost cîștigată de Giovanoli (Elveția). Francezul Jean Claude Killy nu s-a clasat printre primii 6. El a cîștigat manșa întîi, însă în cea de-a doua a mers sub posibilitățile sale.

Austriacul Rudy Seiler, accidentîndu-se, a fost internat la spital.

MÜNCHEN. — Continuîndu-și turneul în Europa, echipa canadiană de hochei pe gheață Drummondville a jucat la Landshut cu reprezentativa R.F. a Germaniei. Victoria a revenit hocheiștilor vest-germani cu scorul de 6—2 (1—1, 1—0, 4—1).

Proba masculină de slalom special din cadrul concursului internațional de schi de la Berchtesgaden (R.F. a Germaniei) a fost cîștigată de sportivul francez Jean Auger. Pe locurile următoare s-au clasat Bill McKay (Canada), Alfred Hagen (R.F. a Germaniei) și Henry Duvillard (Franța).

STOCKHOLM. — Proba de 15 km din cadrul concursului de schi fond de la Avesta (Suedia) la care au luat startul cei mai buni fondiști suedezi, a fost cîștigată de sportivul Bjarne Andersson. Locurile următoare au fost ocupate de Gunnar Larson și Ingvar Standstroem.

Cursa feminină de 5 km s-a încheiat cu victoria schioarei Toni Gustafsson.

LA BANGALORE: Ion Țiriac învins de Metreveli

BANGALORE, 14 (Agerpres). — În finala campionatelor de tenis ale Asiei, care s-au desfășurat la Bangalore, Alexandr Metreveli (U.R.S.S.) l-a învins cu 8—6, 6—3, 6—4, pe Ion Țiriac.

telex-radio-telefon

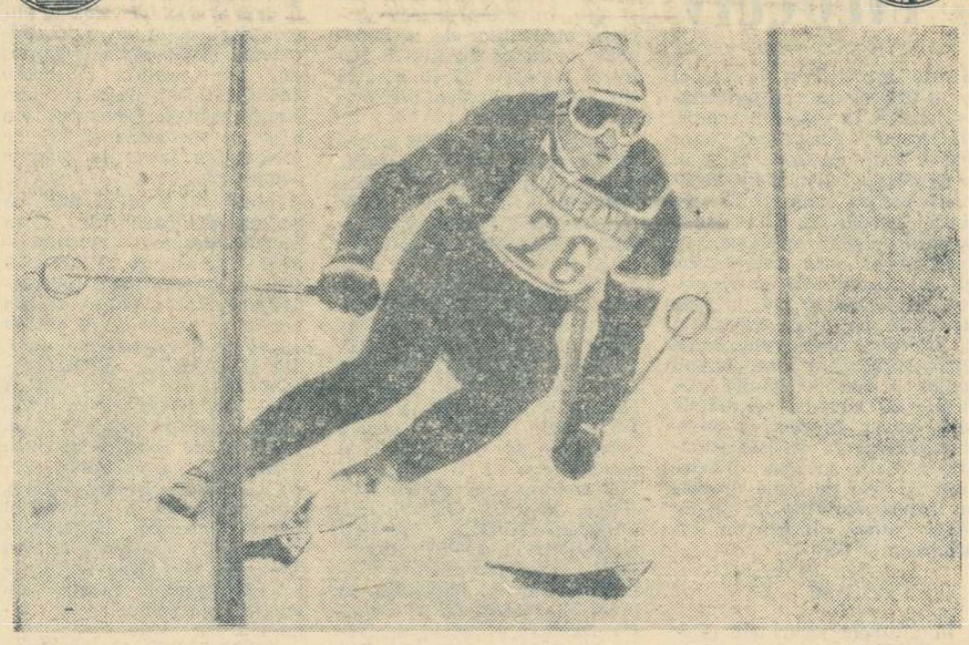

Austriacul Gerhard Nenning este unul dintre adversarii cei mai de temut pentru elita schiorilor alpini francezi. Recent el a cîștigat proba de coborîre de la Wengen, în care J.C. Killy a ocupat locul 13!

Telefoto: U.P.I.-Agerpres

LA LEIPZIG S-A DESFĂȘURAT PRIMUL MECI dintre formațiile Vorwärts Leipzig și Wisla Cracovia, contînd pentru optimile de finală ale „Cupei Cupelor" la baschet masculin. Gazdele au repurtat victoria cu scorul de 70—63 (38—29). Returul se va disputa la 22 ianuarie la Cracovia.

■

ÎN SEMIFINALELE TURNEULUI INTERNAȚIONAL DE TENIS de la Porto Rico, Arthur Ashe l-a învins cu 6—4, 4—6, 7—5 pe Manuel Santana. În finală, Ashe îl va întîlni pe Holmberg, care l-a eliminat cu 4—6, 6—1, 7—5 pe Pasarell (Porto-Rico).

■

DUPĂ PRIMA NOAPTE A CURSEI CICLISTE DE ȘASE ZILE, care se desfășoară în Berlinul occidental, pe primul loc se află cuplul Bugdahl (R.F. a Germaniei) — Sercu (Belgia) cu 53 de puncte, urmat de perechea vest-germană Schultze—Renz cu 25 puncte. Îi urmează, la un tur distanță Kemper — Oldenburg (R.F. a Germaniei).

■

ÎN CADRUL UNUI CONCURS ATLETIC PE TEREN ACOPERIT, desfășurat la Tula, Kira Kuzmina a realizat 7,0 pe distanța de 50 m garduri, egalînd cea mai bună performanță sovietică.

■

ÎN SEMIFINALELE PROBEI FEMININE DIN CADRUL CAMPIONATELOR DE TENIS ale Tasmaniei de la Hobart, Margaret Court (Australia) de două ori învingătoare în concursul de la Wimbledon, a fost eliminată de colega sa Judy Tegart. Jucînd foarte bine, Tegart a obținut victoria cu scorul de 6—4, 6—4. În finală Tegart va juca cu Billie Jean King (S.U.A.). În finala probei masculine se vor întîlni Ray Ruffels (Australia) și Graham Stilwell (Anglia).

Campionatele europene de bob (2 persoane) s-au sfîrșit la... jumătate

SAINT MORITZ, 14 (prin telefon). — Ninsoarea abundentă, care a așternut straturi mari de zăpadă într-un timp record, a înjumătățit campionatele europene rezervate bobrilor de 2 persoane. Într-adevăr, duminică dimineața, cu toate eforturile uriașe (și modern mecanizate), pîrtia de concurs era impracticabilă, atît datorită zăpezii, cît și lipsei de vizibilitate. În această situație, juriul — întrunit către ora prînzului — a decis definitivarea clasamentului în baza rezultatelor din primele două manșe, disputate simbătă. Astfel, echipajul *Zimmerer — Utzschneider* a cucerit titlul european, urmat de două formații britanice, dintre care lipsește celebrul cuplu *Nash — Dixon*.

Printre dezavantajați se numără și boberii români, cu precădere echipajul *Panțuru — Neagoe*, al cărui număr de start din manșa I a atîrnat greu în balanță. Pentru acest an, echipajele noastre de 2 persoane trebuie să se mulțumească cu locurile 7 (România II), 12 (România I) și 19 (România III).

În întrecerile continentale pentru echipajele de 4 persoane, care vor avea loc tot aici la sfîrșitul săptămînii, va participa și formația *Panțuru — Hristovici — Maftei — Neagoe*.

Înaintea Angliei, Italiei, Suediei și Canadei

ROMÂNIA PE LOCUL ZECE ÎN „CLASAMENTUL OLIMPIC" 1967

...întocmit de revista sovietică „Sport za rubejom"

Revista sovietică „Sport za rubejom" publică în mod tradițional, la sfîrșitul fiecărui an (în afara celui olimpic), un clasament pe națiuni, pe baza punctajului olimpic convențional.

Punctele olimpice convenționale sînt calculate în concordanță cu bilanțul celor mai mari competiții internaționale din anul respectiv. Ele permit nu numai o verificare a posibilităților potențiale ale echipelor naționale olimpice, DAR ȘI APRECIEREA ASUPRA MODULUI DE DESFĂȘURARE A PREGĂTIRII PREOLIMPICE ÎN DIFERITE ȚĂRI. Clasamentul ne oferă, în același timp, o **OGLINDĂ MAI MULT SAU MAI PUȚIN OBIECTIVĂ ASUPRA RAPORTULUI DE FORȚE ÎN ARENA SPORTIVĂ INTERNAȚIONALĂ LA ÎNCEPUTUL ANULUI OLIMPIC.**

Dacă tabelul de mai jos nu poate fi considerat ca un pronostic olimpic, el poate fi folosit, totuși, ca material inițial pentru efectuarea unor pronosticuri.

SISTEMUL DE PUNCTAJ ESTE IDENTIC CU CEL FOLOSIT LA ÎNTOCMIREA CLASAMENTULUI GENERAL NEOFICIAL PE ȚĂRI, LA JOCURILE OLIMPICE.

La fiecare din probele olimpice, pentru locul I se acordă 7 puncte, locul II — 5 puncte, locul III — 4 puncte ș.a.m.d. La acele ramuri sportive la care s-au desfășurat campionate mondiale la baza clasificării făcute de „Sport za rubejom" a stat bilanțul acestora.

La celelalte sporturi s-au folosit rezultatele obținute în cadrul celor mai importante competiții internaționale.

CONFORM ACESTEI CLASIFICĂRI, ȚARA NOASTRĂ SE AFLĂ PE LOCUL 10. Dar iată acest clasament:

U.R.S.S.	739	607,8
S.U.A.	714	581,3
R.D.G.	262	125,5
Ungaria	175	175
Japonia	172	234
R.F.G.	172	198,5
Polonia	149	151,5
Franța	120,5	98
R.S.C.	115,5	101
România	115	94,5
Italia	101,5	185
Anglia	87,5	133
Australia	83,5	126,5
Canada	67,5	37
Suedia	61	68,5

Notă: La numărător sînt date punctele convenționale ale anului 1967, la numitor — punctajul realizat la Olimpiada de la Tokio.

Tiparul: I. P. „Informația" str. Brezoianu 23—25.

40365

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 64 (5498)

Marți 16 ianuarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ECHIPA DE BASCHET DINAMO A PLECAT ÎN IUGOSLAVIA

Miercuri seara, la Ljubljana, în „Cupa cupelor", se dispută returul întîlnirii cu Olympia

Astăzi în zori, echipa masculină de baschet Dinamo București a părăsit Capitala cu trenul, plecînd în Iugoslavia, unde va susține returul partidei din sferturile de finală ale „Cupei cupelor", la Ljubljana, în compania formației locale Olympia.

Cei 11 dinamoviști — Albu, Novac, Diaconescu, Cernea, Dragomirescu, Viciu, Giurgiu, Vissner, Cîmpeanu, Andreescu și Roșu — și antrenorul lor — prof. Dan Niculescu — au o misiune deosebit de dificilă. În condițiile competițiilor continentale rezervate echipelor de club, avansul de 16 puncte este precar, mai ales dacă ținem cont de valoarea adversarilor și de faptul că aceștia sînt renumiți pentru felul în care utilizează avantajul terenului: în sala Tivoli, Olympia n-a mai cunoscut înfrîngerea de aproape 4 ani, deși a jucat cu echipe de mare valoare din alte țări.

Baschetbaliștii bucureșteni au atins o valoare intrinsecă corespunzătoare nivelului internațional. Formația cuprinde jucători valoroși, ambițioși, dornici de afirmare. Le lansăm, însă, din nou apelul la voință lucidă, la calm, la eforturi individuale în folosul colectivului. Este singura condiție care trebuie îndeplinită pentru ca miercuri seara, la Ljubljana, performanța lor, jocul lor să ne facă cinste!

UN NOU PATINOAR

Clubul sportiv Dinamo a luat inițiativa amenajării unui nou patinoar pe terenurile de tenis ale complexului sportiv din Ștefan cel Mare. Patinoarul este la dispoziția publicului, zilnic, între orele 8—11 și 17—20.

In pagina a 3-a:

SERIALUL nostru: „IL CAMPIONISSIMO" (I) Dramatica biografie a lui Fausto Coppi

PENTRU A ȘASEA OARĂ!

Gerul tăios din acest ianuarie autentic a oprit pe mulți iubitori ai patinajului din drumul lor obișnuit spre parcul sportiv „23 August" unde, duminică seara, primii noștri artiști ai gheții dădeau asaltul decisiv titlurilor de campioni ai țării. Cu atît mai mare regretul celor absenți din tribune, fiindcă a fost într-adevăr un recital de virtuozitate și curaj, un spectacol sportiv de frumoasă ținută, pe care cronicile noastre, ca și secvențele de film din programul televiziunii, nu l-au putut reflecta decît în palide tonuri. Vă oferim, totuși, alături încă o... compensație fotografică: frumoasa săritură a campioanei noastre de senioare, Elena Moiș, *pentru a 6-a oară pe prima treaptă a podiumului de premiere. Scurte completări. Elena Moiș, sau Bibi cum îi spun toți prietenii gheții, are 15 ani. În 1963, a cucerit primul ei titlu de campioană republicană la categoria senioarelor. Actualmente face parte din secția de patinaj artistic a clubului I.C.F. București și este antrenată de prof. Radu Ionian, fost și el multiplu campion republican.*

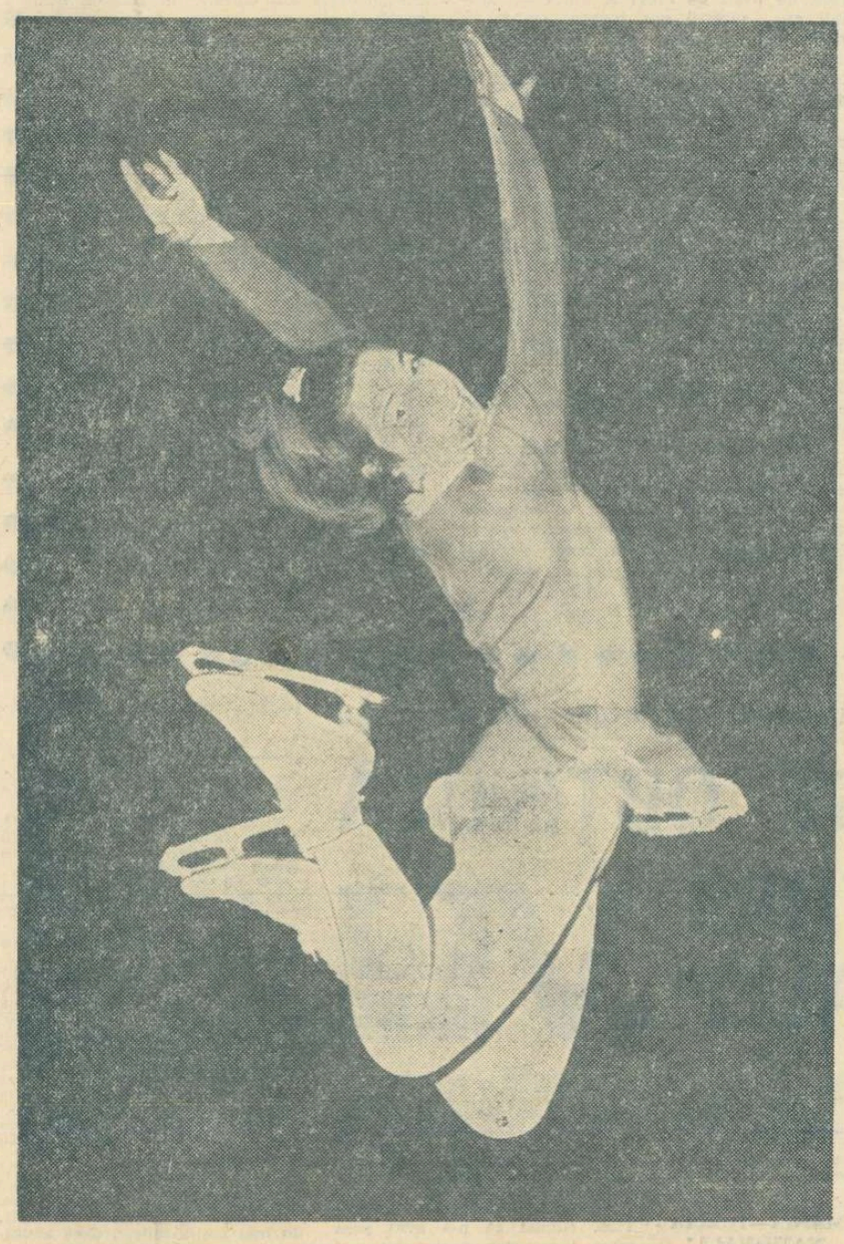

Foto: A. NEAGU

REFLECȚII DESPRE JUNIORI

Există o problemă a juniorilor. Mereu actuală, totdeauna importantă, etern dezbătută. Indiscutabil, sportul de performanță nu mai poate fi conceput în afara junioratului, categorie de la care începe (de fapt) și de unde își trage seva perenă.

Marile cluburi și organisme de sport și-au creat din primii ani de existență așa-zisele pepiniere, în care erau crescute, sub auspicii riguros științifice, tinerele talente. „Luceafărul" a fost rezerva de cadre fotbalistice a Venusului; Pelé a debutat într-o echipă de copii; profesorul Viktor Alekseev a înființat la Leningrad o școală-model, care a dat sportului sovietic galerii impresionante de campioni și recordmani.

Avem și noi exemple de pedagogi care și-au canalizat pasiunea și priceperea pe acest făgaș. Să-i amintim (chiar și în treacăt) pe Pik Popescu-Colibași și Constantinescu-Nehoiu, dascălii celor mai tineri handbaliști și atleți, pe Petre Steinbach, Ion Voinescu și Alexandru Apolzan, învățătorii emeriți ai piticilor fotbalului, pe Martie Ștefănescu și Sima Zosim, care-i îndeamnă pe începătorii ciclismului să nu se teamă de kilometri.

Munca grea, migăloasă, cu copiii și juniorii are ceva din generozitatea celui care sădește un măslin, fără să știe cînd, și dacă, va rodi avînd doar certitudinea că lasă un pom în urma sa...

Din păcate, de la o vreme, dimensiunile noțiunii au fost artificial hipertrofiate. Dintr-o treaptă pe scara ascensiunii firești către măiestrie, dintr-o etapă intermediară (logică și legică) junioratul pare să devină un **SCOP ÎN SINE.**

Asistăm, uimiți, la avalanșe de recorduri (riguros înregistrate), pe niște categorii de vîrste foarte subiectiv delimitate; aclamăm — în virtutea inerției — învingători ale unor competiții de adolescenți, gratulate OFICIAL (n.b. !) cu supratitlul de campionate ale lumii sau ale Europei. Ni se pare că nu e bine!

În general, de succesele juniorilor (privite ca atare) se prevalează cei cărora seniorii le rezervă satisfacții frugale. Și noi ne-am deformat optica în acest sens.

Victoria juniorilor la turneul U.E.F.A. a avut darul, o bună bucată de vreme, să arunce o perdea de fum peste lipsurile grave ale fotbalului major, creindu-le astfel un mediu prielnic de persistență și proliferare. Fiți Balaș — care, copil fiind, a uimit prin forța și rezultatele sale (a stabilit și cîteva recorduri mondiale ca junior) — a inoculat liniște și automulțumire în conștiința celor însărcinați să se ocupe de sportul halterelor. (Dacă nu chiar și a celor care făceau cronicile!). Aruncătorii de ciocan Gheorghe Costache și Victor Țibulschi, prezenți — de asemenea — pe listele recordmanilor lumii la juniori, ne-au făcut multă vreme să socotim că în atletismul românesc treburile merg bine. Foarte recent, cîțiva statisticieni — maeștri ai scamatoriilor cu cifre — au descoperit cum că la natație, în materie de copii (9—13 ani!), rezultatele noastre sînt egale, dacă nu chiar superioare, celor ale americanilor sau ale australienilor! Și că în virtutea unei logici elementare nu trebuie să ne facem nici un fel de griji în privința Olimpiadei din 1972, unde succesul nostru pe pistele albastre ar fi, pasămite, de pe acum, asigurat. Exemplele ar putea continua...

Este, deci, absolut necesar să se pună, cît de cît, ordine în această problemă, astfel ca junioratul să revină la sensurile sale adevărate, să-și trăiască copilăria. A avea juniori foarte buni, dar în schimb seniori foarte slabi, înseamnă — în ultimă instanță — a-ți da singur un vot de blam în privința metodicii de pregătire.

Să privim, așadar, performanțele și recordurile celor mici prin prisma posibilităților reale de evoluție și a lucidității, să nu le atribuim un caracter absolut, chiar dacă — la un moment dat — acesta ne-ar putea fi favorabil. Să nu fim, mai cu seamă, prea grăbiți și prea generoși cu aprecierile.

Multe organisme sportive internaționale au cedat unor ambiții (sau unor presiuni), atribuind întrecerilor de juniori și copii titluri oficiale de campionate mondiale sau europene. Sistemul poate fi nociv, în primul rînd pentru mentalitatea concurenților. Asemenea competiții nu reprezintă nimic mai mult decît niște simple **CRITERII.** Ceea ce sînt de fapt!

Este dureros să vezi, peste ani, cum un fost campion mondial de copii sau de juniori, care promitea o carieră briliantă, ajunge să fie înglobat în zațul suficienței și al anonimatului.

Să recunoaștem că, de multe ori, o bună parte de vină ne aparține. Decît să ridici cuiva, prea devreme, un piedestal al gloriei, este mai bine să nu i-l clădești de loc!...

Valeriu CHIOSE

CE LOC OCUPĂ SCRIMA ROMÂNEASCĂ IN IERARHIA INTERNAȚIONALĂ?

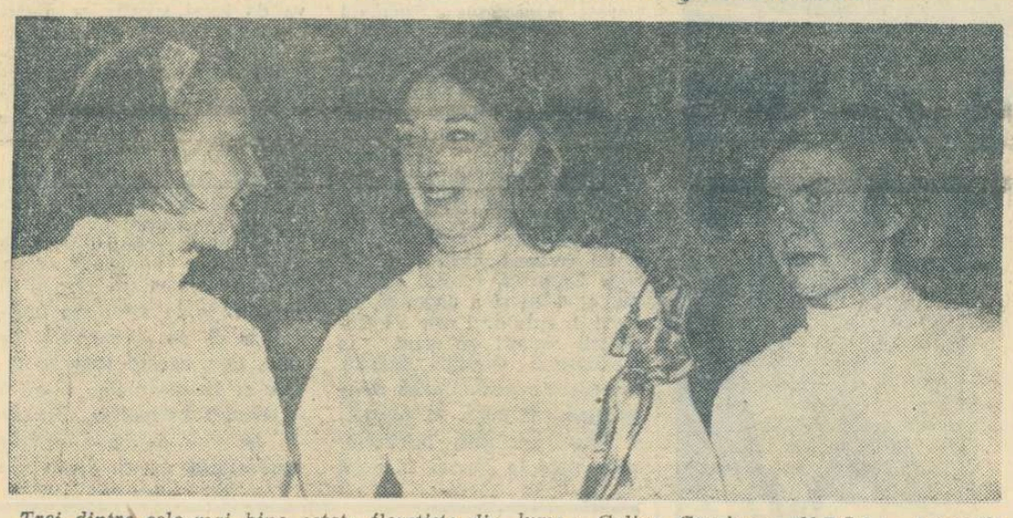

Trei dintre cele mai bine cotate floretiste din lume: Galina Gorohova (U.R.S.S.), Antonella Ragno (Italia) și Ileana Drimbă

Foto: ANSA-Torino

Este incontestabil faptul că scrima românească a înregistrat în anul care a trecut cea mai rămînătoare performanță a ei din cei peste 100 de ani de viață: **primul titlu mondial la echipe, prin „4"-ul reprezentativei masculine de floretă. Este cel de-al doilea titlu mondial la seniori obținut în ultimul deceniu** (după cel cucerit în 1962, la Buenos Aires de către **Olga Orban-Szabo**). De aici, frumoase și meritate aprecieri la adresa valorii ei. Școala românească de scrimă și-a sporit simțitor creditul pe plan internațional, ea se situează astăzi printre cele mai reputate din lume.

★

Floretiștii români au arătat, așadar, că în anul 1967 au fost cei mai puternici de pe glob. Cinci băieți minunați, *Ionel Drimbă, Tănase Mureșanu, Iuliu Falb, Mihai Țiu* și *Ștefan Ardeleanu*, au adus culorilor țării victorii prestigioase în fața principalelor pretendente la supremație. În finala mondialelor, echipa Uniunii Sovietice, care a cuprins pe cîțiva dintre matadorii floretei — *Putiatin*, campion mondial pe 1967, *Sveșnikov*, fostul campion mondial în 1966, *Șarov*, un experimentat trăgător, a fost nevoită să cedeze, și încă la un scor destul de concludent (9—6), în fața reprezentativei țării noastre. Deținătoare a primului loc în competiție, neîntrerupt din anul 1959, echipa de floretă a U.R.S.S. a fost obligată, de data aceasta, să încline steagul, într-o dramatică dispută, cu un adversar mai tenace, mai bine pregătit. Înaintea finalei, echipa României obținuse alte două victorii, la fel de sigure, la Polonia, cu 9—7 și la Franța, cu 9—3. În toate aceste meciuri-cheie (o înfrîngere ne-ar fi aruncat, poate, undeva sub locul IV), floretiștii țării noastre au acționat conform indicațiilor antrenorilor, și-au pus în valoare întreaga lor experiență, tot bagajul cunoștințelor, acumulat în zeci și zeci de concursuri internaționale. *Martorii ocu-*

T. STAMA

(Continuare în pag. a 2-a)

Puncte de vedere

ACTUALA FORMULĂ A CAMPIONATULUI MI SE PARE JUDICIOASĂ

CORNEL OȚELEA — **maestru emerit al sportului:** „Deosebit de utilă inițiativa ziarului „Sportul". Handbalul avea nevoie de jetul de raze al reflectorului. Subscriu la severa critică făcută comisiei orășenești pentru încurcătura produsă duminică după-amiază în sala Floreasca. Aș vrea să le spun spectatorilor — pe această cale — că noi sîntem animați de dorința de a le oferi spectacole sportive de calitate. Așa încît, să nu ne ocolească nici în viitor... Referitor la materialul de la Bacău pot face și unele completări. Este nefiresc ca într-un centru unde handbalul a prins, să se apeleze încă la sportivi aflați la apusul carierei, sportivi ce nu-și mai au locul în formațiile bucureștene și atunci se refugiază în provincie. Calitatea jocului va crește în condițiile în care se vor ridica cît mai multe elemente talentate chiar din regiunea Bacău.

Tov. prof. C. Popescu a propus schimbarea formulei campionatului. Mie mi se pare judicios actualul mod de desfășurare. Mai multe echipe înseamnă posibilități mai mari de depistare a elementelor talentate, un sprijin serios și substanțial în răspîndirea handbalului".

TIMIȘOARA POATE MAI MULT!

IOAN MOSER — **maestru emerit al sportului:** „Regret foarte mult că handbalul timișorean a regresat în ultima vreme. Cînd jucam la Timișoara, exista o mare animație în jurul acestui sport. Erau și echipe

(Continuare în pag. a 2-a)

ECOURI LA HANDBALUL sub reflector

Cornel Oțelea în vizită la redacție

24 ore

ALEXANDRA NICOLAU LA AL PATRULEA BEVERWIJK

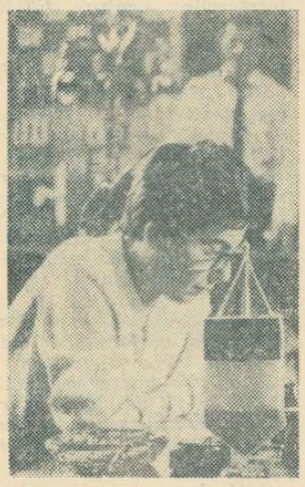

ALEXANDRA NICOLAU

De mîine, festivalul internațional de șah de la Beverwijk programează un nou start, cel în turneul feminin, rezervat maeștrelor. Țara noastră va fi reprezentată de maestra emerită a sportului **Alexandra Nicolau**, care participă pentru a patra oară la tradiționala competiție. Ea este cîștigătoarea edițiilor din 1965 și 1966, iar anul trecut s-a clasat a doua.

La actuala ediție a turneului feminin de la Beverwijk și-au mai anunțat participarea șahista sovietică Valentina Kozlovskaia, iugoslava Tereza Stadler, campioana Cehoslovaciei, Jana Malypetrova, ca și un puternic lot de jucătoare olandeze.

ARBITRI ROMÂNI PESTE HOTARE

Întîlnirea internațională de baschet dintre echipele Union Firestone și Spartak Sofia, din cadrul „Cupei cupelor", disputată la Viena, a fost condusă (excelent, după cum remarcă presa) de arbitrul român dr. DAN CHIRIAC.

Pentru returul întîlnirii (20 ianuarie, la Sofia) a fost solicitat, de asemenea, un arbitru român, dr. C. ARMĂȘESCU.

Hocheiștii noștri vor să infirme tradiția și să cîștige „Cupa orașului București"

În activitatea competițională hocheistică turneul dotat cu „Cupa orașului București" ocupă, fără discuție, un loc foarte important. Din 1958, de la prima sa ediție (a avut loc o dată cu inaugurarea patinoarului artificial din parcul „23 August") și pînă astăzi „Cupa" a reunit la București o seamă de echipe foarte valoroase de peste hotare care, împreună cu cele două selecționate ale Capitalei, au oferit spectatorilor meciuri de o bună calitate tehnică și spectaculară. Cercetind palmaresele fiecăreia dintre cele nouă ediții de pînă acum găsim următoarele formații cîștigătoare: 1958 — **Plzen (Cehoslovacia)**, 1959 — **Bratislava (Cehoslovacia)**, 1960 — **Torpedo Gorki (URSS)**, 1961 — **Leningrad (URSS)**, 1962 — **Torpedo Gorki**, 1963 — **Lokomotiv Moscova**, 1964 — **Aripile sovietelor**, 1965 — competiția nu s-a desfășurat, 1966 — **Daugava Riga (URSS)** și 1967 — **Sibir Novosibirsk (URSS)**. După cum se poate vedea, reprezentativa Capitalei n-a reușit încă pînă acum să intre în posesia trofeului ce se acordă echipei cîștigătoare, fiind clasată de cele mai multe ori pe locul secund. În februarie 1961 echipa Bucureștiului a fost cel mai aproape de cîștigarea primului loc. Hocheiștii români au terminat la egalitate cu jucătorii din selecționata Leningradului (3—3) fiind însă întrecuți la golaveraj 28:9 față de 39:11 cît au avut sportivii sovietici.

În această situație, evident că reprezentanții noștri doresc din răsputeri să... spargă gheața! Prilejul îl oferă cea de a X-a ediție a competiției care va începe miercuri în București, deși și anul acesta printre participante se află cîteva formații cu o recunoscută valoare tehnică și cu o apreciată forță de joc. Este vorba de echipa militară din Leningrad, de formația din Litvinov, ca și de reprezentativa secundă a R. F. a Germaniei.

Hocheiștii noștri privesc cu toată atenția această „Cupă", dat fiind faptul că ea prilejuiește ultima verificare serioasă a echipei României care va participa în primele zile ale lunii viitoare la meciul de baraj pentru grupa A a turneului olimpic cu echipa R. F. a Germaniei.

★

Federația de hochei a stabilit programul de desfășurare a întrecerilor: **miercuri:** București A—București tineret; S.K.A. Leningrad — C.H.Z. Litvinov; **joi:** București tineret — S.K.A. Leningrad, București A — R.F.G. II; **vineri:** București tineret — C.H.Z. Litvinov, S.K.A. Leningrad — R.F.G. II; **simbătă:** București tineret — R. F. G. II; București A — C.H.Z. Litvinov; **duminică:** C.H.Z. Litvinov — R.F.G. II; București A — S.K.A. Leningrad.

Partidele vor începe în fiecare zi la ora 17 și 19, duminică însă ele vor avea loc la 16,30 și, respectiv, ora 18,30.

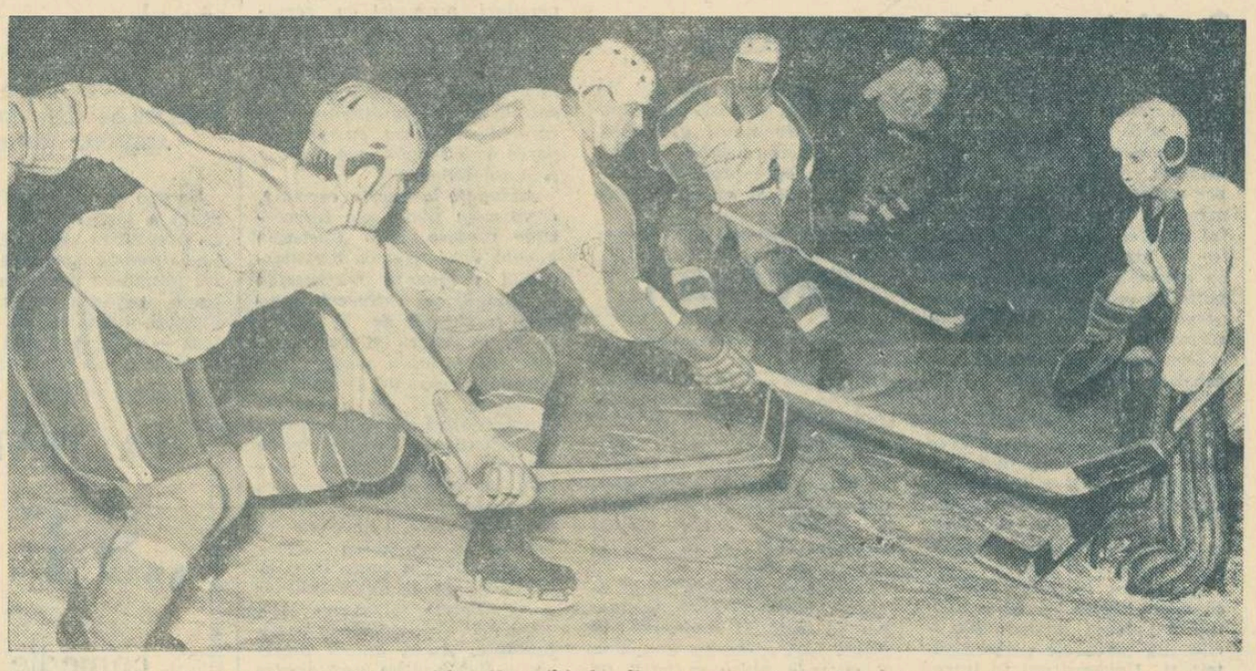

Iată o imagine din meciul București — Sibir Novosibirsk, disputat în cadrul ediției de anul trecut a „Cupei orașului București". Apărarea formației sovietice este la post și respinge un atac al jucătorului Calamar

Foto: A. NEAGU

RADU DIACONESCU DESPRE

BASCHET ŞI PROFESIUNE

În meciul cu Olympia Ljubljana, alături de Albu, spiridușul formației dinamoviste s-a dovedit a fi cel mai eficace. Dar crochiul pe care i-l consacrăm are și alte motive.

La 23 de ani, Radu Diaconescu, *autentic talent al baschetului românesc, este component al echipei Dinamo și al lotului național. Dar, baschetul nu a fost totul pentru el. A urmat cursurile Facultății de electronică, fiind convins că profesiunea este preocuparea de bază a unui tînăr.* „Sportul vine abia după aceea — *spune el* — pentru că nu putem face sport toată viața". *Student foarte bun, practică sportul cu același succes, ajungînd să facă parte din echipele divizionare Steaua și Politehnica București, în cadrul căreia rămîne pînă la terminarea facultății. Abia atunci va alege clubul Dinamo.*

Continuă să împletească fericit studiul cu sportul și în anul 1967 înregistrează un dublu și meritat succes: obține diploma de inginer electronist și i se acordă titlul de maestru al sportului.

Sportul l-a atras în mod deosebit prin oamenii care-l practică, prin caracterul, sinceritatea și fermitatea lor.

Solicitîndu-i un scurt interviu, Radu Diaconescu ne-a răspuns cu rigoarea unui om studios și cu sprinteneala care-l caracterizează nu numai ca sportiv, ci și ca intelectual.

— *Cum ați împăcat studiul cu sportul?*

— Baschetul este un sport iubit extrem de mult de elevi și studenți. Studiul cu sportul pot merge mînă în mînă, după părerea mea ele stimulîndu-se reciproc, condiționîndu-se chiar.

— *Cum puteți face sport de performanță fără a vă neglija profesia?*

— Alternarea efortului intelectual cu cel fizic ar trebui să fie o lege în comportamentul fiecărui tînăr. În cazul în care lucrezi efectiv în meseria pe care ți-ai ales-o și în același timp faci și sport de performanță, trebuie să fii foarte atent la felul în care îți dozezi efortul în cele două activități. În momentul în care ajungi să duci o viață echilibrată — nu înțeleg prin aceasta o viață lipsită de orice distracție, ci una în care știi să integrezi inteligent amuzamentele, astfel încît să nu-ți mărească gradul de oboseală psihică și fizică — cele două activități pot face casă bună.

— *Nu credeți că virtuozitatea dv. individuală — atunci cînd este exagerată — dăunează jocului colectiv?*

— Virtuozitatea — chiar și exagerată — nu poate fi dăunătoare în sport! Referindu-mă însă la raportul existent între jocul individual și cel colectiv, consider că în baschet atributul colectiv are valoare de 70 la sută în jocul de apărare, restul rămînînd atacului. Atacul este o acțiune colectivă care se încheie cu una individuală. În ceea ce mă privește am carențe în fixarea momentului în care începe această acțiune individuală și, uneori, fac exces de dribling. Dar de aici și pînă la a spune că jocul meu e dăunător echipei, este o diferență.

— *Ce parteneri de joc ideali vă doriți (inteligenți, înalți, buni camarazi)?*

— Partenerii mei ideali sînt cei pe care îi am acum, cei care formează echipa din care fac și eu parte, o echipă tînără care consider că însumează calitățile de care-mi vorbiți. Plăcerea de a face parte dintr-o echipă pornește însă, în primul rînd, de la antrenor, de la cel care te conduce, te îndrumă, primul om care poate să-ți spună ce trebuie să faci. Doresc să am, și cred că aici i-am găsit, parteneri de joc care să lupte cu convingere, cu pasiune, să nu se descurajeze nici un moment, care să dorească și să demonstreze că pot să obțină victoria în final, oameni care posedă o tehnică individuală foarte bună pe care s-o folosească în interesul colectiv...

Nădăjduim că vorbele rostite de Radu Diaconescu vor fi de bun augur pentru meciul retur de la Ljubljana!

Nicoleta ALDEA

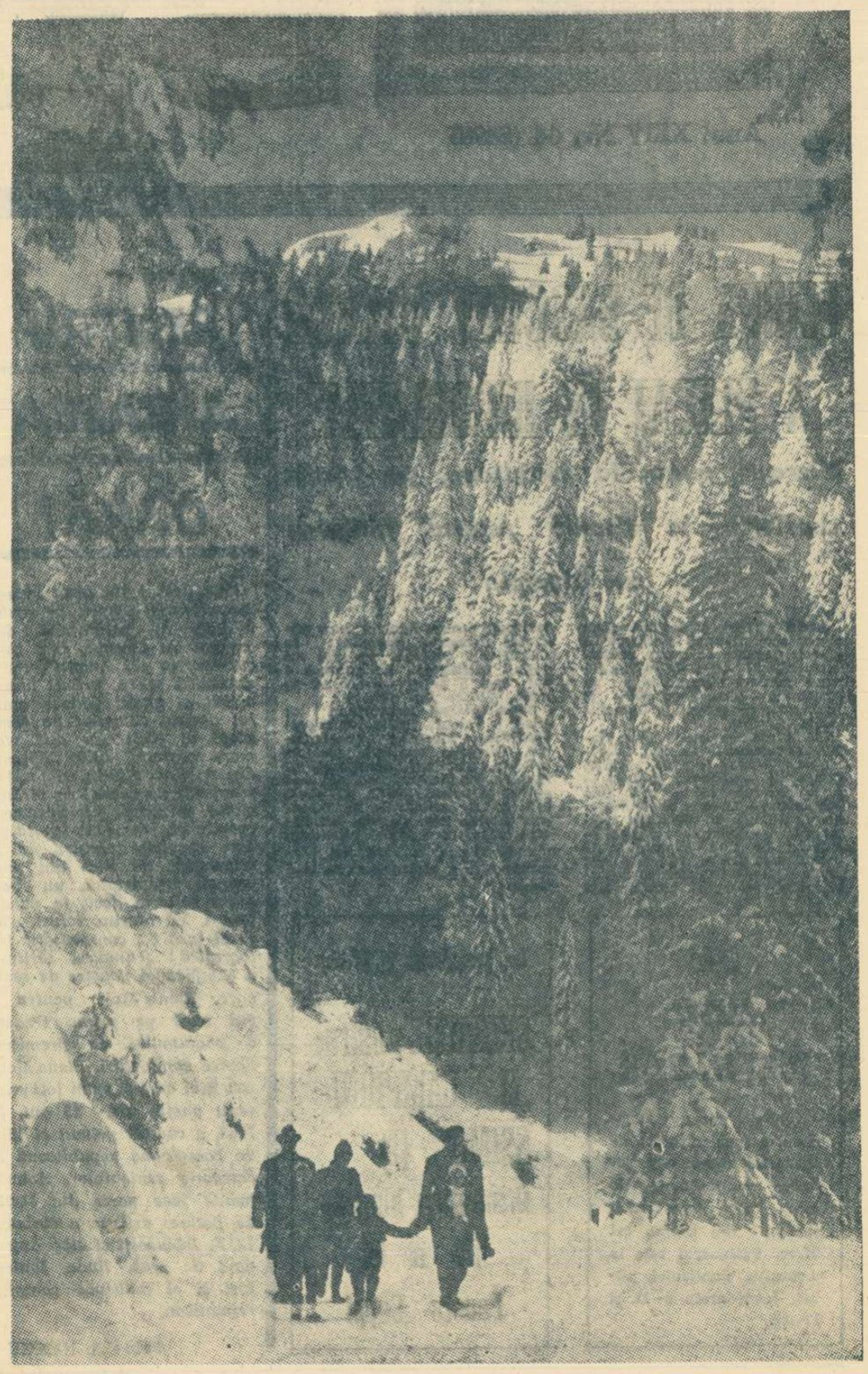

Turiști spre cota 1400 — Foto: A. TRANDAFIRESCU

Amintiri de acum 40 de ani...

CUM A FOST OBȚINUTĂ PRIMA VICTORIE A „NAȚIONALEI"

CUM SE JUCA VOLEI ÎN 1924

Printre puținii spectatori ai unui neimportant meci de volei, de categorie inferioară, jucat pe un mic teren cu cîteva luni în urmă, am avut surprinderea să-l văd pe FLORIN BRĂTAN, unul dintre „veteranii" ziariștiei sportive, redactor al ziarului „Munca".

— Prezent la volei? Vă credeam în... pregătire pentru cuplajul de fotbal de după-amiază...

— Voi fi de față și la fotbal, dar tot mai mult îmi place voleiul, de care-s legat de vreme mai îndelungată.

— Nu știam. De cînd?

— Păi, să ne întoarcem cu peste 40 de ani în urmă, prin 1924, cînd, fiind elev de liceu și ducîndu-mă vara în tabăra O.N.E.F. (I.C.F.-ul de-atunci), am făcut cunoștință cu acest sport, care mi-a rămas la inimă nedespărțit pînă azi...

— Cum se juca acum 40 de ani?

— Se juca pe un teren de 20x9 m, cu un fileu înalt de 270 cm, între 2 echipe compuse din 9 jucători, împărțiți pe 3 linii (plasă, mijloc și fund), cu locuri fixe și cu nelimitate loviri de mingi. Fiind cel mai mic, m-am specializat la serviciu, singurul post în care aveai voie să lovești cu pumnul. Dar, anii au trecut, am crescut și am avansat la fileu, trăgător. ...Și a venit anul 1928. În vară a sosit o echipă din Turcia, care a arătat la București adresa, dîndu-i dreptul să-și reprezinte țara și care dorea să joace în România. Conducerea sportului din acea vreme i-a îndrumat pe oaspeți spre Eforie, la tabăra O.N.E.F.-ului, unde se știa că tînărul profesor Nicolae Dușescu (de la care am învățat acest sport) luptă pentru răspîndirea voleiului.

MECIUL ROMÂNIA—TURCIA ȘI PRIMA „NAȚIONALĂ"

Meciul România—Turcia a fost îndată perfectat, hotărîndu-se să jucăm în echipe de 6, fără drept de schimbare decît în cazul unui accident, cu posturi fixe, cu oricîte pase pentru trecerea mingii peste fileu și urmînd să fie declarată învingătoare formația care va cîștiga 3 seturi. Iar arbitru — Nicolae Dușescu. Echipa noastră a fost alcătuită din: maiorul Emil Pălăngeanu, locotenenții Aftenie și Al. Papană, „Dudu" Frim (ultimii doi — viitorii campioni mondiali de bob), profesorul Joja și cu mine, numit căpitan, deși aveam doar 17 ani. E drept, însă, că „bombele" mele erau mai tari decît ale tuturor...

..Turcii au apărut pe teren cu semiluna cusută pe tricouri. Noi — nicicum echipați pentru un meci internațional, ci în obișnuitele noastre maiouri albe și chiloți negri.

MARIA VENTURA, O FOARFECĂ ȘI UN CORDON TRICOLOR

Dar a intervenit neprevăzutul: marea artistă Maria Ventura, care era de față, și-a scos cordonul tricolor cu care era încinsă, a cerut o foarfecă, l-a tăiat în bucăți și a trimis-o pe Elvira Godeanu (pe-atunci o codană...) să ne fixeze cu ace de siguranță pe tricouri micile tricoloruri! Simt și azi fiorii momentului, îmboldul de-a lupta din toate puterile pe care ni l-a dat... Și-am început. Turcii — scunzi și mai slabi în atac, dar iuți, pionjînd... ca-n apă și scoțînd tot. Noi — mai calmi, cu trăgători puternici și o formație mai sudată. Eu la centru, trăgînd din ce-mi ridicau Pălăngeanu și Papană (și-mi dădea Papană niște mingi!) și pasîndu-i din cînd în cînd prin surprindere lui Pălăngeanu, care și el era atacant. În linia a doua, în centru, Dudu Frim făcea adevărate lupinguri... Dar din galerie se auzea încurajatoare și contaminantă vocea ascuțită a puștiului „Țică" Dinischiotu (regizorul teatral de azi, Constantin Dinischiotu)!... Începusem jocul la 17,30, știind că pe la 20.30 se întunecă. Nu ținusem seama însă că pasele fără număr ne vor mînca timpul, așa că înserarea ne-a jucat festă. Am întrerupt meciul la 2—1 pentru noi și l-am continuat a doua zi la ora 10. A venit iarăși lume multă în jurul terenului. În fruntea galeriei — ca și în ajun — Țică. Numai că n-a avut prea mare lucru de văzut, căci noi am cîștigat repede setul la 7 și cu aceasta și partida.

PRIMA VICTORIE INTERNAȚIONALĂ

Primul meci internațional, prima victorie! Am fost purtați pe brațe, ovaționați și niciodată nu voi uita clipele acelea!

A urmat un banchet în toată regula, la care însă eu, cu toată căpitănia mea, am fost singurul servit cu... limonadă! În fine...

Dar să nu închei povestirea asta fără a-ți aminti că federația de volei a luat ființă abia în 1930 și că deci, dacă vrei să scrii, să treci între ghilimele echipa națională din 1928...

— Cînd ați abandonat voleiul?

— În 1947 cînd, vizitînd o mină din Valea Jiului, o surpătură mi-a strivit trei coaste. Pe atunci, însă, nu mai jucam decît rar. Ultimul meci l-am susținut în mai 1943, jucînd, în calitate de căpitan al echipei V.S.C., în prima finală de campionat național oficial, la Ploiești, împotriva formației S.K. 38. Și am cîștigat... După cum vezi, am motive destule să fiu atras de volei...

...Dar în după-amiaza acelei zile, tot l-am întîlnit la cuplajul fotbalistic pe nea Florin, care avea de făcut cronica. Desigur, în mai multă liniște, dacă apucase să vadă și măcar un pic de volei în ziua aceea!

Emil VASILESCU

ECOURI LA HANDBALUL sub reflector

(Urmare din pag. 1)

sătești puternice, ca să nu mai vorbesc de cele din orașe. Acum totul se rezumă la formațiile studențești Politehnica și Universitatea. Dar și acestea se complac în a face selecție doar din rîndurile studenților din anul I. Nu există o permanentă preocupare pentru creșterea și promovarea juniorilor, nu se muncește cu pasiune pentru păstrarea tradiției handbalistice din acest centru al țării. Actuala conducere a sportului bănățean nu face nimic sau aproape nimic pentru dezvoltarea handbalului. Cu 10—15 ani în urmă se desfășurau aici întreceri tradiționale la care, din păcate, s-a renunțat. Numai o puternică și susținută activitate de redresare a handbalului ar putea face ca în Banat acest sport să revină pe treapta pe care se afla cîndva. Și, poate, reflectorul ziarului ar trebui să se îndrepte mai des asupra acestui colț de țară".

GENERAȚIA JUCĂTOARELOR DE AZI NU ÎNȚELEGE SĂ FACĂ SACRIFICII...

AURELIA SZÖKÖ — **maestră emerită a sportului**: „Am citit cu deosebit interes materialele publicate în pagina „Handbalul sub reflector". M-a interesat, în special, interviul luat antrenorului meu, prof. C. Popescu. Consider că ar mai fi trebuit adăugat că actuala generație de jucătoare nu înțelege să facă sacrificii pentru a ajunge la nivelul cerut aspirațiilor la titlul mondial. Promoția mea — care a adus handbalului românesc trei titluri mondiale — muncea la antrenamente mult mai mult, făcea totul cu pasiune, cu dragoste. Noi am iubit handbalul și de aceea i-am dedicat — atunci cînd trebuia — toate preocupările noastre. Astăzi, majoritatea tinerelor handbaliste privesc activitatea de pregătire cu multă ușurință, mulțumindu-se cu faptul că au fost selecționate în lot. Pentru ele aici se încheie capitolul îndatoririlor. În continuare au numai pretenții. Este, desigur, o mare greșeală. Selecționarea în lot trebuie să constituie un stimulent puternic pentru mărirea volumului de pregătire, pentru continua perfecționare a măiestriei sportive. Îmi pare rău că n-am putut încă să transmitem actualei generații pasiunea noastră pentru handbal. Dacă mai jucăm și astăzi este pentru faptul că dorim să îndreptăm această greșeală".

Aurelia Szökö, scrîndu-și impresiile

SÎNT PENTRU RECONSIDERAREA HANDBALULUI ÎN 11

GH. EPURAN — **publicist, fost jucător de handbal**: „S-a greșit abandonîndu-se handbalul în 11. Mai ales în școli el poate atrage spre practicarea handbalului, în general, foarte mulți copii. Desfășurîndu-se pe un spațiu larg și nepretinzînd o tehnică deosebită, handbalul în 11 poate deveni un adevărat magnet. Specializarea, pentru una sau alta dintre cele două ramuri, se poate face după ce copilul a prins gustul acestui sport. Pasiunea lui poate fi canalizată spre apropierea tehnicii necesară în handbalul în 7 sau spre aceea specifică celui în 11. În orice caz, handbalul în 11 trebuie reconsiderat".

SCRIMA ROMÂNEASCĂ

(Urmare din pag. 1)

lari, specialiști în scrimă, ziariști cunoscuți, au fost unanimi în a recunoaște că, în floreta masculină, România deține, pentru anul 1967, întîietatea pe plan mondial, tocmai prin maniera categorică în care reprezentativa țării noastre a reușit să-și apropie trofeul suprem.

După floretiștii noștri urmează cei ai Uniunii Sovietice, apoi cei ai Poloniei, Japoniei, Franței și Ungariei. Acest clasament poate să pară puțin contradictoriu prin poziția Ungariei, tocmai pe locul al 6-lea și a Japoniei, pe locul 4. Adevărul este că floretiștii unguri au avut la mondiale o evoluție inegală (au pierdut posibilitatea de a termina cel puțin în primele 4 locuri, printr-o înfrîngere nescontată la Japonia!), după cum trăgătorii niponi s-au impus printr-un simțitor progres. De asemenea, echipa Franței, fără *Magnan*, n-a mai avut forța-i cunoscută, n-a mai constituit un „4" suficient de redutabil (nici măcar în raport cu anul 1966, cînd a terminat finala pe locul 4).

★

Floreta noastră feminină a confirmat, în anul care a trecut, clasa ei ridicată, realizînd la mondiale un prețios loc 3. Firește, pretențiile cunoscătorilor ar fi fost, poate, mai mari față de fete, anticipîndu-le — cel puțin — posibilitatea de a fi prezente în finală. Dar, unele inexactități în meciurile din preliminariile turneului final, precum și o înfrîngere nescontată la Ungaria le-a scos din lupta pentru primele două locuri. Ele și-au disputat medalia de bronz în compania floretistelor Italiei, pe care le-au întrecut la o diferență de 6 tușe. *Specialiștii prezenți în Canada au ținut însă să sublinieze că sportivele României, dacă ar fi putut ajunge în finală, ar fi fost în măsură să repete performanța băieților, dat fiind faptul că trăgătoarele Uniunii Sovietice au strălucit mai puțin ca de obicei. Dovadă: o singură tușă le-a despărțit de formația Ungariei.*

Se știu însă dificultățile prin care au trecut antrenorii români în alcătuirea celui mai bun „4" pentru mondiale, cu două sportive de prim plan, *Olga Orban-Szabo* și *Maria Vicol* care întrerupseseră o lungă perioadă de vreme activitatea. În condiții normale, desigur, posibilitatea de a ajunge în finală (și poate chiar mai mult...) n-ar fi fost exclusă.

Și iată, pentru anul 1967, floreta noastră feminină se situează pe locul 3, după Uniunea Sovietică și Ungaria și înaintea Italiei, Poloniei și Franței. Comparativ, aceasta înseamnă un progres față de 1966 (locul 4), dar un regres, dacă ne raportăm la anul 1965, cînd echipa — aceeași, de altfel — a terminat pe locul 2. Performanța de acum trei ani de la Paris rămîne, deocamdată, cea mai valoroasă la floretă fete.

Prin urmare, în probele de floretă, scrima românească deține — în contextul anului 1967 — poziții fruntașe pe glob. Foarte bine! Acest fapt va da aripi sportivilor noștri pentru a ținti tot mai sus.

Numai că scrima nu se identifică doar cu probele de floretă. În alte două probe, cele de spadă și sabie, poziția noastră în ierarhia mondială este mai puțin cunoscută.

Spadasinii români au arătat în cursul anului care a trecut, și în special cu prilejul întrecerilor pentru „Cupa campionilor europeni", de la Heidenheim, că pot intra și ei în discuție la stabilirea fruntașilor de pe continent (de fapt, cam aceiași care se întrec și la mondiale). Locul 5 la această competiție vorbește de la sine de posibilitățile spadasinilor noștri. Nu trebuie uitat că tot în 1967, la mondialele pentru tineret, medalia de aur a fost prinsă pe pieptul unui sportiv român, Anton Pongrat, un produs de autentică valoare a spadei din țara noastră.

Dar, la mondialele pentru seniori, spadasinii României n-au fost prezenți. Specialiștii n-au fost suficient de curajoși în a credita pe trăgătorii la această probă. Previziunile lor asupra posibilităților acestor sportivi au fost cel puțin reținute. Nu căutăm un cap de acuzare, însă promovarea spadasinilor noștri în cît mai multe competiții internaționale și, categoric, în confruntarea mondială, înseamnă un cîștig imens. El echivalează cu lărgirea continuă a cunoștințelor, a experienței.

La fel (sau aproape la fel) s-au petrecut lucrurile și la sabie. Comparativ cu spada, proba de sabie a reușit să se afirme cît de cît: în 1957 și în 1963 a fost și în turneul final la mondiale. Dar, și aici lipsa de curaj și de încredere a antrenorilor au determinat o regretabilă rămînere în urmă a acestei probe. Sabrerii noștri n-au participat nici la întrecerile pentru „C.C.E.", deși aveau acest drept.

Trebuie înțeles că spada și sabia nu pot rămîne la nesfîrșit „copiii vitregi" ai scrimei noastre, că și trăgătorii de la aceste probe sînt capabili să realizeze progrese și implicit performanțe de răsunet pe plan internațional, mulți dintre cei care încă activează și indiscutabil elementele din generația care vine. Pentru aceasta însă le trebuie concursuri, cît mai multe concursuri. Nu se poate ajunge la performanță, chiar dacă ai lucra zilnic cîte 8 ore sau te-ai întrece asalturi în șir cu colegi de club sau trăgători arhicunoscuți din țară. Sînt necesare și concursuri internaționale.

Iată de ce este de salutat inițiativa federației de resort, de a lărgi pentru acest an sfera activității competiționale a spadasinilor și sabrerilor noștri. Trăgătorii fruntași ai celor două probe urmează să fie prezenți la mai bine de 20 de întreceri internaționale.

Două cronici — album

1. La izvoarele performanței
2. Universitarii în întrecere

Cu extrem de puține excepții competiția sportivă nu și-a prea găsit loc, pînă acum, în tematica editurii de specialitate. Rezultate, scoruri, performanțe, relatări și comentarii, trec rapid prin vîrful peniței cronicarului sportiv în pagini de ziar și — cu excepția fotbalului — mai puțin în reviste trăind, în general, existența efemeră a acestora.

Evenimentul sportiv nu mai subzistă decît gravat pe o cupă, pe o medalie și, firește, în amintirea celor implicați în el. Și asta pentru că ni se pare, probabil, superfluă preocuparea pentru editcrea unor anuare sportive unde competiția se oglindește, de fapt, în cea mai sintetică expresie a sa: rezultatul brut.

Așa stînd lucrurile, trebuie să recunoaștem că au constituit o plăcută surpriză lucrările „La izvoarele performanței" *și* „Universitarii în întrecere", *apărute, recent, în editura C.N.E.F.S. Sînt lucrări de o factură aparte, un fel de cronici-album consacrate unor întreceri de mare amploare, campionatele școlare și universitare, care produc nu numai pasiuni și ambiții nobile dar și apreciabile contingente de „speranțe", de viitori ași ai stadioanelor noastre.*

Lucrările, datorate colegilor noștri T. Stama *și* C. Alexe, *nu circumscriu aceste evenimente la relatarea simplă și caducă a unei cronici sportive. Ele caută — și reușesc în bună parte — să ne arate de unde pornesc aceste torente de tinerețe care inundă sălile și stadioanele în prima fază a întrecerilor, cine și cum le îndrumă pașii pe primele trepte ale măiestriei, așa după cum, nu omit să ne aducă în prim-plan personajele importante ale întrecerilor: campioni școlari și universitari, profesori cu rezultate remarcabile și, chiar, amintirile unor fruntași ai sportului nostru referitoare la începutul consacrării lor în acest domeniu, consacrare care coincide adeseori cu participarea la campionatele școlare și universitare.*

Adăugați la aceste capitole, rezultatele finale ale întrecerilor precum și o ilustrație bogată, care redă cu o remarcabilă pregnanță frumusețea și dinamismul întrecerii sportive (realizată de T. Roibu și P. Romoșan) și veți conveni că formula aleasă este adecvată scopului urmărit.

Înainte, însă, de a încheia sîntem datori cititorilor noștri o precizare: campionatele școlare și universitare care s-au bucurat de o asemenea atenție au avut loc în... 1966! Noroc că factorii care au colaborat la realizarea acestor lucrări au avut buna inspirație de a adăuga la sfîrșitul lor și rezultatele întrecerilor din anul 1967 readucîndu-le în actualitate. Altfel am fi încercat o îndreptățită nedumerire sau decepție. Și ar fi fost păcat!...

RECENZII

8, 9, 10... out

TRATATIVE ÎN VEDEREA MECIURILOR CU „SQUADRA AZZURRA" (TINERET)

Se știe că selecționata de tineret a țării noastre a călcat cu dreptul în „Cupa Europei". La 17 martie, speranțele boxului românesc vor avea de susținut revanșa cu naționala Franței, acasă la ea. Rămîne însă — ca pînă atunci — să se dispute dubla confruntare cu reprezentativa de tineret a Italiei. Federația italiană a propus ca ambele partide să se organizeze în perioada 20 aprilie—15 mai. Forul nostru de specialitate a acceptat în principiu aceste date, propunînd ca prima întîlnire să aibă loc la 20 aprilie, în România, iar cea de a doua la 8 sau 9 mai, în Italia. În acest sens, au fost trimise scrisori federației italiene și A.I.B.A.-ei.

LA TEATRUL DE COMEDIE
„SFÎNTUL"
comedie de EUGEN BARBU

fotbal

SUB PLAPUMA DATORIEI APARENT ÎMPLINITE

Un curs de perfecționare a antrenorilor de fotbal este întotdeauna binevenit. Dacă prin tematică își propune să elucideze aspecte-cheie, determinante pentru ameliorarea procesului de pregătire, dacă ideile vehiculate în referate și aprofundate în dezbateri lipseau pînă atunci din inventarul cunoștințelor profesionale ale antrenorilor, dacă oferă cel puțin cîteva sugestii la întrebarea cum să-i învățăm pe fotbaliștii și echipele noastre să joace mai bine. Lucid conceput, plasat în timp atunci cînd lipsa antrenorilor de la echipe nu prejudiciază, organizat impecabil la locul de desfășurare, un astfel de colocviu pe teme fotbalistice ar trebui salutat ca un eveniment al breaslei.

Cursul de la Snagov, încheiat simbătă, a respectat aceste coordonate? Vom comenta succesiv cîteva dintre aspectele sale.

1) A fost fixat în perioada cînd nu este permis antrenorilor să lipsească de lîngă echipe.

2) Fiind plasat la Snagov, desfășurarea sa a fost afectată, deplasarea lectorilor făcîndu-se cu dificultate. Ziua de luni s-a pierdut, oficialii cursului neputînd ajunge din cauza vremii nefavorabile să-l inaugureze. Lectorii străini și alte persoane au fost zilnic deplasate de la, și spre București (noțiunea de economie nemaiintrînd în calculul organizatorilor). Bucureștiul prezenta avantaje multiple, dar „Snagovul iarna" poate oferi un tablou inedit. Să fi fost asta rațiunea?

3) Tematica ne-a surprins (sau nu) cu problematica ei subțire, lipsită de echilibru și de oportunitate. Majoritatea referatelor înserate în programul oficial s-au ocupat de aspecte ale pregătirii fizice prin metoda circuitului și intervalului. Despre aceste modalități bune, dar de loc noi (altii le utilizează de peste 10 ani) există o substanțială literatură de documentare, difuzată în toată țara prin buletinele informative ale C.N.E.F.S-ului. Aspectele care au compus deci miezul cursului sînt, sau ar trebui să fie, incluse de mult în cultura profesională a fiecărui antrenor, prin cîteva căsuri de lectură. Excepțiile, cum a fost expunerea despre **„Experiența metodică a antrenamentului contemporan"** n-au reușit să compenseze lipsa generală de fond.

Atașați de noțiuni minore, care mai pot face impresie doar unui neavizat, autorii programului au introdus în economia cursului referate despre: **„Sarcinile echipelor și organizarea activității în perioada pregătitoare"** (chestiune atît de elementară, încît ține de bunul simț și nu de sfera pregătirii de specialitate a unui antrenor), precum și despre **„Documentele de planificare"**, capitol pomenit cu smerenie de vreo 15 ani, niște întocmiri schimbate de nenumărate ori în decursul timpului datorită neconcordanței cu nevoile unei munci ce trebuie înregistrată printr-un cod simplu, expresiv. Această cocoașă birocratică se va compune, după ultimele dispoziții, din 20 de evidențe. Ba s-a și accentuat că „ele concretizează conținutul procesului de instruire" (dacă ar fi simplificate, conținutul procesului de instruire nu s-ar mai concretiza oare?), că vor fi socotite „acte oficiale" și că „lipsa lor ar îngreuia controlul organelor federației" (același control care se tot face de vreo 15 ani cu rezultatele știute). Totuși, în final, cînd referentul a observat insatisfacția antrenorilor (cuprinși de pe acum de groază la gîndul sutelor de ore pierdute anual, pentru întocmirea și desenarea lor) a dat involuntar dovadă de umor, promițînd, după mai bine de un deceniu, că în curînd „se va studia dacă sînt folositoare sau nu".

4) Pe agenda cursului au figurat și prelegeri ale unor specialiști în alte discipline sportive. S-a vorbit antrenorilor de fotbal cum s-au pregătit loturile de lupte și de handbal. Dacă s-ar fi efectuat un schimb de idei generale, dacă discuțiile s-ar fi purtat la nivelul principiilor antrenamentului, atunci, desigur, ar fi existat posibilități de transfer, de interpretări comune. Dar lucrurile s-au petrecut altfel, mărturisirile unor tehnicieni reputați au păstrat caracterul strictei specialități, de parcă auditoriul era format din antrenori de lupte sau de handbal. Vina aparține statului major al cursului, care n-a știut ce să solicite unor confrați amabili și competenți.

5) Au participat trei invitați de peste hotare. Un antrenor englez, unul iugoslav și altul vest-german. Ei au făcut o plăcută causerie pe teme generale și, tocmai de aceea greu de epuizat. Mai există 1—4—2—4? Betonul e în agonie? etc. S-a observat că diversitatea opiniilor despre tactica fotbalului ajunge departe, pînă la negare reciprocă. Totuși, de la specialiștii străini s-ar fi putut obține relații mai utile, mai concordante cu necesitățile de ordin profesional ale antrenorilor noștri, dacă ar fi fost solicitați să vorbească despre aspectele cardinale ce hotărăsc construcția, jocul și performanța unei echipe.

6) Carența cea mai pregnantă a echipelor noastre este jocul propriu-zis. El nu evoluează în conformitate cu principiile tactice moderne, deoarece nu le-au asimilat nici majoritatea antrenorilor și, reflex, nici jucătorii. În loc să se discute și să se demonstreze cu material intuitiv (lecțiile practice fiind excluse) cum ar trebui organizat jocul de atac și de apărare și, mai ales, cum ar trebui învățați fotbaliștii, încît să asimileze și să memorizeze pînă la intrarea în reflex, atribuțiile și responsabilitățile lor în cadrul uneia sau cîtorva variante tactice, în loc să se dezbată cum ar trebui curățată tactica echipelor de atitea erori elementare (sîntem ignoranți cînd e vorba să combatem apărările aglomerate, partida cu Juventus de la București dînd un nou gir acestei afirmații), în loc de toate acestea și de alte chestiuni urgente, inexistente în broșuri, irosim timpul și banii cu referate scolastice, care nu obligă la efort intelectual nici pe referent, nici pe ascultător. Cunosc antrenorii noștri jocul modern în toate implicațiile sale, știu să-l predea jucătorilor, aceștia l-au învățat, îl demonstrează? După cum se comportă echipele noastre, mai curînd, NU.

7) Am discutat cu numeroși antrenori. Aproape toți apreciau cursul ca fiind lipsit de substanță, sub nivelul de profesionalitate al precedentelor, alcătuit din referate situate la mare distanță de problemele tactice ale fotbalului modern. Cîțiva remarcau că invitații străini discută despre chestiuni elementare, auzite, văzute și știute și că simpozionul din ultima zi a fost mai mult un seminar, decît o confruntare de idei.

Și, totuși, amatorii de procese verbale sînt fericiți. Au mai făcut un curs de perfecționare. La federație se bifează încă una dintre acțiunile înscrise în planul de muncă și după o anumită logică, anumiți tovarăși se simt protejați sub plapuma datoriei împlinite. Aparent împlinite...

Romulus BALABAN

P.S. Redacția noastră, primind planul tematic al cursului de la Snagov doar în preziua deschiderii sale oficiale, nu a avut timpul necesar comentării acestuia.

LA CURYTIBA A PLOUAT CU GĂLEATA...

RIO DE JANEIRO 15 (Agerpres). — În continuarea turneului pe care îl întreprind în Brazilia, fotbaliștii români urmau să joace duminică la Curytiba cu formația locală Maringa. Meciul nu s-a putut disputa din cauza timpului nefavorabil (ploaie torențială).

CEA DE-A 1002-a NOAPTE A ȘEHERAZADEI...

Mărire și slavă vestiților cronicari ai Bagdadului! Mărire și slavă tuturor celor ce ne îndulcesc zilele și nopțile cu prea frumoasele lor istorii! Căci istoriile, alături de toate lucrurile frumoase, sînt sarea vieții noastre și bucurii ale inimilor noastre!

Așadar, cinstiților și binevoitorilor ascultători! Spun cronicile Bagdadului că într-o dimineață, Harun al Rașid, califul califilor, era adînc mîhnit. Și cum sta el în mîhnirea lui, l-a chemat deodată pe vizirul Djafar și i-a spus astfel:

— Ascultă, Djafar, fiu al Barmekizilor! Sînt trist și fără măsură de mîhnit. Ajută-mă, dacă binevoiești, să-mi înlături această stare proastă...

— O, sultan al dreptcredincioșilor! a răspuns Djafar. Voi avea grijă să-ți înlătur numaidecît tristețea! Despre ce este vorba?

— Iată, Djafar. Am avut aseară-noapte un vis. Se făcea că 1 001 oameni se certau între ei: unul spunea că cea mai răspîndită meserie în cetatea mea este aceea de cititor în stele, altul, că-i aceea de plugar, un kurd zicea că aceea de vînător. Și fiecare vorbea de la urmă ne întoarcem toți la corturile lui Allah! zise vizirul și plecă să-i dovedească lui Harun al Rașid temeinicia vorbelor sale.

Și iată-l vestind în toată cetatea, prin bătaie de tobă și prin strigare, să poftească locuitorii la ei și să-i spună dacă se pricep la boala numită „fotbal". Și îndată mulțimea a dat buluc. Piața s-a umplut de lume. Rînd pe rînd au început a-i spune lui Djafar leacuri pentru „fotbal".

— Dar bine, prietene Abusir, eu știu că tu ești bărbier. De unde te pricepi la „fotbal"?

— Jur pe Allah, cutremurătorul stăpîn al tuturor dreptcredincioșilor și unic sultan al cerului și al pămîntului, că doctor mai bun decît mine pentru „fotbal", altul nu-i. Ascultă-mă numai pe mine!

— Bine, Abusir!

Vine, apoi, Abukir:

— Dar bine, prietene Abukir, îi spune vizirul, eu știu că tu ești boiangiu. De unde te pricepi la „fotbal"?

— Jur pe Allah, cutremurătorul stăpîn al tuturor dreptcredincioșilor și unic sultan al cerului și al pămîntului, că doctor mai bun decît mine pentru „fotbal", altul nu-i. Ascultă-mă numai pe mine!

— Bine, Abukir!

cîte una. Din ce în ce mai tare. Au ajuns la ceartă și, deodată, chiar și-au tras paloșele. De-abia am putut să-i potolesc. Și, de aceea, Djafar, te rog să-mi spui care este cea mai răspîndită meserie aici, la noi?

Stă vizirul, se scarpină în barbă, își potrivește turbanul și în cele din urmă grăiește:

— O, sultan al dreptcredincioșilor! Nici una, nici alta, nici cealaltă nu sînt cele mai răspîndite meserii și oamenii aceia aveau dreptate să se bată între ei. Cea mai răspîndită este aceea de doctor. Și nu doctor de orice boală, ci de una numită atît de ciudat „fotbal"!

— Cum este aceea, vizire?

— Se adună, o! calif al Bagdadului, cîte 22 de bărbați și bat cu piciorul o băsică de animal. Și în jurul lor se string mii și mii de oameni. Doar 22 bat băsica, dar toți cei de pe margine zic că ei ar juca mai bine și sînt gata, oricînd, cu sfaturile.

— Și cum devin ei doctori? Învață ei această știință?

— O, nu, sultan al tuturor dreptcredincioșilor! E îndestul să-i vadă de cîteva ori pe cei 22 de bărbați ca să-și spună că sînt doctori.

— Ei bine, Djafar, să-mi dovedești că cea mai răspîndită meserie din cetatea mea e aceea de doctor de „fotbal", cum îi spui tu. Pentru orice doctor din acesta vei primi cîte un dinar de aur; dar dacă vin mai puțin de o sută, acolo unde-ți stau picioarele, îți va fi și capul.

— În mîinile lui Allah stă soarta noastră și lumea aceasta este numai popas vremelnic! Oricît am rătăci pe aici și oricît ne-am bucura de vremelnicile bucurii,

De dimineață pînă seara și de seara pînă dimineața s-au tot perindat prin fața lui Djafar fel de fel de oameni. Și nu numai din Bagdad, ci și păstori din Kurdia, zarafi din Mecca, negustători din cetatea Cairo, cresczători de cămile din Aleppo, un emir nu se știe de pe unde, un derviș pribeag.

— Bine, dar pe la voi există boala asta „fotbal"? i-a întrebat, într-un tîrziu, Djafar.

— Nu se obișnuiește, i-au răspuns cei mai mulți.

— Și, atunci, cum de vă pricepeți să dați sfaturi?

— Sfaturi să dai, răspunse dervișul pentru toți, e cel mai ușor lucru de făcut pe pămînt și nu costă pe nimeni!

Într-un tîrziu, în dimineața următoare, Djafar porni la calif cu tablele unde-i însemnase pe cei cu care vorbise.

— Sultan al tuturor tîmpiților, începu el întinzîndu-i tablele, iată dovada: cea mai răspîndită meserie în cetatea Bagdadului pe care o stăpînești îndeplinind voința lui Allah, e aceea de doctor în „fotbal"!

Dînd Harun al Rașid poruncă vizirului, acesta s-a înfățișat numaidecît cu nenumărate pungi în care sunau dinarii de aur. Și aut de multe a aruncat la picioarele lui Djafar, că vizirul muri înăbușit.

Și astfel, cinstiților ascultători, s-au petrecut lucrurile.

În ce privește istoria aceasta, ea se află înscrisă la pagina de aur în cronicile Bagdadului și ale califului califilor, Harun al Rașid, ca fiind cea de-a 1 002-a povestire a Șeherazadei...

Mircea TUDORAN

Între bisturiu și arma de vînătoare

Acum aproape un an, în ziarul „Informația Bucureștiului" (din 10 martie 1967) apărea următorul anunț: „În ziua de 22 martie 1967, ora 18, va avea loc în amfiteatrul mare al Facultății de medicină din București, susținerea tezei de doctorat cu subiectul „Aspecte noi în cadrul tuberculozei urogenitale la femei", de către tov. Albescu Ioan.

Conducător științific oficial — acad. prof. Th. Burghele — de la I.M.F. București.

Însemnări

Referenți științifici oficiali:

— Prof. dr. T. Firică — de la I.M.F. București.

— Prof. dr. E. Aburel — de la I.M.F. București.

— Prof. dr. V. Butureanu — de la I.M.F. Iași.

Lucrarea, în manuscris, se găsește la biblioteca centrală a Facultății de medicină, unde poate fi cercetată".

Și, la data respectivă, comisia alcătuită — după cum vedem — din cadre medicale cu o înaltă calificare profesională, specialiști de mare renume — a aprobat în unanimitate teza tov. Ioan Albescu, acesta obținînd titlul de doctor în științe medicale.

De altfel, tov. Ioan Albescu este medic de 20 de ani, chirurg specializat în urologia ginecologică, lucrînd de 14 ani la spitalul Panduri, sub conducerea academicianului profesor Th. Burghele. Participant la numeroase congrese medicale în specialitate de la noi ca și de peste hotare: Glasgow, Paris, Göteborg etc., doctorul Albescu a publicat și peste 80 de lucrări științifice în țară și în străinătate: S.U.A., U.R.S.S., Franța, Italia, Belgia, Suedia, Anglia.

Foarte bine, vor spune unii. Dar de ce se publică toate acestea în „Sportul" și nu într-o gazetă de specialitate. Acolo, asemenea referiri și-ar găsi mai bine locul. Așa ar vorbi, fără îndoială, neinițiații în materie. Pentru că cei care îl cunosc pe medicul Ioan Albescu, știu că el este totodată și maestru al sportului, trăgător, component al reprezentativei noastre de skeet. Peste toate cele spuse pînă acum, redactarea materialului de față provine și din îndemnul pe care mi l-a dat articolul prietenului și colegului meu de facultate, Virgil Ludu, „Profesiunea și performanța".

Într-adevăr, Ioan Albescu este medic din 1948, dar tirul l-a îndrăgit abia în 1955, în preajma campionatelor europene de tir de la București.

— Vă mai amintiți cum ați debutat?

— Dintr-o simplă întîmplare. Am fost un vînător precoce. De la vîrsta de șase ani. Tocmai în calitate de vînător, am ajuns prin iunie 1955 — pentru prima oară — pe poligonul de skeet la un concurs de selecție. Eram vreo 80 de vînători. Am ocupat locul 4, primii șase alcătuind lotul republican. Astfel, m-am văzut con-

curînd la campionatele Europei. Debutul n-a avut însă darul să mă stimuleze. M-am clasat penultimul din 52 de trăgători.

— Ca unul care minuți cu îndeminare și precizie bisturiul, probabil că acum nu aveți probleme nici cînd este vorba de arma de vînătoare?

— Vă înșelați. Răspunsul meu are să vă surprindă. Dacă în executarea profesiunii căreia îi sînt devotat trup și suflet nu am o stare emoțională deosebită, nu același lucru se întîmplă și pe poligon, deși iubesc cu pasiune și tirul. În momentul cînd intru pe stand, mă năpădesc emoții dintre cele mai puternice. Cu greu reușesc să le stăpînesc. Chiar dacă vi se pare curios, aceasta este totuși realitatea.

— Și acum, v-aș ruga să-mi îngăduiți să reconstitui palmaresul dv. sportiv. De acord?

— Cum doriți.

— Dacă nu mă înșel, din 1955 și pînă în prezent, ați fost tot timpul titular în echipa națională, iar din 1965, și căpitanul acestei formații?

— Exact!

— De două ori, în 1959 și 1964 ați devenit campionul țării. Prima oară realizînd și un record republican (194 t.). Apoi ați fost de vreo patru ori clasat și pe locul secund, iar rezultatele au oscilat în jurul lui 192 t. atingînd însă și cifra de 195 t. Așa este?

— Da!

— Pe plan internațional, pe lîngă alte concursuri — este de consemnat și participarea dv. la patru ediții ale campionatelor europene dintre care, cea de acum doi ani (Lahti), a adus reprezentativei Romîniei (B. Marinescu, Gh. Sencovici, D. Danciu, I. Albescu) medalia de argint. Menționînd aceste date, v-aș ruga să ne spuneți care a fost cea mai bună performanță pe care ați înregistrat-o într-o competiție internațională?

— La ultimele campionate europene de la Brno, de astă-vară: 191 t.

Iată așadar că studiul și sportul pot face casă bună, că performanța de pe poligon ajută, creează un mediu propice orelor de muncă intensă din sala de operații. Prin urmare, o nouă dovadă că activitatea profesională și cea sportivă nu sînt ireconciliabile ci, dimpotrivă, merg mînă în mînă.

Constantin COMARNISCHI

ȘTIRI • ȘTIRI • ȘTIRI • ȘTIRI

STEAUA ÎN TURNEU

În vederea pregătirilor pentru returul campionatului, echipa Steaua va întreprinde un turneu în Iugoslavia. Fotbaliștii bucureșteni vor pleca în ziua de 12 februarie și vor susține trei sau patru jocuri. Se duc tratative și pentru un meci în Austria.

Pe Giulești II

La 9 ianuarie, pe terenul II din Giulești, a avut loc primul antrenament al echipei Rapid C.F. Ședințele de pregătire vor continua de trei ori pe săptămînă pînă la începutul lunii februarie cu un lot de 25 de jucători sub îndrumarea antrenorului Marin Bărbulescu.

Echipa cuprinde și cîteva nume noi: Penteleu (de la Luceafărul), Graur (de la Granitul — din categoria oraș București), Pană (de la Chimia Turnu-Măgurele), precum și juniorii Cioca, Ploscaru, Ionescu, Teodorescu, Niță, Florescu.

Iată lotul complet: Cosma, Nicolaescu, Teodorescu, Andrei, Cioca, Miloș, Radu, Ionescu, Niță, Florescu, Neagoe, Dinu, Ploscaru, Bogdan, Penteleu, Adam, Andreescu, Berekmeri, Mehedințeanu, Pană, Voicu, Dobre, Strat, Graur.

N. TOKACEK

Antrenamente zilnice

Jucătorii de la Gloria Bîrlad, lidera seriei Est a diviziei C, au început pregătirile în vederea noului sezon fotbalistic sub conducerea antrenorului Ion Ștefănescu. Antrenamentele au loc în fiecare zi, în aer liber. La ele participă jucătorii Diaconu, Pascal, Cucu, Zaharia, Beniovschi, Angheluță, Naghi, Sișcă, Vasilache, Foca, Tacaci, Trăznea și Albu. Au primit dezlegări următorii jucători: Argheșanu, Căpușan, Iancu, Podină și Pîrvu.

E. SOLOMON
coresp. principal

În ciuda zăpezii abundente, fotbaliștii își continuă pregătirile în aer liber. În imagine, fotoreporterul nostru a surprins o fază de la un antrenament desfășurat pe stadionul din Șoseaua Ștefan cel Mare

Serialul nostru

Colegul nostru ILIE GOGA, reputat cronicar de ciclism, repovestește, pentru cititorii noștri, viața unui mare campion al bicicletei, poate cel mai mare pe care l-a avut istoria ciclismului. În serialul pe care-l începem astăzi, interesant și pasionant, se desfășoară dramatica biografie a lui FAUSTO COPPI, a ciclistului pentru care au curs valuri de cerneală, a celui ce fără contestații a primit apelativul suprem „IL CAMPIONISSIMO". Autorul povestirii are avantajul de a-l fi cunoscut personal pe eroul său, ceea ce conferă narațiunii un aer de pură autenticitate.

Dramatica biografie a lui Fausto Coppi

„IL CAMPIONISSIMO" (1)

Castellania... Un sat piemontez cu case de cărămidă, răzlețite pe dealuri, în marginea porumbiștilor, pe malurile ripoase ale Seriviei, la o goană bună de cal de cimpiile celebrului Marengo. Din moși strămoși, în Castellania își duceau traiul cei din neamul lui Coppi, țărani, legați de petecul de pămînt și de obiceiuri străvechi. În toamna anului 1919, ogorul lui Domenico Coppi nu prea avusese spor și mama Angelinosa adusese pe lume al patrulea copil. Era slab și plăpînd. I-au dat numele Fausto.

Ca și frații săi, Fausto a muncit la cîmp de mic copil. Era făcut din fire, dar harnic și îndurător la trudă, își amintea Livio, fratele său mai mare. Cînd avea 11 ani și isprăvise patru clase primare, Fausto a intrat băiat de prăvălie la un băcan din Novi Ligure. Copilul se scula cu noaptea în cap și bătea cale de 10 kilometri pînă la Novi Ligure. De bicicletă nici vorbă. Norocul lui că fratele său Livio, care lucrase ca zidar la Genova, s-a întors într-o bună zi acasă cu o bicicletă de curse. Se vede însă că Livio nu avea talent pentru sportul cu pedale. La prima lui cursă importantă, suporterii din sat care veniseră cu un ulcior cu apă pe urcușul de la Norese îl așteptară mult și bine. Livio nu mai sosea. Cînd, după multe minute, ajunse și el la locul numit, nu-l mai găsi decît pe Fausto. Crezînd că fratele său a abandonat, acesta băuse toată apa din ulcior. Decepționat, Livio aruncă bicicleta și se jură că niciodată nu-și va mai bate capul cu drăcia asta care te face să-ți scuipi plămînii. Căluțul de oțel îl urcă în pod cu gîndul să-l vîndă la prima ocazie. Dar, bătrînul Domenico îl sfătui să-i dea bicicleta micului Fausto, care avea nevoie de un mijloc de transport mai rapid pentru a se duce dimineața la slujbă.

În fiecare zi, Fausto străbătea dus și întors drumul Castellania — Novi Ligure. Cîți kilometri făcea nu știa nici el, fiindcă alegea traseele cele mai lungi și ajungea acasă prăfuit și rupt de oboseală.

Cîteva urcușuri zdravene cocoșează șoseaua între Villavernia și Castellania. Prima oară, într-o toamnă tîrzie, cînd a luat în piept dealurile cu castani și fagi desfrunziți, copiii țăranilor din Carezzanno s-au îmbulzit la marginea șoselei să-l vadă pe băiatul lui Domenico, învîrtind la pedale, cu limba scoasă.

Într-o zi, în drumul lui Fausto, care se întorcea de la muncă, zorind spre Castellania, s-a ivit un pluton de cicliști adevărați, cu tricouri colorate, pantofi de piele, baieuri împletite pe piept, caschete trase pe ochi și ochelari. Veniseră pesemne să se antreneze prin partea locului. Fausto se luă după ei, pedală un timp în plasa lor, privindu-i curios, iar pe urcușul de la Carezzanno le-o luă înainte și-i lăsă cu vreo două sute de metri în urmă. Ce drăcovenie o mai fi și asta? — se minună Vicenzo Rossello. Cum de ne-a făcut de rușine băiețașul ăsta? Am pus poate greșit pinionul sau e vreun copil minune? Asta se întîmpla prin anul 1935.

În prăvălia lui Merlani (unde făcea serviciu Fausto) venea aproape în fiecare zi Biaggio Cavanna, maseurul celebrului campion Girardengo. Se așeza pe o bancă, aducea vorba despre întîmplări din cursele cicliste. Adesea povestea despre unul Bartali. Spunea că acesta va fi un mare campion. În același an, Cavanna și-a pierdut vederea într-un accident, dar iubea atît de mult sportul încît nu a părăsit lumea ciclismului, continuînd să fie maseur și, din lumea întunericului, să urmărească cursele cicliste. Cumpărăturile pentru Cavanna le făcea acum Isidor Bergaglio. Tînărul cîștigase cîteva curse la amatori și era unul dintre preferații orbului.

Între Fausto și Bergaglio se statornici o strînsă prietenie. Ciclistul se gîndea că Fausto ar putea să-l însoțească la antrenament, dîndu-i un handicap de 5—6 minute și apoi să vadă cît de repede ar putea să-l ajungă. Dar, la prima încercare, Bergaglio nu numai că nu l-a putut ajunge pe Coppi, dar era cît pe aci să leșine din cauza efortului. Puștiul era un pedalor formidabil. Bergaglio nu s-a supărat însă, nu a fost invidios și seara i-a povestit totul lui Cavanna. Maseurul ceru să i-l aducă neîntîrziat pe Fausto.

A doua zi, Coppi se duse alergînd la casa lui Cavanna. Orbul îl luă în brațe, îi cercetă pulsul, mușchii, rinichii și-l opri între elevii săi. Din ziua aceea, Fausto a început pregătirea ce avea să-l ducă la ciclismul de performanță. Împlinise 16 ani. Dar debutul lui în curse se va face abia la vîrsta de 18 ani. Perioada de inițiere, de studiu, a fost destul de lungă și anevoioasă. Cavanna era dintre acei antrenori care considerau ca absolut indispensabil un antrenament metodic, progresiv, prevenitor pentru cei tineri, pînă la lansarea lor în curse. Cavanna era convins că Fausto, sub înfățișarea lui firavă, are stofă de mare campion. Cei doi ani de inițiere au fost o perioadă de sacrificii care ar fi părut de neînțeles pentru un adolescent ușuratic.

Începînd cu regimul alimentar, terminînd cu orele de culcare (niciodată mai tîrziu de ora 22) și sculare (totdeauna înainte de ora 6), Coppi, deși copil, a urmat cu sfințenie regimul de viață sportivă. Cavanna, impresionat de voința și cumințenia băiatului, l-a oprit să locuiască la el.

Trecuseră aproape doi ani de cînd Fausto învăța ciclismul la „colegiul" condus de Cavanna. În Novi Ligure și prin satele învecinate se disputau două curse pe săptămînă. Fausto, care începea să simtă că în picioare îi aleargă mînji de foc și-l încinge dorul de a se întrece cu alții, începu să participe la toate cursele fără a se gîndi însă prea mult la rezultate. În aprilie 1938, la Castelletto d'Orba (lîngă Alessandria), Fausto culegea prima sa victorie, dar nu la „bătaie" ci cu un avans de aproape trei kilometri. Au urmat alte zeci și sute de ore de antrenament, nenumărate victorii în cursele de amatori.

Coppi creștea pe bicicletă, era mai îndemînatic decît toți colegii săi.

Dar Cavanna se dovedea răbdător, metodic și inflexibil. Nu se abătea cu nimic de la programul ce i-l fixase elevului său cu trei ani în urmă și nu dezvăluise nimănui planurile sale, nici măcar lui Fausto.

Acum sosise însă momentul. Minzul trebuia lăsat să zburde. În august 1939 se disputa clasica probă italiană Turul Piemontului, deschisă cicliștilor profesioniști și independenți. Cavanna l-a înscris și pe Fausto. În ziua cursei l-a chemat la el și i-a spus: „Băiețaș, acum vei concura cu profesioniștii. E prima oară cînd te întreci cu ei. Nici unul nu te cunoaște. Trebuie să le faci o surpriză. Bagă bine de seamă. Nimic să nu te impresioneze. Tu ești mai tare ca ei și mai bine antrenat. Nu te speria de distanță (Turul Piemontului măsura pe atunci 320 de kilometri, ce trebuiau acoperiți într-o singură zi). Dacă Bartali și ceilalți ași nu-și vor arăta nasul înainte de urcușul de la Mariondo, atunci la primele serpentine, te duci. Nu mai stai. Mă înțelegi, Fausto? Trebuie să învingi! De trei ani te pregătesc pentru această cursă". Așa îi vorbi orbul lui Fausto.

Ilie GOGA
(Va urma)

Actualitatea internațională

GÎNDURI ALE CANDIDAȚILOR OLIMPICI

Pe măsură ce se apropie data de 6 februarie, care marchează startul în cea de a X-a ediție a Jocurilor Olimpice de iarnă, informațiile despre pregătirile în vederea acestui important eveniment sportiv sînt mai ample, mai detaliate, mai variate. Agențiile de presă și ziarele din întreaga lume relatează tot mai pe larg despre ceea ce fac și chiar despre ceea ce... gîndesc candidații olimpici. Am scris și noi, în ultimul timp, despre pregătiri. Ne-am propus să oferim azi cititorilor noștri cîteva gînduri ale unor favoriți olimpici, spicuite din presa internațională.

ASSAR RÖNULUND (Suedia): „Nu mă va mulțumi nici măcar „argintul"

Ca de obicei, în timpul verii trecute am participat la multe alergări de cros în pădure, pe trasee neumblate. Sînt la modă, mi se pare, halterele, gimnastica și alte sporturi pentru dobîndirea unei mai bune pregătiri fizice, dar trebuie să vă spun că eu nu practic nici unul dintre aceste sporturi. De fapt, nu mă preocupă în mod deosebit pregătirea fizică. Am ieșit din luna noiembrie pe zăpadă. În timpul alergării pe schiuri am impresia că sînt mai mult solicitați alți mușchi decît cei care acționează în timpul unei probe de cros. Din această cauză, an de an, încep pregătirea pe zăpadă chiar de la căderea ei. Primii 100 kilometri i-am parcurs într-un tempo ușor, apoi am început să alerg anumite porțiuni în timpi fixați dinainte. În perioada preolimpică — întreceri, tot mai multe întreceri. Nu iau startul la Jocurile Olimpice de la Grenoble dacă nu particip pînă atunci la cel puțin 15 concursuri, pe distanțe variate.

După părerea mea, ca un sportiv să poată aspira, îndreptățit, la o bună comportare în întrecerile de schi de anvergură, ei trebuie să se antreneze foarte mult, foarte precis. Eu, de pildă, în timpul verii, particip, săptămînal, la mai multe lecții de antrenament, însumînd circa cinci ore, chiar zece. Pe măsura apropierii sezonului, numărul orelor de pregătire ajunge pînă la 12 pe săptămînă.

Mulți mă întreabă adesea despre secretele succeselor mele. Nu am nici un fel de secrete. Alerg pe schiuri în tempo-ul convenabil, doresc să obțin victoria în marile competiții la care iau parte. Aș dori să spun tuturor că, după părerea mea, succesul în sport depinde de pasiunea cu care i te dăruiești.

În ceea ce privește întrecerile de la Grenoble, delegația noastră de schiori va pleca în Franța la 20 ianuarie, urmînd să ne antrenăm timp de 7—8 zile la altitudinea de peste 2 000 de metri. Apoi, antrenamente la Autrans. Anul trecut, ca urmare a unei pregătiri efectuate în această stațiune, am cîștigat trei titluri de campion al Suediei și am reușit un timp apreciat ca excelent în supermaratonul de 85 km.

În februarie, în Franța, va fi foarte dificil. Voi avea mulți adversari bine pregătiți, deci o concurență foarte puternică. Mă gîndesc, în primul rînd, la Mentiranta, Martinssen, Eggen, Gronningen, Akentiev. În orice caz, mă duc în Franța să cîștig cel puțin o medalie de aur. Nu mă va mulțumi nici măcar „argintul".

RICHARD MCDERMOTT (S.U.A.): „Multe recorduri mondiale și olimpice vor fi depășite"

În ultimii patru ani, în viața mea au avut loc transformări mari. Titlul de campion olimpic la patinaj viteză cucerit la Innsbruck mi-a adus, neîndoios, o deosebită popularitate, dar, în același timp, și extrem de multe obligații. Țelul meu cel mai apropiat este acela de a fi selecționat în echipa S.U.A. pentru J.O. de la Grenoble. Mă gîndesc cu multă seriozitate la aceasta, deoarece printre viteziștii americani există mulți tineri talentați, cu nimic mai prejos pregătiți decît mine. Tinerețea unora constituie un atu decisiv, care poate cîntări foarte mult. Pe

patinoarul pe care ne-am antrenat în ultimul timp, mulți dintre colegii mei au realizat performanțe deosebite. În proba de 500 m, de pildă, timpii obținuți au fost de 41—42 secunde.

Mă gîndesc la dificultatea acestei curse de viteză și la lupta care se va da la Grenoble pentru obținerea medaliei de aur.

Dintre colegii mei, cred că o bună comportare pot avea în marea întrecere din Franța, Neale Blachford, extrem de dotat, precum și Billy Kocks (20 de ani) și Wayne Le Bombard (23 ani) — pe distanțele lungi. Dintre patinatoare, Diana Holum (16 ani), cîștigătoare a medaliei de bronz la campionatele mondiale din 1967, pornește cu cele mai mari șanse la un... loc pe podium, după cum și alte colege ale mele — Jane Echuort, Sally Blachford (sora patinatorului) și Jane Fisch (în probele de distanțe lungi) și Mary Meyers (la viteză), pot avea un cuvînt de spus la Grenoble. Cred că în multe probe actualele recorduri mondiale și olimpice vor fi depășite.

SCHIORII ROMÂNI LA INNSBRUCK

Astă-seară, părăsește țara delegația de schiori a României care va participa la întrecerile din cadrul Jocurilor Mondiale Universitare de la Innsbruck. Studenții noștri vor concura la probele alpine.

În urma ultimelor concursuri, antrenorii C. Diaconescu **și** V. Cîrstocea **au selecționat pe** DORIN MUNTEANU, GHEZA TÖMÖRI, NICOLAE CREȚOI, MIHAELA SANDU, ELENA NEAGOE **și** IUDITH TÖMÖRI.

ANDRZEJ RAPACZ (Polonia): „Sper să-mi realizez visurile"

Tatăl meu lucra la oraș. Acasă, mama cu cinci copii. Eu — cel mai mare. Mă sculam de la cinci dimineața, aveam multe treburi gospodărești. Apoi, pe schiuri, la școală. După lecții, ca proiectat dintr-o catapultă, alergam în pădure. Numai schiuri aveam în cap toată ziua. Satul nostru fiind situat nu departe de Zakopane, am avut prilejul să asist din fragedă copilărie la concursuri de mare anvergură, am văzut mari și ai schiului mondial. M-au tentat mai întîi săriturile de la trambulină, dar poligonul de tir situat în apropierea locuinței noastre m-a atras irezistibil spre biatlon. Acesta avea să-mi aducă cele mai mari satisfacții sportive. Firește, cea mai însemnată am avut-o anul trecut, la Altenberg: campionul mondial Viktor Mamatov m-a întrecut cu puțin. Ah, dacă nu era vîntul acela...

Dar, anul acesta, la Jocurile Olimpice, sper ca visurile mele să se realizeze. Doresc mult să devin campion olimpic, și pentru aceasta am parcurs la antrenamente peste 30 000 de kilometri, am tras peste 4 500 focuri în poligon. Întrecerile sportive oferă, însă, și decepții, iar adevăratul sportiv trebuie să știe să le primească. Am 20 de ani: dacă nu voi reuși acum, voi mai avea multe alte prilejuri.

În fotografia alăturată o imagine de la festivitatea de premiere de pe patinoarul de altitudine Madona di Campiglio. În cadrul concursului internațional de patinaj viteză din această localitate, sportivul norvegian Sven Stianssen a totalizat 176,982 puncte, clasîndu-se pe primul loc. Stianssen a intrat în posesia trofeului „Alberto Nicolodi". Ultima probă, cea de 10 000 m, a revenit norvegianului Gottormsen în 15:44,4.

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ PENTRU **sportul**

Schioarele — singurele speranțe olimpice ale Bulgariei

Se poate sublinia, din capul locului, ca un succes al sportului bulgar faptul că la toate olimpiadele de iarnă din anii de după război soliii sportivi ai țării noastre s-au numărat printre competitorii la titlurile olimpice. Este adevărat, niciodată vreun sportiv bulgar n-a urcat pe cea mai înaltă treaptă a podiumului dar, totuși, nu putem uita că în cîteva rînduri au fost realizate performanțe remarcabile. Să amintim, de pildă, că la Innsbruck, în 1964, echipa noastră feminină s-a clasat pe locul 6 în proba de ștafetă 3x5 km fond, Stoeva, Vasilieva și Dimova fiind primele sportive care au adus un punct Bulgariei la Jocurile Olimpice de iarnă. La Cortina d'Ampezzo, Gheorghi Dimitrov a ocupat locul 7 la combinata alpină. Și am mai putea enumera și alte rezultate meritorii obținute de sportivii bulgari în cadrul Jocurilor Olimpice de iarnă.

Firește, la Grenoble, Bulgaria va fi reprezentată. Speranțele se îndreaptă, în primul rînd, spre schioare, ele avînd cele mai mari șanse să obțină performanțe deosebite în probele de fond și la ștafetă. Pregătirile au început încă din timpul verii, într-o tabără specială situată la Sozopol, pe malul Mării Negre. Pe primul plan, firește, s-a aflat pregătirea fizică, realizată prin practicarea altor ramuri sportive (haltere, gimnastică, crosuri etc.) O colegă sofiotă și-a intitulat chiar reportajul „32 de grade la soare și... schi". Apoi, în lunile de toamnă, noi antrenamente, la Sofia, pe uscat. Abia în luna noiembrie, profitînd de prima zăpadă, schioarele au urcat în munți. În luna decembrie, au urmat cîteva săptămîni de pregătire comună cu schioarele suedeze, într-o tabără situată dincolo de cercul polar, la cîteva sute de kilometri nord de Stockholm. Antrenorul de schi al lotului bulgar, Gheorghi Zografov, mi-a relatat că la Kiruna, în Suedia, s-au antrenat și schioare din Polonia, R. D. Germană și Cehoslovacia. Deoarece se întuneca încă de la prînz, concurentele se antrenau pe piste electrificate.

Zilele trecute, lotul schioarelor bulgare a fost limitat la 4: Stoeva, multiplă campioană a Bulgariei, sportivă cu rezistență excepțională, clasată pe locul 2 la întrecerile preolimpice de anul trecut, deținătoarea a două medalii de aur la Universiada din 1966; Vasilieva, o sportivă cu bune calități tehnice, cîștigătoarea unei medalii de aur la Universiada din 1966; Dimova, o alergătoare explozivă; Sotirova, schioară care debutează în întrecerile internaționale de mare anvergură. În perioada care a mai rămas pînă la startul olimpic aceste sportive vor concura în Finlanda, Cehoslovacia și vor fi prezente, de asemenea, la cîteva competiții tradiționale ce au loc în fiecare an în Bulgaria.

Cîteva cuvinte și despre schiorii noștri. În programul lor de antrenament a figurat pentru toamna anului 1967 o perioadă de pregătiri comune cu schiorii sovietici, dar din cauza lipsei de zăpadă a trebuit să se renunțe la acest plan. Ca urmare, lotul nostru de schi fond a urcat în munții Rila unde sub vîrful Musala au găsit condiții acceptabile pentru efectuarea unor antrenamente pe zăpadă. Firește, nimeni nu se gîndește la medalii olimpice, dar se speră că la Grenoble o bună comportare poate avea tînărul P. Pankov, care de cîțiva ani concurează din ce, în ce mai bine, ca și multiplul nostru campion, rutinatul Stefan Mitkov.

Participarea schiorilor alpini este incertă. În decembrie lotul, condus de antrenorul Vrințov, a efectuat pregătiri în Austria unde, avînd condiții excelente, s-a putut antrena intens. Dar, deocamdată federația nu și-a spus cuvîntul.

Țvetan GHEORGHIEV
redactor la „Naroden sport" Sofia

Cursele de fond din cadrul J.O. de la Grenoble se vor desfășura la Autrans. Iată un aspect, deosebit de spectaculos, surprins de pe acest traseu

BREVIAR

● Lotul sportivilor sovietici care va participa la campionatele europene de patinaj artistic programate în acest an la Vesteras (Suedia) între 24 și 28 ianuarie are în fruntea sa pe campionii olimpici, mondiali și europeni Ludmila Belousova și Oleg Protopopov. Din lot mai fac parte Galina Grijibovskaia, Elena Sceglova, Serghei Cetveruhin, Vladimir Kurenbin, Serghei Volkov (la probele individuale), cuplurile Tamara Moskvina—Alexei Mișin; Irina Rodina—Alexei Ulanov (la perechi) și cuplurile Irina Grișkova—Viktor Rijkin; Ludmila Pahomova—Alexandr Gorșkov (la proba de dans).

● **La probele alpine din cadrul Jocurilor Olimpice de iarnă de la Grenoble, Grecia va fi reprezentată de cinci schiori. În prezent aceștia se pregătesc la Chamonix sub conducerea antrenorului francez Jacques de Piersan.**

● Comitetul Olimpic american a definitivat lotul de sportivi ai S.U.A. care va participa la întrecerile concursului de săniuțe din cadrul Jocurilor Olimpice de iarnă. Vor face deplasarea la Grenoble următorii sportivi: Mike Hessel, Terry O'Brien, Robbin Partch, Jim Moriarty, Kim Layton, Jim Murray, Lewis Janouseu, Bruce Pettit (la masculin) și Ellen Williams, Kathy Roberts și Sheila Johannsen (la feminin).

● **După cum anunță corespondentul sportiv al agenției „France Presse", la turneul olimpic de hochei pe gheață de la Grenoble vor participa 16 echipe, în cazul că reprezentativa Ungariei va accepta să înlocuiască formația Poloniei, care a forfaitat. Echipele au fost repartizate în două grupe.**

În grupa A vor juca: U.R.S.S., Canada, Cehoslovacia, Suedia, S.U.A. Celelalte trei echipe care vor evolua în această grupă vor fi cunoscute după jocurile de baraj la care participă echipele R.D. Germane, Norvegiei, Finlandei, Iugoslaviei, R.F. a Germaniei și României. Echipele învinse din meciurile de baraj vor alcătui grupa B, alături de Japonia, Italia, Austria, Franța și Ungaria.

Primele confruntări internaționale ale boxerilor fruntași, în 1968

Programul internațional al boxerilor noștri fruntași se va deschide, anul acesta, cu întîlnirea dintre selecționatele României și Angliei. Federația noastră a propus forului de specialitate din Anglia ca meciul să se dispute în prima jumătate a lunii aprilie. Apoi, în perspectivă (3—5 mai), o nouă confruntare internațională. Este vorba despre întîlnirile dintre reprezentativele României și Bulgariei. Echipele A vor încrucișa mănușile la Sofia, iar secundele la București. Se așteaptă confirmarea federațiilor din Anglia și Bulgaria.

FOTBAL PE GLOB

ETIOPIA „CUPA AFRICII"

În „Cupa Africii", care se desfășoară în Etiopia, s-au mai disputat două partide: Algeria—Uganda 4—0 (2—0); Ghana — Congo (Kinshasa) **2—1 (1—1).**

ANGLIA: NUMAI PATRU MECIURI

Din cauza timpului nefavorabil (zăpadă abundentă), în campionatul englez s-au desfășurat simbătă doar patru meciuri: **Arsenal—Sheffield United 1—1, Leeds United—Southampton 5—0, Leicester—Wolverhampton** 3—1, **Newcastle—Nottingham Forest** 0—0. În clasament conduce Manchester United cu 37 p (29 j) urmată de Leeds cu 35 p (din 26 j), Liverpool 34 p (25 j) etc.

SPANIA: REAL A TRECUT ÎN FRUNTE

În etapa a XVI-a, liderul campionatului, Atletico Madrid, **a fost învins cu 1—0 de** Sabadel, **în timp ce** Real Madrid **a dispus cu 1—0 de** Sevilla, **trecînd în fruntea clasamentului. Alte rezultate:** Malaga—Las Palmas **2—0,** Pontevedra—Real Sociedad **2—0,** Elche—Espanol **1—0,** Valencia—Betis **2—0,** Cordoba—Atletico Bilbao **2—1,** Barcelona—Saragossa **4—0. Primele clasate:**

1. Real Madrid	16	8	6	2	33—14	22
2. Barcelona	16	8	5	3	26—16	21
3. Atletico Madrid	16	8	5	3	22—15	21

PORTUGALIA: BENFICA ȘI SPORTING — PE PRIMELE LOCURI

În campionatul portughez, în etapa a XIII-a **Sporting** a învins cu 3—0 pe **Belenenses, Academica** a dispus cu 2—1 de **Leixoes** iar **Benfica** a terminat la egalitate (1—1) cu **Varzim.** Alte rezultate: **Guimaraes—Barreirense** 3—0, **F.C. Porto—Setubal** 2—0, **Sanjoanense—Tirsense** 1—0. **Braga—CUF** 2—1. Primele trei clasate:

1 Benfica	13	9	3	1	29—11	21
2. Sporting	13	9	3	1	24— 8	21
3. Porto	13	9	2	2	27—11	20

R. F. A GERMANIEI: F. C. NURNBERG ÎN SERIE...

În etapa a XIX-a, F.C. Nürnberg a realizat o altă victorie (a 12-a) din campionatul R.F.G. Liderii au învins cu 3—0 pe Borussia Neunkirchen. **Echipele din München au fost învinse:** Bayern **cu 2—1 de** Hanovra 96, **iar** München **1860 (pe teren propriu) cu 1—0 de** F. C. Köln. **Alte rezultate:** Stuttgart—Borussia Moenchengladbach **1—3,** Duisburg—Karlsruhe **2—1,** Werder Bremen—Eintracht Frankfurt 2—0.

Primele clasate:

1. F. C. Nürnberg	19	12	6	1	49—18	30
2. Moenchengladbach	19	8	6	5	53—32	22
3. Duisburg	19	9	4	6	32—24	22
4. Köln	19	10	2	7	38—30	22
5. Bayern	19	10	2	7	38—36	22

FRANȚA: ETAPĂ DE CUPĂ

În cadrul 32-imilor de finală ale „Cupei Franței", cea mai mare surpriză s-a înregistrat la Bastia, unde formația de amatori Gazelec Ajaccio a eliminat, după prelungiri, cu 2—1, formația din prima categorie Monaco! Alte rezultate: **Valenciennes — Granville** 1—0, **Strasbourg—Pierrots—Strasbourg** 1—0, **Nantes—Dinan** 10—0, **Ajaccio—Rennes** 3—2 (după prelungiri), **Red Star—Reims** 0—0 (după prelungiri), **Sochaux—Bastia** 5—1, **Nîmes—Marseille** 1—0, **Toulon—Aix** 1—0.

ALTE ȘTIRI

● **În preliminariile olimpice, echipa Irakului, jucînd la Bangkok, a învins cu 4—0 formația Tailandei.**

● **Kickers Offenbach—A.S.K. Linz 4—0 (meci amical).**

telex

În turneele de șah *de la Beverwijk, duminică a fost zi de odihnă. În turneul marilor maeștri s-a continuat partida Hort — Cirici, care fusese întreruptă. Partida s-a încheiat cu un rezultat de remiză. Clasamentele nu au suferit modificări. În turneul marilor maeștri conduce Korcinoi (U.R.S.S.) cu 4 puncte, urmat de Gheorghiu (România) cu 3 puncte, Portisch (Ungaria) și Tal (U.R.S.S.) cu cîte 2½ puncte. Liderul clasamentului în turneul maeștrilor este Zuckerman (S.U.A.) cu 3½ puncte urmat de Ciociltea (România), Doda (Polonia) și Medina (Spania) cu cîte 3 puncte.*

■

Tenismanul australian Ray Ruffels a confirmat forma bună în care se află, cîștigînd titlul de campion al Tasmaniei. În finala probei de simplu, desfășurată la Hobart, el l-a învins cu 3—6, 6—3, 7—5, 7—5, 6—2 pe englezul Graham Stilwell. Proba feminină a fost dominată de cunoscuta jucătoare Billie Jean King (S.U.A.), care a învins-o în finală cu 6—3, 6—4 pe Judy Tegart (Australia).

■

Echipa de box *a Mexicului, care în prezent se află în turneu în Polonia, a întîlnit la Katowice o selecționată a Sileziei. Victoria a revenit pugiliștilor polonezi cu 12—6.*

■

La Klagenfurt s-a disputat finala competiției internaționale de hochei pe gheață „Cupa Alpilor" între formațiile austriece AC Klagenfurt și E.V. Innsbruck. Victoria a revenit cu scorul de 4—2 (2—1, 2—0, 0—1) echipei AC Klagenfurt.

Radio

■

În „Cupa cupelor" *la baschet, echipa cehoslovacă Slavia Praga a învins la Osnabrueck cu scorul de 88—77 (41—39) echipa vest-germană VFL Osnabrueck. Returul va avea loc la 18 ianuarie, la Praga.*

■

În finala probei de dublu bărbați a campionatelor de tenis ale Asiei de la Bangalore, perechea indiană Lall, Mukerjea a dispus de Ion Țiriac și Ilie Năstase cu 3—6, 4—6, 6—2, 6—1, 6—0. În proba de simplu bărbați, cîștigată de sovieticul Metreveli, în sferturile de finală, indianul Misra l-a eliminat pe Ilie Năstase cu 6—3, 6—4, 6—4.

■

În cel de-al doilea joc *din cadrul turneului pe care îl întreprinde în R.D. Germană, reprezentativa de hochei pe gheață a Bulgariei a jucat la Jonsdorf cu selecționata de tineret a R.D. Germane. Gazdele au obținut victoria cu scorul de 8—3 (4—0, 2—2, 2—1). În primul meci, disputat la Weisswasser, cele două echipe terminaseră la egalitate: 2—2.*

■

Echipa masculină de handbal Dynamo Berlin s-a calificat pentru sferturile de finală ale „Cupei campionilor europeni", învingînd în meci retur cu scorul de 37—10 (19—5) echipa Rapid Viena. În primul joc, echipa dinamovistă obținuse victoria cu scorul de 30—11.

Telefon

Tiparul: I. P. „Informația" str. Brezoianu 23—25.

40365

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 65 (5499)

Miercuri 17 ianuarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Note mari în dificila caligrafie a gheții

Totuși, concretizînd, se pune întrebarea: care este acest nivel? Cum pot fi privite rezultatele patinatorilor noștri în contextul general al cifrelor? Este interesant de făcut asemenea precizări, mai ales că ne știm handicapați încă de condițiile de pregătire destul de grele ale unor patinoare în aer liber, expuse intemperiilor. Ne lipsește, de asemenea, o tradiție în această disciplină sportivă, sau n-am știut s-o continuăm atunci cînd trebuia. De fapt, patinatorii noștri artistici și antrenorii lor fac acum muncă de pionierat, o muncă pentru care — repetăm — ei merită toată aprecierea.

Recentele campionate republicane, care au desemnat pe deținătorii titlurilor la seniori și juniori mari, ne dau ultima indicație, deosebit de prețioasă, în această direcție. Considerăm aceste campionate drept un criteriu obiectiv, mai ales pentru motivul că din cei 5 arbitri prezenți pe gheața patinoarului „23 August", 3 erau invitați de peste hotare și anume: Rolf Jäckel (R.D. Germană), Irina Dbrohlava (R. S. Cehoslovacă), Jadwika Metlewicz-Dabrowska (R.P. Polonă).

Notele acordate de acești arbitri, la figuri impuse și la cele libere, exprimă în mod categoric un progres al patinatorilor români. Pentru prima oară, de pildă, campionul nostru de seniori, Marcel Comanici, a realizat la programul său de figuri libere note între 5,0 și 5,2 (execuție tehnică). Și — din punctul de vedere al spectatorului — pentru prima oară am asistat la o evoluție a acestui patinator care nu rămîne în urmă, decît la capitolul detaliilor poate, față de acelea ale oricărui concurent la marile competiții europene.

Mai evidentă este ascensiunea elementului feminin. Cele două fruntașe ale întrecerii, Elena Moiș și Beatrice Huștiu, au impresionat prin acuratețe în execuții, prin siguranța și îndrăzneala evoluțiilor. La acestea, mai des rodate în concursuri internaționale, avem și un criteriu cifric de comparație. Elena Moiș, care în anul trecut nu a putut depăși, la figurile impuse, media notei 3 decît la un singur concurs (Sofia — 3,45) din cele cinci la care a participat, obține acum o cifră ridicată: 3,48. La figuri libere, campioana noastră realizează o medie foarte bună: 5,10. Învinsa ei, micuța Beatrice Huștiu, în luptă cu grelele

Radu VOIA

(Continuare în pag. a 2-a)

Micuța Beatrice Huștiu are numai 11 ani. Aceasta n-a împiedecat-o pe mezina campionatelor noastre de patinaj artistic să obțină cel mai ridicat punctaj la figurile libere

Foto: C. Abârbierițil

AZI, LA PATINOARUL ARTIFICIAL

„Cupa orașului București" la hochei

debutează cu un meci de mare atracție: S.K.A. Leningrad — C.H.Z. Litvinov

Hocheiștii de la S.K.A. Leningrad la antrenamentul de ieri dimineață

Foto: A. Neagu

Astăzi după-amiază, patinoarul artificial găzduiește primele meciuri ale unei tradiționale competiții hocheiste: *„Cupa orașului București"*, care de-a lungul celor nouă ediții de pînă acum a oferit amatorilor de sport din Capitală prilejul să vadă pe dreptunghiul de gheață de la „23 August" formații puternice și de o certă valoare. An de an, echipe din Uniunea Sovietică, Cehoslovacia, R. D. Germană, Ungaria sau Polonia, cărora li s-au adăugat cele două selecționate bucureștene și-au disputat frumosul trofeu pus în joc. Pînă în prezent victoria a revenit de cele mai multe ori (în 7 ediții) echipelor sovietice. Cine va învinge anul acesta? Pronosticul este greu de dat știut fiind faptul că la start se prezintă formații cu un bun renume: *S.K.A. Leningrad, C.H.Z. Litvinov, selecționata secundă a R.F. a Germaniei* și *cele două reprezentative ale Capitalei.*

Se pare că totuși șansele înclină spre reprezentanții hocheiului sovietic. De acest lucru ne-am convins ieri dimineață cînd pe patinoarul artificial am asistat la antrenamentul sportivilor din Leningrad. Ne-am convins cu acest prilej că iubitorii jocului cu crosa și pucul vor avea prilejul să vadă, începînd de azi, o autentică „ambasadoare" a hocheiului din Uniunea Sovietică, care de ani de zile domină cu autoritate competițiile de mare amploare.

Deplasarea noastră ieri dimineață la patinoarul artificial ne-a prilejuit și o plăcută reîntîlnire. Antrenorul formației din Leningrad nu este altul decît fostul portar al selecționatei U.R.S.S., *Nikolai Pucikov*. L-am cunoscut pe acest excelent jucător cu prilejul campionatului mondial din anul 1959, cînd pentru evoluția sa i-a fost acordat titlul de cel mai bun portar al turneului. Anii au trecut și *Nikolai Pucikov*, abandonînd activitatea competițională, a devenit antrenorul echipei *S.K.A. Leningrad*. Amabil, el ne-a spus, printre altele, că formația leningrădeană a evoluat în luna decembrie a anului trecut în Finlanda unde a cîștigat trei din cele patru meciuri disputate; a învins, apoi, la Leningrad formația cehoslovacă V.T.Z. Olomouc cu 4—2 și, în ultimele zile ale anului, a dispus de Vorwärts Berlin cu 8—2 și de Dynamo Weiswasser cu 4—0 în cadrul unui turneu întreprins în R.D. Germană.

Echipa S.K.A. Leningrad ocupă locul 8 în campionatul Uniunii Sovietice, bucurîndu-se de bune aprecieri datorită jocului său tehnic, purtat în viteză și cu o deosebită forță. Din această formație lipsesc doi jucători *(Grigoriev* și *Ciurkov)* selecționați în reprezentativa Uniunii Sovietice pentru apropiatele Jocuri Olimpice de la Grenoble.

Cealaltă formație de peste hotare, sosită în Capitală la „Cupa orașului București", *C.H.Z. Litvinov*, ajunsă tîrziu în București, echipa a renunțat la antrenamentul de acomodare, deoarece în ultimul meci din campionat *C.H.Z. Litvinov* a avut un adversar puternic: *Tesla Pardubice*. Partida s-a încheiat cu rezultatul de 5—3 și a fost extrem de disputată. În afară de aceasta însă antrenorul cehoslovac a optat pentru un antrenament mai ușor și pentru motivul că în prima etapă a competiției de la București este programat un meci dificil: *S.K.A. Leningrad — C.H.Z. Litvinov*. Interesant este faptul că și C.H.Z. Litvinov ocupă locul 8 în campionatul Cehoslovaciei...

Și pentru că tot a venit vorba despre programul primei etape vom preciza că în deschidere la partida S.K.A. Leningrad — C.H.Z. Litvinov are loc un meci tradițional: *București — București tineret*. De fapt este vorba de o dublă tradiție: competiția debutează întotdeauna cu această întîlnire și de fiecare dată prima garnitură a orașului București a învins greu și la limită selecționata „minjilor". A-

(Continuare în pag. a 4-a)

PROGRAMUL DE AZI

Ora 17: București A — București tineret
Ora 19: S.K.A. Leningrad — C.H.Z. Litvinov

Invitații pe pîrtii, patinoare, în săli și în bazine...

...ține să le facă Școala sportivă nr. 2 din București. Pentru cei dornici să învețe **schiul, patinajul, înotul** și **gimnastica**, școala organizează cursuri speciale, cu lecții care se țin de două ori pe săptămînă. Cursurile, adresate copiilor — începînd cu vîrsta de 4 ani — sînt predate de profesori de specialitate cu o îndelungată experiență pedagogică.

Pentru relații și înscrieri, adresați-vă școlii, în bulevardul Gh. Dimitrov nr. 128 (tramvai 14, troleibuz 85, stația Avrig) sau telefonic la 35 25 08.

AȘTEPTĂRILE STADIONULUI

Spre satisfacția unanimă a numeroșilor prieteni ai stadionului, sportul românesc trăiește importante momente ale înnoirii. Printre altele, reține atenția efortul federațiilor de a rezolva nu la suprafață — cum se întîmpla atît de frecvent — ci de FOND, în PERSPECTIVĂ, principalele probleme ale diferitelor sporturi.

Sînt, însă, atîtea de făcut! Mai ales că în unele cazuri, pare-se, trebuie să se înceapă de la „A"...

Avem — o știm și noi, o recunosc și multe personalități sportive de peste hotare — cadre tehnice de nădejde, competente, antrenori cu prestigioase cărți de vizită, creatori ai cîtorva școli românești absolvite în mod strălucit de campioni ai lumii și ai continentului. Alături de ei muncesc cu pasiune activiști sportivi cu experiență, un mare număr de instructori, metodiști, medici ș.a.

Îi vedem, în aceste zile de început ale anului olimpic, reunindu-și forțele și priceperea, străbătînd împreună complicatele drumuri ale căutărilor și — tot împreună — defrișînd noi terenuri ce duc (și cît le-am ocolit!) spre piscurile performanței. Auzim tot mai rar distonantul slogan cu arbitrii care ne-au făcut să pierdem cutare sau cutare partidă și, în schimb, primim răspunsuri lucide, întocmite și — mai ales — gîndite cu răspundere, la diferitele observații critice prilejuite de exigentele confruntări cu realitatea (vezi și ecourile rubricii noastre „Sub reflector").

Multe motive, deci, să spunem ca începutul tradiționalului colind: „Semne bune anul are..."

Este însă ceva care, poate, a scăpat în febra pregătirilor și chiar a lansărilor efectuate pînă acum pe trambulina calității. Și acest CEVA, uitat multă vreme, nu mai trebuie uitat!

De-a lungul anilor, stadionul n-a fost doar o scenă care să consemneze indiferent, glacial, prezența performerilor. Stadionul a crescut — am putea spune — generația sportivilor și spectatorilor, a înnobilat si a dat trăinicie pasiunilor, a cimentat mari și statornice prietenii. Fără îndoială că și de la aceste izvoare a primit sportul românesc vigoarea de astăzi.

Dar, nu întotdeauna lucrurile rămîn rostuite așa cum trebuie și atunci pasiunile încep să se șteargă și prieteniile își părăsesc albia. Așa s-a întîmplat cu mulți oameni pe care nu-i vedem, de multă vreme, alături de cei care încearcă să sporească strălucirea titlurilor și medaliilor ce onorează sportul românesc.

De ce?

Pentru că o dată, într-o zi, cineva a fost nedreptățit sau jignit. Pentru că, în altă zi, cineva s-a convins că munca lui nu este prețuită cum se cuvine. Și așa mai departe.

Nu întotdeauna federațiile au știut cum să lucreze cu activul obștesc — fondul de aur al mișcării noastre sportive. De aceea, unii au părăsit stadionul și mulți dintre ei n-au mai revenit, trăindu-și vechea pasiune ca simpli spectatori sau... telespectatori.

De aceea n-am mai auzit, poate, de atîta timp de Virgil Ioan, fostul internațional de rugby și atletism, de brașoveanul Victor Pop, multiplu campion național de atletism, de Alexandru Frim, fost campion mondial de bob, de Alexandru Berlescu, de mai multe ori medaliat în raliurile automobilistice internaționale, de Tiberiu Bartoș din Cluj, deseori finalist al campionatelor naționale, de arădeanul Adrian Deheleanu, fost campion al țării la floretă și sabie, de A. Marinache, ani de-a rîndul component al reprezentativei de rugby și de foarte mulți alții la fel de valoroși. Este o pierdere mare! Avem neapărată nevoie de entuziasmul și energia, de priceperea, de experiența tuturor celor pe care — din vina unora sau a altora — nu am știut să-i păstrăm. Credem cu toată convingerea că trebuie și este posibil să-i apropiem, din nou, de viața stadioanelor, de avîntatele planuri și perspective ale sportului românesc. Așa, ne va fi mai ușor să consolidăm pozițiile fruntașe cucerite în arena internațională de sporturi cum sînt caiacul-canoea, luptele, scrima, tirul, rugbyul, handbalul ș.a., să readucem pe un plan valoric superior gimnastica și voleiul, să mărim numărul performerilor în atletism, natație...

Stadioanele își așteaptă vechii prieteni! Am saluta cu multă căldură acțiunea organizată a federațiilor de a transmite tuturor acestora — antrenori, profesori de educație fizică, arbitri, foști sportivi fruntași — chemarea sinceră și profundă de a contribui la împlinirile de azi și de mîine ale sportului nostru. Și să dovedească apoi că au învățat din greșelile care i-au despărțit multă vreme de acești oameni de nădejde. Va fi — tuturor — de mare folos!

Dan GARLEȘTEANU

La Poiana Brașov, intensă activitate a schiorilor

Bogat final de săptămînă la schi! La Poiana Brașovului, biatliniștii, alpinii, fondiștii și săritorii, ba chiar și un grup numeros de fondiști începători de la Tractorul, Steagul roșu și Fabrica de scule din Rîșnov, și-au disputat întîietatea în competiții, unele tradiționale, altele aflate la prima ediție. Din păcate, vremea a stricat spectacole care se anunțau frumoase, atractive. A nins, a bătut vîntul, a fost tare frig. Ca urmare, numărul celor ce s-au încumetat să urce în Poiana de Jos sau pe Sulinar a fost mic. Dar, tocmai condițiile atmosferice total nepriel-nice au reliefat capacitatea organizatorică a celor care se ocupă de bunul mers al schiului, dorința acestora de a asigura, în ciuda intemperiilor, desfășurarea întrecerilor în condiții acceptabile (mai mult nu se putea). Și, pentru eforturile depuse, nu putem decît să felicităm comisia de specialitate a regiunii Brașov, asociațiile sportive Armata și Dinamo Brașov, Consiliul local al U.G.S.R., care au creat posibilitatea disputării concursurilor.

Referitor la disputarea propriu-zisă a concursurilor vom sublinia în primul rînd victoriile realizate de maeștrii sportului Cornel Tăbăraș și Gheorghe Bălan în cele două curse de slalom uriaș și a maestrului sportului Stelian Drăguș în cea de fond 15 km. După mai bine de un deceniu, aceștia continuă să dețină supremația.

D. STANCULESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

BOBUL ROMÂNIEI CRONOMETRAT CU AL TREILEA TIMP LA ANTRENAMENTE

SAINT MORITZ 16 (Agerpres). — După cum s-a mai anunțat, sîmbătă și duminică vor avea loc la Saint Moritz campionatele europene de bob pentru echipajele de 4 persoane. În cadrul antrenamentelor de ieri, cel mai bun timp a fost înregistrat de echipajul R. F. a Germaniei cu 1:21,78, urmat de echipajele Angliei — 1:22,08 și României — 1:23,43. Mai sînt programate și alte antrenamente.

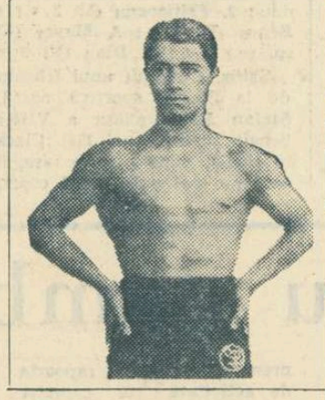

În pagina a 3-a

A FOST ODATĂ UN CAMPION...

— Viața romanțată a lui LUCIAN POPESCU

● URMĂRIȚI NOUL NOSTRU SERIAL!

PRIMELE SCHIMBURI DE MINGI ÎN „CUPA DE IARNĂ"

Inaugurată luni în sala Steaua, competiția de debut a sezonului de tenis pe anul 1968, **„Cupa de iarnă"** a început cu meciurile probelor de simplu femei și simplu bărbați. Dintre partidele disputate în primele două zile, au ieșit în evidență următoarele: Turcu — Almăjan, Bondoc — Chivaru și Mocanu — Burcea. În cele trei întîlniri au evoluat tineri tenismani care au dovedit o bună pregătire și multă tenacitate. Ei și-au disputat cu ardoare deosebită șansele.

Iată rezultatele: **simplu fete, turul I:** Elena Cotuna — Cristiana Bădin 6—2, 6—0, Constanța Turea — Adriana Călina 5—7, 9—7, 6—4, Aurelia Cîrnaru — Anca Dinescu 6—0, 6—2; **simplu băieți, turul I:** Cruceanu — Nemeth 6—3, 6—2, Basarab — V. Popescu 6—0, 6—4, Niculescu — C. Hărădău 6—1, 6—1, Suto — Leonte 6—0, 6—2, Navrotki — Mirea 6—0, 6—1, Ovici — Cernăianu 6—0, 6—2, Mocanu — Burcea 2—6, 6—2, 6—0, Turcu — Almăjan 6—4, 7—9, 6—4, Geantă — R. Popescu 4—6, 6—1, 6—3, Bondoc — Chivaru 6—4, 6—5 (set scurt, ambii concurenți fiind juniori).

Concursul continuă de la ora 8—15 și 18—22.

Relaxare...

Foto: O. Cahane

Cristina Bărbulescu (12 ani), cea mai tînără participantă la concursul popular de schi desfășurat duminică dimineață în Poiana Brașovului

24 ore

Schiori români în Italia

Schiorii români C. Tăbăraș, Dan Cristea, D. Munteanu și Gh. Vulpe au plecat ieri în Italia pentru a lua parte la două importante concursuri internaționale (17—18 ianuarie la Tarvisio, 20—21 ianuarie la Cortina d'Ampezzo). La ambele competiții, probele vor fi slalom uriaș și slalom special.

RESTANȚE ÎN „A"; REZULTATE DIN „B" LA BASCHET

● În meci restanță (divizia A masculin), Politehnica Iași a dispus de Farul Constanța cu 74—69 (40—39). (D. DIACONESCU, coresp. principal).

● În partidele desfășurate în ultima etapă a diviziei B la fete, au fost înregistrate următoarele rezultate: Politehnica Brașov — Foresta Arad 65—56 (24—28), Pedagogia Constanța — Școlarul București 42—59 (17—29), Medicina Tg. Mureș — Universitatea Timișoara 33—56 (12—24), Voința Tg. Mureș — Spartac Salonta 66—55 (32—24), Olimpia T. V. București — Arhitectura București 44—41 (22—24), Școala sportivă nr. 1 București — Universitatea București 65—52 (25—27), Armata Cluj — Școala sportivă Brașov 85—40 (55—19).

PROGRAMUL SFERTURILOR DE FINALĂ ÎN CAMPIONATUL EUROPEAN DE FOTBAL

Ieri, la Paris, au fost programate — prin tragere la sorți — meciurile din sferturile de finală ale campionatului european de fotbal. Iată partidele: Meciul 1: ANGLIA (sau SCOTIA) — SPANIA; 2. FRANȚA — IUGOSLAVIA; 3. UNGARIA — U.R.S.S.; 4. BULGARIA — ITALIA. Partidele din sferturi se dispută tur-retur, în primăvara acestui an.

Turneul final va avea loc tot în 1968, probabil în Italia. În semifinale se întîlnesc învingătoarele jocurilor 1—2 și 3—4 din sferturi. Echipele învingătoare din semifinale își vor disputa finala, iar pentru locurile 3—4 se întîlnesc învinsele din semifinale.

ȘAH pentru TOȚI

BENT LARSEN

(PERFORMERUL ANULUI ȘAHIST 1967) SE APROPIE DIN NOU DE TITLUL MONDIAL

În cursul acestui an cei mai buni opt jucători din lume își vor disputa întîietatea într-o serie de meciuri eliminatorii, învingătorul urmînd să joace anul viitor un meci pentru titlul de campion mondial cu Petrosian.

Cine sînt acești opt mari maeștri ai șahului? Cum au ajuns în categoria aceasta deosebită a candidaților la titlul de campion al lumii? Ce stiluri și concepții reprezintă ei? La aceste cîteva întrebări vom încerca să răspundem prezentîndu-i cititorilor noștri în cadrul unei serii de scurte portrete. Vom începe cu recentul învingător al turneului interzonal din Tunisia, marele maestru danez Bent Larsen, ale cărui succese în anul 1967 l-au impus în fața lumii șahiste ca unul dintre cei mai serioși candidați la titlul suprem.

Bent Larsen a atras atenția lumii șahiste cu ocazia Olimpiadei de la Moscova 1956, cînd jucînd la prima masă a echipei Danemarcei a obținut cel mai bun procentaj, întrecînd elita șahului mondial. Federația internațională de șah a acordat pentru acest mare succes tînărului de 21 de ani titlul de mare maestru.

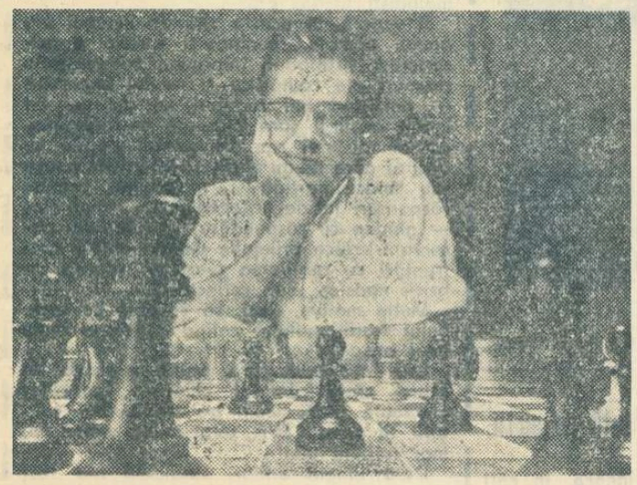

Cînd a cîștigat anul trecut „Memorialul Capablanca" de la Havana, lui Bent Larsen i-a fost oferit acest splendid set de piese de șah, din partea primului ministru al Cubei, Fidel Castro
Polfoto-Copenhaga

Mulți s-au așteptat ca în anii următori Larsen să continue o ascensiune rapidă spre culmile șahului. Evoluția talentatului danez a fost însă alta. El a urcat cu relativă încetineală treptele calificării supreme, succesele alternînd cu rezultate mediii sau chiar slabe. Observatorul atent ar fi remarcat însă, studiind partidele lui Larsen, cauza acestor oscilații. Ea poate fi rezumată într-un singur cuvînt: căutări.

Într-adevăr, stilul tînărului danez nu se prea potrivea cu sistemul de luptă aplicat de așii șahului în turneele moderne. Larsen tindea spre combinații, căuta posibilități de atac în orice poziție asumîndu-și desigur riscuri, uneori prea mari sau chiar inutile. De multe ori aceste încercări s-au frînt în fața tehnicii impecabile a „supermaeștrilor". Cu încetul Larsen a înțeles că tactica trebuie schimbată. Treptat el a început să joace și pozițional, însușindu-și tehnica manevrelor și a așteptării. Combinațiile au încetat să fie un scop în sine, devenind un instrument de execuție a unor planuri strategice de o deosebită originalitate.

Și astfel, începînd din 1964, cînd a ocupat locurile 1—4 la turneul interzonal de la Amsterdam, la egalitate cu Spasski, Smislov și Tal, Bent Larsen s-a impus ca unul dintre primii jucători din lume. În precedenta competiție a candidaților el a fost eliminat la limită de către Tal, meciul fiind decis abia de ultima partidă (4½ : 5½), iar anul acesta a înregistrat o serie de succese de primul ordin: locul I la marile turnee de la Havana, Winnipeg, Tunis și Palma de Mallorca!

Stilul actual al lui Larsen este complex și profund. Ca și Fischer, el joacă cu hotărîre la cîștig atît cu albele cît și cu negrele, numai că doza de risc pe care și-o asumă se află acum în limitele normalului. Tactician excelent, el și-a însușit însă în mod desăvîrșit principiile strategice cărora le dă adeseori o interpretare originală. În plus, ca și Alehin, Larsen nu se dă înapoi să joace finaluri lungi și plicticoase în care cîștigul se obține printr-o tehnică precisă și prin răbdare. În sfîrșit, ca orice mare campion, el a dobîndit o mare încredere în forțele sale. Această încredere l-a făcut să declare înaintea turneului interzonal corespondentului agenției TASS că „în adîncul sufletului el speră să cîștige primul loc" și că planul său de viitor este să devină campion mondial.

Prima sa dorință s-a realizat. Să vedem ce se va întîmpla cu a doua... Pînă atunci, iată o partidă caracteristică a lui Bent Larsen, jucată în turneul interzonal din Tunisia.

APĂRAREA ALEHIN
Alb: I. Bilek Negru: B. Larsen

1.e4 Cf6 (Larsen și Hort sînt dintre puținii partizani ai acestei apărări) 2.e5 Cd5 3.Cc3 (Temîndu-se, probabil, de una dintre periculoasele inovații ale inventivului său adversar, Bilek alege o continuare rar uzitată. Deobicei se joacă 3.d4 sau 3.c4 urmat de d4) 3...C:c3 4.b:c3 d6 5.f4 Cc6 6.Cf3 d:e5 7.f:e5 Dd5 8.d4 Ng4 (Ca în vechea dispută dintre clasici și hipermoderni: centru de pioni contra dezvoltare de figuri) 9.Ne2 e6 10.0—0 Ne7 11.Cg5!? (Bilek vrea să simplifice poziția dar aceasta se arată a fi o tactică greșită. Era de considerat manevra Dd1—e1—g3 sau 11.Tb1 b6 12.c4 Dd7 13.c3 consolidînd centrul) 11...N:e2 12.D:e2 0—0 13.Dh5? (O greșeală strategică gravă după care cîmpurile albe rămîn foarte slabe, lucru de care Larsen se va folosi energic) 13...N:g5 14.D:g5 De4! 15.Na3 Tfd8 16.Tf2 Td7 17.Taf1 Ca5 (O poziție care i-ar fi plăcut lui Nimzovici, autorul teoriei despre blocadă. Cîmpurile albe c4 și d5 sînt în stăpînirea negrului. După retragerea forțată a nebunului a3 va urma atacul asupra centrului alb) 18.Nc1 c5! (Vezi diagrama).

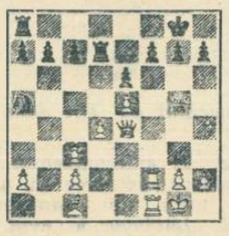

19.Tf3 Rh8 (Precauție) 20.Tg3 Tg8 21.d:c5 (Centrul nu mai poate fi susținut) 21...Cc6 22.Nf4 D:c2 23.Dh5 D:a2 24.h3 Dc2 25.Rh2 a5 26.Ne3 De4 27.T:f7 T:f7 28.D:f7 C:e5 29.De7 Cg6 (Din nou precauție: la 29...a4 ar fi urmat 30.T:g7!) 30.Dc7 a4 31.Nd4 e5 32.Nf2 Tf8 33.Tg4 Dc6 34.D:c6 b:c6 35.Ng3 Ta8 36.h4 a3 37.h5 a2 și albul a cedat.

Rubrică de *S. Samarian*

UN ROMÂN ÎNVINGĂTOR LA HASTINGS

PENTRU PRIMA DATĂ

La turneele de Anul Nou de la Hastings — la a 33-a ediție — au luat parte în decursul vremurilor cei mai mari maeștri ai șahului. În lungul șir de învingători ai acestei celebre competiții găsim numele campionilor mondiali **Capablanca, Alehin, Euwe, Botvinnik, Smislov** și **Tal**, apoi pe **Flohr, Fine, Reshevsky, Tartakower, L. Szabó, Gligorici, Keres, Korcinoi, Larsen, Bronstein, Uhlmann**, adică aproape pe toți marii jucători din ultima jumătate de veac.

De aceea, faptul că anul acesta, la a treia participare, campionul nostru **Florin Gheorghiu** și-a înscris și el numele alături de acești corifei ai sportului minții, constituie un mare succes personal și în același timp o remarcabilă afirmare a șahului românesc în arena internațională.

Conform liniei urmărite de organizatori în ultimii ani, recentul turneu a reunit cîțiva jucători cu renume și o serie de tineri, englezi și străini, care s-au afirmat în ultimul timp. După cum era de așteptat, lupta s-a dat între cei doi mari maeștri sovietici, **L. Stein** și **A. Suetin**, tînărul reprezentant al Cehoslovaciei, **V. Hort** și **Florin Gheorghiu**. Trebuie să subliniem aci faptul că doi dintre acești patru jucători, **Stein** și **Hort** s-au calificat la egalitate cu **Reshevsky** pe locul VI la turneul interzonal din Tunis, deci se află indiscutabil între primii opt jucători din lume, iar **Suetin** este considerat astăzi ca unul dintre cei mai buni teoreticieni ai șahului sovietic. În aceste condiții, victoria lui **Florin Gheorghiu**, obținută la egalitate cu acești jucători n-a fost ușor de realizat, mai ales datorită distanței scurte a competiției (9 runde).

Dificultatea concursului a fost accentuată și de faptul că unii participanți au jucat cu prea multă prudență, făcînd multe remize așa zise „de salon", ceea ce a indispus în bună măsură pe organizatori. Într-adevăr, Hastings-ul fiind un concurs liber, fără obligații de calificare și dotat cu premii destul de mari, permite participanților să practice un joc mai deschis, mai creator. Se pare însă că stilul modern de joc care domină în concursurile cu caracter de calificare organizate de F.I.D.E. a intrat „în sînge" multor jucători și nu poate fi eliminat atît de ușor. Lucrurile au ajuns pînă acolo încît directorul concursului și organizatorul lor de mulți ani, **Frank Rhoden**, a vrut să-și dea demisia cu prilejul banchetului final și numai la insistențele reprezentanților Federației britanice a renunțat la acest act demonstrativ...

Din acest punct de vedere, comportarea lui **Florin Gheorghiu** a fost mult apreciată de spectatori și de comentatorul ziarului **„Times"** (care a contribuit la organizarea turneului), cunoscutul maestru internațional **H. Golombek**. Șahistul român a jucat curajos și combativ, cum se poate vedea din următoarea interesantă partidă, în care fostul campion mondial de juniori învinge pe actualul deținător al titlului.

APĂRAREA SICILIANĂ
Alb: J. Kaplan (Puerto Rico)
Negru: Fl. Gheorghiu

1.e4 c5 2.Cf3 d6 3.d4 c:d4 4.C:d4 Cf6 5.Cc3 Cc6 6.Ng5 Nd7 (Continuarea aceasta are avantajul de a evita variantele prea analizate ale atacului Rauzer, care survin după 6...e6) 7.Dd2 Tc8! (Mai precis decît 7...C:d4 8.D:d4 Nc6 9.0—0—0 Da5 10.h4! cu atac, ca în partida Unzicker—Larsen, Santa Monica 1966) 8.0—0—0 C:d4 9.D:d4 Da5 10.N:f6 g:f6 11.Rb1 De5 12.Dd2 (Finalul este favorabil negrului datorită perechii de nebuni, de aceea albul evită schimbul damelor) 12...f5! (Atacul imediat asupra centrului permite activizarea rapidă a nebunilor negri) 13.e:f5 N:f5 14.Nb5+ Rd8 15.Nd3 Ne6 16.Ce4 Db6 17.Cg5 Ng7 18.C:e6 f:e6 (Vezi diagrama. Albul a reușit să scape de unul dintre nebunii adverși, dar aceasta nu-i ușurează apărarea. Kaplan spera, probabil, că nebunii de culori diferite vor constitui un factor egalizator. În realitate, albul nu are o compensație suficientă pentru dominația absolută a negrului pe teribila diagonală g7—b2 și lui Gheorghiu îi vor fi suficiente 10 mutări pentru a demonstra în mod convingător acest lucru).

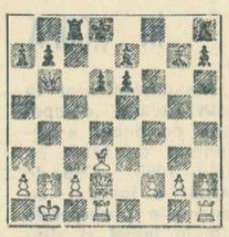

19.c4 Nd4 20.f4 e5! (Este necesară deschiderea liniilor pentru turnuri) 21.f:e5 N:e5 22.The1 Tc5 (Pierzînd amenințarea N:h7 urmat de T:e5) 23.g3 a5! (Obligă pe alb să aducă un turn pe linia a treia pentru a împiedica înaintarea acestui pion) 24.Nf1 Rc7 25.Te3 a4 26.Tc1 Nf6 (Amenință Ng5 și provoacă o nouă slăbire) 27.h4 Tg8 28.Ta3? (O idee greșită, dar oricum albul stătea foarte rău) 28...Tf5 29.T:a4? Tf2 și albul a cedat, deoarece la 30.Ne2 ar fi urmat 30...N:b2 și dacă 31.Tb4, atunci 31...N:c1 și negrul cîștigă ușor.

IN 5 MINUTE...

Rezolvarea acestei probleme nu vă va lua, cu siguranță, mai mult de 5 minute, chiar dacă nu sînteți un specialist în materie (și, chiar dacă nu vă grăbiți, uitîndu-vă la soluția „răsturnată" pe care o dăm mai jos).

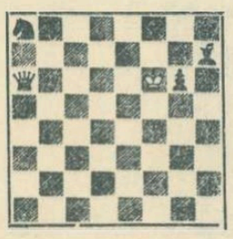

Albul începe și dă mat în 2 mutări

Este o ingenioasă compoziție a celebrului San Loyd, a cărei primă mutare vă va surprinde și, probabil, vă va amuza puțin...

(1. Da 1! amenință 2. R:f7 mat; la 1... Ng 8 2. R:g6 mat).

„Trebuie să-l băgăm din nou în echipa de baschet. Înălțimea nu pare să-l ajute prea mult în partidele de șah..."
din Chess Review-New York

Antrenorul Eugen Răducănescu și eleva sa, Viorica Recu, după stabilirea noului record de junioare mici la 50 metri
Foto: Gh. Stănescu

Un nou tînăr antrenor se afirmă

La începutul lunii decembrie a anului trecut, în articolul „Valoarea nu așteaptă numărul anilor", ziarul nostru își făcea o plăcută datorie din a consemna activitatea a doi tineri antrenori de atletism. Era un prim elogiu adus muncii antrenorilor timișoreni Siegfried Becker și Ion Deheleanu. Articolul se încheia cu cuvintele: „Așteptăm asemenea prilejuri și din partea altora pentru a le putea consemna în paginile ziarului nostru". Și, iată, că prilejul s-a ivit mai curînd decît credeam. Este vorba de un antrenor de la Clubul sportiv școlar din București.

Eugen Răducănescu a fost, în urmă cu zece ani, mărșăluitor, campion de juniori la 10 km în 1957. De cîțiva ani, el este nelipsit de la concursurile de atletism, în calitate de arbitru și — adeseori — de crainic al reuniunilor, desfășurînd, în același timp, și o rodnică activitate ca antrenor. În 1965, pe cînd lucra la Școala sportivă nr. 1, elevul său, Gheorghe Nicolae, a realizat recorduri republicane de juniori mici la 3 km și 5 km marș. Trecînd, în anul următor, la C.S.Ș., eleva sa, Florica Boca, egalează și, apoi, doboară recordul republican la triatlon II, categoria copii. Campionul de juniori mici la 3 km marș în 1967, Mircea Prindurel, este tot un elev al antrenorului Răducănescu.

Dar cea mai mare speranță a antrenorului este o fată din clasa a IX-a a Liceului „D. Bolintineanu", care, la 28 ianuarie, va împlini 16 ani. Se numește Viorica Recu și este prima recordmană republicană a acestui an. Simbăta trecută, în sala Steaua, Viorica a realizat 6,7 s la 50 m — nou record de sală pentru junioare mici. Este foarte bine dezvoltată fizic pentru atletism (1,70 m — 56 kg) și face antrenament doar de un an și cîteva luni, mai precis, din septembrie 1966. În aprilie 1967, la primul său concurs oficial, V. Recu a alergat 1:20,4 la 500 m, rezultat căruia a reușit să-i mai smulgă secunde (1:17,5) la campionatele republicne de juniori mici de la Cluj. Concurînd și la 400 m, ea a fost cronometrată în 60,6s.

Pentru actualul sezon atletic, antrenorul Răducănescu și-a propus ca eleva sa să obțină 58,5 s la 400 m și un loc fruntaș în proba junioarelor la „Crosul Balcanic" (24 martie, Istanbul). Iar forma arătată în primul concurs de sală la 50 m, prevestește și rezultate bune în probele de sprint (100 și 200 m).

Atletei Viorica Recu și antrenorului său, Eugen Răducănescu, le urăm mult succes.

Adrian IONESCU

ȘTIRI

ARBITRII OPTIMILOR „C.C.E."

Recent, s-a primit la F.R.V. o telegramă prin care se face cunoscută hotărîrea comisiei de organizare a „C.C.E." cu privire la țările care vor delega arbitrii principali ai partidelor echipelor noastre din „optimi". Întîlnirea masculină **Partizan — Dinamo** (28 ian., la Belgrad — arbitru din U.R.S.S., 8 febr. la București — arbitru din Ungaria). Partida **Steaua — Galatasaray** va fi condusă de arbitrii desemnați de **Ungaria** (la Istanbul) și **Italia** (la București) iar cea dintre **Dinamo** și **Hapoel** de către arbitri din Turcia (la Tel-Aviv) și Bulgaria (la București).

„CUPA DE IARNĂ"

Comisia orășenească de volei a organizat o competiție dotată cu „Cupa de iarnă", rezervată echipelor din campionatul de calificare și reprezentativelor școlilor sportive din Capitală. Cele 16 formații feminine participante sînt împărțite în două serii, iar cele 24 masculine, în trei serii. Jocurile se dispută simbăta și duminica după-amiază în sălile Constructorul și Giulești.

Iată cîteva din rezultatele înregistrate în primele două etape: feminin: Avîntul — Geotehnica 3—1, Constructorul — Automatica 3—0, Șc. sp. nr. 2—IPRAN 3—0, Sănătatea — Șc. sp. nr. 1 B 3—0, Institutul de proiectări — Șc. sp. nr. 1 A 3—0; masculin: IPROFIL — Șc. sp. nr. 1 A 3—0, Rapid — Geotehnica 3—0, M.C.F. — Radio 3—0, Sănătatea — I.S.P.H. 3—1, Voința — Confecția 3—0, Griviția Roșie — Spartac 3—1, Tehnometal — Tranzistorul 3—2, Voința — Tricotajul 3—1. S-au remarcat printr-o mai bună pregătire tehnico-tactică echipele: Avîntul, Geotehnica (feminin), Voința, M.C.F., Rapid și IPROFIL (masculin).

Veneru Săndulescu, coresp.

TRADIȚII CARE SE CONTINUĂ

Cînd vorbesc despre tradiția sportivă a liceului Mircea cel Bătrîn din Constanța, profesorii de aci nu uită să amintească — cu mîndrie — că acest edificiu cultural a împlinit 72 ani de viață, ani în care multe promoții au ieșit de pe băncile școlii, răspîndindu-se în cele patru colțuri de țară. Generația mai vîrstnică de profesori, printre care se află și tovarășii Ion Ciocan și Teodor Spînu, își deapănă deseori cu emoție amintirile de pe vremea cînd la „Mircea", orele de educație fizică erau așteptate cu un mare entuziasm, de către elevi. Nu existau condiții corespunzătoare de practicare a sportului, era lipsă de material și echipament sportiv, dar cu toate vitregiile vremii, în sala de gimnastică a liceului au crescut primele mlădițe ale voleiului constănțean: Patras, de nenumărate ori component al reprezentativei noastre, Gadidov, Marghiol, Ștefănescu și alții.

S-a creat, deci, un nucleu, în jurul căruia, cu timpul, s-au adunat numeroși voleibaliști talentați. Tradiția s-a transmis din generație în generație, astfel că în prezent, mulți dintre absolvenții celor 50 de promoții vorbesc cu mîndrie despre trecutul lor sportiv. Mult mai tîrziu a urmat generația lui Alecu Mușat, Teodor Paloș, Paul Ionescu, Sandu Ion, Gheorghe Dragomirescu, voleibaliști care, de-a lungul anilor, au reprezentat cu cinste nu numai liceul lor, ci și diferite formații studențești din țară.

Deși voleiul era sportul care polariza în jurul său aproape toată atenția (fotbalul era reprezentat prin elevii de la Liceul industrial), totuși la Mircea cel Bătrîn au crescut cadre și pentru alte discipline sportive. Amintim doar două dintre ele: Nicolae Roșculeț și Nicolae Dumitrescu, șefi ai catedrelor de fotbal și, respectiv, de natație, de la I.C.F.

După 23 August 1944, tot voleiul s-a bucurat de cea mai mare simpatie din partea elevilor acestui liceu. Tînărul profesor de educație fizică Ion Cristian a preluat de la dascălii săi mai vîrstnici nu numai entuziasmul, pasiunea pentru această muncă nobilă, ci și competența. El a reușit să... contamineze și elevele școlii, să le învețe cu răbdare tainele jocului de pe dreptunghiul de zgură. Mai mult decît atît, el a creat o pepinieră puternică pentru voleiul feminin constănțean, reușind să alcătuiască, la școala sportivă, o formație redutabilă care în prezent activează în divizia B.

Terenul era deci prielnic, iar rezultatele începuseră să se vadă. Din anul 1961 și pînă în prezent, reprezentantele liceului Mircea cel Bătrîn s-au calificat în toate finalele campionatelor școlare. Acumulările cantitative, dar mai ales calitative, au fost ilustrate îndeosebi prin cucerirea titlurilor de campioane școlare, în anii 1963 și 1967. Dar băieții? Și ei au reușit să întărească prestigiul sportiv al școlii, cucerind în 1961 și 1964 titlurile de campioni școlari la volei și la baschet. Se ridică, în acești ani, seria nouă a sportivilor de performanță, dintre care amintim pe Dan Mihai, Ion Mihalcea (volei), Ioachim Popescu (fotbal), Andrei Purcăreanu, Dan Cautiș, Dumitru Dorneanu (baschet), precum și pleiada de fete: L. Creangă (care acum activează la Politehnica Galați), M. Dobrogeanu (Universitatea Timișoara), C. Marinescu (Universitatea Craiova), L. Bodron, Șt. Oloianu, A. Moroianu ș.a.

Ceea ce reține atenția la „Mircea cel Bătrîn" este faptul că nu numai profesorii de educație fizică (Ion Cristian, Gheorghe Enacopol și Elena Șcheu) sînt inimoși propagatori ai sportului, ci și celelalte cadre didactice. *În liceul nostru*, remarca tov. director ION LUNGU, *a existat întotdeauna o îmbinare armonioasă între educația fizică și celelalte discipline, ceea ce a făcut ca absolvenții să fie foarte bine pregătiți, și să urmeze apoi cu succes diferite institute de învățămînt superior din țară. Printre calitățile pe care le-am observat, de-a lungul anilor, la prof. Cristian, mi-au reținut atenția, preocuparea pentru selecționarea și pregătirea talentelor autentice, grija părintească față de elevele sale sportive, grijă pe care o manifestă nu numai la teren, ci și în viața de toate zilele.*

R. CALARAȘANU
C. POPA
coresp. principal

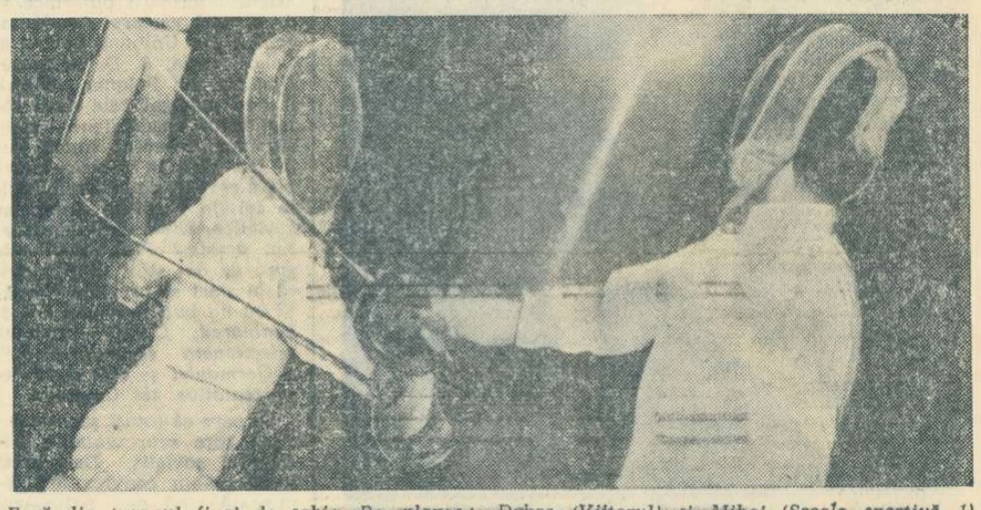

Fază din turneul final de sabie. Pe planșe: Dobre (Viitorul) și Mihai (Școala sportivă 1)
Foto: Vasile Bageac

Campionii au fost desemnați după baraj

După floretiști și floretiste a venit rîndul spadasinilor și sabrerilor să-și desemneze campionii la juniori mici. Desfășurate tot la Drept, întrecerile au avut un caracter pasionant, mai ales în turneele finale, care s-au încheiat cu asalturi de baraj.

La spadă, reprezentantul clubului Progresul, **Petre Aghiniei** (elev în clasa a IX-a, la Liceul „Gh. Lazăr") a tranșat în favoarea sa asaltul de baraj cu **Gh. Gaidaruc**, una din speranțele Universității. 5—4 în acest asalt de delimitare a cîștigătorului, cu tușe care au cerut ambilor trăgători eforturi deosebite.

Clasament: 1. P. Aghiniei (Progresul) 4 v d.b.; 2. Gh. Gaidaruc (Universitatea) 4 v d.b.; 3. Fălticeanu (U) 3 v; 4. Beneș (U) 2 v; 5. Mayer (Cl. sp. șc.) 2 v; 6. Dinu (U) 0 v.

Sabia a revenit unui trăgător de la Școala sportivă nr. 1: **Ștefan Velcu** (clasa a VIII-a, Școala generală nr. 175). Clasat în finală, după o serie tare, în care nu mai puțin de 5 concurenți obținuseră cîte 4 victorii(!), Velcu s-a comportat bine și în continuare, stînd permanent în „umbra" lui **Gh. Mocanu** de la Viitorul, inițial favoritul probei. În asalt direct cu Mocanu, Velcu a cîștigat cu 5—2. Și Velcu și Mocanu au avut, la finele turneului, cîte 4 victorii. Într-o nouă angajare deosebit de spectaculoasă — de data aceasta în baraj — Velcu s-a repetat, fiind continuu peste adversarul său și obținînd o victorie la fel de categorică, cu 5—2. De notat, însă, că ambii sabreri, în ciuda tinereții lor, au arătat că posedă frumoase cunoștințe, evoluînd cu destulă acuratețe. Evident, o dovadă că antrenorii respectivi **(prof. Cornel Pelmuș — Școala sportivă nr. 1 și prof. Lucian Gliscă — Viitorul)** muncesc intens pentru formarea de noi sabreri. Clasament: **1. Șt. Velcu (Șc. sp. 1) 4 v d.b.; 2. Gh. Mocanu (Viitorul) 4 v. d.b.; 3. Mihai (Șc. sp. 1) 3 v; 4. Petrică (Șc. sp. 1) 2 v.; 5. Dobre (Viit.) 1 v — 23:15; 6. Oancea (Viit.) 1 v. 24:13.**

T. STAMA

NOTE MARI ÎN DIFICILA CALIGRAFIE A GHEȚII

(Urmare din pag. 1)

figuri de seniori a realizat totuși la obligatorii o medie satisfăcătoare: 3,28. Anul acesta ea depășise o singură dată media de 3 (Praga — 2,76; Varșovia — 2,91; Moscova — 3,27). Deci, progres constant la Beatrice Hușțiu și — mai ales — o performanță remarcabilă la figuri libere: nici o notă sub nivelul de 5, media generală — 5,16.

Rămînînd în domeniul cifrelor, găsim interesant de subliniat și un clasament al mediilor la totalul figurilor (impuse și libere), pentru cei mai buni participanți ai finalelor. Iată-l: Elena Moiș — 4,29; Beatrice Hușțiu — 4,22; Marcel Comanici — 4,08. Și de aci, reiese progresul evident al patinatoarelor. Cu ele putem păși încrezători pragul marilor competiții.

Progrese, chiar evidente, nu justifică însă totdeauna graba de a face mai mulți pași înainte decît se cuvine. Spunînd acestea, ne gîndim la mulți dintre ceilalți competitori ai ultimelor campionate republicane, în evidentă dificultate cînd este vorba de a parcurge pretențiosul test al figurilor obligatorii la categoriile superioare. Se vede la aceștia o insuficientă pregătire la figurile de bază, un asalt prematur al performanțelor de care ei nu sînt capabili încă.

Dar acesta este un alt capitol, destul de vast, asupra căruia ne vom opri cu un alt prilej.

Tenisul cu gambetă

— Dar, de fapt —

Adeseori amintindu-mi teii de pe strada Domnească — acea fostă stradă Domnească a Galaților, amintindu-mi portul, grădina publică, Brateșul, revăd „Ermisul" și „Tenis-clubul", patinoarele și sala de box a lui nea Vasile Boanță, de deasupra cinematografului Lux.

Amatorii de pugilat au desigur și acum sălile lor, terenul de atletism al Ermis-ului a fost înlocuit cu un alt teren de atletism, dar „Tenis-Clubul" a rămas doar ca o imagine dintr-un soi de Europolis al lui Jean Bart.

Fără îndoială, că din sporturile practicate atunci, tenisul era cel mai de castă, avînd acces la el numai protipendada orașului așa cum din preajma Morenilor, de la Cîmpina, Sinaia și pînă la Deva și Hațeg numai **domnii** își permiteau, încălțați cu pantofi albi de pînză și cu racheta subsuoară, să defileze în pas elastic spre teren. Dacă fotbalul a fost dintotdeauna la îndemîna tuturor, tenisul necesita zgură, plasă, rachete și, mai ales, situație socială.

Ca să joci tenis trebuia să fii cel puțin funcționar iar pătrunderea pe teren echivala cu pătrunderea într-un salon.

Din păcate, tenisul continuă a fi considerat și acum un sport nepopular ce poate fi practicat numai în smoching și cu gambetă.

Eroarea e evidentă. Ion Țiriac e originar din comuna Poradim de lîngă Brașov și nu și-a făcut ucenicia la Wimbledon cu ocazia studiilor, iar Ilie Năstase n-a fost îndrumat spre acest sport de către guvernanta sa de limbă engleză.

Ei au avut — în afara talentului — norocul de a fi întîlnit antrenori buni, pasionați, al căror scop suprem nu consta în rapoarte de activitate cu caracter statistic.

Pentru că, trebuie s-o recunoaștem, un cros cu 500 de participanți reprezintă, din punct de vedere numeric, o realizare de plan cu 12.500 la sută mai bună decît un meci de tenis, la dublu, cu patru participanți. Pentru că, din punct de vedere al investițiilor, crosul nu necesită rachete, plasă și nici zgură.

Crosul e, evident, mai ieftin și mai ușor de organizat, pe cap de om decît tenisul.

Din păcate, în ciuda acestor avantaje ale crosului, aversiunea (mistică sau nu) a unor activiști sportivi (sportivi sau nu) pentru tenisul de cîmp, are nu numai un ușor iz de proletcultism ci și un efect nociv asupra dezvoltării viitorului pluton de tenismani, lipsit de o bază de masă.

Vrînd nevrînd, și în ciuda faptului că avem suficienți crosiști pentru 1 Mai, va trebui să refacem zgura fostelor trei terenuri din Hațeg, a terenului din parcul de sub Cetate din Deva, a terenurilor din Brăila și Galați. Și a multor altor terenuri pe care se depozitează azi butoaie sau a căror iarbă grasă favorizează dezvoltarea șeptelului.

Pentru că există o răspundere nu numai față de rapoartele statistice ci și în fața tradiției, în fața sutelor de tineri care în afară de participarea la cros, vor să joace tenis.

Și, mai ales, pentru a putea răspunde, peste foarte puțini ani, nu numai prin prezentarea unui excelent pluton de crosiști la campionatele internaționale de la Wimbledon.

Camil BACIU

Tribuna cititorilor

„Pentru alcătuirea unei echipe naționale de perspectivă, propun selecționarea a 30—40 de jucători între 19—22 ani, de a căror pregătire să se ocupe un antrenor cu experiență, pe timp de cel puțin doi ani. Lotul acesta să susțină săptămînal jocuri cu echipe din țară și de peste hotare". **(Dumitru Negoiță,** comuna Micșunești, raionul Urziceni).

★

„Pentru a se evita dificultățile de adaptare la cerințele echipei naționale a jucătorilor veniți din cluburi cu grade diferite de pregătire, propun alcătuirea unei formații reprezentative stabile, care să fie admisă să activeze în campionatul diviziei A". **(Demostene Popescu,** comuna Bărbătești, raionul Gilort).

★

„În vederea îmbogățirii programului competițional (care pentru multe echipe din divizia A și B este încă sărac) propun organizarea unei cupe a orașelor (în viitor, eventual, a județelor), ale cărei etape să se desfășoare atunci cînd joacă reprezentativa țării și campionatul se întrerupe". **(Ștefan I. Matei,** str. Nicolae Șerban 22 — București).

★

„Există la federația noastră de fotbal practica nefericită ca după anumite insuccese ale echipei naționale să fie maziliți antrenorii. După îndepărtarea lui Ploieșteanu, a venit rîndul cuplului Oană—Covaci, apoi al lui Teașcă (acesta din urmă era, probabil, prea incomod pentru unele persoane din federație, care nu mai aveau posibilitatea să decidă asupra componenților echipei naționale). Este de mirare cum de a scăpat Angelo Niculescu, după eșecul din preliminariile olimpice. Personal, nu sînt de acord cu această practică de a tot schimba antrenorii. Lor trebuie să li se arate încredere, să li se dea libertate de acțiune pe un timp mai îndelungat pentru a-și putea aplica ideile". (Prof. **Constantin Ecobescu,** școala generală Tarnița, raionul Gorj; în aceeași problemă, tov. **Aurel Bozga** din comuna Dorna Condreni, raionul Vatra Dornei, propune ca viitorul antrenor al echipei naționale — după opinia sa, Teașcă ar fi totuși cel mai nimerit — să fie lăsat să lucreze cel puțin doi ani, indiferent de rezultatele obținute).

★

„La rubrica „Tribuna cititorilor" apărută miercurea trecută, tovarășul **Dumitru Jucan** din Cluj îl etichetea pe jucătorul Sasu drept „pasăre călătoare" pentru faptul că s-a transferat la echipa Farul. Consider că cititorul clujean nu are dreptate, deoarece fiecărui jucător trebuie să i se dea posibilitatea să se transfere acolo unde îi convine, unde ar putea da un randament mai mare, acolo unde are posibilități de creștere și unde poate contribui în mod mai eficient la ridicarea nivelului întregului fotbal românesc. După astfel de concepții ca aceea a tov. Jucan, care în unele cazuri ascund tendințe de regionalism îngust, ar însemna ca talentele ce pot fi descoperite la echipele de categorie inferioară să nu aibă niciodată posibilități de promovare în formațiile de categorie superioară și deci să fie sortite înmormîntării acolo unde au jucat inițial.

Pentru ridicarea calității fotbalului românesc, pe lîngă celelalte măsuri ce s-au luat și urmează să se mai ia, cred că este necesară o circulație cît mai vie și mai judicioasă a elementelor talentate și cu reale perspective". **(Nicolae Bălțatu,** str. Stejarului 42, scara A, ap. 9 — București).

★

„De ani de zile urmăresc cu atenție meciurile amicale și oficiale susținute de echipa C.S.M.S. Iași. Îndeosebi în anul trecut am constatat că jocul acestei echipe a devenit destul de confuz, lipsit de orientare, necolectiv. Multe din înfrîngerile suferite se datoresc, în parte, jocului individualist practicat în special de înaintașii Cuperman și Lupulescu (altfel fotbaliști de talent). Ceea ce se cere, deci, la componenții echipei ieșene este eliminarea egoismului exagerat și revenirea la un joc colectiv, chibzuit". **(Flavius Popp,** str. Cloșca 28 — Iași).

★

„După părerea mea, felul în care este aplicată sancțiunea de suspendare a unui teren de joc (pentru diferite incidente petrecute) nu duce la efectul dorit, nu afectează prea mult cluburile și spectatorii în cauză. Gîndesc că e bine, dacă regulamentul poate suferi modificări în acest sens, ca pedeapsa cu suspendarea terenului să fie mai severă. Echipa sancționată să nu mai poată disputa meciurile în orașe neutre, care adeseori, datorită distanței prea scurte (circa 60 km), nici nu sînt în fapt atît de neutre, ci să fie obligate să joace chiar pe terenurile viitorilor adversari". **(Gh. Ștefănescu,** str. Smirodava, blocul 10, apart. 8 — Roman).

Cevor face rugbyștii în 1968?

După cum se cunoaște din calendarul sportiv pe anul 1968, campionatul de rugby și-a schimbat modul de disputare: formula primăvară-toamnă a fost înlocuită cu formula toamnă-primăvară. Deci, campionatul național de rugby, care are menirea de a desemna cea mai bună echipă a țării, va începe din nou în toamnă, mai precis la 1 septembrie 1968.

Ce a determinat această schimbare? Era ea necesară? Consider că da! An de an, federația de specialitate a avut de înfruntat multe greutăți, în special în alcătuirea programului internațional. Astfel, pentru desemnarea echipei participante la „Cupa campionilor europeni", în anii 1963 și 1965, s-au purtat multe discuții, s-au întocmit o serie de memorii. Mai mult, în anul 1964 au fost necesare două jocuri de baraj între Grivița Roșie și Steaua (Grivița Roșie fiind campioana pe anul 1962, iar Steaua pe anul 1963).

Se știe că, indiferent de formula de disputare, un campionat are drept scop — în afara aceluia de a consacra cea mai bună echipă — și pe acela de a desemna echipele care retrogradează. După o astfel de dispută, echipele sînt uzate, unele chiar epuizate. Or, echipa noastră reprezentativă avea de susținut, exact după ce toate „socotelile" fuseseră încheiate în campionatul național, cel mai important examen al său, jocul cu Franța. Se iveau greutăți pe care tehnicienii Federației Române de Rugby le înlăturau cu greu.

În sfîrșit, un alt element foarte important, acela al evoluției și schimbării regulamentului de joc. Forul legiuitor în rugby, „International Board", a modificat regulamentul. Astfel, au apărut regula de 10 m la margine, ca și limitarea progresiei întreprinse de linia a III-a, încurajîndu-se jocul „deschis". Aceste modificări au fost aplicate de toate țările afiliate la F.I.R.A. încă din toamna anului 1964, noi trebuind să le aplicăm de abia o dată cu începerea campionatului pe anul 1965.

În anul acesta a apărut legea „oose maul" (grămada spontană cu balon purtat). Adversarii noștri cei mai redutabili, cu care ne-am întîlnit la Nantes la 10 decembrie 1967, au aplicat-o o dată cu începerea campionatului 1967/68, în timp ce noi, fortuit, am aplicat-o doar în ultimele 2 etape de campionat pentru a-i aclimatiza cumva pe jucătorii care ne-au reprezentat în Franța. Luni pierdute, care au dus la o oarecare rămînere în urmă din punct de vedere tehnic și tactic.

Considerăm că, prin aplicarea noii formule de campionat, intrăm în rîndul majorității Federațiilor care fac parte din F.I.R.A. (Federația internațională de rugby amator) și cu care avem contacte internaționale.

În sfîrșit, se mai pune o întrebare: ce vom face în prima parte a anului 1968? Am fost informați, deși programul nu a fost încă definitivat, că echipele bucureștene își vor disputa tradiționala „Cupă de iarnă" pe cele 2 categorii, A și B. Apoi se va disputa „Cupa de Primăvară", atît pentru echipele bucureștene, cît și pentru cele provinciale.

Desigur că prin jocurile pe care le vom susține în această primăvară în R.S. Cehoslovacă și R.P. Polonă, precum și pe linie de cluburi cu o serie de echipe din Franța, Cehoslovacia, Bulgaria, Polonia și alte țări, avem ocazia să îmbogățim jocul sărăcăcios în atac al liniilor de trei sferturi, remarcat la Nantes, să înlăturăm slăbiciunile arătate în jocul grămezii ordonate (cu Franța, cu R.F. a Germaniei, cu Italia), să ne perfecționăm și mai bine în jocul marginii (remarcat pozitiv de specialiștii francezi) și să abordăm din nou jocul cu Franța de la egal la egal, așa cum am făcut-o în trecutul nu prea îndepărtat.

P. COSMĂNESCU
antrenor al echipei Steaua

La Poiana Brașov

(Urmare din pag. 1)

prematia, deși multor tineri li s-au creat condiții cel puțin egale de pregătire. Se pare, însă, că acestora din urmă le lipsesc tocmai acele calități care, în 1958, i-au permis lui Tăbăraș la vîrsta junioratului să cîștige titlul de campion la seniori (cum, de altfel, s-a petrecut, cu două decenii în urmă, cu maestrul sportului Mihai Bîră): pasiunea, dorința de a munci (pe pîrtie, bineînțeles) pînă peste capătul puterilor, ambiția.

Cum însă simbătă și duminică nu numai Poiana Brașovului a fost locul de disputare a întrecerilor de schi, să dăm cuvîntul și corespondenților noștri din alte centre montane ale țării.

BRAȘOV. Pentru verificarea activității desfășurate pînă în prezent de către *centrele de schi din regiune*, comisia orășenească de specialitate — cu sprijinul Consiliului orășenesc E.F.S Brașov — a organizat la Predeal prima confruntare de acest gen a sezonului. Au fost prezenți 167 sportivi din centrele *Fundata, Bran, Zărnești, Rîșnov, Predeal, Săcele* și *Brașov*, precum și tineri schiori reprezentînd școala sportivă din Rîșnov. În ciuda timpului nefavorabil (ger, viscol, ceață), speranțele schiului brașovean și-au disputat întîietatea cu mult entuziasm, dovedind și o pregătire corespunzătoare. Au avut loc probe de fond și slalom uriaș pentru băieți și pentru fete, la două categorii de vîrstă. *Cîștigătorii:* fond 1 km. *FETE* (12—13 ani) *Elena Bașa* (Fundata) 4:0; (14—15 ani) 2 km *Marcela Bădescu* (Fundata) 8:35,0; slalom uriaș (12 porți) 12—13 ani: *Nela Simion* (Predeal) 17,1 sec.; (18 porți) 14—15 ani: *Eva Naftan* (Predeal) 29,2 sec.; *BĂIEȚI* fond 2 km (12—13 ani) *Gh. Olteanu* (Fundata) 7:48,0; (14—15 ani) 3 km *Gh. Stoichiț* (Rîșnov) 11:13,0; slalom uriaș 12—13 ani (16 porți) *N. Stinghe* (Brașov) 22,5 sec.; 14—15 ani (24 porți) *M. Văcaru* (Brașov) 34,6 sec. *Clasament pe centre: fond 1. Fundata* 74 p. 2. Rîșnov 63 p., Sc. sp. Rîșnov 38 p.; *slalom uriaș: 1. Predeal* 201 p., 2. Brașov 190 p., 3. Săcele 119 p.

C. GRUIA

fotbal

DECALOGUL ÎNCREDERII

(PENTRU CE CRED CĂ „U" CLUJ VA FI VICECAMPIOANĂ!)

Față de la ultima evoluție în Capitală a echipei Universitatea Cluj, cînd studenții au întrecut pe Dinamo București cu 4—2 Foto: V. Bageac

ÎNTII, fiindcă lotul clubului universitar de pe malul Someșului cuprinde o serie de jucători foarte talentați și foarte tineri, care trăiesc fotbalul la cea mai înaltă tensiune — ceea ce înseamnă că perspectivele performanțelor constante nu-i va mai ocoli prea mult timp. Mă gîndesc la înaintașii Angelescu, Lică și Coman, la portarul Moldovan, la fundașii Anca, Pexa și Crețu sau la mijlocașul Florian, „racolat" de la C.A.P. Mintiul Gherlei — opt nume care vor fi pomenite poate nu peste prea mult timp, în discuțiile antrenorilor noștri federali la alcătuirea loturilor reprezentative. Mă mai gîndesc, cu aceeași nădejde dacă nu cu și mai multă, la veteranii ce-au rezistat stoic furtunilor prin care a trecut nava clujeană în ultimele cinci luni: Adam, Cimpeanu, Neșu, Costin, Ringheanu — ei înșiși încă tineri și talentați. Și, în sfîrșit, la minjii abia aduși din crescătoriile bogate ale împrejurimilor: Butuza (înaintaș, 18 ani, tot de la Mintiul Gherlei), Mureșan (mijlocaș, 19 ani, de la Năsăud) și Munteanu (vîrf central, 16 ani, de la Aiud). În situația în care multe echipe, de la noi sau de aiurea, au pornit de la zero și au ajuns departe, este normal să cred că acest team, care în loc de zero are ca punct de plecare cifra 1, va putea ocupa în iunie confortabilele fotolii de rang secund ale campionatului.

AL DOILEA, pentru că nici nu-i văd pe clujeni capabili să concureze la titlu. Nu lipsa talentului, nici a pregătirii fizice, a potențialului valoric sau a nu știu căror condiții îmi strunește optimismul, ci inconstanța proverbială a celor care îmbracă tricourile cu insemnele mondiale studențești — culorile alb și negru. Pe vremuri, Sepi, Ploieșteanu și Sepci erau aceiași capricioși și teribili copii ai diviziei. Remember! La întreruperea din iarna 1933, „șepcile roșii" de la Universitate ocupau locul II în clasamentul celor opt divizionare „A", la egalitate de puncte (11) cu campionii de toamnă — orădenii de la Crișana. La reluare, în primăvară, clujenii aveau să piardă pe neașteptate (0—1 cu Crișana, AMEFA și C.F.R., 0—3 cu Venus), astfel că înaintea ultimei etape erau plasați pe locul... VI, amenințați fiind de riscurile barajului. Surprinzător, au învins apoi în deplasare (3—0) pe Brașovia, și au zburat pe poziția a treia. Să ne mai mirăm că alb-negrii de astăzi scot două puncte la poalele Timpei, dar în duminica următoare cedează unul la Cluj unui Rapid deconectat, că pierd pe teren propriu la Steaua și în cealaltă etapă surclasează pe dinamoviști în Capitală? Nu ne mirăm, ba chiar ne mai și așteptăm la asemenea isprăvi.

AL TREILEA motiv care mă face să le prevăd favoriților numai locul al doilea, îl constituie faptul că Teașcă a lipsit de la echipă cîteva luni de zile. Mulți spun că acest antrenor inimos greșește și se poate ca aceștia să aibă ceva dreptate, dar nu trebuie să uităm că uneori omul e ca vinul — nu știi pînă la ce punct îl poți stima sau disprețui. Tot așa cum mulți spun că e tiran, uitînd că și Napoleon (evident, păstrînd proporțiile) a fost un tiran, dar francezii mai trăiesc încă sub codul lui civil. A-i lăsa pe Teașcă și Săbăslău — doi antrenori serioși, capabili (și poliglоți!) să încerce cu cadeții lor în alb și negru un sistem de joc la care țin ca la lumina ochilor, înseamnă a-i lăsa să facă, în sfîrșit, un pas. Nu se știe unde vor ajunge, se știe numai că și călătoria de o mie de poște începe tot cu un pas!

AL PATRULEA, cred în pregătirea științifică a fotbaliștilor. Și la Cluj, antrenamentelor le-au fost asigurate baze științifice. Predarea ideii de joc se face în stil universitar, exersarea ei urmează metode moderne, medicul are o normă întreagă pentru a putea sta tot timpul printre jucători (caz unic în țara noastră), iar pregătirea moral-volitivă este făcută de un psihiatru. Doctorul Bilcea îi învață pe fotbaliști cum să-și echilibreze emotivitatea și să-și combată insomnia, cum să se relaxeze și să-și regleze respirația sau funcțiile organelor abdominale. „Autoreglarea concentrică cu treningul autogen", „Antrenamentul psiho-tonic", „Formula clujeană a relaxării" sau „Hipnoza acti-graduată" — iată numai cîteva din titlurile lecțiilor și exercițiilor inserate pe parcursul a opt luni de zile. Se vor găsi, probabil, sceptici și ironici care vor avertiza că nu e bine să te lauzi că începi, ci să te lauzi că termini, dar le voi reaminti o altă înțeleaptă zicală a poporului nostru care consideră că un lucru început e pe jumătate făcut.

AL CINCILEA, cred mult și în spiritul de echipă al clujenilor. Fiecare dintre cei rămași pe navă este subordonat aceleiași idei — fotbalul. Pînă acum, unii se mai ocupau și cu alte alea (nești că pasiunea înaltă, însă pasiunile înjosesc), unii veneau la antrenamente doar cînd îi lăsa inima. Ultimii doi sacrificați au fost Barbu (care a ținut mai mult la frizura beatles decît la fotbal) și Ivansuc (a cărei plecare poate fi, paradoxal, un cîștig prin faptul că acum obuzele se împart la toți trăgătorii, nemaifiind date unuia singur care, de obicei, le rata). Dintr-o țară a lui Papură Vodă, „U" e pe cale să devină ceea ce se cheamă o ECHIPĂ — sudată, supusă unor reguli prohibitive dar acceptate și respectate de toți jucătorii.

AL ȘASELEA, contez pe sprijinul organelor locale și al galeriei clujene. Era o vreme cînd reprezentanții secției, clubului și diferitelor foruri îi cocoloșeau pe jucători, iar pe antrenori îi întîmpinau cu tot felul de întrebări — mălțioase, insidioase, filipice. Se pare că 1968 va fi anul unei alte orientări: față de jucători există o exigență maximă, iar conducătorii sînt lăsați să-și vadă de treburi. Din acest punct de vedere, semne bune anul are. Mai greu va fi de cîștigat publicul. Oricît i-ar adula pe Angelescu, clujenii nu pot ierta antrenorilor renunțarea la Zoli. Dar, știți cum sînt oamenii: să mai vină o victorie, două și... cele bune să se-adune, cele rele să se spele. Pe urmă, nu se poate ca microbiștii de azi să nu calce pe urmele vestiților lor părinți și frați mai mari. Atît de atașați erau aceia față de alb-negrii lor, încît îi însoțea în grupuri imense în orice deplasare. Cu vreo 35 de ani în urmă, cîteva mii de clujeni veniseră în Capitală să-și susțină idolii într-o întîlnire cu W.A.C. Viena. În dimineața zilei cu pricina mișunau pe străzile cetății lui Bucur, fluturînd steaguri și cîntînd „Hai U"! La un moment dat au găsit pe undeva un măgar, i-au atîrnat de-o parte și de alta cîte o pancartă pe care scria „Azi, numai eu nu merg la meciul Universității" și l-au plimbat pe Lipscani și pe Victoriei, pe Grivița și prin Cișmigiu. Parcă-i văd la primăvară pe contemporanii noștri clujeni că se iau și ei la întrecere cu craiovenii — singurii spectatori de fotbal din țara noastră care n-au devenit robii spleenului.

AL ȘAPTELEA argument îl reprezintă Adam. Fostul golgeter alunecase în anonimat, pe de o parte pentru că-și preîungise luna de miere la un an, iar pe de alta pentru că studia la o facultate tehnică dificilă. Le-a absolvit cu bine și pe una și pe cealaltă, așa că nu văd de ce n-ar redeveni temutul vîrf de atac. Deocamdată, este golgeter de toamnă și deține un record interesant: are la activ patru goluri în deplasare într-un meci, ceea ce nu-mi reamintesc să mai fi reușit cineva de 20 de ani încoace.

AL OPTULEA, Universitatea — clasată acum a cincea — are, în retur, șase partide în deplasare și șapte acasă. Ce n-ar da, de pildă, băcăuanii să aibă un asemenea program!

AL NOULEA, e vorba de datoria de a cinsti o tradiție. În anul următor, clubul Universitatea își aniversează semicentenarul. Pregătirile au început pe toate planurile — se va edita un volum omagial, academicianul Daicoviciu va adăuga vechiului „Hai U"! o strofă în latinește, jucătorii vor apărea încă din primăvară în uniforme cu ecusonul „U" și cu șepci roșii. În anul aniversării, titlul de campion va putea fi atacat cu mai multă autoritate de pe poziția vicecampionilor, așa că...

AL ZECELEA dintre motivele care mă îndreptățesc să cred că Universitatea Cluj se va clasa pe locul II este acela că locul I va fi ocupat... de oltenii mei de acasă. (Cititorii cunosc probabil că lucrez la un anume săptămînal). Lăsînd la o parte gluma (dar dacă iese așa, se mai înțelege cineva cu mine?) vreau să spun că prea multe formații candidează la fotoliul de rangul I: Steaua, Argeșul, Farul, Craiova, Rapidul și cine s-o mai găsi. Numai una singură are însă loc acolo, deaupra, și din încleștarea ce va urma, contracandidatele vor simți ce înseamnă să cazi prea de sus. Dacă „U" va fi realistă și înțeleaptă, clujenii și susținătorii lor cu condeiul vor avea numai de cîștigat... locul secund.

Gheorghe MITROI

Ce fac echipele?

OLIMPIA ORADEA ARE UN NOU ANTRENOR

După o scurtă vacanță, între 10 și 20 decembrie, jucătorii de la Olimpia Oradea au reînceput pregătirile sub conducerea noului antrenor, Ladislau Silaghi. În lotul formației orădene au fost promovați Ion Pop, din echipa de juniori, și Petru Vlad, de la Voința Inand. Iată jucătorii care participă la antrenamente: Poroslai, Mărculescu, Polcer, Koszegi, Medves, Foldvari, Ulici, Kelemen, Dull, Pop, Pugna, Vlad, Bacoș, David, Săcaci III, Petrică, Kun I.

Ilie Ghișa, coresp. principal

V. BLUJDEA, DIN NOU LA FLACĂRA MORENI

După o lipsă de aproape șase luni, antrenorul V. Blujdea s-a reîntors la Moreni. De săptămîna trecută, el conduce antrenamentele echipei Flacăra din localitate. În planul său de pregătire a prevăzut ca între 18 și 28 ianuarie să efectueze antrenamentele la Bușteni, iar în luna februarie să susțină mai multe meciuri amicale în compania unor echipe din diviziile A, B și C. La pregătiri iau parte, jucătorii Șerbănoiu, Stan, Bocin, Dumitran, Albină, Iofciulescu, Frățilă, Frîncu, Toma, Dănilă, Drăgan, Cimpeanu, Manta și juniorul Petrescu. A primit dezlegare jucătorul Postolache.

ȘI ECHIPELE DIN DIVIZIA C PE TEREN

BUZĂU. Sub conducerea antrenorului Stepan Sufim, jucătorii echipei Metalul Buzău au început de curînd pregătirile.

Lotul echipei se compune din următorii jucători: Ion Ioniță, Alexandru Chiroiu, Victor Caloian, Constantin Bunăziua, Vasile Voicu, Ștefan Naftan, Enache Ivănescu, Ștefan Vlad, Mihai Munteanu, Gheorghe Chitu, Petre Voicu, Mircea Toader, Valeriu Caloian, Ștelian Tănase, Vasile Stoica, Sorel Ionescu, Mihai Rusen, Vasile Buzea, Aurel Georgescu.

M. Dumitru — coresp.

SIGHIȘOARA. Săptămîna aceasta își reia pregătirile și formația Faianța Sighișoara, care efectuînd un frumos salt față de trecut a încheiat turul campionatului categoriei C (seria Nord) pe locul 5 la trei puncte de lider. Antrenorul Milian Niculescu a convocat pe următorii jucători cu care va începe bătălia returului: Damian, Rujoi (portari), Andone, Grozea, Dumitrescu, Moldovan, Zămăcău (fundași), Forsea, Neagoe, Larga (mijlocași), Weber, Poștoi, Sintion, Rațiu (înaintași). În lot figurează și juniorii promovați de antrenorul Milian Niculescu: Voina, Bichiș, Varga. Prima parte a perioadei pregătitoare se va încheia la 20 februarie după care Faianța Sighișoara va susține o serie de jocuri cu caracter de verificare și omogenizare.

LA TEATRUL DE COMEDIE

„SFÎNTUL"

de EUGEN BARBU

Serialul nostru

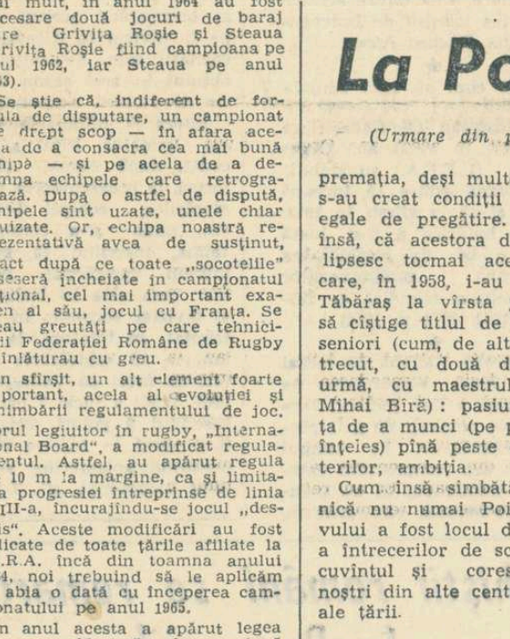

LUCIAN POPESCU, cel mai glorios nume al boxului românesc! Trei centuri de campion european profesionist se află în panoplia sa de trofee...

„Băiatul de ciocolată" n-a străbătut ușor drumul consacrării. Bucuriile și tristețile, satisfacțiile și deziluziile, triumfurile și eșecurile, trăite între corzile „careului fermecat", s-au împletit cu o uriașă ambiție, cu o trudă neobosită, cu o mare modestie.

Cu ani și ani în urmă, această „mănușă de aur" a făcut să se vorbească despre România în arena marelui sport mondial.

A FOST ODATĂ UN CAMPION!

Publicistul **George Mihalache** vă prezintă viața romanțată a acestui mare campion, ale cărui succese pot fi astăzi un exemplu și un îndemn pentru tinerii noștri sportivi!

Viața romanțată a lui Lucian Popescu (1)

A FOST ODATĂ UN CAMPION

Zi mohorîtă de decembrie. Zăpada nu s-a hotărît să-și trimită vestitorii peste metropola bucureșteană, dar un ger aspru îi anunța avangărzile la barieră. Doi trecători înfruntă cu semeție rafalele vîntului. Se opresc, deodată, unul în fața altuia... Se recunosc! Se strigă pe nume! Își dau mîinile, într-un gest plin de vioiciune, cu toate că pe chipurile lor anii au tras brazde adînci, îndesînd ghiocei pe la tîmple.

— *Știi că au trecut 40 de ani de la primul nostru meci?* spune unul din ei, zîmbind melancolic.

Celălalt, cu o față dreptunghiulară și doi ochi mici, ascunși bine sub pleoape, clipește vesel. Nu-i vine să creadă. Face o mică socoteală în gînd, apoi recunoaște:

— *Da! Da! Exact 40 de ani. A fost o luptă, nu glumă. Îți mai amintești?*

...Și cei doi trecători pornesc braț la braț la o cafeluță ca să reconstituie acum, la 55 de ani bătuți pe muche, „isprăvile" tumultoasei lor tinereți. Unul din ei este *Nelu Oprescu*. Celălalt, *Lucian Popescu*... Amîndoi, „cavaleri" ai „nobilei arte". Iar cel cu părul grizonat — Lucian Popescu — de trei ori campion european... Strașnică ispravă, nu?

...Nepotelul meu, care are obiceiul seara să-mi umble printre firele înnegrite de creion, mă chestionează cu o voce niteluș cam solemnă:

— *Spune, e greu să fii de trei ori campion european?*

— *Desigur, destul de greu*, răspund eu, surprins.

— *Și cînd e mai greu? Prima oară sau a treia oară?*

Prîslea cu ochi albaștri, cîrlionți blonzi și o pată pe obraz (iar s-a mînjit cu cerneală, prichindelul!) așteaptă un răspuns...

Acum patruzeci de ani. Atunci începe povestea...

Bucureștiul, împovărat de tristețe, suporta, stoic, loviturile primului război mondial. Camuflaj. Tunurile ocupă poziții pînă și în centrul orașului. „Zepelinul" pare la început o jucărie imensă, dar cînd „acadelele" sale încep să cadă peste oraș, măcinînd case și oameni laolaltă, toți își dau seama că nu-i glumă. Doar copiii continuă să se joace. Aci, în mijlocul Bucureștiului — unde acum se lucrează de zor la ridicarea noii clădiri a Teatrului Național — este un fel de „Academie sportivă a copiilor". Un imens maidan, unde mingea de oină zboară sprintenă, unde puștanii se iau la întrecere, la fugă, unde cîte o amărîtă bășică de porc, umplută cu paie și cîrpe încearcă să dea primele satisfacții viitorilor fotbaliști...

Iarna cînd bălțile îngheață, copiii cartierului năpădesc „patinoarele" lunecînd pe tălpici de lemn aplicate pe ghete, spre marea disperare a părinților...

Pe strada Sălciilor au apărut terenuri de volei și baschet. Apoi tîmplarii încep să meșterească de zor ridicînd o mică magazie de lemn. „Puștii" instalează, bineînțeles, „pichete". Sînt la pîndă. Sub ochii lor uimiți, sînt coborîți într-o bună zi, dintr-un camion cu cai voinici, cîțiva saci umpluți cu cîlți, o minge elastică și alte ciudate obiecte.

Peste cîteva zile, prima sală de box e gata să-și primească amatorii. Dar cine dintre puștii aceștia va avea curajul să pătrundă în această magazie misterioasă în care se povestește că s-ar petrece niște întîmplări de-a dreptul senzaționale? Se spune că acolo a venit un individ cu nasul turtit și pumni butucănoși, care a omorît doi adversari în ring la San Francisco iar alți patru după ce au boxat cu el n-au mai reușit niciodată să spună cum îi cheamă, în restul zilelor pe care le-au mai avut de trăit!... Individul acesta, spun alții, cum te vede c-ai pășit pragul în acea misterioasă sală te întreabă:

— *Ascultă, iepure fricos, vrei să te faci boxer?*". Dacă apuci să spui „*da*", atunci te pomenești cu un pumn care îți face nasul zob și apoi, după ce te trezești din leșin, gorila aceea înspăimîntătoare urlă:

— *All right, ai trecut primul examen. De acum încolo să nu mai ai grijă c-o să-ți spargă vreunul trompa!*"

Aceste șoapte umblă tot timpul, umplu străzile și casele, alarmează nu numai copiii dar și părinții. Grijile războiului încep să treacă pe planul doi. Pe primul plan se situează acum, aici în cartier, grozăviile care se petrec în magazia aceea de lemn intitulată pompos „*Sală de box*" și de care încă nimeni n-a avut curajul să se apropie decît pînă la cîțiva pași.

George MIHALACHE

Viitorul capitol: „LOVEȘTE O DATA... DAR BINE!.."

A FOST ODATĂ UN CAMPION!

— Ce să-ți spun, măi bobocel de om? Poate într-o zi voi auzi despre tine că ai despicat apa bazinului ca o săgeată și cronometrele au incremenit uimite și ele la cifra unui record formidabil. Sau că sulița catapultată de tine a depășit bariera unui record european. Sau că upercutul tău de dreapta ți-a adus un titlu de campion. Poate mă voi mîndri cu tine odată, cînd toți te vor aplauda pe un stadion. Iar dacă vrei să știi cît de lung e drumul unui campion, cu cîte bucurii și tristeți e presărat el, cîte lacrimi și sudoare izvorăsc din această nesfîrșită cascadă tumultoasă a vieții sportive, am să-ți spun o poveste... o poveste adevărată. Ascult-o, ascult-o cu luare aminte, băiete...

A FOST ODATĂ UN CAMPION!

A FOST ODATĂ UN CAMPION!

Actualitatea internațională

Ediția jubiliară a Olimpiadei albe

FILE DE ISTORIE:

I. CHAMONIX, 1924

Cu 44 de ani în urmă, tot în Franța, la Chamonix, Săptămîna internațională a sporturilor de iarnă a reușit să convingă conservatorul Comitet Internațional Olimpic, căruia i-a mai trebuit un an de meditație pentru a recunoaște competiția din 1924 drept **prima ediție a Jocurilor Olimpice de iarnă.**

Ceremonia inaugurală a avut loc la 24 ianuarie 1924, cu defilarea celor 294 concurenți din 17 țări, cărora li s-au adăugat o sumedenie de ghizi de munte, monitori de schi și corpul local de pompieri. Jurămîntul olimpic l-a rostit căpitanul și portdrapelul schiorilor francezi, C. Mandrillon. La casele de bilete s-au înregistrat mai mulți spectatori decît oricînd la sporturile de iarnă: peste 10 000.

Din cei aproape 300 de competitori, o treime (102) s-a aliniat la startul întrecerilor de schi, dovedind popularitatea acestui sport. La Chamonix, norvegianul Thorleif Haug (29 de ani) a fost poreclit „regele schiorilor olimpici" datorită celor trei medalii de aur (18 km, 50 km, combinata nordică) și medaliei de bronz (sărituri speciale) pe care le-a obținut. Această impresionantă serie de succese n-a fost egalată nici măcar de către Toni Sailer (în 1956).

Cu toate acestea, cel mai încununat sportiv al ediției a fost finlandezul Clas Thunberg (31 de ani), poreclit „Nurmi al gheții": 6 medalii de aur, una de argint și una de bronz, în probele de patinaj viteză (care, pe atunci, aveau și un clasament general pe patru probe).

La patinaj artistic, și-a confirmat clasa Herma Planck-Szabo, cel mai bun produs al școlii de patinatori din Viena. Dar memorabilă va rămîne azi prima apariție a acelui drăcușor de fată, de nici 12 ani, care poartă numele — devenit arhicunoscut mai tîrziu — Sonja Henie, clasată pe ultimul loc, impresionînd însă prin grațioasele ei sărituri și piruete. Începînd din 1927, timp de 10 ani, ea va domina incomparabil patinajul artistic feminin.

Hocheiul pe gheață s-a bucurat de aceeași atenție ca și schiul, mai ales datorită rezultatelor senzaționale ale canadienilor care, în numai 3 meciuri preliminare (cu Cehoslovacia, Suedia și Elveția) au stabilit scorul uluitor de 85:0.

S-au mai desfășurat probe de bob și demonstrații de patrulă militară și curling.

Sportivii români nu sînt prezenți la Chamonix, în afara unei participări simbolice din inițiativă particulară, investită cu drepturi semioficiale; este vorba de un amator de bobsleigh din Rm. Vîlcea, care nu găsise însă parteneri (ca să formeze un echipaj) în stare să-și suporte singuri cheltuielile de deplasare...

(vib.)

TREI TRANDAFIRI...

În inima Alpilor francezi, străjuit de crestele semețe ale masivelor muntoase Chartreuse, Belledonne, Vercors, și acolo unde văile riurilor Isère și Drac se contopesc, se înalță orașul Grenoble, gazdă a celei de a X-a ediții a Jocurilor Olimpice de iarnă. Călătorul care se oprește azi în acest oraș cu o populație de peste 200 000 de locuitori este întîmpinat de o emblemă în care cunoscuta înlănțuire a celor cinci inele olimpice este străjuită de trei trandafiri.

Trei trandafiri... Florile ornează blazonul acestei vechi așezări franceze, simbolizînd uimitoarea dezvoltare cunoscută de capitala prefecturii departamentului Isère. Într-un buletin de presă difuzat nu cu mult timp în urmă se spunea că edilii orașului Grenoble și toți inimoșii organizatori ai apropiatei „Olimpiade albe" doresc din tot sufletul ca acești trei trandafiri să strălucească ca trei cristale de zăpadă, să cucerească simpatia și aprecierile tuturor participanților la marea competiție a zăpezii și a gheții.

Trei trandafiri reprezentînd cele trei căi pe care s-a dezvoltat orașul Grenoble în secolul nostru, cele trei mîndrii ale locuitorilor acestei așezări cetățuite în anul morții lui Iulius Cezar: **universitatea, industria și turismul.**

Universitatea din Grenoble este una din cele mai vechi din Europa. Înființată la 12 mai 1339 din inițiativa prințului Humbert al II-lea, această instituție de învățămînt s-a mărit ulterior ajungînd azi un vast așezămînt de cultură care cuprinde o facultate de drept și științe economice, o facultate de științe cu numeroase laboratoare, o facultate de litere și științe umanistice și o facultate de medicină și farmacie. Paralel, funcționează diferite centre de studii, printre care cel mai mare centru de studii nucleare din Franța.

O altă mîndrie a locuitorilor orașului Grenoble este industria. Cele mai dezvoltate ramuri sînt metalurgia, energetica și construcțiile. Aici s-au realizat prima oară cimentul artificial (1812), prima turbină electrică (1869) și prima șarjă industrială de aluminium (1886).

Dar poate că cel mai frumos din cei trei trandafiri care ornează emblema acestui oraș este cel care reprezintă turismul. Nici nu-i de mirare pentru că în Grenoble la capătul fiecărei străzi te întîmpină... munții. Și în turism există o veche tradiție, deoarece în preajma acestei așezări s-a realizat una dintre primele escalade menționate în istoria alpinismului, cea a muntelui Aiguille realizată de Antoine Deville în 1492. De atunci, turismul s-a dezvoltat tot mai mult, iar astăzi nici un alt oraș francez nu poate oferi minunatele condiții de practicare a acestui sport pe care le oferă, iarna sau vara, Grenoble.

Acesta este Grenoble, orașul care s-a înființat cu 43 de ani înaintea erei noastre la lumina făcliilor legiunilor romane și care așteaptă acum, după 2 000 de ani, să strălucească sub altă lumină: cea a flăcării olimpice.

Călin ANTONESCU

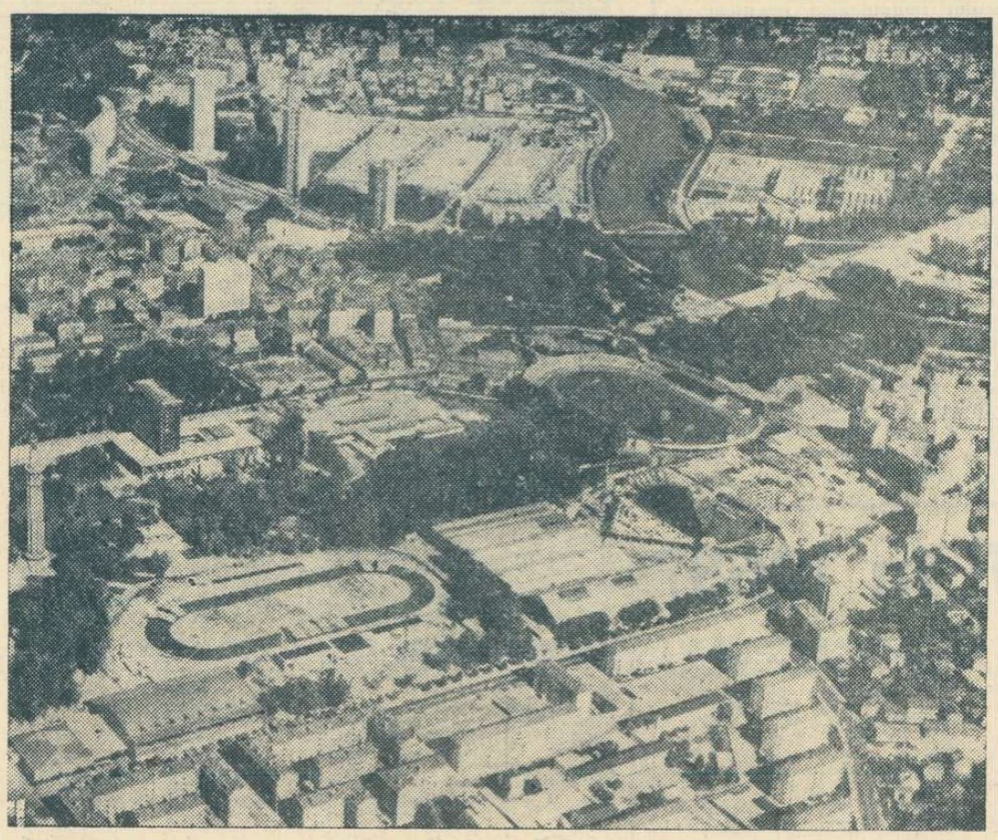

Vedere generală a centrului orașului Grenoble, unde sînt situate principalele baze sportive, care vor găzdui întrecerile de patinaj și hochei pe gheață

BREVIAR FOTBALISTIC

De cîteva săptămîni, celebrul fotbalist maghiar Florian Albert este fericitul tată al celui de al doilea copil. Fiica lui, în vîrstă de patru ani, este și ea fericită pentru că are acum un frate. Băiețașul a primit numele tatălui: Florian. În fotografie, familia Albert.

★

În ultima vreme, federația de fotbal din Portugalia sancționează exemplar pe jucătorii care au o comportare nesportivă. Recent, forul de specialitate portughez l-a suspendat pe cunoscutul internațional Mario Coluna, de la Benfica Lisabona. În meciul cu Sporting, căpitanul echipei Benfica și al naționalei portugheze, după ce l-a faultat grosolan pe atacantul central Figuereido, l-a călcat pur și simplu în picioare. Urmarea: șase luni suspendare, ceea ce practic însemnează că Mario Coluna nu va juca în formația sa pînă la sfîrșitul campionatului, fiind privat de toate primele ce se acordă jucătorilor clubului.

★

A devenit aproape legendar faptul că Internazionale din Milano nu a fost sancționată în ultimii ani cu nici o lovitură de la 11 m. Dar iată că, după 56 de luni, gheața s-a spart: în meciul cu Juventus unul dintre apărătorii milanezi a comis un fault în careu și arbitrul a dictat penalti. Lovitura de la 11 m a fost transformată de Bercellino. După cum se știe, Juventus a cîștigat meciul cu 3—2.

★

Recent, antrenorului Luis Carniglia de la Bologna i s-a desfăcut contractul. Imediat, însă, renumitul antrenor a primit numeroase oferte de angajare. Una dintre acestea este și cea trimisă de Independiente din Buenos Aires.

★

După cum se știe, actuala ediție a campionatului european de fotbal va lua sfîrșit în acest an. Organizatorii (U.E.F.A.) au stabilit ca viitoarea ediție să înceapă în 1971 și să ia sfîrșit în 1973. Această hotărîre a fost luată pentru a se da posibilitatea desfășurării preliminariilor campionatului mondial de fotbal (edițiile 1970 și 1974).

★

Federația italiană de fotbal a decis suspendarea pe viață a trei jucători care s-au făcut vinovați de a fi provocat scandaluri în timpul jocurilor din campionatul categoriilor inferioare. Ei au refuzat să părăsească terenurile de joc, lovind arbitrii. Cei în culpă, Eugenio Veneroni, Gianfranco Donatelli și Mario Moschini, nu vor mai avea dreptul nici o dată să intre pe un stadion în cursul unui meci de fotbal.

Pierino Prati, tunarul lui Milan, s-a născut la Cinisello Balsamo, în apropierea capitalei Lombarde, la 13 decembrie 1946. A fost descoperit de actualul antrenor al fruntașei clasamentului, Nereo Recco, și de Toni Bellocchio, ziarist la cotidianul milanez **„La notte", șef** al serviciului de presă de pe lîngă societatea „roș-negrilor".

Prati a crescut la Milan, unde a fost legitimat la 14 ani, și s-a făcut remarcat pentru prima oară în echipa de juniori a Italiei, care a participat la turneul U.E.F.A.

În sezonul 1965—66 tînărul fotbalist a fost împrumutat de Milan echipei salernitana din divizia C. El a fost factorul determinant al promovării acestei echipe în divizia B. (Grație eficacității sale, Salernitana a obținut în acel sezon o serie de victorii nesperate).

Întors la Milan, în sezonul următor, Prati a fost cedat, după numai cîteva jocuri, la redeschiderea transferărilor, echipei Savona (B), unde și-a consolidat faima, înscriind 15 goluri într-un campionat foarte dur, cum este în Italia cel al diviziei secunde. În A, a debutat, se înțelege, la Milan, la 18 septembrie 1966, într-un meci cu Venezia. În 1967, Prati a jucat 7 partide, înscriind 9 goluri, ceea ce îl situează în fruntea clasamentului golgeterilor actualului campionat. **(C. T.).**

JEAN CLAUDE KILLY POATE FI ÎNVINS CHIAR PE „TEREN PROPRIU"

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ DIN AUSTRIA

Acum, cînd marele eveniment al sporturilor de iarnă se apropie cu pași repezi, nu are rost să ne mai referim la intensele pregătiri pe care „olimpicii" austrieci le-au făcut în întîmpinarea J.O. de la Grenoble. Să acordăm mai mult spațiu situației actuale a schiului alpin din Austria, așa cum reiese ea din discuțiile cu cadre de specialitate, cu sportivi, cu antrenorii loturilor naționale.

Pentru aceasta, va fi nevoie să facem și unele referiri la concursuri „mai vechi" ale acestui sezon, dar care au fost în măsură să ne furnizeze unele indicații prețioase în ceea ce privește forma și pregătirea sportivilor noștri. Este vorba, mai întîi de concursul de la Val d'Isère, deosebit de important pentru noi, deoarece a opus elita schiului nostru celei franceze. Căci, aici au absentat schiori valoroși ca Franz Vogler, Luki Leitner, Hans Peter Rohr, Peter Rohr, Joos Minch și Jean Daniel Daetwyler — renumiți în probele de coborîre. Întrecerea din stațiunea franceză s-a rezumat, deci, la o confruntare directă dintre echipele Franței și Austriei. Francezii înșiși au recunoscut că Jean Claude Killy nu mai este în forma sa de anul trecut și acum tot mai multe păreri sînt nevoite să recunoască că „Monsieur sky" poate fi învins chiar pe „teren propriu". Antrenorul Hoppichler s-a reîntors de la acest concurs cu mult optimism. Dar n-a uitat, desigur, că în schiul austriac sînt și lucruri care nu merg ca pe roate. Este adevărat, Gerhard Nenning și Karl Schranz, decani de vîrstă ai lotului austriac, au realizat victorii categorice. Dar cel mai mult l-a bucurat pe Hoppichler comportarea excelentă a unor schiori tineri, care s-au ridicat la o valoare internațională incontestabilă. Este vorba de slalomiștii Alfred Matt și Reinhard Tritscher, ca și de concurentele Olga și Liesl Pall și Wiltrud Drexler. Acest fapt l-a determinat pe renumitul nostru antrenor să facă zilele trecute o declarație: **„Acum ne este clară poziția pe care o au schiorii austrieci în ierarhia valorilor mondiale. La Val d'Isère ca și mai tîrziu i-am studiat cu o deosebită atenție pe eternii noștri rivali, excelenții schiori alpini francezi. Am constatat cu satisfacție că între vîrfurile dintre cei mai valoroși schiori ai noștri nu au confirmat forma excelentă manifestată anul trecut. Este vorba de campionul olimpic la proba de coborîre, Egon Zimmermann, de Hugo Nindl și de Franz Digruber, care la sfîrșitul sezonului din anul trecut au ocupat primele locuri în clasamentele alcătuite de federația austriacă și erau considerați printre favoriți la J.O. de la Grenoble. Este alarmant mai ales faptul că Zimmermann arată o mare inconstanță: după ce a fost într-o formă excelentă la Cervinia, la Val d'Isère a dezlucionat pur și simplu și nu și-a revenit nici la concursurile următoare. Iată de ce prezența lui Zimmermann la Grenoble este deocamdată incertă. În ceea ce-l privește pe Digruber, se poate spune că începutul timid pe care l-a făcut în actualul sezon se datorește accidentului suferit la C.M. de la Portillo.**

Zilele trecute, am stat de vorbă cu Karl Schranz. Popularul Karli mi-a răspuns cu mult optimism: „Sezonul acesta a început pentru noi sub cele mai bune auspicii. Dacă forma bună o vom păstra pînă la Grenoble, Jean Claude Killy și colegii lui se vor convinge de revenirea în formă a schiorilor austrieci".

Kurt CASTKA

Specialistul probelor alpine, Karl Schranz, este una din principalele speranțe ale Austriei pentru podiumul de premiere de la Grenoble

PE GHEAȚĂ ȘI ZĂPADĂ

• În cadrul campionatelor feminine de patinaj viteză ale Finlandei, care se desfășoară în prezent la Helsinki, Arja Kantola a cîștigat proba de 500 m cu timpul de 49,2. Cursa de 1 500 m s-a încheiat cu victoria patinatoarei Mustonen, cronometrată în 2:32,2. După două probe, în clasamentul general conduce Mustonen cu 100,033 puncte, urmată de Keskivitikka — 100,933 puncte și Kantola — 101,867 puncte.

• Cu prilejul concursului internațional de patinaj viteză de la Hamar, olandezul Ard Schenk a cîștigat două probe. El a terminat victorios la 500 m cu rezultatul de 40,9 și la 1 500 m cu 2:07.6. Olandezul Jan Bols a cîștigat proba de 5 000 m, fiind cronometrat în 7:46,0.

• La Bohinj (Iugoslavia) s-a desfășurat un mare concurs preolimpic de schi (probe de fond), la care au luat startul 105 concurenți din nouă țări europene, printre care și România. Proba masculină de ștafetă 3x10 km s-a încheiat cu victoria echipei Italiei, care a realizat timpul de 1h49:16. Locurile următoare au fost ocupate de formațiile Cehoslovaciei cu 1h50:39 și Iugoslaviei — 1h50:47. **Echipa României s-a clasat pe locul șase** (din nouă echipe participante) **cu timpul de 1h52:03.** La fete, ștafeta de 3 x 5 km a fost cîștigată de R.F. a Germaniei cu 53:22, urmată de Cehoslovacia cu 55:43.

Șahiștii români se remarcă la Beverwijk

BEVERWIJK, 16. — Au început întrecerile turneului feminin de șah la care participă și maestra internațională Alexandra Nicolau (România). În prima rundă, ea a cîștigat la șahista engleză Sunnucks, Kozlovskaia (U.R.S.S.) a învins-o pe Malypetrova (Cehoslovacia), Vrecken (Olanda) pe Kowalska (Polonia), Tuk (Olanda) pe Ivanova (Bulgaria), Stadler (Iugoslavia) pe Ivanka (Ungaria) și Timmer (Olanda) pe Heemskerk (Olanda).

În grupa marilor maeștri, Florin Gheorghiu a remizat cu Portisch. Liderul clasamentului, marele maestru sovietic Korcinoi, a obținut o nouă victorie, de data aceasta la olandezul Ree. Partidele Tal—Matanovici, Rossolimo—Bobotov, Cirici—Langeweg, Van Geet—Hort și Donner—Pidewski s-au încheiat remiză. S-a întrerupt partida dintre iugoslavii Karaklaici și Ivkov. În clasament conduce Korcinoi cu 5 puncte, urmat de Gheorghiu 3½, Portisch și Tal 3, Hort, Matanovici, Donner și Cirici 2½ etc.

Partida centrală a rundei a 5-a din cadrul grupei maeștrilor s-a disputat între Victor Ciocîltea (România) și deținătorul primului loc în clasament, americanul Zuckerman. Cei doi jucători au căzut de acord asupra remizei. Polonezul Dola a cîștigat la Vysloužil (Cehoslovacia).

În fruntea clasamentului se află acum Zuckerman și Doda cu cîte 4 puncte fiecare, urmați de Ciocîltea și Nikolici cu cîte 3½ puncte.

„Cupa orașului București" la hochei

(Urmare din pag. 1)

ceștia din urmă au evoluat în două meciuri amicale la Miercurea Ciuc, ceea ce fără discuție a contribuit la omogenizarea echipei. Prima selecționată a rămas, în schimb, la București unde și-a desăvîrșit pregătirile. După încheierea jocurilor din cel de-al doilea tur al campionatului, antrenorii *M. Flamaropol* și *I. Tiron* au supus spre aprobare Biroului federal lotul de jucători ce va fi folosit în această competiție, ultima verificare pe teren propriu înaintea Jocurilor Olimpice de la Grenoble.

Cît privește selecționata secundă a R.F. a Germaniei aceasta va sosi în Capitală în cursul zilei de azi, urmînd să dispute primul meci mîine, cînd va întîlni echipa București A.

telex — radio — telefon

La Hamar (Norvegia) s-a disputat meciul dintre reprezentativele feminine ale Norvegiei și Cehoslovaciei, contînd pentru preliminariile campionatului mondial de handbal. Handbalistele cehoslovace au terminat învingătoare cu scorul de 12—8 (6—5). Returul acestei întîlniri va avea loc la Praga la 18 februarie.

■

Finala turneului de tenis de la San Juan (Porto Rico) a revenit jucătorului american Arthur Ashe, învingător cu 6—3, 6—3 în fața lui Ron Homberg (S.U.A.). Cunoscutul jucător spaniol Manuel Santana ,care fusese eliminat în semifinale de Ashe, l-a întîlnit pentru locurile 3—4 pe Pasarell (Porto Rico). Santana a obținut victoria cu 6—4, 6—4.

■

După 55 de ore, în cursa de șase zile care se dispută pe velodromul din Berlinul Occidental conduce perechea vest-germană Kemper—Oldenburg cu 251 puncte. Pînă în prezent, ei au parcurs 1 131 km. Locul secund este ocupat de cuplul Lykke—Eugen (Danemarca), iar locul trei (la un tur în urmă) de perechea Bugdahl (R.F. a Germaniei)—Sercu (Belgia).

■

Echipa norvegiană de handbal Fredensborg din Oslo a învins cu scorul de 21—9 (8—4) echipa Hapoel Petahtikva, calificîndu-se în sferturile de finală ale „Cupei campionilor europeni". În primul joc handbaliștii norvegieni obținuseră victoria cu scorul de 17—16.

■

La Fort Mauderdale (Florida) în cadrul unei tentative făcute în Oceanul Atlantic, înotătorul francez Jacques Mayol, în vîrstă de 41 de ani, a stabilit un nou record mondial. El a făcut un plonjon la 70,40 m în fundul oceanului. Performanța sa este superioară recordului mondial oficial deținut de americanul Robert Croft cu 66,14 m. Din jurul care a urmărit tentativa a făcut parte și Johnny Weissmüller, fost campion de natație, care cu ani în urmă apărea pe ecran în rolul lui Tarzan. Weissmüller l-a felicitat pe noul recordman mondial, oferindu-i personal un dar.

■

Federația de tenis a Australiei a decis să accepte provizoriu participarea Angliei la noua ediție a „Cupei Davis". Tragerea la sorți pentru stabilirea jocurilor va avea loc la 20 ianuarie la Melbourne. La această ediție participă 32 de țări, dintre care 25 din Europa.

■

În capitala Angliei s-a disputat întîlnirea internațională de box dintre echipele selecționate ale Londrei și Tel Avivului. Meciul s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 4—4.

■

Competiția automobilistică internațională „Raliul celor 19 orașe", desfășurată în trei etape în Uruguay, de-a lungul a 2 400 km, s-a încheiat cu victoria echipajului Oscar Mario Gonzales—Carlos Crossa (Uruguay). Cîștigătorii, care au pilotat o mașină „Simca 1 500", au realizat timpul de 33h33:50. La 8 sec. de învingători s-a clasat echipajul Lepro-Gardiol (Uruguay), care au pilotat o mașină „Volga M 21". Din cele 36 de echipaje care au luat startul au terminat întrecerea 23.

■

Rutierul Emmanuel Plattner a cîștigat pentru a șasea oară campionatul de ciclocros al Elveției. La actuala ediție, desfășurată la Baech, pe un traseu acoperit de zăpadă, Plattner a parcurs 20,200 km în 1h13:26, fiind urmat în clasament la 4:54 de Ernst Boller și la 5:55 de Hansruedi Zweifel.

■

Duminică urma să se desfășoare la Ciudad de Mexico campionatul mondial de box la categoria muscă între tailandezul Chionoi și mexicanul Torres. Deoarece Chionoi este ușor răcit și și-a întrerupt antrenamentele, meciul a fost amînat pentru 28 ianuarie.

Convorbire între doi învingători. John Thomas (stînga) victorios în proba de înălțime a concursului internațional de atletism de la Boston, discută cu suedezul Ulf Hoeberg, după finișul în cursa de o milă cîștigată de ultimul în 4:02,3

Telefoto: UPI-Agerpres

Tiparul: I. P. „Informația" str. Brezoianu 23—25.

40365

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 66 (5500)

Joi 18 ianuarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Pe schiuri, în plin sezon

Gh. Bălan (A. S. Armata Brașov), cîștigătorul uneia din cele două curse de slalom uriaș din cadrul „Cupei Postăvarul", are duminică prilejul să-și confirme din nou specialitatea la coborîre

Foto: A. NEAGU

Aflat în plin **sezon competițional**, schiul va cunoaște la sfîrșitul acestei săptămîni o bogată activitate. Debutul îl vor face biatloniștii care, de mîine dimineață, își dispută pe pîrtia și poligonul din Poiana Brașov (Poiana de jos) titlurile de campioni naționali. Probele acestei întreceri, care atrage de la an la an tot mai mulți spectatori, sînt: 20 km seniori (vineri), 15 km tineret (simbătă) și ștafeta 3×7,5 km (duminică).

Simbătă și duminică va avea loc una din competițiile cu o veche tradiție în țara noastră: „Cupa Dinamo" la probe alpine. În prima zi, se va desfășura slalomul special (pe pîrtia de sub teleferic), iar în cea de a doua, pîrtia Lupului va găzdui prima coborîre oficială din acest sezon.

La sărituri, pe trambulina mijlocie vor concura sportivii de la Dinamo, Tractorul și A.S. Armata pentru „Cupa A.S. Armata". Fondistele își vor disputa întîietatea pentru „Cupa Steagul roșu".

În afara competițiilor din Poiana Brașov, finalul săptămînii programează și alte importante concursuri, dintre care trebuie să amintim în primul rînd de „Cupa Unirii" (organizată la Vatra Dornei de comisia de sport a U.G.S.R. pentru schiorii de cat. a II-a și a III-a), „Cupa Sinaia" (organizată de clubul sportiv Sinaia pentru fondiștii și fondistele de vîrsta junioratului) și „Cupa Mureș-Autonomă Maghiară", cu prilejul căreia va fi inaugurată trambulina de 90 de metri de la Valea Strîmbă.

După cum se vede, un șirag de întreceri care, sîntem convinși, va fi completat de alte dispute ce vor fi organizate pe plan local. Pînă la desfășurarea acestor concursuri, publicăm următoarele rezultate.

★

PETROȘENI. Primul concurs al schiorilor din Valea Jiului s-a desfășurat la Straja, în organizarea asociației sportive Energia și cu participarea sportivilor de la Spartac, Voința, Școala sportivă Petroșeni, Minerul Lupeni, Energia Paroșeni și Metalul Hunedoara. Iată cîștigătorii probelor: SLALOM URIAȘ **juniori**: M. Matiuș (Spartac Petroșeni), **seniori**: L. Leje (Spartac Petroșeni); SLALOM SPECIAL **juniori**: M. Matiuș, **seniori**: A. Acs (Voința Petroșeni); SLALOM URIAȘ și SLALOM SPECIAL **fete**: Ana Sicht (Minerul Lupeni); FOND **junioare** (3 km): Maria Imling (Energia Paroșeni), **juniori** (5 km): L. Mathe (Energia Paroșeni), **seniori** (10 km): I. Peter (Energia Paroșeni).

STAICU BĂLOI-coresp.

Primul record al anului

Într-un concurs desfășurat la piscina Floreasca, tînărul *Vlad Belea* de la Școala sportivă nr. 2 a parcurs distanța de 400 m mixt în 5:09,0, stabilind astfel primul record (de juniori) al anului în bazin acoperit. Vechiul record a aparținut aceluiași înotător cu timpul de 5:17,9.

Astă-seară, Olympia Ljubljana-Dinamo București în „Cupa cupelor" la baschet

LJUBLJANA 17 *(prin telex, de la trimisul nostru special).* Sala Tivoli din localitate va fi mîine-seară (n.r. astă-seară) teatrul unei interesante întreceri internaționale. Este vorba de returul meciului de baschet dintre Olympia Ljubljana și Dinamo București, contînd în sferturile de finală ale „Cupei cupelor". Întrecerea este așteptată cu viu interes, publicul fiind dornic să-și vadă formația favorită evoluînd în fața echipei care, la București, a cîștigat cu o diferență de 16 puncte. Meciul se anunță deschis (mă refer la posibilitățile de calificare), gazdele beneficiind însă în acest joc și de aportul cunoscutului Bassin, absent în partida de la București.

G. Russu-ȘIRIANU

ȘAHIȘTII ROMÂNI ACUMULEAZĂ PUNCTE ÎN TURNEELE DE LA BEVERWIJK

● Alexandra Nicolau la a doua victorie ● Florin Gheorghiu — remiză cu Ree ● Victor Ciocîltea continuă să fie neînvins în grupa secundă

AMSTERDAM 17 (Agerpres). — Șahista română Alexandra Nicolau a obținut o nouă victorie în turneul feminin al festivalului de șah de la Beverwijk. În runda a doua, cu albele, ea a învins-o pe olandeza Tuk. Vreeken (Olanda) a cîștigat la Sunnucks (Anglia) și Ivanka (Ungaria) la Timmer (Olanda). Au fost întrerupte partidele Kowalska (Polonia) — Kozlovskaia (U.R.S.S.), Ivanova (Bulgaria) — Stadler (Iugoslavia) și Heemskerk (Olanda) — Malypetrova (Cehoslovacia). În fruntea clasamentului se găsesc Alexandra Nicolau (România) și Tim Vreeken (Olanda) cu cîte 2 puncte fiecare.

★

În turneul marilor maeștri, Viktor Korcinoi (U.R.S.S.) a obținut a șasea victorie consecutivă, de data aceasta la iugoslavul Karaklaici, în urma căreia s-a distanțat la 2 puncte în clasament. Campionul român Florin Gheorghiu a remizat cu olandezul Ree. Cu același rezultat s-au încheiat partidele: Langeweg — Van Geet, Pidevski — Cirici, Matanovici — Donner și Ivkov — Rossolimo. Tal a întrerupt cu Bobotov, iar Portisch cu Hort.

FLORIN GHEORGHIU în timpul partidei cu L. Portisch

Telefoto: UPI — Agerpres

După șase runde, pe primul loc în clasament se află Korcinoi cu 6 puncte, urmat de Gheorghiu cu 4 p, Portisch și Tal 3 (1) p, Donner, Cirici și Matanovici 3 p.

★

Turneul maeștrilor a programat partidele rundei a șasea. Victor Ciocîltea (România) a remizat cu Crabbendan (Olanda), Zuckerman (S.U.A.) l-a învins pe Hartong (Olanda) și Marovici (Iugoslavia) pe Jongsman (Olanda). Doda (Polonia) a întrerupt cu Van Scheltinga (Olanda). În clasament conduce Zuckerman cu 5 puncte, urmat de Doda cu 4 (1) p., Ciocîltea 4 p., Nikolici 3 (1) p.

ARMISTIȚIUL OLIMPIC

Apelul, aproape identic în noblețea și demnitatea lui, a pornit, succesiv, din trei părți ale lumii. Întîi a răsunat vocea președintelui comitetului de organizare din Mexic, celebrul arhitect Pedro Ramirez Vazquez, care, în cursul unor vizite de curtoazie prin Europa, a proclamat intenția de a pune sub semnul păcii și al prieteniei Jocurile Olimpice de vară din capitala mexicană. Apoi, cu prilejul reuniunii de la Köln a Consiliului mondial pentru educație fizică și sport, delegatul francez René Bazennerye a evocat noțiunea de „armistițiu olimpic". În sfîrșit, recent, primarul orașului Grenoble, Hubert Dubedout, a lansat cu ardoare chemarea către toate forțele angajate în prezent în diverse conflicte armate, să accepte un armistițiu general pe întregul glob în timpul Jocurilor Olimpice de iarnă.

De oriunde a venit, nobilul apel s-a declarat inspirat din tradiția antică. Tot respectul nostru devoțiunii arătate ideii de universalitate în sport, cu gîndul la pacea sacră a elinilor de acum două milenii și jumătate! Încă în 1894, Pierre de Coubertin, renovatorul Jocurilor Olimpice moderne, dorea — potrivit profețiilor sale — să dea, din 4 în 4 ani, lumii frămîntată de războaie, otrăvită de bancheri și industriași, o pildă de solidaritate internațională pe care sportul poate să o propună „cetății universale".

În privința succesului acestor nobile apeluri, am dori din inimă să nu fim obligați a ne mulțumi cu simple iluzii. Tunurile bubuie încă în prea multe locuri, într-o epocă în care n-ar trebui să auzim decît bătăile inimilor (chiar și ale celor transplantate de la „Groote Schuur"). Armistițiul olimpic rămîne însă un apel la bună înțelegere umană, o atitudine generoasă care onorează sportul și pentru care istoria va găsi o încrustare pe război.

Nici celebra pace olimpică a elinilor n-a fost scutită de excepții. În anii 401—400 î.e.n., spartanii au pustiit fără milă Elida; ei n-au respectat nici măcar împrejurimile regiunii sacre a Olimpiei, au distrus suburbiile orașului Elis și celebrele gimnazii unde se antrenau atleții olimpici; ei au violat pacea olimpică! Xenofon însuși povestește înverșunata luptă dintre Arcadia și Elida, așa-numitul război al Elaiei (364 362 î.e.n.), pentru stăpînirea Olimpiei și a bogatelor sale temple. Luptele s-au desfășurat chiar în cuprinsul „teritoriului sacru", în toiul Jocurilor Olimpice (ediția a 104-a), sub ochii îngroziți ai reprezentanților întregii Elade. Povîrnișurile Cronionului au fost brăzdate de șanțuri și acoperite de palisade. Templul lui Zeus a fost transformat în bastion; de pe acoperișul său se aruncau lăncii în mulțimea luptătorilor...

Accidente, firește, pe care istoria nu le-a uitat, încărcîndu-le cu semnificații patetice. Astăzi proclamăm din nou prioritatea păcii în momentul cînd atleții lumii păsesc pe pistele de gheață sau în nisipul fierbinte al arenei olimpice. Nouă, sportivilor români, năzuința aceasta ne este scumpă. „Educarea tinerei generații în spiritul ideilor de pace, cooperare și bună înțelegere între popoare" este o inițiativă a României, pe care O.N.U. a primit-o cu deosebit interes și a adoptat-o la cea de-a 20-a sesiune a sa sub forma unei Declarații-apel adresată popoarelor și guvernelor.

Armistițiul olimpic trebuie să asigure tineretului din toate țările lumii posibilitatea participării la Jocurile Olimpice ale erei moderne, cu convingerea că torța aprinsă la Olimpia simbolizează comprehensiunea și prietenia. Apelul la pace trebuie să găsească ecou, să vibreze în conștiința tuturor oamenilor de pe glob.

Victor BANCIULESCU

IERI, LA HOCHEI PE GHEAȚĂ

VICTORII SCONTATE ÎN „CUPA ORAȘULUI BUCUREȘTI"

Turneul internațional de hochei pe gheață dotat cu „Cupa orașului București" a debutat promițător. Apreciem ca atare primele partide ale acestei competiții, în primul rînd pentru că formațiile *S.K.A. Leningrad* și *C.H.Z. Litvinov*, confirmînd pronosticurile, au oferit o dispută rapidă, presărată din abundență cu execuții tehnice și combinații tactice mult gustate de public. Și apoi, pentru că infirmînd o „tradiție" care acum cîțiva ani ne-a costat chiar primul loc, pierdut la golaveraj, prima selecționată a Capitalei a întrecut, fără eforturi prea mari, echipa secundă.

În acest meci, care a asigurat deschiderea programului de ieri după amiază, victoria a revenit formației A cu scorul de *9—1 (0—0, 4—1, 5—0)*. Firește că o asemenea diferență în rezultatul final ne scutește de prea multe comentarii. Totuși nu putem trece cu vederea faptul că învingătorii (lipsiți de aportul lui G. Szabo și Basa — accidentați) au manifestat o evidentă și ciudată lipsă de nerv, jucînd static și fără vlagă. Să fi fost vorba doar de o eclipsă de moment, generată de convingerea că victoria nu le poate scăpa? Să sperăm... Punctele au fost marcate de: *Ștefanov (3), Pană (2), Biro, I. Szabo, Florescu, Ștefan* și respectiv *Iordan*. Partida a fost condusă corect de cuplul *J. Pazout* (Cehoslovacia) și *N. Kirilov* (U.R.S.S.).

Cu toate că a fost dinamic și plăcut de urmărit, cel de-al doilea meci s-a încheiat cu victoria la scor a echipei S.K.A. Leningrad: *9—0 (2-0, 3-0, 4-0)*. S-ar putea crede că jucătorii sovietici au zburdat pe gheață, depășind net un adversar mult inferior ca valoare. Lucrurile nu stau însă chiar așa. La o pregătire tehnică egală și la o capacitate fizică nu mult diferențiată, S.K.A. Leningrad s-a detașat prin superioritatea tactică. Cu un joc foarte bine organizat, în care trecerile din apărare în atac s-au făcut ca la... carte, cu finalizarea combinațiilor ofensive de o precizie, am zice, matematică, echipa din Leningrad a măcinat treptat și... sigur forțele adversarului. Concludent în această direcție este felul în care s-au desfășurat ultimele două reprize. În cea de-a doua parte a jocului inițiativa a aparținut la început hocheiștilor din Litvinov. Dar, în timp ce aceștia au ratat ocaziile una după alta, S.K.A. Leningrad, cînd a revenit în atac, nu a „iertat" nici o situație. În ultima parte lucrurile s-au petrecut nu mult diferit. Doar atît că după o scurtă sclipire, echipa cehoslovacă a cedat total în ultimele 10 minute, cînd scorul a și luat de altfel proporții.

Au înscris: *Kostov (2), Andreev (2), Kozlov, Glazov, Gureev, Solodunin, Seniuşkin*. A arbitrat corect perechea elvețiană *Jean Claude Aubaur* și *H. R. Gerber*.

Călin ANTONESCU

PREMII SUPLIMENTARE CELOR MAI BUNI JUCĂTORI

Fiind vorba de cea de a X-a ediție — jubiliară — a „Cupei orașului București", federația noastră de specialitate, în dorința de a marca mai evident acest eveniment, a hotărît să se acorde trei premii pentru cel mai bun portar, apărător și atacant. În acest scop, a fost alcătuită o comisie de desemnare compusă din toți antrenorii echipelor participante și condusă de președintele colegiului de antrenori al F.R.H.P.

Programul de azi, ORA 17: București tineret — S.K.A. Leningrad; ORA 19: București — R.F.G. II.

Un atac al echipei sovietice. Apărarea formației C.H.Z. Litvinov face greu față situației, așa cum de altfel s-a întîmplat de nenumărate ori în acest joc.

Foto: V. BAGEAC

O nouă sală de sport în Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej

Simbătă se va inaugura, într-un cadru festiv, noua sală de sport construită în orașul nostru. Această modernă bază sportivă (interiorul sălii 42x21x9 m) va putea găzdui diferite jocuri precum și întîlniri de box, gimnastică, lupte etc. și dispune de vestiare încăpătoare, cabinet medical, instalații sanitare și două tribune cu 400 de locuri.

GH. GRUNZU — coresp.

BOXERII DE LA DINAMO PANCEVO (IUGOSLAVIA), ÎN ȚARA NOASTRĂ

Echipa de box Dinamo Pancevo (Iugoslavia) întreprinde un turneu în țara noastră. Simbătă, oaspeții vor evolua la Timișoara, unde vor întîlni formația locală U.M.T., iar în ziua de 22 ianuarie vor susține o partidă, la Reșița, în compania echipei C.S.M.

VALORIFICAREA COMPLEXĂ A ZONEI TURISTICE VALEA PRAHOVEI

Ancheta noastră

Valea Prahovei! Pentru geografi, un făgaș al apelor ce coboară de pe platforma Predealului spre sud. Pentru turiști, o poartă larg deschisă spre pitorești stațiuni de odihnă învăluite în mireasma ozonului, spre poezia de o aspră frumusețe scrisă de mîna naturii în roca munților, iar, în anotimpul zăpezilor, spre mirajul alb al atîtor pîrtii de schi.

Dacă pentru geografi Valea Prahovei are limite precizate cu o rigoare științifică, pentru turiști — în schimb — aceste limite s-au extins cuprinzînd nu numai munții Bucegilor și ai Baiului care, în zori și în amurg își întind umbrele pînă în unda sprintenă a Prahovei, dar și Valea Timișului care prelungește spre nord această tăietură de-a curmezișul Carpaților, ca și umerii de piatră care se înalță de o parte și de alta a acestei văi, Piatra Mare și Postăvarul unde, într-adevăr, drumeții buni ajung după cîteva ore de mers pornind din Predeal.

În această zonă, străbătută de artere cu o intensă circulație, avantajată de apropierea Capitalei și a Brașovului s-au dezvoltat stațiuni de odihnă și de sporturi de iarnă ca Sinaia, Bușteni, Predeal, Poiana Brașov, s-au amenajat și marcat poteci în munți, s-au construit cabane și hoteluri turistice, s-au realizat instalații mecanice de transport (teleferice, schilifturi) etc.

Zonă cu veche tradiție turistică și leagăn al schiului nostru, Valea Prahovei a devenit datorită cadrului său natural și a posibilităților confortabile de găzduire, o țintă de vacanță și de excursii pentru mulți dintre noi ca și pentru un număr mereu crescînd de turiști de peste hotare.

Și, totuși, în acest vast perimetru de frumuseți carpatice, se poate realiza o valorificare mai complexă a potențialului turistic.

Premise favorabile există. Congresul al IX-lea al P.C.R. a acordat turismului o atenție deosebită. Sume importante sînt și vor fi investite pentru punerea în valoare a noi zone de interes turistic sau pentru valorificarea celor actuale la un nivel superior.

În dorința de a contribui la o cît mai judicioasă înzestrare a zonelor turistice cu baza materială necesară, cu o rețea convenabilă de drumuri și de servicii turistice respectîndu-se, totodată, cadrul natural în care se vor integra aceste lucrări, ziarul nostru inițiază, în urma unei prealabile consultări cu Oficiul Națio-

(Continuare în pag. a 2-a)

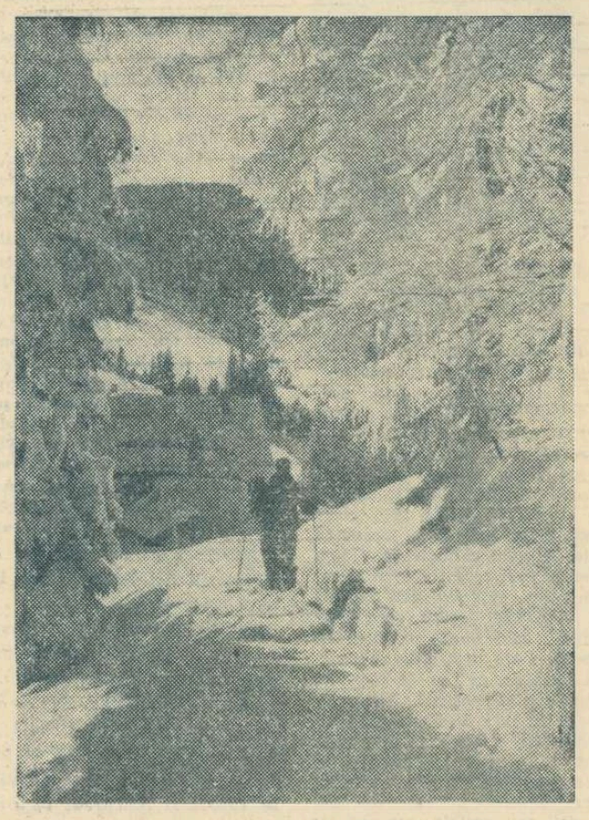

Cabana Diham — pitoresc loc de popas pe Valea Prahovei

Foto: EM. CRISTEA

1968 START SPRE UN FOTBAL DE CALITATE RĂMÎNERI PE POZIȚII DEPĂȘITE ?

Interviul nostru cu tov. Mircea Angelescu, vicepreședinte al F.R. Fotbal

turism

ITINERAR DE IARNĂ ÎN MUNȚII RODNEI

Valea Laptelui și tarnița Negoiescului Mare văzute din valea Arieșul Mare

Pantele și căldările munților Rodnei oferă, cu abundența lor de zăpadă care persistă adeseori mult timp după ce, pe alte meleaguri, iarna cedează pasul primăverii, o serie de locuri adecvate practicării schiului ca și excursiilor pe schiuri. Din păcate lipsa de adăposturi și de amenajări — excepție făcînd doar Complexul turistic Borșa care dispune de amenajările de la Fintîna și de cabana Puzdra — nu permite un aflux mai mare de vizitatori în aceste locuri. Cabana Puzdra adăpostită de fețele estice ale căldării superioare a Negoiescului se află într-o zonă cu declivități și denivelări ce permit nu numai neofiților să descifreze ABC-ul schiului, dar oferă și așilor acestui sport numeroase prilejuri de satisfacție.

Cel mai scurt și lesnicios drum de acces către cabana Puzdra este cel ce urcă, spre sud, de-a lungul văii Negoiescului începînd din localitatea Poiana Borșei și fiind marcat pînă la cabană cu triunghi albastru. Urcăm domol, pe un drum bolovănos care pătrunde în munte avînd, în stînga, versantul vestic al Buzei Dealului ; iar spre dreapta, un picior de munte ramificat din vîrful Puzdrele (localnicii îi spun „Coarnele").

Ajungem, curînd, la confluența Pîrîului Mic (dreapta) cu Izvorul Negoiescului (stînga), de unde continuăm urcușul, în serpentine. La ieșirea din pădure, valea se deschide larg în fața noastră iar poteca, desfășurată pe malul stîng al pîrîului, urcă domol către sud-est. După aproape un sfert de oră de urcuș lin, de-a lungul unei zone plantată cu molid, apar pe versantul drept al văii cîteva stînci înalte și mult surplombate, numite de localnici „La Coliba de Piatră". Spațiul de sub stînci oferă un bun adăpost pe timp de vreme rea.

Urcăm mereu, în pantă domoală și cu atenția sporită căci în această zonă semnele de marcaj părăsesc, cînd și cînd, poteca, fiind puse pe versantul opus. După cea de a șasea trecere peste apă, ne apare, în dreapta, o colibă forestieră părăginită ; din acest loc, părăsim firul văii, abătîndu-ne ușor către stînga. Lăsăm, în urmă, plantația tînără și intrăm în pădurea veche de molid, din bazinul superior al văii.

Urcușul devine acum mai priporos și trecem o serie de vîlcele ale piraielor ce coboară din Buza Dealului, prin jgheaburi înguste de piatră. La ieșirea din pădure, trecem un pîrîu ceva mai mare, traversăm apoi o zonă de teren acoperită, vara, de mocirle și urmînd marcajul într-o abatere către stînga iar apoi spre dreapta ajungem la fostul terasament al stației de funicular. Deasupra acestuia, la cincisprezece metri, se află cabana Puzdra.

Celor ce au urmat traseul descris mai sus, le urăm ca, o dată ajunși la capătul drumului, să aibă vreme bună și zăpadă „favorabilă pentru schi".

Emilian ILIESCU

DIN RUCSACUL CU... SFATURI

UNDE PUTEM FACE TURISM PE SCHIURI?

Scriu aceste rînduri cu gîndul la cei ce au acceptat ideea unui concediu în anotimpul alb ca și la studenții care vor intra peste puțin timp în vacanța lor de iarnă.

Amenajările efectuate într-o serie de stațiuni de munte, la unele cabane, dotarea pîrtiilor cu mijloace mecanice de transport (teleferic, teleschi, babyschilifturi) constituie, indiscutabil, premisele unor vacanțe și concedii plăcute, în decorul măreț și plin de poezie al munților noștri. La acestea trebuie să adăugăm posibilitatea de a face excursii pe schiuri în împrejurimile stațiunilor și ale cabanelor sau chiar ture mai simple care nu cer o pregătire îndelungată.

Turismul pe schiuri nu ne pretinde îndeminarea concurentului de slalom și nici un echipament de prima calitate. Acolo, în munți, putem întreprinde cu prietenii excursii după posibilitățile noastre tehnice și fizice, cutreierînd ore în șir întinderile albe.

★

Sînt, în Carpați, itinerarii de iarnă ușoare, unde ne putem deplasa cu schiurile fără eforturi mari, unde vom cunoaște și ne vom acomoda, cu diferitele feluri de zăpadă, învățînd în același timp, pe nesimțite tehnica mersului pe schi.

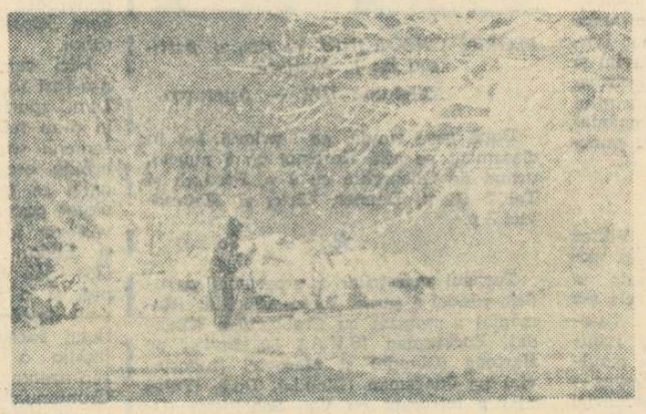

Pentru excursiile pe schi, itinerarele din jurul cabanelor sînt cele mai recomandate. Hunedorenii, de exemplu, au pe valea Stînișoarei sau pe valea Pietrelor admirabile locuri de schiat și un bun loc de popas : cabana Pietrele.

În Făgăraș, cabanele Surul și Bilea și-au cîștigat o mare faimă prin frumusețea peisajului și a pîrtiilor din imediata apropiere. Mai de curînd, cabana Podragu, situată în căldarea cu același nume, a devenit — în urma construirii cabanei intermediare Turnuri, care ușurează calea de acces — centrul celei mai vaste și mai impresionante zone de schi din Făgăraș.

Pentru cei din Valea Jiului, cabanele Buta, Cimpușelul sau Straja reprezintă obiective turistice ușoare, de unde se poate ajunge pe tălpicile de lemn în locuri de o rară frumusețe.

Semenicul cu platoul lui imens va prilejui bănățenilor să trăiască clipe de neuitat, sub cupola unui cer limpede, într-o atmosferă reconfortantă.

Brașovenii și — firește — bucureștenii vor putea hoinări pe sub uriașul abajur al pădurii, în lungul potecilor marcate de pe Postăvarul sau Piatra Mare și vor gusta la coborîre plăcerea vitezei pe excelente pîrtii de schi. Celor ce se duc la Predeal, îndeosebi schiorilor începători, le recomandăm drumurile spre Susai, Creasta Cocosului, cabana Gîrbova, Poiana Secuilor, la Diham sau la Poiana Izvoarelor.

Sper că, după o primă experiență, drumeția pe schi să devină o ispită vie pentru amatorii de natură, o chemare irezistibilă spre bucuriile iernii.

Emilian CRISTEA
maestru emerit al sportului

Pe unde urcăm iarna la cabana Cozia ?

Recent, a fost dată în folosința turiștilor cabana Cozia (1 570 m alt.) cu o capacitate de 45 de locuri, situată în vecinătatea vîrfului cu același nume. În timpul verii, afluența mare de turiști este, în mare parte, canalizată pe cele două poteci marcate satisfăcător, care conduc la vîrf și la cabana Cozia.

În timpul iernii, însă, traseele sînt impracticabile.

Traseul marcat cu bandă albastră, mănăstirea Stînișoara — Surduc — Ciuha Mică — cabana Cozia, este periculos în zona abruptului din muntele Bulzu (avalanșe), iar traseul, marcat cu bandă roșie peste munții Scorțaru și Rotunda nu are indicatoare pe stîlpi, absolut necesare în timpul iernii. De altfel, nici marcajul „de vară" pe pietre și arbori nu este fără cusur.

Ar fi necesar ca pentru valorificarea excelentelor condiții de amplasare (priveliști frumoase, pîrtie de schi în apropiere) să se îmbunătățească marcajul și poteca peste munții Scorțaru și Rotunda, astfel încît turiștii care urcă din frumoasele stațiuni Călimănești-Căciulata, să poată ajunge la cabana Cozia în condiții acceptabile. (n. p.).

TUR DE ORIZONT

● Simbătă 20 ianuarie se va desfășura, la Sinaia, „Carnavalul Bucegilor" care va prilejui turiștilor o seară distractivă, bogată în concursuri (pentru cel mai frumos costum, cea mai frumoasă mască, cel mai frumos dans și alegerea unei „Miss carnaval"). Asemenea acțiuni vor mai avea loc la Piatra Neamț („Carnavalul Ceahlăului"), la Vatra Dornei („Carnavalul Bucovinei"), la complexul Semenic („Carnavalul Semenicului") și la Păltiniș — Sibiu („Carnavalul zăpezii").

● *Între 5 și 14 februarie, U.A.S.R. în colaborare cu O.N.T. vor organiza tabere de iarnă la munte pentru studenții aflați în vacanță. Taberele vor fi găzduite la cabanele din Bucegi, Postăvarul, Munții Cibinului și Lacul Roșu (studenții bucureșteni), Rarău și Vatra Dornei (ieșenii), Colibița, Mezeș și Păltiniș (clujenii)), Semenic și Muntele Mic (timișorenii), cabana Rusu (brașovenii), Bucegi (călățenii), Păltiniș (craiovenii), Bucegi (studenții din Petroșeni) și Lacul Roșu (studenții din Tg. Mureș).*

● Asociația turiștilor din Bulgaria numără peste 800 000 membri cuprinși în 700 de secții. De reținut că 40 din aceste secții sînt specializate în speoturism. Asociația are în patrimoniul său 130 de cabane.

● *Austria dispune de o capacitate de cazare de 600 000 locuri pentru turiștii străini. Dintre acestea 60 la sută se află în hoteluri iar 40 la sută în locuințele cetățenilor.*

● Afganistanul, țara munților înalți, constituie tema a două noi cărți : „Între Munjan și Basghal" scrisă de W. Frey și S. Akram și „Ultima tăcere" a italianului Varveri.

● *Ultimul număr pe anul 1967 al revistei cehoslovace „Turista" este deschis de un articol al ing. Stanislaw Wieser cuprinzînd jurnalul excursiei sale efectuată în Făgăraș și Piatra Craiului.*

● O jumătate de zi a durat ascensiunea pe muntele cel mai înalt al Japoniei Fudzijama (3 776 m alt.). Este vorba de o ascensiune cu un automobil prevăzut cu pneuri de tractor.

Un excelent ghid turistic „CEHOSLOVACIA"

Am parcurs cu automobilul, la sfîrșitul verii trecute, peste 2 500 km prin Cehoslovacia. Am urcat magistrala sud-nord, de la Bratislava, prin Brno, pînă la Praga ; am făcut turul celebrelor stațiuni balneare din vest (Karlovy Vary—Marianske Lazne) și am străbătut drumul lung spre est, pînă în Tatra. Am admirat toate valorile (naturale, istorice, arhitectonice, culturale) cu care este dotată țara prietenă, pe măsură ce ne ieșeau în cale. Sîntem obligați să facem această precizare din urmă, prozaică în contextul dat, pentru că o călătorie fără ghid seamănă adesea cu orbecăiala. Harta poate determina o rută, un itinerar, cu puncte fixe, cu destinații și popasuri. Nimic nu poate înlocui însă un ghid — competent și avizat — care să-ți indice locurile interesante și micile abateri din drumul principal, hanurile pitorești din pădurici sau castele ascunse de cotul șoselei, toate acele curiozități și detalii importante care depășesc cunoștințele clasice școlărești sau cele „din auzite".

Un asemenea ghid este volumașul (apreciat după format) de peste 400 de pagini, cu o bogată informație, absolut necesară oricui face o călătorie în țara Verei Ceaslavska, recent publicat de Editura sportivă sub titlul : „Cehoslovacia, ghid turistic".

Am evocat propria noastră călătorie, dinaintea apariției acestei cărți, pentru a sublinia cît de util ne-ar fi fost un îndreptar, la urma urmei un sfetnic, care pe românește să ne ghideze spre acele locuri inedite și captivante cu care orice turist dorește să-și orneze panoplia amintirilor. Un singur exemplu în sprijinul afirmațiilor noastre, născut din lectura recent apărutului volum. În drum spre Tatra, am străbătut cu automobilul regiunile Opava și Ostrava, regiuni industriale destul de terne, fără tentația unui popas. Oare, dacă am fi știut, nu ne-am fi abătut cîțiva kilometri spre Koprivnice să vedem Muzeul automobilistic sau Muzeul „Emil Zatopek" (aci în orășelul în care s-a născut marele fondist) ? Nu ne-am fi oprit oare, în împrejurimi, la Hukvaldy (locul de baștină al compozitorului Leos Janacek) sau la Pribor (locul nașterii fondatorului teoriei psihanalizei, Sigmond Freud) ? Data viitoare o vom face, pentru că acum le-am citit toate astea la pag. 286 a cărții pe care I. Derevencu a tradus-o și a pregătit-o cu minuțiozitatea unui adevărat iubitor de turism.

Extrem de detaliată, lucrarea introduce pe viitorul călător prin Cehoslovacia în toate categoriile pitorescului, dar și ale practicului. Ar fi util însă ca la o a doua ediție să se îmbogățească aceste date practice în raport și la curent cu progresul evident al industriei turistice cehoslovace.

Volumul, așa cum se prezintă, va fi fără îndoială un succes de librărie, ținînd seama de numărul mereu crescînd al turiștilor români care pleacă peste hotare.

(vib)

ALPINIȘTII CLUJENI PREGĂTESC UN NOU „ASALT" ÎN PEȘTERA VÎNTURILOR

Cercul alpiniștilor speologi din Cluj, constituit pe lîngă Consiliul regional pentru educație fizică și sport și-a propus **să întreprindă o nouă explorare** în Peștera Vînturilor din Suncuiuș din care se cunosc, pînă în prezent, peste 13 750 m de galerii.

În acest scop se va organiza chiar în cursul lunii ianuarie o expediție care are misiunea să înființeze o nouă tabără subterană, situată la cca. 10 ore de mers de la intrarea în peșteră. Tabăra va fi prevăzută cu provizii și alimente, carbid și materiale tehnice necesare echipei care între 1 și 5 mai a.c. se va angaja în cercetarea unei noi zone a celei mai mari peșteri din România.

ing. **L. MORAVEK** — coresp.

VALORIFICAREA COMPLEXĂ A ZONEI TURISTICE VALEA PRAHOVEI

(Urmare din pag. 1)

nal de Turism, care este direct interesat în a cunoaște opinia unui public larg în această problemă, o **anchetă privind valorificarea superioară a zonei turistice Valea Prahovei.**

Cititorii noștri sînt invitați să facă propuneri referitoare la orice aspect al problemei : căi de acces (drumuri, poteci, marcaje), locuri de popas și alimentație publică (hoteluri turistice, cabane, refugii, campinguri, moteluri, hanuri turistice, restaurante cu specific etc.), amenajări pentru practicarea sporturilor (pîrtii de schi, de săniuș, de bob, patinoare, terenuri de volei, tenis ș.a.), instalații mecanice de transport (teleferic, schilift etc.), diferite alte amenajări, forme de organizare a deservirii turiștilor (centre de închiriat echipament turistic, instructori, ghizi etc.), modalități eficiente de popularizare a atracțiilor turistice din această zonă.

Pot fi abordate, de asemenea, probleme referitoare la concepția de sistematizare a zonei, la stilul arhitectonic adecvat, la protejarea naturii etc.

Cititorii sînt rugați să ne trimită propunerile lor pînă la data de 30 ianuarie a.c. pe adresa :

Ziarul „Sportul", str. Vasile Conta nr. 16, București, menționînd pe plic : PENTRU ANCHETA „VALEA PRAHOVEI".

CÎND NU NE VĂD AI NOȘTRI...

Două dintre reprezentantele de frunte ale rugbyului românesc, Grivița Roșie și Dinamo, au sărbătorit trecerea de la 1967 la 1968 dincolo de hotare, în preajma Atlanticului, invitate să susțină cîteva întîlniri amicale cu formații din prima ligă a campionatului francez. Bilanțurile celor două turnee sînt cunoscute. În afara rezultatelor propriu-zise — victorii, înfrîngeri, puncte marcate, puncte primite — am reținut numeroasele aprecieri favorabile la adresa reprezentanților noștri și îndeosebi faptul că majoritatea comentatorilor locali observă progrese evidente în concepția de joc, în formulele tactice și în execuțiile tehnice ale oaspeților. Cu atît mai penibil ne-a impresionat, în acest context, vestea incidentelor petrecute la meciul Dinamo — S.U. Agen, incidente al căror „erou", de tristă celebritate, a fost internaționalul dinamovist Gh. Nica.

Nemulțumit de arbitraj (în genere, alb-albaștrii s-au distins prin proteste zgomotoase la deciziile arbitrului, semn că se simțeau „ca acasă") — jucătorul în cauză a găsit de cuviință să-și exteriorizeze sentimentele printr-o lovitură „en passant", care l-a culcat pur și simplu la pămînt pe dl. Genet, conducătorul partidei, membru al Comitetului rugbystic din Périgord-Agen. Această fază ieșită din comun a avut loc în minutul 57 și s-a soldat, cum era și firesc, cu eliminarea vinovatului, urmată de inerentul raport către Federația franceză de rugby.

Au trebuit să treacă aproape trei săptămîni (partida cu pricina s-a disputat la 24 decembrie, pe stadionul Armandie) pentru ca noi să luăm cunoștință, din presa țării gazdă, de gestul incalificabil al lui Gh. Nica, Cotidianul „Midi Olympique" menționează în plus anumite detalii de natură să agraveze situația. Sub semnătura lui Henri Gatineau, se arată că doi dintre eforii clubului local, împreună cu arbitrul Genet, s-au adresat după terminarea întîlnirii conducătorului dinamoviștilor bucureșteni, Titi Ionescu, rugîndu-l să vegheze cu mai multă atenție asupra comportamentului elevilor săi. Renumitul antrenor, una din fostele glorii ale sportului cu balonul oval, a găsit de cuviință să le răspundă, arătînd fața tumefiată a lui Dragomirescu, căpitanul echipei române : „Mă întreb dacă invitația adresată nouă de către Stirling Union Agenais n-a avut la bază o idee de răzbunare !".

...Asta, apropo de faimosul meci de la București, în care Dinamo și-a adjudecat „Cupa campionilor europeni" dispunînd cu 16—0 de aceeași S.U. Agen, învingătoare cu 12—0 în prima manșă. Replica lui Titi Ionescu, generată, probabil, de o iritare de moment, completează cum nu se poate mai neplăcut ieșirea lui Nica. Într-adevăr, în aprecierea faptelor de mai sus trebuie despărțite net două elemente esențial diferite. Pe de o parte, așa cum mărturisesc toate cronicile din care ne-am informat — nu încape îndoială că unii dintre jucătorii agenezi, în frunte cu Biémouret, accidentat la București, au imprimat acestei reuniuni amicale un caracter de răfuială violentă. Ei au găsit, după spusele observatorilor, cîțiva parteneri de aceeași speță în rîndurile XV-lui dinamovist, ceea ce a favorizat nenumărate bîrsculade, ciocniri, brutalități etc.

Pe de altă parte, e tot atît de limpede, că atacul huliganic al lui Nica împotriva arbitrului întîlnirii — și încă într-un moment în care jocul era întrerupt — nu se încadrează sub nici o formă în categoria „incidentelor de parcurs", destul de frecvente, din păcate, atît pe terenurile noastre cît și pe alte paralele și meridiane. Această ieșire — unică, pe cîte știu, în evoluțiile sportivilor români peste hotare — se cuvenea înfierată pe loc, în modul cel mai drastic, fără umbră de reticență și fără nici o referire la incidentele de alt ordin, care puteau forma, eventual, obiectul unei discuții separate, la momentul și la tonul de rigoare. Așa stînd lucrurile, îmi permit să mă întreb, la rîndul meu, dacă originea acestui gest fără precedent nu trebuie căutată și în atitudinea antrenorului față de oamenii pe care îi conduce și de a căror comportare pe teren răspunde în mod nemijlocit ?

Bineînțeles, indiferent de considerațiile auxiliare, deplina vinovăție pentru actul în sine apasă pe umerii lui Gh. Nica, jucător tînăr, dar cu suficientă experiență competițională. Lovind un arbitru, într-un meci internațional, el a lezat, după părerea mea, onoarea sportivă a culorilor noastre. E de mirare că federația de resort sancționează așa de alene o abatere de asemenea gravitate ; să ne amintim măsurile energice luate acum cîțiva ani de forul omonim din Franța, în urma unor incidente asemănătoare, provocate la București de cîțiva titulari ai „cocoșului galic". Sancțiunea, în cazul de față, se cere a fi cu atît mai severă, cu cît există semne că răul începe să se întindă. Dan Coe este eliminat din joc, în Brazilia, pentru brutalități repetate, în meciul cu Gremio-Porto Alegre ; la Beirut, fotbaliștii de la Farul se retrag în corpore de pe teren, în semn de protest invocînd unele erori de arbitraj...

Este cazul să se acționeze exemplar, fără sentimentalisme minore, cînd e vorba de panașul sportului național. Cei ce înjosesc rangul de ambasadori sportivi ai României, n-au ce căuta pe terenul de joc. Nota bene — nu numai peste hotare, dar nici aici, acasă !

Dan DEȘLIU

N.R. Comisia de disciplină din cadrul federației de rugby a hotărît, în ședința sa de marți seara, suspendarea jucătorului Gh. Nica pe timp de un an din activitatea sportivă internațională.

Clubul sportiv Dinamo nu a anunțat încă nici o măsură.

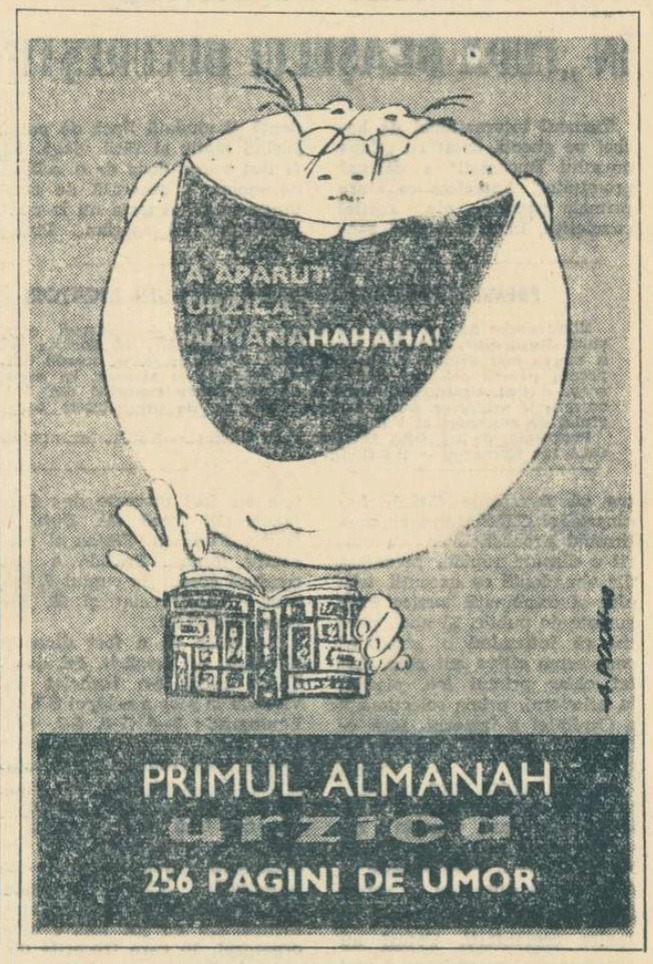

PRONOSPORT • LOTO • PRONOSPORT

CUMPĂRAȚI-VĂ BILETE PENTRU TRAGEREA AUTOTURISMELOR LOTO DIN 23 IANUARIE 1968

În anul 1967, numeroși cîștigători din toate colțurile țării au obținut premii de valoare la LOTO, constînd în autoturisme, bani și excursii peste hotare.

Un bun prilej de a obține autoturisme îl oferă prima tragere a autoturismelor LOTO din anul 1968. Tragerea are loc la 23 ianuarie și atribuie 1 autoturism „VOLVO 121" în valoare de 102.750 lei, prin tragere la sorți și NELIMITAT autoturisme „Renault 16", „Moskvici 408" cu 4 faruri și radio, „Fiat 850", „Renault Gordini" și „Trabant 601".

În afara autoturismelor se acordă premii de valoare variabilă pentru 3 numere cîștigătoare din 4 extrase și premii fixe în bani pentru 2 numere cîștigătoare din 4 extrase.

Această tragere se desfășoară după o nouă formulă tehnică care acordă noi și importante avantaje pentru participanți. În primul rînd vom semnala faptul că se vor efectua 30 de extrageri a cîte 4 numere, deci în total vor fi extrase nu mai puțin de 120 numere.

Precizăm că cu biletele seria „J" de cîte 60 lei se poate participa la toate cele 30 de extrageri.

Premiile la tragerea autoturismelor LOTO din 23 ianuarie 1968 se acordă pe 7 categorii.

Luni 22 ianuarie 1968, ultima zi de vînzare a biletelor.

● *Premiile concursului PRONOSPORT nr. 2 din 14 ianuarie 1968.*

— Categoria I (13 rezultate): 14 variante a 7.186 lei;
— Categoria a II-a (12 rezultate) : 301 variante a 401 lei.
— Categoria a III-a (11 rezultate) : 2657,5 variante a 67 lei.

PREMIILE CONCURSULUI PRONOEXPRES NR. 2 DIN 10 IANUARIE 1968.

Extragerea I :

Categoria I : 0,5 variante a 49.020 lei; categoria a II-a: 1,5 variante a 35.403 lei; categoria a III-a : 38,5 variante a 1.485 lei; categoria a IV-a 235 variante a 312 lei; categoria a V-a: 720,5 variante a 102 lei; categoria a VI-a : 3.681,5 variante a 27 lei.

Extragerea a II-a :

Categoria a II-a : 2 variante a 19.331 lei; categoria a III-a: 30 variante a 1.387 lei; categoria a IV-a: 159,5 variante a 335 lei; categoria a V-a: 682,5 variante a 78 lei; categoria a VI-a: 2.647 variante a 28 lei.

PREMIILE ÎNTREGI ȘI SFERTURI DE LA TRAGEREA LOTO DIN 12 IANUARIE 1968

Categoria I : 1 variantă sfert a 96.252 lei ; a II-a : 10 a 13.430 lei și 2 a 3.357 lei ; a III-a : 183 a 794 lei și 237 a 198 lei ; a IV-a : 386 a 441 lei și 626 a 110 lei ; a V-a : 836 a 249 lei și 1.286 a 62 lei.

Premiul de categoria I sfert, a fost cîștigat de Dragnea Ilie din Tr. Severin.

PRONOEXPRES NR. 3 DIN 17 IANUARIE 1968

EXTRAGEREA I :

45 22 10 18 13 3 — 1 41

Fond de premii : 470.385 lei.

EXTRAGEREA a II-a :

34 5 49 11 28 39 — 44 32

Fond de premii : 345.267 lei.

Tragerea următoare va avea loc miercuri 24 ianuarie 1968, la București.

Premiul excepțional în valoare de 35.688 lei constituit din fondul nedistribuit al categoriei I, extragerea a II-a a concursului Pronoexpres anterior, a revenit participantului Stănescu Ion din București.

1968 START SPRE UN FOTBAL DE CALITATE? RĂMÎNERI PE POZIȚII DEPĂȘITE?

- **Vorbim mult despre fotbal, facem puțin pentru ameliorarea lui**
- **Politică de anvergură pentru copii și juniori**
- **Locul fotbalului în ansamblul mișcării sportive**
- **Federația trebuie înzestrată cu instrumentele necesare traducerii în fapt a responsabilităților sale**
- **Sînt convins că va triumfa acea sumă de adevăruri, capabilă să ridice fotbalul românesc la cote de glorie**

Interviul nostru cu tovarășul Mircea Angelescu, vicepreședinte al Federației de fotbal

Începutul unui an îndeamnă la scrutarea viitorului, la utilizarea unor unghiuri de vedere care să conecteze bilanțul etapelor trecute, cu viziuni bazate pe legile perspectivei. Fotbalul nostru afectat de numeroase greșeli fundamentale a intrat în 1968 împovărat de eșecuri, neliniștit, datorită prelungitelor și sofisticatelor discuții purtate în jurul său, precum și din cauza nonintervenției în punctele sale nevralgice.

Deși oscilant, optimismul tuturor celor ce cred în valențele și viitorul fotbalului românesc (anihilate de multă vreme prin corsetul mediocrității și al interesului de moment, meschin în ultimă analiză) îi ajută să nu dezerteze, să nu pactizeze cu scepticismul sau cu resemnarea.

Voind să rămînem și în acest an cît mai aproape de problematica lui presantă, inaugurăm suita unor dezbateri pe care le dorim penetrante pînă la miezul adevărului. Pentru întîia filă am solicitat un interviu tovarășului Mircea Angelescu, vicepreședinte al F. R. Fotbal.

— Vă rugăm să ne vorbiți despre cîteva dintre problemele fotbalului nostru transferate în „dosarul" 1968 și care reclamă totuși o grabnică dar bine chibzuită rezolvare.

— Mai întîi o precizare. Voi afirma cîteva puncte de vedere strict personale, rezultate dintr-o experiență de cîțiva ani, cîștigată jucînd fotbal și venind în contact cu aspectele vieții fotbalistice în diferite ipostaze, ultima în calitate de membru al Biroului Federal și pe care le voi susține în toate împrejurările. Gîndurile mele nu vor schița intențiile sau proiectele Federației de fotbal.

— Foarte bine. Atunci să localizăm. Printre alte responsabilități, în cadrul Biroului Federal vă revine problema copiilor și juniorilor, expediată și aflată în suferință de mulți ani în așteptarea unei soluții radicale. Propunem să vă referiți mai întîi la ea.

— Pentru rezolvarea acestei probleme fundamentale trebuie elaborată și aplicată o politică de anvergură. În țările unde se procedează astfel, pregătirea fotbalistică a copiilor și juniorilor nu este ceva impus, construit și dirijat artificial. A devenit de zeci de ani o tradiție, o acțiune vie, cu sentimente și rațiune proprii, cu suprafață și profunzime (exemple: Brazilia, Argentina, Uruguay, Anglia, Iugoslavia, Italia, R. P. Ungară, R. F. a Germaniei). Noi sîntem în situație deosebită, nu ne-am format acest reflex și de aceea trebuie elaborată o politică care să-l declanșeze ținînd seama de tradiția noastră (abandonată mulți ani de către toți factorii), de anumite condiții specifice, precum și de modul cum a fost soluționată în alte țări.

— De ce considerați problema pregătirii copiilor și juniorilor improprie deocamdată soluțiilor radicale?

— Pe acest plan moștenim numeroase anomalii, indiferență, neînțelegere și chiar rezistențe. Ani de zile Federația de fotbal nu s-a preocupat de tratarea problemei în fondul ei, adoptînd niște paleative înșelătoare. N-a existat măcar un tablou sinoptic al situației pe țară. Din lipsa unui fond de date este încă dificil să inventariem situația actuală. În fața acestui tablou, federația se găsește nepregătită acum pentru o acțiune generală. Dar mai există și alte motive. Au ruginit resorturile intime ale principalelor unități organizatorice menite să se ocupe pe criterii științifice de pregătirea fotbalistică a tineretului. Grele urmări a avut și excluderea fotbalului din școli (în ultima vreme se încearcă o reconciliere, dar extrem de superficială). Nu există cadre specializate pentru organizarea și desfășurarea acestei activități (particularitățile fac din ea o specialitate). Aproape nimeni nu i s-a mai dedicat, dezinteresul oficial a stins treptat pasiunile. În sfîrșit, ne lipsește materialul documentar. Specialiștii noștri nu s-au interesat și n-au adus aproape de loc date edificatoare, deși au fost de nenumărate ori în toate țările cu putere fotbalistică. Cu atît mai mult salut inițiativa ziarului „Sportul" care a realizat recent o anchetă internațională pe această temă, publicînd imagini faptice și cifre convingătoare.

— Cum s-ar putea ieși din acest cerc vicios?

— În sensul cel mai general, prin angajarea tuturor factorilor și instituțiilor responsabile cu instrucția și educația tineretului, prin voința lor comună de a include organic fotbalul în activitatea acestuia. Dintre ele, școala mai ales.

În ultimii ani, simțindu-se nevoia de a face totuși ceva, pentru pregătirea organizată a viitoarelor generații de fotbaliști, s-a acționat unilateral, optîndu-se pentru formula centrelor de copii și juniori, unități aparținînd Federației. Dar formula centrului de copii și juniori nu mi se pare viabilă, cuprinzătoare și eficace. Ar fi mai bine ca eforturile organizatorice, materiale și de îndrumare tehnică să îmbrace altă modalitate, capabilă să cuprindă nu cîteva sute de tineri, ci detașamente incomparabil mai largi. Centrele actuale sînt structuri artificioase, o dovedesc randamentul și evoluția lor precară, o subliniază relațiile de neintegrare dintre ele și cluburi. Federația de fotbal trebuie să facă eforturi materiale și tehnico-organizatorice nu pentru a realiza forme aparte, alăturate, dar separate de matricea clubului, ci în intenția de a sprijini și stimula interesul marilor noastre unități fotbalistice pentru soluții proprii, integrate organic în viața acestora.

— Ați exprimat una dintre fațetele relațiilor existente de multă vreme între federație și unitățile productive propriu-zise (cluburi, asociații etc.). Sesizați cumva un exces de tutelă, sau ceva similar?

— Tendința la o tutelare excesivă care a secat responsabilitățile și energiile cluburilor (asociațiilor), creînd niște raporturi false. De mult, federația și-a transferat o parte din atribuțiile naturale ale acestora. Ea a încercat să pregătească (dintr-o ambiție deșartă sau mai degrabă, ignorînd principiile fundamentale ale organizării fotbalului) într-un climat artificial, jucătorii pentru echipa națională vrînd să rezolve prin centrele amintite (unități ale sale) și problema schimbului de mîine. Astfel a sufocat cluburile cu autoritatea ei, nu le-a creat obligații și un cadru corespunzător fortificării lor. Pe de altă parte, cluburile atît au așteptat, retrăgîndu-se pe linia unor obligații minime, trăind numai în prezent, limitîndu-și preocupările în jurul echipei de seniori.

— Observînd carențele, vă obligați și la unele sugestii privind soluțiile posibile?

— Voi enumera cîteva acțiuni componente ale acestei politici asupra eficacității și oportunității căreia există, cred, un consens general:

1) Stabilirea cu precizie a rolului și atribuțiilor fiecărei verigi (club, asociație, școală, comisie orășenească, regională, federație) față de procesul pregătirii copiilor și juniorilor.

2) Asigurarea unei baze materiale puternice și stabile pentru pregătirea copiilor și juniorilor. Fotbalul nostru are o bază materială deficitară, aspect ce nu se poate imediat remedia. Terenuri puține. Competițiile de masă dilatate (fără urmări favorabile asupra sectorului de performanță) adîncesc la rîndul lor criza de terenuri. Formula acestora s-ar cuveni revizuită și comprimată. Din primăvară, în fiecare oraș din țară, ar trebui amenajat cîte un teren și dat exclusiv în folosința școlilor (federația s-ar cuveni să conducă această acțiune, în legătură cu organele regionale sau orășenești și să finanțeze o parte din realizarea ei).

3) Un sistem eficace pentru stimularea materială, dar mai ales morală, a tuturor celor ce-ar trebui să constituie în fond unitățile de lucru pentru realizarea unui flux continuu de fotbaliști valoroși: antrenori, profesori, părinți și micuții jucători. Cluburile să ajute și să stimuleze școlile, federația să sprijine ambele instituții, să se acorde cupe, să fie chemați, drept recompensă, în tabere cei mai talentați copii și adolescenți, să se atribuie premii și distincții profesorilor și antrenorilor care acordă prioritate fotbalului în preocupările sportive ale tineretului, formînd jucători dotați pentru performanță.

4) Antrenorii specializați pentru copii și juniori, stabili pe posturi, cu un regim de salarizare atrăgător, pe scurt să se recunoască importanța acestei munci (cînd e bine făcută). Cunosc un caz hilar, cînd antrenorul unei echipe de seniori a fost premiat pentru „curajul de a fi promovat un junior", în timp ce acela care-l pregătise ani de zile a fost gratulat cu un zîmbet.

5) Elucidarea și propagarea particularităților antrenamentului la copii și juniori, stabilirea corelației dintre pregătirea tehnică și fizică, pe baza datelor obiective obținute din experimente proprii și prin asimilarea experienței altora.

— Vorbeați de atribuții precise în dreptul fiecărei verigi. Cum considerați școala și clubul în acest sens?

— Școala ar putea avea un rol foarte serios în ofensiva pentru îmbunătățirea fotbalului, dacă acest sport ar deveni parte reglementată în preocupările elevilor. Are efecte complexe și extrem de favorabile asupra dezvoltării fizice și morale, merită să ocupe, deci, un prim plan în preocupările sportive ale elevilor. Este un adevăr necesar de transmis părinților și profesorilor.

E timpul să înțeleagă și cluburile cîteva adevăruri elementare. Ele sînt unitățile cele mai interesate în realizarea unui sistem național pentru pregătirea copiilor și juniorilor și au mari obligații față de tinerele generații de fotbaliști. Devenind puncte de atracție pentru adolescenții dintr-o anumită zonă, sprijinind cu asistență tehnică și echipament sportiv cîteva școli și echipe de categorii inferioare devenite un soi de sateliți, depistînd talente autentice și lansînd tinere vedete, numai astfel și-ar îndeplini cluburile datoria față de fotbal și față de ele.

— Schițați, vă rugăm, cîteva acțiuni de început.

— Mă voi limita doar la o parte dintre acțiunile pe care le cred posibile, chiar începînd din al treilea trimestru al anului 1968. Înființarea și menținerea unei echipe de fotbal în fiecare școală; organizarea unor campionate școlare; organizarea pe timpul vacanțelor de primăvară și vară a unor cupe sau campionate locale de cartier; organizarea de echipe (copii și juniori) la cluburile sau secțiile de fotbal divizionare (A, B, C), în cadrul școlilor sportive etc; organizarea unor tabere zonale și naționale pentru copii și juniori; organizarea și urmărirea unor experimente; reglementarea utilizării terenurilor de joc; măsuri stimulative; larga popularizare prin presă și radioteleviziune a fotbalului, cu frumusețile sale, cu competițiile respective, cu experiențele proprii sau ale altora.

— Vă rog nu omiteți, abordind propaganda, că despre situația fotbalului nostru se vorbește și se scrie enorm. Poate că proporțional raportul cu ce s-a întreprins efectiv pentru acest sport nemulțumește?

— Vorbim mult despre fotbal — e adevărat, dar facem încă puțin pentru ameliorarea lui (mă refer strict la organizare). Fotbalul a încetat să mai fie un divertisment, devenind o treabă mai serioasă. Această accepțiune i-au dat-o și alții înaintea noastră și sîntem tentați, dacă nu chiar obligați să ne-o însușim. Presa braziliană scrie cu o sinceritate pe care o înțelegem că „Fotbalul face parte din politica națională a Braziliei". Deci, în cazul citat victoriile sau insuccesele fotbalistice au ajuns să bucure sau să mîhnească un popor întreg. Am luat exemplul brazilian pentru că acolo 17 milioane de cetățeni practică acest sport, dar și pentru faptul că insuccesele echipelor noastre naționale și de club mîhnesc și la noi mase uriașe de cetățeni de vîrste și profesii diferite.

Discuțiile, consfătuirile, reflecțiile, oricît ar fi ele de penetrante nu rezolvă mare lucru. După Zürich s-au spus multe. Trecînd peste o serie de interpretări simpliste, ale noțiunilor de autonomia federației, lărgirea atribuțiilor cluburilor și trecerea lor la un regim de autofinanțare, reglementarea raporturilor jucător-club etc. este totuși necesar să acceptăm că organizarea fotbalului, cu trăsăturile lui particulare, necesită un loc aparte în ansamblul mișcării sportive. Specificitatea fotbalului este o realitate. Ea începe de la tehnica jocului (gen singular printre activitățile omului), continuă în domeniul organizării și sfîrșește, după ce înglobează numeroase aspecte, în marile pasiuni pe care le declanșează, sau în transformarea lui în numeroase țări într-un veritabil și foarte popular mit. Conținutul său pretinde forme de organizare adaptate și adaptabile, aceeași structură organizatorică nepuțîndu-se mula la fel de bine peste necesitățile specifice voleiului, halterelor, luptelor, popicelor, atletismului, natației, care prin aceasta nu sînt de loc inferioare jocului cu balonul rotund, ci doar diferite. Este un punct de vedere necesar a deveni unanim și respectat ca atare.

În corelație cu o realitate imposibil de ignorat, se cuvine ca federația de specialitate să aibă atribuții și responsabilități adecvate, armonizate cu obiectivele și normele generale prevăzute în Legea cu privire la dezvoltarea activității de cultură fizică și sport, adoptată la ultima sesiune a Marii Adunări Naționale și, de ce nu am spune-o, cu linia generală — de eliminare a paralelismelor dăunătoare, de întărire a responsabilităților și a muncii colective în toate domeniile societății noastre.

Pentru a se evita apariția unei discrepanțe între enunțarea, recunoașterea unui drept, a unei atribuții și posibilitatea exercitării lor directe, Federația de fotbal trebuie înzestrată cu instrumentele necesare traducerii în fapt a responsabilităților ce i-au fost conferite. Numai astfel își va putea onora funcția, devenind un for eficace, capabil să conducă și să îndrume activitatea fotbalistică ce însumează aproximativ 100 000 de oameni (recte un volum de muncă superior altor 10 federații la un loc). De aceea, e nevoie de promptitudine, de suplețe, de o perfectă cunoaștere a fenomenului fotbalistic. În corespondență cu aceste imperative nu mai pot fi admise: tutelarea măruntă, inutilă în probleme operative, în viața cluburilor și asociațiilor, interferențe în chestiuni exclusiv de competența forului de specialitate.

— Au trecut circa 6 luni de la reorganizarea Federației de fotbal. Se poate vorbi despre o clarificare a problematicii, s-au realizat niște premise convertibile în măsuri cu randament?

— Răspunsul pretins de această întrebare ar fi o excepție de la precizarea mea inițială, care încerca să delimiteze aria tematică a interviului. În general, fără să intrăm în amănunte, inventariind și analizînd pe verticală și pe orizontală, aceste 6 luni abia ne-au ajutat să înțelegem mai bine gravele lacune ale fotbalului nostru. E drept că această acțiune migăloasă a trebuit să o realizăm cu o echipă de oameni, avînd un grad de specializare uzat, consecința unor criterii improprii de selecție a tehnicienilor, în paralel fiind obligați să ne ocupăm și de numeroase chestiuni curente sau moștenite etc. O prospectare atentă, într-o zonă atît de superficial tratată pînă acum, a cerut timp scoțînd la iveală aspecte incredibile. Aș putea spune că operațiunea de inventariere încă nu s-a terminat. În fața bilanțului provizoriu nu ne încearcă scepticismul, dar ne dăm seama că vor fi necesare: o muncă uriașă, competență, pasiune, eforturi materiale și morale, tenacitate, timp, toate acestea investite nu alături, ci pe coordonatele necesităților reale. Pînă acum, s-a înaintat pe anumite direcții, au fost discutate, fiind pe cale să se materializeze, cîteva probleme de principiu: statutul federației, organizarea cluburilor, raporturile jucător-club, sistemul competițional (a și fost dat publicității). În viitorul apropiat, ele (și alte cîteva) vor reprezenta elemente de bază în acțiunea de însănătoșire a fenomenului fotbalistic.

Dar, ritmul lent de investigare și înaintare este, printre altele, consecința unor mentalități dificil de schimbat, unui aparat federal cu randament modest, neînțelegerilor dintre specialiști, schimbărilor surprinzătoare de opinii, motivate printr-o flexibilitate de conjunctură, în lipsa unui crez propriu. Se poate spune, în termenii cei mai blînzi, că există oameni care ignoră, prin atitudinea lor, interesele fotbalului. Opacitatea față de soluțiile optime, blazarea în contact cu realitatea aspră a fotbalului nostru dovedesc chiar și o parte dintre cei angrenați direct în această activitate. La un moment dat se ajunsese la limanul unor soluții foarte bune, dar ele nefiind împărtășite, chiar de către unii membri din Biroul Federal, sau din Biroul C.N.E.F.S., evoluția acestor idei a fost blocată.

Fotbalul nu se mai poate dezvolta într-un climat de improvizație, de diletantism. Atît organizarea cît și latura sa tehnică pretind soluții științifice. De aceea, fotbalul nu mai poate fi cu adevărat servit decît prin competență, sinceritate și pasiune. În lumea fotbalului pătrund încă foarte greu spiritul, inteligența și elanul care fertilizează în prezent în mod elocvent toate domeniile vieții noastre sociale. Tocmai de aceea, pledez pentru o racordare rapidă a vieții noastre fotbalistice la acest spirit animator, joncțiune posibilă dacă în locul unor funcționari plafonați vom mobiliza în jurul acestui sport un mănunchi de oameni pricepuți și pasionați. În această idee stă germenele reușitelor noastre ulterioare.

— Sînteți optimist în această direcție?

— Da. Categoric. Nu am nici o îndoială că și în fotbalul nostru va triumfa acea sumă de adevăruri, singura pîrghie capabilă să ridice sportul cel mai iubit la cotele de glorie atinse de alte ramuri ale sportului românesc. Sînt, de asemenea, convins că fotbalul nostru va ajunge o forță competitivă în arena internațională. Pentru realizarea acestui reviriment trebuie cîțiva ani. Gîndindu-mă la carențele prezentului, nu cred în posibilitatea unui salt imediat. Fotbalul de bună calitate are un proces de gestație care poate fi în mare măsură influențat, scurtat, dar nu suprimat! Accelerarea acestui proces depinde de calitatea muncii tuturor celor ce ocupă, un loc sau altul, în lumea fotbalului.

Interviu realizat de **Romulus BALABAN**

ÎN CEL DE AL DOILEA MECI ÎN BRAZILIA, 2–1 PENTRU GAZDE

RIO DE JANEIRO 17 (Agerpres). — În continuarea turneului pe care-l întreprinde în Brazilia, selecționata divizionară română de fotbal a jucat la Maringa (provincia Parana) cu echipa locală Gremio. După ce la pauză scorul era favorabil oaspeților cu 1—0 prin golul marcat de Sasu, în minutul 23, în final victoria a revenit gazdelor cu scorul de 2—1.

ETAPELE RETURULUI

După cum s-a mai anunțat, Federația română de fotbal a stabilit ca prima etapă a returului campionatului diviziei A să se dispute în ziua de 10 martie. Celelalte etape vor avea loc la datele de 17, 24 și 31 martie, 7, 14 și 21 aprilie, 8, 12, 19 și 26 mai, 2 și 13 iunie. Returul campionatelor diviziilor B și C vor începe la 10 martie, iar ultima etapă va avea loc pe 2 iunie.

În „Cupa României" programul este următorul: 3 martie — șaisprezecimile, 3 aprilie — optimile, 17 aprilie — sferturile de finale, 20 mai — semifinalele și 16 iunie — finala.

Serialul nostru

În timpul preparativelor de plecare, doi specialiști din Milano se apropiară de Fausto și-l examinară cu atenție. Apoi făcură cîteva aprecieri pe care le auzi și Cavanna. Pipăind cu cîrja, acesta se apropie de un bătrîn antrenor din Torino și-i spuse: „Știți de ce erau dezamăgiți domnii aceia? Ziceau că Fausto e prea slab. Nu se pricep. Ei nici nu-și închipuie ce mare campion, ce exemplar splendid de atlet ascunde acest fizic firav. Eu sînt orb, dar ei sînt cei care nu văd".

Dramatica biografie a lui Fausto Coppi (II)
„IL CAMPIONISSIMO"

6 „IL CAMPIONISSIMO"

Cu un aer distrat, Eduardo Pavesi, fostul campion al Italiei, apoi antrenor la clubul Bianchi, începu să-i dea și el tîrcoale lui Fausto. Cînd Cavanna îl întrebă ce părere are despre tînărul ciclist, Pavesi îi răspunse rîzînd: „E slab de poți să cînți la chitară pe mușchii lui. Pe semne că băiatul ăsta a mîncat numai «polenta» (mămăligă) cînd a fost mic".

„Nu uita ce-ți spun, signor Pavesi — îi replică orbul — mămăligarul acesta din Castellania va ajunge să mănînce și el cîndva cozonac".

„S-ar putea să ai dreptate — mai spuse Pavesi. Cînd i-am dat mîna, parcă mi-a strîns-o într-un clește. Are nerv. Și ochii săi albaștri vorbesc cu atîta sinceritate. Îl iau la mine și-l pun la îngrășat".

„Numai asta să nu faci", spuse Cavanna.

Coppi se angajă și semnă contractul, chiar pe masa unde oficialii își desfășuraseră foile cu numele concurenților. Cînd se dădu plecarea, ciclistul cu numărul 22 țîșni ca din pușcă. Era Coppi. Din public se auziră strigăte ironice: „Opriți-l, e beat!" Pe urcușul de la Moriondo, așa cum se înțelesese cu Cavanna, Fausto atacă și întinse ca un gumilastic plutonul. În vîrf rămăseseră cu el doar furiosul Del Cancia și Bartali, marele și curajosul Gino, care cu un an în urmă cîștigase Turul Franței. Fausto se făcea că nu-i vede. El voia să fie singur și se duse ca o săgeată pe coborîre, dar, vai, la cîțiva kilometri de sosire îi sări lanțul și...se clasă doar al treilea. Cu Gino avea să se mai întîlnească. Și încă de cîteva ori.

Un an, Coppi se gîndi numai la Turul Italiei. 365 de zile a trăit numai pentru această cursă. Iată și regimul său cotidian: ora 5 — deșteptarea, un pahar cu zeamă de portocale fără zahăr; ora 6 — prima gustare; ora 7.30 — rulaj pînă la Tortona sau Novi Ligure; ora 9 — întoarcere la Castellania; ora 9.30 — baie cu apă călduță sărată, cu un adaos de amidon și un litru de oțet după antrenamentele de peste 200

„IL CAMPIONISSIMO" 7

km; ora 12 — prînz, supă, pește alb, salată, friptură slabă de vită, ouă, fructe coapte; ora 14 — repaos la pat; ora 16 — ceai cu biscuiți; ora 17 — rulaj 60 de kilometri; ora 19 — masa de seară, supă cu verdețuri, o jumătate de pui cu salată fără oțet, fructe coapte; ora 22 — culcarea.

Fausto Coppi luă startul în Turul Italiei (ediția 1940) cu echipa Legnano care cuprindea pe Bartali, Favalli, Magni, Ricci. În ierarhia echipei, Coppi era al 5-lea om. Așa hotărîse Pavesi. Numai în cazul că Bartali și ceilalți ar fi abandonat, sau accidente neprevăzute i-ar fi distanțat mult în clasament, Fausto s-ar fi putut gîndi la „maglia rosa". Altfel, rămînea un simplu gregario.

...Cursa se îndrepta spre Grossetto. În pluton hărțuieli, încercări de evadare și mai tîrziu tentative reușite. Bartali nu riposta la nici un atac, poate nu se simțea bine în ziua aceea sau credea că nu e nimic serios. Coppi, mai mult în joacă, porni în căutarea fugarilor împreună cu elvețianul Diggelman. Îi ajunse, căzu la un viraj și le pierdu iarăși urma, dar sosi aproape de ei și urcă multe locuri în clasament.

Bartali nu mergea. Bătut în piscurile Alpilor, pierduse orice șansă. Antrenorul Pavesi nu se încredea nici în eventuala ascensiune a lui Favalli și atunci hotărî să facă din Coppi liderul echipei sale. Fausto cuceri tricoul roz în bătălia de la Abetone, îl apără cu ardoare în Dolomiți și-l aduse la Milano unde-l dărui lui Cavanna. Bătrînul era copleșit de fericire. Începea marea rivalitate sportivă Bartali—Coppi, un duel pe două roți care va ține peste 10 ani, propulsînd sportul cu pedale spre culmi neatinse încă. Angajat de Bartali în echipa sa, tînărul Coppi își permisese să-l învingă. De aceea cel ce avea să devină „il campionissimo" își făcuse un adversar implacabil. Surîsurile, felicitările de rigoare nu vor schimba nimic. Gino va lupta mereu de aici înainte să nu se lase întrecut de noul venit. Coppi, încrezător în forțele sale, a dovedit că nu-i este frică de Bartali. L-a înfruntat din nou și a cîștigat în 1941 titlul de campion al țării.

8 „IL CAMPIONISSIMO"

În 1942 Coppi își făcea debutul pe velodrom, arătînd calități excepționale. În campionatele Italiei îl învinse la urmărire pe Tony Bevilaqua și începu în secret un antrenament special cu intenția de a doborî recordul orei (45,840 km) al francezului Maurice Archambaud. Timp de cîteva luni Coppi s-a antrenat zilnic la Vigorelli, asistat numai de logodnica sa Bruna, care-l cronometra cu un ceas obișnuit de mînă, fiind atentă mai ales ca Fausto să facă „il giro di quarantotto" (un tur de pistă în 48"). La 17 septembrie, Coppi coborî pe pista de la Vigorelli și luă startul pe o bicicletă construită de mecanicii velodromului milanez. Cîțiva oficiali și prieteni au fost singurii martori oculari ai performanței.

„Seara, povestea Bruna, l-am văzut la fereastra acceleratului Milano-Genova. A coborît, s-a apropiat repede de mine și m-a îmbrățișat fără să spună un singur cuvînt. După cîteva clipe glasul său blînd sparse tăcerea și spuse doar atît: l-am bătut. Eu mă simțeam atît de bine în brațele lui că întrebai puțin speriată: ce, pe cine ai bătut? Recordul, zise el, dar pronunță cuvintele încet, cu timiditate, ca și cum n-ar fi vrut să tulbure farmecul acelei clipe. Mai tîrziu mi-a explicat cum a stabilit un nou record mondial. Și eu eram așa de fericită că mă prefăceam că-l ascult deși din tot ce mi povestea înțelegeam doar că el întrecuse cu 35 de metri un record al ciclistului francez Maurice Archambaud".

Ilie GOGA

(Va urma)

FINALA „C.C.E." LA POLO

Pe ce se bazează optimismul lui Mladost ?

„Mladost a făcut un mare pas spre cucerirea Cupei". Așa se intitulează cronica apărută în „Sportske Novosti" din Zagreb, sub semnătura cunoscutului ziarist *Predrag Sarici,* după primul meci Mladost — Dinamo București. Ea cuprinde — pe lîngă o serie de declarații și comentarii — și părerea lui *Marian Zuzej : „comunicați colegilor de la Partizan Belgrad să ne trimită trofeul la București ; cred că nu va mai fi nevoie de un al treilea meci..."*.

La citirea acestor rînduri, dinamoviștii au zîmbit. Și, după părerea noastră, nu fără un motiv întemeiat. Într-adevăr, optimismul campionilor Iugoslaviei este exagerat, iar cînd afirmăm acest lucru ne bazăm, în primul rînd, pe evoluția poloiștilor din Zagreb în cel dintîi meci. Mladost, este adevărat, a cîștigat partida cu o diferență clară de două goluri. Să nu uităm însă că cele patru puncte au fost realizate numai din lovituri de la 4 metri ; un penalti acordat cu ușurință într-o fază de loc periculoasă la poarta lui Ciszer și alte trei, din cumularea a 9 puncte de penalitate. În rest, gazdele nu s-au dovedit cu nimic superioare formației noastre. Jucătorii lui Mladost au într-adevăr un gabarit ieșit din comun, dar în general ei sînt lenți și — se pare — fără o pregătire deosebită pentru meciurile din bazine cu dimensiuni mai mari. De altfel, din repriza a treia, cînd scorul le devenise favorabil cu scorul de 3—1, poloiștii din Zagreb (care în tot meciul nu au schimbat decît un singur om, și atunci fortuit de eliminarea lui Simenc) au început să țină mingea pentru a păstra rezultatul. La marcarea celui de al patrulea gol ei nu au nici un merit deosebit: la trei faze consecutive în fața porții lui *Stipanici,* arbitrul *Brandy* a dictat puncte de penalitate duble, la capătul cărora Poljak a mai executat un „4 metri".

Foarte semnificative, în acest sens, sînt și cîteva declarații ale sportivilor noștri. *Ștefan Kroner* este de părere că Mladost a jucat foarte mult la centru, și datorită acestui lucru a învins în prima manșă. *„Dar cu un asemenea joc — spune* căpitanul dinamoviștilor — *nu se poate cîștiga și Cupa". A. Grințescu* ne-a declarat că meciul cu Partizan Belgrad de la București i s-a părut (paradoxal poate) mult mai dificil decît cel cu Mladost, și că pentru jocul revanșă echipa sa nu va avea probleme deosebite. Și mezinul formației, *Gh. Zamfirescu,* este încrezător : *„M-am așteptat să avem în față un adversar mai puternic. Am pierdut exclusiv din cauza greșelilor noastre. De-abia aștept jocul de la București..."*.

MLADOST SOSEȘTE ASTĂ-SEARĂ

Conducerea clubului din Zagreb și-a anunțat sosirea în Capitală pentru astă-seară. Delegația oaspeților este compusă din 21 de persoane și ea va fi însoțită de 12 ziariști din mai multe orașe ale Iugoslaviei, printre care și cunoscutul comentator pentru televiziune *Mladen Delici.* Este foarte posibil ca din lotul echipei studențești să lipsească internaționalul *Ivo Trumbici,* care s-a accidentat în partida de sîmbătă și a suferit o intervenție chirurgicală.

IVO MANUELLI — ARBITRUL ÎNTÎLNIRII

Meciul revanșă, programat sîmbătă 20 ianuarie în piscina Floreasca (ora de începere nu a fost încă fixată), va fi condus la centru de *Ivo Manuelli* din Genova.

În legătură cu un eventual al treilea meci, pînă la această oră sîntem în posesia următoarelor date. Partida va fi programată în ziua de 27 ianuarie la Geneva, iar în cazul că federația de specialitate elvețiană nu va fi de acord, la Genova. Ca arbitru al meciului a fost desemnat spaniolul *Mateo Manguillot,* avînd ca rezerve pe belgianul *J. Bauwens* și francezul *M. Angello.*

telex — radio — telefon

SEMIFINALELE C.C.E. LA HANDBAL FEMININ

Miercuri seara, la Bratislava, au fost stabilite prin tragere la sorți semifinalele C.C.E. la handbal feminin. Rapid București va juca cu Empor Rostock (R.D.G.), iar Cracovia cu învingătoarea din meciul Jalgiris Kaunas — — E.T.V. Hamburg. De remarcat că în primul meci, sovieticele au învins cu 23—12. Returul se va disputa la 21 ianuarie la Hamburg. Semifinalele trebuie jucate înainte de 28 februarie. Finalele vor avea loc la 31 martie a.c. la Bratislava. (Agerpres).

■

În cadrul „C.C.E." la handbal masculin, la Sofia s-a disputat returul meciului dintre echipa Institutului de cultură fizică și sport din Sofia și formația finlandeză U.K. 51 Helsinki. Gazdele au terminat învingătoare cu 18—15 (6—8).

Deoarece în primul joc handbaliștii finlandezi au cîștigat cu 29—15, aceștia s-au calificat în sferturile de finală ale competiției.

■

În preliminariile turneului olimpic de fotbal (grupa a 11-a), la Bangkok, selecționata Indoneziei a învins cu 2—1 (1—0) echipa Irakului.

■

Într-un meci amical de fotbal disputat la Tel Aviv, selecționata Belgiei a întrecut cu scorul de 2—0 (2—0) reprezentativa Izraelului.

■

Returul meciului Royal IV Bruxelles — Hapoel Tel Aviv, contînd pentru turul doi al „Cupei cupelor" la baschet masculin, a revenit echipei belgiene cu 83—66 (37—21). Învinși în primul joc la numai 5 puncte diferență, baschetbaliștii belgieni s-au calificat pentru turul trei al competiției.

■

În turneul internațional de baschet masculin, care se desfășoară în prezent la Varșovia, selecționata orașului Sofia a învins cu scorul de 71—59 echipa A.Z.S. Varșovia. Într-un alt joc, Legia Varșovia a dispus cu scorul de 96—70 de reprezentativa orașului Helsinki.

S-a dat startul în cel de-al XXXV-lea campionat feminin de baschet al U.R.S.S.. Iată o fază din meciul Dinamo (Moscova) — Kibirksits (Vilnius), cîștigat de baschetbalistele lituaniene cu 65—49. Foto TASS

Actualitatea internațională

EDIȚIA JUBILIARĂ A OLIMPIADEI ALBE

JOCURILE OLIMPICE DE IARNĂ ÎN LUMINA CIFRELOR

Anul 1968 este pentru amatorii de sport, în primul rînd, un „an olimpic". Cu toții așteptăm nerăbdători să cunoaștem numele noilor campioni olimpici, noua ierarhizare a țărilor în diferitele discipline sportive, cu toții așteptăm o comportare cît mai bună de la sportivii noștri.

Cum ne mai desparte puțină vreme de deschiderea celei de a X-a ediții, jubiliare, a Jocurilor Olimpice de iarnă, sîntem siguri că pe cititori îi va interesa care sînt șansele viitorilor competitori și ale țărilor participante la Jocurile Olimpice. Deși nu intenționăm să facem pronosticuri în înțelesul strict al cuvîntului, vom încerca să arătăm care sînt șansele unora și ale altora, prin prisma strictă a „calculului hîrtiei", luînd ca bază rezultatele obținute la campionatele mondiale, iar acolo unde nu au avut loc — pe baza celor mai importante competiții. Cum însă noul sezon este în curs și nu permite tragerea de concluzii definitive, vom lua în considerare numai rezultatele sezonului preolimpic 1966/67.

Socotim util, însă, să ne reamintim în prealabil care a fost ierarhia stabilită la fiecare din ultimele ediții ale Jocurilor Olimpice de iarnă.

În 1956, la Cortina d'Ampezzo, sportivii sovietici participă pentru prima oară la „olimpiadele albe" și reușesc să se claseze pe primul loc în clasamentul — neoficial — pe națiuni, cu 103 puncte (atribuind locului I 7 p, iar următoarele locuri 5—4—3—2—1 p). Austria se clasează a doua cu 66,5 p, urmată de Finlanda cu 57 p, Suedia 56 p, S.U.A. 48,5 p, Elveția 46,5 p, Norvegia 41 p, Italia 28,5 p, Germania 21 (din care 4 R.D.G.) etc. Din cele 24 de probe incluse în program, U.R.S.S. cîștigă 6, cucerind totuși... 7 medalii de aur (la proba de 1 500 m patinaj viteză pe cea mai înaltă treaptă a podiumului s-au urcat doi sportivi sovietici : E. Grișin și I. Mihailov). În clasamentul pe medalii au urmat: Austria cu 4 medalii de aur ; Finlanda și Elveția cu 3 ; Suedia, S.U.A. și Norvegia cu cîte 2 ; Italia și Germania cu 1.

La ediția următoare, a VIII-a, desfășurată în 1960 la Squaw Valley, numărul probelor din program a sporit la 27. Uniunea Sovietică și-a consolidat poziția de lider în clasamentul pe puncte, acumulînd 146,5 p (24,7 la sută din totalul punctelor atribuite), urmată la și mai mare distanță de Suedia cu 62,5 p ; S.U.A. 62 p; Germania 58,5 p (din care 21 p R.D.G.) ; Finlanda 54 p ; Norvegia 45 p ; Austria 32,5 p ; Canada 26 p ; Franța 24 ; Elveția 20,5 p etc.

În cele 27 de probe au fost desemnați... 28 de campioni (din nou la 1 500 m patinaj viteză au fost doi campioni : sovieticul E. Grișin și norvegianul R. Aas) ; cele 28 de medalii de aur au fost repartizate astfel : U.R.S.S. 7 ; Germania 4 ; cîte 3 — S.U.A., Norvegia și Suedia ; cîte 2 — Finlanda, Canada, Elveția ; cîte 1 — Austria și Franța.

Iată-ne ajunși cu scurta noastră retrospectivă la ediția a IX-a, desfășurată în 1964 la Innsbruck. Numărul probelor din program a continuat să sporească ajungînd la 34. În clasamentul neoficial U.R.S.S. și-a mărit avansul deși nu în măsura numărului total de puncte puse în joc : 162 p (21,7 la sută din total) ; au urmat-o în clasament : Norvegia cu 89,5 p ; Germania 80 p (din care R.D.G. 40 p) ; Austria 79 p ; Finlanda 68 p ; Suedia 60 p ; Franța 53,5 p ; S.U.A. 44,5 p ; Italia 23,5 p ; Canada 21 p ; Olanda 15 p etc. Pe locul 18 la egalitate cu Bulgaria s-a clasat ROMÂNIA cu 2 p (au participat sportivi din 36 de țări, dintre care 17 nu au acumulat nici un punct). Cele două puncte ale noastre au fost obținute de Gheorghe Vilmoș, clasat pe locul V la biatlon. Acestea au fost primele puncte cucerite de reprezentanții țării noastre la J.O. de iarnă de după război ; mai înainte sportivii români au obținut 4 puncte, în 1932, la Lake-Placid de echipajele noastre de bob 2 persoane (A. Papană, D. Huber) — locul IV, și bob 4 persoane (A. Papană A. Ionescu, U. Petrescu, D Huber) — locul VI.

Revenind la ediția din 1964, să arătăm și clasamentul pe medalii, în care U.R.S.S. a devansat cu mult celelalte țări, adjudecîndu-și în total 25 de medalii din care 11 de aur ; iată clasamentul :

1. U.R.S.S.	11	+ 8	+ 6
2. Austria	4	+ 5	+ 3
3. Norvegia	3	+ 6	+ 6
4. Finlanda	3	+ 4	+ 3
5 Franța	3	+ 4	+ 0
6. Germania	3	+ 3	+ 3
7. Suedia	3	+ 3	+ 1
8. S.U.A.	1	+ 2	+ 3
9 Olanda	1	+ 1	+ 0
10 Canada	1	+ 0	+ 2
11. M. Britanie	1	+ 0	+ 0

Și iată că ne-am apropiat de o nouă ediție, a X-a, pe care președintele Franței, generalul de Gaulle, o va declara deschisă nu peste multă vreme. Se așteaptă o participare record într-un număr, de asemenea, record de probe : 35. Cine vor fi viitorii campioni olimpici ? O vom ști destul de curînd. Dar încă de pe acum știm care sînt favoriții, aceia pe care înșeși performanțele din sezonul preolimpic — și nu vreun specialist oarecare, prin definiție subiectiv — îi recomandă ca favoriți.

Ing. Dan PĂCURARIU
Brașov

PE GHEAȚĂ ȘI ZĂPADĂ

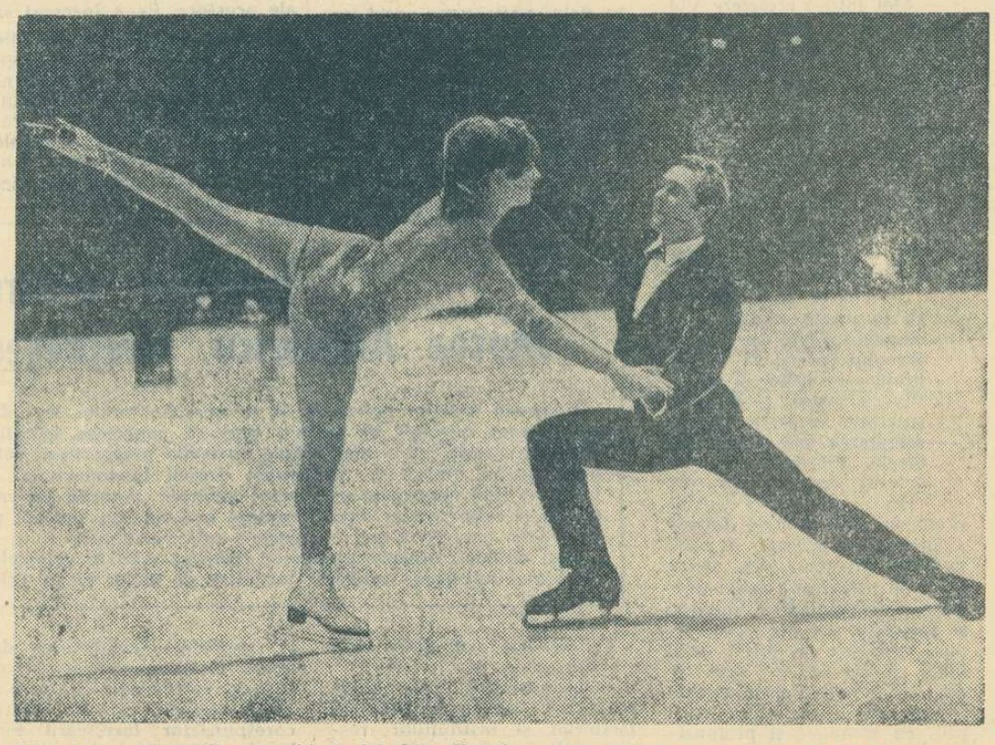

Perechea patinatorilor maghiari Jakabfy—Kondi se pregătește pentru apropiatele întreceri ale „Olimpiadei albe".

DIN CAUZA TIMPULUI CĂLDUROS, organizatorii Olimpiadei de iarnă au hotărît să ia unele măsuri de protecție a pîrtiilor de la Chamrousse pe care se vor desfășura probele de schi alpin ale „Olimpiadei albe".

În acest scop, aceste pîrtii au fost închise pentru public, care va avea acces numai după disputarea concursurilor olimpice.

FEDERAȚIA UNIONALĂ DE SCHI a stabilit lotul de sportivi sovietici care vor participa la concursul de schi (probe de fond) din cadrul Jocurilor Olimpice de iarnă. Vor face deplasarea la Grenoble următorii schiori : Anatoli Nasedkin, Fedor Timahov (15 km) ; Igor Voroncihin, Valeri Tarakanov, Viaceslav Vedemin, Vladimir Voronkov și Vladimir Dolganov (30 și 50 km).

Lotul feminin, care are în fruntea sa pe Rita Acikina (medalia de aur la ștafetă la Innsbruck) și Alevtina Koicina (medalia de bronz la 5 km și de aur la ștafetă la Innsbruck), mai cuprinde pe Alevtina Smirnova, Galina Kulakova și Faina Salimjanova.

Din lotul feminin lipsește cunoscuta sportivă Klaudia Boiarskih, triplă campioană olimpică la Innsbruck

LA LAKE PLACID s-a desfășurat un concurs de selecție a săritorilor de la trambulină americani, în vederea alcătuirii lotului S.U.A. pentru Jocurile Olimpice de iarnă de la Grenoble.

Cel mai bun dintre cei 54 concurenți s-a dovedit a fi Bill Bake, clasat pe primul loc cu 213 puncte, cele mai bune sărituri ale sale măsurînd 67,5 m și respectiv 66,44 m. Pe locurile următoare s-au clasat Dave Norby — 210,5 p (64 m și 64,31 m) și John Balfanz 209,5 p (65,22 m și 67,05 m).

CU PRILEJUL UNUI CONCURS internațional de patinaj viteză, desfășurat la Cortina D'Ampezzo, sportivul vest-german Gunther Traub a stabilit un nou record al țării sale în proba de 3 000 m cu timpul de 4:23,9. Pe locul secund s-a clasat compatriotul său Zimmermann cu 4:24,0.

Proba de 500 m a revenit lui Keller (R. F. a Germaniei), cronometrat cu timpul de 40,6, urmat de Hoelf (Austria) cu 41,0.

SAINT MORITZ 17 (Agerpres). — 28 de echipaje din 13 țări au participat la coborîrile de antrenament în vederea campionatului european de bob-4 persoane. Cel mai bun timp a fost realizat de echipajul Canada II (condus de Severino) cu 1'19"37/100. Echipajul R.F. a Germaniei I (pilotat de Woermann) a înregistrat al doilea timp — 1'20"22/100. Bobul României, condus de Ion Panțuru, a marcat 1'21"62/100, rezultat care l-a situat pe locul opt în clasamentul celor mai rapide coborîri.

CALEIDOSCOP

FEMEILE — LA ÎNĂLȚIME

În urmă cu cîteva luni, a început să apară în S.U.A. o nouă revistă, *„Women's Track and Field News"*, consacrată exclusiv problemelor atletismului feminin. Faptul este considerat semnificativ, deoarece revista americană de atletism „Track and Field News" relata pînă acum numai despre performanțele atleților.

FOTBALUL ȘI... ARHEOLOGIA

Un meci de fotbal desfășurat în orășelul italian Asti a permis o importantă descoperire arheologică. Vrînd să degajeze balonul, mijlocașul echipei locale, Mascio, a lovit în pămînt și gheata lui s-a înțepenit într-un obiect necunoscut. În fapt, acolo, sub un strat subțire de pămînt, se afla un schelet care s-a stabilit că aparține epocii preistoriei.

MARTURIE SENZAȚIONALĂ

A fost o mare surpriză cînd arbitrul brazilian Jorge Tavares, încheindu-și cariera sportivă, a mărturisit că nu distinge culorile ! El nu a vrut ca această mică defecțiune să-l împiedice în exercitarea activității de arbitru, pe care o îndrăgea mult. „În timpul arbitrajului nu m-a deranjat prea mult faptul că nu disting culorile — declară Tavares. Era greu doar atunci cînd una din echipe apărea în tricouri roșii, iar cealaltă în costume verzi. Cu toate acestea, existau destule alte semne pentru deosebirea jucătorilor — chiloții, ciorapii etc., care mă ajutau să mă orientez. În plus, nevoia m-a făcut să-mi cultiv o excepțională memorie vizuală a figurilor, astfel că în curs de cîteva minute puteam deosebi pe jucătorii ambelor echipe după trăsăturile lor și după siluetă".

UN ARBITRU TEMUT

Cel mai temut și, în același timp, cel mai curajos arbitru de fotbal din America Latină este considerat la ora actuală argentinianul Dellacasa. „Palmaresul" lui este cu adevărat impresionant : în decurs de doi ani el a dictat nu mai puțin de 98 de eliminări de pe teren. Și toate acestea, în ciuda sutelor de amenințări cu asasinarea și linșarea, care sosesc — prin poștă sau prin telefon — la locuința lui.

PE URMELE LUI CHICHESTER

Un englez în vîrstă de 55 de ani, comandorul Bill Leslie King, a anunțat intenția sa de a bate recordul stabilit de sir Francis Chichester — ocolul lumii într-o barcă cu pînze în 227 de zile, cu o pauză de o lună la Sydney. Călătoria lui King, care va fi patronată de grupul de presă Beaverbrook (proprietarul ziarelor „Daily Express" și „Evening Standard"), va începe la sfîrșitul verii acestui an.

ÎNCERCAȚI, VĂ ROG

Starea de surescitare nervoasă dinaintea marilor concursuri dă insomnie multor atleți. Abordînd această problemă, Roman Demeter, candidat în științe pedagogice, publică în revista sovietică „Legkaia atletika" o culegere de exerciții, care se pot face chiar în pat, cu ochii închiși. Se afirmă că acestea sînt mai tari decît... moș Ene. Cine nu crede să încerce : mîna întinsă se ridică la o înălțime de 10—15 cm și se menține în această poziție pînă în momentul cînd apare oboseala. Același exercițiu se repetă cu piciorul. Se ridică capul de pe pernă 2—3 min. Apoi, se vor relaxa toți mușchii. Aceste exerciții se vor repeta de cîteva ori...

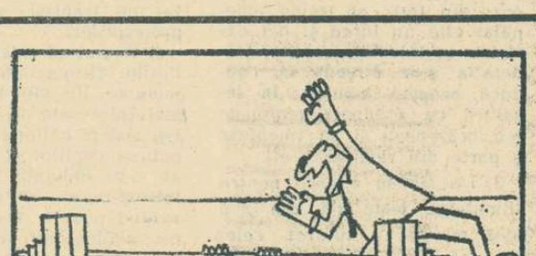

Ura, nou record mondial !
(Din „START" — Bratislava)

„NONA ȘI NANA"

Două din locuitoarele orașului Tbilisi sînt foarte bine cunoscute iubitorilor de sport, nu numai din Uniunea Sovietică, ci și din multe alte țări ale lumii. Este vorba de campioana mondială de șah, Nona Gaprindașvili, și de campioana U.R.S.S., Nana Alexandria. Pentru a „onora" pe cele două campioane, fabrica locală de produse cosmetice a scos pe piață un nou parfum. Numele acestuia ? „Nona și Nana".

FOTBALUL NU ESTE RĂZBOI

Pele a încredințat lui François Thebaud, trimisul special în Brazilia al revistei „Miroir du football" părerile sale cu privire la evoluția actuală a sportului cu balonul rotund. „Există o diferență esențială între fotbalul practicat în prezent, și cel din 1958 — a spus el. Acum, la modă este defensiva și, pentru a nu se primi goluri, violența este mijlocul cel mai des folosit... Fotbalul a încetat să mai fie o artă, el și-a pierdut puterea magică asupra mulțimilor, devenind un război veritabil. Nu mă gîndesc cu plăcere la perspectiva de a participa la un nou campionat mondial, deoarece continui să cred că fotbalul este o artă care necesită, înainte de toate, abilitate. Or, spectacolul oferit de numeroase meciuri te fac în prezent să te gîndești că toate acestea s-au sfîrșit".

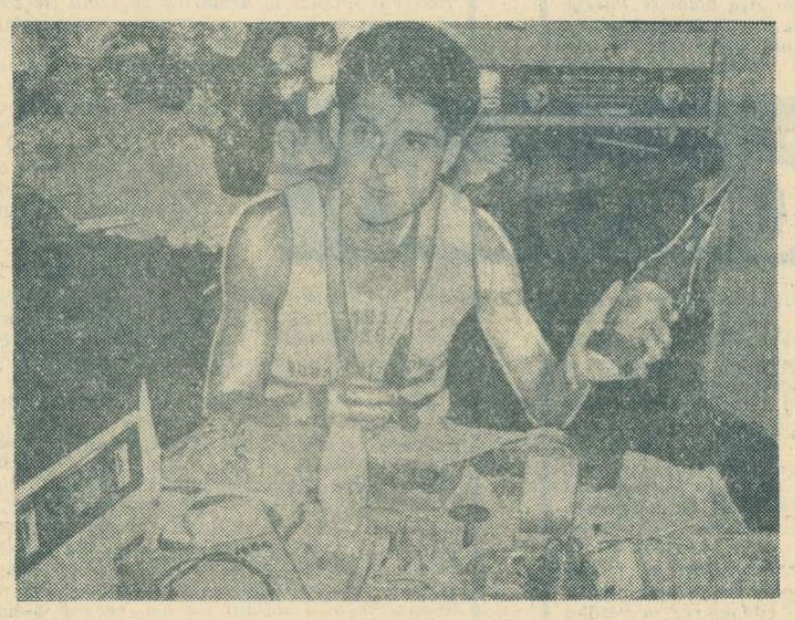

Șoferul budapestan György Schirilla, autorul unei călătorii pe jos din Capitala R.P. Ungare pînă la Moscova (efectuată în 34 de zile), pe care-l vedeți în fotografie răspunzînd la numeroasele scrisori pe care le-a primit de la simpatizanții săi, își pregătește acum bagajele pentru... Ciudad de Mexico. Pînă acolo, firește, tot pe jos, alergînd !

CALEIDOSCOP

ÎN ANUL OLIMPIC:

ÎN AMPLOARE LUPTA ANTIDOPING

GENEVA 17 (Agerpres). — În anul olimpic lupta antidoping va sta în atenția tuturor forurilor sportive internaționale. Recent, la Geneva, Comisia stupefiantelor de pe lîngă Organizația Națiunilor Unite a adoptat o rezoluție prin care atrage atenția tuturor guvernelor și organizațiilor sportive asupra pericolului ce-l reprezintă folosirea drogurilor în scopul obținerii unor performanțe superioare în diferite competiții.

Comisia recomandă să se ia măsuri corespunzătoare în vederea împiedicării acestor practici dăunătoare tineretului sportiv, nu numai din punct de vedere fizic, dar și din punct de vedere moral.

Reprezentantul Mexicului a declarat că în vederea Jocurilor Olimpice de vară au fost prevăzute o serie de măsuri menite să asigure o desfășurare corectă a competițiilor de la Ciudad de Mexico. Toți sportivii vor fi supuși unui examen medical înainte și după desfășurarea întrecerilor.

La rîndul său, delegatul Franței, F. J. Mabileau, a subliniat că anul olimpic constituie un prilej potrivit pentru ca forul medical împuternicit de O.N.U. să ia poziție în problema dopingului. Deși a găsit un precedent istoric (recomandările făcute în antichitate de legendarul Milon din Crotona, care îi sfătuia pe luptători să mănînce carne de capră înaintea întrecerilor), delegatul francez n-a ezitat totuși să condamne „metodele periculoase și neloiale" întîlnite în lumea sportului din zilele noastre.

„CUPA AFRICII" LA FOTBAL — ÎN FAZA SEMIFINALELOR

Au luat sfîrșit întrecerile celor două grupe ale turneului final pentru „Cupa Africii" la fotbal. În ultima etapă a competiției s-au înregistrat următoarele rezultate: **grupa de la Addis Abeba :** Coasta de Fildeș—Uganda 2—1 ; Etiopia—Algeria 3—0. În urma acestor rezultate clasamentul final al grupei este următorul : 1. Etiopia 6 puncte ; 2. Coasta de Fildeș 4 puncte ; 3. Algeria 2 puncte ; 4. Uganda 0 puncte ; grupa de la Asmara : Ghana—Congo (Brazzaville) 3—1 ; Congo (Kinshasa)—Senegal 2—1. Pe primul loc în această grupă s-a clasat Ghana cu 5 puncte, urmată de Congo (Kinshasa) cu 4 puncte ; Senegal cu 3 puncte și Congo (Brazzaville) cu 0 puncte.

În semifinalele competiției se vor întîlni Etiopia cu Congo (Kinshasa), la Addis Abeba, și Ghana cu Coasta de Fildeș, la Asmara.

Finala și meciul pentru locurile 3—4 se vor desfășura duminică 21 ianuarie la Addis Abeba.

TURNEUL DE LA SANTIAGO

În cadrul turneului octogonal de fotbal de la Santiago de Chile, selecționata R. D. Germane a învins cu scorul de 5—2 (2—2) formația Universidad Chile.

Într-un alt meci, formația chiliană Colo Colo a întrecut cu 1—0 (1—0), prin golul marcat în min. 20 din lovitură de la 11 m de Valdes, echipa Racing Buenos Aires.

Tiparul : I. P. „Informația" str. Brezoianu 23-25.

40365

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

☆ Anul XXIV Nr. 67 (5501)

Vineri 19 ianuarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

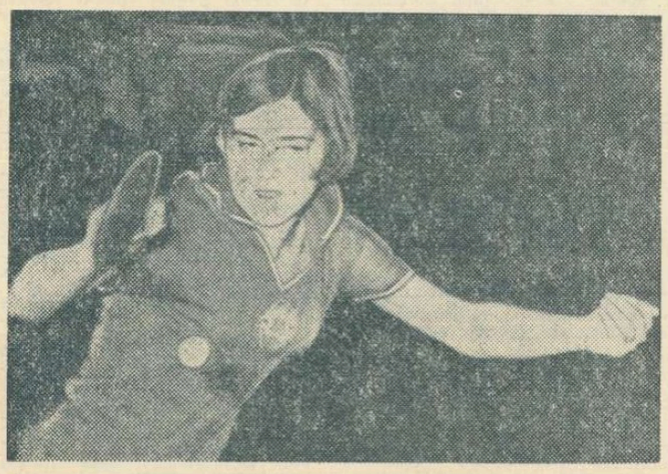

Mirjana Resler este speranța tenisului de masă iugoslav. Iat-o în plină acțiune — ieri în sala Floreasca — unde se antrenează jucătorii iugoslavi și români

Foto: A. NEAGU

Campionatele internaționale de tenis de masă ale României

Corespondență specială din Zagreb

Iugoslavia prezintă cea mai puternică garnitură

Prietenii tenisului de masă din România vor avea ocazia ca la campionatele internaționale de la București (28—31 ianuarie), pe lîngă alte „palete" cunoscute din Europa, să vadă și pe cei mai buni jucători din Iugoslavia: Mirjana Resler, Cyrila Pirc, Istvan Korpa, Dragutin Șurbek, Edvard Vecko și Anton Stipancici.

Printre favoritele întrecerilor feminine se va afla și cîștigătoarea ultimei ediții a „Criteriului european de juniori", **Mirjana Resler.** În vîrstă de 18 ani, ea practică acest sport de șase ani. Ea este și campioană de seniooare și de junioare a Iugoslaviei și prin stilul ei de joc amintește, foarte mult, de jucătoarele nipone: priza toc, se bazează pe atac, are un topspin eficace și cea mai mare parte a unui meci, ea acționează foarte aproape de marginea mesei. De altfel, japonezii au invitat-o la ei pe timp de două luni. Datorită atacurilor sale debordante și a reflexelor, Resler cucerește repede simpatia publicului. În Iugoslavia, Mirjana Resler este considerată cea mai talentată jucătoare de tenis de masă din ultimii zece ani, iar ziariștii sportivi din Croația au ales-o ca cea mai bună sportivă din această republică.

Cinci sezoane, pînă la afirmarea Mirjanei Resler, superioritatea deplină a avut-o **Cyrila Pirc.** A îndrăgit sportul cu mingea de celuloid de la 13 ani, iar de zece ani participă la competiții. Pe lîngă titlurile de simplu femei, ea a cîștigat și numeroase titluri la dublu femei și dublu mixt. Cyrila Pirc este o jucătoare defensivă și, după o perioadă cu rezultate mai slabe (în 1966), ea și-a revenit și a reușit s-o învingă și pe redutabila sportivă engleză, Mary Wright.

După retragerea din arena sportivă a renumitului maestru iugoslav, Vojislav Markovic, locul lui a fost ocupat de studentul **Istvan Korpa,** de 22 de ani, stabilit acum la Ljubljana. El a debutat, cu șapte ani în urmă,

Drago MAROVICI
redactor la „Sportske Novosti"-Zagreb

(Continuare în pag. a 2-a)

SURPRIZĂ ÎN „CUPA ORAȘULUI BUCUREȘTI" LA HOCHEI

SELECȚIONATA SECUNDĂ A R. F. A GERMANIEI A ÎNTRECUT REPREZENTATIVA CAPITALEI

Pentru hocheiștii din echipa S.K.A. Leningrad meciul susținut aseară în compania selecționatei secunde a Bucureștiului a constituit o simplă formalitate. De fapt, partida s-a desfășurat într-un singur sens, spre poarta apărată de Crișan și mai apoi de Iordan. Scorul general 15—0 (6—0, 4—0, 5—0) în favoarea oaspeților, nu reflectă totuși situația de pe teren, într-atît de evidentă a fost disproporția de forțe dintre jucătorii celor două echipe.

S.K.A. Leningrad, una dintre cele mai valoroase formații străine care au evoluat pe patinoarul „23 August", n-a avut nici un fel de probleme în acest meci în care a manifestat o superioritate netă din absolut toate punctele de vedere: fizic, tehnic, tactic etc. Pentru jucătorii sovietici patinajul și mînuirea crosei nu mai reprezintă chestiuni necunoscute...

În fața unui adversar atît de valoros și atît de puternic, sub raport fizic, replica tinerilor hocheiști bucureșteni a fost foarte șterșă. În cele aproape 50 de minute cît a ținut meciul (ultimele minute nu s-au mai jucat din cauza unei pane electrice) ei abia de au reușit să tragă de 4—5 ori la poarta adversă, dar și atunci destul de imprecis.

Cele 15 puncte ale formației sovietice au fost realizate de: Glazov (4), Paniuhin (2), Gureev, Soloduhin, Seniușkin (cîte 2), Egorov, Kustov și Sobolev (cîte 1).

Au condus bine, un meci fără probleme, Zeller (R. F. a Germaniei) și Pazout (Cehoslovacia).

Numeroși spectatori au urmărit ieri o adevărată ploaie de goluri în cadrul partidelor celei de a II-a etape a ediției jubiliare a competiției internaționale dotate cu „Cupa orașului București".

Cea de a doua partidă de ieri a opus formației Bucureștiului selecționata secundă a R. F. a Germaniei. Fără să se fi ridicat la un înalt nivel tehnic și spectacular, partida a plăcut totuși prin dinamismul ei. Cu un plus de viteză, de vigoare și de luciditate sportivii vest-germani au obținut o meritată victorie cu 6—3 (2—1, 1—2, 3—0).

Prima repriză a debutat cu o serie de atacuri ale hocheiștilor români, dar apărătorii adverși, foarte atenți și mobili, înlătură pericolul de la poarta echipei lor. În min. 7 la un contraatac după un șut puternic pucul ricoșează din bară și ajunge la Zach care deschide scorul. După trei minute, timp în care Varga și Basa încearcă vigilența portarului oaspete prin șuturi de la distanță, Sgîncă greșește o pasă. Pucul este interceptat de Köberle care marchează: 2—0. De reținut faptul că în acest moment echipa R.F.G. II se afla în inferioritate numerică.

Mai trec trei minute pînă ce hocheiștii bucureșteni reușesc să reducă din scor. Pană cîștigă un puc la mantinela din fundul terenului, centrează în fața porții și Biro reia cu siguranță: 2—1. Pînă la sfîrșitul reprizei jocul poartă amprenta nervozității, fiecare folosindu-se cîteva ocazii favorabile.

În următoarele 20 de minute ale partidei am asistat la o cursă de urmărire pentru egalare, mai ales după ce în min. 23 formația vest-germană își mărise avantajul la 3—1 prin golul realizat de Köberle. Un minut mai apoi,

Romeo VILARA

(Continuare în pag. a 4-a)

PROGRAMUL DE AZI: ora 17: București tineret—C.H.Z. Litvinov; ora 19: S.K.A. Leningrad — R. F. a Germaniei II.

Dinamo București eliminată din „Cupa Cupelor" la baschet

LJUBLJANA, 18 (prin telex, de la trimisul nostru special). **În cel de al doilea meci dintre** Olympia Ljubljana **și** Dinamo București, **contînd pentru „Cupa Cupelor", baschetbaliștii iugoslavi au obținut victoria cu scorul de 87—60 (45—30), și — în acest fel — calificarea pentru turul următor al competiției (în primul meci, Dinamo cîștigase cu o diferență de 16 puncte). Gazdele au jucat excelent, succesul lor fiind pe deplin meritat. Vom reveni cu amănunte în numărul nostru de simbătă.**

G. RUSSU-ȘIRIANU

ALEXANDRA NICOLAU CONDUCE LA BEVERWIJK

FL. GHEORGHIU ȘI V. CIOCÎLTEA SE MENȚIN PE LOCURI FRUNTAȘE

AMSTERDAM, 18 (Agerpres). — După trei runde, în turneul feminin din cadrul festivalului de șah de la Beverwijk conduce maestra internațională Alexandra Nicolau (România) cu 2½ puncte, urmată de Kozlovskaia, Vreeken și Tuk 2, Timmer, Stadler și Ivanova 1½. În runda a treia Nicolau a remizat cu Stadler. Tuk a cîștigat la Vreeken. Partidele Timmer — Ivanova și Malypetrova — Ivanka s-au încheiat remiză. Kozlovskaia a pierdut la Heemskerk.

În grupa rezervată marilor maeștri, Korcinoi a obținut cea de-a șaptea victorie consecutivă. El l-a învins pe americanul Rossolimo. Florin Gheorghiu a remizat cu cehoslovacul Hort. Cu același rezultat s-au încheiat partidele Tal—Ivkov, Cirici — Matanovici, Donner — Bobotov, Van Geet — Pidevski și Portisch — Langeweg. Karaklaici a cîștigat la Ree. În clasament, după șapte runde, continuă să conducă Korcinoi cu 7 puncte, urmat de Gheorghiu și Tal 4½ p, Hort 4 p, Donner, Cirici, Matanovici și Ree 3½.

În turneul maeștrilor, Victor Ciocîltea a cîștigat la iugoslavul Nikolici. Primul loc în clasament este deținut în continuare de americanul Zuckerman cu 5½ puncte. Îl urmează Ciocîltea, Nikolici, Medina și Flesh cu cîte 4½ p.

ROLUL MAJOR AL COLEGIILOR DE ANTRENORI

Este cunoscut rolul important, determinant chiar, pe care îl au federațiile în dezvoltarea unei ramuri sportive. După cum se știe, federațiile sînt organe republicane de specialitate avînd ca scop organizarea, îndrumarea și dezvoltarea sportului respectiv. Iar în realizarea sarcinilor ce le revin, birourile federale sînt ajutate de colegii și comisii centrale, fiecare cu atribuții bine precizate. Și printre acestea se numără și colegiile centrale de antrenori.

Mai întîi să vedem cu ce se ocupă un asemenea colegiu: elaborează orientarea metodico-tehnică (în sportul respectiv); îndrumă și controlează selecționarea și pregătirea loturilor naționale; întocmește planurile de pregătire ale loturilor naționale și urmărește îndeplinirea lor; face propuneri (biroului federal) pentru alcătuirea loturilor reprezentative (sportivi, antrenori, medici, arbitri); analizează comportarea echipelor reprezentative, de club, de asociații în întîlnirile internaționale; organizează controlul procesului de instruire în secțiile fruntașe, cantonamente, tabere; controlează munca antrenorilor și organizează cursurile de perfecționare ale acestora; avizează apariția lucrărilor de specialitate; colaborează cu celelalte comisii și colegii centrale la definitivarea calendarului intern și internațional, la elaborarea regulamentelor campionatelor republicane, a normelor de clasificare sportivă și a planurilor de dezvoltare.

Dacă am citat în extenso atribuțiile colegiilor centrale de antrenori, am făcut-o tocmai cu intenția de a le sublinia și de a avea o imagine exactă asupra lor. Prin urmare, aceste colegii trebuie să desfășoare o muncă laborioasă atît din punct de vedere al concepției și orientării metodice, cît și — concret — în privința îndrumării și controlului. În fond, reușita procesului de instruire pe toată filiera — de la asociații și pînă la loturile republicane — depinde, în cea mai mare măsură, de puterea de discernămînt și competența cu care acționează colegiul central de antrenori. În fapt, acest for tehnic exercită o influență decisivă în întreaga activitate a unei federații, este mîna ei dreaptă.

De aceea, am fost foarte surprinși cînd am aflat că pînă acum cîtva timp, colegiul central de antrenori la tir n-a mai funcționat din luna iulie 1967. Deci, atîta vreme, federația unui sport care a adus țării șase medalii olimpice și cîte trei titluri mondiale și europene, precum și sportivii și tehnicienii acestei ramuri au fost privați de aportul unui organism atît de important. Din fericire, cazul de la tir este singular, majoritatea celorlalte colegii de antrenori avînd — de bine, de rău — o activitate continuă. Spunem de bine, de rău, pentru că, dacă, pe linia concepției, a elaborării materialelor metodice, colegiile respective își fac — în general — datoria, în schimb, în ceea ce privește munca de îndrumare și control lasă de dorit. De pildă, sîntem informați că, cele mai multe dintre materialele cuprinzînd orientările metodice ale federațiilor zac încă prăfuite prin sertarele C.R.E.F.S., iar numeroși antrenori nici nu au auzit măcar despre așa ceva.

Așadar, colegiile centrale de antrenori nu trebuie să se limiteze doar la trimiterea de circulare metodice, să lucreze numai cu hîrtii. Este necesar ca ele să treacă la munca practică, pe teren. Colegiile sînt organe obștești, dar componenții lor sînt antrenori salariați, cu obligații profesionale (printre care și aceea de a lucra în asemenea colective) care le incumbă din regulamentul de funcționare.

Așa cum se vădește, însemnătatea colegiilor centrale de antrenori este deosebită, contribuția lor putînd fi covîrșitoare în progresele și succesele unuia sau mai multor sporturi, ale mișcării noastre sportive.

Constantin COMARNISCHI

AZI, LA POIANA BRAȘOVULUI,

ÎNCEP CAMPIONATELE NAȚIONALE DE BIATLON

● Prima probă, cursa individuală de 20 km ● Rezultatele concursurilor de la Baia Mare, Bucin, Vatra Dornei și Semenic

● Biatloniștii noștri își dispută, începînd de astăzi, titlurile de campioni ai țării. Evenimentul se petrece pe pista și în poligonul inaugurate în acest sezon la Poiana Brașovului (Poiana de Jos), cu participarea „olimpicilor" Gh. Vilmoș (actualul deținător al titlului), C. Carabela (campion în 1966), N. Bărbășescu, I. Țeposu, Gh. Cimpoia, Gh. Cercel și a altor fruntași ai acestei dificile probe. Azi dimineață se desfășoară proba individuală de 20 km, urmînd ca mîine să-și dispute întîietatea concurenții din categoria tineret, iar duminică să aibă loc întrecerea între ștafete. Pentru neinițiați, precizăm că biatlonul se compune dintr-o alergare pe distanța de 20 km, cu patru trageri (două în poziția culcat, două în poziția în picioare), de la distanța de 150 de metri.

● Pîrtiile de pe versantul sudic al Dealului Florilor și cele de la Cîmpul Tineretului, de lîngă Baia Mare, au găzduit zilele trecute campionatele de schi ale regiunii Maramureș, la seniori, juniori și copii. În prima zi, zăpada înghețată a constituit un impediment pentru toți concurenții, dar în cea de a doua, ninsoarea căzută în cursul nopții a creat condiții optime. Iată cîștigătorii probelor: SENIORI *15 km:* L. Popescu (Baia Mare); JUNIORI MARI *10 km:* Gh. Surduc (Baia Sprie), *ștafeta 3 x 10 km:* Liceul Baia Sprie (D. Costin, Gh. Surduc, A. Sas); JUNIORI MICI *5 km:* Gh. Arba (Vad-Sighet), *ștafeta 3 x 5 km:* Vad-Sighet (I. Țeleptean, Gh. D. Arba, Gh. Arba), JUNIOARE *5 km:* Maria Rusu (Baia Sprie), *ștafeta 3 x 5 km:* Liceul Baia Sprie (Maria David, Monica Brînzei, Maria Rusu), BĂIEȚI *3 km:* Valentin Avram (Baia Sprie), FETIȚE

(Continuare în pag. a 3-a)

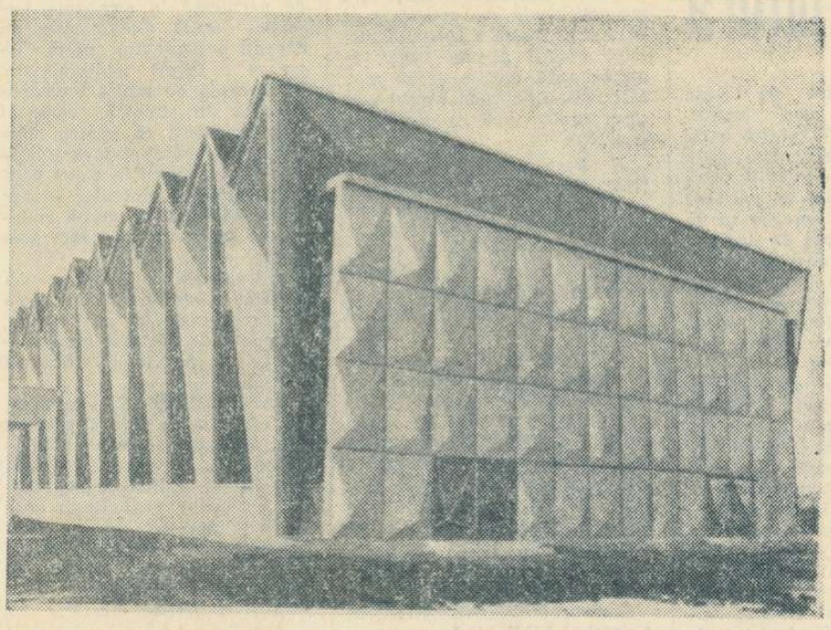

O PERLĂ A ORAȘULUI PETROCHIMIEI...

...astfel se poate numi, și pe bună dreptate, impunătoarea sală de sport construită, recent, în orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej. Situată în imediata apropiere a centrului orașului, noua bază sportivă întregește, în mod armonios, aspectul urbanistic al cetății petrochimiei.

Inaugurarea va avea loc simbătă după-amiază, cînd vor evolua aici gimnaști și gimnaste din lotul național, alături de sportivi din secțiile de gimnastică ale asociațiilor Sănătatea și Flacăra din orașul nostru.

GH. GRUNZU — coresp.

Panoramic sportiv intern

MOMENTUL SCHIULUI

În sfîrșit, un sport — schiul — în care nu se operează cu sloganul dulce al „redresării". Disciplina își cunoaște nivelul și posibilitățile actuale, nu emite pretenții la supremație, ca fotbalul, de pildă. Modest, schiul își desfășoară cu acuratețe concursurile, adună în jurul pîrtiilor mii de oameni, cărora — chiar dacă nu le oferă satisfacțiile marilor rezultate — le dăruiește, în schimb, aer proaspăt și sănătate. Ceea ce nu este puțin. Trebuie, desigur, să elogiem aceste calități, cu profunde efecte sociale și profilactice.

Dar a reduce la atît schiul, înseamnă a-l amputa, a-l trece irevocabil în categoria agrementului. Ar fi nu numai nedrept dar și nerealist. Trebuie, deci, început urcușul și pe pîrtia mult mai grea a performanței.

De unde pornim? Practic, de la zero. Tradițiile existente în acest domeniu, deși frumoase și evocatoare ale unor amintiri dragi, se înscriu mai degrabă pe orbita entuziasmului decît pe cea a măiestriei. Scheiul — acest cartier brașovean faimos — ni i-a dat pe Dumitru Sulică, Radu Scirneci, Gheorghe Cristoloveanu. Mișu Bîră a fost campion mondial universitar cu 17 ani în urmă (performanța a avut doar o strălucire platonică, dar, oricum, a fost mai autentică decît acel record mondial de marș în care se pare că atletul mersese cu un tur de pistă mai puțin!). Într-o vreme ne-am legat speranțe de Mady Marotineanu (soția lui Bîră) și de Ilona Micloș. Cam atît!

Pe toți aceștia, ne îngăduim să-i numim pionierii schiului nostru de performanță. Fără îndoială că sub acest raport, decalajul valoric față de schiul mondial este încă foarte mare.

Competițional, schiul trăiește un sfîrșit de săptămînă bogat, cu concursuri în majoritatea centrelor. Un punct de atracție: Poiana, unde se vor înfrunta biatloniștii, angajați în lupta pentru medaliile de campioni ai țării. Întrecerile prezintă un mare interes prin prisma zilelor puține care au mai rămas pînă la marea confruntare de la Grenoble.

★

Se menține în actualitate patinajul artistic. Abia s-au încheiat campionatele naționale de seniori și juniori mari, și iată-i la start pe juniorii mici și pe copiii de categoriile I și II (Ah, aceste teribile împărțiri!). Faza regională se anunță populată la București. Am dori ca ea să cunoască un succes egal la Brașov și Cluj, la Tg. Mureș și Miercurea Ciuc, pretutindeni unde se poate confecționa gheață naturală. Pentru că participanți se vor găsi. Acest sport reprezintă o mare atracție pentru copii (și chiar

Valeriu CHIOSE

(Continuare în pag. a 3-a)

Emil Manolescu (12 ani) 1: 21,0 la 100 m bras

Primul concurs internațional al anului organizat în Capitală a adus pe blocstarturile piscinei Floreasca tineri înotători ai Școlii sportive nr. 2 și ai Clubului Empor Rostock. Iată cîteva din rezultatele înregistrate: D. Țurcanu 62,6 la 100 m liber; *E. Manolescu* 1:21,0 (!), E. Hempel 1:21,8 și R. Köster (Emp.) 1:21,8 la 100 m bras; M. Movanu 69,1 la 100 m spate; K. Fürstenau (Emp.) 1:14,0 la 100 m delfin; Edda Schuller 67,8 la 100 m liber; Brigitte Höncl (Emp.) 1:27,2 la 100 m bras; Cr. Hilger (Emp.) 1:18,0 la 100 m spate; Karin Köpfner (Emp.) 1:21,6 la 100 m delfin.

În poligon, Gh. Vilmoș (stînga) și C. Carabela, campioni naționali în 1967 și respectiv în 1966, pretendenți la titlul individual în 1968

Foto: ȘT. CIOTLOȘ

24 ore

„Cupa de iarnă" la tenis

Rezultate tehnice: *simplu fete, turul I:* M. Ciogolea—I. Viziru 6—0, 6—1, J. Boboc—E. Takacs 6—0, 6—1, A. Verone—A. Florești 6—0, 6—4, V. Balaș—L. Cobzuc 6—2, 6—3, I. Dibar—M. Nosa 6—0, 6—2, *turul II:* M. Ciogolea—E. Cotuna 6—2, 6—4; *simplu băieți, turul I:* Mureșan—A. Viziru 8—6, 6—4, D. Hărădău—Szabo 2—6, 6—4, 6—1, *turul II:* Popovici—Cruceanu 6—0, 6—2, Mureșan—Basarab 6—0, 6—2, Santei—Niculescu 6—1, 7—5 (a fost cel mai frumos meci desfășurat în primele patru zile ale concursului), Chereches—Suto 6—1, 6—0, C. Năstase—Navrotki 6—3, 6—1, Ovici—Mita 6—4, 6—1, Mărmureanu—Mocanu 6—2, 6—2. Competiția continuă zilnic de la orele 8—15 și 18—22.

Turneul echipei F.C. Argeș a fost amînat

La 19 ianuarie, formația F.C. Argeș trebuia să plece într-un turneu în Siria, Liban și R.A.U. În urma unei convorbiri telefonice avute cu oficialitățile sportive din Damasc, turneul a fost amînat datorită situației atmosferice nefavorabile din această regiune (zăpadă mare).

Patinatori brașoveni concurează la Zakopane

Joi au plecat spre Polonia patinatorii viteziști ai clubului Dinamo Brașov care, la invitația clubului polonez S.N.P.T.T., vor participa la mai multe concursuri internaționale. Întrecerile se vor desfășura în cunoscuta stațiune de sporturi de iarnă, Zakopane, între 19—22, 24—25 și 27—28 ianuarie.

C. Gruia — coresp. principal

Mladost Zagreb a sosit la București în cursul nopții

● *Antrenorul C. CORCEC: „Vom juca și al treilea meci!"*

● *Drumul celor două echipe spre finală*

La ora cînd paginile ziarului nostru erau gata de a intra în rotativă, conducătorii clubului Dinamo București *se aflau în Gara de Nord, în așteptarea poloiștilor de la Mladost Zagreb. Oaspeții au anunțat în cursul zilei de miercuri și lotul pe care îl deplasează la București: STIPANICI și HEBL — portari, JONKE, TRUMBICI, BONACICI, POZOJEVICI, SIMENC, POLJAK, RACICI, JEGER și ZUZEJ. Așadar, va fi prezent la cel de al doilea meci al finalei „C.C.E." și internaționalul* Ivo Trumbici, *despre care conducătorii clubului studențesc ne-au relatat cu lux de amănunte (dar presa locală nu a pomenit nici un cuvînt) că ar fi fost grav accidentat în primul joc, și că ar fi foarte posibil ca el să părăsească definitiv activitatea competițională. Lucrurile s-au petrecut identic și cu celălalt viguros apărător al studenților,* Ozren Bonacici, *despre care toată lumea știa că este bolnav în pat,*

(Continuare în pag. a 2-a)

COPIII AU CRESCUT !

Patru dintre speranțele scrimei bucureștene (de la stînga la dreapta): Gh. Ursovici, Viorica Draga, P. Aghiniei și Gh. Mocanu. Pe toți îi vom revedea la finalele campionatelor naționale pentru juniori mici...
Foto: VASILE BAGEAC

● URSOVICI, MELECA, LOGAN, GABRIELA ȘTEFĂNESCU, LUMINIȚA POPESCU, MAGDALENA BARTOȘ, MARIANA OSTAFI — floretă, AGHINIEI, GAIDARUC — spadă, VELCU, MOCANU — sabie, marile speranțe ale scrimei bucureștene ! ● Prea puțini tineri captați pentru spadă și sabie ● Recomandări — necesare — adresate comisiei orășenești

Cîteva notații la finele primei competiții a anului 1968, campionatele Capitalei la juniori mici. Vom începe prin a sublinia interesul cu care scrimerii noștri de perspectivă abordează această competiție. În marea majoritate a asalturilor, trăgătorii prezenți pe planșă au luptat pînă la epuizare, foarte mulți nu și-au putut stăpîni lacrimile în fața insucceselor. Semne vizibile de pasiune. Cu efort și, uneori, cu lacrimi se plămădesc marile performanțe!

La scurt timp după „naționalele" anului 1967, **Gabriel Ursovici** a ținut să ne demonstreze și acum că poate fi considerat drept o speranță în floreta românească. Ne-a plăcut îndeosebi în cel de-al doilea turneu din cadrul finalei, cînd s-a impus net în fața „rivalilor" săi, **Laurențiu Meleca** și **Dumitru Logan**. Adică, în acea parte a competiției în care a înțeles să fie serios, să folosească toate cunoștințele acumulate pînă acum. Firește, dacă ar fi tras ca în această ultimă parte a competiției, elevul antrenorului **N. Marinescu** ar fi cîștigat campionatul și mai ușor. În ciuda locului 2, **Meleca** este în progres. Parcă am vrea să-l vedem puțin mai decis. O surpriză plăcută —**Logan**, omul de bază al Viitorului și al antrenorului **Tănase Mureșanu**. Mențiuni pentru **Constantinescu, Angelescu și Cihodaru**.

Gabriela Ștefănescu a fost mai hotărîtă în acest an, decît colega ei de club, **Luminița Popescu**. Altfel, diferența de valoare dintre ele ar fi greu de stabilit. **Magdalena Bartoș** și **Mariana Ostafi** au făcut și ele pași spre afirmare, astfel că în foarte scurt timp ierarhia fruntașelor bucureștene la junioare mici se poate modifica. În progres — **Ruxandra Niculescu** (încă prea emotivă !) și **Viorica Dragu**.

Spadasinul **Petre Aghiniei** a adus clubului Progresul un al doilea titlu de campion. Pentru un tînăr care practică scrima doar de un an, firește, performanța merită toate aprecierile! Lingă Aghiniei se alătură cîțiva spadasini care promit să crească vertiginos: **Gaidaruc, Mayer, Fălticeanu** și **Beneș**. Dar, ultimii doi ar trebui să se hotărască, între spadă și floretă...

Cîștigătorul probei de sabie, **Ștefan Velicu**, este, într-un fel, o copie a lui **Dumitru Mustață**. Mai ales sub aspectul tenacității. Această „armă" i-a lipsit în special lui **Mocanu**, în care, inițial, vedeam pe cîștigător. Sabia pare însă să ne ofere multe satisfacții, în cîțiva ani, deoarece la această probă se anunță apariția unei adevărate pleiade de trăgători, din care— în afara celor doi mai susamintiți — mai fac parte **Oancea, Petrică, Dobre, Mihai, Crișu** și **Trancău**. Dacă ar fi, într-adevăr, așa...

Cifra participanților la competiție a fost în creștere, ajungînd la 73. Totuși, prea puțini sînt tinerii îndrumați spre spadă (10) și sabie (13). Nu este firesc ca la spadă doar două secții, cele ale Clubului sportiv școlar și Universității, să alimenteze scrima noastră de performanță, iar la sabie Viitorul și Școala sportivă 1. Ce se întîmplă în celelalte secții ? De ce floreta rămîne elementul predilect ? Comisia orășenească nu poate rămîne indiferentă.

Aceeași comisie orășenească n-ar trebui să treacă cu vederea nici alte aspecte ale activității ei. De pildă : **ar fi de dorit ca măcar finalele să aibă o** desfășurare mai oficială, cu panou de marcaj (există doar atîtea !) și, în general, **asalturile să nu mai fie expediate cu o viteză de-a dreptul cosmică. Nu am fost de acord cu tendința de a lungi concursurile, referindu-ne — se înțelege — la cele de seniori, dar nu putem accepta nici sistemul de a nu lăsa concurenții nici măcar să răsufle între preliminarii și** turneul final. Și o altă remarcă : **antrenorii, aproape în totalitatea lor, acuză absența unor regulamente ale scrimei, care să conțină ultimele modificări.**

În lipsa unor consfătuiri metodice între antrenori (nu s-a mai ținut așa ceva de vreo doi ani pe întreaga țară), **unele dispoziții bine precizate, ar face să dispară multe discuții care se angajează la directoratul tehnic, perturbîndu-i munca.**

T. STAMA

Planuri, măsuri, proiecte–la început de an

● Cu gîndul la Jocurile Olimpice ● Cea mai mare atenție lotului masculin de tineret ● O importantă competiție internațională la București: „Cupa speranțelor olimpice" ● 12 țări invitate la „internaționale" ● Bogat calendar internațional

Perioada căutărilor, a proiectelor și planurilor, a discuțiilor și consultărilor a rămas în urmă. Acum, la sediul Federației de gimnastică e mai multă liniște, au fost stabilite principalele acțiuni ale anului 1968. L-am rugat pe secretarul general al federației de specialitate, prof. NICOLAE VIERU, să ne vorbească despre obiectivele spre care sînt direcționate eforturile activului salariat și ale tuturor specialiștilor gimnasticii, despre sarcinile cele mai importante ale gimnasticii de performanță în 1968.

— Cum este și firesc — ne-a spus prof. N. Vieru — atenția și preocupările noastre se îndreaptă deopotrivă spre vîrfurile performanței (sportivii susceptibili de a figura în loturile olimpice), ca și spre generația de mîine, cea de la care așteptăm rezultate pe măsura speranțelor numeroșilor iubitori ai acestui sport. Sîntem realiști, ne dăm seama că loturile noastre nu sînt de o valoare prea ridicată și ne străduim să le îmbunătățim pregătirea. Dacă vom reuși să aducem în cadrul lotului pe cei mai capabili antrenori, să asigurăm participarea la antrenamente a unui pianist, a unui profesor de „artistică" și „acrobatică", a unui masor și a unui operator chino-foto (elemente indispensabile ale pregătirii moderne, existente în toate țările unde gimnastica a atins trepte superioare), iar gimnaștii selecționați vor fi stimulați pentru o muncă mereu mai bună, sper să ridicăm considerabil nivelul de pregătire a fruntașilor gimnasticii noastre și să putem spera într-o comportare superioară celei din anii precedenți. O comisie specială desemnată de federație a alcătuit planuri individuale de pregătire pentru gimnaștii din toate loturile republicane : seniori, tineret, juniori. Au fost stabilite ce anume mișcări trebuie însușite (la fiecare aparat), ce elemente, baremurile ce urmează să fie atinse, notele ce se preconizează a fi obținute în viitoarele concursuri de importanță majoră. Nădăjduim ca în acest fel să putem urmări mai bine atît rezultatele muncii antrenorilor cît și ale gimnaștilor înșiși. Sub conducerea antrenorilor Caius Jianu și Nicolae Covaci, lotul feminin se va deplasa o lună la munte (20 ianuarie — 20 februarie) pentru o pregătire comună, antrenîndu-se la Brașov și Poiana, iar lotul de seniori, sub conducerea lui Francisc Kociș, lucrează în București.

— CUM SE VOR CONCRETIZA MĂSURILE LUATE ÎN VEDEREA PREGĂTIRII DE PESPECTIVĂ A TINERILOR NOȘTRI GIMNAȘTI?

— Ne punem mari speranțe în lotul masculin de tineret, pe care-l tratăm cu o atenție deosebită. Cei mai buni antrenori au fost desemnați să lucreze cu tinerii gimnaști (Gheorghe Condovici, Mircea Bădulescu, Costache Gheorghiu), iar programul competițional a fost astfel alcătuit încît ei să aibă posibilitatea să se antreneze intens, dar și să participe la un număr adecvat de concursuri interne și internaționale, în concordanță cu cerințele gimnasticii moderne.

— CE NOUTĂȚI SE PRECONIZEAZĂ ÎN LEGĂTURĂ CU LOTURILE DE JUNIORI ȘI JUNIOARE ?

— Cititorilor ziarului „Sportul" li s-a făcut deja cunoscut că în acest an țara noastră va găzdui o importantă competiție internațională de gimnastică : a IV-a ediție a **„CUPEI SPERANȚELOR OLIMPICE"**. Se proiectează ca întrecerile să aibă loc fie la București, fie la Constanța, în zilele de 16—18 august. Într-o recentă consfătuire desfășurată la Berlin s-a stabilit că pot participa gimnaști născuți în 1950 și mai tineri și gimnaste născute în 1952 și mai tîrziu. Programul va cuprinde numai exerciții liber alese, competiția urmînd să desemneze învingători pe echipe, la individual compus și pe aparate. În prezent, lucrăm la protocolul concursului, ne pregătim să lansăm invitațiile de participare soliilor sportivi din toate țările socialiste.

În vederea acestui important eveniment ne-am fixat asupra unui lot larg, pe care intenționăm să-l urmărim îndeaproape, mai ales în perioada vacanțelor. După cum se știe, în vacanța de iarnă fetele s-au antrenat la Timișoara, iar băieții la București. În vacanța de primăvară preconizăm, din nou, organizarea unor tabere de pregătire : pentru fete în orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, iar pentru băieți la Cluj, unde sînt programate și campionatele școlare. Cei mai buni gimnaști din aceste loturi vor alcătui echipele noastre pentru „Cupa speranțelor olimpice".

— VOR AVEA LOC ÎN ACEST AN ȘI TRADIȚIONALELE „CAMPIONATE INTERNAȚIONALE ALE ROMÂNIEI" ?

— Desigur, în zilele de 24—26 mai, în Capitala țării, la două săptămîni după campionatele republicane (11—12 mai). Am adresat invitații de participare federațiilor din Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, Iugoslavia, Uniunea Sovietică, Ungaria, R. F. a Germaniei, Franța, Finlanda, Suedia, Italia, Olanda. Avem promisiuni că vor veni la București gimnaști de prima clasă. Sperăm să fie unul din cele mai puternice concursuri preolimpice, un bun criteriu de apreciere a posibilităților noastre.

— CE NE PUTEȚI SPUNE DESPRE CALENDARUL INTERNAȚIONAL AL GIMNAȘTILOR NOȘTRI ÎN ACEST AN ?

— Cred că e destul de bogat. În zilele de 29—30 iunie va avea loc dubla întîlnire inter-țări România—Bulgaria (fetele la Sofia, băieții într-un oraș din țara noastră) : echipa feminină va susține un meci cu puternica reprezentativă a Uniunii Sovietice (13—14 aprilie). Se duc tratative pentru o întîlnire între selecționatele masculine ale țării noastre și R. D. Germane, precum și pentru o dublă întîlnire România—Franța (august-septembrie). Pentru juniori sînt prevăzute, de asemenea, cîteva severe examene internaționale : Sofia—București (m+f), la 21 aprilie ; R.F.G. — România (la finele lunii mai) ; Budapesta—București și România—Cehoslovacia (în iulie).

Planuri frumoase, obiective importante, măsuri judicioase. Să așteptăm finele anului, pentru a vedea în ce măsură ele nu au rămas simple intenții, în ce măsură toți antrenorii și profesorii s-au considerat coautori ai acestor acțiuni menite să urnească gimnastica noastră din punctul mort în care se află de atîția ani. Cu promisiunea, însă, că din cînd în cînd ziarul va mai sonda terenul, pentru a vedea modul și ritmul în care se înfăptuiesc măsurile preconizate.

Interviu consemnat de

Constantin MACOVEI

Sală arhiplină la întrecerile de gimnastică ! Cînd vom consemna, din nou, asemenea tablou ?

PRINTRE ROȚI ȘI PEDALE

● La invitația F.R.C. va sosi în Capitală, la 24 ianuarie, secretarul general al federației bulgare de ciclism, R. Rafailov. *Printre problemele ce vor fi discutate cu acest prilej, se va afla și aceea a participării echipei bulgare la cursa* „CELE 24 DE ORE ALE BUCUREȘTIULUI", *întrecere inițiată de ziarul* „SPORTUL".

● Au fost fixate întrecerile internaționale pregătitoare la care vor lua parte fondiștii noștri în primele luni ale anului. LOTUL PENTRU „CURSA PĂCII" va concura în „TOUR d'ANABA" („Turul Algeriei") și în „TURUL MAROCULUI" în perioadele 14 martie — 14 aprilie, iar SPERANȚELE sportului nostru cu pedale vor evolua în BULGARIA (martie), ITALIA, FRANȚA și R.F. a GERMANIEI (aprilie — mai). Rămîne nerezolvată problema activității competiționale de verificare și punere în formă a rutierilor din lotul pentru „Cursa Păcii" în perioada 15 aprilie — 10 mai. Mai ales că, tocmai atunci s-ar simți nevoia unor competiții de amploare.

● Pentru „TOUR DE L'AVENIR", întrecere la care România va fi prezentă anul acesta (este a doua evoluție, prima fiind în 1965), *se va alcătui o echipă combinată din cicliști aparținînd celor două loturi antrenate de prof. Nicolae Voicu și Ernest Golgoți.*

● Biroul F.R.C. a aprobat, în ultima sa ședință (16 ianuarie), transferările unor cicliști de la un club la altul. Anul acesta, 9 alergători își vor schimba cluburile. Dintre transferări, trei ni se par mai importante : ION STOICA de la Steaua, la *Olimpia București*, DAN MARGĂRIT de la Olimpia, la *Dinamo* și C. GONȚEA de la Voința Ploiești, la *Steaua*.

Ciclistul NICOLAE GRIGORE a absolvit I.C.F.-ul. Așadar, vom avea încă un antrenor cu calificare superioară în sportul cu pedale !

● Ni s-a anunțat că *nici în acest an, clubul sportiv Dinamo nu va organiza „Cursa Munților"* (deși la conferința de presă, prilejuită de pregătirile ce se fac pentru a 20-a aniversare a clubului, ni s-a spus că întrecerea va avea participare... internațională) din lipsă de... fonduri. SOCOTIM CĂ ESTE NECESARĂ INTERVENȚIA C.N.E.F.S. pentru ca acest club să-și respecte angajamentele în ceea ce privește ciclismul, mai ales, pentru faptul că Dinamo deține, la ora actuală, cea mai puternică secție din țara noastră. Ar fi nefiresc ca Dezrobirea Brașov, Voința București, „Tînărul metalurgist" Brăila și alte cluburi și asociații sportive cu mai puțină pondere în sportul cu pedale românesc, să investească fonduri în ciclism, iar clubul Dinamo să se eschiveze.

— h. n. —

Iugoslavia prezintă cea mai puternică garnitură

(Urmare din pag. I)

la Senta. Korpa este căsătorit cu Cyrila Pirc și deține titlul de campion al țării, iar de patru ani face parte din reprezentativa Iugoslaviei. Jucător caracteristic de atac, Korpa posedă un forhand nimicitor, cel mai bun din Europa, alături de suedezul Kjell Johansson. În ultimii ani el s-a aflat, cu regularitate, printre primii 7 pe lista celor mai buni jucători continentali.

Dublu campion balcanic, **Dragutin Șurbek**, a început să joace în 1960 la Zagreb. Are 22 de ani și este student. În 1965 el a cucerit, pentru prima oară, campionatul Iugoslaviei, ajungînd, brusc, printre cei mai buni jucători europeni. Anul trecut Șurbek a triumfat la campionatele internaționale ale Iugoslaviei, deși a avut de făcut față unei concurențe foarte puternice. El se antrenează asiduu, cîte cinci ore pe zi, sub conducerea fostului internațional Iosip Vogrinc. Atacant prin excelență, cu o statură atletică, Șurbek folosește des loviturile „tăiate" și cele de topspin.

Edvard Vecko, 23 de ani, de profesie sticlar, joacă tenis de masă de șapte ani și este component permanent al formației reprezentative. Socotit, într-o vreme, ca marea speranță a tenisului de masă iugoslav, cu mari posibilități de a ajunge printre fruntașii europeni, Vecko n-a reușit, însă, să se situeze în rîndul stelelor ping-pongiste de pe continent. Deși este apreciat ca un bun tehnician, lipsa de finalizare a loviturilor constituie principala carență în jocul lui Vecko. În ciuda stagnării înregistrate în ultimul timp, Vecko continuă să fie un jucător puternic, de nădejde.

Cînd a început să recolteze victorie după victorie, la 12 ani neîmpliniți, **Anton Stipancici** devenise un adevărat copil minune al tenisului de masă. El a avut o ascensiune vertiginoasă și, la cei 18 ani cît are în prezent, Stipancici și-a asigurat locul în națională. Multiplu campion de juniori al Iugoslaviei, Stipancici este mic de statură, cu încheieturile mîinii foarte elastice. Deviza lui principală, la tenis de masă, este : atacul din toate pozițiile, fie din forhand, fie din backhand. Totodată, el știe să se facă periculos și prin contraatacuri. Este membru al echipei din Duga Resa, o mică localitate din Croația.

Specialiștii tenisului de masă din Iugoslavia cred că jucătorii acestei țări vor avea un rol însemnat la campionatele internaționale ale României. Cei mai optimiști speră chiar în cucerirea unui trofeu. În orice caz, jucătorii iugoslavi se vor strădui să ofere meciuri cît mai atractive iubitorilor acestui sport din România.

TURNEE DE VERIFICARE

În sala Republicii a avut loc un concurs de verificare a unor jucători și jucătoare din cadrul loturilor reprezentative de tenis de masă. S-au desfășurat două turnee, unul de simplu băieți (la care au concurat și Maria Alexandru și Eleonora Mihalca) și un altul, de simplu fete. Primul a revenit lui **Sergiu Luchian**, iar al doilea, jucătoarei **Viorica Ivan**. **Clasamente : simplu băieți : 1. Sergiu Luchian** 10 victorii (nici un set pierdut), 2. Laurențiu **Gheorghiu 7 v, 3.** Virgil **Sindeanu 7 v, 4.** Maria Alexandru **6 v, 5.** Adrian Ionescu Soare **6 v, 6.** Marius Demian 4 v, 7. Iordan Antonescu 4 v, 8. Gheorghe Teodor 4 v, 9. Ioan Dogaru 3 v, 10. Nicolae Danielis 2 v. 11. Eleonora Mihalca 2 v ; **simplu fete : 1. Viorica Ivan 7** v, 2. Maria Corodi 6 v, 3. Doina Zaharia 5 v, 4. Roberta Toma 4 v, 5. Nicoleta Spiridon **3 v, 6.** Hajnal Corodi **2 v, 7.** Monica Hariga 1 v, **8.** Victoria **Babiciuc 0 v.**

ÎN CURÎND PE ECRANE

Filmul „DE TREI ORI BUCUREȘTI", alcătuit din trei schițe cinematografice: „Aterizare forțată", din care reproducem secvența pe mai sus, „Întoarcerea" și „Bucureștî"

MLADOST ZAGREB A SOSIT

(Urmare din pag. I)

dar pînă la urmă el a fost alături de colegii săi în meciul de sîmbătă seara !

DINAMOVIȘTII S-AU ANTRENAT ÎN COMPANIA ECHIPEI STEAUA

Ieri dimineață, campionii noștri au susținut un ultim meci de verificare în compania formației *Steaua*. Dinamoviștii au dovedit o deosebită poftă de joc și o formă mulțumitoare. Ei așteaptă cu multă încredere revanșa de sîmbătă seara, și sînt conștienți că pentru obținerea unui rezultat favorabil — care i-ar menține în cursa pentru dobîndirea trofeului — vor trebui să lupte cu multă ambiție, să joace aproape fără greșeală.

Antrenamentul de ieri s-a încheiat și cu mai multe serii de lovituri de la „4 metri", executate de cei mai buni realizatori, la porțile lui *Ciszer* și *Frățilă*.

CAROL CORCEC, antrenorul campionilor, nu a precizat încă formația cu care va începe partida. El ne-a declarat însă că va acorda același credit jucătorilor mai tineri care — după părerea sa — s-au comportat bine în primul meci. În ceea ce privește partida de sîmbătă, el este optimist : *„Vom juca și al treilea meci !"*.

CUM S-AU CALIFICAT CELE DOUĂ ECHIPE ÎN FINALA COMPETIȚIEI

MLADOST ZAGREB a început cea de a V-a ediție a *„C.C.E."* la Barcelona, a continuat-o în turneul din propria sa piscină și s-a întîlnit în semifinale cu *T.V.S.K. Moscova*. Iată rezultatele înregistrate : 5—2 cu *Ethnikos PIREU*, 8—2 cu *Union VIENA*, 10—2 cu *N.C. MARSEILLE*, 5—4 cu *N.C. BARCELONA*, 8—2 cu *Septemvri SOFIA*, 9—2 cu *N.C. BARCELONA*, 4—2 cu *PRO RECCO*, 4—4 și 6—3 cu *T.V.S.K. MOSCOVA*.

Adăugindu-i și victoria cu 4—2 asupra lui Dinamo, vom vedea că formația din Zagreb nu a cunoscut încă înfrîngerea în această competiție : *9 victorii, un rezultat egal, și un golaveraj de 63—25*.

DINAMO BUCUREȘTI a debutat în seria preliminară de la Sofia, continuîndu-și cursa în turneul de la București și în cele două partide ale semifinalei disputate cu *Pro Recco*. Drumul spre finală al campioanei României a fost mult mai greu decît cel al poloiștilor de la Mladost. Iată, de altfel, seria dinamoviștilor : 6—4 cu *Septemvri SOFIA*, 7—3 cu *Ruda Hvezda KOSICE*, 5—6 cu *Partizan BELGRAD*, 6—1 cu *Arconia SCZECZIN*, 7—6 cu *Partizan BELGRAD*, 4—2 cu *Dynamo BERLIN*, 9—4 cu *Den Robben HILVERSUM*, 5—4 cu *T.V.S.K. MOSCOVA*, 3—5 și 9—6 cu *PRO RECCO* și, în fine, 2—4 cu *MLADOST* : *8 victorii, 3 înfrîngeri și un golaveraj de 65—45*.

ULTIMELE ȘTIRI

● **Cea de a doua partidă dintre Dinamo și Mladost a fost programată sîmbătă seara, de la ora 19, în piscina Floreasca, și ea va fi transmisă de studioul nostru de Televiziune.**

● **În cursul zilei de astăzi sînt așteptați în Capitală** Ivo MANUELLI, **arbitrul întîlnirii, și** G. ZOROWKA **(R.D. Germană) — delegatul Biroului L.E.N. la această întîlnire.**

● **Jucătorii lui Mladost vor face un prim antrenament astăzi dimineață, începînd de la ora 11, la Floreasca.**

PAUZĂ ÎN CAMPIONATUL FEMININ

Cu trei etape înainte de încheierea turului, echipele feminine din divizia A au luat pauză pînă la 18 februarie, cînd este programată etapa a VII-a. Ce a scos în evidență această primă parte a campionatului ? Nimic deosebit. Voleiul nostru feminin se menține pe linia slăbiciunilor demonstrate în sezonul trecut. Avem prea puține echipe bune, care nici măcar ele nu ne îndreptățesc speranțele în îndelung așteptata revenire la valoarea marcată cu mai bine de un deceniu în urmă.

În afara echipelor bucureștene Dinamo și Rapid (care nu strălucesc nici ele), restul formațiilor participante la campionatul primei divizii manifestă lacune îngrijorătoare prin aceea că, de la an la an, în loc să progreseze, se afundă și mai mult în mediocritate. Cauza acestei stări de lucruri o constituie lipsa de preocupare din partea antrenorilor noștri pentru depistarea și formarea unor talente autentice, atenția minoră care se acordă muncii cu junioarele. Secțiile de volei ale cluburilor și ale asociațiilor sportive nu au, în majoritatea cazurilor, o pepinieră proprie, ci așteaptă să găsească elemente gata formate. De aceea unele promovări s-au făcut numai pentru a astupa golurile survenite în echipe, fapt care a determinat multe promovări neconcludente. În felul acesta perspectivele nu sînt de loc încurajatoare. Se vorbește de dorința de a reabilita voleiul feminin, dar se ignoră condiția de bază a acestui proces.

În meciurile disputate pînă acum s-au semnalat îngrijorător de multe greșeli elementare la mai multe echipe (*„U" Cluj* — în meciul cu Dinamo, *Penicilina Iași* — cu Rapid, *Drapelul roșu* — cu Penicilina, *C.P.B.* — cu Dinamo, *Rapid* — cu C.S.M. Sibiu ș.a.). De altfel, este semnificativ faptul că din 29 de partide consumate, mai mult de jumătate (16) s-au terminat cu scorul de 3—0, 7 cu 3—1 și doar 6 cu 3—2; 9 meciuri au fost cîștigate în deplasare, de către *Dinamo* (3—0, 3—0), *C.P.B.* (3—2, 3—2), *Rapid* (3—0), *C.S.M. Sibiu* (3—1), *Penicilina* (3—1), *Universitatea Cluj* (3—0), *Farul Constanța* (3—2).

De ce s-au înregistrat așa multe scoruri de 3—0 ? De ce au fost cîștigate numai 9 meciuri în deplasare (dintre care 5 de către echipele bucureștene) ? Pentru că de cele mai multe ori diferența de valoare dintre combatante a fost extrem de mare, iar alteori echipele care merg în ospeție sînt animate doar de gîndul de a pierde cît mai onorabil, fără să nutrească speranța unei eventuale victorii. Ba, mai mult, au fost frecvente cazurile cînd unele echipe au pierdut seturi aproape cîștigate (*„U" Craiova* în întîlnirile cu C.S.M. Sibiu și cu Farul, *„U" Cluj* cu Farul, *C.S.M. Sibiu* cu C.P.B. și cu Rapid, *Farul* cu C.P.B.). Pregătirea morală deficitară (cauza principală a defecțiunilor menționate mai sus) o întîlnim la multe formații, dar în special la C.S.M. Sibiu, „U" Craiova, „U" Cluj. Farul. Antrenorii trebuie să rezerve acestui capitol mai mult din timpul pregătirii, iar în cursul desfășurării partidelor să recurgă mai judicios la întreruperile de joc și să folosească mai bine pauzele dintre seturi, spre a readuce calmul și clarviziunea necesare echipei ajunse la un impas. Și, pentru că am vorbit despre reintronarea calmului, întrucît acesta se realizează și prin inspirate schimbări de jucătoare, trebuie, din păcate, să constatăm că doar *Gh. Constantinescu* (Dinamo) își poate permite unele schimbări cu elemente de valoare apropiată. Celelalte echipe au un lot atît de restrîns, că practic nu poate fi vorba de înlocuiri (Farul) sau acestea se fac, doar cu scopuri tactice, cu una sau cel mult două jucătoare (*Medicina* — Costea; *Rapid* — Todorovschi ; *C.P.B.* — Gabor, Niculescu; *C.S.M. Sibiu* — Țopa, Dobrin; *Penicilina* — Stănculescu, Andronic). Dacă rezervele (excepție făcînd doar TODOROVSCHI și COSTEA — excelente organizatoare de joc) ar fi cît de cît apropiate de valoarea titularelor, situația ar fi alta, jucătoarele de bază n-ar mai fi solicitate la maximum și deci oboseala acumulată în timpul unor seturi prelungite nu s-ar mai repercuta asupra rezultatelor. La ultimul meci al Rapidului, feroviarele au motivat slaba comportare și prin oboseala unor jucătoare de bază. Conducerea secției de volei a clubului giuleștean, credem, trebuie să analizeze temeinic situația și, împreună cu antrenorul N. Meadu, să adopte măsurile cuvenite, începînd cu pregătirea mai atentă pentru concurs și a celor tinere (*nu se cîștigă experiență stînd pe banca rezervelor*), pentru un progres rapid al acestora, mai ales că pînă la reluarea campionatului (18 februarie) este timp suficient.

I. DUMITRESCU
A. BREBEANU

CENTRUL DE GIMNASTICA de pe lîngă Clubul sportiv „Flacăra" mai primește înscrieri pentru completarea unor grupe noi de copii, tineri și adulți – bărbați și femei.

Informații suplimentare pot fi obținute la sediul clubului din strada Nuferilor (fostă Popov) nr. 27, sau telefonic la 16.25.97, zilnic pînă la ora 14,30 iar marțea și vinerea și după amiază de la ora 18 la 21.

fotbal

FOTBALIȘTI, PARTICIPAȚI CU TRUP ȘI SUFLET LA PREGĂTIREA VOASTRĂ ?

Ion Ionescu într-o execuție de virtuozitate

Foto : Aurel Neagu

Din numărul mare de aspecte privind contribuția jucătorilor la îmbunătățirea stării actuale a fotbalului nostru, ne vom ocupa de unul, pe care îl considerăm de o importanță și actualitate deosebite : atitudinea jucătorilor față de munca lor din timpul antrenamentelor. Bazați pe argumente medico-sportive, vom încerca să arătăm de ce progresul continuu al unui fotbalist este posibil numai prin participarea lui activă și conștientă la efectuarea întregului program de pregătire.

Creșterea capacității de efort și îmbunătățirea indicilor calităților fizice — obiectivele principale ale pregătirii fizice — au la bază modificări morfologice și funcționale pentru producerea cărora este necesară respectarea legilor după care acestea apar și se dezvoltă. Potrivit unei legi generale a fiziologiei, repetarea unui excitant devine ineficientă după o anumită perioadă de timp din cauză că organismele vii au proprietatea de a se adapta la noile condiții de viață. În această situație, excitantul nu mai constituie „o problemă" pentru organism și nu mai reprezintă o cauză pentru apariția de noi modificări în structura și funcțiunea lui. El încetează de a mai fi un factor de progres.

Lucrurile se petrec, la fel, și în cazul antrenamentului. Repetarea eforturilor contribuie la ridicarea nivelului pregătirii fizice, numai dacă sînt mai intense, mai îndelungate, sau mai complexe decît solicitările pentru care organismul era deja obișnuit.

OBOSEALA, CONDIȚIA PRINCIPALĂ A PERFECȚIONĂRII (CREȘTERII) PREGĂTIRII FIZICE

Solicitările neobișnuite sînt, însă, însoțite de oboseală, iar aceasta, de senzații care fac neplăcută continuarea efortului. Apariția semnelor de oboseală nu trebuie interpretată, așa cum se face adeseori, ca un semnal de încetare a efortului. Ea reprezintă numai o înștiințare că s-a ajuns, cu solicitarea, pînă la limita pentru care organismul era obișnuit. A te opri aici, înseamnă a face o mare greșeală. Vei rămîne la nivelul de pregătire atins cu ajutorul antrenamentelor anterioare și irosești zadarnic timpul afectat pregătirii fizice, pentru că nu vei realiza noi progrese. În acest moment, devine hotărîtoare atitudinea jucătorului. Dacă el găsește resursele de voință și împinge, mai departe, uneori pînă la suferință, intensitatea solicitărilor, lecția de antrenament îl ajută să facă încă un pas înainte. Procedînd astfel, va ajunge, cu timpul, la acel grad de pregătire fizică, pe care îl admirăm la marii jucători ai lumii. Pentru aceasta e nevoie ca fiecare fotbalist să fie convins că fără oboseală nu se poate realiza un înalt nivel al pregătirii sale fizice.

Datele științifice ne arată, cu claritate, că faza de suprarestabilire, în care capacitatea funcțională a organismului e mai mare decît cea dinainte de efort, depinde, ca durată și nivel, de amploarea și intensitatea oboselii din timpul lecției precedente de antrenament.

Jucătorul care nu se ferește de oboseală, ci o caută, își asigură, cu pricepere, baza solidă de pregătire fizică necesară măiestriei tehnice și subtilităților tactice cu care se obține victoria în competițiile importante. El știe că, pentru a deveni mai rapid, mai puternic, mai îndemînatic și mai rezistent, trebuie să crească, necontenit, viteza, îngreunarea și dificultatea exercițiilor, să se antreneze la oboseală — obosind. Aceasta e singura cale care duce la progres în domeniul pregătirii fizice. Alta, mai ușoară, nu există.

PROGRES TEHNIC NUMAI PRIN REPETĂRI CONȘTIENTE

La fel stau lucrurile și în privința pregătirii tehnice. Procedeele tehnice specifice fotbalului (pasa, preluarea, șutul etc.) sînt deprinderi motrice care se formează și se pierd după legile fiziologice ale reflexelor condiționate. Potrivit acestor legi, baza fiziologică a deprinderilor motrice — stereotipul dinamic — se consolidează prin repetări multiple, astfel că, la un moment dat, poate lua naștere chiar dacă celulele respective ale scoarței cerebrale nu se găsesc într-o stare de excitabilitate optimă. În acest stadiu, deprinderea este automatizată și se execută fără ca jucătorul să fie conștient de detaliile mișcării. (Sîntem conștienți numai de mișcările care își au originea în zonele corticale cu stare de excitabilitate optimă).

Automatizarea deprinderilor constituie un mare avantaj. Ea creează premisele pentru execuții tehnice economice și dă posibilitatea să se concentreze atenția sportivului asupra altor aspecte ale jocului. Existența deprinderilor automatizate, a lucrului „din reflex", cum se spune, printr-un termen incorect, îl eliberează pe jucător de supravegherea propriului său corp și reprezintă condiția principală a executării corecte a schemelor tactice.

Tot datele de fiziologie ne spun, însă, că stabilirea de reflexe condiționate noi, precum și modificarea reflexelor vechi, nu se poate realiza decît în zonele cu excitabilitate optimă ale scoarței cerebrale. Prin urmare, ori de cîte ori se va lucra, pentru învățarea unor noi elemente de tehnică, pentru perfecționarea deprinderilor vechi, sau pentru aplicarea acestora în alte condiții decît cele știute, este absolut necesară participarea conștientă a jucătorului.

El trebuie să știe ce are de făcut, cum să facă, și să fie, în permanență, atent la ceea ce execută. În felul acesta se creează în celulele motrice ale scoarței cerebrale starea de excitabilitate optimă, condiția indispensabilă stabilirii, de noi legături temporare. Dacă, din contra, jucătorul privește cu indiferență programul de antrenament, și îl execută în mod pasiv, activitatea sa motrică se va reduce la automatismele prestabilite și progresul tehnic așteptat va întîrzia să apară.

Există unele motive subiective care-i determină pe fotbaliști să procedeze în acest mod. Deprinderile automatizate se execută

Mihail Meshi, extremul stînga al lui Dinamo Tbilisi, de peste 30 de ori component al selecționatei U.R.S.S., a îmbinat tehnica cu viteza. Iată-l într-o impetuoasă depășire

Foto : A.P.N.-Moscova

și a jucătorilor la programul de pregătire nu trebuie înțeleasă ca o necesitate valabilă numai pentru factorul fizic și tehnic al antrenamentului. Ea este la fel de importantă pentru toate aspectele pregătirii. Pe stadion, pentru a asigura o eficiență sporită a muncii, și în afara lui, pentru a consolida ceea ce s-a realizat cu trudă pe teren, fotbaliștii noștri fruntași petrec pe stadion un timp aproximativ egal cu al colegilor lor din țările cu un fotbal pe care îl rivnim și noi. Dacă diferența de valoare ne este defavorabilă, înseamnă că folosim în mod nejudicios timpul de pregătire, sau irosim, printr-un regim de viață necorespunzător, munca depusă la antrenamente. Și într-un caz, și în celălalt, participarea activă și conștientă a jucătorilor constituie factorul hotărîtor de îmbunătățire și progres.

dr. Miron GEORGESCU

DE CE ÎI AVANTAJĂM PE APĂRĂTORI?

În jocul de fotbal relația *atac-apărare* presupune un *summum* de acțiuni materializate într-un continuu flux și reflux, condiționat de potențialul fizic și psihic, tehnic și tactic al jucătorilor, al echipei în întregul ei. Este, de fapt, o relație pe care creatorii arhaici ai jocului au conceput-o într-un echilibru perfect. De aceea nimic nu este permis să acționeze — intrinsec sau extrinsec — pentru a deregla acest echilibru. Și, dacă totuși se întîmplă un asemenea lucru, echilibrul trebuie restabilit. Stă în sarcina arbitrului ca una din îndatoririle sale de căpetenie pe care o traduce în practică prin mijlocirea sancțiunilor prevăzute de regulamentul de joc.

Din păcate, sînt destule situații cînd, prin acțiunile sale, arbitrul determină înclinarea balanței într-una din părți. Este cazul — aproape generalizat — de *avantajare a apărărilor* pe care, epoca modernă le-a... aglomerat și le-a destinat din spirit mercantil sau din alte motive „sportului rege".

Formele prin care arbitrii le protejează sînt multiple : ei acceptă jocul, în general, dur al apărărilor și trec cu vederea faulturi — uneori grosolane — ale apărătorilor ; în afara suprafeței de pedeapsă sancționează fapte pe care nu le pedepsesc în interiorul ei ; sînt foarte receptivi la cel mai mic contact cu portarul, chiar dacă este atacat regulamentar ; în schimb, șarjele de o brutalitate evidentă asupra înaintașilor nu le provoacă nici o reacție ; reprimă cu seninătate henții — chiar involuntar — dacă este comis de atacanți, pe cînd cel comis de apărători în suprafața de pedeapsă — uneori voluntar — îl pun pe seama lipsei de intenție etc.

Este oare explicabilă această contradicție evidentă ?

Mulți o pun pe seama faptului că, în suprafața de pedeapsă acțiunile jucătorilor pot avea ca efect golul, că aici se decide soarta duelului atac-apărare și că *orice sancțiune dată cu ușurință poate fi decisivă*.

În fond este o chestiune de nuanță, de răspundere : *răspunderea ridicată la cel mai înalt rang subzistînd alături de lipsa de răspundere*.

Rezultanta nefericită a îmbinării acestor două laturi ale spiritului de responsabilitate, această *dualitate* este nocivă pentru joc deoarece conduce la slăbirea pozițiilor cheie ale atacului în favoarea opusului său — apărarea, cu toate degenerescențele ei moderne și ultramoderne.

Și atunci, este firesc să ne întrebăm : nu cumva arbitrajul cu această neinspirată simbioză — are o decisivă parte contributivă la amputarea funcției constructive a jocului cu balonul rotund ? Pentru că, atacul, în mult mai mare măsură decît apărarea, conținînd elemente majoritar-constructive are, desigur, o funcție vitală pentru joc, iar progresul fotbalului nu poate fi conceput altfel decît revitalizîndu-i-se tocmai această funcție cerebrală ! Cu vitaminele înaltei responsabilități pe care o presupune nobila misiune de „cavaler al fluierului".

Fiindcă arbitrajul nu poate avea o viață dublă !

Chiriac MANUȘARIDE

Probleme de arbitraj

În concursurile atletice de sală

Se poate alerga și pe distanțe mai lungi!

În 1953 atletismul românesc a primit întîiul său sediu pentru competițiile de iarnă : sala Floreasca II. Lungimea sa permitea organizarea alergărilor pe distanța de maximum 55 metri. Ca atare, ca probe „clasice" de sală, înscrise și în programul concursurilor republicane pe teren acoperit, au fost întronate cele de 50 metri plat și 55 metri garduri. Asta aveam, la atît ne limitam.

În ultimii ani însă, numai în București s-au pus la dispoziția atletismului cîteva noi săli. Una dintre ele, cea de la Viitorul, deși este foarte îngustă, măsoară 130 metri în lungime. Am văzut de multe ori sprinterii făcînd în această sală, în toiul iernii, alergări pe distanțe lungi de 80, 100 și chiar 120 metri.

În schimb, în concursuri, clasicele „50 m" și „55 mg" continuă să fie singurele probe ce se dispută. Este drept că, de obicei, toate probele unui concurs atletic sînt reunite în același loc. Dar nu credem că ar fi prea greu ca, la una dintre competițiile de sală, alergările să fie mutate la „Viitorul". Sau, să se organizeze un concurs numai pentru alergări, intitulat spre exemplu „Cupa de sală la sprint", avînd eventual și invitați din provincie. Asemenea concurs le-ar oferi viteziștilor posibilitatea de a se desfășura în voie.

Nu cunoaștem nici un fel de opreliști de ordin metodic. Nici un manual de atletism nu interzice folosirea în sezonul de iarnă a alergărilor pe distanțe apropiate celor de pe stadion, din timpul verii. Din contră, ne amintim că, în 1965 sprinterul Boris Kunariev a realizat în sală 10,3 pe „sută" — record mondial neoficial. Și la 110 metri garduri se obțin în sală rezultate bune, cifra de 13,6 a lui Anatoli Mihailov (1960) fiind pe deplin edificatoare.

Pe distanțe scurte se aleargă dacă sala nu permite mai mult. Dar cînd există posibilități de lungire a distanțelor, e păcat să nu le folosim. O cursă de 100 m sau 110 mg iarna, pe teren acoperit, constituie și o verificare dar și o bună pregătire pentru cele din aer liber.

Pînă acum nu s-a organizat și nici măcar nu s-a discutat ceva în acest sens, deoarece a lipsit inițiativa. Dovada cea mai bună : chiar cele trei etape ale „Cupei Viitorul" (desfășurate în sala cu același nume) nu i-au supus pe atleți la eforturi mai mari decît 50 m și, respectiv 55 mg.

Acum ne-am asumat noi rolul de a da tonul inițiativei. Este rîndul Federației de atletism să-l preia, începînd să includă în evidența sa și recorduri de sală la 100 metri plat și 110 metri garduri la bărbați, respectiv 80 metri garduri la femei. Îi așteptăm pe **Gheorghe Zamfirescu, Nicolae Macovei, Nicolae Perța și Valeria Bufanu** să le stabilească.

Adrian IONESCU

P.S. — Bineînțeles că 50 m și 55 mg trebuie să rămînă în vigoare pentru concursurile republicane. Acolo concurează și atleți din alte orașe, care nu au săli ca aceea de la Viitorul.

MOMENTUL SCHIULUI

(Urmare din pag. 1)

pentru părinți), vîrsta medie a concurenților scăzînd, pretutindeni în lume, la limite aproape incredibile. Să extindem geografia patinajului artistic și dincolo de granițele Capitalei.

★

Revanșa Dinamo — Mladost, în „C.C.E." la polo. La Zagreb, tribunele bazinului au fost pline. Probabil că așa va fi și în piscina de la Floreasca. Meciul opune două dintre cele mai mari echipe ale lumii, iar recentele modificări ale regulamentului de joc au dat polo-ului spectaculozitate și ritm, l-au făcut mai cursiv și mai interesant. Un pronostic ? Aproape sigur că se va juca cel de-al treilea meci.

★

Agenda competițională este săracă în campionate și concursuri oficiale. Federațiile, cluburile, asociațiile încearcă să suplinească lipsa organizînd întreceri cu caracter amical, cupe devenite tradiționale. Handbalul excelează, în ultimii ani, din acest punct de vedere. Iată că pe același drum a pornit și voleiul, care programează în Capitală numeroase întreceri între echipe de juniori și școlari. Cu riscul că le-am strica week-end-ul, îi invităm pe antrenori în săli. Să vadă la lucru tînăra generație. Astfel, poate că va dispare din vocabularul scuzelor expresia : „Unde să-i găsim pe tinerii jucători ?"

Într-adevăr, unde ?...

Încep campionatele naționale de biatlon

(Urmare din pag. 1)

3 km : Ileana Mihali (Vad-Sighet). La întreceri au luat parte schiori din Baia Mare, Baia Sprie, Vad-Sighet și Tg. Lăpuș **V. SĂSĂRANU**, coresp.

● Concursul de deschidere a sezonului de schi în regiunea Mureș-Autonomă Maghiară, organizat de comisia regională de specialitate, s-a desfășurat la Bucin (raionul Gheorghieni), cu participarea a 55 de schiori din Gheorghieni, Odorhei, Tg. Mureș și Toplița. Competiția s-a desfășurat pe o zăpadă bună, dar pe un ger și vînt care au pus la grea încercare rezistența sportivilor, mai ales a celor tineri. Cîștigătorii probelor : SENIORI *slalom uriaș :* Petru Scruba (Toplița), *fond 10 km :* I. Columban (Gheorghieni) ; SENIOARE *slalom uriaș :* Ecaterina Csutak (Tg. Mureș) ; JUNIORI MARI *slalom uriaș :* Ioan Hada (Toplița), *fond 5 km :* L. György (Gheorghieni) ; JUNIORI MICI *slalom uriaș :* Andrei Orban (Odorhei) ; JUNIOARE *slalom uriaș :* Susana Nap (Toplița), *fond 5 km :* Veronica Peter (Gheorghieni).

Serialul nostru

Lovește o dată — dar bine !

Printre tinerii zburdalnici se număra Nae Secăreanu (care mai tîrziu va trăda fotbalul pentru operă), Deleanu, un fotbalist de clasă, și un băetan negricios, cuminte și cam posac pentru puținii săi ani... Colegii de joacă îi spun Lucian și nimeni nu îndrăznește să-i clintească vreun fir de păr din cap. Pentru că Lucian nu știe de glumă... În plus, fratele său, Aurică, e cunoscut ca „mare boxer". *(De fapt toată cariera lui se va rezuma la un singur meci cu Ion Firu, actualul arbitru de box ; învins, renunță la pugilism și va muri la 20 de ani).* Lucian are acum 14 ani și este elev la Liceul „Spiru Haret". Profesorul de gimnastică Boian iubește mult boxul și descifrează aptitudini în băietanul acesta negricios, cu privire ageră și bărbie energică, hotărîtă. — Îl provoacă, deci, la o discuție între patru ochi.

— Păcat de tine, Lucian. Te omori numai după sporturi de domnișoară. Atletism, volei...

— Și care ar fi sportul bărbătesc, domnule profesor ? îl întrerupe elevul.

— Știu eu ? Boxul, de pildă...

— Boxul ? Glasul elevului devine șovăitor. *Ați auzit ce ce spune despre magazia aceea de box ?* Și povestește totul, pe nerăsuflate.

Profesorul Boian rîde. Rîde cu gura pînă la urechi. Apoi, aruncă a doua săgeată. Știe că va nimeri unde trebuie.

— Ai avea curaj să mergi cu mine, acolo ?

— Da ! Cu d-ta merg, se sumețește elevul.

— Și singur n-ai merge ?

— Eu știu ? Merg și singur, se fălește băiatul negricios.

— Și ai curajul să te bați cu unul de vîrsta ta ?

— Prai îl fac !

Așa cum stă acum în fața profesorului cu pieptul umflat, cu pumnii strînși, pare un leopard gata să sară. Profesorul Boian redevine serios. Își dă seama că a întins coarda prea mult. Și-apoi, mai știe ceva. Curajul nu folosește prea mult acolo, între cele patru corzi ale ringului, mai ales cînd încă n-ai habar de primele noțiuni ale boxului. — Îl bate, deci, pe umeri pe „cocoșul zbîrlit" din fața lui :

— Am glumit. Scoate-ți asta din cap, deocamdată.

6 A FOST ODATĂ UN CAMPION

Dar el nu știe ce vîlvătaie a aprins cu cîteva vorbe în inima acestui băiat negricios, posac, dar plin de energie !

★

Dumitru Teică se ocupă de sala de la IMCA. Abia a venit din străinătate. A boxat acolo, o vreme, apoi s-a reîntors în țară cu cîteva tăieturi din ziare care pomeneau despre victoriile și înfrîngerile sale și și-a stabilit aci cartierul general, după ce îl depășise la puncte pe Costică Nour. I-a mai cărat cu el pe doi americani, Stevens și Brown, iar acesta din urmă a devenit peste noapte eroul cartierului,

A FOST ODATĂ UN CAMPION 7

toate grozăviile fiindu-i atribuite în exclusivitate...

La sala de box au început să se perinde cîțiva tineri, dornici să se grozăvească. Ei trag cu coada ochiului la Teică și caută să fure cîte ceva din meserie. Dar nimeni n-are vreme să se ocupe de ei. Sînt mulțumiți că, uneori, pot pune mănușile în mîini, că pot lovi în sacul de nisip sau în puching-bal. Unii se mișcă destul de binișor — dar ce folos ? — nimeni nu-i bagă-n seamă ; trebuie să se descurce după cum îi taie capul.

Dumitru Teică, plin de sudoare, se chinuie să-și scoată mănușile de box, cînd se trezește

8 A FOST ODATĂ UN CAMPION

cu un puștan care trece scurt la subiect, fără prea multe înfloriturî :

— Dumneavoastră sînteți șeful de-aci ?

La răspunsul afirmativ al „șefului", băietanul negricios trage aer în piept și rostește scurt, sentențios :

— Vreau să boxez și eu. Mă bat cu cel mai tare de cici. Face o pauză și adaugă : *Bineînțeles, cineva de vîrsta mea !*

Teică își stăpînește un zîmbet. „Provocarea" are ceva trufaș în tonul cu care a fost rostită, dar în ochii tinerelului negricios arde un foc liniștit, parcă. „Șeful" aruncă un strigăt scurt spre un colț al sălii și imediat în fața lui se oprește un băiat scund.

— Dă-i viteazului acesta două mănuși, ia-ți și tu două și treceți pe ring...

Lucian Popescu își măsoară „adversarul" cu privirea.

— E prea mic pentru mine. Apoi adaugă, compătimitor : *Și are și un picior mai scurt !*

Teică zîmbește, iarăși într-un fel ciudat :

— Ia-l așa cum e. Și nu-i purta lui de grijă !

Apoi îl ajută pe viteaz să-și lege mănușile. „Bondocul" cu un picior mai scurt își așteaptă „omul" în mijlocul ringului. Lucian nu-l lăsă singur multă vreme. E lîngă el. În creier îi răsună singurul sfat pe care îl auzise de la fratele său, Aurică :

— Cu oricine te bați, fii atent ! Lovește o dată și bine !

Teică îl mai privește o dată și comandă scurt : *„box" !*

„Negriciosul" s-a abătut ca un uragan asupra „bondocului". Loviturile zboară repezi, dar trec ca niște gloanțe oarbe pe lîngă adversar. Și deodată Lucian primește o lovitură în nas. Apoi alta, la ureche. Înfuriat, se repede din nou orbește, înainte dar e stopat de altă lovitură, în plină bărbie. Bondocul rînjește ! S-a schimbat într-un bondar năzdrăvan care înțeapă din toate părțile, fără odihnă !

S-a pus, parcă, în mișcare o mașină infernală teribilă, care lovește, lovește, fără a putea fi atinsă în nici un chip.

„Negriciosul" abia se mai ține pe picioare. Și, deodată, își scoate mănușile din mîini și cu lacrimi de furie pe obraz fuge spre ușă.

Teică zîmbește. Știe că „puiul de tigru" se va duce undeva să-și vindece rănile și va reveni...

George MIHALACHE

VIITORUL CAPITOL : *„Vedem noi cine rîde la urmă !..."*

Viața romantată a lui Lucian Popescu (II)

A FOST ODATĂ UN CAMPION

Nouă „băieți curajoși"... De la stînga la dreapta : J. Marinescu, Gh. Axiotti, I. Muller, A. Bunea, N. Millea, Lucian Popescu, Gh. Beghes, Toma Aurel, Gh. Ripeanu și Ionel Popescu, tatăl lui Lucian

Actualitatea internațională

EDIȚIA JUBILIARĂ A OLIMPIADEI ALBE

FILE DE ISTORIE

II. ST. MORITZ, 1928

O ediție pe care vremea era s-o compromită, dar pe care au salvat-o cîteva nume celebre ulterior, în istoria sporturilor de iarnă. Inaugurarea a fost fixată pentru o dată prea înaintată (11 februarie) în raport cu sezonul obișnuit în Europa centrală. La 14 februarie, un vinticel de sud-vest a produs un dezgheț catastrofal în timpul probei de 10 000 m patinaj viteză, iar cursa de schi-fond pe 50 km a început dimineața la zero grade și s-a încheiat cu termometrul urcat la 25°C.

În vestita stațiune din Engadinul elvețian, la altitudinea neobișnuită de 1850 m, s-au întîlnit 494 concurenți din 25 de țări. Norvegienii au dominat din nou probele de schi-fond, cu excepția maratonului zăpezii (50 km) în care vecinii lor, suedezii, au ocupat primele trei locuri. Cel mai impresionant schior al ediției a fost norvegianul Johan Gröttumsbraaten, un demn urmaș al lui Haug; după ce l-a secondat pe acesta la Chamonix (o medalie de argint și două de bronz), iată-l acum cîștigător a două probe (18 km și combinata nordică).

La 35 de ani, finlandezul Clas Thunberg adaugă celor trei medalii de aur de la ediția precedentă încă două, dovedindu-se un patinator de mare clasă. Noua vedetă este însă norvegianul Ivar Ballangrud, cîștigătorul probei de 5 000 m, care va progresa, peste 8 ani, pînă la trei victorii olimpice.

Ediția rămîne memorabilă prin prima victorie, dintr-un lung șir, a norvegienei de nici 16 ani Sonja Henie (fiică a unui fost campion mondial de ciclism de prin 1894), care conferă patinajului artistic feminin un caracter atletic inedit prin numeroasele sărituri și prin viteza de execuție. Impresia este valabilă și pentru cuplul francez Andrée Joly și Pierre Brunet, emigrați ulterior în Statele Unite (unde Brunet, ca antrenor, a pregătit pe viitoarea campioană olimpică din 1960, Carole Heiss).

Americanii s-au distins în probele de bob și skeleton, care au fost suprinzător de populate (numeroase echipe din 14 țări). Canadienii s-au impus din nou la hochei, jucînd de astă dată direct în finală și obținînd iarăși un scor fulminant: 38—0 în trei meciuri! S-a mai disputat — după tradiția inaugurată la Chamonix — o probă demonstrativă de patrulă militară.

Congresul, ținut aici, al Federației internaționale de schi a devenit istoric, întrucît s-a votat introducerea în programul olimpic a probelor alpine (coborîre și slalom).

(vib)

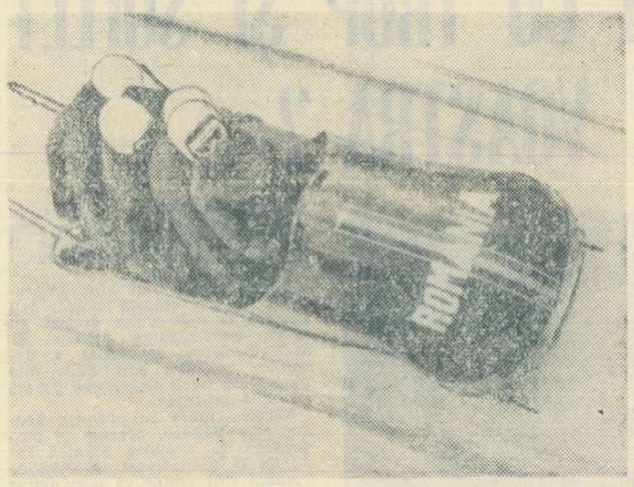

SAINT MORITZ 18 (Agerpres). — Pe pîrtia de la Saint Moritz au continuat antrenamentele echipajelor de 4 persoane în vederea campionatelor europene de bob, care vor avea loc sîmbătă și duminică. Echipajul României, alcătuit din Panțuru, Hristovici, Maftei și Neagoe, care deține titlul de campion european, a obținut la ultimul antrenament cel mai bun rezultat: 1:18,44. Echipajul Canadei a fost cronometrat în 1:18,69, cel al R. F. a Germaniei în 1:18,84, iar cel al Angliei în 1:19,21.

În foto: *echipajul român în cursă*

Pe gheață și zăpadă

PROBA de coborîre din cadrul concursului internațional feminin de schi de la Badgastein a fost cîștigată de austriaca Olga Pall, care a realizat timpul de 2:02,40. Pe locurile următoare s-au clasat Christi Haas (Austria) — 2:02,66 și Divina Galica (Anglia) — 2:03,87.

ÎN URMA ultimului concurs de verificare desfășurat la Lake Placid a fost definitivat lotul sportivilor americani care vor participa la concursurile de schi (probe de fond) ale Olimpiadei de iarnă de la Grenoble. Lotul S.U.A. cuprinde pe Mike Elliot, Mike Gallagher, Robert Gret, Larry Damon, Charles Kellog, Jack Lufkin, John Ehrensbach și patru specialiști în proba de combinată nordică: John Bower, Jim Miller, Tom Upham și George Kroog.

SUEDEZUL Assar Rönnlung, denumit „Regele schiului", a confirmat forma remarcabilă în care se află, cîștigînd o cursă de selecție cu un timp valoros. El s-a clasat pe primul loc în proba de 50 km, realizînd rezultatul de 2 h 49:02,0.

SCHIORUL AUSTRIAC Egon Zimmermann, campion olimpic în proba de coborîre, s-a accidentat în cursul unei ședințe de antrenament care a avut loc pe pîrtia de la Kitzbuehel (Tirol).

LA ALMA ATA au continuat întrecerile celor mai buni patinatori de viteză sovietici. Cele mai valoroase rezultate au fost înregistrate în proba de 500 m, în care 12 concurenți au coborît sub 41 secunde, performanță unică în istoria concursurilor sovietice. Primul loc a revenit lui Valeri Muratov cu 39,6, rezultat ce reprezintă al doilea timp mondial al sezonului. Lepeșkin și Grișin s-au clasat pe locul 2—3 la egalitate cu timpul de 39,7. Proba de 5 000 m s-a încheiat cu un nou record unional (7:34,8) realizat de Ants Antson.

CONCURSURI DE SALĂ ALE ATLEȚILOR SOVIETICI

Atleții sovietici participă în aceste zile la concursuri de sală, înregistrînd performanțe valoroase. La Bransk, Valeri Kozlov a obținut 2,09 m la săritura în înălțime, cea mai bună performanță europeană a sezonului. La Leningrad, Nadejda Cijova a cîștigat aruncarea greutății cu 17,62 m, iar Boris Savciuk a obținut pe 100 m 10,4 sec. Rezultate înregistrate la Tula: triplusalt: Viktor Kravcenko 15,92 m, 1500 m — Nikolai Haricikin 3:57,2.

SURPRIZE LA HOCHEI

(Urmare din pag. 1)

Calamar pasează precis de la treime lui I. Szabo care, atent, nu scapă ocazia și... 3—2. Jocul devine din ce în ce mai animat, dar nervozitatea persistă. După executarea unei pedepse de 2 min., Zach reintră pe gheață la momentul oportun, primește pucul și singur se îndreaptă vijelios spre poarta lui Dumitraș. Foarte atent și inspirat, portarul nostru rezolvă o situație extrem de dificilă. Faza avea să se repete în min. 37 cînd, tot la un contraatac al lui Hübner, Dumitraș se remarcă din nou printr-o intervenție salutară. Hocheiștii bucureșteni au și ei cîteva ocazii, dar se pripesc și pucul ocolește poarta lui Kehle. În ultimele secunde ale reprizei Geza Szabo cîștigă pucul pe care-l pasează fratelui său Iulian. Acesta sprintează și din apropierea porții șutează. Pucul se lovește de apărătoarele portarului german și-i revine lui Szabo care, de data aceasta, nu mai greșește: 8—3.

Ultima parte a meciului a aparținut oaspeților care au înscris de trei ori prin Eimansberger (min. 43), Köberle (min. 52) și Adelmeier (min. 53). A arbitrat cuplul elvețian Aubort, Gerber.

A FOST STABILIT PROGRAMUL ÎN „CUPA BALCANICĂ"

„CUPA BALCANICĂ"

Comisia de organizare a competiției internaționale fotbalistice dotate cu „Cupa Balcanică" a stabilit programul ediției din acest an, astfel:

SERIA A

23.XII.1967: Vlaznia (Albania)—Beroe (Bulgaria),
14.II.1968: Beroe—Vlaznia,
6.III.1968: Genclerbirligi (Turcia)—Beroe,
20.III.1968: Beroe—Genclerbirligi,
3.IV.1968: Farul—Genclerbirligi,
17.IV.1968: Beroe—Farul,
5.V.1968: Vlaznia—Genclerbirligi,
22.V.1968: Genclerbirligi—Farul,
2.VI.1968: Genclerbirligi—Vlaznia,
12.VI.1968: Vlaznia—Farul,
29.VI.1968: Farul—Vlaznia;

Data meciului Farul—Beroe va fi stabilită ulterior.

SERIA B

17.I.1968: AEK (Grecia)—Fenerbahce (Turcia),
18.II.1968: Spartak (Bulgaria)—Olimpia (Iugoslavia),
27.III.1968: AEK—Spartak,
3.IV.1968: Fenerbahce—AEK,
10.IV.1968: Spartak—Fenerbahce,
8.V.1968: Olimpia—Fenerbahce,
22.V.1968: Olimpia—AEK,
5.VI.1968: Olimpia—Spartak,
22.VI.1968: Spartak—AEK.

FOTBAL PE GLOB

PROPUNERI ȘI O PEDEAPSA FORMALĂ

Comisia de organizare a Campionatului european de fotbal, întrunită la Paris sub președinția lui Augustin Pujol (Spania), a desemnat ca țări organizatoare ale turneului final Italia, Anglia (sau Scoția) sau Spania. Bineînțeles, turneul se va desfășura în mod obligatoriu într-una din țările calificate. În cazul că Italia va elimina în sferturile de finală echipa Bulgariei, ea va fi însărcinată cu organizarea semifinalelor și a finalei în luna iunie, cînd Congresul UEFA se va reuni la Roma. Datele propuse sînt 5 iunie pentru semifinale și 9 iunie pentru finală.

Pe de altă parte, președintele comisiei a arătat că unul din incidentele regretabile înregistrate în meciurile din serii a fost cel de la Viena, în partida Austria — Grecia, cînd mai mulți jucători au fost eliminați de pe teren. Comisia a hotărît ca jucătorul grec Loukanidis, considerat ca autorul incidentului, să fie suspendat pentru două meciuri, la viitorul campionat al Europei.

N. R. Pedeapsa este desigur formală, întrucît viitorul campionat european începe în... 1971! Va mai juca Loukanidis fotbal în 1971? Va mai fi și atunci selecționat?

BOCA JUNIORS CAUTA JUCATORI EUROPENI

De cîteva zile, președintele clubului Boca Juniors, Alberto J. Armando, se află în Europa, în scopul de a racola jucători. Președintele clubului duce tratative cu Celtic pentru cumpărarea lui Murdoch, iar apoi se va deplasa la Lisabona pentru a-l racola pe Simoes de la Benfica. Itinerariul d-lui Armando mai cuprinde și alte orașe: Stockholm, Paris și Roma.

DE CE A RĂMAS ADAMEC ACASĂ?

Echipa olimpică a Cehoslovaciei, prezentă la turneul octogonal de la Santiago de Chile, a făcut deplasarea fără un jucător inclus în lot. Este vorba de Adamec, atacant central la Spartac Trnava. Deși s-a deplasat pînă la aeroport, el a refuzat să urce în avion, cu toate insistențele soției sale.

JOHN CHARLES A DEVENIT ANTRENOR

Fostul internațional galez John Charles, în vîrstă de 37 de ani, a abandonat recent fotbalul, dedicîndu-se profesiunii de antrenor. În ultimul an el a activat într-o echipă de categorie inferioară — Hereford — unde a înscris nu mai puțin de 37 de goluri, fiind declarat golgeterul campionatului. Acum, Charles este antrenorul aceleiași formații.

MECIURI LA ZI

● În sferturile de finale ale Cupei Italiei: **Milan — Bari 4—1; Bologna — Reggina** 4—1, **Torino — Catanzaro** 2—0. **Internazionale urmează să întîlnească Pisa.**

● În meci amical, la Tokio: **R.F. a Germaniei (amatori) — Japonia** 1—0.

● La Bogota: **Santa Fé — Jednota Trencin** 3—3 (1—2).

LA BOMBAY a început un turneu internațional de tenis, la care participă și jucătorii români Ion Țiriac, Ilie Năstase și Sever Dron. În turul doi al probei de simplu, Dron l-a învins cu 7—5, 6—4 pe tenismanul indian Balasubramaniam, iar în turul trei l-a eliminat cu 6—0, 6—2 pe Abraham (India). Alte rezultate: Kukal (Cehoslovacia) — Paldano (Ceylon) 6—2, 6—3; Kakulia (U.R.S.S.) — Gomarateane (Ceylon) 6—3, 6—0; Percgudov (U.R.S.S.) — Bhupati (India) 6—4, 4—6, 6—3.

■

ÎN CADRUL UNEI REUNIUNI CICLISTE internaționale desfășurate la Charleroi, recordmanul mondial al orei, belgianul Ferdinand Bracke, a cîștigat proba de 1000 m lansat, înregistrînd timpul de 1:04,6. J. Anquetil s-a clasat pe locul doi, cu rezultatul de 1:07,9. În clasamentul final al omniumului, Bracke a totalizat 5,5 puncte, fiind urmat de Anquetil.

■

SELECȚIONATA MASCULINĂ DE HANDBAL a Franței a susținut două întîlniri cu echipa Elveției la Basel și Saint-Gall. În ambele meciuri victoria a revenit handbaliștilor francezi: în primul meci, scorul a fost de 11—9, iar în cel de-al doilea de 15—14.

■

CAMPIOANA EUROPEANA de natație, Christine Caron (în foto), a realizat un timp valoros în cadrul concursului desfășurat la Paris în bazinul clubului Racing. Ea a fost cronometrată în proba de 100 m spate cu timpul de 1:08,5.

■

ÎN CONTINUAREA TURNEULUI pe care-l întreprinde în S.U.A., echipa de lupte libere a Japoniei a evoluat la Littleton (Colorado), în compania unei selecționate [illegible]re. Luptătorii japonezi au obținut victoria cu scorul de 6—2.

■

BOB SEAGREN, unul dintre cei mai valoroși săritori cu prăjina din S.U.A., recordman mondial al probei, a fost învins în concursul atletic pe teren acoperit de la Boston. Proba a fost cîștigată de Vince Bizzarro cu 5,07 m. Seagren a realizat 4,93 m.

■

CUPLUL VEST-GERMAN Kemper — Oldenburg a trecut la conducerea cursei de șase zile care se desfășoară în prezent pe velodromul din Berlinul occidental. După 103 ore, ei au acumulat 453 puncte și au parcurs 2 240 km. Locurile următoare în clasament sînt deținute de perechile Schultze — Renz (R.F. a Germaniei) și Buchwahl (R.F. a Germaniei) — Sercu (Belgia).

■

LA GLOSTRUP (Danemarca) s-a disputat întîlnirea internațională de handbal dintre echipele feminine ale Danemarcei și Cehoslovaciei. Au cîștigat oaspetele cu 7—6 (3—2).

LA SYDNEY, înotătorul australian Wenden a parcurs 100 m liber în 53,7, dovedind o formă foarte bună.

■

LA LUXEMBURG, echipa secundă masculină de handbal a Franței a învins cu scorul de 22—15 prima echipă a Luxemburgului.

■

SELECȚIONATA DE BOX (TINERET) a Italiei, care va **întîlni la Treviso la 27 ianuarie pe cea a Franței în cadrul „Cupei Europei", se pregătește la Portorecanati. Federația italiană de box amator a alcătuit următoarea echipă probabilă de la muscă la grea: Grasso, Abis, Pesare, Tola, Piras, Di Jorio, Bentini, Alesi, Traversaro și Zanon. De remarcat, că pentru fiecare categorie au fost selecționați cîte trei pugiliști. În meciul următor, echipa Italiei va întîlni echipa de tineret a României.**

telex — radio — telefon

Corespondență specială pentru sportul

SPORTIVII DIN R. D. GERMANĂ — ÎN FEBRA PREGĂTIRILOR

La Oberwiesenthal, Klingenthal, Oberhof și în celelalte stațiuni de iarnă din R. D. Germană loturile olimpice pentru Grenoble se află în febra pregătirilor pentru marea întrecere din Franța.

La J.O. de iarnă, R. D. Germană va fi reprezentată de un lot masiv de sportivi. Cu excepția probelor alpine, reprezentanții R. D. Germane vor fi prezenți la aproape toate disciplinele olimpice prevăzute în program.

Din capul locului, trebuie să arăt că atît în probele nordice cît și la săriturile speciale de pe trambulină concurența pentru ocuparea unui loc în echipa care urmează să facă deplasarea la Grenoble a fost deosebit de mare.

FONDISTELE SÎNT CAPABILE DE SURPRIZE

La Oberwiesenthal și Klingenthal a avut loc selecția fondistelor, după ce un lot mare de sportive s-a antrenat în comun în Suedia și la St. Moritz. Proba feminină de fond, disputată la Oberwiesenthal, s-a încheiat cu o mare surpriză. Multipla campioană Christine Nestler, considerată drept cea mai bună schioară a R. D. Germane, a fost învinsă de tînăra Anni Unger. Peste cîteva zile, la Klingenthal, Christine Nestler s-a revanșat, dar nu este mai puțin adevărat că adversara ei, bolnavă, a evoluat mult sub forma obișnuită. În afară de aceste titulare pentru Grenoble, în echipa fondistelor au mai fost incluse Renate Köhler și Gudrun Schmidt. Antrenorul Heinz Nestler, soțul Christinei Nestler, privește cu optimism startul elevelor sale: „Sper într-o comportare bună a soției mele ca și în cea a tinerei Anni. Nădăjduiesc ca în proba de ștafetă să urcăm pe podiumul învingătoarelor și să obținem chiar medaliile de argint. Dar, nu este exclus ca fetele noastre să furnizeze o surpriză: cucerirea medaliilor de aur".

UN LOC PRINTRE PRIMII ȘASE

Fondiștii au participat pînă acum la nu mai puțin de patru întreceri de selecție. Cîștigătorul probelor de 15 și 30 km a fost Gerhard Grimmer, clasat fără drept de apel pe primele locuri. Grimmer, în vîrstă de 24 de ani, este cel mai valoros fondist al R. D. Germane. La campionatele mondiale din 1966 de la Oslo el a ocupat, în proba de 50 km, un valoros loc IX, iar anul trecut, la întrecerile preolimpice de la Grenoble, s-a clasat tot pe locul IX în cursa de 15 km. Dar, cea mai mare surpriză a întîlnirilor de selecție a furnizat-o Gert-Dietmar Klause, în vîrstă de 21 de ani. Cu toate că activitatea sa competițională nu numără decît 6 ani, el este la ora actuală cel mai bun tehnician al lotului. Alături de acești doi titulari, lotul a fost completat cu Axel Leser, Peter Thiel și Helmut Unger, soțul Annei Unger. Antrenorul lotului, Walter Krause, mi-a declarat zilele trecute că în ce privește pregătirea fizică membrii lotului pot rivaliza cu schiorii scandinavi. „Întrebarea pe care mi-o pun constă în felul în care fondiștii noștri vor aplica în practică și vor putea suplini eventualele deficiențe tehnice și tactice. Totuși, mă voi declara mulțumit cu locul VI la ștafetă".

Patru schioare renumite din lotul R. D. Germane. De la stînga la dreapta: Gudrun Schmidt, Christine Nestler, Karin Scheidel și Renate Köhler

Foto: ZENTRALBILD

„POT CÎȘTIGA COMBINATA NORDICĂ"

Cele mai mari speranțe le punem în Ralph Pöhland, un autentic talent în proba de combinată nordică. Pöhland, acum în vîrstă de 21 de ani, și-a înscris în palmaresul său frumoase succese. În urmă cu 2 ani, la C.M. de la Oslo — cînd avea numai 19 ani — Pöhland a ocupat locul IV la combinata nordică după Thoma, Keller și Kaelin. Valorosul schior german este optimist: „La Grenoble nu mi-e frică de nimeni. Dacă voi reuși o performanță bună la sărituri, voi concura pentru o medalie, chiar de aur". *Din lotul combinatei nordice mai fac parte Karl Heinz-Luck, Andreas Kunz, Roland Weisspflog și Lothar Düring.*

20 DE SĂRITURI PESTE 90 DE METRI!

„Concursul celor patru trambuline" nu ne-a adus satisfacția dorită. În afară de Peter Neuendorf, nici unul dintre săritorii noștri nu a reușit să se claseze printre primii șase. Nu este mai puțin adevărat că la acest mare concurs au lipsit trei dintre cei mai valoroși săritori ai noștri, Josef Tonhauser, Bernd Karwofsky și Reinhard Trutte. Tonhauser, accidentat anul trecut la Oberstdorf, și-a reluat antrenamentele în toamna anului trecut și a obținut la St. Moritz cîteva rezultate excelente. Karwofsky a efectuat la antrenamente nu mai puțin de 20 de sărituri care au măsurat peste 90 metri, iar Reinhard Trutte (21 de ani), elevul lui Peter Lesser, se anunță un mare talent.

Din lotul pentru Grenoble mai fac parte Manfred Eminger, Christian Kiel și Rolf Körner.

Jürgen ZEUME
redactor la „Deutsches Sportecho" — BERLIN

ÎN URMĂ CU 4 DECENII

Ca mai vîrstnic în ale sportului, ca unul care a avut fericitul prilej să se numere printre primii mesageri ai sportului românesc la o Olimpiadă albă, vreau să transmit nepoților, vrednicilor noștri urmași, mult succes la Grenoble, la cea de a X-a ediție a J.O.

Deși au trecut 4 decenii de la întrecerile olimpice de la St. Moritz, amintirea întrecerilor îmi este încă vie în minte. Am făcut parte din reprezentativa de bob a țării, împreună cu actualul academician Iulian Gavăt, cu profesorul Mircea Socolescu și inginerii Traian Nițescu și Toma Petre Ghițulescu (în acea perioadă un echipaj de bob era compus din 5 persoane). Din delegația noastră mai făceau parte boberi de la asociațiile sportive „Aeronautica" și „Vîlceana", precum, și un lot de schiori (lt. Zăgănescu, plut. Rucăreanu și ostașii Pascu, Zaer și Calista), înscriși la proba de patrulă militară (și clasați pe locul 8 din 9 echipe participante).

Iată, țin bine minte, la St. Moritz ne-am prezentat într-un mod cu totul original! Fără boburi. Boburile noastre de lemn nu puteau face față pe pîrtia olimpică de gheață. Așa că am fost nevoiți să închiriem boburi la fața locului, cu banii noștri. De altfel, cheltuielile întregii deplasări le-au suportat sportivii din propriile economii. Și trebuie să recunosc, nu ne-a fost de loc ușor. Entuziasmul și fericirea de a concura alături de cei mai buni sportivi ai lumii ne-a făcut să suportăm însă ușor aceste „mici" sacrificii pecuniare.

Toate acestea sînt însă amănunte, pe care le-am amintit din simplul considerent că ele ar putea constitui un imbold în plus pentru actualii noștri reprezentanți la J.O. de iarnă, care vor merge la Grenoble cu singura preocupare de a se prezenta în întreceri cît mai onorabil posibil. Alte timpuri, alte condiții și pentru aceste condiții îmi fericesc „nepoții", dar totodată le și pretind mai mult decît ni s-a pretins nouă la timpul cuvenit. În 1928, la bob, în condițiile pe care le-am arătat am ocupat locul 7 din 23 echipe participante. Cealaltă echipă (Berlescu, Petrovici, Rădulescu, Roman, Ștefănescu) s-a clasat pe locul 19. Ce le pretind eu actualilor sportivi? Este o cinste și o fericire să reprezinți țara ta într-o competiție — să-ți faci datoria cu credință este o obligație patriotică.

Sportivii de astăzi să se gîndească la aceasta și la Grenoble și în Mexic.

Ing. Grigore SOCOLESCU
șef de secție la Institutul de proiectări și cercetări în domeniul metalurgiei neferoase

Tiparul I. P. „Informația" str. Brezoianu 23—25.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 68 (5502)

Simbătă 20 ianuarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Jucători români de tenis de masă evoluează la internaționalele Bulgariei

Astăzi, urmează să părăsească Bucureștiul un lot de jucători de tenis de masă pentru a participa la campionatele internaționale ale Bulgariei, care vor avea loc în localitatea Sedvievo, între 21 și 23 ianuarie. Vor face deplasarea: Viorica Ivan, Maria Corodi, Șerban Doboși și Iancu Singeorgean. Lotul este însoțit de antrenorul Mircea Popescu.

REPREZENTATIVELE DE TENIS DE MASĂ ALE R.P.D. COREENE AU SOSIT ÎN BUCUREȘTI

În vederea campionatelor internaționale de tenis de masă ale României care vor avea loc în Capitală, între 28 și 31 ianuarie, ieri au sosit la București reprezentativele R.P.D. Coreene alcătuite din Kim Cian Ho, Iun Rian Von, Kim Iun Sam, Pak Kil Tu, Kan Nun Hoa, la băieți și O Gian Za, Kim Pan Za, Ta Pan Suk, Kim In Suk, Kan Sun Za, la fete.

A DOUA MANȘĂ A FINALEI „C.C.E." LA POLO

Dinamo București va lupta astăzi pentru un al treilea meci

Astă-seară, începînd de la ora 19, italianul IVO MANUELLI va chema la întrecere, pentru cea de a doua manșă a finalei „C.C.E." la polo, pe cele mai bune formații continentale, DINAMO BUCUREȘTI și MLADOST ZAGREB. În prima lor întîlnire, desfășurată cu o săptămînă în urmă în capitala Croației, studenții au cîștigat cu 4—2, dar diferența de goluri cu care au învins sportivii iugoslavi nu are nici un fel de importanță, în această fază finală a competiției, bucureștenii au nevoie doar de victorie pentru a avea dreptul de a susține al treilea meci decisiv, în ziua de 27 ianuarie, la Geneva.

Așadar, **Kroner** și coechipierii săi vor trebui astă-seară la Floreasca să marcheze cu cel puțin un gol mai mult decît redutabilii lor adversari. **„Lucrul este perfect posibil** — declară căpitanul campionilor noștri. **Mai mult, prevăd un succes la o diferență de 2—3 goluri; cu condiția să nu mai ratăm nici un „4 metri"...".**

Dinamoviștii vor începe partida cu următorul „7": **Ciszer — Zahan, Grințescu, Kroner, Blajec, Zamfirescu** și **Popa.** După cum vedeți din echipa de bază lipsește **Novac** care — fiind bolnav — a lipsit de la ultimele antrenamente. Participarea lui la acest meci este problematică, ca și cea a lui **Trumbici** în echipa oaspete. Cunoscutul internațional iugoslav ne-a declarat, la antrenamentul lui Mladost de ieri dimineață (la care a fost simplu spectator), că prezența sa la joc va depinde de ultimul aviz al medicului.

Vă prezentăm cele două formații:

MLADOST ZAGREB

1. **KARLO STIPANICI** 26 ani — 1,84 m — 74 ori internațional.
2. **MLADEN JONKE** 23 ani — 1,91 m
3. **IVO TRUMBICI** 32 ani — 1,96 m — 121
4. **OZREN BONACICI** 25 ani — 1,96 m — 74
5. **MARIJAN POZOJEVICI** 20 ani — 1,84 m
6. **ZLATKO SIMENC** 29 ani — 1,86 m — 101
7. **MIROSLAV POLJAK** 23 ani — 1,85 — 23
8. **RENE RACICI** 19 ani — 1,80 m
9. **MILAN JEGER** 37 ani — 1,91 m
10. **MARIJAN ZUZEJ** 33 ani — 1,87 m — 43
11. **ZDRAVKO HEBEL** 24 ani — 1,86 m — 14

DINAMO BUCUREȘTI

1. **NICOLAE CISZER** 26 ani — 1,86 m — 34
2. **ION POPA** 23 ani — 1,83 m — 33
3. **AUREL ZAHAN** 29 ani — 1,84 m — 194
4. **ȘTEFAN KRONER** 28 ani — 1,81 m — 147
5. **GAVRILĂ BLAJEC** 28 ani — 1,83 m — 98
6. **CORNEL MĂRCULESCU** 26 ani — 1,72 m — 110
7. **GRUIA NOVAC** 24 ani — 1,90 m — 72
8. **GHEORGHE ZAMFIRESCU** 22 ani — 1,83 m — 31
9. **ANTAL GRINȚESCU** 28 ani — 1,88 m — 142
10. **BOGDAN MIHAILESCU** 25 — 1,83 m — 23
11. **CORNEL FRĂȚILĂ** 26 ani — 1,86 m — 45

Alături de numeroși simpatizanți ai jucătorilor dinamoviști, care cu siguranță că nu vor lipsi de la această pasionantă revanșă, și în speranța că vom asista la un joc de bună calitate, dorim campionilor noștri deplin SUCCES.

Jucătorii lui Mladost, după primul antrenament. De la stînga la dreapta, rîndul de sus: Hebel, Bonacici, Jeger, Jonke, Zuzej; în rîndul de jos: Porojevici, Stipanici, Poljak și Racici.

GH. VILMOȘ (DINAMO BRAȘOV) — PRIMUL CAMPION REPUBLICAN DE BIATLON AL ANULUI

Azi — proba rezervată tineretului

BRAȘOV *19 (prin telefon).* Vineri s-a desfășurat la Poiana Brașov (în Poiana de Jos) prima probă a campionatelor republicane la biatlon. Și-au disputat întîietatea seniorii, în proba de 20 km cu 4 trageri în poligon, reușind rezultate satisfăcătoare, la obținerea cărora au contribuit vremea bună și zăpada corespunzătoare. Dintre cei 16 concurenți, *GH. VILMOȘ (DINAMO BRAȘOV)* a terminat cu un singur minut de penalizare, ceea ce i-a adus primul titlu de campion al țării pe 1968 la biatlon. Iată clasamentul stabilit după încheierea concursului de vineri: *1. GH. VILMOȘ (DINAMO BRAȘOV)* 1h30:38 (1 minut penalizare), *2. C. Carabela (A.S.A. Brașov)* 1h33:01 (3), *3. I. Țeposu (Dinamo Brașov)* 1h33:15 (3), *4. N. Bărbășescu (A.S.A. Brașov)* 1h33:33 (3), *5. Gh. Cercel (A.S.A. Brașov)* 1h35:26 (6), *6. M. Stoian (A.S.A. Brașov)* 1h36:58 (4), *7. Gh. Cimpoia (A.S.A. Brașov)* 1h38:35 (6), *8. Gh. Bădescu (Dinamo Brașov)* 1h39:27 (8), *9. D. Zanpor (A.S.A. Brașov)* 1h40:37 (9), *10. V. Alexandrescu (Clubul sportiv Sinaia)* 1h48:35 (13).

C. GRUIA — coresp. principal

(Continuare în pag. a 2-a)

GH. VILMOȘ

ASTĂZI LA ST. MORITZ

Primele coboriri în campionatul european de bob 4 persoane

ST. MORITZ 19 (prin telefon). — Joi, la ora prînzului, organizatorii campionatului european de bob au închis pîrtia de concurs, unde — începînd de luni — 21 de echipaje din 9 țări s-au antrenat intens în vederea disputării titlului european la bobsleigh pe 4 persoane. Primul start în cadrul acestei competiții se va da sîmbătă dimineața la ora 10, pe baza ordinei trasă la sorți în seara zilei de vineri.

Sportivii români au avut în cursul ultimelor zile satisfacții depline. În primul rînd, ei s-au bucurat, alături de toți ceilalți participanți, de condițiuni atmosferice bune, astfel că antrenamentele s-au putut desfășura în toate zilele rezervate pregătirilor pe o pîrtie excelentă. În afară de aceasta, mica delegație a boberilor români a avut satisfacția de a cîștiga „Darvin Coup" oferită de organizatori echipajului care va realiza cel mai bun timp la ultimul antrenament. Bobul condus de **Ion Panțuru** (echipaj: **Hristovici, Mattei, Neagoe**) a încheiat cursa cu timpul de 1:18.44, fiind urmat pe locul secund de echipajul canadian condus de Diseverino care a realizat timpul de 1:18,88. De notat că bobul condus de englezul Nasch (campion olimpic de 2 persoane) a sosit pe locul IV.

Victorii categorice în etapa de ieri a „Cupei orașului București" la hochei pe gheață

Partidele disputate ieri în cadrul celei de a treia etapă a „Cupei orașului București" la hochei au consemnat două victorii la scor, dintre care una — cea realizată de jucătorii din Leningrad — a oferit și un spectacol de calitate, confirmînd faptul că formația sovietică poate fi socotită virtual cîștigătoare a competiției.

C. H. Z. Litvinov—București tineret 10—3 (1—1, 4—0, 5—2)

Este cert că spectatorii prezenți ieri în tribunele patinoarului nu se așteptau ca selecționata de tineret să învingă formația cehoslovacă din Litvinov. Totuși, după cum s-a desfășurat prima repriză, se părea că hocheiștii bucureșteni, mai hotărîți, cu un joc mai omogen decît în partidele anterioare, au capacitatea de a da o replică serioasă valorosilor lor adversari. Inițiativa — e drept — o aveau mai mult oaspeții, dar apărarea bucureșteană era mereu la post și, în plus, jucătorii noștri realizau unele contraatacuri rapide și periculoase. Au survenit după aceea două minute, le-am zice fatale, la începutul reprizei secunde, cînd C.H.Z. Litvinov a înscris trei goluri din greșeli puerile ale apărătorilor bucureșteni. Consecința a fost că formația de tineret și-a pierdut imediat ritmul și, în continuare, scorul ar fi putut lua proporții mai mari dacă oaspeții nu ratau mult. Abia în ultima repriză, cu deosebire spre sfîrșitul meciului, jucătorii români și-au revenit, organizîndu-și mai bine sistemul defensiv și dovedind o mai mare putere de luptă în zona neutră.

Punctele au fost înscrise de: **Machulda** (2), **Mekyna** (2), **Egermeyer** (2), **Nedved** (2), **Kalina, Beranek** pentru C.H.Z. Litvinov, **Sgincă II, Huțanu** și **Oswath** pentru București tineret. Au condus corect arbitrii **G. Zeller** (R.F.G.) și **N. Kirilov** (U.R.S.S.).

Azi se dispută meciurile: **București tineret — R. F. a Germaniei II** (ora 17) și **București — C.H.Z. Litvinov** (ora 19).

S.K.A. Leningrad — Selecționata secundă a R.F.G. 13—1 (3—0, 6—0, 4—1)

Nu încape îndoială că echipa care reprezintă hocheiul sovietic în această ediție a „Cupei orașului București" este una din cele mai valoroase dintre toate formațiile pe care spectatorii bucureșteni au avut ocazia să le vadă de-a lungul anilor. Tehnica excelentă a tuturor jucătorilor, forța cu care ei acționează, rapiditatea trecerilor din apărare în atac, ca și siguranța și sobrietatea apărării sînt lucruri care le-am admirat încă de la primul meci al lui S.K.A. Leningrad, dar care au ieșit ieri seară și mai pregnant în evidență. Avînd în față un adversar dornic să se evidențieze: selecționata secundă a R.F. a Germaniei, echipa leningrădeană a funcționat din nou ca un ceasornic, înscriind gol după gol, multe dintre ele la capătul unor combinații de toată frumusețea. Cele 14 puncte ale acestui meci au fost marcate de: **Soloduhin** (2), **Kopceanov** (2), **Kustov** (2), **Panfuhin** (2), **Sobolev** (2), **Gureev, Glazov, Andreev** pentru S.K.A. și de **Zach** pentru selecționata secundă a R.F.G. Au condus bine arbitrii **J. Pazout** (Cehoslovacia) și **Fl. Gubernu** (România).

Călin ANTONESCU

Minut cu minut hocheiștii din Leningrad au asaltat poarta apărată de Gross, realizînd acțiuni spectaculoase și goluri multe. Iată în imaginea noastră un nou atac al echipei S.K.A.

„O fracțiune de secundă..."

Citesc în **Sportul** (nr. 58/1968) această laconică, dar elocventă știre: „Cu prilejul concursului internațional de patinaj viteză desfășurat la Innsbruck, sportivul italian Elio Locatelli a obținut o surprinzătoare victorie în proba de 500 m. El a realizat timpul de 41,4, învingînd pe recordmanul mondial Erkard Keller (R.F. a Germaniei) 41,5".

Așadar, ca-n atîtea împrejurări, și de astă dată, laurii izbîndei au depins de zecimea unei secunde. Cît de mică, de neînsemnată — nu-i așa? — această cîtime temporală, dacă o raportăm la durata existenței unui om — dar cît de bogată în semnificații nu ne apare ea, privind-o ceva mai atent și mai iscoditor...

Remarcabilă prin lapidaritatea, prin concizia ei, formula **o fracțiune de secundă** a intrat de mult în rîndul acelor mijloace de expresie, la care facem deseori apel pentru a caracteriza, în linii repezi, sugestive, o anume stare de lucruri. Ea rezumă sau, mai exact, concentrează polivalența unor calități morale și fizice vrednice, prin forța și prin echilibrul lor, să determine însăși decizia de care depinde triumful unei idei, al unei acțiuni și care izbucnește, revelator, într-o clipită.

O singură, o simplă fracțiune de secundă, străbătută de luciditatea unui medic care mînuiește bisturiul minunatei lui profesiuni, poate salva viața grav primejduită a unui semen aflat pe masa de operație. O simplă **fracțiune de secundă** — dar cîte valori ale spiritului nu reflectă oare acea fulgurație a inteligenței sale, cîte ore de studii și de pasionată dăruire nu i-au pregătit acelui gest apariția miraculoasă. Impropriu zis **miraculoasă** — de vreme ce, în actul salvator, s-au concentrat luminile unor intense strădanii — întocmai cum într-o esență de parfum se află topite miresmele unei profuziuni de flori.

Și, de bună seamă, ca toate activitățile umane, disciplinele sportive oferă, la rîndul lor, din plin, mărturia valutei forte pe care o poartă — ca pe o încărcătură de aur — fracțiunea de secundă.

Cît de firească, de pildă, apare, la prima vedere, execuția perfectă a stopării mingii, într-o întrecere de fotbal sau de rugbi — execuție doar de-o clipă, care constituie unul din importantele procedee tehnice ale oricărui jucător dornic să se afirme ca o valoare...

Cei cîțiva centimetri pe care îi cîștigă, în zborul ei, o suliță mai ageră decît aceea a unui alt concurent la „titlu", pot vorbi, cu îndreptățire, de exercițiul îndelung și laborios, de voința și tenacitatea aruncătorului ei, care, în fracțiunea de secundă a efortului său suprem, concentrează o lungă succesiune de rodnice silințe prealabile...

Ceea ce numim, îndeobște, cu un termen consacrat, „reflexe" pe care cineva le vădește, într-o anume împrejurare, își află sursa într-o stăruitoare educație a facultăților fizice și morale, în însăși concepția etică înaltă asupra țelurilor activității îmbrățișate.

Fără studiu îndelung, fără pasiune ardentă, fără abnegație — **fracțiunea de secundă** nu ne poate da revelația valorilor care înnobilează și asigură progresul nostru continuu.

prof. N. MIHAESCU

700 președinți de comisii sportive într-un colocviu teoretic și — mai ales — practic

- ***O prețioasă inițiativă a C.C. al U.T.C. și a Ministerului Învățămîntului***
- ***Organizatorii activității de educație fizică și sport din școlile profesionale și-au verificat cunoștințele și aptitudinile***
- ***Prezență sută la sută în activitățile practice***

Președinții comisiilor sportive din școlile profesionale, tehnice, de maiștri și din liceele de specialitate — aproape 700 — au luat parte, în vacanța de iarnă, la un interesant colocviu. Tema: **problemele muncii de organizare a activității sportive.** Colocviul, organizat la Brașov de către C.C. al U.T.C. și Ministerul Învățămîntului, sub forma unei tabere sportive, primul de acest fel la nivelul școlilor, a constituit un prilej binevenit de a trage o serie de concluzii importante. Pe marginea acestor concluzii, am purtat discuția noastră cu prof. GABRIEL POPESCU directorul coordonator al taberei

— Care a fost mobilul inițierii unui asemenea colocviu?

— Am căutat să venim în sprijinul comisiilor sportive din școlile amintite prin organizarea unor activități în care s-a urmărit mai ales latura practică. Cursanții au fost puși în situația de organizatori consolidîndu-și astfel cunoștințele de care au nevoie în activitatea pe care o desfășoară ca președinți de comisii sportive în școlile respective.

— Dacă vreți, cîteva amănunte...

— Lecțiile teoretice, conținînd regulamentele celor mai accesibile și mai îndrăgite ramuri sportive în rîndul masei de elevi, au fost urmate de concursuri și competiții în care cursanții au avut și sarcini organizatorice. S-a desfășurat, de exemplu, o spartachiadă la handbal, volei, haltere, șah, tenis de masă și lupte. Au fost organizate crosuri, concursuri de schi-fond. În toate cazurile — țin să subliniez acest aspect — participarea a fost de sută la sută!

După cum am amintit, chiar cursanții au fost aceia care au organizat această complexă activitate, teoretică și practică. Ei au întocmit grupele de lucru, foile de concurs, au funcționat ca arbitri, au stabilit clasamentele, au împărțit premiile. Bineînțeles,

Tiberiu STAMA

(Continuare în pag. a 2-a)

Notă critică

Cît timp va mai sta zăvorîtă sala de atletism din Cluj?

În sala de atletism din Cluj era frig, pentru că încă nu se rezolvase problema încălzirii; oricum, tot era ceva mai cald decît afară (în unele zile, mercurul termometrelor a coborît pînă la minus 15—20 de grade). Iată însă că, de peste o lună de zile, ușa sălii a fost zăvorîtă, bătută în cuie și — pentru mai multă siguranță — baricadată și cu scînduri.

Se spune că nu s-au tencuit bine pereții și în special tavanul, acesta reprezentînd un pericol pentru atleți. Dar situația de mai sus era cunoscută din primăvară și nimeni nu a mișcat vreun deget. Activiștii C.R.E.F.S.-ului dau vina pe cei de la Universitate, cei de la Universitate îi învinovățesc la rîndul lor pe constructori, iar aceștia pasează răspunderea asupra celor care nu le-au livrat la timp materialele. În asemenea condiții este foarte dificil să dai de capătul firului.

Astfel, singurii care au de suferit sînt atleții, ale căror antrenamente nu au asigurată o desfășurare normală. Se pune deci întrebarea: vor putea Curt Socol, Andrei Sepci, Iuliana Crișan, Ștefan Satmari și ceilalți fruntași ai atletismului clujean să dea un randament pe măsura posibilităților lor, îndeplinindu-și obiectivele planificate pentru 1968?

Cînd se va deschide cercul birocrației și, o dată cu el, sala de atletism din Cluj?

PETRE NAGHI, coresp.

Fostul recordman al lumii la pistol viteză, Evgheni Cerkasov, răspunde întrebărilor noastre

● În Mexic se vor realiza performanțe de răsunet ● Pronosticuri pentru J.O. ● Problema dopajului la tir

Așa cum am mai anunțat, celebrul trăgător sovietic de pistol viteză de acum mai bine de zece ani, Evgheni Cerkasov, a făcut, la invitația federației noastre de specialitate, un schimb de experiență cu antrenorii români. Fost recordman mondial și campion al Europei (1955), medaliat cu argint la Jocurile Olimpice de la Melbourne (1956), Evgheni Cerkasov îndeplinește, în prezent, funcția de medic-antrenor pe lîngă loturile de pistoale ale U.R.S.S. Profund cunoscător al „secretelor" tirului, oaspetele sovietic ne-a fost un interlocutor agreabil în discuția pe care am avut-o cu el despre unele probleme actuale în sportul care l-a consacrat.

— Cu ce impresii ați rămas după ce ați vizitat diversele noastre poligoane și instalații sportive ?

— Atît poligoanele pe care le-am văzut, cît și accesoriile lor, sînt foarte bune, corespunzătoare condițiilor de climă de la dv. Se poate lucra, cu deplin succes, pe standurile instalate la poligoanele de la Tunari, Dinamo, Tineretului, I.C.F., ca și la Brașov.

— Ați văzut cum se pregătesc țintașii noștri. Care vă este părerea ?

— Numărul redus de antrenamente la care am asistat nu mi-au permis să-mi fac o imagine completă asupra lor. În orice caz, am observat că există mulți trăgători tineri, cu perspectivă. Mi-a plăcut cum se efectuează pregătirea specifică. Ea se află la un nivel foarte ridicat. Consider că individualizarea pregătirii are un rol foarte mare. De aceea, m-a surprins faptul că aproape toți trăgătorii dv., inclusiv biatliniștii, au centrul de greutate proiectat, mai mult, pe un singur picior. Cred că aceasta nu convine tuturor. Părerea mea este că repartizarea greutății maxime pe amîndouă picioarele este mai bună. În privința detantei (declanșarea focului), am constatat deosebiri. Se știe, detanta este de două feluri: simplă (unde sensibilitatea este mai mică), și dublă (unde sensibilitatea este mai mare). Fără îndoială, este dificil de prescris rețete. La noi s-a lucrat cu detanta fină (dublă), dar am renunțat, preferind-o pe cea simplă. În sfîrșit, o altă observație. La pistol precizie, trăgătorii sovietici pun un accent mai mare pe pregătirea fizică generală.

— J.O. de la Ciudad de Mexico vor aduce noutăți la tir ? Ce performanțe întrevedeți în condițiile altitudinii ?

— Sînt convins că întrecerile olimpice de tir nu vor avea loc numai la o altitudine înaltă, ci și la un nivel înalt, cu performanțe mari. În ceea ce privește noutățile, nu pot încă să-mi dau seama dacă va fi vorba de așa ceva. Constat, însă, că rezultatele săptămînilor preolimpice sînt extrem de valoroase, apropiate de cele mai bune cifre atinse pe plan internațional. Altitudinea provoacă — e drept — unele deregări în organism, dar ele pot fi restabilite în două săptămîni de adaptare.

— Ați putea încerca unele pronosticuri ?

— De ce nu ? La armă liberă calibru redus 3x40 focuri, trăgătorii americani și cei din R.F. a Germaniei sînt foarte tari, în timp ce la culcat 60 focuri va fi o adevărată loterie. La pistol viteză, printre protagoniști îi văd pe români. Va fi o probă foarte disputată, unde sportivii sovietici, polonezi, japonezi, finlandezi vor avea, și ei, un cuvînt de spus. La talere și skeet îmi este greu să mă pronunț. Instalațiile vor juca un mare rol. Au șanse concurenții americani, italieni, români, vest-germani și — nădăjuiesc — și compatrioții mei. Încheind previziunile, aș vrea să menționez un lucru : conform regulamentului J.O., fiecare țară are dreptul să fie reprezentată numai de doi trăgători. Ori, doi trăgători buni, pot fi găsiți aproape oriunde.

— Ca om de specialitate, cum înțelegeți aportul medicului la realizarea marilor performanțe la tir ?

— Tirul este un sport foarte complex, mult diferit — de pildă — de ramurile atletice. În alte discipline sportive, datorită unor teste, starea de pregătire poate fi precizată. La tir, însă, nu s-a făcut, încă, nimic special. Crearea condițiilor optime de antrenament : protecția împotriva zgomotului, temperatura, lumina, ventilația, echipamentul sportiv, totul trebuie rezolvat cu ajutorul medicului. De asemenea, medicul își poate aduce o contribuție prețioasă la definirea specializării : dacă un trăgător are o ureche prea sensibilă (analizatorul auditiv foarte sensibil) nu va fi lăsat să tragă la calibru mare, deoarece intervine o oboseală mare. Sprijinul medicului nu trebuie să fie canalizat numai pentru menținerea stării de sănătate a sportivilor, ci și la ridicarea calității pregătirilor. Am rămas plăcut impresionat de activitatea care se desfășoară pe linia controlului medical cu sportivii de la centrul „23 August".

— O ultimă întrebare : dopajul, reprezintă o problemă în tir ? Dacă da, în ce sens, și cum poate fi ea rezolvată ?

— O chestiune foarte delicată, și care a apărut de multă vreme. În U.R.S.S., dopingul este interzis, iar medicina sovietică dă un singur răspuns : dopingul să nu fie admis. În tir, pe plan internațional, problema rămîne deschisă și ea este urmărită cu o deosebită severitate. U.I.T. urmează să facă precizări în această privință.

În încheiere, aș vrea să mulțumesc gazdelor mele pentru atenția cu care am fost înconjurat. Consider că România este o forță în domeniul tirului, iar succesele comune, ale trăgătorilor dv și ale celor sovietici, contribuie la progresele unora și ale altora. Și, pentru aceasta, doresc țintașilor români, succese deosebite.

Interviu consemnat de
Constantin COMARNISCHI

RINGUL DIN CUTIE

O nouă modă face vîlvă, de cîtva timp, în cercurile pugilistice americane : moda meciurilor imaginare, prin intermediul calculatorului electronic. Neizbutind, precum se vede, să rezolve problema succesiunii lui Cassius Clay — insolubilă, de altminteri, pentru că oricine ar prelua centura de campion altfel decît prin confruntare directă, n-ar fi decît un impostor lipsit de glorie — pontifii boxului transoceanic își caută destinderea în jucării evoluate. Avem astfel posibilitatea să aflăm cam cum ar fi decurs ciocnirea dintre Jack Dempsey și Rocky Marciano, în ce repriză l-ar fi îngenuncheat Joe Louis pe James Corbett, de cîte ori și-ar fi găsit ținta uppercuturile lui Bob Fitzimons în fața derutantului Max Baer — și alte vrăjitorii de aceeași... categorie !

Faptul că oameni în toată firea simt nevoia jocului, n-are în sine nimic supărător. Dimpotrivă, capacitatea de a te juca relevă adesea un caracter fericit, aceasta, desigur, în limitele unei anumite vîrste și ținînd seama de natura amuzamentului. Am auzit de savanți care susțineau bătălii cu soldați de plumb, cunosc un eminent chirurg care și-a construit o machetă cu niște instalații feroviare de toată frumusețea. Exemplele se pot înmulți. Atunci — de ce să nu se distreze mai marii boxului profesionist cu ipoteticele campionate la cutie ? În fond, cîte rezultate decisive nu s-au aranjat în culisele celor două organisme rivale, care taie și spînzură în materie de supremație absolută — recte, titlul de campion mondial la categoria grea ?

Lucrurile se complică puțin, atunci cînd afli că învingătorul competiției-nălucă este încoronat în cadrul unei festivități cvasi-oficiale și răsplătit cu niște atenții materiale, cam de ordinul unei jumătăți de premiu Nobel... Mă rog, îți privește, au oamenii de unde ! Partea absurdă a istoriei începe în momentul în care o serie de persoane serioase înclină să ia de bună „copilăria electronică". Firește, o anumită argumentație trebuie să existe în tot acest joc de-a baba-oarba — dar de aici, pînă la precizările rizibile, gen „În repriza a opta Rocky expediază o directă la maxilar, Dempsey este numărat, dar îl salvează gongul" — distanța mi se pare insurmontabilă.

Ca orice fenomen viu, disputa sportivă în genere — cea pugilistică, în speță — este conditionată, influențată, determinată în ultimă instanță de anumiți factori subiectivi, foarte greu de reperat pe moment. Cine știe ce tulburări gastrice îl handicapau pe Max Schmelling în ziua revanșei cu Joe Louis, sau ce reușită sentimentală înaripa energia psihică a lui James Corbett în memorabilul meci cu John L. Sullivan ? Dacă Francis Rocco Marcheggiano, cunoscut în lumea ringului sub numele de Rocky Marciano, l-ar fi avut în față pe marele Dempsey, în carne și-n oase, ar fi putut el să reziste presiunii teribile pe care acesta din urmă o exercită, zice-se, asupra nervilor oricărui adversar ? Iată doar cîteva elemente concrete, pe care nici un calcul, oricît de savant, nu le poate corobora, fie pentru că, așa cum spuneam, ele sînt ignorate chiar în momentul cînd se produc, fie — mai ales — pentru că mașina nu se poate substitui niciodată complexului de acte pe care-l numim viață. Altminteri, treaba ar fi simplă : **arhipăstorii** boxului profesionist i-ar aduna frumușel pe toți pretendenții la coroană, i-ar investiga de-a fir a păr cu ajutorul jucăriilor electronice, apoi ar da fișele pe mîna cutiei cu minuni și ne-ar comunica rezultatul...

Cine știe, nu-i exclus să se procedeze așa, în cele din urmă ! Oricum, pînă la găsirea vreunei soluții — ba, poate, chiar și după aceea — eu unul îl prefer pe Cassius.

Dan DEȘLIU

Juniori care îmbătrînesc prea repede...

În cronica noastră trecută am citat pe fruntașii probelor de seniori din recentele campionate republicane de patinaj artistic. Sînt sportivi ajunși la un grad de măiestrie care îi așază alături de colegii lor de întrecere din alte țări, cu tradiție în dificila artă a desenului pe gheață sau beneficiind de mai bune premise pentru pregătirea performanței. Evident, a face separații între sportivi nu este totdeauna echitabil. Fiecare concurent, de la primul pînă la ultimul clasat, are meritele, indiferent de totalul punctelor adunate în dreptul numelui său pe foaia de arbitraj. Și fiecare a depus un efort, în pregătire ca și în evoluția de concurs, pentru care trebuie răsplătit cu întreaga noastră apreciere. Mai ales atunci cînd aceste puncte, medii de note sau locuri în clasament comit ele însele o nedreptate...

Să explicăm. La concursurile noastre de patinaj artistic se prezintă concurenți cu posibilități variate, cu nivel de pregătire adesea diferit. Unii își organizează mai bine munca de pregătire, știu să-și pună în valoare posibilitățile. Cîțiva beneficiază și de antrenamente în străinătate, în condiții de gheață superioare și cu ajutorul neprețuit al unor antrenori reputați. Sînt lucruri firești care nu trec de limitele obișnuitului. Așa se petrece în toate sporturile. Dar — aci se produce deosebirea — la patinaj există și o mare diversitate a posibilităților fizice între concurenți. Aceasta este, poate, cea mai nedreaptă dintre discriminările care însoțesc o competiție. Fiind o disciplină care pretinde execuții tehnice apreciabile pe scara preciziei și a impresiei estetice, în patinajul artistic categoriile nu se limitează, de obicei, pe virste sau gabarit. Așa se ajunge la situația ca într-o competiție să fie puși alături concurenți cu diferențe de vîrste care merg pînă la 10 ani și mai mult. Unicul criteriu este calitatea execuției. Dar este ei totdeauna bine aplicat ? Cu regret, vom spune că nu.

La noi în țară, în patinajul artistic a funcționat de mai multă vreme un regulament care permite promovarea de la o categorie la alta numai pe baza locului ocupat în campionatul republican. Nu și prin prisma rezultatului real, al cuantumului de puncte acumulat. Patinatori cu rezultate mediocre sau de-a dreptul slabe au fost promovați astfel pe scara campionatelor ajungînd la categoria seniori, la o vîrstă cînd alți tineri, în alte sporturi, abia aspiră la juniorat.

Veți spune — treaba lor... S-au grăbit. Vor face ucenicia în rîndul seniorilor. Dar nu este așa. Patinajul artistic este o disciplină care se învață pe capitole. Aci tru, constituind un capitol la care sîntem deficitari. Dar, firește, în același mod trebuie privite și figurile libere. Învățarea săriturilor, cele simple și mai ales cele cu dublă rotație, ca și toată gama piruetelor și a combinațiilor de pași. Adevăr arhicunoscut — este mai greu să corectezi o deprindere greșită, decît să înveți o figură nouă de la început.

Și mai ales, să nu mai căutăm cu tot dinadinsul să facem pe juniorii noștri să îmbătrînească prea repede.

Rd. V.

În discuție: patinajul artistic

nu sînt posibile salturi peste anumite materii de bază, fiindcă fără acestea cunoștințele viitoare nu se pot asimila în mod concret și eficace. În catalogul figurilor obligatorii, „școala" patinajului cum i se spune, dificultatea crește de la probă la probă. Trecînd repede peste primele figuri obligatorii, patinatorul ajunge să abordeze întrecerea de seniori insuficient pregătit, purtînd în bagajul cunoștințelor sale o doză de diletantism și improvizație care-l face pradă ușoară în fața unui arbitru exigent.

Toate cele schițate aci s-au văzut cu pregnanță în finalele ultimelor noastre campionate republicane, ca și în cele din anii precedenți. Concurenți foarte dotați, dar insuficient pregătiți, prin forța împrejurărilor, au căpătat lamentabil în fața grelelor figuri cu coeficient mare, cele care testează posibilitățile patinatorilor seniori. Ei nu sînt vinovați. Dintr-un punct de vedere, au fost victimele propriului lor talent... Clasați mereu pe primele locuri la concursurile categoriilor inferioare, s-au văzut promovați pe prima treaptă a competiției cu cîțiva ani prea devreme.

Iată cum o măsură de promovare și selecție, care se voia echitabilă, a ajuns să fie o frînă a patinajului nostru. Au simțit-o din plin atîția și atîția concurenți. Nu-i vom numi. Un sentiment firesc de pudoare ne obligă la aceasta. Ca și ideea că totuși ei nu sînt iremediabil pierduți pentru un progres viitor. Un progres real, nu numai scriptic.

Corectivul situației actuale există. El trebuie căutat într-un ansamblu de măsuri menite să aducă o mai judicioasă promovare a elementelor celor mai bine pregătite. În primul rînd, va trebui ca forurile noastre de specialitate să se decidă în sfîrșit să aplice acea prevedere regulamentară care cere admiterea în campionat numai pe baza categoriei concurentului. Nu locul într-un concurs, ci nivelul performanței exprimat prin categorie să asigure promovarea. Este o condiție fundamentală. Apoi, chiar absolvirea unei categorii nu trebuie privită ca definitivă, scutind pe patinatori de probe ulterioare. Cunoștințele de bază ale patinatorilor noștri trebuie verificate la intervale cît mai dese, ei să nu părăsească figurile cerute la categoriile inferioare, care constituie baza tehnicii necesare pentru cele mai dificile figuri obligatorii. Din convorbirile noastre cu antrenori și arbitri străini, care ne-au vizitat, a reieșit că patinatorii fruntași din alte țări, chiar cei din clasa maeștrilor, sînt chemați periodic la concursuri de verificare în care execută cele mai simple figuri, începînd cu „optul" nr. 1. Un desen perfect al unei asemenea figuri, simple, certifică posibilitățile patinatorului de a stăpîni perfect și dificilele „bucle" și „paragrafe" necesare marilor concursuri.

Ne-am referit mai mult la problema asimilării treptate a figurilor obligatorii fiindcă ea este mereu actuală în patinajul nostru, constituind un capitol la care sîntem deficitari. Dar, firește, în același mod trebuie privite și figurile libere. Învățarea săriturilor, cele simple și mai ales cele cu dublă rotație, ca și toată gama piruetelor și a combinațiilor de pași. Adevăr arhicunoscut — este mai greu să corectezi o deprindere greșită, decît să înveți o figură nouă de la început.

Și mai ales, să nu mai căutăm cu tot dinadinsul să facem pe juniorii noștri să îmbătrînească prea repede.

Rd. V.

GH. VILMOȘ (DINAMO BRAȘOV) — PRIMUL CAMPION REPUBLICAN

(Urmare din pag. 1)

Simbătă are loc proba de biatlon rezervată tineretului, pe o distanță de 15 km cu 3 trageri în poligon, iar duminică — proba de ștafetă 3 x 7,5 km.

★

Astăzi dimineață, pe Sulinar se desfășoară proba de slalom special din cadrul tradiționalului concurs „Cupa Dinamo".

În afara cursei de coborîre pentru „Cupa Dinamo" și a „Cupei Steagul roșu" la fond fete, Poiana Brașov va găzdui mîine dimineață și întrecerile ediției a VI-a a „Cupei Unirii" la probe alpine, organizată de Școala sportivă din Brașov pentru elevii școlilor generale, precum și întîlnirea Școala sportivă Brașov — Școala sportivă Petroșeni (slalom special, pe pîrtia din Poiană).

★

Calendarul competițiilor cu caracter republican a suferit o serie de modificări. Iată datele și locurile la care se vor desfășura concursurile la care au intervenit schimbări : „Cupa regiunilor" (probe alpine) 27—28 ianuarie, la Semenic ; „Concursul național al copiilor" — 17 februarie la Predeal ; „Cupa Dinamo" (fond) 27—28 ianuarie la Poiana ; „Cupa regiunilor" (fond) 3—4 februarie la Cîmpulung Moldovenesc ; „Cupa Tractorul" (fond) 3—4 februarie la Poiana ; „Cupa României" (fond) 10—11 februarie la Predeal.

MECIURI DECISIVE ÎN „CUPA DE IARNĂ"

Apropiindu-se de sfîrșit, competiția de tenis „Cupa de iarnă" a programat meciuri decisive. Astfel, s-au desfășurat sferturile de finală ale

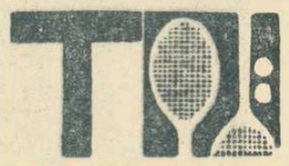

căror rezultate sînt următoarele : *simplu bărbați :* Popovici—Mureșan 6—4, 6—4, Santei—Chereches 6—3, 5—7, 6—1, C. Năstase — D. Hărădău 6—3, 6—4, Mărmureanu—Ovici 4—6, 6—0, 6—3 ; *simplu femei :* Felicia Bucur—Aneta Verone 6—4, 6—1, Iudit Dibar—Valeria Balaș 8—6, 7—5, Julieta Boboc—Florica Butoi 6—1, 6—2. Au mai avut loc și două semifinale. Una de simplu băieți : Mărmureanu—C. Năstase 6—2, 6—2 și alta la simplu fete : Iudit Dibar—Felicia Bucur 6—2, 6—2.

Concursul continuă astăzi de la ora 8.

De la trimisul nostru special, Gh. Russu-Șirianu

Olympia a jucat mai bine la Ljubljana

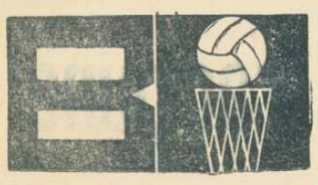

LJUBLJANA 19 (prin telex). Ora tîrzie la care s-a încheiat joi seara partida dintre *Olympia Ljubljana* și *Dinamo București*, contînd pentru *„Cupa cupelor"* la baschet, ne-a pus în imposibilitatea de a vă relata prea multe amănunte în numărul nostru de vineri. Iată, de ce, cîteva completări privind modul de desfășurare a operațiilor, care au dus la eliminarea echipei noastre din competiție, sînt absolut indispensabile.

Partida a fost urmărită de peste 4 000 de spectatori, au existat încă cel puțin 2 000 de solicitanți pentru un loc în sala Tivoli. Meciul a luat sfîrșit cu scorul de 87—60 (45—30) în favoarea gazdelor, punctele fiind realizate de : *Basin 12, Vernic 1, Dermastia 8, Eiselt 4. Daneu 25, Jelovac 14, Zorga 23*, pentru Olympia și *Cernea 15, Viciu 11, Albu 6, Diaconescu 10, Novac 12, Visner 2, Dragomirescu 4* pentru Dinamo.

Există însă și alte cifre pe care le prezentăm, pentru a încerca să redăm cîte ceva din realitățile meciului. În primul rînd — greșelile personale. Gazdele au fost sancționate cu 31 de faulturi, dintre care 24 urmate de aruncări libere. Din acestea dinamoviștii au înscris exact 50 la sută, procentaj destul de slab pentru formația bucureșteană, care în campionat a realizat o medie de 78 la sută. Ca urmare a acestor faulturi, Basin (min. 35), Dermastia (min. 37) și Eiselt (min. 38) au părăsit terenul pentru 5 greșeli personale. În același timp, Olympia și-a văzut penalizați adversarii de 19 ori, beneficiind de 12 aruncări libere, din care a transformat 7.

Sînt însă oare edificatoare cifrele amintite ? Pînă la un punct ele pot constitui o explicație. Dar numai atît. În primul rînd, aceste cifre nu redau exact uriașul număr de greșeli personale trecute cu vederea de cuplul *Carlo Marchesi* (Italia)—*Reinhold Liebsch* (R.F.G.). Apoi ele nu pot în nici un caz să ilustreze într-un anumit fel vacarmul de nedescris din sala Tivoli (petardele și jocurile de lumini izbucneau cînd „5"-ul Olympiei pornea în atac), sau... maniera „selectivă" de arbitraj a cuplului amintit.

Puteau dinamoviștii obține un rezultat mai bun, care să le permită trecerea cu succes al celui de al doilea tur al competiției ? Categoric nu, dacă ținem seama de condițiile în care s-a desfășurat această partidă. Olympia este o echipă de mare calibru, omogenă, și cu un potențial fizic și tehnico-tactic ridicat. Și cu acest prilej, *Daneu* — acest virtuos al baschetului mondial — și colegii săi ne-au demonstrat evidente calități, care le-au adus o meritată calificare în faza superioară a competiției.

Bucureștenii au luptat cu multă ardoare pentru un rezultat mai bun. Ei au avut însă pe parcursul întîlnirii mai multe momente de cădere, cu evidente repercusiuni în stabilirea rezultatului final. Apărarea lor a manifestat adesea slăbiciuni, iar în atac s-au ratat mai multe ocazii favorabile.

Laureații campionatului republican de juniori se felicită reciproc (de la stînga — Mihai Popescu, Dezideriu Czeisner, Atanasie Bulete). Un amănunt: sînt reuniți pe podium toți participanții la concurs. Unde sînt ceilalți tineri patinatori ? Au fost promovați la seniori, bineînțeles...

CORESPONDENȚĂ DIN BERLIN

„JUCĂTOARELE DE LA AUSSENHANDEL NU POT EMITE PRETENȚII ÎN SEMIFINALA C.C.E."

Prin urmare, sorții au decis ca în semifinalele „Cupei campionilor europeni" la tenis de masă, echipele feminine Aussenhandel și Progresul București să se întîlnească din nou. Cele două formații și-au mai disputat întîietatea și în alte ediții ale „C.C.E." dar, atunci, echipa berlineză evolua sub numele de T.S.C. De două ori victoria a revenit românceior, la același scor : 5—3. Nici de data aceasta speranțele campioanei R.D. Germane nu pot fi mai mari în meciul de la 25 ianuarie de la București. Deci, nu ne putem aștepta decît la o înfrîngere onorabilă.

Antrenorul echipei, Heinz Haupt, va alinia cea mai bună garnitură posibilă dar, după cum mi-a declarat zilele trecute, o victorie în deplasare, în fața Progresului, cu Maria Alexandru în componență, este aproape imposibilă. Doris Hovestadt, ca și Gabrielle Geissler, sînt jucătoare ale reprezentativei R.D. Germane și au o mare experiență internațională. Chiar dacă ele vor „prinde" o zi bună, toți nu pot emite pretenții la calificare. Dacă meciul ar fi fost programat la Berlin, s-ar fi putut vorbi despre o victorie a echipei germane. La București, însă, misiunea este mult mai dificilă... A treia jucătoare, Marita Nylhof, este o sportivă talentată, care a obținut numeroase succese în campionatele de junioare din anii trecuți. Fiind bolnavă, ea a absentat aproape un an, rămînind în urmă cu pregătirile. În fine, rezerva echipei este Annelise Benninghaus — tot o tînără, dar care, din lipsa unei suficiente experiențe competiționale internaționale, nu a devenit încă titulară a formației.

Iată și cîteva date de vizită ale jucătoarelor de la Aussenhandel:

DORIS HOVESTADT : născută la 22 septembrie 1943, ea și-a început activitatea la tenis de masă în 1954. A cîștigat de nouă ori titlul de campioană a R.D.G. (pe echipe și la individual), și a ocupat locul al treilea la campionatele europene din 1964.

GABRIELLE GEISSLER: născută la 1 noiembrie 1944, joacă tenis de masă din 1959. A cîștigat de nouă ori titlul de campioană a R.D.G. (echipe și individual). În 1964 s-a calificat în sferturile de finală ale campionatelor europene, iar în 1967 a figurat pe locul 9 în clasamentul celor mai bune jucătoare din lume.

MARITA NYLHOF: născută la 13 octombrie 1948, practică tenisul de masă din 1958. A cîștigat de mai multe ori titlul de campioană de junioare a R.D. Germane. La „Criteriul european de juniori", de la Szombathely (Ungaria), din 1966, ea a obținut două medalii de argint.

Werner RUTTKUS
redactor la „Deutsche Sportecho" Berlin

ÎN CURÎND PE ECRANE

RITA TUSHINGHAM ÎN CAPCANA

O PRODUCȚIE A STUDIOURILOR ENGLEZE

700 președinți de comisii sportive într-un colocviu teoretic

(Urmare din pag. 1)

elevii au fost ajutați de către profesori de specialitate : maestrul sportului Mircea Ursac, pentru atletism ; maestrul sportului Mihai Sulică, la schi ; prof. M. Solomon și Horia Cioabă, la gimnastică ; prof. Gh. Piticaru la haltere etc.

Trebuie să arăt, totodată, că în sprijinul documentării cursanților, am creat și un cabinet metodic. Acesta a fost alimentat cu materiale adecvate : lucrările Conferinței pe țară a mișcării sportive din anul trecut, lucrările plenarei C.C. al U.T.C., articole și reviste consacrate sportului școlar, pliante cu fotografii, chinograme și schițe privind tehnica unor ramuri sportive. De asemenea, au fost organizate vizionări de filme tehnico-sportive (și artistice totodată), cum ar fi „Frumusețea mișcării", „J. O. de iarnă de la Innsbruck", „Din istoria sportului românesc".

— Ce concluzii ați putut desprinde după organizarea acestei acțiuni care este, într-adevăr, demnă de toată prețuirea ?

— În primul rînd că elevii din școlile profesionale și tehnice, de maiștri și din liceele de specialitate sînt pasionați după sport, îndrăgesc exercițiul fizic. Însuflețirea cu care au participat la toate concursurile organizate reprezintă cel mai edificator argument. În al doilea rînd : elevii din aceste școli au aptitudini deosebite pentru sport, în special pentru ramurile incluse în atletica grea. Bine îndrumați, mulți dintre acești elevi ar putea deveni susceptibili de selecționare în loturile de juniori, tineret și chiar de seniori. În legătură cu acest aspect am desprins o a treia concluzie : în școli, cadrele de specialitate lucrează prea puțin în direcția specializării într-un sport sau altul și, în general, ele ocolesc atletismul, disciplină care n-ar trebui să lipsească din preocupările nici unui profesor de educație fizică.

O altă concluzie : în competițiile oficiale școlare, mai precis în campionatele naționale rezervate elevilor, numărul participanților este mult prea restrîns. De aceea, unii dintre ei iau startul la cîte două și chiar trei ramuri sportive. Comisiile sportive, profesorii de specialitate, conducerile de școli, trebuie să ia măsuri pentru curmarea acestei situații atrăgînd pe terenurile de sport, în concursuri și competiții organizate pe plan local, cît mai mulți elevi și, treptat, dacă este posibil, chiar întreaga masă a elevilor. Fiindcă, repet, sportul este îndrăgit de către tineretul din aceste școli. Mai mult, acest tineret simte nevoia practicării organizate a exercițiului fizic pentru a combate unele deformații fizice rezultate dintr-o poziție vicioasă la orele de practică. Este un punct de vedere exprimat și de elevii și de profesorii de specialitate care au participat la această acțiune. Sperăm că factorii interesați direct de dezvoltarea armonioasă a elevilor din școlile menționate vor acorda un sprijin mai consistent învățămîntului de educație fizică și activităților sportive.

În încheierea discuției purtate, prof. Gabriel Popescu ne-a rugat să transmitem felicitări unor comisii sportive și să le popularizăm și pe această cale pentru modul cum știu să-și organizeze concursurile și competițiile pe ani de studii. Este vorba de Școala profesională „Independența"-Sibiu, de Școala tehnică sanitară Oradea, de Școala tehnică de sticlărie-Turda, de Școala tehnică de petrol chimie-Pitești și de Școala tehnică de telecomunicații-București...

fotbal

Pe cînd primele cluburi de fotbal?

In ultima vreme se discută din ce în ce mai mult despre crearea cluburilor de fotbal. După părerea unor oameni cu o vastă experiență în sport, una din cauzele pentru care această disciplină bate pasul pe loc este și aceea a structurii organizatorice nepotrivite, a lipsei unor cluburi puternice. Problemel, deosebit de spinoase, i se caută — cam de mult — rezolvarea. Ea a fost dezbătută și în cadrul federației de fotbal ca și în acela al C.N.E.F.S.-ului. S-au ținut ședințe, s-au adunat păreri, s-au făcut propuneri scrise. Din cînd în cînd, chestiunea revine la suprafață, apoi este din nou părăsită. Desigur, nu este de loc o treabă ușoară. Actualele secții (dacă nu toate, măcar cîteva, cu titlul de experiment) ar trebui reorganizate, iar conducerea lor să fie încredințată unor oameni competenți și pasionați de fotbal.

Întrebarea: cum vedeți un asemenea club de fotbal? revine deseori atît în scrisorile pe care le primim, cît și în discuțiile pe care le purtăm cu cei ce ne vizitează redacția.

Încercînd să răspundem, deselor solicitări, fără a avea pretenția de a epuiza datele problemei, considerăm că la baza întregii activități a unui club de fotbal trebuie să stea un regulament care să prevadă, pînă la amănunt, drepturile, îndatoririle și răspunderile tuturor factorilor interesați. Trăinicia clubului nu poate fi concepută decît prin crearea unor raporturi bune cu federația și a unor relații de colaborare, pe principii sănătoase, cu celelalte cluburi. Ne referim îndeosebi la respectarea strictă, de către federație și cluburi, a regulamentelor, în ceea ce privește criteriile de transferare etc. Pornind de la această idee, e necesar ca jucătorii să fie „legați" de clubul la care activează printr-un angajament oarecare pe o anumită perioadă. Așa cum în uzine, în fabrici, există angajamente scrise — între salariați și întreprinderi, de ce n-ar putea exista același lucru și pentru fotbaliști? Perioada angajamentului, de unul sau doi ani, ar urma să fie înscrisă în cartea de muncă. Aceste angajamente ar trebui să stipuleze drepturile și obligațiile jucătorilor pe perioada cît activează la clubul respectiv. La expirarea termenului prevăzut, cele două părți — club, jucător — pot prelungi angajamentele sau, datorită situației (familiale, schimbare de domiciliu, creștere sau scădere valorică) jucătorul să se poată transfera, întocmai ca și salariatul căruia i se dă acordul de transfer. Sîntem, credem, în asentimentul marii majorități a celor ce se interesează de fotbal și-l iubesc, spunînd că asemenea legături ar trebui să se încheie numai cu acei fotbaliști care reprezintă adevărate valori (nu cu grămada) sau cu acei ce ureă treptele măiestriei muncind cu seriozitate și cu un remarcabil simț de responsabilitate. În cîntărirea valorilor (la încheierea angajamentului-contract), un cuvînt greu trebuie să-l aibă antrenorul. În primul rînd, el, deoarece lucrează în mod direct cu jucătorul.

Pentru un club de fotbal puternic, cu o situație economică înfloritoare (sugestii în acest sens s-au făcut într-un articol recent publicat de ziarul nostru), ar exista posibilitatea apelării și la antrenori străini. Părerile în această direcție sînt însă împărțite.

Ce s-ar aștepta de la aceștia? În primul rînd, noutăți în materie de tehnică, tactică și organizare. În al doilea rînd, ar crea un climat de lucru mai serios, ar înlătura imixtiunile acelor conducători de cluburi nespecialiști de fotbal (unde mai există) în alcătuirea formației, ar introduce un spirit de disciplină și exigență în pregătire, înlăturînd orice menajamente indiferent de valoarea fotbalistului... În al treilea rînd, credem noi, ar vitaminiza mult activitatea tehnicienilor noștri, i-ar stimula și ambiționa... Cum însă pe această temă discuțiile sînt extrem de controversate, ne oprim aici.

Revenind asupra structurii organizatorice, clubul ar trebui să aibă ca al doilea obiectiv principal pregătirea piticilor, juniorilor și a echipei de tineret, crearea într-un cuvînt a seniorilor — din propria-i pepinieră, a unor jucători posesori ai unei tehnici, vigurozitate și gîndire tactică superioară. La club ar trebui să se lucreze pe criterii riguros științifice, ar trebui să existe o bază materială adecvată, ar trebui... Dar, deocamdată discutăm și știm doar ce ar trebui. Cînd se va face primul pas pentru înființarea clubului de fotbal, sau cînd se va mărturisi că s-a renunțat la idee? Promitem cititorilor să anunțăm epilogul cu majuscule!

Cristian MANTU

STELIȘTII LA POALELE TÎMPEI

Zăpada abundentă acoperă acum munții și localitățile din împrejurimi. În fuga trenului spre Brașov, Caraimanul semeț și luminat strălucește. La poalele lui sînt în pregătire fotbaliștii de la Progresul, Petrolul și Rapid.

La Brașov steliștii își fac datoria de lideri. Se pregătesc serios pentru a-și onora spectatorii ce vin pe stadion la întrecerile duminicale. Alergări pe teren variat, lucru în sală și discuții teoretice, pregătire fizică specifică, perfecționarea tehnică și tactică — iată pe scurt cîteva din problemele echipei Steaua în pregătirea pe care o face la poalele Tîmpei.

Lotul cuprinde pe următorii jucători: *Haidu, Suciu, Sătmăreanu, Jenei, D. Nicolae, Hălmăgeanu, Rotaru, D. Popescu, Negrea, Voinea, Vigu, Tătaru, Sorin Avram, Constantin, Soo, Pantea, Manea, Creiniceanu* și două noutăți, fundașii *Cojocaru* de la Metalul București și *Melenco* de la Portul Constanța. Antrenorul ȘTEFAN COVACI este mulțumit de acomodarea jucătorilor și speră într-o bună comportare în noul sezon.

UNDE MERGEM?

ATLETISM — *Sala Floreasca II, de la ora 16,15:* Campionatul orașului București.

SCRIMĂ — *Sala Facultății de drept de la ora 16,30:* Campionatul Capitalei pentru seniori (floretă masculin).

TENIS — *Sala Steaua, între orele 8—15 și 18—22:* „Cupa de iarnă".

POLO — *Bazinul Floreasca, de la ora 19:* Dinamo—Mladost Zagreb în finala „C.C.E.", meci revanșă.

PATINAJ ARTISTIC — *Patinoarul Floreasca, de la ora 14:* Faza regională a campionatului republican (juniori mici și copii).

HOCHEI — *Patinoarul „23 August", ora 17:* București tineret—R.F.G. II; *ora 19:* București A—C.H.Z. Litvinov, meciuri în cadrul „Cupei orașului București".

SPORT LA TELEVIZOR

Ora 19 — Transmisie de la bazinul Floreasca, meciul revanșă Dinamo București—Mladost Zagreb în finala „C.C.E." la polo.

Ora 23,15 — Emisiunea Telesport. Din cuprins: reportaje filmate la finala „Cupei intercontinentale" la baschet, meciul de rugby Scoția—Franța, concursul atletic de la Boston.

Tragerea autoturismelor LOTO din 23 ianuarie

3 zile pînă la închiderea vînzării

În întreaga țară continuă vînzarea biletelor pentru tragerea autoturismelor LOTO din 23 ianuarie a.c., prima acțiune specială a anului 1968.

Această tragere se desfășoară după o nouă formulă tehnică care acordă noi și importante avantaje pentru participanți.

În primul rînd vom semnala faptul că se vor efectua 30 de extrageri a cîte 4 numere, deci în total vor fi extrase nu mai puțin de 120 numere.

În al doilea rînd este de menționat că pentru prima oară se va acorda un autoturism „VOLVO 121" în valoare de 102 750 lei, în continuare pe lista de premii aflîndu-se autoturisme: „Renault 16", „Moskvici 408" cu 4 faruri și radio, „Fiat 850", „Renault-Gordini" și „Trabant 601" care se atribuie în număr NELIMITAT.

În afara autoturismelor se acordă premii în bani de valoare variabilă pentru 3 numere cîștigătoare din 4 extrase și premii fixe în bani pentru 2 numere cîștigătoare din 4 extrase.

Precizăm că jucînd pe biletele seria „J" de cîte 60 lei se poate participa la toate cele 30 de extrageri.

Pentru a nu lipsi de la această importantă tragere este bine să vă cumpărați biletele din vreme. Luni 22 ianuarie a.c. este ultima zi pentru vînzarea lor. Marți 23 ianuarie, va avea loc tragerea.

● Astăzi, ultima zi pentru depunerea buletinelor la concursul Pronosport nr. 3 de mîine, duminică.

Pentru a veni în sprijinul participanților care doresc să se documenteze din vreme, publicăm mai jos programul concursului Pronosport nr. 4 de duminică 28 ianuarie 1968: I. Brescia — Torino; II: Cagliari — Bologna; III: Fiorentina — Milan; IV: Internazionale — Mantova; V: Bari — Perugia; VI: Napoli — Roma; VII: Sampdoria — Varese; VIII: Spal — Lanerossi; IX: Palermo — Foggia; X: Messina — Genoa; XI: Padova — Verona; XII: Catania — Livorno; XIII: Catanzaro — Novara.

TRAGEREA LOTO DIN 19 IANUARIE 1968

49 1 84 21 80 9 24 30 43 29 76 26

Fond de premii: 1.042.765 lei.

Tragerea următoare va avea loc vineri 26 ianuarie 1968, în București.

Corespondenții noștri ne transmit știri despre pregătirile echipelor

POIANA CÎMPINA

Au trecut două săptămîni de la primul antrenament din acest an al echipei Poiana. În perioada actuală, cei doi antrenori, T. Befa și Gh. Ionescu, pun accentul pe pregătirea fizică generală și, în acest scop, jucătorii efectuează crosuri pe teren variat, exerciții de gimnastică și lucrează cu halterele. La pregătiri participă jucătorii Opanschi, Tica, Șovăială, Aniță, Chirilă, Popa, Nanu, Iordache, Moraru, Fătu, Stroie, N. Georgescu, Matei, Popescu, Silaghi, Dicianu, Voicu, Costea, D. Adrian, Dragomir și Dobre.

C. VÎRJOGHE

CHIMIA SUCEAVA

După un concediu de aproape o lună, jucătorii de la Chimia și-au reluat activitatea. Pregătirile au loc în fiecare zi, sub conducerea antrenorului Valeriu Neagu, cu participarea jucătorilor Petcu, Sidac, Danileț, Stere, Mărculescu, Nedelcu, Borcău, Gross, Nicolau, Teodosiu, Vicovan, Roșu și Pavel. Lipsesc nemotivat Gheghe și Brînduș-escu. Conducerea secției de fotbal și-a propus să completeze lotul cu cîțiva tineri din echipele din campionatul regional.

C. ALEXA

A.S.A. SIBIU

Antrenamentele echipei A.S.A. Sibiu se desfășoară în aer liber și în sală, de patru ori pe săptămînă. Primul meci amical este programat pentru data de 28 ianuarie, la Sibiu, în compania formației A.S. Cugir. Apoi, A.S.A. va juca cu C.S.M. Sibiu și Chimia Rm. Vîlcea. În lot au fost promovați tinerii Rotaru, Gh. Petre, Ciornei, Panait, Chiriac și Ardeleanu.

GH. TOPIRCEANU

UNIREA FOCȘANI

Din ziua de 6 ianuarie, Unirea Focșani are un nou antrenor, pe Olimp Matelescu. A doua zi, jucătorii au efectuat primul antrenament și, în continuare, ședințele de pregătire au avut loc de 5 ori pe săptămînă. La antrenamente iau parte Cocan, Ștefanov, Ciobotaru, Isac, Roman, Breazu, Hetrea, Ioniță II, Artenie, Necula, Bolovan, Daininciuc, Dragu, Vasilovici, Kedveș, I. Ioniță, Bosnea. Nu participă Tilvăr, fiind bolnav.

A. SÎRBU

PRONOSTICUL NOSTRU

Concursul din 21 ianuarie

Atalanta — Napoli	X
Bologna — Sampdoria	1
Cagliari — Brescia	1
Mantova — Juventus	2
Milan — Spal	1
Roma — Inter	1
Torino — Lanerossi	1
Varese — Fiorentina	1
Foggia — Lazio	X
Modena — Padova	1
Genova — Novara	X
Potenza — Catania	X
Monza — Reggina	X

Au cuvîntul 3 specialiști de peste hotare

- *„Forma ideală — numai prin jocuri oficiale"*
- *„Adio — strictei specializări"*
- *„A.B.C.-ul fotbalului — în școli"*
- *„Cum va evolua fotbalul?"*

Ultima zi a cursului, simbătă 13 ianuarie, a însemnat o zi de sinteză a problemelor analizate și discutate pînă atunci. Cei trei antrenori, invitați de peste hotare, englezul ROY MEADS, vestgermanul PETER KIRCHRATH și iugoslavul VOIA RAINOVIC, au ieșit din cadrul strimt al referatelor prezentate anterior, abordînd multiple și variate aspecte ale fotbalului și răspunzînd, apoi, cu competență și amabilitate, la întrebările antrenorilor noștri. Și, cum unele aprecieri ale celor trei specialiști ni s-au părut interesante, le vom face loc în rîndurile care urmează:

★

În legătură cu PERIOADA PREGĂTITOARE (de strictă actualitate pentru echipele noastre divizionare), și care, în Anglia, se întinde de-a lungul a cinci săptămîni, ROY MEADS a eșalonat-o astfel: în prima săptămînă se lucrează pentru redobîndirea rezistenței generale prin crosuri, alergări variate, foarte multe exerciții de gimnastică; în cea de-a doua săptămînă, munca de pregătire se intensifică: se lucrează atît dimineața, cît și după-amiază, alternativ, pentru pregătirea fizică (se folosesc greutăți, mingi medicinale), și pentru tehnică; în cea de-a treia săptămînă, se recomandă lucru mai puțin intens, factorul fizic continuă să se îmbine cu cel tehnic, apar jocuri reduse: fotbal în cinci, tenis cu piciorul, jucătorului cerîndu-i-se, acum, să gîndească mai mult; în cea de-a patra săptămînă, este caracteristic lucrul pentru viteză specifică, folosindu-se sprinturi cu balonul, combinații tehnico-tactice între jucători aparținînd aceluiași compartimente; în sfîrșit, în ultima săptămînă (de efort mai ușor), se efectuează munca de finisare, pregătirea pentru jocul propriu-zis.

La acest capitol, Roy Meads a ținut să facă următoarea precizare: *„o echipă nu intră, de la început, în maximum de formă, ci abia după patru-cinci jocuri de campionat, întrucît, forma ideală se obține numai prin întreceri oficiale".*

★

În ceea ce privește mult discutatele SISTEME DE JOC, Roy Meads a spus: *„Jocul de fotbal trebuie să se desfășoare după un sistem așa-zis liber, iar jucătorul să se afle în acea porțiune a terenului, în care o cere faza respectivă".*

„Mă declar în favoarea jocului realist, la baza căruia a stat interesul primordial pentru marea performanță. Aceasta a impus anumite restructurări în metodele de pregătire și, implicit, în sistemul de joc. Cu fotbalul «romantic», în care se urmărește spectaculosul pur, nu se pot obține rezultate de mare valoare. Se discută mult în ceea ce privește sarcinile care revin jucătorilor pe posturile respective cînd, de fapt, stricta specializare este pe cale de dispariție. Și, pe bună dreptate: fotbalul are, în linii mari, două faze: de atac, și de apărare; deci, sarcinile jucătorului vor fi sarcini în situația de atac, și sarcinile în situația de apărare. În amîndouă situațiile, se impun soluții CALITATIVE, ocolindu-se aglomerările NEJUSTIFICATE în atac, sau în apărare". (VOIA RAINOVIC).

„Orice s-ar spune, la ultima ediție a campionatului mondial, primele două clasate, Anglia și R.F. a Germaniei au jucat sistemul «zăvor», dar cu o mare elasticitate. Înainte de campionatul mondial, în timpul pregătirilor și a jocurilor de verificare, în Anglia s-a emis părerea că Alf Ramsey și-a pierdut mințile, spunîndu-se că echipa, antrenată de el, nu are aripi. Nimeni n-a observat, însă, că cele mai bune extreme ale lui sînt... fundașii de margine. Cu alte cuvinte, una din caracteristicile esențiale ale fotbalului modern, este MAREA CIRCULAȚIE A JUCĂTORILOR în teren". (PETER KIRCHRATH).

★

„La noi, în R.F. a Germaniei, o mare atenție este acordată juniorilor. În total, avem 1 500 000 de juniori legitimați. Aceștia activează, în mod organizat, în școli, în comune, în orașe, în landuri. Cei mai buni dintre ei sînt selecționați în reprezentativa școlii, a comunei, a orașului ș.a.m.d. Începînd de la vîrsta de 16 ani, tinerii jucători pot efectua același program de antrenament cu al seniorilor, dar nu le este permis să evolueze în formațiile acestora". (PETER KIRCHRATH).

„Și la noi milioanele de elevi își desfășoară activitatea de bază în școli; participă în competiții — inter-ani, inter-școli, pe trei categorii de vîrstă: 11, 13 și de la 15 ani în sus. Ei au la dispoziția lor numeroase terenuri și echipament de bună calitate". (ROY MEADS).

„Fotbalul se practică cu multă pasiune în școlile noastre de toate gradele. Profesorii de educație fizică iau parte la toate cursurile de perfecționare a antrenorilor și, pentru stimularea lor în munca de pregătire a elevilor, sînt, adesea, premiați. În ceea ce privește procesul de instruire al tinerilor fotbaliști, există următoarea indicație: între 14 și 16 ani nu se insistă asupra factorului tactică. Toată atenția este îndreptată asupra tehnicii, asupra pregătirii fizice și, în special, asupra unui element de o deosebită importanță: EDUCAȚIA". (VOIA RAINOVIC).

★

„După părerea mea, la baza fotbalului viitorului va trebui să stea o pregătire fizică perfectă, în special, în ceea ce privește viteza și rezistența în regim de viteză. În aceste condiții, de mare viteză, vor trebui să se dezvolte tehnica și gîndirea tactică. În ceea ce privește sistemul? Cine a pălăvrăgit 15 ani despre el, a rămas în urmă... tot atîta timp. Aș mai vrea să adaug că jocul de fotbal va evolua în direcția îmbunătățirii calitative a apărării". (VOIA RAINOVIC).

„Nu mai pierdeți timpul; începînd de azi, abandonați formulele cifrice 4—2—4, 4—3—3 etc. Învățați echipele dv. să atace, pe viitor, cu 10 jucători, și să apere cu... 11". (PETER KIRCHRATH).

„Dacă în viitorul apropiat, o echipă va ajunge să efectueze trei antrenamente pe zi, două vor fi axate pe perfecționarea vitezei. În așa fel, încît jucătorul — firește, un tehnician desăvîrșit — să poată face față sarcinilor multiple pe toată perioada celor 90 de minute". (ROY MEADS).

G. NICOLAESCU

DIALOG CU CITITORII

Articolele apărute săptămîna trecută în ziarul nostru sub semnătura antrenorului Colea Vîlcov și a prof. Tudor Vasile, președintele Consiiiului pentru educație fizică și sport al orașului București, au stîrnit multe comentarii. În scrisori trimise redacției sau telefonic, numeroși cititori și-au exprimat acordul cu punctele de vedere emise de cei doi specialiști. Alți iubitori ai fotbalului, printre care ing. **Liviu Ghimișescu** din Oradea, str. Avram Iancu 2, **Ladislau Feher** din același oraș, str. D. Cantemir 75, blocul C 6, scara B, ap. 39, **Gheorghe Dogaru,** salariat la subcentrul tehnic de telecomunicații din Slatina, **Teodor Nicolae** și **Ion Apostolescu,** salariați ai șantierului Energopetrol Bascov-Pitești, **Florian Popescu** din Pitești, str. Cîmpineanu nr. 2, blocul 1, ap. 3, **P. Ionescu** și **I. Rizescu** din același oraș s-au declarat, însă, nemulțumiți de aprecierile făcute în cele două articole cu privire la Dobrin. Desigur, cititorii noștri au deplina latitudine de a accepta sau nu anumite puncte de vedere exprimate în ziar. Ne surprinde, însă, faptul că unora dintre cititori li se pare normal ca ziarul să publice numai acele opinii care corespund propriilor lor păreri! Redacția noastră și-a propus să deschidă coloanele ziarului pentru un larg schimb de idei, pentru o luptă de opinii, și nu ne vom abate de pe acest drum, conștienți fiind că numai astfel vom sprijini progresul sportului românesc. Alinierea punctelor de vedere, împiedicarea exprimării anumitor opinii care nu sînt pe placul unora dintre noi ar prejudicia grav acest progres, pe care îl dorim cu toții. Iată de ce ziarul a publicat și va mai publica păreri diferite, chiar controversate uneori, privitoare nu numai la fotbal, ci la toate sporturile. De aceea la rubrica „Tribuna cititorilor" inserăm opinii dintre cele mai diferite, care nu de puține ori se ciocnesc între ele. Tocmai din aceste ciocniri de idei, din aceste controverse apare la lumină adevărul, se conturează soluțiile cele mai bune.

Să nu uităm, apoi, că în fotbal este foarte riscant să faci afirmații categorice. Fiind vorba de un sport de echipă, aprecierea de cel mai bun jucător apare ca destul de relativă, mai ales într-o perioadă în care întreg fotbalul românesc n-a dat dovezi de strălucire. Nu este, deci, de loc de mirare că în ancheta revistei „Sport", la care au răspuns 14 dintre cei mai reputați tehnicieni din țara noastră, primul loc a revenit lui Coman, iar lui Dobrin doar locul 4.

Și acum o confesiune. La solicitarea revistei „Fotbal" l-am indicat și eu pe Dobrin drept cel mai bun fotbalist al anului 1967. Aceasta însă nu-mi dă dreptul să tun și să fulger împotriva celor care au alte păreri. Să respectăm, deci, opiniile altora (dacă ele nu mistifică realitatea) așa cum pretindem să fie respectate și ale noastre.

Sub semnătura inginerului A. Peterfi din Tg. Mureș a fost publicată în numărul din 13 ianuarie al ziarului nostru „o statistică originală" privitoare la campionatul diviziei A de fotbal. Ea a trezit interesul altui amator de cifre, tovarășul **Ștefan Cașiu** din Timișoara, str. Popa Șapcă 32, blocul A 12, scara A, ap. 10, care ne cere adresa inginerului Peterfi în vederea „unui schimb de experiență". Din nefericire, nu cunoaștem adresa cerută. Îl rugăm, însă, pe tov. Peterfi să-i scrie dînsul cititorului nostru din Timișoara!

Un iubitor al handbalului, tovarășul **Nicolae Gaita** din Reșița, blocul 23 August, ap. 126, este de părere că televiziunea ar trebui să dea o mai mare atenție acestui sport. D-sa propune să se televizeze meciurile mai importante din campionatul de handbal, îndeosebi acelea programate în Capitală. Întrucît aplicarea propunerii nu depinde de noi, ne facem datoria de a o aduce pe această cale la cunoștința emisiunii sport a Televiziunii, însoțind-o de tot sprijinul nostru.

Elevul **Soca Mitu** din Galați, str. Crinului nr. 1, face sugestia ca turneul final al campionatului masculin de volei să nu mai aibă loc în București, ci într-un oraș de provincie. Tînărul nostru cititor consideră că și Galațiul ar putea fi o gazdă bună a acestui turneu, avîndu-se în vedere valoarea ridicată a echipei locale Politehnica, precum și pasiunea gălățenilor pentru volei. În ceea ce ne privește, n-avem nimic împotriva acestei propuneri pe care o apreciem chiar ca îndreptățită. Rămîne ca federația de specialitate să o studieze cu atenție și să hotărască asupra ei.

Actorul **Ferenc Forrai** din Sf. Gheorghe ne semnalează performanțele sportive ale unui tînăr popicar de 15 ani, elev la Liceul nr. 1 din localitate. În repetate rînduri, acesta a înregistrat rezultate de peste 900 popice doborîte, recordul său fiind de 961 p.d. El activează ca junior în echipa Textila Sf. Gheorghe. Deși citiorul nostru nu ne indică, din păcate, și numele tînărului performer, credem că federația de specialitate îl va descoperi destul de ușor și-l va avea în vedere sale.

Precizîndu-ne că este vorba de un pariu, cititoarea **Mimi Cătur** din Cugir ne solicită răspuns la întrebarea dacă fotbalistul Boc s-a născut în regiunea Crișana sau Ploiești. Întrucît d-sa susține că Boc este originar din regiunea Ploiești, sîntem nevoiți să o contrazicem, deoarece jucătorul dinamovist s-a născut pe meleagurile regiunii Crișana.

Tovarășul **Stelian Stoica** din Brăila, str. Hipodrom, blocul C 5, ap. 2, ne-a trimis o scrisoare de un pronunțat patetism, în care își exprimă regretul pentru despărțirea jucătorului Dridea I de clubul Petrolul. Ne pare rău că o banală greșeală de corectură a provocat atîta mîhnire. Pentru că, în realitate, nu Dridea I (cum eronat a apărut în ziar), ci fratele acestuia, Dridea II, a primit dezlegarea de la Petrolul. Ceea ce este cu totul altceva.

Cititorul **Cristian Negoiță** ne solicită cîteva date biografice ale fotoreporterilor Paul Romoșan și Aurel Neagu. Amîndoi au făcut sport de performanță: primul dintre ei a fost atlet și velist, iar al doilea deține titlul de maestru al sportului la tir. Paul Romoșan este student în anul V la Institutul de Cultură Fizică. Amîndurora li se poate scrie pe adresa ziarului nostru.

C. FIRĂNESCU

CENTRUL DE GIMNASTICĂ

...de pe lîngă clubul sportiv „Flacăra" mai primește înscrieri pentru completarea unor grupe noi de copii, tineri și adulți — bărbați și femei.

Informații suplimentare pot fi obținute la sediul clubului din strada Nuferilor (fostă Popov) nr. 27, sau telefonic la 16.25.97, zilnic pînă la ora 14,30 iar marțea și vinerea și după-amiază de la ora 18 la 21.

TAROM — angajează însoțitori și însoțitoare de bord

Înscrieri se mai primesc la Întreprinderea Transporturi Aeriene — TAROM — din incinta Aeroportului Băneasa la Serviciul Personal, între orele 13.00—15.00 pînă la data de 24 ianuarie 1968.

CONDIȚII:

— FEMEI — vîrsta 18—26 ani, fizic corespunzător.

— BĂRBAȚI — vîrsta pînă la 28 ani, fizic corespunzător și stagiul militar satisfăcut.

— Studii medii cu sau fără bacalaureat.

— Cunoașterea a cel puțin două limbi străine din următoarele: engleza, germana, franceza, italiana și rusa.

— Condiții perfecte de sănătate.

— Domiciliul stabil în orașul București.

INFORMAȚII SUPLIMENTARE LA TELEFON 33.00.30, interior 33.

SUB SEMNUL PREGĂTIRILOR OLIMPICE

Florence Steurer — învingătoare la Badgastein

Concursul internațional feminin de schi de la Badgastein a continuat cu desfășurarea primei manșe a probei de slalom special care a fost cîștigată de Florence Steurer (Franța) în 43,49 s. Pe locurile următoare s-au clasat Rosie Fortna (S.U.A.) 44,40 și Isabelle Mir (Franța) 44,83. Din cauza pistei acoperite cu gheață au fost înregistrate numeroase accidente și abandonuri.

În clasamentul „Cupei Mondiale" pe primul loc se află la egalitate cu cîte 63 puncte Marielle Goitschel (Franța) și Getrud Gabl (Austria).

Campionatul de schi al Norvegiei

În apropiere de Oslo s-a disputat campionatul de schi al Norvegiei pe distanța de 30 km, ultim criteriu de selecție în vederea Jocurilor Olimpice de la Grenoble. Victoria a revenit sportivului Haral Groenningen, care a parcurs distanța în 1 h 47:30,1. El a fost urmat în clasament de Paal Tyldum cu 1 h 48:01,8 și Odd Martinsen cu 1 h 48:37,7. Proba feminină pe distanța de 10 km a fost cîștigată de Inger Aufles în 39:21,5.

Eduard Matusevici — nou record al U.R.S.S. la multiatlon

La Alma Ata au luat sfîrșit întrecerile concursului de patinaj viteză la care au participat cei mai buni patinatori sovietici. Și în ultima zi a concursului au fost înregistrate rezultate valoroase.

O performanță remarcabilă a obținut Iurin Malihin, învingător în proba de 1500 m cu timpul de 2:05,8. Rezultatul lui Malihin reprezintă cea mai bună performanță mondială a sezonului.

Cursa de 10 000 m s-a încheiat cu victoria lui Valeri Ciaghin, cronometrat în 15:55,7. Pe locurile următoare s-au clasat Antson cu 16:05,7 și Matusevici cu 16:06,9.

La totalul celor patru probe, primul loc a fost ocupat de fostul campion al Europei, Eduard Matusevici, care cu punctajul de 177,051 a stabilit un nou record unional. El a fost urmat în clasament de Antson — 177,198 puncte, Kaplan — 178,703 puncte și Ciaghin — 178,848 puncte.

„Cupa prieteniei" la sărituri cu schiurile

Concursul internațional de sărituri cu schiurile de la trambulină „Cupa prieteniei", desfășurat în munții Tatra, a fost cîștigat de sportivul sovietic V. Belousov cu un total de 215,5 puncte. Cele mai bune două sărituri ale învingătorului au măsurat 74,5 m. Pe locurile următoare s-au clasat Raszka (Cehoslovacia) 215,4 puncte (72 m și 76 m) și Jeglanov (U.R.S.S.) — 207,1 puncte (75,5 m și 72 m).

La concurs au participat 38 de concurenți din Cehoslovacia, Polonia, Ungaria și U.R.S.S.

Campionatele de patinaj artistic ale S.U.A.

Campionatele de patinaj artistic ale S.U.A., care se desfășoară în prezent la Philadelphia, au debutat cu o surpriză. După disputarea figurilor impuse din cadrul probei masculine, primul loc în clasament este deținut de tînărul student al Universității din Cleveland, Tim Wood, cu 75,79 puncte. Principalii favoriți ai concursului, Allen Scott și Gary Visconti, ocupă locurile 2 și 3 cu 75,10 și respectiv 74,39 puncte.

★

Federația de patinaj artistic canadiană a definitivat lotul de sportivi care vor participa la întrecerile Jocurilor Olimpice de iarnă de la Grenoble (6—18 februarie) și la campionatele mondiale de la Geneva (27 februarie — 3 martie). Din lotul sportivilor canadieni fac parte printre alții: Jay Humphry, Steve Hutchinson (pentru proba de simplu bărbați), Karen Magnussen, Linda Carbonetto (pentru proba de simplu femei) și perechile John și Betty McKilligan și Ricky Stephen — Anna Forder.

★

Slalomul uriaș din cadrul concursului internațional de schi de la Tarvisio a revenit schiorului francez Patrick Russel, care a parcurs traseul de 2 200 m (72 porți) în 2:22,43. Sepp Heckelmüller (R. F. a Germaniei) s-a clasat pe locul doi cu 2:23,95, fiind urmat de Rick Chaffe (S.U.A.) în 2:24,14.

★

În sala „Tivoli" din Ljubljana s-au întîlnit selecționatele de hochei pe gheață ale Iugoslaviei și R. D. Germane. Victoria a revenit oaspeților cu scorul de 5—2 (1—1, 0—0, 4—1).

În ultimele ore ale pasionantei curse cicliste de 6 zile din Berlinul occidental s-a produs un schimb de locuri în fruntea clasamentului. A cîștigat perechea daneză Palle Lykke — Freddy Eugen (în centru, în fotografie) deposedînd de primul loc pe Klaus Bugdahl (R.F.G.) — Patrick Sercu (Belgia) și Horst Holdenburg — Dieter Kemper (R.F.G.) care conduseseră cu schimbul pînă atunci. Viitoarea reuniune, la Anvers!
Telefoto : U.P.I.—AGERPRES

Actualitatea internațională

ANCHETA NOASTRA

Ce loc ocupă educația fizică în școlile din țara dv.?

CUBA

În cea de a V-a ediție a Jocurilor sportive școlare din Cuba (1967), această echipă a elevelor din Havana a cucerit medalia de aur la gimnastică artistică.

Activitatea sportivă a școlarilor ține seama de structura biologică a acestora și de condițiile specifice

Există în Cuba 1 320 897 copii în învățămîntul elementar, 149 000 elevi în școli generale de nivel mediu, 38 976 tineri în școli tehnice și profesionale, peste 16 500 tineri în școlile care pregătesc tehnicieni agricoli, 12 000 de tinere eleve cuprinse în planul de emancipare a femeii, la care se adaugă peste 30 000 studenți. Toți acești copii și tineri fac, în mod sistematic, educație fizică și sport în cadrul procesului de educație generală.

Ceea ce a putut realiza Cuba în acest domeniu, cuprinderea masivă în activitatea de educație fizică, sport, și recreare, constituie un rezultat firesc al marilor transformări pe care le-a făcut posibile revoluția. Din schimbările profunde și radicale ale concepției despre om și societate au decurs liniile directoare după care este orientată munca de educare desfășurată în Cuba.

Trista situație moștenită (lipsa terenurilor și a instalațiilor, a cadrelor de profesori și specialiști, carențele programelor etc.) a impus căutarea unor soluții corespunzătoare posibilităților existente în Cuba.

Prin crearea Institutului Național de Sport, Educație Fizică și Recreare (INDER), în februarie 1961, și ca urmare a unui amplu efort colectiv, educația fizică, sportul și recrearea au ajuns treptat la înălțimea misiunii lor de elemente hotărîtoare în formarea omului nou pe care îl reclamă condițiile lumii noastre contemporane.

Activitatea sportivă în rîndul copiilor și a adolescenților constituie una din principalele sarcini ale Departamentului Național de Educație Fizică, rezolvată prin programele școlilor de nivel elementar și mediu.

Terenurile colective

Terenul colectiv este o bază sportivă care întrunește un minim de condiții necesare pentru a realiza conținutul programei de educație fizică, sport și recreare, aflîndu-se fie într-un centru școlar, fie într-un loc apropiat de mai multe școli. Acest tip de teren a devenit o unitate de deservire afectată exercițiilor fizice permițînd unui mare număr de școlari și de instituții de învățămînt să participe, sistematic, la programele de educație fizică și sport.

Nucleul serviciului tehnico-educativ al terenului colectiv îl formează profesorii și instructorii sportivi care, în felul acesta, se ocupă de un număr mai mare de școlari. Cu alte cuvinte, folosind personalul tehnic în cadrul terenului colectiv s-a renunțat la concepția clasică potrivit căreia profesorii aparțin școlii deoarece s-a ajuns la concluzia că numai în acest fel putem cuprinde mai bine pe toți copiii și școlarii în procesul de educație fizică și sport.

Pentru a garanta tuturor o activitate organizată, efectivul de tehnicieni al terenului de acest gen a fost împărțit în colective din care mai fac parte, totodată, directorii și profesorii fiecărei școli ca și reprezentanții comitetelor de părinți. La aceasta se adaugă forța de muncă izvorîtă din masa participanților: elevii cei mai capabili, cu înclinații pentru sport devin elemente auxiliare în desfășurarea lecțiilor. Aceștia sînt instructorii care se întîlnesc în toată activitatea noastră de educație și care, în materie de educație fizică și sport, în special, au un rol foarte important și au obținut multe succese. Este de ajuns să arătăm, în această privință, că datorită sprijinului Consiliilor sportive voluntare, al organizațiilor de masă (în special cea a oamenilor muncii), s-au amenajat peste 1 300 terenuri colective a căror existență a făcut posibilă realizarea programelor de educație fizică și sport pentru toți copiii din învățămîntul elementar și pentru adolescenții din școlile medii.

Instructorii

Corpul instructorilor de educație fizică reprezintă o formulă de lucru care ne asigură cuprinderea maselor și totodată prilejuiește o selecție a celor mai buni elevi din fiecare grup școlar, în fiecare școală de nivel elementar și mediu, tehnică și profesională. În felul acesta au fost selecționați peste 5000 de elevi care alcătuiesc un corp de activiști sportivi.

Instructorii urmează cursuri de perfecționare, participă la colectivele tehnice, discută cu profesorii lor sarcinile de îndeplinit, se îngrijesc de păstrarea echipamentului și de întreținerea terenurilor colective, reprezintă mijlocul principal de răspîndire a cunoștințelor elementare, activează ca judecători și arbitri în competiții.

În scopul de a-și arăta capacitatea și pentru a primi, în funcție de aceasta, răsplata cuvenită, instructorii iau parte la concursuri naționale în cadrul cărora prezintă lucrări și realizează demonstrații practice, de la nivel orășenesc pînă la cel național. În concluzie, ei reprezintă una din forțele principale pentru îndeplinirea sarcinilor noastre. Pasiunea, vocația și experiența lor sînt valorificate în continuare. Într-adevăr, ei alcătuiesc 80% din efectivul de studenți ai Școlii superioare de educație fizică „Comandant Manuel Fajardo", unde sînt formate cadrele de nivel superior ale educației fizice cubaneze.

Programe de educație fizică, gimnastica educativă și sportul educativ

În cursul anului școlar 1961—1962, INDER și Departamentul Național de Educație Fizică au inițiat un studiu care a demonstrat că programa în vigoare pe atunci nu ținea seama de posibilitățile și calitățile fizice ale școlarului cubanez. În consecință a fost elaborată o programă nouă bazată pe necesitățile reale ale copilului și tînărului cubanez. I-a lipsit fundamentul științific produs al cercetărilor prealabile dar a constituit o programă cu caracter experimental care pe de o parte asigura pregătirea elevilor și pe de altă parte a slujit ca bază pentru cercetările de rigoare. Transformarea ei s-a făcut progresiv pînă a ajuns la ceea ce avem astăzi, adică o programă care corespunde structurii biologice a școlarilor noștri precum și condițiilor sociale, economice și politice ale țării noastre.

Programa în vigoare utilizează toate genurile de activități obișnuite în educație fizică dar pune accent pe două forme mai importante: gimnastica educativă și sportul educativ.

Gimnastica de bază constă dintr-o serie de grupe de mișcări naturale sau clasice, potrivite diferitelor elemente dintr-o clasă și deci lesne de adaptat diverselor grupe de lucru.

Printre formele mai importante care stau la baza educației fizice școlare se află activitățile sportive care, în fiecare etapă a creșterii, țin seama de nivelul forței, vitezei, rezistenței și coordonării elevului.

Sportul, în programa școlară de educație fizică, reprezintă o continuare a activităților naturale organizate sub formă de jocuri pentru primele clase, apoi de jocuri cu un caracter presportiv, pînă se ajunge la caracteristicile proprii fiecărui sport cuprins în programă.

Un amănunt de o importanță deosebită: începînd din anul școlar 1966—1967 s-au introdus aproape în toate școlile elementare ore de educație fizică și sport în fiecare zi.

Probele de capacitate fizică sînt cunoscute sub inițiale L.P.V. școlar (Gata pentru a învinge) și constituie un mijloc de diagnostic și apreciere. Fiind folosite la începutul cursurilor permit să se obțină indicii în baza cărora se pot efectua schimbări în programa de educație fizică.

Minute de educație fizică școlară și programe extrașcolare

Un alt element din programa de educație fizică îl constituie minutele de educație fizică școlară care s-au introdus în școlile elementare. Sub formă de scurt program de exerciții fizice, „minutele de educație fizică" acționează ca element de compensare a consumului intelectual și ajută la formarea unei ținute corecte a copiilor.

Activitatea extrașcolară a elevilor se desfășoară în diferite ocazii. Programele de excursii, de tabere, de festivaluri și „acțiunea străzi închise", reprezintă elemente complementare și activități extrașcolare de mare importanță în ceea ce privește buna utilizare a timpului liber. Am vrea să atragem atenția, în special, asupra acțiunii „strada închisă". Aceasta dă posibilitate sutelor de mii de copii din toate colțurile țării să desfășoare duminica un amplu program de activități sportive, făcînd din străzile — închise circulației în acea zi — adevărate parcuri de copii, zone de recreație. La această acțiune vastă își dau concursul toate forțele organizate ale poporului cuban.

★

În toate aspectele semnalate, se reflectă caracterul integral al educației noastre, concepția că participarea la activitatea de educație fizică și sport este un drept al tuturor cetățenilor și că această activitate constituie un instrument de cultură și de dezvoltare fizică armonioasă.

prof.
OCTAVIO PEREZ TEBOREDO
Director general al educației fizice în Ministerul Educației din Cuba

ÎN AL TREILEA MECI ÎN BRAZILIA:

Fotbaliștii români au terminat la egalitate (1-1) cu Atletico Paranaense

RIO DE JANEIRO 19. — Corespondență specială. În cadrul turneului pe care îl întreprind în Brazilia, fotbaliștii români au susținut joi cel de-al treilea meci, în compania unui adversar foarte valoros. Este vorba de echipa Atletico Paranaense, din statul Parana, care a fost întărită cu cinci jucători brazilieni de mare clasă internațională: Djalma Santos, Bellini, Zito, Dorval și Pepe, care, făcînd parte din reprezentativa Braziliei, au participat la campionatele mondiale și la alte competiții de mare însemnătate.

Prezența fotbaliștilor români în orașul Curitiba, unde a avut loc întîlnirea, a fost folosită de către gazde pentru inaugurarea unui nou stadion, eveniment la care a fost prezent și dl. Joa Havelange, președintele Confederației sportive braziliene.

Partida, disputată pe o căldură de peste 30 de grade, s-a ridicat la un bun nivel tehnic și este meritul ambelor formații de a fi oferit numeroșilor spectatori prezenți în tribune un spectacol de ridicată valoare. Jucătorii oaspeți au deschis scorul chiar la începutul jocului, cînd Ionescu a marcat un gol în urma unei pase excelente primite de la Pîrcălab și nu a lipsit mult ca ei să termine victorioși. Dar, în min. 84, gazdele au egalat prin Dorval, meciul încheindu-se astfel cu un rezultat de egalitate: 1—1 (1—0).

PANORAMIC SPORTIV EXTERN

Vacanța s-a terminat!... Momentul de relaxare, voit sau nu, care a însoțit trecerea dintr-un sezon într-altul, s-a epuizat complet. Acum sîntem la ora marilor starturi și nu mai puțin de trei campionate europene își programează întrecerile în aceste zile. În plus, cîteva alte mari competiții, pe toate meridianele, reține atenția. Numărul mare al punctelor de atracție înscrise pe program, ca și varietatea lor, ne obligă, de această dată, doar la o succintă trecere în revistă a principalelor evenimente.

VĂSTERAS, SUEDIA... *128 de concurenți din 20 de țări europene se prezintă, de la începutul săptămînii viitoare, pe gheața sălii „Rocklunda" din pitorescul orășel așezat în inima peninsulei scandinave. Ținta tuturor: titlurile de campioni ai Europei la patinaj artistic. Este a 59-a ediție a uneia din cele mai vechi competiții sportive, care revine acum în nordul continentului, acolo unde a fost cîndva leagănul întrecerilor pe gheață.*

Curios, Suedia, cu 180 cluburi de sporturi de iarnă și 9 000 de patinatori legitimați, nu aspiră la nici unul din locurile fruntașe!. Bengt Lago, președintele comitetului de organizare al C.E., declara acum cîteva zile: „Sper ca aceste campionate să constituie un stimulent pentru patinatorii noștri, prea discreți în performanțe, în ultima vreme. Să-și amintească și ei că Suedia a avut odinioară patinatori artistici de talia unui Ulrich Salchow!..."

Toți deținătorii titlurilor sînt gata să și le apere, în frunte cu austriacul Emerich Danzer, scăpat de pericolul suspendării pentru acuzația de a fi cochetat cu profesionismul. Invincibilul cuplu Ludmila Belousova — Oleg Protopopov (U.R.S.S.), sprințara Gabriele Seyfert (R.D.G.), ca și perechea-sincron a dansatorilor Diane Towler — Bernard Ford (Anglia) vor fi și ei prezenți. Printre cele mai tinere concurente, încă fără veleități la un loc pe podium, se află și campioana țării noastre, Elena Moiș. Să sperăm că orele transmisiilor televizate vor coincide cu evoluția sa la figuri libere, simbăta viitoare.

ST. MORITZ, ELVEȚIA... Alte campionate europene, dar nu sub cupola sălii, ci în aerul pur de la 1850 m, pe lunecușul pîrtiei de bob. Aci, pretențiile românilor aflați în întrecere sînt, desigur, mai mari. Tradițiile bobului românesc sînt continuate de campionii noștri europeni — Panțuru, Hristovici, Maftei, Neagoe — care la toate coborîrile de antrenament au fost cronometrați cu timpuri fruntașe. Evident, ca în toate sporturile ale căror rezultate sînt în strictă dependență de curaj și inspirație, jocul șanselor poate avea un cuvînt greu și în desemnarea celui mai bun bob de 4 persoane. Deci, nu vom risca un pronostic... Ne vom rezuma în prezentarea principalilor noștri adversari, văzuți tot prin prisma rezultatelor de la antrenamentele efectuate pe pîrtia de concurs. Iată-i: Anglia — Nash, Rayweak, Weadows, Dixon; Canada II — Severino, Woodward, Birk, Lloyd; Elveția II — Wicki, Candian, Hoffmann, Graft; R. F. a Germaniei — Woerman, Osten, Gerd, Baden.

MONTE CARLO... Nume care pentru automobiliști este sinonim cu cel mai celebru dintre raliuri. De ieri, 226 de echipaje se află în plină cursă pentru desemnarea celui mai bun automobilist și a celei mai bune mașini. Din opt orașe au plecat pe trasee ce numără peste 3 000 km automobilele care concurează în Raliul Monte Carlo 1968. Este a doua etapă a campionatului european turistic, din cele 9 care îi desemnează anual pe învingători. Deocamdată, după prima manșă, cea furnizată de Raliul Scandinaviei, conduce un pilot fără palmares deosebit, suedezul Bjoern Waldegard pe o mașină Porsche 911. Raliul Monte Carlo, apoi celelalte mari întreceri de regularitate, din care citățm Raliul Dunării, „Cupa Alpilor", Raliul Acropole și Raliul Marii Britanii, îl vor confirma sau dezice pe acest lider neașteptat.

KITZBÜHEL, AUSTRIA... Reduta schiului austriac, locul de obîrșie a marilor campioni tirolezi în frunte cu Toni Sailer. Aci, elita schiorilor alpini se înfruntă într-o întrecere cu dublă semnificație: pregătiri preolimpice și încă un asalt la locurile fruntașe ale „Cupei mondiale". Wengen a fost precedenta etapă a suitei de mari concursuri alpine, Kitzbühel este o nouă treaptă în itinerariul care va culmina cu J.O. de la Grenoble și premierea pentru trofeul, foarte la modă, al clasamentului mondial. Acest clasament arată astfel, după Wengen: 1. Bruggman 60 p; 2. Giovanoli 52 p; 3. Killy 45 p; 4. Nenning 39 p; 5. Schranz 36 p; 6. Kidd 23 p. Doi elvețieni pe primele locuri. Marele favorit Killy, abia al treilea! Surprizele se țin lanț...

BOMBAY, INDIA... Întîrzierea cu care ne vin știrile din această parte a lumii ne obligă la prezentarea unei competiții care, de fapt, ia sfîrșit acum. Este vorba de un nou concurs de tenis din Circuitul Indian. După campionatele internaționale ale Asiei, de la Bangalore, competitorii în alb s-au deplasat în marele oraș de pe coasta de vest a peninsulei. Gazonul moale se schimbă cu zgura roșie, bine bătătorită. Se dispută campionatele de tenis ale Indiei, pe „terenuri tari". Un motiv de speranță pentru emisarii tenisului românesc, mai bine acomodați cu zgura, în special simpaticul „Ucu" Dron, care a și trecut cu succes primele două tururi. Dar performanțele mari le așteptăm, desigur, de la primele noastre rachete: Ion Țiriac și Ilie Năstase.

SANTIAGO DE CHILE... La capătul continentului sud-american se dispută un foarte interesant turneu de fotbal, cu participare „mixtă". Concurează reprezentativa națională a R. D. Germane, cea olimpică (întărită) a Cehoslovaciei și șase echipe de club: Racing Buenos Aires, F. C. Santos, Vasas Budapesta și trei formații chiliene. Este reeditarea turneului „de 6" disputat anul trecut în capitala Chile și cîștigat de echipa budapestană, care acum își apără trofeul.

Mai notăm pe agenda noastră alte cîteva competiții din următoarele zile: **Kiel** (R. F. a Germaniei) — campionate atletice pe teren acoperit; **Winnipeg** (Canada) — ultimul test-meci de hochei Canada — S.U.A. înaintea J.O.; **Anvers** (Belgia) — cursă ciclistă de 6 zile; **Melbourne** — continuă campionatele internaționale de tenis ale Australiei.

Radu VOIA

telex-radio-telefon

OFICIALITĂȚILE olimpice australiene sînt intrigate de hotărîrea care a luat-o recordmanul mondial Ron Clarke de a pleca la Alamosa în Colorado, pentru a se antrena mai multe luni la altitudine, în vederea Jocurilor Olimpice de la Ciudad de Mexico. Un purtător de cuvînt al comitetului olimpic australian a declarat ziariștilor că un atlet nu are dreptul de a se antrena conform regulamentului decît maximum 4 săptămîni într-o localitate de mare altitudine, cu trei luni înaintea începerii J.O. Clarke a arătat că el pleacă în Colorado nu pentru a se antrena, ci în... interes de serviciu.

■

DUPĂ cum s-a mai anunțat, la 27 ianuarie, la Trevisio, selecționata de box (tineret) a Franței va întîlni echipa de tineret a Italiei în cadrul „Cupei Europei". Aceasta este a doua întîlnire pe care o susține echipa franceză în cadrul competiției. În primul meci disputat la București, echipa de tineret a României a învins cu 8—2 echipa Franței.

Pentru această partidă, boxerii francezi s-au pregătit cu multă intensitate. Antrenorii au alcătuit următoarea formație (de la muscă la grea): Bihin, Consentino, Cazeaux, Azzaro, David, Di Stefano, Warusfel, Notelet, Bousquet și Poncelet.

■

IERI SEARA, din opt orașe europene (Atena, Monte Carlo, Lisabona, Frankfurt pe Main, Reims, Dover, Varșovia și Oslo) s-a dat startul în cea de-a 37-a ediție a tradiționalului raliu automobilistic „Monte Carlo". Concurenți din 20 de țări se întrec la această ediție. Cîștigătorii de anul trecut, Rauno Aaltonen (Finlanda) — Henry Liddon (Anglia) pleacă de la Atena pe o mașină „B.M.C. Cooper". Dintre cellalți concurenți se remarcă echipajele Timo Makinen (Finlanda) — Paul Easter (Anglia) — varianta Atena, pe o mașină „B.M.C. Cooper"; Zasada — Dorbzanski (Polonia) — varianta Varșovia, pe „Porsche 911"; Paul Toivonen — Martti Tinkkanen (Finlanda) — varianta Frankfurt pe Main, pe „Porsche 911"; Jean Vinatier — François Jacob (Franța) — varianta Lisabona, pe „Renault Alpine" și echipajul feminin Pat Moss Carlsson — Elisabeth Nystrom (Anglia) — varianta Monte Carlo, pe „Lancia Fulvia".

■

SELECȚIONATA olimpică de box a Mexicului a susținut o nouă întîlnire în cadrul turneului pe care-l întreprinde în Polonia. Pugiliștii mexicani au evoluat la Varșovia în compania echipei orașului. Gazdele au repurtat victoria cu scorul de 11—5, în cel mai spectaculos meci la categoria muscă, Olech (Varșovia) l-a învins la puncte pe Delgado. Galonska (Varșovia) — cocoș — a dispus la puncte de Garcia. Kulej (ușoară) l-a scos din luptă în rundul trei pe mexicanul Lugenjc.

■

După patru runde în turneul internațional de șah de la Beverwijk, conduce Alexandra Nicolau (România) cu 3 p., urmată de Malypetrova 2,5 p., Kozlovskaia (U.R.S.S.) 2 (1) p.
În runda a 4-a Nicolau a remizat cu olandeza Timmer.

■

ÎN CADRUL „Cupei cupelor" la baschet masculin, la Atena s-a disputat meciul retur dintre formațiile A.E.K. Atena și K.A.S. Vitoria (Spania). Gazdele au cîștigat cu scorul de 85—65 (46—29). În primul joc victoria revenise echipei K.A.S. Vitoria cu 82—72, astfel că baschetbaliștii greci s-au calificat în turul următor al competiției cu un scor general favorabil: 157—147.

■

LA BELGRAD s-a disputat primul meci dintre echipele Steaua Roșie Belgrad și Dinamo Moscova contînd pentru „Cupa campionilor europeni" la volei feminin. Voleibalistele sovietice au obținut victoria cu 3—1 (15—9, 12—15, 15—6, 15—2). Returul acestei întîlniri va avea loc la 4 februarie la Moscova.

Tiparul: I. P. „Informația" str. Brezoianu 23—25.

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 69 (5503)

Duminică 21 ianuarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ROMÂNIA PE PRIMUL LOC LA ST. MORITZ

...DUPĂ PRIMA MANȘĂ A CAMPIONATELOR EUROPENE DE BOB 4 PERSOANE

ST. MORITZ 20 (prin telefon). — Ieri au început în localitate, campionatele europene pentru boburile de 4 persoane. În prima zi nu s-a putut desfășura decît o singură coborîre, timpul nefavorabil împiedicînd-o pe a doua.

Un mare succes a fost obținut de echipajul ROMÂNIEI alcătuit din PANȚURU, HRISTOVICI, MAFTEI, NEAGOE, care a obținut cel mai bun timp: 1:19,56 și conduce în clasamentul competiției. Urmează: Elveția II 1:20,35, R.F.G. și Canada II cu 1:20,59, S.U.A. 1:21,18, Elveția I 1:21,38.

În caz că condițiile atmosferice vor permite, campionatul continuă duminică.

Atac al echipei București la poarta formației C.H.Z. Litvinov Foto: F. Brandrup

Astăzi se încheie „Cupa orașului București"

Ieri, jucătorii români au învins pe C. H. Z. Litvinov

Patinoarul artificial găzduiește astăzi după-amiază ultimele partide ale turneului internațional de hochei dotat cu „Cupa orașului București". În ultima etapă, selecționata noastră va da replica valoroasei echipe sovietice S.K.A. Leningrad, într-un joc ce se anunță atractiv.

BUCUREȘTI — C.H.Z. LITVINOV 4—3 (1—1, 0—1, 3—1)

Multe emoții au dat ieri seară hocheiștii din prima garnitură a Capitalei spectatorilor care au venit — înfruntînd gerul — să asiste la acest joc, ce promitea să fie interesant. Și — acest lucru dorim să-l subliniem de la bun început — așteptările au fost cu mult depășite. Cele două formații s-au angajat din primul minut într-o dispută dîrză, care s-a dovedit și echilibrată în majoritatea timpului. În plus, scorul a avut o evoluție palpitantă, victoria jucătorilor români fiind consfințită abia cu 40 de secunde înainte de fluierul final! Este drept că atît ei, cît și inimoșii susținători din tribune puteau fi scutiți de asemenea emoții, dacă multe din acțiunile de atac ale formației noastre ar fi avut consistența obișnuită, dacă în fazele din fața porții excelentului Koci echipa română ar fi dovedit mai multă promptitudine. În afară de aceasta trebuie să subliniem faptul că selecționata bucureșteană a „beneficiat" și de două erori consecutive de arbitraj, cînd deși pucul a intrat în poartă, totuși arbitrul nu a semnalat...

Jocul a început în nota de dominare a noastră, atacurile succedîndu-se cu repeziciune în treimea formației cehoslovace. Călin ANTONESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

În ultima etapă a turneului sînt programate partidele: C.H.Z. Litvinov — Selecționata secundă a R.F.G. (ora 16,30) și București — S.K.A. Leningrad (ora 18,30).

Aseară, la Timișoara, echipa iugoslavă de box Dinamo-Panceva a întîlnit formația locală U.M.T., de care a dispus cu 16—4. Vom reveni cu amănunte.

C. CREȚU, coresp.

Un antrenament în aer liber, la Predeal, al echipei de fotbal Rapid. Foto: T. Roibu

NOUA ORGANIZARE ADMINISTRATIVĂ A ȚĂRII ȘI UNELE PROBLEME DE ORDIN TURISTIC

Propunerile Comisiei centrale de partid și de stat cu privire la organizarea județelor și municipiilor izvorîte din necesitatea de a corela organizarea administrativ-teritorială a țării cu situația actuală a dezvoltării forțelor de producție și cu repartizarea lor pe întreg teritoriul patriei, au întrunit larga adeziune a poporului nostru.

Este firesc, pentru că ele țin seama de condițiile economice, social-politice și geografice, de modificările ce s-au produs în structura populației. Aceste propuneri, bazate pe o profundă cunoaștere a realităților societății noastre contemporane, asigură tuturor zonelor din patria noastră o dezvoltare multilaterală care se va reflecta, printre altele, și în privința unei valorificări complexe a atracțiilor turistice, ca în cazul județelor Vrancea, Neamț Suceava ș.a.

În cele ce urmează, tovarășii ing. Alexandru Borza, membru în biroul Federației de Turism-alpinism din cadrul CNEFS; Marcian Bleahu, director adjunct științific al Institutului Geologic, membru al Federației; Dr. Gh. Niculescu, cercetător științific principal la Institutul de Geologie-Geografie al Academiei R.S.R., colaborator voluntar al Federației; Șerban Dragomirescu, cercetător științific principal la Institutul de Geologie-Geografie al Academiei R.S.R., colaborator voluntar al Federației, exprimă opinii referitoare la perspectivele de dezvoltare a zonelor turistice din cîteva județe.

Propunerile Comisiei centrale de partid și de stat cu privire la organizarea județelor și municipiilor, aduc mari satisfacții iubitorilor de drumeție prin modul în care rezolvă o serie de probleme majore ale turismului din țara noastră.

Astfel, din harta administrativă care sintetizează propunerile, rezultă că toate obiectivele turistice din **zona Ceahlău** (masivul Ceahlău, lacul de acumulare, Cheile Bicazului, Lacu Roșu) sînt cuprinse pe teritoriul unui singur județ — **Neamț** — ceea ce creează condiții mai favorabile pentru organizarea bazei materiale și a circulației turistice din întreaga zonă.

Aceeași situație fericită o găsim în **zona mînăstirilor din Bucovina**, ale cărei principale obiective turistice (mînăstirile Putna, Sucevița, Moldovița, Voroneț, Humor, codrul secular de la Slătioara și masivul Rarău — Giumalău) sînt cuprinse pe teritoriul unui singur județ — **Suceava.**

Condiții superioare de dezvoltare se asigură de asemenea **zonei Porțile de Fier**, ale cărei principale obiective turistice (Cazanele Dunării, Lacul de acumulare, barajul cu ecluzele, vestigiile romane din Turnu Severin) sînt cuprinse în teritoriul lărgit al municipiului Turnu Severin.

Mai există însă cîteva situații în care, prin mici modificări ale delimitării județelor propuse, s-ar putea crea perspective îmbunătățite de dezvoltare și pentru alte zone turistice.

Așa este cazul **Parcului Național din Munții Apuseni**, al cărui teritoriu, în curs de organizare, este cuprins în trei județe — Crișana, Cluj și Alba. Considerăm că ar fi mai bine ca Parcul Național să fie cuprins în întregime în teritoriul unui singur județ, așa cum s-a procedat cu Parcul Național din Retezat, ușurîndu-se în acest mod rezolvarea tuturor problemelor privind organizarea sa.

În ceea ce privește **masivul Bucegi**, s-a preconizat ca el să fie împărțit între trei județe — Prahova, Dîmbovița și Brașov. Ar fi, însă, de preferat situația actuală, în care întreg masivul, cu excepția versantului nordic, aparține regiunii Ploiești, deoarece amenajarea rețelei de poteci și marcaje ca și pentru aprovizionarea cabanelor s-ar face în condiții mai bune.

Spectaculoasa **Vale a Cernei** continuă să fie împărțită — ea urmînd să revină celor două județe limitrofe — Caraș-Severin și Gorj. Ținînd seama de condițiile care se creează aici pentru turism prin construirea noului drum forestier în lungul acestei văi, considerăm că ar fi mai avantajoasă, din punct de vedere turistic, includerea integrală a văii Cernei în teritoriul unui singur județ.

În pag. a 3-a

PE URMELE FOTBALIȘTILOR ROMÂNI, ÎN BRAZILIA

● La Porto Allegre, Pîrcălab a fost cel mai bun om de pe teren.

EXALTARE SAU PREȚUIRE?

În lumea oarecum calmă, pură și romantică (în ochii omului de azi, cel puțin) a sportului primelor olimpiade, cînd gîndul lui Coubertin era al tuturor, a năvălit, uneori cu violență, lumea pătimașă a „coridelor sportive". Și totuși, în această goană după performanțe, negîndite cîndva, după victorii smulse cu orice preț, raționea și sportivitatea trebuie să învingă.

La meciurile de fotbal din aproape toate orașele lumii, mereu se întîmplă cîte ceva. Dacă oamenii aceia în loc să arunce cu sticle, pietre și alte obiecte, ar arunca discul sau mingea (evident coborînd în arenă și îmbrăcînd tricoul sportiv) poate că lucrurile s-ar schimba.

Exaltarea a cuprins mințile înfierbîntate ale unor tineri care, în loc să gîndească cu același creier pentru știință sau artă, îl folosesc în scopul celor mai extravagante gesturi. Un suporter englez al clubului Norwick și-a vopsit părul în galben și verde, culorile echipei preferate; altii (ciudat, tot englezi), supărați de comportarea fotbaliștilor orașului, au vopsit, peste noapte, porțile în negru, ca semn de protest și de doliu; unui cal, într-adevăr, minune, Meteor, cîștigător a nenumărate concursuri și participant la trei olimpiade, cei care l-au admirat în viață i-au înălțat după moarte, o statuie. Pînă acum nimic bizar. În fond și împăratul roman Caligula se spune că a vrut să-și facă preferatul său cal... senator. Numai că lui Meteor — admiratorii continuă să-i aducă flori zilnic. Ca o consecventă aducere aminte.

Poate e mai firesc, credem noi, ca — așa cum ne anunțau recent ziarele — jucătoarea franceză de tenis Françoise Durr să primească, pentru succesul de la campionatele internaționale din Franța, flori, în fiecare zi, timp de un an, la locuința sa din Paris. Oricum e un gest, de sensibilitate și finețe, gest care știm că place femeilor, mai mult decît o cupă de argint sau un premiu în bani.

Aceeași bucurie trebuie s-o fi simțit înotătoarea Kiki Caron cînd exponanții expoziției de flori din Sceaux, au hotărît să dea numele ei unei noi specii de dalii, cu frumoase culori galbene și roz.

Gesturilor violent-pasionale ale spectatorilor furioși, ca cei amatori de muzică ușoară care distrug în delir scaune și oglinzi, le opunem înțelepciunea celor care răsplătească eforturile și măiestria sportivilor cu titluri și distincții.

Nu este o adevărată prețuire să devii sir, ca Hillary sau Mathews, să primești Legiunea de onoare din mîinile președintelui republicii, așa cum au primit-o Calmat, Jazy, Killy, sau să ți se acorde, ca lo noi, mult doritul titlul de maestru al sportului, cel de antrenor emerit ori chiar importante ordine și medalii de stat?

Sînt țări care au ridicat celor mai buni sportivi ai lor, chiar statui. Este oare acest gest de prețuire a omului, a acestui om care asemenea unui scriitor sau artist a dat ceva lumii din ființa sa, ceva curajos și măreț, un gest exaltat?

Noi credem că el repetă modern, înțelepciunea și prețuirea clasică greacă, căci — se știe — campionilor olimpici li se înălțau statui și li se dedicau ode.

A ridica astăzi o statuie în fața stadionului olimpic din Helsinki marelui Nurmi, cîștigătorul a zece medalii olimpice, sau la Rotterdam, în fața primăriei orașului, „olandezei zburătoare", Blankers Koen, nu este absurditate sau extravaganță, ci prețuire, recunoștința unei întregi națiuni.

Recent, la Vancouver, în Canada, s-a ridicat o statuie în amintirea memorabilei prime curse de o milă sub patru minute, statuie în care cîștigătorul, Roger Bannister, este alături de făuritorul victoriei sale, australianul John Landy.

Organizatorii Olimpiadei din Mexic au invitat în semn de omagiu doisprezece foști mari campioni olimpici, între care pe Johny Weissmüller, Jesse Owens, Dawn Fraser, Vladimir Kuț, Emil Zatopek. Nu vi se pare acest gest plin de adînci și emoționante semnificații?

Anul trecut, în Franța, împărțirea premiilor în școli s-a făcut, în mijlocul unui mare entuziasm, oferindu-se elevilor cărți de sport cu autografele marilor campioni. Nu este și acesta un semn de înțelegere și prețuire e efortului omenesc și a celor care-l înfăptuiesc?

Este simplu să te arunci îmbrăcat într-un bazin în care echipa ta favorită a cîștigat un meci hotărîtor și este tot atît de simplu să sfîșii, după meci, tricoul unui jucător preferat, dar ni se pare mai greu (dar mai prețios) să găsești forme inteligente și educative de prețuire a campionilor.

Răsplata unei mari performanțe nu stă numai în cupele cîștigate, în coloanele laudative din ziare și în săruturile mai mult sau mai puțin convenționale, ci și în ceea ce dăruim noi omului. Și poate acest lucru cîntărește mai mult și mai îndelung, așa cum sînt în viața noastră, a fiecăruia, amintirile dragi ale studenției, ale dragostei, ale prieteniei...

Virgil LUDU

„Cupa Dinamo" la probe alpine

LIANA BLEBEA ȘI VIRGIL BRENCI CÎȘTIGĂTORII SLALOMULUI

POIANA BRAȘOV, 20 (prin telefon de la trimisul nostru). Simbătă dimineața, pe „Zidul mare" de pe Sulinar, am fost martorii unui paradox. Condițiile de desfășurare ale „*Cupei Dinamo*" la probele alpine au fost identice cu cele de acum 15—20 de ani. Concret, în anul în care se fac antrenamente teleghidate, startul în proba de slalom special s-a dat la fanion, deși pe traseu existau fire de telefon, iar în magazia federației se afla mult lăudatul telesid-schi (utilizat cu mult succes în anii trecuți). Deci, ca organizare, condițiile au fost ca acum 15—20 și chiar mai mulți ani în urmă. În schimb (și aici intervine paradoxul) numărul concurenților a fost mai mic ca niciodată: 20 de seniori și 3 senioare, în vreme ce la primele ediții ale competiției participau 70—80 de schiori din această categorie. „Salvarea", ca număr de concurenți, a intervenit din partea juniorilor (peste 50), ceea ce dovedește că măcar acum, în ceasul al 12-lea, reapare perspectiva dezvoltării schiului de performanță în rîndul tineretului. Cum însă acestea sînt probleme care necesită comentarii mai ample, ne vom limita la cele expuse mai sus, iar în rîndurile următoare vom da cîteva amănunte asupra desfășurării slalomului.

D. STANCULESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

MLADOST, MAI REALISTĂ, A CÎȘTIGAT „C. C. E." LA POLO

● Dinamoviștii bucureșteni nu au reușit, aseară, decît un rezultat de egalitate: 4-4

Aceasta a fost realitatea și cei 10 dinamoviști (Novac bolnav a lipsit de la joc) trebuie s-o recunoască. Oaspeții au știut ce vor, au luptat cu toate forțele și resursele, reușind un draw — 4-4 (1-0, 1-1, 1-2, 1-1) — care le aduce pentru prima oară mult invidiatul trofeu, CUPA CAMPIONILOR EUROPENI.

Miza extrem de importantă a întîlnirii și-a pus din plin amprenta asupra calității jocului, astfel că în cele 4 reprize am asistat — (sub privirile îngăduitoare ale arbitrului Ivo Manuelli — Italia) — mai de grabă la o dispută de... catch. Din această încleștare de forțe individuale, polo-iștii de la Mladost (este și firesc dacă ne gîndim la impresionantul lor gabarit) au ieșit de cele mai multe ori învingători. Fazele de polo, cele frumoase, pe care le-am apreciat de atîtea ori, le-am putut număra pe degete: contraatacul lui Simenc (1-2), golul de zile mari al lui Kroner (3-2). Și atît...

Debutul dinamoviștilor, poate prea siguri de succesul lor în această partidă, nu a fost convingător. (Nici nu se întrase în cel de al doilea minut cînd primul șut al oaspeților (Poljak) la poarta lui Ciszer a însemnat și primul gol

Ad. VASILIU

(Continuare în pag. a 4-a)

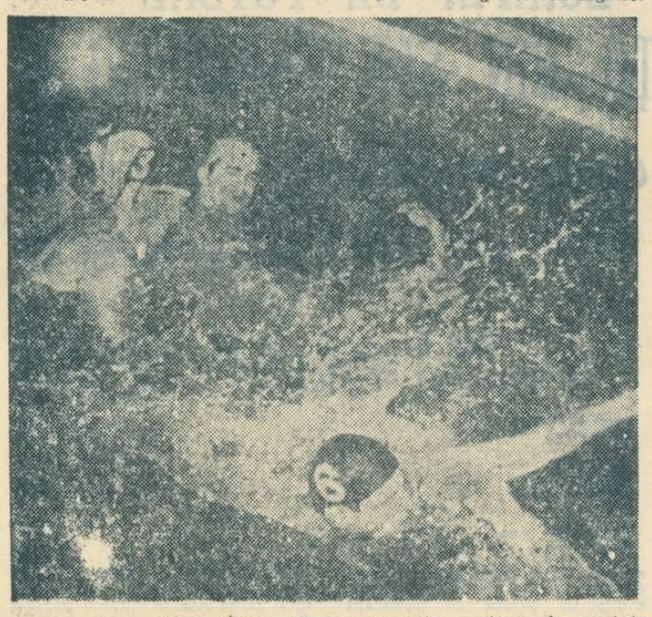

Lupta s-a înverșunat deși balonul se afla, undeva, în spatele jucătorilor Foto: R. Teodor

24 ore

CITIȚI ÎN NUMĂRUL DE MARȚI 23 IANUARIE

„IL CAMPIONISSIMO"

CONTINUAREA SERIALULUI NOSTRU

Campionatele școlare ale Capitalei la volei și baschet

Astăzi vor continua jocurile din faza finală pe Capitală a campionatului școlar de baschet și vor începe întîlnirile de volei.

Campionatul de baschet se desfășoară în sălile: licee — băieți — sala Sp. Haret; licee fete — sala Dorobanți; școli generale (b) — sala N. Bălcescu; școli generale (f) — sala Liceului nr. 24.

Competiția de volei se va organiza în următoarele săli: licee (b) — sala Cantemir; licee (f) — sala Gh. Șincai; școli generale (f) — sala Gh. Lazăr; școli generale (b) — sala M. Basarab.

Jocurile sînt programate între orele 9.30—13.

Ion Țiriac în semifinala turneului de la Bombay

BOMBAY 20 (Agerpres). — Tenismanul român Ion Țiriac s-a calificat în semifinalele turneului internațional de la Bombay, alături de Metreveli (U.R.S.S.), Mukerjea și Lall (India).

În sferturile de finală, Ion Țiriac l-a învins cu 6—4, 6—4 pe Minootra (India), Metreveli a cîștigat cu 6—4, 3—6, 6—3 la Kodes (Cehoslovacia), Lall a dispus cu 6—3, 2—6, 6—4 de Ilie Năstase (România), iar Mukerjea (India) l-a întrecut cu 5—7, 10—8, 6—4 pe Kukal (Cehoslovacia).

În semifinale se vor desfășura meciurile Mukerjea—Metreveli și Țiriac—Lall.

În drum spre Grenoble hocheiștii români fac un popas în R. F. G.

A doua zi după încheierea jocurilor din cadrul „Cupei orașului București", selecționata de hochei a țării noastre va pleca în R.F. a Germaniei, de unde se va deplasa, apoi, direct la Grenoble, pentru a participa la Jocurile Olimpice. În R.F.G. jucătorii români vor susține o întîlnire amicală cu reprezentativa acestei țări în ziua de 24 I în localitatea Augsburg. Menționăm că cele două echipe se vor întîlni din nou la 4 II într-un meci de baraj pentru grupa A la Grenoble. În continuarea turneului din R.F.G. hocheiștii români vor mai disputa cîteva partide cu echipe de club (E. V. Augsburg, E. V. Landshut, E. C. Bad Tölz).

Luptătorii de la Dinamo București vor evolua în Suedia

Multiplă campioană națională la lupte greco-romane, Dinamo București va lua parte în zilele de 25—27 ianuarie la un turneu internațional de lupte ce se va desfășura în Suedia, în localitatea Klipan. Din formația dinamovistă, care va părăsi marți Capitala pe calea aerului, fac parte, printre alții: I. Alionescu, Gh. Gheorghe, I. Tăranu, Fl. Ciorcilă, Gh. Popovici și N. Martinescu. Echipa va fi însoțită de Dumitru Cuc (antrenor) și Victor Dona (arbitru).

Voleibalistele japoneze și-au anunțat echipa

Am primit vești, din îndepărtata Japonie, pe care ne grăbim să le aducem la cunoștința cititorilor noștri. După cum am mai anunțat, la mijlocul lunii februarie, reprezentativa feminină de volei din „Țara Crizantemelor" va evolua la București. Acum sîntem în măsură să venim cu amănunte despre formația care ne va vizita și programul jocurilor. Delegația niponă (14 persoane) va ateriza pe aeroportul Băneasa la 16 februarie ora 17 (cursa B.O. 202). Vor face deplasarea: *Shigeo Yamada* (antrenor principal), *Masaaki Onishi* (antrenor secund), *Suzue Takayama* (căpitana echipei — înălțimea 170 cm — 21 de ani), *Yukiyo Kojima* (168 — 22), *Sunnie Otnuma* (173 — 21), *Kunie Shishikura* (179 — 21), *Setsuko Inoul* (176 — 21), *Sachiko Fukunaka* (168 — 21), *Yukie Matsumoto* (170 — 22), *Ryoko Ntide* (166 — 20), și mezina echipei, *Seiko Shimakage* (174 — 19). Media înălțimii: 171,5 cm, iar media de vîrstă, sub 21 de ani.

Căpitanul echipei, Suzue Takayama

Din delegație vor mai face parte arbitrul internațional *Hiroshi Toyoda* și reporterul *Masao Yoshida*.

Jocurile vor avea loc la Constanța (cu Penicilina — 19.II și Farul — 20.II) și București (cu Rapid — 22 și 23.II, Dinamo — 24.II).

Sportul Magazin

ALBUM DOCUMENTAR

Iată în ce fel și-au exprimat bucuria doi cunoscuți sportivi români (foștii fotbaliști din deceniile trecute — portarul Juventusului, Valeriu Făgărășeanu (dreapta) și centrul înaintaș Ilie Subăsanu din reprezentativa noastră care a evoluat la Montevideo), la apariția celei dintîi zăpezi din iarna anului 1930.

Martorii mai vîrstnici ai năzbîtiei, le-au prevăzut, atunci, unii cu ocări, alții cu compasiune, o pneumonie sau un reumatism vîrtos.

Ajunși azi la vîrsta pensionării — unul jurist, celălalt economist — nu se vaietă de beteșuguri, păstrînd sveltețea sportivului autentic și nu-și amintesc să se fi ales, atunci, măcar cu vreun guturai.

(Din colecția V. Firoiu)

CUZA VODĂ
ȘI EDUCAȚIA FIZICĂ

Despre viața și activitatea Domnitorului Alexandru Ioan Cuza se cunosc multe. Realizările lui în domeniul organizării activității de stat, a învățămîntului, culturii etc. au contribuit la dezvoltarea tînărului stat România. Este mai puțin cunoscut sprijinul pe care *Domnitorul Cuza* l-a acordat, în permanență, educației fizice și activității sportive care, sub aspectul său modern, și-au avut începuturile în timpul domniei sale.

Încă din anul 1860, cînd armata română era în plină formare, Cuza a aprobat introducerea experimentală a gimnasticii în armată, pentru ca în anul 1863, tot în urma raportului ministrului de război, generalul *Florescu*, aceasta să se generalizeze.

Generalul *Florescu*, un alt susținător perseverent al educației fizice, înaintează domnitorului un raport în care solicită aprobarea unui regulament de pregătire fizică în armată:

„RAPORT LA DOMN"

„Esersițiul corpului unui soldat au fost tot d'auna considerat ca neapărat spre a'i da acelea agerime ce contribue la succesul lui pe cîmpul de bătae.

Încă de la începutul anului 1860, avînd în vedere această necesitate, am supus un raport Înălțimei Vóstre și Înălțimea Vóstră ați bine voit a aproba înființarea de stabilimente gimnastice la școla militară și la casarmele celе mai însemnate.

O instrucție însă cu amănuntul de cele ce trebuie să învețe fiecare, și modul învățăturei lipsesc cu totul.

Vin dar acum a spune plecat Măriei Vóstre, alăturatul regiement, care prin aprobarea ce Măria Vóstră veți bine voi a'i da, va deveni regimentarià obligatorià în corpuri".

Se aprobedă

Alecsandru Ioan

Ministru de Resbel

General Florescu

Nr. 6120
13 sept. 1863

În urma aprobării acestui raport, în cursul aceluiași an, apare *„Ordonanța asupra instrucției gimnastice prin corpuri și stabilimente militare"*. În conținutul ei sînt descrise și desenate exerciții libere, exerciții în doi cu rezistență, exerciții aplicative specific militare etc.

Cu aprobarea lui Cuza, fostul actor de circ, italianul *Spinți* (rămas la București pentru a preda pompierilor gimnastica, la rugămintea comandantului acestora, colonelul *Badea Dan*), devine, în 1860, profesor de gimnastică și scrimă la Școala militară din Iași. Este un prim pas pe drumul oficializării introducerii gimnasticii în școli. De altfel, tot în timpul lui *Alexandru Ioan Cuza*, aveau

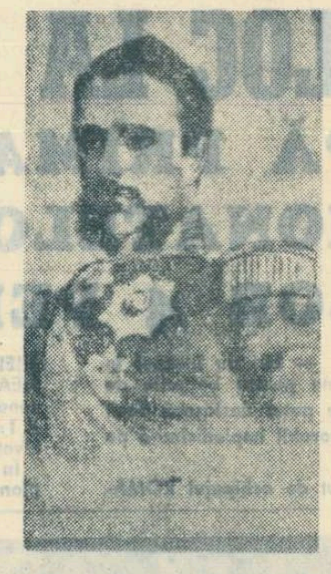

să fie numiți profesori de gimnastică la liceele din București (Sf. Sava și Matei Basarab), Iași și Craiova.

Vodă Cuza a sprijinit și înființarea primei societăți sportive din țară în anul 1865 numită *„Societatea de dare la semn din București"*, și activitatea ei ulterioară:

DECRET DOMNESC

din 9 septembrie 1865,
publicat în Monitorul oficial
nr. 200 din 11/23 septembrie 1865

ALECSANDRU IOAN I

„Cu mila lui Dumnedeu și voința națională, Domn al Principatelor Unite Române

La toți de față și viitori sănătate.

Asupra raportului Ministrului Nostru Secretar de Stat la Departamentul de Interne, Agricultură și Lucrări Publice, cu. nr. 10293 pe lîngă care Ne-a supus la aprobare statutele societății unanime „Societatea de dare la semn din București", precum și insignele ei.

Am decretat și decretăm ce urmează:

Art. I: Statutele disei societăți se aprobă întocmai, după cum a fost fondată la 5 Maiu 1862.

Art. II: Insignitle societății vor fi:

Culorile: alb și verde cu galben de aur

Semnele: două carabini încrucișate în dosul unui semn, d'asupra un baston de arătare și jos un corn de tarbă de pușcă

Marca: va consta din păvedile Bucurescilor cu atributele de carabineri însoțite de culorile țerei.

Cocarda: cîmpul cu culorile societății și egida cu culorile țerei.

Steagul: va fi verde sau verde și alb cu diferitele semne și paveze mai sus descrise.

Art. III și cel din urmă: Ministrul Nostru Secretar de Stat la Departamentul de Interne, Agricultură și Lucrări Publice va aduce la indeplinire decretul de față.

Dată în București, la 9 septembrie 1865 [1].

Alecsandru Ioan I

Ministru Secretar de Stat
la Departamentul de
Interne, Agricultură și
Lucrări Publice

General Florescu

[1] După *„Tirul cu arma de vînătoare"* de Gh. Pasat.

„Societatea de dare la semn" va organiza „zile de tir și solemnități", luînd parte și la cele organizate de societățile similare din Ardeal (cea din Sibiu era înființată — pare-se — încă din 1844) sau invitînd pe trăgătorii acestora la București. Relevînd interesul personalităților vremii pentru acest început de activitate sportivă, se cuvine să amintim vizita făcută societății de *Mihail Kogălniceanu în 1869*, cînd a «lovit la stand în 2 dătături um 6 și un centru» !".

În activitatea acestei societăți vom întîlni primele manifestări ale tirului feminin (cu arme de salon) și ale tirului la „globuri zburătoare" (de ce nu, strămoșul probei de talere de astăzi !).

UN MESAJ DE LA FERDINAND BRACKE ȘI JACQUES ANQUETIL !

Ieri ne-a sosit la redacție o scrisoare cu un conținut pe cît de neașteptat, pe atît de senzațional. Ferdinand Bracke, recordmanul mondial al orei, ciclistul cel mai elogiat al sezonului sportiv 1967, ne scrie: „Mișcat de aprecierile elogioase făcute de ziarul dv. la adresa mea — pe care le-am citit reproduse în „Les Sports" — vă rog să primiți cele mai sincere și mai calde mulțumiri. De asemenea, urările mele de succes cicliștilor români".

Scrisoarea poartă data de 14 ianuarie 1968. Ea ne parvine din Charleroi, orașul în care a avut loc „omnium"-ul Bracke — Anquetil, cîștigat de alergătorul belgian. Și fiindcă tot erau împreună, pe fotografia lui Ferdinand Bracke, alături de dedicație: „Sportivilor români, cu toată simpatia" au semnat Ferdinand Bracke și Jacques Anquetil. Este un mesaj impresionant, venit din partea unor somități ale ciclismului internațional. Este un îndemn pentru noul sezon sportiv, în care cicliștii noștri au posibilitatea să primească nu numai urări, ci și aprecieri pentru comportarea lor în marile întreceri ale anului 1968. Le-o dorim din toată inima!

— h. n. —

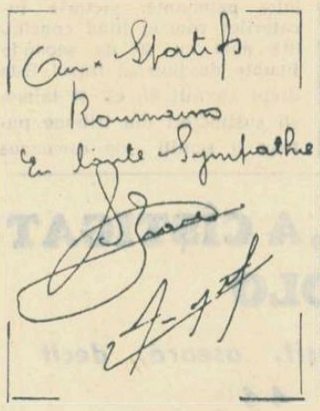

Convorbiri cu domnul Gore

ARHEOLOGIE

Să-l sun la ora asta? (două noaptea!). Să nu-l sun? Știind însă că domnul Gore este amator de orice fapt de cultură care posedă (sau poate căpăta în imaginația sa liberală) vreo legătură cu sportul, că eminentul meu prieten obișnuiește a stabili între un esseu de Montaigne și un essai la rugby conexiuni care n-ar țîșni din nici un creier la locul său, că — deunăzi — trăsese o paralelă surprinzătoare între doi-trei semnatari de articole optimiste despre starea fotbalului nostru și „Mincinosul" de Goldoni sau între voiajurile de studii pe valută forte ale cîtorva specialiști fără specialitate și „Hoții" de Schiller, am ridicat receptorul pășind la formarea numărului de telefon. Aveam carte albă din parte-i să-l trezesc pentru orice știre de natură a-i trezi interesul.

— Da, mi-a răspuns un glas somnoros.

— Ai auzit de Asti?

— Nu! Ce-i asta?

— Un oraș în Italia. Scrie și în „Sportul" de azi. Zilele trecute, în timp ce pe stadionul de acolo se juca un meci de fotbal, cineva, un mijlocaș mi se pare, a lovit cu piciorul în pămînt.

— Era de la Rapid?

— Nu. Dar a lovit cu atîta putere încît gheața s-a înfipt într-un ceva înfundat sub gazon. Scurt: săpături urgente și oamenii au scos la iveală un schelet despre care arheologii afirmă că datează din epoca preistorică. Ei? (nici un răspuns). Pre-is-to-ri-că!, insist eu.

Tăcerea de la capătul firului a mai urmat cîteva momente. Pe urmă — un căscat.

— Ei și? făcu dl. G. cu dezamăgire în glas. Mare lucru... Eu am descoperit atîta preistorie în tribune.

BAZARUL BIZAR

— M-am lămurit cum e cu bazarul, face dl. G. Treci pe la mine spre seară.

Despre ce era vorba?

Acum vreo lună de zile cînd a luat cunoștință, ca toată lumea, de faptul că oarecari călăreți își vînduseră la bazarul din Istanbul trofeele cucerite (prin pregătire moral-volitivă) cu prilejul concursurilor hipice, dl. G. (spre deosebire de alții) nu s-a lansat în judecăți rapide, preferînd, potrivit unui obicei care-l caracterizează, să se documenteze mai în amănunt.

— Da, da, murmură el, s-ar părea, într-adevăr, că acești cavaleriști nu s-au purtat cavalerește. Avînd de trecut niște obstacole de natură financiară, oamenii au mai sărit peste cal. Totuși, înainte de a mă pronunța, îngăduie-mi, rogu-te, un răgaz pentru informațiuni suplimentare.

...De la ușă m-a întîmpinat cu un tabel bătut la mașină.

— Citește, mi-a spus dl. G. Am o verișoară de-a doua la Tarom, pe care am rugat-o să se intereseze cum e cu operațiunile de vînzare-cumpărare de la Bazar. Rezultatul: în torcîndu-se ieri de la Istanbul, mi-a adus lista asta:

1. Premiul III — medalie de bronz	— 1 (un) fiș-fiș
„ „ — cupă	— 1 (un) fiș-fiș + 1 (una) per. pant. tergal
2. Premiul II — medalie de argint	— 1 (un) set damă
„ „ — cupă	— 1 (un) set damă + 1 (un) per. pant. tergal
3. Premiul I — medalie de aur	— 1 (una) canadiană îmblănită
„ „ — cupă	— 1 (una) canadiană îmblănită + 1 (un) pulover închis la gît
4. Trofeu de campion balcanic	— 1 (un) costum două rînduri
5. Trofeu de campion european	— 1 (un) costum două rînduri + 1 (un) demi
6. Trofeu de campion mondial (olimpic)	— 1 (un) costum două rînduri + 1 (un) magnetofon Grundig
7. Diplome și alte distincții de onoare	— 1 (una) pereche mănuși piele de porc.

P. conf. Al. MIRODAN

DE LA ZAMORA LA IAȘIN

(Portari vestiți din lumea întreagă) *)

Prestigiul și prestanța cărții par asigurate prin cuvîntul introductiv al președintelui F.I.F.A., sir Stanley Rous (fost portar al echipei militare britanice în primul război mondial, iar mai apoi al teamului universității Exeter), prin prefața legendarului Ricardo Zamora, ca și prin postfața unuia dintre cei mai cunoscuți antrenori ai lumii, Rudolf Vytlacil. Dar o asemenea carte se poate lipsi de orice fel de prezentare de autoritate, fiind fascinantă prin însuși conținutul ei. Povestea celor opt celebri portari ai lumii — aleși de autor — se citește, așa cum a fost scrisă, cu pasiune.

Selecția lui Kurt Castka are în vedere pe: **Ricardo Zamora** („Divinul" don Ricardo), **Rudi Hiden** (ucenicul de brutărie ajuns în Wunderteam), **Frantisek Planicka** („Pisica" din Praga), **Erwin Ballabio** (o stea pe cerul fotbalului elvețian), **Fritz Herkenrath** (învățătorul devenit internațional), **Walter Zeman** („Tigrul" din Hütteldorf), **Gyula Grosics** („Pantera neagră" din Budapesta) și **Lev Iașin** (Zamora al zilelor noastre). O galerie impresionantă de portari vestiți, a căror perenitate, dincolo de moda trecătoare, este mai temeinică decît a oricărui post.

Cartea lui Kurt Castka este o suită de reportaje biografice, în care evoluează „apărătorii ultimei linii", în care își retrăiesc cariera „jucătorii cu numărul 1 pe tricou". Firește, doar cei care au rămas în istoria fotbalului. Viața lor este scrisă nu numai cu elemente sportive, ci și cu detalii de toată ziua, cu picanterii uneori, cum ar fi episodul căsătoriei lui Grosics cu o româncă din Oradea.

Tînărul autor vienez (n. 1923) — redactor de sport la ziarul „Volksstimme" și corespondentul nostru pentru Austria — își exersează cu măiestrie pana, după o primă carte despre viața boxerului László Papp (1965) și după o fructuoasă colaborare la filmul campionatelor mondiale de hochei pe gheață. Cu noul său volum, Kurt Castka îmbogățește literatura sportivă.

Chiar dacă opțiunile autorului sînt uneori subiective, chiar dacă cititorii ar fi preferat — după criterii cu nimic mai obiective — pe Olivieri sau Da Rui, pe Platzer sau Platko (căruia Rafael Alberti i-a închinat un poem încă în 1928), sîntem de părere că volumul lui Castka ar merita să fie tradus în românește.

(vib.)

*) Kurt Castka, Von Zamora bis Jaschin, Berühmte Torleute aus aller Welt. Wilhelm Frick Verlag, Wien, 1967.

HELENIO HERRERA — BOXER !

De cînd Internazionale nu mai este... Internazionale, Helenio Herrera face dovada unei tot mai mari nervozități. El a și fost sancționat de două ori, cu amenzi destul de mari, pentru anumite declarații sau ieșiri nelalocul lor.

Ultima ispravă le-a întrecut însă pe toate celelalte: în loc de orice alt răspuns la un articol al ziaristului Mario Minini privitor la activitatea sa, Herrera a recurs la argumentul... pumnilor.

Într-un comunicat, publicat de Uniunea ziariștilor italieni, este înfierat gestul lui Herrera, amintindu-i-se totodată acestuia că presa a contribuit în largă măsură la renumele de care se bucură astăzi.

PUCUL FILOZOF

Și la hochei, ca în alte sectoare de activitate, angajamentele trebuie privite cu seriozitate.

★

Ce bine dacă toți jucătorii ar urmări la meci eliminarea eliminărilor din echipă.

★

Oare echipamentul gros îi împiedică pe unii hocheiști să fie oameni „subțiri"?

★

Toate liniile unei echipe urmează aceeași linie: cîștigarea meciului.

★

Patinatorii valsează pe gheață. Asta însă nu înseamnă ca hocheiștii să încingă „bătuta".

★

Și la hochei este oarecum ca la tribunal. Apărarea proprie, aduce cîștig de cauză.

★

Crosa este bocancul hocheistului.

★

Jucătorii pot pasa între ei pucul, nu și sarcina de a marca goluri.

★

Și la hochei este ca la Loto. Se cîștigă numai din trageri.

★

Un meci dinamic este caloriferul tribunei. Îi încălzește pe spectatori.

★

În cursul meciului, hocheiștii trebuie să nu uite un lucru. Pe gheață au doi arbitri, iar în tribune mii de judecători.

V. D. POPA

NOSTALGIE...

Se joacă fulgii mari cu
stadionul,
Acoperă treptat sub ei, gazonul
Și spulberă brutal și fără rost,
Atîta-nsuflețire... care-a fost.
Prelată albă și tribune goale;
Nici hențuri, nici oftaturi nici
urale...
Azi, calculele toate se răstoarnă
Ca și în... visul unei nopți
de iarnă.

. . . . . .

Dar iată, farurile s-au aprins,
A încetat ca... din senin de nins
Și, repede, noianul de omături,
Se trage ca obloanele, în lături.
Pe rînd, apar arbitrii, jucătorii,
Deprinși cu-atîtea falnice
victorii,
Ionescu, Badea, Kallo,
Răducanu,
Nunweiller, Năsturescu,
Mateianu
Și-ncep să joace-n splendida
nocturnă,
Iar luna-i urmărește tăciturnă.
Se trage șut la poartă...
imparabil!
Portarul însă e... „impenetrabil",
Al doilea Zamora sau Iașin.
Pasează Dridea, Neșu.
Constantin,
Cu driblinguri superbe,
excelente,
Pionjoane „acrobatice" și fente;
O luptă antrenantă, care place
Și-un joc... rapid... dinamic și
tenace.
Tribuna-abia își ține răsuflarea:
La fel de bun, atacul
și-apărarea.
A fost, să zic, un meci de zile
bune;
Uralele răsună din tribune
Și publicu-n delir,
ovaționează!...
De-odată, ce păcat!... în plină
fază,
Arbitrul fluieră asurzitor!!!

. . . . . .

Era... ceasornicul deșteptător.

Victor HILMU

RĂSPUNDE Ion Poștașu

ALEXANDRU GORSAN, ARAD. — Recordul mondial absolut de viteză cu automobilul este de 986,571 km. El a fost realizat de americanul Craig Breedlove, pe o mașină cu patru roți, cu motor reactiv. Ca și dv., și noi așteptăm cu nerăbdare prima mașină care va ieși pe porțile uzinei românești de autoturisme de la Colibași. „În ziua aceea vă rog să-mi trimiteți o..." — pînă ce am întors pagina și am văzut despre ce este vorba, am avut emoții — scrisoare". De acord. O clipă, am avut impresia că ne cereți să vă trimitem o mașină!

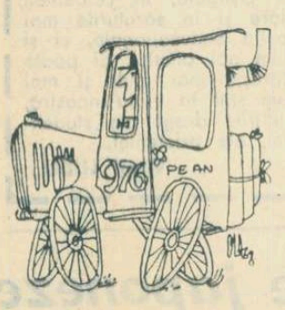

GHEORGHE NASARIMBA, BUCUREȘTI. — Nu vă înșelați: o perioadă foarte scurtă de timp, Curcan, portarul Politehnicii Timișoara, a jucat la Dinamo București.

ION A. MIU, COMUNA CORNEȘTI. — Regret, dar nu mi-e cu putință să ajut pe fiecare cititor în parte să-și alcătuiască o evidență cu toate formațiile pe care le-am aliniat la fotbal, de-a lungul anilor, în meciurile internaționale. Mi-ar trebui 100 de ani ca să răspund la toți cititorii. Dar, dacă aveți răbdare...

I. DIMA, BUȘTENI. — „Casa muzeu Cezar Petrescu" ființează în orașul dv. Din fuga condeiului, am... mutat acest așezămînt la Sinaia. Vă rugăm să ne scuzați!

FRANCISC KRAUS, LAPUȘ. — Albert Florian, decretat cel mai bun fotbalist al anului 1967, a fost selecționat de 65 de ori în echipa națională a Ungariei. El are 28 de ani, 1,80 m și 77 de kilograme.

DAN PRECUP, BUCUREȘTI. — Aveți cîteva definiții reușite în „dicționarul fotbalistic":
ARIEȘUL = riu ce curge din B în C și spre... regiune.
AULEU = interjecție ce se aude uneori în jurul lui Dan Coe.
AUTOGOL = eficacitatea apărătorilor.
ECHILIBRU INSTABIL = egalitate la pauză.
ECHILIBRU STABIL = egalitate la sfîrșitul meciului.
FANION = fluierul arbitrului de tușă.
PAS = metrul arbitrului de fotbal.

AUREL PROCA, BUZĂU. — Iată care sînt campionii mondiali, în boxul profesionist: muscă: Chartchai Chionoiu (Tailanda), cocoș: Fighting Harada (Japonia), pană: vacant, semiușoară: Hiroshi Kobaiaschi (Japonia), ușoară: Carlos Ortiz (S.U.A.), super-ușoară: Paul Fuji (Japonia), semimijlocie: Curtis Cokes (S.U.A.), mijlocie-mică: Ki Soo Kim (Coreea de Sud), mijlocie: Emile Griffith (S.U.A.), semigrea: Dick Tiger (Nigeria), grea: vacant. Nu trebuie să-i notați. Pînă terminați să le scrieți numele, se poate ivi alt campion mondial la una din categorii!

MIHAI ALEXANDRU, GALAȚI. — Ce se întîmplă dacă o echipă de fotbal joacă, la un moment dat, în 12 oameni? În clipa cînd

arbitrul descoperă acest lucru, firește, el va proceda la scoaterea de pe teren a jucătorului în plus. Dacă faptul nu a fost sesizat imediat și între timp s-a înscris un gol — adio. Golul nu poate fi anulat!

ION STAN, BUCUREȘTI. În ediția 1957—1958 a C.C.E. la fotbal meciurile Manchester United — Steaua roșie s-au încheiat cu următoarele rezultate: 2—1 (la Manchester) și 3—3 (la Belgrad).

GHEORGHE I. GARGARITA, DOROBANȚU. — Doriți să amintim fotbaliștilor de la Steaua, echipă pe care o simpatizați, că precursorii lor au fost Voinescu, Toma, Zavoda II, Bone, Zavoda I, Alexandrescu, Tătaru, jucători selecționați mereu în echipa națională. Scrisoarea dv. cuprinde

și o altă rugăminte: „dorese să știu care din jucătorii de fotbal ai echipei Steaua au băieți, astfel ca echipa să poată conta pe ei peste 10 ani". Mi se pare că majoritatea au fete. Norocul baschetului, al voleiului sau al atletismului. Secția de fotbal este, ca de obicei, ghinionistă...

OPREA POMPILIU, CRAIOVA. — Propuneți un meci de fotbal între o selecționată a echipelor bucureștene și formația... necorespunzătorilor, compusă din jucători la care au renunțat formațiile din Capitală. Foștii bucureșteni ar putea prezenta următorul lot: Uțu, Tîmpănaru, N. Ionescu, Nunweiller IV, Ivan, Strîmbeanu, Koszka, Pavlovici, Obiemenco, Jercan, Grozea, Iancu, Ene Daniel, Nuțu, Adrian Popescu, Raksi, Dumitriu III etc.

Ilustrații: N. CLAUDIU

Scrisoare din San Francisco

UN JUCĂTOR ROMÂN, ANTRENOR AL ECHIPEI DE FOTBAL A UNIVERSITĂȚII DIN SAN FRANCISCO

Mai de mult, am primit o scrisoare purtînd „en-tête"-ul Universității din San Francisco.

Pentru că nu-mi aduceam aminte să am cunoscuți printre studenții și profesorii Universității de pe coastele Pacificului, am desfăcut cu multă curiozitate plicul.

În scrisoare erau povestite pe cîteva pagini, peregrinările unui tînăr, în care am recunoscut pe un fost elev al meu, **Ștefan Negoescu.**

Jucător, pe vremuri, în echipa de juniori a **„Sportului studențesc"** și apoi în alte cluburi, el își aduce aminte de **Valentin Stănescu, Marian** și de antrenorul **P. Steinbach.**

Negoescu a părăsit cu mulți ani în urmă țara, stabilindu-se în California. El antrenează de cîtva timp echipa de fotbal a Universității din San Francisco, care a cîștigat anul trecut campionatul universitar de fotbal al Statelor Unite.

Clubul din San Francisco numără zece secții, printre care figurează: atletismul, natația, baschetul, tenisul, fotbalul etc.

Scrisoarea lui Negoescu mi-a făcut o plăcută surpriză și pentru

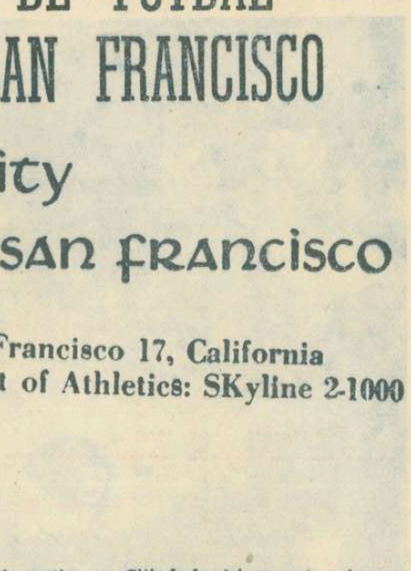

a-i face să trăiască cît de puțin viața sportivă românească, i-am trimis un pachet cu publicații sportive, din care nu au lipsit: ziarul „Sportul", precum și revistele „Fotbal" și „Sport".

Citindu-le, își va putea da seama de marele realizări ale sportului românesc în ultimii treizeci de ani, de cînd a părăsit el țara

prof. Camil MORȚUN

fotbal

Fotbaliștii și antrenorii echipei Farul în vizită la o școală din orașul Kuweit.

După turneul în Orientul Mijlociu

FARUL: 7 VICTORII, O REMIZĂ ȘI O PARTIDĂ (NU DE ȘAH) ÎNTRERUPTĂ...

Relatările antrenorului V. Mărdărăscu

La 17 ianuarie Farul s-a întors din turneul întreprins în Liban, Siria și Kuweit. A doua zi ne-a vizitat la redacție antrenorul V. Mărdărăscu cu un voluminos pachet de ziare sub braț, doldora de impresii, gata să umple o parte din golul nostru de informații, despre cele 9 meciuri jucate de constănțeni în cele trei țări.

Recapitulăm bilanțul: Cu Mazraa (campioana Libanului antrenată de Ionică Bogdan) 4—4; cu selecționata Beirutului (joc întrerupt în min. 70 la rezultatul de 0—0 — relatăm mai jos incidentul); cu Racing Beirut 4—0; cu Homenetmen 4-1; cu Armata Siriană 2—1; cu Arabik Alep 3—1; cu Homenetmen Alep 2—0; cu selecționata Kuweitului 3—2; cu F. C. Kuweit 2—1.

Deci 7 victorii, un meci egal și o partidă întreruptă. Pe alte planuri, turneul s-a soldat cu aprecieri favorabile la adresa echipei noastre (oficiali, presă), cu secvențe de cunoaștere reciprocă care au generat sentimente de stimă și prietenie (pe tot timpul vizitei Farului în Kuweit, posturile de radio au transmis în fiecare seară emisiuni consacrate României).

Antrenorul Mărdărăscu ne-a comentat pe scurt fotbalul celor trei țări. *„Echipele libaneze joacă iute și au abilitate tehnică. Sînt lipsite de rezistență și tactic se organizează sub nivelul obișnuit în Europa. Au citeva excelente personalități: cei trei frați Mantonffi (Mazraa), Josef Abumrad (Racing), portarul Elriș (Homenetmen). În Siria se joacă mai bărbătește, combinațiile tactice sînt mai rafinate, pregătirea fizică e mai bună, trasul la poartă și jocul de cap constituind, în schimb, punctele lor nevralgice. Fotbaliștii din Kuweit au o tehnică simplificată, precisă, sînt rapizi, acționează simplu și utilizează jocul la ofsaid".*

În continuare, V. Mărdărăscu, ne-a vorbit despre amabilitatea și delicatețea gazdelor, despre vizitele pe care le-au făcut în localitatea Ahmadi (modern centru de extracție și prelucrare a țițeiului — Kuweitul fiind a patra țară din lume ca producție și a treia ca export de petrol), la uzina de desalinizare a apei de mare din orașul Kuweit, la Muzeul de artă națională a țării (unde au văzut minunate documente de artă antică grecească, descoperite în jurul golfului Persic). Fotbaliștii români au participat la o recepție dată în cinstea lor de ministrul economiei naționale a Kuweitului, unde au fost invitați să îmbrace la intrare, pitorești costume naționale ale gazdelor.

„Băieții mei au jucat chiar mai bine decît mă așteptam, ne-a mărturisit în continuare, antrenorul constănțean, referindu-se la evoluția echipei sale. *Toți au dat satisfacție. Iancu a fost cel mai temut atacant (9 goluri), urmat de Tufan (7). Unguroiu, Pleșa (reprofilat stoper) și Manolache și-au depășit comportările anterioare. Am cîștigat două partide, în două zile. După 2—1 cu Armata siriană, am călătorit 8 ore și a doua zi am învins pe Homenetmen Alep cu 2—0. Alteori, din cauza timpului nefavorabil, n-am jucat șase zile. Atunci am făcut antrenamente zilnice. De mare utilitate au fost jucătorii de rezervă (Koszka, Mareș și Uțu accidentîndu-se la primul joc au fost multă vreme indisponibili). Antonescu, Achim și portarul Șarpe, un tînăr recent introdus în lotul nostru, au reușit jocuri admirabile. Și astfel, am izbutit să prelungim în lunile de iarnă activitatea competițională a echipei, să punem la punct o formulă, cu jucători mai puțin utilizați în campionat".*

Pentru a informa pe cititorii noștri despre incidentul petrecut în meciul cu selecționata Beirutului, întrerupt în minutul 70, le oferim comentariul apărut în ziarul Le Soir (Beirut) din 2 ianuarie: .... *„Într-adevăr în minutul 70, dl. Atef Sinane ordonă unui jucător de la Farul să părăsească imediat terenul; căpitanul echipei române, ca și antrenorul protestează întrucît jucătorul sancționat cu eliminarea — nu se știe în virtutea cărei legi — n-a comis nici o greșeală care ar fi putut motiva grava decizie a arbitrului. În fața atitudinii intransigente a arbitrului, românii se pregătesc să părăsească terenul. Spre surprinderea generală, dl. Atef Sinane fluieră sfîrșitul partidei, plecînd repede și furios spre vestiare. Atunci se produce pe linia de tușă un grav incident. Un jucător român aruncă mingea spre arbitru. Acesta o prinde și o retrimite cu forță spre capul unui jucător român. Cele două părți antagoniste sînt gata să se încaere, ceea ce a fost din fericire evitat, grație intervenției prompte a conducătorilor... Jucătorii localnici rămîn citeva minute pe teren în intenția de a continua meciul. Românii cer la rîndul lor să se reia partida. Dar arbitrul, din păcate, nu mai este de față. El s-a izolat de toată lumea, închizîndu-se în camera sa.*

Este într-adevăr, regretabil să vedem arbitrii purtîndu-se ca niște matadori în cursul unui meci amical, al cărui rezultat final nu are nici o importanță. Românii au greșit intenționînd să părăsească terenul. Dar, era datoria absolută a arbitrului să împiedice prin toate mijloacele întreruperea meciului, indiferent care erau rațiunile. Românii erau invitații noștri, adică invitații Libanului întreg și este nepermis ca un arbitru de talia dl. Atef Sinane, care este pe deasupra secretarul general al comisiei de arbitri și secretar adjunct al federației de fotbal libaneze, să comită o asemenea gravă eroare, suspendînd meciul"...

Și noi reproșăm fotbaliștilor de la Farul aceeași lipsă de tact de care s-a făcut vinovat arbitrul întîlnirii. Era un meci amical, erau ambasadorii fotbalului nostru și indiferent de injustețea deciziei aveau obligația să nu amenințe cu părăsirea terenului, să accepte cu o sportivă putere de înțelegere această hotărîre improprie. Astfel ar fi dovedit că sînt impregnați de adevăratul spirit al sportului.

R. BALABAN

ȘTIRI

P. Rădulescu a început pregătirile cu lotul Siderurgistului

Deși majoritatea jucătorilor echipei Siderurgistul Galați (divizia B, seria I) sînt în perioadă de examene, antrenamentele se desfășoară cu regularitate. Se lucrează, atît în aer liber cît și în sală, de două ori pe zi. După cum ne-a declarat antrenorul P. Rădulescu, în această etapă (pînă la 28 ianuarie) se urmărește adaptarea organismului la efort și se efectuează antrenamente de pregătire specifică. În cea de a doua etapă a pregătirilor (28 I — 24 II) se va pune accentul pe elementele de tehnică și jocuri școală. Între 25 II — 10 III Siderurgistul va întreprinde un turneu de jocuri amicale.

Lotul de anul trecut a fost completat cu doi juniori, care au activat în echipe din localitate, Diaconu și Orac. Iată jucătorii: Enache, Iorgulescu, Ionescu — Dac, Stancu, Dima, Velea, Diaconu, Tudore — Adam, Lehăduș, Iacob, Profir — Stătescu, Bretan, Neagu, Cojocaru, Zotincă, Mureșan, Botescu, Orac și Ghergheață.

T. Siriopol, coresp.

La Dunărea Giurgiu

La 16 ianuarie, echipa Dunărea Giurgiu și-a reluat pregătirile în vederea returului campionatului diviziei C. După efectuarea vizitei medicale, fotbaliștii de la Dunărea fac patru antrenamente săptămînale. Antrenorul Gh. Girlea are la dispoziție 22 de jucători, dintre care trei, Leșeanu, Manciu și Sandu, sînt juniori. Pentru perioada 28 ianuarie — 25 februarie sînt programate 9 meciuri amicale. **(T. I.)**.

Arbitrii piteșteni și-au reluat activitatea

În ziua de 14 ianuarie arbitrii piteșteni au început pregătirile în vederea noului sezon competițional. Primele lecții: antrenamente în aer liber, în parcul Trivale, și au constat în crosuri pe distanța de 6—10 km, exerciții de gimnastică etc. În planul pregătirilor s-a prevăzut și cîteva lecții teoretice.

Al. Momete, coresp. principal

UNDE MERGEM?

COMPETIȚII INTERNAȚIONALE

HOCHEI. — Patinoarul „23 August", ora 16,30: C.H.Z. Litvinov — R.F.G. II; ora 18,30: București A — S.K.A. Leningrad, meciuri în cadrul „Cupei orașului București".

COMPETIȚII INTERNE

ATLETISM. — Sala Floreasca II, de la ora 9: Campionatul orașului București.

SCRIMĂ. — Sala Facultății de Drept, de la ora 9: Campionatul Capitalei — seniori (floretă feminin).

PATINAJ ARTISTIC. — Patinoarul Floreasca, de la ora 7,30: Faza regională a campionatului republican (juniori mici și copii).

HANDBAL. — Sala Dinamo, de la ora 15,30: Școala sportivă nr. 1 — C.S.Ș., Steaua — Școala sportivă nr. 3 și Școala sportivă nr. 2 — Rapid (meciuri în cadrul „Cupei Sportul"); sala Floreasca, de la ora 14,30: Universitatea — Voința (f), Rapid — Inst. Construcții (m), Rafinăria Teleajen — Universitatea (m), Confecția — Rapid (f), Steaua — Voința (m), Recolta — Politehnica (m) și I.C.F. — A.S.E. (f), meciuri în „Cupa F.R.H.".

SPORT LA TELEVIZIUNE

Ora 16,15 — Caleidoscop sportiv în imagini. Din cuprins: o glorie a fotbalului englez, Stanley Matthews — vrăjitorul driblingului; pista încercărilor automobilistice; Walter Spanghero — un pilon al rugbyului francez.

Ora 23 — Emisiunea Telesport. Din cuprins: reportaje filmate la concursurile de schi de la Grindelwald și Wengen, primul campionat mondial de snow-cart, ultimele știri și imagini olimpice.

Campionatele internaționale de tenis de masă ale României

Corespondență din Budapesta

Tibor Bihari: „AȘTEPTĂM CU INTERES EVOLUȚIA TINERILOR NOȘTRI JUCĂTORI"

Întrecerile din capitala României vor constitui un bun examen de verificare a posibilităților jucătorilor noștri. Mai înainte însă de a-i prezenta pe sportivii unguri, vreau să vă înfățișez lista celor mai buni jucători alcătuită de federația maghiară de specialitate. Iat-o: masculin — 1. Belesnai, 2. Börzsei, 3. Harangi, 4. Rozsas, 5. Pignitzky; femei — 1. Kishazi, 2. Jurik, 3. Papp, 4. Mac, 5. Koczian.

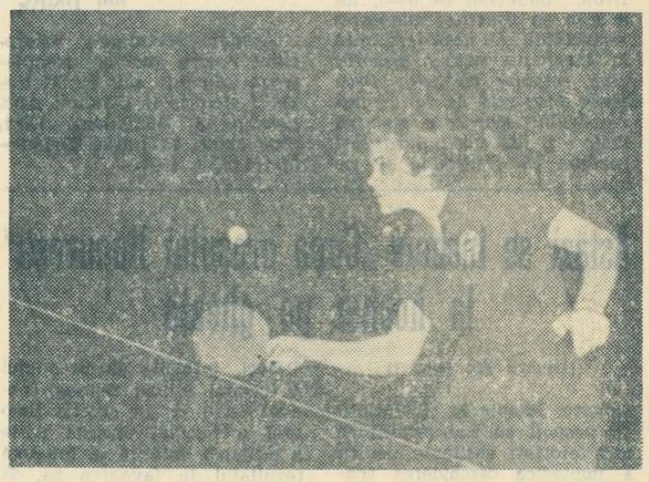

Fosta campioană a Europei — Eva Koczian — a evoluat în dese rînduri în sala Floreasca. Iat-o într-una din aceste ocazii.

La juniori cel mai bun a fost desemnat Timar, iar la junioare, Izso.

Iubitorii tenisului de masă din România se vor întreba, desigur, de ce Eva Koczian ocupă un loc atît de slab. Ei bine, după C.M. unde a obținut două medalii de bronz, Eva Koczian a fost învinsă de unele jucătoare tinere și a avut o comportare sub așteptări în întrecerile internaționale. Poate că și din cauză că s-a îngrășat puțin. În ultimul timp însă, ea marchează o revenire. **Angela Papp**, în vîrstă de 21 de ani, o autentică speranță, de la care specialiștii așteaptă consacrarea pe plan internațional. Aceasta a arătat o formă remarcabilă în jocurile de dublu.

Peter Rozsas (25 ani) este o cunoștință mai veche a iubitorilor de tenis de masă. În toamnă, după ce a absentat din lot cîteva luni, în urma unei boli, a avut o comportare destul de bună la campionatele internaționale ale Scandinaviei. Cel mai tînăr component al lotului care va face deplasarea la București este **Ferenc Timar** (18 ani). Timar este un jucător talentat, dar are un fizic prea firav și din această cauză forța sa de joc lasă mult de dorit. Sabolcs Marosffy (19 ani) va debuta cu acest prilej în concursurile de seniori.

„Ce așteptați de la reprezentanții Ungariei la campionatele internaționale de la București?" Cu această întrebare ne-am adresat secretarului general al federației maghiare de tenis de masă, **Tibor Bihari**. „După cum se vede, nu vom prezenta cea mai bună echipă. Așteptăm cu interes comportarea tinerilor în compania unor adversari valoroși. Cu deosebit interes vom urmări — de asemenea — evoluția perechilor Rozsas — Timar și Koczian — Papp. Firește, unele surprize ale reprezentanților noștri nu sînt excluse nici în probele de simplu".

Laszlo NISZKACS
redactor la „Népsport"
Budapesta

Corespondență specială, prin telex, din Brazilia

PE URMELE FOTBALIȘTILOR ROMÂNI...

Cînd am plecat din București decorul hibernal era în toate drepturile sale. Și iată că după o călătorie de 36 de ore am ajuns la Rio de Janeiro, unde vara subtropicală te frige pur și simplu. În momentul cînd am coborît din avionul companiei SAS, parcă am intrat într-un cuptor... Termometrele arătau 40 grade.

Sfidînd căldura și mai ales înfringînd curiozitatea, firească, de a face cunoștință cu cel mai frumos oraș al lumii, am început investigațiile pentru a-i găsi pe fotbaliștii noștri, aflați după cum se știe într-un lung turneu în țara lui Pele. În ziua sosirii mele la Rio de Janeiro, echipa se afla înaintea unui joc la Curtiba, oraș situat la peste 800 km depărtare. Doar cu gîndul mai puteam să străbat această distanță. Așa că, în așteptarea revederii cu jucătorii noștri, nu-mi rămîne decît să completez lapidarele știri pe care le-ați citit pînă în prezent.

Echipa română a sosit la Rio la 3 ianuarie. Nu i-a fost greu să se acomodeze cu clima caldă și umedă pentru că venea după un „turneu" de aproape două săptămîni din Africa. Chiar a doua zi, la 4 ianuarie jucătorii au făcut un ușor antrenament pe stadionul renumitei echipe Flamengo din Rio. A doua zi au plecat în sudul Braziliei, la Porto Allegre unde au întîlnit, după cum se știe, echipa Gremio (rezultat 1—1). Din min. 65 Dan Coe a fost eliminat. La numai 3 minute de la eliminarea lui Dan Coe, mijlocașul sting al gazdelor, Sergio Lopez, a deschis scorul iar în minutul 78 a egalat Pîrcălab, care după cum scrie ziarul „O Globo", a fost cel mai bun jucător al meciului. Iată formațiile folosite: Coman — Ivăncescu, Barbu, Dan, Deleanu — Ghergheli, Dumitriu III (Sasu) — Pîrcălab, Grozea, Oblemenco, Ionescu. GREMIO: Arlindo, Altemir, Paulo, Sousa, Aureo — Ortunho, Cleo — Baba, Jazinho, Lopez, Alcindo (Volmir). *În afară de Pîrcălab, excelent s-a comportat și portarul Coman.*

Cel de al doilea joc s-a desfășurat la 14 ianuarie în localitatea Maringa, cu echipa „Gremio Esportivo", după o ploaie torențială. Rezultatul a fost favorabil echipei gazdă, care a învins cu 2—1. Golurile au fost marcate de Iauca și Ademir iar pentru români Oblemenco.

A fost un joc sub valoarea celui practicat la Porto Allegre. Iubitorii fotbalului din Rio au putut urmări în întregime partida prin intermediul televiziunii, care a transmis după o zi un film de 90 minute. În ziarele pe care le-am răsfoit i-am văzut fotografiați pe jucători pe plaja de la Copacabana. Au fost publicate totodată palmaresul echipei și numărul de jocuri ale fiecăruia în echipa reprezentativă etc. În „JOURNAL DE BRAZIL", din 10 ianuarie, a apărut o fotografie pe 3 coloane, de la un antrenament al echipei noastre, precum și un amplu interviu cu Ștefan Onisie, antrenorul secund.

Al treilea meci, terminat la egalitate (1—1) — așa cum s-a relatat în ziarul de vineri — s-a ridicat la un înalt nivel tehnic. Totuși, îmi permit să fac o precizare. Unii jucători brazilieni cu nume sonore (D. Santos, Bellini și Zito) *nu mai au vigoarea pe care au avut-o în urmă cu cîțiva ani cînd au fost componenți ai echipei campioane mondiale. E și firesc. De atunci au trecut aproape 6 ani...*

Avînd în vedere distanțele enorme la care se află echipa de Rio pînă acum nu am avut prilejul să am un contact direct cu jucătorii români. Îi voi urmări însă în partidele următoare și vă voi relata amănunte privind celelalte meciuri.

Petre CRISTEA

RIO DE JANEIRO, 20 ianuarie

Oile albe, oile negre...

Devenise un obicei — pe care cei mai cu haz l-au strămutat în blinda lume a behăitoarelor — înșirarea (după un anume tipic) a lucrurilor bune și apoi — totdeauna APOI — a celor mai puțin bune, dar care se cereau a fi neapărat mai putine. Un obicei, deci, de a trata lucrurile mai gingașe, adică cele mai greu de rezolvat, din cine știe ce motive, după criteriul oilor albe și negre.

Era rău obiceiul și nu scăpase de el nici sportul, fiecărui insucces — oaie neagră — găsindu-i-se imediat perechea albă, și nu numai una, ci două-trei poate și patru, o întreagă turmă în care cea neagră rămînea doar un punct care făcea chiar bine ochiului în baia de alb de prin prejur...

Sigur, în tactica oilor albe și negre nu era nimic din curajul tipic sportivilor, nimic din modul deschis de a privi propriile lipsuri, nimic din dorința nobilă a permanentei autodepășiri, a nemulțumirii față de lucrul deja obținut, ci doar o dorință păgînă — ori bigotă (cum vreți) de a nu lăsa lipsurile în urîta lor nuditate, de a le izola, cumva, pentru a nu fi mai evidente și astfel mai ușor de lichidat, ci de a le amesteca.

Este o altă fațetă a tentaculare automulțumiri, a acelei autoliniștiri atît de contagioase și — prin aceasta — atît de primejdioase, căreia i-a căzut victimă (vai!), nu o singură dată, și într-un trecut nu prea îndepărtat pentru a fi dat uitării, chiar presa sportivă!

Recent epuizatul — dar de loc epuizantul — curs numit de specializare, dedicat antrenorilor de fotbal și ținut la Snagov, a produs multiple nemulțumiri în direcții diferite pe cît se pare: printre participanți, dar — culmea — și printre organizatori. Ziarul nostru, ca și multe rubrici sportive ale altor publicații, au imputat cursului incriminat deficiențe majore, atît în ceea ce privește organizarea în sine — începînd cu oportunitatea lui în această perioadă, amplasarea la Snagov etc. — dar, mai ales, în substanța tematicii sale. Desigur, punctele de vedere pot fi diferite chiar asupra aceluiași obiect sau subiect, după unghiul din care este privit. Dacă, de pildă, ne punem întrebarea: **„Este bine să se organizeze cursul de specializare pentru cadrele tehnice?"**, răspundem îndată, cu tot elanul, „DA!". Ori alta de acest gen: **„Cînd un sport merge mai slab, nu este cazul, oare, să ne adresăm cadrelor sale de specialiști printr-un curs de perfecționare?"**. Răspuns (aproape instantaneu): „DA!". Sau: **„Așa-i că pregătirea cadrelor este bine să se facă în perioada de întrerupere a competiției?"**. Un „DA!", logic și entuziast. Ori, cam așa ceva: **„Ce-ar fi să cerem concursul unor specialiști autohtoni, ori chiar și al altora de peste hotare?"**.

Continuînd astfel vom întruni o lungă listă de aprobări de care nu ne poate fi rușine. Dar, nu sînt cumva prea multe oile albe?

Blestematele lor surate, cele negre evident, nu ne dau pace: „Pe noi ne-ați uitat?".

Au dreptate zgomotoasele dar blajinele, inofensivele behăitoare. De ce să le uităm tocmai pe ele? Pe ele care nu sînt de loc mai prejos ca celelalte, ci — vai nouă! — mai presus. Pentru că acelor explicații date cu cîteva zile în urmă de ziarul nostru printr-un articol semnat de Romulus Balaban, articol de altfel foarte sumar, în ciuda adevărurilor pe care le conținea era necesar să le atașăm și alte cîteva... oi negre. Și — pentru că adevărul trebuie să fie indivizibil ca cel mai monolitic dintre monoliți — îi adăugăm acele părticele care — lipsindu-i — îl făceau mai greu de înțeles poate decît va fi acum: cursul nu a fost anunțat din vreme celor care urmau să-l frecventeze, mulți chiar dintre antrenorii bucureșteni neștiind despre el nici cu 3 zile înaintea începerii sale; participarea nu a fost — poate tocmai de aceea? — de 100%; unii referenți (Gh. Ola, de pildă) au primit tema pe care aveau s-o dezvolte doar cu 2 zile înaintea uverturii de la Snagov; specialistul iugoslav a fost solicitat în cursul zilei de luni (a aceleiași săptămîni inaugurale) printr-o telegramă la federația respectivă, lăsîndu-se la aprecierea acesteia delegarea (poate din motivul expus să fi ajuns acesta la București de-abia joi?); specialistul englez venise pentru o discuție ori pentru o angajare, așa i se spusese acasă; luarea la cunoștință a temelor pentru care fuseseră invitați s-a făcut la noi în țară, cei trei specialiști străini avînd a alege — după preferință — un subiect din cele trei existente (nici unul nefiind în situația neplăcută de a rămîne fără temă, după cum rezultă dintr-un calcul simplu: 3 — 3).

Adevărul s-a rotunjit acum mai aproape de forma sa inițială căreia — dacă îi adăugăm și cele cîteva observații critice cuprinse într-una din paginile revistei săptămînale „Fotbal", și pe care nu le reluăm de teama repetării, devine complet sferic.

Dar, iată o oaie albă behăind insistent (deși puțin dezarmonic). Nu este una din cele banale, de turmă, cum ați putea crede. E mare, guralivă și foarte, foarte albă. Ce vrea să ne spună? S-o ascultăm: **„Cursul de la Snagov să constituie o experiență serioasă pentru toate federațiile care vor mai organiza cursuri de orice natură"**.

Are perfectă dreptate! S-o lăsăm deci să pătrundă demnă în turma suratelor ei negre.

Ce bine-i stă!

Un adevărat punct de atracție!

Em. DEC.

TAROM — angajează însoțitori și însoțitoare de bord

Inscrieri se mai primesc la Întreprinderea Transporturi Aeriene – TAROM – din incinta Aeroportului Băneasa la Serviciul Personal, între orele 13.00–15.00 pînă la data de 24 ianuarie 1968.

CONDIȚII:

– FEMEI – vîrsta 18–26 ani, fizic corespunzător.

– BĂRBAȚI – vîrsta pînă la 28 ani, fizic corespunzător și stagiul militar satisfăcut.

– Studii medii cu sau fără bacalaureat.

– Cunoașterea a cel puțin două limbi străine din următoarele: engleza, germana, franceza, italiana și rusa.

– Condiții perfecte de sănătate.

– Domiciliul stabil în orașul București.

INFORMAȚII SUPLIMENTARE LA TELEFON 33.00.30, interior 33.

Liana Blebea și Virgil Brenci cîștigătorii slalomului

(Urmare din pag. 1)

Inițiativa organizării lui pe „Zidul mare" s-a arătat bine venită, înclinarea pîrtiei și starea bună a zăpezii permițînd desfășurarea întrecerilor în condiții optime. La reușita cursei a contribuit și marcajul celor două manșe (Gheorghe Roșculeț în prima și Mihai Bîră în a doua), care a pus dificile probleme de tactică. Victoria a revenit tînărului Virgil Brenci, constant ca valoare. Al doilea s-a clasat Kurt Gohn, care a făcut o cursă remarcabilă în manșa a doua.

CLASAMENTUL: 1. V. Brenci (Armata Brașov) 89,1; 2. Kurt Gohn (Dinamo Brașov) 90,2; 3—4. I. Zangor (Armata Brașov), N. Iovici (Steagul roșu Brașov) 90,9; 5. E. Haidu (Armata Brașov) 93,1; 6. N. Șuteu (Armata Brașov) 94,0.

La senioare cinci concurente anunțate, trei prezente și... două clasate: 1. Liana Blebea (Armata Brașov) 102,3; 2. Liliana Focșeneanu (Clubul sportiv Sinaia) 112,9.

SLALOM SPECIAL, juniori mari: 1. V. Crețoi (Armata Brașov) 81,2 sec., 2. T. Constantin (St. roșu Brașov) 82,1 sec., 3. C. Pilu (C.S. Sinaia) 85,9; *juniori mici:* 1. I. Vlădea (Dinamo Brașov) 72,0 sec, 2. I. Ghimbășan (Dinamo Brașov) 77,8 sec., 3. A. Bogdan (C.S. Sinaia) 83,1 sec.; *junioare:* 1. Georgeta Băncilă (Dinamo Brașov) 75,0 sec., 2. Maria Supeală (C.S. Sinaia) 98,8 sec., 3. Daniela Munteanu (Armata Brașov) 101.9 sec.

CAMPIONATUL DE BIATLON (tineret) — 15 km (3 trageri)

1. Ion Mîrzea (Armata Brașov) 1h15:43,0 (8 minute penalizare), 2. Dumitru Soiu (Armata Brașov) 1h16:08,0 (7), 3. Ion Olteanu (Dinamo Brașov) 1h17:49,0 (8), 4. Alexandru Szabo (St. roșu Brașov) 1h19:28,0 (11), 5. Ion Funieru (C.S. Sinaia) 1h19:49,0 (7).

★

Azi se dispută în Poiana Brașov coborîrea în cadrul „Cupei Dinamo" (pe pîrtia Lupului) și săriturile pentru „Cupa Armata".

SCRISOARE DIN INDIA

Țiriac l-a învins pe Metreveli

Din nou veşti, ceva mai amănunţite, de la tenismanii noştri care — după cum se ştie — întreprind un turneu în îndepărtata Indie. Cu conştiinciozitatea-i confirmată în repetate rînduri, Ion Ţiriac ne face cunoscute alte amănunte despre evoluţiile sale şi ale colegilor lui, Ilie Năstase şi Sever Dron. Acum, scrisoarea datată 9 ianuarie, ne parvine tot din Calcutta, dar se referă la cel de al doilea concurs, campionatele internaţionale de tenis ale regiunii Assam, desfăşurate la Gauhati. Despre competiţia de la Gauhati, premergătoare celei de la Bangalore, nu primisem nici o ştire.

...„Intrecerile au avut loc pe zgură. Acelaşi interes în jurul turneului, iar noi, datorită comportării bune de la Calcutta, ne-am aflat în centrul atenţiei publicului şi a presei. Intîi, pe scurt, despre Năstase. El a reuşit să se califice în semifinale, eliminîndu-l, în cel mai important meci, pe indianul Minotra, însă după ce a trecut prin mari emoţii. Ilie a fost condus cu 6—4 şi 4—1, dar şi-a regăsit ritmul şi, cu multă voinţă, a reuşit să-şi impună superioritatea: 4—6, 8—6, 6—1. In semifinale, Năstase a jucat cu mine şi victoria mi-a revenit cu 6—4, 6—3 (în „sferturi" depăşisem cu uşurinţă, 6—2, 6—4, pe Peregudon). Pe cealaltă parte a tabloului, Dron a dat replica cunoscutului jucător din U.R.S.S., Aleksandr Metreveli. Ucu a fost pe punctul de a cîştiga primul set — şi vă închipuiţi că aceasta ar fi influenţat poate desfăşurarea întregii partide — dar Dron, conducînd cu 6—5, nu a ştiut să fructifice avantajul serviciului. O nouă speranţă la începutul setului următor cînd conduce cu 2—0. Prea puţin însă faţă de rutina adversarului său, care termină victorios. Metreveli avea să-l învingă în semifinale şi pe iugoslavul Franulovici (6—1, 6—2 cu sovieticul Kakulea): 6—3, 7—5. Astfel, finala probei de simplu bărbaţi de la Gauhati urma să fie decisă la capătul disputei mele cu campionul sovietic. Meciul a avut loc la prînz, pe o temperatură de plus 30 de grade, pe un teren foarte alunecos. Dar, să dau „cuvîntul" ziarului The Assam Tribune...*"

Firește, nu vom folosi tot textul cronicii din acest cotidian. Vom reproduce doar cîteva rînduri mai semnificative publicate sub titlul *„DOUBLE CROWN FOR I. ŢIRIAC"*: *„I. Ţiriac din România, campionul de tenis al Indiei de est a cucerit o dublă coroană în turneul de la Gauhati. El a învins în finală pe jucătorul nr. 1 al U.R.S.S., Metreveli, iar la dublu bărbaţi, alături de Năstase, a cîştigat şi acest meci decisiv la Metreveli — Kakulea...". „Finalele au produs o atmosferă specifică de Wimbledon. Ţiriac s-a impus prin servicii şi smeciuri foarte puternice, adjudecîndu-şi partida cu 6—3, 3—6, 6—3. Meciul a durat aproape două ore, românul demonstrînd un joc superior".*

După aceste telegrafice aprecieri ale cronicarului indian, revenim, în continuare, la relatările lui Ţiriac.

...„Finala de dublu am rezolvat-o relativ uşor (6—3, 6—3), dar trebuie să spun că perechea noastră nu funcţionează încă la nivelul cunoscut. De aici, de la Gauhati, ne-am reîntors, noaptea, la Calcutta. Azi, cînd vă scriu (N.R. 9.I.), plecăm cu avionul la Madras, de unde, probabil, ne vom transborda într-o maşină, cu ţinta Bangalore. Nu prea m-am simţit bine cu stomacul zilele acestea. Sper însă să-mi revin. Deocamdată ţin regim şi n-am nici o teamă că am să mă îngraş! Vă promit alte noutăţi de la Bombay. Pe curînd.

Ion ŢIRIAC

Aşadar, scrisoarea valorosului nostru jucător completează „duelul" său cu Metreveli: victorie la Gauhati, meci pierdut la Bangalore. Deci, pînă acum, în India, Ţiriac — Metreveli: 1—1.

Astăzi se încheie „Cupa oraşului Bucureşti" la hochei pe gheaţă

(Urmare din pag. 1)

slovace. Minute în şir jucătorii oaspeţi au fost nevoiţi să facă eforturi susţinute pentru a împiedica deschiderea scorului. Dar, după cum spuneam mai înainte, la aceasta a contribuit şi arbitrul de poartă. Un şut al lui Varga (min. 10) a lovit rama interioară a porţii şi toţi cei ce ne aflam acolo am văzut gol, numai cine trebuia nu. Un minut mai tîrziu, faza s-a repetat şi becul roşu nu s-a aprins. În finalul primei reprize, un şut de la distanţă al lui Nedved (min. 17) l-a surprins pe Dumitraş şi... 1—0 pentru C.H.Z. Litvinov. Dar nu au trecut decît 60 de secunde şi Calamar a adus egalarea: 1—1.

În repriza secundă, iniţiativa au avut-o mai mult oaspeţii. Echipa română a dat (din nou) semne evidente de oboseală şi intervenţiile prompte ale portarului Dumitraş au determinat ca scorul să nu ia proporţii în avantajul jucătorilor din Litvinov. Ei n-au reuşit să înscrie decît un singur gol, în finalul reprizei (min. 38), cînd Piskac a tras excelent de pe „lift" surprinzîndu-l pe portarul român.

Deci, formaţia Bucureştiului a început ultima repriză condusă cu 1—2. În acelaşi timp însă a început această parte a întîlnirii hotărîtă să întoarcă rezultatul în favoarea sa. Şi a reuşit! Florescu în min. 42 (şut foarte frumos) şi Varga în min. 45 au readus avantajul de partea noastră. Din păcate însă un şut de la distanţă al lui Hudec (min. 52) a făcut ca pe tabela de marcaj scorul să devină iarăşi egal: 3—3. În ultimele minute echipa noastră a atacat hotărît şi a realizat golul victoriei prin G. Szabo. Au condus foarte atent N. Kirilov (Uniunea Sovietică) şi G. Zeller (R.F.G.).

SELECŢIONATA SECUNDĂ A R.F.G. — BUCUREŞTI TINERET 7—3 (2—1, 2—1, 3—1)

Şi de această dată tinerii hocheişti bucureşteni au plătit foarte scump cîteva greşeli de apărare! Din acest motiv, cu toate că replica pe care ei au dat-o jucătorilor din reprezentativa secundă a R. F. a Germaniei a fost neaşteptat de viguroasă, au părăsit totuşi terenul învinşi la o diferenţă de scor nemeritată.

Actualitatea internaţională

EDIŢIA JUBILIARĂ A J.O.

FILE DE ISTORIE:

III. LAKE PLACID, 1932

Criza de zăpadă şi frecventele schimbări de temperatură au influenţat primele Jocuri Olimpice de iarnă disputate dincolo de Ocean. Deplasarea, lungă şi costisitoare, nu era la îndemîna oricui, de unde o scădere a numărului de participanţi: 306 din 17 ţări. Doar ţările scandinave trimit echipe mai puternice, să-i înfrunte pe americani şi canadieni.

Continuă, în probele de schi-fond, bătălia suedezo-norvegiano-finlandeză, cu o distribuţie echitabilă de premii. Norvegianul Johan Grōttumbsraaten, unul din marii campioni ai combinatei nordice, îşi încheie strălucit grandioasa carieră: trei ediţii olimpice, niciodată fără medalie! Compatriotul său, Birgen Ruud, îşi începe cariera în condiţii destul de nefavorabile: pe pista din faţa trambulinei rămăsese de la dezgheţ o mare băltoacă, în care cădeau toţi săritorii! Talentul a depăşit inconvenientele şi i-a adus prima medalie de aur, pe care Ruud o va dubla peste patru ani, fiind pînă acum singurul săritor cu două victorii la J.O. de iarnă! (în 1948, după o pauză olimpică de 12 ani, la vîrsta de 36 de ani, Ruud mai obţine o medalie de argint care-i va încununa gloria sportivă).

Patinajul viteză a stîrnit vii discuţii: plecările se dădeau în grup şi nu se cronometrau decît învingătorii! În aceste condiţii, victoriile duble ale americanilor Shea şi Jaffee erau asigurate. Patinajul artistic — disputat pentru prima oară într-o sală închisă — a evidenţiat armonia şi eleganţa vienezului Karl Schäffer (care a lăsat în terminologia de specialitate numele unei piruete) şi a adus-o pe Sonja Henie mult mai aproape de ochii impresarilor din lumea filmului.

La hochei pe gheaţă, doar două echipe europene au cutezat să facă deplasarea (Germania şi Polonia), dar canadienii au avut mult de furcă pînă a-i învinge pe americani.

Cu caracter neoficial, organizatorii americani au introdus în program probe feminine de patinaj viteză (oficiale doar din 1960), meciuri de curling şi curse de sănii trase de ciini!

Am lăsat, înadins, la urmă probele de bob (pentru prima oară apar boburi de două persoane) dominate de americani, dar în care participarea românească este marcantă. Rezultatele echipajelor româneşti, formate din aviatori, membri ai „Cercului Sportiv Aeronautic" — rezultate obţinute la mii şi mii de kilometri de patrie, fără o solidă experienţă internaţională, în condiţii materiale precare — trebuie puse, mai curînd, pe seama calităţilor personale ale componenţilor: curaj, stăpînire de sine, rezistenţă. În privinţa condiţiilor de deplasare este semnificativă declaraţia căpitanului echipajelor, cunoscutul aviator şi bober Alexandru Papană, care povesteşte într-un interviu de presă („Curentul", 1 martie 1933) că a fost nevoit să organizeze un... ceai dansant pentru a-şi putea completa fondurile necesare călătoriei.

Încă în preliminarii, echipajele româneşti bat recordurile unei pîrtii pline de zig-zaguri. Din păcate, ele nu reeditează performanţa în coborîrile de clasificare şi, astfel, nu obţin medalii, ci doar locuri de onoare: locul 4 la bob 2 persoane (Al. Papană — D. Hubert) şi locul 6 la bob 4 (A. Papană, Alexandru Ionescu, Ulise Petrescu, Dumitru Hubert) la o sutime de secundă diferenţă faţă de echipa Italiei (locul 5)!

Aceste rezultate au impus echipajele româneşti pe plan internaţional. Nimeni nu s-a mai mirat, în următorii doi ani, cînd titlurile de campioni mondiali la bob 2 persoane au revenit României (Papană — Hubert în 1933 şi Frim — Dumitrescu în 1934).

În clasamentul final al jocurilor, România ocupă, datorită rezultatelor de la bob, locul 11 pe ţări, înaintea Italiei, Poloniei, Belgiei, Cehoslovaciei.

(vlb)

JOCURILE OLIMPICE DE IARNĂ ÎN LUMINA CIFRELOR (II)

În prima parte a articolului său, colaboratorul nostru, ing. Dan Păcurariu făcea un bilanţ al ediţiilor anterioare ale J.O. de iarnă. În continuare, pe baza rezultatelor înregistrate în anii din urmă ca şi a celor consemnate acum, în perioada premergătoare întrecerilor de la Grenoble, autorul îşi exprimă opiniile în legătură cu favoriţii celei de a X-a Olimpiade albe.

Hocheiul este, probabil, cea mai populară întrecere a Jocurilor de iarnă. Pe baza tuturor rezultatelor, ca mare favorită porneşte echipa U.R.S.S. şi nu vedem ce ar putea-o împiedica să repete performanţa din 1956 şi 1964. Totodată, aşteptăm de la reprezentanţii ţării noastre o comportare la înălţimea progresului cert manifestat de această disciplină sportivă în România.

Excelentul sportiv francez, Jean-Claude Killy, este în drept să aspire la toate titlurile puse în joc la probele alpine. Va reuşi el, oare, să egaleze performanţa lui Toni Sailer din 1956, care a cucerit toate cele trei medalii olimpice de aur?

La femei — trei favorite: canadiana Nancy Greene la slalom uriaş, Marielle Goitschel (Franţa) la slalom special şi Erika Schinegger (Austria) la coborîre. Aşa cum s-a scris în presă, participarea la J.O. a ultimei este îndoielnică, dar pînă la clarificarea situaţiei, rămîne favorită.

La 15 km pronosticul este, poate, cel mai dificil; la concursul de la Lahti, a învins suedezul Rönnlund, la Grenoble a învins norvegianul Martinsen, la Holmenkollen, sovieticul Akentiev, iar la Kusamo, norvegianul Ellevseter; prin faptul că acesta din urmă a ocupat locuri de frunte la toate aceste întreceri, arătîndu-se cel mai constant, îl considerăm ca favoritul nr. 1 al probei (este interesant de subliniat că în 1964, la Innsbruck, el a ocupat locul 25).

La 30 km, preferinţa noastră a fost mai uşor de acordat: finlandezul Laurila. Primul la Falun şi la Kusamo, credem că el este îndreptăţit să spere că va schimba locul VI de la Innsbruck pe locul I de la Grenoble.

La 50 km revine, în fruntea favoriţilor, norvegianul Ellevseter, căci el şi-a dominat adversarii atît la Lahti, cît şi la Holmenkollen (amintim că la J.O. din 1964, el a sosit al 8-lea).

La ştafeta 4 x 10 km fond, toate echipele fruntaşe au fost prezente la startul concursului de la Falun; a învins echipa Norvegiei urmată de Suedia şi de U.R.S.S. De aceea, acordăm prima şansă tot Norvegiei şi în întrecerile de la Grenoble.

La săriturile de la trambulina mijlocie, finlandezul Kankonen prin victoriile obţinute în sezonul trecut asupra principalilor săi adversari la Lahti şi chiar pe trambulina olimpică de la Grenoble, pare să fie perfect îndreptăţit să aspire la păstrarea titlului olimpic cucerit în 1964.

Învingător în „turneul celor 4 trambuline" şi, în plus, la Holmenkollen şi la Grenoble, norvegianul B. Wirkola întruneşte şanse de a se urca pe treapta cea mai înaltă a podiumului olimpic la terminarea probei de sărituri de la trambulina mare, probă la care în 1964 nu a ocupat decît locul 16.

Nume noi la combinata nordică. Nici unul dintre primii clasaţi la Innsbruck nu mai contează printre favoriţii întrecerii de la Grenoble. Învingător la „repetiţia preolimpică" din 1967 şi ocupînd locuri fruntaşe la Lahti şi Holmenkollen, sportivul Ralf Pöhland din R.D.G., prin constanţa sa, întruneşte cele mai multe sufragii.

La schi-fond femei este aşteptat cu mult interes duelul U.R.S.S. — Suedia. La individual, se pare că cele mai multe şanse le întruneşte suedeza T. Gustavsson; la 5 km a învins-o, în întrecere directă, la Kusamo, pe sovietica K. Bolarskih (triplă campioană olimpică în 1964), iar la 10 km s-a păstrat aceeaşi ordine a sosirii, atît la Falun, cît şi la Holmenkollen; în schimb, la ştafeta 3x5 km, Uniunea Sovietică, prin victoria directă asupra Suediei, Finlandei şi Norvegiei (la Falun), este principala candidată la medaliile olimpice de aur.

De probele de biatlon se leagă multe din speranţele noastre; succesul din 1964 se cere confirmat şi întrecut. Deşi la campionatele mondiale din anul trecut, în proba individuală (20 km) nici un reprezentant al ţării noastre nu s-a clasat printre primii şase sportivi, modul cum reprezentanţii noştri s-au pregătit în ultimul an ne dă mari speranţe într-o comportare meritorie la Grenoble. Cine va cîştiga titlul olimpic? Greu de pronosticat; prin victoria sa la campionatele mondiale, sovieticul Viktor Mamatov (debutant în întrecerile de mare anvergură!) se anunţă, teoretic cel puţin, ca favoritul nr. 1 pentru Grenoble.

În proba de ştafetă 4 x 7,5 km (nou introdusă în program), Norvegia — învingătoare de două ori la rînd la campionatele mondiale — pare să „tintească" cu cele mai mari şanse şi titlul olimpic. Echipa României (Carabela, Cimpoia, Bărbăşescu şi Vilmoş) a făcut, la ultima ediţie a campionatelor mondiale, o figură frumoasă, ocupînd locul IV. Am dori să-l confirme la J.O.

ing. **Dan PĂCURARIU** — Braşov

GENERALUL DE GAULLE VA FI PREZENT LA J.O.

Presa franceză a anunţat recent prezenţa generalului de Gaulle la Grenoble, în perioada desfăşurării Jocurilor Olimpice de iarnă.

Şeful statului francez va fi însoţit de d-na de Gaulle. Înaintea deschiderii competiţiei, preşedintele Republicii va vizita, acompaniat de primarul oraşului, dl. Dubedout, noile instalaţii din Grenoble, printre care: noua primărie, stadionul de gheaţă, casa de cultură şi satul olimpic.

Vizita sa se va extinde şi la Saint Nizier, unde este instalată trambulina de sărituri. În după-amiaza zilei de 6 februarie, la orele 15, generalul de Gaulle va deschide solemnitatea olimpică la stadion. În aceeaşi zi, şeful statului va da o recepţie la prefectura locală plecînd în aceeaşi zi spre Paris.

La 17 februarie preşedintele Republicii va reveni în oraşul olimpic şi va asista la Chamrousse la cea de a doua manşă a probei de slalom special bărbaţi.

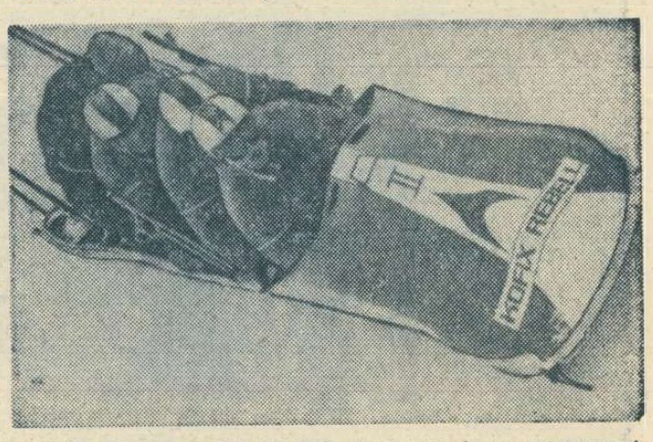

Iată echipajul austriac de bob 4 persoane, la un antrenament efectuat la St. Moritz. Telefoto: U.P.I.-AGERPRES

BREVIAR

● Pe trambulina de la Vysokie Tatry s-a disputat un nou concurs internaţional de sărituri cu schiurile care a fost cîştigat de cehoslovacul Jiri Raszka cu 222,5 puncte (săriturile sale au măsurat 93,5 şi respectiv 91,5 m). De remarcat că Vladimir Belousov (U.R.S.S.) a obţinut cea mai lungă săritură cu 98,5 m.

● În cadrul turneului pe care îl întreprinde în Europa, selecţionata de hochei pe gheaţă a Japoniei a jucat la Oslo cu reprezentativa ţării gazdă. Hocheiştii norvegieni au terminat învingători cu scorul de 8—3 (2—3, 1—0, 5—0).

● Cu prilejul unei conferinţe de presă care a avut loc la Budapesta s-a anunţat că la J.O. de la Grenoble delegaţia sportivă a Ungariei va cuprinde 5 patinatori şi patinatoare şi 5 schiori.

ROMÂNIA — DANEMARCA

în primul tur al „Cupei Davis" la tenis

MELBOURNE 20 (Agerpres). La Melbourne a avut loc ieri tragerea la sorţi pentru stabilirea programului noii ediţii a competiţiei de tenis pentru „Cupa Davis" (zona europeană). Echipa României care face parte din grupa B va juca cu echipa Danemarcei. Alte întîlniri din această grupă: Bulgaria—Turcia; Elveţia—R. F. a Germaniei; Belgia—Polonia; Cehoslovacia—Brazilia; Luxemburg—Norvegia; Iran—Izrael şi Austria—Republica Sud Africană.

Meciurile grupei A: Spania—Olanda; Suedia—Rhodezia; Anglia—Franţa; Finlanda—Portugalia; U.R.S.S.—Grecia; Iugoslavia—Noua Zeelandă; Italia—Ungaria şi Monaco-Irlanda.

În grupa A cap de serie sînt echipele Spaniei, U.R.S.S., Italiei şi Angliei iar în grupa B Republica Sud Africană, Brazilia, R. F. a Germaniei şi Danemarca

● În cadrul turneului internaţional de tenis de la Durban, jucătorul Maud (Republica Sud Africană) a obţinut o surprinzătoare victorie cu scorul de 7—5, 1—6, 10—8, 7—5 în faţa lui Clark Graebner (S.U.A.). Mark Cox (Anglia) l-a eliminat cu 6—0, 11—9, 6—3 pe brazilianul Thomas Koch. Alte rezultate: Ulrich (Danemarca)—Mandarino (Brazilia) 6—2, 6—4, 6—2; Okker (Olanda)—McMillan (Republica Sud-Africană) 6—3, 6—0, 9—7.

LA BEVERWIJK

NICOLAU ŞI CIOCÎLTEA ÎN FRUNTEA CLASAMENTULUI

AMSTERDAM 20 (Agerpres). — După o zi de odihnă au fost reluate întrecerile turneelor masculine din cadrul Festivalului internaţional de şah de la Beverwijk.

În grupa marilor maeştri s-au disputat partidele rundei a opta. Florin Gheorghiu a remizat cu olandezul Langeweg. Portisch a cîştigat la Pidevski. Liderul turneului Korcinoi a întrerupt cu Tal.

În clasament conduce Korcinoi (U.R.S.S.) cu 7 puncte (1), urmat de Gheorghiu (România), Portisch (Ungaria) 5 puncte, Tal (U.R.S.S.) 4½ (1), Hort (Cehoslovacia), Matanovici (Iugoslavia) 4½ puncte etc.

Runda a opta a turneului maeştrilor a fost favorabilă şahiştilor români Victor Ciocîltea. El l-a întîlnit pe olandezul Hartoch. În schimb, americanul Zuckerman a pierdut la Doda, astfel că în prezent Ciocîltea ocupă primul loc în clasament, la egalitate de puncte cu Zuckerman şi Doda.

După opt runde, primul loc în clasament este deţinut de Ciocîltea (România), Zuckerman (S.U.A.) şi Doda (Polonia) cu cîte 5½ p fiecare, urmaţi de Medina (Spania), Tataj (Italia), Ostoici (Iugoslavia) 5 puncte, Flesch (Ungaria), Scheltinga (Olanda), Nikolici (Iugoslavia) 4½ p.

După 4 runde în turneul feminin de şah de la Beverwijk conduce Alexandra Nicolau (România) cu 3 puncte, urmată de Malypetrova (Cehoslovacia) 2½ puncte, Kozlovskaia (U.R.S.S.), Vreeken (Olanda) cite 2 puncte şi o partidă întreruptă fiecare în runda a 4-a, Nicolau a remizat cu olandeza Timmer.

O propunere interesantă

ÎN LOC DE UN SINGUR MECI FRANŢA—ROMÂNIA UN TURNEU DE PATRU JOCURI!

Într-un număr recent, revista de rugby „Midi Olympique" a publicat un articol interesant pentru desfăşurarea ulterioară a relaţiilor franco-române, în acest domeniu.

Un cititor al revistei propune spre studiu federaţiei franceze de specialitate posibilitatea ca în locul meciului anual Franţa — România să se organizeze un turneu al XV-lui României, în care reprezentanţii ţării noastre ar urma să susţină patru jocuri în diferite regiuni ale Franţei.

Conducerea revistei găseşte excelentă ideea colaboratorului şi şi-o însuşeşte cu entuziasm, fiind convinsă că ea va găsi ecoul cuvenit în rîndurile conducătorilor rugbyului francez.

Cît ne priveşte, nu văd ce motive am avea să nu fim atraşi de realizarea ei.

Organizarea acestui turneu de două săptămîni ar avea darul, în primul rînd, să îmbogăţească contactele cu rugbyul francez şi, în al doilea rînd, ar pregăti cu totul în alte condiţiuni meciul-test cu Franţa, cu care s-ar putea încheia turneul.

Dar, ceea ce ne face să fim mai încîntaţi citind articolele apărute în ultimul timp în presa franceză este constatarea că, alături de oficialităţi, marele public din Franţa, atît de pretenţios cînd este vorba de rugby, a început să aprecieze valoarea rugbyului nostru.

Ne bucură elogiile făcute în diferite ocazii la adresa rugbyului românesc, dar ele ne şi obligă.

Sîntem datori ca acest joc atletic atît de frumos, dar atît de greu, să-l popularizăm în rîndurile şcolarilor şi studenţilor, pentru a creşte o masă de jucători din care să-i putem alege pe cei mai buni.

Trebuie să-i învăţăm a-l juca bărbăteşte, dar corect, pentru a nu-i denatura frumuseţea.

În sfîrşit, trebuie să avem cluburi bine organizate cu echipe puternice, pentru că rugbyul este un joc în care, mai mult poate ca în orice alte jocuri, spiritul de echipă este hotărîtor în obţinerea succesului.

C. M.

N. R. Ar fi, desigur, foarte bine ca activiştii federaţiei noastre de rugby să analizeze această propunere şi să-şi spună părerea.

MLADOST, MAI REALISTĂ, A CÎŞTIGAT „C. C. E." LA POLO

(Urmare din pag. 1)

(portarul bucureştean a scăpat mingea în plasă!). Gazdele asaltează în continuare poarta lui Stipanici, dar „pantera din Zagreb" este la post. Popa ratează din apropiere. Zahan scapă singur (dar arbitrul nu acordă nimic) iar „şurubul" lui Grinţescu nimereşte bara. Oaspeţii trec foarte rar de centru şi totuşi termină repriza în avantaj.

După pauză, Grinţescu egalează din 4 metri (1-1) dar imediat, Popa, la un contraatac, greşeşte pasa decisivă. Apoi, la o decizie neclară a lui Manuelli, dinamoviştii sînt surprinşi în terenul advers şi Simenc plecat pe contratac înscrie nestingherit (1-2). Cel de al treilea „sfert" începe cu o cursă solitară a lui Blajec pînă în faţa porţii adverse unde a fost faultat de Trumbici (cel mai bun jucător al lui Mladost), dar arbitrul nu vede nimic. În faza următoare situaţia se repetă, de data aceasta cu Grinţescu şi, în sfîrşit, dinamoviştii beneficiază de un penalti pe care acelaşi Grinţescu îl transformă precis. Atacăm, atacăm şi Mărculescu îl găseşte pe Kroner cu o pasă ideală iar căpitanul bucureştenilor trimite din volé mingea la vinclu (3-2 în mai puţin de un minut). Tribunele sînt în delir. Nu pentru mult timp, pentru că Poljak execută cu siguranţă un 4 metri şi ...3-3 cu 6 minute înainte de sfîrşit. Mladost rezistă greu, dar rezistă, Kroner nu poate fi oprit din acţiune de cît printr-un fault văzut clar de toată lumea, în afară de conducătorul jocului, iar Stipanici „scoate" în extremis un şut puternic al lui Mărculescu.

Ultima repriză. Momente de mare încordare. Zuzej ratează o bună situaţie, Poljak este faultat clar, dar Manuelli nu acordă 4 metri. Apoi, Grinţescu face inutilă intervenţia lui Stipanici (4-3) la o nouă lovitură de pedeapsă. Se părea că dinamoviştii vor cîştiga. Zuzej şutează fulgerător şi Ciszer apără. În faza următoare este rîndul portarului oaspeţilor să se remarce la o bombă a lui Zahan. Şi iată cel de al 19-lea minut care a destrămat toate speranţele dinamoviştilor. Poljak şi Simenc se zbat în faţa porţii lui Ciszer, primesc puncte de penalitate şi, ca atare, ultimul „4 metri". Poljak marchează golul care va aduce studenţilor Cupa campionilor europeni. Şi în timp ce dinamoviştii părăsesc piscina cu lacrimi în ochi, poloiştii din Zagreb cîntă pentru victorie. Oricum, felicitări ambelor echipe, care s-au dovedit cele mai bune formaţii de pe continent în acest sezon.

I. Manuelli a condus slab următoarele formaţii: DINAMO: Ciszer — ZAHAN, GRINŢESCU KRONER, Popa, Zamfirescu, BLAJEC, MĂRCULESCU; MLADOST: STIPANICI — TRUMBICI, BONACICI, JEGER, Zuzej, Simenc, POLJAK.

Elveţianul Ştefan Kaelin, la un antrenament de coborîre la Kitzbuehel (Austria), ***El se pregăteşte în vederea marelui concurs de la Hahnekamm.*** Telefoto: U.P.I.-AGERPRES

telex · radio · telefon

Cursa de şase zile desfăşurată pe velodromul din Berlinul occidental s-a încheiat cu victoria cuplului danez Palle Lykke-Freddy Eugen, clasaţi pe primul loc cu 216 puncte.

■

Cunoscutul pugilist italian Nino Benvenutti şi-a făcut vineri seara reintrarea, după o absenţă de cîteva luni cauzată de un accident, întîlnindu-l pe ringul de la „Palazzo dello Sport" într-un meci amical pe americanul Charley Austin. Benvenutti a obţinut victoria la puncte la capătul unei partide care nu a convins spectatorii că se află în cea mai bună formă. Benvenutti nu a acţionat rapid şi de multe ori loviturile sale au fost fără adresă. La 4 martie la New Yrok, Benvenutti va susţine un meci pe distanţa de 15 reprize a 3 minute în compania lui Emile Griffith, în joc fiind pusă centura de campion al lumii la „mijlocie" deţinută de boxerul american.

■

Cunoscutul automobilist scoţian Jimmy Clark a cîştigat la Cristchurch (Noua Zeelandă) marele premiu dotat cu trofeul „Wigram". Pe locurile următoare s-au clasat Chris Amon (Noua Zeelandă) şi Dennis Mulhulme (Noua Zeelandă).

■

Proba de 60 m din cadrul concursului de atletism desfăşurat pe teren acoperit la Los Angeles a fost cîştigată de Charlie Green cu timpul de 6,1. Jim Kemp a terminat învingător în cursa de 440 yarzi plat, fiind cronometrat cu timpul de 45,5. Matson s-a clasat primul la aruncarea greutăţii cu 18.45 m, iar Bob Beamon a cîştigat săritura în lungime cu 7,93 m. Boston s-a clasat pe locul doi cu 7,56 m. Finlandezul Erkki Mustakari l-a învins în proba de săritura cu prăjina pe Bob Seagren (S.U.A.)! Mustakari a realizat 5,02 m.

■

În campionatul de baschet (masculin) al Italiei conduce echipa Cantu cu 16 puncte urmată de Ignis Neapole, Simmenthal şi Candy Bologna cu 14 puncte. În ultima etapă, Cantu a învins Veneţia cu 85—71, Padova a întrecut cu 77—59 pe Ignis Varese, iar Simmenthal a dispus cu 71— 62 de Ignis Neapole.

■

În turneul internaţional de baschet masculin de la Varşovia, selecţionata oraşului Sofia a obţinut o nouă victorie. De data aceasta, baschetbaliştii bulgari au întrecut formaţia poloneză Legia Varşovia cu scorul de 78—61 (35—32).

■

Cea de-a 14-a partidă a meciului pentru campionatul mondial de şaşki (dame), care se desfăşoară la Tbilisi între Kuperman şi Andreiko, s-a încheiat remiză.

În prezent, scorul este de 7,5—6,5 în favoarea lui Kuperman.

Tiparul: I. P. „Informaţia" str. Brezoianu 23—25.

40365

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 70 (5504)

Luni 22 ianuarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

K. Gohn, lucid și bun tactician, a repurtat o meritată victorie în prima cursă de coborîre a anului pe pîrtia Lupului

Foto: A. NEAGU

SUB REFLECTOR

Printre cei ce visează la falma lui Jean-Claude Killy

(pag. a 2-a)

La biatlon, speranțe pentru J. O.

(pag. a 3-a)

În excursie, la munte!

(pag. a 2-a)

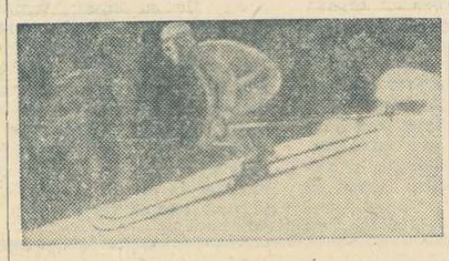

Emoții pe pîrtia Lupului

(pag. a 3-a)

SCHI

Patru litere în jurul cărora s-a țesut o vastă și pasionantă istorie;

patru litere care au ajuns la noi după ce au străbătut multimilenara spinare a lui Cronos (o dovedește schiul din muzeul de la Stockholm a cărui vîrstă are 5 000 de ani);

patru litere care au legat căile zeilor de cele ale oamenilor (ne-o spun minunatele legende siberiene ca și sagasurile scandinave — care povestesc despre urmele schiurilor lui Tunc-Poks, zeul vînătorilor, lăsate, întocmai Căii Lactee, pe bolta cerului, ori despre Skada, zeița vînătorii, despre Onerdis, zeița zăpezilor și despre Ullr, cel cu atîtea nume — Uller, Ull — multiplă zeitate a iernii, a vînătorii și a tirului cu arcul);

patru litere care i-au preocupat îndelung pe arheologi, procurîndu-le un incredibil material documentar și surse de riguroase concluzii științifice dintre care o parte preluate de istoria sportului mondial, punctată cu preciziune specifică de rachetă — schiul primitiv —, de racheta canadiană — tot pentru călcatul zăpezii — și, în sfîrșit, de schiul de alunecare — devenit apoi element sportiv de mare valoare;

patru litere însemnînd pentru marii istorici ai lumii izvoare și tentații totodată, cărora nu li s-au putut sustrage nici Xenofon în a sa „Anabasis", datată cu aproape patru secole înaintea erei noastre, nici filozoful chinez Zsi-Tse povestind viața legendarului Yu, nici Pliniu cel Bătrîn în a sa Istorie Naturală, din care aflăm despre strămoșul schiului de zăpadă ca și despre cel de ... noroi, purtate nu numai de oameni dar și de cai (!), cu preciziuni din ce în ce mai bogate începînd cu secolul al VI-lea al erei noastre, datorate bizantinului Procopius (el amintește despre oamenii Nordului numindu-i skidfinnari — cei care alunecă pe tălpici);

patru litere care au agitat și aparent calma lume a lingviștilor pentru că sportul de azi, ori — mai corect spus — obiectul lor practic, s-a numit, rînd pe rînd, savek ori sabek, aolas sau aandar, skide, andar și, evident, ski.

Ceea ce astăzi este sport, un sport al curajului și iscusinței, — care ni se pare obligatoriu alături de înot, alergare, mersul pe bicicletă și conducerea autoturismului — a fost, pentru strămoși, un mijloc de înfrîngere a greutăților unei vieți aspre, indiferent de tinuturile unde se desfășura ea. Coborîrea grațioasă, dar nu lipsită de vigoare a unor ași ai schiului alpin ca Zeno Colo, Toni Sailer, Henri Oreiller, J. C. Killy, dintre străini, C-tin Ciocoiu, Ion Cojocaru, Dumitru Sulică, Ion Coliban, Mihai Bîră, Radu Scîrneci, dintre ai noștri, reprezintă o stilizare dusă pînă la sublim a unor gesturi de o gravă importanță, de o duritate vecină cu cruzimea, vitale pentru omul îndepărtatelor milenii de care am amintit. De aceea, pentru sportivii de azi, care se bucură săgetînd spațiile încremenite de ger, schiul din muzeul suedez este o icoană de altar păgîn în fața căreia frunțile lor se pleacă, iar gîndurile întorc calea de la ziua de azi spre cea de demult...

Sondre Norheim din Margedalul norvegian semna actul de naștere a schiului modern în cătunul Overbo la anul 1825 meșteșugind, cu mîini inspirate, prima pereche de schiuri sportive; la 1883 se înființează, la Oslo, Federația pentru dezvoltarea și propagarea schiului, cea dintîi din lume; la noi, țăranii din Maramureș mergeau de secole pe un fel de rachete — ca cele suedeze — iar vești mai precise ne parvin din scrierile lui Alexander Gwanin, la 1578, care povestește cum pe meleagurile Ceremușului oamenii locului fug pe schiuri, pe care și vînează!

Ca sport, orașele ardelene Cluj și Brașov găzduiesc, cele dintîi, schiul în perioada anilor 1893—1895, pe dealurile și munții învecinați, deși practicanți ai acestuia sînt semnalați și la Azuga ca și la Predeal, chiar din 1892! Competitiv și oficial, schiul se naște, la noi, la 12 februarie 1909 prin concursul de la Brașov (Poiana Mică — Valea lui Varte — actuala șosea de acces spre stațiunea de sub poalele Postăvarului)

Sportivii români, care îndrăgesc cel mai frumos sport de iarnă, se pot mîndri cu istoria lui începută în secolul trecut, dar — din păcate — nu o pot face cu rezultatele pe care ei le dedică acestei pasiuni. Cauzele actualei stări de fapt sînt multiple dar cunoscute și — tocmai de aceea — posibil de rezolvat.

Ziarul nostru deschide acum coloanele sale schiului, într-un moment de cumpănă: începutul unui nou sezon, sfîrșitul unui interval olimpic, dorind ca primul element să devină sfîrșitul unui mod superficial adeseori de tratare a unei discipline egale în frumusețe și utilitate și ca cel de al doilea să fie începutul unei ascensiuni spre gloria olimpică.

Și una și cealaltă dorință nu pot ocoli punctul de răscruce: popularizarea multiplă, intensă și permanentă a unui sport de mare și universală tradiție, a unui sport care-l unește pe om cu piscurile mîndre ale munților dar și cu cele ale bucuriei unei vieți sănătoase și ale unei înalte morale.

Acest sport poartă un nume din patru litere: SCHI. Patru litere în jurul cărora s-a țesut de milenii o vastă și densă istorie. Tineretul țării noastre nu și-a scris încă pagina sa de contribuție.

Dar poate să o facă!

Emanuel VALERIU

Campionatele europene de bob

Sportivii noștri au cucerit medalia de argint

Speranțe mari pentru J. O. de la Grenoble

- Românii — de la început pe primul plan al întrecerii
- Inovații ciudate de regulament

Amănunte în pag. a 4-a

Virginia Bonci - 1,71 la înălțime junioare

Sîmbătă, la Floreasca II, în cadrul campionatului de sală al orașului București, săritura în înălțime junioare a fost cîștigată de atleta rapidistă Virginia Bonci. După ce a sărit 1,69 m, întrecîndu-și, astfel, propriul record republican de junioare (1,67 m, stabilit în decembrie 1967 la Erevan), ea a solicitat ridicarea ștachetei la 1,71 m. Trecînd, din a treia încercare, și această înălțime, V. Bonci a reușit un record republican de junioare de o foarte bună valoare internațională.

CONCURSUL PRONOSPORT NR. 3
ETAPA DIN 21.1.1968

1.	Atalanta — Napoli	1
2.	Bologna — Sampdoria	x
3.	Cagliari — Brescia	1
4.	Mantova — Juventus	x
5.	Milan — Spal	1
6.	Roma — Inter	2
7.	Torino — Lanerossi	1
8.	Varese — Fiorentina	x
9.	Foggia — Lazio	x
10.	Modena — Padova	2
11.	Genoa — Novara	1
12.	Potenza — Catania	1
13.	Monza — Reggina	1

FOND DE PREMII: 415 665 lei.

SĂPTĂMÎNA SPORTIVĂ LA TELEVIZIUNE

Miercuri 24, ora 21.45 — Transmisie de la Västeras (Suedia), proba de figuri libere perechi din cadrul campionatelor europene de patinaj artistic.

Joi 25, ora 22.30 — Transmisie de la Västeras, proba de figuri libere bărbați.

Vineri 26, ora 21.30 — Transmisie de la Västeras, proba de dansuri.

Duminică 28, ora 15 — Caleidoscop sportiv în imagini. D'n cuprins: Florian Albert, deținătorul „Balonului de aur"; galeria marilor campioni ai automobilismului; „Cravașa de aur" — jocheul Yves de Saint-Martin; școala de motocielism de la Monneret; baschetbaliștii din Chamouillac; surfingul, un nou sport de mare spectacol; **ora 17** — Demonstrația de închidere a campionatelor europene de patinaj artistic; **ora 23** — Emisiunea Telesport.

Studioul de televiziune București a perfectat preluarea a peste 50 ore de transmisie de la Grenoble. Astfel, pe micul ecran vor putea fi urmărite cele mai importante meciuri de hochei, probele de schi alpin, sărituri de la trambulină și patinaj artistic, precum și unele din întrecerile de patinaj viteză, schi fond, biatlon și bob. Programul complet al transmisiilor va fi anunțat în cursul săptămînii viitoare.

S-a încheiat „Cupa orașului București" la hochei

Victoria a revenit echipei sovietice S. K. A. Leningrad

Echipa Bucureștiului pe locul III

Czaka, căpitanul formației Bucureștiului va respinge pucul

Foto: P. ROMOȘAN

Cea de a X-a ediție a turneului internațional de hochei pe gheață dotat cu „Cupa orașului București" s-a încheiat ieri seară cu victoria echipei sovietice **S.K.A. Leningrad**, neînvinsă în această competiție. Pe locurile următoare, la egalitate de puncte, dar departajate de golaveraj s-au clasat în ordine: C.H.Z. Litvinov (16—18), București A (17—22) și selecționata secundă a R. F. a Germaniei (16—22).

C.H.Z. LITVINOV — R. F. a GERMANIEI II 3—2 (0—0, 0—0, 3—2)

Nu exagerăm cîtuși de puțin spunînd că disputa dintre aceste două formații a oferit spectatorilor prilejul de a urmări unul dintre cele mai palpitante jocuri desfășurate pe patinoarul artificial în ultima vreme. Superiori din punct de vedere tehnic și avînd de partea lor și avantajul omogenității, hocheiștii cehoslovaci s-au impus, totuși, greu, ca urmare a faptului că formația vest-germană s-a apărat cu o dîrzenie puțin obișnuită, luptînd, din toate puterile, pentru a obține un rezultat cît mai bun. După multe emoții, victoria a surîs echipei din Litvinov, ceea ce a mărit, considerabil, șansele jucătorilor români de a ocupa un loc mai bun în clasamentul final al acestei ediții a „Cupei orașului București".

În prima repriză, jocul s-a desfășurat în nota de dominare a echipei cehoslovace. Aceasta a avut cîteva bune ocazii de a înscrie, însă portarul Kehle, în formă excepțională, nu a putut fi depășit. În repriza secundă, după ce în primele minute C.H.Z. Litvinov a realizat cîteva atacuri prelungi, inițiativa a trecut de partea echipei vest-germane. În finalul acestei reprize, hocheiștii din R.F.G. au unele perioade de superioritate numerică, dar, cu toate ocaziile lor, scorul rămîne alb. Abia după 45 de minute de joc efectiv, în ultima parte a meciului, spectatorii au putut aplauda primul gol. Un atac, bine dirijat, al echipei din Litvinov și un șut plasat de Hudec duc la deschiderea scorului. După cîteva secunde, tot Hudec ridică avantajul echipei sale la 2—0. Replica selecționatei secunde a R.F.G. a fost neașteptat de dîrză. Urmărind, cu tenacitate, fiecare puc, jucătorii acestei echipe și-au văzut concretizate eforturile în min. 48, cînd Wolland reduce din handicap, și în min. 55, cînd Hübner realizează egalarea. Ultimul minut al partidei a fost extrem de pasionant. Jucătorul Nedved (Litvinov) este eliminat, dar, cu toate că sînt în inferioritate numerică, hocheiștii cehoslovaci marchează golul victoriei cu 4 secunde înaintea fluierului final! Realizator... tot Hudec!

Au arbitrat — cu scăpări — M. Hușanu și Z. Fodor (România).

Călin ANTONESCU

(Continuare în pag. a 4-a)

SCHIUL SUB

PE CLĂBUCET, DE LA PLECARE, LA SOSIRE

Un elocvent decupaj fotografic, care ne prezintă pîrtia de la Clăbucet luată cu asalt de vizitatorii săi duminicali

PREDEAL, 21 (prin telefon de la trimisul nostru special). Amatorilor de contraste le propunem să repete experiența noastră. Am coborît în gara Predeal simbătă dimineața. Cele zece minute de drum pînă la pîrtia de la Clăbucet aveau să ne convingă de farmecul, neașteptat, al izolării și solitudinii. Într-adevăr, pe cărările care duc spre una din cele mai cunoscute pîrtii de schi din țară, nici țipenie de om! Sus, pe imensul teren de zăpadă, doi-trei schiori rătăciți păreau membrii unei expediții spre piscuri neumblate. Brazii înalți stăteau de strajă într-o împărăție a tăcerii...

Altfel, totul era pregătit pentru a primi oaspeți mai numeroși. Ghereta cu Pepsi-Cola avea un afiș mare invitîndu-i pe schiori la noul tele-schi. Garderoba aștepta, cu toate numerele disponibile. În cabana spațioasă, fețele de mese imaculate te îmbiau să faci popas în fața gustărilor suculente.

— E prea devreme, ne-a lămurit ospătarul amabil, aducîndu-ne un ceai fierbinte. Mai spre prînz vine lumea.

Într-adevăr, către ora 11, pîrtia răsuna de chemările vesele ale elevilor școlii sportive a liceului din Predeal. Vreo trei duzini de fete și băieți în pulovere multicolore coborau în zig-zaguri sprințare panta albă. Apoi, cîțiva vizitatori noi, turiști și oameni veniți la odihnă. Puțini, însă... Prea puțini oaspeți care să onoreze această splendidă dimineață de iarnă. Decorul feeric, zăpada îmbelșugată, mijloacele mecanice de a urca panta, cabanele primitoare, toate aceste atracții ale unui adevărat paradis al sporturilor de iarnă erau prea puțin solicitate. Am plecat de pe Clăbucet cu sentimentul unui invitat la o petrecere, care între timp se aminase.

A doua zi, însă, a fost altceva... Contrast total. N-am mai recunoscut pîrtia singuratică din ajun. Un furnicar de lume se revărsa într-un neîntrerupt du-te-vino, de la „Plecare" la „Sosire". Trebuia să fii tare în „cristianii" pentru a cobori din susul pîrtiei fără pericol de ciocnire, la schi-lift și teleferic se făcea „coadă" pe cîteva zeci de metri, iar la cabană pas să mai găsești vreun locșor neocupat. E limpede. De cu seară, trenurile și autocarele ONT-ului aduseseră sute de vizitatori duminicali ai Predealului, obișnuiții acestui traseu sau alții care făceau premieră. Să nu mai lungim vorba... Clăbucetul se dovedea cu totul insuficient pentru a adăposti, în bune condiții, atîția amatori de schi. Și privind forfota celor veniți, ne reveneau în minte întrebările, ajunse clasice:

— De ce nu se pun în valoare și alte pîrtii predelene, în afara Clăbucetului?

— De ce nu se poate schia în mod organizat în această stațiune, cu grupe conduse de instructori, evitînd învălmășeala de pe pîrtie?

— Pînă cînd se va lăsa așteptată acea promisă pîrtie de săniuțe, care să descongestioneze panta schiorilor?

Nu erau ecourile unor simple meditații. Aceste întrebări reveneau, obsedante, în discuțiile purtate de vizitatorii Predealului, pe pîrtie, în sălile de mese, în tren. Da, ceva nu este încă bine pus la punct în cea mai solicitată localitate de sporturi de iarnă din țară.

Radu VOIA

Părerile, stante pede...

● **HORST WIRSING, responsabilul lotului de tineri biatloniști din R.D.G., la Poiana Brașov: „Incredibil, dar civilizația și comoditatea au gonit pasiunea pentru sporturile de iarnă. Mă refer la autocare, teleferice, televizoare etc. Trebuie să retrezim idealismul în sport. Noi am făcut prima tentativă cu directorii școlilor din stațiunile de munte, determinîndu-i să-i specializeze pe elevi — în cadrul orelor de educație fizică — pentru biatlon!"**

● **VALERIU IONESCU, predelean, fost campion al țării la coborîre, astăzi profesor de educație fizică în București: „La primul meu campionat național de seniori, am purtat numărul de concurs 134! Astăzi nu vezi mai mult de 20—25 de concurenți la start. De cînd au abandonat competiția Frățilă, Zăpadă, Mișu Bîră, nu a mai răsărit nici un predelean printre schiorii fruntași. De ce?"**

● **MARCEL STUPARU, antrenorul lotului olimpic de biatloniști: „Trebuie să recuperăm la tir ceea ce pierdem la alergat, pentru că nordicii sînt inegalabili pe schiuri". Oare așa să fie? Nu cumva abandonăm grija pentru alergatul pe schiuri, umblînd după o compensație iluzorie? Nu cumva tocmai din această cauză neglijăm schiul de fond?**

● **GHEORGHE EPURAN, fost antrenor de schi: „Ar trebui studiată posibilitatea profilării profesionii de monitor de schi (dintre foștii schiori), care în timpul verii ar putea deveni ghizi de munte, calificați, de care avem atîta nevoie".**

SLALOM

Dialog autentic.

— Nea unchiule, e adevărat că mîine avem concurs de schi?

— Da, mă Ionuț!...

— Păi atunci, o să-mi vînd biletul la film și să concurez și eu... Adică am să vin și dacă nu-l vînd.

Pasiunea pentru schi se dovedește mai tare decît un captivant film de aventuri.

Dialogul a avut loc simbătă, în casa instructorului de schi al centrului de inițiere din Rișnov — Constantin Vlădea. *Protagoniști: „nea Vlădea" și* Ionuț Bîrsan, *unul din băieții schiorului* Ion Bîrsan. *La cei 8 ani ai săi, Ionuț demonstrează că a moștenit de la tatăl său pasiunea pentru probele alpine.*

★

...Pîrtia de bob din Sinaia e abia în curs de amenajare, în așteptarea înapoierii echipajelor lui Panțuru; pînă atunci, cei 15 elevi boberi ai prof. Constantin Iovan *nu au unde exersa... Dezolante vești după aproape două luni de iarnă plină!*

...La 74 de ani, Filică Pascu *sprijină încă lucrările la pîrtia de bob din Sinaia. A fost un instructor de schi, un deschizător de pîrtii și un ghid de munte pasionat, ideal. A primit distincții, dar nu are o pensie pe măsura meritelor.*

...Continuă filmul tragicomic „Un taxi pentru Cota 1400". *Conducerea I.G.C.S. se obstinează în sistemul — pe care în mod fals îl numește rentabil — de perturbare a circulației rutiere Sinaia — Cota 1400. Oare adoptarea orarului fix de plecare — după experiența pozitivă a altor stațiuni de munte — este atît de dificilă?*

...Cîndva Bușteniul — îndeosebi strada Valea Albă — era vestit pentru pleiada sa de campioni. Acum, doar Dan Cristea merge pe drumul ilustrilor săi predecesori. Cu o floare însă... Se spune că asociația sportivă Caraimanul preferă fotbalul și că pentru aceasta consumă fondurile secției de schi. Poate vor reuși să-l joace și pe planurile înclinate ale pîrtiilor de schi....

...Iubim copiii. Din tot sufletul. Îi mîngîiem, le cumpărăm bomboane, îi ducem la

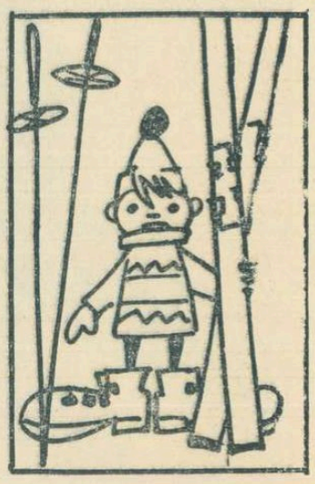

cinematograf. Atunci de ce îi uităm cînd este vorba de bocanci și de schiuri?

...Părea rezolvată — în parte — problema mijloacelor mecanice pentru urcușul la locurile de start. Dar (există și aici un dar...), unele

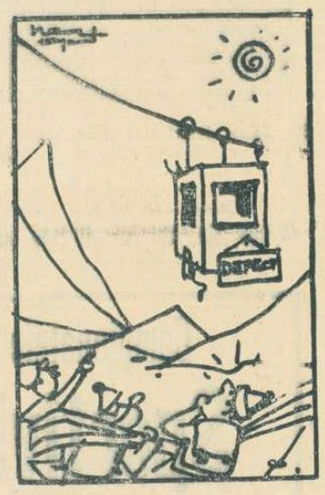

dintre ele stau nefolosite: la Vîrful cu dor — de doi ani, la Sinaia, în Postăvar. De unde se vede că nu numai motoarele sînt necesare pentru a le pune în mișcare...

PRINTRE CEI CE VISEAZĂ LA FAIMA LUI JEAN-CLAUDE KILLY

SINAIA, 21 (prin telefon de la trimisul nostru special). — Zăpada e generoasă și răbdătoare. Ea se așterne în straturi succesive și se oferă celor ce vor s-o mîngîie cu catifeaua tălpicelor de lemn.

Traversezi oceanul de albeață cu telefericul, spre Vîrful cu Dor, admiri maiestatea naturii, imobilitatea ei aparentă sub sulițele soarelui și, din scaunul cu proptea, te crezi stăpînul ei. Dar singurătatea nu e sfetnic bun. La atît lirism, tabloul sportiv din Bucegi e prea prozaic...

Pe admirabilele pante alpine — în decorul cărora Toni Sailer ar fi turnat cu plăcere un film — apar, în toată după-amiaza de simbătă, 3—4 schiori. Este adevărat că pe versantul sudestic al Bucegilor zăpada se prezintă, aproape de la cotă la cotă, sub stări diverse, dînd reliefului configurații diferite. Dar aici, tocmai aici, se călesc gleznele schiorilor, aici își pot verifica îndemînarea și adaptabilitatea la terenuri variate, aici se învață taina ceruitului. Cei cu care am stat de vorbă, oameni de specialitate, deplîng mutarea centrului de greutate al schiului românesc la Poiana Brașov, acuzînd opțiunea pentru comoditate și puf, în locul calităților sportive. De loc îngrijite, nebătute, pîrtiile din Valea lui Carp, Firul lui Carp, Sub teleferic, Peste fețe, Valea Tîrlelor, Valea Călugărilor — atît de atrăgătoare în ciudata lor toponimie — așteaptă pe cei ce deocamdată le ocolesc. Mi-au vorbit despre agonia schiului sinăian foști campioni naționali sau schiori fruntași din anii trecuți (Constantin Ciocoiu, Marin Niculescu, Ion Pascu, Ion Vulpe). Este ciudat să-i regăsești pe acești oameni, în majoritate, plasați în posturi pe la teleferice sau cabane, atunci cînd locul lor ar fi în rîndurile unui corp de monitori de schi, la a cărui înființare ar trebui să trecem de îndată, fără prea multe meditații sterile.

În tot acest sezon, pe versantele de deasupra Sinaiei, deși primul fulg de nea a căzut din noiembrie, **nu s-a disputat decît un singur concurs de schi!** Nici la Bușteni, duminică, în afara unor turiști răzleți, care își purtau schiurile pe umăr în jurul Căminului Alpin, nu a existat vreo activitate competițională organizată.

Singura consolare a constat în asaltul de voioșie și exuberanță dat de 150 de copii asupra străzii 6 Martie (la un concurs de săniuțe) și asupra muchiei „Tîrul la porumbei" (la un concurs de slalom uriaș). Ambianța era reconfortantă. Se străvedea nostalgia, dar și speranța, în ochii părinților care au vegheat pantele. Trei strungari din Sinaia și-au văzut fiii încununați: trei elevi de 13—14 ani, din aceeași clasă, pregătiți de același antrenor (Radu Banu) și care, după doi ani de schi, visează același lucru: să semene cu Tăbăraș. Poate va veni ziua cînd **Iosif Răduță, Ion Neagu și Constantin Tecușanu** (nu cumva fiul fondistului Nelu Tecușanu?), clasați în această ordine la categoria 13—15 ani, vor viza faima lui Jean-Claude Killy!

S-au clasat la celelalte categorii: 7—10 ani — Rugiero Bușțiuc și Alin Năstase, la egalitate; 11—13 ani — 1. Marian Burchi, 2. Iulian Șerban; peste 15 ani — 1. George Negotei, 2. Cătălin Dinulescu, 3. Paul Dumitrel.

Cantitatea de efort depusă de entuziaștii prichindei sinăieni — în neîntreruptele lor coborîșuri și urcușuri — ar fi putut fi redusă dacă, în imediată și amarnică vecinătate a pistei, n-ar sta inert schiliftul — nepus în funcțiune din pricina unor formalități birocratice.

În concursul de săniuțe (dublu) — cel de al treilea din acest sezon organizat de prof. Vasile Feldman — au cîștigat: pînă la 10 ani — Cornelia Dimulescu + Mariana Calista și Cezar Popa + Florin Nițoiu; 10—14 ani — Ana Ioja + Olga Cichi și Adrian Wissernig + Constantin Belciu; peste 14 ani — Florentina Neagu + Mariana Călinan și Octavian Lixeanu + Marian Niculescu.

Încurajator. Dar la concursul de fond pentru juniori s-a renunțat din cauza concurenței Poienii Brașov. Trist...

Victor BANCIULESCU

Cu ce schiem?

...în 1967 urma să fie produse 650 de perechi de schiuri de fond (Brașovul și Bucureștiul nu au contractat nici o pereche, bazîndu-se doar pe import);

...schiurile de slalom și coborîre nu sînt realizate la nivelul cerințelor internaționale, elasticitatea și durabilitatea lăsînd de dorit;

...pînă în 1957 se fabricau anual circa 10 000 de perechi de legături și pînă acum doi ani se produceau, tot anual, 2 000 de bețe de bambus. Acum producția acestor materiale a fost sistată și cele amintite se importă.

...bocanci găsim în magazine. Modele variate, calitate medie, acceptabilă. Copiii sub 10 ani au fost uitați, însă, și de această dată, bocancii pentru ei avînd o slabă calitate.

...nu se găsesc mănuși și ochelari pentru schi, iar hanoracele, pufoaicele și pantalonii din fire sintetice sînt lipsite de varietate.

Credem că nu mai este necesar să precizăm ce trebuie făcut pentru ca amatorii de schi să aibă la dispoziție cele necesare. Este adevărat, prin magazine găsim cîte ceva (din import), dar la prețuri greu accesibile.

Schiorii doresc mai multă înțelegere din partea **organelor de resort ale Ministerului Comerțului Interior.**

ÎN EXCURSIE, LA MUNTE!

Iarna domnește de mai multă vreme pe meleagurile noastre. Dar, nicăieri nu-i simți mai bine farmecul ca la munte, acolo unde pîrtiile, acoperite de un strat gros de nea, te invită la schiat. Nu este, deci, de mirare că la întrebarea „unde ne petrecem week-end-ul?" *peste 2 000 de bucureșteni au răspuns:* „la munte!" *Simbătă și duminică dimineața au luat loc în 26 de autocare confortabile și în cele 11 vagoane ale trenului special O.N.T. muncitori și tehnicieni de la Electronica și Electroaparataj, Confecția și Laromet, membri ai asociațiilor sportive școlare și ai unor instituții și întreprinderi din Capitală.*

Petrecînd sfîrșitul săptămînii la munte, făcînd excursii sau schiind, alunecînd cu săniuța sau pur și simplu plimbîndu-se printre cochetele vile ale stațiunilor montane, excursioniștii bucureșteni, ca și miile de turiști din alte localități, s-au recreat minunat, au cules impresii de neuitat. Și, mai ales, au făcut un pas (poate chiar primul) spre unul din sporturile de sezon. Mulți, foarte mulți dintre ei, vor simți mereu chemarea muntelui, a acestui prieten de care nu te poți despărți. Săptămîna viitoare, celor 2 000 li se vor adăuga alte sute și sute de viitori prieteni ai muntelui!

Cum să învingem nămeții?

Dacă în această iarnă nu ne putem plînge de absența zăpezii, ni s-a părut interesant să vedem dacă magazinele de specialitate sînt pregătite să ofere tot ceea ce trebuie pentru a înfrunta — la modul sportiv — nămeții. Corespondenții noștri din cîteva localități au vizitat magazinele cu articole sportive și ne-au relatat:

PREA PUȚINE SPERANȚE

LA VATRA DORNEI, un adevărat fief al schiului, sînt puține speranțe ca amatorii acestui sport să-și poată procura din magazinul local cele necesare pentru întreceri. În toamnă, aici se mai găseau schiuri, hanorace și bocanci, dar acum inventarul este foarte redus. 65 de perechi de schiuri (toate între 400 și 500 lei perechea), 11 perechi de bețe (de la 100 pînă la 188 lei!) și mai puțin de 50 de perechi de bocanci. Lipsesc cu desăvîrșire puloverele și hanoracele, ca și schiurile și bocancii pentru copii. Ca să nu mai vorbim despre simțul gospodăresc...

Continuîndu-și raidul la SUCEAVA, corespondentul nostru principal **C. Alexa** ne relatează că — din motive greu de înțeles — magazinul cu articole sportive este situat în afara centrului comercial al orașului și dispune de un spațiu foarte restrîns. Trebuie să fii mai întîi foarte bun la orientare turistică (obișnuit cu busola și descifrarea hărților), ca să găsești magazinul cu obiecte atît de căutate și, apoi, un maestru la rugby ca să răzbești prin „grămada" cumpărătorilor. Cîți dintre cei dornici să-și cumpere echipament sportiv de sezon au aceste calități? În orice caz, cel care le întrunește primește răsplata: magazinul este bine aprovizionat. Sînt aici peste 200 de perechi de bocanci (n.b. toate mărimile!), schiuri pentru copii și adulți (la prețuri rezonabile), hanorace ș.a.m.d. Tot e bine...

LA SINAIA: LIPSESC SCHIURILE!

Prin intermediul corespondentului nostru **P. Popa** am primit din SINAIA un adevărat S.O.S.: **de mai bine de 10 zile, singurul magazin de specialitate din această localitate montană așteaptă să i se onoreze comanda de schiuri!** Pînă atunci, cumpărătorii sînt invitați să-și procure... legături pentru schiuri („Toronto", „Oberhof", „Mesta"), **bețe din fibre de sticlă și bocanci.** Întrebarea este: ce să facă cu ele? Poate forurile în drept ne vor da un răspuns concret trimițînd și schiuri. Și poate vor trimite sortimente la prețuri accesibile.

NICI REȘIȚENII NU SÎNT MULȚUMIȚI

Relatarea corespondentului nostru **I. Plăvițiu** se încheie astfel: **„După cum se vede, aprovizionarea cu materiale pentru sezonul sportiv de iarnă lasă de dorit la REȘIȚA".** Vă imaginați, desigur, că înaintea acestui final, corespondentul nostru ne-a vorbit mai mult despre ceea ce ar dori să fie în magazin și nu despre ceea ce se găsește... Fiindcă se găsește prea puțin...

LA PETROȘENI, BUNĂ DISPOZIȚIE

Ultima relatare telefonică primită a fost cea a corespondentului nostru **S. Băloi** din PETROȘENI. Ni se spune că acolo toți amatorii de schi sînt fericiți. Pe pîrtiile ninse din abundență roiesc zeci și zeci de concurenți. Ei au putut **să-și procure din timp cele necesare și o pot face și acum întrucît magazinul din Petroșeni și-a făcut de astăvară sanie, și o folosește acum...**

LA LUMINA REFLECTOARELOR

Concursurile de schi în nocturnă au început să-și fundamenteze tradiția în Predeal. Simbătă seara, pe pîrtia iluminată de reflectoare, 32 de tineri schiori ai Școlii sportive nr. 2 din București s-au întrecut în cadrul unui concurs de casă, utilă probă de verificare în vederea apropiatelor finale ale campionatelor republicane școlare, în care au de apărat un loc II obținut în ediția trecută și vizează la mai mult...

Întrecerea a cuprins un slalom special, cu 40 de porți. Cel mai rapid s-a dovedit **Puiu Cornel,** clasat pe primul loc cu timpul total de 82,7 sec (41,5 — 41,2). Pe locul doi — **Șulea Mihai** 84,0 sec (41,5 — 42,5). Al treilea a fost **Vespremeanu Tudor** 91,5 sec (44,6 — 46,9). El a concurat, oarecum, sub posibilități, după acel loc 9 obținut la recentul concurs de deschidere a sezonului. De notat, de asemenea, rezultatul bun al lui **Pădureanu Cristian** (13 ani), care a fost cronometrat cu 96,9 sec. (49,6 — 47,3), clasîndu-se pe locul șase.

La a doua categorie, a speranțelor, victoria a revenit lui **Cristea Radu,** care urcă mai greu decît taicăsău, reputatul alpinist Emilian Cristea, dar coboară în iureș (110,1 sec.). Al doilea s-a clasat **Adrian Chirulescu** (112,6 sec.), care cunoaște, și el, schiul din familie... O fată deține locul trei la această categorie. Pentru **Ioana Georgescu,** acele cronometrului au arătat, în total: 113,3 sec.

Conduși de harnicii lor profesori de schi — Tea Ionescu, Anton Pădureanu, Sava Ștefan — elevii Școlii sportive nr. 2 au făcut, cu acest prilej, o bună încălzire în vederea concursurilor viitoare. Ei au programate, în fiecare săptămînă, de aci încolo, asemenea probe de selecție și verificare.

Rd. V.

REFLECTOR

Sărbătoarea schiului la Vatra Dornei

VATRA DORNEI, 21 (prin telefon de la trimisul nostru special).

Frumoasa regiune montană Vatra Dornei a găzduit sîmbătă și duminică concursul de schi dotat cu „Cupa Unirii", în organizarea U.G.S.R. Întrecerile au atras un mare număr de sportivi și sportive din 10 regiuni ale țării. S-au disputat probe de fond 5 km și 10 km băieți, ștafetele de 3x5 km fete și 4x10 km băieți, precum și probe de slalom special și uriaș. Vatra Dornei s-a dovedit o gazdă primitoare pentru schiorii participanți, atît prin organizarea bună, cît și prin marele număr de spectatori prezenți în ambele zile de concurs. Timpul și zăpada bună au oferit sportivilor condiții optime pentru întreceri. A fost, aici la Vatra Dornei, o adevărată sărbătoare a schiului.

Întrecerile au avut un bun nivel tehnic, iar printre participanți am remarcat numeroase talente care, bine îndrumate, pot obține rezultate superioare. Din rîndurile schiorilor alpini s-au desprins, prin tehnica bună, îndemînare și curaj Minaela Cristea, Daniela Mărgărit, Elena Donea, Rodica Frățilă, C. Văideanu, Ștefan Moldovan, I. Bobiț, Dumitru Apostu. De menționat că în lupta pentru întîietate la slalom uriaș și special au concurat, cu succes, și Elena Boiarnov, Ludovic Pal și Viorel Ilie, care au reprezentat în întreceri regiunea Suceava și orașul Vatra Dornei. În probele de fond o superioritate categorică au manifestat reprezentanții regiunii Suceava care au reușit să cîștige toate probele înscrise în concurs. Remarcăm acest fapt ca pe un lucru deosebit și sperăm că organele locale vor acorda și în continuare același sprijin dezvoltării schiului nordic în această regiune.

Dintre concurenții probelor de fond s-au evidențiat Paraschiva Cojocaru și Vasile Papuc, două autentice speranțe spre care sperăm că antrenorii loturilor reprezentative vor privi cu mai multă atenție. În afara acestora, în probele de 5 și 10 km s-au mai remarcat Elena și Maria Papuc (Suceava), Lucia Barabas (Brașov), Gh. Gîrniță (Brașov), Nicolae și Ion Sfarghiu. La terminarea concursului reprezentanții U.G.S.R. — profesorii Efrem Cherteș și Mihai Dragomirescu — au înmînat primilor clasați în fiecare probă numeroase premii constînd în echipament sportiv.

Iată rezultatele tehnice :

Slalom special — fete : 1. Daniela Mărgărit (Ploiești) 1:17,3 ; 2. Elena Donea (Ploiești) 1:18,8 ; 3. Rozalia Letalic (Banat) 1:23,1 ; slalom uriaș — fete : 1. Mihaela Cristea (Brașov) 40,6 ; 2. Elena Boiarnov (Suceava) 41,0 ; 3. Elena Donea (Ploiești) 41,2 ; slalom special — băieți : 1. St. Moldovan (Ploiești) 1:36,0 ; 2. E. Șandru (Ploiești) 1:38,6 ; 3. D. Apostu (Brașov) 1:39,0 ; slalom uriaș — băieți : 1. C. Văideanu (Brașov) 46,1 ; 2. St. Moldovan (Ploiești) 46,4 ; 3. L. Pal (Suceava) 47,5 ; fond 5 km — fete : 1. Paraschiva Cojocaru (Suceava) 20:54,02 ; 2. Elena Papuc (Suceava) 22:53,08 ; 3. Lucia Barabes (Brașov) 23:02,08; 10 km — băieți : 1. V. Papuc (Suceava) 36:15,02 ; 2. Gh. Gîrniță (Brașov) 37:40,05; 3. I. Andrei (Brașov) 37:51,05.

În urma adiționării punctelor realizate de concurenții fiecărei regiuni s-a întocmit clasamentul final : 1. BRAȘOV (cîștigătoarea „Cupei Unirii") 454 puncte; 2. Suceava 450 puncte ; 3. Ploiești 442 puncte.

Paul IOVAN

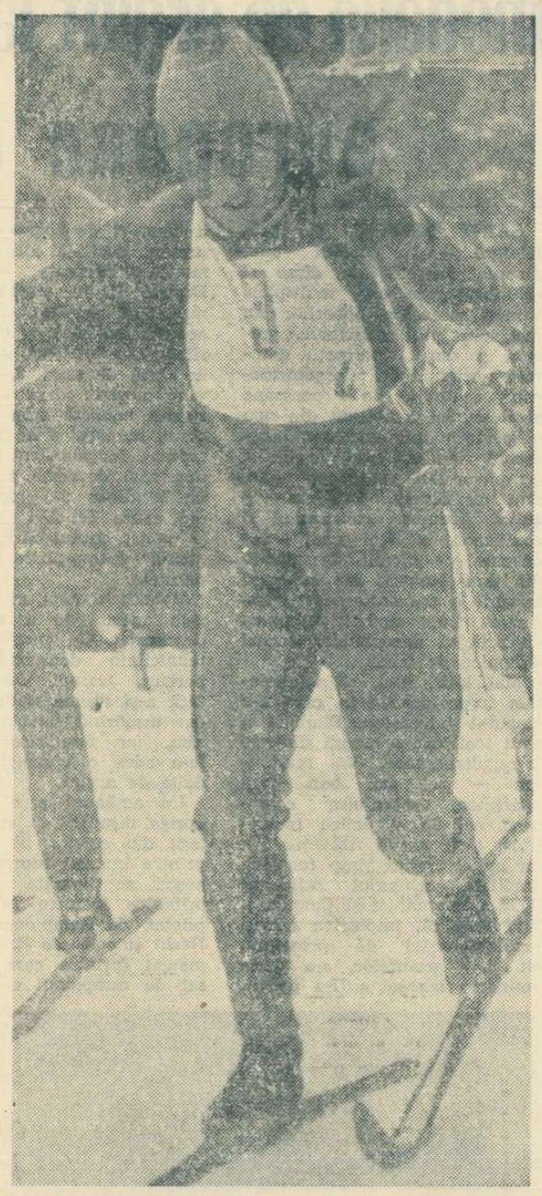

Gh. Vilmoș, campion la proba individuală de biatlon

LA BIATLON, DISPUTA DINAMO—A. S. ARMATA NE-A DAT SPERANȚE PENTRU J. O.

POIANA BRAȘOV, 21 (prin telefon). Cea de a V-a ediție a campionatului național de biatlon, desfășurată în Poiana de Jos, poate fi considerată cea mai disputată din cele de pînă acum. Aceasta, datorită pe de o parte întrecerilor foarte dîrze de pe traseele de fond și din poligon, care au dat în final un clasament foarte strîns, iar pe de altă parte, valorii ridicate la tragere. *Gheorghe Vilmoș* a intrat în posesia celui de al patrulea titlu, secondat îndeaproape de *C. Carabela, Ion Țeposu* și *Nicolae Bărbășescu*, reușind, datorită calmului ce-l caracterizează, să înregistreze doar un minut penalizare, față de trei minute cu cît au fost penalizați ceilalți concurenți la titlu. Proba de ștafetă 3x7,5 km a dat loc unei lupte echilibrate între primele echipe ale clubului Dinamo și A.S. Armata-Brașov, disputa fiind tranșată în favoarea dinamoviștilor pe ultimii metri dinaintea sosirii. După ce în primul schimb tînărul Mirzea, din echipa secundă a A. S. Armata-Brașov, a făcut o cursă foarte bună și a dat emoții celorlalți, în schimbul al doilea al ștafetelor Carabela și Țeposu nu au suferit nici o penalizare făcînd ca echipele lor să se detașeze, astfel că la ultimul schimb, Bărbășescu și Vilmoș aveau un avans substanțial. Cursa acestora a fost urmărită cu interes deosebit de către suporteri. Ambii trăgînd perfect și în același timp, a rămas ca victoria să fie decisă la alergare pe ultimii 2,5 km. Vilmoș, cu un plus de vitalitate, a reușit să oslească primul cu un avans minim. *Desfășurarea campionatului a scos în evidență buna comportare a componenților lotului olimpic care peste o săptămînă vor pleca la Grenoble. Evoluînd la același nivel ca la campionatul național Vilmoș, Carabela, Bărbășescu și Țeposu vor putea aspira la locuri fruntașe.*

Marcel STUPARU
antrenorul lotului olimpic

Rezultate : 1. Dinamo Brașov (Gh. Bădescu, Ion Țeposu, Gh. Vilmoș) 1h35:42 (trei penalizări Bădescu) ; 2. A. S. Armata I-Brașov (Gh. Cercel, C. Carabela, N. Bărbășescu) 1h35:59 (patru penalizări Cercel); 3. A. S. Armata III 1h 39:52 ; 4. Steagul roșu Brașov 1h52:44 ; 5. C. S. Sinaia 1h56:58 ; 6. Dinamo II-Brașov 2h00:30 ; 7. Tractorul-Brașov 2h01:04.

În revanșă...

Ieri dimineață, Poiana Brașov a găzduit și o revanșă. O revanșă la schi, bineînțeles. Reprezentativele școlilor sportive din Brașov și Petroșeni, care și-au disputat întîietatea duminica trecută pe Valea Jiului, au repetat întrecerea la Poiana Brașov. *Rezultate tehnice. — FETE (clasele III—IV) :* 1. Viorica Hupca (Petroșeni) și Dana Cojocaru (Brașov) 11,2 ; 2. Ileana Neguț (B) 11,4, 3. Dorina Rapcea (B) și Gabrilea Leip (P) 11,5. *Clasele V—VI:* 1. Claudia Mihăilescu (B) 14,5 ; 2. Mălina Neguț 15,2, 3. Crăița Marinescu (B) și Alina Cojocaru (B) 15,6. *BĂIEȚI (cl. II—III) :* 1. Bogdan Marinescu (B) 15,6, 2. Dorin Rîmbețiu (B) 16,5, 3. Roland Balint (P) 16,7, *cl. IV—V :* 1. Raul Filimon (B) 16,4, 2. Adrian Ureche (B) 16,8, 3. Zoltan Izaky (B), Nicolae Cristea (B) și Eusebiu Peter (P) 17,3 ; *cl. VI—VII :* 1. Arno Fidler (B) 23,7, 2. Mihai Dancășiu (B) 24,5, 3. Vasile Coman (B) 27,5, *cl. VIII—IX :* 1. Francisc Boda (P) 20,8, 2. Victor Mihuț (P) 25,6, 3. Hans Cremer (B) 26,4.

EMOȚII PE PÎRTIA LUPULUI

POIANA BRAȘOV, 21 (prin telefon). — Concurenții, publicul și, bineînțeles, noi antrenorii am culeș prima recoltă de emoții în acest sezon. Și, spre bucuria noastră, cu mult mai devreme față de anii trecuți în care ne apuca și luna martie pînă ce se putea cobori pe pîrtia Lupului. Ninsoarea căzută la timp și în cantitate suficientă, dar și eforturile celor care se ocupă de îngrijirea pîrtiei, au permis acest record de... inaugurare. Concursul a fost reușit. Nu s-au pus probleme de ceruire, ci doar de pregătire și de tactică. Cei ce au avut mai mulți kilometri parcurși pe schiuri și au ales momentele cele mai potrivite pentru a ataca un viraj sau pentru a se desprinde la un hop, au încheiat cursa pe locuri fruntașe. Dar, trebuie să spun că această primă cursă de coborîre a sezonului, contînd pentru „Cupa Dinamo", a scos în evidență insuficienta rezistență a concurenților pe un traseu lung și dificil. Oboseala s-a făcut vizibilă la majoritatea concurenților în special pe „drumul albastru", punctul cel mai dificil al traseului. De altfel, aci a și căzut la aterizare după „săritoare" unul dintre favoriții cursei, Gheorghe Bălan.

Gh. CRISTOLOVEANU
maestru al sportului

REZULTATE: *seniori* — 1. Kurt Gohn (Dinamo-Brașov) 2:11,3 ; 2. Virgil Brenci (Armata-Brașov) 2:13,1 ; 3. Ion Zangor (Armata-Brașov) 2:13,9 ; 4. Andrei Göröki (Politehnica-Brașov) 2:16,0 ; 5. Marin Focșeneanu (C. S. Sinaia) 2:16,3 ; 6. B. Haidu (Armata-Brașov) 2:16,7 ; *senioare* — 1-2. Liana Blebea (Armata-Brașov) și Liliana Focșeneanu (C. S. Sinaia) 40,9; 3. Constanța Mizgăreanu (St. r.-Brașov) 45,5 ; *juniori mari* — 1. C. Tudor (St. r.) 1:05,3 ; 2. Gh. Sofron (Dinamo-Brașov) 1:06,2 ; 3. V. Crețoi (Armata-Brașov) 1:07,1 ; *juniori mici* — 1. Șerban Cojocaru (Șc. sp. Brașov) 1:07,1 ; 2. Stelian Stroe (C. S. Sinaia) 1:09,7 ; 3. Gh. Văideanu (Șc. sp. Brașov) 1:10,9 ; *juniloare* — 1. Georgeta Băncilă (Dinamo-Brașov) 41,2 ; Maria Simpeanu (Șc. sp. Brașov) 1:00,7 ; 3. Liliana Sofron (Dinamo-Brașov) 1:07,4.

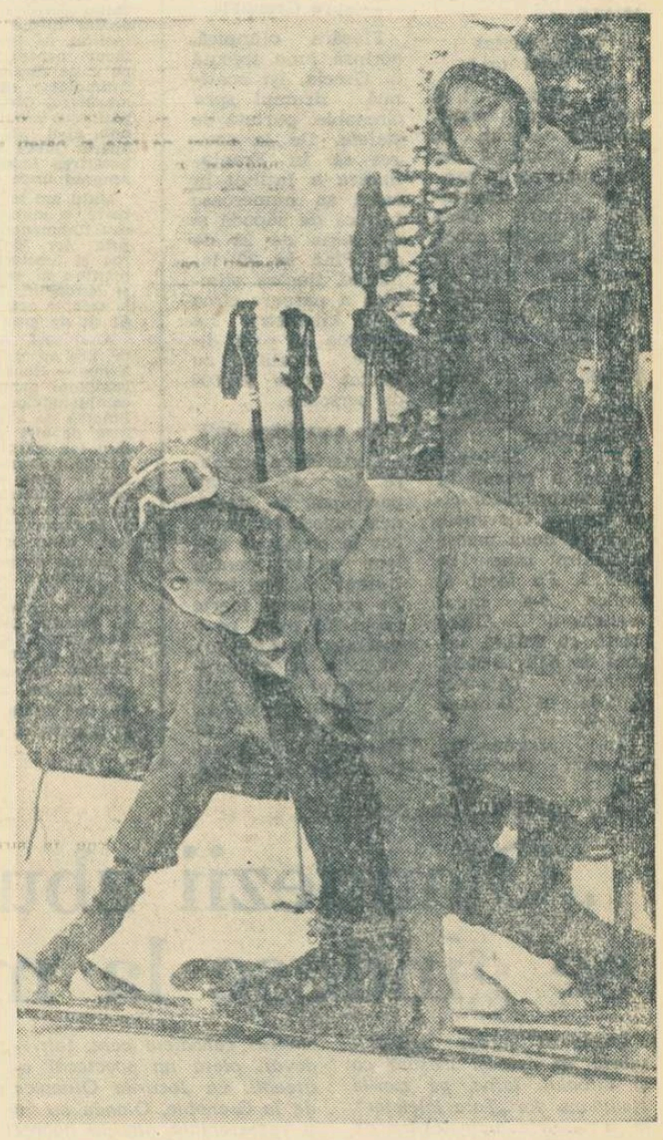

Tinerețe, prospețime, sănătate, voioșie = schi

SĂRITORII AU PROGRESAT

POIANA BRAȘOV, 21 (prin telefon de la corespondentul nostru). Al doilea concurs oficial al sezonului a marcat evoluția satisfăcătoare a săritorilor noștri. Cînd facem afirmația ne gîndim la eforturile depuse de majoritatea acestora pentru a-și îmbunătăți stilul. În concursul de duminică o bună parte dintre sportivi au arătat o creștere valorică a săriturilor (Nicolae Dorobanțu, Dumitru Lupu, Iosif Erös — la seniori, Vasile Bîrsan, Ion Proca, Marcel Suroiu — la juniori mari, C. Borcea, Gh. Gerea — la juniori mici), obținînd și punctaje superioare la stil. Schiorii săritori manifestă însă lacune la aterizare.

La „Cupa Postăvarul", desfășurată ieri la trambulina mijlocie din Poiana Brașov au participat săritori de la A. S. Armata și Tractorul Brașov. Iată rezultatele : **seniori :** 1. I. Erös (Dinamo) 220 p (51 m + 51 m) ; 2. N. Dorobanțu (Dinamo) 217,3 p (50 m + 51 m) ; 3. D. Lupu (Dinamo) 214,7 p (48 m + 49 m) ; **juniori mari :** 1. V. Bîrsan (Tractorul) 213,6 p (48 m + 46 m) ; 2. I. Proca (Dinamo) 196,3 p (45 m + 44 m) ; 3. M. Suroiu (A. S. Armata) 194,1 p (47 m + 48 m) ; **juniori mici :** 1. C. Borcea (Tractorul) 187,5 p (36 m + 40 m) ; 2. C. Bobiț (Tractorul) 176,9 p (35 m + 35 m) ; 3. Gh. Gerea (Dinamo) 173 p (36 m + 34 m).

Carol GRUIA

Popasuri la pepinierele schiului de fond

FUNDATA, 21 (prin telefon de la trimisul nostru special). Șoseaua care părăsește Brașovul de lîngă silueta modernă a gării Bartolomeu și se îndreaptă spre Cîmpulung, trece Carpații prin Pasul Branului, străbătînd așezări pe care iarna le transformă în tot atîtea „arhipelaguri" ale unui ocean de zăpadă. Și, dacă într-un arhipelag autentic, pluta sau barca au devenit auxiliare indispensabile omului pentru deplasările sale, aci, pe clinurile Carpaților schiul îndeplinește iarna, adeseori același rol.

Din Scheii Brașovului și pînă în Fundata, trecînd prin Rîșnov, Bran și prin alte așezări, copiii străbat iernile cu aripi de lemn la picioare și nu puțini dintre ei ajung pînă în olimpul performanțelor.

Iată de ce, la sfîrșitul săptămînii am efectuat o rapidă expediție de-a lungul șoselii Brașov — Cîmpulung pe care se află așezări care au dat, mai ales schiului nostru de fond, numeroase elemente de valoare.

★

Un prim popas la Liceul din Rîșnov unde schiul a devenit „materie" în programul elevilor din cadrul școlii sportive ce funcționează aici.

Profesorii lor la această specialitate sînt **Gh. Pișlea** și **Lucian Neagu.** Ambii se ocupă cu egală pasiune de pregătirea a peste 80 de elevi și eleve pentru probele de fond. Rezultatul muncii lor și, în egală măsură, al discipolilor lor poate fi văzut într-o vitrină așezată pe un coridor al liceului, în fața căreia copiii se opresc adeseori cu tainicul gînd de a le spori numărul.

Se află acolo o impozantă cupă de alabastru pe care este scris : **„Concurs republican de schi al școlilor — 1961 — fond — locul I".** Se mai află și medalia de campion-juniori al țării, cucerită de **Nan Vasile** anul trecut, ca și medalia de argint care i-a fost înmînată **Georgetei Bănceu,** tot anul trecut, în proba de fond a junioarelor. Alături de ele, alte medalii și alte plachete atestă valoarea la care s-au ridicat elevii acestui liceu în domeniul schiului. De altfel, **Nan** și **Bănceu,** împreună cu **Gh. Gîrniță, Tudor Ion** și **Adriana Barabaș** au fost incluși de anul trecut în lotul național de juniori. Alte elemente formate aici activează acum în cadrul cluburilor Dinamo și Știința.

★

Într-o încăpere a secretariatului școlii, discutăm cu cei doi profesori de schi. Ne mărturisesc că se bucură de sprijinul conducerii liceului și al directorului **Constantin Mirică,** dar că fondurile prevăzute în buget nu pot asigura cuprinderea în aceste cursuri a tuturor elevilor care iubesc schiul. Firește, se face o selecție după două cerințe esențiale : **calități fizice și sîrguință la învățătură.**

★

La Rîșnov funcționează, de asemenea, unul dintre centrele de inițiere pentru copii organizat de federația de specialitate. Instructorul său este **Constantin Vlădea** care, acum exact două decenii, concura la Jocurile Olimpice pe pîrtiile de la St. Moritz în reprezentativa țării noastre. Fostul olimpic își transmite acum cunoștințele copiilor din Rîșnov, pe care-i recrutează din rîndurile elevilor școlii generale din localitate. Are un efectiv de aproape 60 de copii pe care i-a împărțit în trei grupe : două pentru începători și una de avansați.

Am parcurs cu tov. Vlădea „catalogul" elevilor săi și am întîlnit acolo multe nume cu rezonanță, binecunoscute în lumea schiului : **Nicolae Cristoloveanu, Constantin Ducaru, Gh. Bobeș, Ioan Cimpoia** și încă mulți alții... Pasiunea pentru schi a cuprins, precum se vede, familii întregi ale foștilor noștri fruntași și campioni ai pîrtiei. Cîți dintre copiii de azi vor ajunge la fel de sus în ierarhia schiului nostru ? Tov. Vlădea speră să aibă mai mulți în această fericită situație. **Gh. Stoichiț,** de exemplu, promite să fie printre ei. Campion la categoria 12—14 ani în 1967, el a cîștigat, nu de mult, concursul de la Predeal, de data aceasta la categoria 14—16 ani. Calități remarcabile au, de asemenea, **Ioan Cimpoia** și **Ioan Vintilă** care, după cum ne spune inimosul lor instructor — „parcă s-au născut pe schi".

★

La Fundata, unde funcționează un alt centru de inițiere pentru copii, am avut ca interlocutor pe **Valentin Olteanu,** un verișor de 14 ani al lui **Ion Olteanu,** instructorul acestui centru care, se pare, nu a rezistat ispitei de a vedea întrecerile probei de biatlon din Poiana Brașovului și părăsise satul în această zi.

Micul Valentin ne-a putut da, nu numai în calitatea amintită dar și în cea de elev al centrului de schi, cîteva relații. De exemplu, că aci se inițiază în „a.b.c."-ul schiului **„cam 25 de copii"** care fac antrenamente de trei ori pe săptămînă.

Să sperăm că totul decurge bine în acest centru și că vom mai avea ocazia să scriem despre generațiile de campioni provenite din Fundata.

S. BONIFACIU

Sînt mici elevii lui C. Vlădea — de la centrul de inițiere din Rîșnov — dar ambițiile lor sînt nespus de mari... Foto : T. GEORGESCU

Festivalul zăpezii

GHEORGHIENI 21 (prin telefon de la trimisul nostru special : — *Nu mi-e rușine să spun că sînt înghețat bocnă și frînt de alergătură. Dar nu-mi pare rău. Cum aș putea încerca regrete pentru această deplasare la Valea Strîmbă, așezare retrasă departe în depresiunea Gheorghienilor, cînd aici am putut asista la un autentic festival al zăpezii de cum s-a făcut ziuă pînă tîrziu, cînd negurile înserării au apărut grăbite.*

Duminică dis-de-dimineață și-au dat întîlnire peste 100 de copii și tineri, schiori înfocați din Valea Strîmbă și Gheorghieni, din Remetea, Tulgheș, Remetea-Ciutac, Ciumac, Dîrțău și Lăzarea. Ascult ndu-le comentariile experimentate, citindu-le pe față nerăbdarea, văzîndu-i meșteșugind la „tălpici" și cerîndu-și antrenamentele după infailibile rețete personale, te întrebi dacă aci, în Valea Strîmbă, alunecarea pe schiuri nu precede primii pași ai ...nouălui născut. Și apoi, tabloul prea puțin obișnuit al sutelor de lacrimile de bucurie sau de necaz ale fiăcăilor în floare, victorioși sau învinși, și pîlcul de profesori sau instructori veniți de la kilometri, cu rucsacuri grele, pe schiuri și nu descinzînd din hoteluri confortabile pentru competiții de salon... Și cîte, și cîte alte imagini ce nu se pot uita ! Se vede bine că de la pitic la bunic locul acesta este dăruit, trup și suflet, schiului.

Nici n-am avut timp să ne desprindem de impresia reconfortantă a acestui concurs raional pentru copii și juniori, că după-amiază ne-am și îndreptat spre dealul Izvorul pentru a asista la inaugurarea celei de-a doua trambuline locale, reamenajată — cu forțe proprii — pentru sărituri de peste 80 de metri. La capătul a 30 de ani de schi competițional (!), cei din Valea Strîmbă au adăugat o piesă rară la zestrea lor sportivă. Evenimentul este sărbătorit cum se cuvine. Aproape 2 000 de oameni se îndreaptă într-un pitoresc șir indian spre noua scenă a spectaculoaselor salturi, fanfara cămînului cultural din comună atacă repertoriul festiv de valsuri, pista, turnul arbitrilor și „culoarul" de lansare, cabana în construcție sînt pavoazate cu steguleț. „Concursul celor trei trambuline", aflat acum la etapa a doua, a dat un ușor cîștig de cauză celor din Odorhei, avantajați de un plus de vechime în meserie. Nu-i bai! data viitoare, la Miercurea Ciuc sau Odorhei, harnicii sportivi din Valea Strîmbă, îndrumați cu pasiune de Ștefan Benedec, de profesorul Anton Eleches, (Școala sportivă Gheorghieni), de „veteranul" Sonyi-baci, susținuți de sute de părinți și prieteni (cu o zi înainte acești suporteri au transportat zăpadă pe pista de elan „măturată" de vînt) vor avea un cuvînt mai greu de spus, poate un 60—70 metri. Și acum, după cîte am văzut într-o singură zi, cred că Valea Strîmbă e nedreptățită. Pentru că e nedrept să-i spui Strîmbă cînd ea duce drept la țintă : realizarea unui puternic centru al schiului nostru. N-am dreptate ?

Neagoe MARDAN

POST-SCRIPTUM

Reflectorul care, de data aceasta, a luminat pîrtiile principalelor stațiuni de sporturi de iarnă aduce ca primplanuri cîteva concluzii privind atenția de care se bucură schiul și dezvoltarea pe care — ca o consecință — o cunoaște la noi. Le vom enunța lapidar.

● **Notînd revirimentul de la Vatra Dornei și promițătoarele începuturi de la Valea Strîmbă, se constată aceeași supărătoare confuzie a schiului — în toată complexitatea lui sportivă și socială — cu competițiile oficiale.**

● **Se continuă concentrarea concursurilor în Poiana Brașov, cu toate că motivul, sub care se ascundea de fapt lipsa de preocupare a celor în drept, regim favorizant de zăpadă, este inacceptabil (vezi pîrtiile bune de concurs de la Sinaia, Bușteni, Borșa ș.a.). Și, apropo, pe cînd vești despre concursuri pe Dealul Feleacului ?**

● **Nu se face — și este doar atîta nevoie ! — o propagandă eficientă pentru practicarea schiului. De aceea schiul nu este în timpul iernii ceea ce înotul a început să devină în lunile călduroase, de aceea turismul pe schi a rămas un deziderat, în pofida caracterului utilitar, și a numeroaselor efecte de reconfortare a organismului.**

● **Reflectorul a descoperit și o altă lacună : se face schi numai la munte ! Dar se poate schia și în așezările de șes — fond, ștafete ș.a. Ne reamintim acum, dramaticul moment trăit de Capitală în timpul viscolului din 1954, cînd cei care știau să schieze au putut fi de un real sprijin în aprovizionarea, restabilirea căilor și mijloacelor de comunicație etc. Și dacă examenul a fost edificator este regretabil că nu s-au tras învățămintele necesare.**

● **Cine trebuie să se ocupe de schi ? Fără îndoială, federația de specialitate, organele U.G.S.R. și U.T.C. care pe baza calendarului sportiv organizează o serie de concursuri oficiale. Activitatea de schi este însă, în primul rînd, sarcina cluburilor și asociațiilor sportive din toată țara, singurele organisme care pot asigura — pe diferite trepte, începînd de la inițiere — larga răspîndire a acestui sport.**

● **Sînt ignorate în continuare două condiții de bază pentru practicarea continuă a schiului, pentru creșterea numărului de concurenți. Deși toată lumea recunoaște necesitatea existenței monitorilor, ducem o lipsă acută de instructori și exemplul foștilor campioni se lasă așteptat cam de mult. De asemenea, se face foarte puțin și numai atunci cînd este vorba de o competiție, pentru amenajarea și întreținerea pîrtiilor. Așadar, dacă nu este programat un concurs, nu se poate schia chiar dacă sînt amatori și... zăpadă.**

Ar mai fi multe de spus. Dar n-a trecut încă iarna...

Actualitatea internațională

EDIȚIA JUBILIARĂ A OLIMPIADEI ALBE

BREVIAR

Nou record mondial de patinaj viteză

În cadrul campionatelor de patinaj viteză ale Norvegiei, desfășurate la Horte, sportivul Fred Anton Mayer a stabilit un nou record mondial în proba de 10 000 m, cu timpul de 15:29,5. Vechiul record aparținea aceluiași sportiv, cu 15:31,8.

Cea mai bună performanță la multiatlon

Patinatorul vesgerman Günther Traub a realizat în cadrul campionatelor de patinaj viteză ale țării sale care au avut loc sîmbătă și duminică la Inzell cea mai bună performanță mondială la multiatlon: 176,717 p. Iată rezultatele obținute de Traub la cele patru probe: 500 m 41,7; 5 000 m 7:40,7; 1 500 m 2:05,6; 10 000 m 15:42,6.

Killy învins de două ori!

La Kitzbuehel a început tradiționalul concurs de schi, la care participă cei mai mari și ai probelor alpine. Austriacul Gerhard Nenning a cîștigat coborîrea, realizînd pe o pîrtie de 3 500 m timpul de 2:14,49. Francezul Jean Claude Killy s-a clasat pe locul doi cu 2:14,95 iar pe locul trei — elvețianul Andreas Sprecher, cronometrat în 2:15,10. Slalomul special a revenit în mod surprinzător elvețianului Giovanoli, care în două manșe a realizat timpul de 2:03,22. Pe locul al doilea s-a situat austriacul Alfred Matt, cu 2:03,40, urmat de Killy 2:05.57, Hubert (Austria) 2:05.84 și Schranz 2:05,91.

În clasamentul „Cupei mondiale" conduce Killy cu 80 p, iar pe locul al doilea a trecut Giovanoli — 77 p, înaintea lui Nenning — 64 p.

Concurs internațional de schi-fond la Le Brasis

În stațiunea elvețiană Le Brasis s-a încheiat cea de a XVII-a ediție a concursului internațional de schi-fond. Proba de 15 km s-a încheiat cu victoria detașată a lui Alois Kaelin (Elveția), cu timpul de 46:21,0. Pe locurile următoare au sosit Franco Manfroi (Italia) —47:29,0 și Bjorn Andersson (Suedia) 47:55,0. Clasamentul în proba de ștafetă 3 x 10 km este următorul: Suedia 1h33:54,0, Cehoslovacia 1h34:04,0, Elveția 1h34:20,0, Italia 1h35:16,0.

Flacăra olimpică — spre Grenoble

Flacăra olimpică, aprinsă luna trecută în Grecia, își continuă drumul spre Grenoble, purtată de ștafete. De la sosirea sa în Franța, flacăra a întîlnit în calea sa numeroase furtuni de zăpadă și s-a stins de 20 de ori. Pînă la 20 ianuarie, flacăra olimpică a parcurs circa 6 000 kilometri. La trecerea sa prin diferite localități au asistat peste 600 000 de persoane.

Din nou Olga Pall

Peste 90 de schioare din 18 țări au participat în stațiunea iugoslavă Maribor la proba de slalom uriaș pentru trofeul „Golden fox". Pe un traseu foarte rapid (53 porți pe o distanța de 1 520 m), victoria a revenit austriecei Olga Pall, cu timpul de 1:47,41. Compatrioata sa Gertraud Gabl a terminat pe locul doi.

Corespondență specială pentru **Sportul**

Pe cea mai înaltă treaptă a podiumului

MOSCOVA, 21 (prin telex, de la Agenția de presă Novosti). Lista patinatorilor cărora li s-a acordat cinstea de a apăra onoarea sportivă a Uniunii Sovietice pe gheața de la Grenoble are în frunte pe renumiții patinatori Ludmila Belousova și Oleg Protopopov, maeștri emeriți ai sportului, deținătorii tuturor titlurilor de campioni la perechi. După C.M. de la Viena, unde Ludmila și Oleg și-au apărat titlul de cei mai buni din lume cu oarecare nesiguranță, în presă au apărut materiale exprimînd îndoiala în legătură cu perspectivele „perechii de aur", iar unii au afirmat chiar că Viena a fost „cîntecul lebedei" pentru renumitul cuplu, avînd în vedere îndeosebi vîrsta sportivilor. Și, confirmînd parcă faptul, după această întrecere, Ludmila și Oleg au... dispărut. Ei s-au retras însă la Voskresensk, un mic orășel din apropierea Moscovei și, departe de ochii lumii, au pregătit un nou program olimpic, renunțînd pentru o perioadă la orice demonstrație sau competiție oficială. Această „închistare" a făcut loc îndoielii chiar și în rîndurile ziariștilor sovietici. Dar, ea avea să fie risipită în primele zile ale lui ianuarie, cu ocazia campionatelor U.R.S.S. Noul program al „duo-ului de aur" a uimit nu numai spectatorii, ci și pe arbitri, mulți acordîndu-le nota 6! Atunci, tuturor le-a apărut clar că Ludmila și Oleg nu intenționează să abandoneze activitatea competițională.

Drumul marilor noștri campioni spre culmile măiestriei sportive n-a fost presărat cu trandafiri. El a însemnat mulți ani de antrenamente intense, chinuitoare căutări și îndoieli. Terminînd școala medie, Ludmila urma să se înscrie la un institut de învățămînt superior: alegerea a fost făcută pentru Institutul de ingineri în transportul pe căile ferate din Leningrad, și nu fără motiv. Întîmplător, ea îl cunoscuse la un antrenament pe marinarul Oleg Protopopov. Acesta, îndrăgostit de patinajul artistic, i-a plăcut fetei. S-au întîlnit din nou, apoi încă o dată și încă o dată... Și așa a apărut ideea alcătuirii unui program comun și hotărîrea Ludei de a-și continua studiile la Leningrad unde Oleg își satisfăcea serviciul militar.

Mulți ani în șir ei au trăit febra căutărilor creatoare, a muncii istovitoare. Pe muzica lui Liszt sau Rahmaninov, Ludmila și Oleg și-au găsit propria lor linie în patinajul artistic. Răbdarea și eforturile lor extraordinare au fost răsplătite: în 1962 locul 2 la campionatele mondiale și europene. Mai rămăsese un singur pas pînă la treapta cea mai de sus a podiumului măiestriei. Și cît de greu a fost acest pas!

Anul 1964, Austria, Innsbruck, Jocurile Olimpice. Era aproape unanimă părerea că cuplul Marika Kilius — Hans Jurgen-Boimler (R. F. a Germaniei), campioni mondiali și de cinci ori cîștigători ai campionatelor europene, va cuceri și medalia olimpică de aur. Se pare că Ludmila și Oleg erau însă de altă părere. Dovedită pe gheață. Programul lor, pătruns de grație și precizie, cu o compoziție îndrăzneață și executat cu o înaltă măiestrie, a uimit pur și simplu și pe spectatori și pe arbitri. Ludmila și Oleg devin, în sfîrșit, campioni. Apoi, alte succese de prestigiu: campioni ai lumii și ai Europei în 1965, iar după un an cucerirea tuturor titlurilor în competițiile oficiale.

Înainte de plecarea la campionatele europene de la Västeras, în primul lor interviu din 1968 Ludmila și Oleg și-au exprimat opiniile despre întrecerile de mare anvergură ale acestui sezon: **„Dorim să dovedim încă o dată că școala sovietică de patinaj-perechi este cea mai puternică din lume și se află pe un drum corect. Se fac aluzii la vîrsta noastră. Este adevărat, eu am 35 de ani, iar Ludmila 32. Dar nu anii contează, ci măiestria. Așa că, să-i lăsăm pe arbitrii de la Västeras, Grenoble și Geneva să aprecieze".**

Gheorghi KONOVALIUK

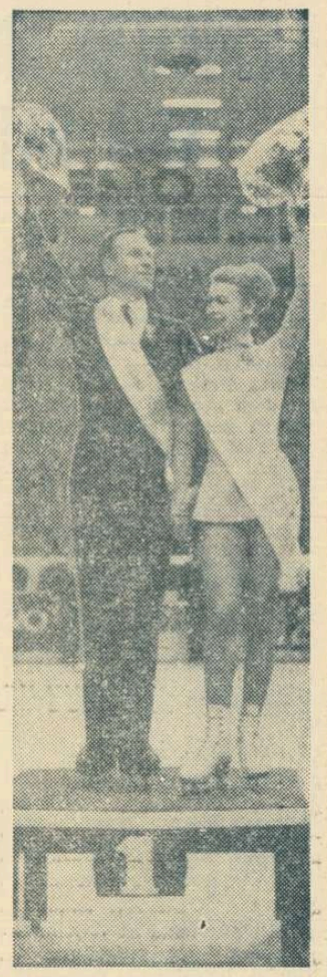

Sportivii noștri au cucerit medalia de argint la campionatele europene de bob

SAINT MORITZ, 21 (prin telefon). — La capătul unei dispute deosebit de dîrze și echilibrate, în care multiplele calități necesare boberilor au fost din plin solicitate, precum și după... peripețiile datorate „originalității" organizatorilor, echipajul de 4 persoane al României a obținut din nou o performanță excelentă, cucerind medalia de argint a campionatului european găzduit de Elveția. Este un rezultat frumos, constituind o confirmare a unei tradiții renăscute pe pîrtiile de gheață din țara noastră, dar în egală măsură o speranță pentru cucerirea unei medalii olimpice cu prilejul apropiatelor Jocuri Olimpice de iarnă.

Mai întîi, însă, să vă relatăm împrejurările în care s-a disputat întrecerea. Sîmbătă a avut loc doar o manșă din cele 2 regulamentare. Vă reamintim — cel mai bun timp aparține echipajului românesc, cel de al doilea favoriților țării gazdă (Elveția II), iar cu al treilea timp fuseseră creditate echipajul prim al R. F. a Germaniei și Canada I. Iată însă că, împotriva atît a regulamentului de principiu, cît și a uzanțelor, s-a decis aminarea manșei a II-a pentru a doua zi de concurs, în care urmau deci să aibă loc trei manșe. Prezența echipajului Elveția II în rîndurile celor mai buni nu era străină de această hotărîre a organizatorilor. Dar nu era străin nici numărul de start, 4, al sportivilor noștri: dacă ar fi luat startul simbătă spre ora prînzului, numărul 4 ar fi fost excelent; dar numărul 4 de start duminică devreme a constituit un handicap de proporții, atît din cauza calității gheții, cît și pentru faptul că lipsea încă „trasa" (urma-pîrtie lăsată de patine).

Boberii români au însă marele merit de a nu se fi descurajat. Cu curaj lucid, cu tehnicitate deosebită, ei au parcurs traseul foarte bine, fără a-și asuma riscuri inutile, dar urmărind randamenul maxim, iar totalizarea timpilor le-a adus o binemeritată medalie de argint.

Un amănunt care ilustrează apriga dispută: 11 echipaje au ieșit din cursă... Și un altul: printre învinșii reprezentanților noștri se numără echipajele britanice (printre care și cel pilotat de campionul olimpic Nash) și cele ale R. F. a Germaniei (printre care cel pilotat de campionul european în bobul de 2 persoane, Zimmerer).

Iată clasamentul (21 de echipaje la start): I. ELVEȚIA II (**Jean Vicky, Hans Candrian, Willy Hoffmann, Walter Graf**) 5:15,86 (1:20,35+ 1:18,92 + 1:17,94 + 1:18,65); II. ROMÂNIA (**Ion Panțuru, Gheorghe Maftei, Petre Hristovici, Nicolae Neagoe**) 5:17,47 (1:19,56 + 1:20,17 + 1:19,06 + 1:18,68); III Anglia II (John Blackey, Tim Thorne, Johnny Brown, Mike Freeman) 5:18,22 (1:21,66 + 1:19,00 + 1:18,75 + 1:18,81); IV. Elveția III 5:18,95; V. R. F. a Germaniei I 5:19,22; VI. Anglia I 5:20,06. De notat că învingătorii au doborît recordul pîrtiei în manșa a III-a.

Concursul a fost urmărit de mii și mii de spectatori, care i-au făcut excelentului nostru „driver" Panțuru o caldă manifestație de simpatie.

Boberii români sînt hotărîți să nu se culce pe lauri: Jocurile Olimpice bat la ușă. Ei vor rămîne cîteva zile la Saint Moritz pentru a se antrena, întrucît pista olimpică de la Alpe d'Huez nu este încă terminată. La întrecerile ce se vor desfășura sub semnul celor cinci cercuri înlănțuite vom fi reprezentați de echipajele Panțuru + Neagoe și Nedelcu + Maftei în proba de 2 persoane și de echipajul medaliat la Saint Moritz în cea de 4 persoane. Forma bună manifestată în aceste ultime zile, ca și remarcabilele calități de luptători ale boberilor noștri, constituie argumente în sprijinul speranțelor la o medalie olimpică de iarnă!

Echipajul țării noastre în cursă la Saint Moritz

RUGBY: În turneul celor cinci națiuni

LONDRA 21 (Agerpres). — Pe stadionul Twickenham din Londra, în prezența a 70 000 de spectatori, echipele de rugby ale Angliei și Țării Galilor au terminat nedecis: 11—11 (8—3), într-un meci pentru „Turneul celor 5 națiuni".

Pentru a treia oară în acest an: Țiriac - Metreveli

BOMBAY. În semifinalele turneului internațional de tenis Ion Țiriac l-a învins pe Lall (India) cu 6—3, 6—4, iar Metreveli (U.R.S.S.) l-a eliminat pe Mukerjea (India) cu 8—6, 6—4. Cuplul Țiriac, Năstase a întîlnit în semifinale perechea cehoslovacă Kodes, Koukal. Întîlnirea s-a întrerupt din cauza întunericului la scorul de 6—3, 4—6, 7—7. În cealaltă semifinală, Mukerjea, Lall (India) au întrecut cu 7—9, 8—6 6—3 cuplul sovietic Metreveli, Kakulia.

În finala de simplu se întîlnesc Țiriac și Metreveli, meci ce se reeditează pentru a treia oară în acest an.

Corespondență specială

„Olandezii zburători" se gîndesc la medalii...

Olandezii iubesc patinajul viteză în aceeași măsură ca și fotbalul. Iarna, pe marile stadioane din „Țara lalelelor", la întrecerile patinatorilor de viteză tribunele sînt arhipline, iar numărul spectatorilor se cifrează, de fiecare dată, la cîteva zeci de mii. De altfel, patinajul și fotbalul sînt, în Olanda, sporturile cu cea mai mare priză la public. Pentru celelalte sporturi de iarnă olandezul obișnuit nu manifestă nici un interes. Cu ani în urmă, cînd celebra Soukje Dijkstra domina cu autoritate, pe plan mondial, patinajul artistic feminin această ramură sportivă a cunoscut o mare popularitate. Dar, din păcate, pînă acum nu a apărut o altă Dijkstra și patinajul artistic a trecut în anonimat.

Nu se poate spune că în Olanda nu se joacă hochei pe gheață. Dar, acest sport nu stîrnește prea mare interes pentru că nivelul jucătorilor olandezi este mult sub valoarea internațională. Spectatorii care vin la hochei sînt interesați de fapt să vadă exhibițiile cîtorva jucători profesioniști canadieni care, într-adevăr, oferă un spectacol agreabil. La Jocurile Olimpice de la Grenoble, Olanda nu va fi reprezentată nici la hochei pe gheață și nici la patinaj artistic. Motivele le-am arătat mai sus. Din lipsa zăpezii, schiul și bobul sînt aproape necunoscute.

Singura disciplină sportivă pe care olandezii o îndrăgesc cu adevărat este patinajul viteză. De altfel, la J.O. de la Grenoble delegația sportivilor olandezi va fi formată numai din „alergători" pe gheață.

Fără falsă modestie, putem spune că, la ora actuală, viteziștii olandezi reprezintă o adevărată forță în arena mondială. Kees Verkerk (24 ani), Ard Schenk (23 ani), Joritsma (22 ani) la bărbați și Stien Keiser (29 ani) la femei s-au impus pe lista campionilor și recordmanilor mondiali. Verkerk și Schenk vor concura la Grenoble în probele de 1 500 și 5 000 m și speră să cîștige medalii de aur sau argint. Și în fond (10 000 m) olandezii își pun mari speranțe: talentatul Jan Bols (23 ani) a înregistrat în acest sezon cîteva rezultate remarcabile, care îl situează printre favoriți.

Antrenamentele așa-zisei „echipe atomice", cum sînt denumiți membrii de bază ai lotului olimpic, au început în mai 1967. Cei opt componenți ai formației s-au pregătit în timpul verii făcînd crosuri și patinaj pe rotile, iar o dată cu primele zile de toamnă au apărut pe cele trei piste artificiale (cu o lungime de 400 m) existente în Olanda. În decembrie, lotul s-a antrenat în Norvegia, pe gheață naturală. O ultimă etapă a pregătirilor va avea loc la sfîrșitul acestei luni, tot în Norvegia. În centrul atenției nu se află numai Jocurile Olimpice. „Olandezii zburători" pe gheață privesc cu aceeași seriozitate campionatele europene și mondiale ca și întrecerile olimpice de la Grenoble.

F. RACKE
redactor la ziarul „Haagsche Courant"

Primii doi viteziști ai Olandei, reuniți pe o singură imagine: Kees Verkerk (stînga) și Ard Schenk

Turnee internaționale de șah

AMSTERDAM, 21 (**Agerpres**). Turneele festivalului șahist de la Beverwijk se află în plină desfășurare. În grupa marilor maeștri, Viktor Korcinoi a cedat, în runda a 9-a, prima jumătate de punct (la olandezul Donner), după ce cîștigase întrerupta cu fostul campion mondial Mihail Tal. Campionul român, Florin Gheorghiu, cu o remiză la bulgarul Bobotov, se menține în plutonul fruntaș, dar ultima parte a turneului se anunță dificilă pentru el. În runda a 9-a Bobotov a obținut singura victorie (în dauna lui Van Geet). S-au încheiat remiză partidele: Tal — Karaklaici; Portisch — Matanovici; Cirici — Ivkov.

Clasamentul: 1. Korcinoi (U.R.S.S.) 8½ puncte; 2—3. Gheorghiu (România), Portisch (Ungaria) 5½ puncte; 4—5. Matanovici și Cirici (ambii din Iugoslavia) 5 puncte etc.

Turneul maeștrilor are un nou lider: polonezul Doda, care a acumulat după 9 runde 6½ puncte. Îl urmează Ciociltea (România), Medina (Spania), Ostoici (Iugoslavia), toți cu cîte 6 puncte. În runda a 9-a, Ciociltea a remizat cu olandezul Jongsma, Medina l-a învins pe Zuckerman și Doda pe Crabendamm.

În turneul feminin, runda a 5-a a adus o regrupare în fruntea clasamentului. Trei șahiste: Alexandra Nicolau (România), Vreeken (Olanda) și Kozlovskaia (U.R.S.S.) împart primul loc cu cîte 3½ puncte fiecare. La o jumătate de punct le urmează cehoslovaca Malypetrova. În runda a 5-a Nicolau, avînd piesele negre, a remizat cu Malypetrova.

● După 5 runde, în turneul de la Manilla (Filipine) conduce Rosendo Balinas (Filipine) cu 4½ p, urmat de Berger (Australia) 4 p. Gligorici (învins de Aguilar în runda a 5-a) se află pe locul 6 cu 3 p.

La Ciudad de Mexico: A FOST INAUGURATĂ OLIMPIADA CULTURALĂ

La Ciudad de Mexico a fost inaugurat programul Olimpiadei culturale, manifestare ce va însoți Jocurile Olimpice de vară din acest an. Spectacolul inaugural a cuprins „Baletul celor trei continente", la care și-au dat concursul trupe de dansatori din Grecia, Republica Mali și Mexic.

Vineri, la Floreasca

Întîlnirea amicală de tenis de masă România — R.P.D. Coreeană

Vineri după-amiază, sala Floreasca va găzdui dubla întîlnire amicală, de antrenament, dintre echipele de tenis de masă ale României și R.P.D. Coreene. Atît la fete, cît și la băieți, partidele se vor disputa după sistemul „Cupei Swaythling".

„Cupa orașului București" la hochei

(Urmare din pag. 1)

S.K.A. LENINGRAD — BUCUREȘTI 12—1 (4—0, 5—1, 3—0)

Precedată de o scurtă festivitate cu prilejul căreia a fost premiat jucătorul **Ioan Ferenczi** pentru lunga sa activitate în echipa reprezentativă, întîlnirea a dat cîștig de cauză — așa după cum era de așteptat — formației din Leningrad. La fel de buni ca în meciurile anterioare, cu același joc bine organizat și extrem de rapid hocheiștii sovietici au învins fără multe emoții. Surprinzătoare a fost doar replica pălidă dată de echipa noastră, în special în prima repriză, cînd lungi perioade de timp jucătorii români nu au fost capabili să realizeze o singură acțiune de atac. Abia în reprizele următoare, bucureștenii au fost ceva mai activi, mai insistenți în zona neutră, reușind în felul acesta să stopeze multe din rapidele șarje ale jucătorilor de la S.K.A. Din păcate, greșelile de apărare, ca și frecventele schimbări în componența liniilor de atac și a perechilor de fundași au făcut ca omogenitatea formației noastre să se reducă, ceea ce a ușurat mult sarcina — nici așa prea grea — a formației oaspe. Punctele au fost înscrise de **Paniuhin (5), Soloduhin, Glazov, Gureev, Silov, Kustov, Andreev, Kopceanov** pentru S.K.A. și de **Ionescu** pentru București. Bun arbitrajul cuplului elvețian **J.C. Aubort și H.R. Gerbert.**

BOBBY BEAMON — 8,25 m LA LUNGIME

Într-un concurs atletic de sală, desfășurat la Kansas City, atletul american, Bobby Beamon, a obținut cea mai bună performanță mondială la săritura în lungime pe teren acoperit: 8,25 m. Pînă acum, cel mai bun rezultat îl deținea Igor-Ter Ovanesian (U.R.S.S.) cu 8,23 m.

Congo (Kinshasa) a cucerit „Cupa Africii" la fotbal

Ieri, la Adis Abeba, au fost desemnate primele 4 clasate în actuala ediție a „Cupei Africii" la fotbal. În finală s-au întîlnit echipele Congo (Kinshasa) și Ghana. Victoria a revenit fotbaliștilor congolezi, cu 1—0 (0—0).

Steaua — V.f.L. Gummersbach în sferturile „C.C.E." la handbal

Sîmbătă seara a avut loc, la Wiesbaden, tragerea la sorți pentru sferturile de finală ale „C.C.E." la handbal masculin. În acest tur, reprezentanta țării noastre, STEAUA BUCUREȘTI, va juca cu echipa **V. f. L. Gummersbach** (R.F. a Germaniei), actuala deținătoare a trofeului. În celelalte partide se vor întîlni **Fredensborg** (Norvegia) cu **Dukla Praga, Partizan Bjelovar** cu **Grannolers** (Spania) și **Dynamo Berlin** cu **U.K. 51 Helsinki.**

Corespondență specială din Brazilia:

După jocul de la Curitiba și înaintea celui de la Ribeiro

RIO DE JANEIRO, 21 (prin telex). Am rămas dator cititorilor cu unele amănunte privind cel de-al treilea joc al fotbaliștilor români la Curitiba, unde scorul a fost egal (1—1). Acum, datorită ziarelor pe care le-am primit la Rio, sînt în posesia lor și mă grăbesc să le transmit prin telex. Ziarele apărute în statul Parana consacră spații mari partidei cu Atletico Paranaense, subliniind că românii ar fi putut să obțină victoria dar au ratat mult prin Ionescu, în prima repriză, Sasu și Oblemenco — în cea de a doua. Rezultatul este considerat drept un remarcabil succes pentru fotbalul din statul Parana. Tot la Curitiba, fotbaliștii din localitate au realizat nu de mult două succese de prestigiu în fața formației Atletico Madrid (2—1) și a primei reprezentative a Ungariei (1—0). *„Atletico Paranaense din Curitiba* — scrie ziarul „O ROBO" — *a confirmat ascensiunea tehnică a echipelor din statul Parana, reușind un foarte valoros scor egal cu echipa României, care se pregătește pentru preliminariile campionatului mondial din 1970".* În continuare, marele cotidian elogiază jocul lui Ion Ionescu, Barbu, Pîrcălab și Oblemenco. Iată și amănunte privind înscrierea celor două goluri. Jocul abia începuse și, după o serie de tatonări la mijlocul terenului, Ionescu a făcut o combinație de efect cu Pîrcălab, acesta l-a servit impecabil pe atacantul giuleștean care, după ce a driblat în stilul său caracteristic doi apărători, a înscris spectaculos pe lîngă portar. Acele cronometrului arătau secunda 90. Încurajați de acest gol, fotbaliștii români au jucat în continuare foarte degajat și au creat multe faze spectaculoase la poarta gazdelor. Egalarea a survenit abia în min. 84 prin Dorval, jucător împrumutat pentru acest joc. Arbitrul Van der Moreira a condus bine. Iată formațiile care au evoluat:

ROMÂNIA: Coman — Ivăncescu, Barbu, C. Dan, Deleanu — Ghergheli, Dumitriu III — Pîrcălab, Sasu, Ionescu, Oblemenco.

ATLETICO PARANAENSE: Barbosa — Djalma Santos, Belini, Amauri, Valter — Zito (Reinaldo), Henrique (Alfredo) — Dorval, Ivan (Polaco), Valdir, Pepe (Nilton Santos).

Dintre aceștia, Amauri este considerat o mare speranță a fotbalului brazilian. În echipa gazdelor trebuia să joace și Gilmar, dar celebrul portar, accidentat la meciul cu Corinthians, a fost obligat să urmărească meciul din tribună.

Următoarea partidă a echipei române va avea loc la Ribeiro, la 21 ianuarie. Diferența de fus orar nu-mi permite să vă relatez rezultatul jocului, în ziarul de luni. În vederea acestui meci, jucătorii români s-au deplasat de la Curitiba la Ribeiro parcurgînd o distanță de 1 000 km (Ribeiro se află la 500 km de Sao Paulo). Meciul cu formația locală are loc tot într-un cadru festiv: și aici se inaugurează un nou stadion.

Petre CRISTEA

Tiparul: I. P. „Informația" str. Brezoianu 23—25.

40365

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 71 (5505)

Marți 23 ianuarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

24 ore

ACTUALITĂȚI DIN TENIS DE MASĂ

Antrenorul federal Ella Constantinescu ne-a comunicat loturile noastre reprezentative pentru campionatele internaționale de tenis de masă ale României. Iată-le: **femei:** Maria Alexandru, Eleonora Mihalca, Carmen Crișan (echipa A), Magdalena Lesai, Iudit Crejec, Victoria Babiciuc, Lidia Sălăgeanu, Doina Zaharia (echipa B), Maria Corodi, Viorica Ivan, Roberta Toma, Hajnal Corodi (echipa de tineret); **bărbați:** Radu Negulescu, Dorin Giurgiucă, Tiberiu Covaci, Virgil Sîndeanu, Marius Bodea, Sergiu Luchian, Șerban Doboși (echipele A+B).

●

Campionatele internaționale de tenis de masă ale Bulgariei au început duminică. Iată primele rezultate înregistrate: *echipe bărbați:* R. D. Germană — România 3—1, România—Polonia B 3-1; *echipe femei:* R. S. S. Lituaniană — România 3—0, România — Bulgaria B 3—2, România — Bulgaria A 3—1. Întrecerile continuă.

●

După desfășurarea întîlnirii feminine de tenis de masă Progresul București — Aussenhandel Berlin, din cadrul semifinalei „C.C.E." (ora începerii: 17,30), va mai avea loc și o dublă partidă amicală între formațiile României și Iugoslaviei. La masculin se va juca după sistemul „Cupei Swaythling", iar la fete, conform „Cupei Corbillon".

Voleibaliștii de la Steaua pleacă joi la Istanbul

Echipa masculină de volei Steaua București va pleca joi la Istanbul, în vederea jocului din cadrul „C.C.E." cu formația Galatasaray, de duminică 28 ianuarie, al cărui retur va avea loc la 8 februarie la București. Ultimul antrenament al echipei Steaua înaintea plecării în Turcia — mîine, ora 12,30, în sala Progresul din Capitală.

Derbi în „Cupa F.R.H."

Astăzi, începînd de la ora 17, sala Floreasca va fi gazda derbiului „Cupei F.R.H.", meciul Steaua — Universitatea București.

BUZULIUC, LA STEAUA

Boxerul Constantin Buzuliuc, de la Dinamo Craiova, va apăra de aci înainte culorile sportive ale clubului Steaua. Buzuliuc deține trei titluri de campion al țării (la categoriile muscă și pană). El are 23 de ani, și a început să practice boxul la Reșița, primul antrenor fiindu-i Petre Pop.

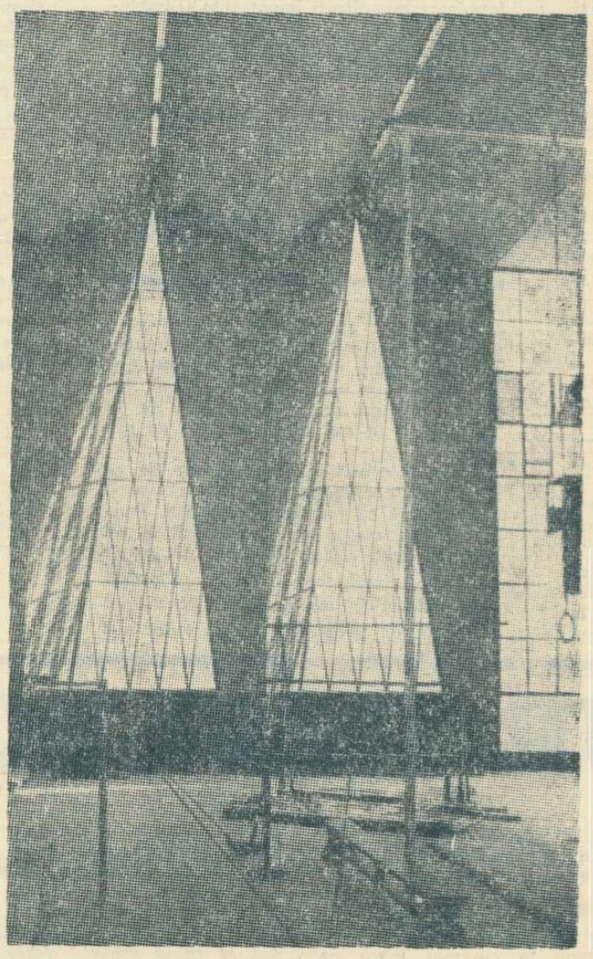

ORAȘUL GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ:

Sala de sport și perspectivele dezvoltării gimnasticii

În peisajul arhitectural al orașului Gheorghe Gheorghiu-Dej s-a integrat de puțină vreme o nouă construcție, care reține atenția privitorului prin linia ei elegantă, originală, modernă: este sala de sport a orașului, dată în folosință simbăta trecută, în cadrul unei emoționante festivități, cu care prilej cele mai bune gimnaste din localitate, deținătoare ale unor titluri de campioane, au avut ca oaspeți, într-o excelentă demonstrație, membri ai loturilor naționale.

Noua sală de sport a fost construită ca urmare a dezvoltării continue a mișcării sportive din acest oraș, îndeosebi a succeselor de pe tărîmul gimnasticii, și este destinată antrenamentelor de gimnastică. Deși capacitatea ei este relativ redusă (circa 500 locuri), firește că aici vor putea fi organizate și concursuri oficiale.

Fiind binecunoscută relația dintre baza materială și succesele sportive, ca și necesitatea mereu crescînd a unor săli acoperite, în care activitatea să se poată desfășura și în condițiile de prelungire a sezonului rece (nemaivorbind de acele sporturi care se practică numai în sală), evenimentul inaugurării unei săli de sport care a costat circa un milion de lei, și este dotată cu echipament sportiv valorînd peste 200 000 lei, trebuie salutat și apreciat la semnificațiile lui reale.

Pentru cei care au văzut-o, dar mai ales pentru cei ce o vor trece în itinerarul lor turistic pe meleagurile moldovene, să facem o scurtă prezentare a acestei perle a orașului petrochimiei.

Proiectul a fost elaborat de un colectiv de la D.S.A.P.C.-Bacău, alcătuit din arhitectul **Gheorghe Chira** și inginerii **Samy Rotman** și **Dan Zăicescu.** Sala are o suprafață activă de

Constantin MACOVEI

(Continuare în pag. a 2-a)

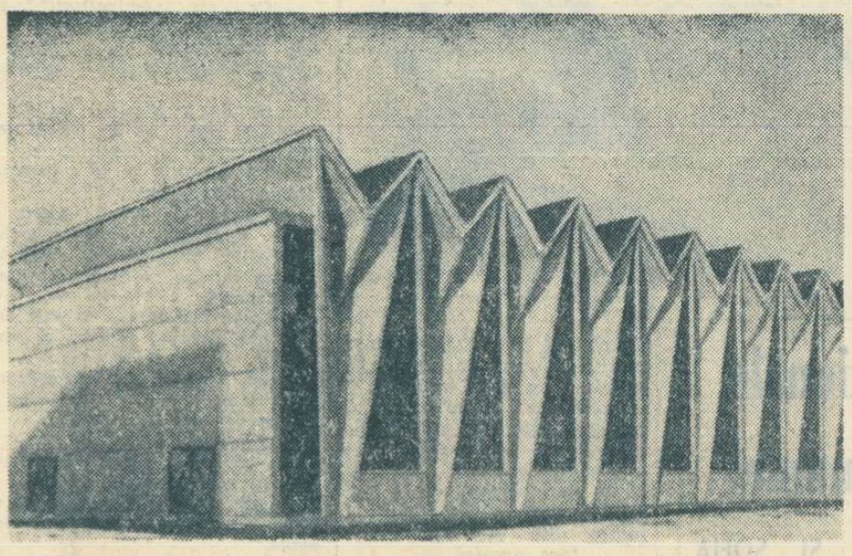

Aceste două imagini deosebit de grăitoare în ceea ce privește eleganța și frumusețea noii săli de sport din orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, înfățișează un aspect exterior (dreapta) și un altul interior al construcției sportive dată simbătă în folosință în orașul petrochimiei românești

Foto: MIHAI PÎRGARU

REFLECȚII ȘI SUGESTII DUPĂ:

„SCHIUL SUB REFLECTOR"

„Schiul sub reflector" nu a mai surprins. Paginile anterioare, în care au fost dezbătute problemele altor sporturi, au avizat că în curînd va veni și rîndul schiului, aflat în plin sezon. Este adevărat, paginile de ieri nu au surprins, dar au creat aceeași efervescență ca și precedentele. Ne-o dovedește acest lucru faptul că ieri dimineață am și primit primele ecouri. Le publicăm în rîndurile de mai jos.

Pentru copii, o puternică bază materială

MIHAI BÎRĂ, **maestru al sportului:** „Apreciez inițiativa ziarului de a ataca pe toate fronturile problemele majore ale schiului din România. În acest sens, doresc să insist asupra unui aspect esențial. Mă refer la crearea unei baze materiale puternice, în special pentru copii. Fabricile ar trebui să producă schiuri și pentru copiii de vîrstă preșcolară și pentru cei din clasele I—II. Acum, cele mai scurte schiuri sînt de 1,60 m, adică pentru elevi din clasele III și mai mari. Or, este prea bine cunoscut că schiul necesită multă ucenicie și că aceasta

(Continuare în pag. a 2-a)

Reuniunile amicale — prilej de afirmare pentru tinerii luptători

Este cunoscut faptul că afirmarea într-o ramură sportivă sau alta se poate obține numai printr-o muncă asiduă de pregătire, împletită cu participarea la cît mai multe concursuri. Tinerii, îndeosebi, animați de dorința arzătoare de a atinge culmile măiestriei, așteaptă cu nerăbdare să apară în competiții publice. Acești sportivi, aflați la începutul activității lor, privesc întrecerile ca pe evenimente de cea mai mare importanță, se antrenează intens pentru ele. Unii dintre ei reușesc, chiar la debut, să fie foarte bine notați de arbitri, să obțină aprecierile spectatorilor pentru frumoasa lor evoluție.

Au oare tinerii sportivi posibilitatea de a se întrece cît mai des în concursuri oficiale? Răspunsul este, în general, afirmativ. Calendarul competițional — ne referim atît la cel central, cît și la cele locale — prevede, la toate ramurile sportive, numeroase competiții, individuale și pe echipe, cu diferite faze pe raioane, orașe, regiuni și finale pe țară. În plus, la o serie de sporturi se organizează pe plan local multe confruntări amicale, care au darul de a verifica stadiul de pregătire a sportivului, de a da posibilitate antrenorilor să depisteze talentele.

Există însă și unele sporturi (de exemplu, luptele) în care întrecerile amicale sînt foarte rare. Discutînd zilele trecute cu doi dintre cei mai buni antrenori ai noștri în această ramură sportivă — Ion Corneanu și Ion Cernea — ne-am adus aminte de trecutul nu prea îndepărtat cînd și în sportul luptelor reuniunile amicale constituiau manifestări frecvente, mult iubite de public. În unele localități cu tradiție în lupte, ca, de pildă, Lugoj, Timișoara, Baia Mare, Galați, Satu Mare, Oradea, București, Cluj, Reșița, ca și în alte orașe, rar trecea o săptămînă, iarna și primăvara, în special, în care să nu aibă loc întreceri de atletică grea.

Lipsa unor asemenea competiții pune piedici tinerilor în calea lor spre afirmare. Dacă, de pildă, un luptător n-a reușit să se claseze în etapa imediat superioară a unei competiții republicane, el nu mai are prilejul, luni de zile, să concureze. E nevoit să aștepte o altă întrecere oficială, care are fază pe oraș sau raion, pentru a-și încerca din nou puterile. Oricît de talentat ar fi tînărul în cauză, fără o victorie într-o competiție oficială nu va avea șansa să fie selecționat în echipa asociației sale care participă la campionatul republican. Trebuie să spunem că singurele întreceri care se mai organizează — în afara celor oficiale — sînt întîlnirile bilaterale între asociații sau cluburi, dar aceste manifestări apar rar, fiind, printre altele, destul de costisitoare.

Propunem, deci, comisiilor de lupte — orășenești și regionale — să inițieze, pe plan local, întreceri amicale, la care să invite 3—5 luptători din diferite asociații sau cluburi locale, sau chiar din alte orașe. O reuniune la care sportivii participă individual și nu în formații complete (care angajează într-un fel sau altul clubul sau asociația) are mai multe șanse de reușită, se poate bucura de mai mulți participanți. Antrenorii au interesul să-și verifice sportivii în confruntări publice. Aceste întîlniri ar trebui să programeze neapărat și meciuri la categoriile mari, puncte de atracție pentru orice reuniune. Pot fi organizate — concomitent — meciuri atît la lupte greco-romane, cît și la libere. În unele țări, unde sportul luptelor cunoaște o largă dezvoltare (U.R.S.S., Turcia, Ungaria, Bulgaria etc.) se obișnuiește să se țină turnee în diferite orașe, la care, pe lîngă cei mai buni luptători ai țării respective, participă și sportivi localnici. Într-un timp aveau loc și în țara noastră asemenea turnee. În ultimii ani, însă, federația de specialitate a renunțat de a mai organiza astfel de reuniuni, deși ele erau o propagandă excelentă pentru sportul luptelor.

Sîntem convinși că reuniunile amicale de lupte (greco-romane și libere) organizate în orașe cu tradiție în acest sport, și mai cu seamă acolo unde funcționează școli profesionale, vor avea un succes cu atît mai net cu cît se vor bucura și de sprijinul organelor teritoriale ale C.N.E.F.S.

Toma RABȘAN

ECHIPE ROMÂNEȘTI PESTE HOTARE

- **PETROLUL ȘI „U" CRAIOVA ÎN U.R.S.S.**
- **STEAUA (juniori) LA VIAREGGIO**

În luna februarie mai multe echipe de fotbal vor evolua peste hotare. Astfel, la tradiționalul turneu de la Viareggio (Italia), care începe la 20 februarie, va participa echipa de juniori a clubului Steaua București. Între 10 și 25 februarie, Petrolul Ploiești și Universitatea Craiova vor întreprinde un turneu în U.R.S.S. În aceeași perioadă, Steaua București și Progresul București vor susține cîteva meciuri amicale în Iugoslavia.

UN REMARCABIL SUCCES

„Românii — campioni olimpici '68 ai artei fotografice"

Sub acest titlu, ziarul francez „LE DAUPHINÉ LIBÉRÉ" publică rezultatele concursului internațional de fotografii **„Olymp Art Photo"** organizat cu prilejul J.O. de iarnă de la Grenoble.

Ziarul relatează că din peste 1 500 de imagini fotografice cu subiect sportiv au fost selecționate 300 pentru expoziția ce se va inaugura în ziua de 5 februarie, la Grenoble, în prezența unor mari personalități din lumea sportului, culturii și artelor.

Dintre lucrările selecționate juriul a apreciat în mod deosebit ansamblul de fotografii trimise de **ASOCIAȚIA ARTIȘTILOR FOTOGRAFI** din țara noastră acordîndu-i **„MARELE PREMIU AL ORAȘULUI GRENOBLE".**

Grupajul de fotografii românești cuprinde lucrări realizate de: **Ion Mihăică** (Cu gîndul la olimpiadă, Ploaia a încetat, În plin avînt), **Florin Dragu** (Dinamică statuară), **Mariana Dragu** (Primăvară), **Ileana Grill** (Expresie), **N. Săndulescu** (Caii), **O. Cahane** (Poezia iernii), **E. Hoffer** (Pe zăpadă) și **Gh. Vulpaș** (Cabana).

Cu același prilej, lucrarea artistului fotograf **Ion Mihăică „Cu gîndul la olimpiadă"** a fost distinsă cu **PREMIUL OFERIT DE PREFECTUL DEPARTAMENTULUI ISÈRE,** fiind considerată lucrarea care exprimă în modul cel mai elocvent spiritul olimpic.

ÎNCEP CAMPIONATELE EUROPENE DE PATINAJ ARTISTIC

Nu credem că există vreun iubitor de sport care nu și-a verificat în amănunt aparatul de televiziune, înaintea acestor zile. E clar! De mîine, vom fi, prin intermediul micului ecran, spectatorii acelei atractive competiții sportive care se desfășoară la mii de kilometri — campionatele europene de patinaj artistic. De fapt, întrecerile încep de azi, dar — conform unei tradiții pe considerente mai mult extra-sportive — releurile de televiziune acordă spațiu patinajului numai cînd e vorba de spectacolul pur, adică la probele de figuri libere. Acestea figurează pe programul campionatelor numai începînd de mîine, cînd se vor acorda și primele titluri de campioni, cele la proba de perechi.

Înainte de a face previziuni asupra celor ce vom vedea, în transmisiile de la patinoarul „Rocklunda" din Västeras, credem că este interesant să aruncăm o privire în trecutul acestor campionate, a căror lungă serie începe încă din secolul trecut, mai exact din anul 1891. Vorbim de a 59-a ediție a întrecerilor pentru supremația în patinajul continental, dar trebuie să precizăm că atunci — cu 77 de ani în urmă — campionatele europene s-au disputat numai în proba individuală la bărbați. Apoi, s-au adăugat, de-a lungul anilor, celelalte probe clasice, ultima dintre ele fiind cea de dansuri, datînd abia din 1954.

Suedia, țara gazdă a actualei ediții, n-a mai organizat campionatele europene de patinaj artistic de mai bine de o jumătate de secol. În 1912, avea loc la Stockholm precedenta ediție găzduită de suedezi, cînd marele lor as, patinatorul **Ulrich Sal-**

(Continuare în pag. a 4-a)

SELECȚIONATA DIVIZIONARĂ ÎNVINSĂ LA SCOR ÎN BRAZILIA

FOTBALIȘTII ROMÂNI AU PIERDUT CU 6–2 MECIUL cu echipa Botafogo din Ribeirao Preto. (Citiți în pag. a III-a, corespondența de la **PETRE CRISTEA**).

PALESTRE...

După un scurt popas la Turnu Severin, rapidul „Traian" își continuă drumul ținînd aproape malul bănățean al Dunării. Și-l continuă ceva mai domol, spre a da parcă răgaz călătorilor să privească prin copcile făcute în geamul înghețat al vagoanelor, *marele șantier de la Porțile de Fier.*

Și nu există drumeț care, descoperind noua priveliște a acestor locuri, să nu încerce fiorul unui simțămînt de mîndrie, de adîncă admirație pentru tot ce se înalță aici. Dunărea, această fată mîndră și impetuoasă, a impus constructorilor — pentru a fi cucerită — o bătălie grea. Un vecin de compartiment, un bătrîn muzeolog de prin părțile locului, îmi spunea că o asemenea desfășurare de forțe n-au mai cunoscut aceste pămînturi de pe vremea lui Darius. Din anul 513 î.e.n., cînd neînfricatul rege al perșilor, în fruntea vestitei sale armate de 800 000 de oameni, încărcată pe 600 de corăbii, a cucerit vremelnic Dunărea, aruncînd pod plutitor peste ape.

Îmi mai povestea acel bătrîn cărturar, cercetător de hrisoave, că o astfel de încercare de a cuceri mîna Dunării a făcut și Traian. Spunea el, privind prin albul geamului pădurea de macarale plantată în făgașul viitoarei ecluze a barajului, că această biruință a romanilor asupra Dunării a fost mult sărbătorită, în cinstirea ei bătîndu-se medalii comemorative de bronz. Ele înfățișau un pod împunător de piatră. Lîngă el, împăratul Traian în costum de călătorie și, în imediata apropiere, un altar pregătit pentru aducerea unei jertfe închinate acestei frumoase biruințe. Ceva mai în spate, se află suita imperială din care face parte și vestitul arhitect Apollodor din Damasc. Dar, mărturisea bătrînul muzeolog, istoria nu a cunoscut o mai mare bătălie pentru cucerirea Dunării, o mai mare biruință ca aceasta, din zilele noastre.

Revenind la contemporaneitate și aflînd că sînt iubitor al sportului, mi s-a vorbit despre acel *castru* roman durat de constructorii podului, sub râpa Severinului. Despre acea *palestră* pentru exerciții fizice, cu cabine și băi pe care le vor fi folosit atleții după terminarea activității sportive. Îl ascultam atent, socotind în minte vechimea, obîrșia sportului pe aceste ogașe ale Dunării. Și ascultînd cele ce mi se spuneau, mă gîndeam la „palestrele" de azi ale constructorilor acestui gigantic baraj.

Revedeam, privind forfota neîntreruptă a șantierului, întîii pași făcuți în activitatea sportivă la „Porțile de Fier". Primul teren sportiv, cel de la Vîrciorova, amenajat cu o mînă de buldozeriști, după „planurile" și din inițiativa unui fost internațional al handbalului românesc: *Valentin Șelaru,* economist, „șantierist" vechi, venit aici de la Bicaz, *maestru al sportului,* acum șeful serviciului planificării și organizării muncii al Întreprinderii de construcții *„Porțile de Fier".*

Așa a început sportul la „baraj"! Într-un fel, aș putea spune, original. Dintr-o întrecere tacită și aprigă a unor sportivi fruntași. Cînd terenul de handbal al lui Șelaru a fost gata, un alt tînăr constructor a luat inițiativa organizării unei echipe de volei. S-a început tot cu

Vasile TOFAN

(Continuare în pag. a 2-a)

Pe platoul Piatra Arsă din masivul Bucegi, la 1950 m înălțime, a fost construit un complex sportiv pentru antrenamente. Au mai rămas destui metri pînă la altitudinea capitalei Mexicului, dar, oricum, cerul e mai aproape aici decît în multe alte localități din țara noastră...

Foto: A. Trandafirescu

PREGĂTIRE ÎN VEDEREA...

PILULE OLIMPICE

— Sărut'mîna!

— La mulți ani, Ioane! Nu te-am văzut de mult. Unde-ai dispărut?

— Am fost la altitudine. Știți, pentru Mexic.

— Bravo ție! Dacă am înțeles bine faci parte din lotul olimpic? De cînd te-au selecționat?

— Oho, de-acum doi ani sînt printre sportivii nominalizați. Nu știați?

— Ce-i aia „nominalizați"? Mă ierți că sînt ageamie în materie.

— Nu-i nimic. Vă lămuresc eu. Înseamnă „ales", prevăzut pentru Olimpiadă...

— Cu stea în frunte — cu alte cuvinte.

— Cam așa ceva. De atunci ne pregătim pentru marea confruntare.

— Interesant, și în ce a constat pregătirea pentru Olimpiadă?

— Păi, ca de obicei: scurte antrenamente și pregătire fizică generală, cantonamente și semicantonamente, concursuri interne și internaționale și așa mai departe.

— După cîte știu, asta faci de circa zece ani, de cînd te știu în lotul republican.

— Da, e drept, dar acum facem toate astea în vederea Olimpiadei. Ați uitat că sîntem în anul olimpic?

— Aoleu, că bine zici! Te pomenești că în anul olimpic și plinea pe care-o mîncați este tot olimpică?

— Asta nu, dar o mîncăm ca să avem forță și rezistență suficientă la Olimpiadă.

— Bine, Ioane, văd că nu ne înțelegem. Hai s-o luăm altfel: după cîte știu, dumneata ai luat o medalie de argint la campionatele mondiale, desfășurate anul trecut. Spune-mi, cîți ani te-ai pregătit pentru aceste campionate?

— E greu de spus. Cred că toată activitatea mea sportivă de pînă atunci a contribuit la rezultatul meu de la „mondiale".

— Începem să ne înțelegem. Dar pîine în vederea campionatelor mondiale de anul trecut ai mîncat?

— Mă luați peste picior? Ce vreți de fapt, să minimalizați importanța Olimpiadei?

— Departe de mine un asemenea gînd. Doar știi că sînt o microbistă polivalentă a întrecerilor sportive în general și a Olimpiadei cu atît mai mult. Acum patru ani am umplut un caiet cu pronosticuri și mi-am luat concediu de odihnă, nu cumva să pierd vreo retransmisie de la Tokio. Așa că nu pot fi acuzată de așa ceva.

— Cu atît mai mult nu pricep de ce vă leguți de pregătirea noastră olimpică.

— Pentru că tremur pentru voi. Pentru că am emoții de pe-acuma și nu vreau să aveți și voi. Pentru că nu vreau ca în ziua deschiderii Jocurilor să vedeți două flăcări în loc de una. Pentru că vreau să vă prezentați la start tot atît de calmi și de siguri pe voi ca la oricare altă întrecere grea, de mare răspundere, la care ați dat tot ce ați putut. Pentru că vreau să știți că mă interesează foarte mult ce veți face la Ciudad de Mexico, dar că activitatea sportivă competițională nu se termină o dată cu această Olimpiadă. Și pentru că sînt convinsă că dacă n-am agăța etichete olimpice la toate cele, ci am face pur și simplu pregătirea multilaterală, științifică, serioasă a sportivilor noștri fruntași, cu continuitate, fără asalturi și fără lozinci, n-am obține rezultate mai slabe la Jocuri, poate dimpotrivă.

— Se poate să fie și așa, dar e bine să mobilizăm sportivii mai mult ca de obicei.

— Crezi că există vreun sportiv de performanță care nu face tot ce poate ca să obțină normele olimpice și să plece în Mexic? Sau crezi că o dată ajuns acolo, există vreun coleg de-al dumitale care nu vrea să obțină o medalie sau măcar să se claseze printre primii zece? Atunci de ce-i nevoie să-i supramobilizăm? De ce e nevoie să le creăm o obsesie a Olimpiadei?

— Bine, bine, nu vă mai înfierbîntați. Hai să ne împăcăm!

— Ai dreptate. Treci pe la noi într-o seară. Avem o țuică naturală grozavă.

— Îmi pare rău, dar nu pot. Plec în Cuba. Facem o pregătire în comun în vederea Olimpiadei.

— Aha! Drum bun.

Iudith MOSCU
cercetător la Institutul de psihologie al Academiei

Campionatele internaționale de tenis de masă ale României

CORESPONDENȚĂ DIN PRAGA ȘI SOFIA

Loturile Cehoslovaciei și Bulgariei

La campionatele internaționale de tenis de masă ale României, Cehoslovacia va fi reprezentată de o echipă alcătuită din Jana Pauknerova, Milena Polackova (femei), Stepanek, Chmelik și Flaisinger (bărbați). Ambele jucătoare (Pauknerova și Polackova) aparțin renumitei școli din Vlasim. Desigur, iubitorii tenisului de masă din România se vor întreba ce reprezintă această școală. Vlasim este numele unei localități situată la 60 km de Praga și unde, datorită entuziasmului soților Sucho, pulsează o vie activitate la tenis de masă. Aici, aproape toți copiii învață acest sport și din rîndul lor apar elemente deosebit de talentate. Este edificator faptul că această mică localitate are două echipe în prima categorie a campionatului țării! Jana Pauknerova (20 de ani) și Milena Polackova (16 ani) sînt componentele de bază ale formației din Vlasim, clasată pe locul II în campionatul țării. Pauknerova a participat la numeroase concursuri internaționale, printre care la unele organizate în Anglia, Austria, R.F.G., Iugoslavia, Polonia, Bulgaria, și este clasificată a patra jucătoare a Cehoslovaciei. Printre rezultatele de seamă ale acestei jucătoare se numără victoria asupra unor sportive cunoscute ca Grinberg (U.R.S.S.), finalistă la campionatele europene, cehoslovacele Luzova, Karlikova și Mikoczlova. Cu toate că Polackova nu are decît 16 ani, ea a terminat victorioasă în numeroase întreceri internaționale rezervate junioarelor. Recent, a cîștigat „Cupa televiziunii" cehoslovace.

Dintre bărbați, cartea de vizită cea mai valoroasă o are Rostislav Stepanek (21 ani), component al echipei Lokomotiv Brno. Un succes deosebit al lui Stepanek a fost cel din campionatele internaționale ale Iugoslaviei — ediția 1966, unde a dispus de o întreagă elită a tenisului de masă european. Stepanek are la activ victorii asupra lui Johansson, Alser, Korpa, Surbek etc. Jan Chmelik (21 ani) este membru al echipei V.Z.K. Ostrava, clasată pe locul II în prima ligă a campionatului cehoslovac. Marea calitate a acestui jucător constă în reverul său periculos și în excelenta tactică folosită în jocul de dublu. Mezinul echipei este Richard Flaisinger (17 ani). El este campionul de juniori al țării și la ultima ediție a „Criteriului european de juniori" a ocupat locul al III-lea.

Ivan ANDREADIS
redactor la „Ceskoslovenski Sport"

★ ★ ★

Reprezentanții tenisului de masă bulgar la marea competiție din capitala României așteaptă cu interes această competiție. Ei speră ca întrecerile de la București să le aducă un plus de experiență atît de necesar în confruntările internaționale. De aceea, federația de specialitate din Sofia trimite cea mai bună formație. Este vorba, de pildă, de maestra sportului Emilia Neikova (18 ani). Ea este fostă campioană de junioare a țării sale, care în 1966 și 1967 s-a clasat pe locul secund în campionatele de senioare. Cea de a doua jucătoare bulgară prezentă la București va fi Albertina Ranghelova (14 ani) care, anul acesta, debutează în naționala Bulgariei. Ea a avut o comportare bună la ultima ediție a „Criteriului european de juniori", cînd s-a clasat pe locurile 5—8. Anul trecut a fost campioană de junioare a Bulgariei.

La băieți vor evolua frații gemeni Petar și Tudor Velikov, de 21 de ani, jucători cu frumoase rezultate și în competițiile internaționale, fruntași ai sportului cu minge de celuloid din Bulgaria. Ambii sînt nelipsiți — de ani de zile — din reprezentativa țării lor.

Cel de al treilea jucător bulgar este Todor Beseviski (25 de ani), campion pe 1965, de cinci ani titular al echipei naționale și căpitan al acestei formații.

Toma HRISTOV
corespondentul nostru la Sofia

„SCHIUL SUB REFLECTOR"

(Urmare din pag. 1)

trebuie începută de la vîrstă foarte fragedă. Desigur, pe lîngă schiuri trebuie și bocanci, bastoane și toate cele necesare, pe măsuri corespunzătoare copiilor. În plus, prețurile echipamentului și materialelor trebuie să fie accesibile. Numai în acest fel se vor pune bazele sănătoase ale viitorului schi de performanță".

Fondul feminin trebuie să renască

MARCELA LEAMPĂ, **maestră a sportului:** „Plăcut impresionată de atenția acordată schiului și stimulată de cele scrise, îmi permit să atrag atenția asupra unor aspecte pe care le consider importante pentru dezvoltarea schiului de fond din țara noastră. De pildă, participarea foarte restrînsă (11 junioare și 5 senioare) la „Cupa A. S. Armata" desfășurată acum două săptămîni, ca și lipsa oricărui concurs în ultima duminică, mi-au amintit cum, cu ani în urmă, la primele mele concursuri ne-am întrecut 25 de junioare mici, 20 de junioare mari și 20 de senioare. Disputa a fost deosebit de dîrză, deoarece fiecare dorea să fie cea mai bună. Pe atunci nu auzisem despre metodica antrenamentului sau despre tehnica mersului pe schiuri, iar în picioare purtam schiuri rudimentare. Cele mai bune dintre noi au fost selecționate în centrul de inițiere al federației, unde am căpătat primele noțiuni despre mersul alternativ, simultan etc. și unde ni s-a vorbit despre dozarea efortului. Rezultatele nu au întîrziat să apară. Din păcate, însă, o dată cu trecerea anilor numărul participantelor la concursurile de fond a scăzut, ajungînd acum îngrijorător de mic. Cauzele? Le voi enumera: activitatea competițională foarte săracă a centrelor de inițiere, precum și faptul că, luînd parte la un concurs de juniori, copiii nu mai au dreptul să participe la întrecerea centrelor; insuficienta atenție acordată de presa locală și de specialitate popularizării competițiilor de copii; limitarea, de către regulamentele federației și ale cluburilor și asociațiilor, a numărului de fete participante la un concurs. Mă întreb, ce stimulent mai au ele în pregătire, dacă nu au posibilitatea de a se întrece într-o competiție oficială? Pe lîngă toate acestea, sau poate tocmai din aceste motive, am observat o lipsă din ce în ce mai mare de seriozitate în pregătirea pe zăpadă, dar mai ales în cea pe uscat, a tinerei generații de schioare. Pentru redresarea schiului feminin, consider că sînt necesare: lărgirea preocupărilor federației în ceea ce privește centrele pentru copii și organizarea săptămînală a concursurilor pentru această categorie de schiori; revizuirea regulamentului de desfășurare a competițiilor în sensul renunțării la limitarea numărului participantelor; o mai mare seriozitate în pregătirea schioarelor".

Părerile unui schior fără veleități

ING. CONSTANTIN BOTEZ, maestru al sportului la șah:

„Cîteva din cele scrise în ziarul dv. de luni, mi-au mers, ca să zic așa, la inimă. Anume, cele referitoare la condițiile de practicare a schiului în Predeal. Încerc să gust și eu din frumusețile acestui sport, fără a avea — bineînțeles — veleități de performanță (pe acestea mi le rezerv exclusiv la șah).

Mă aflu în concediu, în frumoasa noastră stațiune de munte și întreprind zilnic ascensiunea celor cîteva sute de metri ai pîrtiei de la Clăbucet. Să vă fac o mărturisire. Mă uit cu jind la harnicul tele-schi care te duce rapid pînă spre creasta muntelui... Eu nu-l pot folosi. Degeaba aș urca la 1 400 m, fiindcă acolo rămîn pradă disperării. Cum să cobor în prăpastia albă care se cască în fața mea? Îi văd pe alții lunecînd în iureș spre vale, cotind cum vor, în „cristianii", în orice direcție. Eu nu pot face așa ceva. Sînt proaspăt începător. Abia de cîteva zile am pus schiurile în picioare.

Îmi pun o întrebare. Am plătit conștiincios O.N.T.-ului cazarea și masa. Oare n-ar fi fost de acord gazdele mele, de altfel foarte ospitaliere, să mai primească o sumă de bani în plus, oferindu-mi, în schimb, și posibilitatea de a învăța rațional și rapid schiul? Iată, în „Sportul", puneți problema instructorilor de schi. Într-adevăr, lipsa acestora se simte din plin la Predeal. Am întrebat la biroul local O.N.T., ca și la Casa de cultură, dacă se organizează aci cursuri de inițiere în schi. Nimeni nu știe nimic...

Adică, rectific, mi s-a răspuns că ar exista un instructor de schi, dar numai pentru grupele de turiști străini. Păcat. Așa, stima pe care o port oaspeților noștri de peste hotare tinde să se transforme, împotriva voinței mele, în cea mai pură invidie".

Săritorii să nu mai fie „cenușărese" ale schiului

IOAN BÎRLA, antrenor la Dinamo Brașov: *„Profit de ocazia creată de „Schiul sub reflector" pentru a expune unele doleanțe ale săritorilor, tratați ca niște „cenușărese" ale acestui sport. Pentru ca săriturile să recapete popularitatea pe care au avut-o cu ani în urmă, este necesară, în primul rînd, dezvoltarea bazei materiale, prin: crearea de centre de inițiere în sărituri în diferite orașe, ca Brașov, Sinaia, Bușteni, Rîșnov, Odorhei, Gheorghieni, Tg. Mureș, Vatra Dornei, Borșa, Petroșeni; amenajarea în aceste localități a unor trambuline cu putere de aruncare de 25 m și 50 m; construirea la Brașov a unei trambuline din material plastic, cu putere de aruncare de 50 m; reamenajarea, la Poiana Brașovului, a trambulinei de 90 m; dotarea copiilor din centrele de inițiere, cu schiuri indigene de sărituri, pe măsuri corespunzătoare (2,10 m — 2,40 m). Pentru asigurarea unei bune pregătiri a săritorilor, se impun măsuri în vederea: formării unor instructori (printr-un curs special), pentru centrele de inițiere; popularizării săriturilor prin organizarea cît mai multor întreceri între copiii din centre; obligativitatea pentru secțiile de schi de a avea și o sub-secție de sărituri".*

Să insuflăm copiilor o pasiune puternică pentru schi

PROF. GHEORGHE PIȘTEA, antrenor la Școala sportivă din Rîșnov:

„Inițiativa ziarului „Sportul" de a pune în lumina reflectorului diferitele aspecte ale practicării schiului în țara noastră mi-a produs o mare bucurie. O țară care cunoaște și un anotimp al zăpezii, care are un relief atît de variat, întrunește două condiții esențiale pentru practicarea schiului. Putem avea schiori mai mulți și, fără îndoială, putem obține și rezultate mai bune.

Măsurile luate, în ultima vreme, pentru promovarea schiului în școli, sînt binevenite și cred că rezultatele nu vor întîrzia să apară. Elemente dotate cu calitățile necesare există. Avem și în școala noastră. Noi ne străduim să le asigurăm o pregătire corespunzătoare vîrstei, atît din punct de vedere al tehnicii cît și al rezistenței. Cred, însă, că trebuie să insistăm și mai mult pentru educarea calităților morale. În multe sporturi obținem rezultate foarte bune pînă la nivelul juniorilor sau al reprezentativelor de tineret, dar nu și mai departe.

Trebuie, așadar, să-i formăm pe elevii care trec prin mîna noastră în spiritul seriozității, al conștiinciozității. Să le insuflăm o pasiune puternică pentru sport. Pasiunea adevărată este cea care te mînă fără șovăiri și fără compromisuri spre culmile măiestriei. Pledez, deci, pentru o asiduă muncă educativă mai ales în această etapă de început a formării sportivilor".

Sala de sport și perspectivele dezvoltării gimnasticii

(Urmare din pag. 1)

760 mp, dimensiunile în plan fiind de 21 m lățime, 36 m lungime, 8,50 m înălțime liberă și este dotată cu vestiare, cabinet medical, cabinet pentru antrenori. Se preconizează ca încă în acest an să fie date în folosință, ca anexe ale sălii, două încăperi pentru antrenamente la box și lupte. Se impune subliniat faptul că colectivul de concepție, format din specialiști tineri, entuziasti, a adoptat unele soluții originale, neexecutate încă în țara noastră, între care folosirea elementelor liniare cutate pentru structura de rezistență, realizarea betoanelor aparente la acoperiș în interior și la stîlpi, pe ambele fețe, prin care s-au eliminat finisajele clasice, care sporesc de obicei costul construcției și nu asigură suficientă rezistență în timp.

Gimnastica din orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, afirmată în numai trei ani pe plan național, cucerind chiar și titluri republicane și impresionînd unanim pe specialiști (rezultat al priceperii și pasiunii dovedite de antrenorii Maria Ionescu și Marcel Duncan), are asigurate acum cele mai bune condiții de pregătire, de continuă afirmare. Multe din fetele care alcătuiesc grupa de bază a antrenorului Duncan (Ileana Coman — 10 ani, Anca Grigoraș — 10 ani, Petruța Paciurcă — 11 ani, Georgeta Dosiceanu — 14 ani, Maria Stoica — 14 ani, Margareta Murvui — 15 ani, Doina Bălăceanu — 12 ani) sînt talente autentice, au și intrat în vederile antrenorilor federali, pregătirea și evoluția lor fiind urmărite îndeaproape. Alte patru grupe de fete (aproape 70 de tinere gimnaste) sînt supravegheate, de asemenea, de antrenori calificați, iar deschiderea sălii a coincis cu inaugurarea activității și pentru băieți. Este de-a dreptul impresionant interesul manifestat de copiii din oraș pentru activitatea de gimnastică (pe care îl constați în mai toate discuțiile despre sport surprinse pe stradă sau în alte împrejurări), a unor gimnaști fruntași din alte localități (care și-au exprimat fățiș dorința de a putea beneficia de excelentele condiții create aici gimnasticii), ca și a unor antrenori, fapt ce sporește considerabil răspunderea organelor sportive locale în planificarea și organizarea activității de gimnastică la noua sală de sport a orașului. Din discuțiile purtate cu specialiști din localitate reiese că la volumul actual al antrenamentelor, sala va putea fi folosită în permanență. Sugerăm însă ca în eventualele „ferestre" ce ar apărea în orarul gimnasticii competiționale, de performanță, să fie organizate centre de inițiere cu plată pentru copii, care și-au dovedit cu prisosință eficacitatea în ceea ce privește asigurarea unei solide sănătăți și pregătiri fizice tinerei generații, ca etapă importantă de selecție pentru secțiile de performanță și, de ce n-am recunoaște-o, ca forme de obținere a unor beneficii bănești.

Avînd în vedere toate acestea, ni se pare cu totul nejustificată dorința unora de a transforma noua sală ca loc de antrenament pentru toate sporturile (practic aproape imposibil, deoarece demontarea aparaturii de gimnastică — valorînd circa 150 000 lei — necesită un timp material mare), fapt ce ar dăuna în primul rînd gimnasticii, pentru care a fost construită, și chiar intereselor naționale ale mișcării noastre sportive.

Palestre...

(Urmare din pag. 1)

amenajarea terenului, eroul noii baze sportive fiind tot un fruntaș al sportului: inginerul *Radu Mihalcea*, fost căpitan al echipei de volei Farul-Constanța, acum șeful lotului Dragaj de pe șantierul nr. 2 Puturi.

Le-au venit apoi rîndul baschetbaliștilor să facă echipă și teren. Cu panouri frumoase confecționate pe șantier, cu zgură reșie descoperită într-o veche varniță și împărțită frățește cu voleibaliștii și handbaliștii. Și-au făcut după aceea teren fotbaliștii, iar mai tîrziu și-a construit arenă cu două piste marea armată a popicarilor. Poloiștii au stat în espectativă un timp. În momentul însă cînd balastierele au început să scoată din Cerna primele cupe de nisip, s-a și făcut programarea întîilor jocuri de polo din duminica următoare. Cu vînătorii, amatorii de drumeție, pescarii sportivi etc. lucrurile au mers mai ușor. Ei au găsit aici o excelentă „bază materială" în jurul Dunării, la Gura Văii, la Jidoștița, peste tot.

Cam acestea au fost începuturile sportului la „Porțile de Fier". Pasul următor făcîndu-se prin înființarea asociației sportive. O dată cu primele secții de sport, cu întîia garnitură de echipament cumpărat, cu primele meciuri oficiale. Am cunoscut la acești oameni care muncesc aici, în adîncuri, sub albia Dunării, sau sus pe schelele viaductelor, o cumpănire, sobrietate și trăinicie în tot ceea ce fac. Într-un astfel de spirit a fost durat și edificiul asociației sportive. Întîiele tricouri de sport au fost comandate cu inscripția *„Energetica"*. Asociația își cunoștea forțele. Intuia de pe atunci ascensiunea echipelor sale *(raion, regiune, calificări...)*, a membrilor ei (astăzi *peste 2 000)*, a secțiilor afiliate la federațiile de resort, a întîlnirilor amicale internaționale cu colegii lor, constructorii iugoslavi (2—2 la fotbal, 3—0 la volei pentru „Energetica", 6—4 la șah pentru sportivii iugoslavi, 17—13 la handbal pentru constructorii noștri).

Acum, „Energetica" este cea mai puternică asociație sportivă din Turnu Severin: *10 echipe de fotbal, 10 echipe de volei, numeroase alte formații de handbal, tenis de masă, arbitri, antrenori calificați, sediu, baze sportive.* Nimic deosebit pentru oamenii de aici, învățați cu lucrul trainic, în perspectivă. Învățați cu tempo-ul susținut al acestui mare șantier, cu dimensiunile lui. Dimensiuni care, așa cum am fost informat, vor fi raportate și la scara activității sportive. *„Anul acesta,* îmi spunea tov. *Ion Radu*, președintele Consiliului sindicatelor din Sistemul hidroenergetic și de navigație „Porțile de Fier", *sportul își va dubla activitatea, el făcînd parte integrantă din șantierul nostru. Vom avea deci, la sfîrșitul acestui an, 4 000 de sportivi, alte noi terenuri pentru întreceri, precum și o bogată activitate competițională de masă și de performanță".*

Așadar, la „Porțile de Fier" sportul își va dubla activitatea. Va continua frumoasa tradiție rămasă din veacuri, cu noile „palestre" ale secolului XX!

CAMPIONATUL BUCUREȘTIULUI LA ATLETISM

Partea a doua a campionatului orașului București a avut loc în sala Floreasca II. Organizatorii (comisia orășenească de atletism) s-au străduit și au reușit să asigure concursului un cadru de desfășurare corespunzător. Începînd cu amenajarea unor locuri speciale pentru oficialități, antrenori și presă și terminînd cu festivitățile de premiere ce au urmat fiecărei probe, totul a avut darul să amintească atmosfera marilor competiții atletice. A fost de altfel o ultimă repetiție în vederea acestora, pentru că sîmbătă se va inaugura șirul concursurilor republicane pe teren acoperit.

În ce privește rezultatele, în afara recordului republican realizat de Virginia Bonci la înălțime junioare, trebuie remarcate și cele două curse de garduri ale Edithei Schal (I.C.F.). Ea a parcurs — atît în serii cît și în finală — 50 mg în 7,6 s, egalînd recordul republican de junioare care îi aparține.

Proba similară a băieților, disputată pentru prima oară în țară pe această distanță (50 m), a prilejuit stabilirea primelor recorduri republicane. La seniori (garduri de 106,4 cm), icefistul Horia Cernescu și-a înscris numele pe tabelul recordmanilor cu performanța de 7,1 s. La juniori mari (garduri de 91,4 cm), recordul a fost stabilit la 7,0 s. de către Milo Ling de la Viitorul și egalat în finală de Vladimir Toma (C.S.Ș.). În sfîrșit, la juniori mici, primul recordman este George Preda (Constructorul) care a alergat în serii și în finală 7,9 s.

Dintre celelalte rezultate notăm: **SENIORI — lungime:** H. Albrecht (Rapid) 6,98; **înălțime:** Ș. Ioan (Politehnica) 2,04, C. Semen (Rapid) 1,90; **greutate:** Al. Techirdalian (I.C.F.) 14,16, S. Hodoș (I.C.F.) 13,65; **SENIOARE — 50 mg:** A. Vitalloș (I.C.F.) 7,5; **JUNIORI I — lungime:** Șt. Lăzărescu (I.C.F.) 7,04, M. Ling (Viitorul) 7,01, M. Pantor (Progresul) 6,82, Vl. Toma (C.S.Ș.) 6,81; **greutate 6 kg:** Cr. Mitrea (Dinamo) 15,14 Vl. Hodoș (Șc. sp. 2) 14,21, St. Sabău (Metalul) 13,73, **JUNIOARE I — înălțime:** D. Radu (Steaua) 1,55; **50 mg:** D. Radu 7,7, E. Maziu (C.S.Ș.) 7,7, C. Ionescu (Șc. sp. 2) 7,7; **JUNIORI II — greutate 5 kg:** P. Glăveanu (Șc. sp. 2) 13,35, N. Pană (Șc. sp. 2) 12,58; **lungime:** C. Ionescu (Dinamo) 6,35, R. Fătu (Șc. sp. 2) 6,08; **JUNIOARE II — 50 mg:** N. Hinda (C.S.Ș.) 8,0, M. Coconu (Șc. sp. 3) 8,1; **înălțime:** E. Crețu (Șc. sp. 2) 1,51, C. Anghel (C.S.Ș.) 1,51.

DIN NOU DESPRE CLUBURI ȘI SUPORTERII LOR

Cu totul întîmplător, apariția în ziarul nostru a articolului „Clubul și suporterii săi" (numărul din 14 ianuarie) a coincis cu primirea din partea șefului comisiei de educație și propagandă a clubului Rapid, tovarășul Nicolae Mitican, a unui material privind problema membrilor susținători. Lectura acestui material ne-a dezvăluit încă o dată cît de deficitare sînt raporturile dintre cluburi și marea masă a iubitorilor fotbalului, confirmînd, în același timp, justețea punctelor de vedere exprimate în articolul publicat.

Materialul primit ne înfățișează o situație și mai tristă decît am prezentat-o noi (bazîndu-se pe unele date mai vechi) a susținătorilor clubului giulești. Pare într-adevăr de necrezut, dar la ora actuală Rapidul are numai 421 de membri susținători, din Capitală și provincie, repartizați după cum urmează: din unitățile Ministerului Căilor Ferate — 98, din unitățile Ministerului Transporturilor Auto, Navale și Aeriene — 49, din unitățile P.T.T.R. — 4, din alte întreprinderi și instituții — 270. Dintre aceștia (și mai incredibil!) numai 20 și-au achitat cotizația pe întreg anul 1967. Adică tocmai în anul în care, pentru prima oară în existența sa, echipa de fotbal feroviară a cucerit titlul de campioană a țării!

Ne amintim și acum de zgomotoasele manifestări de bucurie ale miilor de suporteri rapidiști, care au însoțit marele eveniment din vara trecută. Dacă în acele zile cineva ar fi avut inițiativa unei colecte pentru echipa Rapidului s-ar fi vărsat în vistieria (cam săracă) a clubului zeci sau poate sute de mii de lei, judecînd după euforia publicului datorată succesului echipei. Oare atît de repede s-a consumat entuziasmul suporterilor?

Ne gîndim la miile de oameni care populează potcoava stadionului din Giulești chiar și la antrenamentele jucătorilor feroviari, ne gîndim la sutele de „microbiști" care însoțesc adeseori Rapidul pînă în cel mai îndepărtat colț de țară. Știu ei că cheltuielile necesitate de echipa de fotbal depășesc de regulă încasările de la unele meciuri? Le este lor atît de greu să-și achite cotizația lunară pentru a ușura eforturile financiare ale clubului?

Mulți dintre acești suporteri consideră că simpla lor prezență la jocurile echipei favorite și încurajările din tribune (fie chiar cu ajutorul clopotelor, trompetelor sau altor ustensile) îi absolvă de celelalte obligații pe care și le-au asumat față de clubul de care s-au atașat și cu care se mîndresc (pe nedrept) deseori. Pe niciunul dintre ei nu-l poate lăsa indiferent soarta clubului favorit.

Observațiile făcute cu privire la suporterii Rapidului sînt valabile și în cazul altor cluburi din țară. Pretutindeni se resimte insuficiența (pe alocuri chiar inexistența) contribuției materiale a membrilor susținători, ceea ce impune acțiuni mai eficiente în această direcție din partea conducerilor cluburilor.

Pozitiv este, astfel, faptul că clubul Rapid intenționează să dea un impuls mult mai viguros acțiunii de atragere a noi membri susținători și de activizare a celor mai vechi. Tuturor acestor membri susținători clubul le va da prioritate de participare la manifestările ce vor fi organizate în luna iunie, cu prilejul împlinirii a 45 de ani de existență a Rapidului, la excursiile ce se vor întreprinde în Franța, Uniunea Sovietică, Italia, Polonia, R.F.G. și în alte țări cu ocazia deplasărilor la diferite competiții a echipelor giulești. Membrii susținători vor avea întîietate în obținerea tuturor obiectelor confecționate special pentru aniversarea amintită, ca și a cărții (semnată de colegul nostru Ioan Chirilă) ce va fi editată cu același prilej.

Clubul Rapid ne anunță, totodată, că a pus în vînzare, la sediul său din Șoseaua Giulești nr. 18, ecusoane, fanioane și fotografii cu echipa de fotbal — campioană a țării.

Ar fi, desigur, de dorit să primim asemenea vești și din partea altor cluburi sportive, care se mențin încă, în mod surprinzător, într-o stare de inerție. Nu poate fi decît de regretat faptul că prin unele locuri se manifestă prea puțin interes față de această problemă, oarecum vitală, a suporterilor. Continuăm, încă, să primim la redacție scrisori ale unor cititori care se plîng de lipsa de solicitudine întîlnită la diferite cluburi. Sînt tratate cu o condamnabilă indiferență dorințele exprimate de iubitorii fotbalului de a deveni membri susținători ai unui club sau al altuia, de a obține insigne sau ecusoane, precum și fotografii ale fotbaliștilor îndrăgiți. Chiar și la unele cluburi care, în general, pot fi date ca exemplu pentru bunele lor raporturi cu membrii susținători se semnalează totuși, din cînd în cînd, anumite defecțiuni. De pildă la clubul Dinamo, care întîrzie de peste o lună să răspundă cererii unei suportere din Tr. Severin (Emilia Cipere, str. Cosminului 31) de a deveni membră susținătoare. Ori, dacă și în asemenea situații se manifestă neglijență sau dezinteres, este explicabil de ce numărul acestor susținători se menține scăzut.

Dată fiind perspectiva dezvoltării activității fotbalistice din țara noastră, care va angaja noi eforturi financiare, se impune o reconsiderare a raporturilor dintre cluburi și suporterii lor. Cluburile vor avea din ce în ce mai mult nevoie de sprijinul acestora și, în consecință, va fi necesar să-i cîștige și, apoi, să știe să-i păstreze.

C. FIRĂNESCU

PROGRAMUL RETURULUI CAMPIONATULUI DIVIZIEI NAȚIONALE A 1967—1968

Etapa I, 10 martie 1968

Steaua — Dinamo Bacău
Dinamo București — Petrolul
Jiul — Universitatea Craiova
Farul — Steagul roșu
Universitatea Cluj — A.S.A. Tg. Mureș
U.T.A. — Progresul
F.C. Argeș — Rapid

Etapa a II-a, 17 martie 1968

Rapid — U.T.A.
A.S.A. Tg. Mureș — Steaua
Steagul roșu — F.C. Argeș
Universitatea Craiova — Dinamo București
Progresul — Jiul
Petrolul — Farul
Dinamo Bacău — Universitatea Cluj

Etapa a III-a, 24 martie 1968

Farul — A.S.A. Tg. Mureș
F.C. Argeș — Universitatea Craiova
Rapid — Steaua
U.T.A. — Dinamo Bacău
Universitatea Cluj — Steagul roșu
Dinamo București — Progresul
Jiul — Petrolul

Etapa a IV-a, 31 martie 1968

Dinamo București — F.C. Argeș
Petrolul — Progresul
Universitatea Craiova — Universitatea Cluj
Steaua — Farul
Jiul — Rapid
A.S.A. Tg. Mureș — U.T.A.
Steagul roșu — Dinamo Bacău

Etapa a V-a, 7 aprilie 1968

Progresul — Universitatea Craiova
Rapid — Universitatea Cluj
Dinamo Bacău — Dinamo București
U.T.A. — Petrolul
Steagul roșu — Steaua
Farul — Jiul
F. C. Argeș — A.S.A. Tg. Mureș

Etapa a VI-a, 14 aprilie 1968

Universitatea Cluj — Petrolul
Universitatea Craiova — Dinamo Bacău
A.S.A. Tg. Mureș — Progresul
Farul — Rapid
F. C. Argeș — Jiul
Steaua — U.T.A.
Dinamo București — Steagul roșu

Etapa a VII-a, 21 aprilie 1968

Steagul roșu — U.T.A.
Universitatea Cluj — Farul
Petrolul — Universitatea Craiova
Jiul — A.S.A. Tg. Mureș
Steaua — Dinamo București
Dinamo Bacău — F.C. Argeș
Progresul — Rapid

Etapa a VIII-a, 5 mai 1968

Universitatea Craiova — Steaua
U.T.A. — Dinamo București
Jiul — Universitatea Cluj
Progresul — Dinamo Bacău
Petrolul — Steagul roșu
Rapid — A.S.A. Tg. Mureș
Farul — F.C. Argeș

Etapa a IX-a, 12 mai 1968

F.C. Argeș — U.T.A.
Steaua — Jiul
Dinamo Bacău — Rapid
A.S.A. Tg. Mureș — Petrolul
Dinamo București — Farul
Universitatea Cluj — Progresul
Steagul roșu — Universitatea Craiova

Etapa a X-a, 19 mai 1968

Jiul — Dinamo București
Dinamo Bacău — A.S.A. Tg. Mureș
Progresul — Steagul roșu
Universitatea Craiova — Farul
Rapid — Petrolul
F.C. Argeș — Steaua
U.T.A. — Universitatea Cluj

Etapa a XI-a, 26 mai 1968

Petrolul — Dinamo Bacău
Universitatea Cluj — F.C. Argeș
Rapid — Dinamo București
A.S.A. Tg. Mureș — Universitatea Craiova
Steagul roșu — Jiul
Farul — U.T.A.
Progresul — Steaua

Etapa a XII-a, 2 iunie 1968

Farul — Progresul
Steaua — Universitatea Cluj
F.C. Argeș — Petrolul
Steagul roșu — Rapid
Dinamo București — A.S.A. Tg. Mureș
Jiul — Dinamo Bacău
Universitatea Craiova — U.T.A.

Etapa a XIII-a, 9 iunie 1968

Rapid — Universitatea Craiova
A.S.A. Tg. Mureș — Steagul roșu
Dinamo Bacău — Farul
U.T.A. — Jiul
Petrolul — Steaua
Universitatea Cluj — Dinamo București
Progresul — F.C. Argeș

Corespondență specială

Selecționata divizionară învinsă la scor în Brazilia

La 21 ianuarie, selecționata noastră divizionară a întîlnit în localitatea Ribeirao Preto formația Botafogo, care activează în campionatul statului Sao Paulo. Meciul a avut un caracter festiv, fiind organizat cu prilejul inaugurării stadionului orășenesc, cu o capacitate de 50 000 de locuri.

Lovitura de începere a fost dată de deputatul Joao Mendonca Falcao, președintele federației de fotbal din Sao Paulo, care l-a reprezentat pe guvernatorul statului.

Formația braziliană a jucat excelent, impunînd un ritm căruia fotbaliștii români n-au reușit să-i facă față. Și astfel, la pauză gazdele conduceau cu 3—0 — Sicupira, Carlucci (2). La reluare, selecționata evoluează mai bine și reduce din handicap, prin punctele înscrise de Dincuță și Dan Coe (lovitură liberă).

Finalul meciului, însă, le aduce din nou în atac pe gazde care domină insistent și marchează de trei ori consecutiv prin Carlucci, Paulo Leao și Jairzinho și astfel meciul se încheie cu scorul de 6—2.

★

Au jucat formațiile:

BOTAFOGO: Dirceo — Zecarlos, Roberto, Carlucci — Pinto (Americo), Marcio — Jairzinho, Sicupira, Leao, Toto.

SELECȚIONATA DIVIZIONARĂ: Coman — Ivăncescu, Barbu, Dan Coe, (Mândoiu), Deleanu — Ghergheli, (Dumitriu III), Dincuță — Lucescu, Sasu, Ionescu, Kallo.

Petre CRISTEA

PRONOSPORT

REZULTATELE TRIERII PROVIZORII LA CONCURSUL PRONOSPORT NR. 3 DIN 21.I.1968

Categoria I: 4 variante cu 12 rezultate

Categoria a II-a: 87,5 variante cu 11 rezultate

Categoria a III-a: 661,5 variante cu 10 rezultate

Un surplus de flotări în brațe pentru Circiumărescu care, în scurta perioadă de vacanță, a „cîștigat" în kilograme mai mult decît trebuie

Foto: Teodor ROIBU

LA PREDEAL, PRINTRE FOTBALIȘTII UNIVERSITĂȚII CRAIOVA

Predeal, 18 ianuarie. Prima escală a subsemnatului, însoțit de colegul Teodor Roibu, are loc la fotbaliștii de la Universitatea Craiova, cazați în vila Dunărea; o clădire plină de pitoresc în acest decor hibernal, înconjurată de brazi pudrați din belșug cu zăpadă, cu fațada spre semețele culmi ale Postăvarului.

Strîngeri de mîini „parafează" plăcuta revedere cu craiovenii, abia sosiți în camere de pe pîrtia Clăbucetului. Dar, foarte repede apar și... reprosurile:

— Păi, sigur. *„Strict aritmetic, da, valoric, nu"* — citează fundașul Mihăilescu un titlu din „Sportul", cu aluzie directă și la Universitatea Craiova, echipă care, după aprecierile noastre într-un articol-bilanț, se află — față de lider — la o distanță mai mare de două puncte.

Se încinge pe loc o scurtă și pasionantă dispută. Aflați în vădită inferioritate numerică, sîntem nevoiți să apelăm la unica tactică recomandabilă în asemenea situații: contraatacul argumentelor logice. Și, cînd nici această schemă nu se dovedește eficace, apelez la ultimele resurse:

— Băieți, trebuie să știți că sînt craiovean și numai așa înțeleg să vă ajut. Dacă, mă rog, voi credeți că Gheorghe Mitroi vă stimulează mai bine în munca de pregătire a returului, scriind că vă vede de pe acum campioni... Cum? Și el e oltean? Se prea poate, dar la... „Viața studențească". O declară chiar el în articolul voit scris cu o tentă glumeață.

Pînă la urmă repurtăm o victorie dificilă (dar de prestigiu), dat fiind faptul că partea adversă a folosit apărarea în scară, pe principiul ajutorului reciproc, la părerile lui Mihăilescu asociindu-se, rînd pe rînd, Mincă, Deliu, Bîtlan, Strîmbeanu.

Apare curînd și antrenorul Gheorghe Nuțescu (între timp el își schimbase treningul ud de sudoare cu o bluză uscată), fapt care ne permite să trecem la contraofensivă. Armele noastre, de astă dată: bineînțeles, creionul și bloc-notesul...

— *De cînd sînteți la Predeal?*

— *De miercuri 10 ianuarie. Mai rămînem aici cîteva zile, apoi — călîți și ozonificați — ne vom îndrepta spre Craiova.*

— *Am numărat aici doar 12 jucători: Pilcă, Vasilescu, Mihăilescu, Bîtlan, Deliu, Mincă, Ștefan, Adrian Popescu, Marian Popescu, Circiumărescu, Stănescu, Strîmbeanu. Oblemenco — știm — e în Brazilia. Unde sînt ceilalți?*

— *Sfîrlogea, Ivan, Niță și Oprea trebuie să facă față în acest timp unor obligații personale. Deselnicu și Marin Marcel sînt în plină sesiune de examene, iar Martinovici este în curs de... legitimare.*

— *Cu alte cuvinte, lotul dv. este destul de împrăștiat. Nu împietează această asupra pregătirilor?*

— *Într-o oarecare măsură, firește că da...*

— *Antrenorul principal, Robert Cosmoc, unde se află?*

— *De la cursul de perfecționare desfășurat la Snagov, a plecat direct la Craiova. Se va îngriji, printre picături, de pregătirea celor rămași acasă.*

— *Cum vedeți returul?*

— *Extrem de disputat și prin aceasta pasionant. Mai ales în noile condiții, cînd o serie de echipe, aflate la periferia clasamentului, vor încerca să scape de baraj.*

— *În ceea ce vă privește?*

— *Avem un singur meci mai dificil în deplasare: cu F. C. Argeș, care merge la titlu. În rest, toate meciurile cu adevărat grele le susținem acasă. Mă refer la jocurile cu Steaua, Farul, Universitatea Cluj, Dinamo București. Și cum pe teren propriu n-am pierdut nici o partidă de doi ani și jumătate...*

— *Cifric vorbind, 27 de puncte ca sigure...*

— *Cred că mai multe. S-a spus, deseori, că o dată cu construirea noului stadion, Universitatea Craiova va deveni o pradă ușoară pentru formațiile tehnice. Vezi dumneata: teren gazonat, fără smocuri, de dimensiuni la limitele superioare... Cu alte cuvinte, adio elan studențesc, adio „San Siro"... Știți cîte jocuri am susținut pînă acum pe noul teren? Două! Iar rezultatele: 4—0 cu A.S.A. Tg. Mureș, 4—2 cu Rapid... Opt goluri în epoca apărărilor betonate. Cu ce, vă întreb: doar este știut că elanul n-ajunge... S-a dus, așadar, povestea cu smocul de iarbă, cu terenul impropriu... Așa se va duce și aceea cu timiditatea noastră în deplasare.*

— *Spuneți-mi, vă rog, pe ce loc credeți că veniți în final?*

— *Pe podium, ca și anul trecut. Sau, dacă vreți, mai precis: pe locul 3, cel puțin...*

Am socotit în gînd „va să zică, la luptă cu Steaua și F.C. Argeș... Mai bine ca Farul, Universitatea Cluj, Rapid, Dinamo București, Petrolul...". Cît se poate de onorabil pentru o echipă așa-zisă de elan. După care am așezat, satisfăcuți, creionul pe masă, alături de bloc-notes.

Mai tîrziu, în hol, la plecare ne întîmpină fundașul Mihăilescu. De astă dată, fără reproșuri:

— *Cred că nu sînteți supărați. Între noi și ziariști se întîmplă... Di Stefano obișnuia foarte des...*

— *Știu, dar se numea... Di Stefano.*

G. NICOLAESCU

Serialul nostru

Dramatica biografie a lui Fausto Coppi (III)

„IL CAMPIONISSIMO"

Coppi stabilise noul record mondial al orei pe o bicicletă specială, cu un angrenaj de 52 × 12, manivele de 171 mm și cauciucuri montate pe genți de lemn, cîntărind 120 grame la roata din față și 110 grame la cea din spate. La terminarea celor 60 de minute, Coppi acoperise 45,871 kilometri (vechiul record 45,840 km). Bucuria noului recordman mondial a fost însă de scurtă durată. Încorporat, el este trimis pe front în Africa de nord, în preajma liniei Mareth. Imediat după sosire, Coppi este luat prizonier de către englezi, la Cape Bône. Pentru el războiul se terminase. După aproape doi ani de prizonierat, în februarie 1944 s-a întors în Italia, pe motonava franceză „Cité d'Oran"

Pe șoselele Campaniei, Coppi, slab și ars de soare, reîncepu să pedaleze, împreună cu tovarășii săi Ricci și Leoni. Participă chiar la cîteva curse, iar în luna mai, de la Neapole se întoarse acasă la Castellania, făcînd drumul bineînțeles tot pe bicicletă.

Bruna, logodnica sa, îl aștepta. Între două antrenamente și o cursă, se căsătoriră. În loc de binecuvîntare, tatăl soției sale îi spuse lui Coppi: „Cînd vă întoarceți din voiajul de nuntă, o să stăm de vorbă, să-ți găsim ceva de lucru. Așa poate vei lăsa bicicleta și-ți vei găsi o meserie mai sigură".

Dar Fausto ar fi preferat să moară decît să abandoneze sportul. În 1946, sub tricoul casei de biciclete Bianchi, Fausto Coppi cîștigă marea cursă clasică de primăvară Milano — San Remo. Evadat înainte de Briasco, împreună cu francezul Lucien Teisseire, pe urcușul Turchino, Fausto rămîne singur și pedalînd cu o ușurință incredibilă ajunge detașat la San Remo, sub porțocalii înfloriți. Teisseire și plutonul sosesc după 14 minute!

„Arriva Coppi!" au strigat spectatorii, văzîndu-l intrînd pe stadion. Din acea zi de martie, aceste două cuvinte vor deține stilul, bărbăția, performanțele marelui campion. Pentru regularitatea cu care sosea în marile curse era supranumit „il direttissimo" (acceleratul). Coppi va sosi mereu primul pe șosele, pe pistele velodromurilor, în vîrfuri de munte. Va ajunge mai ales singur, detașat de grosul plutonului, repurtînd victorii răsunătoare asupra celor mai mari campioni ai epocii sale, făcînd din bicicletă un instrument ce va sugera pagini de epopee reporterilor sportivi.

O astfel de victorie a fost cea obținută în turneele cicliste din anul 1949. În apogeul formei sale sportive, Coppi va reuși eventul Giro d'Italia — Tour de France, performanță pe care o va realiza, în afară de el, un singur ciclist în lume, francezul Jacques Anquetil.

Giro d'Italia, ediția 1949, va rămîne în antologia ciclismului prin ceea ce s-a numit „cavalcada fantastică" a lui Fausto Coppi. În etapa Cuneo — Pinerolio, într-o evadare solitară de 200 de kilometri, piemontezul a escaladat 5 vîrfuri de peste 2 000 m (Maddalena, Vars, Izoard, Montgenèvre, Sestriere). Era penultima etapă a turului și ceilalți matadori, semănați pe drumurile de gheață ale Alpilor, își recunoșteau înfrîngerea, în timp ce lumea sportului saluta pe noul campionissimo. La Milano, în tribuna velodromului Vigorelli, pe Coppi îl aștepta soția sa, Bruna, împreună cu fetița atît de îndrăgită, Marina. Fausto le-a oferit lor tricoul roz și buchetul de flori acordat învingătorului. Marina va fi de atunci suporterea cea mai înflăcărată a tatălui său, pe care-l va ajuta să izbîndească în două întreprinderi extrem de dificile.

După 20 de zile de la victoria în Turul Italiei, Fausto Coppi se prezentă la startul Turului Franței ca principal favorit. Faima sa era atît de mare, încît ziarele franceze considerau participarea lui Coppi ca evenimentul cel mai de seamă din istoria cursei. Coppi avea un palmares remarcabil, dar la Turul Franței nu mai participase. Își asuma responsabilități deosebite: el punea în joc prestigiul său și al Italiei sportive, juca acum cea mai mare carte a carierei sale.

Și turul începu dezastruos pentru Coppi. După patru etape, pierduse 15 minute. Toți se coalizaseră contra lui. În etapa a 5-a Rouen — Saint Malô rupse furca bicicletei și părăsit de echipă, rămas singur, ca un cocor rătăcit pe șosea, pierdu încă 20 de minute, căzînd undeva pe la coada clasamentului. Aproape bolnav, deprimat, chemă seara la telefon pe soția sa, Bruna, căreia îi spuse: „Sînt sfîrșit, Bruna. De data asta nu cred că voi putea termina cursa. Nu știu ce se întîmplă cu mine. Poate că sînt foarte mulți împotriva mea. Sau nu știu eu să alerg ca ei în această cursă infernală, în acest Tur al Franței. Mîine vei citi ziarele cu știrea despre abandonul meu. Să nu crezi că mi-e teamă. Am dat tot ce am putut. Dar parcă sînt sleit de puteri."

„Eu — povestea mai tîrziu Bruna Coppi — știam că în astfel de situații sfaturile, chiar încurajările, sînt de prisos. Uneori e inutil să încerci, în cîteva fraze, mai mult sau mai puțin inspirate, să ridici moralul unui campion ca el. Mi-a venit însă ideea să-i sugerez Marinei ceva care să însemne o încurajare a noastră. Cînd să închid telefonul, Marina dori să audă glasul tatălui ei, și după ce-l ascultă îi spuse: «Vinci babbo, vinci per me» (cîștigă tăicuțule, cîștigă pentru mine). Marina avea atunci trei ani".

Din acel moment a început formidabila revenire. Nimeni nu credea că se pot recupera 35 de minute într-un Tur al Franței.

„Asul italian a fost învins", „Turul Franței este prea tare pentru Fausto", „Astăzi s-ar putea să asistăm la abandonul campionului italian" — scriau a doua zi în titluri groase ziarele pariziene. Convorbirea cu Marina era, se vede, necunoscută. Coppi nu a abandonat. S-a refăcut puțin în etapa contracronometru Sables d'Olonne-La Rochelle, a trecut convenabil Pirineii, unde se detașau Robic și Marinelli. Coppi aștepta cu nerăbdare Alpii; pe vîrfurile Izoard și Galibier avea să dea lovitura de grație adversarilor săi. În etapa Briançon — Aosta, Fausto a făcut o demonstrație care-i lăsă „bouche bée" pe specialiștii francezi. El pedala singur peste vîrfurile înălbite de zăpezi tîrzii, luînd un asemenea avans față de ceilalți cicliști, încît la Aosta preluă tricolul galben pe care nu-l mai ceda, mai ales că în a doua etapă contracronometru, Colmar — Nancy, superioritatea sa fu zdrobitoare. Și așa, Coppi a cîștigat „cursa eșecului său" cu un avans de 10 minute față de Bartali și 25 de minute față de Marinelli.

Ilie GOGA

(Va urma)

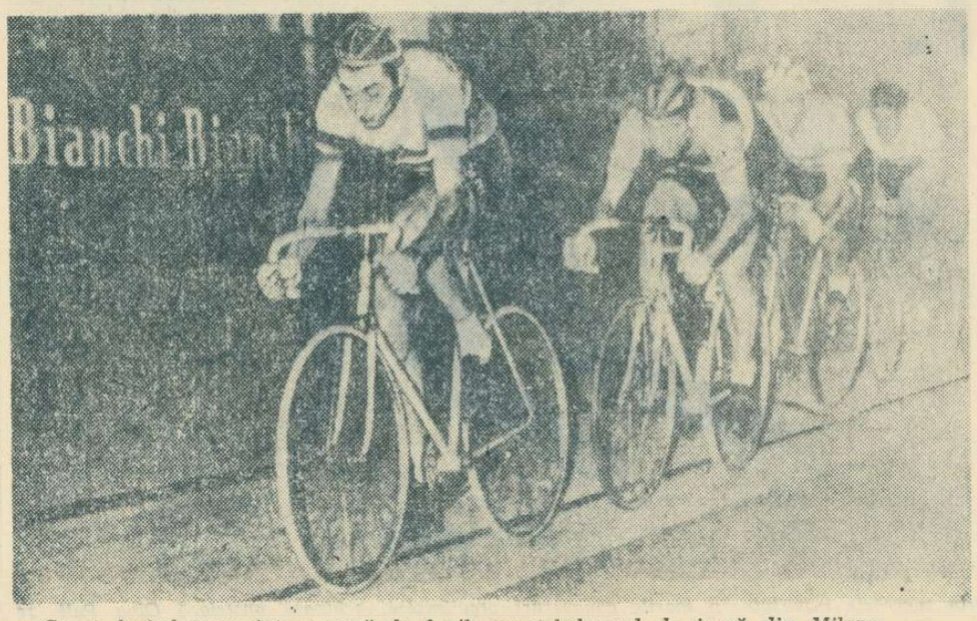

Coppi ducînd trena într-o cursă de 6 zile pe velodromul de iarnă din Milano

EDIȚIA JUBILIARĂ A OLIMPIADEI ALBE

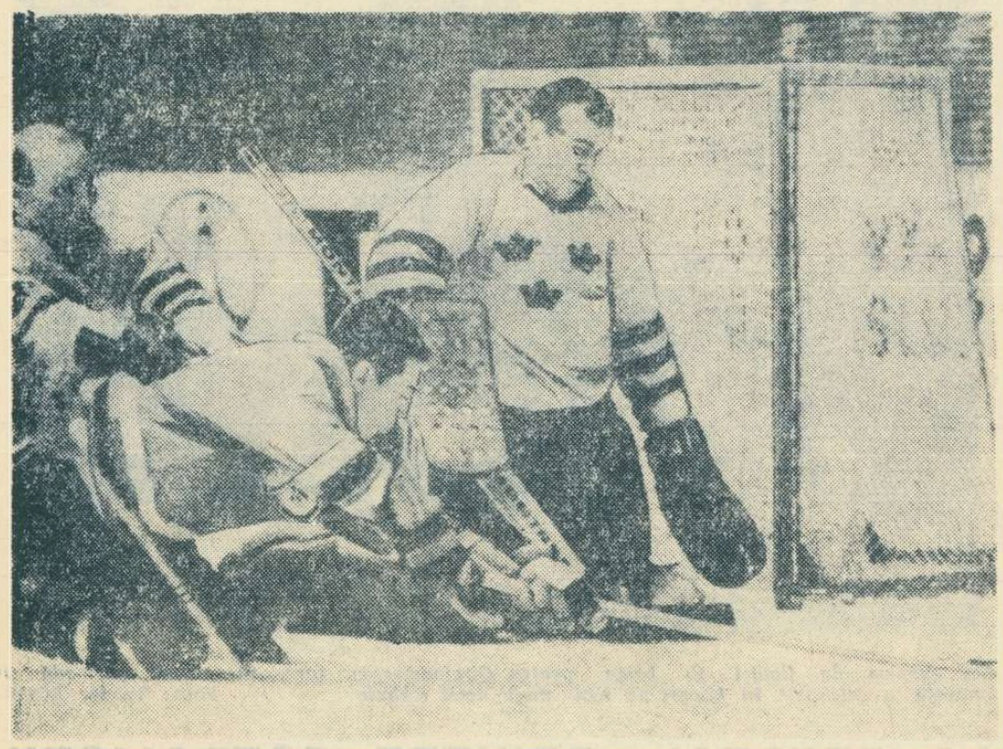

Deși n-a mai cîștigat o mare competiție din 1962 (C.M. de la Colorado Springs), echipa Suediei a fost mereu printre formațiile fruntașe ale hocheiului mondial. La ultima ediție a Olimpiadei — 1964, Suedia a ocupat locul doi, iar anul trecut la C.M. de la Viena a terminat, de asemenea, pe locul secund.

În fotografia noastră, portarul Leif Holmquist privește îngrijorat pucul. În stînga, Roland Stolz (37 de ani) decanul de vîrstă al formației, de mai multe ori internațional și în echipa de fotbal a Suediei.

Foto: **Josef Pilmann-Praga**

JOCURILE OLIMPICE DE IARNĂ ÎN LUMINA CIFRELOR (III)

Publicăm astăzi ultima parte a articolului colaboratorului nostru, ing. Dan Păcurariu-Brașov, în care autorul se referă la șansele olimpice în patinajul viteză și artistic, la bob și skeleton și alcătuiește un clasament, ipotetic, al medaliilor olimpice și al numărului de puncte posibil a fi realizate de țările participante la Jocurile Olimpice de iarnă de la Grenoble.

La patinaj viteză, cei cinci campioni mondiali din 1967 pornesc cu prima șansă și la Grenoble; în afară de japonezul Suzuki la 500 m și de americanca Meyers, tot la 500 m, ceilalți sînt toți olandezi: Schenk la 1 500 m, Verkerk la 5 000 și 10 000 m, iar la femei pe trei distanțe (1 000, 1 500 și 3 000 m) este favorită Kaiser. Cvadrupla campioană olimpică din 1964, sovietica Lidia Skoblikova, se pare că nu-și va mai putea reedita performanța, neemițînd pretenții decît la proba de 1 500 m, pentru una din medaliile olimpice.

La patinaj artistic, după retragerea campionilor de la Innsbruck, Manfred Schnelldorfer și Sjoukje Dijkstra, favoriții olimpici la probele individuale, sînt campionii mondiali din 1967: E. Danzer (Austria) la bărbați și P. Fleming (S.U.A.) la femei. Soții Belousova — Protopopov (U.R.S.S.) au toate șansele să cîștige din nou titlul la proba de perechi, egalînd astfel performanța — unică pînă acum la această probă în cadrul Jocurilor Olimpice — a soților francezi Andrée și Pierre Brunet, care, în 1928 și 1932, și-au înscris numele pe tabela învingătorilor olimpici de două ori la rînd.

La campionatele mondiale de săniuțe (skeleton) din 1967, campionii olimpici din 1964 au confirmat: Thomas Koehler și Ortrun Enderlein (din R.D.G.) au cîștigat probele individuale, anunțîndu-se ca principali favoriți și în 1968. Doar la perechi campioana olimpică din 1964, Austria, a trebuit să se mulțumească cu locul II la campionatul mondial (e drept, cu alt echipaj decît în 1964), fiind întrecută de R.D.G. care păstrează prima șansă și la Grenoble.

De probele de bob se leagă cele mai multe speranțe ale noastre. La proba de 2 persoane campionatul mondial a fost cîștigat anul trecut de Austria, pe care o considerăm și principala pretendentă la titlul olimpic; România s-a clasat atunci pe locul V, dar la Grenoble are tot dreptul să aspire la un loc chiar mai bun. La proba de 4 persoane, în lipsa rezultatelor unui campionat mondial (nedesfășurat din motive tehnice), indicii asupra șanselor olimpice ni-i prezintă campionatul european, cîștigat în 1967 de echipajul României; din echipajele fruntașe ale lumii n-au lipsit decît cele ale Canadei (campioană olimpică în 1964) și S.U.A. Considerăm, totuși, că echipajul românesc păstrează cele mai mari șanse

de a aduce României prima medalie la o Olimpiadă de iarnă și — de ce nu? — chiar pe cea de aur.

„Trăgînd linie" sub această trecere în revistă și centralizînd șansele diverselor țări la apropiatele Jocuri Olimpice, obținem următorul clasament, ipotetic, al medaliilor:

Olanda 6+2+5; Norvegia 5+3+4; U.R.S.S. 4+5+4; Franța 4+4+3; R.D.G. 4+4+1; Austria 3+5+5; Suedia 2+4+3. S.U.A. 2+2+3; Finlanda 2+1+2; Canada 1+1+1; Japonia 1+0+0; ROMÂNIA 1+0+0; R.F.G. 0+1+1; Italia 0+1+1; R. P. D. Coreeană 0+1+0; Polonia 0+1+0; Bulgaria 0+0+1; Cehoslovacia 0+0+1.

Dacă analizăm listele primilor 6 favoriți în fiecare probă obținem următorul clasament, pe puncte:

U.R.S.S. 101 p; Norvegia 93; Olanda 83; Austria 75; Franța 73; R.D.G. 67; Suedia 51; Finlanda 43; S.U.A. 43; R.F.G. 35; Canada 25; Italia 18; Polonia 12; ROMÂNIA 12; Elveția 9; Japonia 9; Cehoslovacia 8; Bulgaria 7; R.P.D. Coreeană 5; M. Britanie 1.

Prima concluzie ce se desprinde din examinarea datelor de mai sus este aceea că *România* are posibilitatea de a obține, pentru prima oară la J.O. de iarnă, un titlu olimpic, de a depăși punctajul *total* realizat pînă astăzi de noi la Jocurile de iarnă și de a întrece țări cu tradiție în sporturile de iarnă ca: Elveția, Cehoslovacia, Marea Britanie și altele.

Observăm, de asemenea, o îmbunătățire serioasă a pozițiilor Olandei, care aspiră la primul loc în clasamentul pe medalii și la o zestre impresionantă de puncte: 83 față de 15 obținute în 1964 (interesant de remarcat: toate sînt obținute la patinaj viteză!); o creștere constantă a obținut și R.D.G.: 4 puncte în 1956, 21 în 1960, 40 în 1964 și 67 în 1967; pentru prima dată cu o echipă separată la Jocurile Olimpice, R.D.G. aspiră la unul din locurile fruntașe; îmbunătățiri a mai obținut (firesc, în calitatea sa de viitoare gazdă a J.O.) și Franța (+20 de puncte față de 1964). Aproximativ la același nivel din 1964 se mențin Norvegia, Austria, Suedia, S.U.A. și R.F.G. Puternice scăderi înregistrează Finlanda (—25 de puncte) și U.R.S.S. (de la 162 la 101 puncte și de la 11 medalii de aur la 4): ultimul fapt duce la o mărire a interesului în jurul luptei pentru primul loc în clasamentele pe țări; de pildă, în clasamentul pe puncte observăm că diferența de 101,5 puncte dintre U.R.S.S. și Norvegia, înregistrată în 1960, s-a micșorat la 72,5 puncte în 1964, la 46,5 p în 1965, apoi la 34 p în 1966 și, în fine, la numai 8 p în 1967. Nu credem, totuși, ca U.R.S.S. să piardă primul loc în clasamentul pe puncte, dar, oricum, lupta pentru întîietate va fi mai pasionantă ca oricînd.

În încheiere, subliniem din nou că în articol nu a fost vorba de „pronosticuri", ci doar de consemnarea situației obiective la finele anului preolimpic. Atragem, de asemenea, atenția că toate clasamentele pe țări, virtuale sau reale, nu au un caracter oficial, nu sînt recunoscute de C.I.O. și servesc numai pentru a ne da o imagine mai de ansamblu într-o perioadă sau alta asupra dezvoltării sportului internațional. Desigur, unii dintre sportivii luați de noi în evidența primilor favoriți poate nici nu vor participa la Jocurile Olimpice (despre cîțiva din ei ziarele au anunțat că, dintr-un motiv sau altul, participarea lor este incertă). Alții, poate, nu vor mai atinge forma din anul trecut. În fine, se pot ridica talente noi, nume necunoscute, surprize și răsturnări spectaculoase ale calculelor preolimpice. Toate în ansamblu, însă, nu pot afecta prea mult clasamentele de mai sus (lucru verificat și cu ocazia precedentelor Jocuri Olimpice de iarnă și de vară).

Și chiar dacă surprizele vor fi mari și multe la număr, în nici un caz aceasta nu va fi spre regretul nostru. În fond, ele nu fac decît să contribuie la sporirea interesului publicului și dau un plus de savoare marilor competiții...

ing. **Dan PĂCURARIU**
Brașov

Începe campionatele europene de patinaj artistic

(Urmare din pag. 1)

chow, inițiatorul spectaculosului salt care-i poartă și azi numele, cucerea al optulea său titlu de campion. Salchow este, de altfel, recordmanul numărului de titluri cucerite: 9. În statistica noastră, urmează celebrul patinator vienez **Karli Schäfer**, cu 8 titluri (1929—36), apoi compatriotul său **Willy Bockl** cu 6 titluri, (1922—28), francezul **Alain Giletti** cu 5 titluri (1955—61), iar cîte 3 titluri au la activ **Alain Calmat** (1962—64) și actualul campion **Emmerich Danzer** (1965—67). Pe lista de onoare a precedentelor ediții, în întrecerea feminină, figurează și celebra **Sonja Henie** cu 6 victorii (1931—36), **Sjoukje Dijkstra** cu una mai puțin (1960—64) și tripla campioană **Cecilia Colledge** (1937—39). Pare curios poate, dar la perechi, într-un clasament al tuturor edițiilor, celebrul cuplu de patinatori sovietici **Ludmila Belousova—Oleg Protopopov**, figurează numai pe locul trei (1965—67) în urma predecesorilor lor **Marika Kilius—H. J. Bäumler** (1959—64) și **Maxi Herber—Ernst Baier** (1935—39). În fine, la dansuri, supremația recunoscută a perechilor engleze a fost întreruptă numai doi ani (1964—65) de frații **Eva** și **Pavel Roman**, reprezentanții școlii cehoslovace.

Și acum să notăm pe cei care-și apără titlurile la Västeras, împreună cu învinșii lor de la ultima ediție a campionatelor, desfășurate acum un an la Ljubljana: Bărbați: 1. **Emmerich Danzer** (Austria); 2. **Wolfgang Schwartz** (Austria); 3. **Ondrej Nepela** (Cehoslovacia). Femei: 1. **Gabriele Seyfert** (RDG); 2. **Hanna Maskova** (Cehoslovacia); 3. **Zsuzsa Almassy** (Ungaria). Perechi: 1. **Belousova-Protopopov** (URSS); 2. **Glockshuber-Danne** (RFG); 3. **Steiner-Walther** (RDG). Dansuri: 1. **Towler-Ford** (Anglia); 2. **Suddick-Cannon** (Anglia); 3. **Martin-Gamichon** (Franța). Cu excepția ultimei perechi notate aici, toți ceilalți fruntași ai precedentelor campionate și-au anunțat participarea. Aceasta ușurează cu mult misiunea celor care vor să-și ia riscul unor pronosticuri.

Majoritatea specialiștilor înclină spre părerea că ierarhia actuală nu va suferi modificări importante, după întrecerile pe gheața de la „Rocklunda". Poate doar la probele de perechi, unde — fără a atinge fruntariile atît de bine apărate ale primelor locuri — nu este imposibil să vedem pe podium cîteva noi perechi sovietice, foarte bine cotate în ultimele concursuri. Este vorba de cuplurile Juk-Gorelik, Rodinina-Ulanov, ca și de dansatorii Grișkova-Rijkin. La individual bărbați, Wolfy Schwartz pare să fi renunțat la atacul asupra titlului deținut de colegul său de antrenament, imbatabilul „Emo", trebuind, el însuși, să-și apere titlul de vice-campion în fața ascensiunii tot mai marcate a lui Nepela și a francezului Patrick Pera. Toți aceștia posedă, în programul lor de figuri libere, una sau două sărituri cu triplă rotație! La fete, duelul Seyfert - Maskova promite satisfacții spectatorilor și... dureri de cap arbitrilor, puși în fața unei dificile dileme. În întrecerile feminine, tînăra reprezentantă a României, campioana noastră, **Elena Moiș**, va încerca să depășească mai multe dintre cele 19 redutabile adversare care-i vor sta în față.

Azi, la Västeras, prima zi a întrecerilor: figurile obligatorii la bărbați, perechi și dansuri.

Cîștigătorii primelor medalii la Jocurile mondiale universitare

VIENA 21 (Agerpres). — Cunoscuta stațiune tiroleză Innsbruck găzduiește în aceste zile întrecerile Jocurilor mondiale universitare de iarnă, la care participă peste 600 de studenți sportivi din diferite țări ale lumii. Prima medalie de aur a revenit japonezei Kumiko Okawa, care a cîștigat concursul de patinaj artistic cu 488,5 puncte. Pe locurile următoare s-au clasat în ordine: Helli Tunner (Austria) 447 puncte, Kazuni Yamashita (Japonia) 440,2 puncte, Karuco Ischida (Japonia) 432,1 puncte, Helena Gasparcova (Cehoslovacia) 415 puncte etc.

La masculin, după efectuarea exercițiilor impuse, conducea Vladimir Kurenbin (U.R.S.S.)

cu 432,7 puncte, urmat de Günter Anderl (Austria) — 427,2 puncte.

În proba de perechi, după „impuse", în frunte se află cuplul cehoslovac Bohunka Sramkova-Jan Sramek, în timp ce la dansuri conduce perechea austriacă Heide Metzger-Herbert Rothkapl.

La hochei pe gheață: U.R.S.S.-Finlanda 8—0 (3—0, 3—0, 2—0).

A doua medalie de aur a fost decernată studentului sovietic Vladimir Kurenbin, care a cîștigat proba individuală din cadrul concursului de patinaj artistic. El a fost urmat în clasament de Marian Filc (Cehoslovacia) și Günther Anderl (Austria).

Proba de slalom uriaș a fost cîștigată de norvegianul Per Sunde. Sportivii români au ocupat locurile: 16 (D. Munteanu), 49 (N. Crețoiu) și 50 (G. Tomori).

FESTIVALUL ȘAHIST DE LA BEVERWIJK

● Gheorghiu a remizat cu Matanovici, iar Ciocîltea cu Doda ● Prima înfrîngere a Alexandrei Nicolau.

În runda a 10-a a turneului marilor maeștri din cadrul Festivalului internațional de șah de la Beverwijk, Florin Gheorghiu a remizat cu iugoslavul Matanovici. O nouă victorie (cea de a noua) a obținut liderul clasamentului, Korcinoi. El l-a învins pe Cirici. S-au încheiat remiză partidele: Pidevski — Hort, Bobotov—Portisch și Karaklaici—Donner. În clasament continuă să conducă Korcinoi (U.R.S.S.) cu 9½ puncte, urmat de Gheorghiu (România), Tal (U.R.S.S.), Portisch (Ungaria) și Hort (Cehoslovacia) cu cîte 6 p fiecare, Matanovici (Iugoslavia) 5½ p.

★

Partida centrală a rundei a 10-a din grupa maeștrilor a adus la masa de joc pe românul Ciocîltea și polonezul Doda. După o partidă în care inițiativa a aparținut pe rînd fiecăruia, cei doi jucători au căzut de acord asupra remizei. Primul loc în clasament este deținut de Doda (Polonia) cu 7 puncte. Victor Ciocîltea (România) are 6½ puncte. Urmează: Medina (Spania) și Ostoici (Iugoslavia) 6 (1) p, Zuckerman (SUA) 6 p, Nikolici (Iugoslavia) 5½ (1) p.

★

În turneul feminin, Alexandra Nicolau a întîlnit-o pe puternica jucătoare sovietică Kozlovskaia, de care a fost învinsă. Timmer a cîștigat la Sunnucks și Stadler la Tuk. Ivanova a remizat cu Heemskerk. S-au întrerupt partidele: Vreeken—Malypetrova și Kowalska—Ivanka. După șase runde, în clasament conduce Kozlovskaia cu 4½ p, urmată de Vreeken (Londra) 3½ (1) p, Nicolau (România) 3½ p, Malypetrova (Cehoslovacia) și Stadler (Iugoslavia) 3 (1) p.

Actualitatea internațională

FOTBAL PE GLOB

SPANIA: Echipele madrilene — în frunte

Campionatul spaniol a programat meciurile etapei a 17-a. Iată rezultatele înregistrate: **Atletico Madrid — Cordoba 5—0; Sevilla — Malaga 0—2; Real Madrid — Real Sociedad 1—0; Espanol — Barcelona 1—0; Valencia — Sabadell 1—0; Atletico Bilbao — Elche 3—0; Real Saragossa — Pontevedra 2—1; Las Palmas — Betis 3—1.** Pe primul loc în clasament se află Real Madrid cu 24 puncte, urmată de Atletico Madrid cu 23 puncte și Barcelona 21 puncte etc.

FRANȚA: St. Etienne — învinsă

Rezultate înregistrate duminică în campionatul francez: **Strasbourg — Valenciennes 0—1; Sochaux — Ajaccio 3—1; Marsilia — Red Star 2—0; Rennes — Lille 4—1; Sedan — Rouen 2—0; Angers — Lyon 3—1; Monaco — Aix 1—1; St. Etienne — Nantes 1—2.** După 21 de etape, în clasament conduce St. Etienne cu 32 de puncte, urmată de Marsilia cu 26 puncte.

ANGLIA: Conduce Manchester United

În campionatul englez continuă să conducă formația Manchester United cu 39 de puncte, urmată de Leeds 37 puncte, Liverpool 36 puncte, Manchester City 34 puncte, etc. În etapa de simbătă, Manchester United a jucat pe teren propriu cu echipa Sheffield Wednesday, pe care a învins-o cu 4—2. Alte rezultate: Newcastle — Coventry 4—1; Leicester — Fulham 1—0; Leeds — Everton 2—0; Liverpool — Southampton 2—0; Nottingham — West Bromwich 3—2; Manchester City — Sheffield United 3—0; Chelsea — Stoke 1—0; Sunderland — Burnley 2—2; West Ham United — Wolwerhampton 2—1.

CHILE: R. D. Germană — Colo Colo 5—2

În cadrul turneului octogonal de la Santiago de Chile, echipa R. D. Germane a obținut o nouă victorie, jucînd cu formația Colo Colo, fotbaliștii din R.D. Germană au terminat învingători cu scorul de 5—2 (1—2). Întîlnirea a fost urmărită de 75 000 de spectatori.

ECUADOR: Ujpesti Dozsa — invinsă

Pe stadionul „Atahualpa", din Quito, în prezența a 25 000 de spectatori, s-a disputat meciul dintre campioana Ecuadorului, Nacional, și formația maghiară Ujpesti Dozsa. Gazdele au obținut victoria cu scorul de 2—0 (0—0) prin golurile marcate de Rodriguez.

VENEZUELA: În „Cupa campionilor"

La Caracas, în cadrul „Cupei campionilor Americii de Sud" s-a desfășurat meciul dintre echipele Galicia (Venezuela) și Portugues (Venezuela). Prima formație a cîștigat cu scorul de 2—0 (1—0).

INTER A DEVASTAT... ROMA

Duminică, în campionatul italian de fotbal, s-a desfășurat prima etapă a returului.

După ce a cucerit titlul (simbolic) de campioană de iarnă, fruntașa clasamentului — Milan — s-a distanțat, în prima etapă din retur, la 3 puncte de cea de a doua clasată, Varese, profitînd și de neputința echipei lui Picchi de a depăși acasă formația „violeților" din Florența. Totuși, roș-negrii lui Nereo Rocco s-au chinuit pur și simplu pentru a depăși — pe San Siro — cu 3—2 pe ultima clasată acum, Spal. Aceasta era cît pe-aci să producă o surpriză de proporții. Spal a condus cu 2—1 la pauză, iar liderii au trebuit să depună serioase eforturi pentru victorie, care se datorează unui gol realizat de tînărul atacant Pierino Prati. Celelalte puncte ale învingătorilor au fost opera lui Sormani și Rivera. Pentru învinși au înscris Bigon și Bozzao.

Cel mai prețios rezultat l-a obținut formația lui Helenio Herrera, în Capitală, în dauna Romei. Victoria a fost facilitată de o slabă comportare a apărării gazdă, care s-a lăsat net depășită de înaintarea lui Inter. Băieții „magului" au înscris 6 goluri prin Mazzola (2), Corso (2), Cappellini și Domenghini. Pentru Roma au marcat Enzo și Scaratti. Reintrarea lui Mario Corso și a lui Renato Cappellini a adus un plus de eficacitate înaintării interiste. Și nu se poate spune că, deși se află la 5 puncte în urma lui Milan, Internazionale nu mai are șanse să cîștige actualul campionat. Să nu uităm că, în urmă cu trei ani, actualii lideri aveau la un moment dat un avans de 7 puncte și totuși nu au reușit să facă față sprintului lui Inter, care a cucerit în final „lo scudetto" (n.n. — titlul de campioană).

Celelalte rezultate ale etapei: Cagliari—Brescia 3—0 (au înscris Riva, de două ori, și Greatti); Torino—Lanerossi Vicenza 1—0 (a marcat Combin); Varese—Fiorentina 0—0; Bologna—Sampdoria 0—0; Atalanta Bergamo—Napoli 1—0 (autorul golului Savoldi); Mantova—Juventus 0—0. Iată primele clasate:

1. Milan	16	8	7	1	31—17 23
2. Varese	16	8	4	4	15—14 20
3. Torino	16	7	5	4	22—13 19
4. Juventus	16	6	7	3	18—14 19

Urmează Internazionale, Fiorentina și Napoli, cu cîte 18 p, Bologna, Cagliari, Atalanta și Roma cu cîte 16 p. etc.

Corso (Internazionale) în acțiune

În clasamentul golgeterilor conduc Prati (Milan) și Combin (Torino), cu cîte 10 goluri, urmați de Riva (Cagliari), Altafini (Napoli) și Savoldi (Atalanta) — 9, Sormani (Milan) — 8 etc.

Cesare TRENTINI

F. C. Nürnberg la a doua înfrîngere

Etapa a 20-a a campionatului R.F. a Germaniei a constituit pentru echipele fruntașe, ca și pentru unele formații gazdă un adevărat cutremur. Liderul clasamentului, F.C. Nürnberg, a fost învins la Hamburg de echipa locală, cu 3—1. Echipa S.V. Hamburg, care nu cîștigase nici o întîlnire din ultimele cinci susținute cu F.C. Nürnberg (golaveraj 0—13!), s-a ... răzbunat, marcînd trei goluri în poarta liderului, prin **Schulz, Hönig** și **Kremer.** Pentru oaspeți a înscris Volkert.

Echipa din Duisburg (care la 11 noiembrie reușise să învingă pe F.C. Nürnberg cu 2—0), a pierdut simbătă cu 2—1 în fața noii promovate, Borussia Neunkirchen! O altă surpriză s-a înregistrat la München, unde formația 1860 a fost întrecută cu 2—1 de Schalke 0—4, codașa clasamentului. Oaspeții puteau să mai înscrie un gol, dar **Kraus** a ratat un penalti.

La Köln a avut loc un alt meci important: F.C. Köln—Bayern München 3—3 (1—2). Formația lui **Beckenbauer** a condus cu 2—0 prin golurile înscrise de Kohlmann. Apoi Löhr și Rühl au egalat pentru gazde. Bayern a înscris din nou (autor Nüller), dar în ultimele minute Köln a egalat prin Löhr. Prin victoria realizată cu 3—1 asupra lui Werder Bremen, Borussia Mönchengladbach și-a păstrat locul doi în clasament. Alte rezultate: Eintracht Braunschweig — V.f.B. Stuttgart 2—1; S.C. Karlsruhe—Alemannia Aachen 2—4, Eintracht Frankfurt — F.C. Kaiserslautern 5—2, Borussia Dortmund — Hannover 96 3—1. Iată primele clasate:

1. F.C. Nürnberg	20	12	6	2	50—21 30
2. Mönchengladbach	20	9	6	5	55—32 24
3. F.C. Köln	20	10	3	7	41—33 23
4. Bayern München	20	10	3	7	41—39 23

Simbătă are loc o etapă de cupă.

Arthur UNSER
redactor la **S.I.D. Düsseldorf**

ACCIDENTE MORTALE ÎN RALIUL MONTE CARLO

Ediția din acest an a Raliului automobilistic Monte Carlo a început cu două accidente mortale. Pe ruta Atena—Monte Carlo, în apropiere de Skoplje, echipajul italian Munari—Lombardini pilotînd o mașină Fulvia-Lancia, vrînd să depășească pe dreapta, s-a ciocnit cu un automobil Mercedes, răsturnîndu-se. Pilotul Lombardini a decedat pe loc iar coechipierul său a fost transportat de urgență la cel mai apropiat spital, într-o stare gravă. La Le Mans un echipaj britanic pe un Ford Cortina s-a ciocnit cu o mașină venind din sens invers, în accident găsindu-și moartea cetățeanul francez Daniel Gaudusseau.

Pînă duminică dimineață au fost înregistrate numai 10 abandonuri.

telex-radio-telefon

In „Cupa campionilor europeni" la handbal masculin, la Marsilia formația vest-germană V.F.L. Gummersbach a întrecut cu scorul de 19—13 (11—7) echipa Universității din Marsilia. Învingători și în primul meci (scor 18—8) handbaliștii vest-germani s-au calificat în sferturile de finală ale competiției, unde vor întîlni echipa Steaua București.

■

La Innsbruck, în cadrul lucrărilor federației internaționale a sportului universitar (F.I.S.U.) s-a stabilit ca viitoarea ediție a Universiadei de vară, din anul 1969, să fie organizată la Lisabona.

■

Proba de 2 mile din cadrul concursului de atletism în sală de la Kansas City a revenit australianului Kerry O'Brien cronometrat cu timpul de 8:38,9. Cehoslovacul Odlozil a terminat învingător în proba de 1 milă, realizînd rezultatul de 4:14.1.

■

In „Cupa Europei" la box s-au întîlnit, la Kiev, echipele de tineret ale U.R.S.S. și Iugoslaviei. Pugiliștii sovietici au obținut victoria cu scorul de 10—1. A fost programat și un meci la categoria semimuscă.

■

Turneul internațional de tenis de la Durban a continuat cu desfășurarea partidelor din sferturile de finală: Riessen — Cox, 6—4, 6—4, 6—4; Maud — Okker 9—7, 6—2, 6—4; Ulrich — Hewitt 2—6, 6—3, 7—5, 2—6, 6—4; Bungert — Leschley 6—3, 3—6, 6—0, 6—4.

In campionatele de tenis de masă ale R.F. a Germaniei desfășurate la Boeblingen, în finala probei de simplu masculin, Eberhard Schoeler l-a învins cu 3—0 (21—15, 22—20, 21—14) pe Bernd Jansen. Edith Bucholtz a cîștigat proba feminină, întrecînd-o cu 3—1 (12—21, 21—19, 21—19, 21—14) pe Agnes Simon.

■

La Hamburg s-a disputat returul întîlnirii T. V. Hamburg — Jalghiris Kaunas din cadrul sferturilor de finală ale „Cupei campionilor europeni" la handbal feminin. Echipa vest-germană a obținut victoria cu scorul de 14—10 (8—4). Sportivele sovietice, care cîștigaseră primul joc cu 23—12, s-au calificat pentru semifinalele competiției.

■

La Viena, în meci retur pentru semifinalele „Cupei campionilor europeni" la hochei pe gheață, echipa K.A.C. Klagenfurt a terminat la egalitate: 5—5 (1—2, 0—2, 4—1) cu formația cehoslovacă Z.K.L. Brno.

Țiriac și Năstase în finală la Bombay

BOMBAY. Tenismanii români Ion Țiriac și Ilie Năstase s-au calificat în finala probei de dublu din cadrul turneului de la Bombay. Țiriac și Năstase au învins cu scorul de 5—7, 3—6, 6—1, 6—4, 7—5 pe cehoslovacii Kodes Kukal. În finală, perechea română va întîlni pe indienii Lall și Mukerjea.

În semifinalele probei feminine jucătoarea Nirupa Vasant a obținut o surprinzătoare victorie cu 8—6 2—6, 6—1 în fața tenismanei sovietice Nina Tukarali. Proba feminină de dublu a revenit perechii sovietice Ivanova, Tukarali, învingătoare cu 6—3, 6—2 în fața perechii Lamara (U.R.S.S.)—Vakil (India).

Prin succesele repurtate în marile concursuri preolimpice, schioara austriacă Olga Pall se anunță ca una dintre favoritele probelor alpine la J.O. de la Grenoble

Telefoto U.P.I.-Agerpres

Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu 23—25.

40365

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 72 (5506)

Miercuri 24 ianuarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

SPORTIVII CINSTESC ANIVERSAREA UNIRII

În întreaga țară au avut loc zilele acestea numeroase manifestări culturale și sportive organizate în cinstea zilei de 24 ianuarie, aniversarea Unirii Principatelor Române. Iată ce ne relatează corespondenții noștri despre întrecerile sportive dotate cu „Cupa Unirii".

CRAIOVA. — Consiliul orășenesc pentru educație fizică și sport Craiova, în colaborare cu Consiliul local al sindicatelor, a inițiat „Cupa Unirii" la popice și orientare turistică. Peste 40 de jucători și jucătoare de popice s-au întrecut timp de două zile pe arena Voința la proba de 40 lovituri mixte. După încheierea întrecerilor, ordinea în clasament era următoarea: masculin — 1. P. Ică (Cons. local al sind.) 130 p.d., 2. P. Bobîlcă (Chimia) 121 p.d., 3. I. Ceanică (Chimia) 108 p.d. feminin — 1. Aida Borugă 138 p.d., 2. Maria Diaconescu 134 p.d., 3. Maria Floricel (toate de la Arta populară). Concursul de orientare turistică, ce s-a disputat pe Dealul Bucovățului și în Lunca Jiului (16 echipe), a fost combinat cu o probă de tir. Trofeul a revenit formației asociației Montorul. Pe locurile următoare s-au clasat asociațiile Independența și Orizontul.

ȘT. GURGUI

TG. MUREȘ. — Recent a avut loc pe dealul de la Singiorgiul de Mureș un reușit concurs de schi, dotat cu „Cupa Unirii". Competiția organizată de Consiliul local al sindicatelor, cu sprijinul C.S. Mureșul, a avut un număr impresionant de concurenți — 120 — și a fost cîștigat de schiorii asociației sportive Sanitarul Tg. Mureș. Iată primii clasați: slalom uriaș — seniori: I. Fazakaș (Sanitarul); juniori: L. Vojth (Sanitarul); junioare: Maria Farcaș (Liceul Bolyai); copii — băieți: Andrei Balazs (Școala gen. nr. 10); fetițe: Mariana Erkedi (Șc. gen. nr. 13).

I. PĂUȘ

GIURGIU. — Duminică, pe baza sportivă a asociației Cetatea Giurgiu a avut loc finala pe oraș a „Cupei Unirii" la popice, tir și tenis de masă. Dintre cei 49 de concurenți — din șase asociații — s-au evidențiat Fl. Corbu (popice), Ligia Leuță (tir), Gh. Cazacu și Nicoleta Petrescu (tenis de masă). Cupa a fost cîștigată de sportivii asociației Cetatea Giurgiu.

TR. BARBĂLATĂ

FĂGĂRAȘ. — Consiliul asociației sportive Chimia, de la Combinatul chimic, în colaborare cu comitetul sindicatului și comitetul U.T.C., a inițiat o întrecere polisportivă dotată cu „Cupa Unirii". Au fost programate întreceri la schi, săniuțe, șah, patinaj, popice și tenis de masă la care, pe lîngă sportivii de la A.S. Chimia, au participat și reprezentanți ai asociațiilor Utilajul, Progresul, Voința Șoimii etc.

V. LAZĂR

IAȘI. — Pe pîrtiile de la Bîrnova s-a desfășurat duminică un frumos concurs de schi organizat în cinstea zilei de 24 Ianuarie. Primii clasați: fond 10 km — seniori: N. Turcu (Voința); 5 km — senioare: Marieta Juverdeanu (Voința); 5 km — juniori: I. Ilie (Bîrnova); 3 km — junioare: Magda Marcu (Voința); ștafeta 3×5 km — juniori: Școala profesională Nicolina.

L. ANTOHI

FOCȘANI. — Pe un traseu judicios ales a avut loc zilele trecute primul cros al anului organizat de comisia orășenească de atletism și dotat cu „Cupa Unirii". La start au fost prezenți 60 de atleți. Rezultate: juniori mari, 2 000 m: A. Ivan (Lic. „A. I. Cuza"), juniori mici, 1 000 m: G. Panait (Lic. Unirea); junioare mari, 800 m: Ioana Popa (Șc. prof.); junioare mici, 600 m: Margareta Onofrei (Șc. gen. nr. 10). **„Va mai avea loc zilele acestea** — după cum ne-a declarat prof. Ovidiu Gavrilă, președintele Comisiei orășenești de atletism, **o întrecere de cros pe un traseu simbolic, pe vechiul hotar ce despărțea cele două țări surori, Moldova și Țara Românească. În ziua de 24 ianuarie sportivii vor vizita în colectiv Muzeul Unirii din Focșani".**

prof. A. AXENTE

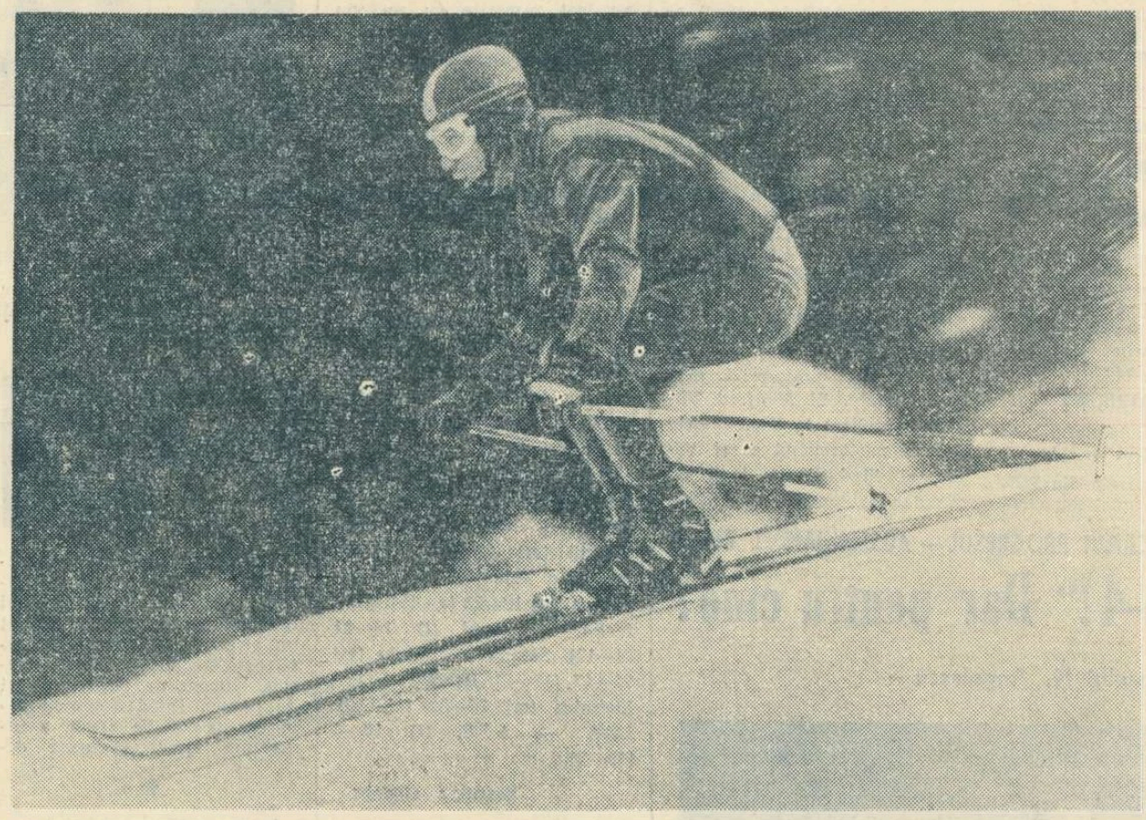

Ion Zangor (A. S. Armata Brașov) în cursa de coborîre disputată duminică pe pîrtia Lupului, în care a avut o comportare remarcabilă

Foto: A. NEAGU

ECHIPA DE BASCHET A ROMÂNIEI A PLECAT ÎN R.F. a GERMANIEI

Aseară a părăsit capitala reprezentativa de baschet masculin a României, care va participa la un turneu internațional organizat în localitatea Lörach din R.F. a Germaniei. În afara formației gazdă, la întrecere vor mai lua parte echipele **Franței** și **Elveției.** Au făcut deplasarea: ALBU, NOVAC, JEKELY, DIACONESCU, SAVU, NOSIEVICI, CERNEA, DRAGOMIRESCU, TARĂU, RUHRING, BÎRSAN, însoțiți de antrenorii AL. POPESCU și M. NEDEF. Competiția se va desfășura în zilele de 26—28 ianuarie.

PE PÎRTII, ÎN PLIN SEZON DE SCHI

● La invitația forului de specialitate din Bulgaria, o selecționată de schi a regiunii Brașov a plecat spre Sofia, pentru a participa la o întîlnire amicală care va avea loc sîmbătă și duminică pe Valea Ceaika (la 200 km de Sofia). Au făcut deplasarea, printre alții, Gh. Cincu, Petre Dinu, Stelian Drăguș, Adriana Barabaș (fond), K. Gohn, V. Brenci, Georgeta Băncilă (alpine), precum și antrenorii Ion Sumedrea și Radu Scîrneci. **(C. GRUIA** — coresp. principal).

● Mîine pleacă în R. D. Germană, la Oberwiessenthal, un lot de juniori care vor lua parte la un concurs internațional. Se vor deplasa: C. Văideanu, V. Crețoi, Alex. Bogdan, S. Cojocaru, N. Ghimbășan, C. Tudor și antrenorul Gh. Cristoloveanu.

● La sfîrșitul săptămînii, se va desfășura, pe pîrtiile Semenicului, „Cupa regiunilor" pentru schiorii de categoriile a II-a și a III-a. Sînt programate probele de slalom special și slalom uriaș.

● A VI-a ediție a „Cupei Unirii", competiție organizată de Școala sportivă din Brașov pentru elevii școlilor generale din localitate, a întrunit la startul probei de slalom special 110 concurenți. Iată cîștigătorii: FETE, **clasele III—IV:** Ileana Neguț (Școala generală nr. 2), **clasele V—VI:** Dorial Vogel (Școala generală nr. 4), **clasele VII—VIII:** Cristina Depner (Școala generală nr. 12); BĂIEȚI, **clasele III—IV:** Gh. Caciz (Școala generală nr. 1), **clasele V—VI:** Ludovic Szabo (Școala generală nr. 1), **clasele VII—VIII:** Octavian Tuturea (Școala generală nr. 4). Trofeul a fost cucerit de echipa Școlii generale nr. 12 (108 p), urmată de Școala generală nr. 2 și Școala generală nr. 1 (cîte 106 p).

● O altă competiție dotată cu „Cupa Unirii" s-a desfășurat la Straja, în organizarea comisiei de specialitate a regiunii Hunedoara, cu sprijinul comisiei orășenești Petroșeni. Cîștigătorii probelor: BĂIEȚI, **slalom special:** Eduard Mihuț (Școala sportivă Petroșeni), **slalom uriaș:** Constantin Munteanu (Energia Petroșeni); **fond 15 km:** Iosif Peter (Energia Paroșeni), **4x10 km seniori:** Energia Paroșeni; FETE: **slalom special și slalom uriaș:** Lidia Cheit (Energia Paroșeni), **5 km junioare:** Maria Imling (Energia Paroșeni), **3x5 km junioare:** Energia Paroșeni. **(ST. BĂLOI** — coresp. principal).

● Peste 100 de concurenți au participat, pe Dealul Ciorii din apropierea Reșiței, la o competiție organizată de comisia orășenească de schi. Cîștigătorii probelor: SLALOM SPECIAL, **seniori:** Iov Suciu (C.S.M.R.), **senioare:** Rozalia Letalic (C.S.M.R.), **juniori mari:** O. Lungu (Școala sportivă), **juniori mici:** C. Ruzicska (Școala sportivă), **junioare mari:** Mariana Trestian (Școala sportivă), **junioare mici:** Brigitte Seidl (Școala sportivă); SLALOM URIAȘ, **seniori:** H. Krubl (C.S.M.R.), **senioare:** Letalik; **juniori și junioare:** aceiași cîștigători ca la special; COBORÎRE, **seniori:** Tr. Suciu (C.S.M.R.), **senioare:** Letalik, **juniori mari:** O. Lungu, **juniori mici:** Marian Moraru (Școala sportivă), **junioare mari:** Mariana Trestian, **junioare mici:** Brigitte Seidl. **(A. RUDEANU** — coresp.).

„CU GÎNDUL LA OLIMPIADĂ" — fotografia realizată de Ion Mihăică *și distinsă la competiția internațională* Olymp'Art Photo *de la Grenoble cu Premiul oferit de prefectul departamentului Isere*

Junioara Maria Tașnadi – recordmană la senioare!

Autoare a mai multor recorduri în actualul sezon, tînăra patinatoare de viteză **Maria Tașnadi** (Dinamo București) a reușit, în concursul internațional de la Berlin, performanțe care-i confirmă calitățile. De data aceasta, ea a obținut și rezultate superioare recordurilor de senioare. Iată-le: **1 000 m** — 1:50,6 (nou record la junioare de cat. 17—18 ani; v.r. 1:51,5), **1 500 m** — 2:46,0 (v.r. 2:53,5 — junioare cat. 17—18 ani; 2:48,5 — senioare), **3 000 m** — 5:55,7 (v.r. 5:57,7 — junioare cat. 17—18 ani; 5:57,4 — senioare), **poliation** (500 m, 1 000 m, 1 500 m, 3 000 m) 223,116 p (v.r. 229.784 p — junioare cat. 17—18 ani; 226,066 p — senioare).

ASTĂZI, LA AUGSBURG

AVANPREMIERĂ OLIMPICĂ: MECIUL DE HOCHEI DINTRE ECHIPELE ROMÂNIEI ȘI R. F. A GERMANIEI

Luni la ora prînzului selecționata noastră de hochei a părăsit Capitala plecînd în R. F. a Germaniei, unde astăzi va susține în localitatea **Augsburg** o partidă amicală cu reprezentativa țării gazdă. În continuare, jucătorii români vor rămîne în orașul **Landshut,** de unde se vor deplasa pentru cîteva jocuri de verificare cu echipe vest-germane (E. V. Augsburg, E. V. Landshut, E. C. Bad Tölz). În ziua de 2 februarie lotul nostru de hochei va sosi la Grenoble, unde urmează să dispute în ziua de 4 II un meci de baraj pentru grupa A a turneului olimpic cu echipa R. F. a Germaniei.

Iată-i pe sportivii români, fotografiați pe aeroportul Băneasa, cu cîteva clipe înainte de decolarea avionului. De la stînga la dreapta, în rîndul de sus: **Calamar, Biro, Pană, Florescu, Ionescu, Bașa, Iuliu Szabo, Boldescu,** antrenorul secund **Ion Tiron, Czaka;** în rîndul de jos: **Ștefanov, Stoiculescu, Geza Szabo, Gheorghiu, Făgăraș, Dumitraș, Ștefan.** Lipsesc din imaginea noastră **Mihai Flamaropol,** antrenorul principal al lotului, **Varga** și **Scheau.**

Cu orice preț?

Nu am descoperit desigur America, afirmînd că într-o întrecere nu putem avea (decît foarte rareori, cînd nu mai sînt posibilități de departajare) doi învingători. Este o lege nescrisă a vieții, a luptei sportive.

Victoria! Dorința continuă de autodepășire; ambiția de a-ți vedea materializate eforturile depuse pentru a te dovedi mai puternic decît adversarul de concurs. Iată seva care alimentează tumultuoasa viață a stadionului!

De aceea, ni se pare absolut firesc ca orice om angajat într-o competiție să se gîndească la biruință, să spere în ea, s-o dorească. Aceasta este, în ultimă instanță, ratiunea prezenței sale pe un teren sau într-o sală de sport! Există, însă, între concurenți unii cu posibilități fizice superioare, mai bine pregătiți din punct de vedere tehnic și tactic, cu o experiență mai mare, cu o voință mai puternică. Succesul este de obicei de partea acelora care cumulează aceste calități. Desigur, la stabilirea rezultatului final, concurează adesea și factori imprevizibili, de ordin subiectiv, care pot inversa, uneori, ierarhiile. Și istoria sportului ne oferă destule exemple de echipe de renume, sau de mari sportivi, care pornind în întrecere siguri de victorie n-au reușit, totuși, să poarte cununa de lauri. De altfel, elementul surpriză conferă sportului un element esențial. Cu cîștigători dinainte cunoscuți, sportul de performanță și-ar pierde interesul, dacă nu chiar ar dispare.

Ni se pare absolut inexplicabil ca acum, în vremea celor mai mari cuceriri ale științei, care s-au răsfrînt direct și asupra antrenamentului sportiv, să pretindem (și încă cu strictețe!) unui concurent sau unei echipe, să cîștige cu ORICE PREȚ. Practica, ridicată la rangul stilului de muncă într-o serie de federații sau cluburi fruntașe, și susținută — din păcate, uneori — chiar în coloanele rubricilor sportive din presă, este fundamental greșită, dar nu străină de unele insuccese ale reprezentanților noștri, mai ales în întîlniri internaționale cu caracter decisiv.

„Trebuie să cîștigăm cu orice preț!", „Trebuie să fim primii!" Indiferent dacă merităm sau nu acest lucru, indiferent dacă partenerul de întrecere este mai bine pregătit, mai valoros la data respectivă.

Nu o dată, mentalitatea a pătruns în tribune. Și spectatorii au cerut favoriților lor VICTORIA CU ORICE PREȚ. Chiar dacă acest preț era foarte mare, foarte greu și însemna lipsă de onestitate, de cavalerism, de sportivitate, în ultimă instanță, de ECHITATE!

Se poate greși — și încă grav — cerîndu-se sportivului VICTORIA CU ORICE PREȚ, denaturînd, într-un sens, chiar spiritul întrecerii. În felul acesta, departe de a-l mobiliza (care om, sau echipă n-ar dori să cîștige!) nu vom reuși decît să-i creăm o psihoză a succesului, să-l contractăm pînă într-acolo încît îl vom face să-și piardă controlul. Îi vom răpi de cele mai multe ori liniștea (în bunul sens al cuvîntului), atît de necesară pentru o luptă curajoasă și lucidă, calmul și stăpînirea de sine. Nu-i vom face deci nici un serviciu.

Auzim — și nu rareori — părerea: **„De ce să mai participăm dacă tot nu cîștigăm?!?"** Dar poate fi numai VICTORIA mobilul acestei uriașe mișcări pe care o constituie sportul mondial? Lipsa de logică este evidentă și nu implică prea multe comentarii. Mai degrabă se impune trezirea la realitate.

Să ne cunoaștem posibilitățile și tot atît de bine adversarii. Primii pe care trebuie să-i învingă sportivii sînt ei înșiși ori de cîte ori sînt comozi, predispuși să cedeze pasul în fața dificultăților de antrenament etc. Să ne pregătim, prin urmare — în condițiile corespunzătoare — la nivelul marilor performeri, cu pasiune, cu dăruire. Victoria va fi atunci o urmare absolut firească!

Adrian VASILIU

Atenție! Exercițiile impuse nu se mai repetă!

— Importante hotărîri adoptate de F.I. Gimnastică —

În ultimii ani, asistăm tot mai des la acțiuni de „modernizare" a sporturilor, de adaptare a lor la cerințele actuale, de dinamizare și mărire a gradului lor de spectaculozitate. N-au lipsit asemenea preocupări nici în gimnastică, unele propuneri foarte importante fiind făcute încă la campionatele mondiale de la Praga, din anul 1962.

Și iată că, după îndelungi dezbateri și chibzuință colectivă, într-o circulară trimisă tuturor federațiilor afiliate, Federația internațională de gimnastică face cunoscute importante modificări aduse codului masculin de punctaj, care vor intra în vigoare chiar în acest an, la Jocurile Olimpice de la Ciudad de Mexico. Să amintim că au fost operate modificări în probleme ca: vestimentația și ajutorul dat gimnastului în concurs de antrenor sau căpitanul de echipă; aprecierea unor elemente de dificultate și a execuțiilor în ansamblu; disciplina de concurs; bonificația acordată pentru mișcările riscante și originale; arbitrajul în concursul primilor șase clasați pe aparate etc.

Fără îndoială, însă, cea mai importantă dintre modificările adoptate de Federația internațională, căreia îi rezervăm cîteva rînduri în plus, este cea privitoare la **nerepetarea exercițiului impus.** Iubitorii gimnasticii, cei prezenți concurs de concurs în jurul aparatelor, sînt desigur familiarizați cu gestul gimnastului care, greșind puțin sau nefiind pe deplin mulțumit de execuție, ridica mîna spre arbitrul principal de brigadă, semn că dorea să repete exercițiul impus. Firește, anunțînd repetarea, gimnastul își asuma un risc: el putea greși un element și la a doua execuție, întregul exercițiu putea fi mai slab; dar, de cele mai multe ori, la repetare gimnastul își corecta nota, își îmbunătățea situația în clasament. Repetarea constituia, într-adevăr, un avantaj pentru gimnast, dar era, în același timp, un dezavantaj al gimnasticii, pentru că lungea uneori peste măsură timpul de desfășurare a unei întreceri.

Iată, însă, că F.I.G. intervine: așadar, pe viitor — o singură execuție și la „impuse". Un obstacol pe care-l vor trece mai greu (la început, firește) gimnaștii mai slab pregătiți, obișnuiți repetărilor. Numai săritura peste cal rămîne proba în care concurentul va avea dreptul la două încercări: ca și pînă acum se va lua în considerație cea mai bună execuție. Dar, și aici a survenit o modificare: aprecierea săriturii nu va mai începe, ca pînă acum, din momentul atingerii trambulinei sau a calului, ci din clipa în care gimnastul începe alergarea, fără însă ca aceasta să fie arbitrată. Deci, numai două încercări și nu trei cum era posibil pînă acum, dacă gimnastul nu era mulțumit cu elanul sau nu-i „ieșeau pașii" (fără să fi atins însă trambulina sau calul). Federația noastră este decisă să aplice aceste prevederi chiar de la primele concursuri ale anului. Atenție, deci, gimnaști!

În circulara F.I.G. se face, de asemenea, cunoscut că în acest an va avea loc la Roma un curs intercontinental pentru arbitri de gimnastică. Se preconizează ca această acțiune să se desfășoare între 19—23 iunie. Cursul precede cel de-al 47-lea Congres al F.I.G., care va avea loc tot la Roma, între 24—29 iunie a.c.

Se face cunoscută intenția forului internațional ca în perioada noiembrie 1968—ianuarie 1969 să se organizeze într-o țară europeană (se așteaptă oferte) un simpozion, cu participarea unui număr limitat de arbitri delegați de federațiile afiliate la F.I.G., cu tema **„Exercițiile liber alese, evoluția, perspectivele lor de dezvoltare".**

Constantin MACOVEI

24 ore

În C.C.E. la handbal

Primul joc la București

Campioana țării noastre la handbal masculin, formația Steaua va întîlni în sferturile de finală ale „C.C.E." pe campioana R. F. a Germaniei — V.f.L. Gummersbach, deținătoarea trofeului.

Cele două echipe au căzut de acord asupra datelor de disputare a jocurilor: 10 februarie la București și 17 februarie la Köln.

Întîlnire internațională de box

În sala sporturilor din Reșița s-a desfășurat luni seara întîlnirea internațională de box dintre C S M. Reșița și Dinamo Pancicova. Oaspeții au cîștigat cu scorul de 7—4.

Gala „Criteriul tineretului"

În zilele de 24, 25 și 27 februarie, federația de specialitate împreună cu I. S. Pronosport organizează — în sala Floreasca — o gală de box, „Criteriul tineretului".

Iudit Dibar și P. Mărmureanu au cîștigat „Cupa de iarnă"

Prima competiție de tenis a anului, „Cupa de iarnă", a luat sfîrșit cu următoarele rezultate: **Simplu femei,** semifinale: Julieta Boboc — Mariana Ciogolea 6—4, 10—6, finala: Iudit Dibar — Julieta Boboc 7—5, 6—4. **simplu bărbați,** semifinale: Santei — Popovici 6—1, 6—4, finala: Mărmureanu — Santei 6—4, 6—0; **dublu bărbați,** semifinale: Popovici, Chereches — Santei, D. Hărădău 6—2 6—8, 8—6, Mărmureanu, C. Năstase — Navrotki, Ovici 1—6, 6—1, 6—3, finala: Mărmureanu, C. Năstase — Popovici, Chereches 6—0, 6—3; **simplu juniori,** semifinale: N. Costinescu — I. Geantă 6—0, 6—4, V. Sotiriu — M. Bondoc 6—2, 6—3, finala: V. Sotiriu — N. Costinescu 6—0, 6—1.

Echipele de volei Dinamo — spre locurile de start din „C. C. E."

Ca și voleibaliștii de la Steaua, echipele (masculină și feminină) **Dinamo București** susțin de asemenea duminică 28 ianuarie peste hotare primele întîlniri în cadrul ediției de anul acesta a „C.C.E.". Formația masculină — cu **Partizan,** la **Belgrad,** iar fetele — cu **Hamap I.** la **Tel Aviv.** În vederea acestor jocuri, contînd pentru 1/8-imile de finală ale „C.C.E.", cele două garnituri de volei dinamoviste pleacă în Iugoslavia și, respectiv, în Izrael, poimîine, vineri 26 ianuarie.

CAMPIONATELE INTERNAȚIONALE ALE ROMÂNIEI

Svetlana Grinberg în fruntea echipei sovietice

Lotul masculin al R. D. Germane

Examenele din școli și universități ca și preocupările profesionale au reținut pe mulți dintre fruntașii tenisului de masă sovietic să facă deplasarea la București pentru a lua startul în campionatele internaționale ale României. Nu se poate spune însă că mica noastră delegație nu cuprinde și nume consacrate. Svetlana Grinberg este nu numai una dintre cele mai bune jucătoare din U.R.S.S. dar și de pe continent. Locul doi ocupat de ea la proba de simplu a campionatelor europene din 1966 ca și contribuția ei efectivă la calificarea reprezentativei U.R.S.S. în finala „Cupei Corbillon" de la ultima ediție a mondialelor de la Stockholm, vorbesc de la sine despre calitățile deosebite ale Svetlanei Grinberg. În prezent, ea se află într-o formă bună deși examenele la institutul de medicină au solicitat-o serios în ultimul timp. Svetlana este bucuroasă că evoluează din nou la București și speră să înregistreze rezultate care să o situeze pe primul plan al întrecerilor.

Vor mai face deplasarea Sonia Avetisian (18 ani), debutantă în concursurile de mare anvergură, iar la băieți Gomoscov (locul V în clasamentul mondial), tînărul Eglitis — cîștigătorul „Criteriului european de juniori" și Jorlenko.

În compania atitor jucători valoroși care și-au anunțat prezența la București, sperăm ca sportivii sovietici să aibă o comportare bună, să lase o impresie excelentă iubitorilor de sport din capitala României.

Aleksei PATRIKEEV

redactor la ziarul „Sovietski sport"

Corespondențe de la Moscova și Berlin

Dacă pe jucătoarele din R.D. Germană, publicul nostru va avea ocazia să le vadă ceva mai devreme, cu prilejul partidei Progresul — Aussenhandel Berlin, de joi, și deci, va putea aprecia posibilitățile lor pentru internaționale, jucătorii nu vor evolua decît în cadrul acestei competiții. Cine sînt? Să dăm cuvîntul lui WERNER RUTTKUS, redactor la „Deutsche Sportecho" din Berlin, pentru a vi-i prezenta. *Siegfried Lemke:* deține 17 titluri de campion al țării sale, iar în 1965 a cîștigat titlul de campion internațional al Poloniei. Doi ani mai tîrziu, el s-a clasat pe locul III în campionatele internaționale ale Austriei. *Wolfgang Vater:* a debutat în 1957 și a fost campion internațional de dublu băieți al Poloniei, obținînd și două locuri II la „Criteriul european de juniori" — 1966, Szombathely. Și *Manfred Ullrich* a realizat la Szombathely aceeași performanță ca și Vater, el fiind și de două ori campion de juniori al R.D.G.

ÎN PREAJMA MECIULUI PROGRESUL — AUSSENHANDEL BERLIN

„Cred că scorul va fi 5-4!" Dar pentru cine?

— Opiniile antrenorului N. Angelescu —

Unul dintre cele mai importante examene ale tenisului nostru de masă din acest an va fi susținut joi, după-amiază, în sala Floreasca (de la ora 17.30): echipa feminină Progresul București, deținătoare a trofeului „Cupa campionilor europeni", va primi replica formației campioane a R. D. Germane, Aussenhandel Berlin. Meciul contează ca semifinală a actualei ediții a „C.C.E.". Sîntem în măsură să oferim cititorilor noștri ultimele vești privind pe sportivele românce. Datele respective ne-au fost furnizate de antrenorul echipei Progresul, prof. Nicolae Angelescu, cu care am avut o convorbire.

— Care este stadiul de pregătire a elevelor dv.?

— Începute încă de astă-toamnă, antrenamentele celor patru jucătoare — Maria Alexandru, Carmen Crișan, Victoria Babiciuc și Doina Zaharia — au continuat și după începerea noului an. Mai mult chiar, de vreo săptămînă, primele noastre echipiere s-au pregătit — în sala Floreasca — împreună cu jucătoarele iugoslave, precum și cu cei mai buni băieți de la noi.

— Prin urmare, nu aveți nimic de reproșat în privința pregătirilor?

— Și da, și nu!

— Făceți-ne să înțelegem pe deplin ceea ce vreți să spuneți!

— M-am gîndit, în primul rînd, la unele greutăți pe care le-am întîmpinat pe parcursul pregătirilor. De pildă, Carmen Crișan a fost nevoită să facă naveta București — Oradea și, desigur, aceasta a avut repercusiuni asupra continuității în instruire. De asemenea, Victoria Babiciuc, din cauza unei nașteri, a trebuit să întrerupă vreo cinci luni antrenamentul, iar Maria Alexandru, fiind suferindă în ultima vreme, a făcut o pauză de cîteva zile. Vorbesc numai despre cele trei titulare cu care ne vom prezenta joi. Totuși, trecînd peste toate aceste neajunsuri, noi manifestăm optimism. Și această stare de spirit nu este întîmplătoare. Ultimele lecții s-au desfășurat în condiții foarte bune, iar sportivele s-au arătat în dispoziție de joc. Maria Alexandru și Victoria Babiciuc marchează o revenire, iar Carmen Crișan este într-o creștere valorică evidentă.

MARIA ALEXANDRU — Foto: N. AUREL

— Dar despre jucătoarele de la Aussenhandel ce părere aveți?

— Adversarele noastre, și mai ales Doris Hovestdat și Gabriele Geissler, ne sînt foarte binecunoscute, ele fiind protagoniste în numeroase competiții internaționale.

— Așadar, întîlnirea de joi se anunță dificilă!

— Chiar extrem de dificilă. Opiniez pentru un scor de 5-4!

— Pentru Progresul, fără îndoială?

— Așa am dori. Am socotit că Maria Alexandru poate realiza trei victorii, iar Carmen Crișan are cele mai mari șanse să cîștige la mezina formației oaspe, Marita Nylhof. Dacă previziunile se vor adeveri, rămîne de văzut cum vom obține cel de-al cincilea punct. Nu este de neglijat nici aportul pe care are posibilitatea să-l aducă și Victoria Babiciuc.

Constantin COMARNISCHI

Activitatea la zi

Duminică a avut loc în sala Floreasca ultima etapă a întrecerilor pe Capitală din cadrul „Cupei F.R.H.". Partidele au fost urmărite cu un viu interes. În special, a plăcut meciul feminin dintre primele două clasate, Rapid și Confecția, care avea să desemneze echipa participantă la turneul final pe țară. Jocul variat, dinamic, cu contraatacuri rapide, multitudinea de procedee tehnice și tactice folosite de ambele formații, evoluția strînsă a scorului au contribuit la reușita spectacolului. Rapidistele, mai calme și mai precise în aruncările la poartă, au cîștigat cu 21—16 (12—9) calificîndu-se pentru turneul final de la Tg. Mureș.

Alte rezultate: Universitatea — Voința (f) 34—7 (16—3), Rapid — Institutul de construcții (m) 32—23 (12—12), Rafinăria Teleajen — Universitatea (m) 12—23 (4—12), Confecția — Rapid (f) 16—21 (9—12), Steaua — Voința (m) 29—17 (12—8), Recolta — Politehnica (m) 25—32 (11—20), I.C.F. — A.S.E. (f) 16—4 (10—2).

RODICA VIȘAN

La Brașov au luat sfîrșit întrecerile primei serii a echipelor participante în „Cupa F.R.H.". Iată rezultatele înregistrate în ultimele două etape (băieți): Tractorul — Dinamo 18—24; Colorom Codlea — Metalul C. Mică 18—12; Chimia Făgăraș — Metalul C. Mică 11—15; Tractorul Brașov — Colorom Codlea 26—31; (feminin): Liceul 2 Brașov — Voința Sighișoara 16—13; Măgura Codlea — Școala sportivă Brașov 10—4; Liceul 2 — Viitorul Bod 8—8; Voința Sighișoara — Rulmentul Brașov 7—19. Pe primul loc în cele două grupe s-au clasat Dinamo Brașov (m) și Rulmentul Brașov (f) care se vor întrece cu cîștigătoarele grupei de la Sibiu pentru desemnarea campioanei regionale.

VIRGIL POPOVICI, coresp.

Sîmbătă și duminică, în sala clubului Electroputere, s-au disputat ultimele jocuri din cadrul „Cupei F.R.H.". Competiția a angrenat 31 de echipe, jocurile fiind de un bun nivel tehnic, superior edițiilor precedente. La seniori, confirmînd forma bună în care se află, Școala sportivă nr. 1 a reușit să învingă formația Electroputere cu 16—14. În continuare, s-au întîlnit într-un joc decisiv pentru desemnarea primului loc la senioare Școala sportivă nr. 1 cu Universitatea II. Net superioare din punct de vedere tehnic și tactic elevele Școlii sportive au cîștigat detașat cu 12—6 (7—4).

V. POPOVICI, coresp.

Cîteva dintre cele mai bune patinatoare din Brașov sînt reunite în această imagine (de la stînga): Marinela Ciubucă, Marianne Klöckner, Alexandrina David, Sabina Moores, Luminița Ancuța și Oltea Stoian — Foto: GH. CORCODEL

PE LUCIUL GHEȚII

Patinoarul artificial al asociației sportive Petrolul Brașov, împodobit sărbătorește și iluminat „a giorno", a găzduit un atractiv carnaval pe gheață, care s-a bucurat de un deosebit succes de participare și de public. După defilarea celor peste 50 de măști, a urmat un reușit program demonstrativ, la care și-au dat contribuția copiii din grupa de pregătire a centrului de inițiere, de sub conducerea instructorului Theo Cristiani, precum și întreaga secție de performanță a Petrolului. S-au remarcat în special evoluțiile proaspătului campion republican de juniori Dezideriu Czeisner, a tinerei Marianne Klöckner, ca și a perechii Marinela Ciubucă — Carol Hertl.

C. GRUIA, coresp. principal

* * *

În Capitală, continuă întrecerile fazei regionale a campionatului republican de patinaj artistic pentru copii și juniori mici. Iată clasamentele, după disputarea figurilor obligatorii:

BĂIEȚI. **Începători:** 1. Cătălin Ioniță (Șc. sp. 2) 23,4 p; 2. Ioszef Papp (Șc. sp. 2) 11,8 p; 3. Sergiu Sprînceană (I.C.F.) 11,2 p; 4. Adrian Georgescu (Șc. sp. 2) 10,4 p. **Copii II:** 1. Dan Tudoraș (Constructorul) 29,9 p. **Copii I:** 1. Mircea Ion (Șc. sp. 2) 129,6 p; 2. Călin Tulpan (Din.) 118,5 p. **Juniori II:** 1. Dan Panait (Constr.) 95,8 p; 2. Paul Dragomir (Constr.) 91,7 p; 3. Lucian Cozia (Constr.) 91,7 p.

FETE. **Începătoare:** 1. Olivia Batti (Dinamo) 36,6 p; 2. Cornelia Ghișerel (Șc. sp. 2) 27,5; 3. Monica Chiorpec (Din.) 24,4 p; 4. Emilia Țibula (Din.) 20,2 p; 5. Moise Liliana (Șc. sp. 2) 20,0 p. **Copii II:** 1. Cristina Nicolau (Șc. sp. 2) 63,1 p; 2. Cornelia Picu (Șc. sp. 2) 58,2 p; 3. Mirela Goleanu (Din.) 53,7 p; 4. Cornelia Birjega (Din.) 47,4 p. **Copii I:** 1. Gabriela Voica (Din.) 105,1 p; 2. Elena Stanciu (Constr.) 100,9 p; 3. Sorina Sfetcu (Din.) 80,8 p; 4. Gabriela Ion (Șc. sp. 2). **Junioare II:** 1. Adriana Preda (Constr.) 141,0 p; 2. Doina Mitricică (Șc. sp. 2) 139,0 p; 3. Gabriela Cosmaciuc (Din.) 127,0 p; 4. Sanda Petrescu (Șc. sp. 2) 83,7 p; 5. Monica Saulea (Șc. sp. 2) 75,3 p. Vineri după-amiază se dispută figurile libere.

PE MARGINEA UNUI RĂSPUNS AL F. R. HALTERE

Dacă nici acum nu am fost înțeleși...

La sfîrșitul lunii noiembrie 1967 a avut loc campionatul republican de haltere pe echipe, încheiat cu victoria surprinzătoare a C.S.M. Cluj. Ziarul nostru a criticat atunci formula de desfășurare a respectivei competiții. **Fără a ne îndoi o singură clipă de necesitatea utilizării probelor atletice în pregătirea halterofililor,** noi ne manifestam dezacordul față de **introducerea acestora într-un campionat al țării.**

În definitiv, pregătirea sportivă este efectuată în vederea participării la concursuri, și nicidecum invers. De altfel, în antrenamente, halterofilii mai practică și exerciții din alte sporturi (gimnastică, fotbal, baschet etc), fără însă a fi introduse și acestea în campionate. De asemenea, atleții folosesc pe scară largă exerciții de haltere în antrenamente, însă campionii sînt desemnați numai prin întreceri și probe atletice, fără a se totaliza și rezultatele obținute la haltere. Spre exemplu, săritorul de triplu-salt Nicolae Mărășescu era foarte bun la haltere, superior chiar lui Șerban Ciochină! Dacă la campionate s-ar fi adunat și rezultatul său de la haltere, tricoul i-ar fi aparținut fără putință de tăgadă. Așa însă...

Ne amintim că, în anii trecuți, s-au mai făcut „experiențe" și în campionatele de rugby și handbal. Ele au fost însă sortite eșecului și abandonate pînă în cele din urmă. Era și normal, dacă ne gîndim că astfel de prevederi sui-generis nu sînt conforme cu regulamentele internaționale. Or, formula de disputare a concursurilor interne trebuie să fie identică cu aceea din orice confruntare internațională. În caz contrar, în aceste ocazii, sportivii noștri ar porni handicapați încă din start.

Afirmam (și o repetăm) că **titlul de campion** — fie la individual, fie la echipe — **trebuie să fie atribuit numai în urma trecerii unor probe specifice sportului la care se dispută campionatul.** În cazul introducerii unor probe atletice într-un concurs de haltere, cu „drept de vot" în stabilirea clasamentului, campionatul de haltere devine de fapt **campionat de haltere + atletism.** Dacă întrecerile din noiembrie trecut se desfășurau sub această titulatură nu aveam nimic de obiectat.

Zilele trecute, Federația de haltere ne-a remis răspunsul așteptat. Prima parte cuprinde o argumentare a utilității pregătirii atletice a halterofililor, pe care noi nici nu am contestat-o și cu care sîntem întru totul de acord. Mai apropiat de subiect ni s-a părut capitolul: „De ce s-a întreținut acest regulament la un campionat republican și nu la alt concurs?", situat în finalul scrisorii F.R.H. Să redăm un fragment. **„...Cu toate că noua orientare** (introducerea exercițiilor atletice în pregătire) **a fost adoptată de federație și inclusă în orientarea metodică trimisă tuturor secțiilor de haltere din țară încă de la începutul anului 1965, acest lucru nu a fost îmbrățișat de toți antrenorii, neglijîndu-se astfel aceste exerciții, care, pentru majoritatea halterofililor fruntași din lume constituie 50 la sută din exercițiile efectuate în antrenament. În această situație, Biroul federal și colegiul de antrenori au hotărît introducerea în campionatul pe echipe a exercițiilor atletice, în urma consfătuirii pe țară a antrenorilor de haltere, organizată la 31 mai 1966 la Cluj, unde s-a ajuns în unanimitate la această concluzie".**

După cum se vede, nici de aici nu reiese o explicație clară, un răspuns precis la propria întrebare, pusă în titlul capitolului. S-ar putea bănui că unica motivare a introducerii probelor atletice tocmai la acel campionat național, este că... așa au hotărît biroul federal și colegiul de antrenori!

Credem că singurele rînduri într-adevăr „la chestiune" sînt cele ale ultimului paragraf: **„Fără discuție că noul regulament poate suporta o serie de îmbunătățiri pe care practica le cere, în așa fel încît regulamentul să constituie un mijloc eficace de îmbunătățire a performanțelor în acest sport, în care continuăm să ne aflăm încă departe de rezultatele obținute pe plan internațional".**

Dorim, ca și opinia publică de altfel, să aflăm cît mai curînd despre **„îmbunătățirile cerute de practică".** Și, în special, despre rezultatele apropiate de nivelul internațional.

Adrian IONESCU

Administrația Asigurărilor de Stat pune la dispoziția sportivilor (ca și a altor persoane) între 16 și 70 de ani o măsură utilă de prevedere:

Asigurarea de accidente

Încheierea unei astfel de asigurări oferă posibilitatea compensării pierderilor materiale ocazionate de urmările unor accidente ce pot avea loc în activitatea sportivă (competiții, concursuri, antrenamente), la domiciliu, pe stradă, la odihnă etc.

Prima de asigurare este convenabilă. Astfel, la o asigurare de accidente cu sume asigurate de 10 000 lei pentru cazul de invaliditate permanentă totală și

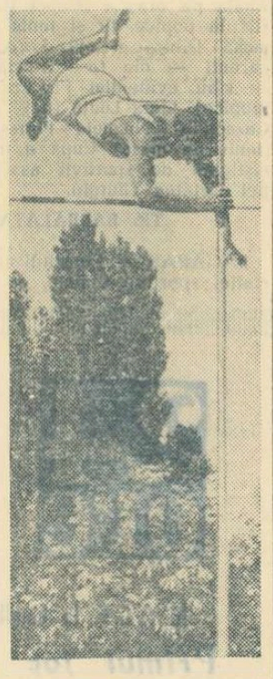

5 000 de lei pentru cazul de deces se plătește o primă de numai 12 lei pe durata de 3 sau 6 luni, în funcție de sportul practicat și de profesia de bază.

Pentru informații suplimentare și încheierea de asigurări, responsabilii cu munca ADAS din întreprinderi, instituții, cluburi sau asociații sportive, agenții de asigurare și lucrătorii inspectoratelor ADAS stau la dispoziția celor interesați.

Aparat ajutător pentru volei

Continuînd să punem coloanele ziarului nostru la dispoziția tuturor celor care vor să contribuie, prin sugestiile și ideile lor, la progresul sportului, publicăm astăzi un articol semnat de prof. Pavel Brașoveanu, referitor la îmbunătățirea metodelor de antrenament în volei.

În dorința de a spori eficiența lucrului în antrenamentele de volei cu juniorii clubului sportiv Steaua și ai Școlii sportive nr. 1 din București, de a îmboldi mijloacele de pregătire și de a mări densitatea lecției de antrenament, am conceput un aparat ajutător cu care se ameliorează viteza de deplasare specifică și viteza de acțiune a jucătorilor.

Astfel, aparatul ajutător complet construit, sau numai un braț al lui, poate fi folosit la executarea repetată și variată ca ritm a unor procedee tehnice de efectuare a preluării, a atacului sau blocajului.

Brațul aparatului ajutător, într-una din utilizările sale de la antrenamente

Aparatul este compus dintr-un cadru solid, de care se prind două brațe, formate fiecare din două tevi, în interiorul cărora culisează (alunecă) cîte o teavă mai subțire, fixată cu un șurub, la capătul unui arc flexibil, de teava mai groasă. În extremitatea cealaltă a tevii subțiri, într-un căuș, se prinde mingea cu ajutorul a două curele.

În antrenamentele speciale pentru preluare, dublaj, autodublaj, blocaj individual etc. se poate folosi numai un singur braț al acestui aparat. El poate ajuta considerabil la mărirea densității lucrului în antrenamente, la ridicarea gradului de efort cerut sportivilor noștri.

Folosind, în antrenamentele cu juniorii de care mă ocup, unul din brațele aparatului, pentru exerciții cu repetări la preluare, diferite procedee tehnice pe zonele 1, 6 și 5 (fiecare sportiv avînd sarcini stabilite pe o anumită zonă și asemănătoare cu cele din cadrul jocului) și luînd apoi în observație reacția organismului față de efort (frecvența circulatorie) pe timp de trei săptămîni, respectiv 8 antrenamente cu 23 de sportivi de vîrstă între 15—17 ani, am constatat ameliorări însemnate privitoare la: — viteza de deplasare

— viteza de acțiune

— capacitatea de adaptare a organismului la efortul specific acțiunilor jucătorului din linia a II-a, în condițiile efectuării a 20 de preluări urmate de plonjon lateral, alternativ stînga-dreapta, în spațiul corespunzător a două zone (6+1) și (6+5) din terenul de volei, în timp de 90 de secunde.

Un exemplu poate fi edificator: sportivului Mihail Ionici, la primul antrenament cu folosirea aparatului ajutător, cînd a efectuat cîte două serii a 20 de preluări, urmate de plonjoane laterale, i-am înregistrat valorile pulsului, ale timpului de revenire a organismului la starea inițială (de la încălzire) și timpii necesari pentru executarea celor 20 de plonjoane. La al nouălea antrenament asemănător, am înregistrat valori ce indicau ameliorări ale timpului de executare a celor 20 de preluări, adică 84 de secunde în loc de 90 secunde și scăderea pulsului după execuție, adică 128 de bătăi pe minut, în loc de 152, cît înregistrasem la antrenamentul inițial.

Folosind temporar acest aparat ajutător, profesorii Ștefania Bogea, Marinel Oancea și Sandi Chiriță s-au declarat mulțumiți de rezultatele înregistrate în antrenamentele cu elevii și elevele ce-i au în pregătire.

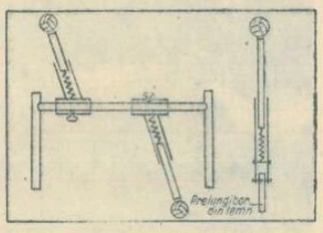

Schița proiectului complet al aparatului ajutător (stînga) și aceea a singurului braț folosit deocamdată (dreapta)

Aparatul nu va putea fi construit în întregime decît la primăvară, întrucît necesită unele soluții tehnice mai complexe.

Totuși, confecționarea unui braț al aparatului este relativ simplă și ușoară, iar multitudinea și varietatea exercițiilor în care poate fi folosit rezolvă, totodată, și unele probleme de spațiu, număr de mingi și timp (densitatea în lucru).

Toate aceste considerente mi-au dat încrederea și hotărîrea de a-l recomanda — prin intermediul ziarului „Sportul" — profesorilor și antrenorilor de volei pentru a-l confecționa cu mijloacele de care dispun.

prof. Pavel BRAȘOVEANU

POVESTIRE DIN DOROHOI

— Dar, de fapt —

Mai mare, dar aproape tot atît de pierdut printre dealuri și drumuri prăfoase ca Darabanii, așezați mai la nord, Dorohoiul a intrat în circuitul semifolcloric prin snoavele atribuite odinioară rabinului din Buhuși. În serialul său șugubăț, acesta obișnuia să facă și cîte o ispravă prin preajma Dorohoiului, asemuindu-l, uneori, nu se știe pentru ce, cu Londra.

Și iată că după o îndelungată acalmie anecdotică, Dorohoiul reintră în folclor, de astă dată în cel sportiv, prin echipa sa de baschet feminin. Nu ne îngăduim a-l asemui Londrei în această ipostază, dar comparația cu Bucureștiul se poate face cu dezinvoltură și nu în favoarea Capitalei. Anul trecut, în finala „Cupei României", echipa feminină de baschet a Dorohoiului a ocupat locul 3 (trei) după ce eliminase Politehnica București și încă alte două echipe din divizia A (Mureșul Tg. Mureș și Universitatea Cluj).

Faptul e de domeniul paradoxului. Căci, după cum se știe, Dorohoiul n-a excelat niciodată prin foarte bune echipe de baschet. Nu a avut mari echipe de fotbal și nu era cunoscut ca un centru voleibalistic. Dorohoiul a fost ani de-a rîndul un oraș de amatori de sport, dar nu de campioni.

Tradiția aceasta a fost însă brusc întreruptă de profesorul Ilarion Mandache — unul din acei antrenori dotați cu harul de a depista tinere talente. Și talentele n-au întîrziat să se ivească. În patru ani echipa a ajuns în fruntea categoriei B și se pregătește să promoveze în A.

Mica istorie a micii echipe de eleve nu se încheie însă aci. Ea electrizează pe suporterii dorohoieni care vin la meciurile de baschet ca la barajele de fotbal fiind gata să atîrne sacii de plasă ai echipei favorite nu de inele de fier ci de adevărate aureole. Dorohoiul are, deci așa cum n-ar fi visat niciodată:

1. Un foarte bun antrenor de baschet.
2. O echipă finalistă în „Cupa României"
3. Cîteva mii de suporteri entuziaști.

...Dar nu are, pentru antrenamentele echipei, decît o sală de clasă de dimensiunea unei sufragerii, unde în loc de scaune și vitrine cu linguriță, s-au instalat coșurile.

...Nu are altă posibilitate, pentru a susține meciurile în sezon friguros, decît deplasarea la Suceava. O deplasare costă 3 300 lei. Asta face în doi ani „de divizie" și optsprezece meciuri aproape 60.000 de lei.

Adică, prețul unei modeste și provizorii săli de antrenament.

Povestirea de față, lipsită de caracter epic, nu e lipsită și de (păstrînd proporțiile) caracter dramatic.

Construcția unei săli de sport la Dorohoi nu se poate rezolva nici prin memorii, nici prin pamflete gazetărești.

Ea ține de un domeniu greu abordabil, uneori misterios, adesea de neclintit — acela al investițiilor.

E adevărat că, pentru început s-ar putea, depășind cîteva sute de bariere birocratice, ca banii irosiți în deplasări să fie investiți în grinzi, cărămizi, stelaje, carton gudronat.

S-ar putea cere concursul întreprinderilor dorohoiene.

S-ar putea pune primul stîlp și ultima foaie de tablă a acoperișului cu concursul miilor de suporteri cărora „microbul" baschetului le dă o stare permanentă de febră creatoare.

Și s-ar mai putea, în sfîrșit, respecta și aplica legea care însărcinează organizațiile de masă cu asigurarea mijloacelor necesare desfășurării activității sportive, subliniind obligația Ministerului Învățămîntului de a construi săli de sport în școli.

Și poate că un animator al sportului local la fel de energic și perseverent ca profesorul Ilarion Mandache, ținînd seama de toate aceste posibilități și imaginînd încă multe altele, să reușească. Pentru că pare mai puțin greu (în ciuda sutelor de bariere mai sus pomenite) și mai puțin paradoxal (în ciuda vetoului investițiilor) să se ridice o sală de antrenamente (nu un Palat al sporturilor) la Dorohoi, decît să se creeze în patru ani o echipă locală feminină finalistă pe țară.

Iar echipa există.

Camil BACIU

fotbal

„ŞTIU EU? DUPĂ CUM SE PREGĂTEŞTE VIOREL MATEIANU...“

Predeal, 19 ianuarie. A doua escală în „croaziera“ noastră pe Valea Prahovei are loc la fotbaliştii de la Progresul. Deşi ora este destul de matinală (6,30) pe băieţii lui Cornel Drăguşin şi Florin Stirbei *îi găsim pe terasa hotelului Rosmarin efectuînd încălzirea cu o perseverenţă demnă de un loc mai bun în clasament. Cînd acest prim punct de pe programul zilei de azi este îndeplinit, colegul meu, fotoreporterul Teodor Roibu îi mai reţine cîteva minute pe jucători pentru un... instantaneu, avînd ca fundal Postăvarul.*

Sînt 25 cu toţii, printre ei şi nume necunoscute nouă, aşa încît îi rugăm pe antrenori să-i înşire: Mîndru, Matache, Manta (de la Politehnica Bucureşti) — portari; Viorel Popescu, Georgescu, Peteanu, Adrian Constantinescu, Colceriu, Marinescu (de la U.R.M., echipă care activează în campionatul oraşului Bucureşti), Stanciu (de la Politehnica Bucureşti), Toader (junior din pepinieră proprie) — fundaşi; Alex. Constantinescu, Neacşu, Şoangher, Nicolae Matei (junior din pepiniera Progresului) — mijlocaşi; Oaidă, Matei, Mateianu, Stoicescu, Ţarălungă, Ninel Popescu, Mihai, Florea (de la Electronica Obor), Mocanu, Alecu (ambii juniori ai Progresului) — înaintaşi. La aceştia mai adăugaţi pe Măndoiu, aflat în turneu cu echipa reprezentativă, şi pe Radu Ionescu un junior al nostru, foarte talentat care n-a putut efectua deplasarea la Predeal.

„Despre noile elemente introduse în lot şi, îndeosebi, de Alecu, veţi auzi în scurtă vreme, lucruri foarte frumoase“ *ţine să ne asigure Cornel Drăguşin în timp ce ne îndreptăm spre camera 32, unde sînt găzduiţi cei doi antrenori.*

Un ceai fierbinte ne mai dezmorţeşte puţin şi, cînd ambianţa se încălzeşte şi la modul figurativ, interviul se înfiripă uşor.

— De cît timp sînteţi la Predeal?

— *De 9 zile...*

— Pe ce anume v-aţi axat aici, pregătirile?

— *Pe readaptarea organismului la efort, pe obţinerea unei rezistenţe generale care să ne permită, în continuare, desăvîrşirea calităţilor fizice. Apoi, aflaţi aici în pregătire comună, ne-am propus să-i obişnuim pe jucătorii noştri cu un regim de viaţă absolut necesar fotbalului de performanţă. Mă refer la culcatul şi sculatul la ore fixe, la controlul zilnic al frecvenţei cardiace şi al greutăţii.*

— Cum răspund jucătorii la acest mod de a privi fotbalul, oarecum inedit pentru ei?

— *Pînă în prezent, cu deplină adeziune. Chiar şi din partea acelor jucători care, în trecut, se eschivau de la lucru intens. Iată, de pildă, marţi, la crosul cronometrat, Viorel Mateianu a realizat cel mai bun timp, a doua zi a sosit, de asemenea, primul după o alergare de 4 km. Pe zi ce trece, băieţii mei se conving tot mai mult că fotbalul este într-adevăr o meserie. Un singur factor dacă e ignorat — fizic, tehnic, tactic, moral-volitiv — totul se dă peste cap...*

— Apropo de tactică. Împărtăşiţi opinia antrenorilor străini după care sistemul tactic cel mai eficace este 1 + 10?

— *Absolut. Şi eu sînt unul din adepţii jocului pe faze de joc, care lasă fotbalistului libertatea de a se orienta sigur în multiplele situaţii ivite pe parcursul celor 90 de minute. Convins pe deplin de acest adevăr, într-o şedinţă de pregătire a unui meci din prima parte a campionatului, n-am mai anunţat linia de atac pe posturi; am spus doar atît: la înaintare joacă X, Y, Z... firesc, nu este uşor să rupi dintr-o dată cu o deprindere dăunătoare...*

— Sistemul acesta... fără sistem solicită un efort considerabil. Or, trebuie să recunoaşteţi, echipa antrenată de dv. este totuşi cea mai în vîrstă din divizia noastră...

— *Într-adevăr, la noi la Progresul în ultimii 2—3 ani a fost ignorată complet politica de promovare a elementelor tinere. Aşa se face că pînă mai ieri în lot n-am avut nici un jucător sub 22 de ani. Acum însă se schimbă situaţia. După cum vedeţi, am cîţiva juniori talentaţi, mai este şi această echipă de tineret sursă sigură de tinere elemente pentru prima formaţie.*

— Vorbiţi despre echipa de tineret. Ce părere aveţi despre noul sistem competiţional?

— *În linii mari, îl accept. Se dă însă prea mare importanţă categoriei B prin aceea că li se oferă şi echipelor clasate pe locul II — în cele două serii — posibilitatea de a promova în divizia A. Vreau să spun că dacă n-ar fi fost această obsesie a barajului aş fi promovat cu mai mult curaj elemente tinere în prima garnitură. Aşa însă...*

— Vă temeţi, firesc, de această sabie a lui Damocles care este barajul? Ce credeţi, totuşi, veţi scăpa în cele din urmă de locul 13? Pe zeloşii suporteri ai Progresului i-ar interesa să afle din vreme opinia dv....

— *Ştiu eu ce să spun? După cum se pregăteşte Viorel Mateianu...*

G. NICOLAESCU

Fotbaliştii Progresului pe terasa hotelului „Rosmarin“. În fundal — masivul Postăvarul Foto: T. ROIBU

LA JIUL, ÎN PAUZĂ DE CAMPIONAT

Antrenorii aşteaptă confirmări

De la revenirea în divizia A, echipa din Valea Jiului s-a bucurat de bune aprecieri din partea specialiştilor, atrăgîndu-şi totodată simpatia publicului — şi nu numai a celui din Petroşeni — prin jocul său curat, deschis, uneori spectaculos. Fie că juca acasă sau în deplasare cu Steaua, Dinamo sau Rapid, indiferent dacă avea avantaj sau nu, niciodată n-am văzut această formaţie „betonîndu-se“, niciodată nu i-am văzut pe Libardi, Peronescu sau Stoker aruncînd mingea în tribune, ca să mai treacă timpul.

Şi totuşi, în această primă parte a campionatului, mulţi apreciază că Jiul s-a comportat sub valoarea din ediţia trecută. Aşa o fi? Să vedem.

Cifric, lucrurile se prezintă astfel: în ediţia 1966—67 formaţia din Petroşeni a ocupat locul 9 la sfîrşitul turului cu următorul bilanţ: 13 5 2 6 25—18 12, iar la sfîrşitul campionatului — locul 8 (26 11 3 12 41—32 25). La punctaj, deci, sub 50 la sută, dar nu trebuie neglijat faptul că în urma acestei formaţii se clasaseră echipe cu... pretenţii, cu vechi state de serviciu în divizia A.

Ceea ce a plăcut mai mult la această formaţie în ediţia trecută a campionatului a fost jocul „pe înaintare“. Cu 41 de goluri marcate, echipa din Valea Jiului s-a dovedit cea mai eficace (campioana ţării, Rapid, a înscris 39 de goluri). Vivacitatea înaintării ridica adesea tribunele în picioare. „Cei patru muşchetari“ — cum au fost numiţi atacanţii la sfîrşitul anului 1966 — făceau zile grele oricărei apărări. De altfel, cei ce analizează azi evoluţia Jiului, se gîndesc la rezultatele pe care le-a obţinut echipa în primul an cînd a revenit în prima divizie a ţării: 7—0 cu Steagul roşu, 3—1 cu Petrolul (campioană atunci), după ce scorul era 3—0 în mai puţin de o jumătate de oră etc.

★

Dar s-a terminat campionatul 1966—67. Băieţii au crescut (ca valoare), au început să se afirme. Ion Vasile era deseori lăudat, Martinovici a promovat în echipa naţională, Libardi bătea şi el cu insistenţă la porţile lotului naţional. O dată cu aceste succese s-au ivit însă şi unele probleme. În pragul actualului campionat antrenorul Şt. Coidum s-a găsit în mare încurcătură. Martinovici, proaspăt inginer, şi-a adus aminte că e oltean, Casandra revendica şi el unele... drepturi. În cele din urmă, Jiul le-a dat dezlegare. Dragoste cu sila nu se face. A plecat apoi şi fundaşul Dan, înaintarea l-a „pierdut“ şi pe Libardi care, prin forţa împrejurărilor, a fost retras la mijlocul terenului. Dintr-o înaintare bună, cu poftă de gol, au mai rămas doar Ionescu şi Peronescu. Antrenorii n-au stat pe gînduri şi le-au adăugat nume fără sonoritate: Naidin (21 de ani) de la Minerul Anina, Achim (22 de ani) de la Victoria Tg. Jiu, Covaci, de la Ştiinţa Petroşeni (campionatul regional). În spate, au întărit rîndurile Georgevici şi Talpai, veniţi din divizia B.

Deci, Jiul a pornit la drum cu 5 oameni noi, 5 băieţi tineri care nu se cunoşteau, omogenitatea echipei, firească, a avut de suferit. Antrenorii au trebuit să ia muncă de instruire de la capăt, pentru a realiza o pregătire unitară, pentru ca noii jucători să poată îndeplini sarcinile ce le reveneau în sistemul de joc al echipei. Era necesară o pregătire fizică superioară, pentru mişcarea rapidă şi continuă cu care înaintaşii Jiului puneau aflitea probleme adversarilor. Achim, Naidin şi Covaci, la început, au făcut faţă cu greu. Altfel se juca la „C“ sau în regiune, alt volum de muncă se depunea la antrenamente. Schimbările efectuate în căutarea unor soluţii au dus şi la plimbarea lui Peronescu (golgeterul echipei anul trecut — 13 goluri) ba pe centru, ba pe extremă.

Iată explicaţiile acestui sezon secetos în goluri marcate — doar 17 faţă de 25 din perioada corespunzătoare a anului trecut — a bilanţului mai sărac în deplasare (2 puncte din 12).

★

Vine returul. Acum, Naidin, Achim, Georgevici, Covaci şi Talpai s-au acomodat cu noua lor echipă. În această iarnă ei fac pregătirile în comun. Antrenorii Coidum şi Frinculescu speră ca în retur tinerii jucători să ajungă la valoarea lor reală. Antrenorii speră ca aceşti tineri să poată face faţă sistemului de joc preconizat: „toţi în atac, toţi în apărare“, cu o continuă mişcare în teren şi o rapidă circulaţie a balonului. Se speră ca Jiul (echipa nu va abandona jocul deschis) să revină la valoarea de anul trecut şi ca ei să facă şi spectacol. În perioada aceasta se vor analiza jocurile din turul campionatului şi se va insista asupra slăbiciunilor manifestate în unele meciuri (în special cele cu Petrolul şi Rapid).

Pentru viitorul sezon Jiul dispune de următorul lot: Zamfir, Ion Vasile, Talpai, Georgevici, Stoker, Mihai, Pop, Stoichiţoiu, Tonca, Libardi, Sandu, Toia, Achim, Covaci, Ionescu, Naidin, Peronescu şi juniorii Marinean, Dobrescu şi Nădăşan (toţi născuţi în 1950).

Ce aşteaptă antrenorii de la aceşti băieţi? Confirmarea lui Naidin şi Achim, astfel încît să poată fi propuşi pentru lotul de tineret, şi a lui Georgevici; revenirea în formă a lui Ionescu (în sezonul trecut el a fost pe rînd, bolnav, accidentat, suspendat), urmarea — de către toţi — a exemplului lui Peronescu, „cel mai bătrîn“ — 31 de ani, dar şi cel mai sîrguincios jucător, mereu modest şi disciplinat.

Aşadar, Jiul anunţă maturizarea unor jucători. Dar continuă întinerirea echipei. În actuala conjunctură, faptul că antrenorii îşi propun să realizeze la sfîrşitul campionatului tot 25 de puncte, ca anul trecut, ni se pare normal. Şi desfăşurînd o muncă de perspectivă, Jiul poate urca, în anii următori, o nouă treaptă spre fotbalul de calitate.

Constantin ALEXE

DE LA F. R. FOTBAL

Ca urmare a incidentelor survenite cu ocazia jocului Rapid Bucureşti — Juventus Torino din cadrul Cupei campionilor europeni, Biroul F.R. Fotbal a hotărît următoarele sancţiuni:

1. Jucătorul Năsturescu Constantin, de la clubul Rapid Bucureşti a fost suspendat de la orice activitate competiţională pînă la data de 1 aprilie 1968.

2. Clubului Rapid Bucureşti i s-a interzis organizarea de jocuri internaţionale pînă la 1 mai 1968.

La sesizarea Federaţiei Române de Fotbal, Biroul Consiliului Naţional pentru Educaţie Fizică şi Sport s-a adresat organelor de resort pentru sprijinirea păstrării ordinei pe stadioane în timpul desfăşurării jocurilor.

TRIBUNA CITITORILOR

„În legătură cu sistemul competiţional de fotbal pe anul 1968—1969 personal am unele reţineri privind campionatul echipelor de rezerve-tineret. Cheltuielile vor fi foarte mari, iar rezultatele destul de modeste (experienţa unor ediţii anterioare ale acestei competiţii ne-a dovedit-o). Ar fi mai bine, poate, dacă fiecare echipă din divizia A ar lua sub patronaj una sau mai multe formaţii din diviziile B şi C. În aceste formaţii ar putea fi rulaţi mulţi tineri jucători şi cei mai buni dintre ei ar lua apoi drumul diviziei A“. (*Mihail Stan*, str. Armoniei 6, blocul 9, apt. 44 — Tîrgovişte).

★

„Sînt de acord cu înfiinţarea echipelor de rezerve — tineret. Cred că astfel antrenorii nu vor mai umbla atît de mult după „păsările călătoare“. (*Paul Radu*, str. Putnei 9 — Craiova).

★

„Federaţia de fotbal ar trebui să oblige toate echipele din divizia A ca, în ceea ce priveşte echipamentul, să se fixeze asupra unor culori specifice, pe care să nu le mai schimbe de la un meci la altul“. (*Virgil Pană* — Timişoara).

★

„Una din cauzele slabelor rezultate în fotbal este aceea că avem prea puţini jucători care duc o viaţă sportivă. În ţările cu fotbal profesionist jucătorii se supun regulilor disciplinare impuse de antrenori, căci altfel îşi periclitează situaţia. Mulţi dintre fotbaliştii noştri, însă, nu îi respectă suficient pe antrenorii lor (mai cu seamă dacă anumiţi conducători de cluburi îi ţin în braţe). Ei fac ceea ce vor, joacă cum vor, căci ştiu că leafa le merge“. (*Constantin Antonescu*, str. Surduc 9 — raionul Lenin — Bucureşti).

★

„Susţin cu tărie că nici în viitor fotbalul nostru nu se va putea impune în arena internaţională dacă după fiecare insucces vom remania echipa şi îi vom schimba pe antrenori... În altă ordine de idei, ar trebui ca transferările să nu se mai facă după poftele jucătorilor sau ale cluburilor. Pentru tinerii ce se vor legitima de acum înainte ca fotbalişti să se specifice încă unul sau două cluburi la care vor avea dreptul să se transfere în anii următori. De pildă, jucătorul X se legitimează zilele acestea la clubul „Saturn“, cu drept de transfer pînă în 1970 (sau 1975) numai la clubul „Jupiter“. Jucătorilor legitimaţi la ora actuală să li se dea cîte un tichet cu indicarea clubului la care se pot transfera şi perioada în care au posibilitatea să o facă“. (*Nicolae Spiridon*, şoseaua Vergului 85, of. poştal 24 — Bucureşti).

★

„Ca simpatizant al clubului Dinamo m-a întristat slaba evoluţie din turul campionatului a echipei de fotbal. Nu-mi pot explica acest declin la o echipă care are jucători de valoare recunoscută. Antrenorul Traian Ionescu şi jucătorii dinamovişti ar putea să ne dea explicaţiile necesare? De asemenea, înaintaşul Nagy ne-ar putea spune de ce la F.C. Argeş era principalul realizator, iar la Dinamo Buc. face tuşă?“ (ing. *Coley Constantin Damian*, str. Uranus 71 A — Bucureşti).

★

„S-a vorbit şi se vorbeşte mult despre imparţialitatea arbitrilor. Eu cred că arbitrii noştri cunosc bine regulamentul de joc, dar publicul din oraşele de provincie îi influenţează pentru a-l aplica în mod părtinitor, favorizînd echipele locale“. (*Adam Ardeleanu*, Miniş 146, raionul Lipova).

★

„Pentru cunoaşterea permanentă şi operativă a părerilor exprimate de spectatori în legătură cu pregătirea fotbaliştilor, propun efectuarea de sondaje după fiecare meci. Pentru aceasta trebuie instalate pe stadioane cîteva urne, în care spectatorii să fie invitaţi să introducă biletele obişnuite cu numele celui mai bun jucător al partidei. Rezultatele sondajelor să fie publicate după fiecare etapă în ziarul „Sportul“. (*C. Dumitru*, str. Comarnic 85, raionul 1 Mai — Bucureşti).

„Sînt de părere ca echipa naţională de fotbal să fie încredinţată unui antrenor român, competent şi neinfluenţabil, care să aibă drepturi largi de acţiune“. (*George Stănoiu*, blocul „H“ apt. 10, comuna Ţicleni).

★

„Să fie aduşi doi-trei antrenori străini din ţări cu fotbal avansat. Aşa au procedat şi bulgarii, iar rezultatele obţinute de ei se văd“. (*Alexandru Bumbu*, str. N. Bălcescu 2 — Lipova; *Stan Palanca* — Salonta).

★

„La rubrica „Tribuna cititorilor“ din săptămîna trecută tovarăşul Nicolae Bălţatu din Bucureşti se declara în dezacord cu tov. Dumitru Jurcan din Cluj, care îl caracterizase pe Sasu drept „pasăre călătoare“. Eu, însă, mă raliez părerii cititorului clujean şi combat aşa-zisele argumente ale tov. Bălţatu. De pildă, nu ştiu ce posibilităţi de „creştere“ ar mai avea Sasu la Farul, devreme ce el a tot „crescut“ la Dinamo Săsar, Dinamo Bucureşti, U.T.A. şi Minerul Baia Mare. Nu văd, apoi cum Sasu (la vîrsta sa) mai poate contribui în mod eficient la ridicarea nivelului fotbalului românesc prin trecerea lui de la un club destul de puternic şi cu tradiţie din regiunea natală, unde îşi avea şi familia, la un alt club de care nu-l leagă decît, probabil, interesele materiale“. (*Miron Mănerău*, str. I.C. Frimu 55, blocul D, apt. 3 — Cîmpulung-Muscel); tot în legătură cu Sasu, tov. *Mihai David* din Arad, str. Cernei nr. 3, aminteşte de „fuga“ acestuia cu ani în urmă de la o echipă de categorie superioară (U.T.A.) la o formaţie de „B“ (Minerul Baia Mare), conchizînd că într-adevăr el poate fi numit „pasăre călătoare“.

PETRE DRAGOMIR

„CU FOTBALUL PE CONTINENTUL SUD-AMERICAN“

Aşteptam ca Voinescu să-şi publice promisele memorii (în extenso) ale celor 22 de ani în poartă, ca Petschowschi sau Ozon să dea tinerilor o carte despre fotbal în genul acelor „ars poetica“, sau oricare alt fotbalist, care a stat ani de-a rîndul în centrul atenţiei generale şi care, graţie Fortunei, a „călcat“ meridianele şi paralele pămîntului, să scrie ceva despre jocul „celest“ şi eroii săi, sau despre sine şi ai lui.

Avem 60 de ani de fotbal, dar nici unul dintre jucătorii noştri n-au... găsit nimic de scris!

Primul care pune mîna pe condei este Dragomir, halful Petrolului, autorul cărţii pe care o avem azi la dispoziţie, „*Cu fotbalul pe continentul sud-american*“.

„*Gîndurile de a scrie ceva despre sportul care constituie pentru mine o a doua viaţă m-au bătut de mult. Aşteptam numai prilejul*“ — mărturiseşte autorul.

Şi prilejul, i-l oferă autorului turneul pe care olimpicii noştri (printre care şi Dragomir) l-au întreprins iarna trecută pe continentul sud-american.

Atent observator al locurilor vizitate (de la Recife la Quito), spirit receptiv, ochi format într-ale fotbalului, admirator al valorilor pe care „SUDUL“ — a doua patrie a fotbalului — le-a dat în ultimii ani, Dragomir simte nevoia să comunice. Şi atunci, scrie. Încheagă o carte în care elementele de reportaj sînt îmbinate cu reflecţii şi consideraţii asupra fotbalului şi jucătorilor din aceste locuri, cu pagini de fotbal pur (descrierea meciurilor pe care ai noştri le-au susţinut în America Latină), cărţi de vizită (ale marilor cluburi), micro-interviuri (Spencer etc.).

RECENZIE

Plasînd în centrul acţiunii pe jucătorii români, autorul întreţine permanent o atmosferă intimă, familiară şi realizează în acelaşi timp participarea afectivă a cititorului la evenimentele relatate.

Fără a fi o carte cu pretenţii, „Cu fotbalul pe continentul sud-american“ rămîne o carte instructivă şi, în primul rînd, plăcută; autorul ei, înregistrînd un primat în materie, deschide astfel seria fotbaliştilor-scriitori.

Nusa MUSCELEANU

Serialul nostru

Lucian Popescu înaintea unuia din primele sale meciuri

„Vedem noi cine ride la urmă!...“

„Negriciosul bătut măr, cu nasul umflat, s-a întors acasă. Nu e nimeni să-l vadă. Părinţii au ieşit în oraş. Au luat tramvaiul cu cai, probabil, şi-au plecat la „senzaţia“ din Tîrgul Moşilor. Doi francezi din Marsilia zboară cu motocicletele pe pereţi, pe „zidul morţii“, făcînd să încremenească de uimire mii de bucureşteni.

Cu mîinile sub cap şi cu ochii în tavan, „negriciosul“ plînge. Pentru prima oară mîndria i-a fost rănită grav. Şi totul s-a petrecut atît de repede. Parcă a fost un vis urît. Acum, cînd caută să facă puţină ordine în gîndurile sale. Lucian înţelege că duelul din ring n-a decurs aşa cum ar fi vrut, că bondocul acela pe care nu dădeai doi bani s-a jucat cu el de-a şoarecele şi pisica.

— E oare mai tare ca mine?

Întrebare chinuitoare care revine mereu, mereu...

Tîrziu, după miezul nopţii, adoarme obsedat

10 A FOST ODATĂ UN CAMPION

Viaţa romanţată a lui Lucian Popescu (III)

A FOST ODATĂ UN CAMPION

de o singură şi mare hotărîre: „A doua oară, nu se va mai întîmpla una ca asta“... I-arăt eu lui! Vedem noi cine ride la urmă!“...

...În curtea familiei Popescu, de pe strada Nicolae Filipescu, se string pe înserat cîţiva liceeni. Patru pari voinici sînt înfipţi în pămînt şi încercuiţi cu o frînghie de rufe şterpelită de acasă de unul dintre ei. Ringul e gata. În loc de mănuşi de box, protagoniştii îşi înfăşoară mîinile în şervete de baie, cineva bate într-o tingire de prăjit cartofii şi meciul începe. Tatăl „negriciosului“, gazetarul Ionel Popescu, priveşte amuzat la joaca băieţilor...Dar pentru Lucian nu-i joacă. El a luat treaba în serios. S-a jurat atunci, în noaptea aceea, după meciul cu „bondocul“, că se va reîntoarce acolo ca să-i plătească poliţa. După două luni de pregătiri pe „ringul“ din curtea casei, Lucian îl caută din nou pe Teică.

A FOST ODATĂ UN CAMPION 11

— Am venit.

Teică zîmbeşte. Ştia că se va reîntoarce!

— Şi ce vrei?

— Să mă laşi să mă bat iar cu „bondocul“ acela!

— Lasă-l naibii. A plecat. Nu mai ştiu nimic de el.

— Cum, a plecat? *Lucian simte că i se urcă tot sîngele în cap.* Şi, şi... unde a plecat?

— A dispărut. A mîncat într-o seară o bătaie soră cu moartea şi de atunci nu l-a mai văzut nimeni.

— Şi...şi n-o să se mai întoarcă?

— Nu. El nu se va mai întoarce. Ştiu precis.

— De ce?

— Pentru că nu iubeşte sportul ăsta. Pentru că nu l-a iubit niciodată. Îl făcea doar aşa, ca să se afle-n treabă...

„Negriciosul“ strînge din fălci, furios. Venise aici pentru „marea răzbunare“, visase zi şi noapte numai la clipa supremă a răfuielii şi, iată, „bondocul“ a dispărut! Teică citeşte dezamăgirea pe faţa liceanului şi surîde, iarăşi, înţelegător. E ceva în acest băiat, care îi stîrneşte mereu curiozitatea, descifrează în ochii lui un licăr viu de ambiţie, de neclintită forţă... Va ieşi oare el un campion? Va avea el tăria să se supună pînă la capăt legii aspre a ringului sau va renunţa la jumătatea drumului?

Oricum, o încercare merită. Şi cu ce trebuie început? În primul rînd să-i scoată din cap gîndul absurd al răfuielii cu „bondocul“. Şi apoi să-l înveţe boxul, cu migală, cu răbdare, cu tenacitate...

...Deci acesta era marele secret!... Boxul nu e ciomăgeală. E o artă. O carte voluminoasă care se cere studiată, cu atenţie, cu perseverenţă. Mai întîi trebuie să înveţi cum să te aperi şi apoi cum să loveşti. Poziţia de gardă, deci, are o importanţă vitală. Ea trebuie să fie impenetrabilă. Iar atunci cînd eşti în ring trebuie să-ţi priveşti tot timpul adversarul în ochi. Să-i ghiceşti intenţiile *cu o clipă mai devreme.* Să gîndeşti. Să-ţi calculezi fiecare *mişcare. Şi-apoi, iată şi această jucărie năzdrăvană a lui Teică: directul de stînga. „Pistonul“ neobosit trebuie să se miste mereu, mecanic, zăpăcindu-l pe adversar, aducîndu-l în pragul desperării, măcinîndu-i nervii şi forţele. „Negriciosului“ nu-i vine să creadă. Cine ar fi bănuit că există o astfel de armă „secretă“ şi că ea îi e acum încredinţată cu atîta spontaneitate şi dragoste, de Dumitru Teică?*

Dar abia de aici începe greul. Ca să utilizezi acest „exploziv pugilistic“, trebuie să-l cunoşti temeinic.

Deci, să uiţi de distracţii, de hoinăreli, să te faci că nu bagi de seamă ochiadele fetelor, să-ţi închizi serile între pereţii de lemn ai sălii şi să izbeşti cu furie sacul cu nisip. Să sari coarda pînă simţi că se-nvîrteşte şi sala o dată cu ea, „să faci“ la mănuşi cu antrenorul Teică, să curgă toate apele de pe tine, să suporţi toate cuvintele aspre cînd greşeşti, să ridici haltere, să loveşti cu furie mingea-pară, şi iar să exersezi de mii de ori acest „direct de stînga“, acest blestemat „direct“ care te obsedează pînă şi în somn... Dar singur ţi-ai ales acest drum. Teică ţi-a spus răspicat în seara aceea:

— Legea boxului e aspră, neîndurătoare, cu cei care n-o respectă. Dacă nu eşti pregătit cum trebuie nu mai sui treptele ringului. Acolo, nu te mai ajută nimeni. Tu singur trebuie să te descurci. Ai trişat la antrenamente, înseamnă că te-ai păcălit pe tine!...

... Şi atunci „negriciosul“ loveşte sacul cu mai multă hotărîre, cu tot mai multă înverşunare. Ştie acum că secretul marii biruinţi se află în mîinile sale!

George MIHALACHE

VIITORUL CAPITOL: Nu la primul meci ai emoţii... ci mai tîrziu!...

EDIȚIA JUBILIARĂ A OLIMPIADEI ALBE

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ DIN DÜSSELDORF

Delegația R. F. a Germaniei cuprinde 54 de sportivi și... 46 de însoțitori!

Lotul R. F. a Germaniei care se va deplasa la cea de-a X-a Olimpiadă de iarnă nu cuprinde, ca la alte ediții, prea mulți favoriți la locurile fruntașe. De fapt, doar 25 dintre membrii delegației au valoare recunoscută. Adăugînd la această cifră și jucătorii echipei de hochei și cîțiva biatloniști — care la drept vorbind nu au nici o valoare internațională — numărul total al sportivilor țării noastre la Grenoble ajunge la 54. Dar, conform principiului lui Pierre de Coubertin, care spunea că participarea la Olimpiadă este mai importantă decît victoria, forurile sportive din țara noastră au decis să trimită reprezentanți la toate probele prevăzute în program. Un lucru este însă, de neînțeles : numărul antrenorilor, al însoțitorilor și conducătorilor lotului este aproape identic cu cel al sportivilor (46) Presa a comentat acest fapt destul de curios menționînd că pentru R. F. a Germaniei Olimpiada constituie de fapt o întrecere a... însoțitorilor

CE AU FACUT PÎNĂ ACUM SCHIORII DE LA PROBELE NORDICE ?

Din lipsa zăpezii, la sfîrșitul anului trecut schiorii noștri de la probele nordice s-au antrenat la St. Moritz, în Elveția. Ei au beneficiat acolo de condiții foarte bune de pregătire și de o zăpadă ideală. Săritorii de pe trambulină au luat startul la concursul celor 4 trambuline. Dar, din păcate, această mare întrecere a fost, din punctul nostru de vedere, o mare deziluzie. Ziarele consemnau cu ironie că săritorii vest-germani au fost „regii detronați" ai concursurilor. Dovedind lipsă de siguranță la aterizări, în cele mai multe cazuri ei au căzut sau abandonat. În urma criticilor vehemente adresate antrenorului Ewald Roscher — care nu și-a pregătit în cele mai bune condiții elevii în vederea întrecerilor de la Oberstdorf, Garmisch-Partenkirchen, Innsbruck și Bischofshofen — Comitetul Olimpic al R.F.G. a hotărît să nu trimită nici un săritor la Grenoble Se pare, însă, că măsura este provizorie și că, totuși, un număr de 7 săritori vest-germani vor lua startul pe trambulinele de la Autrans și St Nizier

La combinata nordică, schiorul cel mai valoros este Franz Keller, în vîrstă de 23 de ani, de profesiune zidar. Keller a cucerit la campionatele mondiale de la Oslo din 1966 medalia de argint și de atunci este neînvins în concursurile internaționale la care a participat. Printre victoriile de prestigiu repurtate anul trecut se numără cea de la Holmenkollen. Prin forma sa, Keller este unul dintre puținii noștri sportivi care aspiră la o medalie olimpică

O caracterizare identică poate fi făcută și pentru fondistul Walter Demel, în vîrstă de 32 de ani, clasat pe locul III în proba de 30 km la C.M. din 1966 și pe locul X la 15 km la J.O. din 1964. Din păcate, în acest an atît Keller cît și Demel nu au luat startul în nici o competiție internațională, pregătirea lor limitîndu-se la antrenamentele efectuate la St. Moritz.

DOAR DOI CONCURENȚI DE VALOARE LA „ALPINE"

În trecutul nu prea îndepărtat, schiorii alpini din R.F.G. s-au evidențiat în numeroase concursuri internaționale. Acum, însă, situația nu este prea roză. Doar doi schiori fac parte din elita schiului alpin mondial. Este vorba de colosul Franz Vogler (1,92 m, 90 kg), un excelent coborîtor, și „roșcata" Burgl Fairbinger, originară din Berchtesgaden. Printre rezultatele deosebite obținute de Fairbinger se numără locul IV la coborîre și slalom special la C M. din 1966 Franz Vogler s-a impus anul trecut printr-un rezultat excepțional realizat la Kitzbuehel, unde s-a clasat pe locul al II-lea la coborîre, după Jean-Claude Killy, dar a dezamăgit pur și simplu în celelalte întreceri de la Lauberhorn (locul 32). Recent a fost nevoit să abandoneze în competiția de la Kitzbuehel.

LOCURILE II—III LA PATINAJ ARTISTIC PERECHI ?

Proba de perechi din cadrul întrecerilor de patinaj artistic a constituit întotdeauna un atu al sportivilor vest-germani. Și în acest an, R F.G prezintă două cupluri deosebit de valoroase : Glockshuber — Danne și Hauss — Haefner. Recent, Glockshuber — Danne au cîștigat titlul de campioni naționali, după o întrecere foarte echilibrată cu perechea rivală Hauss — Haefner. Specialiștii consideră că titlul olimpic nu poate scăpa perechii sovietice Belousova — Protopopov și că, probabil, locurile II—III vor fi ocupate de cele două perechi vest-germane.

O SPERANȚĂ LA PATINAJ VITEZĂ ȘI ÎN REST MAI NIMIC

La patinaj viteză, cel mai valoros concurent al R.F.G este Erhard Keller, care în decembrie a egalat recordul mondial la 500 m (39,5 !). În ce privește pe participanții la probele de sănioute, speranțele sînt minime. La aceste probe disputa va fi deosebit de dîrză, reprezentanții Austriei, R.D.G. și Poloniei fiind principalii candidați la medalii.

Suma afectată pentru deplasarea biatloniștilor putea fi economisită, deoarece în această disciplină sportivă nu se întrevede nici o șansă pentru ocuparea vreunui loc printre primii șase. În fine, ultima delegație, și la propriu și la figurat, este cea de hochei. După cum se știe, la 4 februarie, echipa R.F.G. va întîlni în meci de baraj — pentru calificarea în grupa A — selecționata României Nu se știe care va fi rezultatul acestui baraj. Un lucru este însă sigur : echipa calificată va avea o misiune deosebit de dificilă în prima grupă a turneului olimpic.

Arthur UNSER
redactor la S.I D Düsseldorf

Actualitatea internațională

Perechea de patinatori vest-germani, Margot Glockshuber — Wolfgang Danne aspiră la un loc pe podium și în apropiatele întreceri olimpice de la Grenoble Foto : I.N.-Bild

ÎNTRE PATRU OCHI, CU UN ARBITRU DE FOTBAL

Sub semnătura lui Michael Parkinson, ziarul englez „THE TIMES" publică următorul articol.

Unul din ritualurile sportive cele mai interesante la care noi, ziariștii, nu putem participa niciodată, este discuția intimă între arbitru și fotbalist, înaintea gestului autoritar și dramatic, care indică jucătorului direcția cabinei. Ce și-or fi spunînd oare unul altuia în acest moment de tensiune ? Ar fi naiv să credem că discuția e cea care urmează :

Arbitrul : Numele ?

Jucătorul : Frank, domnule.

A. : Ați cam depășit... hm... mă înțelegeți...

J : M-am pierdut cu firea, domnule.

A. : Nu prea aveți scuze pentru faptul că l-ați mușcat de brațul sting pe adversarul dv.

J. : Nu, domnule.

A. : Mă tem că va trebui să vă elimin de pe teren.

J. : Înțeleg situația, domnule. Vă mulțumesc. La revedere.

A. : Eu vă mulțumesc, căci ați arătat multă înțelegere.

J. : Vă mulțumesc, domnule, vă mulțumesc.

Pînă de curînd trebuia să lucrăm doar cu imaginația în asemenea situații. De aceea, mi-am propus să arunc lumină asupra ignoranței generale în acest domeniu, printr-o relatare autentică. Din anumite motive, am evitat să dau numele jucătorilor, al echipelor și al arbitrului. Ceea ce urmează este un extras absolut autentic din raportul unui arbitru în legătură cu un meci disputat în nordul Angliei, raport predat comisiei locale de disciplină.

„În minutul 72 m-am apropiat de jucătorul Blogg, pentru a-l avertiza în legătură cu un fault comis asupra unui adversar fără minge ca și pentru faptul de a fi protestat la una din deciziile mele anterioare. În momentul în care m-am apropiat, Blogg m-a apucat de braț, răsucindu-mă, împingîndu-mă și spunîndu-mi : „Piei din calea mea". Nu am avut altă alternativă decît să opresc jocul. L-am cerut numele, iar el mi-a răspuns : „Să piei imediat". I-am cerut din nou numele, la care jucătorul a replicat : „Pentru ce ? Să dispari". I-am spus că-l elimin de pe teren atît pentru comportare reprobabilă față de arbitru, cît și pentru refuzul de a-și spune numele. Atunci s-a răstit la mine : „Mă cheamă John Blogg și refuz să părăsesc terenul" ! I-am dat din nou dispoziție să iasă de pe teren, dar el deveni violent, trebuind să fie reținut de cîțiva jucători. Continua să strige : „Am să-l ucid ! lăsați-mă, dați-mi drumul !" Pînă la urmă, însă, a fost scos de pe teren

RĂSFOIND PRESA STRĂINĂ

Așa stînd lucrurile, am discutat cu secretarul echipei lui Blogg atît despre atitudinea și limbajul galeriei cît și despre faptul că el este răspunzător de ceea ce se petrece în tribune. În momentul acela apăru pe teren secretarul echipei adverse. S-a îndreptat spre mine și mi-a spus : „Ești o catastrofă, nu arbitru. Trebuia să-ți fi dat una peste mutră"

I-am ordonat să părăsească terenul, ceea ce a și făcut. I-am avertizat pe amîndoi secretarii că dacă echipele și galeriile lor nu se vor liniști, voi opri definitiv partida. Și jocul a reînceput. Aproape de sfîrșitul meciului l-am văzut pe jucătorul Blogg stînd pe linia de tușă. El striga : „Hai, cavalerule, termină cu fluieratul și ieși o dată". În momentul cînd s-a încheiat partida el a intrat pe teren și s-a îndreptat spre mine. Era violent și, dacă nu ar fi fost ținut de alți jucători, m-ar fi maltratat. Îl auzeam cum striga mereu : „Te voi ucide". Am părăsit terenul, intrînd în cabină, unde începusem să mă schimb. Deodată, jucătorul Blogg se năpusti înăuntru, urmat de mai mulți jucători și de amîndoi secretarii. Încercă să mă lovească și strigă : „Banditule, am să te omor". Ceilalți jucători l-au scos cu forța, în timp ce el continua să strige : „Te prind eu afară. Am să te aștept".

Am vorbit cu secretarul echipei sale, avertizîndu-l că voi trimite un raport detaliat federației. El mi-a spus următoarele : „E un țicnit. I-am spus că o să fie suspendat. Știu, fiindcă am fost și eu suspendat pe chestia că am bătut un arbitru".

Părăsind stadionul, l-am văzut pe Blogg învîrtindu-se în jurul automobilului meu, dar mi-am continuat drumul spre mașină. El s-a postat în fața mea strigînd : „Iată-te ! Vino încoace". L-am ignorat și am deschis ușa mașinii. M-a apucat de braț, spunîndu-mi : „Acum, vreau eu să cunosc numele tău". I-am răspuns că are și așa destule necazuri și cel mai bun lucru pe care poate să-l facă e să meargă acasă. El a ripostat : „O să-mi pici tu mie în mînă. Știu că am să fiu suspendat, dar o să mă ții minte".

L-am avertizat că voi raporta conținutul acestei discuții și federației locale, dar el mi-a răspuns : „Numai să nu uiți".

★

Sînt convins că, citind un raport ca acesta, vom fi mai pregătiți pentru a face față incidentelor anului 1968. Vom fi plini de încredere. Cel puțin nu ne vom simți atît de ignoranți în ceea ce privește un „tête-à-tête" între un arbitru și un fotbalist.

ASOCIAȚII TURISTICE DIN ITALIA

Cea mai importantă asociație care îi grupează pe amatorii de turism din Italia este **Touring Club Italiano** (T.C.I.), întemeiată la Milano în anul 1894 și reunind, în prezent, peste 500 000 de membri.

Meritul principal al T.C.I. constă în faptul că a dotat Italia cu o bogată literatură și cartografie turistică (apreciată și în străinătate). Aceste tipărituri sînt puse la dispoziția membrilor gratuit sau cu o contribuție modestă, reprezentînd cel mai binevenit echivalent al cotizației. Lucrările editate de T.C.I. sînt periodice, ghiduri, hărți, monografii, ilustrate, prin care se face, într-un stil accesibil, prezentarea analitică a Italiei sub toate aspectele, special pentru uzul turiștilor. În mod deosebit trebuie semnalate lucrările : **Marele ghid al Italiei,** în 23 volume ; **Ghidul scurt al Italiei,** în 3 volume ; **Ghidul Italiei pentru străini.** La aceste ghiduri clasice se adaugă altele, adaptate pentru turismul motorizat și ciclism ca **Ghidul rapid,** în trei volume, adresat turistului care vrea să vadă multe lucruri în timp puțin ; colecția **Ghidul Europei ; Îndreptarul turistului** (care publică anual și lista hotelurilor afiliate, a restaurantelor, a garajelor și atelierelor mecanice pe care T.C.I. le recomandă membrilor săi). Alte publicații de mare interes sînt : **Italia în automobil ;** ghidul **Din cabană în cabană** și ghidul **Munții Italiei** publicate în colaborare cu Clubul Alpin Italian. Acesta din urmă este o colecție monumentală care va cuprinde, în 47 volume, descrierea tehnico-alpină a Alpilor și a Apeninilor.

T.C.I. difuzează de asemenea membrilor săi publicații periodice ca **„Drumuri în Italia și în lume",** buletinul de informații **Touring,** organ oficial al asociației, și **Marco Polo,** organul turismului școlar din cadrul T.C.I.

În domeniul turismului activ T.C.I. organizează excursii interne, rezervate membrilor săi, în diverse regiuni ale Italiei, vacanțe individuale și colective, tabere, croaziere etc. Acțiunile întreprinse de T.C.I. vizează aproape întotdeauna regiunile mai puțin cunoscute de turiști sau urmăresc să încurajeze răspîndirea formelor noi de turism.

În cadrul T.C.I. au apărut organisme ca **Turismul școlar,** care se preocupă de promovarea turismului pentru tineret și **Casa de călătorii și vacanțe (C.V.V.)** care face propagandă pentru realizarea de economii destinate excursiilor. C.V.V. și-a asigurat în scurt timp o colaborare directă cu peste o mie de hoteluri din toată Italia, cu care a încheiat convenții speciale pentru cazarea membrilor T.C.I. înscriși la C.V.V. Lista acestor hoteluri este cuprinsă într-o publicație anuală a T.C.I., **Turismul pentru toți.** Toate serviciile sociale sînt explicate în broșura **Serviciile sociale ale T.C.I.** (Rabaturi, Reduceri, Înlesniri acordate membrilor) care este trimisă gratuit tuturor membrilor.

Deosebit de apreciat este serviciul de informații pe care T.C.I. îl oferă membrilor săi. La cererea acestora, T.C.I. întocmește programe de călătorie, de vizitare a diferitelor regiuni, zone și localități de interes turistic ; de asemenea oferă membrilor broșuri de documentare pentru străinătate, ca **Hoinărind prin Europa** (o serie de 33 planuri de itinerare cu caracter foarte practic).

T.C.I. desfășoară acțiuni speciale pentru îmbunătățirea drumurilor și a legislației rutiere, în problemele forestiere și de munte, pentru protecția peisajului și a monumentelor, pentru respectarea ordinei în parcurile naționale. T.C.I. s-a ocupat permanent de problema hotelieră, prin constituirea unei Comisii pentru modernizarea hotelurilor, prin publicarea unei reviste tehnice, prin editarea unui **Manual pentru industria hotelieră,** publicat în 6 ediții, prin **Ghidul gastronomic,** care oferă caracteristicile specialităților culinare și ale vinurilor din toate regiunile Italiei. Abordînd latura practică, T.C.I. a înființat în 1921 la Milano, în colaborare cu asociația hotelurilor din Lombardia, o școală pentru personal hotelier și a creat în 1926 un hotel-model.

În Italia activează alte numeroase asociații turistice, cu diferite profile, dintre care trebuie să menționăm **Clubul Alpin Italian** (C.A.I.), fondat în 1863 și avînd ca scop răspîndirea alpinismului și turismului de munte. C.A.I. numără cca. 85 000 membri. Dintre activitățile sale principale sînt de amintit : construirea și gestionarea a cca. 450 refugii și cabane ; organizarea de ascensiuni, escalade etc. ; înființarea de observatoare meteorologice ; construirea și întreținerea potecilor de munte și a marcajelor ; publicarea unei reviste lunare ; organizarea ghizilor de munte și a școlilor de alpinism.

Ing. Alexandru BORZA

Aspect de iarnă din Alpii italieni

UNIVERSIADA DE LA INNSBRUCK

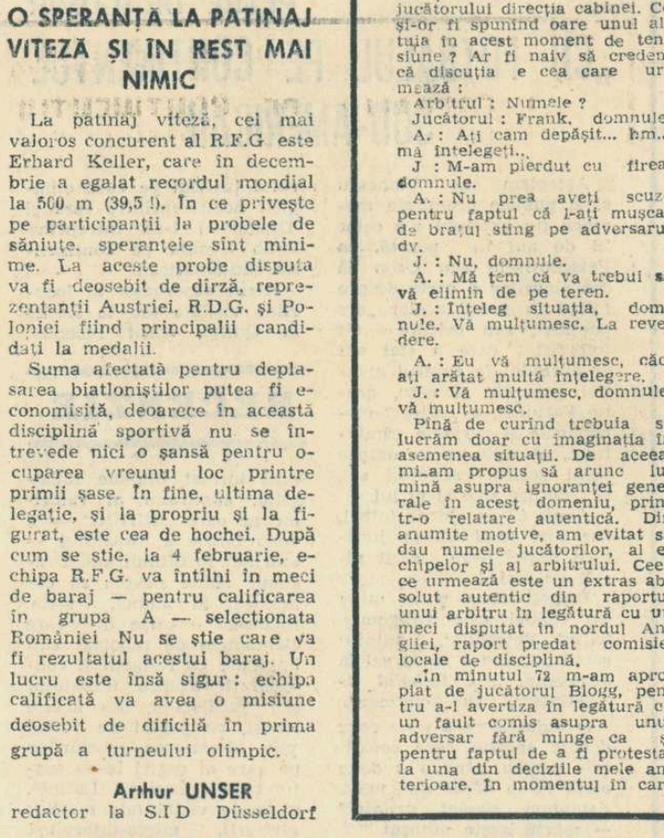

Patinatorul Aleksandr Șekulaev, (U.R.S.S.) învingător la 3000 m

Telefoto U.P.I. — AGERPRES

INNSBRUCK 23 (Agerpres). — Turneul de hochei pe gheață din cadrul Universiadei de la Innsbruck a programat alte două partide : U.R.S.S.—Suedia 14—2; Cehoslovacia—Finlanda 6—1.

În concursul de patinaj viteză, vest-germanul Erhard Keller, corecordman mondial la 500 m (39,5), a cîștigat această probă cu timpul de 40,2.

Proba de perechi la patinaj artistic a revenit cuplului cehoslovac Bohumka Shramkova — Jan Shramek, urmați de Tatiana Skaramova — Anatoli Evdochimov (U.R.S.S.) și Ludmila Suslina — Alexandr Tihomirov (U.R.S.S.). În proba de dansuri pe primul loc s-a situat perechea Heide Metzger — Herbert Rothkappl (Austria), dar nu a fost atribuit titlul mondial universitar deoarece nu au participat decît două cupluri.

E. Danzer conduce după prima zi a europenelor de patinaj artistic

STOCKHOLM, 23. — Pe patinoarul „Rocklunda" din Västeras (Suedia) au început marți dimineața întrecerile din cadrul celei de a 59-a ediții a campionatelor europene de patinaj artistic. Primii au ieșit pe gheață concurenții probei individuale masculine. După primele 3 figuri obligatorii, conduce Emmerich Danzer (Austria) cu 514,8 puncte, urmat de Wolfgang Schwartz (Austria) — 512,7 p, Patrick Pera (Franța)— 493,3 p, Ondrej Nepela (Cehoslovacia) — 493,8 p, Serghei Cetveruhin (U.R.S.S.) — 462,7 p.

După-amiază a avut loc deschiderea festivă a campionatelor, după care au început întrecerile în probele de perechi și dansuri.

VÄSTERAS PE MICUL ECRAN

Miercuri 24 ianuarie, ora 21.45 — figuri libere perechi.
Joi 25 ianuarie, ora 22.30 — figuri libere bărbați.
Vineri 26 ianuarie, ora 21.30 — proba de dansuri.
Duminică 28 ianuarie, ora 17 — demonstrația de închidere a campionatelor europene.

Ralph Boston protestează...

NEW YORK 23 (Agerpres). — Un grup de 12 atleți americani, în frunte cu sportivul de culoare Ralph Boston, a semnat un protest împotriva hotărîrii organizației sportive americane „Amateur Athletic Union" (A.A.U.) de a descalifica pe membrii lotului olimpic, în cazul că vor participa la concursuri fără o aprobare prealabilă.

Alături de Boston, au semnat protestul și alți sportivi cunoscuți ca Jim Ryun, recordman mondial în proba de o milă, Jim Grelle, Tommie Smith, Ed Caruthers și Jerry Lindgren.

telex · radio · telefon

Intrunit la Paris sub președinția lui Jean Borotra, Comitetul internațional pentru atribuirea premiului fair-play „Pierre de Coubertin" a hotărît să acorde tradiționalul trofeu pe anul 1967, jucătorului de tenis maghiar Istvan Gulyas.

■

La Cracovia s-a desfășurat meciul retur dintre echipele Wisla Cracovia și Vorwärts Leipzig, contînd pentru „Cupa cupelor" la baschet masculin. Victoria a revenit oaspeților cu scorul de 72—68 (31—27). Partida a fost condusă de cuplul de arbitri Gheorghe Roșu (România) și Roszvar (Cehoslovacia). Învingători și în primul joc, baschetbaliștii din R.D. Germană s-au calificat pentru turul următor.

■

În campionatele internaționale de tenis ale Australiei care se dispută la Melbourne, spaniolul Manuel Orantes a debutat cu o victorie dispunînd cu 6—4, 6—0, 6—2 de australianul L. Watherhoog, iar C. Stubs (Australia) a dispus cu 8—6, 2—6, 6—4, 4—6, 6—2 de compatriotul său Glitinan. La feminin, Billie Jean King (S.U.A.) a întrecut-o cu 6—0, 6—2 pe H. Amos (Australia).

■

În cadrul unui concurs de atletism pe teren acoperit care a avut loc la Moscova, Ghennadi Bliznețov a cîștigat proba de săritură cu prăjina trecînd ștacheta la 5,00 m. Cursele feminine de 80 mg și 100 m au fost cîștigate de Lidia Alfeeva cu 11,0 și respectiv Galina Mitrohina — 11,8. Nadejda Seropaghina a fost cronometrată pe 400 m cu 57,2, iar Oleg Raiko a terminat învingător în cursa de 1 500 m — 3:54.5.

■

Boxerul profesionist mexican Marcial Jimenez a decedat în urma unei hemoragii cerebrale, care a survenit în urma knock-down-ului suferit într-un meci disputat la Ciudad de Mexico. Jimenez, în vîrstă de numai 20 de ani, era căsătorit și tată a doi copii. El trecuse la profesionism la vîrsta de 17 ani.

■

Orașele Montreal și Winnipeg au fost desemnate să găzduiască în 1970 campionatele mondiale de hochei pe gheață. Pe de altă parte, Asociația canadiană de hochei subscrie la propunerea de a se crea un campionat intercontinental la care să ia parte selecționatele U.R.S.S., Suediei, S.U.A., Cehoslovaciei și Canadei.

■

Un grup de atleți sovietici va lua parte (la 10 februarie) la concursul de sală organizat de ziarul „Los Angeles Times". Vor face deplasarea în S.U.A.: semifondistul Oleg Raiko, săritorul în înălțime Valentin Gavrilov, aruncătorul de greutate Eduard Guscin și alții.

C.I.O. VREA SĂ SALVEZE TENISUL AMATOR!

Federația suedeză de tenis a trimis o telegramă Federației internaționale, cerînd convocarea unei reuniuni extraordinare înainte de 22 aprilie, pentru a se discuta problema amatorismului și profesionismului. După cum se știe, Federația internațională intenționează să suspende de la această dată Federația engleză care desființează orice deosebiri între jucătorii de tenis amatori și profesioniști.

Între timp, Comitetul internațional olimpic s-a declarat de acord cu poziția Federației Internaționale de a condamna hotărîrea unilaterală a forului britanic. Președintele C.I.O., A. Brundage, a declarat că forul suprem olimpic va lua în discuție includerea tenisului în programul Jocurilor Olimpice, dacă Federația internațională va rezolva în mod favorabil menținerea amatorismului.

Raliul Monte Carlo în faza decisivă

MONTE CARLO 23 (Agerpres). — După ce au parcurs circa 3 000 km, participanții la cea de-a 37-a ediție a tradiționalului raliu automobilistic „Monte Carlo" au sosit pe țărmul Mediteranei. Din cele peste 200 de echipaje care au luat startul din opt orașe europene au terminat prima etapă a competiției 153 de echipaje.

În continuare, cele 153 de echipaje vor lua startul în parcursul comun Monte Carlo — Vals les Bains — Monaco (1 492 km), după care primele 60 echipaje clasate (cu cele mai puține puncte de penalizare) vor participa în noaptea de 25 spre 26 ianuarie, în proba complimentară Monaco — Monaco, în munți.

BREVIAR

Organizatorii Olimpiadei albe întîmpină dificultăți cu amenajarea pîrtiei de bob de la Alpe d'Huez. Din cauza timpului nefavorabil și a cantității mari de zăpadă, operația de degajare și nivelare a pîrtiei se află în întîrziere. Se speră, totuși, ca pîrtia să fie deschisă coborîrilor de antrenament pînă la 1 februarie. În orice caz, participanții la întrecerile de bob vor avea la dispoziție un timp foarte scurt de acomodare cu pîrtia olimpică de la Alpe d'Huez.

★

În prezența a peste 2 000 de spectatori, la Berlin s-a desfășurat întîlnirea revanșă dintre reprezentativa de hochei pe gheață a R D. Germane și selecționata secundă a Cehoslovaciei. Meciul s-a încheiat la egalitate : 5—5 (2—3, 3—0, 0—2). În primul joc, disputat la Weisswasser, echipa R. D. Germane cîștigase cu scorul de 3—2.

★

Selecționata olimpică de hochei pe gheață a Japoniei (în drum spre Grenoble) a susținut un meci de verificare la Oslo cu formația norvegiană Valerengen. Meciul s-a terminat cu scorul de 4—2 (1—0, 2—0, 1—2) în favoarea jucătorilor norvegieni.

Tiparul : I. P. „Informația", str. Brezoianu 23—25.

40365

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 73 (5507)

Joi 25 ianuarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

CONSTELAȚIA DE PE CLĂBUCET

Acest feeric decor nocturn a fost oferit obiectivului de pîrtia Clăbucetului pe care a intrat recent în funcțiune o modernă instalație de iluminare. În felul acesta sezonul de schi se dublează, practic, la Predeal, ținînd seamă de faptul că acum orele serii pot fi petrecute nu numai la club (sau la gura sobei) ci și pe zăpadă, în cristiane și coboriri ametitoare.

Telefericul și schi-liftul capătă, astfel, valori sporite ca, de altfel, și frumoasa localitate carpatină. Turismul nostru intern și internațional are un nou punct de atracție.

Sincere felicitări luminilor de pe Clăbucet!

Foto: O. CAHANE

Fotbaliștii români învingători la Sao Paulo

SAO PAULO, 24 (Agerpres). În cel de al cincilea meci susținut în Brazilia, selecționata divizionară a României a evoluat la Sao Paulo în compania formației Piracicaba. Fotbaliștii români au obținut victoria cu scorul de 6—2 (2—1).

Aseară, la Augsburg

În meci amical de hochei

R. F. a Germaniei — România 6-2

AUGSBURG 24 — Aseară, în fața a 7000 de spectatori, s-au întîlnit în localitate, în cadrul unui meci amical, reprezentativele de hochei ale R. F. a Germaniei și României. Victoria a revenit echipei gazdă cu scorul de 6—2 (5—0, 1—0, 0—2). Cele două puncte ale formației române au fost realizate de frații Szabo. De menționat că meciul s-a desfășurat pe un timp nefavorabil — rafale de zăpadă — motiv care a determinat o întrerupere de 30 de minute.

Cele două formații urmează să se întîlnească din nou, la 4 februarie, la Grenoble — de data aceasta în meci oficial — pentru calificarea în grupa A.

CLUBUL TOTALITAR

Sportul s-a integrat prea mult în viața socială a epocii în care trăim pentru a mai necesita pledoarii favorizante. El este astăzi unanim acceptat nu numai ca un divertisment, ori corectiv fizic ci, laolaltă cu calitățile exprimate, ca un factor al educației complexe a omului modern, în rînd cu cultura, știința etc.

Problemele sale nu sînt, prin aceasta, epuizate, ci — dimpotrivă — mereu schimbate, tot mai vaste, vii, într-un cuvînt, respectînd, și în acest sens, legile generale ale societății în permanentă adaptare la mereu înnoitele condiții pe care însuși progresul i le solicită.

Revenind la sport constatăm că — potrivit unei dialectici greu de negat, dar mai lesne de ignorat — el ccută la noi ca si aiurea, formele cele mai potrivite conținutului său aflat într-o efervescență generală, explicată și datorată chiar înmulțirii imprevizibile a competițiilor internaționale de anvergură, performantelor uluitoare din sporturile individuale, ambițiilor electrizante de diverse nuanțe canalizate spre sport ca spre un paratrăznet infailibil.

În situația dată, munca de organizare capătă — în ciuda unei aparente inactualități — o deosebită însemnătate. Ce altceva să însemne oare atenția pe care tot mai multe guverne o acordă sportului destinîndu-i sume din bugetul statului — fenomen întîlnit și la noi în țară după eliberare și reînnoit, cu generozitate, la finele anului trecut de către Marea Adunare Națională o dată cu aprobarea legii privind mișcarea sportivă românească — decît organizare? Ce izvor putem găsi faptului că sportul a început să aibă în multe țări o legislație proprie, sau recentei luări în discuție, de către un organism al O.N.U., a problemei dopingului, dacă nu organizarea?

În ceea ce-l privește, sportul nostru a cunoscut, în decursul ultimelor două decenii, cîteva forme organizatorice corespunzătoare etapelor prin care a trecut întreaga societate românească după 23 August 1944, ajungînd acum la o formulă larg cuprinzătoare, care acordă sarcini și implică responsabilități la nivelul unor organizații de masă cum sînt: Uniunea Generală a Sindicatelor din România, Uniunea Tineretului Comunist, al unor ministere (Învățămînt, Forțele Armate etc.), cu un organism de îndrumare și coordonare cum este Consiiiul Național pentru Educație Fizică și Sport.

Ne aflăm, deocamdată, în prima fază de acțiune a noii construcții a vieții sportive, care este tocmai o fază de organizare și de aceea considerăm util să atragem atenția asupra unui aspect fundamental, după părerea noastră: ideea despre club, privind această unitate de bază a mișcării sportive ca pe celula sa vitală.

În ultima vreme s-au înmulțit discuțiile (ca prim stadiu al unei preocupări ce se va generaliza fără doar și poate) în jurul ideii de club. Fotbalul, ca ramură sportivă de mare popularitate, cu implicații economice considerabile, necesitînd un postament organizatoric precis și solid, a fost, în această privință — în mod cu totul firesc dacă nu chiar necesar — promotorul Epuizarea discuțiilor se va realiza în timp (cu cît mai repede cu atît mai util), de aceea nu vom exprima acum decît o idee de principiu: vom prefera un club polisportiv sau unul precis profilat pe un anume sport?

Credem că este o întrebare fundamentală care — găsindu-și răspuns — va rupe unele zăgazuri conservatoare, incapabile să se adapteze noilor condiții ale sportului nostru. Credem, de asemenea, că experiența mondială poate sluji aflării unei solutii în acest sens (Real Madrid este cunoscută prin secția sa de fotbal și prin cea de baschet, Harlequins, din Londra, prin cea de rugby, P.U.C., din Paris, prin atletism, baschet și rubgy, Salvarani, din Milano, prin ciclism etc.), cu fourte edificatoare trebuie să rămînă propria tradiție a sportului românesc. La noi, marile cluburi Rapid și Venus aveau secții de fotbal și atletism, Stadiul Român — atletism și rugby (mai tirziu volei și natatie), Ripensia doar fotbal, ca și Juventus București, Viforul Dacia strălucea prin secțiile sale de atletism, baschet, volei, handbal și ciclism de pistă, U.A.B., de la poalele Tîmpei, prin atletism și ciclism, Tirul, din Capitală, avea secții de box, natatie și gimnastică.

Clubul totalitar — înțelegînd prin acest termen o multilateralitate deplină la nivelul marilor performante — cu care a încercat să se acomodeze mișcarea sportivă românească în ultima vreme, nu a dat — după opinia noastră — rezultatele scontate, gestînd și născînd, pînă în cele din urmă, cocoașe administrative care n-au cum să rezolve nici problemele de organizare și nici pe cele de performanță.

Ce formulă vom alege, de data aceasta?

Emanuel VALERIU

REORGANIZAREA SOCIETĂȚII DE MEDICINA SPORTIVA

Recent, a avut loc ședința de reorganizare a Societății de Medicină Sportivă din cadrul U.S.S.M. (Filiala București). S-au discutat, printre altele, despre perspectivele culturii fizice medicale în țară și peste hotare, despre necesitatea îmbunătățirii aparaturii de investigație a sportivilor în timpul procesului de antrenament, despre necesitatea lărgirii preocupărilor medicinii sportive în domeniul sportului de masă și al sportului școlar.

Vineri 26 ianuarie, orele 18,00, va avea loc, în sala Uniunii Societăților de Științe Medicale o ședință de referate. Va vorbi prof. dr. Iacob Mihăilă despre „Profesorul I. Athanasiu promotor al studiilor de fiziologie a efortului fizic". Un colectiv condus de prof. dr. C. Gh. Dumitriu va prezenta rezultatele obținute prin utilizarea culturii fizice medicale în tratarea spondilitei anchilozante, iar dr. O. Popescu va referi despre „Indicii de armonie la sportivii de vîrstă școlară".

Campionatele internaționale de tenis de masă ale României

Prestigioasele cărți de vizită ale loturilor R. F. a Germaniei și Angliei

La campionatele internaționale de tenis de masă care se vor desfășura la București, lotul R. F. a Germaniei va fi alcătuit din jucători deosebit de valoroși. Colaboratorul nostru, JOACHIM NEUSSER, redactor la agenția „Sport Information Dienst" din Düsseldorf, ne-a trimis o scurtă prezentare a jucătorilor.

Iată cărțile lor de vizită:

EBERHARD SCHÖLER. Născut la 22 decembrie 1940. A cîștigat de șase ori campionatul individual al R.F.G. La campionatele mondiale din 1965 de la Ljubljana, ca și la cele de la Stockholm (1967), el s-a clasat în semifinale. Schöler este membru al clubului D.J.K. Düsseldorf, echipă care a cucerit de patru ori campionatul țării și de trei ori „Cupa R.F.G.". Eberhard Schöler este considerat unul dintre cei mai buni jucători din Europa. Este căsătorit cu fosta jucătoare engleză Diana Rowe.

KONRAD FREUNDORFER. A cîștigat de opt ori titlul de campion al R.F.G. și a participat la numeroase campionate mondiale și concursuri internaționale. Din 1962, Freundorfer i-a cedat supremația lui Schöler. Anul trecut a cucerit titlul la dublu bărbați și la dublu mixt. Freundorfer este un excelent jucător ofensiv.

AGNES SIMON. În 1957 a cîștigat titlul mondial la dublu femei, iar în 1962 a devenit campioană europeană.

(Continuare în pag. a 2-a)

Eberhard Schöler — campionul R. F. a Germaniei — locul 4 în lume.

Mary Wright (Shannon) — campioana Angliei — locul 8 în lume.

RALIUL ROMÂNIEI-1968 ÎNTR-O FORMULĂ NOUĂ

Ediția a II-a a Raliului automobilistic al României se va desfășura după o nouă formulă, cu „plecări în stea".

Concurenții vor lua startul din 6 puncte și se vor întîlni la Brașov, de unde va începe a doua fază a raliului, parcursul comun.

Punctele de plecare și traseele pentru faza de concentrare sînt:

ORADEA — Cluj — Turda — Mediaș — Brașov = 431 km

BOTOȘANI — Suceava — Bacău — Adjud — Brașov = 432 km

CONSTANȚA — Slobozia — Buzău — Ploiești — Brașov = 438 km

TIMIȘOARA — Caransebeș — Simeria — Sibiu — Brașov 448 km

BUCUREȘTI — Pitești — Sibiu — Mediaș — Brașov = 458 km

BRAȘOV — Tg. Secuiesc — Adjud — Ploiești — Brașov = 463 km

Plecarea se va da în ziua de 14 iunie, ora 15,31, iar sosirea va avea loc la Brașov, în jurul orei 22,40, media orară impusă fiind de 60 km/oră. De la Brașov, după o scurtă pauză, toți concurenții vor lua plecarea în faza a II-a a raliului, fază de traseu comun.

Pentru faza a II-a traseul este: **BRAȘOV — Făgăraș — Sibiu — Mediaș — Sighișoara — Odorhei — Miercurea Ciuc — Rișnov — Predeal — BRAȘOV = 481 km.** Plecarea de la Brașov se va da în noaptea de 15 iunie, la ora 01,01, iar sosirea va avea loc în jurul orei 09,02. Media orară impusă este de 60 km/oră.

De-a lungul fazei a II-a (traseu comun) sînt prevăzute următoarele probe speciale de viteză:

1. PE DEALUL HULA, la ieșirea din Mediaș, către Tg. Mureș, pe D.N. 14 A, între bornele kilometrice 2,5—5,5 = 3 km;

2. PE ȘOSEAUA RÎȘNOV — PIRIUL RECE, între bornele kilometrice 12—6,2 = 5,8 km;

3. PE ȘOSEAUA BRAȘOV — POIANA BRAȘOV, cu plecarea din Brașov și sosirea în dreptul cabanei Vînătorilor = 10 km.

La Brașov se mai preconizează și organizarea unui circuit de viteză.

Durata totală a raliului va fi de 18 ore. Cu excepția porțiunii Rișnov — Predeal, întregul traseu al raliului se desfășoară pe șosele asfaltate.

Cei mai mici patinatori în întrecere

Duminică încep în Capitală întrecerile finale din cadrul campionatelor republicane de patinaj artistic pentru copii și juniori mici. Vor concura primii clasați în concursurile regionale, care iau sfîrșit în aceste zile.

N+1 OBSERVAȚII DESPRE CANOTAJ

La o ședință de forță desfășurată între orele 20,30—23 în sala de la Drept, „nea Tonel" Bălan, secretarul federației de sporturi nautice, ne reproducea reflexia — făcută, prin urmare, în deplină cunoștință de cauză — a unui fost mare campion: „Antrenamentul de performanță e suferință".

Băieții, studenți cu toții, au primit aforismul ca pe un paradox, atît de mult prima asupra „torturilor fizice" momentane perspectiva senzațiilor pe care numai un schifist le poate încerca și pe care sper să le sugerez cu altă ocazie colegilor mei, sportivii de uscat.

Totuși, pentru cei care cunosc bine situația de fapt a canotajului academic românesc, afirmația capătă un sens concret, neintenționat de cel care a formulat-o. Fiindcă e vremea cînd pe suprafața lacurilor se patinează, nu mai amintesc de penuria parcului de schifuri și oiguri, dar nu pot trece sub tăcere că toți canotorii din Capitală, juniori și seniori, începători, avansați sau componenți ai lotului, au la dispoziție doar DOUĂ bacuri, totalizînd NOUĂ locuri. La primul dintre ele, instalat sub tribuna cam șubredă a stadionului Tineretului, se poate „trage" numai pe o parte, iar cel de la Republicii nu are decît 4 locuri.

Ambele sînt atît de bine întreținute (n.r. nu are de zis nimic I.E.B.S-ul la acest capitol?) încît antrenorul I. Bulugioiu a renunțat să se servească de ele, pentru că instalația nereglată ar putea deforma mișcarea elevelor sale, componente ale lotului național. Lipsite de posibilitatea de a exersa mișcarea specifică, aceste sportive duc o activitate — fără exagerare — intensă în sala de forță; dar nu au la dispoziție haltere reglabile, pentru îngreunări succesive, trebuind să se mulțumească cu gantere de 20 și 30 kg. În aceste condiții, ce rost mai are literatura de specialitate, care recomandă o gamă largă de exerciții izotonice la aparate pe care le vedem doar în fotografii?

Eclipsați de succesele internaționale ale colegilor lor care mînuiesc padela și pagaia, vîslașii și tamerii noștri se străduiesc să nu rămînă mai prejos, cel puțin în sîrguința la antrenamente. Și nu e vina lor dacă, de la un campionat european la altul, medaliile de aur îi ocolesc. În momentul în care nu vom mai crește campioni în epruvetă, cînd acest sport va cuprinde masele, în momentul în care lacurile admirabile care împînzesc țara vor fi utilizate așa cum ar merita, la cel puțin unul din malurile acestora va apare o școală de canotaj cum ne visăm cu toții, care să facă faimă și schifului românesc. De antrenori nu ducem lipsă, iar de elevi pentru ei nici atît.

Cornel STERIAN

ȘAH

În grupa marilor maeștri a festivalului de șah de la Beverwijk, V. Korcinoi (U.R.S.S.) conduce cu 10½ puncte și este virtual cîștigător îl urmează Florin Gheorghiu (România), Tal (U.R.S.S.) și Hort (Cehoslovacia) cu cîte 6½ p, Matanovici (Iugoslavia), Portisch (Ungaria) 6 p, Ivkov, Karaklaici, Cirici (toți Iugoslavia) și Ree (Olanda) 5½ puncte, etc. În runda a 11-a, Florin Gheorghiu a remizat cu șahistul bulgar Boboțov

★

În grupa maeștrilor, lupta pentru primele locuri rămîne deschisă, la ea participînd mai mulți jucători, printre care și românul Victor Ciociltea, care a remizat cu spaniolul Medina Polonezul Doda se menține în fruntea clasamentului cu 8 puncte, urmat de Medina (Spania) 7½ p. Ciociltea (România) și Ostoici (Iugoslavia) 7 p. Nikolici (Iugoslavia) 6½ (1) p

AZI, ÎN SEMIFINALA „C.C.E." DE TENIS DE MASĂ

Progresul sau Aussenhandel Berlin?

„O victorie în deplasare, în fața Progresului, cu Maria Alexandru în componență, este aproape imposibilă... Chiar dacă jucătoarele noastre vor „prinde" o zi bună, ele tot nu pot emite pretenții la calificare" — declară Heinz Haupt, antrenorul campioanei de tenis de masă a R.D. Germane, Aussenhandel Berlin.

„Întîlnirea de joi se anunță extrem de dificilă. Opinez pentru un scor de 5—4! Am dori pentru Progresul!"... spune cu destulă timiditate prof. N. Angelescu — antrenorul formației bucureștene.

Iată două declarații care — fără discuție — au produs nedumerire printre cititorii noștri. Este un exces de modestie din partea tehnicienilor respectivi? Sau, să fie oare vorba de vreo stratagemă psihologică? Poate și una și alta. În orice caz, istoria partidelor de pînă acum dintre Progresul și Aussenhandel (fostă T.S.C.) îndreptățește afirmațiile antrenorilor Haupt și Angelescu.

Într-adevăr, cele două echipe s-au mai întîlnit pînă acum de două ori, tot în „C.C.E.", tot la București, și de fiecare dată româncele au învins cu același scor: 5—3. Dar, după ce emoții! În decembrie 1965, oaspetele au condus cu 2—0 și 3—1 și numai comportarea fără repros a Mariei Alexandru în situații disperate a făcut ca balanța victoriei să se încline în cele din urmă în favoarea Progresului. Doi ani mai tîrziu, în martie 1967, Progresul a avut avantaj net: 4—0, dar rezultatul final a fost de 5—3, la capătul unor meciuri dificile. Din nou, Maria Alexandru a fost la înălțime, dar și colegele ei (Victoria Babiciuc, Carmen Crișan) și în special prima, au secondat-o cu succes. Ne amintim. Babiciuc a învins-o pe Doris Hovestadt cu 2—0. De ce nu s-ar putea reedita victoria Progresului și pentru a treia oară? Jucătoarele care se întîlnesc, astăzi, la Floreasca (de la ora 17.30) sînt aceleași de anul trecut, iar antrenament a făcut toată lumea. Să vedem a cui pregătire a fost mai bună. O vom afla azi după-amiază.

UN „PRIETEN" CU MAI MULTE FEȚE — ALCOOLUL

Pornind de la articolul „Un prieten cu două fețe" (apărut în ziarul „România liberă") care se adresa în general cetățenilor, considerăm necesar să aruncăm o privire asupra efectelor acestui „prieten" — alcoolul — într-un domeniu mai restrins de activitate : SPORTUL. Și dacă, în discuția generală, „prietenul" avea două fețe, datorită condițiilor în care se desfășoară activitatea sportivă, ar părea mai indicat să vorbim despre „prieten cu mai multe fețe"... Efectele triste ale acestora în viața obișnuită a oamenilor capătă intensități și aspecte tragice cînd se reeditează la sportivii angajați într-o pregătire intensă.

Semnalul de alarmă este binevenit și pentru sportivi. Deși în literatura de specialitate au mai apărut timide încercări de „luare de poziție", această nouă acțiune a presei centrale constituie un imbold pentru reluarea și dezvoltarea unor începuturi. Numai discutarea deschisă, hotărîtă, a problemei poate avea efect.

★

Folosit din timpuri străvechi de triburile indie-

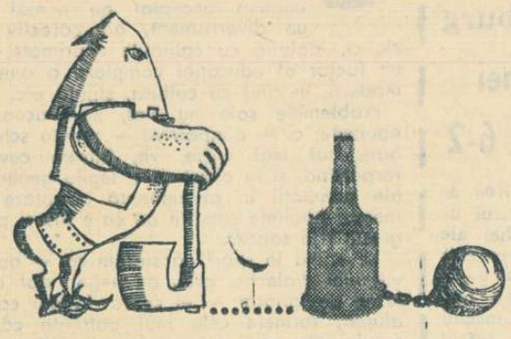

nilor, ALCOOLUL a fost pe rînd, în decursul secolelor, proslăvit și interzis. De la prohibiția spartană la orgiile romane este cînd înfierat de anatemele inchiziției, cînd pus la loc de cinste și cîntat de poeții „epocii de aur" ; dar o dată cu îndepărtarea vălurilor neștiinței și cu dezvoltarea rațiunii umane, fețele acestui „prieten" încep să fie precis cunoscute. Interzis atît în confruntările sportive cît și la Olimpiadele vechii Elade, el continuă să fie un dușman aprig al performanțelor sportive.

ALIMENT SAU TOXIC ?

Alcoolul consumat sub diferite forme (bere, vin lichioruri) produce într-adevăr un oarecare număr de calorii (1 gr. alcool = 7 cal.) Pentru aceasta, însă, el trebuie să fie transformat la nivelul ficatului. Dar, acest proces de transformare se face cu un consum mare de substanțe nutritive și de vitamine (în special din grupul vitaminelor B), astfel încît la sfîrșit cîștigul devine — de fapt — pierdere. De reținut că alcoolul constituie un aliment numai dacă este consumat la intervale și în cantități raționale, în rest el este un toxic puternic care încetinește sau oprește procesele biochimice intracelulare.

NECESITATE SAU VICIU ?

Consumarea sporadică a unei mici cantități de alcool, atunci cînd ea se face la momentul potrivit, apare ca normală ; dacă însă ingerarea are loc înainte sau mai ales după efectuarea unui efort sportiv, la oboseala produsă se adaugă și tulburările toxice ale alcoolului. La sportivii de performanță cu un program rațional de viață și de alimentație, consumarea alcoolului sub diverse forme este total contraindicată. În general, atît la sportivi cît și la persoanele ce nu fac sport nu se poate vorbi de o „necesitate" de consum alcoolic. De altfel, „veteranii longevității" care au atins 120—150 ani au fost antialcoolici convinși. Consumarea sistematică a alcoolului duce cu timpul la viciu, la pierderea capacității volitive de a se abține, și, în cele din urmă, la intoxicația cronică denumită ETILISM.

STIMULENT SAU DISTRUGĂTOR ?

Mulți băutori susțin efectul stimulator al alcoolului. Este acesta un fapt real sau doar o autojustificare a lipsei de voință în abstinență ?

În experiențele făcute pe animale s-a constatat că alcoolul produce o degenerare a celulelor sexuale.

Și la om, cadavrele alcoolicilor au semne indiscutabile de leziuni degenerative ale glandelor sexuale. Celula nervoasă prezintă la alcoolici semne nete de „îmbătrînire precoce". Apar tulburări vizuale, auditive ale proceselor corticale de gîndire etc. Copiii cretini, deficitari psihic sau fizic au fost în majoritate concepuți în stare de ebrietate sau provin din părinți alcoolici.

Experiențele făcute de o serie de cercetători români arată că după consumarea a 2—3 sticle de bere, randamentul ascensiunilor alpine scade cu 22%, iar precizia trăgătorilor cu arma scade cu 30%. Unde este atunci efectul stimulativ ? Explicația acestei false acțiuni stimulative constă în faptul că în timpul primei faze a beției, alcoolul produce o paralizie predominantă a centrilor nervoși inhibitori. În aceste condiții excitația crește, euforia („buna dispoziție") maschează, abil, atît tulburările funcționale nete care apar, cît și scăderea marcată a randamentului. În faza a doua a beției, alcoolul inhibă întregul sistem nervos ducînd o dată cu dispariția falsei bune dispoziții la tulburări ale activității sistemului nervos.

„CINSTIREA" CARE DUCE LA NENOROCIRE

Sărbătorirea unor rezultate bune, a unei performanțe sportive deosebite, apare ca un fenomen normal în contextul nostru social. Din păcate, flagelul contagios al alcoolismului caută uneori să orienteze mijloacele de exprimare a acestor sărbătoriri prin consumarea de băuturi alcoolice. „Cinstirea" cu cîteva pahare de băutură nu reprezintă cîtuși de puțin un act prietenesc al unui amic. El exprimă, mai degrabă, o reprobabilă lipsă de conștiință din partea acestuia, o expresie a neștiinței lui. Dacă după un concurs, un joc sportiv, un antrenament, cînd organismul însetat de apă, de săruri, substanțe energetice, vitamine etc este „cinstit" cu alcool, procesul de refacere este oprit sau mult îngreuiat. Folosirea unor astfel de „cinstiri" duce cu timpul la apariția unor tulburări grave la nivelul unor organe interne ca ficatul, rinichiul, sistemul nervos. Randamentul și forma sportivă vor scădea, apar diverse boli ca icter, nefrite, rupturi musculare etc. Din păcate, în sport se pot cita în lumea întreagă numeroase nume de sportivi cu posibilități mari de realizare a unor performanțe, dar a căror carieră a fost repede întreruptă din cauza alcoolismului.

FEȚE VIZIBILE ȘI... INVIZIBILE

Consumarea unei anumite cantități de alcool produce o stare de beție corespunzătoare acesteia, iar manifestarea ei este influențată de o serie de factori ca : starea de oboseală, obișnuința la alcool a individului, vîrsta, calitatea și forma băuturii etc. De notat un fapt deosebit de important : **beția are două forme : o FORMA ASCUNSĂ, cînd, deși comportarea generală a organismului pare normală, o serie de funcții ale acestuia sînt puternic tulburate ; și — FORMA MANIFESTĂ — „beat turtă".** Cea mai periculoasă este prima formă, deoarece, prin lipsa unor tulburări marcate, atît individul respectiv cît și cetățenii din jur nu sesizează pericolul și nu pot lua măsuri. Astfel, la o concentrație a alcoolului în sînge de 0,20 gr 0/00 (un pahar bere) pînă la 0,60 gr 0/00 (o sticlă bere), deși în mod evident nu se pot constata modificări exterioare în comportarea individului, prin mijloace fine de cercetare electrofiziologice se identifică o creștere marcată a timpului de reacție și un dezechilibru al proceselor corticale. În aceste condiții, efectuarea unui antrenament sau a unui joc va duce inevitabil la producerea unui accident (întindere musculară, entorse, contuzii) prin lipsa de coordonare a mișcărilor.

De altfel, în această fază încep să se producă și accidentele de circulație. Dacă cantitățile de alcool consumate sînt mai mari se atinge o alcoolemie a singelui de 1 gr 0/00 (2 sticle bere) ; semne manifeste de ușoară beție apar

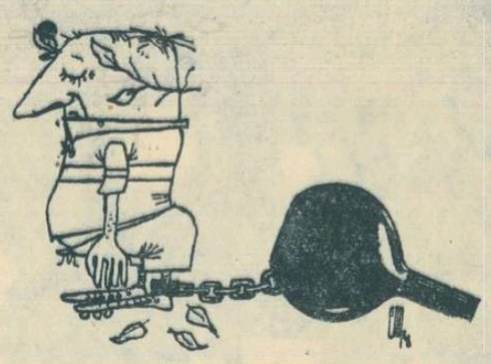

numai la 50% din indivizi, la cealaltă jumătate comportarea exterioară părînd normală. Probele de laborator indică însă la toți aceștia tulburări marcate ale coordonării și funcțiilor sistemului nervos. Deabia de la o alcoolemie de 1,5 gr 0/00 apar constant semne manifeste de beție, ca la o concentrație de 3—4 gr 0/00 intoxicația alcoolică să fie intensă cu semne de ebrietate gravă.

Analizînd cele arătate mai sus se poate ușor concluziona că „fețele" acestui prieten sînt hidoase, în timp ce efectele mult lăudate **NU EXISTA.** În sport, perfidul prieten evaporă cu repeziciune urmele kilogrameior de sudoare scurse în antrenamente dificile, iar kilogramele „spirtoaselor" absorb intens kilogramele de forță musculară.

Și în aceste condiții se mai poate vorbi de un prieten cu mai multe fețe ? sau cu una singură — distrugerea organismului ?

Dr. N. STANESCU

În numărul următor : **„Inofensivul prieten" străveziu — TUTUNUL.**

Automobilism

PILOȚII ȘI MAȘINILE LUI '67

Am intrat, din plin, în noul sezon automobilistic, dar socotelile celui vechi abia de curînd s-au încheiat definitiv. Federația internațională de specialitate a omologat rezultatele nenumăratelor competiții de anul trecut, dînd publicității numele piloților și mașinilor victorioase. Iată care sînt aceste nume (ne referim la întrecerile cele mai importante) :

Campionatul mondial al piloților (formula 1) : DENNIS HULME (Noua Zeelandă) pe o mașină Repco-Brabham. Acest pilot, în vîrstă de 31 de ani, este la primul său titlu mondial. El a totalizat la sfîrșitul campionatului 51 de puncte, întrecîndu-l cu puțin pe campionul ediției precedente, Jack Brabham.

Campionatul internațional al mărcilor : grupa 700—1 300 cmc — ABARTH 1 300 OT (Italia) ; grupa 1 300—2 000 cmc — PORSCHE CARRERA SIX (R.F. a Germaniei) ; grupa peste 2 000 cmc — FORD GT 40 (S.U.A.).

Campionatul european al raliurilor : turisme de serie — SOBIESLAV ZASADA (Polonia) pe o mașină Porsche 912 ; turisme și speciale — BENGT SODERSTROM (Suedia), mașină Ford Cortina Lotus ; Grand Tourisme — VIC ELFORD (Anglia), automobil Porsche 911 S.

Campionatul european de munte : grupa turism — IGNACIO GIUNTI (Italia), mașină Alfa Romeo ; grupa Grand Tourisme — ANTON FISCHABER (R.F. a Germaniei), mașină Porsche 911 S ; grupa sport — RUDI LINS (Austria), mașină Porsche Carrera Six ; grupele sport-prototip și biplas curse — GERHARD MITTER (R.F. a Germaniei), mașină Porsche 908.

Campionatul constructorilor de formula 1 : BRABHAM-REPCO (Australia). De acest tip de mașină au dispus în campionat Dennis Hulme și Jack Brabham. Ea este echipată cu motor Repco de 8 cilindri în V, cu 16 supape, care scoate 360 CP. Greutatea automobilului : 515 kg.

Trofeul european al piloților de formula 2 : JACK ICKX (Belgia), pe o mașină Matra-Cosworth.

Trofeul internațional al mașinilor sport-prototip : pînă la 2 000 cmc — PORSCHE ; nelimitat — FERRARI (Italia).

Cupa mondială de viteză și rezistență : PORSCHE.

Cupa europeană pentru mașini de turism : pînă la 1 000 cmc — FIAT ABARTH (Italia) ; 1 000—1 600 cmc — ALFA ROMEO ; peste 1 600 cmc — PORSCHE.

În general vorbind, 1967 a fost din nou anul „bătrînului" Jack Brabham, care are acum vîrsta de 42 de ani. Cunoscutul pilot australian a cîștigat, pînă în prezent, de trei ori campionatul lumii, iar anul trecut a cedat, cu puțin, lui Dennis Hulme. Dar victoria lui Hulme este, în același timp, și victoria lui „papa Jack", pentru că mașina se cheamă Repco-Brabham. Cei doi și au avut un foarte periculos adversar în persoana lui Jim Clark (clasat pe locul 3), care a cîștigat 4 din cele 11 etape ale campionatului și pe care comentatorii îl consideră cel mai strălucit „alergător de formulă" al zilelor noastre.

În campionatul european al raliurilor trebuie subliniată victoria lui Zasada, „recidivist" în categoria turismelor de serie (el a cîștigat și în 1966). Pilotul polonez, care anul trecut a concurat în România cu prilejul Raliului Dunării, a părăsit micul său Steyer-Puch, optînd pentru un Porsche. Firma vestgermană este, după cît se pare, încîntată de noul ei alergător, dar, mai ales, de numeroasele victorii acumulate în competițiile sezonului trecut. Căci, în materie de titluri acumulate, 1967 a fost, incontestabil, un „an Porsche".

D. L.

CAMPIONE DEL MONDO

Neo-zeelandezul Dennis Hulme, la volanul bolidului său cu care a devenit campion al lumii în 1967.

AUTOMOBILUL ELECTRIC ?

În Republica Federală a Germaniei se lucrează de circa trei ani la realizarea așa-zisei celule de combustibil. Este vorba de un fel de acumulator care livrează energie electrică pe baza procedeului de „ardere la rece", evitînd formarea de energie calorică. Celule de combustibil corespunzătoare, de mare randament și durabile, urmează să înlocuiască în viitor motoarele cu benzină și cele Diesel, permițînd realizarea automobilului electric. „Totuși, calea mai este lungă. Cert este că în următorii ani încă nu vor circula electrocare alimentate cu curent de către celulele de combustibil". *Această declarație a fost făcută de curînd de profesorul* Franz Pohl, *care lucrează la realizarea acestor celule. Cu aceeași ocazie, prof. Pohl a relatat despre un progres însemnat, realizat de tehnicienii din laboratoarele AEG-Telefunken din Frankfurt. După eforturi îndelungate, ei au reușit să descopere un material adecvat, rezistent la acizi, pentru confecționarea electrozilor celulei de combustibil, material care să fie mai ieftin decît platina. Este vorba de carbura de wolfram.* „Am exploatat un electrod din acest material timp de 500 de ore, fără să fi apărut o scădere măsurabilă a randamentului" — *a declarat prof. Pohl.*

10 sfaturi practice

1. Dimineața, cînd temperatura este mai scăzută și în mașină se află mai multe persoane, geamurile se aburesc foarte ușor, diminuînd astfel vizibilitatea, mai ales atunci cînd sistemul de încălzire nu a ajuns încă la temperatura necesară unei bune funcționări. Chiar dacă ștergem geamurile, ele se vor aburi curînd din nou. Pentru înlăturarea acestui inconvenient există cîrpe speciale tratate cu o soluție care împiedică pentru cîteva ore aburirea. Dar și fără acest remediu, mai greu de procurat, ne vom descurca : frecăm interiorul geamului cu tutun de țigări, cu o felie de cartof crud, ceapă sau măr. Efectul este același !

2. La pane de cauciuc, ne chinuim uneori la introducerea cricului în locașul respectiv. De obicei se strînge tocmai acolo noroi, praf și, în timpul iernii, gheață. Neplăcerea va fi evitată dacă astupăm fiecare locaș cu cîte un dop de cauciuc sau chiar, mai simplu, de plută.

3. Se întîmplă de multe ori să aveți în mașină un pasager mai sensibil la curent. Cu geamurile închise nu se poate merge practic niciodată. Remediul este următorul : se coboară parasolarul și se orientează lateral spre geam. Sub el se va deschide geamul mare circa 3—5 centimetri. Interiorul automobilului se aerisește în felul acesta perfect, fără să se producă nici cea mai mică urmă de curent. Sistemul este foarte indicat în timpul iernii.

4. După un timp oarecare de funcționare, observați că ștergătoarele parbrizului nu curăță geamul tocmai bine. Schimbați-le între ele. Efectul este cu totul surprinzător !

5. E vreme proastă. Ploaie, lapoviță sau chiar zăpadă. Vîntul bate tare dintr-o parte. Pe șosea în unele locuri neferite de vînt, mai ales dacă mergeți ceva mai repede, riscați să fiți împinși lateral. Vă recomandăm să observați atent urmele lăsate pe șosea de mașinile care circulă în fața dv. Aceste urme — prin deplasarea lor de la linia dreaptă — vă indică unde anume trebuie să fiți deosebit de prudent.

6. Pentru orice eventualitate, lipiți în partea dreaptă a tabloului de bord un bilețel care indică unde se găsește trusa medicală. S-ar putea întîmpla ca tocmai atunci cînd aveți nevoie urgent de ea, să nu puteți da indicațiile necesare !

7. Obișnuiți-vă să deschideți ușa din stînga, adică cea orientată spre stradă sau șosea, întotdeauna cu mîna dreaptă. Astfel, sînteți oarecum obligat să vă uitați înapoi și nu veți stînjeni niciodată alți conducători care tocmai se pregătesc să treacă pe lîngă mașina dv. Șansele unui accident, prin aeroșarea ușii sau a dv. de către o mașină care vă depășește, sînt reduse în felul acesta la zero.

8. Înaintea începerii remorcării unei alte mașini, asigurați-vă întotdeauna dacă aceasta are un blocaj al volanului și dacă el este deblocat. La unele sisteme, cheia de contact are o poziție specială în care volanul nu este blocat, la altele trebuie să stea chiar pe poziție de „contact". Astfel, vă feriți de accidente foarte neplăcute, la primul viraj, la care mașina remorcată ar putea să nu vă poată urmări !

9. Obișnuiți-vă ca noaptea, cînd întoarceți mașina pe o stradă prost sau de loc luminată, sau chiar pe șosea, să aprindeți lumina în interiorul mașinii dv. Nu veți fi în felul acesta periclitați să vă tamponeze o altă mașină. Luminile de poziție nu se văd practic de loc tocmai cînd automobilul stă perpendicular pe stradă.

10. Un jiclor înfundat din carburator îl destupați foarte ușor cu ajutorul roții de rezervă. Apăsînd pe ventilul acesteia, vă furnizează aerul comprimat necesar.

F. BRANDRUP

Verificările boxerilor fruntași

După cum se știe, între 24 și 27 februarie, federația de box, împreună cu I. S. Loto-Pronosport va organiza „Criteriul tineretului", la care, în afară de membrii lotului reprezentativ de tineret, a invitat și alți pugiliști din Capitală și din provincie. Printre invitați figurează Dumitrașcu (Constanța), Dobrescu, Iuga (Brăila), Bratie, Muscă (Reșița), Pîrvu (Ploiești), Pop, Așteleanu, Lazea (Oradea), Marton (Cluj), Văleanu (Iași), Mageri, Ivan, Miron, Matius, Drăgan, Dumitrescu — toți din București. După încheierea competiției, lotul reprezentativ de tineret se va restrînge și va continua pregătirile în vederea meciului cu Franța (17 martie) din „Cupa Europei".

Și seniorii se află în fața unor importante examene internaționale : meciurile cu Anglia, Scoția și Bulgaria. De aceea, forul de specialitate va organiza un turneu de verificare, la care-și vor da concursul atît componenți ai loturilor olimpic și republican, cît și unii boxeri invitați în mod special. Printre aceștia din urmă se numără Davidescu, Buzuliuc, Tudose, Cîmpeanu (București), Stanciu, Iliescu, Dinu, Pițu, Preda, Motoc (Constanța), Pop (Timișoara), Goanță, Pătrașcu (Craiova), Manole (Cîmpulung Muscel). Turneul se va disputa la Cluj și Oradea (sau Sibiu), între 7 și 14 martie.

Atletism

De simbătă, încep concursurile republicane de sală ale acestui an. Juniorii mici, primii care se prezintă la start, vor lupta pentru desemnarea celor mai buni dintre ei. Ținînd cont de numărul mare de concurenți, de valoarea lor apropiată, precum și de marile fluctuații — determinate de vîrsta și stagiul redus în atletism — ale rezultatelor, este foarte dificilă încercarea de a indica favoriții.

Sînt totuși cîteva probe în care cîte un singur nume se impune atenției. Astfel, la greutate fete, în mod normal Maria Illy (Liceul 4 Timișoara) nu poate pierde primul loc. De asemenea, bucureștenii C. Lihu (C.S.Ș.) la prăjină, C. Ionescu (Dinamo) la lungime și P. Glăveanu (Șc. sp. 2) la greutate — cîștigători la recentul campionat al Capitalei — nu au contracandidați.

La înălțime fete, Zoia Moldovan (Tg. Mureș) deține cele mai mari șanse, dar Elvira Crețu (Șc. sp. 2 Buc.), Doina Prăzaru (Electroputere Craiova) și Constanța Anghel (C.S.Ș Buc.) — toate cu rezultate de peste 1,50 m — pot avea și ele un cuvînt de spus în lupta pentru primul loc.

Și clujeanul Vasile Majdik (9,2 pe 80 m, anul trecut) este recomandat de performanțele anterioare ca principal candidat în proba de 50 m. Dar, în această alergare atît de scurtă, la diferență de o singură zecime de secundă pot sosi numeroși concurenți. Și aceasta reiese încă mai pregnant din enumerarea favoriților la 50 m fete : Viorica Recu de la C.S.Ș. Buc. (recent intrată în posesia recordului de junioare mici cu 6,7 s), Magdalena Pretorian de la Viitorul Buc. (una dintre fostele corecordmane cu 6,8 s), Marta Satmari din Tg. Mureș, Irina Ciucă din Timișoara și altele.

O dispută strînsă se prevede și la 50 metri garduri fete, unde recordmana de junioare mici Marta Satmari (7,9 s) este urmată îndeaproape de Niculina Hîncu (C.S.Ș. Buc.), Marilena Coconu (Șc. sp. 3. Buc.), Gerda Covaci (Liceul 4 Timișoara), Mariana Mester (Liceul „N. Bălcescu", Cluj) etc.

În sfîrșit, la 50 mg băieți, probă disputată pentru prima oară în țară duminica trecută, i se pot acorda unele șanse lui George Preda de la Constructorul Buc., primul recordman. Deocamdată însă, timpul său (7,9 s) nu spune prea mult, neavînd termen de comparație. Și, pe de altă parte, L. Török (Tg. Mureș), foarte bun anul trecut la 55 mg și 90 mg, este și el dornic de afirmare.

Juniorii mici la start

Costel Ionescu (Dinamo), favoritul principal al săriturii în lungime.
Foto : Fr. BRANDRUP

Pronosticurile de mai sus au avut ca punct de plecare constanța comportării în competițiile republicane și cele mai bune rezultate înregistrate anul trecut, ca și forma dovedită în primele concursuri ale celui curent (acele care s-au organizat). Bineînțeles, surprizele nu sînt excluse !

A. I.

PRESTIGIOASELE CĂRȚI DE VIZITĂ

(Urmare din pag. I)

Anul trecut a cucerit pentru prima oară titlul de campioană a R.F.G., la simplu. Este o jucătoare cu lovituri puternice, variate și cu o mare rezistență.

EDITH BUCHOLTZ. A cîștigat de șapte ori campionatul R.F.G., la simplu, dublu și dublu mixt. Este cea mai simpatizată jucătoare din orașul Kiel. Bucholtz este capabilă de cele mai mari surprize. Datorită participării în numeroase concursuri internaționale, la C.M. și C.E., ea și-a cucerit o mare experiență. Echipa ei, T.T. Kiel, a cîștigat de două ori campionatul țării și o dată „Cupa R.F.G.".

★

Lotul englez cuprinde o serie de jucători valoroși. În fruntea lor se află Mary Wright-Shannon, cea mai bună jucătoare din țara sa și clasată pe locul 8 în lume. Ea a reprezentat Anglia în nu mai puțin de 126 de competiții internaționale și a concurat la cîte trei ediții ale campionatelor mondiale și europene. Mare specialistă a probei de dublu într-un singur sezon și avînd ca partenere pe Diana Schöler (Rowe), renumita sportivă engleză a realizat un adevărat record : șapte titluri la dublu femei.

Un alt reprezentant al tenisului de masă insular este Denis Neale. De doi ani consecutiv campion al țării, Denis Neale a jucat de 71 de ori în echipa Angliei, iar vara trecută, el a întreprins un turneu victorios în Noua Zeelandă și Canada. Este unul dintre cei mai rapizi jucători europeni.

Alături de Mary Wright și Denis Neale vor mai evolua în sala Floreasca, în zilele „internaționalelor" României, și Judy Heaps (17 ani), Mike Johns (20 de ani) și Alan Hydes (18 ani).

★

Astă-seară, după terminarea semifinalei feminine a „C.C.E.", Progresul București — Aussenhandel Berlin, va avea loc în continuare întîlnirea amicală dintre reprezentativele feminină și masculină ale României și Iugoslaviei.

CAMPIONATELE ȘCOLARE DE VOLEI ȘI BASCHET ALE ORAȘULUI BUCUREȘTI

...vor reuni peste 90 de echipe

În această perioadă, cu un calendar competițional rarefiat (cel puțin în ceea ce îi privește pe sportivii fruntași), tineretul școlar din Capitală (desigur și din alte orașe !) aduce în sălile de sport o infuzie de entuziasm de-a dreptul reconfortantă.

În București, de exemplu, se desfășoară de două duminici încoace faza pe oraș a campionatelor școlare de baschet, iar de duminică, aceeași fază a campionatelor de volei precum și „Cupa de iarnă — Grivița Roșie" la volei băieți și fete și la baschet — băieți, rezervată școlilor tehnice.

În total participă peste 90 de echipe școlare, dintre care unele demonstrînd un joc de bună calitate : liceele „I. L. Caragiale", „Mihai Viteazu", „N. Bălcescu" (baschet — băieți), liceul nr. 36 (baschet fete), liceele „D. Cantemir" și „M. Basarab" (volei — băieți)

Și-acum, să ne îngăduie cititorul pasionat după rezultatele „așilor" să oferim și acestor mici sportivi satisfacția de a-și vedea victoriile consemnate în coloanele unui ziar ! **(s.b.).**

CAMPIONATUL ȘCOLAR DE BASCHET *(faza pe oraș)*. FETE *Etapa I :* Lic. N. Bălcescu — Lic. 39 103—13, Lic. Sp. Haret—Lic. Al. Sahia 60—16, Lic. 35—Lic. M Sadoveanu 62—42, Lic. 36—Lic. 6 64—33 ; *etapa a II-a :* Lic. 6—Lic. 35 38—34, Lic. M Sadoveanu—Lic. 39 70—16, Lic. N. Bălcescu—Lic. Al. Sahia 66—5, Lic. 36—Lic. Sp. Haret 69—49. BĂIEȚI, *etapa I :* Lic. I. L. Caragiale—Lic. Gh. Șincai 89—39, Lic. M. Viteazu—Lic. D. Cantemir 74—45, Lic. 35—Lic. 36 80—59, Lic. N. Bălcescu—Lic. M. Basarab 66—42 ; *etapa a II-a :* Lic. N. Bălcescu—Lic. M. Viteazu 60—49, Lic. I. L. Caragiale—Lic. M Basarab 66—24, Lic. 35—Lic. Gh. Șincai 70—43, Lic. D. Cantemir—Lic 36 52—36. *Școli generale.* FETE, *etapa I :* Lic. M. Sadoveanu—Șc. g-rală 122. 45—23. Șc. g-rală 173—Șc. g-rală 141 76—12, Șc. g-rală 199—Șc. g-rală 151 15—14, Lic. 10—Lic. 39 17—10 ; *etapa a II-a :* Șc. g-rală 199—Șc. g-rală 122 19—10, Lic. M. Sadoveanu—Șc. g-rală 141 61—15, Șc. g-rală 151—Lic. 10 38—36, Șc. g-rală 173—Lic. 39 32—21 ; BĂIEȚI, *etapa I :* Lic. 3 — Șc. g-rală 16 40—27, Șc. g-rală 118—Lic. 20 58—17, Lic. 7—Lic 12 42—35 ; *etapa a II-a :* Lic. 20—Șc. g-rală 16 26—25, Șc. g-rală 118—Lic. 12 41—14, Lic. 7—Lic. 36 40—29.

CAMPIONATUL ȘCOLAR DE VOLEI *(faza pe oraș). Școli generale.* FETE : Șc. g-rală 51 — Șc. g-rală 150 2—1, Șc. g-rală 79 —Lic. 31 2—0, Șc. g-rală 117—Șc. g-rală 192 2—0, Șc. g-rală 26—Lic. 24 2—1 ; BĂIEȚI : Lic. 32—Șc. g-rală 26 2—1, Șc. g-rală 111 —Șc. g-rală 178 2—1, Șc. g-rală 73—Lic 42 2—0, Șc. g-rală 142—Lic. 8 2—0 ; *licee,* FETE : Lic. M. Eminescu—Lic. Dr. P. Groza 3—0, Lic. 25—Lic. A. Vlaicu 3—0, Lic. M. Basarab—Lic. 10 3—0, Lic. M. Viteazu—Lic. Gh. Lazăr 3—0 ; BĂIEȚI : Lic. D. Cantemir —Lic. M. Basarab 3—2, Lic. M. Viteazu—Lic. Gh. Lazăr 3—0, Lic. Gh. Șincai—Lic. Dr. P. Groza 3—0, Lic. 25—Lic. 6 3—0.

„CUPA DE IARNĂ — GRIVIȚA ROȘIE" *(școli tehnice)* VOLEI. FETE : Ș. T. Geologie—Ș. T. Arhitectură 3—2, Ș. T. Financiară—Ș. T. Stenografie 3—1, Ș. T. Sanitară—Ș. T. Unirea 3—2 ; BĂIEȚI : Ș. T. Construcții—Ș. T. Geologie 3—1, Ș. T. Telecomunicații—Ș. T. Vulcan 3—0, Ș. T. Arhitectură—Ș.T.M.I.U. 3—0, Ș. T. Financiară—Ș. T. UCECOM 3—0 ; BASCHET BĂIEȚI : *seria I :* Ș. T Stenografie—Ș. T. Chimie 64—53, Ș. T. Kretzulescu—Ș. T. Geologie 41—35, Ș. T. Financiară—Ș. T. Vulcan 71—24 ; *seria a II-a :* Ș. T. Telecomunicații—Ș. T. I. Ranghet 39—37, Ș. T. Arhitectură—Ș.T.M.I.U. 34—11, Ș. T Construcții—Ș. T. Unirea 56—47.

ACTIVITATEA LA ZI

După cum era de așteptat, întîlnirea dintre echipele masculine Steaua și Universitatea, neînvinse pînă la acest meci în „Cupa F.R.H.", a fost așteptată cu mult interes de iubitorii handbalului. Partida a plăcut prin dinamismul ei, victoria revenind, pe merit, jucătorilor de la Steaua cu scorul de 21—12 (18—6).

Dacă diferența de scor redă fidel raportul de forte existent pe teren, trebuie să spunem că evoluția formației Steaua nu ne-a convins în totalitate. S-a ratat din poziții favorabile, iar ritmul de joc al militarilor a prezentat scăderi de la o repriză la alta.

Întrecerile „Cupei Sportul", rezervată echipelor de juniori și junioare (faza pe Capitală) au luat sfîrșit. La fete, pe primul loc s-a clasat echipa Școlii sportive nr. 1 (antrenor V. Gogîltan), iar la băieți, formația Dinamo (antrenor A. Ilie). Aceste echipe au obținut dreptul de a participa la faza pe țară. În ultimele întîlniri s-au înregistrat următoarele rezultate : Șc. sp. nr 2 — Rapid (m) 23—17 (12—4), Steaua — Cl. sp. șc. (m) 20—17 (12—6), Șc. sp. nr. 1 — Cl. sp. șc. (m) 16—16 (7—6), Dinamo — Șc. sp. nr. 1 (m) 27—15 (11—9), Șc. sp. nr. 3 — Steaua (m) 14—13 (9—5).

GH. RANGU

La Constanța s-au încheiat întrecerile din cadrul „Cupei Sportul". S-au calificat pentru turneul final Viitorul Constanța la băieți (antrenor N. Grigore) și Șc. sp. Constanța la fete (antrenor T. Bucovală).

C. POPA, coresp.

fotbal

Rapidiștii, în șir indian, pe una din pantele Cioplei

„A VENIT TIMPUL CA NEAGU SĂ-ȘI GĂSEASCĂ UN LOC ÎN ATAC"...

Hotărît lucru, este mult mai ușor să-i găsești pe băieții Giulești (**„vedeți dv, la vila aceea înaltă de peste calea ferată"** — ne îndrumă primul întrebat, pesemne vreun suporter al alb-vișiniilor, aflați la odihnă) decît să te ții după ei. Am picat aici, la Predeal, între rapidiști, în momentul în care **Greavu, Răducanu, Dumitriu, Năsturescu, Jamaischi** et comp. părăseau vila („Liliacul" se cheamă) pentru antrenamentul de dimineață...

...După o tură de 3 km pe aleile Cioplei, trecînd pe la „Trei ursulești", antrenorul secund, **Victor Stănculescu**, i-a lăsat să răsufle doar un minut, timpul necesar pentru controlul pulsului. „Datele" fiecăruia sînt mulțumitoare (semn că este în regulă cu această pretențioasă curbă a efortului, începută la 4 ianuarie) și cei 17 jucători **(Răducanu, Andrei, Lupescu, Motroc, Costea, Ștefan, Greavu, Dinu, Dumitru Nicolae, Bungău, Pop, Jamaischi, Năsturescu, Dumitriu, Neagu, Codreanu, Bădoi)** trec la punctul doi al programului — „lansări și coboriri în pantă", punînd la grea încercare... condiția fizică a colegului meu, fotoreporterul Teodor Roibu. Îl las să „prindă" imaginea care-i convine, între timp, și-i țin companie lui **Valentin Stănescu**.

— Cum o duci cu sănătatea ? Era vorba că după meciul cu Juve te operezi...

— Sincer să fiu, nu mă încumet. Încerc să-mi tratez ulcerul altfel. Și-apoi, nu mă lasă... returul. Nu uita : locul 9... 12 puncte... Mai aproape de coadă decît de cap. Ce zice lumea ? „Privește la campioni !". Uită toți că, trei ani la rînd, Rapidul a ținut fruntea ; de două ori locul doi, apoi, imediat, titlul ! După dumnealor, ferească sfîntul să mai cazi cu cîteva locuri...

— Fenomenul e mai... general. Vezi exemplul lui Inter, Benfica, Nantes, Bayern München, nici chiar Celtic n-a „ținut" mult. Este mare consumul nervos care te macină fizic în lupta dură pentru supremație...

— Asta o spui acum. Dar în ziar ? Nu ne slăbiți cu aluziile : „Răzbunarea lui Kraus", a lui Oblemenco...

— Nu le pune la suflet. Sînt chichițe gazetărești. La fel s-a scris și de Raksi și Pavlovici cînd au învins pe Steaua la București. Ce să mai zică Herrera, cît venin i-a făcut Armando Picchi de cînd l-a dat lui Varese. Cred că ultimul suporter al Rapidului e convins că, cel puțin, în privința lui Kraus ați făcut tot ce era practic posibil... Cît despre Oblemenco : cui i-ar fi dat mîna să „umble" la cuplul Dumitriu-Ionescu ?

— Acum, însă, mă simt nevoit să fac cîteva modificări în formație. A venit timpul ca **Neagu** să-și găsească un loc în atac ; în lot am mai promovat trei tinere elemente de mare talent : pe **Nicolae Dumitru**, mijlocaș dreapta al reprezentativei de juniori, pe **Bădoi** și **Petreanu**. Nu poți să joci, am în șir, cu aceeași echipă...

— Te gîndești la o „promovare în bloc" ?

— Nu, nu poate fi vorba de așa ceva în momentul de față. Îi voi introduce treptat în formație și, aceasta, bineînțeles, în măsura în care ei vor demonstra că-și merită locul. Oricum, jocurile pe care le vom susține în perioada pregătitoare vor contura, într-o oarecare măsură echipa.

— Sînt, probabil, rețineri dictate și de locul în clasament...

— Mai puțin. Nu uita că anul trecut, pe vremea asta, aveam doar cu un punct mai mult decît acum. Este drept, mai era o restanță, aceea cu Petrolul, dar pe atunci echipa mea avea încă obsesia titlului...

— Și-acum ? Să deducem că Rapidul a renunțat ?

— Știu eu ce să spun ? Să treacă această primă etapă a returului, cînd jucăm cu Argeșul, la Pitești... Și poate venim tare din urmă ; ca Internaționale, în campionatul italian.

★

Între timp, jucătorii Rapidului au terminat ultima coborîre în pantă și se îndreaptă spre vila „Liliacul" unde-i așteaptă ceai fierbinte și tricouri uscate. Cînd grupul de jucători trece pe lîngă noi, Valentin Stănescu i se alătură, făcîndu-ne un ultim semn de „la revedere". **„Mai scrie, te rog**, ne strigă din mers, **că Dumitriu al meu este pus pe fapte mari. E outsiderul meu la concursul «Cel mai bun fotbalist al anului 1968»"**.

Dumitriu, outsider ? Ce-o fi vrut să spună antrenorul Rapidului ?

G. NICOLAESCU

DINAMO BACĂU ESTE DECISĂ SĂ OBȚINĂ PUNCTE ȘI ÎN... DEPLASARE

Iosif Ichimaș, președintele clubului Dinamo Bacău, este gata oricînd să-ți împărtășească noutăți. Iată motivul pentru care, întîlnindu-l la festivitatea de inaugurare a noii săli de sport din orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, i-am pus întrebarea : **CE MAI FAC FOTBALIȘTII DE LA DINAMO BACĂU ?** *Amabil, interlocutorul nostru ne-a furnizat în detaliu ultimele amănunte :*

„Sînt aproape trei săptămîni de cînd componenții formației noastre se pregătesc intens pentru jocurile din retur. Mai precis, încă de la 4 ianuarie echipa a reluat antrenamentele, sub conducerea acelorași antrenori care au pregătit-o și în perioada turului : Dumitru Nicolae (Nicușor) și Constantin Rădulescu. A avut loc, mai întîi, vizita medicală a tuturor componenților lotului, după care au început antrenamentele. În perioada 6—16 ianuarie, la Bacău, obiectivul pregătirilor a fost refacerea condiției fizice generale și aducerea echipei în situația de a rezista unui efort susținut. După 16 ianuarie, fotbaliștii au plecat la Slănic, continuîndu-și pregătirile în această stațiune balneo-climaterică. Se urmărește continuarea pregătirii fizice și tehnice, astfel ca după 4 februarie echipa să poată susține primele jocuri de verificare. De altfel, pot să vă informez că Dinamo Bacău are programate în perioada dinaintea returului un mare număr de meciuri amicale, de antrenament, care, sperăm, să dea posibilitate antrenorilor să se fixeze asupra unei formații standard, stabilă, cu care să începem jocurile din retur și care dorim să înregistreze rezultate mai bune decît cele consemnate în prima parte a campionatului. Vom juca cu Petrolul Moinești, Textila Buhuși, Ceahlăul Piatra Neamț, C.F.R. Pașcani, C.S.M.S. Iași, Victoria Roman, Steagul roșu Brașov și, probabil, cu Petrolul Ploiești. În ceea ce privește primenirea lotului, antrenorii se ocupă îndeaproape de cîțiva juniori, pe care nădăjduim să-i putem promova în prima garnitură. Mă refer la Verșanschi (portar), ca și la jucătorii de cîmp Pană și Munteanu. Intenționăm, de asemenea, ca în perioada admisă pentru transferări să putem legitima și alți cîțiva fotbaliști valoroși. Îi încredințez pe simpatizanții clubului nostru că Dinamo Bacău se pregătește cu multă sîrguință pentru ca rezultatele din primăvară să fie superioare celor înregistrate în toamnă. Avem reputația de a fi obținut puncte numai „acasă". Dorim să „spargem gheața" și în deplasare. Conducerea clubului a asigurat fotbaliștilor cele mai bune condiții de pregătire care, sperăm, vor fi folosite cu maximum de eficacitate".

(CT. M.)

INTIME...

● Nelu Nunweiller a trecut cu succes toate examenele din această sesiune. Dinamovistul este student în anul IV la I.C.F. dovedind aceeași tenacitate la învățătură ca și pe dreptunghiul de gazon.

● *Cuperman a împlinit zilele trecute 23 de ani. Felicitări ! Evenimentul a fost sărbătorit, de întreaga echipă, sîmbătă 20 ianuarie între orele 21—24 la barul Cotnari din Iași. Cei 16 invitați ai lui Cuperman au fost tratați cu... sirop. La miezul nopții, invitații abia se mai țineau pe picioare ! Fusese sirop de Cotnari.*

● La ședința de analiză a echipei Politehnica Timișoara n-a luat cuvîntul nici un jucător. N-au darul vorbirii...

● *Metalul Hunedoara s-a pregătit timp de două săptămîni la Sinaia ! După cîte știm și în apropierea Hunedoarei sînt munți și cabane ospitaliere. De ce, atunci, atîta cheltuială ? Probabil că Metalul are bani. Și cînd te gîndești că F. R. Fotbal este îngrijorată că echipele din B nu se pot autofinanța...*

● La înapoierea din turneul întreprins cu Farul, Koszka a încercat un sentiment deosebit : acasă îl aștepta soția și fiica sa, născută la 10 ianuarie. În ziua fericitului eveniment tatăl se afla la Beirut.

● *La F. R. Fotbal se discută înființarea a încă 8 centre de juniori și a unei Direcții tehnice pentru juniori și copii. Să sperăm că în acest fel activitatea celor mai tineri fotbaliști va fi mai bine îndrumată în viitor.*

● Mult discutatul caz Martinovici s-a rezolvat. Începînd din ziua de 17 ianuarie el este bun legitimat pentru formația craioveană Universitatea.

● Doi iubitori ai fotbalului, *C. Munteanu* și *I. Popescu, ne-au scris :* „În orașul Timișoara se vorbește mult despre abaterile jucătorilor de la C.F.R. care, în pregătiri la Herculane, au avut o comportare rușinoasă față de elevele de la Școala Sportivă din Timișoara, aflate în aceeași stațiune. Vă rugăm cercetați și demascați-i pe huligani deoarece, se pare, aici se încearcă mușamalizarea lucrurilor...", *Promitem.*

Tragerea autoturismelor LOTO din 23 ianuarie

FAZA I (bilete de 60 lei).
Extragerea I: 5, 71, 74, 45; a II-a: 13, 61, 21, 44; a III-a: 71, 7, 62, 27; a IV-a: 74, 24, 35, 71; a V-a: 74, 49, 28, 51; a VI-a: 55, 65, 51, 66; a VII-a: 59, 13, 83, 5; a VIII-a: 88, 36, 34, 13; a IX-a: 22, 33, 18, 43 ; a X-a: 46, 23, 73, 3.

FAZA A II-A (bilete de 60 și 40 lei).
Extragerea a XI-a: 80, 6, 27, 56; a XII-a: 78, 54, 70, 22; a XIII-a: 80, 49, 19, 45; a XIV-a: 4, 59, 75, 11; a XV-a: 77, 31, 60, 56; a XVI-a: 14, 77, 86, 27; a XVII-a: 59, 54, 61, 35; a XVIII-a: 23, 9, 16, 62; a XIX-a: 34, 12, 17, 48; a XX-a: 4, 19, 71, 15.

FAZA A III-A (bilete de 60, 40 și 20 lei).
Extragerea a XXI-a: 29, 67, 25, 46; a XXII-a: 52, 54, 34, 61; a XXIII-a: 54, 73, 46, 23; a XXIV-a: 7, 2, 6, 31; a XXV-a: 31, 36, 38, 74.

FAZA A IV-A (bilete de 60, 40, 20 și 10 lei).
Extragerea a XXVI-a : 28, 21, 50, 76; a XXVII-a: 68, 50, 52, 32; a XXVIII-a: 2, 62, 26, 24; a XXIX-a: 11, 6, 73, 50.

FAZA A V-A (bilete de 60, 40, 20, 10 și 2 lei).

Extragerea a XXX-a: 40, 39, 54, 16.

Fond de premii : 4 192 301 lei.

PRONOEXPRES NR. 4 DIN 24 IANUARIE
EXTRAGEREA I : 25 13 35 33 17 26 — 22 42. Fond de premii : 417 708 lei.
EXTRAGEREA A II-A : 1 44 37 31 6 27 — 2 30. Fond de premii : 304 816 lei.

PREMIILE ÎNTREGI ȘI SFERTURI DE LA TRAGEREA LOTO DIN 19 IANUARIE 1968
Categoria I : 3 variante a 52 139 lei și 1 a 13 034 lei; a II-a: 1 a 52 139 lei și 3 a 13 034 lei; a III-a: 82 a 1 794 lei și 137 a 448 lei; a IV-a: 372 a 519 lei și 519 a 129 lei; a V-a: 731 a 310 lei și 1 101 a 77 lei.

EȘECUL POLITICII STRUȚULUI

După aproape șase săptămîni de la disputarea meciului internațional de fotbal Rapid București — Juventus Torino, din optimile de finală ale „Cupei Campionilor Europeni", federația de specialitate a hotărît, în sfîrșit, să dicteze unele sancțiuni care se impuneau în urma incidentelor petrecute cu acel prilej. La timpul potrivit, ziarul nostru a luat atitudine fermă față de aceste incidente, produse atît în terenul de joc cît și în afara lui, și era de așteptat ca factorii în drept să se pronunțe prompt asupra unor măsuri de pedepsire a vinovaților. Ar fi fost în primul rînd de datoria clubului Rapid să anunțe sancționarea jucătorilor care prin manifestările lor nesportive au incitat publicul, îndeosebi a lui Năsturescu — eliminat de arbitru împreună cu adversarul său direct pentru lovire reciprocă. Dar dacă, conformîndu-se unei practici mai vechi și total nesănătoase a cluburilor noastre de a face concesii jucătorilor, trecînd cu vederea actele de nesportivitate ale acestora, conducerea Rapidului nu a luat nici o măsură disciplinară, trebuia ca federația de fotbal să facă neapărat acest lucru. Cu atît mai mult cu cît se știa că arbitrul vest-german Karl Rieg, față de cele întîmplate pe stadionul Republicii (așa cum a și mărturisit într-o declarație dată după meci ziarului nostru) va sesiza U.E.F.A., care nu-i deloc îngăduitoare în asemenea cazuri. Manifestînd, însă, aceleași slăbiciuni cînd este vorba de abaterile unor fotbaliști, federația s-a ferit să ia vreo măsură, considerînd, probabil, că pe plîngerile arbitrului și pe mărturiile oaspeților din Italia (jucători, antrenori, conducători și cei peste 30 de ziariști) U.E.F.A. nu va pune nici o bază. Și ignorînd faptul că filmul meciului a fost proiectat a doua zi de Televiziunea italiană ! În paranteză fie spus, chiar dacă lucrurile evoluau astfel, clubul Rapid și forul conducător al mișcării fotbalistice din țara noastră trebuia să aibă în vedere consecințele periculoase, sub raport etic, pe care le poate genera atitudinea lor toleranță.

Cum era însă de prevăzut, politica struțului, adoptată de Rapid și de federația de fotbal (de fapt nu-i prima oară cînd se procedează astfel) a suferit de data aceasta un eșec. Zilele trecute, printr-o scrisoare oficială, U.E.F.A. a reamintit federației anumite lucruri peste care se crezuse că s-a așternut uitarea. Forul european atrage (politicos) atenția asupra regulamentului competiției (cunoscut, de altfel, și de F.R.F.), care, la articolul 13, alineatul 4, prevede ca împotriva jucătorilor eliminați de pe teren să se ia măsuri de sancționate și cere să fie informat asupra acestora în cazul lui Năsturescu

Somată, oarecum, prin acest mesaj, federația de fotbal s-a văzut nevoită să pronunțe ea sancțiunile așteptate și din partea clubului Rapid, publicate în numărul de ieri al ziarului nostru. Dar nu se poate încă ști dacă ele vor fi apreciate ca satisfăcătoare de către U.E.F.A. După cum rezultă din scrisoarea primită, este posibil ca Comisia de organizare a „C.C.E.", care va examina la viitoarea sa ședință incidentele petrecute la meciul Rapid — Juventus Torino, să dicteze propriile sale sancțiuni. Amintindu-ne că și după meciul Dinamo — Internazionale din „C.C.E.", disputat la București în anul 1965, cînd de asemenea au avut loc incidente regretabile, U.E.F.A. a dictat împotriva bucureștenilor aplicarea unei amenzi substanțiale în valută, ne putem și acum aștepta la o hotărîre similară.

Lăsînd totuși deoparte aspectul material al chestiunii (care nu este, însă, de neglijat) trebuie să subliniem că chiar și numai discutarea la U.E.F.A. a incidentelor petrecute la meciul Rapid — Juventus Torino este de natură să aducă serioase prejudicii de ordin moral fotbalului românesc, întregii noastre mișcări sportive.

Este desigur profund regretabil că nervii unor jucători și actele necugetate ale unor spectatori produc asemenea consecințe. Ne este penibil să afirmăm, dar trebuie să recunoaștem că printre spectatori (și nu numai printre cei de la fotbal) există încă destule elemente cu mentalități și apucături periferice, care sînt gata oricînd să treacă la acte huliganice. Acești oameni ignoră cu totul adevărata semnificație a întrecerii sportive, neacceptînd decît victoria favoriților lor, obținută oricum, prin orice mijloace. În caz totuși de nereușită, nu le mai rămîne decît să se răzbune pe adversari, pe arbitri, comițînd fapte reprobabile, care adesea se încadrează în Codul penal.

Din nefericire, acestor elemente antisociale nu li s-a dat pînă acum, decît în cazuri foarte rare, riposta meritată. După cum am mai sugerat în ziarul nostru, forțele de ordine publică ar trebui să-și facă simțită cu adevărat prezența pe stadioane. Dar tot atît de necesar este ca și federația de fotbal să intervină mai hotărît cînd se petrec astfel de incidente, sancționînd cu cea mai mare asprime pe vinovați (ne referim, desigur, la cluburi, antrenori, jucători) în timp ce în multe alte țări indisciplina este combătută de forurile sportive cu măsuri din cele mai severe (clubul italian Internazionale este pe cale de a pierde două puncte obținute în meciul cu Cagliari pentru că un suporter al său a lovit cu o monedă în ochi pe un fotbalist oaspe), la noi, federația de fotbal acționează încă cu foarte mari și nejustificate menajamente, încurajînd astfel cluburile în politica lor nesănătoasă, de îngăduință față de abaterile jucătorilor lor, indiferent de gravitatea acestora. Situație care nu mai poate fi acceptată în viitor.

C. FIRANESCU

ADMINISTRAȚIA ASIGURĂRILOR DE STAT face cunoscut posesorilor de autoturisme și celor care conduc autoturisme proprietatea terților sau a unităților socialiste, că a pus în aplicare diferite forme de asigurări de autoturisme care satisfac cele mai felurite cerințe de asigurare. În baza acestor asigurări **ADAS** acoperă :
— pagubele ce pot surveni ca urmare a accidentelor provocate autoturismului asigurat ;
— pagubele provocate altor autoturisme sau bunuri ;
— despăgubirile civile datorate proprietarilor de autoturisme sau persoanelor transportate și accidentate, cît și celor din afara autoturismului asigurat și alte cazuri de pagube.
Pentru cunoașterea amănuntită a condițiilor și încheierea de asigurări adresați-vă organelor **ADAS**

Serialul nostru

Fausto Coppi escaladează în Turul Franței.

Cîștigînd într-o manieră ultraspectaculoasă cea mai prestigioasă cursă din lume, Fausto Coppi se revela lumii sportive ca asul cu cel mai variat registru din istoria ciclismului. Cățărător, rouleur, contratimpist, Coppi își permitea să acționeze pe orice teren și în orice împrejurare. Curajul său era dublat de o sclipitoare luciditate. Coppi era totodată și figura cea mai paradoxală din galeria acestor campioni rasați care și-au înscris numele pe lista învingătorilor Turului Franței. Era un fenomen, și ceea ce uimea cu deosebire era înfățișarea sa care la prima vedere nu trăda nimic din

clasa unui campion. Făcea parte din acele curioase constituții fizice pe care le crezi goale, dar în care se ascund inimi și plămîni de oțel. În sportul cu pedale Coppi a fost și un deschizător de drumuri, cel care prin metodele sale în domeniul antrenamentului și alimentației a pus bazele ciclismului științific modern.

Însetat de cunoștințe și instruire, Coppi a atins un nivel de cultură mult superior cicliștilor din vremea lui. A studiat lucrări științifice de fiziologie, anatomie și dietetică, a învățat limbi străine. Coppi s-a supus unor teste, privind morfofiziologia ciclistului, la centrul medico-sportiv din Milano. Preocupat de autoperfecționare, el, fostul țăran din Castellania, a descoperit într-o zi regimurile complicate ale cunoscutului dietetician Gayelard Hauser. Inspirîndu-se din aceste regimuri,

dieteticieni ca Benedict, Chaneau, Weiss, Magners-Levy, Kintaro-Oshima. Omul de știință a fost desigur surprins, așa cum am fost și noi cînd în 1956 l-am văzut, înaintea unei curse, luîndu-și ceaiul cu melasă și miere de albine.

Dimineața, Coppi lua ceaiul cu iaurt. La dejun, meniul era compus din carne friptă, legume, fructe proaspete, salată. Seara obișnuia un iaurt și termina masa cu o infuzie. O zi pe săptămînă se hrănea numai cu fleat și grîu fiert. În timpul curselor pe etape înlocuia adesea ceaiul cu un suc de portocale cald și dulce, luat la sculare. La dejun, o cafea cu lapte, un compot de mere, supă de legume și o friptură stropită cu sucul a patru lămîi. În diferite ocazii, și mai ales înaintea etapelor de munte, înlocuia cafeaua cu lapte cu un ceai și friptura de vită cu un pui fript. Alimentația sa în timpul cursei era următoarea : sandvișuri cu miere sau jambon, prăjituri de orez, tarte, portocale, ceai, apă minerală, suc de fructe natural, drojdie de bere lichidă. Imediat după sosire se răcorea cu apă minerală, iar o oră mai tîrziu bea trei pahare cu lapte.

Acest regim sever, pe care coechipierii săi n-au reușit niciodată să-l urmeze întocmai, intra în cadrul unei organizări mai generale ce îi permitea să suporte fără daune fizice prea mari efortul unui antrenament intensiv, urmat de competiții tot mai dese și mai dure. În lumea ciclismului regimul lui Coppi a făcut școală. Mulți alergători au adoptat regimul său, fie că li se potrivea sau nu. Erori inerente și un pic de snobism au făcut o modă din a urma un regim alimentar. Unii au înghițit mari cantități de morcovi, kilograme de zahăr din trestie, alții nu se despărțeau de un bidon cu ulei de măsline, rafinat la rece.

Regimul alimentar al lui Coppi era fundamentat științific și se potrivea foarte bine cu structura fiziologică a ciclistului italian. Dar el nu era un

Dramatica biografie a lui Fausto Coppi (IV)

„IL CAMPIONISSIMO"

Coppi le-a completat și le-a transpus în cadrul sportului ciclist. Împreună cu Cavanna, Fausto Coppi a pus la punct, după cîțiva ani de experimente, o sinteză a diverselor forme de pregătire în domeniul sportiv.

Revenind din Italia în 1949 (după ce apăruse cu Fausto Coppi în filmul „Toto ciclist"), campionul francez Louison Bobet nu și-a putut ascunde admirația : „Acuma știu și eu cum se face ciclism — spunea Bobet. Coppi mi-a deschis orizonturi noi". Iar Geminiani, care alergase în echipă cu Fausto Coppi într-un Tur al Italiei, spunea : „În trei săptămîni am învățat mai mult decît în 10 ani de meserie".

Cînd, în anul 1952, Fausto Coppi s-a întîlnit la Milano cu G. Hauser, savantul a aflat cu surprindere că ciclistul nu numai că aplica corect regimurile sale, dar le adusese și substanțiale ameliorări. Curios, omul de știință a cerut să i se dea explicații asupra meniurilor care la Coppi se schimbau potrivit diferitelor perioade — antrenament, cursă, repaus. Coppi studiase și opera altor

panaceu, un regim ideal. Dimpotrivă, alții nu-l puteau suporta. Cum a fost cazul lui Anquetil. În ultimii ani oamenii de știință au adus îmbunătățiri în dietetica sportivă, au fost introduse noi elemente de origini diverse din regnul vegetal și animal. Metodele de antrenament au fost și ele perfecționate. Coppi are însă meritul de a fi introdus în lumea sportului său ideea necesității unei pregătiri și alimentații raționale într-o vreme cînd metodele erau simpliste și forța mușchiului prima întotdeauna asupra inteligenței. Ciclismului empiric, meșteșugăresc, de un romantism desuet, Coppi i-a substituit un sport conceput pe altă treaptă, un ciclism organizat, modern, științific. El a demonstrat că formarea unui campion presupune o muncă complexă, care nu exclude nimic din ceea ce îi este dat să cunoască omului zilelor noastre.

Dar dincolo de Coppi sportivul, nu trebuie să uităm pe Coppi omul, care întrunea înalte calități morale, volitive. Viața acestui sportiv a oscilat între două stele, de culori adverse, între mari satisfacții și drame năpraznice. Caracter ales, Coppi unea în persoana sa înțelepciunea și bunul simț al omului simplu, cu înțelegerea datorată unei mari experiențe de viață. El a găsit totdeauna tăria de a birui adversitățile, fasonîndu-și o personalitate puternică. De pe cele mai înalte culmi, soarta l-a prăvălit în prăpastia deznădejdii, dar el nu s-a lăsat doborît și, curajos, perseverent, a urcat iarăși pentru a cădea din nou și a se înălța mai hotărît să învingă.

După victoria din Turul Franței, Fausto Coppi a cîștigat la Copenhaga titlul de campion mondial la urmărire individuală, bătînd cu 160 de metri pe Gillen. În primăvara lui 1950 cîștigă în stilul său propriu, în solitar, „cursa infernului din nord", Paris-Roubaix, și atacă plin de încredere al 11-lea Giro d'Italia. Dolomiții sînt terenul său preferat, dar la trecerea prin localitatea Primolano, un alergător neindemînatec îl dezechilibrează și-l trîntește. În cădere, Coppi suferă o gravă fractură a oaselor bazinului. A rămas internat cîteva săptămîni la Trento, consolîndu-se cu prezența Marinei, fetița sa care i-a devenit secretară particulară, organizînd interviurile pentru presă. Se va mai reface Coppi ? Va mai alerga în marile curse ? — se întrebau îngrijorați milioanele de admiratori ai săi.

Ilie GOGA

(Va urma)

Actualitatea internațională

EDIȚIA JUBILIARĂ A OLIMPIADEI ALBE

BREVIAR

● Reprezentativele de hochei pe gheață ale U.R.S.S. și Suediei s-au întîlnit la Stockholm într-un meci amical. Hocheiștii sovietici au obținut victoria cu scorul de 5—3 (0—0, 3—1, 2—2). Golurile învingătorilor au fost înscrise de Ionov (2), Zaițev, Zimin și Maiorov. Pentru gazde au marcat Oeberg, Nilsson și Svedberg. În acest meci, echipa U.R.S.S. a avut următoarea componență: Zinger (Konovalenko), Blinov, Ragulin, Davîdov, Kușkin, Romașevski, Mișakov, Ionov, Moiseev, Zimin, Starșinov, Boris Maiorov, Nikitin, Iakușev, Firsov.

● Pe patinoarul Tivoli din Ljubljana selecționata de hochei pe gheață a Iugoslaviei a susținut o întîlnire amicală în compania unei reprezentative secunde a R. F. a Germaniei. Hocheiștii iugoslavi au obținut victoria cu scorul de 3—1 (1—0, 1—1, 1—0).

● La Innsbruck au continuat întrecerile Universiadei de iarnă. Aleksandr Șekulaev a obținut victoria în trei probe ale concursului de patinaj viteză. După ce în prima zi a cîștigat cursa de 3 000 m, el a obținut primul loc și în probele de 1 500 m și 5 000 m cu timpurile de 2:10,6 și, respectiv, 7:56,8. În cadrul concursurilor de schi, proba feminină de coborîre a fost dominată de Heidi Obrecht (Elveția), care a realizat timpul de 1:50,34. Elena Neagoe (România) a ocupat locul 25 cu 2:03,1, Mihaela-Sandu Casapu — locul 26 cu 2:03.98 iar Judith Tomori — locul 30 cu 2:05,71. Proba feminină de fond pe distanța de 10 km a fost cîștigată de schioara Jana Elistratova (U.R.S.S.) în 34:21,9. Proba de sărituri cu schiurile din cadrul combinatei nordice a revenit japonezului Hiroshi Itagaki cu 218,1 puncte (59 m și 58 m). În turneul de hochei pe gheață Canada a învins cu 4—1 (2—0, 0—0, 2—1) echipa Finlandei, iar Suedia a întrecut cu 9—2 (2—1, 2—1, 5—0) echipa Austriei.

● Concursul internațional de sărituri cu schiurile desfășurat la Brassus a fost cîștigat de sportivul francez Gilbert Poirot, care a totalizat 221,1 puncte. Cele mai bune sărituri ale învingătorului au măsurat 85 și 83 m.

Lotul de hochei pe gheață al R. D. Germane, gata de plecare spre Grenoble.

FILE DE ISTORIE

IV. Garmisch-Partenkirchen, 1936

Din cauza numelui impresionant de lung al stațiunii, ziariștii prezenți au propus prescurtarea lui, destul de ingenioasă: Ga-Pa!

Timpul bun și zăpada suficientă au adus în stațiunea bavareză de la granița cu Austria (peste drum de Innsbruck dacă putem spune așa) un număr record de participanți: 755 din 28 de țări, printre care debutantele: Austria, Bulgaria, Grecia, Liechtenstein, Spania și Turcia.

Programul olimpic de schi a fost completat cu combinata alpină. Eforturile englezului Arnold Lunn — zădărnicite mereu de nordici — au avut în sfîrșit efect și competițiile alpine își fac o intrare olimpică grandioasă. Dar ediția debutează cu un episod neplăcut: instructorii de schi austrieci și elvețieni (schiori de mare clasă) sînt excluși de la jocuri în virtutea prăfuitei legi a amatorismului! In acest fel, norvegienii cîștigă probele de coborîre: „regele săritorilor" Birger Ruud la bărbați și tînăra de 16 ani Laila Schou Nilsen la femei. (Aceasta din urmă era probabil una dintre cele mai mari polisportive ale epocii: deținătoare a tuturor recordurilor mondiale la patinaj viteză și reputată jucătoare de tenis!). Dar medalii nu se acordă decît pentru combinata alpină și întrucît concurenții din Europa Centrală erau superiori la capitolul tehnică (deci la slalom), lor le revin titlurile olimpice (germanii Franz Pfnür și Christl Cranz).

Scandinavii își împart din nou victoriile în probele nordice: norvegienii la combinata nordică și sărituri speciale (tot prin Birger Ruud), suedezii la maratonul zăpezii (50 km) și finlandezii la ștafeta de 4x10 km, disputată pentru prima oară.

La a treia sa participare olimpică, în vîrstă de 32 de ani, norvegianul Ivar Ballangrud monopolizează medaliile de aur la patinaj viteză (ocupînd locul 2 doar la 1 500 m).

La patinaj artistic, Karl Schäfer și Sonja Henie fac din nou dovada clasei lor excepționale. „Zîna oglinzilor de gheață" își ia rămas bun de la Jocurile Olimpice, la 24 de ani, după ce cîștigă cea de a treia medalie de aur. Sonja a fost de 10 ori campioană mondială, de 6 ori a Europei, dar îi mai trebuia acest ultim titlu olimpic, înscris ca o prevedere obligatorie în contractul cu care impresarii o așteptau la ieșirea din arenă. Ea a devenit artistă de cinema, eroină a multor filme în care rolul tipic ce i se rezerva era, firește, cel de patinatoare.

În probele de bob, americanii și elvețienii își împart laurii. In schimb la hochei pe gheață, pentru prima oară canadienii pierd titlul în fața echipei Angliei, formată în mare parte din... canadieni, naturalizați peste noapte, după ce fuseseră importați de patronii patinoarelor londoneze!

Printre demonstrații, o cursă de 25 km. pentru patrule militare și o competiție de curling.

In fața figurilor proeminente ale sportului de iarnă mondial, delegația sportivilor români, destul de numeroasă (15 persoane pentru 8 probe), nu putea emite decît pretenția de a învăța de la ași. Ștafeta de schi 4x10 km. a ocupat locul 14. La patinaj artistic, instructorii de astăzi Alfred Fieraru și Roman Turușanco s-au clasat: primul — al 13-lea la perechi, celălalt — al 19-lea la bărbați. Din partea echipajelor noastre de bob se aștepta mai mult, dar perechile Al. Frimu — Tita Rădulescu și Budișteanu — Gheorghiu nu au putut ocupa locuri mai bune decît 15—16, în proba de bob 2 persoane.

(vib)

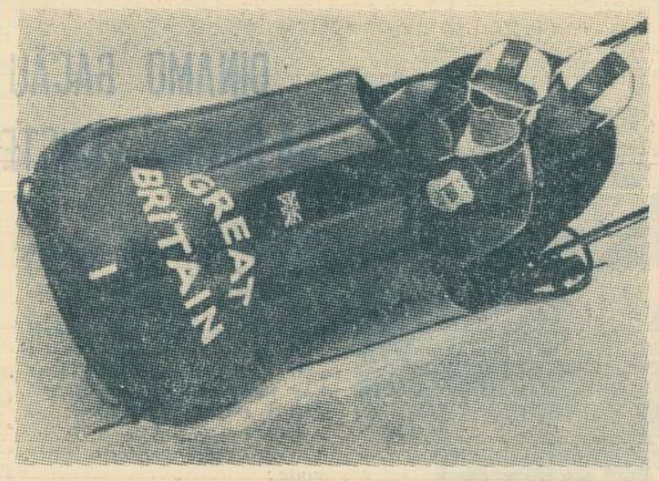

Echipajul englez Antony Nash — Robin Dixon, cîștigătorul medaliei de aur la J.O. de la Innsbruck, unul din favoriții întrecerilor de la Alpe d'Huez.

ALPE D'HUEZ, GAZDA BOBERILOR

La 1 800 m altitudine, dominînd valea l'Oisans, stațiunea Alpe d'Huez se înfățișează ca o coroană de cabane, vile și hoteluri, toate putînd găzdui peste 5 000 de turiști, amatori de schi sau doritori de a urmări spectaculoasele întreceri de bob. Cei 63 de kilometri care despart Alpe d'Huez de Grenoble, capitala celei de a X-a ediții a Jocurilor Olimpice, nu constituie un impediment, deoarece o șosea modernă, întotdeauna bine întreținută, permite autocarelor și turismelor dezvoltarea unor mari viteze, în depline condiții de securitate.

Aici, la Alpe d'Huez, își vor disputa întîietatea temerarii echipieri ai bolizilor ce gonesc cu 100 km pe oră prin labirintul pistei, boberii a căror viteză de reacție trebuie să funcționeze cu precizie de miime de secundă. Inaugurarea pîrtiei a fost făcută anul trecut, cu ocazia campionatelor mondiale. Cu acest prilej s-au constatat unele defecțiuni de construcție, mult comentate și criticate de tehnicieni și de presa sportivă. De altfel, deoarece pista nu asigura securitatea concurenților, la C.M. din 1967 nu s-a putut disputa decît proba de 2 persoane, cea de 4 fiind anulată. O serie de dificultăți au fost provocate și de altitudinea la care se află pîrtia (plecarea la 2 030 m, sosirea la 1 890 m), la o astfel de înălțime căderile masive de zăpadă și furtunile fiind frecvente. Chiar și zilele acestea organizatorii întîmpină greutăți din cauza ninsorii bogate și, după toate probabilitățile, boberii nu vor putea face primele coborîri de antrenament înainte de 1 februarie. In ceea ce privește defecțiunile tehnice amintite, ele au fost remediate sub supravegherea directă a multiplului campion olimpic și mondial Eugenio Monti și a actualului deținător al titlului mondial, austriacul Erwin Thaler. Actualmente pîrtia măsoară 1 500 m (înclinare maximă 14,20 de grade) și are 6 viraje, 1 labirint și 4 curbe.

Programul Jocurilor Olimpice prevede ca primele două coborîri la bob 2 persoane să se desfășoare miercuri 7 februarie, urmînd ca manșele decisive să aibă loc a doua zi. Întrecerile la bob 4 persoane vor avea loc o săptămînă mai tîrziu, adică la 14 și 15 februarie (cîte două manșe pe zi).

LUDMILA BELOUSOVA ȘI OLEG PROTOPOPOV PENTRU A PATRA OARĂ CAMPIONI EUROPENI

La Västeras, în Suedia, în cadrul campionatului european de patinaj artistic, reputații sportivi sovietici Ludmila Belousova — Oleg Protopopov au cucerit pentru a patra oară titlul continental la proba de perechi.

După figurile impuse, în proba de dans pe primele locuri ale clasamentului se află trei perechi engleze: 1. Diane Towler-Bernard Ford 99 p, 2. Yvonne Suddick-Malcom Cannon 96 p, 3. Janet Sawbridge-John Lane 93,3 p.

Astă-seară va fi stabilită ierarhia europeană în *proba individuală masculină*, prin desfășurarea figurilor libere. Ieri la prînz, după încheierea întregului program de figuri impuse, clasamentul se prezenta astfel: 1. Emmerich Danzer (Austria) 1175,2 p, 2. Wolfgang Schwartz (Austria) 1167,6 p, 3. Patrick Pera (Franța) 1136,0 p, 4. Ondrej Nepela (Cehoslovacia) 1134,1 p, 5. Serghei Cetveruhin (U.R.S.S.) 1078,3 p, 6. Peter Krick (R.F.G.) 1056,5 p. Evoluțiile la „libere" vor putea fi urmărite pe ecranele televizoarelor, de la orele 22.30.

FOTBAL PE GLOB

F. C. SANTOS — VASAS BUDAPESTA 4—0!

SANTIAGO DE CHILE. — In turneul internațional de fotbal de la Santiago, echipa braziliană Santos a învins, cu scorul de 4—0 (3—0), echipa Vasas Budapesta. Cele 4 puncte au fost marcate de Edu (2), Pele și Toninho. Fotbaliștii brazilieni au practicat un joc spectaculos și, în același timp, eficace. Ei au aliniat următoarea formație: **Claudio, Delgado, Rildo, Alberto, Lima, Joel, Orlandinho, Negreiro, Toninho, Pele (Douglas), Edu.**

In cel de-al doilea meci, echipa Universidad Catolica a învins, cu 4—1 (1—1), selecționata olimpică a Cehoslovaciei. Jocurile au fost urmărite de peste 50 000 de spectatori. După desfășurarea acestor meciuri, în clasament conduce Santos cu 6 p din 3 meciuri, urmată de echipa R.D. Germane cu 4 p (2 meciuri), Universidad Catolica 4 p (3 meciuri), Colo Colo 2 p (2 meciuri), Vasas Budapesta 2 p (3 meciuri) etc.

Meciul Tottenham — Arsenal, din campionatul englez. Jim Furnell (portarul lui Arsenal) salvează un atac periculos al înaintașului advers Alan Gilzen.

ÎN PRELIMINARIILE OLIMPICE...

In turneul preolimpic, Indonezia a terminat la egalitate: 1—1 cu Irak. În finala turneului se vor întîlni echipele Tailandei și Indoneziei. Echipa învingătoare se va califica pentru turneul final de la Ciudad de Mexico.

GRENOBLE — ELIMINATĂ DE O ECHIPĂ AMATOARE

Este cunoscut că în cadrul „Cupei Franței" la fotbal, echipa Malakoff, dintr-o suburbie a Parisului, care activează în liga amatoare, a eliminat formația Grenoble din divizia B profesionistă. De remarcat că echipa Malakoff este antrenată, de 20 de ani, de fostul atlet Yves Cros, membru al ștafetei de 4 x 400 m a echipei Franței, campioană europeană și finalistă la J.O. din 1948 de la Londra în proba de 400 m garduri.

CHAMROUSSE, CAPITALA PROBELOR ALPINE

Apărute relativ recent față de celelalte probe ale schiului (în 1936, la Garmisch-Partenkirchen), cursele de slalom special și coborîre și, mai tîrziu (1952 — Oslo), cele de slalom uriaș, și-au cucerit rapid o mare popularitate, atrăgînd de-a lungul pîrtiilor mii și mii de doritori să urmărească spectaculoasele întreceri. Ca urmare, organizatorii s-au străduit ca, pe lîngă condițiile tehnice (gradul de dificultate, variația pistei, securitatea concurenților etc) să asigure și posibilitatea vizionării curselor de către un public cît mai numeros.

Așa procedează și organizatorii ediției a X-a a J.O. Ei și-au ales ca loc de disputare a probelor alpine cocheta și pitoreasca stațiune Chamrousse din masivul Belledonne, unde au fost amenajate cîteva dintre cele mai moderne piste din lume. Cea mai grea de construit a fost pîrtia de coborîre care are lungimea de 2890 m, cu plecarea la 2252 m și sosirea la 1412 m (diferență de nivel de 840 m). Punctul cel mai dificil are o înclinație de 65 de grade Este vorba, bineînțeles, de pista de coborîre pentru bărbați, deoarece aceea pentru femei are 2160 m lungime, cu plecarea tot la 2252 m, dar sosirea la 1650 m (panta maximă este de 57 de grade).

Cursele de coborîre vor avea loc în zilele de 8 februarie (bărbați) și 10 februarie (femei), fiind precedate, cu 24 de ore înainte, de coborîrile de antrenament non-stop. Precizăm că antrenamentul non-stop este deosebit de important, el avînd scopul să arate, de fapt, valoarea concurenților. Cei care nu încheie non-stop-ul nu mai iau parte la proba oficială.

Slalomul uriaș se va desfășura între altitudinile 2153 m — 1650 m (lungimea 1680 m) pentru bărbați și 2093—1649 m (lungimea 1755 m) pentru femei. De remarcat că, pentru prima dată la J.O., slalomul uriaș se va desfășura în două manșe (la 11 și la 12 februarie). Hotărîrea a fost luată în cadrul Congresului F.I.S. de la Mamaia (1965) și a mai fost pusă în aplicare cu prilejul campionatelor mondiale din 1966 (Chile-Portillo). Cursa de slalom uriaș a fetelor va avea loc într-o singură manșă, la 15 februarie.

Oferind posibilitatea de a fi vizionată în întregime, proba de slalom special constituie unul din principalele puncte de atracție ale J.O. De astădată amatorii spectacolelor de virtuozitate vor avea prilejul să asiste, la bărbați, la trei curse. Conform hotărîrii luate la Congresul F.I.S. ținut în 1967 la Beirut, proba va consta dintr-o cursă eliminatorie (în urma căreia se vor califica 50 de concurenți), una de clasificare (care va stabili ordinea plecărilor) și proba propriu-zisă care va desemna ierarhia celor mai buni slalomiști. Întrecerile vor avea loc, în ordine, în zilele de 14, 16 și 17 februarie, pe o pistă cu plecarea la 1857 m, sosirea la 1653 m, cu o lungime de 625 m și o înclinare maximă de 49 de grade. De menționat că din juriul probei mai face parte, pentru prima dată, și un reprezentant al României, prof. Petre Focșeneanu.

Fetele își vor disputa întîietatea în două manșe, în ziua de 13 februarie, pe un traseu măsurînd 430 m lungime, cu plecarea la 1806 m, sosirea la 1564 m, înclinarea maximă a pantei fiind de 35,3 grade.

Menționăm că pentru proba de coborîre există și o pistă de rezervă, situată la Alpe-d'Huez. Caracteristicile ei: plecarea la 2550 m, sosirea la 1700 m, lungimea 3120 m.

În încheiere, profităm de ocazie pentru a răspunde întrebărilor adresate de mai mulți cititori: la J.O. se acordă titlurile de *campioni olimpici* la slalom uriaș, slalom special și coborîre, precum și titlul de *campion mondial* la combinata de trei probe, pentru care nu se decerne însă și medalia olimpică.

D. STANCULESCU

Deși nu e o stea de primă mărime, Mauduit este totuși unul din cei mai valoroși componenți ai „echipei alpine" a Franței

Cuplul Țiriac—Năstase învingător la Bombay

—Metreveli a cîștigat proba de simplu—

Proba de dublu din cadrul concursului internațional de tenis de la Bombay a fost cîștigată de cuplul român Țiriac — Năstase care au dispus, într-un meci dramatic, de cunoscuții tenismani indieni Lal și Mukerjea cu 5—7, 3—6, 6—1, 6—4, 7—5. IN FINALA probei de simplu masculin a turneului internațional de tenis de la Bombay, Metreveli (U.R.S.S.) l-a învins cu 11—9, 6—3, 6—2 pe Ion Țiriac (România). Proba feminină de simplu a fost cîștigată de sovietica Ivanova, care a dispus cu 6—4, 6—3 de Nirupa Vasait (India).

KAHANAMOKU a încetat din viață

CELEBRUL înotător havaian Duke Kahanamoku, fost campion olimpic la Jocurile din 1912 de la Stockholm și 1920 (Anvers), a încetat din viață, la Honolulu, în vîrstă de 77 de ani.

CALEIDOSCOP

PREMIU PENTRU CEL MAI BUN ARTICOL SPORTIV

În Franța există tradiția decernării unui premiu pentru cel mai bun articol sportiv al anului. Este vorba de Marele Premiu Martini — care se acordă în prima săptămînă a lunii decembrie de către un juriu special, alcătuit din 4 persoane, format din membri ai Academiei franceze sau ai Academiei Goncourt, din directori ai unor mari cotidiene, scriitori, cronicari, compozitori.

În 1967, Marele Premiu Martini a fost conferit cronicarului Pierre Chany pentru reportajul său dedicat noului record mondial de ciclism al orei, stabilit la 31 octombrie 1967 de către sportivul belgian Ferdinand Bracke pe pista velodromului olimpic din Roma.

Printre laureații precedenți se numără cronicari și ziariști renumiți ca: Marcel Hansenne, Roger Debaye, Denis Lalanne, Guy Legarce, Robert Barran, Roger Bastide, Michel Clara.

BOB HAYES — FOTBALIST

După cum se știe, imediat după J.O. de la Tokio campionul olimpic în proba de 100 m, Bob Hayes, a trecut la fotbal profesionist (n.n. — fotbal american). Jucînd în cadrul echipei „Dallas Cow-boys", Hayes aduce acesteia victorii după victorii. Adversarii nu pot face nimic în fața lui Hayes (la o greutate de 90 kg, el și-a păstrat aproape intactă viteza de altă dată).

ECHIPA LUI EKSTRÖM

Ziaristul suedez Svet Ekström, considerat printre cei mai mari comentatori de fotbal din lume, a alcătuit, potrivit tradiției, „reprezentativa mondială" pe anul 1967. Ea are următoarea componență: Banks (Anglia) — Marcolini (Argentina), Jack Charlton (Anglia), Moore (Anglia), Facchetti (Italia) — Beckenbauer (R.F.G.), Bobby Charlton (Anglia) — Johnston (Scoția), Eusebio (Portugalia), Pele (Brazilia) și Best (Irlanda de Nord).

Diferiți comentatori care au analizat „echipa lui Ekström" nu s-au putut abține să nu remarce că el a acordat o oarecare preponderență „foștilor" fotbaliști ieșiți acum din formă, cum sînt Pele, Eusebio, Beckenbauer și Best, în dauna unor jucători mai puțin celebri, care s-au remarcat anul trecut. Unii dintre ei au afirmat, nu fără ironie, că s-ar putea ca însăși Ekström „să fie ieșit din formă" cînd a alcătuit această formație.

RECORD BASCHETBALISTIC

De data aceasta este vorba de un record în adevărata accepțiune a cuvîntului, realizat cu prilejul unui meci de baschet: acela al numărului spectatorilor prezenți în tribune. Peste 55 000 de persoane au asistat la un asemenea meci, desfășurat între echipele studențești UCLA și Houston din S.U.A. Pentru a putea face față uriașului interes manifestat în legătură cu acest joc, meciul s-a disputat pe Astrodomul din Houston. Vechiul „record" de spectatori înregistrat în S.U.A. era de 35 000 de persoane, participante la o partidă demonstrativă oferită în urmă cu cîțiva ani de echipa profesionistă Harlem Globe-Trotters.

VARA AUSTRALIANA

Vara australiană, în acest an, este marcată de pregătirile atleților și înotătorilor — sporturile în care „continentul verde" se remarcă — pentru întrecerile Olimpiadei din Mexic. Iată-l, în fotografia noastră, pe celebrul Ron Clarke, alergătorul care a stabilit nu mai puțin de 20 de recorduri mondiale, pregătindu-se pentru un nou antrenament. Bălatul său Marcus, de 5 ani și jumătate, pare să-i dea cîteva utile sfaturi tehnice...

CALEIDOSCOP

telex-radio-telefon

GENEVA. Lotul sportivilor elvețieni care vor fi prezenți la startul întrecerilor din cadrul Jocurilor Olimpice de iarnă cuprinde opt schiori și cinci schioare care vor evolua la probele alpine. Iată componența lui: Edmund Bruggmann, Dumeng Giovanoli, Willi Favre, Ștefan Kaelin, Peter Frei, Andreas Sprecher, Jean Daniel Daetwyler, Joos Minsch (masculin) și Fernande Bochatay, Madeleine Wuilloud, Edith Hiltbrand, Vreni Inaebit și Anneroesli Zryd (feminin).

LA PALATUL SPORTURILOR din Besançon, selecționata masculină de handbal a Iugoslaviei a învins echipa reprezentativă a Franței cu scorul de 23—16 (13—6). Lavrnic (I) a fost cel mai eficace jucător de pe teren, înscriind cinci goluri.

■

IN „CUPA CUPELOR" la baschet (masculin), echipa Spartak Sofia a eliminat formația austriacă „Firestone" Viena. Baschetbaliștii bulgari au cîștigat cu 102—64 (46—36) meciul retur, după ce obținuseră victoria și în primul joc (71—69).

DUPĂ cum anunță ziarul belgian „Le Soir", anul acesta nu se va mai desfășura tradițională cursă ciclistă internațională Paris—Bruxelles. Întrecerea urmează să fie înlocuită cu concursul „Fleche Wallone", programat în primele zile ale lunii mai, pe traseul ce leagă capitalele Franței și Belgiei.

■

A 17-a PARTIDĂ din cadrul meciului pentru titlul mondial de șaski (dame) dintre Cuperman și Andreiko s-a încheiat remiză. Scorul este 9—8 în favoarea lui Cuperman.

■

DUPĂ un tratament de aproape trei săptămîni, ciclistul luxemburghez, Charly Gaul, care suferise un accident de automobil la începutul lunii ianuarie, a părăsit spitalul plecînd, pentru o odihnă de 14 zile, într-o stațiune de sporturi de iarnă din Elveția.

■

PESTE 10 000 de spectatori au urmărit, la „Albert Hall" din Londra, meciul pentru titlul mondial de box la categoria pană, dintre Howard Winstone (Țara Galilor) și Seki (Japonia). Winstone a obținut victoria în repriza a 9-a, prin abandon.

Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu 23—25.

40365

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 74 (5508)

Vineri 26 ianuarie 1968

ZIARUL COMITETULUI NAȚIONAL PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a împlinit 50 de ani

Scumpe tovarășe Ceaușescu,

La a 50-a aniversare a zilei tale de naștere, Comitetul Central al Partidului Comunist Român, Consiliul de Stat și Consiliul de Miniștri te felicită din toată inima și îți urează ani mulți, sănătate și fericire.

Cu acest prilej, partidul, clasa muncitoare, întregul popor, aducîndu-ți un cald omagiu, dau o înaltă prețuire activității pe care o desfășori încă din fragedă tinerețe în mișcarea muncitorească, meritelor tale remarcabile în lupta pentru eliberarea socială și națională a poporului român, abnegației și energiei cu care slujești interesele vitale ale națiunii noastre socialiste, cauza socialismului și păcii în lume.

Devotat trup și suflet poporului, animat de un fierbinte patriotism, ai înfruntat, ca militant al partidului comunist, prigoana regimului burghezo-moșieresc, temnița și represiunile polițienești, te-ai distins ca încercat conducător al organizației revoluționare de tineret, ai participat activ la luptele conduse de partid împotriva fascismului, pentru eliberarea țării, pentru victoria revoluției populare.

În anii construcției socialiste, îndeplinind cu nețărmurit devotament sarcini de mare răspundere, ai adus o valoroasă contribuție, împreună cu ceilalți conducători ai partidului, la întărirea politico-organizatorică a partidului, la opera de dezvoltare a economiei naționale și de ridicare a nivelului de trai al oamenilor muncii, la organizarea statului nostru socialist, cîștigînd stima și considerația întregului popor român.

Noi toți cunoaștem rolul de seamă pe care îl ai în activitatea Comitetului Central, în elaborarea politicii marxist-leniniste, creatoare a partidului nostru, în fundamentarea programului de desăvîrșire a construcției socialiste adoptat de Congresul al IX-lea al partidului, a măsurilor hotărîte de recenta Conferință Națională, îndreptate spre perfecționarea organizării și conducerii întregii vieți sociale, precum și în dezvoltarea științei, învățămîntului, artei și culturii.

În îndeplinirea înaltelor funcții încredințate de partid și popor se evidențiază preocuparea ta stăruitoare pentru dezvoltarea orînduirii noastre socialiste, întărirea unității dintre clasa muncitoare, țărănime și intelectualitate, a frăției dintre poporul român și naționalitățile conlocuitoare. Este binecunoscută atenția nesăbită pe care o acorzi creșterii continue a rolului partidului ca forță conducătoare în societate, dezvoltării activității sale politice, organizatorice, ideologice și de formare a cadrelor, promovării principiului conducerii și muncii colective, întăririi unității rîndurilor partidului. Exigența și principialitatea partinică, studiul atent al realității, legătura strînsă cu organele de partid, obștești și de stat, cu masele largi populare, dinamismul și perseverența cu care muncești constituie un exemplu însuflețitor.

Afirmarea viguroasă a României socialiste în concertul națiunilor lumii, prestigiul ei internațional sînt rezultatul politicii externe a partidului și statului nostru, la elaborarea și înfăptuirea căreia ai un remarcabil aport. Se bucură de aprecierea și sprijinul unanim al întregului popor activitatea neobosită pe care o desfășori în fruntea Comitetului Central al partidului pentru întărirea prieteniei și colaborării frățești a României cu toate țările socialiste, pentru dezvoltarea legăturilor de solidaritate internaționalistă cu partidele comuniste și muncitorești, cu forțele care luptă împotriva imperialismului, pentru unitatea sistemului socialist mondial și a mișcării comuniste internaționale. În același timp, desfășori o activitate rodnică pentru dezvoltarea relațiilor țării noastre cu celelalte state, indiferent de orînduirea lor socială, pentru afirmarea largă în viața internațională a principiilor independenței, suveranității, egalității în drepturi, pentru colaborare și prietenie între popoare.

La această aniversare jubiliară, prilej de bucurie pentru noi toți, te îmbrățișăm cu căldură și îți dorim, scumpe tovarășe Ceaușescu, noi succese în munca pe care o desfășori pentru înfăptuirea măreților idealuri ale partidului nostru, pentru propășirea patriei și fericirea poporului român, pentru triumful ideilor socialismului și păcii în lume.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

CONSILIUL DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

CONSILIUL DE MINIȘTRI AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

BUCUREȘTI, 26 ianuarie 1968

Ieri, la Floreasca

Meciuri disputate în semifinala „C.C.E." la tenis de masă

Partida feminină de tenis de masă dintre formațiile Progresul București și Aussenhandel Berlin, contînd ca semifinală a „Cupei campionilor europeni" — desfășurată ieri în sala Floreasca — a pus la mare încercare nervii spectatorilor. Într-adevăr, la capătul a patru ore de joc, după meciuri disputate cu ardoare, oaspetele au reușit să cîștige întîlnirea cu scorul de 5—3 și să se califice în finala celei de a V-a ediții.

Eșecul echipei noastre se datorește evoluției slabe a Mariei Alexandru care — din cele trei partide — n-a izbutit să iasă învingătoare decît într-una singură: împotriva mezinei echipei Aussenhandel, Marina Nylhof. În celelalte meciuri, Maria Alexandru a acționat confuz, fără preocupare pentru vreo schemă tactică. Deși neplăcute aceste înfrîngeri ale campioanei noastre, să sperăm că ele nu reflectă decît o eclipsă pasageră de formă.

De la Progresul cea care a corespuns integral a fost Victoria Babiciuc. Ca și cu ocazia altor ediții ale „C.C.E.", jucătoarea bucureșteancă și-a făcut — și de data aceasta — datoria; a învins-o de o manieră categorică pe campioana R. D. Germane, Gabriele Geissler, clasată pe locul 9 pe lista celor mai bune jucătoare din lume.

Carmen Crișan, cu excepția meciului cîștigat la Marina Nylhof, deși a avut uneori posibilitatea să învingă, n-a știut să fructifice ocaziile favorabile.

Învingătoarele s-au prezentat într-o bună dispoziție de joc, ele au manifestat multă voință de luptă și au finalizat cu promptitudine, victoria lor fiind meritată.

Rezultate: Nylhof—Alexandru 0—2 (—15, —9), Hovestadt—Babiciuc 2—0 (14, 20), Geissler—Crișan 2—1 (—19, 18, 14), Hovestadt—Alexandru 2—1 (13, —15, 19), Nylhof—Crișan 1—2 (—18, 17, —19), Geissler—Babiciuc 1—2 (20, —13, —12), Hovestadt—Crișan 2—0 (16, 19), Geissler—Alexandru 2—1 (—21, 17, 9). Ultimul meci s-a jucat conform regulii activizării, din setul I, de la 15—12 pentru Geissler.

Din cauza orei tîrzii la care s-a terminat întîlnirea Progresul—Aussenhandel, partida amicală România—Iugoslavia a fost amînată pentru astăzi dimineață, la ora 9, tot în sala Floreasca.

C. COMARNISCHI

În pag. a 4-a

Ediția jubiliară a Olimpiadei Albe

AUTRANS, GAZDA PROBELOR NORDICE ȘI A BIATLONULUI

Șanse modeste

(Corespondență din Zagreb, pentru „Sportul")

BREVIAR

24 ore

ECHIPA DE LUPTE GRECO-ROMANE DINAMO BUCUREȘTI A PLECAT ÎN SUEDIA

Ieri dimineață, echipa de lupte greco-romane Dinamo București a plecat în Suedia pentru a participa la un turneu internațional. Întrecerile vor avea loc simbătă și duminică în localitatea Klippan. Au făcut deplasarea luptătorii N. Martinescu, I. Alionescu, Gh. Gheorghe, I. Țăranu, Gh. Popovici, Fl. Ciorcilă, C. Berceanu și I. Enache însoțiți de antrenorul D. Cuc și arbitrul V. Dona.

ACTUALITĂȚI PUGILISTICE

● Vasile Tiță, de nenumărate ori component al reprezentativei de box a țării noastre, va pregăti de aci înainte pe boxerii de la A.S.A. Tg. Mureș. Este de așteptat ca activitatea pugilistică din această localitate să se dezvolte pe măsura capacității noului antrenor, a popularității de care se bucură boxul în rîndul tinerilor mureșeni.

● Sîntem informați că valorosul pugilist constănțean Ion Dinu, care a deținut 4 titluri de campion republican, s-a hotărît să coboare de la categoria ușoară la semiușoară. Dinu este decis ca anul acesta să reintre în plutonul pugiliștilor fruntași. Gheorghe Bădoi, actualul titular al categoriei semiușoare va avea — deci — încă un adversar redutabil.

„HOCKEY MELODY"

În zilele de 26, 27 și 28 ianuarie, de la ora 19, pe patinoarul 23 August, va avea loc concertul-spectacol pe gheață „Hockey Melody". Din distribuție: Margareta Pîslaru, Dan Spătaru, Anca Agemolu, Stela Popescu, Puiu Călinescu, Horia Șerbănescu, Ansamblul de patinatori ai bazelor sportive București etc.

SÎNTEȚI UN AMATOR DE TURISM?

Participați cu sugestiile dv. la ancheta inițiată de ziarul nostru privind **„Valorificarea superioară a zonei turistice Valea Prahovei"** (inclusiv valea Timișului și masivii Postăvaru, Piatra Mare). Sugestiile dv. se pot referi la orice aspect al problemei: căi de acces, locuri de popas, amenajări pentru practicarea unor sporturi (schi, sănius, patinaj ș.a.), diferite forme de organizare a deservirii turiștilor (centre de închiriat echipament, instructori, ghizi), modalități de popularizare a atracțiilor turistice din această zonă.

Sugestiile ne vor fi trimise pînă la 30 ianuarie a.c., pe adresa: Ziarul „Sportul", str. V. Conta nr. 16 — București.

Relaxare...

Foto: O. CAHANE

Bariera valorică a hocheiului

Și hocheiul, ca toate celelalte sporturi, își are ierarhia sa mondială. Există, de pildă, „cei cinci mari", cum obișnuiesc comentatorii acestui sport să numească „clubul" foarte select și extrem de... conservator în primirea de noi membri, alcătuit din echipele Uniunii Sovietice, Suediei, Canadei, Cehoslovaciei și Statelor Unite — permanent prezente în lupta pentru laurii campionilor. Mai există, apoi, alte cîteva reprezentative (Finlanda, R. D. Germană și, într-o oarecare măsură, R. F. a Germaniei) care înmulțindu-și prezențele în grupa A și trăind, deci, mai mult în umbra celor 5, s-au ridicat peste media selecționatelor bune din Europa.

Urmează o grupă mai mare a formațiilor de pe continentul nostru, în mijlocul cărora a apărut uneori selecționata niponă, dar diferențiate și ele valoric, deoarece — spre exemplu — în ultima vreme disputa din grupa B a fost dominată net de echipele Poloniei, României și Norvegiei.

Firește, mai sînt și alte trepte. Dar nu le coborîm. Ne oprim aci, adică la altitudinea atinsă de hocheiul românesc, a cărui poziție, socotită de foarte mulți cel puțin curioasă sau contradictorie, vom încerca s-o deslușim.

Mai întîi trebuie știut că ierarhia mondială a hocheiului are o compartimentare nemodificată esențial de ani și ani. Între cele trei categorii enunțate la început s-a creat și s-a întărit tot mai mult, în ultima perioadă de timp, o delimitare valorică netă, a cărei depășire devine din ce în ce mai dificilă. Încercînd să explicăm o asemenea situație — neobișnuită în alte sporturi — vom porni de la enumerarea cauzelor care au generat o atît de amplă dezvoltare a hocheiului în țările care domină întrecerile internaționale ale acestei discipline. În primul rînd, o excelentă bază materială, exprimată printr-un considerabil număr de patinoare artificiale sau, în Canada, Suedia, Uniunea Sovietică, Finlanda și Statele Unite, completată prin condiții climaterice ideale. În al doilea rînd, o extrem de bogată și calitativ superioară activitate competițională internă, care pînă acum cîțiva ani a suplinit cu succes acuta lipsă de contacte internaționale, limitată în hochei la anualele dispute pentru titlul de campioană a lumii. Și, în fine, tradiția. O tradiție care concret înseamnă cohorte de antrenori și instructori, interes major pentru acest sport, cluburi puternice, pregătirea tinerilor jucători încă din anii premergători școlii, materiale și echipament sportiv — atît de costisitoare în jocul cu crosa și pucul — în cantități suficiente.

Orice artificiu în acest sport de mare tehnicitate, orice încercare de a făuri minuni, prin substituirea vreuneia din aceste condiții n-are șanse de succes. Nici recunoscuta perseverență niponă (cu roade în alte sporturi), nici excelenta metodică de pregătire a sportivilor din R.D.G., nici stăruința de a aplica creator tot ce este nou, manifestă și azi în multe țări, sau chiar importul de jucători-antrenori canadieni (la modă acum cîțiva ani) n-au folosit la nimic.

Și hocheiul românesc? Fruntaș în grupa B! O performanță, dacă vreți, neobișnuită, care are la bază doar o oarecare tradiție. Și multă, multă muncă, o pregătire intensă în lot (firește, în dauna activității interne), cizelarea cu răbdare a unor talente deosebite (frații Szabo, Dumitraș, Varga). Dar mai mult nici nu se poate. Chiar dacă hocheiștii români cîștigă meciul de baraj și evoluează la apropiata ediție a Jocurilor Olimpice alături de „cele 5 mari", situația nu se poate modifica esențial. Valoarea noastră rămîne aceeași: la cel mai bun nivel al grupei B. Să cerem mai mult? Victorii repetate la formații mari? Firește că le dorim. Și încă din tot sufletul. Dar atunci va trebui să transformăm hocheiul nostru, amplificîndu-i modestele lui limite actuale printr-o creștere a popularității sale, prin dezvoltarea bazei materiale, prin înviorarea activității competiționale interne. Și, mai ales, prin răbdare.

Așadar, să dorim calificarea echipei noastre în grupa A, socotind-o un progres necesar. Să urăm, cu toată căldura, deplin succes hocheiștilor români în această dificilă întrecere, indiferent dacă va fi vorba de grupa A sau B. Dar să le urăm evoluția în mod realist, cu toată înțelegerea ce decurge din cunoașterea deplină și competentă a scării valorice în hocheiul mondial.

Călin ANTONESCU

Au fost stabilite loturile de gimnastică pentru anul 1968

În vederea bogatei activități competiționale din acest an, federația de gimnastică a stabilit loturile din care urmează să fie desemnate echipele ce ne vor reprezenta în diferite concursuri internaționale programate în țară și peste hotare. Iată gimnaștii și gimnastele asupra cărora s-au oprit specialiștii federației:

MASCULIN: **seniori** — Constantin Bălan, Ludovic Buh, Anton Cadar, Alexandru Silaghi, Gheorghe Tohăneanu, Ion Zamfir (Dinamo Buc.), Vasile Coșariu, Aurel Gruin (Politehnica Tim.), Mircea Lisovschi (I.C.F.), Petre Mihaiuc (Steaua); **tineret** — Nicolae Achim, Cornel Bălan, Ion Buduruși, Mircea Gheorghiu, Petre Mărcuțiu, Petre Mihaiuc (Steaua), Gheorghe Blaj, Iosif Iszlai, Cornel Serdineanțu, (I.C.F.), Mihai Alexa (C.S.M. Cluj), Dinu Iorgescu, Alexandru Veres (Șc. sp. Brașov), Gheorghe Mutu, Gheorghe Păunescu (Electroputere Craiova).

FEMININ: **senioare** — Rodica Apăteanu, Rozalia Filipescu Olga Ștefan (Dinamo Buc.), Rodica Chesa, Lucia Cairită (I.C.F.), Elena Călin, Constanța Postolache (Farul), Elena Ceampelea (Petrolul), Alina Goreac (Șc. sp. Lugoj), Irina Săracuț (C.S.M. Cluj), Ecaterina Varga (Șc. sp. Oradea).

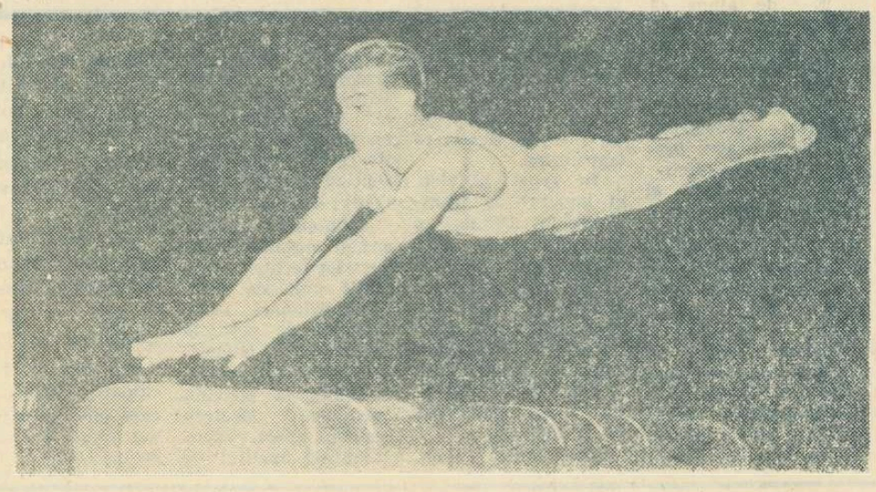

Gheorghe Tohăneanu, campionul țării la individual compus, în 1967

PANORAMIC SPORTIV INTERN

În ultimele zile, alternanțe meteorologice și... sportive, caracteristice și pentru panoramicul, nostru săptămînal. Cînd coboriri vertiginoase, cînd neașteptate escalade ale mercurului. Cînd avalanșă de concursuri, cînd finiș mediocru — reflectîndu-se în oglinda unei nejustificate oboseli și a nepăsării de neîngăduit — pe agenda competițională.

Nu vom încerca, desigur, să explicăm capriciile vremii. Dar, le vom sublinia — în schimb — pe cele înregistrate pe cotidianul buletin sportiv. Pornind, de data aceasta, de la A.

● Simbătă și duminică, la sala Steaua concursul republican al juniorilor mici. Foarte important, dar — de neconceput — singura manifestare atletică din toată țara! Să nu se fi înțeles, oare, că sportul înseamnă și altceva decît performanță? Ne este greu să credem că valențele sociale ale atletismului nu sînt prețuite așa cum se cuvine și la Timișoara, Cluj, Iași sau Tg. Mureș. Trebuie doar ca atletismul — cu impresionantul său cortegiu de atribute — să coboare de la catedră pe stadion. Iarna nu este — mai ales acum — nicidecum un obstacol. Și, apropo, pe cînd crosurile?

● Nimic nou sub panourile de baschet. Cu mari decalaje de spectaculozitate, de calitate, și — din păcate — în semianonimat se desfășoară campionatele școlare. Poate că etapa orășenească progra-

Dan GÂRLEȘTEANU

(Continuare în pag. a 2-a)

SAH pentru TOTI

LEGENDE ÎN LITERATURA ŞAHISTĂ

De la „Cartea regilor" lui Firdusi, la Caissa, muza şahului

În decursul unui mileniu şi jumătate de cînd şahul a trecut graniţele Indiei pentru a cuceri lumea, mulţi poeţi şi scriitori s-au inspirat din legendele lui pentru a crea opere literare. Unele dintre ele s-au pierdut şi li se aminteşte doar titlul în cîte un manuscris, altele — lipsite de valoare artistică — au căzut în uitare. Doar cîteva s-au impus şi au reuşit să biruiască timpul, aducînd astfel pînă la noi, peste secole, comori de nobile şi profunde sentimente, aidoma jocului ce le servea drept subiect.

Prima şi probabil cea mai remarcabilă operă literară care abordează tema şahului este fără îndoială nemuritoarea „Carte a regilor" în care vestitul poet Firdusi (secolul XI) povesteşte într-o sută de mii de versuri istoria regilor persani pînă la cucerirea ţării de către arabi. Acest poem epic de mare întindere cuprinde un capitol sub titlul „Gav şi Talhand" în care este redată una dintre legendele mai puţin cunoscute privind apariţia jocului de şah. Această legendă spune că şahul ar fi fost inventat de către nişte învăţaţi pentru a putea povesti cu ajutorul lui mamei prinţului Talhand modul cum acesta a pierit, fără a fi învins, în lupta cu oştile fratelui său geamăn Gav.

Cum e şi normal, datorită faptului că originea şahului se pierde undeva departe în negura vremurilor, numărul legendelor despre începuturile lui este foarte mare. Chiar Firdusi mai dă o variantă în „Cartea regilor", iar povestea binecunoscută a brahmanului Sissa care a cerut drept răsplată pentru inventarea şahului un bob de grîu pentru prima căsuţă a tablei, două pentru a doua, patru pentru a treia etc., în total o cantitate uriaşă exprimată printr-un număr de 18 cifre — o găsim în numeroase scrieri arabe, reluată apoi (cu diverse modificări) în nenumărate versiuni. În românește această legendă a fost povestită cu neîntrecută măiestrie de către Mihail Sadoveanu în „Povestea şahului".

Evul mediu european a dat, în afara a foarte numeroase menţiuni în diverse balade şi epopei, cîteva opere literare interesante cu temă şahistă. În primul rînd trebuie citat poemul scris în secolul al XII-lea în Spania, în limba ebraică veche, de către Rabbi Abraham Abn Ezra, medic, astrolog şi poet, tradus mai tîrziu în limba latină de către Thomas Hyde.

Foarte interesantă este de asemenea minunata Saga scandinavă despre eroul popular Fritjof. Această Saga, datînd din secolul XII—XIII a circulat multă vreme în tradiţie orală. Abia în secolul al XIX-lea poetul suedez Isaia Tegner i-a dat o strălucită formă literară, făcînd-o celebră în toată lumea. Cel de-al şaselea cînt al acestei Saga se numeşte „Fritjof joacă şah" şi descrie o partidă între erou şi prietenul său Björn. În timpul jocului apare bătrînul Hilding care-i aduce veşti. Între ei se desfăşoară o discuţie foarte interesantă în care este folosită cu abilitate terminologia şahistă.

O altă operă literară a Evului mediu care se remarcă prin originalitate este poemul „Şahul" scris în limba poloneză de către Jan Kochanowski şi tipărit la Krakovia în jurul anului 1564. În şase sute de versuri este povestită dramatica luptă care se dă pe tabla de şah între doi tineri nobili, Fedor şi Bojul, pentru mîna fiicei regelui Danemarcei, Tarses. Descrierea este animată, plină de momente de „suspensie". La un moment dat survine un „pièce touchée" — Bojul atinge o figură şi Fedor vrea să-l oblige s-o mute, dar acesta pretinde că nu este adevărat. Mai tîrziu, un cal care fusese schimbat reapare în mod „nereglementar" şi Bojul este făcut de ruşine. În sfîrşit, după multe alte peripeţii, partida se întrerupe. Fedor este pierdut şi aşteaptă plin de tristeţe zorile. Dar Anna, fiica regelui, îl iubeşte pe Fedor şi nu este dispusă să accepte hotărîrea soartei. Ea se strecoară pe ascuns în camera în care sînt închise, sub strașnică pază, tabla şi figurile cu partida întreruptă şi, după lungi căutări schimbă poziţia unui turn şi o dată cu aceasta şi întreaga situaţie. Prevenit, a doua zi Fedor se gîndeşte îndelung şi descoperă în cele din urmă matul în 3 mutări „compus" de prinţesă...

O partidă asemănătoare se desfăşoară şi în poemul „Scacchia ludus" scris în limba latină de Hyeronimus Vida, episcop de Alba, pe la 1525. Aici însă adversarii erau zei: Apollon şi Mercur, ceea ce însă nu-i împiedică de loc să recurgă (cu ajutorul altor zei prezenţi) la tot felul de şiretlicuri, între care şi clasicul truc al reapariţiei pe tablă a unei figuri eliminate din joc...

Nu putem încheia această scurtă trecere în revistă fără să pomenim despre poemul „Caïssa" al lui William Jones (secolul XVIII), care constituie actul de naştere al muzei şahului. Ca şi la Vida, poemul lui Jones are un caracter mitologic. Zeul războiului, Marte, reuşeşte să cucerească pe driada Caïssa numai după ce inventează jocul de şah. De atunci, în lipsă de ceva mai bun, şahiştii au adoptat-o pe Caïssa ca muză a lor, cinste la care biata driadă probabil că n-a visat niciodată...

În epoca noastră lucrările literare cu subiect şahist s-au înmulţit, în raport direct cu creşterea popularităţii şi răspîndirii jocului. Ele au părăsit legenda şi naivul cavalerism al Evului mediu pentru realismul şahului modern. Dar despre aceasta, cu alt prilej.

În 5 minute...

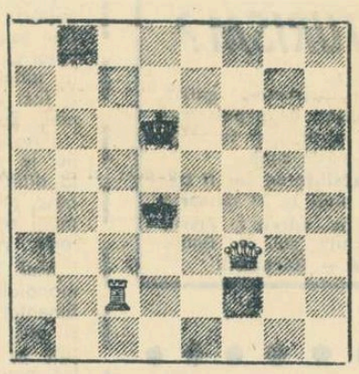

De data aceasta credem că nu veţi avea, în nici un caz, nevoie de atîta timp pentru a rezolva această veche problemă a lui G. Carpenter. Dacă veţi descoperi modul cum dă albul mat în 2 mutări în decurs de 30 de secunde, înseamnă că sînteţi un dezlegător excepţional. Maximum 2 minute vor fi, credem, suficiente oricărui dezlegător cu oarecare experienţă.

Pentru orice eventualitate, dăm, totuşi, mai jos, soluţia.

Şi chiar cititorii noştri, care n-au mai „luptat" niciodată cu o problemă de şah, au şanse să nu piardă meciul prin depăşirea timpului de gîndire...

1.Df3-h3 ! Regele negru n-are decît o singură mutare: Rd4-e4, la care urmează mat prin 2.Te2-e4.

Rubrică de

S. Samarian

DE-ALE MAŞINII ELECTRONICE

— Vezi că într-un minut vine „fraierul" să joace cu maşina. Bagă-te înăuntru şi bate-l repede...

MIC LEXICON ŞAHIST

BATERIE — termen din problemistica şahistă care defineşte poziţia a două figuri pe aceeaşi linie, dintre care cea aflată în spate este cu bătaie lungă (Damă, Turn sau Nebun). Deplasarea figurii care se află în faţă deschide linia de acţiune a figurii cu bătaie lungă aflată în spate, — pune în funcţie „bateria". Bateriile pot fi de mai multe feluri (albe, negre, mixte etc). Exemplu de baterie (schemă): Alb: Te1, Ce4. Negru: Re8. Cele două figuri albe formează o baterie. Deplasarea calului e4 deschide linia de acţiune a Te1 asupra regelui advers.

BEHTING K. K. (1867—1942) şi *J.K.* (1856—1946) Renumiţi maeştri şi compozitori de probleme şi studii letoni au dobîndit o faimă mondială sub numele de „fraţii Behting". Lor li se datoreşte analizarea amănunţită a Gambitului Leton (1.e4 e5 2.Cf3 f5) ca şi o serie de studii remarcabile.

BELGRAD (Gambitul) Variantă a Deschiderii celor patru cai, analizată în anii 1945—46 de şahiştii din Belgrad. Ea survine după mutările *1.e4 e5 2.Cf3 Cc6 3. Cc3 Cf6 4.d4 e:d4 5.Cd5* şi duce la complicaţii tactice foarte mari, în general favorabile albului. Cel mai bine pentru negru este să refuze gambitul jucînd 5...Ne7.

BERGER Johann (1845—1933) Renumit maestru austriac care s-a distins în special prin analizele sale în domeniul finalelor. Lucrarea sa „Theorie und praxis der Endspiele" (Teoria şi practica finalelor) este clasică şi a pus bazele studierii organizate a acestei faze a partidei de şah. Berger s-a remarcat şi în domeniul problemelor de şah fiind unul dintre fondatorii şi teoreticienii aşa-numitei şcoli vechi germane. A fost timp de mulţi ani redactorul celei mai vechi reviste de şah din lume „Deutsche Schachzeitung".

Mat în şase mutări !

În şahul modern combinaţiile cu sacrificiu de Damă constituie o raritate. Lucrul nu este de mirare avînd în vedere tehnica actuală a apărării. De cele mai multe ori catastrofele imediate pot fi evitate şi avantajele nu pot fi realizate decît în finaluri mai mult sau mai puţin lungi, în care tehnica joacă rolul principal.

Şi totuşi, combinaţia rămîne partea cea mai frumoasă a şahului. Din cînd în cînd, chiar foarte tehnicii maeştri de astăzi mai greşesc şi atunci avem ocazia să vedem o partidă ca aceea care urmează:

INDIANA DAMEI

Alb: Toran — Negru: O'Kelly

Turneul de la Palma de Mallorca decembrie 1967

1.d4 Cf6 2.c4 e6 3.Cf3 Nb4+ 4. Cbd2 d5 5.a3 Ne7 6.e3 0—0 7.Nd3 c5 8.d:c5 N:c5 9.0—0 a5 10.b3 Cc6 11.Nb2 De7 ?

Pînă aci negrul a jucat mutări normale, în spiritul poziţiei. Ultima mutare constituie însă o greşeală care permite albului să obţină slăbirea poziţiei de pioni a rocadei.

12. N:f6 ! g:f6

După 12...D:f6 13.c:d5 e:d5 14.Dc2 negrul pierde un pion din cauza dublei ameninţări la h7 şi c5.

13.c:d5 e:d5 14.Ch4 ! (Începutul atacului pe flancul regelui) **14...Cc5 15.Nf5 ! Cg6 16.Db5 Td8 17.Cdf3 Ne6 18.Cd4 !**

Toate punctele tari din centru şi de pe flancul regelui sînt controlate acum de alb. O'Kelly încearcă să-şi uşureze apărarea prin schimburi, dar aceasta nu este de prea mare folos.

18...N:d4 19.e:d4 N:f5 20.C:f5 De4 (Cu ameninţarea D:g2+ urmat de Cf4+) **21.g3 ! De6** (Un mat interesant ar fi survenit după 21...Te8 22.Tae1 D:e1 23.Dh6. Dama neagră trebuie să atace tot timpul calul f5) **22.Tae1 Dd7 23.Te3 Rh8** (Pentru a para ameninţarea Tf3 urmat de Dh6) **24.g4 ! Tg8** (Vezi diagrama. Nu mai există apărare suficientă contra ameninţării 25.Th3 Cf8 26. Dh6. Acum Toran are ocazia să încheie partida anunţînd un spectaculos **mat în 6 mutări**, începînd cu un sacrificiu de damă).

25.D:h7+ !! R:h7 26.Th3+ Ch4 27. T:h4+ Rg6 28.Th6+ Rg5 29. f4+ R:g4 30.Ce3 mat.

Reuniunea celor mai buni arbitri de polo

Tradiţionala întîlnire a celor mai buni arbitri de polo de pe continent va fi găzduită în acest an de ţara noastră. Consfătuirea internaţională a cavalerilor fluierului, patronată de E.W.P.C. (Comitetul european de polo) din cadrul L.E.N. se va desfăşura în zilele de 9, 10 şi 11 februarie, la Braşov. Cu o zi înainte, Comitetul european se va reuni într-o şedinţă specială pentru a pune la punct ordinea de zi a acestei Consfătuiri.

La reuniunea de la Braşov se contează pe o participare de aproximativ 40 de arbitri din majoritatea ţărilor europene. Printre cele mai marcante personalităţi care vor fi prezente în aceste zile în oraşul de sub poalele Timpei, distingem pe **Ante Lambaşa** — vicepreşedinte al F.I.N.A. şi preşedinte al Comitetului european de polo, **J. Dirnweber** (Austria), **N. Malin** (U.R.S.S.), **G. Zorowka** (R. D. Germană) — membri ai Comitetului ş.a.

Primele întreceri ale copiilor

La piscina Floreasca s-a desfăşurat primul concurs de înot pentru copii al anului. Iată cîştigătorii probelor:

Anca Groza 58,3 la 66 m bras şi 54,3 la 66 m delfin; **Simion Crăciun** 63,5 la 66 m bras; **Anca Pop** 56,1 la 66 m spate; **Adrian Horvat** 55,7 la 66 m spate; **Teodor Nicolae** 50,4 la 66 m delfin şi 1:12,7 la 100 m liber; **Rodica Lungu** 52,4 la 66 m liber; **Luis Şoptereanu** 47,7 la 66 m liber; **Ingrid Hesaun** 1:33,1 la 100 m bras; **Gabriel Popovici** 1:29,4 la 100 m bras; **Eugenia Cristescu** 1:21,3 la 100 m liber; **Adrian Horvat** 6:07,8; **Luis Şoptereanu** 2:00,0 la 133 m mixt.

Concursuri... Rezultate...

● **Patinoarul natural** din Parcul tineretului din Turda a găzduit, în organizarea C.O.E.F.S. şi a Consiliului pionieresc, un concurs de viteză pe distanţele de 100, 200, 400 şi 500 m. Şi-au disputat întîietatea aproape 300 de elevi din C. Turzii şi şcolile din localitate. S-au remarcat Elena Fărcăşan, Felix Merşei, Elisabeta Szabo (C. Turzii), Marcela Dana Iliescu, Gheorghe Sorin, Vasile Bocan, Daniel Lup, Nicolae Nicoară şi Justin Pîrjol (Turda), care au ieşit învingători în probele respective.

Cîştigătorilor le-au fost acordate premii şi diplome.

● Pe pista amenajată în parcul oraşului Cluj s-a desfăşurat etapa **regională a campionatului republican.** În foile de concurs au figurat 50 de seniori, juniori şi copii, reprezentînd C.S. Agronomia şi C.S.M. Cluj.

Gheaţa, denivelări pe unele porţiuni, nu a permis înregistrarea unor rezultate valoroase. De aceea, ieşe în evidenţă şi mai pregnant comportarea talentatului nostru patinator Gh. Varga (Agronomia Cluj), care a parcurs 3 000 m în 5:45,9, rezultat ce reprezintă un nou record la juniori cat. 15—16 ani (v.r. — 5:46,0). Se cuvine să mai remarcăm pasionantele dueluri T. Gagesch (Agronomia) — A. Boer (C.S.M.) şi Roxana Salade (C.S.M.) — Maria Dulamă (Agronomia).

Iată campionii: *seniori* — **Eleonora Laurenţiu (Agr.), Alex. Spitzer (Agr.)**; *juniori 17—18 ani:* **Valentin Chintoan (C.S.M.), T. Gagesch (Agr.)**; *juniori 15—16 ani:* **Maria Băroiu (Agr.), Gh. Varga (Agr.)**; *copii 13—14 ani:* **Roxana Salade (C.S.M.), I. Simon (C.S.M.)**; *copii 11—12 ani:* **Z. Zekely (C.S.M.).**

● **Viteziştii Cristea Tracher, Anelise Ştefani, Andrei Okoş şi Laurenţiu Căplescu** (toţi de la Dinamo Braşov) se află **la Zakopane, pentru a participa la un concurs programat la sfîrşitul lunii. Sportivii braşoveni sînt însoţiţi de antrenorul E. Urlich.**

Georgeta Băncilă (Dinamo Braşov), un autentic talent al schiului nostru feminin
Foto: A. NEAGU

„Cupa F.R.H." şi „Cupa Sportul"

Federaţia de specialitate a întocmit programul de desfăşurare a jocurilor din faza intercentre şi din turneele finale ale „Cupei F.R.H." (echipele de seniori) şi „Cupei Sportul" (formaţiile de juniori). Conform regulamentului, în aceste etape vor evolua echipele cîştigătoare ale fiecărui centru. În „Cupa F.R.H." sînt prevăzute cîte două meciuri (tur-retur), iar în „Cupa Sportul" calificarea va fi decisă de o singură partidă. Iată programul jocurilor:

JUNIORI: Tg. Mureş — Oradea; Cluj — Baia Mare; Constanţa — Bacău; Galaţi — Iaşi; Ploieşti — Petroşeni; Bucureşti — Braşov şi Banat — Craiova;

JUNIOARE: Oradea — Tg. Mureş; Cluj — Baia Mare; Banat — Craiova; Constanţa — Bacău; Ploieşti — Petroşeni; Bucureşti — Iaşi; Galaţi — Braşov.

Aceste partide vor avea loc în ziua de 28 ianuarie pe terenurile primelor formaţii.

SENIORI: Bacău — Iaşi; Galaţi — Constanţa; Tg. Mureş — Baia Mare; Braşov — Cluj; Banat — Oradea; Bucureşti — Petroşeni; Ploieşti — Craiova.

SENIOARE: Bacău — Iaşi; Constanţa — Ploieşti; Tg. Mureş — Oradea; Banat — Craiova; Cluj — Baia Mare; Braşov — Petroşeni; Galaţi — Bucureşti.

Meciurile respective au fost programate pentru zilele de 3 şi 4 februarie.

● Etapele finale ale *„Cupei F.R.H."* vor avea loc între 1 şi 3 martie la Cluj (masculin) şi Tg. Mureş (feminin), iar cele ale *„Cupei Sportul"* între 16 şi 18 februarie, la Bucureşti.

● Sala Dinamo va găzdui duminică un bogat program handbalistic, cuprinzînd meciuri de juniori şi seniori. Dimineaţa, de la ora 8,30, vor avea loc partidele: *Şc. sp. Buzău — Şc. sp. Petroşeni (f), Liceul nr. 1 Ploieşti — Şc. sp. Petroşeni (b), Şc. sp. 1 Buc. — Liceul nr. 2 Iaşi (f)* şi *Dinamo Buc. — Liceul nr. 2 Braşov* (b), toate în cadrul *„Cupei Sportul"*.

● În etapa a IX-a a „Cupei F.R.H." (faza orăşenească) vor avea loc de la ora 13.30 în sala Dinamo următoarele meciuri: *Inst. Construcţii — Voinţa* (m), *Recolta — Universitatea* (m) şi *Rapid — Rafinăria Teleajen* (m). Ultimele întîlniri, *Progresul — Rapid* (f) şi *Steaua — Dinamo* (m) se vor disputa joi 1 februarie, în sala Floreasca, de la ora 17.

● Iată cum arată clasamentele celor două turnee bucureştene din cadrul „Cupei F.R.H.", înaintea ultimelor partide:

MASCULIN: 1. Steaua 12 p, 2. Universitatea 10 p, 3. Dinamo 8 p, 4. Politehnica 8 p, 5. Rapid 5 p, 6. Voinţa 4 p, 7. Recolta 3 p, 8. Inst. Construcţii 0 p; FEMININ: 1. Universitatea 12 p, 2. Rapid 12 p, 3. Confecţia 12 p, 4. Progresul 9 p, 5. I.C.F. 7 p, 6. Şc. sp. 2 6 p, 7. A.S.E. 4 p, 8. Voinţa 4 p, 9. Politehnica 2 p.

(R. V.)

PANORAMIC SPORTIV INTERN

(Urmare din pag. 1)

mată în acest sfîrşit de săptămînă va mai descreţi frunţile şi va oferi mai multe probe de frumuseţe şi tehnicitate.

● Gimnastica îşi continuă, nestingherită, hibernarea. Peste tot, pregătiri. Nicăieri, concursuri! Nicăieri demonstraţii! Să ne mirăm că pe parcursul „sezonului morţ" apar plictiseala, lipsa de interes, de pasiune? De ce, oare, trebuie să aşteptăm totul verii pentru a consemna o intensă activitate competiţională în gimnastică? Nu este vorba de cei cîţiva sportivi fruntaşi — destul de puţini — ci, mai ales, de gimnaştii din diferitele regiuni ale ţării care, total nejustificat, copiază programul federaţiei de specialitate. Şi, dacă acolo nu scrie nimic despre competiţii în cursul iernii, atunci de ce să ne legăm la cap?...

● Handbalul a găsit — spre deosebire de volei, baschet, rugby ş.a. — soluţii care nu înţelegem de ce nu sînt generalizate: Cupa F.R.H. şi Cupa ziarului „Sportul" — competiţii care asigură continuitate şi stimulează pregătirea juniorilor şi seniorilor. Sînt, poate, unele scăderi în desfăşurarea acestor competiţii, dar — fără îndoială — că este mult mai bine aşa decît să aştepţi primăvara!

Mai ales că în ultima vreme, în fazele finale, cele două competiţii de handbal au căpătat, evident, un plus de interes şi de calitate.

● Patinajul se semnează în continuare pe agenda competiţională a săptămînii. După întrecerile seniorilor şi juniorilor mari, pe care le-am urmărit cu gîndul la Grenoble şi la marile confruntări ale anilor viitori, ni se adresează tentanta invitaţie la campionatele republicane ale copiilor şi juniorilor mici şi — pentru prima oară — (prilej, deci, de a ura succes) la întrecerile începătorilor.

Drumul performanţelor trece, cu certitudine, pe la izvorul sănătăţii!...

● Tot despre alternanţe. După o săptămînă foarte bogată în concursuri interne la schi, acum un program extrem de sărac — o competiţie la Semenic („Cupa regiunilor" pentru sportivi de categoriile a II-a şi a III-a), Cupa Dinamo la fond şi, probabil „Cupa Căraimanul", la Buşteni. Cam puţin pentru un sezon „plin", cu zăpadă multă în întreaga ţară. Peste puţin o să-i ducem dorul..

● Duminică încep „Internaţionalele" de tenis de masă. Evenimentul reţine atenţia în mod deosebit. Pentru că, în sala Floreasca, vom vedea multe din cele mai bune palete ale Europei şi ale lumii: Kim Cian Ho, Eberhard Scholer, Stanislas Gomcskov, Hans Alser, Istvan Korpa, Svetlana Grinberg, Mary Wright, Agnes Simon, Eva Koczian, Edith Bucholz. Pentru că în compania unor adversari de certă valoare mondială vom putea urmări evoluţiile (sperăm încununate de succes) ale echipelor noastre care cuprind nume consacrate în tenisul de masă internaţional — Maria Alexandru, campioana Europei, Giurgiucă, Negulescu, Covaci, Şindeanu, Eleonora Mihalca, Carmen Crişan, Viorica Ivan...

Aşteptăm cu multă nerăbdare „internaţionalele" şi pentru altceva. Pentru un lucru pe care nu l-am înţeles multă vreme. De patru ani nu au mai fost organizate la noi (să mai reamintim oare poziţia fruntaşă pe care o deţinem pe plan internaţional?) competiţii de asemenea ampioare. Am vrea să credem că pasul făcut acum va da federaţiei de specialitate tăria şi stăruinţa de a milita mai mult pentru ca tradiţia „internaţionalelor" să fie respectată.

● Acalmie şi în activitatea competiţională internă de volei. Un motiv în plus să ne întrebăm la ce sînt — de fapt — folosite sălile de sport din diferite oraşe dacă gimnastica, baschetul, luptele, halterele şi — după cum vedem — voleiul sînt doar musafiri?

Este drept, echipele fruntaşe — Dinamo (masculin şi feminin) şi Steaua (masculin) — sînt angajate, duminică, în optimile de finală ale „Cupei campionilor europeni" şi urmează să-şi dispute, la Belgrad, Istanbul şi Tel Aviv calificarea pentru etapa superioară a competiţiei, dar de ce nimic altceva pe plan intern? Ce-ar fi ca iniţiativa federaţiei de handbal să fie urmată şi de activităţi care răspund de activitatea voleiului nostru? Sau, măcar, să fie studiată!

★

Lipsesc, din panoramicul nostru obişnuit, deştul de multe „litere", sporturi în care se face foarte puţin pentru ca şi în lunile de iarnă sălile şi — de ce nu — stadioanele să fie din plin folosite. Am saluta cît mai multe sugestii şi, mai ales, iniţiative.

P. S. Aflăm rezultatele a 2—3 jocuri amicale de fotbal. Numai atît! Credeam că noul sistem competiţional va stimula această importantă formă de pregătire, dar — ca şi altădată — se pare că ne-am înşelat.

D. G.

DIVIDE ŞI DIZOLVĂ

Tradiţia sportivă a unui oraş se făureşte de-a lungul deceniilor. Dar ea poate fi diluată şi dizolvată în cîţiva ani, chiar în cîteva luni.

Metodele sînt multiple şi nu e nevoie de spiritul analitic al lui Machiavelli pentru a le descoperi şi pune la punct.

E de ajuns să existe o crasă doză de nepăsare. E de ajuns să dispară cîteva din vîrfurile disciplinei respective datorită racolerilor veniţi din alte oraşe, datorită plictiselii sau, pur şi simplu... reumatismului. E de ajuns uneori să se defecteze caloriferul sau să se repare podeaua unei săli de antrenament.

Există însă un mijloc mai puţin stereotip şi, de ce n-am recunoaşte-o, paradoxal. El e demn dacă nu de Nicolo Machiavelli, măcar de celebrii iniţiatori ai politicii engleze faţă de India anilor 1900. În istorie acest mijloc (sau metodă) apare în dictonul: „Divide et impera".

Există dictoane care pier o dată cu cel care le-a creat. Există şi altele care nu pier, ci doar se transformă.

În sport „Divide et impera" se transformă în „Divide şi dizolvă".

Timişoara are echipe bune (Universitatea, cu pepiniera ei Liceul nr. 4, Constructorul, Universitatea II) dar nici una foarte bună. Dictonul i se potriveşte ca o mănuşă.

Dar acolo unde aplicarea lui „Divide şi dizolvă" devine aproape clasică e handbalul feminin din Tg. Mureş.

Odinioară (oh, cîţi ani par să fi trecut de-atunci) aducînd în campionat excelenta echipă Mureşul (Sălăgeanu, Irina Nagy, Elena Nagy, Szasz, Preda etc.) acum prezentînd cîteva formaţii banale.

Odinioară avînd, peste orgoliile diverselor echipe, un spirit unic de echipă divizionară, acum înlocuit de spiritele diverselor (citeşte „adverselor") echipe.

Odinioară educînd pasiunea, dăruirea pentru sport, acum stimulînd apetitul de avantaje profesionale.

Odinioară, în sfîrşit, considerînd o cinste a participa la echipa de club divizionară, acum acuzînd boli şi accidente pentru a nu participa la ea.

Aplicînd dictonul, echipele din Tg. Mureş tind să se transforme în ipotetice coroane de premianţi pentru împodobirea capetelor antrenorilor.

Dar, din păcate — teritorial, numeric, tradiţional, omenesc şi logic — Tg. Mureşul nu are decît nouă sau zece jucătoare bune. Cu care nu se pot forma nouă sau zece echipe bune.

Nici măcar trei sau patru.

CI UNA.

Dar această echipă foarte bună nu se poate constitui (aşa cum se constituise în urmă cu cîţiva ani, sub conducerea lui Arcadie Kamenitchi) dacă împotriva argumentelor de tradiţie, logică etc. (mai sus pomenite) trei, patru, cinci, şase, şapte antrenori trag fiecare spuza pe turta lui, confundînd linia orizontului cu demarcaţia terenului de joc.

Un asemenea orizont e însă prea îngust pentru echipe mari. Se pot doar dilua, dizolva în ei echipele bune. Se poate distruge tradiţia.

Demonstrînd încă o dată aplicarea dictonului (căruia nu i se pot sustrage nici alte oraşe în afară de Tg. Mureş şi nici alte discipline în afară de handbal): *Divide şi dizolvă.*

Camil BACIU

DAR, DE FAPT

fotbal

ȘTIRI, ȘTIRI, ȘTIRI

DUMINICA, ÎN GIULEȘTI

În continuarea pregătirilor pentru returul campionatului, **Rapid Bucureşti va întîlni duminică dimineaţa, de la ora 11,15, formaţia Dunărea Giurgiu.** În deschidere, de la ora 9.45, Rapid C.F. Bucureşti (combinată cu tineretul Rapidului) va juca în compania echipei S. N. Oltenița. Ambele partide vor avea loc pe terenul Giuleşti II.

MĂSURĂ DISCIPLINARĂ

Consiliul asociaţiei sportive Metalul Buzău ne comunică o măsură disciplinară pe care a luat-o împotriva jucătorului de fotbal Viorel Haiduc: suspendarea acestuia pe timp de un an. Această măsură a fost adoptată deoarece Haiduc a lipsit deseori de la serviciu şi de la antrenamente, avînd, în acelaşi timp, o atitudine necorespunzătoare faţă de antrenorul echipei.

TRAGERE LA SORŢI ÎN „CUPA ROMÂNIEI"

Marţi 30 ianuarie, ora 18, la sediul Federaţiei române de fotbal, va avea loc tragerea la sorţi a meciurilor din 16-mile „Cupei României". Sînt invitaţi să ia parte delegaţii echipelor calificate (Chimia Suceava, Politehnica (fost C.S.M.S.) Iaşi, Ancora Galaţi, Progresul Brăila, Marina Mangalia, Metalul Bucureşti, Dinamo Obor, T.U.G. Bucureşti, Metalul Tîrgovişte, C.F.R. Timişoara, Victoria Tg. Jiu, Vagonul Arad, Politehnica Timişoara, Crişul Oradea, Minerul Baia Mare, Lemnarul Odorhei, C.S.M. Sibiu, Chimia Făgăraş) şi ai formaţiilor din divizia naţională A.

PRONOSTICUL NOSTRU
(Etapa din 28 ianuarie 1968)

I. Brescia — Torino X;
II. Cagliari — Bologna 1;
III. Florentina — Milan X;
IV. Internazionale — Mantova 1;
V. Bari — Perugia 1;
VI. Napoli — Roma 1;
VII. Sampdoria — Varese 2;
VIII. Spal — Lanerossi X;
IX. Palermo — Foggia 1;
X. Messina — Genoa X;
XI. Padova — Verona X;
XII. Catania — Livorno 1;
XIII. Catanzaro — Novara 1.

MECI AMICAL
A. S. A. Sibiu — Dinamo Bucureşti 0—2 (0—0)

Sibiu. Pe stadionul Voinţa din localitate, în prezenţa a peste 4000 spectatori, s-a disputat meciul amical dintre A.S.A. Sibiu şi Dinamo Bucureşti. După o repriză egală, în cea de a doua parte bucureştenii au înscris de două ori, prin Boc (min. 61) şi Dumitrache (min. 74). Dinamo a folosit următorul lot: Datcu — Popa (min. 46 Pîrvu), Nunweiller III (min. 46 Boc), Dinu, Pîrvu (min. 46 Mocanu) — Stoenescu, Ştefan (min. 46 Poenaru) — Nunweiller VI, Dumitrache, Naghi, Haidu.

În continuarea pregătirilor, Dinamo Bucureşti va întîlni pe Chimia Rm. Vîlcea (la 28 ianuarie) şi pe Dunărea Giurgiu (la 1 februarie, la Bucureşti).

I. Ionescu,
coresp. principal

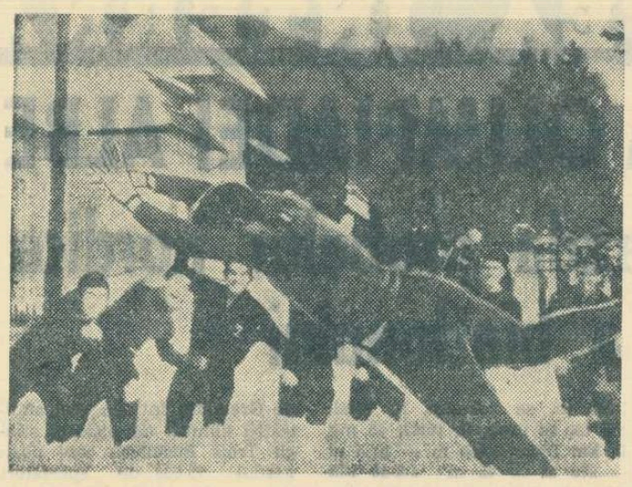

Tînărul portar Bărbulescu plonjează după... 10 bulgări de zăpadă

LA BUŞTENI, DE VORBĂ CU ANTRENORUL C. CERNĂIANU

„NOI JUCĂM DOAR O JUMĂTATE DE AN ŞI..."

BUŞTENI, 20 ianuarie. Fotbaliştii de la Petrolul sînt de 24 de ore oaspeţii acestei staţiuni montane de pe Valea Prahovei. Abia sosiţi de pe pîrtiile Dihamului, unde au efectuat alergări în regim de viteză, *Dridea I* (precis...), *Pahonţu, Mihai Ionescu, Florea, Iuhas* et comp. s-au împrăştiat în camerele celor două vile (apropiate) care li găzduiesc: „Micşunica" şi „Cocora".

Majoritatea jucătorilor ploieşteni, precum şi antrenorul *Constantin Cernăianu (Ilie Oană* urma să sosească a doua zi, cu un grup mai mic, de 5 jucători) se află la vila „Micşunica". Dăm şi noi o tură prin camere. Zăbovim o clipă mai mult stînd de vorbă cu veteranul Pahonţu (*„anul acesta împlinesc 16 ani la Petrolul şi, vă rog să notaţi, nu voi abandona fotbalul cu una cu două"*), apoi urmărim pasionanta partidă de şah pe care *Mircea Dridea* o dispută cu masorul echipei. *Dragomir*, literatul şi omul de spirit al formaţiei ploieştene, îl decretează pe Dridea cel mai bun şahist dintre... fotbalişti, în afară de... Bella Soos. În replică, înaintaşul Petrolului îl „taxează" pe *Dragomir* cel mai bun scriitor dintre... fotbalişti, pentru că este... singurul.

La antrenor în cameră soba duduie sub presiunea gazelor, creînd o particulară predispoziţie pentru destăinuiri. Aşa încît, profităm...

— Ştiţi ce anume a declanşat, în mare măsură, căderea echipei?

— ???

— Plecarea lui Boc. Noi mai pierdusem şi înainte fundaşi de valoare, pe Hălmăgeanu, pe Dumitru Nicolae, dar parcă nici unul n-a dereglat într-atît prin plecarea sa mecanismul echipei. Pe cînd Boc... Acesta a fost o însemnată rotiţă — alături de Dragomir, mijlocaşul defensiv, şi Florea „libero" în situaţiile de apărare — în angrenajul sistemului defensiv. Avea mare stofă de jucător, un simţ de anticipaţie dezvoltat, datorită căruia neutraliza centrul avansat al adversarului.

Fără el şi cu alţi patru jucători, Florea, Dragomir, Moldoveanu, Dincuţă, *plecaţi în turneu o lună şi jumătate în perioada de bază a pregătirilor, alunecarea pe tobogan n-a putut fi oprită.*

— Şi de data aceasta aveţi trei jucători în turneu, pe Mocanu, Dincuţă şi Grozea...

— Trei, nu cinci ca anul trecut, ceea ce ne va permite să operăm nişte înlocuiri pînă la revenirea pe linia de plutire a celor ce se vor înapoia din turneu. Avem aici, deocamdată, un lot de 19 fotbalişti, printre care o serie de jucători tineri deosebit de dotaţi şi cu mari perspective de a juca în prima formaţie.

— La cine vă referiţi?

— La portarul Bărbulescu, *un junior al nostru care a apărat la lotul U.E.F.A., la fundaşul* Alexiu, *un fost junior al Petrolului, pe care îl împrumutasem echipei Clujeana, şi la înaintaşii* Florea, *de asemenea un junior din pepinieră proprie, care a evoluat un timp la Rapid Plopeni. De altfel, ţinînd cont şi de necesităţile echipei de rezerve-tineret, lotul lărgit al Petrolului va cuprinde un număr de 30 de jucători.*

— Pentru că a venit vorba: ce părere aveţi în legătură cu înfiinţarea campionatului de rezerve-tineret?

— Este o măsură pe care o salut din toată inima. Ea ne va permite să rodăm o serie de tineri jucători de talent, care să primenească, într-un timp scurt, formaţia de seniori.

— Cum apreciaţi sporirea numărului la 16 echipe în divizia A, pentru ediţia următoare a campionatului?

— Este, de asemenea, o idee la care ader, deoarece în felul acesta creşte şi volumul activităţii competiţionale. Greşit este, însă, după părerea mea, sistemul de disputare: „toamnă-primăvară". Un sistem depăşit, inadecvat condiţiilor climaterice din ţara noastră şi care obligă echipele la o inactivitate competiţională oficială de aproape o jumătate de an: în lunile decembrie, ianuarie, februarie, iulie precum şi o bună parte din martie şi iunie. Cealaltă formulă — „primăvară-toamnă", de exemplu, de la 20 martie la 15 noiembrie, o consider mai avantajoasă, întrucît permite o activitate de lungă durată şi continuă, aşa cum este de altfel în toate ţările cu fotbal avansat. Firește, luna decembrie ar fi afectată în întregime vacanţei, iar ianuarie şi februarie — etapei pregătitoare; două luni complete de lucru temeinic, care să permită instalarea formei sportive şi, apoi, menţinerea ei prin jocuri, cît mai multe jocuri. După cum am văzut, în actualul sistem noi jucăm o jumătate de an şi vrem să ne întrecem cu echipe rodate într-o activitate competiţională oficială de 10—11 luni. S-ar putea aduce o obiecţie formulei primăvară-toamnă, şi anume, ce facem cu căldurile din lunile de vară, iulie-august. La care eu aş răspunde: toate echipele să urmeze exemplul Farului şi să-şi construiască instalaţia de nocturnă. Să se joace deci seara şi dacă se poate nu numai duminica ci şi simbăta. Vă asigur că în aceste condiţii, pe răcoare şi avînd în faţă o zi întreagă de odihnă, publicul nostru va umple iar stadioanele.

— De acord, tovarăşe Cernăianu. Foarte interesant tot ce spuneţi. Am să aştern pe hîrtie toate propunerile dv...

G. NICOLAESCU

O scurtă repriză de gimnastică înaintea antrenamentului de după-amiază

Baschetbaliștii români participă la turneul de la Lőrach

În localitatea Lőrach, din sudul R.F. a Germaniei, se dispută, începînd de astă seară, un interesant turneu internaţional de baschet masculin, la care iau parte reprezentativele României, Elveţiei şi, bineînţeles, a R. F. a Germaniei. Echipa Franţei, anunţată iniţial, nu a sosit încă la locul întrecerii, astfel că participarea ei este incertă.

Antrenorii Alex. Popescu şi M. Nedef. vor folosi următorul lot: Albu (căpitanul echipei), Nosievici, Jekely, Novac, Savu, Diaconescu, Cernea, Tarău, Rühring, Birsan şi Dragomirescu.

PROGRAMUL RETURULUI CAMPIONATULUI DIVIZIEI B, SERIA I, 1967-1968

ETAPA I, 10 MARTIE 1968

Chimia Suceava — Electronica Obor
Poiana Cîmpina — Siderurgistul Galaţi
Politehnica Iaşi (fost C.S.M.S.)—Ceahl. P. Neamţ
Metalul Bucureşti — Victoria Roman
Chimia Rm. Vîlcea — Flacăra Moreni
C.F.R. Paşcani — Portul Constanţa
Metrom Braşov — Politehnica Bucureşti

ETAPA A II-A, 17 MARTIE 1968

Siderurgistul Galaţi — Metalul Bucureşti
Electronica Obor — Politehnica Iaşi
Politehnica Bucureşti — C.F.R. Paşcani
Portul Constanţa — Chimia Suceava
Ceahlăul P. Neamţ — Metrom Braşov
Flacăra Moreni — Poiana Cîmpina
Victoria Roman — Chimia Rm. Vîlcea

ETAPA A III-A, 24 MARTIE 1968

Flacăra Moreni — C.F.R. Paşcani
Metalul Bucureşti — Poiana Cîmpina
Chimia Rm. Vîlcea — Electronica Obor
Metrom Braşov — Politehnica Iaşi
Politehnica Bucureşti — Portul Constanţa
Victoria Roman — Ceahlăul P. Neamţ
Chimia Suceava — Siderurgistul Galaţi

ETAPA A IV-A, 31 MARTIE

Poiana Cîmpina — Victoria Roman
C.F.R. Paşcani — Chimia Rm. Vîlcea
Politehnica Iaşi — Chimia Suceava
Electronica Obor — Metalul Bucureşti
Siderurgistul Galaţi — Metrom Braşov
Portul Constanţa — Flacăra Moreni
Ceahlăul P. Neamţ — Politehnica Bucureşti

ETAPA A V-A, 7 APRILIE 1968

Chimia Suceava — Chimia Rm. Vîlcea
Flacăra Moreni — Victoria Roman
Portul Constanţa — Metalul Bucureşti
C.F.R. Paşcani — Politehnica Iaşi
Electronica Obor — Ceahlăul P. Neamţ
Politehnica Bucureşti — Siderurgistul Galaţi
Metrom Braşov — Poiana Cîmpina

ETAPA A VI-A, 14 APRILIE 1968

Victoria Roman — Politehnica Bucureşti
Siderurgistul Galaţi — Portul Constanţa
Chimia Rm. Vîlcea — Politehnica Iaşi
Metrom Braşov — Chimia Suceava
Metalul Bucureşti — Flacăra Moreni
Poiana Cîmpina — Electronica Obor
Ceahlăul P. Neamţ — C.F.R. Paşcani

ETAPA A VII-A, 21 APRILIE 1968

Politehnica Iaşi — Poiana Cîmpina
Electronica Obor — Victoria Roman
Chimia Suceava — Flacăra Moreni
Chimia Rm. Vîlcea — Ceahlăul P. Neamţ
Portul Constanţa — Metrom Braşov
C.F.R. Paşcani — Siderurgistul Galaţi
Metalul Bucureşti — Politehnica Bucureşti

ETAPA A VIII-A, 28 APRILIE 1968

Ceahlăul P. Neamţ — Portul Constanţa
Poiana Cîmpina — Chimia Suceava
Siderurgistul Galaţi — Politehnica Iaşi
C.F.R. Paşcani — Metalul Bucureşti
Politehnica Bucureşti — Chimia Rm. Vîlcea
Metrom Braşov — Victoria Roman
Flacăra Moreni — Electronica Obor

ETAPA A IX-A, 5 MAI 1968

Chimia Suceava — C.F.R. Paşcani
Politehnica Iaşi — Politehnica Bucureşti
Flacăra Moreni — Ceahlăul P. Neamţ
Electronica Obor — Portul Constanţa
Victoria Roman — Siderurgistul Galaţi
Chimia Rm. Vîlcea — Poiana Cîmpina
Metalul Bucureşti — Metrom Braşov

ETAPA A X-A, 12 MAI 1968

Metrom Braşov — Chimia Rm. Vîlcea
Metalul Bucureşti — Chimia Suceava
Portul Constanţa — Politehnica Iaşi
Victoria Roman — C.F.R. Paşcani
Poiana Cîmpina — Ceahlăul P. Neamţ
Politehnica Bucureşti — Electronica Obor
Siderurgistul Galaţi — Flacăra Moreni

ETAPA A XI-A, 19 MAI 1968

Siderurgistul Galaţi — Electronica Obor
Politehnica Iaşi — Flacăra Moreni
C.F.R. Paşcani — Metrom Braşov
Politehnica Bucureşti — Poiana Cîmpina
Portul Constanţa — Victoria Roman
Chimia Rm. Vîlcea — Metalul Bucureşti
Ceahlăul P. Neamţ — Chimia Suceava

ETAPA A XII-A, 26 MAI 1968

Poiana Cîmpina — Portul Constanţa
Chimia Suceava — Politehnica Bucureşti
Electronica Obor — C.F.R. Paşcani
Flacăra Moreni — Metrom Braşov
Ceahlăul P. Neamţ — Metalul Bucureşti
Politehnica Iaşi — Victoria Roman
Chimia Rm. Vîlcea — Siderurgistul Galaţi

ETAPA A XIII-A, 2 IUNIE 1968

Politehnica Bucureşti — Flacăra Moreni
Portul Constanţa — Chimia Rm. Vîlcea
Victoria Roman — Chimia Suceava
Metalul Bucureşti — Politehnica Iaşi
Metrom Braşov — Electronica Obor
Siderurgistul Galaţi — Ceahlăul P. Neamţ
C.F.R. Paşcani — Poiana Cîmpina

REFLECȚII ȘI SUGESTII

Schiul sub reflector

UNDE SÎNT ABSOLVENȚII I.C.F. CU SPECIALIZAREA SCHI?

Prof. ION OPREA, *antrenor la Şcoala sportivă Braşov:* „Încep cu o propunere inspirată de ceea ce am văzut în R. D. Germană, la Klingenthal: elevii din oraşele şi staţiunile montane să ia vacanţe mare în timpul iernii. Stilu, este un lucru mai dificil, dar efortul conjugat al Ministerului Învăţămîntului şi al Consiliului Naţional de Educaţie Fizică şi Sport în acest sens ar putea contribui efectiv la îmbunătăţirea condiţiilor de pregătire a elevilor, care constituie (normal) pepiniera schiului de performanţă. Ar mai trebui înfiinţate şcoli cu profil de iarnă (începutul făcut la liceele din Predeal şi din Sinaia este mult prea timid), în care elevii să aibă vacanţa mare tot în lunile de iarnă. Desigur, pentru dezvoltarea schiului sînt multe de făcut: de construit trambuline, de amenajat pîrtii (copiii din Braşov nu mai au unde schia, Livada Poştei nemaicorespunzînd de mult cerinţelor moderne), de convins absolvenţii I.C.F. cu specializarea schi că au o datorie de onoare de a contribui prin toate mijloacele la progresul acestui sport (din păcate prea puţini lucrează în schi, majoritatea preferînd comoditatea unei catedre în învăţămînt). Şi mai sînt atîtea de spus...".

CUM AM AJUNS DE LA 170 LA 25 DE CONCURENȚI, LA FOND?

ION SUMEDREA, maestru al sportului, antrenor la Tractorul Braşov: *„Îmi amintesc că, prin 1956, la o cursă de 15 km au participat vreo 170 de seniori. La ultima competiţie din acest an, aceeaşi probă a reunit la start 25 de concurenţi. Şi, de fapt, nici la campionatele naţionale nu vin mai mult de 15—20 de fondişti. De ce? Pentru că lipseşte baza de masă pentru selecţie, lipsesc întrecerile care în trecut întruneau sute de tineri, lipseşte entuziasmul atît al organizatorilor de concursuri, cît şi al tinerilor, al viitorilor performeri. Şi nici condiţiile create nu sînt cele mai bune. Mă refer, de pildă, la faptul că două dintre fruntaşele secţiei, Ana Clinci şi Adriana Barabaş (fetişcoare), au un program incompatibil cu cea mai încărcată perioadă de pregătire, fapt care împiedecă asupra ridicării lor valorice. Nici profesorii de educaţie fizică ai Şcolii profesionale Tractorul nu încurajează promovarea schiului în rîndul elevilor. O altă cauză a rămînerii în urmă a schiului o constituie desfiinţarea, acum cîţiva ani, a centrelor de iniţiere. Bine că au fost reorganizate! Ca o sugestie, propun ca schiurile să nu fie expuse şi vîndute numai la magazinele din oraşe. Ele trebuie răspîndite şi în comunele montane cu veche tradiţie în schi, unde precis ar găsi o mare căutare, chiar şi la actualele preţuri, destul de ridicate".*

I. SUMEDREA

SĂ PUNEM ACCENTUL PE PROBELE NORDICE

CONSTANTIN VLADEA, instructorul centrului din Rîşnov:

„La concluziile „schiului sub reflector", mi-aş îngădui să adaug una care priveşte direct specialitatea pe care am practicat-o şi pe care, acum, o predau copiilor de care mă ocup. Poate n-ar fi rău să punem un accent mai mare pe probele nordice. Cred că la fond, la biatlon şi poate chiar la sărituri ne-am putea afirma mai puternic pe plan internaţional. Calităţile specifice ale poporului nostru pot fi valorificate mai bine în aceste probe. Asta nu înseamnă, bineînţeles, să renunţăm la probele alpine, dar să urmărim cu mai multă atenţie grupa probelor nordice".

Serialul nostru

NU LA PRIMUL MECI AI EMOȚII... CI MAI TÎRZIU!

În anii '20—'30 boxul e sportul cel mai popular. Fotbalul — care umple azi un stadion de 80 000 de locuri — abia reuşeşte să adune la meciuri tari, pe Romcomit, 3—400 de pasionaţi. Vara, galele de box sînt organizate la Arenele Romane, iar iarna sub cupola Circului Sidoli. Apar şi alte săli de box. La Tir, maestrul Petre Alexandrescu are elevi destul de mulţi, dar nici unul nu-l întrece pe Costică Nour, renumit pentru boxul elegant, în linie, şi uşurătoarele lui jaburi. Umberto Lancia are sală pe strada Atelierelor, iar Moţi Spakow şi Dumitru Pavelescu, cei doi giganţi ai ringului, se pregătesc pentru întîlnirea lor, dînd declaraţii belicoase în ziarele de specialitate. La Galaţi şi Constanţa, reuniunile de box au loc aproape săptămînal, urmate de bătăi în toată regula între marinarii străini aflaţi în sală...

În seara de 23 decembrie 1927, afişul plasat în faţa sălii Eforie anunţă „mare gală de box". În meci vedetă vor încrucişa mănuşile Jim Călinescu şi Cristache Negoiţă. E o partidă mult aşteptată şi nimeni din sală nu se sinchiseşte de meciurile preliminarii. Numai familia Popescu şi antrenorul Dumitru Teică sînt în alertă. Lucian, slăbuţ şi negricios, abia a împlinit 15 ani. Adversarul lui, Nelu Oprescu, a mai boxat de vreo cîteva ori, tot la categoria minimă, dar acest lucru nu pare să-l alarmeze pe Lucian. Pornind calm din colţul său, controlează de la început partida şi după cinci reprize coboară la fel de liniştit treptele ringului, după ce arbitrii i-au acordat în unanimitate prima victorie la puncte.

La vestiar, Dumitru Teică, fericit de victorie, îl îmbrăţişează:

— N-ai avut emoţii, puştiule?

Lucian îşi dezleagă alene şireturile ghetelor de box şi răspunde nepăsător:

— Nu! La primul meci n-am avut nici o emoţie! Poate, mai tîrziu...

— Cum ţi s-a părut partida?

— Am avut „gardă" bună. N-am primit lovituri. Şi cînd nu primeşti lovituri, zău, boxul e foarte frumos...

...Au trecut aproape doi ani de la primul meci cu Nelu Oprescu. „Negricios" s-a mai împlinit la corp, a pus muşchi pe el şi acum manevrează directul de stînga cu tot mai multă iscusinţă şi forţă. A sosit timpul să-şi măsoare forţele şi cu alţii, mai ales că pe cartea sa de vizită scrie acum „campion la categoria muscă".

„Să-i dăm şi-un adversar străin", spun managerii. Şi-l aleg pe Hermann Schön. Întîlnirea va avea loc la Circul Sidoli, pe o durată de şase reprize a trei minute. Mulţi dintre cunoscători se opun. Lucian n-a împlinit nici 17 ani. E prea crud pentru Schön, care de curînd a pulverizat două „muşte" engleze la Paris. „Asta îţi omoară băiatul", i se spune lui Ionel Popescu. Dar bătrînul are încredere în fiul său. Lucian duce o viaţă ordonată, nu fumează, bea numai lapte şi se culcă o dată cu găinile. Nimeni nu-i dă sfaturi. Nimeni nu-l controlează. Lucian respectă cu stricteţe regimul pe care singur şi l-a impus.

Hermann Schön se prezintă la cîntar cu trei kg în plus! Federaţia vrea să anuleze meciul. Lucian coboară de pe cîntar şi spune calm: „Mă bat şi la diferenţa aceasta!". Hermann rînjeşte. A mai întîlnit el puşti care se grozăvesc la cîntar sau dînd declaraţii ziariştilor. Acolo pe ring, însă, cînd rămîn numai doi şi arbitrul, paloarea le năpădeşte faţa şi încep să se clatine înainte de a recepţiona prima lovitură...

Circul Sidoli s-a cufundat în beznă şi numai „careul magic" apare ca o pată de lumină. Schön se repede la atac dornic să termine repede. Găseşte o gardă ermetică şi un tînăr care nu face pasul înapoi ci lateral, aruncîndu-i scurt directul în nas sau în frunte. Schön se agaţă de el, dar e lucrat la plex cu upercuturi rapide. Publicul aclamă! Germanul se descleştează din ambuscadă, ca să-şi revizuiască tactica. Dar puştiul se ţine scai de el. Nu-i dă răgaz. Atacă el!... Gongul anunţă sfîrşitul primei reprize. Schön se refugiază în colţul său, dezorientat. Nici nu ştie ce s-a petrecut în acele trei minute. Antrenorul îi spune răstit: „Ce dracu' faci acolo? Ai lovit numai în vînt"... Germanul clatină din cap şi porneşte iarăşi la atac. Dar se va reîntoarce tot atît de buimăcit şi mirat. Cum? S-au terminat cele şase reprize? Cînd? Cînd au trecut oare? Arbitrul ridică mîna „puştanului":

— Învingător la puncte, Lucian Popescu...

Schön strînge mîna învingătorului. Apoi îi bate prietenește cu palma pe obraz. „Măcar aşa să te pot atinge, glumeşte el, căci în cele şase reprize n-am prea avut ocazia!"

Înainte de culcare, Lucian îşi bea porţia de lapte şi scrie în album: „Primul meci internaţional! Hermann Schön. Învins la puncte". Şi pune alături şi fotografia învinsului. Colecţia e abia la început.

...Iată Parisul. Lucian vizitează, cu familia, oraşul şi, bineînţeles, sălile de box. Un impresar îl vede şi perfectează pe loc o partidă cu René Gabès la celebra sală Central. Meciul e programat în vedetă. Zece reprize a trei minute. Gabès e un vulpoi. Uzează de tot felul de trucuri, dar românul nu se lasă păcălit. Disputa devine tot mai îndîrjită. Lucian trece printr-un moment dificil în repriza a VI-a, dar remontează terenul şi termină la egalitate.

Se reîntoarce la Bucureşti. Îl aşteaptă un alt examen greu. Cu René Challange, la Circul Sidoli. Challange, „o brută cu mănuşi" — cum îl alintau gazetarii — se lăuda în anturajul său: „Dacă am să-l lovesc cu stînga, îl trimit la podea. Dacă îl prind cu dreapta, îl trimit la spital". Cînd îl vede pe Lucian la cîntar, continuă cu ameninţările, dar „puştiul" — cum îl gratulase Challange — îl hărţuie în ring cu stînga tot timpul şi obţine, în ovaţiile bucureştenilor, decizia. Lucian notează în albumul său: „Victorie internaţională cu Challange. Cam obraznic înainte de meci. În ring s-a mai cuminţit!".

Viața romantată a lui Lucian Popescu (IV)

A FOST ODATĂ UN CAMPION

LUCIAN POPESCU
văzut de NEAGU RĂDULESCU

George MIHALACHE

VIITORUL CAPITOL: Meciul cel mare...

ACTUALITATEA INTERNAȚIONALĂ

EDIȚIA JUBILIARĂ A OLIMPIADEI ALBE

Autrans, gazda probelor nordice și a biatlonului

Arto Tiainen poartă în zilele noastre tradiția străveche și glorioasă a schiului nordic finlandez. După succesele repurtate în întrecerile oficiale și amicale ale anului trecut, iată-l acum gata de startul olimpic. Va reuși el la Grenoble să aducă o medalie pentru delegația sportivă finlandeză?

La 35 km de Grenoble, situată între 1 100 și 1 400 m altitudine, la poalele masivului Vercors, se află stațiunea Autrans, unde se vor desfășura probele de schi nordice: fondul, săriturile de la trambulina de 70 m și combinata nordică. Pentru cei mai puțin inițiați, precizăm că aceste întreceri poartă denumirea de nordice, deoarece, cum e lesne de înțeles, au fost practicate (la început în scopuri utilitare, mai tîrziu și ca sport) de către locuitorii țărilor din nordul Europei. De altfel, încă de la primele întreceri și pînă acum, acestea au fost dominate de schiorii nordici, sportivii din alte țări reușind, abia în ultimii ani, să candideze, și ei, la locurile fruntașe. Excepție fac fondistele sovietice care, de la apariția lor în arena internațională, domină cu autoritate competițiile internaționale.

La Autrans, deci, vor avea loc cele opt curse de fond, în următoarea ordine: 30 km bărbați (7 februarie), 10 km femei (9 februarie), 15 km bărbați (10 februarie), 15 km bărbați, pentru combinata nordică (11 februarie), 5 km femei (13 februarie), 4 x 10 km bărbați (14 februarie), 3x5 km femei (16 februarie), 50 km bărbați (17 februarie). Caracteristicile pîrtiilor sînt următoarele: 5 km și 3 x 5 km femei: punctul cel mai înalt: 1 145 m, punctul cel mai jos: 1 065 m, se coboară, în total, 180 m, se urcă, în total, 45 m; **10 km femei:** 150 m — 1035 m — 270 m — 45 m; **4 x 10 km bărbați:** 1 265 m — 1 065 m — 385 m — 50 m; **15 km bărbați:** 1 312 m — 1 065 m — 585 m — 65 m; **15 km pentru combinată:** 1 305 m — 1 065 m — 540 m — 70 m; **30 km bărbați:** 1 315 m — 1 060 m — 915 m — 85 m; **50 km bărbați:** 1 315 m — 1 065 m — 1 130 m — 80 m. În cursele individuale, concurenții iau startul pe rînd, din 30 în 30 de secunde, iar la ștafete se pleacă în bloc. La Autrans a fost construit un stadion special unde vor avea loc starturile și sosirile. Precizăm că participanții la combinata nordică susțin cursa de fond a doua zi după ce s-au întrecut, tot la Autrans, pe trambulina de 70 m. Clasamentul general se face prin adiționarea punctelor obținute în cele două probe, după o tabelă specială.

Săriturile de la trambulina de 70 m, pentru care se decern medalii olimpice, se vor desfășura în ziua de 11 februarie și, datorită amenajărilor făcute, vor putea fi urmărite de aproximativ 45 000 de spectatori. Pentru antrenamente, săritorii au la dispoziție și o trambulină de plastic, de 40 m.

Săriturile de la trambulina de 90 m, pentru care, de asemenea, se decern medalii, se vor disputa în stațiunea Saint-Nizier-du-Moucherotte, la 17 km de Grenoble, într-un vast amfiteatru natural (la piciorul stîncii Trois Pucelles), care poate găzdui 70 000 de spectatori. Concursul are loc la 18 februarie.

Menționăm că se acordă medalii pentru săriturile de la ambele trambuline (70 și 90 m) doar din 1964, de la Innsbruck. Măsura a fost luată pentru a se acorda șanse de premiere și săritorilor din țările în care nu există trambuline de 90 m.

Tot la Autrans se vor desfășura și întrecerile de biatlon (12 februarie proba individuală pe 20 km, 15 februarie ștafeta 4 x 7,5 km), introduse pentru prima dată la J.O. în 1960, la Squaw Valley. Punctul cel mai înalt al traseului se află la 1 170 m, cel mai jos la 1 020 m, concurenții avînd de coborît în total 405 m și de urcat 80 m. Cursa individuală constă dintr-o alergare pe distanța de 20 km, cu patru trageri a cîte cinci focuri în pozițiile culcat și în picioare, de la distanța de 150 m. Țintele au un cerc cu diametrul de 25 cm și un punct negru cu diametrul de 12,5 cm. Concurenții sînt penalizați cu două minute pentru un foc ratat și cu un minut pentru un foc între punctul negru și cercul exterior. Minutele se adaugă timpilor realizați la alergarea pe schiuri.

La ștafetă se trage în baloane cu diametrul de 30 cm la poziția în picioare și în baloane cu diametrul de 12,5 cm la poziția culcat. Biatloniștii au la dispoziție cîte opt cartușe pentru a sparge cinci baloane la fiecare poziție. Pentru fiecare balon rămas nespart concurentul este penalizat cu parcurgerea, în plus, a unei ture de 200 m, amenajată chiar lîngă poligon.

D. STANCULESCU

BREVIAR

● La Stockholm s-a disputat întîlnirea revanșă dintre selecționatele de hochei pe gheață ale Suediei și U.R.S.S. Și de data aceasta victoria a revenit hocheiștilor sovietici, învingători cu scorul de 2—0 (2—0, 0—0, 0—0). Ambele goluri ale învingătorilor au fost înscrise de Firsov (min. 2 și min. 13).

● Potrivit știrilor transmise de agențiile de presă, Comitetul olimpic italian a hotărît ca la Jocurile Olimpice de la Grenoble Italia să fie reprezentată de boberi, patinatori, un lot de schiori și schioare. Echipa de hochei pe gheață nu va mai participa, probabil, la turneul Olimpiadei Albe.

● Federația vest-germană de hochei pe gheață a definitivat lotul care va pleca la Grenoble pentru a participa la întrecerile turneului olimpic. După cum se știe, echipa R.F. a Germaniei va susține la Grenoble un meci de baraj pentru promovarea în grupa A a turneului olimpic cu selecționata României. Din lotul care cuprinde 18 jucători fac parte: Schramm, Knauss (portari); Bader, Voelk, Schichtl, Waitl, Schneitberger, Thanner (apărători); Funk, Meindel, Schloder, Kuhn, Weisenbach, Lax, Gmeiner, Koepf, Reif, Hanig (atacanți).

● La Jocurile mondiale universitare de iarnă, ce se desfășoară în Austria, au fost desemnați învingătorii în alte trei probe. Combinata nordică (15 km fond plus sărituri de la trambulină) a fost dominată surprinzător de concurenții japonezi. A cîștigat Itakaki, cu 435,47 p; Milan Pazout (Cehoslovacia) a obținut victoria la slalom special, realizînd în prima manșă timpul de 52,40 iar în cea de a doua 59,18; schiorul norvegian Jon Hoias a terminat învingător în proba de 15 km, cu timpul de 48:41,6. La hochei pe gheață: Finlanda — Austria 7—2.

● Săritorii suedezi de la trambulină și-au încheiat întîlnirile de selecție. În ultimul concurs, desfășurat la Lycksele, pe primele trei locuri s-au clasat *Kjell Sjöberg* cu 216,2 puncte (cu sărituri de 69 și 65,5 m), *Torbjörn Hedberg* 212,4 (68,5 și 63), *Ulf Norberg* 207,2 p (69 și 63).

● Pe trambulina mică de la Hämenlinna pe primul loc s-a clasat *Topi Mattila*, înaintea favoritului, *Veikko Kankkonen*. Clasament: *Topi Mattila* 226,7 p (74 și 73,5), *Veikko Kankkonen* 225,5 p, (72,5 și 74); *Heikki Väisänen* 219,1 (73,5 și 73). Combinata nordică a fost cîștigată de *Ilpo Nuolijuri* cu 421,0 p.

● „Regele" schiului nordic suedez, *Assar Rönnlund*, a cîștigat la Edsbyn ultimul concurs de selecție a nordicilor suedezi. El a cîștigat proba de 50 km, cu timpul de 2h49,02 urmat de *Melcher Risberg* (37 de ani), care a parcurs distanța în 2h49,26. Pe locul al treilea s-a clasat Gunar Larsson.

● Biatlonistul sovietic *Nikolai Puzanov* a cîștigat la Vorohta una din întrecerile de selecție ale biatloniștilor sovietici. De remarcat că *Viktor Mamatov* (campion mondial) s-a clasat pe locul IV, iar *Vladimir Melanin* (campion olimpic la Innsbruck) a ocupat locul al 14-lea.

● A fost alcătuit lotul hocheiștilor cehoslovaci pentru turneul olimpic. Lotul este format din 18 jucători. Portari: *Lacky, Nadrchal*; fundași: *Horesovski, Tikal, Suchy, Masopust, Pospisil*; înaintași: *Sevcik, Golomka, Jirik, Hrbaty, Kohta, Cerny, Klapac, Nedomansky, Holik, Havel, Hejma*.

Una din veteranele schiului-fond din Uniunea Sovietică este, neîndoios, Alevtina Kolcina. Deși va lua în acest an startul pentru a patra oară la Jocurile Olimpice, ea se numără printre sportivele în care se pun mari speranțe la cucerirea unei medalii olimpice

Foto: TASS

CAMPIONATELE INTERNAȚIONALE DE TENIS DE MASĂ ALE ROMÂNIEI

Un deținător al titlului suprem și alte „palete" cu renume la start

Încă 48 de ore și în sala Floreasca vom putea urmări primele schimburi de mingi din cadrul unei noi ediții a campionatelor internaționale de tenis de masă ale României.

HANS ALSER — CAP DE AFIȘ AL FORMAȚIEI SUEDIEI

Reprezentanții Scandinaviei la aceste campionate sînt suedezii, de altfel și unii dintre cei mai valoroși „ping-pongiști" ai Europei. Lotul oaspeților noștri are în frunte pe campionul mondial de dublu bărbați (alături de Kjell Iohansson), Hans Alser. Acest jucător a avut o ascensiune vertiginoasă. Debutînd în 1958, cu ocazia primei ediții a campionatelor europene de la Budapesta, Alser a devenit foarte repede un nume respectat în tenisul de masă continental și chiar mondial. În repetate rînduri campion al țării sale, Alser cucerește, la patru ani distanță de Budapesta, în 1962, titlurile de campion al Europei la simplu bărbați și dublu mixt (împreună cu Inge Harst din R. F. a Germaniei). Pe palmaresul său au fost înscrise apoi alte două mari succese, în 1964 și 1966, cînd reprezentativa Suediei devine campioană continentală. În plus, menționăm că la aceeași competiție din 1966, el obține locul I (împreună cu compatriotul său Kjell Iohansson) la dublu bărbați, după ce, cu doi ani în urmă, ajunsese în finală. Dar, momentul culminant din drumul său ascendent îl constituie cîștigarea titlului suprem la dublu bărbați (cu același valoros partener), cu prilejul mondialelor de la Stockholm de anul trecut. Indiscutabil, avem de-a face cu o serie de performanțe puțin obișnuite chiar pentru cei mai valoroși jucători ai bătrînului continent. De altfel, Alser și Iohansson au fost singurii europeni care la ultima ediție a mondialelor au reușit să smulgă japonezilor un titlu din cele șapte puse în joc.

Hans Alser (Suedia) — campion mondial la dublu bărbați (alături de Kjell Iohannson)

Kim Cian Ho — campion al R.P.D. Coreene și locul III în lume

Am acordat prioritate, în mod firesc, „paletei" nr. 1 a acestei garnituri. Nu putem omite însă că acest as al jocului cu mingea de celuloid vine la București încadrat de cîteva talente autentice. Este vorba, în primul rînd, de Rolf Andersson și Stellan Bengtsson, campionul de juniori al Suediei și secundul său.

VALORI DE ÎNALTĂ CLASĂ ÎN REPREZENTATIVA R. P. D. COREENE

Pe firmamentul tenisului de masă mondial s-au evidențiat, în ultimii ani, cu o forță remarcabilă, și jucătorii din R. P. D. Coreeană. Rezultatele vorbesc de la sine. La ultimul test (campionatele mondiale de la Stockholm), acești jucători, plini de dinamism și posesori ai unei tehnici de mare subtilitate, au confirmat creșterea lor valorică, urcînd pe podiumul premiaților: locul II în lume la proba pe echipe bărbați. Cu atît mai mult ne bucură faptul că printre competitorii din sala Floreasca se vor afla și sportivii din R.P.D. Coreeană, dintre care doi titulari ai echipei finaliste în capitala Suediei.

Să onorăm întîii prezența lui Kim Cian Ho, campion al țării. El a luat parte pentru prima oară la campionatele mondiale, în 1963, la Praga. După patru ani, îl aflăm pe locul III în lista celor mai buni jucători din lume. Reamintesc cele cîteva rînduri publicate de noi la sfîrșitul competiției de la Stockholm: „Cea mai palpitantă partidă a C.M. a avut loc între Scholer și Kim Cian Ho. A fost o luptă cu adevărat titanică între doi dintre cei mai buni jucători ai campionatelor". Și pe bună dreptate, Kim Cian Ho a fost singurul sportiv care a înregistrat o victorie (în finala „Cupei Swaythling") la japonezul Nobuhiko Hasegawa — actualul deținător al titlului suprem. Tot atunci el a reușit să înfrîngă și rezistența altui vestit jucător japonez, Mitsuru Kono, al doilea în clasamentul mondial.

O altă „paletă" care s-a impus în concernul internațional este Iun Rian Von. Același Stockholm l-a consacrat. Aci, el a depășit — la echipe — un adversar redutabil, japonezul Hajime Kagimoto. Prin prisma rezultatelor sale superioare, Iun Rian Von și-a cîștigat dreptul să se situeze pe poziția a X-a din lume.

Din restul formației mai fac parte Kim Iun Sam, Pak Kil Tu și Kan Nun Hoa. Lor li se adaugă cele cinci jucătoare și anume: Kim Ban Za, O Cian Za, Ta Pan Suk, Kim In Suk și Kan Sun Za. Echipa feminină are o experiență competițională mai mică, dar din antrenamentele comune efectuate cu jucătoarele noastre — în ultimii ani — am putut constata că această reprezentativă cuprinde talente deloc neglijabile. Dintre ele, se detașează campioana Kim Ban Za.

★

Întrecerile campionatelor internaționale din sala Floreasca programate de duminică și pînă miercuri inclusiv, vor fi precedate de o dublă întîlnire amicală (feminină + masculină) România — R.P.D. Coreeană, anunțată pentru astăzi, de la ora 18, în aceeași sală.

LA „MASA VERDE":

Inter a pierdut meciul cu Cagliari!

MILANO 25 (Agerpres). — După cum transmite agenția A.N.S.A., comisia de recurs a Ligii italiene de fotbal a dat meci cîștigat cu 2—0 echipei Cagliari pentru partida disputată la 14 ianuarie, la Milano cu Internazionale, partidă cîștigată pe teren cu 3—0 de Internazionale. Hotărîrea a fost luată ca urmare a faptului că un spectator a aruncat cu o monedă de 100 de lire în căpitanul echipei Cagliari, Luigi Longo.

In urma hotărîrii federației, Cagliari, cu 18 puncte, trece pe locul 7, iar Inter retrogradează pe locul 9 avînd 16 puncte.

Fotbaliștii din R.D.G. din nou învingători

Echipa de fotbal a R.D. Germane a obținut o nouă victorie în turneul octogonal de la Santiago de Chile: 4—2 (3—0) cu Racing Buenos Aires, cîștigătoarea „Cupei intercontinentale". Universidad Chile a făcut joc egal: 2—2 (0—0) cu formația Colo Colo.

Raliul Monte Carlo

Numai 60 de echipaje au mai rămas să-și dispute întîietatea în proba finală a Raliului Monte Carlo.

Pe primul loc în clasamentul celor 60 de echipaje care au mai rămas să-și dispute întîietatea în Raliul Monte Carlo se află echipajul francez Larrousse — Callewaert (pe o mașină „Renault Alpine") cu 8040 puncte penalizare. Îi urmează Elford — Stone („Porsche") — 8103 puncte; Toivonen — Tinkkanen („Porsche") — 8103 puncte; Aaltonen — Liddon („BMC") — 8116 puncte. Echipajul polonez Zasada — Dobrzanski („Porsche") ocupă locul 8 cu 8383 puncte, iar echipajul Vinatier — Jacob („Renault Alpine") locul 10 cu 8468 puncte.

Viktor Korcinoi învins!

În runda a XII-a a festivalului de șah de la Beverwijk, marele maestru maghiar Lajos Portisch l-a învins în 34 de mutări pe liderul și cîștigătorul virtual al întrecerii, Viktor Korcinoi. Florin Gheorghiu (cu negrele) a terminat remiză cu marele maestru Bora Ivkov. Alte rezultate: Tal—Donner 1—0, Bobotov—Hort și Rossolimo—Cirici remize. În clasament: Korcinoi 10½ p, Tal 7½ p, Gheorghiu, Hort și Portisch 7 p. În turneul maeștrilor Ciociltea a remizat cu Fiesch (Ungaria), acumulînd 7½ p. Polonezul Doda se menține lider cu 8½ p și o partidă întreruptă la olandezul Jongsma. Tereza Stadler (Iugoslavia) este noua liderâ a turneului feminin cu 5½ p, urmată de Kozlovskaia 5 p (1), Nicolau, Malypetrova și Vreeken 5 p. În runda a VIII-a Alexandra Nicolau a învins-o pe Ivanka (Ungaria).

După o pauză de șase săptămîni, pricinuită de o mare epidemie de febră aftoasă, pasionații turfului din Anglia au avut din nou ocazia să asiste la curse de cai. În fotografie, un aspect din cursa cu obstacole „Handicapul Cardinal", desfășurată la Sandown Park.

Telefoto: U.P.I.-Agerpres

DANZER — DIN NOU CEL MAI BUN DIN EUROPA

Aseară, în Suedia, austriacul Emmerich Danzer a obținut o victorie clară și astfel cel de al 4-lea titlu de campion european la patinaj artistic în proba individuală masculină. Îi urmează în clasament: 2. Wolfgang Schwartz (Austria), 3. Ondrej Nepela (Cehoslovacia), 4. Patrick Pera (Franța).

★

După cum ați putut urmări pe ecranele televizoarelor, la capătul unei evoluții în care simțul artistic s-a împletit cu grația, lirismul și măiestria, campionii mondiali și olimpici **Ludmila Belousova** și **Oleg Protopopov** au cucerit miercuri seară, pentru a 4-a oară, medalia de aur a „europenelor" în **proba de perechi** (312 p). O spectaculoasă remontare a realizat un alt cuplu sovietic, **Tamara Moskvina — Alexei Mișin**, care s-a întrecut pe ei înșiși la figurile libere (doi dintre arbitri i-au punctat chiar mai bine decît pe campioni), ajungînd de la locul 6 (după „impuse") pe locul II, cu 300,4 p. Avem de-a face cu un rar tur de forță. „Bronzul" a revenit perechii din R.D.G **Heidemarie Steiner — Heinz Ulrich Walther**, cu 301,6 p. Au urmat: 4. Margot Glockshuber — Wolfgang Danne (R.F.G.) 297,7 p, 5. Irina Rodnina — Alexei Ulanov (U.R.S.S.) 298,5 p, 6. Gudrun Hauss — Walther Häffner (R.F.G.) 294,6 p.

Ieri dimineața a început și **proba individuală feminină**, la care participă 22 de patinatoare. După **trei figuri impuse**: 1. Hanna Mașkova (R.S.C.) 504 p, 2. Beatrice Shuba (Austria) 497,6 p, 3. Gabriele Seyfert (R.D.G.) 493 p, 4. Ann Stapleford (Anglia) 482,8 p, 5. Zsuzsa Almasi (R.P.U.) 482,7 p. **Astă seară** vom putea urmări — prin intermediul televiziunii — de la ora 20.50 **proba de dansuri.**

CORESPONDENȚĂ PENTRU **sportul**

Șanse modeste

În sfîrșit, oficialitățile sportive din țara noastră s-au decis asupra delegației de sportivi care urmează să ne reprezinte la Jocurile Olimpice de la Grenoble. S-a ținut seama de comportarea pe care loturile de sportivi iugoslavi au avut-o la concursurile internaționale desfășurate, în ultimul timp, la Wengen (schi alpin), Innsbruck, Bischofshofen, Garmisch-Partenkirchen (sărituri de la trambulină) etc. Selecționerii lotului olimpic s-au întîlnit, la 16 ianuarie, la Belgrad, sub patronajul Comitetului olimpic, apreciind, pentru fiecare sportiv în parte, șansele pe care le are în dîrza dispută olimpică de la Grenoble și stabilind, în ultimă instanță, componența lotului care va face deplasarea în Franța.

Speranțele cele mai mari într-o comportare onorabilă se pun în săritorii de la trambulină, care și în anii trecuți au repurtat unele succese ce au făcut să se vorbească elogios despre sporturile de iarnă de la noi. Vor face deplasarea 5 săritori: Erzen, Peclar, Meseț, Zaiț, Ștefancici. Cu toții au evoluat satisfăcător în acest sezon la concursurile din Austria, R.F. a Germaniei și Iugoslavia, din care cauză misiunea antrenorului, de a alege pe cei trei sportivi care urmează să concureze la J.O., este destul de dificilă.

În ce privește schiorii noștri, valoarea lor nu ne face să întrezărim vreo... surpriză plăcută. Atît Iakopici, Klinar cît și Gazvoda nu se pot încumeta, deocamdată, să aspire la locurile fruntașe ale ierarhiei mondiale în schiul alpin și vor fi mulțumiți dacă vor reuși să se claseze între primii 30. La probele de fond, cel mai bun component al delegației noastre este Bavce, în timp ce Mlinar și Kerștein încearcă să-și dovedească posibilitățile într-o mare întrecere internațională. Maida Ankele este singura reprezentantă feminină în expediția iugoslavă pentru Grenoble. Este adevărat, ea are o bogată experiență competițională, dar nivelul pregătirii sale ne face să credem că ea nu se va putea angaja în lupta elitei schiului alpin mondial. Tînăra Lida Tevș a fost încercată în cîteva concursuri internaționale, dar nu a dat satisfacție.

După cum se știe, la J.O. de la Grenoble va participa și echipa de hochei pe gheață a Iugoslaviei. Din păcate, în ce privește alcătuirea formației, între selecționerul Ivan Tomici și jucători s-au iscat, în ultimul timp, neînțelegeri, din care cauză, nici pînă acum, nu se știe clar care anume jucători, sub conducerea cărui antrenor, vor face deplasarea la Grenoble. Se contează că din lot nu vor lipsi Ratai, Renaud, Ancevici, Mihailovski, Gale, Felț, Bogo Ian, Ivo Jan, Smolei, Knez.

Predrag SARICI
redactor la „Sportske Novosti" — Zagreb

telex — radio — telefon

PREȘEDINTELE Federației mexicane de tenis, Francisco Arocha, a declarat că Federația sa se opune turneelor Open (deschise fără deosebire amatorilor și profesioniștilor), preconizate de forul de specialitate din Anglia. Federația mexicană susține poziția Federației internaționale, pentru menținerea pe mai departe a categoriilor distincte de amatori și profesioniști.

■

LA COCHABAMBA, în cadrul „Cupei campionilor Americii de Sud" la fotbal, echipa Sporting Cristal (Peru) a învins cu scorul de 1—0 (0—0) pe campioana Boliviei, Wilsterman. În cadrul aceleiași competiții, Universitario Lima a dispus cu 3—0 (2—0) de formația bolivianā Always Ready.

■

ÎN „CCE" LA VOLEI MASCULIN: Legia Varșovia — Selecționata Universității din Paris 3—0 (6, 9, 10), la Paris.

■

ÎN „CCE" LA BASCHET (f): Recoaro Vincenza — Trețnevka Zagreb 55—43 (23-19). În competiția similară masculină: ȚSKA Cerveno Zname Sofia — Siemmenthal Milano 106—112 (52—56, 98—98).

■

SELECȚIONATA de juniori a Belgiei a întrecut cu 7—1 (3—0) echipa similară a Luxemburgului, în preliminariile turneului UEFA.

Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu 23—25.

PROLETARI DIN TOATE ȚARILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația : str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex : sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 75 (5509)

Simbătă 27 ianuarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

LA A 50-A ANIVERSARE A TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Cu prilejul celei de-a 50-a aniversări a zilei de naștere a tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, vineri dimineață au venit la sediul C.C. al P.C.R., pentru a prezenta felicitări, delegații alcătuite din activiști de partid și de stat, reprezentanți ai unor instituții centrale și organizații obștești, ai unor mari unități industriale și instituții de cultură din Capitală.

Au fost de față tovarășii : Gheorghe Apostol, Alexandru Birlădeanu, Emil Bodnaraș, Chivu Stoica, Alexandru Drăghici, Paul Niculescu-Mizil, membrii și membrii supleanți ai Comitetului Executiv și secretarii C.C. al P.C.R.

Tovarășului Nicolae Ceaușescu i-au fost prezentate felicitări de delegații ale : Comitetului orășenesc București al P.C.R., Comitetului regional București al P.C.R., aparatului C.C. al P.C.R., Consiliului Central al Uniunii Generale a Sindicatelor, Uzinelor „23 August", C.C. al U.T.C. și Uniunii Asociațiilor Studenților din România, Uzinelor „Grivița Roșie", Academiei Republicii Socialiste România, Fabricii de confecții și tricotaje București, Universității București, Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, Uniunii Scriitorilor, Uzinelor „Danubiana", Uniunii Compozitorilor, Filaturii „Dacia", Uniunii Artiștilor Plastici, Uzinelor „Electronica", Consiliului Național al Femeilor, Ministerului Forțelor Armate, Consiliului Național al Organizației Pionierilor, Ministerului Afacerilor Interne, Uniunii Centrale a Cooperativelor Meșteșugărești, Uniunii Ziariștilor, Uniunii Centrale a Cooperativelor de Consum, Consiliului Național pentru Educație Fizică și Sport.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu a mulțumit cu căldură pentru felicitările adresate cu acest prilej.

Într-o atmosferă deosebit de caldă, tovărășească, tovarășul Nicolae Ceaușescu și ceilalți conducători de partid și de stat s-au întreținut cu cei prezenți.

★

Aseară, în saloanele Consiliului de Miniștri, a avut loc o masă tovărășească, oferită de Comitetul Central al Partidului Comunist Român, cu prilejul celei de a 50-a aniversări a zilei de naștere a tovarășului Nicolae Ceaușescu.

(Agerpres)

ÎN VALEA CAMPIONILOR...

Furat de impresia pregnantă a interesului pentru schi manifestat de localnici în depresiunile Giurgeului și Ciucului (impresie care solicita mai mult reportajul), cred că n-am pus accentul suficient pe unele aspecte mai concrete ale întrecerilor ce au avut loc de curind la Valea Strimbă, lingă Gheorghieni.

Datorită lor, putem întrezări — în funcție de realizarea unor deziderate — *largi perspective* activității acestei discipline atit de utile, chiar și la Valea Strimbă, așezare considerată (de către unii) periferică în aria sportului nostru.

În primul rind, *trei constatări de bază*. Există aici : *1. condiții naturale deosebit de avantajoase* pentru o bogată activitate sportivă hibernală (permanență a zăpezii din noiembrie și pină la începutul lui aprilie, temperatură constant scăzută, lipsa unor curenți puternici) ; *2. un tineret entuziast* — am putea spune chiar avid de schi —, perseverent, cu însușiri evidente pentru probele de schi și sărituri (rezistență, suplețe, curaj, dirzenie și un pronunțat spirit competițional) ; *3. tradiție autentică* în materie ; cultivată cu mindrie, mai mult, cu orgoliu, înțeles însă la modul pozitiv (valorosul nostru biatlonist *Gh. Vilmoș* și multipla campioană *Ilona Micloș*, de pildă, sint din Valea Strimbă și, respectiv, Joseni, un sat de prin aceleași părți). Mai adăugăm marele interes manifestat de săteni, aportul lor moral și material generoasa dăruire a unor oameni, mai tineri sau mai virstnici, care se ocupă de propășirea schiului de la poalele la fel de generosului masiv Hășmaș, „părinte" al Mureșului, Oltului și Bicazului ardelenesc.

Așa se explică sutele de concurenți prezenți la orice concurs popular, cei 2 000 de spectatori sosiți pe schiuri sau în cird de sănii și mașini la „*Concursul celor 3 trambuline*", amintindu-ne de valea Răcădăului în ziua unui motocros cu miză mare. Așa se explică ștafeta schiului care se predă din tată în fiu, din copil în copil, exemplificată la „modul" performanță în perspectivă de cei patru Ghiulai (Adalbert, Ștefan, Alexandru și mezinul Iosif). Așa se explică prezența printre fruntașii schiu-

(Continuare în pag. a 2-a)

Neagoe MARDAN

Și campionul nostru de biatlon Gheorghe Vilmoș și-a făcut ucenicia de schior pe aceste meleaguri...

UN PREMIU NAȚIONAL PENTRU SPORT

Flacăra olimpică aprinsă din soare, izvorind din însăși povestea veacurilor, luminează primele zile ale noului an, purtind cu ea ideea vieții atotbiruitoare, în fața căreia însuși temutul zeu Marte își oprea singeroasa-i spadă. Înfruntind mileniile, cu mereu renăscută tinerețe, întrecerile olimpice își așteaptă startul atitor emoții, atitor glorioase victorii și respectate înfringeri.

Poate de aceea, mai mult ca oricind, nevăzute unde și palpabile fire, transmit din și înspre toate colțurile lumii, rezultatele nenumăratelor statistici și anchete, epilog al performanțelor de ieri, prolog al celor de miine.

E un fapt intrat în obișnuință. Sub diferite forme se încearcă a se da un răspuns legitimei întrebări : care au fost cei mai buni sportivi ai anului ?

Se compară, aparent ilogic, performanțele obținute în apa bazinelor de înot, cu cele înscrise în înălțimile văzduhului, sau pe terestrele piste ale stadioanelor. Se acordă și se adiționează puncte, se întocmesc clasamente...

Paginile de ziar iau locul tabelelor de rezultate pentru a dărui meritata răsplată celor mai buni dintre cei buni. Învingătorilor nu li se mai oferă cel mai înalt loc pe podiumul victoriilor, ci caldul omagiu al metaforelor înscrise de litere reci de tipar. Pentru că au învins în lupta cu timpul, cu spațiul ; pentru că i-au învins pe toți ceilalți ; pentru că s-au învins pe ei înșiși. Și mai ales, pentru că au afirmat, o dată în plus, supremația omului în duelul cu „limitele" exprimate în secunde, centimetri sau kilograme.

Pornind de la aceste elemente, am dori ca ecoul aplauzelor de pe stadioane să se concretizeze și la noi, ca în atitea alte țări, într-un anual și oficial clasament al celor mai buni sportivi autohtoni. Anchetele diferitelor publicații au deschis drumul... Rămine ca el să fie încununat cu decernarea unui PREMIU NAȚIONAL PENTRU SPORT, care să răsplătească în fiecare an, pe cel mai bun sportiv al țării.

O dată cu instituirea acestui premiu, care n-ar reprezenta o noutate pentru mișcarea sportivă românească, ci doar o revenire la tradiție, speranța ne poartă și spre alte împliniri viitoare.

Să nu uităm, mai ales în acest an olimpic, că performanțele vremurilor apuse nu constituiau fapte singular sportive. Simonide, Pindar și Euripide au închinat ode învingătorilor... Discobolul lui Myron, Doriforul și Diadumenul lui Policlet, ca și statuile de atleți ale lui Praxitele, reînvie și astăzi imaginea sportivilor antichității.

Și, amintindu-ne de toate acestea, ne întrebăm dacă ar fi imposibilă acordarea în paralel cu Premiul național pentru sport și a unor premii pentru literatură sportivă, pentru operele de artă inspirate din sport. Sintem convinși că nu !

Dorin ȘTEFLEA

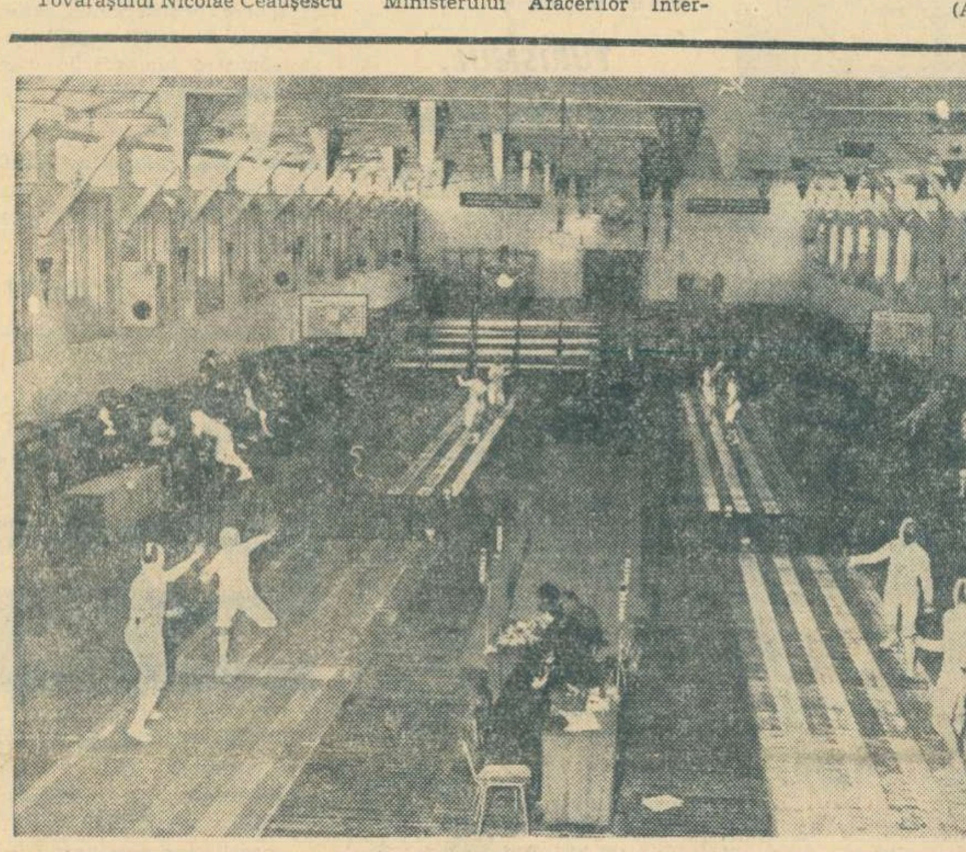

Sala clubului Steaua nu cunoaște odihnă în aceste zile de iarnă fiind una din cele mai active prezențe în viața competițională a Bucureștiului sportiv.

Fotoreporterul A. TRANDAFIRESCU a surprins această imagine de ansamblu din timpul unui concurs de scrimă.

Hocheistul Anton Biro indisponibil !

În cadrul unui meci de antrenament, disputat în turneul pe care selecționata noastră de hochei îl întreprinde în prezent în R.F. a Germaniei, jucătorul **Anton Biro**, unul dintre cei mai în formă hocheiști în acest sezon, a suferit un accident (fractură de tibie), ceea ce îl pune în imposibilitatea de a mai face parte din lotul olimpic. În această situație, s-a hotărit ca în locul lui Biro, la Grenoble să fie trimis tinărul **Aurel Moiș**

Un arbitru român la Budapesta

Partida masculină de volei din cadrul optimilor „C.C.E." dintre campioanele *Ungariei* și *R.F. a Germaniei*, care va avea loc duminică la Budapesta, va fi condusă de arbitrul român *VASILE MORARU* din Cluj.

24 ore

ALEXANDRU POPESCU — NOUL ANTRENOR AL ECHIPEI NAȚIONALE DE POLO

În urma ședinței biroului F.R. Natație, care a avut loc ieri după-amiază, *Carol Corcec* a fost desărcinat din funcția de antrenor al echipei naționale de polo, iar în locul său a fost numit maestrul sportului *ALEXANDRU POPESCU*.

„EUROPENELE" DE PATINAJ ARTISTIC

Evoluind ireproșabil în programul de „libere" ieri seară la Västeras perechea engleză Diana Towler—Bernard Ford a repurtat a treia victorie consecutivă în proba de dans a campionatelor europene, de patinaj artistic. Au urmat compatrioții lor Yvonne Suddick—Malcolm Cannon și Janet Sawbridge—John Lane, cuplurile sovietice Irina Griscova—Viktor Riskin și Ludmila Pakhomova — Aleksandr Gorsakov, precum și Angelica și Erich Buck (R.F.G.).

Ultima probă a campionatelor europene de patinaj artistic, cea de *simplu femei*, se află la jumătatea drumului. După desfășurarea programului de figuri obligatorii — joi și vineri — clasamentul prezintă unele surprize. Dintre ele, cea mai importantă o constituie locul trei (modest pentru cartea sa de vizită) ocupat de campioana europeană de la Ljubljana, Gabrielle Seyfert, care este, totodată, și medaliată cu argint la „mondialele" de la Viena, de anul trecut.

Un progres remarcabil înregistrează *Hanna Mașkova* (locul II la „europene" și medalie de bronz la „mondiale"). Ea conduce ferm, putind fi considerată virtuală campioană a Europei pe 1968. De asemenea, Beatrice Schuba (locul V la Ljubljana) a făcut, la rindu-i, un salt spectaculos depășind-o destul de confortabil pe Seyfert. Reprezentanta țării noastre, Elena Moiș, se situează pe penultimul loc (din 25 de concurente). Ea a depășit, deocamdată doar o sportivă iugoslavă, dar păstrează șansele unei îmbunătățiri a situației, în urma evoluției la „libere" — unde se prezintă, de obicei mai bine

Iată cum arată plutonul fruntașelor **după „impuse" : 1. Hanna Mașkova (Cehoslovacia) 1 171,9 p, 2. Beatrice Schuba (Austria) 1 155,2 p. 3. Gabrielle Seyfert (R.D.G.) 1 128,9 p, 4. Sally Anne Stapleford (Anglia) 1 105,8 p, 5 Zsuzsa Almassy (Ungaria) 1 103,7 p, 6. Monika Feldmann (R.F.G.) 1 074,9 p, 7. Patricia Dodd (Anglia) 1 067,3 puncte.**

Întrecerile se încheie astă-seară, cind sint programate figurile libere ale probei individuale feminine.

În turneul internațional masculin de baschet de la Lörach (R.F.G.), aseară : ROMÂNIA — ELVEȚIA 96—68 (47—40).

Se patinează la Dinamo

De ieri, a început să funcționeze patinoarul natural din Parcul sportiv Dinamo. Între orele 9—13 și 16—20, iubitorii patinajului găsesc aici gheață tare și... muzică bună. Baza dispune de o instalație de iluminat pentru nocturnă.

Ieri, sala Floreasca a găzduit patru întilniri internaționale amicale de tenis de masă. Rezultate : fete : România (tineret) — Iugoslavia 3—2 ; băieți : Iugoslavia — România 5—0 ; România — R.P.D. Coreeană 5—1 la femei și R.P.D. Coreeană — România 5—1, la bărbați.

Noi săli de sport

● De citeva zile, studenții facultății de educație fizică a Universității din Iași au la dispoziție o frumoasă sală de sport. Construită pe structura de rezistență a unei clădiri vechi, sala de dimensiuni 34x10x5,20 m — permite practicarea diferitelor sporturi ca: baschet, handbal, volei, gimnastică, scrimă etc.

D. DIACONESCU
coresp. principal

● La Bocșa (regiunea Banat) a fost terminată recent construcția unei noi săli de sport. La realizarea acestei amenajări sportive, asociația Metalul, de pe lingă Uzina de construcții metalice și mașini agricole, a primit un ajutor substanțial din partea C.N.E.F.S.

P. PETRIȘOR-coresp.

Campionatele școlare de volei și baschet

Miine, campionatele școlare de volei și baschet (faza pe oraș) programează o nouă etapă care se va desfășura începind de la orele 8.30 :

BASCHET, liceele de băieți și fete : în sălile Spiru Haret și I. L. Caragiale ; **școli generale, fete :** în sala Liceului nr. 24 ; **băieți :** în sala Liceului N. Bălcescu.

VOLEI, licee, fete : în sala Gheorghe Șincai, **băieți :** în sala Dimitrie Cantemir ; **școli generale, fete :** în sala Gh Lazăr ; **băieți:** în sala M. Basarab ; **școli tehnice:** baschet la Șc. T. Construcții, volei la Șc. T. Financiară și Șc. T. Muntenia.

CAMPIONATELE INTERNAȚIONALE DE TENIS DE MASĂ ALE ROMÂNIEI ÎNCEP MÎINE

Jucătorii români prin prisma pronosticurilor

RADU NEGULESCU

Iată-ne, din nou, în preajma unei competiții de anvergură la tenis de masă, pe care o găzduiește Capitala. Merită a fi subliniat faptul că reactualizarea campionatelor internaționale ale României este onorată de a participare valoroasă, consemnată pe lista de întreceri prin prezența unor sportivi din unsprezece țări din Europa și Asia.

Am prezentat în citeva numere din ziar palmaresul invitaților la „internaționale". Nu vom mai face acest lucru și cu membrii reprezentativelor noastre. Aceasta, pentru că ei sint suficient de cunoscuți de publicul bucureștean, în fața căruia au evoluat de atitea ori. Vom face, în schimb, unele aprecieri despre șansele lor în această importantă confruntare sportivă, solicitind în acest scop și părerea maestrei emerite a sportului Ella Constantinescu, antrenor federal.

— Sint bucuroasă, a ținut să precizeze Ella, că avem din nou ocazia să asistăm aci, în București, la un concurs de o asemenea amploare. Cred că și publicul era dornic de un spectacol atrăgător, oferit de reunirea în Capitală a unor „palete" excelent cotate în arena internațională. Mulți dintre jucătorii noștri mai tineri vor avea astfel prilejul să-și măsoare forțele în fața unor sportivi rutinați, să-și îmbogățească cunoștințele, experiența. Să sperăm că „internaționalele" din București nu-și vor mai întrerupe firul, fiind programate cu strictă periodicitate, menținindu-și titlul de cel mai puternic turneu din Europa.

— Și noi nădăjduim același lucru. În plus, am dori ca acest eveniment sportiv să constituie un reviriment în tenisul de masă din România. Dar să revenim la concret. Ce rezultate întrevedeți pentru cele patru zile de întreceri, care sint posibilitățile și pretențiile noastre în „duelurile" de la Floreasca ?

— Deși, în ultima vreme, rezultatele obținute de fete nu au fost prea încurajatoare, totuși, îmi exprim încrederea în reușita lor, fie și parțială. Să mă explic. În mod firesc, trebuie să ciștigăm seria (cu Cehoslovacia și Bulgaria). Apoi, printr-o bună mobilizare a forțelor, cred că putem depăși formația R.F. a Germaniei sau cea a Ungariei din grupa a II-a. Consider că prezența noastră în finală, alături de

ELEONORA MIHALCA

Anglia, R.P.D. Coreeană sau R.D. Germană nu este imposibilă. Aștept însă de la toate sportivele noastre, dar, mai cu seamă, de la Maria Alexandru, un efort mai susținut.

— Se pare că la băieți, valoarea și omogenitatea echipei R.P.D. Coreene nu lasă nici un dubiu asupra ciștigătorilor. Unde se pot însă situa românii ?

— Băieții noștri se află într-o formă bună, poate cea mai bună a sezonului. De aceea, îi văd în semifinală cu puternica echipă a Iugoslaviei, unde, pentru obținerea victoriei, — fiecare meci trebuie abordat cu toată hotărîrea dar și cu multă luciditate tactică.

— Dar pe tabelele celor cinci probe individuale, care ar putea fi situația ?

— E mai complicat de dat vreun pronostic. La simplu fete, de pildă, Grinberg, Wright, Alexandru sau Geissler, poate chiar și o jucătoare din R.P.D. Coreeană sint îndrep-

(Continuare în pag. a 4-a)

MICROINTERVIU CU IOLANDA BALAȘ

Fotoreporterul ne-a adus deunăzi fotografia de mai sus, făcută la un antrenament al IOLANDEI BALAȘ-SÖTER. Imediat am și căutat-o pe recordmana mondială.

— Cum merge cu pregătirea Ioli ?

— Nu este vorba, propriu-zis, de o pregătire ca în urmă cu doi-trei ani. Acum fac antrenamente mai mult de agrement, pentru menținere și pentru a fi în continuare alături de vechii mei prieteni. Tendonul bolnav nu-mi permite eforturile de altădată. Zilele trecute am încercat citeva accelerări cu 1/1 intensitate și m-a durut piciorul. Bineînțeles, nu vreau să renunț la atletism, sportul care mi-a dăruit atitea satisfacții, și dacă sănătatea îmi va permite voi încerca să mai sar. Cum, cind și cit, nu pot ști, pentru că răspunsurile la aceste întrebări nu depind numai de voința mea.

— Ai un gind și pentru Mexic ?

— Chiar atit de departe nu mă gindesc, mai ales că o participare olimpică nu se poate realiza; totuși, peste noapte !...

R. V.

Adevărata glorie

O informație laconică ne aduce la cunoștință că zilele acestea a fost desemnat campionul sportivității pe anul trecut. Examinînd cu minuțiozitate propunerile făcute, juriul internațional s-a oprit asupra tenismanului maghiar Gulyas Istvan, care devine astfel „Mr. Fair-Play 1967". Treapta secundă a podiumului ipotetic, este ocupată de unul dintre vrăjitorii mingiei de celuloid, suedezul Kjell Johannson, fost campion european la tenis de masă.

Așadar, în primele două locuri, doiași ai unor discipline în care nervii joacă un rol covîrșitor. Cu atît mai interesante pentru noi, prin această prismă, argumentele juriului în acordarea respectivelor distincții. Gulyas, cunoscut îndeobște drept un sportiv de corectitudine exemplară, disputa o partidă-cheie la Rolland Garros, în compania cehoslovacului Kukal. În situația de 2—2 la seturi și 5—5 în manșa decisivă, Kukal acuză un cîrcel la picior; conform regulamentului, adversarul putea aștepta maximum 10 minute, după care jocul urma să fie reluat, indiferent de starea fizică a unuia dintre competitori. În caz de indisponibilitate prelungită, se consemnează abandonul celui accidentat. Fără umbră de ezitare, Gulyas a sărit în ajutorul lui Kukal, cerînd totodată arbitrului să permită întreruperea partidei atîta timp cît va fi necesar pentru deplina restabilire a partenerului său. După vreo jumătate de oră Kukal și-a revenit, meciul a fost reluat și, în cele din urmă, victoria a surîs concurentului cehoslovac, cu 8—6!

Gestul celuilalt laureat, Kjell Johannson, nu este mai puțin pilduitor. Condus cu 2—0 la seturi de jucătorul sovietic Gomoskov, într-o întîlnire din cadrul campionatului mondial, Johannson trimite un rever pe care omul de vizavi nu-l poate respinge, și arbitrul anunță 21—20 pentru suedez. Foarte calm, acesta se îndreaptă spre conducătorul jocului, arătînd că mingea a lovit partea exterioară a mesei — deci, punct pentru adversar! Gomoskov cîștigă schimbul următor și, odată cu acesta, setul și meciul...

Comentariile, evident — sînt de prisos. M-am întrebat doar, citind detaliile pe care vi le împărtășesc, cîți dintre sportivii noștri fruntași ar fi putut concura vreodată cu șanse temeinice, în această competiție a loialității? Memoria m-a împins în urmă cu doisprezece ani, la Jocurile Olimpice de la Melbourne, cînd Mircea Dobrescu, învins (a cîta oară?!) de optica juriului, a înmînat lui Terrence Spinks buchetul pe care unul dintre spectatori i-l dăruise, după gongul final, considerîndu-l cîștigător indiscutabil al centurii olimpice la categoria muscă...

Așteptăm cu încredere eventuale „recidive" în acest sens, din partea reprezentanților noștri.

Dan DEȘLIU

Cînd vorbim de sport, Ploiești înseamnă de regulă, Petrolul, mai precis spus echipa de fotbal Petrolul. Se uită prea ușor că tot de la Petrolul este și campioana țării la gimnastică, Elena Ceampelea. Dar în regiunea Ploiești gimnastică se face și la Buzău, la liceul cu program de educație fizică. Una din cele mai talentate eleve-gimnaste este Viorica Țîru, pe care o vedeți în fotografia noastră lucrînd la calul de sărituri sub conducerea profesorului Traian Săvulescu.

Foto: Ion Popescu—Ploiești

„O INTRECERE UTILĂ PENTRU TINERII GIMNAȘTI CARE LUCREAZĂ IN PERSPECTIVA VIITOAREI OLIMPIADE"

La începutul acestui an, gimnaștii Școlii sportive nr. 2 din București și cei ai Clubului Gut Heil Itzehoe din Republica Federală a Germaniei s-au intîlnit pentru prima oară. Organizată cu participarea celor mai valoroase elemente din secțiile de gimnastică, respectiva întrecere a coincis cu o reușită deplină. Cu toate că n-a fost vorba decît de un concurs amical, micii sportivi s-au străduit totuși să-și pună în valoare tot talentul, toate cunoștințele lor. Pe această temă, după concurs oaspeții au ținut să ne împărtășească cîteva impresii.

Primul solicitat a fost antrenorul echipei de băieți, prof. GEORG BISCHOF.

„Am salutat din inimă inițiativa organizării acestei întîlniri, reușită sub toate aspectele: și ca atmosferă de concurs și ca valoare a participanților. Am venit la dv. să învățăm. În primul rînd. Contactul larg și continuu cu tineri sportivi dintr-o serie de țări ne va ajuta să tragem concluzii cu privire la ceea ce avem de făcut pentru J.O. din 1972, ediție ce va fi găzduită de orașul München. Din acest punct de vedere, întrecerea cu gimnaștii unei școli sportive din România, aș sublinia, ai unei școli fruntașe, ne-a prilejuit observații utile. Gazdele au lucrat cu elemente mai dificile la sol, unde au și dominat proba (n.n. primii clasați: Oprescu, Bunescu, P. Diehl). De asemenea, foarte strînsă a fost întrecerea la inele. Noi ne-am afirmat ceva mai mult în probele de sărituri, paralele și bară. Cred că permanentizarea unor contacte între gimnaștii celor două cluburi școlare se poate să aducă un salt valoric în ambele sensuri. Noi vom pleda pentru asemenea contacte".

Și părerea prof. HORST GÜHR, antrenorul echipei feminine: „Fetele noastre au avut un mare cîștig din întrecerea cu colegele lor din București, **Ana Dragosin, Olga** Gheorghe. Luminița Cizer, ca și celelalte sportive din echipa Școlii sportive nr. 2, au folosit elemente la nivelul marilor competiții europene pentru tineret. Sînt sigur că pentru 1972, la Olimpiadă, aceste sportive pot viza un loc în echipa României. Fetele noastre, mult mai mici ca vîrstă și, deci, cu un bagaj mai redus de cunoștințe și de experiență le-au urmărit, atente, pe adversarele lor, cu gîndul de a le ajunge într-un viitor apropiat".

Iată și punctul de vedere al unor arbitri care au însoțit echipa oaspe:

Prof. EDDA FLÜHE: „Pentru că toate discuțiile trebuie orientate în direcția Olimpiadei, a celei care va urma Mexicului, aș putea să anticipez că, cu elemente ca Cizer, Gheorghe și Dragoșin și, desigur, cu multe altele pe care le aveți, dv. vă puteți prezenta în mod remarcabil la marea întrecere".

Prof. ERWIN LINKE: „A fost o întrecere interesantă pentru ambele echipe. Băieții noștri au învățat din concursul de la București că vor trebui să pună accentul mai mult pe expresivitate, după cum tinerii gimnaști ai școlii gazdă urmează să se orienteze în special către îmbunătățirea forței. Aștept cu interes returul întrecerii, care urmează să aibă loc la noi. Sper să fim aceleași gazde atente și să facem plăcută șederea sportivilor bucureșteni la Itzehoe".

(t. st.)

POPAS LA LICEUL „MIHAI VITEAZU" DIN BUCUREȘTI

TRADIȚIILE SÎNT PURTATE MAI DEPARTE

Cînd și-a serbat centenarul, acum trei ani, Liceul „Mihai Viteazu" din București a organizat și o expoziție documentară; un hronic ilustrat în care se succedau secvențe din viața de un secol a acestui așezămînt.

„La redarea procesului de învățămînt am ținut mult să apară în expoziție și activitatea sportivă a liceului. Trebuie să știți că sportul are în liceul nostru o veche tradiție, care stă la baza muncii și a rezultatelor noastre de azi în acest sector" — ne spunea, atunci, profesorul Mihai Costea, directorul liceului, exprimînd mentalitatea unui întreg colectiv.

CU SIMȚ GOSPODĂRESC

Un liceu cu 1 160 elevi și cu 85 de cadre didactice, dintre care 8 profesori la catedra de educație fizică, presupune și o bază materială sportivă adecvată. Într-adevăr, Liceul *„Mihai Viteazu"* posedă două săli de gimnastică însumînd o suprafață de 202 m.p., terenuri de baschet, de volei, de handbal, o pistă de alergări (de 60 m lungime) și două gropi pentru săriturile în înălțime și în lungime.

„Să nu vă închipuiți că aceste terenuri le-am primit de-a gata", ne spune profesorul *Ion Udriștoiu*, directorul adjunct al liceului. *„Cadrele didactice de la catedra de educație fizică, împreună cu elevii, sînt făuritorii acestor amenajări sportive".*

Și astăzi, la întîlnirile unor promoții de absolvenți, foștii elevi se interesează cu o firească și duioasă curiozitate de amenajările sportive la a căror realizare au contribuit.

„Astfel s-a ajuns ca, fără să aștepte totul de la autoritatea tutelară și fără cheltuieli mari, Liceul „Mihai Viteazu" să aibă o bază sportivă de invidiat. De asemenea, echipamentul și inventarul sportiv fiind păstrate cu grijă și îmbogățite an de an, ating acum o valoare de aproape 200 000 lei. Această sumă, adăugată valorii celor două săli de gimnastică și amenajărilor sportive, totalizează 1 000 000 de lei, consemnați la rubrica: inventar și instalații sportive" — a încheiat profesorul *Udriștoiu*.

IERI ȘI AZI

De pe băncile Liceului *„Mihai Viteazu"* au venit în viața sportivă a țării mulți pasionați care și-au legat numele de performanțe și înfăptuiri vrednice de interesul noilor generații. Vom aminti de *Nae Mărăscu*, promotor al rugbyului și al atletismului românesc, de *Mircea Sfetescu*, un remarcabil polisportiv, de *Dumitru Hubert*, care, împreună cu *Al. Papană*, au adus în 1933 țării noastre titlul mondial la bob.

Campioane de fotbal și oină, de baschet și de atletism, în acele faimoase întreceri desfășurate pe terenul de la „Federație" unde se află acum Stadionul Tineretului, echipele liceului au format zeci și zeci de sportivi. La perpetuarea acestei tradiții au contribuit, în anii apropiați nouă, profesori ca *Nicolae Dutescu, Dinu Grănescu* (azi lector la catedra de educație fizică a Institutului de Construcții din București), și profesorul *Dinicuț*. Fără să ne adîncim prea mult în trecut, trebuie să consemnăm că, timp de mai mulți ani, Liceul *„Mihai Viteazu"* a păstrat titlul de campioană pe țară la gimnastică. Bine selecționați, minuțios pregătiți, elevii liceului au dobîndit rezultate meritorii în ultimii ani; ne rezumăm să le consemnăm numai pe cele obținute în competițiile pe țară: — *1962:* locul II la handbal (băieți); *1963* — locul II la handbal (fete) și locul V la fotbal; *1964:* locul II la handbal (băieți și fete); *1965:* locul I la volei (fete) și locul II la handbal (băieți și fete); *1966: locul* I la handbal (băieți) și locul II la volei (fete).

În *1967*, Liceul *„Mihai Viteazu"* a cucerit din nou campionatul școlar la atletism (fete și băieți), la handbal (fete și băieți), la volei (fete și băieți) și la baschet (băieți).

Sărbătorirea centenarului a prilejuit punerea în joc a unei cupe transmisibile pe 100 de ani, disputată pînă la al doilea centenar: ea se atribuie, anual, clasei cu cele mai bune rezultate în activitatea sportivă. La a suta ei ediție, cupa devine proprietatea definitivă a clasei care a deținut-o un număr mai mare de ani. Deci, cîștigătorul definitiv, numai în anul 2065!...

ELEVI ȘI PROFESORI PE STADION

„Pepinieră constantă pentru loturile naționale, ne spune profesorul *Mihai Petrescu*, unul dintre animatorii vieții sportive a liceului, *școala noastră a dat sportului elemente ce și-au*

Directorul liceului, prof. M. Costea, deschizînd ciclul competiției dotată cu o cupă challenge pe 100 de ani

aflat consacrarea în handbal, ca internaționalul Cristian Gațu, ca Petruța Băicoianu, Rodica Marschi, Aurica Butan, Anca Gheorghe și Grigore Niță. Alții activează acum în prima divizie a campionatului de fotbal, ca Strîmbeanu (Universitatea Craiova), *V. Ionescu* (Jiul Petroșeni). *Acestora li se adaugă Carmen Bărbulescu (volei), internaționalii Novacek și Măluțel (baschet) și atletul Ligor.*

Dintre actualii elevi sînt de relevat Venera Zaharescu, Maria Niță, Constantin Banciu, selecționați în loturi naționale de juniori sau activînd în echipele de club ce participă în campionate ale diviziei A sau B, la handbal, la volei sau la baschet. De asemenea, merită să fie cunoscut faptul că, dintre absolvenții ultimelor promoții, Horia Măluțel, Rodica Georgescu, Florin Gubernu și Grigore Niță au devenit, la rîndu-le, profesori de educație fizică".

Astăzi, catedra de educație fizică a Liceului *„Mihai Viteazu"* reunește 8 profesori. În afara sarcinilor de catedră, fiecare răspunde de un sector din activitatea sportivă a liceului. *Valentin Păunescu* (sporturi de masă), *Mihai Petrescu* (handbal și baschet), *Aurora Podlaha* (gimnastică), *Maria Milencovici* (baschet fete), *Nicolae Humă* (volei fete), *Norbert Waldinger* (volei băieți), *Marin Berbecaru* (atletism).

„În activitatea noastră desfășurăm o rodnică colaborare cu Școala sportivă nr. 2 — ne spune, în continuare profesorul *Mihai Petrescu. Elevii noștri care ajung la un nivel tehnic mai ridicat sînt incluși în echipele Școlii sportive nr. 2, participînd la competițiile cu caracter republican".*

TURISMUL, UN PRIETEN MULT PREȚUIT

„Nu numai elevii și profesorii catedrei de educație fizică iau parte la viața sportivă a liceului nostru, ne spune, de astă dată, prof. *Mihai Costea*, directorul liceului, *ci și cadre didactice de la alte catedre. Aici se cuvine să relev numele profesorilor Pantelimon Spirescu (franceză), Ion Ilie (matematică), Constantin Marinescu (română) și Emil Stoica (științe naturale), participanți activi la multe din manifestările sportive și turistice ale liceului".*

Viața turistică a școlii cunoaște un ritm foarte susținut. Iarna, elevi din aproape fiecare clasă participă la taberele școlare din stațiunile de munte. În afară de aceasta, în vacanța de primăvară, cît și în cea mare, fiecare clasă participă la excursiile care ating multe din regiunile țării.

Liceul are o veche tradiție în organizarea excursiilor, încă de pe vremea directorului *Ioan Roman*, o figură ilustră a învățămîntului românesc. Acesta a dotat liceul cu cel dintîi autocar școlar. Vopsit în culoarea șepcilor și a petlițelor uniformei școlii, autocarul a împlinit visurile elevilor de la acest liceu în perioada dintre cele două războaie mondiale, purtîndu-i în excursii care au constituit pentru ei mari revelații.

Acum participă circa 70 la sută din efectivul de elevi ai liceului la excursiile organizate în așa fel, încît în decurs de patru ani, au acoperit întreg teritoriul țării, totalizînd peste 30 000 km. Vara se organizează și tabere pentru elevii liceului, care au astfel posibilitatea să cunoască binefacerile vieții în mijlocul naturii.

Popasul la Liceul *„Mihai Viteazu"* ne-a prilejuit o plăcută constatare: aici dictonul *„mens sana in corpore sano"* reprezintă o călăuză, un crez...

V. FIROIU

ÎN VALEA CAMPIONILOR...

(Urmare din pag. I)

lui școlar din țara noastră și a elevilor din Valea Strîmbă, care își meșteresc, în general singuri, „alunecătoarele" și nu pregetă să lucreze din proprie inițiativă pentru amenajarea pîrtiilor. După cum se cunoaște, la Valea Strîmbă s-a reamenajat, doar în trei luni și cu un fond redus, dar cu un substanțial sprijin al localnicilor, *o trambulină pentru sărituri de aproape 90 metri.* Ea este străjuită de *una mai mică de 45—50 m*, destinată „ucenicilor zburători". Dar ucenicii, chiar și cei de 12—13 ani, izbutesc acum să aterizeze la aproape 35 m!

Acestea sînt condițiile naturale, „materia primă" care trebuie valorificată cu mai multă solicitudine, mai metodic, științific. Am stat de vorbă, printre alții, cu *Alexandru Chercio* („Soni-baci"), fost fondist și vechi animator al sporturilor de iarnă, cu *Șt. Benedec*, instructor neobosit, cu *profesorul Anton Eleches*, de la Școala sportivă Gheorghieni, unde cizelează cu migală talentele locale, cu inimosul activist *Carol Bela*, președintele Consiliului raional E.F.S. Toți și-au exprimat hotărîrea de a-și continua la fel de laborios activitatea, dar au înfățișat și *o serie de doleanțe* pe care le înregistrăm lapidar:

— sprijin material mai substanțial pentru încurajarea schiului din această comună și din cele învecinate;

— ajutor de strictă specialitate pentru terminarea trambulinei mari și perfecționarea ei (sînt necesare modificări la pista de lansare);

— construirea unei trambuline de plastic;

— atenție sporită din partea federației de specialitate (concretizată printr-un contact mai strîns și prin organizarea unor concursuri de amploare, cu caracter republican);

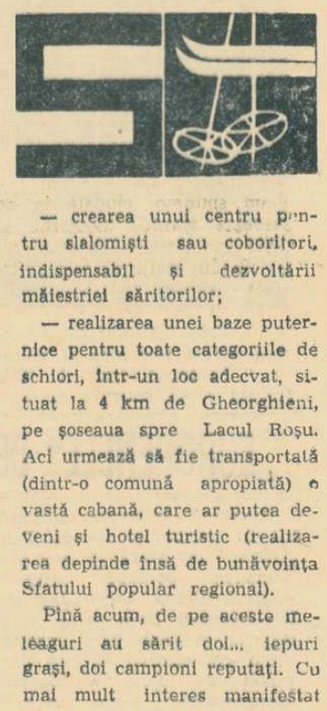

— crearea unui centru pentru slalomiști sau coboritori, indispensabil și dezvoltării măiestriei săritorilor;

— realizarea unei baze puternice pentru toate categoriile de schiori, într-un loc adecvat, situat la 4 km de Gheorghieni, pe șoseaua spre Lacul Roșu. Aci urmează să fie transportată (dintr-o comună apropiată) o vastă cabană, care ar putea deveni și hotel turistic (realizarea depinde însă de bunăvoința Sfatului popular regional).

Pînă acum, de pe aceste meleaguri au sărit doi... iepuri grași, doi campioni reputați. Cu mai mult interes manifestat de forurile în drept, într-un viitor nu prea îndepărtat, ne-am putea bucura de o recoltă mai bogată de „iepuri" și n-ar fi rău...

★

Rezultate din *„Concursul celor 3 trambuline": juniori* — 1. M. Fodor (Voința Odorhei) 207 p (38+40,5 m), 2. C. Benedec (Avîntul V. Strîmbă) 200,6 p (40+40); *seniori* — 1. I. Covaci (Voința Odorhei) 213 p (45+47), 2. S. Pal (V. Odorhei) 185,5 p (42+42), 3. S. Balint (Avîntul V. Strîmbă) 174,8 p. *Cîștigătorii concursului școlar de schi fond — băieți* 11—12 ani: Z. Farcaș (Gheorghieni); 13—14 ani: I. Bernad (V. Strîmbă); 15—17 ani: E. Mathe (Gheorghieni); *fete:* Maria Naghi (V. Strîmbă), Laczko Hajnal (Remetea), Ida Benedec (Gheorghieni).

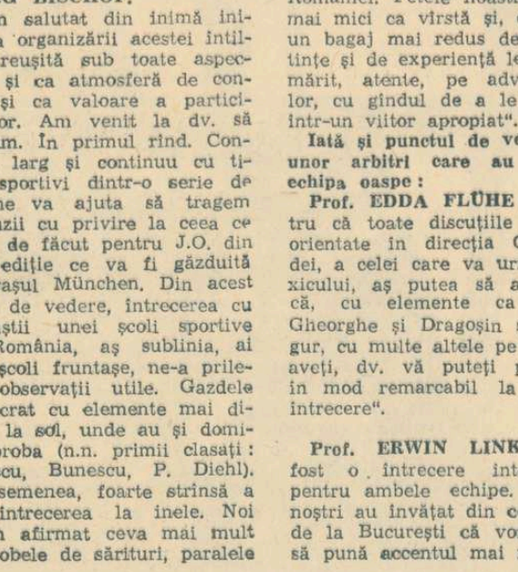

Oră de sport cu clasele a X-a G și J

Foto: Aurel Neagu

„INOFENSIVUL PRIETEN" STRĂVEZIU — TUTUNUL

Tabacul, planta adusă de spanioli în 1496 din insula Tobago din Antilele Mici, avea să răspîndească cu repeziciune distrugătoarea sa substanță toxică — nicotina — în toată Europa. Rînd pe rînd, interzis și oficializat, a ajuns în zilele noastre să fie folosit de milioane de oameni.

Fumatul reprezintă azi una din cele mai curente deprinderi. Alcaloidul său — nicotina — este o substanță toxică, cu acțiune paralizantă asupra nervilor. Dar, prin producerea în timp a obișnuinței organismului cu această otravă, efectele ei sînt mult diminuate, căci altfel, fumarea unui pachet de 20 de țigări ar introduce în organism 60—100 mg. nicotină, echivalente cu o doză mortală pentru un nefumător. Dacă la oamenii cu specific obișnuit de muncă (funcționari, meseriași, intelectuali) această intoxicație cronică prezintă aspecte grave, la sportivi ea se traduce printr-o incapacitate totală. Este, deci, cazul să tragem vălul și de pe fața acestui „prieten".

CALMANT SAU EXCITANT?

Mulți fumători autojustifică țigara ca nevoie de a se calma. Produce, oare, fumatul o liniștire a organismului? Pentru a răspunde la această întrebare, să amintim doar că după fumarea unei țigări, frecvența bătăilor inimii crește pe o perioadă de 10—15 minute, ca și tensiunea arterială. Nicotina, paralizînd o serie de nervi vasomotori, se diminuează cantitatea de sînge care alimentează creierul, mușchiul inimii etc. UNDE ESTE, ATUNCI, EFECTUL CALMANT?

În fond, este vorba despre un viciu, o deprindere bazată pe un reflex optico-gustativ. Fumătorul savurează în egală măsură gustul tutunului și ritualul fumatului (țigări moi, brichetă, port-țigaret etc). Și în loc să-și potolească nervii, făcînd o plimbare pe jos sau printr-o serie de mișcări respiratorii, ei inhalează nicotină. Pentru sportivi, la care nevoile de oxigen sînt mult crescute în timpul efortului, fumarea unei țigări înaintea unui joc sau a unui concurs este de-a dreptul catastrofală. Nicotina, în loc să scadă emoția scade considerabil capacitatea de adaptare la efort. Situația este similară și la sfîrșitul unui antrenament sau concurs. Un organism viguit, „înfometat" de oxigen, are cel mai puțin nevoie de fum.

FUMUL AMĂGIRILOR

Neavînd, deci, pretinsul său efect calmant, tutunul produce în schimb o scădere însemnată a rezervelor de vitamină C, atît de necesare în efortul sportiv; secreția rinichilor este diminuată, vasele care hrănesc mușchiul inimii își micșorează volumul — iată cîteva din tulburările pe care le produce fumatul.

De ce fumează, totuși, unii sportivi? Cum ajung ei la această deprindere? Inceputul se face, de obicei, în împrejurări de convenință socială. Copii, lipsiți de îndrumarea părinților, sau a antrenorilor, fiind atrași de alții care încearcă să „probeze" maturitatea prin acest ademenitor fum al amăgirilor. Ca și alte forme de activitate colectivă pentru tineret, sportul poate răspîndi această toxicomanie, dar numai atunci cînd antrenorii nu iau măsuri energice. Din păcate însă, foarte mulți dintre ei sînt victimele viciului și nu au platforma morală de a-l combate. Explicarea cu stăruință a urmărilor grave ce le produce fumatul, în cadrul școlilor sau al lecțiilor de antrenament, constituie un mijloc eficace pentru a-l preveni și a-i determina pe mulți să-l abandoneze.

INTOXICAȚII IN COLECTIV

Un alt aspect negativ al fumatului este acela că datorită marii proprietăți de difuzibilitate a fumului de tutun, efectele toxice se răsfrîng și asupra celor din jur, a nefumătorilor.

Șederea timp de mai multe ore într-o încăpere neaerisită, în care se fumează, este egală cu o intoxicație colectivă. Prin ardere, tutunul degajă oxid de carbon, un gaz foarte toxic, care atacă globulele roșii. Fumarea a 200 țigări într-o încăpere de mărime medie, conduce la o atmosferă în care oxidul de carbon atinge concentrații de-a dreptul nocive, iar efectele sînt cu mult mai greu suportate de nefumători. De aceea, prezența unui fumător într-o colectivitate de sportivi reprezintă un pericol.

Iată de ce trebuie luată o atitudine hotărîtă, eliminîndu-i pe fumători din ambianța sportivă. Părinții, antrenorii și profesorii de educație fizică au datoria morală de a-i proteja pe sportivi.

Să nu uităm, însă, că „primul ajutor" îl constituie EXEMPLUL PERSONAL, atît la antrenori, cît și la sportivii fruntași mai vîrstnici.

Dr. N. STANESCU
Ilustrații de N. CLAUDIU

Fotbal

În sala Politehnica din Capitală se desfăşoară competiţia dotată cu „Cupa Steaua", rezervată echipelor de copii. În imagine vă prezentăm o fază din meciul Rapid — Centrul „23 August" III, terminat cu victoria feroviarilor cu scorul de 3—1. Foto: A. Neagu

DE LA UN DIALOG IMAGINAR, LA UNUL REAL

Avem în faţă cîteva zeci de scrisori sosite la redacţia ziarului în urma articolului „Lecţie de combativitate", publicat în numărul din 13 ianuarie.

Ne pregăteam să răspundem fiecărui cititor în parte pentru aprecierile referitoare la grija pe care ziarul nostru o are faţă de colaboratorii ei. Ne gîndeam chiar să-i rugăm să adreseze în scris revistei „Fotbal" părerile lor privind tonul jignitor folosit de R. Urziceanu în articolul „S-a supărat văcarul pe sat". Ne gîndeam, chiar, să punem la dispoziţia conducerii acestui săptămînal vraful de scrisori şi, împreună, să tragem concluziile cele mai juste. Pe scurt, să încheiem o aşa-zisă polemică. Dar, spre părerea noastră de rău, după două săptămîni, revista „Fotbal" aduce din nou în actualitate acest caz. Într-un „Dialog cu un cititor" ANONIM, apărut în ziua de 25 ianuarie, revista crede a pune lucrurile la punct! Noi ştim din bătrîni, „că cine se scuză, se acuză", că, dimpotrivă, rîndurile nou inserate nu fac decît să ocolească miezul care a iscat discuţia, să escamoteze, de fapt, ideea principală în sprijinul căreia au militat rîndurile din articolul „Lecţie de combativitate", şi anume tonul jignitor folosit şi nicidecum rezultatul anchetei revistei „Fotbal". Şi, încă o dată, nu putem să nu fim (neplăcut) surprinşi de zelul cu care autorul sau autorii (articolul din „Fotbal" fiind semnat Red.), caută să (ne) lămurească.

Era de aşteptat ca în acest dialog imaginar să distingem o cît de palidă autocritică faţă de cuvintele injurioase adresate antrenorului C. Vîlcov. În locul acesteia, însă, revista „Fotbal" îşi popularizează acţiunile întreprinse în decursul vremii, privind grija faţă de veteranii fotbalului. Curioasă mentalitate, de ce n-am spune-o, ciudată în ce priveşte spiritul autocritic al unor lucrători ai acestei redacţii. În sprijinul celor afirmate pledează tonul în continuare arogant, motivele puerile invocate, procesele de intenţie create şi în recentul articol apărut în săptămînalul de specialitate.

Deoarece dorim să punem capăt unei discuţii iscate mai mult din vanitatea autorului articolului: „S-a supărat văcarul pe sat", decît dintr-o cauză obiectivă, reproducem cîteva pasaje din scrisorile sosite la redacţia noastră în urma publicării lui în săptămînalul „Fotbal". Textul integral al fiecărei scrisori îl ţinem la dispoziţia conducerii revistei spre a-l folosi — eventual — în viitoarele numere pentru un dialog real cu cititori care scriu, întreabă şi aşteaptă explicaţii.

Iată ce ne-a scris tov. CORNEL CONSTANTINESCU, din Tg. Ocna, str. Sergent Donici nr. 4:

„...Stai cu ochii în gol şi te întrebi dacă se poate scrie aşa ceva. O fi presa liberă prin literă de lege, dar asemenea huliganisme nu sînt permise în scris. Articolul dv., apărut în „Sportul" nr. 61, „Lecţie de combativitate", sobru şi educativ, nu prea cred să-l pună la punct pe Radu Urziceanu (după cum vedeţi aţi avut dreptate — n. r.), căci pe lîngă el mai sînt şi alţi vinovaţi... R. Urziceanu se face vinovat penal de huliganism. Sînt solidar şi aprob întru totul observaţiile juste enunţate în scris de tov. Colea Vîlcov...".

„Părerea antrenorului C. Vîlcov asupra decernării trofeului de „cel mai bun fotbalist al anului" este poate şi părerea altor iubitori ai acestui sport. Nu poate supăra pe nimeni, scrie PAVEL TÎRNOVAN din Bistriţa, str. Al. Vlahuţă nr. 7. **Calităţile acestui fotbalist sînt incontestabile, dar nu trebuie să ne grăbim cu elogiile. CU TOATE DIFERENŢELE DE PĂRERI ŞI DE APRECIERI, DE CE TREBUIE SĂ NE SUPĂRĂM PE CINEVA CARE ARE O REZERVĂ FAŢĂ DE FAVORITUL NOSTRU, ÎNTR-O ASEMENEA MĂSURĂ, ÎNCÎT SĂ TRECEM LA ATAC DIRECT ŞI CALOMNIE ?".**

„Mă întreb: cu cît cunoaşte mai mult fotbal R. Urziceanu decît antrenorul C. Vîlcov ?... Iubitorii fotbalului, care sînt şi cititorii revistelor şi ziarelor de specialitate, nu se amuză cu asemenea articole. **AUTORUL ARTICOLULUI DIN REVISTA „FOTBAL" TREBUIE SĂ ŞTIE CĂ SE POATE SUPĂRA ŞI „SATUL PE VĂCAR" ŞI ATUNCI E MAI RĂU".**

Intitulîndu-şi scrisoarea „DEFĂIMARE ŞI DEZGUST", profesorul ANTOHI LEONID din Iaşi ne scrie: **„Am în faţă revista „Fotbal" şi nu-mi dau seama cum o publicaţie de specialitate, numai de dragul de a ridica în slăvi un jucător, ponegreşte cu tot felul de adjective şi epitete un om care îşi trăieşte viaţa pe teren, antrenînd pe cei mai mici fotbalişti... ARTICOLUL LUI R. URZICEANU ESTE JIGNITOR NU NUMAI PENTRU C. VÎLCOV, CI ŞI PENTRU ALŢI ACTIVIŞTI SPORTIVI ŞI ANTRENORI. De ce conducerea revistei permite asemenea aprecieri, polemici şi face din coloanele sale un loc de dispută şi de descărcare a nervilor ? Considerăm că R. Urziceanu trebuie să reflecteze mai mult asupra atitudinii sale şi AŞTEPTĂM SĂ VEDEM CĂ A ÎNŢELES MENIREA UNUI ZIARIST ÎN LUMINA REALITĂŢII ŞI NU A DEZGUSTULUI, A DEFĂIMĂRII".**

Mulţi alţi cititori, manifestîndu-şi pe numeroase pagini indignarea faţă de articolul **„S-a supărat văcarul pe sat"** ne-au scris:

„După părerea mea, prin acest articol, R. Urziceanu a făcut un prost serviciu presei noastre sportive..." spune SACHE DUMITRU de la Depoul C.F.R. Sibiu, iar tovarăşii VĂDUVA S. TEODOR şi GHEORGHE HALVAGIU de la staţia C.F.R. Roşiori Nord, ing. IONESCU GRIGORE din Bucureşti, bd. 1 Mai nr. 321, se întreabă:

„Cum a putut un întreg colegiu de redacţie să admită ca, în loc de sugestii despre felul cum ar trebui să se muncească pentru ca fotbalul nostru să nu mai bată pasul pe loc, să-şi găsească spaţiu articole jignitoare! CRED CĂ — folosind tot cuvintele ziaristului R. Urziceanu — SPAŢIUL REVISTEI „FOTBAL" POATE FI FOLOSIT ÎN MAI BUNE CONDIŢIUNI FĂRĂ A FI SACRIFICAT UNOR SCOPURI MINORE, CU ATÎT MAI MULT, CU CÎT CHIAR AUTORUL SPUNE CĂ NU DUC LIPSĂ DE MATERIAL. Ar ajuta, cred, mai mult la ridicarea fotbalului din ţara noastră".

Tov. NICOLAE BĂLŢATU din Bucureşti, str. Stejarului nr. 42, ap. 9, adresîndu-se autorului articolului „S-a supărat văcarul pe sat", scrie în încheiere: **„...deşi nu sînt ziarist, permiteţi-mi să vă dau un ultim sfat tovărăşesc: în articolele ce le veţi mai publica încercaţi să nu mai folosiţi stilul şi limbajul de pe vremuri, care nu face decît să vă umbrească activitatea de ziarist...".**

Aceste spicuiri, NEIMAGINARE, ar mai putea continua, căci am mai primit scrisori de la: V. **Andreiescu**-Sinaia, **Paul Mandea**-Cisnădie, str. Ţesătorilor nr. 10, **Doru Popovici**-Arad, bd. Lenin nr. 6, **S. Bogdan**-Bucureşti, str. 30 Decembrie nr. 52, **Ştefan Schwartz** — comuna Deta, reg. Banat, **Sebastian Popescu**-Constanţa, str. Aviator Nitescu nr. 29 ş.a.

Iată atîţia oameni, din diferite colţuri ale ţării, care au simţit nevoia să-şi spună părerea în această problemă, să se adreseze redacţiei noastre. Tuturor le mulţumim.

Cristian MANTU

Fără jumătăţi de măsură

Cunoscuta echipă de categorie B, Industria sîrmei din Cîmpia Turzii, şi-a deziluzionat suporterii, ocupînd locul 11 în clasamentul turului. Conducerea clubului atribuie această comportare necorespunzătoare a fotbaliştilor săi, lipsei de autoritate a antrenorului echipei, Gh. Tomescu, *care a trecut cu vederea abaterile unor jucători. O altă cauză: s-a observat o evidentă scădere a intensităţii şedinţelor de pregătire, fapt care s-a răsfrînt în evoluţia formaţiei de la un meci la altul.*

Pentru a contribui la îmbunătăţirea procesului de instruire, conducerea clubului din Cîmpia Turzii a lua o serie de măsuri. În primul rînd a fost cooptat în biroul secţiei de fotbal antrenorul Ion Lazăr *(care a mai condus echipa pînă în anul 1965), pentru a-l ajuta pe colegul său,* Gh. Tomescu, *în desfăşurarea pregătirilor. Pe de altă parte, jucătorii* Ion Mureşan, Vasile Albu *şi* Iosif Sardi *au primit sancţiuni pentru repetate absenţe de la antrenamente, indisciplină pe teren şi nerespectarea normelor vieţii sportive. Din lot a fost scos Vasile Pîrvu şi au fost introduşi Vasile Caşani şi juniorul Emil Mîndruţ. S-au procurat noi materiale ajutătoare pentru antrenamente şi s-a completat echipamentul sportiv.*

După cum se poate vedea, conducerea clubului se străduieşte să asigure fotbaliştilor bune condiţii de pregătire, fiind hotărîtă în acelaşi timp să şi manifeste intransigenţă în procesul de instruire, fără a mai folosi jumătăţile de măsură.

La ora actuală, jucătorii din Cîmpia Turzii fac cîte patru antrenamente săptămînal: două în sală şi tot atîtea în aer liber. De săptămîna viitoare, vor începe partidele de verificare în compania formaţiilor Arieşul Turda, Gloria Bistriţa, A.S. Aiud, Politehnica Iaşi, A. S. Cugir ş.a.

Tr. I.

Programul returului campionatului diviziei B, seria a II-a, 1967-1968

ETAPA I, 10 MARTIE 1968

A.S. Cugir — C.F.R. Timişoara
Ind. sîrmei C. Turzii — C.F.R. I.R.T. Arad
Gaz m. Mediaş — Olimpia Oradea
Minerul B. Mare — C.S.M. Reşiţa
Politehnica Tim. — C.S.M. Sibiu
Vagonul Arad — C.F.R. Cluj
Crişul Oradea — Met. Hunedoara

ETAPA A II-A, 17 MARTIE 1968

C.S.M. Sibiu — Ind. s. C. Turzii
C.F.R. Cluj — Gaz metan Mediaş
Met. Hunedoara — Min. B. Mare
Olimpia Oradea — Polit. Timişoara
C.F.R. Tim. — Vagonul Arad
C.F.R. I.R.T. Arad — Crişul Oradea
C.S.M. Reşiţa — A.S. Cugir

ETAPA A III-A, 24 MARTIE 1968

Vagonul Arad — C.F.R. I.R.T. Arad
C.S.M. Reşiţa — Ind. s. C. Turzii
Polit. Timişoara — C.F.R. Tim.
A.S. Cugir — Metalul Hunedoara
Crişul Oradea — Olimpia Oradea
Gaz m. Mediaş — C.S.M. Sibiu
C.F.R. Cluj — Minerul B. Mare

ETAPA A IV-A, 31 MARTIE 1968

Met. Hunedoara — Olimpia Oradea
Polit. Timişoara — A.S. Cugir
Vagonul Arad — C.S.M. Reşiţa
Crişul Oradea — Gaz m. Mediaş
Minerul B. M. — C.F.R. I.R.T. Arad
Ind. s. C. Turzii — C.F.R. Cluj
C.S.M. Sibiu — C.F.R. Timişoara

ETAPA A V-A, 7 APRILIE 1968

C.S.M. Reşiţa — Polit. Timişoara
Minerul B. Mare — Crişul Oradea
C.F.R. I.R.T. Arad — A.S. Cugir
C.F.R. Timişoara — C.F.R. Cluj
Ind. s. C. Turzii — Met. Hunedoara
Olimpia Oradea — C.S.M. Sibiu
Gaz m. Mediaş — Vagonul Arad

ETAPA A VI-A, 14 APRILIE 1968

Gaz m. Mediaş — Minerul B. M.
C.F.R. Tim. — Met. Hunedoara
Crişul Oradea — Ind. sîrmei C. Turzii
A.S. Cugir — C.S.M. Sibiu
C.F.R. Cluj — Olimpia Oradea
Vagonul Arad — Polit. Timişoara
C.S.M. Reşiţa — C.F.R. I.R.T. Arad

ETAPA A VII-A, 21 APRILIE 1968

Polit. Timişoara — Crişul Oradea
A.S. Cugir — Vagonul Arad
Olimpia Oradea — C.S.M. Reşiţa
Ind. sîrmei C. Turzii — Minerul Baia Mare
Met. Hunedoara — Gaz m. Mediaş
C.F.R. I.R.T. Arad — C.F.R. Tim.
C.S.M. Sibiu — C.F.R. Cluj

ETAPA A VIII-A, 28 APRILIE 1968

C.F.R. Cluj — Met. Hunedoara
Minerul B. Mare — C.S.M. Sibiu
Crişul Oradea — C.F.R. Tim.
Polit. Timişoara — C.F.R. I.R.T. Arad
Ind. s. C. Turzii — A. S. Cugir
C.S.M. Reşiţa — Gaz m. Mediaş
Vagonul Arad — Olimpia Oradea

ETAPA A IX-A, 5 MAI 1968

Gaz metan Mediaş — Ind. sîrmei C. Turzii
C.F.R. Cluj — C.F.R. I.R.T. Arad
Olimpia Oradea — A.S. Cugir
Vagonul Arad — Minerul B. Mare
C.F.R. Tim. — C.S.M. Reşiţa
C.S.M. Sibiu — Crişul Oradea
Met. Hunedoara — Polit. Timişoara

ETAPA A X-A, 12 MAI 1968

Minerul B. M. — C.F.R. Tim.
Polit. Timişoara — Gaz m. Mediaş
Crişul Oradea — Vagonul Arad
C.F.R. I.R.T. Arad — C.S.M. Sibiu
A.S. Cugir — C.F.R. Cluj
Met. Hunedoara — C.S.M. Reşiţa
Ind. s. C. Turzii — Olimpia Oradea

ETAPA A XI-A, 19 MAI 1968

Gaz metan Mediaş — A.S. Cugir
Olimpia Oradea — Minerul B. M.
C.F.R. Tim. — Ind. s. C. Turzii
C.S.M. Reşiţa — Crişul Oradea
C.F.R. I.R.T. Arad — Metalul Hunedoara
C.F.R. Cluj — Polit. Timişoara
C.S.M. Sibiu — Vagonul Arad

ETAPA A XII-A, 26 MAI 1968

Vagonul Arad — Ind. s. C. Turzii
A.S. Cugir — Crişul Oradea
C.S.M. Sibiu — Met. Hunedoara
Polit. Timişoara — Minerul B. M.
C.F.R. Cluj — C.S.M. Reşiţa
Olimpia Oradea — C.F.R. I.R.T. Arad
Gaz m. Mediaş — C.F.R. Tim.

ETAPA A XIII-A, 2 IUNIE 1968

C.F.R. Tim. — Olimpia Oradea
Met. Hunedoara — Vagonul Arad
Minerul B. M. — A.S. Cugir
C.S.M. Reşiţa — C.S.M. Sibiu
C.F.R. I.R.T. Arad — Gaz metan Mediaş
Crişul Oradea — C.F.R. Cluj
Ind. sîrmei C. Turzii — Politehnica Timişoara

PRONOSPORT

PROGRAMUL CONCURSULUI PRONOSPORT NR. 5 DIN 4 FEBRUARIE 1968

I: Atalanta — Cagliari; II: Bologna — Brescia; III: Lanerossi — Internazionale; IV: Mantova — Sampdoria; V: Milan — Napoli; VI: Roma — Spal; VII: Torino — Fiorentina; VIII: Varese — Juventus; IX: Bari — Padova; X: Livorno — Reggina; XI: Potenza — Lazio; XII: Novara — Lecco; XIII: Catania — Pisa.

TRAGEREA LOTO DIN 26 IANUARIE 1968

50 43 51 45 52 36 64 48 45 12 20 68

Fond de premii: 992 288 lei.

Tragerea următoare va avea loc vineri 2 februarie 1968 în Bucureşti.

La cinematograful Patria din Capitală

Ultimele două zile

„RĂZBOI ŞI PACE"

regia Serghei Bondarciuk după romanul lui Lev Tolstoi

(seriile a III-a şi a IV-a)

PREGĂTIRILE ECHIPELOR

TRACTORUL BRAŞOV

De la 8 ianuarie au reluat pregătirile şi fotbaliştii de la Tractorul. Pînă la 1 februarie, braşovenii efectuează antrenamente zilnice, accentul punîndu-se **pe pregătirea fizică generală**. În luna februarie, este prevăzut ca echipa să susţină 10 meciuri amicale în compania unor formaţii din campionatul regiunii Braşov şi din divizia B, ca: Metrom Braşov, C.S.M. Sibiu, Poiana Cîmpina, Flacăra Moreni. La pregătiri iau parte jucătorii Covalic, Tati, Mereş, Rişniţă, Chimina, Romanov, Pop, Ciripoi, Balint, Serb, Kerestes, Vătav, Ciupa, Vintu

C. GRUIA

C.S.M. REŞIŢA

Echipa metalurgiştilor reşiţeni face antrenamente zilnice în aer liber. Dornici să se reabiliteze pentru evoluţia nesatisfăcătoare din turul campionatului, jucătorii se pregătesc cu multă seriozitate. Pentru a verifica potenţialul elevilor săi, antrenorul C. Voroncovschi a perfectat mai multe partide de verificare. Iată lotul echipei C.S.M.: Budai, Tunaru, Filip, Pîrvan, Foale, Oşan, Niculescu, Schiopu, Spălăţelu, Petrovici, Schuh, Varga, Pătraşcu, Badiu, Mioc, Copăceanu, Arnoţchi, Kafka, Petri şi Puşcas.

A. RUDEANU

„FOTBALUL A DEVENIT O PROFESIUNE"...

...este de părere antrenorul iugoslav VOIN RAINOVICI

Am stat îndelung de vorbă cu VOIN RAINOVICI, docent la Şcoala superioară de educaţie fizică din Belgrad, profesor la catedra de fotbal, apreciat specialist iugoslav.

În discuţia noastră, foarte deschisă, am căutat să desluşim — dacă aşa ceva este posibil — căile pe care trebuie să le urmeze o acţiune de redresare a activităţii fotbalistice. Pentru început, i-am adresat o întrebare de actualitate:

— Ce părere aveţi despre cursul de perfecţionare a antrenorilor, ţinut la Snagov, la care aţi avut amabilitatea să prezentaţi o expunere ?

— Asupra utilităţii lui şi a altor asemenea cursuri nici nu este nevoie să argumentăm. Cred, însă, că am participat doar la prima parte a cursului — cea teoretică — şi că partea practică, cea mai interesantă, îi va urma. Astfel de cursuri — nu lungi, de maximum o săptămînă, dar pregătite temeinic — cu o tematică precisă, în care partea practică să ocupe un loc principal, pot fi de un real folos tehnicienilor.

— Şi cum ar arăta, practic, un astfel de curs ?

— Eu am prezentat tema teoretică asupra principiilor tacticii contemporane. Mulţi oameni nu pot înţelege în 2—3 ore tot ce spune sau vrea să explice la tablă un lector. Dacă aş fi avut la dispoziţie şi aş fi pregătit, de exemplu o săptămînă, o echipă de fotbal, aş fi putut exemplifica practic ceea ce am expus teoretic azi: tactica individuală, tactica în grup, tactica colectivă.

— Aţi observat, desigur, că la noi se discută aprins în ultimul timp, despre insuccesele fotbalului. Care este părerea dv., sinceră, despre echipele şi fotbalul nostru ?

— În multe discipline, România deţine locuri fruntaşe în ierarhia mondială: caiac-canoe, handbal, polo, volei, rugby, lupte, ceea ce dovedeşte că tineretul dv. este foarte înzestrat, capabil de mari performanţe. Chiar şi la fotbal, socotesc eu. Ne-aţi învins cu 1—0 la Belgrad în 1956, cînd echipa Iugoslaviei reprezenta o valoare certă pe plan mondial. Rapid Bucureşti a întrecut fără drept de apel, chiar la Belgrad, echipa noastră olimpică. Am văzut aceste jocuri. Nu-mi vine să cred că de atunci şi pînă acum au fost pierdute toate calităţile, etalate cu prisosinţă. Este, practic, exclus. Atunci? Atunci, cred — şi o spun cu toată sinceritatea — că, mai curînd în domeniul organizării fotbalului ceva nu este în regulă. Şi că aceasta influenţează direct asupra pregătirii.

— Care ar fi acest CEVA şi ce aţi propune ca remediu ?

— Nu cunosc chiar în fond modul de organizare a activităţii fotbalistice la dv. Dar vă pot spune unde am greşit noi ani de-a rîndul şi, eventual, ţinînd cont de greşelile noastre să le evitaţi.

Oricine doreşte să aibă rezultate bune în domeniul fotbalului, trebuie să înţeleagă că acest sport a devenit, pe coordonatele mondiale, o activitate ca oricare alta O PROFESIUNE fără doar şi poate, în care şi cei ce o practică şi cei ce o conduc, trebuie să-şi cunoască precis obligaţiile şi drepturile pînă în cele mai mici amănunte. Iată de ce am căutat să elucidăm, în primul rînd, care trebuie să fie raportul: club-jucător-conducător. Am precizat exact îndatoririle jucătorului la antrenament, la jocuri, în viaţa de toate zilele. Am întocmit un regulament de ordine interioară, ca la oricare întreprindere. Cînd fiecare îşi cunoaşte îndatoririle şi drepturile, cînd ştie că va fi răsplătit pentru buna activitate şi penalizat pentru neîndeplinirea unei sarcini, cînd jucătorilor nu le va mai fi indiferent dacă joacă în echipă sau stau pe tuşă, dacă vin spectatori la un meci sau dacă nu vin, cînd vor şti că în funcţie de toate acestea vor cîştiga mai mult sau mai puţin, cînd, în sfîrşit, vor fi cointeresaţi direct atunci SE VOR SCHIMBA FUNDAMENTAL ŞI CONCEPŢIILE LOR PRIVIND FOTBALUL.

În al doilea rînd trebuie creată o bază de masă a fotbalului. Să fie cuprinşi în practicarea lui cît mai mulţi copii şi tineri, în special din şcoli.

În al treilea rînd: am greşit mulţi ani considerînd că orice fost fotbalist este — automat — şi un specialist. Una este să fii fotbalist mare şi cu totul alta să fii un bun specialist, să-i înveţi şi să-i conduci pe alţii. Am căutat ca viitorii specialişti, antrenorii, conducătorii să fie recrutaţi pe cît posibil din foşti jucători, dar dintre aceia care au avut la bază o pregătire intelectuală, un liceu cel puţin, dacă nu chiar o facultate. Pe mulţi i-am trimis noi (sau au plecat ei singuri, pe cont propriu) la diferite cursuri de pregătire în străinătate. Au lucrat pe lîngă specialişti reputaţi de la marile cluburi. Milianici, actualul antrenor la Steaua roşie Belgrad, a activat şase luni la Arsenal (Anglia), studiind acolo toate aspectele activităţii fotbalistice. Mulţi s-au angajat pentru o perioadă ca antrenori în străinătate (Pavici, Ceaikovski, Gheghici, Boskov etc.), după care vor reveni acasă. Branko Zebeţ, de exemplu, este unul dintre cei care s-au reîntors, iar venirea lui la Dinamo Zagreb, s-a simţit din plin în rezultatele echipei. Actualul antrenor de la Dinamo Zagreb, Iviţa Horvath, a terminat şcoala lui Sepp Herberger şi a lucrat cinci ani ca antrenor în R.F. a Germaniei, Bobek a muncit ca antrenor în Grecia, iar în prezent este antrenor la Partizan Belgrad. Venirea lui a redresat total o situaţie ca şi pierdută, cu toate că din rîndurile finaliştilor „C.C.E." au plecat în străinătate opt jucători. Fără un accent pe specializarea în ţări cu tradiţie recunoscută în fotbal, fără a lua de peste tot cîte ceva din ceea ce este nevoie nu se poate face treabă foarte bună. Ceea ce se plăteşte pentru asta se întoarce înzecit şi însutit în favoarea celor care au făcut investiţiile. Aşa s-a întîmplat în fotbalul iugoslav, credeţi-mă.

— Rezultatele n-au fost, însă, imediate...

— Vedeţi, şi aici greşeam înainte. După ŞASE LUNI sau după UN AN ceream REZULTATE. Nu, acestea nu vin imediat! Să creşti un jucător, să-l înveţi bine fotbal nu poţi, de multe ori, nu poţi face acest lucru nici în 2—3 ani. Trebuie răbdare. La început, rezultatele au fost modeste. Apoi, ele au început să se arate. Închipuiţi-vă ce am fi făcut noi acum, cînd ne-au plecat peste hotare, ca profesionişti sau amatori, circa 200 de jucători de fotbal, dacă nu am fi avut specialişti buni care să pregătească alţii. Şi, totuşi, în prezent se mai află în străinătate peste 44 de antrenori iugoslavi. Este o pepinieră, după cum vedeţi, destul de consistentă.

De la englezi am luat ceva din organizare, de la sportivii germani din pregătire, disciplină şi seriozitate. Vecinii noştri maghiari ne-au inspirat tactica. Noi ne-am păstrat imaginaţia în joc, fineţea şi tehnica, ceea ce era, de altfel, definitoriu pentru fotbalul iugoslav. Esenţială este, însă, organizarea şi numai apoi putem discuta despre stop, dribling şi celelalte.

De importanţă capitală este şi factorul psihic. Un tehnician străin, necunoscut, aduce un spirit nou, este altfel ascultat, deşi n-ar trebui să fie aşa.

— Noi avem jucători buni...

— Cred că materia primă — omul — nu vă lipseşte. Şi chiar talente. O organizare mai bună, o pregătire mai bună, mai multă disciplină şi seriozitate vă vor aduce satisfacţii şi în acest domeniu. Sînt convins! Dar trebuie să ştiţi să învăţaţi, la început, şi de la alţii, pentru ca mai tîrziu să-i puteţi învăţa pe alţii.

Interviu consemnat de **Gh. GLISICI**

O FRUMOASĂ PROMISIUNE:

VIRGINIA BONCI

La sfîrşitul lunii mai 1966, pe stadionul „23 August" din Cîmpulung Muscel s-a desfăşurat concursul republican al liceelor cu program de educaţie fizică. Deşi condiţiile atmosferice au fost nefavorabile (frig şi ploaie), cîţiva atleţi s-au făcut, totuşi, remarcaţi prin rezultatele obţinute. Iar în fruntea acestora s-a situat o fată de 17 ani din Craiova, Virginia Bonci, care a cîştigat săritura în înălţime, trecînd prin „păşire" 1,60 m. Era prima afirmare a elevei prof. Ioan Rinderiu de la Liceul „N. Bălcescu" din Craiova.

FIŞIER
Virginia Bonci (Rapid Bucureşti) — născută la 5 ianuarie 1949, la Craiova, înălţimea — 1,74 m, greutatea —
1963—1,40 m
1964—1,40 m
1965—1,56 m
1966—1,60 m
1967—1,73 m.

Începutul anului 1967 o găseşte în Bucureşti, transferată la clubul Rapid. Aici, noul antrenor (prof. Constantin Dumitrescu), îi schimbă radical tehnica, pregătind-o pentru procedeul „rostogolire ventrală", cu care îi întrevedea perspective superioare. Şi, speranţele s-au adeverit chiar de la prima evoluţie a atletei în competiţiile de sală. Ea se clasează pe primul loc în cadrul concursului republican de juniori, întrecîndu-şi recordul personal în aer liber. Performanţa realizată: 1,63 m. În continuare, Virginia Bonci progresează mereu, reuşind să încheie sezonul cu un valoros 1,73 m, cifră care o plasează pe locul XIII în ierarhia mondială a probei.

Succesele din 1967 au mobilizat-o şi mai mult pe această atletă perseverentă şi conştiincioasă. Gîndurile sale s-au îndreptat — fireşte — spre Ciudad de Mexico şi, în consecinţă, cantitatea de muncă depusă în antrenamente aproape s-a dublat. Un prim rezultat a fost creşterea considerabilă a forţei. După cum ne arăta prof. C. Dumitrescu, Virginia făcea, anul trecut, genuflexiuni cu 50 kg şi semiflexiuni cu 120 kg, iar acum a ajuns, respectiv, la 80 şi 170 kg!

Sîmbăta trecută, Virginia a debutat, cu brio, în competiţiile actualului sezon. Trecînd, cu dezinvoltură, ştacheta ridicată la 1,71 m, ea a doborît recordul republican de junioare pe teren acoperit, făcînd, totodată, o frumoasă promisiune pentru evoluţiile viitoare.

Adrian IONESCU

TRISTA REALITATE A ATLETISMULUI TIMIŞOREAN

NU MAI PUTEM TRĂI DIN AMINTIRI!

La analiza activităţii atletice timişorene pe anul 1967, au fost evocate numele unor atleţi ca **Iolanda Balaş, Edith Treybal, Luisa Ernst, Soeter, Lupşa, fraţii Raica, Pricop, Vamoş** şi alţii, care au făcut cinste oraşului de pe Bega. Dar, această rememorare plăcută, de respect pentru ceea ce a fost, ne readuce în acelaşi timp cu picioarele pe pămînt, ne face să vedem trista realitate a atletismului timişorean actual. Citarea unor recorduri stabilite în urmă cu 10—11 ani (800 m, 1 500 m, 10 000 m), 12 ani (400 m), 14 ani (înălţime) sau chiar 17 ani (100 m) constituie, totodată, critici la adresa celor care răspund azi de soarta atletismului din această urbe.

CÎTEVA CAUZE ALE CĂDERII PE TOBOGAN

Puţini profesori de educaţie fizică manifestă preocupare pentru depistarea şi îndrumarea tinerilor spre secţiile de atletism. Putem cita numai pe Ana Şerban-Zgăvîrdea (Liceul 7), Eleonora Neagu şi Tiberiu Ursu (Şc. profesională Electromotor), Nicolae Iosof şi Ana Delcov (Liceul 1). În rest — dezinteres total. La concursurile atletice şcolare participă aceiaşi 15—20 de elevi care reprezintă şcoala în competiţii la toate ramurile de sport, adevăraţi „jolly-jockeri" pe care se bazează profesorul respectiv. Concluzia: în privinţa atletismului, în şcoli nu se urmăreşte decît achitarea unor datorii impuse de calendarul competiţional al Ministerului Învăţămîntului.

Dintre antrenorii din cluburi, doar Emil Grozescu şi Ion Mesaroş păstrează o oarecare legătură cu şcolile din care şi-au selecţionat copiii. Ceilalţi neglijează complet acest bogat izvor de elemente, deşi în acest sens au fost date în repetate rînduri indicaţii. **În oraş funcţionează 22 de antrenori (4 cu normă întreagă şi 18 cu jumătate de normă), salariaţi ai celor şase secţii de atletism. Faţă de aceste încadrări, cei 312 sportivi legitimaţi reprezintă prea puţin. Şi, după părerile unor activişti ai C.O.E.F.S., numărul atleţilor care se pregătesc efectiv este încă mai mic.**

Pe bună dreptate, munca antrenorilor a fost apreciată ca necorespunzătoare. Mulţi lucrează insuficient, nu participă activ la procesul de instruire, nu se interesează de progresul atleţilor. Antrenamentele se desfăşoară într-o ambianţă monotonă, care nu atrage şi nu menţine copilul în atletism; în puţine cazuri antrenorii caută să ia legătura cu părinţii copiilor, pentru a le obţine colaborarea.

Faţă de anii trecuţi numărul şi valoarea juniorilor a crescut, dar, aceştia sînt încă prea puţini faţă de cerinţele actuale şi, în plus, nu prezintă garanţia că vor atinge o faimă egală cu cea a înaintaşilor lor de acum 10—15 ani.

STAREA BAZELOR SPORTIVE INFLUENŢEAZĂ PERFORMANŢELE ?

În mod cert, DA! Altădată, baza Progresul reprezenta „şantierul de lucru" al atleţilor. Azi, nimeni nu se mai interesează de ea. Deşi au fost alocate fonduri zgura roşie adusă în primăvara anului 1967 nu a fost nici pînă azi folosită, iar sala de forţă nu a fost amenajată. În aceeaşi situaţie se află şi pista stadionului „23 August" şi chiar cea de la stadionul Tineretului. Pista acoperită de la C.F.R., la care trebuia terminată instalaţia de încălzire centrală, nici azi — după al treilea termen — nu a fost dată în funcţiune.

CE VALOARE AU PLANURILE DE MĂSURI ?

Trăgînd concluziile şedinţei de analiză, vicepreşedintele C.R.E.F.S. Banat, tov. A. Damşa, sublinia că: **„De ani de zile, în planurile de măsuri se propune reorganizarea birourilor de secţii, reactivizarea colegiilor de antrenori, intensificarea colaborării între antrenori şi profesori etc., etc. Dar, efectiv, nu se face nimic. Se preconizează măsuri şi, apoi, în fiecare an se reiau rapoartele vechi şi se mai completează cu unele date statistice. Rezultatul ? Batem pasul pe loc !"**

Este nevoie de un suflu nou în mişcarea atletică şcolară. Trebuie găsite forme noi de atragere, de stimulare a elevilor cu calităţi pentru atletism. Numai pornind realist, fără a ne mai ascunde după deget, abordîndu-se, cu tot spiritul de răspundere, cauzele reale ale rămînerii în urmă, de către toţi factorii de resort (C.O.E.F.S., conduceri de cluburi, antrenori, profesori) se va pune capăt alunecării pe tobogan a atletismului timişorean. Şi, poate, el va începe o nouă ascensiune.

PETRU ARCAN
coresp. principal

Concursuri de sală

LA TG. MUREŞ...

În sala de sub tribuna stadionului „23 August" au avut loc, în interval de o săptămînă, două concursuri atletice. Cu prilejul acestora au fost înregistrate unele rezultate bune, printre care şi cîteva recorduri regionale. Cel mai valoros performer al concursurilor a fost juniorul CSABA DOŞA (n. 1951) care a sărit la înălţime 1,95 m. În proba similară, la fete, Zoia Moldovan (n. 1952) a trecut 1,55 m, egalînd astfel recordul republican de sală al juniorilor mici. S-a remarcat de asemenea şi Maria Popa (n. 1949), cu 5,49 m la lungime.

C. Albu — coresp.

...ŞI LA PLOIEŞTI

Atleţii ploieşteni s-au întîlnit în sala de la stadionul Petrolul, avînd ca invitaţi şi pe colegii lor de la Şcoala sportivă din Braşov. Cîteva rezultate la junioare mici: **50 m: E. Breslauer 6,8; lungime: L. Jinga 5,15; greutate 3 kg: V. Cîrstea 12,84.** La juniori mici: **50 m: L. Chioreanu 6,4; 50 mg: Gh. Aldescu 8,1; lungime G. Oană 5,91; greutate 5 kg: Gh. Aldescu 12,07.**

M. Sima — coresp.

Actualitatea internațională

EDIȚIA JUBILIARĂ A OLIMPIADEI ALBE

FILE DE ISTORIE

V. ST. MORITZ, 1948

Războiul a întrerupt șirul firesc al edițiilor. Ca și cele de vară, jocurile de iarnă din 1940 și 1944 nu s-au desfășurat, deși candidaturile nu au lipsit (Sapporo, Oslo, Saint-Moritz, Garmisch-Partenkirchen).

Seria postbelică a edițiilor olimpice debutează în Elveția. După 20 de ani, St. Moritz găzduiește din nou jocurile de iarnă. Numărul mare de participanți (636 bărbați și 77 femei din 28 de țări), demonstrează că spiritul olimpic nu numai că s-a conservat, dar și-a întărit prestigiul.

Programul olimpic este îmbogățit prin includerea, ca probe de sine stătătoare, a slalomului și coborîrii. Schiul alpin lasă în umbră probele nordice, datorită caracterului său mai spectacular. Francezul Henri Oreiller, format la școala lui Emile Allais, confirmă noile cuceriri tehnice, cîștigînd detașat coborîrea și combinata alpină (precum și o medalie de bronz la slalom). Tentat de „beția vitezei", cel mai încununat schior al ediției începe o a doua carieră sportivă, cea de pilot de raliuri automobilistice, care-i va cauza tragicul sfîrșit într-un accident în 1962. La 29 de ani, americanca Gretchen Frazer, cu codițele fluturînd în vînt, cîștigă surprinzător slalomul special, obținînd prima medalie de aur a unei concurente transoceanice.

Norvegienii cîștigă toate medaliile la sărituri speciale, dar sărbătoritul va fi „argintul" Birger Ruud, care revine 16 ani după prima sa victorie olimpică și 12 ani după cea de a doua! În schimb, norvegienii pierd pasul serios în celelalte probe nordice, în care progresează finlandezii (combinata nordică) și mai ales suedezii. Eroul va fi asul schiului suedez Nils Karlsson — poreclit „Mora-Nisse" după localitatea sa de baștină — care cîștigă proba de 50 km., dovedind o rezistență legendară, exersată în cea mai lungă cursă pe schiuri din lume: tradiționalul „Vasalopp" (85 km între localitățile Mora și Sälen), pe care l-a cîștigat de 9 ori!

Spre deosebire de schiori, patinatorii norvegieni își continuă seria succeselor în cursele de viteză.

O canadiană fotogenică de 19 ani, Barbara Ann Scott, devine succesoarea Sonjei Henie în patinajul artistic. Dar în gheața olimpică are să se producă o gravă spărtură din pricina locheiștilor americani, care s-au prezentat în Elveția cu două echipe aparținînd unor asociații diferite și deci profund antagoniste: A.U.A. și A.H.A. După o ciondăneală grozavă „în familie", a fost acceptată participarea echipei A.H.A. (clasată pe locul 4, dar descalifícată ulterior, componenții ei fiind denunțați ca jucători profesioniști!). Pentru prima oară la hochei, cehoslovacii egalează pe canadieni, dar pierd titlul datorită golaverajului mai slab.

La bob, din nou în frunte americanii și elvețienii, iar la skeleton — un obișnuit al pistei faimoase de la Cresta Run: italianul Nino Bibbia.

Printre probele demonstrative, o noutate care din păcate nu s-a permanentizat: pentatlonul de iarnă (cursă de fond, pistol viteză, coborîre pe schiuri, scrimă și călărie).

Purtînd pentru prima oară în arena olimpică însemnele Republicii, sportivii români participă la probele alpine și la cursa patrulelor militare. O echipă de schiori tineri, fără experiența marilor concursuri, se luptă curajos cu pîrtiile și adversarii, reușind să ocupe locuri la mijlocul clasamentelor: Mișu Bîră — al 71-lea la coborîre, Ion Coliban — 39 la slalom, 41 la combinată; Dumitru Frățilă — 40 la combinată; Vasile Ionescu — 53 la combinată; Radu Scîrneciu — 51 la coborîre, Dumitru Sulică — 38 la slalom.

În cursa de patrulă militară, neobișnuită cu altitudinea, echipa noastră, condusă de Gicu Epuran (și alcătuită din: St. Ionescu, C. Vlădea, N. Crăciun, I. Kosky) a reușit să învingă doar echipa S.U.A., clasîndu-se a 7-a din 8 echipe concurente, dar obținînd aplauze la proba de tir (în care nu a fost întrecută decît de formația Finlandei).

(vib)

Austriacul Emmerich Danzer, multiplu campion european și mondial de patinaj artistic, s-a impus cu autoritate și la Västeras, situîndu-se, astfel, în fruntea pretendenților la titlul olimpic.

BREVIAR

● În reprezentativa Norvegiei pentru Grenoble figurează Karin Ruud, în vîrstă de 17 ani, fiica lui Birger Ruud, campionul olimpic la sărituri în 1932 și 1936.

● Radioteleviziunea franceză și-a asigurat serviciile a 30 de operatori, excelenți schiori, pentru a realiza rezumatele filmate ale tuturor probelor de schi, bob etc din cadrul J.O

● În perioada Jocurilor, numai restaurantele olimpice din Grenoble vor servi 24 000 de mese pe zi.

● Delegația sportivilor japonezi, prima care a sosit la Grenoble (mai exact, în satul olimpic de la Autrans), numără un conducător, patru schiori un... armurier (pentru armele biatloniștilor), precum și doi patinatori. Joi și vineri au mai sosit circa 100 de sportivi din întreaga lume. Printre aceștia se numără campioana mondială la patinaj artistic Peggy Fleming, (S.U.A.) compatrioții săi Gary Visconti și Tim Wood.

● La Alma Ata: Ants Antson — 7:34,8 la 5000 m (n. r. al U.R.S.S.); la 500 m — Valeri Muratov 39.6

● Proba de slalom special din cadrul concursului feminin de schi de la Saint Gervais a fost cîștigată de Fernande Bochatay (Elveția), care a realizat în cele două manșe timpul total de 78,93. Pe locurile următoare s-au clasat Florence Steurer (Franța) 79,0 și Kiki Cutter (S.U.A.) — 79,07. În clasamentul „Cupei Mondiale" conduce Florence Steurer (Franța) — 67 puncte, urmată de Gabl (Austria) — 63 puncte.

● Pe pîrtia olimpică de la Igls, în apropiere de Innsbruck, s-au disputat întrecerile din prima zi ale competiției internaționale de săniuțe pentru „Cupa Innsbruck". La masculin, a cîștigat Jerzy Mojnar (Polonia) cu 3:36,94. Proba feminină a revenit sportivei Otrud Enderlein (R.D. Germană) cu 3:33,6.

Desfășurată în condiții atmosferice neprielnice (furtună de zăpadă), proba de coborîre bărbați din cadrul „Memorialului Toni Mark" s-a încheiat cu victoria sportivului italian Gerardo Mussner, cronometrat cu timpul de 2:03,85. Pe locurile următoare s-au clasat Jean Paul Jallifier (Franța) — 2:06,32; Dennis McCoy (S.U.A.) — 2:06,82; Jerry Elliott (S.U.A.) — 2:06,90 și Stefano Anzi (Italia) — 2:06,98.

Corespondență din Belgrad

Meciul de volei Partizan – Dinamo București așteptat cu mare interes

Dublă cîștigătoare a „Cupei campionilor europeni", echipa de volei Dinamo București este așteptată cu un mare interes la Belgrad, pentru meciul cu Partizan din cadrul noii ediții a competiției europene. Pentru cititorii ziarului „Sportul", o scurtă prezentare a echipei belgrădene.

Partizan este formația care a participat la toate edițiile campionatului național al Iugoslaviei, în perioada 1956-1961 cucerind de șase ori consecutiv titlul de campioană, performanță realizată și în anul 1967, după ce echipa a fost considerabil întinerită. Zoran Petrovici, căpitanul formației și singurul jucător mai în vîrstă care activează azi la Partizan, a fost selecționat de 135 de ori în echipa reprezentativă a țării. Mate Pilici (de 23 de ori), Milovan Simici (23), M. Gvozdenovici (35), D. Marovici (12), S. Petrovici, B. Branislav, P. Stanișici și B. Draganovici sînt jucătorii folosiți cel mai des în echipa Partizan.

În primul tur al „C.C.E.", Partizan Belgrad a întîlnit pe Dinamo Tirana, pierzînd în deplasare cu 2—3 și cîștigînd pe teren propriu cu 3—0. Despre meciul cu Dinamo București, căpitanul echipei Partizan, Z. Petrovici, ne-a declarat: „De zece zile efectuăm pregătiri speciale. Vom considera ca un mare succes al formației noastre dacă vom reuși să cîștigăm la Belgrad. Cred că partida de la București va fi o simplă formalitate pentru Dinamo. Nu considerăm însă rușinos să fim eliminați de deținătoarea trofeului".

V. NEDELCOVICI
redactor la „Sport"-Beograd

DOPAJUL – practică neloială și primejdioasă – condamnat de O.N.U.

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ PENTRU „SPORTUL"

„Abuzul de stupefiante capătă proporții epidemice. Mereu mai mult se manifestă, îndeosebi în rîndurile tineretului, tendința de a contesta validitatea luptei întreprinse împotriva toxicomaniei. Cred că se impune cu urgență combaterea acestei atitudini".

Cuvintele acestea au fost rostite, în numele secretarului general al O.N.U., de P.P. SPINELLI, directorul general al Oficiului Națiunilor Unite la Geneva, în ziua deschiderii lucrărilor celei de a XXII-a sesiuni a Comisiei Națiunilor Unite pentru stupefiante. După 16 zile de dezbateri, sesiunea a luat sfîrșit, adoptînd un număr de rezoluții, între care una condamnă cu fermitate dopajul în sport.

Rezoluția își exprimă îngrijorarea în legătură cu „dopingul", practică constînd în utilizarea de substanțe psihotrope (barbiturice, calmante, halucinogene) și alte produse farmaceutice analoage inclusiv stupefiantele, cu ocazia competițiilor sportive, „în scopul ameliorării artificiale a performanțelor". Departe de a-și atinge scopul — subliniază documentul Comisiei — asemenea practici sînt „nocive, periculoase și neloiale".

Președintele Comisiei, R. E. CURRAN, ne-a precizat:

„Nu este vorba de a se interzice, de pildă, un regim bogat în proteine. Nu este vorba nici de a se opri consumul de cafea, care poate fi considerat un stimulent. ESTE VORBA DE APĂRAREA SĂNĂTĂȚII TINERETULUI ÎNTR-UN MOMENT CÎND SPORTUL CAPĂTĂ O IMPORTANȚĂ DIN CE ÎN CE MAI MARE ÎN ÎNTREAGA LUME".

Dr. J. F. MABILEAU, șeful delegației franceze la sesiunea Comisiei pentru stupefiante, a insistat asupra acestei preocupări. „Cu prilejul celei de a XX-a sesiuni a Comisiei, în 1965, mi-a spus domnia sa, delegația Franței a ridicat chestiunea dopajului sportivilor. În 1966, la cea de-a XXI-a sesiune, s-a semnalat necesitatea ca la sesiunea următoare să se ia poziție împotriva dopajului, întrucît 1968 este anul olimpic. Dar, discuțiile asupra acestei probleme datează nu de doi ani, ci, cred, de aproape două decenii. În 1960, la J.O. de la Roma, un ciclist danez a murit datorită dopajului, iar anul trecut în Turul ciclist al Franței dopajul a pus capăt vieții unui ilustru sportiv britanic. Așadar, lucrurile nu mai pot fi lăsate la voia întîmplării. Este drept, ideea de a-l stimula pe sportivi este tot atît de veche ca și Jocurile Olimpice înseși. Azi, însă, sportul ocupă un loc incomparabil mai important decît atunci cînd a fost organizată pentru întîia oară Olimpiada modernă, în 1896 la Atena. Cifrele sînt concludente: în 1896 au participat la J.O. 295 de sportivi din 13 țări; în 1964, la Tokio, se aflau 7 880 sportivi din 96 de țări. Anul acesta, la Ciudad de Mexico, vor fi, poate, mai mulți. De aceea, se simțea nevoia imperioasă a unei condamnări severe a practicilor, pe cît de neloiale, pe atît de primejdioase".

În sfîrșit, iată ce ne spune șeful delegației mexicane, J. BARONA LOBATO: „Țara noastră acordă o înaltă atenție acestei întîlniri internaționale de la Geneva, pe care o consideră un mijloc de strîngere a legăturilor culturale și de prietenie între popoarele lumii întregi.

„GUVERNUL MEXICAN A LUAT MĂSURI PENTRU A SE ÎMPIEDICA DESFĂȘURAREA COMPETIȚIILOR SPORTIVE OLIMPICE ÎN CONDIȚII NELOIALE. DOPAJUL VA FI PROSCRIS. SE VOR FACE EXAMENE MEDICALE ÎNAINTE ȘI DUPĂ CONCURS, PENTRU A SE DA ÎNTREAGA GREUTATE INTERDICȚIEI. ASTFEL VOM RĂSPUNDE ÎN MOD EFICIENT ȘI REZOLUȚIEI ADOPTATE DE COMISIA NAȚIUNILOR UNITE PENTRU STUPEFIANTE".

Trei voci din atîtea altele care au reflectat, în cursul dezbaterilor sesiunii, grija pentru sănătatea fizică și morală a tineretului sportiv. Ele s-ar putea rezuma într-o formulă laconică: „mai bine o înfrîngere în onoare, decît o victorie în rușine sau moarte". Faptele stau mărturie, elocvente prin dramatismul lor în acest sens, semnalul de alarmă dat de Comisia Națiunilor Unite pentru stupefiante are prestigiul pe care i-l conferă înaltul for internațional.

Horia LIMAN
Geneva, ianuarie, 1968

CAMPIONATELE INTERNAȚIONALE DE TENIS DE MASĂ ALE ROMÂNIEI

(Urmare din pag. 1)

tățite să emită pretenții la primul loc. Și la simplu băieți, tabloul ne pune în dilemă. Un atu, prin prisma cărților de vizită, îl dețin Kim Cian Ho (locul III în lume), Iun Rian Von (locul 10) și Eberhard Schöler (locul IV și învingător asupra lui Kim Cian Ho). Ce te faci însă și cu alți pretendenți la titlul pus în joc la București: Gomoskov (locul V), Alser, Korpa sau Giurgiucă. Și nici categoria outsiderilor nu e de neglijat: oricare dintre ceilalți trei reprezentanți ai R.P.D. Coreene, ca și Radu Negulescu, englezul Neale și iugoslavii Surbek, Stipancici, Vecko. Așadar, să așteptăm mai bine desfășurarea întrecerilor.

La interesantul panoramic prezentat de Ella Constantinescu, mai adăugăm speranța noastră într-o evoluție superioară a cuplului Maria Alexandru-Dorin Giurgiucă, care păstrează șanse majore în proba de dublu mixt. Cel puțin comportările meritorii de pînă acum și în fața jucătorilor asiatici, susțin acest lucru.

REPREZENTATIVELE ROMÂNIEI

La aceste campionate, țara noastră va fi reprezentată de următoarele echipe: **femei: A:** Maria Alexandru, Eleonora Mihalca, Carmen Crișan, antrenor: Ella Constatinescu; **B:** Magdalena Lesai, Victoria Babiciuc, Iudit Crejec, Doina Zaharia, antrenor: Emil Procopeț; **tineret:** Viorica Ivan, Maria Corodi, Hajnal Corodi, Roberta Toma, antrenor: Andi Ardeleanu; **bărbați: A:** Radu Negulescu, Dorin Giurgiucă, Virgil Șindeanu, Tiberiu Covaci, antrenor: Farkaș Paneth; **B:** Sergiu Luchian, Șerban Doboși, Marius Bodea, Ștefan Sentivani, antrenor: Nicolae Angelescu. Antrenor coordonator al loturilor republicane: Ella Constantinescu.

Cele 12 formații **feminine** au fost împărțite în 4 serii: **I:** U.R.S.S., România (B), R.D. Germană; **II:** Ungaria, România (tineret), R.F. a Germaniei; **III:** Cehoslovacia, Bulgaria, România (A); **IV:** Anglia, Iugoslavia, R.P.D. Coreeană; la fel s-a procedat și la echipe **masculine: I:** R.P.D. Coreeană, U.R.S.S., Ungaria; **II:** Suedia, R.D. Germană, Iugoslavia; **III:** R.F. a Germaniei, Bulgaria, România (A); **IV:** Cehoslovacia, România (B), Anglia.

★

Programul primelor două zile este următorul: **duminică, de la ora 9:** meciuri în cadrul turneelor pe echipe femei și echipe bărbați; **ora 16,30:** festivitatea de deschidere; **de la ora 17:** turneele de echipe femei și echipe bărbați: **luni, de la ora 9 și de la ora 17:** continuarea și încheierea turneelor de echipe femei și echipe bărbați.

Campionul sportivității

Fotografia alăturată îl înfățișează pe laureatul premiului *„Fair-play Pierre de Coubertin"* — ediția 1967, *ISTVAN GULYAS.*

Tenismanul maghiar, acum în vîrstă de 37 de ani, s-a afirmat în 1955, cînd a cucerit pentru prima oară titlul de campion național. De atunci, el a fost neîntrerupt prima rachetă a Ungariei, participînd la foarte multe concursuri internaționale și repurtînd victorii de răsunet asupra unor jucători de înaltă clasă. Cel mai mare succes l-a obținut în anul 1966, la campionatele internaționale de la Roland Garros, din Capitala Franței, cînd s-a calificat în finala probei de simplu.

telex – radio – telefon

JUCĂTORUL român Ion Țiriac s-a calificat în finala campionatelor internaționale de tenis ale Indiei de Nord, care se desfășoară la New Delhi.

În semifinalele competiției, Ion Țiriac l-a învins în trei seturi (6—1, 6—4, 6—3) pe cehoslovacul Kukal. Franulovici l-a eliminat cu 6—2, 6—2, 6—2 pe indianul Misra.

■

ÎN TURUL TREI al probei de simplu masculin din cadrul campionatelor internaționale de tenis ale Australiei, de la Melbourne, Orantes (Spania) l-a învins cu 4—6, 4—6, 6—3, 6—4, 6—4 pe Neale Fraser (Australia). Alte rezultate: Gisbert (Spania) — Keldie (Australia) 3—6, 7—5, 6—2, 6—3; Belkin (Canada) — Stone (Australia) 10—8, 1—6, 6—3, 6—4. În sferturile de finală, Orantes îl va întîlni pe Philipps-Moore (Australia), Belkin va juca cu Bowrey (Australia), Gisbert (Spania) cu Crealy (Australia), iar Ruffels (Australia) cu Dent (Australia).

■

ÎN CADRUL sferturilor de finală ale **„Cupei campionilor europeni" la baschet masculin s-au disputat trei noi întîlniri (meciuri tur). Meciul dintre formațiile Real Madrid, deținătoarea trofeului, și Spartak Brno, desfășurat la Madrid, a dat naștere unei dispute echilibrate. După ce la pauză scorul era favorabil oaspeților cu 46—38, în final gazdele au terminat învingătoare cu 85—78. La Tel Aviv, Maccabi Tel Aviv a dispus cu scorul de 78—62 (37—30) de echipa belgiană Racing Malines, iar la Zadar baschetbaliștii iugoslavi și-au luat un avantaj substanțial: 85—69 (43—33) în partida cu formația spaniolă Juventud Badalona.**

■

CU PRILEJUL unui concurs de atletism desfășurat la „Madison Square Garden" din New York, Bob Seagren a cîștigat proba de săritură cu prăjina, trecînd peste ștacheta înălțată la 5,29 m.

În cadrul aceluiași concurs, Lennox Miller (Jamaica) a alergat 60 yarzi în 6,2, iar atletul australian Ralph Doubbel s-a clasat pe primul loc în proba de 880 yarzi cu timpul de 1:53,2. Proba de săritură în înălțime a fost cîștigată de John Thomas (S.U.A.) cu performanța de 2,08 m.

■

INTERVENIND în disputa organizării turneelor de tenis „open", federația unională de tenis a cerut forurilor engleze de resort să-și revizuiască hotărîrea de a organiza asemenea turnee.

■

Tînăra înotătoare sud-africană Karen Muir a stabilit un nou record mondial la 229 yarzi spate cu timpul de 2:24,1. Vechiul record era de 2.27,7 și aparținea aceleiași sportive.

Alexandra Nicolau printre fruntașe

AMSTERDAM. Festivalul de șah de la Beverwijk a continuat cu disputarea partidelor din runda a 13-a (a turneelor masculine) și cele din runda a 9-a a turneului feminin.

★

În turneul feminin, cu două runde înainte de sfîrșit, în fruntea clasamentului s-a produs din nou o regrupare. În prezent primul loc este deținut de trei jucătoare: Nicolau (România), Kozlovskaia (URSS) și Malypetrova (Cehoslovacia), cu cîte 6 p fiecare. În runda a 9-a, Alexandra Nicolau a învins-o pe șahista bulgară Ivanova.

În turneul marilor maeștri Florin Gheorghiu l-a întîlnit pe liderul clasamentului, sovieticul Korcinoi. Partida s-a încheiat remiză. În clasament continuă să conducă Korcinoi (U.R.S.S.) cu 11 p, Gheorghiu (România), Tal (U.R.S.S.) și Hort (Cehoslovacia) au 7½ p.

★

În grupa maeștrilor, Victor Ciocîltea a pierdut la Ujtelki (Cehoslovacia), iar Nikolici l-a învins pe Doda. În clasament conduc Doda, Ujtelki și Ostoici cu 8½ p fiecare, urmați de Medina cu 8 p (1), Nikolici 8 p, Ciocîltea, Zuckerman, ambii cu 7½ p.

PANORAMIC EXTERN

Am socotit, mai întîi, anii: 4, 3, 2, 1; am socotit apoi lunile, săptămînile și iată-ne ajunși, acum, aproape de finele numărătorii — mai sînt doar cîteva zile pînă cînd, încheindu-și marșul glorios de aproape 10 000 de km, flacăra olimpică va consemna momentul solemn și profund în semnificații al inaugurării anului competițional olimpic, prin marea întrecere a sporturilor de iarnă. În cîte țări ale lumii, cîți sportivi și iubitori ai sportului nu vor fi numărînd, cu emoție și firească nerăbdare, zilele, poate chiar orele care îi despart de cutare sau cutare probă! La Grenoble, satul olimpic, calm pînă nu de mult, cunoaște de-acum animația specifică marilor evenimente sportive. Au și sosit primii participanți la J.O. Mulți sportivi se află pe drum. Alții, însă, au rezervate și cîteva emoții... preolimpice. Între aceștia se numără sportivii participanți în aceste zile la campionate europene sau mondiale.

★

După patinajul artistic, ale cărui dispute europene se încheie astă-seară în orașul suedez Västeras, în care doar Hanna Maskova mai poate schimba configurația vechilor ierarhizări europene, iată că alte două întreceri de patinaj de mare anvergură sînt trecute pe agenda noastră competițională. De data aceasta, este vorba de „viteziști": la Helsinki sînt programate campionatele mondiale feminine, iar la Oslo — campionatele europene masculine.

Pista de gheață a Stadionului Olimpic din capitala Finlandei va găzdui întrecerea a peste 30 de concurente din 12 țări ale lumii, disputa dintre multipla campioană olimpică, sovietica Lidia Skoblikova, și Stien Kaiser (Olanda), spre care se îndreaptă majoritatea pronosticurilor, constituind marele și interesantul punct de atracție al acestei competiții. Firește, nu sînt excluse din lupta pentru medalii nici alte patinatoare de prestigioasă valoare, între care le vom situa mai întîi pe Kaia Mustonen (Finlanda), Mary Meyers (S.U.A.), Satiko Sato (Japonia).

Cum fetele nu prea ne-au răsfățat în acest sezon cu performanțe apropiate recordurilor mondiale, să acordăm o mai mare atenție europenelor masculine. Cu siguranță că tabela recordurilor continentale și mondiale va suferi din nou modificări. Pledează în acest sens performanțele norvegianului Fred Anton Maier, ale sportivilor vest-germani (Erhard Keller a egalat recordul mondial al probei de 500 m — 39,5, iar Günther Traub a realizat cea mai bună performanță mondială la multiatlon — 176,717 p), ca și evenimentul de la Alma Ata. Aici, pe vestitul patinoar Medeo, situat la mare altitudine, s-a petrecut un fapt unic în istoria patinajului viteză: în același concurs, 13 patinatori au realizat rezultate sub 41 de sec. în proba de 500 m! Și apoi, să nu-i omitem pe „olandezii zburători": Ard Schenk, care și-a lăsat o respectabilă barbă de la ultima noastră întîlnire (pe micul ecran) de anul trecut, și Kees Verkerk, posesorii unui miraculos secret în cucerirea de medalii europene și mondiale...

Într-un interviu acordat ziarului nostru, reputatul patinator sovietic Boris Stenin, azi antrenor al lotului U.R.S.S., ne spunea că pe lista favoriților el îi vede și pe elevii săi Ants Antson, Eduard Matusevici și Valeri Kaplan, bine pregătiți în prezent în preajma unor evenimente decisive (Iuri Malihin a stabilit cea mai bună performanță mondială a sezonului la 1 500 m, iar Matusevici — un nou record al U.R.S.S. la multiatlon). Reținem opinia atît de autorizată a lui Stenin și așteptăm primele starturi de astăzi. Cronometrele, mai fidele și mai exacte decît arbitrii cu note de la zero la șase, în aprecierea valorilor, vor consemna riguros lupta patinatorilor cu secundele și zecimile de secundă și ne vor oferi, cu siguranță, reale satisfacții sportive. Cu condiția însă ca și vremea să concure la aceasta.

★

Pentru a ne menține în aria sporturilor de iarnă, vă amintim că pe agenda noastră sînt trecute și alte evenimente importante: tradiționalul concurs internațional de sărituri de la trambulina „Marele premiu al națiunilor", programat la Cortina d'Ampezzo, la care și-au anunțat prezența cei mai buni specialiști de pe continent; concursul de schi de la St. Gervais, rezervat vedetelor probelor alpine, la care se pare că își va face reintrarea, după ușorul accident suferit nu de mult, canadiana Nancy Greene, deținătoarea de anul trecut a „Cupei mondiale"; campionatele europene pentru schiorii juniori, programate la Davos; la finele perioadei cuprinse în panoramicul nostru de azi apar și primele meciuri de hochei pentru calificarea în grupa A a turneului olimpic de la Grenoble. Atenția ne este reținută, în primul rînd, de partida pe care echipa noastră reprezentativă o va susține cu selecționata R.F. a Germaniei, la 4 februarie.

Fotbalul se situează în actualitate prin cel puțin două evenimente majore, viu comentate pe plan european și mondial.

Săptămîna viitoare — primele meciuri oficiale de fotbal în competițiile europene: Eintracht Braunschweig — Juventus Torino („C.C.E.") și Valencia — Bayern München („Cupa cupelor"). O amară coincidență face ca în ambele cazuri să fie vorba de foste adversare ale fotbaliștilor noștri, amintindu-ne că am fi putut juca noi în „sferturi". Dar... în acest timp, un alt fost adversar al nostru în preliminariile olimpice culege aprecieri elogioase în turneul de la Santiago de Chile. Este vorba de echipa R.D. Germane, autoarea unor senzaționale victorii (între care 3—1 cu Racing Buenos Aires, cîștigătoarea „Cupei intercontinentale"). Prețurile biletelor pentru meciul Santos — R.D.G. au crescut vertiginos. E firesc, meciul urmează să decidă pe învingătoarea acestui tradițional și prestigios turneu.

Constantin MACOVEI

Eduard Matuzevici este speranța nr. 1 a patinajului sovietic în probele medii și lungi la apropiatele întreceri europene, olimpice și mondiale

Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu 23—25.

40365

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 76 (5510)

Duminică 28 ianuarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

24 ore

BOXERII DINAMOVIȘTI, ÎN TURCIA

Cu prilejul turneului efectuat, anul trecut, de echipa Fenerbahce Istanbul în țara noastră, s-a stabilit ca pugiliștii dinamoviști să evolueze în Turcia. Astfel, Dinamo va pleca la 26 februarie la Istanbul, unde va întîlni formația Fenerbahce. Este posibil ca bexerii noștri să mai susțină o partidă, după cîteva zile. Vor face deplasarea, printre alții, Davidescu, Crudu, Vlad, Olteanu.

PE MICUL ECRAN

ORA 14,40 : Caleidoscop sportiv în imagini, din al cărui cuprins spicuim : Meciul de box Joe Louis—Max Schmelling ; Interviu cu fotbalistul clujean Adam, golgeterul diviziei naționale A ; Florian Albert — deținătorul „Balonului de aur"; Mari campioni ai automobilismului ; Orășelul baschetului ; Școală de motociclism ; „Cravașa de aur" — jocheul Ives de Saint Martin ; Surfingul — un sport nautic de mare spectacol.

ORA 17,00 — Transmisie de la Västeras (Suedia) a demonstrației de închidere a „C.E." de patinaj artistic.

ORA 23,00 — Emisiunea telesport : reportaje filmate la fotbal (Leeds United-Everton), box (meciul Nino Benvenutti — Charley Austin), rugby (întîlnirea Anglia — Țara Galilor), schi (concursurile de la Kitzbuehel și Bad Gadstein), ciclism (cursa de 6 zile din Berlinul occidental), automobilism (raliul Monte Carlo).

NOII ANTRENORI AI ECHIPEI NOASTRE OLIMPICE DE VOLEI

În ultima sa ședință, Biroul F. R. Volei, trecînd la aplicarea măsurilor determinate de concluziile cu privire la pregătirea și comportarea nesatisfăcătoare ale reprezentativelor noastre la europenele din Turcia, a desărcinat din funcția de antrenori ai echipei masculine olimpice pe S. Mihăilescu (Dinamo) și Fl. Balaiș (Politehnica Galați). În locul acestora, au fost numiți T. Tănase (Steaua) — antrenor principal și Gh. Petrescu (Rapid) — antrenor secund. În viitoarea sa ședință, Biroul F.R.V. urmează a numi și antrenorii celorlalte loturi republicane (senioare, tineret-masculin și feminin, juniori și junioare) și a ratifica forma definitivă a planurilor respective de pregătire pe anul în curs.

START ÎN INTERNAȚIONALELE DE TENIS DE MASĂ ALE ROMÂNIEI

Trei dintre protagoniștii care vor evolua în sala Floreasca : Dorin Giurgiucă — stinga, Anton Stipancici — mijloc, Svetlana Grinberg — dreapta

ÎN PRIMA ZI, UN PROGRAM DEOSEBIT DE ATRACTIV

România-R.F. a Germaniei, la băieți

și România-Cehoslovacia, la fete

Sala Floreasca va polariza de astăzi dimineață, timp de patru zile, interesul iubitorilor de sport din Capitală. La ora 9, pe cele șase mese, mingile de celuloid își vor începe obișnuitul dute-vino, parcurgînd mii de kilometri, la capătul cărora vom afla pe cîștigătorii ediției 1968 a campionatelor internaționale ale României.

Această competiție de anvergură, care întrunește o bună parte din elita tenisului de masă european, la care se adaugă „palete" consacrate ale continentului asiatic, debutează în mod tradițional cu turneele pe echipe, după formula clasică a cupelor Swaythling și Corbillon.

Ce puncte de atracție ne oferă prima zi a programului ? Chiar de la primul fluier al arbitrilor, vom putea urmări pe masa nr. 2, o dispută care se anunță deosebit de interesantă, întrecerea masculină dintre formațiile U.R.S.S și Ungariei. Paralel, pe ultimul dreptunghi de joc, își vor măsura forțele jucătoarele din Iugoslavia și R.P.D. Coreeană Un fapt care, credem va mări spectaculozitatea meciului : în a m b e l e reprezentative sînt sportive care folosesc atît priza gen tenis cît și priza toc Mai iese în evidență, la ora 11, și confruntarea ping-pongiștilor din Anglia și Iugoslavia, al cărei rezultat depinde — în bună măsură — de comportarea „primei viori" britanice, reputata Mary Wright (Shannon).

După amiază publicului i se oferă un program și mai bogat în partide valoroase. Astfel, reprezentanții noștri (în relache înainte de prînz, ca urmare a neprezentării formației Bulgariei) au de dat replica unor sportivi experimentați : în jurul orei 19, pe masa III, România (A) — R F a Germaniei Prima echipă feminină a țării va primi asaltul tinerei garnituri a Cehoslovaciei Mai notăm pentru echilibrul și valoarea lor, întrecerile feminine R D Germană — U.R.S.S, Ungaria — R.F a Germaniei și Anglia —

(Continuare în pag. a 4-a)

EDIȚIA JUBILIARĂ A OLIMPIADEI ALBE

SPORTIVII SOVIETICI PENTRU A PATRA OARĂ LA J. O. DE IARNĂ

FILE DE ISTORIE

VI. OSLO, 1952

PE GHEAȚĂ ȘI ZĂPADĂ

(pag. a 4-a)

VIRTUȚI RECUNOSCUTE

Fondurile necesare pentru pregătirea Jocurilor Olimpice de iarnă de la Grenoble însumează, după unele estimații, 1 120 de milioane de franci noi. Capitala japoneză, la ultima ediție a jocurilor de vară, cheltuise 3000 de milioane de dolari. Asemenea sume fabuloase ne uluiesc și trezesc în noi, cu naturalețe, întrebarea : pentru ce ?

Președintele Republicii Franceze, generalul de Gaulle, va asista la ceremonia inaugurală a jocurilor din capitala dauphineză, așa cum alți șefi de state, alți miniștri sau alte somități, au onorat cu prezența sau cu patronajul lor diverse mari competiții sportive. Sîntem flatați, ca sportivi, și ne punem uneori întrebarea : de unde atîta cinste ?

Peste 19 000 de oameni se vor înregimenta în marea armată a personalului organizatoric de la Grenoble. Companii întregi de vînători de munte, de jandarmi și de polițiști — dincolo de corsetul uniformelor lor — vor asigura în tot departamentul liniștea circulația, transmisiunile, intervențiile de urgență, deblocările în caz de ninsoare abundentă etc. Pentru ce atît efort ?

Oficiul francez de radio-televiziune (O.R.T.F.) a rezervat, pentru perioada jocurilor de la Grenoble, 140 de ore de reportaje în direct sau filme (din care mai mult de jumătate în culori !). Va fi pus în funcțiune un impresionant echipament tehnic, din care menționăm doar cele 103 camere electronice de luat vederi. Pentru ce ?

Aparent dispersate, întrebările noastre repetate conduc convergent spre un răspuns unic : sportul a devenit un element social internațional capabil să impună o enormă desfășurare de forțe umane și materiale. Întîlnirile în arena olimpică, pe terenul de sport, favorizează realizarea unor idealuri de pace și comprehensiune adesea greu de înfăptuit în alte domenii. Cucerite de această perspectivă, state și guverne onorează sportul, apreciază virtuțile sale și se arată dispuse să facă sacrificii în acest sens.

Nu este necesar să absolutizăm, nici să idealizăm această situație. Firește că printre mobilurile guvernamentale, care duc la încununarea sportului cu atîtea diademe, există și considerente de altă natură. Funcționează în primul rînd grija suverană pentru prestigiul național. În al doilea rînd, toate lucrările publice, aparent ocazionate doar de un eveniment sportiv limitat în timp, vor forma ulterior un capital civic inestimabil pentru generațiile viitoare. (Tokio s-a îmbogățit cu noi căi de comunicație, poduri, aeroporturi, hoteluri etc, așa cum se va întîmpla fără îndoială și cu Grenoble, și cu Ciudad de Mexico). În al treilea rînd, interesul și curiozitatea opiniei publice pentru fenomenul sportiv, pentru spectacolul din arenă, au crescut atît de mult încît astăzi nici un organizator de manifestație sportivă importantă nu se mai poate sustrage necesității și obligației de a fi la înălțime.

Evocăm toate aceste lucruri cu mîndrie. Ideea de sport poate pune în mișcare mase și bunuri cu o forță de necrezut. Ea merită deci crezul nostru.

Victor BANCIULESCU

Poiana Brașov în plin sezon de schi Foto : AUREL NEAGU

AZI, PE PÎRTIILE DE SCHI DIN ȚARĂ

Cu toate că cea mai mare parte a schiorilor fruntași sînt plecați peste hotare, pîrtiile din țară nu cunosc odihna nici în acest sfîrșit de săptămînă.

● Împrejurimilor Brașovului le revine „partea leului". În Poiană sînt puse în joc două trofee devenite tradiționale, „Cupa A. S. Armata Brașov" (probe alpine) și „Cupa Dinamo" (probe de fond).

Prima dintre ele a cunoscut peripeții (de ordinul birocrației în domeniul financiar) care au făcut să nu obținem decît confirmarea disputării, programul nefiindu-ne anunțat în forma sa definitivă. Sub semnul îndoielii nu stă însă decît proba de coborîre, dependentă în mare măsură de starea pîrtiei.

Întrecerea fondiștilor este — în schimb — perfect precizată : ea cuprinde cursele de 15 km seniori, 5 km senioare 5 km juniori și 3 km senioare, precum și ștafetele de 3×10 km seniori (echipe de doi seniori și un concurent din grupa de vîrstă tineret) și 3×3 km feminină (echipe de o senioară și două junioare).

● Tot în Poiana Brașov are loc „Cupa Tractorul" la sărituri de pe trambulina mijlocie. Concurenții nu mai au nevoie de prezentare : mereu aceeași și aceeași mînă de oameni se întrec în cadrul unui anonimat valoric și de asistență aproape monoton... Oricum, însă ei fac eforturi și acestea trebuie răsplătite.

● La Săcele, în cadrul „Cupei Săcele", cuprinzînd atît probe alpine cît și de fond, are loc un interesant concurs la care participă centrele de inițiere din regiunea Brașov: Brașov, Rîșnov, Fundata și Predeal.

Le urăm tuturor zăpadă bună și SUCCES !

Maria Illy — nou record de junioare mici la greutate

Ieri au început în sala Steaua întrecerile din cadrul concursului republican al juniorilor mici. În proba de săritură cu prăjina, pe primul loc s-a clasat **Adrian Dinu** (C.S.M. Sibiu) cu 3,50 m, urmat de **Cornel Anton** și **Constantin Lihu** (ambii de la C.S.S. Buc.) cu 3,40 m. **Săritura în lungime fete a fost cîștigată de Lucia Jinga** (Șc. sp. Ploiești) cu rezultatul de 5,48 m.

Alergările pe 50 metri au revenit, atît la fete cît și la băieți, favoriților principali : **Viorica Recu** (C.S.S. Buc.) cu 6,8 s și, respectiv, **Vasile Majdic** (Sc. sp. Cluj) cu 6,1 s. Performanța lui V. Majdic egalează recordul republican de juniori mici al probei. Același rezultat (6,1 — rec. republican egalat) a fost obținut în seriile cursei și de atletul **Gh. Ghițea** (Lic. 35 Buc.).

La greutate fete, învingătoarea, **Maria Illy** (Lic. 4 Timișoara) a realizat un nou record republican de junioare mici: 14,85 m.

Concursul continuă astăzi de la ora 9.30.

Baschetbaliștii români din nou învingători în turneul de la Lőrach

LŐRACH, 27 (prin telefon). **În cea de-a doua zi a turneului internațional din localitate, reprezentativa masculină de baschet a României a obținut o nouă victorie. De data aceasta sportivii români au învins selecționata secundă a R. F. a Germaniei, cu scorul de 96—60 (40—31). Jucătorii noștri au dominat clar, cîștigînd la un scor categoric. Cei mai buni jucători ai selecționatei române au fost : Savu, Nosievici, Novac și Albu. Punctele echipei noastre au fost realizate de : Nosievici 21, Savu 18, Novac 14, Albu 12, Diaconescu 10, Jekely 6, Cernea 4, Tarău 5, Birsan 5, Ruhring 1.**

La ora cînd are loc convorbirea telefonică este în curs de desfășurare partida dintre prima reprezentativă a R. F. a Germaniei și Elveției. La pauză jucătorii elvețieni conduceau cu scorul de 30—28.

Turneul se încheie duminică după-amiază, cînd echipa României va juca cu prima selecționată a R. F. a Germaniei.

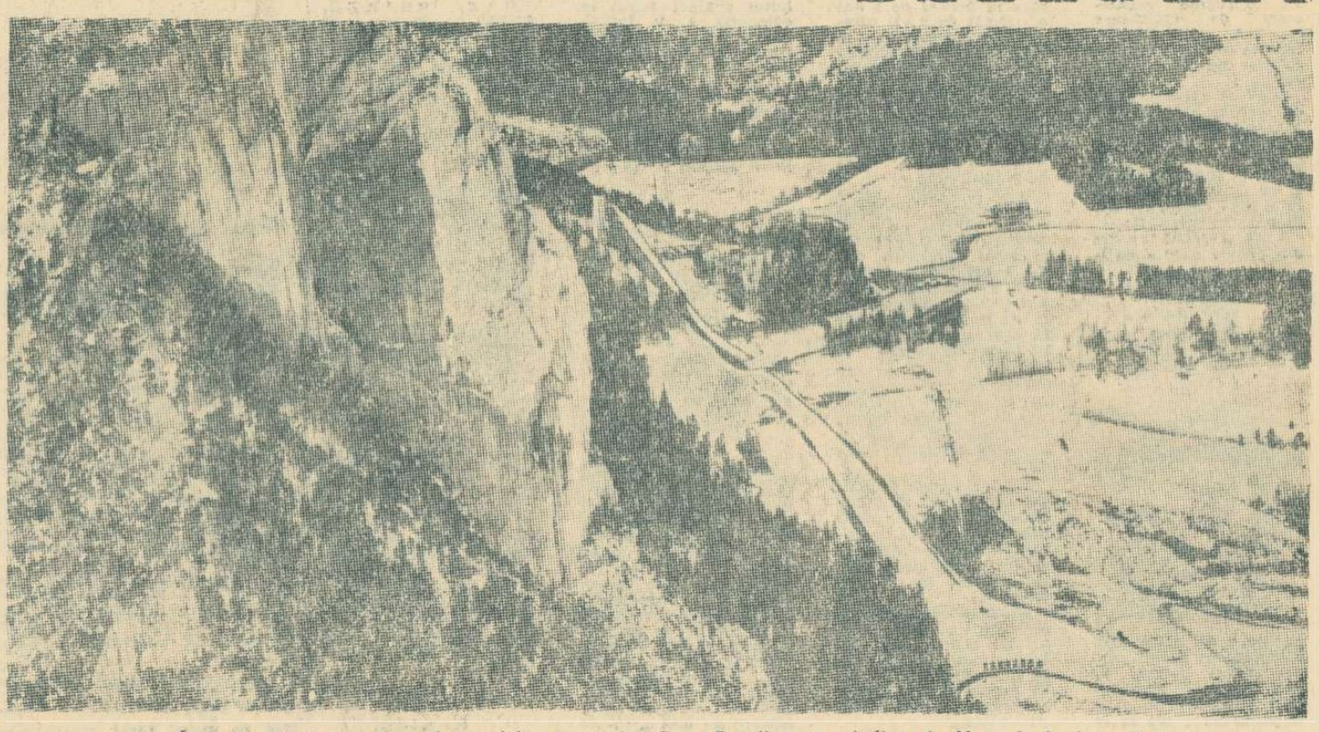

Într-un peisaj grandios, la poalele masivului Trois Pucelles, trambulina de 90 m de la Saint-Nizier

SPORTUL Magazin

ȘTIAȚI CĂ...

...a fost bătut recordul de... înălțime deținut de baschetbalistul sovietic Ahtaeev, cu 2,34 m? Un brazilian, Emil Pached, măsoară 2,36 m și joacă și foarte bine, motiv pentru care echipa americană „Philadelphia", în rîndurile căreia activează celebrul Wilt Chamberlain, s-a arătat interesată să-l angajeze.

...Allen Scott nu va face parte din echipa de patinaj artistic a Statelor Unite pentru Jocurile Olimpice de la Grenoble? Motivul? El nu s-a clasat în primele 3 locuri la recentele campionate ale S.U.A.! Competiția avea să se încheie și cu înfrîngerea campionului de anul trecut, Gary Visconti, pe primul loc clasîndu-se un tînăr student în etate de 19 ani, Tim Wood.

...dintre toate animalele terestre, ghepardul este cel care fuge cel mai iute? După 2 secunde de la plecare, el poate atinge viteza de necrezut, de 72 de kilometri pe oră!

Fidelitate

Florence Parkes, domiciliată în orășelul Parkes, de lîngă Liverpool, a împlinit recent vîrsta de 80 de ani. În ziua aniversării, ea a primit vizita fotbaliștilor echipei „Tigers", care au felicitat-o, oferindu-i totodată în dar un ceas de aur.

Motivul? Doamna Parkes este deținătoarea „titlului" de senioară a suporterilor englezi. De la înființarea echipei — în 1899 — ea a lipsit numai de 5 ori de la meciurile formației sale favorite. Și de fiecare dată, motivat: se afla internată la maternitate, așteptînd să nască.

„ARUNCĂRI" LIBERE

- Nu totdeauna în timpul meciului un baschetbalist înalt este la înălțime.
- Regulamentul interzice pașii în plus. Nu însă și în măiestrie.
- În cursul meciului se recomandă să sari la minge cu miinile și nu la arbitri cu gura.
- Și la baschet forma jucătorului este o problemă de fond.
- Dacă ești înalt, nu privi pe ceilalți de sus.
- Nu coșul este prea sus, ci nivelul tău de joc este prea coborît, cînd nu reușești o partidă bună.
- Nu uita. Din rezervă poți ajunge titular. Însă se poate întîmpla și invers.

Week-end printre nămeți

Între un concert, două imprimări la „Electrecord" și trei „ore" la școală — fiindcă e și profesoară de engleză — cunoscuta cîntăreață de muzică ușoară, POMPILIA STOIAN, a găsit vreme pentru un sfîrșit de săptămînă „alb", în decorul stațiunii de iarnă Poiana Brașov.

Fotoreporterul O. CAHANE, colaboratorul nostru, n-a scăpat ocazia de a surprinde momentul. Iar epigramistul V. D. POPA, inspirat de imagine, i-a dedicat Pompiliei, următorul catren:

„Prieten drag" e melodia
Ce-o cînți cu toată gingășia.
Dar sus, pe-al muntelui meleag,
Și schiul ți-e... „Prieten drag".

SPORTIVI SUB CUPOLA ACADEMIEI

Un trăgător la spadă: Ion Jalea, artist al poporului

Sculptor, cu cîteva sute de lucrări în patrimoniul artistic al patriei noastre, creație încununată cu Premiul de Stat și cu titlul de artist al poporului, președinte al Uniunii Artiștilor Plastici din Republica Socialistă România, academicianul Ion Jalea face parte din generația care a promovat valorile de bază ale artelor plastice românești moderne.

Ajuns la venerabila vîrstă de 81 de ani, pe care-i poartă cu o zvelteță fizică în contrast cu numărul anilor, maestrul Ion Jalea își continuă neîntrerupt munca de creație, după cum e prezent și într-o prestigioasă și reprezentativă activitate obștească.

— Puțini știu că dv. ați practicat sportul, deși sobrietatea și spontaneitatea mișcărilor — să mai pomenim oare și de siluetă? — ar putea lăsa să se întrevadă aceasta...

— Este drept, am rămas mobil și am păstrat o linie care, departe de a exprima debilitatea, afirmă un rezultat al vieții mele în continuă mișcare.

Copil fiind, crescut la țară, călăream, dar nu cu pinteni și în șa, ci desculț, „făcînd masă comună cu calul", pe care nu-l struneam cu dirlogii și cu zăbăluța, ci trăgîndu-l doar de coamă, lăsîndu-mă în voia lui.

Apoi, elev fiind, elev premiant și deci... cuminte, n-am făcut sport, așa după cum era mentalitatea timpurilor mele. Să nu uitați că faptele se petreceau nu în secolul nostru, ci la sfîrșitul secolului trecut, gimnastica în școală fiind iluzorie, cu adevărat tratată drept o dexteritate. În începuturi am umblat pe munte, ajungînd chiar membru în grupul — faimos pe atunci — al scriitoarei Bucura Dumbravă, grup în care mi-am întărit voința și mi-a fost stimulat interesul pentru frumos, pentru bucuriile pe care ți le oferă natura. Ce admirabilă școală pentru viață, ce experiment util formării mentalității unui viitor artist plastic, oricărui om.

Devenit apoi student la Paris, elev la faimoasa Academie Julien, am descoperit scrima; nu numai că m-a atras, dar mi-a deslușit un adevărat univers al mișcării. Alegerea era la discreția mea și între floretă și sabie am ales... spada, care mi s-a părut mie cea mai bărbătească, cea mai nimerită să exprime atacul și să susțină o defensivă, să definească hotărîrea.

Am tras mult și pot spune chiar că am tras „tare". Frecventam sala Olympia din Paris, unde veneau trăgători din falanga pionierilor scrimei franceze din acea vreme. Aveam maestru-instructor pe un oarecare monsieur Philippe,

de la care am învățat atît de mult, că n-am uitat azi nici chiar detaliile, orice amănunt care poate determina „tușa", după cum o poate și preveni.

Frecventînd sala de dragul scrimei și numai pentru mișcarea ei, nu întrețineam relații de grup. Astfel fiind, nu prea rețineam nici multe nume și nici nu cunoșteam palmaresurile, deși concuram și eu la concursurile publice, oficiale.

Intr-o zi, din nevoia de a-mi alege un partener, am adresat o invitație unui trăgător care se odihnea pe bancă, echipat, așteptînd o invitație, deși parcă mai toți îl ocoleau. A acceptat-o și asaltul o dată început, planșa noastră a fost impresurată, de îndată, de aproape întreaga asistență. Din puține mișcări, cele trei „tușuri" s-au produs, aproape automat, cu toată dîrzenia opunerii mele, cu toată replica mea agresivă. La încheierea luptei — care mi-a păstrat mult timp o cicatrice pe un umăr — am aflat și eu, bietul, cine-mi fusese adversarul și de ce mă lichidase atît de repede: era chiar campionul internațional, starostele spadasinilor francezi, deslușind, firește, de ce omul nu era invitat de nimeni ci avea numai el inițiativele, pentru că toți ceilalți nu cutezau s-o facă, iar eu, necunoscîndu-l, comisesem imprudentul act de curaj atît de greu plătit. Dincolo de inedit, episodul ilustrează inițiativele pe care ți le creează sportul.

După război, nevoia de mișcare, obișnuința exercițiului și nostalgia pentru sport — deși sculptura de care nu m-am despărțit niciodată, cere mișcare, nu e o îndeletnicire fără efort, — m-a readus la sala de scrimă, pe planșă, unde am continuat să trag la sabie, multă vreme, ani și ani, în București și în Franța.

Scrimei îi datorez eu mult dezvoltarea reflexelor mele, scrimei îi datorez eu formarea ochiului, mișcarea picioarelor și acea siguranță pe care ți-o dă mînuirea spadei, în atac sau în apărare, în replică. Moralul pe care ți-l oțelește sportul, atunci cînd ești cu adevărat un om de sport l e a l, recunoscînd valoarea adversarului și concentrîndu-ți replica exclusiv în limitele acelui fair-play, în cadrul luptei cinstite, dar necruțătoare, drepte și umane.

Astăzi, octogenar, îmi dau seama că multe din lucrările mele de artă, mișcările trăite de mine în scrimă, în călărie, cele urmărite și intuite în sport, m-au ajutat în desenele, în modelajul reliefurilor, în exprimarea în lut sau ghips, în imaginile dăltuite în piatră, pentru a reda autenticul, firescul, într-o manieră din care vigoarea să nu înlăture lirismul mișcării, în care visarea să aureoleze realismul, elemente ce se înscriu în creația artistică și-l întrețin valoarea.

Desigur, în artă, ca și în viață, și fenomenul se petrece și în sport, care nu e altceva decît un fragment din manifestările omului, cu cît ne adîncim în realități, cu cît trăim, ne dăm seama că încă nu cunoaștem, nu stăpînim destul, că sîntem încă departe de a aprofunda totul. Dar gîndind și studiind, practicînd neostenit exercițiul, în orice domeniu am persevera, am fi prezenți, izbutirile ne apropie de ceea ce vrem să fie perfect, ne poartă spre acel nivel al satisfacțiilor care ne înfrumusețează viața și ne întăresc încrederea în noi, start spre noi acțiuni, către mereu alte încercări, spre rezultate îmbunătățite.

Sub acest aspect sportul devine un admirabil mijloc, cu atît mai valoros atunci cînd el nu rămîne un scop.

Tineretului nostru îi adresez îndemnul și-i fac urarea să aibă întotdeauna sportul drept aliat al muncii sale de bază — studiile și munca profesională — un mijloc de a-și întreține și păstra vigoarea spiritului și sănătatea trupului.

Astfel a încheiat artistul-academician, sportiv din două secole, îndemnurile sale, exprimate într-o prețioasă și agreabilă convorbire cu care ne-a onorat.

V. FIROIU

MEDICUL HALTEROFIL

De ani de zile îl urmăresc pe medicul internist Ovidiu Păcurariu de la Dispensarul regional pentru sportivi din Brașov, la întrecerile de haltere ce se organizează în orașul de la poalele Tîmpei.

Recent, l-am vizitat la dispensar și împreună am depănat amintirile celor 10 ani de cînd face sport. Nu trebuie să pară de loc curios că, asemenea altor sportivi, medicul Ovidiu Păcurariu n-a început cu halterele. În liceu, la Brașov, a făcut de toate așa cum se întîmplă și acum în multe școli. I-a plăcut însă atletismul, pe care apoi, la Cluj, între anii 1955 și 1957, în cadrul I.M.F. l-a practicat mai intens. Ca aruncător de disc. Performanțe în jur de 36—37 m. La mijlocul anului 1957, a trecut de la disc la haltere. Și cum studenții nu aveau o secție de haltere, s-a aciuit pe lîngă asociația Recolta Cluj, fiind pregătit pe rînd de antrenorii Jean Cătaniță, Virgil Hogea și în anul 1960 de fostul campion al țării, Tiberiu Roman. Din anul 1961 îl găsim la Brașov, în cadrul clubului Steagul roșu, muncind sub îndrumarea profesorului Gh. Piticaru. Pe rînd, a concurat la categoriile semimijlocie, mijlocie, semigrea și — cînd a fost nevoie pentru echipă — chiar la grea. În acești 10 ani a fost de 8 ori campion regional — 3 ani la Cluj și 5 ani la Brașov — și de 12 ori prezent la finalele campionatelor republicane pe echipe și individuale. Performanțe: 275 kg la semimijlocie; 290 kg la mijlocie și 315 kg la semigrea.

Statistica pe care o ține cu migală ne prezintă o cifră impresionantă: peste 11 500 000 kg ridicate la antrenamente și concursuri!

S-a născut firesc întrebarea: cum de reușește să împletească activitatea profesională cu cea sportivă? Răspunsul — tot așa firesc — a venit prompt: o justă planificare, care să permită 3—4 antrenamente săptămînale de cîte 2—3 ore fiecare, respectarea unui regim de viață ordonat — pe care noi l-am recomanda multora dintre sportivii noștri fruntași.

★

În locuința doctorului Ovidiu Păcurariu este amenajat un colț cu trofee, cu amintiri din deceniul expirat în care a avut atîtea satisfacții. De acest colț se îngrijește fosta alergătoare de garduri Georgeta Păcurariu. Soția sa...

CAROL GRUIA
coresp. principal

CONVORBIRI CU DOMNUL GORE

— Care-i cea mai importantă știre a zilei? — m-a întrebat dl. Gore, fluturînd „Sportul" de alaltăieri.

— Nu știu, am murmurat eu din prag, încurcat foarte, ca la școala primară, dar nu și surprins, deoarece dl. Gore are obiceiul de a repeta că dacă oamenii epocii noastre scriu din ce în ce mai bine, în schimb, citesc din ce în ce mai rău... „Nu știu". Și aplecîndu-mă asupra gazetei, am semnalat, șovăitor, cu degetul, textele cele mai mari și cu titlurile groase.

— Pregătiri pentru Olimpiada de la Grenoble?

— Pentru că-i pe trei coloane? Nu.

— Meciul de ping-pong din sala Floreasca pentru „Cupa campionilor Europei"?

*— Pentru că-i pe pagina I? Eroare. Va să zică nu te-ai eliberat încă de mecanismul care ne îndeamnă să considerăm că informațiile (ca și oamenii) sînt cu atît mai semnificative, cu cît ocupă mai mult spațiu. Nu, cea mai mare știre a zilei, s-a nimerit să fie cea mai mică. E vorba... uită-te, de hotărîrea Ligii italiene de fotbal de a anula rezultatul meciului Inter — Cagliari (cîștigaseră primii cu 3—0 la Milano), din pricină că un suporter aruncase cu o monedă de 100 de lire în ochiul stîng, sau drept *, al căpitanului mosafirilor, și de a-l declara învingător, la „masa verde", pe Cagliari, cu 2—0.*

— E un act de curaj.

— ...care urmărește să taie „curajul" celor ce aruncă cu pietre, sticle sau bani. E chiar, aș îndrăzni să adaug, un act memorabil, inaugurînd o etapă nouă în istoria sporturilor. Dacă pînă acum se vorbea (și nu fără temei) despre tribunele care cîștigă meciul, o dată cu hotărîrea de la Milano s-au născut tribunele care pierd o partidă. Și dacă pînă astăzi publicul era cunoscut sub numele de al 12-lea jucător al echipei gazdă, de aci înainte, același public va deveni, la ceasurile sale isterice, al 12-lea jucător al adversarului. Ferește-mă, doamne, de prieteni!

— Oricum, am intervenit eu, destul de vesel, decizia italienilor, plus ecoul (sper să ajungă pretutindeni), o să mai pună stavili scandalurilor, bolovanilor în capul centrului înaintaș și arbitrilor sub stare de asediu. E, în sfîrșit, o mătură adevărată împotriva celor ce întrec măsura.

— O mătură, ai dreptate, cu urmări incomensurabile pentru viitorul fotbalului. Mă bucur, dar nu fără anume tristețe. Ceea ce n-a reușit morala... a izbutit sancțiunea, făcu domnul Gore. Ce vrei? Morala — cum spunea un enciclopedist din veacul XVIII al luminilor (se pare că a existat și un asemenea sec...), începe de la poliție. Dar, a adăugat visător interlocutorul meu după o tăcere, și inteligența se pare că tot de acolo, din spaime, izvorăște. Așa că...

Apoi, observînd că-l urmăresc cu dificultate încordată (unde bate?):

— Știi să păstrezi un secret?

— Nu.

— Atunci o să-ți spun ceva interesant. Adineauri, mă miră că nu te-ai ciocnit cu dînsul pe scară, a fost pe la mine unul dintre conducătorii clubului... clubului... în sfîrșit, i-am făgăduit să nu dezvălui numele... Ei, un nume de echipă la întîmplare.

— La întîmplare?

— Și repede...

— Repede? Rapid.

— Rapid, să zicem. Foarte politicos, omul mi-a mărturisit că hotărîrea Ligii italiene se discută pretutindeni, stîrnind o tulburare vie, că zvonurile despre aplicarea metodei la noi sînt din ce în ce mai insistente.

— Tot e ceva. Dacă nu angajăm antrenori străini, măcar să importăm pedepse.

—Deși, după părerea mea, obiectul respectiv costă mai mult. Pentru un antrenor ai nevoie de valută forte: s-ar mai găsi. Pentru sancțiuni, ai nevoie de-o mînă forte: de unde?... În sfîrșit... Așadar, omul era cam îngrijorat, dacă nu chiar descumpănit de tot și mi-a solicitat sfatul: ce-i de făcut? adică...

— I l-ai dat?

— Bineînțeles. De cînd mă ocup de fotbal, am la orice oră din zi sau noapte păreri. L-am poftit să ia loc, m-am plimbat cîteva minute în jurul chestiunii și pe urmă i-am sugerat următorul plan.

(Rostind cuvintele de mai sus, domnul Gore a scos trei foi de hîrtie dintr-un dosar).

— Uite-o copie. Am păstrat-o pentru tine.

„Proiect pentru utilizarea eficientă a suporterilor calificați în noile condiții determinate de" etc. etc.

Și, aplecîndu-se peste umărul meu, m-a ajutat să descifrez înțelesurile textului. Toată lumea, zice domnul Gore, s-a obișnuit cu ideea ca suporterii să acționeze acasă. Prejudecată pe care eu, în lumina hotărîrii de la Milano, o arunc în aer înlocuind-o cu această teză: suporterii vor acționa numai în deplasare! Un exemplu.

Să presupunem că Rapidul joacă la Craiova și că în minutul 54 giuleștenii sînt conduși cu 2—0. Atunci intră în funcțiune metoda... Gore.

Min. 55. Reprezentantul autorizat al clubului se ridică de la locul său și, apropiindu-se de unul dintre suporterii veniți cu trenul la Craiova, îi șoptește la ureche: potrivește-ți ceasul... peste șaizeci de secunde.

Min. 56. S (suporterul) ascuns și ocrotit de grupul giuleștean, scoate o monedă de trei lei și, omul fiind antrenat în prealabil, o aruncă în ochii unui jucător.

— Craiovean? — fac eu mirat. În cazul acesta...

— Nu, strigă dl. Gore, aici e nebunia, în ochii unui rapidist!

*Min. 57. Rapidistul se zvîrcolește de durere (reală sau ca la fotbal), meciul s-a întrerupt, reprezentantul autorizat al clubului, medicul și fotografii au intrat pe teren, crainicul de la Radio comentează lipsa de sportivitate a publicului („dar din păcate mai sînt unele elemente certate cu... care..."), șeful miliției scrișnește: „și cînd te gîndești că băieții erau cu ochii-n patru pe derbedeii de la Minerva" !! ** conducătorul oaspeților nu-și poate stăpîni indignarea și strigă: „ăsta-i huliganism curat!"*

Min. 58. Rapidistul-victimă părăsește terenul urlînd și se instalează pe targă.

A doua zi, „Sportul" scrie: „Sperăm că Federația va binevoi, în sfîrșit, să ia măsuri drastice, care să pună capăt o dată pentru totdeauna..."

A doua zi după-amiază „Informația" scrie: ...Clubul F.C. Rapid a depus o contestație la Federația Română de Fotbal, în legătură cu incidentele grave de la Craiova".

A treia zi: Dan Deșliu publică în „Sportul" articolul „Unde-i Fair-play-ul de altădată?"

A patra zi: F.R.F. comunică: Luînd în discuție contestația echipei Rapid București și ascultînd rapoartele arbitrului și observatorului federal, F.R.F., ferm hotărîtă să contribuie la instaurarea unui climat etc. etc. decide: 1) Rezultatul meciului „U" Craiova — Rapid București (3—0) se anulează; 2) F.C. Rapid este declarat învingător cu scorul de 2—0.

— Extraordinar, am exclamat eu privindu-l pe domnul Gore cu admirație nouă. Și cînd te gîndești că... toate astea, aruncînd doar o monedă de trei lei...

— Dai un ban, dar face. Totuși, — a continuat prietenul meu, ținînd seama de caracterul, oarecum confidențial al proiectului, te-aș ruga să nu bați monedă.

AL. MIRODAN

* De unde și expresia „a scoate ochii" invitaților.
** Minerva = cunoscut restaurant din Craiova.

DIN TOATĂ LUMEA

MOTIVUL

Inotătoarea australiană Kathy Waintwright, recordmana lumii în proba de 440 yarzi, a anunțat că abandonează activitatea competițională.

Întrebată de ce a luat această hotărîre, ea a răspuns:

— *Nu avea nici un sens să continui. Sînt prea bătrînă.*

La 19 ani, îți convine să spui că ești bătrînă!

CHILIENII NU UITĂ...

În urmă cu 39 de ani, la 25 mai 1929, chilianul Romero Rojas l-a învins prin K.O. pe americanul Jack Sharkey. Cîțiva ani mai tîrziu, învinsul lui Rojas devenea campion mondial de box la toate categoriile întrecîndu-l la puncte, după 15 reprize, pe Max Schmelling.

Chilienii se mîndresc și acum cu performanța lui Rojas, înscrisă în cartea de aur a sportului din această țară. De altfel, statul a venit și cu o măsură concretă, acordîndu-i lui Romero Rojas, azi în vîrstă de 70 de ani, o pensie de 50 de dolari pe lună.

DEZMINȚIRE

Agenția „Associated Press" anunță că Federația italiană a dezmințit categoric știrea că i-ar fi oferit lui Nicola Pietrangelli o importantă sumă de bani pentru ca acesta să rămînă... amator.

În contextul aprinselor discuții care au loc în tenisul mondial în legătură cu amatorii și profesioniștii acestui sport, nici nu se putea o știre mai delicioasă...

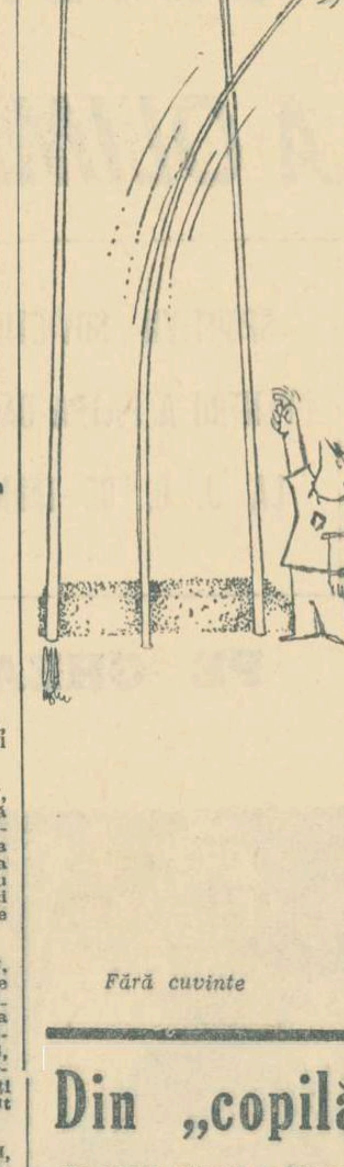

Fără cuvinte

Ageamiul prudent
Desen de FRED GHENADESCU

Fără cuvinte
Desene de N. CLAUDIU

RĂSPUNDE Ion Poștașu

ION și VICTOR GHENEA, BUCUREȘTI. — Pentru a deveni maestru al sportului, potrivit ultimului regulament de clasificare sportivă, un fotbalist trebuie să îndeplinească una din următoarele cerințe:

1. Să fi făcut parte din echipa care a cîștigat în același an campionatul și Cupa României, participînd efectiv la 60% din jocuri și să fi jucat de 2 ori în echipa României (A) în meciuri interțări;

2. Să fi făcut parte din echipa care a cîștigat de 2 ori consecutiv campionatul republican, participînd efectiv la 60% din jocurile disputate în fiecare an și să fi jucat de 1 ori în echipa României (A) în meciuri interțări;

3. Să fi făcut parte din echipa (echipele) care în decurs de 5 ani a cîștigat de 2 ori campionatul republican și o dată Cupa României, sau o dată campionatul republican și de 2 ori Cupa României, participînd la 50% din jocurile respective, și să fi jucat de 2 ori în echipa României (A) în meciuri interțări;

4. Să fi făcut parte din echipa (echipele) care a cîștigat de 3 ori alternativ în 5 ani campionatul republican sau de 3 ori Cupa României, participînd la 50% din jocurile respective, și să fi jucat de 2 ori în echipa României (A) în jocuri interțări;

5. Să fi jucat de 10 ori în echipa României (A) în meciuri interțări;

6. Să fi jucat în echipa României (A) în 6 jocuri interțări cîștigate;

7. Să fi jucat în categoria A 10 ani fără întrerupere, anual 50% din jocuri, și să fi jucat cel puțin o dată în echipa României A, B sau tineret în jocuri interțări.

Avem destul fotbaliști care au îndeplinit aceste cerințe. Cu celelalte cerințe sînt, de la o vreme, mai puțin în regulă: cu stopul, cu trasul la poartă, cu disciplina...

CONSTANTIN OLARU, CÎMPULUNG MUSCEL. — În ediția 1958—59, care a constituit debutul echipei Farul în categoria A, la fotbal, constănțenii au pierdut cu 7—0 în fața Rapidului

DAN T. ION, OLTENIȚA. — Una din strofele poeziei „Liniște" meritǎ menționată: „A prins zăpada coajă / pe centru, pe extreme /, Gazonul pare-o plajă / după un meci cu perne". Prea multă liniște, în schimb, în celelalte strofe. Am adormit...

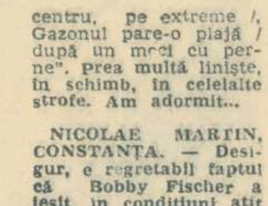

NICOLAE MARTIN, CONSTANȚA. — Desigur, e regretabil faptul că Bobby Fischer a ieșit, în condițiuni atît de stupide, din cursa pentru campionatul mondial de șah. Ca să nu se fi înregistrat acest episod regretabil, ar fi trebuit ca Fischer să țină seama de prevederile regulamentului, prezentîndu-se atunci cînd a fost programat. Unii spun că și arbitrii au fost prea rigizi. Aceștia, cel puțin, au avut regulamentul în mînă!

MAC BREAZU, SEBEȘ. — Firește că nu se poate: producția de automobile a Japoniei în anul 1967 a fost de 3 milioane, nu de 3... miliarde. Nici n-ar fi avut unde să le pună japonezii!

NICOLAE POPESCU, ROATA. — Meciul de fotbal România — Bulgaria, disputat la Sofia și contînd pentru calificarea la J.O. din 1964, a fost transmis de televiziunea noastră. Ați cîștigat sau ați pierdut pariul?...

ENDRE SZILAGHI, COMUNA BOTIZ. — Dinamo București și Internazionale Milano s-au întîlnit doi ani la rînd în cadrul „Cupei campionilor europeni". Iată rezultatele celor 4 meciuri disputate între cele două echipe: 0—6 și 0—1, 2—1 și 0—2

O. BANCILĂ, BRAN. — Ca și la campionatele mondiale și europene, la Jocurile Olimpice de la Grenoble, în proba de patinaj artistic perechi concurenții vor executa nu numai un program liber ales, ci și exerciții obligatorii.

Ilustrații de
N. CLAUDIU

Din „copilăria" fotbalului tîrgoviștean

Un tablou obișnuit la Tîrgoviște: mii de oameni care umplu pînă la refuz tribunele stadionului. La centrul terenului, o dată cu echipa adversă, s-au aliniat fotbaliștii de la Metalul, frumos echipați. Inimile spectatorilor bat pentru ei. Băieții au ajuns, acum cîțiva ani pînă la categoria A!

Este o imagine din zilele noastre. Să vedem însă cum „trăia" fotbalul la Tîrgoviște în urmă cu 30—40 de ani. Prima echipă de fotbal de pe aceste meleaguri s-a numit Minerul. O înființase proprietarul minei Sotinga, pentru ca nepotul său să poată juca fotbal. Cînd acesta s-a accidentat cu motocicleta, echipa s-a... desființat. Ceilalți nu mai trebuiau să facă sport!

O bună bucată de vreme elevii practicau fotbalul. Apoi, a luat ființă asociația sportivă Tîrgoviște (A.S.T.). Primul meci: la Pucioasa. Fiecare jucător și-a plătit biletul de tren, iar problema mîncării au rezolvat-o luîndu-și hrană rece de acasă.

La Pucioasa, terenul de joc, care se afla în apropierea gării, avea în mijloc un... stîlp de telegraf. Dar se conta acest inconvenient? Mai rămînea destul loc pentru joc! În ceea ce privește spectatorii, pentru atragerea lor, s-a propus ca fotbaliștii celor două echipe, în frunte cu muzica militară, să străbată centrul orașului. Jucătorii tîrgovișteni au refuzat acest lucru din cauza echipamentului lor pestriț, procurat și așa cu chiu cu vai.

Mai tîrziu a luat ființă T.C.T. (Tenis Club Tîrgoviște), în care au început să joace tineri din școli și ... întreprinderi. În dimineața meciului ei singuri curățau terenul, (fostul hipodrom al școlii de cavalerie), coseau iarba, cărau apă de la circa 500 m, marcau terenul cu var iar după-amiază veneau mai devreme pentru a face și pe... casierii. Alții trebuiau să aducă sfoară și ace, pentru repararea plasei, care se rupea la primul șut mai puternic.

Scriind aceste rînduri, am greși dacă ne-am gîndi numai la partea pitorească a lucrurilor. Este cazul să reținem și eforturile pe care le făcea pe atunci tineretul pentru a putea practica sportul și — prin antiteză — să vedem cît de mare este distanța între „ieri" și „azi".

M. AVANU, coresp.

INTIME...

● *În continuarea acțiunilor de perfecționare a antrenorilor, F. R. Fotbal intenționează să trimită și anul acesta peste hotare cîțiva specialiști. Ar fi de dorit ca printre cei ce vor fi aleși să apară, în primul rînd, nume de antrenori tineri, de perspectivă, care lucrează nemijlocit la echipe. Nu de alta, dar și în această direcție se simte nevoia promovării unor oameni proaspeți, inventivi în locul celor prăfuiți și... voiajați.*

● *Dinamovistul Frățilă a început săptămîna aceasta „lucrul" cu balonul, în tabăra de la Călimănești. El se resimte încă la eforturi prelungite, dar doctorul Cristea speră ca Frățilă să se restabilească complet în maximum o lună. Noi abia așteptăm să-l vedem în formație...*

● „Mă numesc Călin Mihalache și sînt muncitor la uzina Progresul Brăila... Uzina noastră este mare și cu posibilități financiare de a susține și o echipă în divizia A. Deocamdată sîntem în „C" și trăgeam speranțe să promovăm în B. Dar, iată că cei mai buni jucători ai noștri au început să fie racolați. De cine? De către Gloria Bîrlad și chiar de către unele echipe din București..." *(dintr-o scrisoare primită ieri la redacție).*

● *Politehnica Timișoara și-a reorganizat biroul secției. Ca președinte a fost ales tov. Mihai Bîlă. Alegerea constituie un record în felul ei: tov. Bîlă a devenit pentru a patra oară președintele secției...*

● *Propunem antrenorilor să facă în rîndurile jucătorilor următorul test:* „Cîte articole are regulamentul de fotbal?" și „Cînd este ofsaid?" *Aceasta, deoarece la un trial organizat la București cu jucătorii din diviziile B și C, din 53 de fotbaliști, nici unul n-a dat un răspuns exact la aceste întrebări!*

fotbal

Iarna car și vara sanie...

Participînd ca jucător ani în șir la pregătirea de iarnă, apoi — după ce am încetat activitatea de performanță — urmărind atent modul în care ea se desfășura, mi-am putut forma anumite opinii asupra modului în care se și realizează.

Pregătirea fotbalistului, în perioada premergătoare începerii returului (lunile ianuarie—martie), are o deosebită importanță ea fiind aceea care pune pilonii activității următoare, activității din tot restul anului.

Imi permit, de aceea, să fac unele propuneri care ar putea ajuta în orientarea pregătirii echipelor de club, ținînd cont de nivelul actual al fotbalului nostru.

Perioada ianuarie—martie a fost și este eșalonată pe etape, urmărindu-se, în general, în fiecare dintre ele, obiective diferite. În totalitatea ei ea este însă dominată de o caracteristică: pregătirea fizică generală și specifică totodată, care să creeze fotbaliștilor suportul abordării celorlalte componente din arsenalul unui bun fotbalist.

Nu este nimic rău în aceasta și subscriem la necesitatea dobîndirii unei bune pregătiri fizice.

Dar...

Avînd în vedere slabul nivel tehnic al jucătorilor noștri, consider că se impune o anumită reprofilare a lucrului în această perioadă.

Punctul meu de vedere? Chiar din această etapă, pregătirea fizică trebuie să fie mai profund împletită cu cea tehnico-tactică. Este vorba, în fond, de necesitatea de a se trece încă de pe acum la realizarea unui salt valoric în pregătirea tehnică a fotbaliștilor, capitol la care deficiențele jucătorilor noștri sînt cele mai evidente.

Și, pornind de la aceste considerente, apreciez că raportul pregătire fizică — pregătire tehnico-tactică trebuie reconsiderat, în sensul acordării unui spor celei tehnice. Aceasta s-ar putea realiza, pornind chiar de la începutul pregătirilor, prin îmbinarea antrenamentelor cu caracter fizic cu cele tehnico-tactice.

Desfășurarea antrenamentelor cu profil tehnic în aer liber, ar putea fi împiedicată de condițiile atmosferice, în general nefavorabile iarna. În acest caz, pot și trebuie să fie folosite sălile de sport. Astfel, s-ar putea alterna — aceasta rămînînd a fi stabilit de către antrenorii echipelor — antrenamentele cu caracter fizic desfășurate în aer liber cu cele tehnico-tactice realizate în săli.

Spațiul unei săli de sport — s-ar crede — nu permite efectuarea unor antrenamente cu profil tehnic adecvate jocului modern, în mișcare, cursiv, desfășurat pe o arie mai întinsă. Eu consider totuși că antrenamentele tehnico-tactice în săli își au rostul lor, realizările urmînd a apare, neîndoios, în sezonul ce urmează. Să nu uităm, de altfel, că arsenalul unui bun fotbalist este compus din elemente ca: stop, joc de cap, stăpînirea bună a balonului cu ambele picioare etc. care se pot realiza și pe un spațiu mai restrîns.

Pot fi organizate chiar diferite întreceri la anumite nivele — în cadrul unei singure echipe, a două sau mai multe prin „corespondență" — cum ar fi: jucătorul care ține mai mult timp în aer balonul cu piciorul drept, cu stîngul, sau cu ambele (în paranteză fie spus, sînt împotriva acelora care susțin că aceasta e pur și simplu „jonglerie", avînd în față exemplul a numeroși jucători de valoare care nu uită să-și completeze zilnic bagajul de cunoștințe tehnice, procedînd astfel). Continuînd ideea, s-ar mai putea realiza întreceri de genul acestora: jucătorul care ține cu capul mingea cei mai mult timp în aer, sau dispute între grupuri de 2 sau 3 jucători pe aceeași temă; jocuri reduse — „miuțe" — la porți de handbal, cu echipe alcătuite din 5—6 jucători, chiar cu caracter de întrecere și care ar putea deveni publice (în R.P. Ungaria, R.S. Cehoslovacă, asemenea întreceri se practică și nivelul tehnic al jucătorilor din aceste țări este mai ridicat, iar pregătirea lor fizică de loc împietată de astfel de jocuri), tenis cu piciorul des-

Discuții pe probleme tehnice

fășurat la fel ca în condițiile propuse la jocurile reduse la două porți; concursuri la diferite panouri numerotate, cu portar sau fără, și cu acumulări de puncte care să dea un caracter de întrecere, stimulatoriu pentru fotbaliști.

Apoi, pe măsură ce timpul va permite, se poate trece la realizarea unor asemenea întreceri în aer liber, care treptat — condițiile de spațiu fiind realizate — se vor apropia de cerințele jocului de fotbal.

O dată ajunși la un nivel satisfăcător de pregătire și pe măsura apropierii campionatului, este bine ca fotbaliștii să participe la turnee internaționale, în compania unor echipe de valoare, neurmărindu-se rezultatele (de altfel needificatoare în aceste momente).

In perioada pregătitoare este necesar, de asemenea, a se realiza și o bună pregătire tactică. Cum însușirea elementelor de tactică este, în primul rînd, o activitate didactică, propun o serie de acțiuni: discuții asupra sistemului de joc cu jucătorii (participarea lor la discuții să fie efectivă); diverse teme predate de cei mai competenți antrenori români sau străini: seminarii pe diverse teme; acolo unde condițiile permit proiecții ale anumitor jocuri, secvențe din jocuri internaționale de anvergură. Toate acestea trebuie realizate pe fondul unei posibile receptivități a fotbaliștilor; să nu se dea discuțiilor un caracter cu orice preț, intelectualizant, emfatic, prețios, care n-ar aduce decît deservicii. Îndepărtarea atenției jucătorilor de la asemenea acțiuni. Diverse teme însușite teoretic trebuie, pe măsură ce condițiile vor permite, să fie traduse apoi în practică, pe gazon, spre a le putea da efectiv viață.

La capitolul pregătirii morale este absolut necesar, de asemenea, a se face un salt substanțial, să se creeze la fotbaliștii noștri o altă optică asupra responsabilității de care trebuie să fie animați de-a lungul întregii activități sportive. Predarea și comentarea anumitor teme cu profund caracter mobilizator, discuții cu sportivi de mare performanță, din care să reiasă modul în care ei se pregătesc, cum caută soluții spre a da un randament superior etc. sînt numai cîteva din căile care ar putea duce la atingerea acestui deziderat major.

După părerea mea, toate acestea sînt pe deplin realizabile și ar contribui, în primul rînd, la atingerea unui nivel tehnic superior, atît de necesar actualei generații de fotbaliști, dar mai ales celei viitoare. Subliniez încă o dată, spre a nu fi înțeles greșit, că toate acestea se pot realiza prin îmbinarea pregătirii fizice generale cu cea specifică. De altfel, și genul măsurilor preconizate, cu caracter tehnic, contribuie și încă în măsură destul de mare, la ridicarea plafonului pregătirii fizice.

Trebuie numai să se renunțe la comoditate, la șablonismul muncii de pînă acum, să se cheltuiască mai multă energie, mai multă pasiune.

MUNCA + PASIUNE + COMPETENȚA = PROGRES!

Dragoș COJOCARU

5 MINUTE CU ȘTEFAN COVACI

„SISTEMUL DE JOC NU VA DISPĂREA NICIODATĂ"

Interviul nostru cu Ștefan Covaci antrenorul principal al echipei Steaua, a început la modul direct, fără obișnuitele tatonări.

— Lotul aflat în pregătire?

— Portari: Haidu, Suciu; fundași: Sătmăreanu, Jenei, Dumitru Nicolae, Hălmăgeanu, Rotaru, Cojocaru (de la Metalul București), Melenco (de la Portul Constanța); mijlocași: Dumitru Popescu, Negrea, Voinea, Vigu; înaintași: Tătaru, Sorin Avram, Constantin, Soo, Pantea, Manea, Creiniceanu.

— Ați rămas, așadar, la ideea încercată și în tur, de a-l folosi pe Voinea în linia mediană. Ce ne puteți spune despre pregătirile făcute pînă acum?

— Prima parte (6—24. I) am efectuat-o la munte, la Predeal și la Poiana Brașov, și ea a constat din crosuri pe schi, alergări pe teren variat, lucru la sala de forță...

— De joi sînteți în București. Ce vă propuneți în continuare?

— Procesul de instruire se va axa, de acum, pe pregătirea fizică specifică, pe perfecționarea tehnico-tactică prin antrenamente și jocuri. Pe data de 14 februarie, vom pleca într-un turneu de trei jocuri în Iugoslavia, unde vom întîlni parteneri redutabili: pe Partizan Belgrad, Voivodina Novisad și Dinamo Zagreb, care să ne solicite la maximum, arătîndu-ne potențialul echipei la ora aceea. În sfîrșit, între 26 februarie și 2 martie, pregătirile noastre vor intra în stadiul de finisare în vederea primelor partide oficiale ale sezonului.

— Ce părere aveți în legătură cu noua formulă competițională?

— O consider binevenită, datorită următoarelor motive: a) asigură echipelor noastre un număr mai mare de jocuri oficiale, deci cu un caracter competitiv serios; b) oferă echipelor, de toate categoriile, posibilitatea de a promova, fără mari riscuri, o serie de tinere elemente; c) spectrul retrogradării va plana asupra unui număr mai mic de echipe; d) campionatul echipelor de rezerve-tineret va permite antrenorilor noștri să aplice, cu mai mult curaj, noul în fotbal.

— Ne-ar interesa opinia dv. în legătură cu desfășurarea ultimului curs de perfecționare...

— Una singură: a confirmat, dacă mai era nevoie, că cunoștințele antrenorilor noștri nu sînt cu nimic mai prejos ca acelea ale tehnicienilor de peste hotare. Deosebirea, firește, esențială, constă doar în aceea că, în general, antrenorii noștri nu aplică ceea ce știu. Și aceasta și din cauza unor frîne de ordin administrativ-organizatoric, care țin fotbalul nostru pe loc.

— S-a emis, la curs, părerea că sistemul de joc este o noțiune pe cale de dispariție. Împărtășiți această opinie?

— Nicidecum. Sistemul de joc, această formă de bază, în care joacă o echipă, se poate schimba de la o etapă la alta (mai mare sau mai mică de timp), dar nu va dispărea niciodată. Bineînțeles, nu trebuie să fetișizăm importanța sistemului, neglijînd fondul problemei: tactica și dinamica jocului.

G. NICOLAESCU

Georgescu, Peteanu, Al. Constantinescu, Neacșu, Mindru și ceilalți jucători de la Progresul își continuă antrenamentele în Capitală, sub conducerea antrenorilor C. Drăgușin și Fl. Știrbei

Foto: Milică RĂDULESCU

Dragă tovarășe redactor-șef,

ZIARUL DE DUMINICĂ

Ai văzut cumva — pe vremuri — filmul „S-a întîmplat mîine"? Formidabil! Nu? Ar fi însă ceva și mai și un ziar care să se numească „Se va întîmpla ieri". Ce-ar fi să-l scoateți tot voi? Ar înlocui perfect „Sportul" duminica.

(Nota mea: abonații ziarului „Sportul" primesc regulat luni numărul de duminică, o dată cu cel de luni).

Ce-am făcut? Întîi mi-am zis: „Las'că se aranjează lucrurile..." Apoi am mîrîit și bombănit și am interpelat pe:

1) ...poștaș: — Nea Mîndrule, ce-i cu „Sportul" de duminică, vezi că... etc. etc.

— Păi nu-l primim, că l-am aduce, că doar umblăm și duminica, iaca aducem „Scînteia" etc... da' nu ni-l dă nici nouă. Ei sînt de vină...

2) ...țîr-țîr la „Sportul": — Alo! Cu Băncilescu, vă rog! Măi Victore, ce dracu, uite, nu primesc „Sportul" duminica etc. etc.

— Dragă, nu sîntem de vină; noi îl trimitem la timp. Poșta o încurcă etc...

Întrebare: ce vină am eu, cititorul, în toată chestia asta?

Soluții: — să mă zbucium eu, abonat, să-mi procur „Sportul" duminica? Nu ține...

— Să-l ucid pe poștaș sau pe (vib) al vostru? N-ajung la nimic și ar fi păcat. Sînt băieți buni.

— S-o rog pe Nușa (a voastră) să scrie un articol hazos, ca acela cu handbalul cu Codlea-Chimia et. comp. însă la alt ziar? Poate ajută.

Gurile rele (care spun uneori lucruri reale) îmi suflă la ureche că există un organ: „Difuzarea Presei" care încurcă destule pe distanța rotativă-cititor. Or fi ăștia? Atunci, pe ei fraților!...

Cu o călduroasă și sportivă strîngere de mînă, al tău

Otto PFENINGS

N.R. Deși ziarul nostru apare cu regularitate duminica încă de la jumătatea lunii noiembrie 1967, Oficiul special pentru expediția și difuzarea presei nu a găsit o posibilitate de a difuza ediția la timp abonaților noștri. Scrisoarea, plină de umor, a prietenului nostru, cunoscutul fost campion național de motociclism cu ataș, Otto Pfenings, ar trebui să stîrnească nu numai zîmbete ci și simțul responsabilității în rîndurile celor ce se ocupă de difuzarea presei!

Cei mai mici „artistici" în întrecere

Pe „scena" patinoarului „23 August" din Capitală s-a desfășurat vineri după amiază atrăgătoarea dispută a celor mai tinere „patine" de la noi. Este vorba de faza regională a campionatului de patinaj artistic pentru copii și juniori mici. Am asistat la cîteva evoluții promițătoare în care o serie de competitori au dovedit pe lîngă multă ambiție și calități autentice, fiind punctați la nivel superior de către arbitri. În lupta pentru șefia celor mai tinere promoții de „artistic" s-au detașat net cîștigătorii grupei copii categoria I, posesori ai unui bagaj de cunoștințe remarcabil. Astfel, Ion Mircea *a acumulat un punctaj substanțial, în urma executării la un nivel ridicat — pentru vîrsta sa — a exercițiilor din program. La fel micuța* Gabriela Voica, *o speranță a patinajului nostru artistic.*

Dar, spre edificare, să dăm cuvîntul rezultatelor obținute de concurenți, după consumarea figurilor libere. Începători băieți: 1. Cătălin Ioniță (Șc. sp. 2) 54,0, 2. *Adrian Georgescu (Șc. sp. 2) 36,0*, 3. *Iosif Papp (Șc. sp. 2) 35,2*, 4. *Sergiu Sprînceană (Șc. sp. 2) 35,1*; fete: — 1. Olivia Batti (Dinamo) *76,6*, 2. *Cornelia Ghișerel (Șc. sp. 2) 64,2*, 3. *Emilia Tibula (Dinamo) 60.1*, 4. *Monica Chiorpec (Dinamo) 59,6*; copii cat. II — băieți: 1. Dănuț Tudorașcu (Constructorul) *87,5*; fete: Cornelia Picu (Șc. sp. 2) *139,9*, 2. *Cristina Nicolau (Șc. sp. 2) 138,6*, 3. *Mirela Goleanu (Dinamo) 128,9*, 4. *Cornelia Bîrjega (Dinamo) 119,0*; copii cat. I — băieți: 1. Ion Mircea (Șc. sp. 2) *261,3*, 2. *Călin Tulpan (Dinamo) 226,8*; fete: 1. Gabriela Voica (Dinamo) *231,1*, 2. *Elena Stanciu (Constructorul) 212,6*, 3. *Sorina Sfetcu (Dinamo) 184,6*, 4. *Gabriela Ion (Șc. sp. 2) 183,5*; juniori mici — băieți: 1. Lucian Cozia (Constructorul) *275,1*, 2. *Dănuț Panait (Constr.) 258,1*, 3. *Paul Dragomir (Constr.) 246,2*; fete: 1. Doina Mitricică (Șc. sp. 2) *340,6*, 2. *Adriana Preda (Constr.) 330,6*, 3. *Gabriela Cosmaciuc (Dinamo) 288,1*, 4. *Sanda Petrescu (Șc. sp. 2) 227,5*.

Finalele campionatelor pentru copii și juniori mici încep astăzi de la ora 8 pe patinoarul Floreasca. Luni și marți ele sînt programate pe patinoarul „23 August".

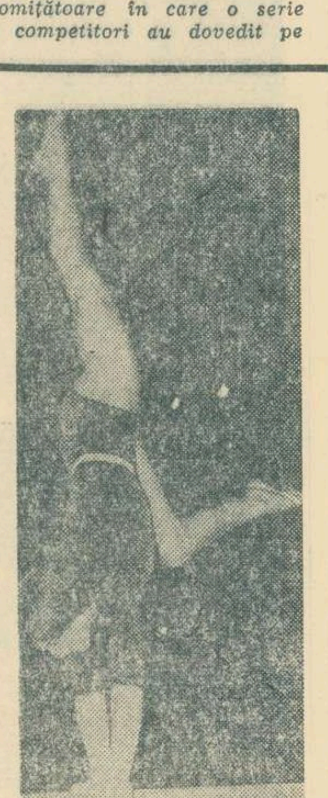

Administrația Asigurărilor de Stat pune la dispoziția celor care doresc să ia o măsură de prevedere pentru ei și familiile lor două forme de asigurări de accidente, care acoperă urmările diferitelor accidente ce se pot întîmpla în orice împrejurare:

● *Asigurarea familială de accidente, în care se cuprind soțul, soția, precum și copiii în vîrstă de 5 la 16 ani, indiferent de numărul lor. Asigurarea se încheie pe durata de 3 luni iar prima de asigurare este de 25 de lei.*

● *Asigurarea de accidente „turist", acoperă urmările a numeroase accidente ce pot avea loc în orice împrejurare și pagubele ce se pot produce la bunurile din gospodărie. Se încheie pe timp de o lună, iar prima de asigurare este de 15 lei.*

TAROM vă invită la zboruri de agrement

Începînd din 26 ianuarie a.c., TAROM organizează în fiecare duminică zboruri de agrement pe aeroportul Băneasa între orele 10,00 și 14,00.

Durata unui zbor este de 30 minute și se efectuează cu avioane de tip IL-14 și Li-2. Pe timpul zborului, prin însoțitori și însoțitoare de bord, TAROM va asigura o deservire permanentă și plăcută.

Costul unui bilet este de 37 lei pentru avioanele IL-14 și 28 lei pentru avioanele Li-2.

Copiii între 3 și 10 ani beneficiază de o reducere de 50%, iar cei pînă la 3 ani de o reducere de 85%.

Biletele se eliberează în ziua zborului la casele de bilete din holul aerogării Băneasa.

Inginerul **Dan Liviu Popescu** din București ne-a trimis o foarte interesantă scrisoare cu reflecții în marea lor majoritate, pline de adevăr despre fotbalul românesc. Sîntem perfect de acord cu d-sa că lipsa de disciplină a jucătorilor (tolerată de antrenori, conducători de cluburi și federație) constituie una din cauzele principale ale menținerii fotbalului din țara noastră la un nivel necorespunzător, după cum la fel împărtășim părerile sale referitoare la reîmprospătarea lotului reprezentativ (în sensul întineririi lui), la prezența juniorilor în echipele divizionare, precum și la efectuarea de turnee, de către formațiile românești, cu predilecție în țările cu fotbal avansat.

Un pasionat al hocheiului, tov. Iulius Dalidis din București, Aleea Buchetului 110, blocul 3, ap. 3, ne solicită cîteva lămuriri în legătură cu activitatea din această ramură sportivă, pe care i le dăm cu plăcere.

Turul al doilea al campionatului republican nu s-a putut desfășura la Miercurea Ciuc, așa cum se stabilise inițial, din cauza stării vremii. Cu cîteva zile înainte de a se disputa primele meciuri, temperatura era crescută în întreaga țară, inclusiv în zona localității menționate. Pentru a preîntîmpina riscul unei amînări a întrecerii, care ar fi dus la cheltuieli suplimentare necesitate de cazarea și întreținerea sportivilor la Miercurea Ciuc pînă ce vremea ar fi devenit favorabilă amenajării patinoarului, federația a decis ca jocurile turului doi să aibă loc la București, pe patinoarul artificial „23 August"

Transmisiile de hochei la televiziune constituie, într-adevăr, o problemă. Se pare că

DIALOG CU CITITORII

este mai ușor să vizionăm la micul ecran meciuri din străinătate decît de la patinoarul „23 August". Poate că Televiziunea ne va da un răspuns.

Tovarășul Tudorel Bordea din Brăila, str. Ștefan cel Mare 397, ne întreabă dacă în campionatul diviziei C (după noua formulă preconizată de F.R.F.) vor participa și unele echipe din actualele campionate regionale și dacă pentru juniorii din echipele de oraș se va asigura un program competițional mai bogat. La prima întrebare răspunsul este afirmativ, dar la cea de-a doua el trebuie dat de organele sportive locale, care au deplină libertate de inițiativă în acest sens.

Cităm dintr-o scrisoare a tovarășului Carol V. Popa din București, str. Vulturi 25: „În revista „Fotbal" (numărul din 18 ianuarie) pe ultima pagină se află o notă mai amplă, al cărei titlu ne înștiințează că Dalida a tras la sorți meciurile din sferturile de finală ale Campionatului Europei. Citind, însă, ziarul „l'Equipe" (numărul din 17 ianuarie), am aflat că nu cunoscuta cîntăreață a efectuat această operațiune (fiind suferindă, Dalida s-a scuzat), ci „fermecătoarea Isabelle Aubert". Vă rog să mă lămuriți — ne scrie în încheiere cititorul — pe cine să cred: revista „Fotbal" sau ziarul l'Equipe"?" Întrucît publicația bucureșteană n-a dat nici o dezmințire în numărul din 25 ianuarie, s-ar putea deduce că știrea inserată în urmă cu o săptămînă este, într-adevăr, reală. Deoarece, însă, dv. vă descurcați atît de bine cu franceza, este (totuși) mai bine să puneți bază pe ceea ce afirmă cotidianul sportiv parizian.

Nedumerit de unele știri contradictorii apărute în presă în legătură cu Iolanda Balaș (ziarul nostru a anunțat retragerea ei din activitatea competițională, în timp ce alte publicații au afirmat contrariul, precizînd că marea noastră atletă va participa chiar și la Olimpiada din Mexic) tovarășul Mișu Drăgoi din Arad, str. Lenin 5-7, ne întreabă care este adevărul.

Credem că micro-interviul cu Iolanda Balaș publicat în numărul de ieri al ziarului nostru i-a oferit răspunsul dorit.

Tovarășii Gheorghe Sima și Iulian Milnea de la Autobaza din Videle, Nelu Popescu din comuna Sîrbeni, raionul Titu, precum și inginerul Vladimir Barbu din București semnalează, cu justețe, inexactitatea unei afirmații făcute de colaboratorul nostru Gh. Mitroi în „Decalogul" său despre Universitatea Cluj. Într-adevăr, recordul lui Adam este depășit de acela al lui Voinea (Steaua), care în meciul de la Iași, din campionatul trecut, a înscris cinci goluri.

Subliniind faptul că ziarul nostru este difuzat în unele orașe de provincie cu întîrziere, cititorii **Șandor Molnar** din Cluj, str. Ploiești 2, și **Petru Uylaki** din raionul Ineu solicită ca anunțurile despre transmisiunile sportive la televiziune să fie publicate întotdeauna mai din timp. Noi am făcut, în general, acest lucru și pînă acum și, desigur, vom proceda la fel și în viitor (numai dacă vom fi, la rîndul nostru, informați cu promptitudine de televiziune).

Elevul Ion Mihai de la Grupul școlar al uzinelor Vulcan din București dorește să corespondeze cu alți tineri sau tinere care simpatizează echipa de fotbal Dinamo București. Iată adresa la care i se poate scrie: str Dr. Gidescu Petre 10, raionul Lenin — București.

Unul dintre foarte numeroșii simpatizanți ai jucătorului Constantin, tovarășul Nicolae Crăciun din București, str. Piatra Olt 13, ne roagă să-i dăm adresa „profesorului" pentru a coresponda cu el. Nimic mai simplu. Lui Constantin i se poate scrie pe adresa clubului Steaua, calea Plevnei 114, raionul 16 Februarie. Sperăm că încercarea tov. Nicolae Crăciun să fie mai fructuoasă decît aceea a tov. Victor Racoviță-Jalova din Turnu Măgurele, str. Praporgescu 53, care i-a scris de mai mult timp lui Constantin pe adresa clubului, dar nu a primit încă nici un răspuns.

I. MITROFAN

Actualitatea internațională

EDIȚIA JUBILIARĂ A OLIMPIADEI ALBE

MOSCOVA (Prin telex, de la Agenția de presă Novosti). — Sportivii sovietici se pregătesc să ia pentru a patra oară startul la Jocurile Olimpice de iarnă. Care sînt șansele olimpicilor sovietici la Grenoble ? — iată o întrebare care, cu deplin temei, și-o pun acum iubitorii de sport din întreaga lume. Și aceasta, pentru că la edițiile anterioare ale J.O. sportivii sovietici au avut o comportare remarcabilă.

Toate olimpiadele precedente au adus delegației sovietice medalii de aur la probele de patinaj viteză. După întrecerile de la Innsbruck raportul de forțe în patinajul mondial s-a schimbat întrucîtva și mulți specialiști îi situează pe patinatorii sovietici pe locul III în ierarhia mondială, după olandezi și norvegieni, sportivii noștri nefiind indicați printre cei vizați să urce pe podiumul premianților. Această situație se referă și la fete, deși din lotul sovietic face parte și campioana absolută a precedentei ediții a J.O., Lidia Skoblikova. Sînt oare de acord cu aceste păreri antrenorii sovietici ? Nu, ei nu împărtășesc aceste opinii, pentru că în ultimii doi ani s-a muncit serios la alcătuirea unor loturi puternice (în care talentul, măiestria și tinerețea sportivilor se împletesc armonios), recentele campionate de la Alma Ata confirmînd, în bună măsură, optimismul specialiștilor noștri. Pentru prima oară în istoria patinajului, în proba de sprint (500 m) au fost înregistrate numeroase rezultate de valoare internațională, 13 concurenți parcurgînd distanța sub 41 sec. Pe primul loc s-a clasat Valeri Muratov (student, 20 ani) cronometrat cu 39,6 la numai o zecime de secundă de recordul mondial aparținînd lui Evgheni Grișin și egalat în acest sezon de patinatorul vest-german Keller. Muratov va fi, probabil, omul nr. 1 al echipei noastre de viteză, alături de Grișin și Lepeșkin. Antrenorul principal, Boris Stenin, consideră că toți trei au șanse apreciabile la medaliile olimpice în proba de 500 m. Pe distanțele lungi și medii se contează pe cîteva nume binecunoscute în arena internațională ca Ants Antson (campion olimpic la 1 500 m), Eduard Matusevici, fost campion european, și Valeri Kaplan, clasat pe locul II în C.E. Rezultate remarcabile au înregistrat în acest sezon la 1 500 m și Iuri Malihin (2:05,8) și Aleksandr Kercenko (2:06,2). Campioana U.R.S.S., Ludmila Titova, se află în fruntea patinatoarelor noastre. Alături de ea din echipă va mai face parte Lasma Kauniste, deținătoarea medaliei de argint la C.M., Tatiana Sidorova, Anna Sablina, fosta campioană mondială Valentina Stenina și, firește, Lidia Skoblikova.

După un an de absență din viața sportivă activă, multiplii campioni mondiali, olimpici și europeni, soții Ludmila Belousova și Oleg Protopopov și-au făcut reintrarea printr-un succes necontestat la C.E. de la Västeras (Suedia). Fără îndoială, cuplul nostru poate aspira și la Grenoble la medalia de aur. Impresia excelentă lăsată la europene de perechea Tatiana Moskvina, Alexei Mișin ne face să anticipăm că și acești sportivi vor avea un cuvînt de spus în întrecerea „perechilor". Tatiana Juk, Aleksandr Gorelik și Irina Rodnina, Aleksei Ulanov ne-au arătat la Västeras că nu pot fi omiși din „calculele" olimpice. Dimpotrivă...

SPORTIVII SOVIETICI — PENTRU A PATRA OARĂ LA J.O. DE IARNĂ

Concursurile programate în luna ianuarie au adus clarificări și în ceea ce privește componența loturilor de schi și biatlon pentru marea întrecere de la Grenoble. În rîndurile biatloniștilor întîlnim nume binecunoscute iubitorilor sporturilor de iarnă : Viktor Mamatov, campion mondial (care deține în prezent o excelentă formă), Nikolai Puzanov, Vladimir Gundorțev, Aleksandr Tihonov și Ivan Surovțev. Dintre aceștia doar Surovțev poate fi considerat debutant, deși el este membru al lotului unional de peste doi ani. Deși pînă nu de mult el participa numai la „crosuri", în ultimul timp s-a remarcat printr-o excelentă constanță la tir. Faptul ne dă speranțe. Antrenorii noștri consideră că actuala echipă sovietică de biatlon este cea mai puternică pe care am aliniat-o vreodată. La probele nordice vom fi reprezentați de 14 schiori. Pavel Kolcin, participant și laureat al precedentelor olimpiade, azi antrenor, este mulțumit de forma sportivilor și consideră că Akentiev, Voronkov, Voroncihin, Dolganov, Nasedkin, Tarakanov, Vedenin ca și tînărul Fedor Simașov au reale posibilități să participe la lupta pentru primele locuri.

J.O. de la Innsbruck ne-a adus la combinata nordică medalia de argint, prin Nikolai Kiselev. În lipsa acestuia, o misiune dificilă revine acum campionului țării, Robert Makaru, care s-a evidențiat în ultimii doi ani prin cîteva rezultate remarcabile.

Mulți ani în șir, în întrecerile internaționale de mare anvergură, Uniunea Sovietică era reprezentată la săriturile de la trambulină de „trei mușchetari" : Nikolai Șamov, Nikolai Kamenski și Koba Takadze. Noul antrenor al lotului, Aleksandr Grigas, a întinerit considerabil echipa de săritori, cooptînd printre candidații olimpici numeroși schiori curajoși, dornici de afirmare. Victoria lui Napalkov la Innsbruck (printre învinșii săi numărîndu-se însuși campionul mondial, Wirkola) este un semn că și la săriturile de la trambulină sportivii sovietici pot avea un cuvînt de spus la Grenoble. După toate probabilitățile, din echipă vor face parte : Napalkov, Aleksandr Ivannikov, Piotr Kovalenko, Nikolai Iablokov, Anatoli Jeglanov și Viktor Kriukov, campionul U.R.S.S.

Ca și la olimpiadele precedente, Uniunea Sovietică va lua parte la toate probele incluse în program, cu excepția săniuțelor. Sperăm că hocheiștii ne vor aduce din nou satisfacția locului I, pronosticat, de altfel, de marea majoritate a specialiștilor. Antrenorii lotului de hochei par a conta mai puțin pe pronosticuri, preocupîndu-se îndeaproape de pregătirea echipei, care a fost serios modificată în ultimii ani, numai în acest sezon fiind încercați 40 de hocheiști.

Și astfel, sportivii sovietici sînt gata să ia startul la Grenoble. Ce rezultate ne vor aduce ei de acolo ? La această întrebare vom putea răspunde abia la 18 februarie.

A. MARIAMOV
A. NILIN

FILE DE ISTORIE

VI. OSLO, 1952

Nordul găzduiește, pentru prima oară, jocurile de iarnă. Sau, cum s-ar spune, schiul s-a întors, după aproape 30 de ani, pe meleagurile sale de baștină. Din cauza lipsei de relief accentuat, Finlanda nu-și putea asuma organizarea lor. Le-a preluat Norvegia. Așadar, flacăra jocurilor de iarnă a putut fi aprinsă în valea Morgedal, din regiunea Telemark, patria primilor schiori moderni, și adusă, cu ușurință, la Oslo. Torța o poartă, pe stadionul Bislet, tînărul schior Eigil Nansen, al cărui bunic nu e altul decît faimosul explorator, om de știință și sportiv, Fridtjof Nansen !

Totul era pregătit la Holmenkollen, leagănul săritorilor pe schiuri, și în capitala țării. Timpul nu este, însă prielnic : zăpadă puțină pe pistele care, în unele locuri, își arată albiile de piatră în fața privirilor dezolate ale schiorilor. Dar norvegienii fac totul pentru ca jocurile să aibă loc. Mii de școlari, studenți, soldați cară zi și noapte zăpadă, uneori cu tărgile și ghiozdanele, pentru a pansa rănile pîrtiilor dezvelite de un soare inoportun. Și toată Norvegia asistă la jocuri. Alergătorii de fond trec prin adevărate coridoare umane. Două sute de mii de ochi urmăresc, la Holmenkollen, zborul săritorilor de la trambulină.

În probele de schi-fond și sărituri, norvegienii — profitînd de avantajul terenului propriu— și finlandezii — profitînd de tinerețea reprezentanților lor — vor detrona pe suedezi, cărora, în ciuda prezenței omului lor de bază, celebrul „Mora-Nisse", nu le rămîne decît să se consoleze cu două medalii de bronz.

În probele alpine, prezența pe podium e mai... multinațională, dacă se poate spune astfel. Cîștigă titluri : un italian, un norvegian, austrieci, o americancă. Dar cea mai frumoasă performanță o realizează Zeno Colo, un zidar italian, în vîrstă de 32 de ani, tată a mai mulți copii, cîștigătorul probei de coborîre. Zeno Colo se remarcă, desigur, printr-o tehnică aleasă, dar, mai ales, prin curajul său, care i-a permis să parcurgă, ulterior, pe muntele Cervin, „kilometrul lansat" cu 150 km pe oră. El urmează, desigur, proverbul din Toscana sa natală : „O la va, o la spacca" (ori reușesc, ori crăp).

Sportivii români participă la jocurile de la Oslo într-o echipă destul de mare, și se prezintă la startul tuturor probelor de schi rezervate bărbaților. Rezultatele, însă, nu sînt pe măsura așteptărilor. Neobișnuiți cu dificultățile pîrtiilor, schiorii români au concurat reținut și, mai ales, în probele alpine, au ocupat locuri inferioare chiar posibilităților lor la acea dată. Aceasta o dovedește faptul că ei au fost depășiți de schiorii polonezi și, în parte, de cei bulgari, învinși de schiorii noștri cu un an mai înainte. La ștafeta de 4 x 10 km, fondiștii noștri ocupă locul 10, înaintea Islandei și Statelor Unite.

La patinaj viteză, un nume se ridică deasupra tuturor : norvegianul Hjalmar Andersen, cîștigătorul a trei probe, favorit atît de net încît, după victoriile sale, ziarele din Oslo nici nu-i anunță numele în titlurile „peste pagină", ci numai... timpurile realizate ! De altfel, conform tradiției poreclelor, a și fost numit „Zatopek-ul gheții" ! La patinaj artistic, americanul Button recidivează, iar concurenta engleză, Jeanette Altwegg o detronează pe canadiana Barbara Ann Scott.

(vib)

Punct final în europenele de patinaj artistic

Poate că și optimismul cuceritor al Hannei Maskova i-a adus medalia de aur...

Evoluînd remarcabil și la exercițiile libere, sportiva cehoslovacă Hanna Maskova a cucerit, aseară la Västeras, primul său titlu de campioană a Europei la patinaj artistic. Pe locul 2 — Gabrielle Seyfert (R.D.G.), 3 — Beatrice Schuba (Austria).

După cum ați putut vedea joi seara pe ecranele televizoarelor proba de simplu bărbați a revenit cu brio, pentru a patra oară consecutiv, dublului campion mondial Emmerich Danzer, care a tranșat din nou în favoarea sa tradiționalul duel cu Wolfgang Schwartz. Cu același prilej ați putut urmări și disputa pentru medalia de bronz, la capătul căreia Ondrej Nepela — mai sigur la „libere" — l-a depășit net pe Patrick Pera (pe locul III după „impuse"). Iată acum clasamentul definitiv al celor mai buni zece patinatori artistici din Europa pe 1968 (cu punctajul respectiv) : 1. Emmerich Danzer (Austria) 2224,2; 2. Wolfgang Schwartz (Austria) 2197,6 ; 3. Ondrej Nepela (Cehoslovacia) 2154,1 ; 4. Patrick Pera (Franța) 2128,0 ; 5. Serghei Cetveruhin (U.R.S.S.) 2067,3 ; 6. Peter Krick (R.F.G.) 2031,5 ; 7. Marian Filc (Cehoslovacia) 2032,7 (cu tot punctajul superior el are o poziție inferioară, mai mulți arbitri acordînd locul VI lui Krick); 8. Günther Zöller (R.D.G.) 2021,1; 9. Pellissier (Franța) 2009,3 ; 10. Kurenbin (U.R.S.S.) 1996,4.

Campionatele internaționale de tenis de masă

(Urmare din pag. 1)

R.P.D. Coreeană. Dar reprizele forte ale după amiezei rămîn tot confruntările masculine, dintre care se detașează R.P.D. Coreeană — U.R.S.S., Iugoslavia — Suedia și Anglia — Cehoslovacia.

Prin urmare, încă din prima zi a internaționalelor, reuniunea sportivă de la Floreasca se anunță foarte atrăgătoare, ea dîndu-ne posibilitatea să putem aprecia, cu două luni și jumătate înainte de campionatele europene de la Lyon, stadiul de pregătire al unora dintre așii sportului cu paleta.

★

În probele pe echipe (femei și bărbați) se joacă sistem turneu — fiecare cu fiecare — în toate seriile. Apoi, cîștigătoarele seriilor se vor întîlni în cadrul semifinalelor : locul 1 din grupa I cu locul 1 din grupa a IV-a. La fel și învingătoarele grupelor II și III. Formațiile victorioase din aceste două partide vor susține finala, iar învinsele vor juca pentru locurile 3—4. Pentru locurile 5—8, se vor întrece echipele aflate pe locurile secunde în serii, formula fiind identică cu cea indicată la stabilirea primelor patru clasate. La fel se va proceda și cu locurile 9—12.

★

Programul complet de azi, din sala Floreasca : *ora 9 : echipe femei :* România (B) — R. D. Germană, România (tineret) — R. F. a Germaniei, Iugoslavia — R.P.D. Coreeană ; *echipe bărbați :* U.R.S.S. — Ungaria, R. D. Germană — Iugoslavia. *Ora 10,30 : echipe bărbați :* România (B) — Anglia. *Ora 11 : echipe femei :* U.R.S.S. — România (B), Anglia — Iugoslavia, Ungaria — România (tineret). *Ora 16,30 : festivitatea de deschidere. Ora 17 : echipe bărbați :* R.P.D. Coreeană — U.R.S.S., Suedia — R. D. Germană, Cehoslovacia — România (B) ; *echipe femei :* R. D. Germană — U.R.S.S., R. F. a Germaniei — Ungaria. *Ora 18,45 : echipe femei :* R.P.D Coreeană — Anglia, România (A) — Cehoslovacia. *Ora 19,15 : echipe bărbați :* Ungaria — R.P.D. Coreeană, România (A) — R. F. a Germaniei, Iugoslavia — Suedia, Anglia — Cehoslovacia.

PE GHEAȚĂ ȘI ZĂPADĂ

Pe Stadionul Olimpic din capitala Finlandei au început ieri campionatele mondiale de patinaj viteză feminin. Proba de 500 m a fost cîștigată de sportiva sovietică Ludmila Titova, cronometrată cu 46,5. Pe locul al doilea s-a clasat Diana Holum (S.U.A.).

La Oslo, în cadrul campionatelor europene de patinaj viteză masculin proba de 500 m a revenit sportivului vest-german Gerhard Ziemermann cu 41,0 urmat de Eduard Matusevici (U.R.S.S.), cu 41,2.

★

Din sursă oficială se anunță că la cea de-a 10-a ediție a Olimpiadei Albe de la Grenoble, vor participa sportivi din 38 de țări. Delegația S.U.A. va număra 119 sportivi, cea a R.F. a Germaniei — 106, cea a U.R.S.S. — 92 sportivi etc.

★

Pe diferitele baze ale stațiunii de sporturi de iarnă Innsbruck, au continuat întrecerile Jocurilor mondiale universitare de iarnă. În proba de ștafetă 4 x 10 km, echipa U.R.S.S. (Anatoli Zaharov, Iuri Sarkovski, Evgheni Platunov, Aleksandr Silaev) s-a clasat pe primul loc, cu timpul de 3h 12:40,2. Proba feminină, 3 x 5 km, s-a încheiat cu succesul echipei U.R.S.S. (Jana Elistratova, Lidia Doronina, Iliubov Menșikova), care a realizat timpul de 1h 04:37,8. Sportiva americană, Cathy Nagel, a terminat învingătoare în proba de slalom uriaș, pe care a cîștigat-o cu 1:34,32. În turneul de hochei pe gheață, selecționata Finlandei a dispus cu scorul de 5—3 (3-1, 1-2, 1-0) de echipa Suediei. Echipa U.R.S.S. este cîștigătoarea competiției.

Echipa de hochei pe gheață a Uniunii Sovietice este, aproape în unanimitate, considerată ca cea mai îndreptățită să aspire la medalia de aur a Jocurilor Olimpice de la Grenoble. Fotografia vă înfățișează o parte a lotului sovietic de hochei

Foto : TASS

S-a încheiat „Raliul automobilistic Monte Carlo"

PARIS 27 (Agerpres). — Cea de-a 37-a ediție a tradiționalei competiții automobilistice „Raliul Monte Carlo" s-a încheiat cu victoria echipajului englez Vic Elford — David Stone. Învingătorii au pilotat o mașină „Porsche 911". Pe locurile următoare s-au clasat echipajele : Toivonen — Tinkkanen (Finlanda) ; Aaltonen (Finlanda) — Liddon (Anglia) și Fall — Wood (Anglia).

Cupa rezervată echipajelor feminine a revenit cuplului Pat Moss Carlson (Anglia) — Elizabeth Nystrom (Suedia), care a concurat pe o mașină „Lancia Fulvia". Pat Moss, sora celebrului automobilist Stirling Moss, este la a 6-a victorie în marele raliu.

CU BALONUL ROTUND ÎN JURUL LUMII

31 de jucători în lotul R. F. G.

În vederea apropiatului sezon internațional, 31 de jucători din R.F.G. au fost convocați la o consfătuire care a avut loc între 21 și 23 ianuarie, la Duisburg. Printre aceștia se află portarii *Wolter* (Braunschweig), *Maier* (Bayern München), *Manglitz* (Duisburg), fundașii : *Patzke* (München 1860), *Schulz* (Hamburg), *Weber* (Köln), *Höttges* (Bremen), mijlocașii și înaintașii : *Beckenbauer* (Bayern München), *Overath* (Köln), *Müller* (Bayern München), *Seeler* (Hamburg), *Löhr* (Köln). În lot au fost incluși și cîțiva jucători tineri ca : *Vogts* (Mönchengladbach), *Fichtel* (Schalke 04) — fundași ; *Wimmer* (Braunschweig), *Neunberger* (Dortmund), *Volkert* (Nürnberg) — înaintași etc. Printre meciurile din acest an ale echipei R.F.G. se numără cele cu *Belgia*, la Bruxelles (6 martie), cu *Țara Galilor*, la Cardiff (8 mai), cu *Cehoslovacia*, la Praga (9 octombrie), cu *Austria*, la Viena (13 octombrie). Este probabil ca selecționata R.F.G. să întîlnească la 17 aprilie pe teren propriu reprezentativa *Ungariei*.

De ce l-a eliminat Kreitlein pe Bandura ?

În meciul dintre F. C. Köln și Hanovra 96 (2—1), arbitrul jocului, Kreitlein, a dat o decizie pe cît de neobișnuită, pe atît de corectă : a eliminat din joc pe înaintașul Bandura pentru că acesta s-a declarat nemulțumit de distanța pe care arbitrul o măsurase la o lovitură liberă. De fapt, Kreitlein făcuse 9 pași, care după jucătorul recalcitrant nu măsurau 9 metri. Bandura a repetat el însuși pașii, indicînd locul unde să se așeze zidul echipei adverse. Față de această atitudine nesportivă, arbitrul l-a eliminat de pe teren.

Echipa Braziliei susține 12 întîlniri în numai 2 luni !

Programul echipei naționale a Braziliei din acest an este deosebit de bogat. În lunile de vară, mai bine zis în decurs de două luni, selecționata Braziliei va susține 12 întîlniri internaționale ! Printre acestea se află și cele de pe continentul nostru. Iată, de altfel, programul complet : 5 iunie, la Asuncion cu *Paraguay ;* 7 iunie, la Buenos Aires cu *Argentina ;* 9 și 12 iunie, la Rio de Janeiro cu *Uruguay ;* 16 iunie la Paris, cu *Franța ;* 20 iunie la Varșovia, cu *Polonia ;* 22 iunie, la Praga, cu *Cehoslovacia ;* 26 iunie, la București, cu ROMÂNIA ; 30 iunie la Mozambic, cu *Mozambic ;* 7 și 10 iulie la Ciudad de Mexico, cu *Mexic ;* 14 și 17 iulie, la Lima, cu *Peru*. Programul prevede încă un meci, la 10 noiembrie, la Santiago de Chile, cu *Chile*.

Johnstone, pe lista transferărilor

Celebrul înaintaș scoțian Johnstone, de la Celtic Glasgow, a fost pus de clubul său pe lista transferărilor. Se pare că internaționalul scoțian își va părăsi echipa, în cazul în care vreun alt club va oferi suma cerută de Celtic. Suma nu a fost dată încă publicității, dar se pare că ea va fi de-a dreptul fabuloasă.

Turneu de sală la Viena

Între 12 și 14 februarie în „Wiener Stadthalle" din capitala Austriei se va desfășura un turneu de „mini-fotbal", la care participă patru echipe : M.T.K. Budapesta, Wacker Wiena, Austria Viena și Wiener Sportclub.

Va pleca Ballabio ?

În urma unor neînțelegeri ivite între antrenorul principal, dr. *Alfredo Foni*, și antrenorul secund al echipei Elveției, *Erwin Ballabio*, acesta din urmă și-a înaintat demisia. Federația elvețiană nu s-a pronunțat încă.

În fotografia alăturată : După accidentul suferit, de cîteva săptămîni „perla neagră" se află într-o revenire de formă. În turneul octogonal de la Santiago de Chile, Pele este în atenția generală a spectatorilor și a... jucătorilor

telex-radio-telefon

SELECȚIONATA de hochei pe gheață a României a susținut două meciuri de verificare cu formații fruntașe din R. F. a Germaniei, obținînd victorii : 7—6 cu S. C. Risersee și 7—3 cu Landhust (Regensburg).

■

REZULTATE înregistrate în cadrul turneului octogonal de fotbal de la Santiago de Chile : Universidad Catolica — Racing Buenos Aires 2—1 (1—0) ; Selecționata olimpică a Cehoslovaciei — Colo Colo 2—0 (0—0).

■

CÎȘTIGÎND cea de-a 19-a partidă din meciul cu Andreiko, Kuperman este virtual campion mondial de șaști (dame).

■

ÎN TURNEUL celor cinci națiuni la rugby, la Paris echipa Franței a dispus cu 16-6 (8-6) de reprezentativa Irlandei.

■

ÎN „C.C.E." LA VOLEI : Wisla Cracovia — V.O.G. Anvers 3—0 (feminin), Legia Varșovia — Selecționata universității din Paris 3—0 (masculin).

■

ÎNTR-UN bazin în lungime de 25 m, Mosconi a parcurs distanța de 400 m liber în 4:13,4. Proba feminină de 800 m liber a revenit lui Mandonnaud cu 10:13,6.

ÎNAINTEA începerii marelui premiu automobilistic de la Auckland (Noua Zeelandă), în cadrul antrenamentelor Jim Clark (Scoția) și Chris Amon (Noua Zeelandă) au realizat cele mai bune rezultate : 60,01 pe distanța de 1,6 mile

■

LA LAUSANNE își desfășoară lucrările adunarea generală a federațiilor sportive internaționale. Pe ordinea de zi figurează, printre altele, modificarea formulei de angajament a participanților la Jocurile Olimpice, lupta antidoping și controlul sexului, problema reclamelor înscrise pe materialele sportive, drepturile federațiilor asupra transmisiilor de televiziune, posibilitatea de a organiza campionate mondiale în anul olimpic etc.

■

ÎN runda a XIV-a a turneului de șah de la Beverwijk, Gheorghiu a remizat cu Karaklaici (Iugoslavia). Conduce Korcinoi cu 11,5 p. urmat de Tal cu 8.5 p și de Gheorghiu cu 8 p. La feminin, în fruntea clasamentului se află Alexandra Nicolau cu 7 p. În runda a X-a, Nicolau a învins-o pe Kowalska (Polonia). În turneul maeștrilor, Ciociltea a cîștigat la Dunkelblum (Belgia).

Tiparul : I. P. „Informația", str. Brezoianu 23—25.

40365

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XIV Nr. 77 (5511)

Luni 29 ianuarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

România — R.F. a Germaniei 79-76 la baschet

LÖRACH 28 (prin telefon). În cel mai important meci al turneului internațional de baschet masculin, desfășurat timp de trei zile în localitate, reprezentativa **României** a întîlnit prima formație a R.F. a Germaniei, care cu o seară înainte pierduse partida cu Elveția la scorul de 76—78(!).

Spre surprinderea generală, jucătorii noștri au intrat pe teren prea siguri de victorie (locul I în clasament le era oricum asigurat). Numai astfel se explică de ce în primele minute gazdele au inițiat mai multe acțiuni, care au surprins pe picior greșit apărarea română. Mai mult, Savu și Cernea au fost eliminați de pe teren pentru atitudine necuviincioasă față de arbitri.

Gazdele au condus în majoritatea timpului (la pauză cu 34—28), echipa țării noastre reușind să echilibreze situația de-abia în ultimele 5 minute. Cînd mai erau trei secunde de joc formația R.F. a Germaniei conducea cu 65—63, dar **Albu** a egalat de la semidistanță: 65—65. În prelungiri, „5"-ul **României** a dominat evident și a terminat cîștigător la scorul de 79—76 (28—34, 65—65). Cei mai buni jucători: **Nosievici** (16), **Novac** (16) și **Albu** (22).

Meciuri pasionante în prima zi a campionatelor internaționale de tenis de masă

ROMÂNIA — R. F. A GERMANIEI 5-3 (GIURGIUCĂ L-A ÎNVINS PE SCHOLLER)
R.P.D. COREEANĂ — U.R.S.S. 5-4
ASTĂZI VOR FI DECIȘI CÎȘTIGĂTORII ÎNTRECERILOR PE ECHIPE

Primele schimburi de mingi ale **„internaționalelor"** au putut fi urmărite duminică dimineață, în sala Floreasca. Toate partidele au dat cîștig de cauză echipelor favorite ale **turneelor feminine și masculine**, această uvertură a importantei competiții, constituind — mai degrabă — o „încălzire" a participanților. Totuși, pe marginea primelor rezultate înregistrate, consemnăm lupta strînsă care s-a dat cu prilejul a două meciuri feminine, și anume: Anglia—Iugoslavia și Ungaria—România (tineret) — ambele terminate cu 3—2. În primul, campioana engleză **Mary Wright (Shannon)**, clasată pe locul 8 în lume, nu și-a dezmințit valoarea și — așa cum arătam în avancronica noastră — a decis soarta întrecerii, fără a pierde vreun set.

Subliniem cu satisfacție și comportarea româncelor din formația de tineret care — deși au pierdut la limită — au dat o replică puternică experimentatei reprezentative

VIORICA IVAN (România)

STANISLAV GOMOSKOV (U.R.S.S.)

maghiare. Meritul principal îi revine **Vioricăi Ivan** care a furnizat cea dintîi surpriză a campionatelor, învingînd-o, în trei seturi, pe fosta campioană europeană Eva Koczian, după ce ieșise cîștigătoare asupra speranței tenisului de masă din Ungaria (și jucătoarea nr. 1 a aceste țări) Angela Papp. Mai adăugăm, evoluția meritorie a **Magdalenei Lesai** (foarte greu învinsă de Svetlana Grinberg) și cea a lui **Marius Bodea**, care l-a depășit pe Denis Neale, campionul Angliei.

Pe lîngă aceste constatări plăcute, avem obligația de a semnala o situație supărătoare, de neînțeles. Echipa noastră feminină de tineret a pierdut (0—3) întrecerea cu prima garnitură a R.F. a Germaniei. In mod normal noi nu puteam emite vreo pretenție. Dar, ne surprinde alcătuirea defectuoasă a formației de către antrenorul Andi Ardeleanu. La simplu a fost folosită Roberta Toma, în locul Mariei Corodi — mult mai bine cotată în ierarhia jucătoarelor noastre (locul 5). Să fie oare de vină faptul că A. Ardeleanu, antrenorul de club al Robertei Toma, funcționează în aceeași calitate și la reprezentativa de tineret?

C. COMARNISCHI
N. MARDAN

Rezultate de dimineață: **echipe femei, seria I**: U.R.S.S. — România (B) 3—1: Aveti-

(Continuare în pag. a 4-a)

REZULTATE PROMIȚĂTOARE ALE TINERILOR ATLEȚI

Concursul republican pe teren acoperit al juniorilor mici (15—16 ani) a oferit întreceri spectaculoase și în multe probe rezultate promițătoare. În fișele de arbitraj ale concursului au fost notate următoarele performanțe:

BĂIEȚI — **50 m**: V. Majdik (Șc. sp. Cluj) 6,1 — **record reg.**, Cr. Dantelescu (Dinamo Buc.) 6,2, G. Ionescu (Dinamo Buc.) 6,2, Gh. Ghițea (Lic. 35 Buc.) 6,2, G. Preda (Constr. Buc.) 6,2, O. Curea (Șc. sp. 1 Buc.) 6,3; **50 mg**: L. Török (Lic. 2 Tg. Mureș) 7,2 — **nou record**, I. Vasilescu (C.F.R. Timișoara) 7,3, D. Scrab (Șc. sp. Iași) 7,4, I. Patiu (Șc. sp. Cluj) 7,4, Gh. Aldescu (Șc. sp. Ploiești) 7,5, C. Szasz (Lic. 2 Brașov) 7,5; **lungime**: C. Ionescu 6,61 — **nou record**, Vl. Barbos (Șc. sp. Arad) 6,35, G. Oană (Petrolul Ploiești) 6,19, R. Fătu (Șc. sp. 2 Buc.) 6,14, G. Rădășan (C.S.Ș. Buc.) 5,95, K. Gökel (Șc. sp. Mediaș) 5,95; **înălțime**: Ad. Pătrut (Șc. sp. Cluj) 1,76, C. Ghețiu (Lic. 35 Buc.) 1,70, R. Gavrilaș (C.S.O. Iași) 1,70, L. Török 1,67, Al. Catona (Lic. N. Bălcescu Cluj) 1,67, I. Dumitrache (Tînărul Petrolist Cîmpina) 1,60; **prăjină**: Ad. Dinu (C.S.M. Sibiu) 3,50, C. Anton (C.S.Ș. Buc.) 3,40, C. Lihu (C.S.Ș. Buc.) 3,40, D. Dumitrescu (Șc. sp. Cluj) 3,10, St. Zahariciuc (Șc. sp. 3 Buc.) 3,10, Em Turlete (Șc. sp. 1 Buc.) 2,90; **greutate**: P. Glăveanu (Șc. sp. 2 Buc.) 13,18, Gh. Aldescu 12,98, A. Benze (Lic. 2 Tg. Mureș) 12,77, N. Pană (Șc. sp. 2 Buc.) 12,20, K. Gökel 11,90, I. Costea (Șc. sp. Beiuș) 11,90.

FETE — **50 m**: V. Recu (C.S.Ș. Buc.) 6,8, M. Pretorian (Viitorul Buc.) 6,9, Ad. Teodoru (C.S.Ș Buc.) 7,0, M. Szatmari (Lic. 2 Tg. Mureș) 7,0, I. Mayer (Metalul Aiud) 7,1, M. Mihăilescu (C.F.R. Timișoara) 7,2; **50 mg**: M. Szatmari 7,8, N. Hînda (C.S.Ș. Buc.) 7,8, N. Manea (Șc. sp. 2 Buc.) 7,9, M. Sandu (Lic. 2 Brașov) 7,9, M. Coconu (Șc. sp. 3 Buc.) 8,0, M. Mester (Lic. N. Bălcescu Clul) 8,1; **lungime**: L. Jinga (Șc. sp. Ploiești) 5,48, N. Hînda 5,14, Fl. Boca (C.S.Ș Buc.) 5,11, L. Barbu (C.S.Ș. Buc.) 5,04, D. Comșa (Lic. N. Bălcescu Cluj) 4,97, I. Mayer 4,88; **înălțime**: E. Crețu (Șc. sp. 2 Buc.) 1,55, Z. Moldovan (Lic. 2 Tg. Mureș) 1,55, D. Prăzaru (Șc. sp. Craiova) 1,55 — toate cu **record egalat**, G. Cîrje (C.S.O. Pitești) 1,49, C. Anghel și D. Vascu (C.S.Ș. Buc.), L. Ghițescu (Șc. sp. Ploiești) — toate 1,45; **greutate**: M. Illy (Lic. 4 Timișoara) 14,85 — **nou record**, V. Cîrstea (Viforul Trăisteni) 12,94, Ad. Manaru (Metalul Aiud) 12,59, R. Koponi (Lic. 2 Brașov) 11,88, G. Ionel (Ceahlăul P. Neamț) 11,87, M. Constantin (Șc. sp. 2 Buc.) 11,75.

TIPARE ATLETICE DEPĂȘITE

Cine s-ar încumeta să caute sursa primară a alergării, săriturii și aruncării, cărora atletismul le conferă o denumire globală și sportivă, ar intra, fără îndoială, în concurență cu cercetătorii calificați ai începutului de viață omenească stîrnind deopotrivă proteste și gelozii, justificate fără îndoială, dar care nu pot respinge totuși ideea — la fel de dragă lumii acestui sport — că însușirile definitorii ale tuturor disciplinelor fizice sînt caracteristice ființei umane chiar de la începutul existenței sale.

Deci nu ne vom angaja pe această cale cu toate tentațiile ușor de întrevăzut pe care le oferă, printre altele și pentru simplul motiv că atletismul zilei de azi prezintă celor interesați atîtea fațete inedite încît cronica clipei de față nu este cu nimic mai prejos de istoria celei pierdute în negura îndepărtatelor vremuri.

Ne aflăm în miez de iarnă și totuși atletismul ne întîmpină nu cu bilanțuri izvorîte din aprecierea sezonului tradițional încheiat o dată cu îngălbenirea firelor de iarbă de pe stadioane, și nici cu înțelepte prevederi țintind startul ce se va sincroniza cu apariția ghioceilor primăverii viitoare!

Atletismul și-a extins activitatea dincolo de tradiționalele sale perioade fiind astăzi unul din cele cîteva sporturi fără sezon.

Dacă pînă nu de mult primăvara și toamna erau pentru atletism doar simple punți de trecere spre stagiunea estivală clasică, ele au început să devină adevărate sezoane cu calendar bine conturat (în afara crosului), cu performanțe remarcabile, cu întîlniri de anvergură pe plan național și internațional.

Dar, un profil cu totul particular a căpătat sezonul atletic de iarnă practicat în săli, pe piste cu dimensiuni reduse dar cu posibilități de a găzdui întreaga gamă a probelor de alergare (viteză, semifond și chiar fond), ca să nu mai vorbim despre săriturile de toate genurile.

Explicația poate fi multiplă deoarece la situația de fapt, pe care o înregistrăm cu satisfacție, au concurat: arhitectura modernă cu toate îndrăznelile și reușitele sale, urbanismul contemporan care creează ambianța corespunzătoare unor volume construite, indiferent de proporții, programele de antrenament deosebit de pretențioase și care nu mai permit întreruperi îndelungate, pasiunea pentru sportul pur — atletismul — căruia zilele însorite nu-i mai erau suficiente, în țările în care clima obliga pînă acum la acel repaus, căruia — chiar dacă i se adăugase ideea, oarecum contradictorie, de activ — tot inactivitate însemna.

Momentul este crucial pentru atletism, depășind simpla întrebare: se profilează un gen nou sau avem de-a face doar cu un șantier sportiv ce se va finisa vara?

Credem, cu tărie, că atletismul de sală stă acum pe picioare proprii!

Dacă prin consecințele sale el influențează tradiționala ramură din care s-a desprins, aceasta nu înseamnă că trebuie privit doar ca un mijloc. Ne-o dovedesc marile concursuri de sală pe care le urmărim uneori la televizoare, știrile aduse de presă, tabelele de recorduri, din ce în ce mai aproape de limitele considerate extreme și care, uneori, le depășesc pe cele atinse în aer liber.

Ceea ce interesează în momentul de față este poziția atletismului românesc față de fenomenul înregistrat pe plan mondial, capacitatea lui de racordare, perspectivele sale.

Pentru aceasta redactorii ziarului au vizitat în ultimele zile sălile de atletism din cîteva orașe oferindu-vă în coloanele de astăzi observațiile lor.

Emanuel VALERIU

STOPURI !...

● *Eram convins că eleva Nicoleta Spiridon (14 ani, clasa a VIII-a, liceul M. Sadoveanu) este cea mai tînără concurentă a „internaționalelor". M-am înșelat. Partenera ei la dublu, pioniera* Monica Hariga, *are doar* 13 ani! *Deci, amîndouă,* 27 de ani, *ceea ce în sport nu înseamnă prea mult nici chiar la „simplu".*

● *Toți cronicarii sportivi au consemnat în prima zi cîte o surpriză. Eu nu am avut ce consemna: T.A.P.L. „Moldova" nu și-a trimis din nou reprezentantul la sala Floreasca, lipsind și de data aceasta concurenții și publicul de bufet. Așadar,* nici o surpriză!

● *Am stat de vorbă cu Mihai Bobocică (Craiova), Gheorghe Naftalie (Tg. Mureș), Dumitru Bildea (Cugir) și cu alți juniori talentați, prezenți în sală. Sînt foarte încîntați de meciurile văzute. Dar și mai încîntați de* invitația *primită:* „Vă rugăm să participați la aceste campionate internaționale, unde concurează..."
Tonul contează!

● *Un jucător care a crescut mult într-un an: iugoslavul* Anton Stipancici. *Atac, apărare bună și...* 15 cm *în înălțime! Desigur, lăudabil pentru un tînăr tenisman care, anul trecut, abia ajungea la masă!*

● *Antrenorul Paneth se consultă cu Radu Negulescu:*
— *În calitate de jucător, sau în calitate de căpitan al echipei? întreb.*
— În calitate de medic al clubului nostru C.S.M. Cluj! *îmi răspunde Paneth.*

(v.t.)

În pagina a 3-a:

Cea de a treia etapă a campionatelor școlare de baschet (faza pe oraș) a adus, în sala de sport a Liceului Spiru Haret, verva obișnuită a acestor întreceri, iar în clasamente, un început de clarificare, detașîndu-se Liceul I. L. Caragiale (băieți) și Liceul N. Bălcescu (fete).

În fotografie: aspect din întîlnirea dintre Liceul nr. 35 și Liceul Spiru Haret: 60—35.

Foto: Teodor ROIBU

B. Soos printre învingătorii turneului de șah de la Moscova

La Moscova a luat sfîrșit turneul internațional de șah, organizat de federația de specialitate din R.S.F.S. Rusă. Timp de aproape trei săptămîni, în sala de festivități a Clubului central de șah din capitala Uniunii Sovietice, jucători fruntași ai țării gazdă, ca și invitați de peste hotare, și-au disputat întîietatea, pe distanța a 11 runde. La întrecere a luat parte și un reprezentant al țării noastre, maestrul internațional Bela Soos. El a obținut un rezultat excelent, împărțind locurile I—IV ale clasamentului. Iată cum arată tabelul final al turneului de la Moscova: 1-4. **A. Hasin** (U.R.S.S.), **B. SOOS** (România), **V. Baghirov** și **I. Zaițev** (ambii U.R.S.S.) 7½ puncte; 5. I. Razuvaev (U.R.S.S.) 6½ p; 6—9. V. Simaghin, A. Zaițev (ambii U.R.S.S.), E. Kostro (Polonia) și J. Szilagy (Ungaria) 5½ p; 10. L. Estrin (U.R.S.S.) 4½ p; 11. M. Knezevici (Iugoslavia) 3½p; 12. Zinser (Franța) 1½ p.

EXPO — 1968

Astăzi se deschide, în pavilionul B din parcul Herăstrău, o expoziție dedicată echipamentului și materialelor sportive. Salutăm această inițiativă și sperăm că ea va prilejui o largă confruntare între sportivii noștri de performanță și reprezentanții Ministerului Industriei Ușoare, ai Ministerului Comerțului Interior, precum și ai întreprinderilor producătoare. O consultare multilaterală, o inventariere minuțioasă a opiniilor și propunerilor celor care utilizează zilnic echipamentul sportiv, va contribui, dacă cei în drept se vor dovedi receptivi, la producerea unor articole de calitate mereu superioară.

VERNISAJ PE ZĂPADĂ

Ieri, pe cîteva stadioane și terenuri din țară s-a inaugurat seria jocurilor preliminare, cu caracter amical. În fața primilor spectatori s-a dezvelit puțin noua față a echipelor, sperăm cît de cît retușată, după o etapă de odihnă, după alte pregătiri și după apariția unor mlădițe tinere pe trunchiul formațiilor standard. Divizionarele A au jucat cu echipe de categorii inferioare, sau cu formațiile de rezerve și deocamdată s-au întrecut cu ele, mai ales, la capitolul pregătirii atletice. În fotografie iată-i pe Constantin și portarul Haidu, adversari în partida desfășurată duminică dimineața, pe stadionul Ghencea.

24 ore

Scrimerii români participă la „Turneul speranțelor olimpice" de la Havana

Capitala Cubei, **Havana**, va fi gazda unui important concurs internațional de scrimă — **„Turneul speranțelor olimpice"**, o repetiție în vederea Campionatelor mondiale pentru tineret de la Londra.

Țara noastră va fi prezentă la acest concurs cu un lot numeros: **Adriana Moroșan, Suzana Saplontai, Maria Voinea, Tudor Petruș, Aurel Ștefan** și **Gabriel Ursovici** — floretă, **Constantin Duțu, Alexandru Istrate** și **Anton Pongrat** — spadă, **Iosif Budahazi, Dan Irimiciuc** și **Dan Popescu** — sabie.

Antrenori — **prof. Sorin Poenaru** și **Constantin Stelian.**

Motocrosiștii de la Steaua...

...au ieșit pe teren. Profitînd de vremea prielnică motocicliștii clubului Steaua și-au luat motoarele și, sub conducerea antrenorului Gheorghe Ioniță, au făcut primii „pași" pe traseul de la terenul sportiv Ghencea. La acest prim antrenament a participat întregul lot de sportivi.

Un nou joc al hocheiștilor noștri în R.F.G.

MUNCHEN. Selecționata de hochei pe gheață a României, aflată în turneu în R.F. a Germaniei, a întîlnit echipa EV Füssen, campioana țării. Meciul s-a terminat la egalitate 5—5 (2—1, 1—0, 2—4).

GHEORGHE POPOVICI

GH. POPOVICI PE PRIMUL LOC LA TURNEUL DE LUPTE DIN SUEDIA

KLIPAN, 28 (prin telefon). În orașul suedez Klipan se desfășoară de două zile un mare turneu internațional de lupte greco-romane la care participă puternice formații din U.R.S.S., Polonia, R.F.G., Danemarca, R.D.G., Suedia și România. Țara noastră este reprezentată la turneu de echipa Dinamo București. La ora convorbirii telefonice se cunoșteau cîștigătorii doar la cîteva categorii. La cat. 87 kg sportivul român Gheorghe Popovici a avut o comportare excelentă cîștigînd primul loc după victoriile obținute în fața sovieticului Oleniuc (la puncte), a danezului Cosacevidz (la puncte) și a norvegianului Olissen (la tuș). La categoria 78 kg I. Țăranu a ocupat locul trei.

Înaintea viitoarelor premiere cicliste

La sfîrșitul săptămînii trecute ne-a vizitat Rumen Rafailov, secretarul Federației bulgare de ciclism. În discuțiile care au avut loc cu acest prilej s-au stabilit noi întreceri cicliste româno-bulgare. Printre acestea se află și competiția „Cele 24 de ore ale Bucureștiului" la care — în principiu — Rumen Rafailov a fost de acord să participe și o selecționată a Bulgariei.

fotbal

MECIURI AMICALE

STEAUA S-A ANTRENAT ÎN FAMILIE

Pe terenul din Ghencea echipa Steaua a susținut un meci de antrenament în compania formației sale de tineret, care se pregătește pentru turneul de la Viareggio. Partida s-a încheiat cu un rezultat de egalitate: 2—2 (0—0). Golurile au fost marcate de Tănăsescu (min. 50), Belea (min. 87) pentru echipa de tineret, Voinea (min. 60) și Soo (min. 80) pentru seniori. Deși s-a jucat „în familie", confruntarea a fost dîrză, cele două echipe acționînd cu multă ambiție (uneori chiar fără „menajamente"). Tinerii Iordănescu, Tătaru, Nistor și Ispir au jucat majoritatea timpului, de la egal la egal, cu rutinații Constantin, Hălmăgeanu, Dumitru Popescu, Sorin Avram.

Avînd caracter de joc-școală, în această partidă au evoluat aproape toți componenții lotului echipei Steaua, fie în prima echipă, fie la tineret. Au fost utilizate următoarele formații: STEAUA — **Suciu, (Haidu** min. 45), **Sătmăreanu, Melenco (Dumitru Nicolae** min. 45), **Hălmăgeanu, Rotaru, Voinea, Negrea, (Dumitru Popescu** min. 45), **Sorin Avram, Constantin, Soo, Creiniceanu.** STEAUA TINERET: **Haidu — (Suciu** min. 45), **Șerban (Melenco** min. 45), **Ciugarin, Ispir, Cojocaru, Vigu, Ștefănescu (Iordănescu** min. 45), **Pantea, Tătaru, Nistor (Tănăsescu, Belcea), Manea.**

Multă dispoziție de joc au manifestat Suciu, Sorin Avram, Creiniceanu, Vigu, Tătaru și Pantea.

VASILE URZICEANU

DINAMOVIȘTII BUCUREȘTENI LA RM. VÎLCEA

În cadrul pregătirilor pentru începerea returului, Dinamo București a jucat ieri, la Rîmnicu-Vîlcea, cu echipa Chimia din localitate.

Oaspeții au arătat multă poftă de joc, demonstrînd o bună pregătire fizică. Partida s-a încheiat cu rezultatul de 2—0 pentru bucureșteni, prin golurile înscrise de Dumitrache în min. 38 și 57. Antrenorul BAZIL MARIAN a utilizat următoarea formație: **Niculescu — Popa (Pirvu), Nunweiller III (Boc), Dinu, Ștefan (Mocanu) — Stoenescu, Poenaru (Ștefan) — Nunweiller VI, Dumitrache, Nagy, Haidu.**

CHIMIA: **Vișan (Ardeleanu) — Marinescu (Frăsineanu), Ciumă, Mătrescu, Petrică — Ciobanu, Cotulbea (Bratu) — Găinaru (Preda), Tifirel, Drăgușin (Ignat), Pop.**

N. POP — coresp.

RAPID A JUCAT CU „MĂTURĂTOR"

Rapid a susținut ieri dimineață, pe stadionul Giulești (teren II), primul joc de verificare, avînd ca parteneră formația Dunărea Giurgiu (din divizia C).

Feroviarii bucureșteni s-au mișcat mai ușor pe terenul acoperit de zăpadă, fructificînd două din acțiunile conduse la poarta formației oaspe: Codreanu — min. 7 și Neagu — min. 14. În min. 56 Bungău a ratat o lovitură de la 11 m.

Un fapt inedit în jocul echipei — care se cuvine menționat. Rapidul a jucat în apărare cu măturător, folosind în acest post pe Lupescu.

Iată formațiile celor două echipe. **RAPID: Andrei (Răducanu) — Lupescu — Ștefan, Motroc, Costea, Greavu — Nicolae Dumitru (Jamaischi), Pop (Bungău) — Neagu, Dumitriu, Codreanu (Bădoi).**

DUNAREA GIURGIU: Piticu — Iacob, Cojocaru, Nania, Dumitru — State, Grădinaru — Lungu, Leșeanu, Mustață, Trăistaru. Au mai jucat Ghibănescu, Anghel, Marin Stelian, Crăciun, Borcea.

În deschidere: Ș.N. Oltenița — Rapid C.F. 2—1 (0—0).

PE TERENURILE ORĂDENE

CRIȘUL ORADEA — C.F.R. CLUJ 3—3 (2—1)

Oradea, 28 (prin telefon). Azi, pe stadionul Voința, s-a disputat meciul amical dintre echipele divizionare B. Crișul Oradea și C.F.R. Cluj. Deoarece terenul a fost înghețat, fotbaliștii au depus eforturi pentru a controla balonul. Golurile au fost marcate de N. Alexandru (2), Suciu pentru Crișul, Uifăleanu, Petrescu și Harmat pentru C.F.R.

I. GHIȘA, coresp. principal

Tricourile dungate ale rapidiștilor au atras ieri în Giulești primele sute de suporteri
Foto: Milică Rădulescu

OLIMPIA ORADEA — DINAMO ORADEA 1—2 (0—0)

Oradea, 28 (prin telefon). Pe stadionul tineretului din localitate a avut loc astăzi a doua întîlnire dintre Olimpia Oradea și Dinamo Oradea. În prima întîlnire, Olimpia a cîștigat cu scorul de 7—1. De data aceasta, formația din campionatul regional, Dinamo, a terminat învingătoare cu 2—1.

G. ILIE, coresp.

CORESPONDENȚII NE RELATEAZĂ DESPRE PREGĂTIRILE ECHIPELOR:

PROGRESUL BRAILA

Antrenorul Angelo Economu are la dispoziție următorul lot: Rădoi, State, Buterez, Cazan, Gheorghiță, Țapu, Teodorescu, Tudorașcu, Rusu, Ionescu, Urmaș, Leu, Coconcea, Pietroiu, Poalelungi, Hrisoveli, Dragnea, Turcu, Stoian, Bunea. Antrenamentele au loc de patru ori pe săptămînă.

N. COSTIN

POLITEHNICA IAȘI

Fotbaliștii ieșeni au efectuat pînă în prezent 8 antrenamente conduse de I. Zaharia și Justin Șerban (care îl înlocuiește pe Marius Beraru, trecut la copii). Pregătirea fizică generală ocupă un volum important în etapa actuală, dar antrenorii insistă încă de pe acum pe jocul individual cu balonul (precizia loviturilor, alternarea loviturilor scurte cu cele lungi, preluările dintr-o bucată, lovirea balonului cu ambele picioare etc.). La antrenamente participă următorii jucători: Constantinescu, Cizic, Romilă, Ianul, Vornicu, Malschi, Viorel Stoicescu, Ștefănescu I, Incze IV, Lupulescu, Humă, Ștefănescu II, Gavrilă și un junior promovat din centrul ieșean, Andrioaie. Deleanu se află în turneu cu echipa națională, iar cei doi „fugari", Hriței și Sălceanu, nu au trimis nici o știre de pe unde se află, încă înainte de vacanță.

D. DIACONESCU

PRONOSPORT

CONCURSUL PRONOSPORT NR. 4, ETAPA DIN 28 IANUARIE 1968
AȘA ARATĂ O VARIANTĂ CU 13 REZULTATE EXACTE

I.	Brescia — Torino	2
II.	Cagliari — Bologna	x
III.	Fiorentina — Milan	2
IV.	Internazionale — Mantova	1
V.	Bari — Perugia	1
VI.	Napoli — Roma	1
VII.	Sampdoria — Varese	x
VIII.	Spal — Lanerossi	1
IX.	Palermo — Foggia	1
X.	Messina — Genoa	x
XI.	Padova — Verona	2
XII.	Catania — Livorno	1
XIII.	Catanzaro — Novara	x

FOND DE PREMII 409 065 LEI.

Meciul IX Palermo—Foggia nedisputîndu-se, a fost anulat. Pronosticul la acest meci a fost stabilit prin tragere la sorți, conform art. 32 din Regulamentul Pronosport.

Cu toate că valoarea de nivel internațional se lasă încă așteptată, săriturile atrag numeroși spectatori cînd vremea e favorabilă
Foto: Paul Romoșan

ÎNVINGĂTORI PE TOATĂ LINIA FONDIȘTII DE LA DINAMO

Două competiții n-au mai avut loc

POIANA BRAȘOV 28 (prin telefon). Sîmbătă și duminică Poiana Brașovului a găzduit, în pofida programului anunțat, numai „Cupa Dinamo" (schifond) și „Cupa Tractorul" (sărituri de la trambulina mijlocie). Dar, înainte de a aborda subiectul neplăcut pe care-l reprezintă decomandările de competiții, să vă relatăm despre cele care au avut loc.

În Poiana de Jos și-au disputat întîietatea fondiștii, sîmbătă în probele individuale și duminică în ștafetă. Cei 64 de schiori prezenți la start au reușit să furnizeze curse spectaculoase, creditate cu timpuri destul de bune, în pofida faptului că în prima zi de concurs vremea a fost defavorabilă: frig și viscol. Concursul poate fi apreciat drept o reușită, mai ales sub aspectul organizării, deși, credem, întrecerile de fond ar avea mai mult de cîștigat dacă ar fi programate pe vechea pistă din Poiana propriu-zisă, cea din Poiana de Jos fiind destul de greu accesibilă uneori. Trebuie să scoatem în evidență comportarea reprezentanților clubului organizator: dinamoviștii brașoveni au cîștigat toate probele din programul „Cupei Dinamo".

Pe trambulina mijlocie s-au întrecut săritorii, ale căror eforturi sînt răsplătite, din păcate, doar de un oarecare progres, întrucît sprijinul se lasă încă așteptat. În ce privește desfășurarea concursului, menționăm că zăpada căzută de sîmbătă pînă duminică dimineața a influențat evoluția primilor partanți, dar organizarea, excelentă, a contribuit la desfășurarea în condiții bune a probelor. Vom mai acorda mențiuni cîștigătorului probei rezervate seniorilor, Anghel Biriș, care a depășit toate așteptările, precum și antrenorilor brașoveni Florea Voina (A.S.A.), Ion Birlă (Dinamo) și Aurel Munteanu (Tractorul), care manifestă o perseverență rar întîlnită.

Se pare că birocrația în domeniul financiar, de care aminteam în ziarul nostru de ieri, a avut pînă la urmă cîștig de cauză: „Cupa A.S.A. Brașov" (probe alpine) nu s-a mai disputat, fondurile necesare neparvenind în timp util... Vom cerceta și vom ține în curent cu rezultatele obținute, cu atît mai mult cu cît plecarea la Semenic pentru „Cupa regiunilor" a unui mare număr de schiori brașoveni nu poate scuza suspendarea competiției.

Nici „Cupa Săcele", rezervată centrelor de inițiere din regiunea Brașov, nu s-a bucurat de o soartă mai bună. E adevărat că localnicii au înghebat un concurs de casă rezervat elevilor din școlile elementare, pe pîrtia Tăieturica, dar paleativul rămîne paleativ.

C. GRUIA — coresp. principal

Iată cîștigătorii probelor: „Cupa Dinamo", FOND, **seniori** (15 km.) P. Dinu 55:09,0; **senioare** (5 km.) Marcela Bratu 21:32,6; **juniori** (5 km.) V. Nan 19:42,3; **junioare** (3 km.) Vilma Bögözi 13:52,0; **ștafetă seniori** (3 x 10 km.) Dinamo (Gh. Dihoi, Gh. Bădescu, P. Dinu) 1 h 55,38; **juniori** (3 x 5 km.) Dinamo (V. Tudor, N. Dudu, N. Nan) 1 h 22.46; **feminină** (3 x 3 km.) Dinamo (Vilma Bögözi, Maria Barabaș, Marcela Leampă) 44:00,0; „Cupa Tractorul" SĂRITURI DE LA TRAMBULINA MIJLOCIE, **seniori:** A. Biriș (A.S.A. Brașov) 223,5 p., (52 + 54,5 m), **juniori mari:** V. Birsan (Tractorul Brașov) 212,1 p., (45 + 46), **juniori mici:** Gh. Gerea (Dinamo) 188,0 (32 + 32).

Duminicile unui nesportiv

„ISCUSITA ZĂBAVĂ" CU DE-ALE CULTURII

Mi se întîmplă uneori, în ultima vreme chiar destul de des, să fiu invitat a ține vreo conferință în public despre muzică, dans, literatură și altele înrudite cu ele. N-o fac niciicînd cu plăcere, fiindcă descopăr de fiecare dată în sală cel puțin o pereche de ochi refractari, care mă judecă și mă disecă, punîndu-mi în mintea sa calificative între cinci și șase sau și mai jos. Nici eu nu mi-aș da note mai ridicate, firește, însă una e să te judeci tu pe tine și alta e să te judece străinii. De asta prefer studiourile de radio și televiziune, pentru că acolo ești înconjurat, în timp ce vorbești, de tehnicieni, operatori și decoratori care își citesc nestingheriți ziarul, înfulecă ultimul capitol dintr-un roman de aventuri sau își prepară, cînd sînt foarte tineri, lecția pentru seralul de-a doua zi. Într-un cuvînt, nimenea nu te ascultă, încît îți pui singur notă. Cît despre audiofilii și telespectatorii care te urmărește cufundați în fotoliile sau între perinile divanului de-acasă, ei sînt generoși, și mai sînt și departe. Însă fiecare ocupație își are ponoasele și foloasele ei, care trebuiesc luate așa cum sînt, împreună.

Totuși, și conferințele în public îți pot prilejui bucurii neașteptate. Una din ele a fost primăvara trecută, cînd, prezentîndu-mă la ora anunțată în ziare, am găsit sala goală și n-am mai vorbit, căci n-aveam cui. Dar nu despre asta vroiam să povestesc azi, ci despre o bucurie mai recentă, cînd am vorbit la Casa de cultură a tineretului din Aleea Alexandru. N-am prea fost „în voce" în seara aceea, filmele ce le-am prezentat erau însă colorate și inedite, astfel că gheața s-a spart curînd și publicul părea mulțumit.

La sfîrșit, s-a apropiat de mine un bărbat tînăr, care s-a prezentat: era profesor de educație fizică la un liceu dintr-un cartier mai depărtat de centrul Capitalei. M-a rugat ca, într-o zi cînd voi fi liber, să vin să le vorbesc și elevilor lui despre un subiect oarecare din domeniul artei.

— În cadrul orei de educație fizică? — am vrut să știu.

— În cadrul orei de educație fizică — a fost răspunsul. — Încerc să lărgesc mereu sfera de interes și preocupări a tineretului, care are nu numai mușchii sprinteni, ci și inteligența vioaie. Nu vă puteți închipui cît de avizi sînt copiii de tot ce e frumos, de tot ce e nobil, de tot ce e nou! Le place școala și le place sportul, dar asta nu le-ajunge. Cărțile din bibliotecă le-au făcut ferfeniță, cu atîta sete citesc tot ce află pe rafturi. M-au rugat să le predau lecții de yoga și de jiu-jitsu. Tenis, înot, scrimă, schi, totul îi atrage și în toate sînt deopotrivă de dibaci. Într-o zi, în sala de gimnastică, am găsit în locul vechii lozinci de pe zid, o inscripție nouă. Ce credeți că era?... Un citat din Miron Costin: „Cinstite și iubite cetitorule, să aibi vreme și cu cetitul cărților a face iscusită zăbavă, că nu este alta și mai frumoasă, și de folos în toată viața omului zăbavă, decît cetitul cărților". Am întrebat cine avusese ideea înlocuirii lozincii vechi. S-a prezentat un elev foarte iscusit în probele de atletică. I-am zîmbit cu complicitate și el mi-a răspuns în același fel. Vedeți, așadar, că nu veți vorbi în gol. Sper să primiți invitația mea...

O primesc, cu dragă inimă, am răspuns. Voi veni curînd, înainte de-a plezni mugurii pe crengi și voi vorbi despre muzică într-o sală cu paralele, inele și capră, mirosind a ulei și-a trupuri fragede, unui tineret care știe că sănătatea completă se obține prin armonia dintre corp și spirit și care mai știe că arta, literatura, cultura nu înșeală niciodată, că oricînd le cauți, ele îți oferă perpetua lor noutate.

De unde venea, nu prea de mult, credința că educația corporală și cea spirituală sînt domenii nu numai separate ci și opuse? Că mințile prea iuți nu încolțesc decît în trupuri plăpînde și că prea multă știință „șubrezește fizicul"?

George SBÂRCEA

Cehoslovacia și România — cele mai bune echipe de handbal în 1967

Cea mai importantă modificare pe scara marilor valori ale handbalului masculin în anul 1967 s-a produs o dată cu desfășurarea celui de al VI-lea campionat al lumii, cînd formația Cehoslovaciei a preluat titlul suprem de la reprezentativa României, care îl deținuse timp de 6 ani. În rest, clasamentul pe care l-am alcătuit, pe baza meciurilor oficiale desfășurate în cele 12 luni ale anului, nu prezintă modificări esențiale față de ordinea stabilită cu un an înainte.

1. Cehoslovacia	12 11 0 1	228—161 91%
2. România	15 12 1 2	302—216 80%
3. Iugoslavia	17 11 2 4	360—263 70%
4. R. F. a Germaniei	16 9 0 7	325—322 56%
5. Suedia	12 6 1 5	217—216 54%
6. U.R.S.S.	13 7 0 6	254—217 53%
7. Danemarca	14 7 1 6	227—212 53%
8. Polonia	10 3 2 5	161—194 40%
9. Ungaria	14 4 3 7	260—269 39%
10. Norvegia	10 3 1 6	161—165 35%

În acest clasament am ținut seama de formațiile care au susținut cel puțin 10 partide oficiale. De aceea, nu trebuie să surprindă lipsa selecționatei *R. D. Germane*, care în orice caz își poate găsi un loc printre cele mai bune 10 formații din lume. Aceasta însă nu a susținut în 1967 decît patru partide: 15—15 cu Ungaria, 14—14 cu România, 17—27 cu U.R.S.S. și 37—6 cu Canada.

Primul loc este deținut pe merit de „7"-le antrenat de *Bedrich König*. Cehoslovacii au cîștigat pentru prima oară titlul mondial și, în plus, au realizat și cel mai mare procentaj în partidele jucate. Singura înfrîngere a campioanei mondiale a fost înregistrată în 11 decembrie, la Odense, unde Danemarca a cîștigat cu 16—14. O urmează în clasament echipa țării noastre (care a pierdut în fața Cehoslovaciei cu 17—19).

Iată și alte cifre interesante, pe care ni le oferă sezonul handbalistic 1967. În cele 92 de partide s-au înscris 3 243 de goluri, în medie cîte 35 de fiecare meci. Atacurile cele mai eficace au fost cele ale *Iugoslaviei* (21 de goluri de meci), *României* și *R. F. a Germaniei* (cîte 20), iar cele mai puțin penetrabile apărări s-au dovedit cele ale *Cehoslovaciei* (a primit cîte 13 goluri de meci) și *României* (14 goluri). Un veritabil record (65) al golurilor marcate într-un singur meci a fost stabilit în partida *R. F. a Germaniei — Japonia (38—27)*.

(a. v.)

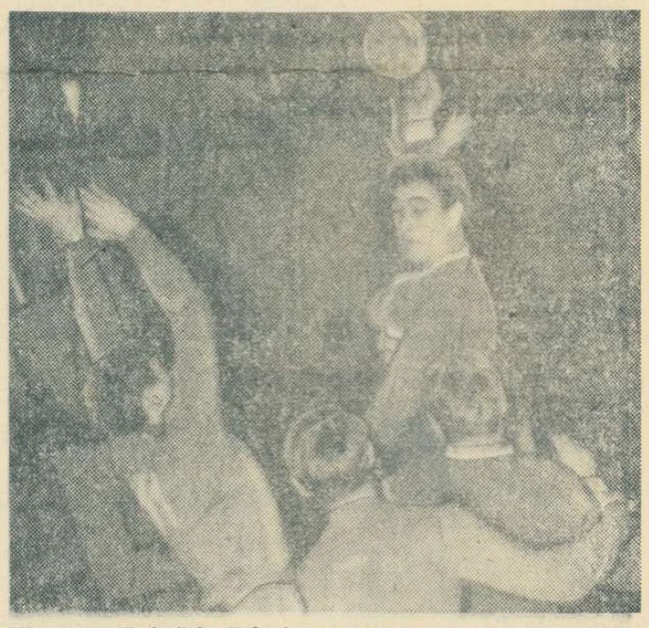

Hîrneanu (Rafinăria Teleajen) încearcă să străpungă apărarea rapidistă. Fază din meciul Rapid — Rafinăria Teleajen
Foto: T. Roibu

Victorii la scor în meciurile de ieri

Activitatea la handbal a continuat ieri cu desfășurarea partidelor din „Cupa F.R.H." și „Cupa Sportul". În Capitală, întrecerile au fost găzduite de sala Dinamo.

În „Cupa Sportul", juniorii și-au disputat întîietatea în primul tur al fazei pe centre. Cele 4 meciuri au scos în evidență buna pregătire a tinerilor handbaliști, dorința lor de afirmare.

Școala sportivă Petroșeni — Școala sportivă Buzău (f) 9—7 (3—3). Echipele au fost de forțe sensibil egale. Cu un plus de organizare în apărare și cu mai multă incisivitate în atac, handbalistele din Petroșeni au reușit în final să-și apropie victoria. S-au evidențiat **Ana Mayer, Georgeta Nicolescu** (Petroșeni), **Zenovia Tănăsescu** și **Ilona Sîrbu** (Buzău).

Știința Ploiești — Minerul Lupeni (m) 25—13 (11—8). Ploieștenii au lăsat o bună impresie spectatorilor. Ei au desfășurat un joc tehnic, cu combinații în viteză, cu șuturi puternice la poartă. Avînd și o pregătire fizică superioară ei și-au depășit net adversarii. Elevii din Lupeni au rezistat mai bine în prima repriză, cînd s-au menținut în apropierea colegilor lor de întrecere. Am remarcat jocul handbaliștilor **Marius Carpen** (a marcat 10 goluri!), **Ion Secreteanu** (Ploiești), **Gh. Koch** și **Alexandru Nagy** (Lupeni).

Școala sportivă nr. 1 București — Liceul nr. 2 Iași (f) 12—6 (6—2). Deși au pierdut, ieșencele și-au creat multe simpatii printre spectatori datorită fazelor frumoase pe care le-au realizat, procedeelor tehnice reușite și — în general — acurateții jocului. Bucureștencele, mai experimentate și cu o gîndire tactică mai bună, și-au adjudecat victoria.

Dinamo București — Tractorul Brașov (m) 26—10 (13—3). Considerat derbiul zilei, meciul n-a pus însă probleme dinamoviștilor. În deosebită vervă de joc, ei au condus de la început, reușind pe parcurs să și creeze o mare diferență de goluri. Oaspeții n-au confirmat așteptările.

Meciurile din „Cupa F.R.H." s-au încheiat cu rezultatele scontate.

Institutul de Construcții — Voința (m) 4—36 (3—17). Jucînd în 5 oameni (!?) studenții n-au avut pretenții. Ei n-au putut stăvili avalanșa de goluri și au pierdut, mai categoric decît se aștepta.

Universitatea — Recolta (m) 38—9 (20—6). Studenții au făcut o adevărată demonstrație, „șeful orchestrei" fiind — ca de obicei — **Cristian Gațu.**

Rafinăria Teleajen — Rapid (m) 26—18 (16—7). În sfîrșit, un meci mai echilibrat. Rapidiștii n-au confirmat însă victoria din meciul cu Dinamo, lăsîndu-se depășiți de oaspeți.

Rodica VIȘAN
Gh. RANGU

TAROM vă invită la zboruri de agrement

TAROM organizează în fiecare duminică, zboruri de agrement, pe aeroportul Băneasa, între orele 10,00—14.00.

Durata unui zbor este de 30 minute și se efectuează cu avioane de tip IL-14 și Li-2. Pe timpul zborului, prin însoțitori și însoțitoare de bord, TAROM va asigura o deservire permanentă și plăcută.

Costul unui bilet este de 37 lei pentru avioanele IL-14 și 28 lei pentru avioanele Li-2.

Copiii între 3 și 10 ani beneficiază de o reducere de 50%, iar cei pînă la 3 ani de o reducere de 85%.

Biletele se eliberează în ziua zborului, la casele de bilete din holul aerogării Băneasa.

VĂ AȘTEPTĂM, PRIETENI!

Un editorial din „Sportul", intitulat sugestiv **„Așteptările stadionului"** m-a îndemnat la reflecție. Într-adevăr, mulți din foștii mei colegi de pistă, de întrecere, de echipă națională, pe care atletismul i-a răsplătit cu dărnicie, dîndu-le satisfacțiile victoriilor, recordurilor și ale împlinirii sportive, au uitat destul de repede prima lor dragoste.

Numai așa îmi pot explica faptul că o serie de ilustri reprezentanți ai mișcării noastre atletice de acum 10—15 ani se află departe de stadion, de nevoile sale.

Fără îndoială că unii și-au însușit calificări profesionale în cu totul alte domenii decît cel sportiv. Și, nu le putem pretinde tuturor campionilor sau recordmanilor, tuturor celor care au fost odată fruntași într-o ramură de sport, să se consacre profesiunii de antrenor. Dar, oriunde ar lucra, nu pot să cred că flacăra pasiunii de altădată s-a stins cu totul. Inginer sau tehnician, medic sau contabil, profesor sau cercetător, oricine care a trăit viața tumultuoasă a stadionului rămîne cu amintiri, totdeauna tulburătoare. Prezența lor, în timpul liber, în mijlocul tineretului sportiv este nu numai utilă pentru atletismul nostru, dar și un prilej de reconfortare pentru ei înșiși. Spunea cineva, și pe bună dreptate, că **„în mijlocul celor tineri rămîi și tu tînăr!"**

Departe de mine gîndul să fac cuiva vreun reproș. Mă gîndesc, însă, ce influență tonică ar avea prezența în mijlocul tinerilor atleți de la Dinamo București a lui ILIE SAVEL, de nenumărate ori campion național, internațional și balcanic la 400 m plat și garduri, probă în care rezultatele noastre sînt mai mult decît modeste.

ALEXANDRA SICOE deține și astăzi, după 13 ani, recordul probei feminine în alergarea pe 400 m. Cît de frumos ar fi ca tocmai ea să le ajute pe tinerele atlete clujene să-i întreacă „bătrîna performanță"!

Desăvîrșitul stilist al trecerii gardurilor, VICTOR DUMITRESCU ar avea — cred — multe de împărtășit din experiența și măiestria sa recunoscută celor care se încumetă să facă primii pași în această dificilă probă de ritm și tempou.

Unde este vechiul meu rival și prieten DUMITRU TILMACIU, maestru emerit al sportului, omul care a concurat cu egal succes pe distanțe de la 400 m la maraton? Dar LUIZA ERNST, sprintera nr. 1 a țării în anii 1946—1950? N-ar putea să descopere încă o Iolanda Balaș?

Șirul este lung. Mi-aș îngădui să-i numesc aici pe ȘTEFAN PRISICEANU, ION BĂDICI, NICOLAE IVANOV, VIRGIL ZĂVĂDESCU, VICTOR POP, ION și SIMION TOMA, GABRIEL GEORGESCU și atîția alții. Ajutorul lor ar fi de neprețuit. I-aș vedea activînd, poate, nu numai ca antrenori sau instructori voluntari, dar măcar în corpul de arbitri, unde prezența unor oameni calificați este atît de necesară.

Și le fac, pe această cale, o invitație: DRAGI COLEGI ȘI PRIETENI — LA START, CA ALTĂDATĂ!

Victor FIREA
fost campion și recordman național

ATLETISMUL sub reflector

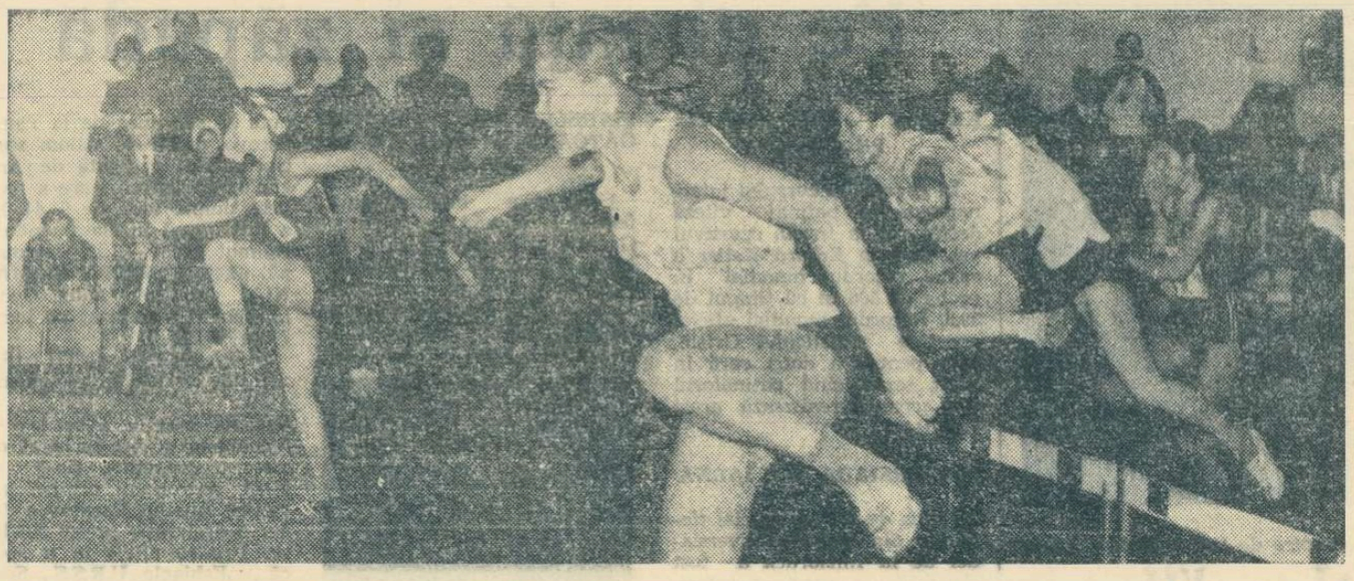

La ultimul gard, ordinea: 1. Niculina Hinda, 2. Marta Szatmari (în prim plan). La sosire ordinea s-a inversat

Și Brașovul are o sală pentru atletism

Sîmbătă a avut loc la Brașov inaugurarea sălii de atletism a clubului Steagul roșu. Sala are o lungime de aproape 100 de metri, patru culoare de alergare și spațiu pentru probele de sărituri. De menționat că în aceeași clădire mai există două săli de antrenament, dintre care una pentru haltere.

Iată și cîteva rezultate înregistrate la primul concurs găzduit de sala Steagul roșu: FETE — **50 m:** Olga Damian (St. r. Bv.) 6,8, Doina Minzat (Șc. sp Bv.) 6,9, Suzana Szatmari (Șc. sp. Bv.) 7,0; **50 mg:** Elisabeta Zekani (Șc. sp. Bv.) 8,2, Vilma Csoric (Șc. sp. Bv.) 8,3, Doina Vidrighinescu (Șc. sp. Bv.) 8,5, H. C. Elfriede Nicolaus (St. r. Bv.) 7,8; **lungime:** Vilma Csoric 5,01, Olga Damian 4,94, Luminița Șelariu (Lic. 1 Bv.) 4,92; BĂIEȚI — **50 m:** Nicolae Pita (Tractorul Bv.) 6,1, Gheorghe Tănăsescu (Lic. 2 Bv.) 6,2, Horia Grovu (Or. Victoria) 6,2; **50 mg:** S. Patay (Lic. 2 Bv.) 7,4, G. Bara (Tractorul Bv.) 7,4, Victor Bureș (Lic. 2 Bv.) 7,5; **lungime:** V. Bureș 6,47, E. Rotaru (Șc. sp. Medias) 6,44; **triplu:** E. Rotaru 13,91.

EUGEN BOGDAN, coresp.

În competiția juniorilor mici:

Provincia a „aruncat mănușa" Capitalei!

Primul din seria principalelor concursuri pe teren acoperit din actualul sezon, cel rezervat juniorilor mici, a prilejuit privitorilor aflați sub cupola sălii Steaua o serie de concluzii pozitive și interesante.

● La startul întrecerilor au fost prezenți 190 de reprezentanți ai tinerei generații de atleți (între care 84 de fete) din Capitală și din majoritatea regiunilor țării, chiar și din acelea în care nu există încă nici un fel de sală pentru practicarea atletismului în timp de iarnă. Singurii absenți au fost juniorii hunedoreni care au totuși o sală, poditā cu parchet, care ar putea fi folosită și pentru nevoile acestui sport!

● Marea majoritate a competitorilor au lăsat specialiștilor o impresie bună prin gabarit și prin unele calități native, (dar încă prea puțin șlefuite). Am văzut fete și băieți de 15—16 ani, înalți și bine făcuți, destul de îndemînatici și degajați, cu alură de veritabili atleți. Încep să se vadă roadele unei mai atente munci de selecție din partea antrenorilor. În ceea ce ne privește vom fi mai mult decît bucuroși să putem nota, peste cîțiva ani, evoluții la un înalt nivel a celor mulți dintre participanții de sîmbătă și duminică, de la „Steaua". Stă în puterile antrenorilor ca majoritatea acestor juniori să rămînă devotați atletismului, să îubească acest sport atît de frumos, să fie călăuziți cu pricepere pe drumul — nu totdeauna neted — al marilor performanțe.

● Consemnăm asaltul pe care atleții provinciali l-au dat pentru primele locuri. Din cele 11 probe ale concursului, juniorii și junioarele din provincie au ieșit învingători de 7 ori, bucureștenilor nerevenindu-le satisfacția victoriei decît la lungime și greutate băieți, la 50 m și înălțime fete.

● Ni se pare semnificativ faptul că cei mai mulți dintre cîștigătorii acestui concurs sînt elevi ai unor antrenori tineri sau chiar foarte tineri: Ionel Ciotea din Tg. Mureș, Petre Naghi din Cluj, Ion Smîdu din Ploiești, Günther Ahrend din Sibiu, Octavian Enescu, Eugen Răducănescu, Georgeta Palade, Dan Serafim din București, Siegfried Becker din Timișoara. Le dorim acestor antrenori, ca și colegilor lor, să persevereze și să nu considere că și-au făcut datoria pînă ce rezultatele elevilor lor nu vor avea și strălucirea valorii internaționale.

● Bine pusă la punct, cu o pistă de calitate, — sala clubului Steaua.

● În cele două zile de întreceri arbitrii au înregistrat 10 recorduri de juniori mici, dintre care 5 egalate. Iată-le: BĂIEȚI: **50 m:** Gh. Ghițea și Vasile Majdic 6.1; **50 mg:** D-tru Scrab 7,4 și Lorant Török 7,2; **lungime:** Costel Ionescu 6,61 m; FETE: **50 mg:** Marta Szatmari 7,7; **înălțime:** Elvira Crețu, Zoia Moldovan și Doina Prăzaru 1,55; **greutate:** Maria Illy 14,85.

PRIVILEGIU FĂRĂ ECOU

Se întîmplă, foarte adesea, ca pentru excelente rezolvări ale unor complicate probleme de analiză matematică, profesorul să scadă nota elevului care — în enunț — a făcut mai multe greșeli de gramatică. Pentru că scrierea corectă, cunoașterea cît mai profundă a limbii române este condiția de bază a pregătirii multilaterale.

Transpusă pe plan sportiv, această cerință sine qua non își reclamă împlinirea cu deosebire în lumea atletismului. Și iată de ce. În timpul studiilor, toți studenții Institutului de Cultură Fizică — INDIFERENT DE SPECIALIZARE — urmează un bogat program de pregătire atletică. Este, desigur, în raport cu alte sporturi, un privilegiu — din atîtea motive binecunoscute — pe deplin meritat. Aceasta înseamnă că fiecare profesor de educație fizică, fie el specializat în baschet, sporturi nautice, gimnastică, handbal ș.a. are, implicit, și o solidă calificare atletică.

Dăinuie însă — nu înțelegem de ce! — concepția potrivit căreia de atletism trebuie să se ocupe numai profesorul de educație fizică cu specializare în acest sport. De aici, nu numai lipsa oricărui sprijin la dimensionarea corespunzătoare a activității atletice în toate regiunile, ci și ignorarea sau excluderea totală a elementelor caracteristice ale acestui sport, în selecționare și pregătire. De aceea, desigur, apar în diferite formații sportivi bine pregătiți din punct de vedere tehnic, dar care se sufocă după un sprint prelungit.

FĂRĂ ATLETISM NU SE POATE! Ce-ar fi ca — urmînd exemplul profesorului de matematică amintit — profesorul de educație fizică (repetăm, indiferent de specializare) să vegheze, în paralel cu rezultatele de moment, la cultivarea și dezvoltarea calităților atletice la toți sportivii?

DUMINICĂ, ORA 10 LA...

...SALA VIITORUL

De fapt denumirea de *sală* ni se pare, oarecum, improprie, spațiul de lucru (și uneori de concurs) rezervat atleților, în parcul sportiv „23 August" din Capitală aducînd mai curînd cu un... *coridor acoperit*, lung de 135 m și lat nu mai mult de 5 m. Pe această suprafață lucrează foarte multe grupe, de diverse vîrste, clasificări și specialități, ceea ce face ca, în orele de vîrf, aglomerația să devină insuportabilă

Duminică, la ora raidului nostru fulger, se mai putea... respira la „Viitorul", pentru că se pregăteau numai elevii antrenorului Zaharia Ignișca. Apoi au venit săritorii lui Constantin Dumitrescu, iar grupa lui Silviu Dumitrescu își aștepta profesorul. Din moment în moment urmau să înceapă lecțiile atleții lui C-tin Nourescu, Georgeta Dumitrescu și Dinu Cristea.

Condițiile sînt, deci, cu totul improprii, mai ales cînd se lucrează pe diferite specialități atletice. Atunci devin aproape inevitabile ciocnirile, căzăturile, opririle brusce din elan și... discuțiile interminabile dintre profesori.

Pînă la intrarea în funcțiune a noii săli de atletism din vecinătatea patinoarului, se vor antrena *în continuare aici* nu numai copiii și juniorii ci și *speranțele olimpice, membri ai loturilor republicane*. În această situație se pune problema unei planificări riguroase. S-a constatat, de pildă, că sala este cel mai mult solicitată între orele 15—18,30. Așadar, momentul de vîrf trebuie extins pe o distanță de timp cu mult mai mare.

...SALA FLOREASCA II

La concurență cu competiția din sala Steaua, la Floreasca a fost programată încă o competiție rezervată copiilor și juniorilor mici. Poate că inițiativa a fost stimulată și de prezumptiva vizită a „Reflectorului", dar nu acesta este lucrul cel mai important.

Duminică la ora 10 erau la Floreasca peste 400 de tineri din 12 cluburi și asociații sportive. Au făcut mișcare, au alergat, au cîștigat fără îndoială sănătate și au legat mai strîns prietenia lor cu atletismul.

Excelentă organizarea întrecerilor, concursul desfășurîndu-se într-o ordine pînă acum de loc caracteristică competițiilor de copii și juniori. Spre bucuria tuturor s-au înregistrat și cîteva rezultate promițătoare, ceea ce completează, desigur, succesul acestei manifestații atletice.

Spunea cineva ieri la Floreasca că așa trebuie, de fapt, să se muncească. În loc de planuri de tot felul și de ședințe interminabile — cît mai multe concursuri, în special pentru tinerii atleți, pentru începători.

Avea dreptate!

...SALA DINAMO

Ieri a fost animație în Parcul sportiv Dinamo. Patinatorii, handbaliștii, trăgătorii, cicliștii și micii fotbaliști au evoluat fie în concursuri, fie în antrenamentele premergătoare competițiilor ce nu vor întîrzia să-i cheme la start.

Dar atleți?

La ora 10, sala de atletism era pustie. O parte dintre atleții clubului din șos. Ștefan cel Mare se află la Predeal — pentru pregătiri de iarnă, iar alta a fost prezentă în sala Steaua la concurs. Chiar și pustie, sala de atletism Dinamo ne-a interesat.

De cîteva zile, acolo se lucrează intens. A fost turnat un pat de beton pe care, începînd de joi, se va așterne un strat de tartan. Este vorba de o compoziție realizată în trei variante de ing. IOAN PETRIȘ. Experimental, noua pistă va fi pusă la dispoziția unui mare număr de atleți (sprinteri și săritori) pentru a i se vedea rezistența. Apoi, în funcție de rezultatele obținute, prima compoziție de tartan realizată în țara noastră va primi „certificatul de calitate".

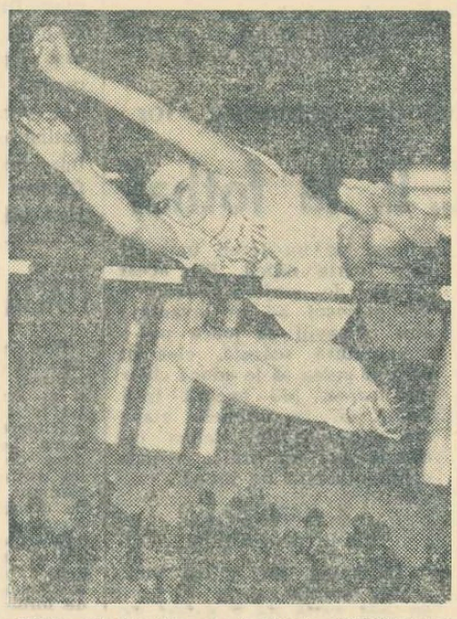

Elvira Crețu (Șc. sp. 2 Buc.), cîștigătoarea săriturii în înălțime

START GREȘIT...

Știute sau neștiute (de federația de specialitate), *ungherele luminate de „Reflectorul" nostru au descoperit mai multe starturi greșite în rezolvarea unor importante probleme ale atletismului nostru. Iată doar cîteva...*

● Pregătiri intense în lotul olimpic. Planuri, antrenamente, căutări. Totul — așa cum o cere stadiul actual al performanțelor în întreaga lume — pe temeinice fundamente științifice. De fapt, nu totul pentru că — de neconceput — la ora actuală lotul olimpic este lipsit de medic! Cum sînt rezolvate, în aceste condiții, atît de dificilele aspecte ale pregătirii, indisolubil legate de o foarte calificată asistență și îndrumare medicală?

Este regretabil că lucrurile stau așa cum stau.

● Acum, mai mult ca oricînd, atletismul are nevoie de toate forțele sale și — poate — în primul rînd de pasiunea, munca și devotiunea tuturor antrenorilor.

Aflăm însă — cu neplăcută surprindere — că la o recentă ședință a comisiei orășenești, antrenorul *Th. Ionescu* de la Clubul sportiv școlar din București își exprima părerea că *„Cine lucrează pentru atletism o face (nu știm cît!) doar din pasiune pentru că tehnicienii nu sînt nici înțeleși, nici sprijiniți, nici stimulați în activitatea lor"*.

Nu de mult, *Edith Treybal* declara unui redactor al ziarului nostru că, probabil, o să se lase de atletism pentru aceleași motive. Ca și antrenorul giurgiuvean *Ion Banu* ș.a.

Ce se petrece, tovarăși din federația de atletism?

● Trei microportrete: *Virginia Bonci* — recordmană de junioare la săritura în înălțime (1,73 m); *Șerban Ioan* — recordman de juniori și co-recordman de seniori la înălțime băieți (2,11 m); *Alexandrina Stoenescu* — campioană republicană de junioare, 1,71 m cel mai bun rezultat la aceeași probă. Toți acești trei sportivi cu rezultate de valoare și — mai ales — cu perspective de real progres sînt elevii inimosului antrenor *Constantin Dumitrescu*. Modest ca întotdeauna, acesta nu... inoportunează federația cu fel de fel de cereri, pe care de fapt poate ar trebui să le formuleze. A „îndrăznit" acum cîteva zile să ceară o repartiție — o simplă repartiție — pentru cinci perechi de pantofi cu cuie. Pentru antrenamente și competiții (în țară și peste hotare).

Tov. *Fl. Lasău*, secretar general adjunct al federației de specialitate bătea la mașină niște tabele. O singură clipă a ridicat capul: *„Trebuie să veniți cu toții. Nu o să stau după fiecare!..."* Antrenorul C. Dumitrescu a plecat și a tratat apoi direct cu... cizmarul!

● Cele mai bune performanțe ale prăjiniștilor ne-au dat cîteva speranțe: *Astafei* 5,03 m — record național, *Pistalu* 4,85 m — campion național, *Ivan* 4,60 m — campion și recordman de juniori.

Ziceam că bine pregătiți de cei mai buni antrenori specializați pentru această probă a curajului și spectaculozității, tinerii atleți vor cîștiga, fără îndoială, mulți centimetri în pasionanta întrecere cu ștacheta. Dar...

Antrenorul (federal) *Gh. Zîmbreșteanu* — un excelent specialist — nu mai are posibilitatea să se ocupe direct de pregătirea prăjiniștilor. Un timp, atleții au lucrat singuri. Apoi, o măsură binevenită — repartizarea profesorului *Traian Nicolau* — fostul campion național de juniori. Rezultate foarte bune în pregătire și la concursul de sală. Și totuși — cînd lucrurile păreau să intre pe făgașul firesc — se anunță că în locul prof. Tr. Nicolau se va ocupa de pregătirea prăjiniștilor prof. *D. Berbecaru*. Antrenorul cere explicații. Atleții, la fel. Nimeni nu primește însă nici un răspuns.

★

Cîteva starturi greșite, ca să rămînem în terminologia atletismului. Aceasta ne obligă să amintim însă că în caz de repetare urmează descalificarea. Ne-ar părea rău...

30 de antrenori la un atlet!

EXISTĂ ÎN ROMÂNIA 307 ANTRENORI DE ATLETISM, salariați ai cluburilor și asociațiilor sportive, ai școlilor sportive etc. Un număr mare, pe care l-am dori și mai mare. Dar, sub jetul de lumină al reflectorului a mai apărut o cifră: 10. Aceasta reprezintă cu aproximație NUMĂRUL ATLEȚILOR CE AU ȘANSE REALE DE A SE... VEDEA PE STADIONUL OLIMPIC DE LA CIUDAD DE MEXICO în această toamnă. Raportul dintre numărul antrenorilor și cel al atleților „candidați" (30 la 1!) este îngrijorător. Cineva ne spunea că în S.U.A. s-ar putea să existe 100 de antrenori la un atlet participant la J.O. Perfect adevărat. Dar S.U.A. prezintă la Ciudad de Mexico — ca și la Helsinki, Melbourne, Roma și Tokio — *echipe de atletism complete* (cîte 3 sportivi de probă) și, la nevoie ar mai putea constitui încă două-trei garnituri de valori apropiate.

Așa stînd lucrurile, este evident că activitatea antrenorilor de atletism din țara noastră — și, îndeosebi, calitatea activității lor — lasă mult de dorit. Ei se mulțumesc să prezinte metodiștilor aflați în control o statistică a numărului mare de sportivi pe care-i au în pregătire (poate că s-a greșit pretinzîndu-li-se să aibă în supraveghere grupe numeroase de atleți), însă la capitolul performanțe vorbesc doar despre... perspective. N-am auzit pînă acum despre nici o țară care să fi trimis la marile concursuri atletice echipe de perspectivă. Se simte nevoia materializării acestor perspective mai ales pentru faptul că ele se mențin la stadiul promisiunilor de ani și ani. Doar așa vom putea spune în viitor că *nu sînt prea multi antrenori* care primesc salarii și *prea puțini atleți care fac performanțe de valoare internațională*.

Pagină realizată de Romeo VILARA, Valeriu CHIOSE, Dan GÂRLEȘTEANU, Tiberiu STAMA și Hristache NAUM.

Fotografii de Vasile BAGEAC

SĂ AMÎNĂM PÎNĂ LA PRIMĂVARĂ PREGĂTIREA TEHNICĂ?

După absolvirea Institutului de Cultură Fizică, în toamna anului trecut, am fost repartizat la Școala sportivă nr. 2, urmînd să mă ocup de aruncători. Unde să-i caut, unde să-i găsesc? Am colindat prin școli, am cerut sprijinul unor profesori, colegi, am bătut cartierele Dudești și Balta Albă. Îmi trebuiau tineri cu posibilități pentru probele de aruncări. Din cei mulți pe care i-am văzut și i-am pus la încercare, am ales cîțiva, cărora le întrevăd perspective. Doi dintre aceștia, *Petre Glăveanu* și *Nicolae Pană* — după o pregătire nu prea îndelungată — s-au clasat pe primele locuri la un recent concurs de sală pentru juniorii mici.

Ce aș putea să spun despre micii mei elevi? Dacă din punct de vedere fizic ei sînt bine dotați și mulțumitor pregătiți, în schimb, în ce privește tehnica, lucrurile stau foarte slab. Un paradox: *pînă la concursul amintit, acești doi tineri nici... nu puseseră mîna pe greutate*. Pentru că, de cînd a început vremea rea, ne-am mutat pregătirea în sala Viitorul, de la centrul „23 August", unde — însă — nu se fac aruncări cu greutatea, ci doar... imitări ale mișcărilor specifice, cu mingea medicinală. Ceea ce este cu totul altceva. Procedîndu-se astfel, nu poate fi vorba de însușirea unei tehnici, chiar și elementare, de aruncare.

În ce privește locul de antrenament, situația aruncătorilor bucureșteni, începători și avansați, nu este așadar, rezolvată. În sala Steaua, ca și la Viitorul, nu se fac aruncări iar cele cîteva ore de la Floreasca (miercurea și sîmbăta dimineața) sînt total insuficiente pentru a remedia o situație dificilă, mai ales că în același timp sînt programate acolo și antrenamentele săritorilor. Ce e de făcut?

prof. Dan SERAFIM

N.R. Din cîte știm, la centrul „23 August" există o sală pentru experimente, dotată cu o plasă specială care oprește greutatea. Ne gîndim că n-ar fi, poate, rău ca această încăpere să fie folosită de mai mulți aruncători din Capitală.

800000 de lei aruncați pe apele Someșului!?

Mă aflam la Cluj, în 1966, pe vremea cînd se ridica sala de atletism din parcul sportiv „Babeș-Bolyai". Bucuria tinerilor atleți clujeni și, în aceeași măsură, a antrenorilor lor era de nedescris. **„În fine** — îmi mărturisea maestrul emerit al sportului, Ion Moina, **vom avea pîrtie liberă pentru a readuce atletismului clujean gloria de altădată. Tradiția bogată a acestui sport va putea fi reînviată".**

În același spirit mi-au vorbit și alți iubitori ai atletismului din orașul de sub Feleac.

Numai că bucuria dinților avea să se risipească repede. Sala din Cluj — cea mai mare din țară — n-a reușit, pînă acum, să adăpostească NICI UN CONCURS ATLETIC. Nici măcar „atelierele" de lucru ale unor cluburi din localitate, ale celor studențești îndeosebi. Neavînd prevăzută și o instalație de încălzire, sala n-a putut fi folosită pe timp de iarnă. Este foarte adevărat că și în asemenea condiții s-au găsit temerari (nu știu dacă termenul este tocmai potrivit) care au condus antrenamente la... minus 15 grade, în sală temperatura fiind, deseori, mai scăzută decît sub cerul liber. Unul dintre aceștia a fost și profesorul **Marian Păscălău.** Urmarea: a stat în spital, cu o dublă pneumonie, mai bine de 4 săptămîni...

Cum a fost posibil să scape din vedere un asemenea detaliu?

Din explicații culese la fața locului, rezultă că sala, ridicată din fonduri alocate organelor sportive clujene, a fost trecută în patrimoniul clubului sportiv Universitatea. Din partea acesteia, o singură obligație: aceea DE A O COMPLETA CU INSTALAȚIA DE ÎNCĂLZIRE.

Dar, o asemenea lucrare n-a fost făcută. Pînă la urmă, la insistențele C.R.E.F.S., clubul Universitatea Cluj s-a hotărît să întocmească un deviz. Nu s-au găsit, însă, fonduri pentru acoperirea cheltuielilor. Atunci a intervenit federația de specialitate: a alocat, din fondurile ei, suma necesară pentru încălzire. Se părea că povestea se va încheia aici.

Iată, însă, că constructorii au declinat valoarea devizului, cerînd întocmirea altuia; sumele prevăzute în primul deviz erau cu 50 la sută mai mici decît cheltuielile. Într-o astfel de situație se impunea o suplimentare. Cine trebuia să o facă? Evident, beneficiarul, clubul sportiv Universitatea Cluj. Dar, clubul n-a găsit un articol de încadrare a unei asemenea suplimentări!? Și, așa, iarăși a fost lăsată baltă lucrarea...

Între timp a intervenit un alt necaz. Plafonul, construit din prefabricate, a început să cedeze, fie din lipsa unui sistem de încălzire, fie din cauza proastei calități a materialelor (poate și dintr-un motiv, și dintr-altul, deocamdată nu s-a ajuns la o concluzie). Închipuiți-vă, deci, că bucăți de tencuială și ciment de diferite dimensiuni, se desprind din tavan, făcînd sala inutilizabilă. Ultima mostră de acest gen — aflată la administrația parcului sportiv — are o greutate de aproape 3 kilograme! Ea a căzut chiar pe linia de start. Noroc că acolo nu se putea afla nimeni!...

Iată, pe scurt, odiseea noii săli de atletism din Cluj, pentru care s-au cheltuit nu mai puțin de 800 000 de lei (!!?). Și este de necrezut cum sub ochii noștri se năruiește o construcție care nici măcar n-a fost dată oficial în folosință. Sub plapuma nepăsării, a lipsei de pasiune (să nu se supere tovarășii din conducerea clubului sportiv Universitatea Cluj, dar așa este) și — fără dubiu — a lipsei de răspundere, 800 000 de lei curg pe apele Someșului. Este o situație de netolerat, a cărei rezolvare nu mai comportă nici un fel de amînări. Din 1966 și pînă astăzi, au trecut mai bine de doi ani. Cît să mai așteptăm?

„Reflectorul" rămîne mereu în priză!

Reflectorul nostru a surprins un moment de iarnă din viața atletismului românesc. Restrîns la dimensiunile liliputane ale sălilor (insuficiente ca număr, suprafață și amenajări) atletismul hibernal este încă, din păcate, mezinul activităților competiționale.

Și totuși, în această duminică, amatorii „sportului pur" au beneficiat de un program mai bogat ca oricînd. La București, în sălile Steaua și Floreasca, la Brașov, în noua sală inaugurată cu acest prilej, la Ploiești și poate și în alte locuri, au răsunat comenzile starterilor. Inițiativa trebuie salutată și... continuată.

Și totuși, atletismul nu trebuie redus iarna la competiții între patru pereți. Constatăm, totuși, că au trecut patru duminici din luna ianuarie și n-am avut încă prilejul să consemnăm în coloanele ziarului rezultatele măcar ale unei întreceri de cros. Care să fie explicația?

Desigur, vorbind de atletism, ne vin în minte (indiferent de anotimp), multe din problemele nerezolvate ale acestei foarte importante ramuri de sport și care, de multă vreme, își așteaptă soluțiile. Unele dintre ele au fost atinse tangențial în pagina de față. Oricum, pentru atletism, „Reflectorul" rămîne mereu în priză!

Actualitatea internațională

EDIȚIA JUBILIARĂ A OLIMPIADEI ALBE

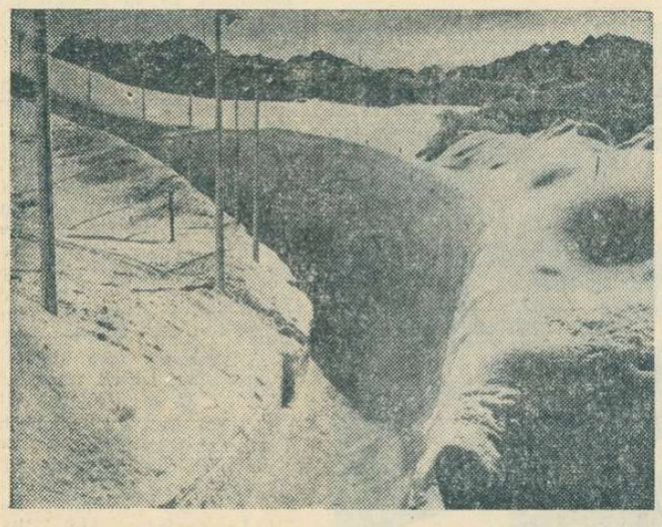

Un viraj de gheață al pîrtiei olimpice de bob de la Alpe d'Huez

Va aduce Alpe d'Huez boberilor români primele medalii olimpice ?

Filele pe care au fost scrise primele rînduri despre bobul românesc au îngălbenit de mult. Era prin 1909 cînd cîțiva temerari au organizat și au participat la concursul inaugural. Anii au trecut însă și, treptat, acest sport a fost îndrăgit și practicat de tot mai mulți tineri, pe cît de entuziaști, pe atît de curajoși. România începe să se afirme pe plan internațional și cucerește confirmarea deplină în 1933 și 1934, cînd echipajele Al. Papană — D. Hubert **(la Schreiberhau, în Germania) și, respectiv,** Al. Frim — V. Dumitrescu **(la Engelberg, în Elveția) realizează performanța mult visată de toți boberii din lume : cîștigarea laurilor de campioni mondiali.**

După cel de al doilea război mondial, au trecut mulți ani pînă ce sportivii români au pășit din nou în primele rînduri. Evenimentul s-a petrecut în 1963, cînd, cu prilejul campionatelor mondiale de la Igls (Austria), Ion Panțuru și Gheorghe Maftei **au cucerit „Cupa mondială a tineretului", oferită celui mai tînăr echipaj participant la competiție.**

Au mai trecut trei ani de la acest succes și la campionatele europene de la Garmisch-Partenkirchen, Panțuru, **avîndu-l de astă dată frînar pe** Niculae Neagoe, **se clasează pe locul VI, pentru ca în același an să obțină locul V la „mondialele" de la Cortina d'Ampezzo.**

Anul 1967 a adus un triumf deplin boberilor români. La campionatele europene de la Igls, Panțuru **și** Neagoe **au obținut medalia de argint, iar o săptămînă mai tîrziu, pe aceeași pistă, alături de** Gheorghe Maftei **și** Petre Hristovici **au urcat pe treapta cea mai înaltă a podiumului.**

În anul celei de a X-a ediții a Jocurilor Olimpice, boberii noștri au avut un debut destul de modest la europenele de la Saint-Moritz : locurile 7 (Nedelcu — Maftei), **12** (Panțuru — Neagoe) **și 19** (Stoica — Hristovici) **la echipajele de 2 persoane, dar se revanșează peste o săptămînă cînd, la bobul de 4 persoane, au cîștigat medalia de argint.**

Acum, urmează marea confruntare de la Alpe d'Huez, unde cele trei echipaje românești de 2 persoane și cel de 4 persoane vor încerca să realizeze ceea ce nu s-a reușit niciodată pînă acum la Jocurile Olimpice : cucerirea unei medalii. Va fi destul de greu, dar nu și imposibil.

D. STANCULESCU

Pe gheață și zăpadă

KELLER — DIN NOU 39,5 PE 500 M

În cadrul concursului internațional de patinaj viteză desfășurat la Inzell, sportivul vest-german Erhard Keller a egalat recordul mondial în proba de 500 m cu timpul de 39,5. Recordul mondial oficial aparține sovieticului Grișin. Este pentru a doua oară în acest sezon cînd patinatorul vest-german realizează acest rezultat.

UNIVERSIADA DE IARNĂ

Proba de slalom special (feminin) din cadrul Universiadei de la Innsbruck a fost cîștigată de sportiva americană Cathy Negel, studentă la Universitatea din Colorado. Ea a totalizat în cele două manșe 100,19 sec., fiind urmată de Viki Jones (S.U.A.) — 104,59 și Christina Ditfurth (Austria) 107,13. Proba feminină de slalom uriaș a revenit schioarei sovietice Irina Turunskaia cu 116,72. Judit Tomoeri (România) s-a clasat pe locul 25. Casapu și Neagoe au abandonat.

★

În turneul de hochei pe gheață al Universiadei de iarnă, selecționata studențească a Cehoslovaciei a întrecut cu scorul de 9—3 (2—2, 3—1, 4—0) reprezentativa Austriei.

ECHIPA DE HOCHEI A ITALIEI NU PARTICIPĂ LA J.O.

După cum transmit agențiile internaționale de presă, echipa Italiei nu va mai participa la campionatul de hochei pe gheață din cadrul Olimpiadei Albe de la Grenoble.

ISABELLE MIR — ÎNVINGĂTOARE LA SAINT GERVAIS

Competiția internațională feminină de schi de la Saint Gervais a continuat cu desfășurarea probei de coborîre. Victoria a revenit sportivei Isabelle Mir (Franța), care a realizat timpul de 2 : 00,35. Ea a fost urmată de Annie

ISABELLE MIR

Famose (Franța) — 2 : 01,50 și Christl Haas (Austria) — 2:02,47.

CUPA „TONY MARK" LA SCHI

În stațiunea de sporturi de iarnă de la Zell am See au continuat întrecerile competiționale de schi pentru cupa „Tony Mark". Proba de slalom special a fost cîștigată de Patrick Russell (Franța) cu timpul de 96"66/100.

CONCURS INTERNAȚIONAL DE SCHI ÎN BULGARIA

În ziua a treia competiției internaționale de schi pentru „Cupa Rhodope", care se dispută în stațiunea de la Pamporovo, proba de slalom special a fost cîștigată de Anghelov (Bulgaria), care a realizat timpul total de 91,44. El a fost urmat în clasament de Helmut Hein (R.D. Germană) 94,49 și **BRENCI (ROMÂNIA)** — 94.50. Kurt Gohn (România) s-a clasat pe locul 7 cu 96,21.

DUPĂ DUBLA ÎNTÎLNIRE amicală de hochei pe gheață dintre echipele U.R.S.S. și Suediei, care a avut loc la Stockholm și s-a încheiat cu victoria oaspeților (5—3 și 2—0), antrenorul echipei sovietice **Anatoli Tarasov** a făcut o declarație presei suedeze. Printre altele el a spus că... **„Echipele U.R.S.S., Suediei și Cehoslovaciei au cele mai mari șanse de a cuceri medalia de aur la Olimpiada de la Grenoble".** El a subliniat că **„echipa S.U.A. este outsider și că echipa Canadei poate face un meci sau chiar două foarte bune, ca apoi să joace mediocru. Față de anii trecuți, hocheiștii canadieni se prezintă mai slab".**

FEDERAȚIA de hochei pe gheață a S.U.A. a definitivat lotul de sportivi care vor lua parte la întrecerile turneului olimpic de la Grenoble.

Lotul hocheiștilor americani cuprinde pe : Pat Rupp, Jim Logue (portari); Luis Nanne, Paul Hurley, Bob Paradise, Bob Gaudreau, Bruce Riutta, Don Ross, Craig Faulkman (apărători); Jack Morrison, Larry Pleau, Tom Hurley, Jack Dale, Doug Volmar, John Cuniff, Lenn Lilyholm, Larry Stordhal și Herb Brooks (atacanți). Trei dintre aceștia (Pat Rupp, Don Ross și Herb Brooks) au participat și la Jocurile Olimpice de la Innsbruck.

Selecționata americană va părăsi vineri New Yorkul.

Imaginea noastră vi-l înfățișează pe interul echipei Mac. Clesfield, Fred Taberner, înscriind în poarta formației Fulham. Pînă la urmă, însă, experiența și diferența de valoare și-au spus cuvîntul : Fulham a cîștigat cu 4—2 Telefoto U.P.I.-Agerpres

Campionatele mondiale de patinaj viteză

TREI OLANDEZE PE PODIUM

Formidabila tripletă olandeză la patinaj viteză feminin : de la stînga la dreapta, Stien Kaiser, campioană mondială absolută, Ans Schut, medalie de argint și Carry Geyssen, medalie de bronz

Dominînd cu autoritate probele de 1 500 m și 3 000 m și clasîndu-se în imediata apropiere a învingătoarelor în celelalte două (500 m și 1 000 m), patinatoarele olandeze au reușit performanța de a ocupa primele trei locuri la multiatlon în cadrul campionatelor mondiale, disputate simbătă și duminică pe Stadionul Olimpic din Helsinki. Titlul de campioană mondială absolută a revenit, ca și anul trecut, sportivei STIEN KAISER cu 195,50 p, pe locurile următoare situîndu-se Ans Schut — 197,17 și Carry Geyssen — 198,16 p. Lasma Kauniste (U.R.S.S.) — 198,684 p, Mustonen (Finlanda) 198,700 p și Ludmila Titova (U.R.S.S.) 198,800 completează tabelul primelor șase clasate. Iată rezultatele înregistrate pe probe: 3 000 m — Schut 5:04,8, Kaiser 5:08,7, Kaia Mustonen 5:14,8 ; 1 500 m — Kaiser 2:06,4, Schut 2:08,4, Geyssen 2:09,8 ; 1 000 m — Titova 1:34,5, Kaiser 1:35,0, Geyssen 1:35,1. Reamintim că proba de 500 m disputată simbătă s-a încheiat cu victoria patinatoarei sovietice Ludmila Titova, cu rezultatul de 46,2.

FRED ANTON MAIER CAMPION AL EUROPEI... ...ȘI DUBLU RECORDMAN MONDIAL

Anticipările noastre din panoramicul de simbătă s-au confirmat doar pe jumătate : au fost înregistrate noi recorduri pe tabela celor mai bune performanțe mondiale. Autorul lor este patinatorul norvegian FRED ANTON MAIER, cîștigător al probelor de 5 000 m și 10 000 m din cadrul campionatelor europene desfășurate la Oslo (cu 7:41,7 și, respectiv, 15:20,3).

Avînd o comportare de ansamblu valoroasă, sportivul norvegian intră în posesia titlului de campion al Europei, cu rezultatul de 177,318 p, urmat de sovieticul Matusevici — 177,780 p și Thomassen (Norvegia) 177,968.

Proba de 1 500 m a fost cîștigată de Matusevici cu 2:04,5, iar cea de 500 m, desfășurată ieri, de Zimmermann (R.F.G.) — 41,0.

Inexplicabil de slab au evoluat patinatorii olandezi Schenk și Verkerk, cotați cu șanse mari în această competiție.

Ieri, în C.C.E.

VOLEIBALIȘTII DE LA STEAUA ȘI DINAMO ÎNVINGĂTORI LA ISTANBUL ȘI BELGRAD

Debutînd ieri, peste hotare, în ediția 1968 a „C.C.E." la volei, echipele noastre masculine **Steaua București** și **Dinamo București** au terminat învingătoare întîlnirile susținute în cadrul turului optimilor de finală ale competiției, la Istanbul și la Belgrad. La Istanbul, **Steaua** a dispus cu 3—0 (4, 2, 7) de **Galatasaray,** iar la Belgrad, **Dinamo** a întrecut cu 3—1 (4, —14, 13, 12) pe **Partizan.** Rezultatul meciului programat pentru duminică la Tel Aviv, tot în cadrul turului optimilor de finală ale „C.C.E.", între echipa noastră feminină **Dinamo București** și **Hapoel Hamapil,** nu ne-a parvenit pînă la închiderea ediției. **Returul întîlnirilor de ieri : la București, joi 8 februarie.**

R. D. GERMANA — VASAS 3-3

SANTIAGO DE CHILE 28 (Agerpres). — Turneul octogonal de la Santiago de Chile a programat meciul dintre selecționata R. D. Germane și formația maghiară Vasas Budapesta. Disputată în prezența a 50 000 de spectatori, partida s-a terminat la egalitate : 3—3.

● La Buenos Aires, în „Cupa campionilor Americii de Sud", La Plata a învins pe Independiente cu 4—2 (2—1).

Meciuri pasionante în prima zi

(Urmare din pag. I)

sian — Lesai 0—2, Grinberg — Krejec 2—0, Grinberg, Avetisian — Lesai, Babiciuc 2—0, Grinberg — Lesai 2—1 (—14, 12, 20), R.D. Germană — România 3—0 : Hovestadt — Babiciuc 2—0, Geissler — Lesai 2—1, Hovestadt, Geissler — Lesai, Krejec 2—0 ; **seria a II-a :** R.F. a Germaniei — România (tineret) 3—0: Simon — Toma 2—0, Bucholz — Ivan 2—0, Simon, Bucholz — M. Corodi, H. Corodi 2—0, Ungaria — România (tineret) 3—2 : Papp — Ivan 1—2, Koczian — M. Corodi 2—1, Koczian, Papp — Ivan, M. Corodi 2—0, Koczian — Ivan 1—2 (—11, 17, —19), Papp — M. Corodi 2—0 ; **seria a IV :** Anglia — Iugoslavia 3—2 : Wright — Pirc 2—0, Heaps — Ressler 0—2, Wright, Heaps — Pirc, Ressler 2—0, Heaps — Pirc 0—2, Wright — Ressler 2—0, Iugoslavia — R.P.D. Coreeană 3—0 ; **echipe bărbați, seria I :** U.R.S.S. — Ungaria 5—2, **seria a II-a :** Iugoslavia — R.D. Germană 5—1 ; **seria a IV-a :** Anglia — România (B) 5—1 : Hydes — Bodea 2—0, Johns — Luchian 2—0, Neale — Sentivani 2—0, Hydes — Luchian 2—0, Neale — Bodea 1—2 (16, —15, —21), Johns — Sentivani 2—1.

Rezultatele de după-amiază : *echipe femei, seria I :* R. D. Germană — U.R.S.S. 3—2. *Clasament :* 1. R. D. Germană 4 p, 2. U.R.S.S. 3 p, 3. România (B) 2 p ; *seria a II-a :* R. F. a Germaniei — Ungaria 3—0. *Clasament :* 1. R. F. a Germaniei 4 p, 2. Ungaria 3 p, 3. România (tineret) 2 p ; *seria a III-a :* România (A) — Cehoslovacia 3—0 : Alexandru — Polackova 2—0, Crișan — Pauknerova 2—1, Alexandru, Mihalca — Polackova, Pauknerova 2—1. *Clasament :* 1. România (A) 2 p, 2. Cehoslovacia 1 p ; *seria a IV-a :* Anglia — R.P.D. Coreeană 3—0. *Clasament :* 1. Anglia 4 p, 2. Iugoslavia 3 p, 3. R.P.D. Coreeană 2 p. *Echipe bărbați, seria I :* R.P.D. Coreeană — U.R.S.S. 5—4 : Kin Cian Ho — Zlenko 2—0, Kan Nun Hoa — Gomoskov 1—2, Iun Rian Von — Eglitis 2—1, Kim Cian Ho — Gomoskov 1—2, Iun Rian Von — Zlenko 0—2, Kan Nun Hoa — Eglitis 0—2, Iun Rian Von — Gomoskov 2—0, Kim Cian Hoa — Eglitis 2—1, Kim Nun Hoa — Zlenko 2—1, R.P.D. Coreeană — Ungaria 5—1. *Clasament :* 1. R.P.D. Coreeană 4 p, 2. U.R.S.S. 3 p, 3. Ungaria 2 p ; *seria a II-a :* Suedia — R. D. Germană 5—2, Iugoslavia — Suedia 5—0. *Clasament :* 1. Iugoslavia 4 p, 2. Suedia 3 p, 3. R. D. Germană 2 p ; *seria a III-a :* România (A) — R. F. a Germaniei 5—3 : Giurgiucă — Scholl 2—0, Covaci — Schöler 0—2, Negulescu — Freundorfer 2—0, Giurgiucă — Schöler 2—1, Negulescu — Scholl 1—2, Covaci — Freundorfer 2—1, Negulescu — Schöler 0—2, Giurgiucă — Freundorfer 2—0. *Clasament :* 1. România (A) 2 p, 2. R. F. a Germaniei 1 p ; *seria a IV-a :* Cehoslovacia — România (B) 5—3 : Chmelik — Luchian 0—2, Fleisinger — Bodea 0—2, Stepanek — Doboși 2—0, Chmelik — Bodea 2—1, Stepanek — Luchian 2—1, Fleisinger — Doboși 2—1, Stepanek — Bodea 1—2, Chmelik — Doboși 2—0, Cehoslovacia — Anglia 5—4. *Clasament :* 1. Cehoslovacia 4 p, 2. Anglia 3 p, 3. România (B) 2 p.

Din cauza orei tîrzii la care s-au terminat principalele meciuri de ieri după-amiază vom reveni cu amănunte în ziarul de mîine.

★

Programul de azi : de la ora 9: echipe femei, semifinale: locurile 5—8: U.R.S.S. — Iugoslavia și Ungaria — Cehoslovacia, **locurile 1—4:** R.D. Germană — Anglia și R.F. a Germaniei — România (A), **locurile 9—12:** România (B) — R.P.D. Coreeană. Învingătoarea acestui meci va juca finala pentru loc. 9—10 cu România (tineret). **Ora 11: echipe bărbați: semifinala loc. 5—8:** U.R.S.S. — Anglia și Suedia — R.F. a Germaniei, **loc. 1—4:** R.P.D. Coreeană — Cehoslovacia și Iugoslavia — România (A), **loc. 9—11:** Ungaria — România (B), iar învingătoarea va susține finala locurilor 9—10, cu R.D. Germană. **Ora 17:** finalele pentru locurile 1—11 (echipe femei). **Ora 19:** finalele pentru locurile 1—11 (echipe bărbați).

Patru antrenori despre meciurile echipelor lor

Sferturile de finală ale C. C. E. la fotbal

Evenimentul fotbalistic cel mai important al săptămînii ce începe azi este reluarea meciurilor în **„Cupa campionilor europeni".** Întîlnirile din sferturile de finală (tur și retur) trebuie să se încheie pînă la 20 martie.

Partidele din sferturi se anunță deosebit de echilibrate :

VASAS BUDAPESTA— BENFICA LISABONA
la 6 și 14 III.
REAL MADRID— SPARTA PRAGA
la 6 și 20 III.
EINTRACHT BRAUNSCHWEIG— JUVENTUS TORINO
la 31 I și 28 II.
MANCHESTER UNITED— GORNIK ZABRZE
la 28 II și 13 III.

În dorința de a prezenta cititorilor cîteva păreri despre aceste jocuri, ne-am adresat — prin intermediul corespondenților noștri — unor antrenori ai echipelor calificate în sferturile de finală

VACLAV JEZEK
(SPARTA PRAGA)

„Unii suporteri din Cehoslovacia afirmă că meciul cu Real Madrid va aduce o nouă dezamăgire iubitorilor de fotbal din țara noastră. Eu nu împărtășesc acest pesimism și vă spun de ce. Mă bucură nespus că sorții au programat o întîlnire cu renumita formație spaniolă. Nicicînd, un meci în compania unui adversar de valoare nu poate aduce deziluzii. A fi învins de o echipă mare nu este o rușine, iar o victorie îți aduce o deosebită cinste. Dorim să reabilităm fotbalul cehoslovac (după rușinoasa eliminare din campionatul european). **Pregătirile le-am început la 2 ianuarie. De la antrenamente lipsesc cinci jucători — aflați în turneu în America de Sud — și aceasta constituie, firește, un serios handicap. Sper însă că aceștia se vor întoarce sănătoși și bine pregătiți în urma numeroaselor jocuri susținute peste Ocean. Programul nostru prevede efectuarea unui turneu în sudul Europei, după care vom întîlni în cele două manșe pe Real Madrid "**

RUDOLF ILLOVSZKI
(VASAS BUDAPESTA)

„Mă preocupă pregătirea formației mele, care în finalul campionatului maghiar a avut o comportare mai slabă. În cadrul pregătirilor vom efectua un turneu în America de Sud. Nădăjduiesc în restabilirea lui Meszöly — de mai multă vreme accidentat. Contez în mod deosebit pe Farkaș, Ihasz, Bakos, Molnar și Puskas, sperînd totodată în acomodarea jucătorului Menczel, recent transferat de la Tatabanya"

HERIBERTO HERRERA
(JUVENTUS)

„În condiții normale de joc nu mi-ar fi teamă de Eintracht, deși în sferturile de finală ale „C.C.E." nu mai poate fi vorba de adversari slabi, dar acum, gerul și zăpada reprezintă obstacole dificile. Pentru noi, italienii, un meci desfășurat pe frig și pe un teren înghețat este foarte dificil. Din acest punct de vedere jucătorii vest-germani au un avantaj : sînt obișnuiți să joace pe o temperatură scăzută, element care ar putea să le aducă chiar calificarea. Mă bucură însă faptul că în ultimele etape ale campionatului italian jucătorii mei au arătat o evidentă revenire de formă".

Z. KALOCSAI
(GORNIK ZABRZE)

„În urmă cu cîțiva ani, echipa Gornik Zabrze a primit nu mai puțin de 8 goluri de la formația engleză Tottenham. Acum, în compania unei alte formații britanice, Manchester United, această catastrofă nu se va mai repeta. Jucătorii pe care îi antrenez sînt mai bine pregătiți și alcătuiesc un lot omogen. Pentru meciul retur îmi pun speranțe și în încurajările publicului, ale celor 90 000 de suporteri care își vor susține formația favorită, așa cum au făcut-o și în meciul cu Dinamo Kiev. O victorie repurtată în fața lui Manchester United ar constitui cel mai mare succes al fotbalului polonez".

O DEMONSTRAȚIE DE ÎNALTĂ ȚINUTĂ

Campionatele europene de patinaj artistic au avut drept *epilog,* ieri seară, la Västeras în Suedia, *tradiționala demonstrație.* Pe scena de gheață a sălii Rocklunda și-au dat întîlnire medaliații și protagoniștii celor patru probe clasice, din rîndul cărora a lipsit doar Emmerich Danzer, „patina nr. 1" a Europei și a lumii. Mulți dintre demonstranți au oferit celor 6 000 de spectatori — ca, de altfel, și nouă, celor care am urmărit evoluțiile lor în fața televizoarelor — compoziții noi, variate și pline de inspirație. S-au bucurat de o bogată recoltă de aplauze ex-campioana europeană Gabrielle Seyfert, plină de temperament și neobosită în multiplele sale apariții, perechea sovietică Tatiana Moskvina — Aleksei Mișkin „medalia de argint" — surpriză a competiției, eternul deținător al locului secund la simplu bărbați — austriacul Wolfgang Schwartz, cuplul soților Buck sau Glockshuber — Danne și Hauss — Häffner... Demonstrația a fost încheiată cu brio prin seria campionilor : dansatorii Diana Towler — Bernard Ford, imbatabili ca omogenitate și simț ritmic, Hanna Maskova, la fel de grațioasă și, în plus, mai sigură pe mijloacele tehnice, faimoasa pereche Ludmila Belousova — Oleg Protopopov, atît de aproape de perfecțiune.

Acum, sîntem în măsură să vă comunicăm și lista celor mai bune patinatoare europene la *simplu femei,* ultima probă a întrecerilor : 1. *Hanna Maskova (Cehoslovacia)* 2 215,9 p. 2. Gabrielle Seyfert (R. D. Germană) 2 174,9 p, 3. Beatrice Schuba (Austria) 2 143,2 p, 4. Zsuzsa Almassy (R. P. Ungară) 2 116,7 p, 5. Sally Anne Stapleford (Anglia) 2 043,8 p, 6. Elena Șceglova (U.R.S.S.) 2 045,8 p. Reprezentanta noastră, Elena Moiș, a reușit să recupereze trei locuri (în urma evoluției sale mai bune la figurile libere) și s-a clasat pe locul 21 din 25 de concurente.

Iată și un *clasament neoficial pe medalii :* 1—2. *Austria* și *Anglia,* 3 (cîte un aur, argint și bronz), 3. U.R.S.S. 2 (aur, argint), 4. Cehoslovacia 2 (aur, bronz), 5. R.D.G. 2 (argint, bronz).

ITALIA: Francezul Combin (Torino) — golgeter

Prin victoria obținută duminică în deplasare, în dauna Fiorentinei (scor 2—0 : autori : Prati și Rivera), Milan s-a distanțat la 4 puncte de plutonul urmăritoarelor și păstrează, în urma celor două puncte pierdute de Inter la masa verde, un avans de 7 puncte față de formația lui Herrera. În etapa de duminică Inter a învins pe Mantova cu 3—0 (au marcat Tomeazzi — autogol și Bedin — 2); Torino a surclasat pe Brescia : 5—0 (Moschino — 2, Combin — 2, Facchin) ; Napoli, profitînd de forma slabă a echipei Roma, a obținut victoria acasă cu 2—0, prin golurile realizate de Altafini ; Juventus a reușit să depășească cu greu pe Atalanta, de asemenea acasă : 2—1 (autorii golurilor De Paoli și Cinesinho, respectiv Danova) ; la Ferrara, Spal a dispus de Lanerossi cu 3—0 (toate golurile au fost opera lui Rozzoni). Un surprinzător rezultat de egalitate (1—1) a obținut Bologna la Cagliari. Același scor a fost înregistrat la Genova, unde s-au întîlnit Sampdoria și Varese.

În fruntea clasamentului golgeterilor a trecut francezul Combin cu 12 goluri. Îl urmează Prati (Milan) și Altafini (Napoli) cu cîte 11.

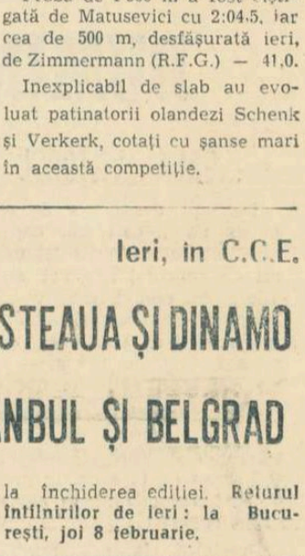

Suedezul Roger Magnusson, *care în campionatul italian este ținut pe tușă, neavînd drept de joc, va reintra probabil în formația sa, Juventus, în meciul din „C.C.E." cu Eintracht Braunschweig*

Primele clasate :

1. Milan	17	9	7	1	33—17	25
2. Torino	17	8	5	4	27—13	21
3. Juventus	17	7	7	3	20—15	21
4. Varese	17	8	5	4	16—15	21

Cesare TRENTINI

telex-radio-telefon

ÎN CADRUL UNUI CONCURS DE ATLETISM PE TEREN ACOPERIT, LA ALBUQUERQUE, americanul George Woods a realizat în proba de aruncarea greutății 20,20 m (cea mai bună performanță mondială a sezonului). Cel mai bun rezultat din lume pe teren acoperit aparține compatriotului său Neal Steinhauer cu 20,67 m. Mel Pender a cîștigat, în mod surprinzător, proba de 60 yarzi realizînd timpul de 6,0. El l-a învins pe marele favorit Jim Hines. Roy Hicks a fost cronometrat în cursa de 60 yarzi garduri cu timpul de 7,0.

ÎN MECI TUR CONTÎND PENTRU „CUPA CAMPIONILOR EUROPENI" LA VOLEI (FEMININ) echipa Slavia Bratislava a învins cu scorul de 3—0 (15—0, 15—4, 15—3) pe Racing Club Paris.

■

ÎN CADRUL SEMIFINALELOR CAMPIONATELOR INTERNAȚIONALE DE TENIS ALE AUSTRALIEI de la Melbourne, Bowrey (Australia) l-a învins cu 10—8, 6—4, 7—5 pe Moore (Australia).

■

CROSUL INTERNAȚIONAL DESFĂȘURAT LA BLANKENBERGE a fost cîștigat de atletul englez Roger Clark, cronometrat pe distanța de 8 000 m cu timpul de 28:16,0.

■

LA PRAGA S-AU ÎNTÎLNIT, ÎNTR-UN MECI AMICAL, echipele feminine de handbal ale Cehoslovaciei și Ungariei. Handbalistele cehoslovace au obținut victoria cu scorul de 10—7 (6—1).

■

LA LAHORE (PAKISTAN) au continuat meciurile turneului preolimpic de hochei pe iarbă. Singapore a terminat la egalitate (0—0) cu R.F. a Germaniei. Kenya a învins cu 1—0 pe Ceylon.

Tiparul : I. P. „Informația", str. Brezoianu 23—25.

40365

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XIV Nr. 78 (5512)

Marți 30 ianuarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Dinamo București pe locul III la turneul de lupte din Suedia

N. MARTINESCU

Formația de lupte greco-romane Dinamo București și-a înscris în palmaresul ei un valoros loc III la turneul internațional de la Klipan, unde o serie de țări, ca de pildă, U.R.S.S. (locul I), R.D.G. (locul II), R.F.G., Polonia, Suedia etc. au fost prezente cu garniturile lor olimpice. Dinamo s-a prezentat cu numai 7 sportivi, neavînd concurent la categoria grea. După ce Gh. Popovici și-a adjudecat victoria la categoria 87 kg, a intrat în finală și N. Martinescu deși s-a accidentat în meciul anterior (i s-a spart arcada) pe care îl cîștigase la puncte în fața lui Klunge (R.D.G.). Martinescu n-a reușit să termine partida cu sovieticul Merkulov — fiind oprit de medic — astfel că el a trebuit să se mulțumească cu locul II la cat. 97 kg.

Programul meciurilor de volei din „C.C.E." de la Floreasca din 8 februarie

A fost fixat programul celor trei meciuri-retur, din cadrul optimilor de finală ale „C.C.E.", pe care echipele noastre le vor susține în ziua de joi 8 februarie la București, în sala Floreasca. Iată-l: *cu începere de la ora 16*, în ordine — *Dinamo București — Hapoel Hamapil* (feminin), *Steaua București — Galatasaray Istanbul, Dinamo București — Partizan Belgrad* (masculin).

DE PE PÎRTIILE DE SCHI DIN ȚARĂ

- La Semenic — „Cupa regiunilor"
- La Cluj — Campionate școlare

● Sîmbătă și duminică, la Semenic, s-a disputat „Cupa regiunilor" la probe alpine. Ninsoarea permanentă și ceața au stînjenit întrecerile, dar organizarea foarte bună (comisia orășenească de specialitate din Reșița) a permis desfășurarea probelor în condiții destul de bune totuși. În ce privește rezultatele, de remarcat progresele schiorilor bănățeni (locul I pe echipe în proba de slalom special și locul II în clasamentul general) care s-au întrecut de la egal la egal cu brașovenii și cu ploieștenii.

Iată cîștigătorii probelor: SLALOM SPECIAL, *seniori* — Iov Suciu (Banat); *senioare* — Florica Mergiani (Ploiești); *tineret* — Alexandru Ghiuzbăian (Maramureș); *juniori* — Ion Conciu (Ploiești); *junioare* — Eva Naftan (Brașov); SLALOM URIAȘ, *seniori* — Dumitru Apostol (Brașov); *senioare* — Iolanda Griga (Maramureș); *tineret* — Alexandru Ghiuzbăian; *juniori* — Gheorghe Șofron (Brașov); *junioare* — Eva Naftan. *Clasamentul pe echipe:* 1. Brașov 99 de puncte; 2. Banat 101 p.; 3. Ploiești 125 p.; 4. Maramureș 125 p.; 5. Cluj 139 p.; 6. Hunedoara 191 p.

ANDREI RUDEANU — coresp.

Campionatele internaționale de tenis de masă ale României

R.P.D. Coreeană (m) și R.D. Germană (f) au cîștigat turneele pe echipe

Echipele noastre – pe locurile II, la fete și III, la băieți

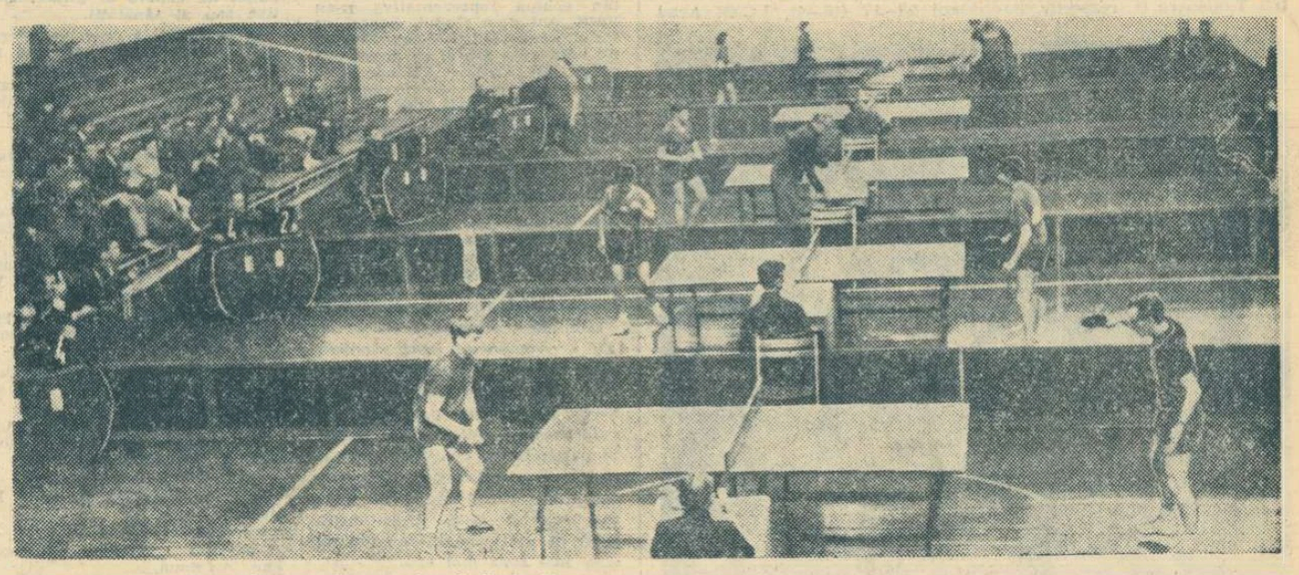

Turneele pe echipe — în plină desfășurare.
Foto: V. BAGEAC

Astăzi încep probele individuale

Intîi să ne achităm o datorie către cititori. După cum am mai anunțat, din cauza orei tîrzii la care s-au încheiat principalele meciuri de duminică după amiază, nu am putut puncta prin comentariile de rigoare două întîlniri ale turneului echipelor masculine, care au oferit un spectacol foarte atrăgător și valoros, timp de mai multe ore. În primul rînd, cîteva cuvinte despre victoria repurtată de prima reprezentativă a României în fața celei similare a R.F. a Germaniei: 5—3. Cuvîntul hotărîtor în obținerea acestui succes l-a avut talentatul Dorin Giurgiucă, învingător în toate cele trei întîlniri. Giurgiucă a deschis seria victoriilor chiar în primul meci, cu Scholl, apoi, concentrîndu-se asupra jocului, el a controlat cu siguranță „duelul" său cu reputatul Eberhard Schöler, depășindu-l fără drept de apel. Giurgiucă și-a completat seria la Freundorfer, acesta din urmă, învins și de Covaci și Negulescu. Ultimul, nefiind însă în cea mai bună „mînă" a fost întrecut, nescontat, de Scholl.

Al doilea punct de atracție al reuniunii amintite l-a constituit extrem de echilibrata partidă R.P.D. Coreeană — U.R.S.S. Am asistat mai bine de patru ore la schimburi de mingi de un mare dinamism, la etalarea unor calități deosebite, dintre care ardoarea, dorința de a învinge, s-au situat pe primul plan. Deși creditată cu locul doi în clasamentul mondial, formația R.P.D. Coreene a fost nevoită să se întrebuințeze foarte serios, să facă apel la toate resursele tehnice și de voință pentru a depăși momentele critice și să-și adjudece întrecerea la limită: 5—4. De remarcat că sovieticul Gomoskov a rezolvat în favoarea sa disputa cu doi dintre temerarii săi adversari: Kim Cian Ho și Kan Nun Hoa. De asemenea, că, printr-un tur de forță, echipa U.R.S.S. a răsturnat scorul de la 1—2 la 4—2. În final însă, cu toate eforturile depuse ea nu a mai putut ține piept ritmului debordant al partenerilor de întrecere. Oricum, spectacolul oferit a fost o admirabilă propagandă pentru tenisul de masă. În același sens al unui joc epuizant, cu adversari de valori sensibil apropiate, s-a înscris și meciul masculin Cehoslovacia—Anglia, unde a fost necesar aproape același timp pentru desemnarea învingătorilor, ping-pongiștii cehoslovaci. Scor: 5—4. În fine, duminică, în carnet am mai notat, alăturînd și semnul exclamării, insuccesul multiplului campion suedez, Hans Alser, la Korpa, fără a lua vreun set.

Și acum să revenim la „evenimentele" de ieri, din sala Floreasca. În drumul spre titlurile pe echipe, a fost rîndul tur-

C. COMARNISCHI
N. MARDAN

(Continuare în pag. a 4-a)

VÎRSTA OPTIMĂ

Una din cele mai actuale probleme ale teoriei și metodicii, ale psihologiei și medicinii este stabilirea vîrstei optime pentru sportul de performanță.

Cine urmărește presa și citește publicația editată de sectorul documentare „Sportul peste hotare" a găsit, desigur, larg dezbătut acest aspect, sub semnătura specialiștilor sovietici, francezi, cehoslovaci, bulgari etc.

Cîndva, precocitatea sportivă, spre deosebire de cea muzicală sau poetică, surprindea și constituia o excepție: Marjorie Gestring a devenit campioană olimpică la sărituri în apă la 13 ani (1936), patinatoarea Sonja Henie s-a clasat în 1924 la J.O. de la Chamonix pe locul 8, la vîrsta de 12 ani și a cîștigat titlul olimpic în 1928, la 16 ani, înotătorul japonez Yasuji Miazaki a obținut medalia de aur în 1932 la Los Angeles, în proba de 100 m liber, deși n-avea decît 15 ani! Tot în același an, la J.O. de iarnă juniorul norvegian Birger Rund (18 ani) a fost cel mai bun săritor cu schiurile din lume. Și nu l-am amintit pe Robert Mathias care în 1948 la Londra a cîștigat, la 17 ani, proba-probelor atletice, decatlonul, ca apoi, peste 4 ani, la Helsinki, să redediteze această victorie.

Astăzi și la noi, prezența copiilor campioni este din ce în ce mai masivă și mai valoroasă: gimnasta Alina Goreac, patinatoarea Beatrice Hușțiu, înotătoarea Agneta Sterner, tenismana Felicia Bucur, jucătoarea de tenis de masă Monica Hariga.

Vîrstele inițierii sportive, în joacă, fără efort excesiv, au coborît uluitor la 3—4 ani pentru schi și patinaj, la 5—6 ani pentru șah, gimnastică, baschet și sub trei, doi ani și chiar mai puțin la înot. Copiii încep să-și aminteească atavic de înot la 3—8 luni, să gîndească șahist la vîrsta grădiniței și să pătrundă în tainele sporturilor de îndemînare înainte chiar de a merge la școală.

Dar acesta nu-i decît un prim aspect al vîrstei sportive. Urmează acela al specializării, al vîrstei de la care te inițiezi metodic, tehnic, în lumea sporturilor. Toți specialiștii sînt astăzi de acord că în majoritatea sporturilor, mai puțin cele de forță și rezistență, trebuie să începi neapărat la 7—9 ani, ca să ajungi mare campion la 15—17 ani. Altfel nu se poate. Așa au făcut și fac Scott și Mașkova (patinaj), Ceaslavska și Kucinskaia (gimnastică), Ingrid Kramer și Mosconi (înot), Fischer și Florin Gheorghiu (șah), Iolanda Balaș și Mihaela Peneș (atletism).

Desigur, în pregătirea juniorilor, a marilor excepții în sportul de performanță, a copiilor campioni, medicina are primul cuvînt și problema limitelor de efort la această vîrstă constituie premisa hotărîtoare a procesului de antrenament. Nu trebuie neglijate nici opiniile deseori controversate, ale oamenilor de știință care urmăresc, uneori uluiți, performanțele senzaționale ale tinerilor.

Și acum, după inițiere și specializare, un al treilea aspect: **care este vîrsta cea mai potrivită, „vîrsta de aur", cum spun ziariștii, pentru fiecare ramură de sport în parte?** Cum a evoluat ea, în ultimele două decenii, care sînt limitele ei pentru fiecare sport și chiar pentru fiecare pistă, care sînt mediile de vîrstă ale campionilor mondiali și olimpici?

Performanța este din ce în ce mai mult legată de vîrsta școlară și universitară. În loturile mondiale și olimpice, procentul de elevi și studenți a depășit cifra 60! Și este firesc să fie așa. Cea mai potrivită vîrstă pentru sportul de performanță pare să fie astăzi perioada între 17 și 25 de ani!

Nu noi vom decide acum, statistic sau cu alte argumente, aceste vîrste. Dezvoltarea viitoare a sportului de performanță, evoluția educației fizice școlare, științele ajutătoare — vor hotărî singure ceea ce astăzi este controversat sau pare surprinzător.

Mai mulți colegi de-ai noștri lucrează în prezent, practic și experimental, la definirea acestor probleme legate de vîrsta sportivă. De ce n-ar fi, timpul și apariției unei astfel de lucrări în vitrinele librăriilor? Noi o așteptăm cu încredere și nerăbdare.

Virgil LUDU

Primele ecouri la: ATLETISMUL sub reflector

IOAN SÖTER — antrenor de atletism: *„Apelul făcut de fostul meu coleg din echipa națională de atletism a României, Victor Firea, nu reprezintă, de fapt, doar dorința lui de a-i revedea pe foștii sportivi aducîndu-și contribuția la dezvoltarea atletismului, ci a noastră, a tuturor celor care am rămas peste ani fideli disciplinei ce ne-a adus cîndva satisfacții pe arenele lumii.*

Mulți dintre cei care au părăsit atletismul pe ușa din spate, sînt supărați pe el. Mă refer la acei atleți fruntași care, depășiți de vîrstă, au fost, în mod firesc scoși din lot. Ei și-au închipuit la vremea aceea că atletismul nu mai are nevoie de ei. N-a fost așa. Echipa națională simțea necesitatea primenirii cadrelor. ATLETISMUL, ÎNSĂ AVEA ȘI ARE NEVOIE DE EI. A fost ca o ceartă între doi îndrăgostiți. Va fi de ajuns un singur semn — și articolul lui Victor Firea poate constitui acest semn — pentru ca vechile sentimente să renască și să refacă o prietenie ce nu poate fi dată uitării. Cooptîndu-i în diferitele colegii și comisii care conduc activitatea atletică locală și centrală, atletismul ar avea numai de cîștigat. Mai multă competență, mai multă pasiune, mai multă activitate — iată ce ar caracteriza munca acestor organe în care foștii atleți ar asigura ponderea".

IOAN MUREȘANU — șeful cabinetului metodic al clubului sportiv Steaua: *„Consider că este binevenită această pagină în care atletismul a fost surprins — în mai multe ipostaze — sub reflector. Deși n-a insistat prea mult asupra laturii tehnice a atletismului, reflectorul i-a acordat totuși atenție. Sînt convins că este doar începutul.*

Asistînd la ultimele concursuri în aer liber ale anului 1967 și la primele întreceri de sală din 1968, consider că în ceea ce privește lucrul pentru învățarea și perfecționarea tehnicii stăm încă destul de slab. Nu se acordă suficientă atenție copiilor-atleți, aflați la vîrsta cea mai propice pentru o temeinică însușire a procedeelor tehnice de bază. În mod cert, cei care au o vină pentru această carență a atletismului nostru sînt profesorii de educație fizică. Mulți dintre ei avînd o altă specializare (jocuri) se consideră absolviți de sarcina de a desfășura un proces științific de învățare a atletismului sub forma unei școli a alergării, săriturii și aruncării. Pentru viitorul atletismului nostru — toată atenția atletismului școlar!"

Prof. EMIL JECU — vicepreședinte al C.O.E.F.S. București: *„Salut apariția reflectorului pe pistele atletice. Sincer vă spun, îl așteptam. Desigur, un singur jet de lumină nu poate scoate în evidență toate carențele care trag înapoi atletismul românesc. De aceea, m-a bucurat foarte mult fi-*

(Continuare în pag. a 2-a)

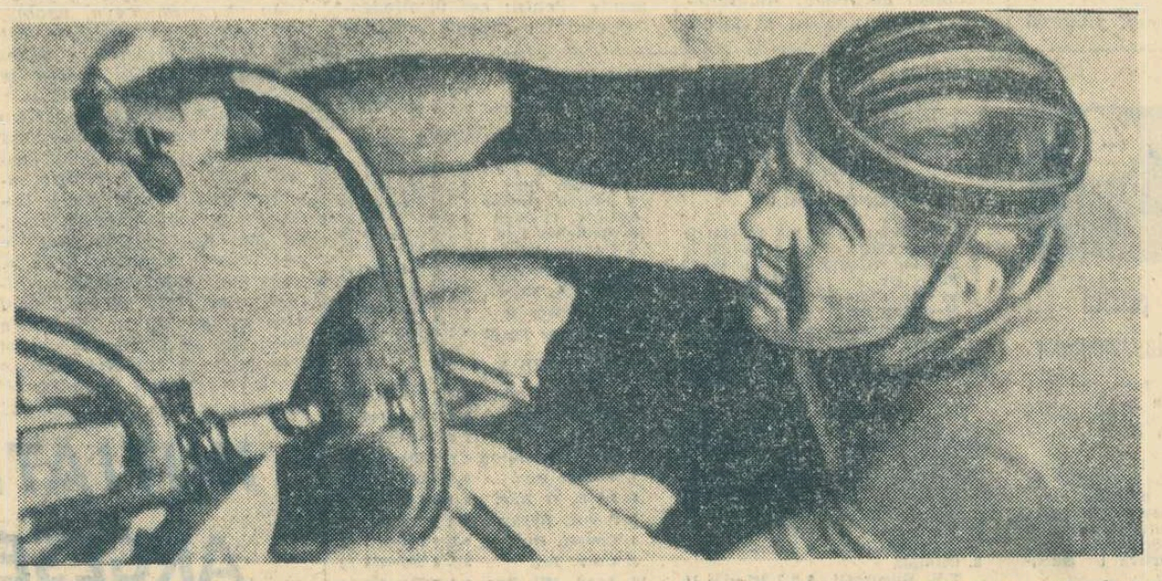

Vasile Burlacu este nu numai un real talent al ciclismului nostru de pistă, ci și un exemplu de conștiinciozitate în pregătire.
Foto: AUREL NEAGU

ÎNSEMNĂRI

SPIȚE ARGINTII

Documentar de sezon, sau mai puțin...

Ceea ce scriem aci va părea multora că nu este un articol pentru ziar. Mai curînd un scenariu de film, documentar sau nu. O suită de imagini, purtînd în ele amprenta unei singure idei, sugerată de planuri succesive. Da, este un scenariu de film. Nu cerem drepturi de autor pentru el. Îl oferim voluntar celor care se interesează de subiecte din viața sportivă, demne de a fi imortalizate pe peliculă.

Dimineață. Lumina palidă străbate prin ochiul aburit al ferestrei. Toți cei patru ocupanți ai camerei de hotel sînt de mult în picioare. Și-au luat pulsul, au făcut un duș rece și acum își trag în grabă treningul peste trupul înviorat. Iată, cel mai harnic a ieșit pe culoar și bate la cîteva uși pe rînd. „Sîntem gata! Am coborît..."

O masă lungă, cu 11 tacîmuri. Fețe luminate de zîmbet, priviri ce se întretaie. Bucuria de a fi alături li se citește în ochi. Sînt 9 sportivi și antrenorii lor.

În șa! 9 biciclete iau startul de la marginea trotuarului. În frunte, Vasile Burlacu, E și firesc. Este omul care trage cel mai tare, recordmanul orei. În urma lui, plutonul rulează în șir indian. Roțile cu spițe argintii își cîntă zumzetul vesel.

Predealul a rămas în urmă cu pantele sale albite de nea. Pe serpentinele ce coboară în vale, cei 9 iau viteză. Deși șoseaua nu este prietenă bună azi, cu luciul de polei așternut în noaptea care a fost geroasă. Trebuie să fii atent la mașinile ce vin vuind din spate, ocolești milimetric bulgării rotunzi de gheață care răsar pe asfalt.

Casele albe din Azuga aleargă în întîmpinare, apoi se pierd grăbite în urmă. Vin Bușteni, Poiana. La marginea șoselei cîteva fete cu bănițe la guler fac cu mîna. Cîte unul întoarce capul. Goana celor 9 continuă pînă la Sinaia.

Retur la Predeal, de data aceasta înfruntînd panta care urcă crescendo. Paul Soare, Dan Popovici, cei doi Negoești și ceilalți trec cu schimbul în capul plutonului care pedalează neobosit. Simți răsuflarea ritmică a celui din spate și conștiința că ești urmat îndeaproape te liniștește, îți dă încredere. Bobii de sudoare îți se preling în dungi pe obrazul biciuit de vîntul din față. Nu mai știi de picioare, care în veșnica lor mișcare rotită parcă nici nu mai sînt ale tale, s-au unit cu metalul bicicletei.

Sus, Ratalele de crivăț sînt bune acum, chiar cînd trec prin plapuma caldă a treningului. Îți răcoresc arșița efortului și capeți puteri noi pentru a mări ritmul drăcesc pe ultimii metri.

Cavalcada se termină. În fața caselor înalte cu acoperișuri tuguiate, antrenorul Iulian Gociman ia în brațe pe cîte unul din cei ce coboară din șa. „Bravo băieți! Azi, cu 5 minute mai rapid decît timpul prevăzut... La duș și masaj!"

Picurii argintii de apă caldă se revarsă din belșug

Radu VOIA

(Continuare în pag. a 2-a)

În pag. a 4-a EDIȚIA JUBILIARĂ A OLIMPIADEI ALBE

„CUPA SPORTUL" SE APROPIE DE FINAL

Duminică, în provincie s-au desfășurat primele partide din faza inter-centre în cadrul *„Cupei Sportul"*, competiție rezervată juniorilor.

TIMIȘOARA : *Școala sportivă — Școala sportivă Craiova* (f) 14—11 (9—2). După o repriză de netă dominare a gazdelor, cînd se părea că scorul va lua proporții, oaspetele au reușit să reducă din handicap. Au înscris : *Gheorghiu 7, Cișmaș 3, Marcov 2, Vezelic, Bilegan* pentru Timișoara și, respectiv, *Popescu 6, Ghievcu 3, Nameș, Ișman* pentru Craiova.

Școala sportivă — Școala sportivă Craiova (m) 17—9 (8-3). Deși mai bine dotați din punct de vedere fizic, craiovenii au cedat la o diferență apreciabilă. Elevii din Timișoara, atenți la intercepții, au declanșat numeroase contraatacuri. Ambele formații au impus jocului un ritm viu. Au înscris : *Boțiu 6, Lassel 5, Schmadl 5, Dupina* pentru Timișoara, și respectiv *Tudose 4, Ciolcu 3, Rentea, Orțănescu* pentru Craiova.

P. ARCAN — coresp. principal

TG. MUREȘ : *Școala sportivă — Școala sportivă Oradea* (m) 26—12 (12—4). Elevii din Tg. Mureș, bine pregătiți, cu o tehnică în minuirea balonului superioară adversarilor, au prestat un joc frumos cu multe faze spectaculoase.

I. PĂUȘ — coresp. principal

ORADEA : *Școala sportivă — Start Tg. Mureș* (f) 5—14 (1-7) Practicînd un joc combinativ și pătrunzînd deseori pe semicercul adversarelor, mureșencele au obținut o victorie meritată. Elevele din Oradea, pasînd mult, au fost ineficace. Au înscris : *Mathe 5, Cordoș 4, Köri 3, Bartha 2* pentru Tg. Mureș și respectiv, *Turza 5* pentru gazde.

Al. JILĂU — coresp

CLUJ : *Zorile Bistrița — Știința Baia Sprie* (f) 19—4 (10—2). Cele mai bune jucătoare de pe teren au fost *Pop 9, Baba 3* (Bistrița) și *Balaș 2* (Baia Sprie).

Porțelan Cluj — Înainte Baia Mare (m) 29—23 (13—13).

M. RADU — coresp.

În „Cupa F.R.H.", rezervată seniorilor, la Timișoara au avut loc meciuri de băieți în cadrul fazei regionale. Iată rezultatele înregistrate : Politehnica Timișoara — Timișul Lugoj 29—17 (15—4), I.C.O. Arad — C.S.M. Reșița 17—17 (11—10), Politehnica Timișoara — I.C.O. Arad 36—21 (19—12), Timișul Lugoj — C.S.M. Reșița 26—18 (16—6), Timișul Lugoj — I.C.O. Arad 24—20 (12—12), Politehnica Timișoara — C.S.M. Reșița 30—18 (15—7). *Clasament :* 1. Politehnica Timișoara, 2. Timișul Lugoj, 3. I.C.O. Arad, 4. C.S.M. Reșița. La feminin, echipa Liceului nr. 4 va reprezenta regiunea Banat în faza superioară, calificată direct din etapa orășenească deoarece faza regională nu a avut loc din lipsă de adversare în celelalte centre (Arad, Lugoj, Reșița).

A. PETRE — coresp. principal

Cînd nu există contracandidați!

● Cîți boxeri de valoare avem de la „muscă" la „grea" ? ● Perioada de aur a boxului românesc ● Senatori de drept în echipa națională

Nu este nevoie să răsfoim colecția ziarului, pentru a afla ce boxeri au îmbrăcat tricoul reprezentativei în ultimii 2—3 ani. Ne este mult mai ușor să facem apel la memorie, întrucît prea puține au fost schimbările operate de antrenori în echipele noastre reprezentative.

În linii mari, echipa a avut următoarea alcătuire : Ciucă (muscă), Giju (cocoș), Stanef-Crudu (pană), Bădoi (semiușoară), Antoniu (ușoară), Ghiță (semimijlocie), Covaci (mijlocie ușoară), Chivăr (mijlocie), Monea (semigrea) și Mariuțan (grea). Înaintea acestei generații ne amintim că din echipa reprezentativă n-au lipsit, ani de-a rîndul, boxeri ca Pulu, Dinu, Mihalic etc. Firește, nu vom nega faptul că acești pugiliști au avut o valoare bine definită, că erau oameni de bază în echipa națională, dar nu este mai puțin adevărat că nu întotdeauna ei justificau selecția. Cu toate acestea, din lipsa unor rezerve de valoare acceptabilă, boxerii respectivi au îmbrăcat deseori tricoul național.

Solicitat să ne răspundă de ce nu se mai organizează „turneul celor 4", antrenorul Ion Popa n-a ezitat nici o clipă : *„de unde să luăm patru boxeri de valoare la fiecare categorie de greutate ?"*

Iată, deci, situația reală a boxului românesc. Argumentele unora dintre tehnicieni, potrivit cărora întrecerile europene de la Roma au reliefat progresul boxului nostru, sînt valabile numai în parte. Boxul continuă să treacă printr-o perioadă critică, din cauza numărului redus de sportivi valoroși (5—6). Unii susțin chiar că peste un an sau doi nu vom mai avea nici atît.

Firește, că nu ne raliem, întrutotul, acestor păreri, dar dacă ne gîndim bine, există aci un sîmbure de adevăr. Ce se va întîmpla cînd Ciucă, Giju, Antoniu, Monea (și... cam atît) își vor atîrna mănușile în cui ? Există, oare, — în sălile din Capitală și din provincie — boxeri capabili să ducă mai departe ștafeta pe care o poartă acești pugiliști ?

★

Să ne întoarcem, cu gîndul, la perioada de aur a boxului românesc, care a culminat cu J.O. de la Melbourne. Apelăm la trecut, pentru a arăta (dacă mai este nevoie), că boxul s-a situat printre sporturile noastre fruntașe, că succesele strălucite obținute acum 10—15 ani, n-au fost întîmplătoare, că tinerii noștri moștenesc o tradiție care poate, și trebuie, să fie continuată.

Să ne amintim, deci, de faptul că în perioada respectivă existau, la fiecare categorie de greutate, cîte 3—4 boxeri de valoare apropiată. Atunci, selecția reprezenta, într-adevăr, o problemă pentru antrenori, în sensul că era greu de ales pe cine anume să promoveze în echipa națională, în timp ce azi problema o constituie *imposibilitatea antrenorilor de a alege*, știut fiind că titularii reprezentativei n-au cu cine să fie înlocuiți cînd nu corespund din punct de vedere al formei sportive sau al sănătății.

În perioada la care ne referim, lupta pentru supremație, la fiecare categorie de greutate, era aprigă. Iată ce ne arată o statistică a boxerilor noștri redutabili, care au activat aproximativ în aceeași perioadă :

Categoria muscă : M. Dobrescu, V. Secoșan, G. Ripka, L. Ambruș, I. Zlătaru.

Categoria cocoș : V. Șchiopu, C. Toma, N. Mîndreanu, L. Săcăci, G. Popa.

Categoria pană : Em. Cișmaș, C. Gheorghiu, A. Olteanu, Șt. Văcaru.

Categoria semiușoară : Gh. Fiat, E. Mărgărit, L. Romano, D. Done, V. Czekeli, Șt. Pînzaru.

Categoria ușoară : Gh. Marinescu, C. Dumitrescu, Fr. Ambruș, I. Peicin, D. Adam.

Categoria semimijlocie : N. Linca, N. Șerbu, M. Stoian, I. Dragnea, C. Iordache.

Categoria mijlocie ușoară : D. Rizea, V. Bogoi, N. Bălan, P. Popescu.

Categoria mijlocie: V. Tiță, D. Gheorghiu, I. Vasilov, Șt. Iordache, A. Roună.

Categoria semigrea : Gh. Negrea, P. Zaharia, B. Popovici, Șt. Cojan.

Categoria grea : D. Ciobotaru, V. Mariuțan, I. Gyarmati, E. Füresz, V. Boghiță.

Statisticile ne arată, deci, că n-a existat categorie de greutate în care să nu lupte, de la egal la egal, cîte 3—3 sau 4 pugiliști de valoare. Aveai, într-adevăr, de unde alege ! Și, ca urmare, rezultatele obținute de fruntașii boxului nostru ne-au adus multe satisfacții. Amintind cîteva dintre ele : România — Bulgaria 14—2 ; București — Paris 8—2, la Paris ; România — Iugoslavia 5—5, la Belgrad ; România — R.D. Germană 6—4, și replica viguroasă dată reprezentativei U.R.S.S. la ea acasă (4—6), evidențiem, atît capacitatea antrenorilor care au răspuns, în acești ani, de pregătirea echipelor reprezentative, cît și talentul, dorința puternică de afirmare a celor cărora le-a revenit cinstea de a apăra prestigiul acestui sport cu veche tradiție la noi.

În perioada respectivă exista, însă, mai mult entuziasm, atît din partea antrenorilor, cît și a sportivilor. În prezent, elita este ținută, perioade îndelungate, în diferite pregătiri, se pierde, pe toate drumurile, despre necesitatea formării științifice a performerilor, în timp ce aceștia neglijează munca profesională, pretinzînd, însă, favoruri peste favoruri. Să ne mai mirăm, atunci, că rezultatele lor sînt, cu cîteva excepții, departe de a ne satisface ? Neavînd rezerve care să le pericliteze locurile în echipa reprezentativă, aceștia stau liniștiți (vara, pe malul lacului Snagov sau la mare, iarna la munte), convinși că pînă vor abandona activitatea competițională nu-i va deranja nimeni. Nicolae Linca (și ceilalți boxeri din generația sa), nu și-ar fi permis așa ceva, știind cît de aproape era talonat de Șerbu Neacșu, de Ilie Dragnea sau de Mihai Stoian ! ...

R. CĂLĂRĂȘANU

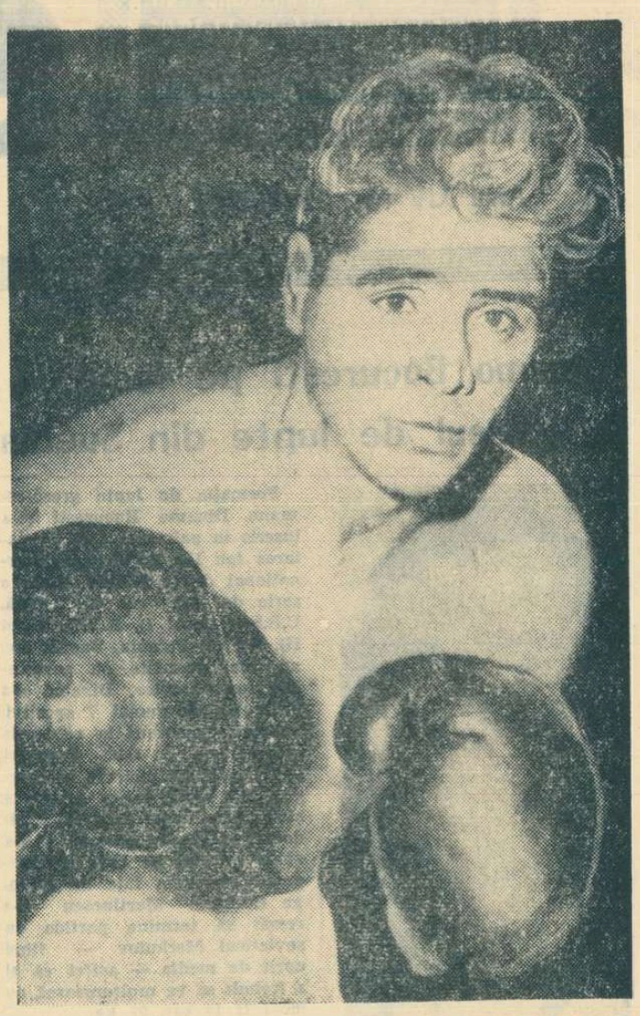

Nicolae Linca a trebuit să lupte din răsputeri, cu ani în urmă, pentru a se arăta mai bun decît ceilalți valoroși contracandidați la titlul categoriei semimijlocie.

8, 9, 10... out

MAI POATE OBȚINE HODOȘAN PERFORMANȚE ?

O discuție între doi adepți ai scrimei pugilistice : antrenorul *Gheorghe Fiat* și boxerul *Gheorghe Chivăr*

Chivăr : Maestre, ce ne facem cu Hodoșan, că la antrenamente a devenit.. ciuca bătăilor ?

Fiat : Cum adică, „ce ne facem "? Doar antrenorul Popa susține că Hodoșan mai poate realiza performanțe...

Chivăr : Ce fel de performanțe, maestre ? Hodoșan a devenit un fel de sac de antrenament. El încasează prea mulți pumni. Știu că dv. sînteți secretarul Colegiului central de antrenori. Spuneți tovarășilor de la federație să-l lase pe Hodoșan să se mai odihnească. Sînt de părere că acestui boxer îi pot dăuna antrenamentele „tari", care se fac la lotul reprezentativ.

...Fără comentarii !

MAGERI A ARUNCAT MANUȘA...

În sala de box a clubului Rapid, pregătirile în vederea reluării activității competiționale sînt în toi. Participarea pugiliștilor rapidiști la apropiatele competiții dotate cu „Cupa Semănătoarea" și „Cupa 16 Februarie", dar mai cu seamă în campionatele republicane de juniori, a creat în sala de sub tribuna stadionului Giulești o deosebită emulație. Printre boxerii cei mai zeloși se numără și Ion Mageri, despre care mulți antrenori susțin că este un talent autentic.

Antrenorul Luca Romano apreciază că Mageri este apt să încrucișeze mănușile cu Gabriel Pometcu, component al lotului reprezentativ de tineret. La rîndul său, Ion Mageri susține cu tărie că dorește de mai mult timp această partidă și că, în consecință, îl provoacă pe Pometcu la un meci amical. Ce zici, Gabriele?

BĂNĂȚENII AU DEZILUZIONAT

Recent, la Timișoara și la Reșița, boxerii din localitățile respective au întîlnit echipa iugoslavă Dinamo Pancevo. Se știe că ambele partide au fost cîștigate de oaspeți.

Observatorul federal la aceste meciuri, antrenorul **Gheorghe Fiat**, ne-a relatat următoarele : **„Atît la Timișoara, cît și la Reșița, spectatorii care au umplut pînă la refuz sălile au fost dezamăgiți de comportarea boxerilor noștri. Formațiile U.M.T. și C.S.M. au evoluat sub orice critică (tehnic și fizic). De mulți ani boxul din Reșița și din Timișoara se află în regres, motiv pentru care federația de specialitate ar trebui să analizeze activitatea pugilistică din aceste centre cu veche tradiție".**

SPIȚE ARGINTII

(Urmare din pag. I)

peste trupurile tinere. Rîsete în sala de faianță, doi băieți se stropesc de zor, ca vara în valurile mării. Apoi, fețe relaxate, în pulul pernelor, cînd mîini harnice frămîntă muschiul cald.

Alt decor. Stadionul din Predeal doarme somnul liniștit al iernii, sub covorul alb. Acolo își deapănă el visurile gloriilor de altă dată, cînd pe zgura sa aspră pantofii cu cuie ai lui Ion Moina alergau spre record. 9 siluete în bleumarin calcă fecioria neatinsă a zăpezii. Începe un nou antrenament. Pregătire fizică generală. Vălătucii de abur se ridică spre cer, marcînd efortul celor care lucrează cu spor.

Apoi, joacă. O minge apare din sacul antrenorului și se încinge o miuță de toată frumusețea. Cicliștii se arată și fotbaliști de temut. Ah, Rapidule ! Unde ești, să te jucăm la două porți ?... (Rapidiștii, practici, au intrat însă mai tîrziu pe terenul predelean, găsindu-l bătătorit ca la carte).

Seara. Sala restaurantului. O tineri, aranjați, ferchezuiți, stau la aceeași masă cu antrenorii lor. Se discută, se glumește, se deapănă impresiile unei zile de lucru intens. Antrenorul Mircea Mihăilescu cere un minut de atenție. În față are o foaie de hîrtie cu însemnări scrise mărunt. „Programul de mîine. Mărim cantitatea de efort. Plecarea, cu o jumătate de oră mai devreme. Dimineața, rulaj pe șosea. După-amiaza, pe schiuri. Facem drumul la Trei Brazi. E zăpadă proaspătă. Veți avea de lucru la urcuș..."

Vocea antrenorului răsună monoton, pierzîndu-se treptat în murmurul sălii de mese, luminată cu candelabre de lemn. 9 sportivi și 2 antrenori fac împreună o insulă în această lume de oameni ce discută voios, schiori, turiști, tineri și virstnici veniți să petreacă clipe de destindere la munte. Pentru cei 9, Predealul este un examen greu. O treaptă spre desăvîrșirea pregătirii dinainte de sezon.

Imaginea se depărtează. Contururile se șterg rînd pe rînd.

. . . . . .

Post-scriptum. *Ce ar putea fi eventual scris, sau vorbit, pe genericul documentarului nostru. Cuvintele lui Iulian Gociman, fost multiplu campion al țării, antrenorul lotului republican de ciclism pe pistă :*

„Am cu mine pe cei mai buni pistarzi din țară. Sînt toți băieți buni, dotați, cu tragere de inimă. Ne pregătim sîrguincios, cu ardoare chiar. Dar, stau și mă întreb cîteodată, pentru ce ne pregătim ? Afară de concursurile interne, cele obișnuite, noi nu avem nici un obiectiv care să ne anime. Am văzut, pentru cicliștii de șosea se anunță un sezon bogat în evenimente. Concursuri internaționale, mari curse de fond, în țară și peste hotare. Pentru noi, cei de la velodrom, nimic... Nu știu, ni se pregătește poate vreo surpriză, ceva neobișnuit, sau, mai curînd, am fost lăsați uitării. Așa nu e bine, însă. Dacă nu știi pentru ce lucrezi, nu ai poftă să lucrezi. Mulți dintre băieții mei, o simt, o știu prea bine, se gîndesc să se lase. Burlacu n-a făcut „șosea" anul trecut ? Firește, acolo tentațiile sînt mari. Rutierii sînt mai în ochii lumii, au mai mult sprijin. Dar de ce această nedreptate ? Și pe velodrom se pot scoate rezultate bune, este un spectacol care atrage, atunci cînd este bine pus la punct. Să facem mai mult pentru ciclismul de pistă. Nu sînteți de părere ?"

Divizia B privită prin prisma clasamentelor

Din cele 40 de formații care activează în divizia B nici una nu se poate mîndri, după desfășurarea turului, că nu a cunoscut înfrîngerea.

La fete, în seria I, Universitatea Timișoara lasă impresia că se va clasa, și la sfîrșitul returului, pe același loc I. În seria a doua luptă pentru întîietate. Viitorul Dorohoi, Școlarul București și Școala sportivă 1 București.

La băieți — situație identică. În seria întîi, Steagul roșu Brașov, Politehnica Cluj și Politehnica Brașov au înregistrat cîte două înfrîngeri. Seria a doua este dominată de Progresul și I.C.H.F. ambele din București.

FEMININ SERIA I

1.	Univ. Tim	9	8	1	487—371 17
2.	A.S.A. Cluj	9	7	2	529—392 16
3.	Spartac Salonta	9	7	2	514—468 16
4.	Polit. Bv.	9	6	3	528—412 15
5.	Șc. sp. Craiova	9	5	4	370—371 14
6.	Medicina Tg. M.	9	3	6	335—372 12
7.	Șc. sp. Brașov	9	3	6	400—464 12
8.	Voința Tg. M.	9	3	6	320—477 12
9.	Foresta Arad	9	2	7	401—430 11
10.	Medicina Cluj	9	1	8	299—426 9

SERIA A II-A

1.	Viitorul Dorohoi	9	7	2	493—363 16
2.	Școlarul Buc.	9	7	2	474—390 16
3.	Șc. sp. 1 Buc.	9	7	2	437—435 16
4.	Pedagogic C-ța	9	6	3	448—420 15
5.	Pedag. Bacău	9	5	4	482—442 14
6.	Univ. Iași	9	5	4	505—511 14
7.	Univ. Buc.	9	3	6	412—491 12
8.	Olimpia T.V. București	9	2	7	341—436 11
9.	Arhitectura București	9	2	7	356—390 11
10.	I.C.F. II Buc.	9	1	8	322—392 10

MASCULIN SERIA I

1.	Steagul r. Bv.	9	7	2	636—571 16
2.	Politeh. Cluj	9	7	2	587—477 16
3.	Politeh. Brașov	9	7	2	661—491 16
4.	Univ. Craiova	9	6	3	504—462 15
5.	Medicina Tim.	9	5	4	528—541 14
6.	Constr. Arad	9	5	4	599—598 14
7.	Pedag. Oradea	9	3	6	494—583 12
8.	Unio S. Mare	9	2	7	465—611 11
9.	Șt. Petroșeni	9	2	7	496—579 11
10.	Medicina Tg. M.	9	1	8	555—612 10

SERIA A II-A

1.	Progresul Buc.	9	7	2	671—596 16
2.	I.C.H.F. Buc.	9	7	2	683—600 16
3.	Univ. Buc.	9	6	3	662—615 15
4	Petrolul Ploiești	9	6	3	652—614 15
5.	Voința Buc.	9	5	4	560—543 14
6.	I.C.F. II Buc.	9	4	5	556—547 13
7.	A.S.A. Bacău	9	3	6	573—612 12
8.	Constr. Buc.	9	3	6	544—557 12
9.	Univ. Iași	9	3	6	505—661 12
10.	Acad. Mil. Buc.	9	1	8	574—635 10

Jocuri de bună calitate în „Cupa de iarnă"

„Cupa de iarnă", competiție organizată în scopul menținerii în activitate a echipelor bucureștene participante la campionatul de calificare, a ajuns la mijlocul turului. Jocurile, desfășurate simbăta și duminica în sălile Giulești și Constructorul, au fost în genere viu disputate, unele dintre ele putînd fi invidiate de multe echipe divizionare pentru nivelul tehnic atins și, mai cu seamă, pentru combativitatea cu care au abordat partidele numeroși jucători și jucătoare. Iată cîteva rezultate înregistrate în etapele a III-a și IV-a ale întrecerii :

FEMININ : *Școala sportivă nr. 2 — Constructorul 3—1, Automatica — Școala sportivă nr. 1 3—1, Confecția — Avîntul 3—0, Sănătatea — I.I.B. Geotehnica 2—3, Cinematografia — Select 3—0, Informația — Voința 3—0, Sănătatea — Select 3—0.*

MASCULIN : *M.C.F. — Tehnometal 3—1, Școala sportivă A — Tranzistorul 3—2 !, Tehnica Confecției — Radioautomatica 3—0, Aurora — Iprofil 3—1, Școala sportivă A — M.C.F. 3—0, Aurora — Tranzistorul 3—0, Voința — Academia Militară 3—1, Confecția — Tricotajul 3—0, Color — I.S.P.H. 3—2, Viitorul — Sănătatea 3—2, U.R.E.M. — Geotehnica 3—1, Instalatorul — Electromagnetica 3—0, Grivița Roșie — Școala sportivă B 3-2, Grivița Roșie — Rapid 3—2.*

La buna desfășurare a întîlnirilor a contribuit pînă în prezent și faptul că ele au fost conduse de arbitri din categoriile fruntașe.

V. SĂNDULESCU

INIȚIATIVE ARGEȘENE

EXPOZIȚIE DE FOTOGRAFII CARE ÎNVITĂ LA DRUMEȚIE

Holul policlinicii din Cîmpulung Muscel a fost, de curînd, gazda unei expoziții de fotografii realizate de membrii cercului foto de pe lîngă A.S. Sănătatea din localitate. Pasionați ai drumeției, fotografii amatori de la „Sănătatea" au expus cele mai bune dintre „produsele" lor, cu temă turistică, din țară și de peste hotare. Vizitatorii au făcut cunoștință, prin intermediul „pozelor", cu cîteva dintre cele mai pitorești locuri : munții Argeșelul, cabana Voina, Valea Crovului, Schitul Ciocanul, Strîmtul, Piatra Craiului, Bucegii, Maramureșul și Iașul continuînd apoi cu castelul Wartburg, Pilnitz, Dresda, Samarkand, Leningrad, Wroklaw, Gdansk, Cracovia și Varșovia.

Marele merit al exponantelor — în afara realizării artistice — este acela că îndeamnă la drumeție pentru cunoașterea, pe viu, a frumuseților create de om și natură, lucru consemnat de numeroși vizitatori, în cartea de impresii a expoziției.

ÎNTÎLNIRI TRADIȚIONALE

Medicii și profesorii din Cîmpulung Muscel cultivă de mai mulți ani o frumoasă rivalitate sportivă. La început își disputau întîietatea la schi sau la orientare turistică. Cu vremea au adăugat întrecerilor, partide de tenis de masă, de volei, iar în ultimul timp și jocuri de fotbal. Nici nu-l de mirare. Sportul rege nu putea lipsi din repertoriul celor două tabere sportive. Meciurile lor au atras pe stadion numeroși spectatori (uneori chiar mai mulți decît atunci cînd Muscelul activa în categoria C), care aplaudau la scenă deschisă evoluțiile intelectualilor din orașul lor.

Întrecerile sportive ale medicilor și profesorilor au deschis gustul și altora. Astfel, „tratativele" dintre inginerii din oraș și salariații Tribunalului popular sînt foarte avansate și credem că în curînd lor li se vor alătura și alte „reprezentative".

DUMINICĂ SPORTIVĂ LA RM. VÎLCEA

Dealul Petrișor și lacul din parcul Zăvoi au fost luate cu asalt de numeroșii schiori și patinatori din Rm. Vîlcea, care și-au disputat întîietatea în concursuri organizate duminica trecută, de către COEFS din localitate. Zăpadă și gheață bună, concurenți de toate vîrstele, spectatori entuziaști care-și încurajau favoriții, au creat condițiile unei bune reușite. Cei care nu erau familiarizați cu alunecarea pe schiuri sau patine și-au făcut „datoria" în concursuri de sănițe așa că la încheierea „ostilităților" organizatorii au avut mult de lucru pentru întocmirea clasamentelor. Bunici și nepoți, părinți și copii, concurenți și spectatori s-au bucurat din plin de binefacerile petrecerii timpului liber în mijlocul naturii și au promis să se reîntîlnească și în duminicile următoare.

(După corespondențele primite de la **V. POPESCU și P. GIORNOIU**)

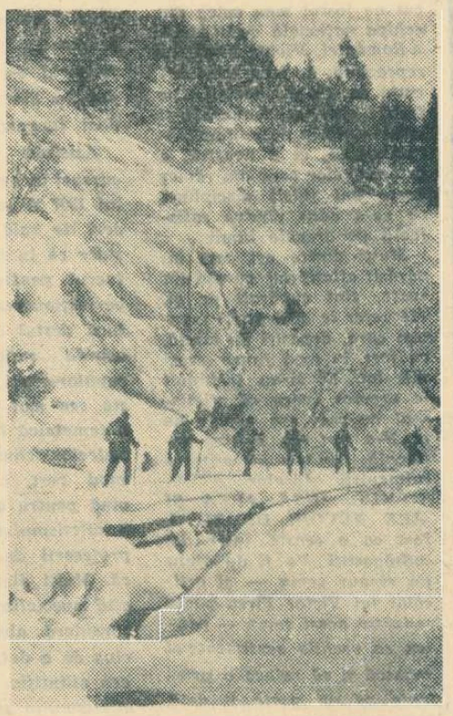

Din fotografiile expuse : „Iarna pe Valea Argeșului".

Foto : S. MOLĂU

Primele ecouri la: „ATLETISMUL SUB REFLECTOR"

(Urmare din pag. I)

nalul paginii : „ORICUM, PENTRU ATLETISM, „REFLECTORUL" RĂMÎNE MEREU ÎN PRIZĂ !" Ținîndu-și acest angajament — pentru că așa îl socotesc eu — ziarul „Sportul" își va aduce o și mai substanțială contribuție la redresarea acestei discipline cu o mare pondere în menținerea și întărirea sănătății oamenilor, în creșterea unor generații armonios dezvoltate și în depistarea talentelor pentru toate celelalte sporturi. Aștept, deci, o cît mai apropiată revenire a reflectorului în mijlocul atleților.

Toate — dar absolut toate materialele publicate în această pagină — mi s-au părut un real sprijin pentru atletism. Ar mai fi trebuit adăugate — după părerea mea — cîteva chestiuni, pe care îmi permit să le amintesc. În primul rînd, faptul că despre atletism se vorbește foarte mult și se face foarte puțin. Vorbăria — dintr-o mai veche și tristă experiență — ne-a arătat că nu poate aduce nici un beneficiu atletismului. Să trecem, deci, la muncă concretă. Sălile Floreasca și Steaua să fie utilate cu materialul necesar pentru antrenamente și concursuri, iar pentru sezonul de primăvară cel puțin 4 stadioane bucureștene să aibă la dispoziție tot ceea ce trebuie pentru pregătire și competiții. Socotesc, de asemenea, că baza sportivă de la „Sirena" — care stă nefolosită de cîțiva ani — ar trebui să fie pusă la dispoziția elevilor.

Pentru redresarea atletismului — și nu numai a lui — principala atenție trebuie îndreptată spre școli. Aici trebuie creată întregului tineret o pregătire atletică corespunzătoare pe care să se grefeze specializarea într-o ramură sportivă sau alta. Cred că Institutul de cultură fizică ar trebui să formeze cu mai multă atenție optica profesorilor de educație fizică în ceea ce privește necesitatea asigurării unei pregătiri atletice foarte bune elevilor.

O frînă în calea progresului sportului nostru o reprezintă trecerea sportivului — de la vîrsta școlară pînă la cea a stabilirii profesiei — printr-o întreagă suită de cluburi. Mai întîi la școala sportivă, apoi la clubul școlar, de aici la cel universitar, și, în cele din urmă, într-unul sau mai multe cluburi legate de profesiunea pe care și-a ales-o. Se exclude în acest fel legătura cu clubul, tradiția. Luînd și exemplul altor țări, ca și pe acela oferit în unele ocazii de sportul nostru, ar trebui ca din tată în fiu amatorii de sport să fie legați de culorile aceluiași club, să existe în familie o tradiție rapidistă, dinamovistă ș.a.m.d. Părinții ar avea certitudinea că în clubul în care au făcut și ei sport, copiii au asigurate cele mai bune condiții de educație cetățenească și sportivă".

VIRGIL ZĂVĂDESCU maestru al sportului : *„Voi încerca să răspund la articolul tov. V. Firea, intitulat „Vă așteptăm, prieteni !" apărut în pagina* „Atletismul sub reflector".

Flacăra pasiunii mele pentru atletism nu s-a stins. O dovedește și faptul că, fiind student în anul V la cursurile fără frecvență ale Institutului de cultură fizică, specializarea aleasă este atletismul.

Este adevărat că pe stadion n-am mai fost văzut, dar la aceasta n-au contribuit oare și cei care nu mi-au mai dat voie să practic atletismul acum 10 ani, cu toate că cel puțin 5—6 ani aș mai fi putut face sport de performanță ? Așa trebuia înțeleasă întinerirea ?...

Anul acesta voi absolvi I.C.F.-ul și dorința mea este să revin pe stadion, în mijlocul copiilor. Nu pot însă să nu mă gîndesc de pe acum la unele lucruri la care „Reflectorul" (e bine că a rămas în priză...) nu s-a referit deloc, și anume în primul rînd baza materială.

La ora actuală atletismul îi atrage din ce în ce mai greu pe copii, deoarece drumul spre performanță cere o muncă grea și îndelungată. Bazele sportive existente, în afară de faptul că sînt puține și neatrăgătoare, sînt închise, pur și simplu, pentru copii. Accesul acestora este blocat de tot felul de formalități birocratice. Oare a făcut C.O.E.F.S. destul în această privință ? Locuiesc în cartierul Drumul Taberei : nu există nici un loc propice pentru atragerea copiilor ! C.O.E.F.S. știe, însă, că în curtea căminului de studenți din acest cartier a existat un stadion care azi e în paragină ?

Un fapt important, după părerea mea insuficient scos în evidență de „Reflector", este acela al atletismului din școli (în general problema educației fizice...). Emulația reprezentată de derbiurile atletice școlare a dispărut. Și azi îmi amintesc cu nostalgie de meciurile care aveau loc, cu ani în urmă, între liceele „Traian" din Turnu Severin, „Al. Lahovary" din Rm. Vîlcea și colegiul „N. Bălcescu" din Craiova. Ele atrăgeau pe stadionul atletic generații întregi de vizitori atleți...

Nu, pasiunea mea nu s-a stins ! Dar depinde în mare măsură de forurile superioare ale atletismului ca atît dragostea mea, cît și a celorlalți citați în articol — ca și a multor altora — să poată fi canalizată spre activități care să ajute atletismul, sportul românesc în general".

fotbal

Pregătirile arbitrilor din Iași

„Cavalerii fluierului" din Iași nu au avut vacanță. Ei au lucrat pe stadionul din Dealul Copoului pînă la 10 ianuarie o dată pe săptămînă. De la acea dată, au fost programate cîte două ședințe săptăminale. La pregătiri participă 25 de arbitri, în frunte cu veteranul Alexandru Cornel. De remarcat un fapt pozitiv: antrenamentele sînt conduse de V. Buimistruc.

D. DIACONESCU
coresp. principal

...și din Timișoara

După o perioadă de pregătire în sală, arbitrii timișoreni profitînd de timpul frumos au ieșit pe teren. Paralel cu pregătirea fizică, un accent deosebit se pune pe îmbogățirea cunoștințelor. În acest scop au fost prelucrate și discutate mai multe articole din regulament.

ION JURA
coresp.

MECIURI AMICALE

Universitatea Cluj – Medicina Cluj 9–0 (3–0)

Partida a avut loc duminică pe stadionul Babeș-Bolyai. Jocul a fost frumos, cu multe acțiuni în viteză. Au marcat: Ștefan (3), Adam (2), Lică, Coman, Mustețea, Butuză. Universitatea a folosit pe următorii jucători: Moldovan (Ringheanu) — Crețu, Pexa, Costin, Cimpeanu — Florian (Butuză), Mustețea — Lică, Adam, Barbu (Ștefan), Coman.

V. MOREA
coresp. principal

U.T.A. – C.F.R. I.R.T. Arad 1–0 (1–0)

Duminică, textiliștii au susținut primul joc amical. Deși terenul acoperit de zăpadă a îngreuiat execuțiile tehnice, nivelul tehnic a fost mulțumitor. În prima repriză, U.T.A. a dominat mai mult și a marcat unicul gol al meciului, prin Axente (min. 9). Iată formația U.T.A.: Gornea — Birău, Bacoș, Lereter, Țîrlea (Czako II) — Petescu, Pojoni (Domide) — Pop, Tr. Popescu, Axente, Dumitrescu (Chivu).

ȘT. IACOB
coresp. principal

Universitatea Craiova – Electroputere 2–1 (2–0)

Meciul a corespuns așteptărilor, constituind o bună verificare a stadiului de pregătire a celor două echipe. Studenții, mai combativi, au cîștigat prin punctele realizate de Marian Popescu (min. 30 și 43). Pentru Electroputere a marcat Matei (min. 64 din 11 m). Universitatea: Oprea (Vasilescu) — Mihăilescu (Ștefan), Mincă, Bitlan (M. Marcel), Deliu — Strîmbeanu, Ivan (Deselnicu) — Niță (Stănescu), M. Popescu, Martinovici, Sfîrlogea (Circiumărescu).

ȘT. GURGUI
coresp. principal

C.S.M. Reșița – C.F.R. Timișoara 2–2 (1–2)

Terenul a fost acoperit de zăpadă. Au marcat: Mițaru și Iancu pentru C.F.R., Arnotchi și Copăceanu pentru C.S.M.

I. PLAVIȚIU
coresp. principal

În aceste zile de pregătiri, conducerea balonului se exersează și în sală. Așa cum fac jucătorii de la Progresul.
Foto: MILICA RADULESCU

AMĂNUNTE DINTR-UN TURNEU PUȚIN OBIȘNUIT...

De la ultima mea corespondență au trecut cîteva zile. Între timp, s-au adunat fapte noi în legătură cu turneul echipei noastre în Brazilia.

Am întîlnit echipa în orașul Ribeirao Preto. Aici, căldura e mai mare ca la Rio (în acea zi 40 de grade). Orașul are 200 000 de locuitori și 3 stadioane impunătoare, toate dotate cu instalații de nocturnă.

Am adus băieților vești din țară. Bucuria lor a fost imensă. Fiind plecați de peste o lună de zile, dorul a început să-i macine. Turneul, de altfel bine organizat din punct de vedere al cazării și alimentației, este, totuși, foarte obositor, în primul rînd prin durata sa excesivă și apoi, datorită marilor distanțe care separă orașele unde se dispută meciurile (sute, sau mii de kilometri, între două puncte succesive). Dintre toți, cei mai obosiți par Dan Coe (a slăbit 5 kg) și Coman.

Pe plaja de la Copacabana ...

Pentru cîțiva dintre fotbaliștii noștri, turneul din Brazilia a început cu necazuri. Într-una din zile, ei s-au angajat (cu aprobarea antrenorilor), să joace un meci de antrenament pe plaja de la Copacabana, unde sînt amenajate, din loc în loc, spații de joc, cu dimensiuni aproape regulamentare și cu porți în toată regula. Aici funcționează spontan cea mai mare școală de fotbaliști din patria lui Pele, plaja fiind cel mai mare rezervor de fotbaliști, unul mai talentat decît altul. Dar, despre toate acestea, cu alt prilej. Pe plaja din Rio, fotbaliștii noștri au încercat să se măsoare cu acești iluștri necunoscuți, care populează Copacabana de dimineața pînă seara. S-a jucat în formații de cîte nouă, iar în poarta adversarilor a apărat Coman. Ai noștri au cîștigat cu 8—6, după ce Dan a semănat panică printre înaintașii adverși. Pe plan extrasportiv, partida s-a soldat, însă, cu numeroase neplăceri pentru noi. Mocanu a făcut o entorsă, Măndoiu o contuzie cu reacție periostală, iar, ulterior, lui Dumitriu III și Dan le-a apărut o furunculoză, datorită contactului prelungit cu nisipul fin și plin de microbi. Deci, plaja de la Copacabana nu prieste oricui. Doctorul Florian a avut destulă bătaie de cap, dar toți jucătorii s-au vindecat după un timp oarecare.

La meciul de la Maringa, unde am fost învinși cu 2—1, alți doi jucători români s-au accidentat: Pircălab (plagă cu pierdere de substanță) și Adamache (fractură cu înfundare a osului malar drept — datorată unei lovituri intenționate). Portarul brașovean a trebuit să fie operat de un mare specialist brazilian și acum este perfect restabilit.

Se apropie Carnavalul

Ribeirao Preto. La sosirea în oraș, locuitorii au făcut o primire fastuoasă jucătorilor noștri, deoarece aici, ca și în toată Brazilia, pregătirile pentru carnaval sînt în toi, iar cu ocazia meciului, avea loc inaugurarea noului stadion al orașului. În fața hotelului unde am fost găzduiți, s-a dansat și s-a cîntat la miezul nopții. La 5 dimineața, o fanfară și-a început repertoriul de sambe sub geamurile noastre.

La ora meciului, termometrul arăta 40° la umbră, dar stadionul era arhiplin (peste 40 000 de spectatori). În minutul 38, scorul ajunsese 3—0 pentru gazde (două dintre puncte fiind înscrise din lovituri libere, de la 20 de metri, de către Carluci). Antrenorul echipei, pe care urma să o întîlnim două zile mai tîrziu, a declarat că primul adversar al românilor a fost căldura sufocantă. Coman, care apărase slab, n-a putut fi schimbat la pauză, datorită indisponibilității lui Adamache, rezervă de portar figurînd pe foaie Mocanu. Golurile noastre au fost înscrise de Dincuță (în prima repriză) și de Dan (în a doua), dintr-o lovitură liberă de la 20 m.

La acest meci, rețeta încasărilor s-a ridicat la 300 de milioane de cruzeiros, iar echipa noastră a primit a suta parte din această sumă (conform contractului acceptat). De altfel, turneul este o afacere strălucită pentru impresar, și mult mai puțin avantajos pentru noi.

Federația română de fotbal a contractat acest turneu foarte dificil, acceptînd cu ușurință, probabil dintr-o insuficientă informare, prevederi care nu justifică îndeajuns. Adversarii sînt dintre cei mai modești, iar cotele pentru care jucăm minitors de la ultimul meci care i-a asigurat promovarea. Protectorul fotbaliștilor din acest oraș a oferit jucătorilor cea mai mare primă din istoria fotbalului brazilian. Tot grație aceluiași personaj, meciul cu echipa noastră s-a jucat cu porțile deschise, el suportînd toate cheltuielile. Stadionul, avînd o capacitate de 60 000 locuri, s-a dovedit neîncăpător.

La cîteva minute după începerea meciului, un adevărat tir cu petarde anunța orașului golul înscris de gazde. Dar în min. 10, Lucescu, după ce ratase alte trei ocazii, simulează o centrare și trage cu efect direct în poartă: 1—1. Pînă la pauză, Kallo mai înscrie un gol. Jucăm mult mai bine ca în partida de la Ribeirao Preto (și clima este aici mai acceptabilă). În min. 60 din nou egalitate: 2—2. Prin introducerea lui Dumitriu în locul lui Grozea, atacul nostru capătă mai multă forță. În continuare, jocul este la discreția noastră (mai înscriu Kallo, Dumitriu și Oblemenco de două ori). Scor final 6—2 pentru noi. A fost utilizată formația: Coman — Ivăncescu, Măndoiu, Dan, Deleanu — Ghergheli, Dincuță — Lucescu, Grozea (Dumitriu III), Oblemenco, Kallo.

După meci, lotul nostru a plecat spre Sao Pedro, la 25 km de Piracicaba, o stațiune climaterică unde se va odihni pînă la 27 ianuarie, cînd va porni spre Ribeirao Preto pentru o nouă întîlnire.

Unde vom juca mai departe

A existat un proiect ca echipa noastră să joace la Montevideo și Buenos Aires, dar el a fost contramandat.

La 28 ianuarie echipa va pleca cu avionul spre nordul Braziliei. Sînt prevăzute, în continuare, următoarele meciuri: la 31 ianuarie cu Bahia din Lasalvador, la 4 februarie cu Nautica din Recife (multiplă campioană a statului Pernambuco, actualmente semifinalistă a Cupei Braziliei). Se spune că fotbaliștii noștri vor juca și în orașul Brasilia, capitala țării. Data nu a fost încă fixată.

Petre CRISTEA
Rio de Janeiro, 27 ianuarie.

Corespondență specială din Brazilia

male. Ziarele de astăzi (n.r. 25 ianuarie), scriu că Benfica va susține la Sao Paulo un meci, cu echipa purtînd același nume, pentru 20 000 de dolari, plus cheltuieli de întreținere, iar selecționata noastră, se pare, va primi aceeași sumă pentru un turneu de două luni!

Campanie electorală cu fotbal

În ziua de 22 ianuarie am plecat din Ribeirao Preto destul de „șifonați" spre Piracicaba, o localitate situată la 300 km. Aveam un puternic sentiment de jenă după înfrîngerea la scor din ajun. Învingătoarea noastră, echipa Botafogo din Ribeirao Preto (a nu se confunda cu Botafogo din Rio) nici nu visase o astfel de victorie în fața echipei României. Este o formație modestă, clasată la sfîrșitul acestui campionat pe locul 12 în prima divizie profesionistă a statului Sao Paulo. Ea primise în două jocuri cu Santos 18 goluri (numai Pele a marcat 13).

La Piracicaba, localitate vestită pentru „pinga" produsă aici (un fel de țuică din trestie de zahăr), urma să jucăm cu formația „15 Noiembrie", nou promovată în prima divizie grație unui sprijin financiar imens din partea unui mare bogătaș, care încearcă prin intermediul fotbalului să-și cîștige popularitate și să-și asigure la viitoarele alegeri un post de deputat. La Piracicaba a fost o mare sărbătoare duminica trecută, cînd echipa locală s-a întors de la ultimul meci care i-a asigurat promovarea. Protectorul fotbaliștilor din acest oraș a oferit jucătorilor cea mai mare primă din istoria fotbalului brazilian. Tot grație aceluiași personaj, meciul cu echipa noastră s-a jucat cu porțile deschise, el suportînd toate cheltuielile. Stadionul, având o capacitate de 60 000 locuri, s-a dovedit neîncăpător.

La cîteva minute după începerea meciului, un adevărat tir cu petarde anunța orașului golul înscris de gazde. Dar în min. 10, Lucescu, după ce ratase alte trei ocazii, simulează o centrare și trage cu efect direct în poartă: 1—1. Pînă la pauză, Kallo mai înscrie un gol. Jucăm mult mai bine ca în partida de la Ribeirao Preto (și clima este aici mai acceptabilă). În min. 60 din nou egalitate: 2—2. Prin introducerea lui Dumitriu în locul lui Grozea, atacul nostru capătă mai multă forță. În continuare, jocul este la discreția noastră (mai înscriu Kallo, Dumitriu și Oblemenco de două ori). Scor final 6—2 pentru noi. A fost utilizată formația: Coman — Ivăncescu, Măndoiu, Dan, Deleanu — Ghergheli, Dincuță — Lucescu, Grozea (Dumitriu III), Oblemenco, Kallo.

După meci, lotul nostru a plecat spre Sao Pedro, la 25 km de Piracicaba, o stațiune climaterică unde se va odihni pînă la 27 ianuarie, cînd va porni spre Ribeirao Preto pentru o nouă întîlnire.

Unde vom juca mai departe

A existat un proiect ca echipa noastră să joace la Montevideo și Buenos Aires, dar el a fost contramandat.

La 28 ianuarie echipa va pleca cu avionul spre nordul Braziliei. Sînt prevăzute, în continuare, următoarele meciuri: la 31 ianuarie cu Bahia din Lasalvador, la 4 februarie cu Nautica din Recife (multiplă campioană a statului Pernambuco, actualmente semifinalistă a Cupei Braziliei). Se spune că fotbaliștii noștri vor juca și în orașul Brasilia, capitala țării. Data nu a fost încă fixată.

Petre CRISTEA
Rio de Janeiro, 27 ianuarie.

100 DE LIRETE

Internazionale...

Trebuie să vă fac o mărturisire. Îmi place Inter.

Probabil: pentru că Inter — Vasas de la Budapesta va fi, și peste 25 de ani, un fel de „Potemkin" în istoria fotbalului.

Posibil: pentru că interiștii sînt în minoritate, fiind învinși — numeric — de... avangardiștii cu jabouri, care nu pot uita valsul Wunderteam.

Și sigur: pentru că acum trei ani, cînd Inter avea 7 puncte în urma lui Milan, am făcut un mic pariu cu (pe atunci) amicul meu Titi Teașcă, și pînă la urmă Mazzola a trecut ca vîntul pe lîngă Milan, permițîndu-i unui cronicar o victorie izolată în disputa inegală cu un antrenor.

...Acum două săptămîni, Inter s-a năpustit din nou în cursa de urmărire a lui Rivera. În seara jocului cu Cagliari, totul era declanșat. Am aflat rezultatul (3—0), dar... am mai aflat că Longo de la Cagliari n-a mai putut juca, fiind lovit în ochi de o monedă de 100 de lire, aruncată din tribună... și că există o contestație în acest sens...

Zilele au trecut. Inter a urcat în clasament. Apoi „a devastat Roma". Am reluat calculele... **„Duminică, lichidăm Mantova".**

Iată însă că ziarul ne aduce vestea că Inter a pierdut cele două puncte cîștigate cu Cagliari. Omnipotentul Inter al superpotentului Angelo Moratti pierde, deci, două puncte uriașe, la masa verde, învins fiind de o mică monedă de 100 de lirete, care, în loc să se oprească în părul „michelian" al lui Longo, i-a izbit pupila.

Prima reacție: **„Am pierdut cursa de urmărire!"**

Dar a venit a doua. Cea firească: **„Ce superbă înfrîngere! Și ce minunată hotărîre! Cele 100 de lirete oferă întregii lumi a fotbalului o soluție de o simplitate extraordinară. O soluție mai simplă decît** oul lui Columb **și, prin asta, de o formidabilă generalitate. O soluție valabilă și pentru Buenos Aires, și pentru Izmir, și pentru Giulești, și pentru Tg. Mureș".**

Da! De trei ori da!

Fotbalul este un joc mult prea fascinant pentru ca să nu aibă dreptul de a extinde teribila și dreapta sancțiune dată lui Inter pe toate terenurile. Și nu numai pentru o monedă de 100 de lire care lovește pupila surprinsă a unui Longo, ci pentru orice alt fruct al unei mîini cu nimic justificate care AR FI PUTUT LOVI pupila, umărul sau spatele lui Longo, al lui Constantin, al lui Anca sau Domide.

Am învățat de la italieni, sau, mai binezis, n-am învățat să jucăm cu **libero.**

Am învățat de la italieni să jucăm cu jambierele căzute, ca Sivori.

Am învățat, tot de la italieni, să ne fotografiem pe gazon sprijiniți în degete, ca Suarez.

Să învățăm să pedepsim cum a fost pedepsit Internazionale.

Să facem drum, cu asprime, **fair-play**-ului total, investind cele 100 de lirete cu un focos capabil să zdrobească miliarde.

Consimțămîntul anticipat al marelui nostru public ar fi prima mare victorie 1968 a fotbalului nostru.

Ioan CHIRILA

LOTO PRONOSPORT

Programul concursului Pronosport nr. 5 din 4 februarie:

I. Atalanta — Cagliari
II. Bologna — Brescia
III. Lanerossi — Internazionale
IV. Mantova — Sampdoria
V. Milan — Napoli
VI. Roma — Spal
VII. Torino — Fiorentina
VIII. Varese — Juventus
IX. Bari — Padova
X. Livorno — Reggina
XI. Potenza — Lazio
XII. Novara — Lecco
XIII. Catania — Pisa

În urma introducerii trierii centralizate a crescut considerabil numărul cîștigătorilor la Pronosport. Iată, de altfel, numărul de premii atribuite la primele concursuri: **7 ianuarie: 5 998 premii, 14 ianuarie: 3 003 premii, 21 ianuarie: 762 premii.**

Rezultatele provizorii ale trierii concursului Pronosport din 28 ianuarie 1968.

În urma trierii buletinelor depuse la concursul Pronosport Nr. 4 din 28 ianuarie 1968, nu a fost găsită nici o variantă cu 13 rezultate. Conform regulamentului, la acest concurs vor fi premiate variantele cu 12, 11 și 10 rezultate exacte.

Rezultatele provizorii ale trierii sînt următoarele: Categoria I (12 rezultate), 60,5 variante; Categoria a II-a (11 rezultate): 733 variante; Categoria a III-a (10 rezultate): 4717,5 variante.

★

Azi este ultima zi pentru procurarea biletelor la concursul Pronoexpres de miercuri 31 ianuarie 1968, a cărui tragere va avea loc în București în sala din str. Doamnei 2 (ora 18).

ADMINISTRAȚIA ASIGURĂRILOR DE STAT pune la dispoziția sportivilor (ca și a altor persoane) între 16 și 70 de ani o măsură utilă de prevedere:

ASIGURAREA DE ACCIDENTE

Încheierea unei astfel de asigurări oferă posibilitatea compensării pierderilor materiale ocazionate de urmările unor accidente ce pot avea loc în activitatea sportivă (competiții, concursuri, antrenamente), la domiciliu, pe stradă, la odihnă etc.

Prima de asigurare este convenabilă. Astfel, la o asigurare de accidente cu sume asigurate de 10 000 de lei pentru cazul de invaliditate permanentă totală și 5 000 de lei pentru cazul de deces se plătește o primă de numai 12 lei pe durata de 3 sau 6 luni, în funcție de sportul practicat, și de profesia de bază.

Pentru informații suplimentare și încheierea de asigurări, responsabilii cu munca ADAS din întreprinderi, instituții, cluburi sau asociații sportive, agenții de asigurare și lucrătorii inspectoratelor ADAS stau la dispoziția celor interesați.

Serialul nostru

Dramatica biografie a lui Fausto Coppi (V)

„IL CAMPIONISSIMO"

Rănile accidentului de la Primolano se vindecă greu

Clipe de destindere înainte de start. Din nou, Fausto Coppi e în atenția generală. Lîngă el, L. Bobet.

Dar, Fausto nu renunță, reia antrenamentul cu îndîrjire și în primăvara anului 1951 pedalează cu suplețe pe traseul Milano-San Remo. Cu zece zile înaintea marii curse a sezonului de primăvară, pentru a-și verifica „punchul", se aliniază la startul cursei Milano—Torino, vrea să cîștige, sprintează, e în frunte, însă la 200 m de linia albă, derapează, cade. Fractură de claviculă. La sfîrșitul lunii era din nou în șa. Participă la Turul Italiei, dar cu simpla intenție de a se antrena pentru Turul Franței. Fracturile atît de greu vindecate? Amintiri neplăcute. O ultimă cursă înainte de Tour de France, Turul Piemontului. Aleargă alături de fratele său mai mic Serse. Sosire tumultuoasă, agitată. Serse cade pe pistă. La hotel se plînge de dureri de cap, delirează. Este transportat la spital, dar cu toate îngrijirile nu poate fi salvat. Serse, fratele iubit, tovarășul cel mai de nădejde în bătăliile cicliste, dispărea în chip tragic. Coppi e frînt de durere. Va mai putea participa la Turul Franței? Contractul de profesionist îl obligă.

Și Fausto pornește din Metz fără mari speranțe. Victima unei intoxicații alimentare în etapa Carcassonne — Montpellier, Coppi suferă imens. Elvețianul Koblet, observînd situația, atacă. Il campionissimo nu poate riposta, pierde 33 de minute. Toți se așteaptă ca el să abandoneze, reporterii pregătesc articolele, dar se înșeală. Coppi nu abandonează niciodată. Este învins, dar respectat. Și apoi admirat, cînd în stilul său magnific cîștigă la Briançon etapa Izoardului.

1952. Coppi are 33 de ani, inima sa bate cu 44 de pulsații pe minut. Pentru unii e „bătrîn", terminat. Dar el se simte mai tînăr ca oricînd și pentru a doua oară realizează dubletul Giro-Tour, obligînd și pe cei mai neîncrezători, pe ultimii sceptici, să-și scoată pălăriile. În Turul Franței, ediția a 39-a Coppi a avut un avans de 28'17" față de Ockers, al doilea clasat, a cîștigat 5 etape, premiul cățărătorilor, și a adus o contribuție decisivă la victoria echipei italiei. Gino Bartali eternul rival a acceptat în mod sportiv un rol de gregario devotat, mergînd pînă acolo încît i-a dat roată lui Coppi și i-a dus trenă în multe etape. Din palmaresul lui Coppi lipsea o singură floare rară, alît de mult căutată de cicliști — titlul de campion mondial. De

data aceasta nu-i va scăpa desigur, dar nesansa îl pindește iarăși. Participînd la un criteriu, cade într-o busculadă pe velodromul din Perpignan: clavicula și omoplatul fracturate. Convalescența este penibil de lungă și chinuitoare. Tricolul pictat în culorile curcubeului rămîn în continuare un vis îndepărtat. Să fi fost aceasta lovitura de grație? Va mai putea alerga Coppi, se va mai urca pe bicicletă „il campionissimo"?

Familia, prietenii îl sfătuiesc să renunțe. Riscurile par să fie prea mari. Dar nu, Coppi nu poate părăsi scena fără titlul mondial. Munca istovitoare de pregătire reîncepu într-un crescendo impresionant. Coppi se află din nou la startul Turului Italiei. De necrezut. Îl cîștigase de 4 ori. Ce-i mai trebuie? — se întrebau unii. Hugo Koblet îl va doborî de data aceasta. Într-adevăr, elvețianul, într-o formă transcendentă, domină cursa din primele etape și se instalează lider solid al clasamentului. Coppi atacă disperat în Dolomiți, încercînd să-i răpească lui Koblet tricoul roz. Sosește primul la Bolzano, însă elvețianul, excelent coborîtor, limitase diferențele și continua să conducă în clasament.

În seara aceea, potrivit unui vechi obicei, Coppi telefonă acasă, la Novi Ligure. Soția sa era la curent cu situația. Ascultase declarațiile descurajante făcute de Coppi la radio, imediat după sosirea în etapă. „Cred că ar fi inutil să încerc mîine un nou atac, spusese Coppi. N-aș reuși, poate e mai bine să admit înfrîngerea. Cursa e pierdută". Bruna căută să-l încurajeze pe soțul său, dar el îi spunea: „Bruna, încep să îmbătrînesc. Nu mai sînt campionul de altădată. De data aceasta sînt foarte obosit, voi putea să încep o nouă bătălie pe pantele înfricoșătoare ale Alpilor, pe Stelvio?" Marina, care ascultase cuvintele tatălui său, smulse receptorul și strigă: „Tăticule, trebuie să-l bați pe Bartali. Bate-l, la-i tricoul roz. Vreau ca Bartali să aibă tricoul negru".

„Dar Bartali nu e aici, nu intră în discuție — încerca să obiecteze Fausto. Koblet, un elvețian înalt și blond, e cel care învinge. Pe el trebuie să-l bat".

„Bate-l și pe Koblet. Dacă nu cîștigi, fetele cu care mă joc vor rîde de mine și-mi vor lua păpușile".

Coppi nu mai spuse nimic. Era înmărmurit.

Mai tîrziu mărturisea că vorbele fetiței sale îi făcuseră mai rău decît critica a 100 de ziariști. Gîndul că, din cauza lui, Marina ar putea fi ironizată de fetele cu care se joacă, îl lovise ca o palmă în plin obraz.

A doua zi Fausto atacă amețitoarele înălțimi ale Alpilor, cu elanul puțin inconștient al anilor care-i aminteau de duelurile sale cu Bartali. Recital patetic. Se cățără printre zăpezi, pe Stelvio, cu îndemînarea și suplețea unui tînăr, sosi în vîrf, vultur solitar și se lansă nebunește pe coborîre. Expresia „à tombeau ouvert" nu-l mai înspăimîntă.

„Eu și Marina — povestea soția sa, Bruna — tremuram, ascultînd la radio reportajul transmis din cursă. Știam că omul acela pedala, lupta pentru noi pe povîrnișurile pline de primejdii ale Alpilor. Știam că dincolo de oboseală, decepție, teamă, descurajare, dincolo de orice, era dragostea lui pentru noi. Marina își striga în aparat încurajările pentru tăticul ei, ca și cum el ar fi putut-o auzi. Se părea că vocea Marinei îl împinge ca o mînă nevăzută pe Fausto în escalada sa pe două roți, îl ajută să învîrtă mai repede pedalele, în aerul rece al muntelui. Cînd Ferretti anunță la radio că Fausto a preluat tricoul roz și a cîștigat Turul Italiei, Marina mi se aruncă de gît manifestîndu-și toată bucuria, plîngînd și rîzînd. Cîteva zile mai tîrziu, directorul tehnic al echipei Bianchi, Zambrini, ne-a căutat și m-a întrebat: «Ce i-ați spus lui Fausto în seara aceea la Bolzano? S-a schimbat ca prin farmec. La culcare i-a rugat pe mecanic să-i pună angrenajul pe care-l folosise în 1949 în aceeași etapă». Convorbirea cu Marina o ținuse numai pentru el. Ei n-ar fi înțeles poate că vorbele unei fetițe de cinci ani ar putea hotărî soarta unui Tur al Italiei.

Coppi o iubea nespus de mult pe Marina. Cea mai mare plăcere a sa era să-i spună povești. Inventate de el. Îi plăceau mai mult decît cele citite din cărți. Se spune că înainte de etapă, în clipele de repaus, Coppi își petrecea timpul imaginînd legende frumoase pentru fetița sa.

Ilie GOGA

(va urma)

EDIȚIA JUBILIARĂ A OLIMPIADEI ALBE

FILE DE ISTORIE

VII. Cortina d'Ampezzo, 1956

Cu 32 de țări participante, reprezentate de 923 de sportivi, stațiunea italiană Cortina d'Ampezzo, „perla Dolomiților", stabilește recorduri ce nu vor fi depășite decît la Innsbruck. Pentru prima oară sînt prezenți la „Olimpiada albă" sportivii sovietici. Precum Polonia (prin Franciszek Gron-Gasieni, al III-lea la combinata nordică) și — mare surpriză — Japonia (prin Chiharu Igaya, al II-lea la slalom special) vor obține primele medalii în jocurile de iarnă.

Italienii și-au demonstrat cu acest prilej capacitatea organizatorică: instalații excelente, condiții tehnice perfecte și o ambianță entuziasmantă.

Jocurile de la Cortina au prilejuit afirmarea multor „stele", dar în istoria sporturilor de iarnă ele vor rămîne legate de un nume: Anton (Toni) Sailer, triplu campion olimpic, un veritabil „Owens al zăpezilor". Sailer, fiul unui cabanier din Kitzbühel, avea 20 de ani, însă nimic din ceea ce se cheamă „secretele schiului" nu-i erau necunoscute. Schiorul austriac coboară ca o năluca pe pîrtiile teribil de periculoase ale Dolomiților (numai 6 concurenți termină coborîrea fără căzături!) și cîștigă detașat slalomul uriaș, slalomul special și coborîrea, toate cele trei probe alpine, obținînd concomitent titlul de campion mondial la combinată (probă care din motive enigmatice nu figurează în programul olimpic). Singurul schior care a reușit această performanță la Jocurile Olimpice și care cu greu va fi egalat (poate Killy?) — impresiona prin inteligență tehnică, eleganță, ușurință deconcertantă și un excepțional simț al echilibrului. Mirajul cinematografului l-a făcut însă pe Sailer să părăsească prea devreme pîrtiile de concurs, devenind actor de film.

Din nou prezenți la jocuri, de data aceasta și la probele feminine, schiorii români încearcă să se afirme. Pîrtiile marilor concursuri, mult deosebite de cele din țară se dovedesc prea pretențioase pentru bagajul nostru tehnic (cei mai bine clasați fiind: Pandrea — locul 31 la coborîre bărbați și Mady Marotineanu — locul 39 la slalom uriaș femei). Și la fond, și la sărituri, diferențele față de campioni se mențin căci progresului nostru îi corespunde un progres tot atît de mare pe plan mondial.

Probele de fond sînt foarte disputate. Un pădurar suedez, Sixten Jernberg, cîștigă maratonul zăpezii (50 km), dar își adaugă pe panoplie încă trei medalii: două de argint (15 km și 30 km) și una de bronz (ștafeta 4 x 10 km). Finlandezul Hakulinen iese învingător la 30 km. Ștafeta de 4 x 10 km revine selecționatei U.R.S.S., iar proba feminină de 10 km — schioarei sovietice Liubov Kozîreva. Pentru prima oară în istoria jocurilor, norvegienii nu mai cuceresc locul I la săriturile de la trambulină. Campion olimpic va fi de data aceasta finlandezul Antti Hyvärinen, cu o săritură de 84 m.

În probele de bob, dominate de italieni și elvețieni (al căror conducător, Franz Kapus, este, la 47 de ani, cel mai vîrstnic învingător al jocurilor de iarnă), echipajele românești (de 2 și de 4) se clasează simetric pe locul 14.

Una din marile surprize ale acestei „Olimpiade albe" este victoria echipei debutante a U.R.S.S. în turneul de hochei pe gheață. Condusă de celebrul hocheist-fotbalist Vsevolod Bobrov, reprezentativa sovietică învinge cu 2—0 Canada și cu 4—0 S.U.A., cucerind titlul olimpic.

Pentru prima oară din 1932 încoace, norvegienii nu cîștigă nici o medalie de aur la patinaj viteză. În schimb, pe patinoarul de pe lacul Misurina, Evgheni Grișin se dovedește a fi unul dintre cei mai mari patinatori ai lumii pe distanțe scurte.

La patinaj artistic, doi frați americani pe podium: locul I — Hayes Alan Jenkins și locul III — David Jenkins.

Pentru prima oară în istoria jocurilor, competițiile de la Cortina d'Ampezzo sînt retransmise prin televiziune, ceea ce a sporit considerabil în Europa popularitatea sporturilor de iarnă.

(vib)

Biatloniștii români sînt hotărîți să mai urce o treaptă

În România, biatlonul este un sport nou. În 1960 antrenorul asociației sportive Armata Brașov, Marcel Stuparu, a strîns un grup de fondiști pe care i-a pregătit pentru biatlon.

Debutul internațional al sportivilor români a avut loc în ianuarie 1961, cu prilejul unui concurs desfășurat la Zakopane. Rezultatele nu au fost strălucite, în schimb, experiența acumulată s-a dovedit deosebit de bogată. Au urmat cîțiva ani de tatonări, de muncă asiduă, și performanțele bune nu au întîrziat să apară.

În 1964, cu prilejul Jocurilor Olimpice de la Innsbruck, maestrul sportului **Gheorghe Vilmoș** a adus o mare satisfacție schiului românesc: locul 5 în proba de biatlon. Doi ani mai tîrziu, la campionatele mondiale de la Garmisch-Partenkirchen, desfășurate în condiții meteorologice extrem de vitrege, **Gheorghe Cimpoia** și **Niculae Bărbășescu** au ocupat locurile V și, respectiv, VI, confirmînd clasa biatlonistilor români. A fost o cursă extrem de severă, la capătul căreia fostul campion mondial Jordet s-a clasat pe locul XVIII, iar campionul olimpic Melanin pe locul XXI. La ștafeta 4x7,5 km, programată pentru prima dată la C.M., **Carabela, Cimpoia, Bărbășescu** și **Vilmoș** au ocupat locul VI. După un an, la C.M. de la Altenberg, aceeași ștafetă s-a clasat pe locul V. Dar, ceea ce a bucurat mai mult cu prilejul întrecerilor din R. D. Germană, a fost succesul lui **Gheorghe Cercel**, cîștigătorul medaliei de bronz (prima medalie cucerită de un schior român la o competiție cu caracter mondial) la categoria tineret.

Pentru a X-a ediție a Jocurilor Olimpice, biatloniștii noștri, pregătiți de **Marcel Stuparu** la fond și de **Laurian Cristescu** la tragere, s-au antrenat cu toată seriozitatea

C. CARABELA

încă din lunile de vară. Pregătirile pe zăpadă au început de abia în luna decembrie, la Novosibirsk. La recentele campionate republicane, **Gheorghe Vilmoș** s-a dovedit din nou cel mai bun, cucerind victoria în proba individuală.

România va fi reprezentată la Autrans (stațiunea în care se vor desfășura întrecerile de biatlon) de către Gheorghe Vilmoș, Constantin Carabela, Niculae Bărbășescu și Gheorghe Cimpoia, precum și de un element mai tînăr, Ion Țeposu, revelația actualului sezon.

Pentru întrecerile celei de a X-a ediții a Jocurilor Olimpice, biatloniștii noștri sînt hotărîți să facă totul pentru a-și păstra poziția fruntașă cucerită în acest sport și chiar pentru a-și depăși performanțele anterioare. Ne-o spun, în primul rînd perseverența și conștiinciozitatea cu care s-au pregătit.

D. STANCULESCU

Actualitatea internațională

INTERNAȚIONALELE DE TENIS DE MASĂ ALE ROMÂNIEI

(Urmare din pag. I)

neului feminin să ne prilejuiască cîteva satisfacții. Dimineața, prima selecționată a României a tranșat favorabil semifinala cu reprezentativa R.F. a Germaniei: 3—1. Începutul nu a fost de bun augur pentru românce, dar, a anunțat o dispută antrenantă, strînsă, în care calmul și tactica aveau să decidă. În ultimul set al primei confruntări, Mihalca conduce cu 15—10 și 20—17 la Agnes, Simon, dar se grăbește și pierde pe rînd șansa de a finaliza cu succes. Apoi, Maria Alexandru ne dă și ea emoții pentru că cedează primul set la Edith Bucholz, deși, refăcuse de la 2—8 la 16—14. După aceste „dușuri reci", jucătoarele noastre își revin și mobilizate de... spectrul înfrîngerii, lucrează cu atenție fiecare minge, marcînd în serie. Astfel, în continuare, rezistența lui Bucholz devine inutilă, iar la dublu, și în ultimul simplu — susținut de Mihalca în compania aceleiași Bucholz — victoria se conturează cu claritate. Prin urmare, echipa feminină a României (A) s-a calificat în finală, unde va da replica formației R.D. Germane. Aceasta din urmă, în ciuda faptului că englezoaica Mary Wright n-a lăsat decît un set adversarelor (Gabrielle Geissler și Doris Hovestadt), a știut să se impună în semifinala cu Anglia.

Un alt rezultat meritoriu, încurajator, l-a adus reprezentativa secundă a României, ale cărei echipiere au găsit antidotul stilului de joc al sportivelor din R.P.D. Coreeană, obținînd un scor clar: 3—1. Atît Magdalena Lesai cît și Victoria Babiciuc au dreptul la felicitări.

Iată, însă, că sfîrșitul programului de dimineață a adumbrit — în oarecare măsură — aceste satisfacții. Către prînz, băieții noștri nu au putut ține pasul cu jucătorii iugoslavi, în cadrul uneia dintre semifinale. Ei au plecat de la masa de joc cînd arbitrii consemnau scorul de 5—1 în favoarea echipei Iugoslaviei. Punctul de onoare a fost înscris de Giurgiucă (la Surbek), dar nici el n-a corespuns pe deplin, fiind inegal (de pildă, acel 0—2 — la 15 și la 8 — cu Stipancici). Negulescu și Covaci au vădit scădere de formă.

Am așteptat cu speranțe disputa decisivă pentru locul I în turneul feminin. Era de presupus că formația noastră va reuși să se impună, avînd în vedere comportarea din meciurile precedente. Dar speranțele ne-au fost înșelate. Maria Alexandru și Eleonora Mihalca au pierdut (1—3) de o manieră care a surprins, în fața cuplului Gabrielle Geissler și Doris Hovestadt din R.D. Germană. Și asta, după ce Maria pornise bine din start: 2—0 cu Geissler. Din păcate, a fost doar un foc de paie. Pentru că Mihalca nu s-a regăsit aproape nici un moment în partida cu Hovestadt, și tot ea, la dublu; a greșit elementar serii de atacuri. La scorul de 2—1 pentru oaspete, Maria Alexandru s-a aflat în fața cu Doris Hovestadt, o sportivă dîrză, dar dispunînd de o gamă mai redusă de mijloace tehnice. Totuși, campioana noastră a acționat crispat, s-a angrenat în jocul destul de stereotip al adversarei sale — care puncta numai cu forhandul — n-a încercat s-o incomodeze cu nimic. Astfel, ea a pierdut la un scor sever.

Finala masculină a oferit o suită de partide pasionante, cu schimburi de mingi efectuate în mare viteză, cu lovituri puternice și variate. Mai siguri și rapizi, jucătorii reprezentativei R.P.D. Coreene au recoltat victoria (5—2) cu toată rezistența opusă de sportivii iugoslavi.

REZULTATE TEHNICE

Dimineață. *Echipe femei, semifinalele locurilor 5—8:* U.R.S.S. — Iugoslavia 3—0, Ungaria — Cehoslovacia 3—0; *locurile 1—4:* R.D. Germană — Anglia 3—2; Hovestadt — Heaps 1—2, Geissler — Wright 0—2, Hovestadt, Geissler — Wright, Heaps 2—0, Hovestadt — Wright 1—2, Geissler — Heaps 2—0, România (A) — R. F. a Germaniei 3—1: Mihalca — Simon 1—2 (—17, 20, —22), Alexandru — Bucholz 2—1 (—17, 18, 13), Alexandru, Mihalca — Simon, Bucholz 2—1 (10, —18, 19), Mihalca — Bucholz 2—1 (15, —16, 19); *locurile 9—11:* România (B) — R.P.D. Coreeană 3—1: Lesai — Cian Kan Suk 2—0, Babiciuc — Kan Suk Za 2—1, Lesai, Babiciuc — Cian Kan Suk, Kim Ban Za 1—2, Lesai — Kan Suk Za 2—1; *echipe bărbați, semifinalele locurilor 5—8:* U.R.S.S. — Anglia 5—4 și R.F. a Germaniei — Suedia 5—2; *locurile 1—4:* R.P.D. Coreeană — Cehoslovacia 5—2 și Iugoslavia — România (A) 5—1: Stipancici — Giurgiucă 2—0, Surbek — Covaci 2—1, Korpa — Negulescu 2—1, Surbek — Giurgiucă 0—2, Stipancici — Negulescu 2—0, Korpa — Covaci 2—0; *locurile 9—11:* Ungaria — România (B) 5—1.

După amiază. **Echipe femei, finalele loc. 1—2:** R.D. Germană—România (A) 3—1: Geissler—Alexandru 0—2 (—7,—17), Hovestadt—Mihalca 2—0 (11, 19), Geissler, Hovestadt—Alexandru, Mihalca 2—1 (—11, 12, 17), Hovestadt—Alexandru 2—0 (8,10), **loc. 3—4:** R.F. a Germaniei—Anglia 3—2, **loc. 5—6:** Ungaria—U.R.S.S. 3—1, **loc. 7—8:** Cehoslovacia—Iugoslavia 3—1, **loc. 9—10:** România (tineret)—România (B) 3—2, **loc. 11:** R.P.D. Coreeană. **Echipe bărbați, finalele loc. 1—2:** R.P.D. Coreeană—Iugoslavia 5—2: Kim Cian Ho—Stipancici 2—1, Iun Rian Von—Surbek 2—0, Kim Cian Ho—Korpa 2—1, Iun Rian Von—Stipancici 2—0, Kan Nun Hoa—Surbek 0—2, Iun Rian Von—Korpa 2—1, **loc. 3—4:** România (A)—Cehoslovacia 5—2, **loc. 5—6:** U.R.S.S.—R.F. a Germaniei 5—4, **loc. 7—8:** Suedia—Anglia 5—2, **loc. 9—10:** R.D. Germană—Ungaria 5—2, **loc. 11:** România (B).

Programul de azi, de la *ora 9:* jocuri la probele de dublu femei și dublu bărbați, pînă la finale: meciuri din primul tur la simplu bărbați; de la *ora 16.30:* turnirile I, II, III la probele de simplu femei și simplu bărbați.

IN SALĂ:

Nadejda Cijova — 18,28 m la aruncarea greutății!

Cu prilejul unui concurs atletic de sală desfășurat la Leningrad, Nadejda Cijova a aruncat greutatea la 18,28 m, realizînd astfel cea mai bună performanță mondială pe teren acoperit. Vechea performanță era de 17,86 m și îi aparținea.

Cijova este prima atletă din lume care depășește granița celor 18 m la aruncarea greutății într-un concurs de sală.

Cuplul Țiriac-Năstase din nou învingător

NEW DELHI 29 (Agerpres). **Cuplul român Ion Țiriac — Ilie Năstase a cîștigat proba de dublu bărbați din cadrul campionatelor internaționale de tenis ale Indiei de nord, desfășurate la New Delhi. În finala probei, tenismanii români au întrecut cu 6—1, 7—9, 6—2, 6—2 perechea indiană Premjit Lall — Jaideep Mukerjea.**

Proba de simplu bărbați a revenit indianului Lall, învingător cu 6—0, 2—6, 9—7, 6—3 în finala disputată cu Ion Țiriac.

BREVIAR

SENZAȚIONAL: 39,2 ÎN PROBA DE 500 M LA PATINAJ VITEZA

INZELL 29 *(Agerpres).* — Recordul mondial la patinaj viteză în proba de 500 m a fost ameliorat de doi concurenți în competiția preolimpică desfășurată la Inzell (R. F. a Germaniei).

La capătul celei mai rapide curse din istoria acestei probe, patinatorul vest-german Erhard Keller a înregistrat timpul de 39,2, iar al doilea clasat, japonezul Keișchi Suzuki, a obținut 39,3. Recordul mondial oficial, deținut împreună de Grișin (U.R.S.S.), Gray (S.U.A.) și Keller, era de 39,5. În concursul de la Inzell, Grișin a ocupat locul cinci cu 40,2, iar Gray, locul șase cu 40,4.

Erhard Keller, în vîrstă de 24 de ani, student la Facultatea de stomatologie, se anunță printre marii favoriți ai Olimpiadei albe de la Grenoble.

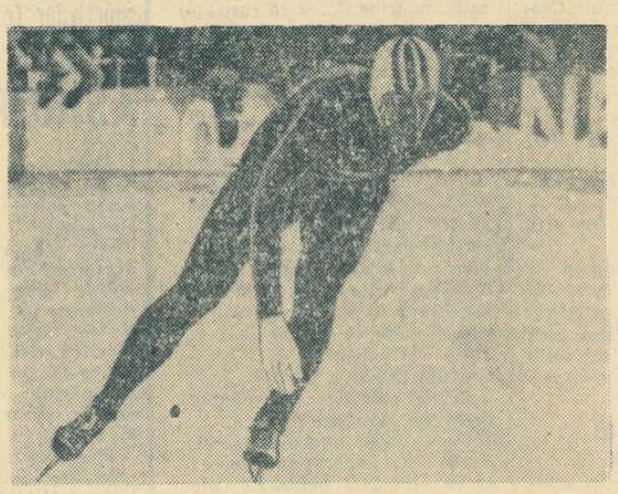

Stabilind două noi recorduri mondiale și cîștigînd titlul de campion al Europei, patinatorul norvegian Fred Anton Maier se anunță drept unul dintre cei mai îndreptățiți să... urce pe podiumul olimpic de la Grenoble.

Telefoto UPI — Agerpres

S-AU ÎNCHEIAT JOCURILE MONDIALE UNIVERSITARE DE IARNĂ

INNSBRUCK 29 *(Agerpres).* — La Innsbruck au luat sfîrșit Jocurile mondiale universitare de iarnă, care au constituit pentru cea mai mare parte a concurenților o ultimă verificare înaintea Jocurilor Olimpice de iarnă de la Grenoble.

Derbiul turneului de hochei U.R.S.S. — Canada a dat naștere unui joc echilibrat. Scor final: 5—5 (1—2, 3—1, 1—2). Echipa Cehoslovaciei și-a asigurat locul doi, învingînd Suedia cu 10—5 (4—1, 3—1, 3—3). Clasament: 1. U.R.S.S. 9 puncte (54—8); 2. Cehoslovacia 8 puncte; 3. Canada 6 puncte; 4 Finlanda 4 puncte; 5. Suedia 3 puncte; 6. Austria 0 puncte.

Proba de coborîre bărbați a revenit schiorului american Scott Pyles, cronometrat pe distanța de 3 100 m (diferență de nivel 780 m) cu timpul de 2:15,90. Pe locul doi s-a clasat Gunther Scheurl (R. F. a Germaniei) — 2:17,16.

Combinata alpină a fost cîștigată de cehoslovacul Milan Pazout. În clasamentul neoficial pe țări, locul întîi este ocupat de U.R.S.S. cu 8 medalii de aur, 5 de argint și 5 de bronz, urmată de S.U.A. (4-5-3); Japonia (3-4-4).

★

ÎNAINTEA participării la turneul olimpic de la Grenoble, selecționata de hochei pe gheață a S.U.A. a sosit în Europa, unde va susține o serie de jocuri de verificare.

În primul dintre acestea, desfășurat la Bad Toelz, hocheiștii americani au învins cu scorul de 3—1 (0—1, 2—0, 1—0) reprezentativa R. F. a Germaniei. Golurile învingătorilor au fost marcate de Hurley (min. 28), Stordhal (min. 29) și Brooks (min. 41). Pentru gazde a înscris Hanig (min. 4).

ȘAHIȘTII ROMÂNI AU EVOLUAT MERITORIU LA BEVERWIJK

AMSTERDAM 29 *(Agerpres).* — Tradiționalele turnee din cadrul Festivalului de șah de la Beverwijk s-au încheiat, după ce timp de aproape trei săptămîni au polarizat atenția iubitorilor de șah din întreaga lume.

Un frumos succes a obținut maestra internațională Alexandra Nicolau (România), care în turneul feminin a reușit să se claseze pe primul loc, la egalitate de puncte cu încă două concurente. **În ultima rundă, Nicolau a remizat cu olandeza Vreeken. Una dintre principalele favorite ale turneului, jucătoarea sovietică Kozlovskaia, nu a reușit să ocupe în final decît locul cinci, în ultima rundă ea pierzînd surprinzător la Timmer. Iată clasamentul final: 1—3. Nicolau, Stadler, Vreeken 7 1/2 p.; 4. Malypetrova 7 p.; 5. Kozlovskaia 6 p.; 6—7. Heemskerk, Timmer 5 1/2 p.; 8—10. Ivanka, Ivanova, Sunnucks 5 p.; 11. Kowalska 3 1/2 p.; 12. Tuk 3 p.**

În grupa marilor maeștri, cîștigată detașat de sovieticul Korcinoi, ȘAHISTUL ROMÂN FLORIN GHEORGHIU A TERMINAT NEÎNVINS *turneul, ocupînd un meritoriu loc cinci,* înaintea unor puternici mari maeștri internaționali ca Ivkov, Matanovici, Karaklaici și Boboțov. În ultima rundă, Florin Gheorghiu a remizat cu americanul Rossolimo. Clasamentul final al turneului marilor maeștri are următoarea înfățișare: 1. Korcinoi 12 p.; 2—4. Hort, Portisch, Tal 9 p.; 5. Gheorghiu 8 1/2 p.; 6—7. Cirici, Matanovici 8 p.; 8—9. Ivkov, Ree 7 1/2 p.; 10—12. Boboțov, Donner, Pîdevski 7 p.; 13. Karaklaici 6 1/2 p.; 14. Rossolimo 6 p.; 15. Langeweg 5 p.; 16. Van Geet 3 p.

Remizînd în ultima rundă cu italianul Tatai, Victor Ciocîltea (România) a terminat pe locul 5—6 în grupa maeștrilor, al cărui clasament final este următorul: 1—3. Doda, Medina, Ostoici 10 p.; 4. Uitelki 9½ p.; 5—6. Ciocîltea, Nikolici 9 p.; 7. Zuckerman 8 1/2 p.; 8—9. Flesch, Marovici 8 p.; 10. Tatai 7 1/2 p.; 11. Van Scheltinga 7 p.; 12. Jongsma 6 1/2 p.; 13—14. Hartoch, Vyslouzil 5 1/2 p.; 15. Dunkelblum 3 1/2 p.; 16. Crabendam 2 1/2 p.

CU BALONUL ROTUND ÎN JURUL LUMII

● Corespondențe speciale; LONDRA: Celtic Glasgow a fost eliminată și din „Cupa Scoției" ● PARIS: O lideră mai puțin autoritară decît s-ar părea ● Real Madrid s-a distanțat ● Două echipe braziliene iau startul în „Copa libertadores"

FOTBALUL BRITANIC A FOST DOMINAT SÎMBĂTĂ DE MECIURILE DE „CUPĂ". Atît în Anglia cît și în Scoția echipele din prima ligă au fost angrenate în partide de „Cupă".

În Scoția a avut loc primul tur cu participarea echipelor din liga I. „Lovitura de teatru" s-a produs la Glasgow, unde Celtic, deținătoarea trofeului și cîștigătoarea campionatului de anul trecut, a fost învinsă cu 2—0 de Dunfermline Athletic! După eliminarea din „C.C.E." și pierderea întîlnirii decisive din finala „Cupei intercontinentale", aceasta este cea de a treia lovitură pe care o primește Celtic în mai puțin de 6 luni.

În Anglia, în turul al III-lea al meciurilor de „Cupă" la care participă formațiile din liga I, meciul cel mai important a fost programat la Manchester, unde cîștigătoarea campionatului de anul trecut, Manchester United, a fost opusă cîștigătoarei „Cupei Angliei" (ediția 1966—67) Tottenham Hotspur. Partida s-a încheiat la egalitate: 2—2. Conform regulamentului existent atît în Anglia cît și în Scoția, jocurile de cupă care se încheie nedecis se rejoacă. Alte rezultate mai importante: Bournemouth — F. C. Liverpool 0—0!, Colchester — West Bromwich Albion 1—1, Manchester City — F. C. Reading 1—1!, Shrewsbury — Arsenal 1—1!

Herb AUDREY

ÎN ETAPA DIN 28 IANUARIE A CAMPIONATULUI FRANCEZ s-au înregistrat rezultatele: Red Star — St. Etienne 1—1, Rouen — Nantes 1—2, Rennes — Angers 1—1, Lyon — Sochaux 2—2, Ajaccio — Sedan 2—0, Nice — Monaco 0—2, Lille — Marseille 2—0, Bordeaux — Strasbourg 1—2. În clasament, după 22 de etape, conduce St. Etienne cu 33 p, urmată de Marseille 26 p, Sochaux și Ajaccio cîte 25 p, Bordeaux, Sedan și Nice cîte 24 p etc.

După o pauză de două săptămîni, campionatul s-a reluat în 7 ianuarie și a fost întrerupt la 14, pentru prima mare etapă de cupă cînd au intrat în competiție toate cluburile din prima divizie.

În campionat, St. Etienne a avut la un moment dat opt puncte avans și, cu toate că a suferit o înfrîngere și a făcut un meci nul în ultimele două întîlniri, mai are și acum un avans de șapte puncte. Clipele grele ale liderei se datoresc formei slabe a jucătorilor Herbin și Mekloufi, întineririi echipei, care s-a dovedit necesară, dar și unui meci de cupă foarte dur, pe un teren greu și înzăpezit, împotriva formației Sedan. În schimb, asistăm la revenirea campioanei pe 1966 și 1967, Nantes. Într-adevăr, trei victorii din trei jocuri, dintre care una în fața lui St. Etienne, și iată că, paradoxal, Nantes (care este la 10 puncte de St. Etienne) se dovedește poate cel mai serios rival: secondantele liderei — Marseille, Ajaccio, Sochaux, Bordeaux, Sedan și Nice —, pentru motive diferite, nu au destulă regularitate în performanță.

Jean CORNU
redactor la ziarul „L'Equipe"-Paris

...ȘI SPENCER S-A ALES CU LIGAMENTELE RUPTE!

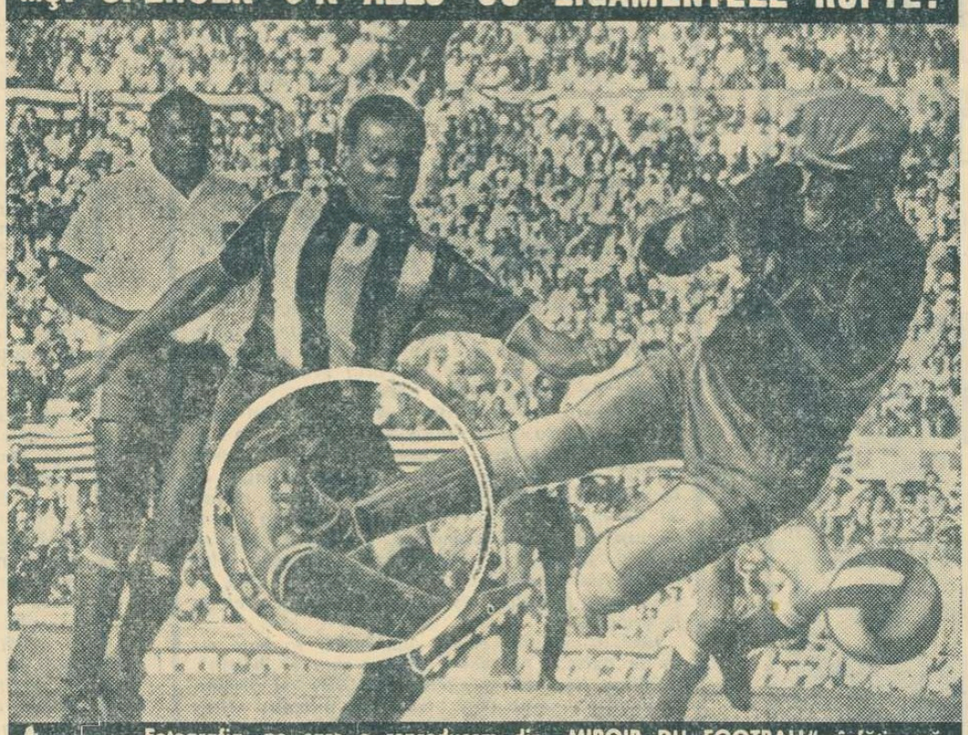

Fotografia, pe care o reproducem din „MIROIR DU FOOTBALL", înfățișează o fază care provoacă o adevărată spaimă oricărui iubitor al fotbalului. În meciul Penarol — Nacional, din campionatul Uruguayului, renumitul atacant al Penarolului, Alberto Spencer, cel mai bun fotbalist sud-american în anul 1966, a fost grav lovit de portarul Rogelio Dominguez. După cum se vede în fotografie, piciorul drept al lui Spencer a fost pur și simplu îndoit de atacul neregulamentar al portarului. Din fericire, accidentul nu s-a soldat cu o fractură — cum se credea la început —, ci numai cu o rupere de ligamente. Spencer va trebui să stea cel puțin 3 luni pe tușă...

● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ●

● La Cupa Europei la box, Italia (tineret) — Franța (tineret) 9—1.

● Campionatele internaționale de tenis pe teren acoperit, desfășurate la Bremen, s-au încheiat cu o mare surpriză. La simplu bărbați, egipteanul Shaffei l-a învins în finală pe francezul Contet cu 6—2, 6—3, 9—7. În finala de dublu: Caramicaej (Australia), Gottschalk (R.F.G.) — Shaffei (R.A.U.), Gulyas (Ungaria) 5—7, 4—6, 6—3, 13—11, 7—5.

● În meci amical de handbal feminin: Sel. orașului Nitra—Ungaria 7—9 (3—5).

● Pentru titlul mondial de box la cat. muscă, boxerul Chartchai Chionoi (Tailanda) l-a învins prin k.o. în repriza a III-a pe mexicanul Torres.

● Actuala ediție a crosului de la San Sebastian a fost cîștigată de spaniolul Miguel Maiz, care a parcurs 10 km în 33:07,06. Favoriții Gammoudi (Tunisia) și Wolde (Etiopia) au ocupat locurile 4, respectiv 7.

A ÎNCEPUT „CUPA CAMPIONILOR AMERICII DE SUD"

denumită și „Copa Libertadores". La actuala ediție participă o serie de formații valoroase. Pentru prima oară, după o absență de 3 ani, în competiție iau startul și două echipe braziliene: **Palmeiras** Sao Paulo și **Nautico** Recife. Printre cele 21 de formații participante se află **Independiente** și **Estudiantes** din Buenos Aires, **Universidad** și **Universidad Catolica** din Santiago, **Penarol** și **Nacional** din Montevideo. **Racing Club** Buenos Aires — deținătoarea trofeului — se califică direct în sferturile de finală.

Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu 23—25.

40365

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex: sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XIV Nr. 79 (5513)

Miercuri 31 ianuarie 1968

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

24 ore

VOLEIBALISTELE DE LA DINAMO — ÎNVINGĂTOARE ÎN „C.C.E.", LA TEL AVIV

TEL AVIV, 30 (prin telefon). — Programat în aer liber și amînat de duminică din cauza timpului nefavorabil, meciul feminin de volei din cadrul turului optimilor de finală ale „C.C.E." între campioana României, Dinamo București, și aceea a Izraelului, Hapoel Hamapil, s-a jucat luni seara, luînd sfîrșit cu victoria voleibalistelor noastre, la scorul de 3—0 (14, 7, 6). Returul întîlnirii va avea loc joi 8 februarie, la București.

Alpiniada republicană a tineretului

Federația română de turism și alpinism organizează pentru prima oară etapa de iarnă a alpiniadei republicane pentru tineret. Competiția se va desfășura în masivul Ciucaș, între 15 și 18 februarie și constă din parcurgerea unui traseu în circuit cu atingerea unor cote. În plus, concurenții au de îndeplinit o probă de schi pe un teren variat, specific alpinismului.

HOCHEIȘTII ROMÂNI ȘI-AU ÎNCHEIAT TURNEUL ÎN R.F.G. CU O VICTORIE

Încheindu-și turneul în R. F. a Germaniei, selecționata de hochei a țării noastre a întîlnit într-un meci de verificare echipa **ESV Kaufbeuren** de care a dispus cu scorul de 6—2 (2—0, 0—1, 4—1). Cele șase goluri ale echipei române au fost înscrise de **Ștefan** (2), **Varga, G. Szabo, I. Szabo** și **Calamar**. Pentru gazde au marcat **Stowasser** și **Uhlre**. De notat faptul că echipa ESV Kaufbeuren a fost întărită cu 4 jucători de la EV Fuessen.

Prof. Mircea Fomino conducînd antrenamentul echipei de baschetfete a Școlii sportive nr. 3 din Capitală. Printre elevele sale, care au pășit pe treptele consacrării, figurează: Valentina Degeratu, Monica Anastasiu, Dumitra Goran, Elena Sîrbu etc.

Foto: T. ROIBU

5 MINUTE CU ALEX. POPESCU

La început de drum...

Maestrul sportului **Alexandru Popescu** se află de cîteva zile din nou alături de foștii săi coechipieri: **Zahan, Kroner, Grințescu, Blajec...** De data aceasta, însă, în postura de antrenor al echipei naționale, motiv pentru care l-am rugat să ne împărtășească cîteva din intențiile sale la început de drum.

— Care este principalul obiectiv al anului 1968 pentru reprezentativa de polo a țării noastre?

— În primul rînd, turneul olimpic, unde selecționata română vizează locul IV sau V. Nu este exclus — în funcție de tragerea la sorți — să putem ocupa și locul III, după formațiile **Iugoslaviei** și **Ungariei**, marile favorite.

— Ce etape intermediare de verificare a echipei ați fixat?

— Programul competițional al „7"-lui reprezentativ este foarte bogat. Mai întîi, vom participa — fără jucătorii dinamoviști, extrem de solicitați în ultima perioadă — la turneul internațional de la Cluj, unde vor mai fi prezente naționala **R.D. Germane** și echipele orașelor **Belgrad, Budapesta** și **Leningrad**. În aprilie, ne vom deplasa în Italia pentru a întîlni **Squadra Azzurra** și formația **URSS**. Apoi, mai multe partide cu selecționata **R. F. a Germaniei** și un turneu în **R. D. Germană**, unde vom juca cu echipa țării gazdă și din nou cu cea a Uniunii Sovietice. Competiția cea mai importantă însă — un veritabil turneu preolimpic — o va constitui „Cupa celor 6 națiuni", care se va desfășura la Budapesta, în piscina din insula Margareta (începutul lunii iunie).

— Pe ce jucători va conta națională noastră în acest an?

— Am format lotul printr-un consult general la anuala consfătuire a antrenorilor: **Ciszer** și **Chețan** — portari, **Zahan, Kroner, Grințescu, Novac, Popa, Zamfirescu, Blajec, Mărculescu, Rusu, Firoiu, Szabo, Culineac** și **Țăranu**.

— Care vor fi, în linii mari, coordonatele pe care se va axa pregătirea echipei?

— În primul rînd mă gîndesc la pregătirea fizică specifică și apoi la cea tactică, domenii în care — după părerea mea — s-a lucrat insuficient în ultimul timp. Apoi, voi căuta să readuc în lotul național acea atmosferă optimistă de lucru, fără de care nu vom putea reuși prea mult. Mai precis, doresc o perfectă omogenizare, din toate punctele de vedere, a lotului.

CAMPIONATELE INTERNAȚIONALE DE TENIS DE MASĂ ALE ROMÂNIEI

CARMEN CRIȘAN ȘI MARIA CORODI — ÎN FINALA DE DUBLU

Astăzi — meciurile decisive la toate cele cinci probe individuale

O nouă etapă în marea competiție găzduită de sala Floreasca. De data aceasta, în programul zilei au figurat probele individuale. S-a jucat intens, pe toate mesele, orarul internaționalelor fiind respectat întocmai. Reuniunea de ieri dimineață ne-a putut aduce, astfel, la cunoștință *primii finaliști*. Și anume, *la dublu femei* și *dublu bărbați*. Ne bucură faptul că printre competitorii care vor participa la întrecerile decisive de astă-seară, s-au înscris de pe acum *Carmen Crișan* și *Maria Corodi*. Cele două junioare, în mare vervă, au rezolvat în favoarea lor trei dispute cu adversare cotate superior pe plan internațional, producînd tot atîtea surprize. În prima rundă, ele au învins pe sovieticele Svetlana Grinberg și Sonia Avetisian; apoi au eliminat cuplul Gabrielle Geissler — Doris Hovestadt (cel care întrecuse cu o seară înainte pe Maria Alexandru și Eleonora Mihalca, în cadrul finalei pe echipe) și perechea Mary Wright — Judy Heaps (Anglia). Considerăm semnificativ că tinerele jucătoare române au înregistrat triplul lor succes la capătul unor partide, terminate în cinci seturi, în care au acționat cu o deosebită voință pentru a înfrînge rezistența dîrză a unor adversare surprinse de tăria replicii. Pe lîngă felicitări — o apreciere pentru jocul dezinvolt, buna orientare tactică și tendința permanentă spre ofensivă a învingătoarelor. Carmen Crișan și Maria Corodi vor avea de înfruntat în finală pe *Agnes Simon* și *Edith Bucholz*. Jucătoarele vest-germane au trecut (nesperat), în semifinale, de primul nostru dublu, Maria Alexandru — Eleonora Mihalca. Învinsele au manifestat aceeași inconstanță, aceeași lipsă de curaj în acțiunile ofensive, de încredere în propriile forțe. Edificator în acest sens a fost și ultimul set, al cincilea, în care, la situația de 11—9 în favoarea lor, Maria Alexandru și Eleonora Mihalca au mai făcut doar un punct față de cele 12 ale adversarelor!

Astăzi, în jurul orei 18, precedînd finalele, va avea loc o festivitate — organizată de federația de specialitate — cu ocazia retragerii din activitatea competițională a maestrelor emerite Ella Constantinescu și Geta Pitică, ca și a maestrului sportului Gheorghe Cobîrzan.

Și pe tabloul masculin au fost definitivate cuplurile finaliste: *Stanislav Gomoskov — Uldis Eglitis* (U.R.S.S.) și *Kim Iun Sam — Iun Rian Von* (R.P.D. Coreeană). Românii Radu Negulescu și Dorin Giurgiucă au fost la un pas de calificare, cînd i-au condus pe Kim Iun Sam și Iun Rian Von, cu 2—1 la seturi și 20—18. Deci, două meciboluri, irosite însă din cauza unui autocontrol insuficient și a acelei concentrări atît de necesare în momentele cheie.

După amiaza a fost rezervată „simplurilor". Din competiția feminină s-au detașat — prin echilibru și durată —

C. COMARNISCHI
N. MARDAN

(Continuare în pag. a 4-a)

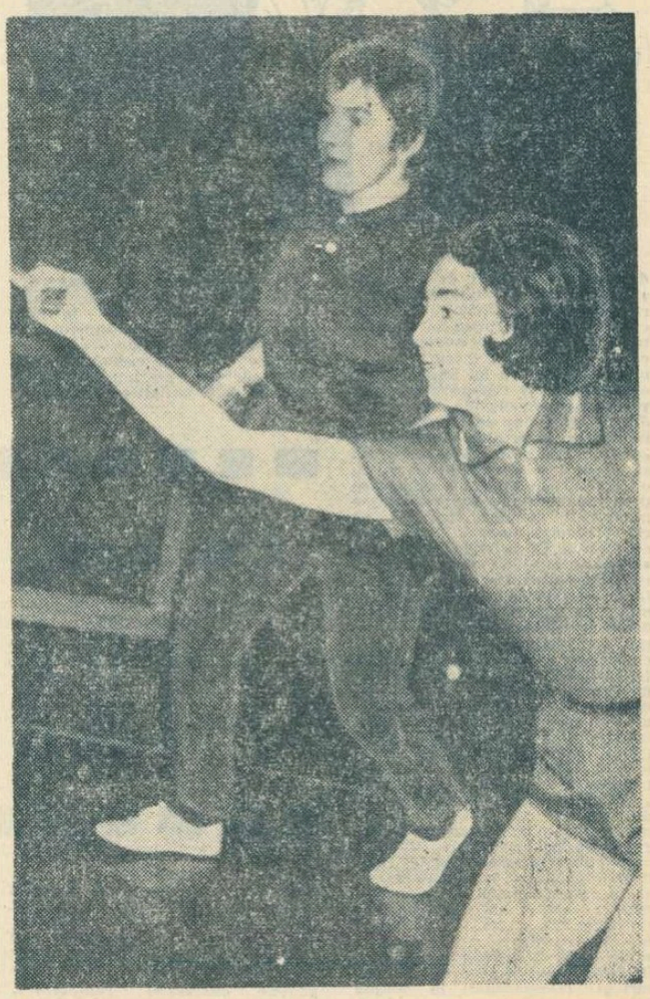

Performerele de ieri, în acțiune. (În prim plan, Carmen Crișan)

Foto: A. NEAGU

ȘCOLARII ȘI... VETERANII PE PÎRTII

● Nu de mult, au avut loc etapele orășenești ale campionatelor de schi rezervate școlilor profesionale și tehnice de 4 ani din Petroșeni și Lupeni. Probele de fond s-au desfășurat în zona dealului „Grafit" din Lupeni, iar cele alpine pe pîrtiile de pe dealul „Racoți" din Petroșeni. Iată cîștigătorii probelor: FOND, *juniori mici* (5 km) Mihai Săsăranu (Șc. prof. Petroșeni), *juniori mari* (10 km) Adalbert Török (Șc. prof. Lupeni), *ștafetă* (3 x 5 km) Școala profesională Petroșeni; ALPINE, *slalom special* Tiberiu Zeleneac (Șc. prof. Lupeni), *slalom uriaș* Ioan Zeleneac (Șc. prof. Lupeni).

De semnalat contribuția adusă la buna desfășurare a concursului de Comisia orășenească de specialitate și de asociațiile sportive Voința și Spartac din Petroșeni.

S. BALOI — coresp.

● La Rișnov, copiii centrului de schi din localitate și-au disputat întîietatea pe categorii de vîrstă. Au cîștigat, printre alții, Livia Vălui, D. Drăghici, Gh. Bobeș și I. Tret. De fapt, însă, această întrecere a constituit doar o... deschidere: după cei mai tineri schiori din Rișnov, s-au prezentat cei mai vîrstnici, rîșnoveni și brașoveni. Ei au participat la cea de-a VI-a ediție a „Cupei Veteranilor". Cei 36 de concurenți au fost împărțiți, pe grupe de vîrstă (între 35 și 60 de ani), în 9 echipe de ștafetă. De-a lungul celor circa 7 km ai parcursului disputa a fost foarte dîrză. A cîștigat formația rîșnoveană compusă din Moise Simion, Irimia Munteanu, Dumitru Brezeanu II și Ion Miloiu.

Mirică COSTICĂ
directorul liceului din Rișnov

Bună dispoziție înainte de start. Foto: N. AUREL

OLIMPIADA ALBĂ PE MICUL ECRAN

Televiziunea își propune să transmită de la Grenoble un program complex. Astfel, **marți 6 februarie** se va transmite ceremonia de deschidere a celei de a X-a ediții a Jocurilor Olimpice de iarnă (programată la ora 15; ora 16 — ora Bucureștiului); **miercuri seara** — rezumatul (filmat) al întrecerilor zilei; **joi la amiază** — proba de coborîre bărbați, iar seara bob 2 persoane și rezumatul competițiilor zilei; **vineri dimineața** — patinaj viteză (500 m femei), **după amiază** — hochei (U.R.S.S. — S.U.A), iar seara rezumatul întrecerilor zilei; **simbătă dimineață** — patinaj viteză (1 500 m femei) și schi fond (15 km bărbați), **la amiază** — proba de coborîre femei, iar seara — patinaj artistic (figuri libere, femei); **duminică la amiază** — slalom uriaș bărbați și sărituri speciale de la trambulina de 70 m, **după amiază** — hochei (Canada — S.U.A.), iar **seara** — rezumatul competițiilor zilei; **marți 13 februarie — la amiază** — slalom special femei, **după amiază** — hochei (U.R.S.S. — Suedia), iar **seara** — din nou hochei (Cehoslovacia — Canada); **miercuri dimineață** — schi fond (ștafeta 4x10 km bărbați) și patinaj viteză (500 m bărbați), **seara** — patinaj artistic (figuri libere perechi); **joi dimineața** — patinaj viteză (5 000 m bărbați) și biatlon, **la amiază** — slalom uriaș femei, **după amiază** — hochei (Suedia — Canada), iar **seara** — din nou hochei (U.R.S.S. — Cehoslovacia); **vineri dimineața** — patinaj viteză (1 500 m bărbați) și schi fond (ștafeta 3x5 km, femei), **la amiază** — slalom special bărbați (manșa I), **seara** — patinaj artistic (figuri libere bărbați); **simbătă la amiază** — slalom special bărbați (manșa a II-a), **după amiază** — hochei (Suedia — Cehoslovacia), iar **seara** — din nou hochei (U.R.S.S. — Canada); **duminică 18 februarie, la amiază** — sărituri speciale de la trambulina de 90 m, iar **seara** — ceremonia de închidere a celei de a X-a ediții a Jocurilor Olimpice de iarnă și un spectacol pe gheață.

Tragerea la sorți a 16-milor „Cupei României" la fotbal

Marți seara, la sediul Federației române de fotbal, a avut loc tragerea la sorți a unei noi etape, a 16-milor, a „Cupei României". Tragerea bilelor din urne, cu numele echipelor, a fost efectuată de actorii Horia Căciulescu și Radu Zaharescu.

Iată meciurile care se vor disputa pe data de 3 martie: **Lemnarul Odorhei — Jiul, Minerul Baia Mare — Universitatea Craiova, Chimia Făgăraș — Steaua, Crișul Oradea — Petrolul, Metalul București — Dinamo București, Vagonul Arad — Steagul roșu, Victoria Tg. Jiu — Universitatea Cluj, C.S.M. Sibiu — F. C. Argeș, Progresul Brăila — Dinamo Bacău, Metalul Tîrgoviște — Progresul București, Chimia Suceava — Farul, Politehnica Iași (fost C.S.M.S.) — U.T.A., T.U.G. București — A.S.A. Tg. Mureș, Dinamo Obor București — Rapid București, Ancora Galați — C.F.R. Timișoara, Marina Mangalia — Politehnica Timișoara.**

Prima echipă este organizatoare.

În caz de egalitate după 90 de minute, meciul se va prelungi cu două reprize a cîte 15 minute. Dacă egalitatea se va menține și după prelungiri, echipa care a jucat în deplasare se va califica pentru etapa următoare.

PLEDOARIE DEZINTERESATĂ PENTRU SPORTURILE ALBE

Poate părea ciudat că tocmai un fost atlet aduce elogii iernii și sporturilor de iarnă. Dar, tocmai de aceea cred că prețuirea are mai mare valoare: fiindcă este total sinceră și obiectivă, vine din partea cuiva care nu s-a născut în preajma munților.

Am descoperit iarna, ca Minulescu, la Predeal, și nu mă mir de loc că subtilul nostru Camil Petrescu considera Brașovul unul din cele mai frumoase orașe montane din Europa.

Dar iarna și munții nu sînt prezente numai aici, la 150 de kilometri de Capitală, ci pretutindeni în țară, căci inima țării noastre bate alpin pînă în cele mai mari depărtări.

Nu poți îndrăgi iarna dacă nu iubești și sporturile de iarnă. Cine nu a patinat în copilărie și nu a schiat pînă la bacalaureat, greu va înțelege și va iubi iarna.

Aici, frumusețile naturii și neastîmpărul sportivilor se aseamănă muzicii, muzicii simfonice. Cine n-a cunoscut-o, n-a înțeles-o și n-a îndrăgit-o pînă la o anumită vîrstă, greu va merge și va rămîne statornic legat de marile ei bucurii.

I-am întrebat pe mulți colegi, sportivi fruntași în multe alte discipline, care le este sportul cel mai drag dintre toate cîte au practicat vreodată? Poate veți crede că exagerez sau mint! Peste nouăzeci la sută dintre ei mi-au vorbit în superlative despre măreția și frumusețea schiului. Și cum nu ar fi așa, cînd schiul este singurul sport pe care-l poți face, cu satisfacții depline, de la trei la șaptezeci de ani!

Mai numiți-ne un sport care să îmbine atît de armonios lunecarea, viteza, spațiul! Desigur, cine n-a coborît măcar o singură dată pe schi, fie și cu zece kilometri pe oră, nu va înțelege și nu va fi de acord. Dar cine a făcut-o, e un om pierdut, cum spunem noi în glumă celor care schiază întîia dată, pentru că se va îndrăgosti de schi pentru totdeauna.

Este imposibil ca un om modern să nu se înfioare de aceste năluci, de aceste stele, căzînd cu o sută de kilometri pe oră din înaltul munților, sau să nu fie copleșit de omul-pasăre, Icarul zăpezilor și al trambulinelor, care plutește peste 150 de metri.

Pentru Mihail Sebastian nici o bucurie, nici o voluptate nu era asemenea schiului: nici a vinului, nici a muzicii, nici a dragostei.

Virgil LUDU

(Continuare în pag. a 2-a)

REGINA CALITĂȚILOR SPORTIVE: VITEZA

Experiența ne arată că, atunci cînd o țară dispune de mulți sportivi dotați cu calități de viteză, ea obține mari succese la cele mai multe discipline, viteza fiind rezultanta unor însușiri fundamentale pentru performanță. Ea rezultă din forță, prospețime nervoasă, vioiciune spirituală, în genere virtuți ale unor organisme tinere, încărcate de energii și capabile de explozițile necesare victoriei. Viteza se include organic în ceea ce numim, în general, detentă, fenomen fizic calitativ specific sportului.

Viteză este — în fond — în zvîcnirea lui Eusebio și în cea a lui Gruia, care se transformă în șuturi imparabile cu mingea de fotbal sau de handbal.

Viteză este zvîcnirea lui Randy Matson și a lui Gyula Zsivotsky, care permite aruncări record la greutate, la disc, la ciocan.

Viteză este reverul lui Santana ca și serviciul lui Tiriac.

Viteză este finișul fondistului care se aruncă asupra liniei de sosire înaintea adversarului.

Viteză este și craulul energic al lui Scholiander și, desigur, alergarea felină a lui Smith și Ryun.

Dar nimeni nu se naște vitezist, deși dintre toate calitățile sportive, aceea care datorează cel mai mult dispozițiilor naturale, este viteza. Aceste dispoziții naturale vor fi, desigur, utile în probele de viteză pură, dar în toate celelalte probe — unde viteza este, de asemenea, foarte necesară — e nevoie de mai mult. Este nevoie de cultivarea unei viteze specifice, necesară obținerii performanței la respectiva ramură de sport.

Nu toți sînt capabili să realizeze performanțe în probe de viteză, dar de o anumită viteză are, totuși, absolută nevoie orice sportiv dornic de performanțe înalte. Mai puțin la tir și la popice, mai mult la schi, la jocuri sportive, atletism, înot. Chiar și la gimnastică este nevoie de viteză. Iar viteza aceasta specifică, proprie fiecărei ramuri sportive, este perfectibilă în mare măsură. Exerciții potrivite permit oricărui sportiv ca, într-un timp relativ scurt, să-și îmbunătățească viteza. Există posibilitatea ca în acest domeniu să se realizeze ameliorări, uneori spectaculoase, care să se traducă prompt în performanțe îmbunătățite — într-o măsură mai mare decît, de exemplu, în domeniul tehnicii, unde progresul este mai lent, mai anevoios, iar efectul mult mai greu perceptibil.

Multe ramuri sportive se află în plină perioadă de hibernare competițională. Este momentul ca, în cadrul unei pregătiri fizice generale, să se insiste în mod special asupra exercițiilor menite să ridice viteza generală și specifică. În aceste luni, care nu trebuie să fie de odihnă, ci de pregătire intensă pentru noi salturi calitative, pot fi efectuate exerciții specifice poate mai dificile în plină perioadă competițională. În nici un caz să nu se admită întreruperea totală a activității sau scăderea precipitată a regimului de efort. Organismul, deprins cu activitatea, cere ca acest regim să aibă continuitate, întreruperile avînd, mai degrabă, efecte dăunătoare. Perioada de iarnă este cea mai favorabilă și, în multe cazuri, chiar **singura** în care practicanții multor ramuri sportive pot ataca de la fundament îmbunătățirea factorilor celor mai activi ai marii performanțe.

N. BRAȘOVEANU

Ce este şi cam ce ar trebui să fie

TRANSMISIA SPORTIVĂ?

Am convingerea că se discută (la modul serios şi argumentat) mult prea puţin despre transmisiunea sportivă ca gen radiofonic, despre exigenţele, particularităţile şi — de ce nu ? — viitorul ei. Probabil că în timpul sezonului fotbalistic, atunci cînd emisiunile sportive sînt în plină actualitate, nu prea se iveşte răgazul unei asemenea discuţii, iar în restul timpului, mulţi dintre cei prezenţi vara în faţa microfoanelor, au alte preocupări... În fond, dacă am avea curiozitatea să încercăm un larg sondaj (şi este păcat că la noi se utilizează prea puţin această atît de modernă metodă de investigare !), printre ascultătorii posturilor noastre de radio, am avea cu siguranţă surpriza să constatăm că radio şi telecronicarii se ocupă pe larg şi frecvent de anumite emisiuni cu un restrîns cerc de auditori şi telespectatori, în vreme ce comentariile sportive în direct, urmărite de milioane de iubitori ai sportului, rămîn să se „consume pe post" fără ca cineva să încerce o dezbatere teoretică, o cercetare a acordului modalităţilor reportericeşti cu preferinţele publicului, să ofere sugestii, să ridice obiecţii ş.a.m.d. E adevărat, se discută pe la colţuri, mai pe şoptite, mai aluziv, de parcă o intervenţie directă şi competentă ar fi incompatibilă cu tema dezbătută. Nu sînt nici partizanul notiţelor şi rînduleţelor mai mult sau mai puţin răutăcioase, strecurate „în treacăt" ici-colo; lipsite de posibilitatea argumentării, respectivele consemnări rămîn de multe ori în subconştientul cititorului drept sentinţe rostite „ex-catedra" şi nimic mai mult (Mi-aş permite să sugerez redactorului şef al ziarului „Sportul", înfiinţarea unei micro-rubrici de „cronică a transmisiei sportive" — dar, mă rog, să nu se spună că mă amestec prea mult în treburile redacţiei...).

Revenind la cele afirmate, reînnoiesc invitaţia la discutarea — să le spunem astfel — a „problemelor majore" ale transmisiilor sportive. Un schimb de idei pornit din intenţii bune nu se poate solda decît cu însemnate cîştiguri în folosul milioanelor de ascultători şi telespectatori, în slujba cărora se află, la urma urmei, microfoanele şi carele de reportaj. Deşi în ultimii 3—4 ani s-au făcut progrese certe în ceea ce priveşte realizarea transmisiunilor directe (în special la radio), mai sînt destule direcţii în care, după opinia mea, se cam bîjbîie.

Avem o „şcoală românească" de reportaj sportiv în direct ? Care ar fi, în linii mari, „reporterul ideal", sinteză-tip a calităţilor către care s-ar cuveni să se tindă? Care este genul de comentariu agreat de majoritatea ascultătorilor ? Tele-comentariul şi-a găsit, cu adevărat, personalitatea ? „Decupajele sonore" la care se recurge în emisiunile „Sport şi muzică" (pînă şi titlul a fost calchiat după emisiunea similară a posturilor franceze !), apte să ofere şi MULT şi PUŢIN în acelaşi timp, sînt de preferat incursiunilor „de largă respiraţie"? Care ar fi dozajul optim ? Există un „limbaj al transmisiei sportive" şi ce se face pentru cultivarea lui ?

Iată cîteva întrebări. Titlul unei emisiuni de la televiziune se potriveşte perfect : „Întrebări la care s-a răspuns, întrebări la care nu s-a răspuns încă". Socot că e o datorie să ne aducem contribuţia la încercările de elucidare a unor asemenea probleme, chiar dacă unii dintre noi ne întîlnim doar tangenţial cu sportul în preocupările cotidiene.

Intr-o vreme, se credea că, pentru a deveni un bun reporter sportiv este suficient să beneficiezi de ceva dicţie, de un ritm al frazării susţinut şi să cunoşti regulamentul jocului respectiv. Din fericire (pentru ascultători) o asemenea opinie s-a auto-torpilat pînă la discreditarea totală. Exigenţele gazetăriei radiofonice, proprii deceniului nostru, nu prea favorizează apariţia imposturii, detectînd-o imediat şi eliminînd-o prin supunerea la ridicol. Calea de mijloc a reportajului rămîne însă pe mai departe deschisă. Din păcate !

Reporterul ideal ? Fiecare îl vede în felul său. Totuşi, subiectivitatea are limite ; anumite criterii au o existenţă obiectivă şi, cu ceva bunăvoinţă, s-ar putea încerca cîteva creionări. Subsemnatul, ca „impricinat", nu poate emite decît opinii absolut personale. De pildă, nu consider reportajul care, pe parcursul a zeci de minute, se consumă în fraze de genul „Vasile pasează lui Gheorghe", drept transmisie sportivă. Este cel mult un inventar conştiincios, de maşină electronică. Beneficiem de raţiune necodificată tocmai pentru a discerne, a extrage concluzii, a emite aprecieri. Şi, în afară de aceasta, radio-ascultătorul, handicapat (permiteţi-mi să folosesc acest termen sportiv) de absenţa imaginii trebuie ajutat „să vadă". Aici intervine mai mult ca oriunde, noţiunea de „talent", capacitatea de sesizare şi de asociere imagistică fiind puse serios la încercare. Apoi — şi n-avem voie să uităm aceasta — radioul este o tribună de cultivare a limbii noastre româneşti. Exprimările precare discreditează, oricînd mai mult decît tăcerea cea mai profundă. Dar chiar mai reprobabilă decît eroarea gramaticală mi se pare practica răsucirii, de-a lungul unei transmisii, a aceloraşi biete 40—50 de cuvinţele, cînd limba noastră este capabilă de atîta varietate lexicală, subtilitate stilistică, sinonime ş.a.m.d. Îmi displac şi încercările teribiliste de a epata şi buimăci ascultătorul, servindu-i, între două... faulturi, catrene de Omar Kayam şi panseuri ale lui Oscar Wilde. Există pe undeva, o „linie de mijloc", care nu reprezintă mediocritatea ci, dimpotrivă, înţelepciunea — dacă nu vi se pare exagerat spus. Deocamdată, nu cred că avem reporterul cu adevărat aproape de „tipul ideal" — dar, în schimb, avem cîteva maniere de relatare. Lucrul este îmbucurător şi, la urma urmei, explicabil. Dintre obişnuiţii emisiunilor „Sport şi muzică", doar 2—3 sînt profesionişti în adevăratul înţeles al cuvîntului ; ceilalţi profesează meserii aflate între director de teatru şi profesor suplinitor. Un „numitor comun" (în afara cerinţei majore de competenţă şi obiectivitate) este şi imposibil de aplicat şi de loc de dorit. Cîtă vreme „manierele" nu conduc la „manierism" agresiv, prezenţa lor poate şi trebuie să fie salutată : transmisia sportivă înseamnă şi creaţie în sensul bun al cuvîntului, iar creaţia cere personalitate, modalitate proprie, sunet distinct şi în ultimă instanţă — curaj...

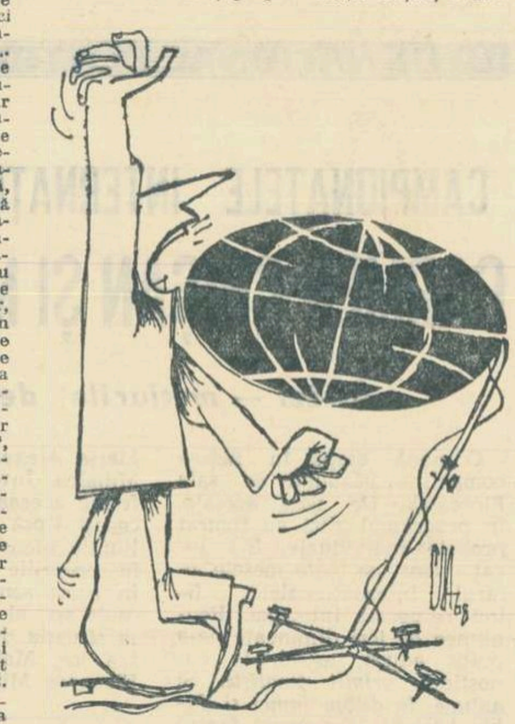

Cîteva cuvinte despre probitatea profesională. Ideal ar fi să putem crede în obiectivitatea absolută şi infailibilă. Dincolo de bunele intenţii ale acestuia care vede şi spune, se vor afla însă, întotdeauna acele intime resorturi ale subiectivităţii, capabile să determine nuanţe particulare, reacţii diferenţiate. Avînd în vedere faptul că emiterea constatării se face aproape simultan cu efectuarea ei, anumite revederi, corelări, consultări şi corectări ulterioare (posibile în presa scrisă) sînt, în cazul transmisiei directe, de regulă, imposibile; subiectivitatea îşi poate spune mult mai degrabă cuvîntul într-un reportaj radiodifuzat direct decît într-unul tipărit a doua zi. Şi atunci ? Putem pretinde crainicului o maximă obiectivitate ? Evident, da : maximă în sensul eliminării voite a preferinţelor, în sensul subsumării experienţei şi cunoştinţelor sale unui efort susţinut de conturare cît mai exactă a tabloului prezentat de joc şi, în ultimă analiză, în sensul ignorării anumitor presiuni care — din păcate — se mai fac pe ici-colo. Crainicul din provincie care, săptămînă de săptămînă, este pus să relateze desfăşurarea meciurilor echipei locale va intra, mai devreme ori mai tîrziu, în circuitul „frămîntărilor fotbalistice" din urbea sa şi i se va părea, la un moment dat, şutul lui Popescu V. cel mai teribil din univers. Climatul de obiectivitate mai este viciat, uneori, şi de atmosfera unor stadioane. La Cluj ori la Bucureşti, crainicul îşi permite să trateze în mod egal fiecare echipă prezentă pe gazon, dar acelaşi lucru nu este posibil, deocamdată, pe toate stadioanele — fie şi numai datorită faptului că lipseşte acea amenajare elementară denumită „cabină de transmisie".

Unii sînt de părere că cele spuse în legătură cu transmisiile interne sînt inaplicabile în cazul relatării de pe stadioanele din străinătate unde joacă echipe româneşti sau selecţionatele ţării noastre. Mai exact spus, se vîntură ideea unui „crainic-patriot" care observă greşelile jucătorilor noştri, dar le trece cu vederea din „dragoste pentru sportul românesc", care priveşte faulturile adversarilor cu lupa şi care, în cazul unei victorii, îneacă finalul transmisiei într-un sos roz-bombon de autentică apoteoză, iar în cazul înfrîngerii se apucă să-l afurisească pe arbitru, să bîrfească gazonul, norii, gheaţa, noroiul, publicul ş.a.m.d. Nu mai este necesară, cred, nici un fel de demonstraţie pentru a pune în evidenţă faptul că acesta este un „patriotism" rău înţeles, că în climatul de sinceritate constructivă, propriu anilor noştri, o asemenea optică este inacceptabilă. (Excepţie fac, bineînţeles, cazurile în care constatări, ca cele ironizate mai sus, sînt impuse şi justificate de situaţia de pe teren ; împrejurările de acest fel sînt însă destul de rare).

Obiectivitatea se află, aşadar, în „mîinile" crainicului. Dacă buna credinţă este prezentă la microfon din minutul 1 şi pînă în minutul 90, dacă există experienţa necesară, dacă lipsesc presiunile, dacă..., observaţi, sînt cam mulţi de „dacă". Mi-aş permite să consider prezenţa primei condiţii (buna credinţă) drept adevăr axiomatic şi să nu pun nici o clipă la îndoială probitatea celui ce relatează. Factorul major, aşadar, există de fiecare dată. Acei mărunţei „factori minori", e adevărat, se mai întîmplă să influenţeze transmisiile noastre sportive. Şi, bineînţeles, e păcat.

Tele-comentariul se află şi el (îmi place să cred) într-o perioadă de căutări. Ca telespectator, detest transmisia în care mi se spune „jucătorul X a căzut la pămînt", cîtă vreme văd şi singur exact faptul că „X este căzut la pămînt". Doresc sinteză, informaţie inedită, concluzii avizate, economie de cuvinte. (Ţin minte că am făcut, cu ani în urmă, o transmisie pentru televiziune. Întors în ţară, am ascultat înregistrarea şi m-am înspăimîntat : vorbisem „ca la radio" şi cred că-i năucisem pe bieţii telespectatori cu tot soiul de amănunte pe care, fără doar şi poate, le sesizează singuri, demult !). În orice caz, investiţia de inteligenţă, dublată de o competenţă impecabilă (nu mai vorbesc de obiectivitate !) s-ar cuveni să fuzioneze în acel tot organic imagine-sunet. Televiziunea a reuşit cîteva transmisii remarcabile în cursul anului 1967, dar tocmai absenţa unor aprecieri competente şi deschise în presă a condus la anumite eşecuri. (Un crainic excelent, pe care-l preţuiesc în mod deosebit şi a cărui rezervă elegantă şi plină de bunăcuviinţă o consider cum nu se poate mai potrivită pentru televiziune, s-a hotărît la un moment dat — probabil, urmare a unor „sfaturi" primite la o... cafea — să abandoneze această rezervă în favoarea unei agresivităţi jenante...).

Vorbeam despre o „şcoală românească" de reportaj sportiv în direct. Să fie oare prea mult spus ? N-aş crede, dacă mă gîndesc la faptul că personalitatea unor comentatori (francezi, maghiari, italieni) şi-a pus într-atît amprenta asupra fizionomiei transmisiunilor, încît au apărut discipoli şi, inevitabil, epigoni. Francezii cultivă tipul reporterului causeur, oricînd dispus la un spirit, la o butadă, italienii acordă credit larg vervei şi ritmului cu rezonanţă de petrecere napolitană ; colegii turci sînt adepţi ai meticulozităţii riguroase şi ai informaţiei bogate ; cei iugoslavi (în special Mladen Delic şi ceilalţi reporteri de la Zagreb) sînt reţinuţi, sobri, punctează doar (destul de caustic), se entuziasmează greu şi rar. Ar fi interesant de detectat un „stil" al transmisiunilor noastre, de discutat pe marginea realizărilor certe obţinute în acest domeniu, de conturat traiectoria unei linii directoare capabilă să înmănuncheze la modul pozitiv varietatea în unitate. Cît de interesantă ar fi discutarea unei emisiuni (după reascultarea înregistrării) în comun cu alţi comentatori ! Optica unora („Să nu-mi dea lecţii cutare, că dacă l-aş pune la microfon, n-ar putea lega o frază!") de „repudiere" a competenţelor în acest domeniu este falsă ; în fond, cronicarii teatrali sau muzicali nu sînt, în acelaşi timp, actori sau... cîntăreţi. Nu ştiu cine ar fi în măsură să patroneze asemenea întîlniri ; poate Radioteleviziunea, poate Asociaţia presei sportive. În orice caz, mi se pare mai mult decît necesară scoaterea transmisiei sportive din „anonimatul duminical". Este adevărat, ce place unui ascultător, poate displace altuia. Dar, cunoaştem oare care sînt preferinţele şi aşteptările majorităţii ? Scrisorile sosite la redacţii nu le consider întru-totul probante, cele mai multe dojenesc pe realizatorul transmisiei că nu l-a lăudat destul pe Sfîrlogea, că n-a „demascat" incompetenţa arbitrului X, că n-a pomenit de „talpa" lui Nunweiller III din minutul 85.

Se impun — de aceea — investigaţii mai profunde şi discuţii mai largi, fiindcă fizionomia transmisiei cvasi-perfecte nu se poate contura din auzite şi pe încercate.

Mircea Radu IACOBAN

Ilustraţii : N. CLAUDIU

CAMPIONATELE ŞCOLARE ORĂŞENEŞTI DE BASCHET ŞI VOLEI

Campionatele şcolare de baschet (faza pe oraş) au prilejuit, în etapa a III-a, cîteva întîlniri caracterizate printr-o strînsă luptă şi printr-un remarcabil nivel tehnic, ca acelea în care au evoluat liceele I. L. Caragiale, N. Bălcescu, Nr. 36 şi Mihai Viteazu (băieţi).

La volei au întrunit aceste caracteristici întîlnirile dintre liceele M. Basarab — Gh. Lazăr, Gh. Şincai — Nr. 6 (băieţi), Nr. 31 — Şc. g-rală 150 şi Şc. g-rală 51 — Şc. g-rală 79 (fete).

Rezultatele înregistrate: BASCHET, *licee fete :* Lic. N. Bălcescu — Lic. M. Sadoveanu 67—33, Lic. 35 — Lic. Sp. Haret 60—35, Lic. 36 — Lic. Al. Sahia 84—3, Lic. 6 — Lic. 39 77—12 ; *licee băieţi :* Lic. Gh. Şincai — Lic. D. Cantemir 64-42 Lic. 36 — Lic. M. Viteazu 68-66, Lic. 35 — Lic. M. Basarab 84-47, Lic. I. L. Caragiale — Lic. N. Bălcescu 78—76 ; *şcoli generale, fete :* Şc. g-rală 173 — Şc. g-rală 122 35—20, Lic. 10 — Şc. g-rală 199 31—28, Şc. g-rală 151 — Şc. g-rală 141 35—11, Lic. 5 — Lic. 39 28—23 ; *băieţi :* Şc. g-rală 118 — Lic. 36 54—29, Lic. 12 — Şc. g-rală 16 29—28, Lic. 3 — Lic. 20 38—21, Lic. 7 — Şc. g-rală 1 51—36. VOLEI, *licee fete :* Lic. M. Basarab — Lic. Gh. Lazăr 3—0, Lic. M. Eminescu — Lic. A. Vlaicu 3—0, Lic. 25 — Lic. 10 3—0, Lic. M. Viteazu — Lic. Dr. P. Groza 3—0 ; *băieţi :* Lic. M. Basarab — Lic. Gh. Lazăr 3—2, Lic. Gh. Şincai — Lic. 6 3—1, Lic 25 — Lic. 11 3—1, Lic. M. Viteazu — Lic. Dr. P. Groza 3—0 ; *şcoli generale, fete :* Şc. g-rală 26 — Şc. g-rală 117 2—0, Lic. 24 — Şc. g-rală 192 2—0, Şc. g-rală 51 — Şc. g-rală 79 2—1, Şc. g-rală 150 — Lic. 31 2—1 ; *băieţi :* Şc. g-rală 142 — Lic. 42 2—0, Şc. g-rală 73 — Lic. 6 2—0, Lic. 32 — Şc. g-rală 178 2—0, Şc. g-rală 111 — Şc. g-rală 26 2—0 ; *şcoli tehnice, fete :* 23 August — S. T. Unirea 3—0, Geologie — Sanitară 3—1, Arhitectură — Finanţe 3—0 ; *băieţi :* Construcţii — C.F.R. 3—1, I. Ranghet — S. T. 23 August 3-0, Unirea — Kretzulescu 3—1, Geologie — Muntenia 3—0, Arhitectură — Telecomunicaţii 3—0, Finanţe — Sanitară 3—0, UCECOM — M.I.U. 3—0.

Pe planşe — seniorii bucureşteni

Campioni : TRAIAN TACHE şi GABRIELA ŞTIRBU la floretă, VIOREL ENDUSEWSKI la spadă şi ILIE TUDOR la sabie

În a doua jumătate a lunii ianuarie au intrat în competiţie şi scrimerii seniori, participanţi la întrecerile din cadrul campionatului Capitalei, categoria a III-a. Primul campion a fost desemnat în persoana floretistului *Traian Tache* de la I.C.F., cîştigător cu 5—2 la *Radu Nisipeanu* şi cu 5—3 la *Constantin Coman*, în turneul final. Tache, trăgător cu o frumoasă activitate pe planşe, cu 5—6 ani în urmă, şi-a reluat acum pregătirile. Reintrarea sa, după cum se vede, a fost de bun augur. Clasamentul probei : *1. Tr. Tache (I.C.F.), 2. R. Nisipeanu (C.S.S.), 3. C. Coman (Steaua), 4. Fl. Soare (Viitorul), 5. I. Dinu (Universitatea), 6. D. Marin (C.S.S.).*

Proba feminină de floretă a revenit unei reprezentante a clubului sportiv Steaua, *Gabriela Ştirbu.* Ea a realizat două frumoase victorii în turneul final, unde a dispus de *Mariana Manea*, cu 4—1 şi de *Margareta Scurtu*, cu 4—2. Felicitări tinerei campioane şi antrenorului ei, *Dumitru Mustaţă*, care conduce în cadrul clubului un puternic centru de perspectivă. Clasament : *1. Gabriela Ştirbu (Steaua), 2. Mariana Manea (Universitatea), 3. Margareta Scurtu (Progresul), 4. Viorica Draga (Şcoala sportivă nr. 1), 5. Melania Stănculescu (S.P.O.B.), 6. Elena Izdrailă* (Steaua).

Întrecerile de spadă au fost dominate de reprezentantul clubului sportiv Universitatea, *Viorel Endusewski.* În clasamentul probei, el a fost urmat de *Clement Tomescu* de la I.C.F. şi de *Gheorghe Ionaşcu* de la Viitorul.

În fine, la sabie, pe primul loc s-a situat tot un scrimer de la Universitatea, *Ilie Tudor.* În continuare s-au clasat *Cornel Căpruciu* (Universitatea) şi pe locurile 3—4, ex aequo, *Constantin Tinică* şi *Ioan Dumitrescu*, ambii de la S.P.O.B

★

De notat faptul că primii patru clasaţi în fiecare probă au dreptul de a participa în continuare la competiţie, pentru obţinerea categoriei a II-a de clasificare.

Aspiranţii la o categorie superioară vor intra în competiţie chiar sîmbătă (floretiştii).

Pledoarie dezinteresată pentru sporturile albe

(Urmare din pag. 1)

Dar, hai să spunem că sîntem îndărătnici şi nu vrem să ne lăsăm convinşi. Ce spuneţi atunci de puritatea, de graţia şi desăvîrşirea tehnică a patinatorilor artistici? Nu-i aşa că uneori vă întrebaţi unde începe şi unde sfîrşeşte arta baletului clasic şi a baletului pe gheaţă? Să mai spunem că muzica pe care se execută astăzi programele seamănă din ce în ce mai mult cu muzica sălilor de concerte şi că patinatorii dansează după partituri de Ceaikovski, Enescu, Verdi sau Puccini!

Poate sînteţi un admirator al jocurilor sportive, sigur, al fotbalului. N-o să spuneţi că acest teribil şi înverşunat hochei, cu faze palpitante, goluri entuziasmante şi scoruri răsturnate în ultimele secunde, nu vă sugerează sportul sporturilor dv?

Dar să nu greşim! Sporturile de iarnă mai înseamnă încă multe altele: săniuţe şi bob, schi înhămat şi patinaj viteză. Şi, pentru marii temerari, traversările alpine de iarnă.

N-aş putea încheia acest modest elogiu al sporturilor de iarnă fără a aminti îndrăzneala şi prietenia alpină, sportivitatea unică a sporturilor de iarnă ori specifica şi inegalabila atmosferă de cabană. Nici un sport, nici unul, nu creează o asemenea intimitate şi ambianţă, şi e firesc să fie aşa, căci nicăieri ca aici, sufletele nu sînt şi nu se simt mai aproape.

A fost nedrept că pînă în 1924, popoarele n-au înţeles să se întreacă şi în sporturile iernii. Dar iată, peste puţine zile, la Grenoble, vom sărbători cu toţii a zecea ediţie, jubiliară a J.O. de iarnă.

Poate, într-un fel, aceste rînduri nu sînt numai ale sporturilor de iarnă, ci şi ale Olimpiadelor albe. Sigur, însă, ele sînt scrise din inima oamenilor de munte şi din cea a munţilor, pentru toţi cei care iubesc mişcarea şi natura, sau pentru cei care nu le cunosc încă, dar vor păşi într-o zi spre ele, miraţi şi fericiţi.

„STRADA OLIMPIADEI"

Am primit la redacţie următoarea scrisoare, pe care o reproducem în întregime :

TOVARĂŞE REDACTOR,

Vă cer scuze că, în plin sezon sportiv de iarnă, înaintea mult aşteptatei Olimpiade albe, vin să vă deranjez, poate, cu o problemă care iese din cadrul strict al preocupărilor dv., dar care, cu ajutorul ziarului, socotesc eu că poate fi rezolvată.

Este vorba de dezinteresul pe care edilii Capitalei noastre îl arată pentru evenimentul sportiv mondial, cunoscut şi respectat, venerat chiar, de antici şi de atîtea generaţii ale ultimelor două secole.

V-aş fi recunoscător dacă, în cinstea acestui eveniment, aţi interveni la Sfatul popular al Capitalei, propunînd să schimbe numele actualei străzi a Olimpiadei — din raionul 1 Mai — şi să dea această denumire atît de preţuită unei străzi corespunzătoare care, ori să fie situată lîngă o bază sportivă, ori să se afle într-un cartier nou al Capitalei. Bucureştiul — din cîte ştim — nu duce lipsă de baze sportive, nici de cvartaluri moderne şi de bulevarde de admirate de vizitatorii străini şi români.

Vă trimit — spre documentare — o fotografie din care se poate vedea cu cît dezinteres au tratat „naşii" acordarea numelui unei străzi.

Priviţi imaginea! „Uliţa" nu are nimic comun cu sportul; nici un stadion prin apropiere; pe ea nu locuieşte vreun „olimpic"... Şi dacă frumoasă nu este, tangenţe cu sportul nu are şi nici o bază sportivă (chiar de mai mică importanţă) în vecinătate, de ce să aibă o asemenea stradă un nume simbolic, respectat şi iubit, care a trecut cu glorie peste veacuri şi milenii.

N-ar fi rău ca în cinstea Jocurilor Olimpice de la Grenoble să avem în Bucureşti o adevărată stradă a OLIMPIADEI !

Titu TOMESCU
— tehnician constructor —

N.R. : Foarte justă observaţia cititorului nostru ! Problema denumirii străzilor Bucureştiului, amplu dezbătută, reglementată — parţial — prin măsurile luate în ultima vreme, nu a fost epuizată, din cîte se vede. Mai există, în această privinţă, multe situaţii nepotrivite, dacă nu chiar ridicole, cum ar fi aceea sesizată de tov. Tomescu.

Poate că Sfatul popular al Capitalei îşi va rupe un dram de timp ca să reflecteze la cele de mai sus.

ÎNTRECERI DE PATINAJ ŞI SĂNIUŢE LA HAŢEG

Consiliul raional E.F.S. Haţeg şi comisia raională de schi au iniţiat o serie de acţiuni lăudabile în sporturile specifice anotimpului rece. Astfel, în curtea liceului s-a amenajat un patinoar, unde funcţionează şi un curs de iniţiere în patinaj condus de profesorul I. Stanciu. Totodată, a luat fiinţă şi un centru de schi pentru copii. Cei mai mici schiori învaţă abecedarul acestui frumos sport de la profesorul E. Mrazec. Duminica trecută a avut loc un interesant concurs de schi şi săniuţe.

N. SBUCHEA — coresp.

TELEFERICUL

— Dar, de fapt —

Poate că, la urma urmei, în asemenea cazuri nu mai e nevoie de nici un articol. Presa centrală a publicat nenumărate articole, mai ales în ultimul an, şi mai ales Scînteia — despre cabane prost întreţinute, despre beţivii care urlă şi tropăie noaptea deranjîndu-i pe turiştii autentici, despre drumuri nemarcate — ceea ce facem noi azi — despre teleferice.

De altfel, autorul acestor rînduri s-a plictisit de foiletoanele vioaie care îi satirizează pe incapabili, indolenţi şi răuvoitori. De ce să-i tot satirizăm — chiar dacă e „publicistic" — sau să facem emisiuni la televiziune pe contul indolenţilor inveteraţi, cînd ei pot fi, pur şi simplu, înlocuiţi în muncă?

Aşa că stimaţi tovarăşi care vă ocupaţi de indolenţii sau incapabilii în subordine, nu mai trimiteţi ziarelor rezultatele „verificărilor", procesele verbale ale „şedinţelor de analiză" sau motivările obiective ale „lipsurilor".

Cetăţeanul, în cazul nostru turistul sportiv, nu are nevoie de motivări, analize şi verificări.

El are nevoie — după o săptămînă de muncă — de munte, de zăpadă, de aer.

Dar dacă duminica la Predeal (important centru turistic al ţării în timp de iarnă) trebuie, pentru a urca pe Clăbucet :

1. Să constaţi ajungînd la schiliftul nou că biletele se vînd undeva, pe pîrtie, *la un chioşc,*

2. Să aştepţi la teleferic două ore în picioare, înghesuit într-un soi de gang, îngustat (?) prin bare, *în ploaie, ninsoare, vînt,*

3. Să ştii, în timp ce tremuri afară, că există o sală de aşteptare, *în care însă, pentru rentabilitate (!) se vinde vin şi ţuică fiartă,*

4. Să vezi, în timp ce îngheţi la coadă, strecurîndu-se prin faţă diverşi foşti (!) campioni şi actuali amici sau protectori ai oamenilor de ordine,

5. Să nu te poţi retrage fiindcă ţi s-a plasat un abonament *pentru a te obliga să înghiţi orice condiţii,*

6. Să rămîi în scaun 22 de minute *(dacă ai ajuns după ora 10) în loc de 10 minute (cît durează urcarea înainte de ora 10),*

7. Să afli, aşezîndu-te pe scaunul suspendat, la minus opt, nouă, paisprezece grade, că nu sînt pături de învelit, întrucît ele zac risipite în golul de dedesubt (prinderea lor de scaune constituind o problemă insolubilă pentru organizatori),

8. Să ajungi obosit şi înfometat la restaurantul nou (transformat, de fapt, în sală de aşteptare sau sală de şedinţe pentru juriile de concursuri) şi să aştepţi alte două ore ca să mănînci...

...Ei bine, supus tuturor acestor chinuri, după ce ca amator pasionat de schi, turistul s-a trezit la ora 4 şi 30 dimineaţa, el se simte pe drept victima unei infracţiuni.

Şi dacă se penalizează distrugerea unui car cu sfeclă, nu trebuie oare după cerinţele morale elementare (inexistente pentru indolenţi sau incapabili, dar în vigoare pentru marea majoritate a cetăţenilor) şi după legile constituţionale (valabile atît pentru cetăţenii cinstiţi cît şi pentru indolenţii inveteraţi) să fie socotită infracţiune acţiunea de dizolvare a moralului şi de periclitare a sănătăţii omului dornic de munte şi aer, duminica?

Dacă, însă, acest argument pare mult prea metaforic şi prea puţin economic, cine răspunde totuşi pentru transformarea sălii de aşteptare în bufet, a sălii de restaurant în sală de şedinţe, cine plăteşte păturile pierdute?

Şi, la urma urmei, fără motivări, verificări, noi şedinţe de analiză (privind sesizări a căror vechime întrece un an) cine răspunde în acest caz pentru transformarea sportului de iarnă într-o îndelungată mucenicie şi pentru transformarea turismului duminical în sursă de astenii?

Camil BACIU

„EDUCAŢIE FIZICĂ ŞI SPORT" — NUMĂRUL 1

Profesori de educaţie fizică, antrenori, sportivi!

În curînd, va apare numărul 1/1968 al revistei lunare „Educaţie fizică şi sport". În paginile ei veţi putea găsi articole referitoare la „Legea cu privire la dezvoltarea activităţii de educaţie fizică şi sport", „Pregătirea pe zăpadă a schiorului fondist", „Startul în bob", „Pregătirea psihologică a pentatlonistului modern", „Aspecte teoretice şi practice ale lucrului în circuit în lecţia de educaţie fizică", „Prezenţa sportului la EXPO' 1968", „Jim Ryun", precum şi un bogat fişier bibliografic. Articolele sînt semnate de profesori de educaţie fizică avînd o bogată experienţă, de medici sportivi, de antrenori.

Acest interesant număr al revistei îl veţi putea procura de la toate centrele de difuzare a presei, iar abonamentele se pot face prin oficiile poştale. Costul abonamentului pe un trimestru este de 12 lei.

fotbal

DRAMĂ IN TREI ACTE...

Pornind de la o discuție cu un fotbalist care promitea

Zilele trecute am avut ocazia să discut cu un tînăr fotbalist despre care am crezut — și mai cred — că are talent. ENE DANIEL. Poate că nu m-aș fi gîndit să scriu aceste rînduri dacă discuția cu Daniel n-ar fi ancorat într-o rădă delicată, profund omenească, ținînd de CONDIȚIA FOTBALISTULUI, sub aspectul realizării sau ratării lui.

Înaintea reluării dialogului pe care l-am avut cu acest jucător, aș vrea să amintesc un fapt. Era în toamna anului 1966. În orașul polonez Opole, de pe malul Odrei, echipa de tineret a României a reușit un meritoriu rezultat de egalitate (3—3). În acest meci, Daniel Ene a făcut o partidă excepțională. Seara, la banchetul dat în cinstea echipei noastre, gazdele spuneau că de multă vreme nu mai văzuseră un gol ca acela marcat de „nouarul" nostru (minge „pusă" de la 30—35 m în „păianjen") iar arbitrul internațional Banasiuk afirma că acest jucător are *„fibra fină a fotbalistului de clasă"*.

Cîteva săptămîni după această partidă. Acasă, în campionatul național, Daniel Ene ori nu joacă, ori, cînd joacă la echipa sa, Dinamo București, este, în general, de nerecunoscut. În acea perioadă mă gîndeam ce-ar zice spectatorii polonezi de la Opole, sau chiar arbitrul Banasiuk, dacă l-ar vedea pe tînărul nostru fotbalist cum evoluează în mediul FAMILIAR lui...

Recent l-am întîlnit pe Daniel la sfîrșitul unui antrenament. Roșu la față încă, din cauza efortului depus, cu părul lucind de transpirație. Și iată discuția :

— *...Greu, Daniele ? Muncă multă !*

— Multă ? Da. Nu știu însă dacă destulă. Aș vrea atît de mult să am și eu — în sfîrșit — un sezon bun, un sezon pe care să nu-l mai ratez, încît am mereu senzația că nu fac tot ce trebuie și cît trebuie. Aș spune, fără a căuta o „poză" de om complicat, că am trac chiar din timpul pregătirilor.

— *Ți-e frică de retur ?*

— O fi rușinos acest lucru dar, vă mărturisesc, DA, mi-e frică Nu pentru echipă. Pentru mine...

— *? ? !...*

— După trei jumătăți de campionat (ediția trecută întreagă și turul actualului campionat) în care „m-am văzut" destul de rar, cînd o iei a patra oară de la cap, teama te cam tălonează...

— *Dezgropînd, dacă vrei, trecutul (mai mult sau mai puțin apropiat), aș vrea să te întreb, Daniele, cum vezi tu nereușita ta, care sînt — după tine — cauzele ei ?*

— Ar fi multe de spus. În primul rînd, vreau să vă mărturisesc că promovarea mea în campionatul trecut, de la Dinamo Victoria la Dinamo București, a fost pentru mine un eveniment extraordinar. E un vis, îmi ziceam eu, să joci alături de Pîrcălab, Frățilă, Ghergheli etc... Un vis care în cîteva luni s-a transformat în... coșmar. De ce ? Pentru că din momentul în care aveam mingea toți strigau la mine : *„Pasează-mi-o mie, dă-i-o lui cutare etc."* cînd șutam la poartă mi se reproșa de ce n-am pasat, cînd pasam de ce nu am șutat... Ajunsese să-mi fie frică să mai trag la poartă deși, în urmă cu un an, îmi reușea aproape tot și marcam cîte 2-3

Nr. 9, ENE DANIEL

goluri de meci. Față de această situație, antrenorii, care în general VOR RANDAMENT IMEDIAT ȘI SIGUR, m-au scos din echipă introducîndu-mă rar, cînd se îmbolnăvea vreun coechipier, acolo unde se ivea vreo „gaură". Așa se face că în tot campionatul am jucat un singur meci în întregime, cel cu Petrolul. Din întîmplare, la lotul de tineret, alături de Dumitriu III, Oblemenco, Regep, jocul îmi mergea. Acolo ne ajutam toți. Nu striga nimeni la mine. În campionat însă, la echipa mea, eram „rezervă de drept"... Anul acesta, fericit că m-am întors la antrenorul Nicușor, care m-a înțeles întotdeauna, am vrut să „mut munții". Un accident la picior mi-a dat însă peste cap aproape tot turul campionatului. Acum, VREAU din nou. Și muncesc cum n-am muncit niciodată în viața mea.

★

Pornind de la această discuție, ne-am gîndit la o serie de tineri jucători care, deși, au avut un start impresionant, au ieșit din cursă la prima sau la a doua „turnantă", iar acum se află în umbră (mai mult sau mai puțin deasă), *Neagu* (Rapid), *Vigu* (Steaua), *Stoenescu* (Dinamo București), *Nuțu* (F. C. Argeș), *Niță* („U" Craiova), *Etem* (Farul), *Regep* (Politehnica Timișoara), *Sorin Bretan* (Siderurgistul) etc.

De ce nu s-au ADAPTAT (încă) acești jucători la cluburile respective, de ce nu au fost încă... ADOPTAȚI de antrenorii respectivi, și de echipe, de ce, în fine, n-au ajuns acești fotbaliști ceea ce PROMITEAU ?

Un cunoscut antrenor român ne spunea că *„față de procesul lent de degradare și pierdere a acestor valori potențiale din fotbalul nostru, ASISTĂM, cu toții, ca niște spectatori neutri care, deși impresionați (mai mult sau mai puțin), nu fac nimic. Or, spectacolul are toate atributele unei DRAME. O dramă, de obicei, în trei acte :*

Actul I : la 17 ani — mare talent !

Actul II : la 21—22 ani — „o promisiune fără acoperire care... bate pasul pe loc !" (formulări clasice).

Actul III : la 25—26 ani — „fotbalist TERMINAT !".

La aceste cuvinte, care exprimă o crudă realitate, noi nu adăugăm nimic.

Dv. ce părere aveți, tovarăși antrenori ?

Marius POPESCU

Promisiuni îmbucurătoare

Aseară, la Casa Centrală a Armatei, s-a desfășurat o ședință mai puțin obișnuită. Colectivul fotbaliștilor de la Steaua s-a reunit cu grupul de tehnicieni, care răspund de pregătirea echipei, și cu conducerea secției, fapt care nu pare să iasă din comun.

Și totuși... Ceva aparte s-a petrecut și tocmai de aceea dorim să nu scăpăm consemnarea evenimentului la care, împreună cu alți colegi de profesie, am avut ocazia să asistăm. Iată ce anume: o apreciere critică a formației în ansamblu și alta individuală făcute cu exigență și competență de antrenorul Ștefan Covaci, care și-a notat elevii (explicînd și criteriile) pentru întreaga activitate din sezonul de toamnă. Deși asistam la o analiză a formației clasată pe primul loc — și încă după o absență din această poziție de 7 ani — doar patru sportivi au primit note peste 7: Constantin, Haidu, D-tru Niculae și D-tru Popescu ! Este o atitudine lucidă a antrenorului, care a procedat astfel și una la fel de limpede a jucătorilor înșiși care și-au autoapreciat, în scris, în timpul pregătirilor de iarnă, lipsurile cele mai flagrante de care sînt conștienți.

Ne-a impresionat în mod plăcut atmosfera de seriozitate neanchilozată, care a patronat această consfătuire a fotbaliștilor de la Steaua, ne-au afectat pozitiv luările de cuvînt ale lui Constantin, Jenei, Tătaru II, D-tru Popescu, Crăiniceanu, Melenco, ca și ambiția acestor sportivi ai clubului Steaua de a contribui, cu toate posibilitățile lor, la redresarea fotbalului nostru. Tot timpul și în toate luările de cuvînt s-a împletit interesul clubului Steaua cu cel al echipei naționale de fotbal, fapt îmbucurător și oarecum în contradicție cu ceea ce se credea, la un moment dat, în legătură cu relația club-selecționata reprezentativă.

O reuniune reconfortantă sub toate aspectele și care se impune a fi consemnată.

Em. DEC.

NOUA FAȚĂ A RAPIDULUI...

Duminică dimineața, cu puțin înainte de „verificarea" cu Dunărea Giurgiu, din autobuzul care-i aducea de la Predeal pe feroviari coborau Greavu, Dumitriu, Motroc, Răducanu, Codreanu, Andrei, Jamaischi, precum și ceilalți purtători ai tricolului alb-vișiniu. În linii mari, aceiași jucători, dar — după cum aveam să constatăm foarte repede — cu totul altă... ECHIPA.

Într-adevăr, la prima acțiune ofensivă a fotbaliștilor oaspeți, cei patru înaintași giurgiuveni au fost luați în primire de patru fundași ai Rapidului, Ștefan, Motroc, Costea și Greavu. În spatele lor, gata să intervină pe față se afla fostul fundaș dreapta Lupescu, căruia acum i se încredințase rolul de „măturător".

Beton clar — după dinamica folosită în apărare (am notat imediat pe carnetul de note și, parcă, să nu ne contrazică cumva, rapidiștii au respectat cu strictețe, pînă la sfîrșitul partidei, „schema lui Inter"). Foarte repede au apărut și alte indicii ale sistemului „beton-contraatac" (dus cîndva la perfecție de Helenio Herrera) semn că cei din conducerea tehnică, **Valentin Stănescu** și **Victor Stănculescu** au gîndit bine importantul pas făcut la capitolul IDEE DE JOC.

Jucătorii de mijloc, Dumitru, un tînăr fotbalist cu mari perspective, și Pop, au utilizat des și variat pasa lungă, schimbînd derutant direcția de atac spre „vîrfurile" Dumitriu, Codreanu și Neagu, acest talentat Cappellini al Giuleștiului, căruia în noul sistem îi vor crește substanțial acțiunile.

Dar, firește, UN OM ÎN PLUS ÎN APĂRARE ÎNSEAMNĂ UNUL MAI PUȚIN ÎN ATAC. Impedimentul poate fi însă depășit în cazul în care echipa este în stare să manifeste SUPLEȚE TACTICĂ. Cum a făcut-o Rapidul în acest prim meci cu caracter experimental : rînd pe rînd, mijlocașii Dumitru, Pop, Bungău și Jamaischi (ultimii doi, folosiți în repriza a doua) au venit cu promptitudine în ajutorul atacului intercalîndu-se prin zonele libere. Ca să nu mai vorbim de desele apariții pe post de extremă ale fundașului dreapta Ștefan, unul din cei cinci tineri jucători cu care antrenorii vor să revitalizeze formația rapidistă.

Desigur, unele reușite în aplicarea noii idei tactice, chiar de la acest prim test public pot fi puse și pe seama modestei replici dată de formația Dunărea Giurgiu care activează în campionatul categoriei C. Cine poate cere însă mai mult deocamdată ? Schimbarea unui sistem — atît de structural diferit de cel precedent (cu marcaj individual în locul zonei, cu implicații în întreg ansamblul echipei prilejuite de folosirea jucătorului măturător) — necesită timp mai îndelungat pentru fundamentarea ideii. S-ar putea, este cazul s-o spunem, ca drumul Rapidului să fie, o vreme, presărat cu insuccese ; mai mari sau mai mici, dar suficiente pentru a genera pesimism, neîncredere în noua idee. Se iveste, cu alte cuvinte, terenul cel mai prielnic imixtiunii în treburile conducerii tehnice a echipei, așa cum s-a întîmplat și cu alte formații, chiar cu Internazionale Milano. S-ar putea întîmpla ca unele rezistențe să se manifeste chiar în sînul echipei (primul exemplu în această privință care ne vine în minte ni-l oferă Dinamo București) din partea unora dintre jucători mai puțin receptivi față de apariția noului sau nedispuși să depună efortul — sporit, neîndoios, cerut de sistem. Pentru noi, pentru fotbal, important este faptul că o formație fruntașă a fotbalului nostru, campioana ultimei ediții a diviziei A, s-a decis să renunțe la o idee care nu mai rodea. Făcînd acest pas Rapidul a dovedit REALISM și faptul se cere comentat ca atare.

G. NICOLAESCU

TRIBUNA CITITORILOR

„Propun ca federația de fotbal să limiteze la cinci numărul transferurilor pe care le poate efectua un jucător. De asemenea, echipele mai mici care dau jucători cluburilor și asociațiilor mai puternice să fie recompensate material... Desfășurarea campionatului de fotbal după sistemul primăvara-turul și toamna-returul ar da mai bune rezultate. În altă ordine de idei, ar fi necesară dotarea stadioanelor din marile orașe cu instalații de nocturnă, pentru ca din luna mai și pînă în septembrie să se poată juca fotbal și seara". (ȘTEFAN DOBAY, str. Bela Bartok 4, ap. 3 — Tg. Mureș).

„Ar fi bine ca după încheierea campionatului diviziei A de fotbal să aibă loc un meci între selecționata Bucureștiului și o selecționată a Provinciei. Această partidă ar putea deveni tradițională, urmînd să se dispute în fiecare an". (MARIANA BAN, str. Argeșului 16, et. 1, ap. 6 — Tg. Mureș).

„Este necesar ca fotbaliștii care sînt promovați de la o categorie inferioară la una superioară să fie supuși mai întîi unor probe practice (viteză, rezistență, detentă, precizia în șut, forța degajărilor, tehnică etc.). La asemenea probe (cu un grad mai mare de dificultate) să fie supuși și jucătorii selecționați pentru echipa națională". (IOAN LIMBĂȘAN, str. Tudor Vladimirescu 11 — Mediaș).

„Consider foarte utilă propunerea făcută la această rubrică de alt cititor ca echipele din divizia A să patroneze una sau mai multe formații din categoriile inferioare. Aceasta va duce, fără îndoială, la creșterea calității jocului practicat în diviziile B și C". (I. ARGEȘANU, str. Smîrdei 2 —Giurgiu).

„De multe ori declarațiile făcute de sportivii și antrenorii români înaintea unor confruntări internaționale conțin o notă de exagerat optimism (ultimul exemplu : cel al antrenorului echipei de polo Dinamo Buc., care dădea ca sigură disputarea unui al treilea meci cu Mladost Zagreb). Mai multă modestie în declarații n-ar strica". (GHEORGHE NISTOR, str. Bucegi 11 — Lugoj ; de aceeași părere este și tov. LIVIU MARINESCU din comuna Fierbinți, raionul Găești).

„Spun unii că jucătorii mari îi fac mari și pe antrenorii lor. Eu susțin că și antrenorii mari pot face, la rîndul lor, echipe mari". (IOAN POLVEREJAN, Comlosul Mare 622, raionul Sînicolau).

„În cadrul echipei Marina Mangalia activează doi jucători tineri cu mari perspective : fundașul Mihăilescu și mijlocașul Cojocaru. Acesta din urmă ar putea fi folosit, cu bune rezultate, în lotul de tineret". (ȘTEFAN NEGREA și NICOLAE TIȚA, muncitori la Șantierul naval din Mangalia).

„La multe echipe din țară își găsesc adăpost jucători și antrenori „terminați" prin alte locuri și care fug mereu după cîștiguri mai mari și muncă mai puțină, în loc să se pună bază pe elementele locale. Aceasta a fost ani de zile situația și la echipa din Focșani, care a retrogradat din divizia B și nu reușește să mai revină. Sperăm că cei în drept au tras învățămintele necesare". (CONSTANTIN FERARU, str. Birsei 7, blocul 2, ap. 29 — Focșani).

„Nu este prea nimerită soluția cu antrenori pe lîngă echipele divizionare care să se ocupe numai de copii. Sînt unele asociații sportive care nu pot plăti nici măcar pe antrenorul echipei de seniori. Ar fi mai bine să se creeze centre orășenești pentru copii, care să aibă baza materială asigurată și antrenori bine remunerați". (ȘTEFAN CAPEZAN, comuna Plavișevița, raionul Orșova)

„Urmărim cu mult interes cele două seriale (Lucian Popescu și Fausto Coppi) pe care ziarul le publică în prezent și îi felicităm pe autorii lor". (Ing. VIRGIL DOBCEA, str. Mircea Vodă 28 — Constanța ; ONUFRIE PETCU, bd. Republicii 104 — Constanța).

„În toamna trecută, multe meciuri din divizia A s-au aminat în mod nejustificat. Sperăm că în returul campionatului nu se va mai întîmpla la fel". (IOAN SAVIN — Arad).

„Am citit cu mult interes comentariul tovarășului Dan Deșliu: „Cînd nu ne văd ai noștri..." (publicat în „Sportul" din 18 ianuarie) și împărtășesc întru totul părerea sa că împotriva jucătorului de rugby Nica, de la Dinamo Buc. care într-un meci disputat în Franța l-a lovit pe arbitru, să se ia aspre măsuri disciplinare. M-a surprins, însă, să aflu că federația l-a suspendat numai pe un an din activitatea internațională. Va să zică nu-l mai trimitem pe Nica timp de un an în străinătate, dar îl lăsăm să se producă totuși pe terenurile din țară, căci spectatorii noștri sînt mai puțin sensibili la brutalitățile sale. Ciudată optică !" (Ing. DAN BUTEANU, str. Lenin 13 — Lugoj).

„În legătură cu noul sistem competițional la fotbal, consider că numărul echipelor din divizia C este exagerat de mare. Ca și în cazul campionatului de rezerve-tineret, cheltuielile vor fi foarte ridicate, iar rezultatele destul de modeste". (IOAN AXINTE, str. Moldovei 28 — Iași ; aceeași opinie o împărtășește și tov. GABRIEL TOMESCU din Ploiești, str. V. I. Lenin 6, blocul B. 4, ap. 2, care, în plus, se arată nemulțumit de faptul că în comunicatul despre noul sistem competițional nu se vorbește nimic despre juniori și tineretul școlar)

„Lotul reprezentativ de fotbal, alcătuit din jucători sub 30 de ani, ar trebui să susțină în fiecare săptămînă, miercurea, cîte un meci amical... Să se înființeze, cum s-a propus de către revista „Fotbal", clubul suporterilor echipei naționale". (ION RADOI, str. Soarelui 14 — Brașov).

În aceste zile, pregătirile echipelor pentru returul campionatelor A, B și C se intensifică. În program figurează antrenamente pentru pregătirea fizică și tehnică, precum și meciuri amicale.

Printre echipele din divizia C care se pregătesc cu multă seriozitate se află și Metalul Buzău. În imagine, corespondentul nostru Ion Popescu a surprins un aspect de la un antrenament al fotbaliștilor buzoteni.

Serialul nostru

Paris, 1929... Lucian Popescu (dreapta) se antrenează cu campionul mondial Al. Brown. În centru, poate fi văzut celebrul șansonetist Maurice Chevalier...

Viața romantată a lui Lucian Popescu (V)

A FOST ODATĂ UN CAMPION

MECIUL CEL MARE...

Mica baracă de la YMCA e părăsită... Lucian își mută sediul pe strada Atelierului. Acolo, într-o sală de mese vin seara o mulțime de „tineri curajoși" să se antreneze. Profesorul lor este Umberto Lancia. „Il bello Berti" e boxer de categoria mijlocie și se răfuiește mereu cu Moți Spakov, C. Nour și D. Teică. Dimineața, Lucian face „footing" la șosea și canotaj. Apoi, la hipodrom, călărește faimosul armăsar Ben Hur al lui Tasopol. La 11 dimineața e la sală. Lucrează la aparate două ore, se odihnește

18 A FOST ODATĂ UN CAMPION

după amiaza iar pe-nserat se reîntoarce ca să se antreneze la mănuși cu Lancia. Și deodată, într-o seară cînd Lucian izbește cu înverșunare sacul de nisip, tatăl său năvălește în sală tulburat, cu părul răvășit :

— Știi ? S-a aranjat ! Kid Oliva își pune titlul în joc la București ! Înțelegi, băiete ? Te bați pentru titlul european !

Lucian se oprește pentru o clipă din lucru. Apoi surîde mulțumit, ca un copil care a primit o jucărie mult dorită, și aplică sacului de nisip o nouă lovitură, mai teribilă decît toate :

— Îi bat tată. Ai să vezi că-l bat !

Lancia, care a auzit discuția, clatină sceptic din cap și gîndește : „Mamma mia, ce naiv e piccolo bambino". Apoi, schițînd un surîs, spune cu glas tare : „Acuma, că am intrat în horă, trebuie să jucăm. Și încă bine de tot. Eu l-am văzut o dată pe Kid Oliva. Uite... în primul rînd..."

„Operațiunea Kid Oliva" a început ! Lucian ascultă pînă aproape de miezul nopții „povești" despre Oliva. Pornește apoi singur spre casă. Bucureștiul doarme vegheat de felinare. Calea Griviței e pustie. Lucian strînge în mînă o mică minge de cauciuc. A primit-o de la Dumitru Teică, împreună cu un sfat :

— Unde te duci, ia mingea asta cu tine și strînge-o mereu. Îți face mușchii de piatră !

Un tropot de copite. O trăsură stopează chiar lîngă el și o voce guturală, familiară, îl interpelează cu vioiciune :

— Unde umbli, teleleu, măi Mitică, noaptea ca huhurezii ?

E comicul Constantin Tănase. A terminat spectacolul și se duce pe Griviței, la un restaurant, ca să mănînce „ca la mama acasă". Vrea să-l invite și pe Lucian dar se răzgîndește :

— Adică, nu, Mitică. Du-te și fă nănică ! Am auzit că te bați cu Oliva sela pentru titlu. Să-l faci praf, măi Mitică, să-i arăți ce poate un românaș de-al nostru. Fără frică, măi Mitică. Adică... Fără frică, măi Lucică !

...Kid Oliva e în București. Se plimbă pe calea Victoriei, zîmbitor, lăsînd să i se vadă dinții lați și ascuțiți ca de lup. Bucureștenii se țin droaie după el, căci — deh — nu ți-e dat să vezi în fiecare zi un campion european. Unui prieten, Oliva i-a spus la Capșa : „Trois cents mille et un voyage d'agrement à Bucarest ! C'est ravissant !" *Într-adevăr, Radu Ottulescu i-a oferit o bursă de 300 000 de lei ca*

A FOST ODATĂ UN CAMPION 19

să-și apere titlul la București în fața unui „jeune inconnu". Oliva așteaptă „mica formalitate" conversînd de două ori pe zi cu logodnica sa din Marsilia. Lucian își vede liniștit de antrenamente, iar diminețile și le petrece în pădure la Băneasa despicînd lemne cu toporul sau alergînd pe potecile înfrunzite...

Și iată — în sfîrșit — seara de 7 iunie a anului 1930 ! A fost o căldură sufocantă toată ziua. Mii de bucureșteni grăbesc pașii spre Romcomit. Arena scandează un singur nume de care și-a legat toate speranțele : „Lucian" !

Fotografii au invadat ringul. Kid Oliva privește amuzat spre acest „jeune inconnu" dar întîmpină de astă dată o uitătură aspră, semeață. Parcă această privire ar vrea să-i spună : „Non monsieur, n-ai venit la București numai pentru un voiaj de plăcere ! Mai e ceva !" *Oliva are însă multă experiență. Știe că „băiatul" se va lansa în atac, de la-nceput, încurajat de ovațiile formidabile care răzbat pînă dincolo de podul Elefterie, spre Cotroceni... Lucian zvicnește într-adevăr, înainte, Oliva simulează retragerea, dar contra sa e promptă și potolește furtuna. Lucian e mai prudent, a simțit „înțepătura" și își revizuiește planurile. Oliva profită de șovăiala și-l prinde în serii dure care fac să amuțească încurajările spectatorilor. Lucian eschivează prompt și Oliva „prinde muște". Îmbărbătat de speranțe, publicul scandează iarăși :* „Lucian !... Lucian !" *Lupta e mai înverșunată ! Kid are inițiativa. În repriza a V-a, trimite o avalanșă de croșeuri și laterale, dar mai toate zboară pe lîngă urechile lui Lucian. Ochii săi țintesc neclintiți adversarul, îi spionează toate mișcările și caută, caută ceva... Au trecut șapte reprize. Arena respiră greu, ca un uriaș balaur rănit, bătăștele șterg mereu fețele îmbrobonite de zăpușeală și emoție, hainele sînt leoarcă de transpirație, glasurile au răgușit, dar deodată un strigăt uriaș explodează :*

— E jos ! A căzut !...

...Lucian experimentase îndelung la antrenament o lovitură specială, o directă care se termina cu un upercut scurt. Și acum, pîndind plin de răbdare ocazia, nu ezitase s-o pună în acțiune. Kid, scos din fire de fentele pugilistului, se năpustise furibund, neglijîndu-și garda. Și, iată, acum îi explodase în plină față „arma secretă" a bucureșteanului !

Kid stă la podea, privind stupefiat spectatorii care parcă au înnebunit ! Și-apoi săvîr-

20 A FOST ODATĂ UN CAMPION

șește marea greșeală a vieții sale. În loc să-și îngăduie un răgaz necesar, să tragă aer în piept, să „piardă vremea" pînă își va regăsi cadența și luciditatea, Kid se azvîrle orbește în atac dornic să pedepsească imediat afrontul ! Lucian îi îngăduie iarăși să se dezlănțuie, primește „lateralele" în brațe și în clipa cînd publicul a înghețat iarăși de teamă pentru soarta idolului său, o altă petardă explodează în bărbia lui Oliva, rostogolindu-l iarăși, la podea în repriza a noua ! Un alt strigăt și mai uriaș alungă păsările care se pregăteau de culcare în ramurile teilor din Cotroceni... Oliva a căzut din nou, dorbit de o dreaptă teribilă ! Și acum Lucian nu mai dă înapoi ! A citit în ochii campionului că e sfîrșit ! *Oliva e bombardat din toate pozițiile. A devenit o adevărată țintă vie, care nu mai păstrează trează decît ambiția de a rezista cu orice preț, de a nu-și dezonora titlul. Dar „negriciosul" s-a pus serios pe treabă. Directa lui îl plimbă pe francez prin toate colțurile ringului și acest implacabil marș triumfal spre victorie e însoțit de aclamațiile frenetice ale publicului, delirînd. Oliva a fost de șase ori la podea, dar se tîrăște pînă în repriza a zecea. Are acum buza ruptă. E îngrozitor la vedere ! Tumefiat și singerînd din abundență, Kid nu vrea, totuși, să cedeze ! Lucian, mai palid ca oricînd, simte milă pentru omul din față, dar știe că legea ringului e aspră și nu-i îngăduie acest sentiment decît atunci cînd lupta s-a sfîrșit ! Ei bine, monsieur, să terminăm o dată. O directă ! Kid cade ! Se ridică. Mai primește o lovitură. Cade din nou. Și-apoi... sfîrșitul. Un burete zboară spre mijlocul ringului... Kid, sfîrșit de puteri, renunță la luptă, pornind încet, încet, spre colțul său. Arbitrul ridică sus un braț negricios, tremurînd de emoție :*

— Învingător prin abandon și campion european la categoria muscă Lucian Popescu, România !

...Acasă, privind stelele nopții de iunie, Lucian își mai pipăie o dată pumnul drept : „Va să zică lovitura aceea a decis meciul... ! Nu. Nu-i rea de loc !" *Își mîngîie apoi dogul, care se gudură pe lîngă el, și își bea liniștit paharul de lapte...*

George MIHALACHE

VIITORUL CAPITOL: BURETELE ȘTERGE SUDOAREA ȘI LACRIMA, UNEORI...

Actualitatea internațională

CU GÎNDUL LA O MEDALIE OLIMPICĂ

Avery Brundage, președintele C.I.O., a sosit la Grenoble

GRENOBLE 30 (Agerpres). — Avery Brundage, președintele Comitetului olimpic internațional (C.I.O.), a sosit la Grenoble în vederea Olimpiadei albe. El va conduce lucrările comisiei executive a C.I.O. care vor începe în orașul Olimpiadei.

De asemenea, se află la Grenoble dr. Alois Lugger, primarul orașului Innsbruck, gazda ultimei ediții a J.O. de iarnă, și M. Bayerle, primarul orașului München, care în 1972 va găzdui J.O. de vară.

Înainte de a pleca la Grenoble, Avery Brundage, într-o discuție pe care a avut-o la Lausanne cu Charles Palmer (Anglia), președintele Federației internaționale de judo, a promis acestuia că este foarte posibil ca judoul să figureze în programul J.O. de la München.

De la trimisul nostru special la Praga, Radu VOIA :

Hanna Mașkova cîștigă prima rundă a întrecerii patinatoarelor

Locuitorii Pragăi, care nu par de loc preocupați în a face economie la orele de distracții, au lăsat, sîmbătă seara, multe locuri libere în sălile de cinema, la teatru și în localurile de dans ce împînzesc centrul orașului. Mulți praghezi au preferat să rămînă acasă în fața televizoarelor pentru a vedea pe adorata lor Hanna Mașkova urcînd pe prima treaptă a podiumului de premiere, la Västeras. Într-adevăr, ei au avut această satisfacție. Dar — o recunosc și cei mai fervenți admiratori ai Mașkovei — succesul noii campioane europene de patinaj artistic a fost umbrit de relativ slaba sa evoluție în proba de figuri libere. Patinatoarea cehoslovacă a dat o replică palidă marei sale învinse, Gabrielle Seyfert, rămasă pe locul doi numai datorită handicapului de puncte avut după figurile obligatorii, imposibil de recuperat. Nu Mașkova, ci Seyfert a patinat în stil de campioană, sîmbătă. Este opinia care predomină în cercurile sportive din capitala Cehoslovaciei.

Pentru prima oară în istoria patinajului a fost văzută o săritură cu trei rotații (triplu Rittberger) într-o întrecere feminină. Autoarea este Gabrielle Seyfert. Patinatoarea din R. D. Germană a evoluat cu o remarcabilă dezinvoltură, a arătat combinații de sărituri și piruete care au entuziasmat nu numai pe spectatorii din tribunele de la Västeras, ci și pe cei din fața micilor ecrane. În contrast, Hanna Mașkova — sfătuită probabil de antrenorul ei, prof. Koudelka, să nu își ia riscuri, avînd locul întîi ca și asigurat — a patinat fără strălucire. De-a dreptul surprinzătoare a fost nereușita ei în săritura de dublu Axel, în care a aterizat înainte de încheierea celei de a doua rotații. În acest context de elemente, pare cu totul surprinzător — se afirmă aici — nivelul ridicat la care Mașkova a fost notată de unii arbitri, chiar la conținutul tehnic al exercițiului, care, oricum, rămîne remarcabil.

În redacția lui „Ceskoslovenski sport", pregătindu-se ediția de luni, se făceau comentarii mai curînd pesimiste. Evident, fără incidentul curios de la sfîrșitul probei de figuri obligatorii, joi dimineața, cînd arbitra Valburga Grimm din R. D. Germană a întîrziat cu un sfert de oră trebuind să fie înlocuită, evoluția Gabriellei Seyfert n-ar fi fost marcată de atîta nervozitate. Mai ales că ea este recunoscută ca o specialistă a obligatoriilor. Deci, ca și în atîtea alte competiții, jocul anselor și-a spus și aici cuvîntul poate decisiv.

Totuși, Hanna Mașkova este campioană a Europei. Gabrielle Seyfert pierde titlul. Un fapt care poartă amprenta senzaționalului și — totodată — deschide perspective interesante pentru viitoarea mare confruntare a elitei patinatoarelor, la Grenoble.

File de istorie

VIII. SQUAW VALLEY, 1960

Pînă în 1955, despre Squaw Valley — numele acesta care evoca mai de grabă pe Fenimore Cooper sau pe Jack London — nu auzise aproape nimeni. De fapt aici nici nu era o stațiune de sporturi de iarnă, înainte ca C.I.O. să-și dea consimțămîntul pentru organizarea jocurilor. Onorabilii membri au avut însă încredere în originalitatea americanilor, în spiritul lor practic, în abilitatea lor de a crea „peste noapte" și, astfel, nimeni nu s-a mirat că ceremonia de inaugurae s-a desfășurat după planurile lui... Walt Disney !

Așadar, căutătorii aurului olimpic, pe schiuri și patine, se întîlnesc în California, la Squaw Valley (Valea indiencei), între contraforturile halucinante ale Sierrei Nevada. Participă aproape 700 de sportivi (521 bărbați și 144 femei) din 30 de țări. Dar recordul îl înregistrează reprezentanții presei : la Squaw Valley au venit 760 de reporteri, adică un ziarist și ceva la un cocunerent ! Trimisul unui ziar din Helsinki parcurge el însuși traseul probei de 50 km pentru a relata cît mai exact peripețiile cursei și are astfel norocul să anunțe primul victoria compatriotului său Kalevi Hämäläinen.

De pe vîrful Little Papoose coboară vertiginos schioara Andrea Mead-Lawrence, dublă campioană olimpică la Oslo, purtînd făclia. Flacăra olimpică a fost adusă cu avionul din valea Morgedal, din regiunea norvegiană Telemark, patria primelor schiori moderni. De la Los Angeles, unde a aterizat avionul, 600 de sportivi au purtat torța, prin schimburi de ștafetă, pînă la Squaw Valley. Cunoscutul actor Charles Laughton declamă un fel de odă olimpică. Apoi, patinatoarea Carol Heiss depune jurămîntul în numele tuturor. Regia e la înălțime...

Dramatică este desfășurarea probei de 4 × 10 km. În ultimul schimb, finlandezul Veikko Hakulinen îl întrece cu o lungime de schi pe norvegianul Haakon Brusveen, care va cîștiga în schimb cursa de 15 km. Suedezul Sixten Jernberg cucerește medalia de aur la 30 km.

Două probe clasice, care făcuseră faima sportivilor scandinavi, sînt cîștigate pentru prima oară de sportivi din Europa Centrală : factorul poștal Georg Thoma la combinata nordică și thuringianul Helmut Recknagel la sărituri de la trambulină (ambii din echipa comună a Germaniei).

Surprizele se țin lanț în probele alpine : francezul Duvillard, austriecii Schranz și Molterer ocupă locuri mediocre. Elvețianul Roger Staub, la slalom uriaș, francezul Jean Vuarnet la coborîre și austriacul Ernst Hinterseer la slalom special sînt campionii neașteptați.

Întrecerile de patinaj viteză relevă din nou măiestria sportivilor sovietici. „Patinatorul atomic" Evgheni Grișin cucerește două medalii de aur și coboară sub 40 s recordul mondial (39,6) în proba de 500 m. Lidia Skoblikova, o învățătoare din Celeabinsk, nu se lasă nici ea mai prejos, obținînd două titluri olimpice. Carol Heiss la patinaj artistic, echipa S.U.A. la hochei pe gheață, Maria Gușakova la 10 km fond schi sînt alți învingători ai celei de a VIII-a „Olimpiade albe", la care echipa U.R.S.S. a ocupat primul loc în clasamentul (neoficial) pe țări, cu 7 medalii de aur, 5 de argint și 9 de bronz.

Pentru prima oară în istoria jocurilor dispar din program probele de bob și apar în schimb cele de patinaj viteză pentru femei și proba de biatlon.

Distanța prea mare și nivelul încă nu tocmai ridicat al sporturilor de iarnă la noi — în raport cu cerințele mondiale — fac inoperantă participarea sportivilor români.

(vib)

Numele celor trei schiori pe care îi vedeți în fotografia noastră nu sînt trecute în fruntea listelor cu favoriții olimpici. Dar este oare acesta un argument că ei nu au de spus un cuvînt în probele de schi alpin de la Grenoble ? Carlo Senoner (Italia), Herbert Huber (Austria) și Jean-Pierre Augert — cel puțin după buna dispoziție pe care o afișează — par a fi de altă părere.

Foto : U.P.I.

Schiorii americani învingători în Europa

Proba de ștafetă de 3x10 km din cadrul concursului internațional de schi (probe nordice) de la Reit im Winkl (Alpii bavarezi) a fost cîștigată de echipa S.U.A.

Formația învingătoare alcătuită din Kellog, Lufkin și Gray a realizat timpul de 2h 02:20,0. Cel mai bun timp l-a obținut Gray (39:52,0).

Pe locul secund s-a clasat echipa R.F. a Germaniei (Ganter, Buhl, Demel) cu 2h 02:48,0.

BREVIAR

Concursul internațional de sărituri cu schiurile desfășurat la Szczyrk (stațiune de sporturi de iarnă la 60 km de Katowice) a fost cîștigat de sportivul polonez Jozef Kocjan, care a totalizat 426,3 puncte, urmat de compatriotul său Jozef Przybyla cu 409,7 puncte și Robert Dornmerich (R. D. Germană) cu 397,8 puncte.

Cea de-a doua „manșă" a concursului a revenit lui Hans Tonhauser (R. D. Germană), cu 227 puncte (cele mai bune sărituri au măsurat 79,5 și 80 m).

La Jocurile Olimpice de iarnă de la Grenoble, Bulgaria va fi reprezentată de 4 schioare fondiste : Vasilieva, Pandeva, Dimova și Sotirova. La fond va lua startul schiorul Pankov, iar la alpine, Vringov. Cea mai bună schioară bulgară, Stoieva, nu va participa la actuala ediție, fiind suferindă.

Federația de schi a Cehoslovaciei a stabilit lotul care va participa la întrecerile Olimpiadei albe de la Grenoble. Din lot fac parte : Tomas Kucera, Ladislaw Rygl, Josef Kraus (combinată nordică) ; Pavel Ploc, Ladislaw Zizka, Svatopluk Fencl (biatlon) ; Rudolf Doubek, Rudolf Höhnl, Zbynek Habac, Jiri Razka, Frantisek Rydval (sărituri) ; Jan Fajstvar, Vaclav Perina, Karel Stefl (fond) și Jaroslav Janda, Anna Mohrova (probe alpine).

Comitetul olimpic austriac în colaborare cu federația de specialitate, a alcătuit lotul schiorilor austrieci care va participa la probele alpine de la Grenoble. BĂRBAȚI : *Heini Messner, Gerhard Nenning, Karl Schranz, Egon Zimmermann, Werner Bleiner. Herbert Huber, Alfred Matt.* Al 8-lea concurent va fi ales între *Franz Digruber, Rudi Seiler* și *Stefan Sodat* ; FEMEI : *Gertrud Gabl, Olga Pall, Brigitte Seiwald, Berni Rauter, Elfi Untermoser.* A șasea sportivă va fi aleasă între *Christl Haas, Liesl Pall* și *Wiltrud Drexel.*

INTRECERILE DE SĂNIUȚE, LA A DOUA EDIȚIE

De la început, dorim să facem o precizare, necesară din cauza confuziilor ivite în ultima vreme : *la Jocurile Olimpice se dispută probe de săniuțe și nu de skeleton.* Deosebirea dintre ele este următoarea : săniuțele au construcția identică cu cele pe care-i vedem pe copii alunecînd pe derdeluș (bineînțeles, ele sînt mai solide), iar concurenții au poziția șezînd ; skeletonul este construit din două tălpici peste care este prinsă o platformă, iar concurenții stau în poziția culcat.

Întrecerile de săniuțe au fost programate pentru prima dată în cadrul Jocurilor Olimpice la Innsbruck (1964), unde victoriile au revenit lui Ortrum Enderlein (R. D. Germană) la simplu femei, Thomas Koehler (R. D. Germană) la simplu bărbați și cuplului Iosef Feistmantl-Manfred Stengl (Austria) la dublu bărbați. Acestea vor fi și probele incluse în programul celei de-a X-a ediții a J.O., la Grenoble. Menționăm că la simplu concurenții au de parcurs cîte patru coboriri, iar la dublu cîte două.

Probele de săniuțe vor avea loc în stațiunea Villard-de-Lans situată la o altitudine de 1 100 m (platoul Vercors), la o distanță de 31 km de Grenoble. Pista este construită pe locul numit „Le Bois du Frier", la 2 km de centrul stațiunii, și are următoarele caracteristici : plecarea de la 1 100 m, sosirea la 1 000 m, lungimea 1 000 m, înclinare medie 11 grade, 5 curbe, 2 viraje spre dreapta, 2 viraje către stînga, un dublu viraj în „s".

Ținînd seama de succesul repurtat la Innsbruck, ca și de numărul mare al echipajelor prezente la concursul preolimpic de anul trecut, este de așteptat ca întrecerile de săniuțe de la Grenoble să se bucure de un mare interes.

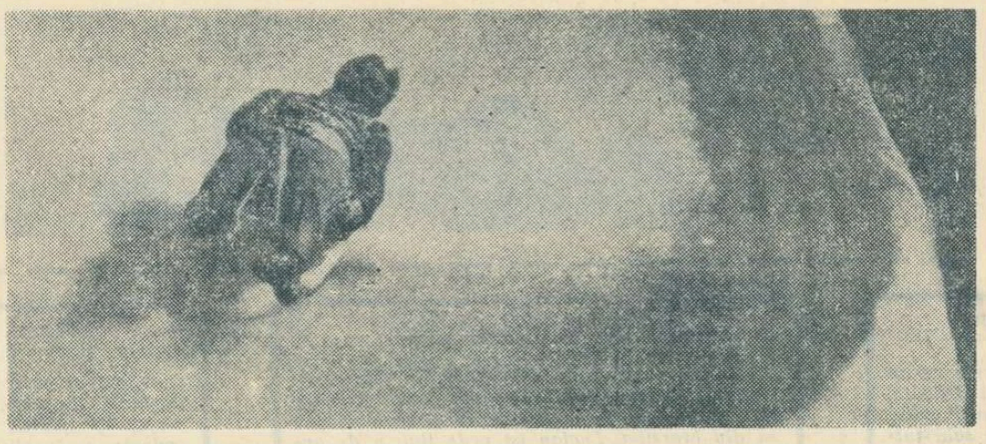

INTERNAȚIONALELE DE TENIS DE MASĂ

(Urmare din pag. I)

trei partide ale optimilor de finală, încheiate toate în cinci seturi (3-2) ; Hovestadt—Bucholz, Grinberg—Pirc (jucătoarea iugoslavă a fost foarte aproape de victorie) și Koczian—Mihalca. Referitor la ultima : romînca a condus cu 2-1 dar, pe parcurs, a slăbit ritmul ofensiv, lăsîndu-se antrenată în jocul de uzură al adversarei, obișnuită cu acest gen de maratoane. S-au mai clasat în sferturi : Maria Alexandru, Miriana Ressler, Gabrielle Geissler, Agnes Simon și Mary Wright. Calificările masculine, mai puțin avansate, au desemnat — deocamdată — pe primii 16, fără a furniza vreo surpriză. De menționat că Stipancici a fost învins net de reputatul Schöler și deci eliminat. Dintre români, doar Dorin Giurgiucă și Radu Negulescu mai continuă cursa.

REZULTATE TEHNICE

Dimineața. Dublu femei, turul I: O Gian Za, Kim In Suk — Hariga, Spiridon 3—1, Simon, Bucholz — Pirc, Ressler 3—0, Wright, Heaps — Pauknerova, Polackova 3—0, Kim Ban Za, Cia Kun Suk — Ivan, Krejec 3—1, Crișan, M. Corodi — Grinberg, Avetisian 3—2 (18, 17, —19, —16, 17) ! **Sferturi de finală :** Alexandru, Mihalca — Koczian, Papp 3—2 (—22, 17, —9, 15, 14), Simon, Bucholz — O Gian Za, Kim In Suk 3—0, Wright, Heaps — Kim Ban Za, Cia Kun Suk 3—0, Crișan, M. Corodi — Geissler, Hovestadt 3—2 (16, —18, —19, 18, 14)! **Semifinale :** Simon, Bucholz — Alexandru, Mihalca 3—2 (14, 14, —17, —17, 12), Crișan, M. Corodi — Wright, Heaps 3—2 (—19, 13, 18, —15, 17) ! **Dublu bărbați, turul I :** Johns, Hydes — Bankuti, Timar 3—1, Neale, Scholl — Covaci, Sindeanu 3—2, Andersson, Bengtsson — Stamatescu, Simandan 3—0, Gomoskov, Eglitis — Luchian, Fleisinger 3—0, Marosffi, Zlenko — Doboși, Lazăr 3—1, Alser, Neidert — Dogaru, Gavriș 3—0, Stepanek, Chmelik — Bodea, Sentivani 3—2, **optimi :** Johns, Hydes — Kim Cian Ho, Kan Nun Hoa 3—1, Schöler, Freundorfer — Gheorghe, Stelian 3—0, Andersson, Bengtsson — Neale, Scholl 3—2, Gomoskov, Eglitis — Korpa, Șurbek 3—1, Giurgiucă, Negulescu — Gheorghiu, Ullrich 3—0, Lemke, Vater — Marosffi, Zlenko 3—2, Alser, Neidert — Vecko, Stipancici 3—0, Kim Iun Sam, Iun Rian Von — Stepanek, Chmelik 3—2, **sferturi de finală :** Schöler, Freundorfer — Johns, Hydes 3—2, Gomoskov, Eglitis — Andersson, Bengtsson 3—0, Giurgiucă, Negulescu — Lemke, Vater 3—1, Kim Iun Sam, Iun Rian Von — Alser, Neidert 3—1, **semifinale :** Gomoskov, Eglitis — Schöler, Freundorfer 3—1, Kim Iun Sam, Iun Rian Von — Giurgiucă, Negulescu 3—2 (—12, 18, —19, 20, 7). **Simplu femei, turul I :** Papp — Zaharia 3—1, Lesai — Kan Sun Za 3—2, Koczian — Babiciuc 3—1, **simplu bărbați, turul I :** Ullrich — D. Antonescu 3—0, Neale — Ovanez 3—0, Lazăr — Preda 3—2, Andersson — Simandan 3—0, Zlenko — Suciu 3—2, Luchian — Bankuti 3—0, Hydes — Macovei 3—0, Pak Kil Tu — Scholl 3—1, Johns — Panait 3—0, Timar — Gheorghiu 3—0.

După-amiază. Simplu femei, turul I : Pauknerova—O. Gian Za 3—1, Ressler—Ivan 3—0, Simon—Avetisian 3—0, Heaps—Krejec 3—1, Geissler—M. Corodi 3—0, Pirc—Cia Kan Suk 3—2, Grinberg—Nylhof 3—0, Bucholz— Kin In Suk 3—0, Hovestadt—Sălăgeanu 3—1, Kim Ban Za—Plackova 3—2, Wright—Crișan 3—0, *turul al II-lea :* Alexandru—Papp 3—0, Ressler—Pauknerova 3—0, Simon—Lesai 3—1, Geissler—Heaps 3—0, Koczian—Mihalca 3—2 (—15, 13, —16, 13, 16), Hovestadt—Bucholz 3—2, Wright—Kim Ban Za 3—0, Grinberg—Pirc 3—2 ; *simplu bărbați, turul I :* Kim Iun Sam—Danielis 3—0, Stepanek—Bengtsson 3—2, Vater—Sindeanu 3—1, Neidert—Doboși 3—1, Eglitis—Fleisinger 3—2, Kan Nun Hoa—Singeorgean 3—0, Covaci—Marosffi 3—1, Freundorfer—Bodea 3—0, Lemke—Sentivani 3—0, Negulescu—Gavriș 3—0, Șurbek—Gheorghe 3—0, Chmelik—Nicolae 3—0, *turul al II-ea :* Schöler—Stipancici 3—0, Kim Iun Sam—Zlenko 3—1, Stepanek—Luchian 3—0, Giurgiucă—Hydes 3—0, Iun Rian Von—Vater 3—1, Johns—Pak Kil Tu 3—1, Neidert—Timar 3—2, Gomoskov—Vecko 3—0, Korpa—Eglitis 3—0, Kan Nun Hoa—Ullrich 3—0, Neale—Covaci 3—0, Alser—Freundorfer 3—0, Negulescu—Lazăr 3—0, Șurbek—Chmelik 3—1, Kim Cian Ho—Andersson 3—0.

PROGRAMUL DE AZI, ultima zi a „internaționalelor" : de la **ora 9 :** meciuri în cadrul probelor de simplu femei, simplu bărbați (pînă la semifinale) și dublu mixt (pînă la finală). **De la ora 17 :** semifinalele de simplu femei, urmate de semifinalele de simplu bărbați. Apoi vor avea loc cele cinci finale ale probelor individuale (simplu femei, simplu bărbați, dublu femei, dublu bărbați și dublu mixt).

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ DIN SANTIAGO DE CHILE

F. C. Santos la prima înfrîngere în turneul octogonal

Turneul octogonal de la Santiago de Chile este în prezent evenimentul care atrage atenția iubitorilor de fotbal de pe glob. Explicația ? Sînt prezente la el o serie de echipe valoroase, în frunte cu F. C. Santos, Racing Buenos Aires, cîștigătoarea „Cupei intercontinentale", selecționatele R. D. Germane și Cehoslovaciei.

Interesul cu care sînt urmărite partidele reiese și din afluența neobișnuită a spectatorilor, prezenți în număr considerabil în tribunele marelui stadion din Santiago. Ca o curiozitate, amintesc originalitatea cu care sînt programate meciurile. Organizatorii au decis ca partidele să fie stabilite la fiecare două zile, în funcție de rezultatele anterioare și de configurația clasamentului.

Vorbind despre rezultatele de pînă acum, să ne referim mai întîi la surprize.

F. C. Santos, favorita turneului, a suferit zilele trecute prima înfrîngere : 1—2 cu Universidad de Chile. Pele nu a jucat în acest meci. Se pare că el se menajează după accidentul suferit. Lipsa lui Pele a fost resimțită. Dacă „perla neagră" ar fi jucat măcar o repriză, rezultatul ar fi fost desigur altul. Universitarii au deschis scorul în min. 22 prin Campos, iar 6 minute mai tîrziu, Edu a egalat. Golul victoriei a fost marcat în min. 83, de Araya. Bucuria gazdelor a fost atît de mare, încît după terminarea jocului „universitarii" au fost plimbați pe brațe pînă în centrul orașului !

Echipa R. D. Germane, care n-a pierdut pînă acum nici un meci, se află în centrul atenției, spre deosebire de reprezentativa Cehoslovaciei și formația Racing din Buenos Aires, care constituie deziluzii. Selecționata Cehoslovaciei a deplasat un lot incomplet, deoarece cîțiva jucători — din diferite motive — au rămas acasă. Astfel, Adamec a refuzat să facă drumul pe calea aerului, Jurkanin nu a primit asentimentul clubului său, Sparta, Vesely s-a accidentat în ultimul moment, iar Massny și Masek nu și-au putut întrerupe studiile. În ultimul meci, antrenorul Marko a decis să-l introducă în echipă pe Masopust. Cunoscutul internațional cehoslovac nu a făcut deplasarea cu lotul, ci a fost invitat de federația chiliană. Prezența lui Masopust — și acum într-o excelentă dispoziție de joc în ciuda celor 36 de ani — a fost de bun augur și Cehoslovacia a obținut prima victorie : 2—0 cu Colo Colo.

La jumătatea turneului, clasamentul „octogonalului" se prezintă astfel :

1. R.D. Germană	4	3	1	0	17: 9	7
2. F. C. Santos	4	3	0	1	13: 4	6
3. Univ. Catolica	4	3	0	1	11: 9	6
4. Univ. Chile	4	1	2	1	7: 9	4
5. Vasas Bp.	4	1	1	2	9:12	3
6. Colo Colo	4	1	1	2	5:11	3
7. Cehoslovacia	4	1	0	3	5: 9	2
8. Racing	4	0	1	3	4: 8	1

J. P. SARTO

În fotografia alăturată : *Vogel — unul dintre cei mai buni înaintași ai echipei R. D. Germane.*

Foto : KLAUS SCHLAGE — Berlin

telex

FEDERAȚIA INTERNAȚIONALĂ DE ATLETISM a anunțat forul francez de specialitate că nu a omologat recordul mondial în proba de ștafetă 4x100 m obținut de echipa masculină a Franței (Berger, Delecour, Piquemal, Bambuck), în concursul desfășurat la 22 iulie 1967 la Ostrava (Cehoslovacia). După cum se știe, echipa franceză a fost cronometrată atunci cu timpul de 38,9. Forul internațional a comunicat că a omologat ca nou record mondial timpul de 38,6 realizat de echipa de ștafetă a Universității din California. Echipa americană (Cullough, Kuller, Simpson și Miller) a înregistrat acest timp în proba de ștafetă 4x110 yarzi din cadrul unui concurs disputat la 17 iunie la Provo. Timpul de 38,9 va fi înregistrat în fișele federației internaționale ca cea mai bună performanță mondială realizată de o echipă reprezentativă.

■

PUGILISTUL MEXICAN de categorie muscă Octavio Famoso Gomez l-a întîlnit la Ciudad de Mexico, într-un meci amical, pe italianul Fernando Atzori, campionul Europei. În repriza a treia italianul a fost descalificat. Spectatorii au dezaprobat decizia.

■

ÎNTR-UN MECI internațional amical de fotbal disputat la Ibadan (Nigeria), echipa cluburilor din orașul Ibadan a învins cu scorul de 4—1 (2—0) o selecționată din Sierra Leone.

■

ESTE cunoscut amatorilor de fotbal că în toamna anului trecut, în urma unui accident de circulație și-a pierdut viața jucătorul Meroni de la Juventus Torino. Zilele acestea, clubul italian va intenta proces autorului accidentului care urmează să plătească daune în valoare de 300 milioane lire italiene.

radio

■

PESTE 1 500 de spectatori au urmărit la Saint-Gall meciul internațional amical de handbal dintre echipele masculine ale Elveției și Iugoslaviei. Handbaliștii iugoslavi au obținut victoria cu scorul de 24-10 (11-6).

■

TENISMANUL Bill Bowrey (Australia) a cîștigat titlul de campion internațional al Australiei. În finala competiției, desfășurată la Melbourne, el l-a învins cu 7—5, 2—6, 9—7, 6—4 după două ore și jumătate de joc, pe spaniolul Juan Gisbert. Proba feminină a revenit campioanei de la Wimbledon, Billie Jean King (S.U.A.). Ea a învins-o în finală cu 6—1, 6—2 pe Margaret Smith — Court (Australia).

■

LA SOFIA s-a disputat primul meci dintre echipele Levski Sofia și Pacha Istanbul, contînd pentru „Cupa campionilor europeni" la volei feminin. Net superioare, voleibalistele bulgare au obținut victoria cu scorul de 3—0 (15—0, 15—1, 15—4).

■

AU LUAT SFÎRȘIT campionatele internaționale de tenis pe teren acoperit ale R.F. a Germaniei, care s-au desfășurat la Bremen. Ultima probă a competiției, cea de dublu mixt, a revenit cuplului sovietic Olga Morosova — Slava Egorov învingător cu 6—3, 9—7 în fața compatrioților lor Galina Bakșeeva — Vladimir Korotkov.

telefon

Tiparul : I. P. „Informația", str. Brezoianu 23—25.

40365